

مخاييل شولوخوف

تىنچ دۈن

۱۹۵۴

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

تىنچ دۈن (3)

نومۇرى: M10124.173

باھاسى: 2.00 يۈەن

مىخايىل شولوخوف

شىنچىدون

(3 - كىتاب)

2013218

تەرجىمە قىلغۇچى: رەخمىتۇللا جارى
مەسئۇل مۇھەررىرى: غوجا خۇن خۇداۋەردى

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

بۇ كىتاب خەلق ئەدەبىياتى نەشرىياتى تەرىپىدىن 1982 - يىل 7 - ئايدا نەشر قىلىنغان خۇبەي 1 - نەشرى، 5 - باسمىغا ئاساسەن تەرجىمە قىلىندى.

本书根据人民文学出版社一九八二年七月第一版湖北第五次印刷本翻译。

تىنچ دون (3)

•

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى قۇرۇلۇش يولى 9 - قورۇ)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ «1 - ئاۋغۇست» باسما زاۋۇتىدا تىزىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
ئۆلچىمى: 1168×850م، 32 كەسلەم، باسا تاۋىقى: 25.25
1985 - يىل 7 - ئاي 1 - نەشرى
1986 - يىل 9 - ئاي 1 - بېسىلدى

كىتاب نومۇرى: M 10124.173

سانى: 7.150 — 1

باھاسى: 2.00 يۈەن

ئەي شۆھرەتلىك تىنچ دۈن، ئاتىمىز سەن جانىجان،
سەن دۈن ئىۋانۇۋىچ، بىزگە غەمخور مېھرىۋان،
قۇتلۇق نامىڭ، شۆھرىتىڭ يەر يۈزىگە پۇر كەتكەن،
قۇتلۇق نامىڭ، شۆھرىتىڭ گۇيا تىللاردا داستان،
بىر زامانلار ئۆركەشلەپ، شىددەت بىلەن چاپاتتىڭ،
شىددەت بىلەن چاپاتتىڭ، چېچىپ سۈپ - سۈزۈك سارچان،
ئەمدىلىكتە سەن، ئەي دۈن، نىمانچە لاي ئاقىسەن،
ئۈستۈڭدىن ئاستىڭغىچە سۈيۈك تامام بۇلغانغان.
تىلغا كىرىپ ئېيتىدۇ شان - شۆھرەتلىك تىنچ دۈن:
«لايلانماستىن ئېقىشقا ماڭا بار سىمە ئىمكان؟
قويۇۋەتتىم مەن شوخ لاچىنلىرىمنى،
ئاشۇ لاچىنلىرىمنى — دۈننىڭ كازا كلىرىنى.
يار ئالماقتا ئۇلار سىز سۇ تىك قىرغاقلىرىمنى،
قۇم باسماقتا ئۇلار سىز، ئىسىل ئوتلاقلىرىمنى.»

— قەدىمقى كازاك قوشىقى

1

1918 - يىل ئاپرېلدا دوندا ئۈزۈل - كېسىل ئىككىگە ئايرىلىش تاماملاندى: شىمالىي ئوكرۇگلارنىڭ - خوپېر ئوك رۇگى، ئۈست - مېدۇپىدىتىكى ئوكرۇگى ۋە قىسمەن يۇقۇرقى دون ئوكرۇگىنىڭ فۇرونىچى كازاكىلىرى* بۇ يەردىن چېكىنىۋاتقان قىزىل ئارمىيە قىسىملىرىغا قوشۇلۇپ بىللە كېتىشتى؛ تۆۋەنكى ئوكرۇگلارنىڭ كازاكىلىرى ئۇلارنى قوغلاپ، ئوبلاست چېگرىسىغىچە قىستاپ باراتتى.

خوپېر كازاكىلىرىنىڭ دىگۈدەك ھەممىسى، ئۈست - مېدۇپىدىتىكى كازاكىلىرىنىڭ يېرىمى، يۇقۇرقى دونلۇقلارنىڭ پەقەت ئازغىنا بىر قىسمى قىزىل ئارمىيە بىلەن بىللە كەتتى. پەقەت 1918 - يىلغا كەلگەندەلا تارىخ يۇقۇرقى دونلۇقلار بىلەن تۆۋەنكى دونلۇقلارنى بىر-بىرىدىن ئۈزۈل - كېسىل ئايرىۋەتتى. لېكىن بۇ ئايرىلىش بۇنىڭدىن نەچچە يۈز يىل بۇرۇن باشلانغان بولۇپ، ئۇ چاغدا شىمالىي ئوكرۇگلاردىكى بىرقەدەر ھاللىقراق كازاكلار ئازوۋ دېڭىزى بويلىرىدا تەھسۇلدار يەرلەر - فۇرونىچى كازاك - 1 - دۇنيا ئۇرۇشى ۋاقتىدا چار روسىيە ئارمىيەسى سېپىدە تۇرۇپ گېرمانلارغا قارشى سوقۇشقا قاتناشقان كازاكلار (فۇرونىچى كازاكلار) كۆزدە تۇتۇلىدۇ - ت.

گە، نە ئۈزۈمزارلىقلارغا، نە مول پايدا كەلتۈرىدىغان ئوۋچىلىق، بېلىقچىلىق كەسپلىرىگە ئىگە بولمىغانلىقتىن، پات - پات چېرە-كاسسىكىدىن ئاچرىلىپ چىقىپ، چوڭ رۇسىيە يەرلىرىگە ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن ھۇجۇم قىلىپ تۇردى ۋە رازىندىن* تارتىپ تاكى سېكاچىغىچە ھەممە ئىسيانچىلارنىڭ ئىشەنچلىك تىرىگى بولۇپ كەلدى.

ھەتتا ئەڭ يېقىنقى زاماندا پۈتۈن ۋويسكو** ئۇلۇغ پادىشاھلىقىنىڭ قۇدرەتلىك پەنجىسى ئاستىدا ئېزىلىپ، ئوچۇق تۇس ئالمىغان نارازىلىق بىلەن غۇلغۇلا قىلىشقا باشلىغان چاغلاردىمۇ، يۇقۇرقى دۈن كازاكلىرى ئۆز ئانا ماڭلىرىنىڭ رەھبەرلىگىدە ئوچۇق - ئاشكارا قوزغىلاڭ كۆتىرىپ، چار پادىشاھ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئاساسىنى تەۋرىتىۋەتتى؛ ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى بىلەن جەڭ قىلدى، دۈندا كارۋانلارنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلدى، ۋولگا نەرىپكە ئۆتۈۋېلىپ، كۈچ - مادارى قالمىغان زاپ-روژىيە ۋىلايىتىنى قوزغىلاڭ كۆتىرىشكە قۇتراتتى.

ئاپرىل ئېيىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە، قىزىلار دۈنىنىڭ ئۈچتىن ئىككى قىسمىنى تەشكىل قىلىدىغان يەرلەرنى تاشلاپ چىقتى. شۇندىن كېيىن ئوبلاستلىق ھاكىمىيەت قۇرۇش زۆرۈر-يېتى ئوچۇقلا مەلۇم بولۇپ قالدى - دە، جەنۇپتا ئۇرۇش ئېلىپ بېرىۋاتقان ئاق گۇۋاردىيىچى كازاك قوشۇنلىرىغا رەھبەرلىك قىلىۋاتقان ھەربى باشلىقلار ئومۇمى قوشۇن بىرلەشمە يىغىنى چاقىرىش تەكلىۋىنى ئوتتۇرىغا قويدى. 28 - ئاپرىلدا، نوۋوچېر-
* رازىن - سىتېھان رازىن (71 - 1636) ئىسيانچى دۈن كازاكلىرىنىڭ باشچىسى - ت.

** ۋويسكو - مۇستەقىل تېررىتورىيە ئىگىلەپ تۇرغان كازاك ئاھالىسى - ت.

كاسسىكىدا دون ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى ئەزالىرى، شۇنىڭدەك كەڭلەر ۋە ھەربى قىسىملار ۋەكىللىرى قاتنىشىدىغان چوڭ يىغىن چاقىرىلىدىغان بولدى.

تاتارىسكى يېزىسى ۋېشېنسكايا كەنتىنىڭ ئاتامانى يوللىغان بىر ئۇقتۇرۇشنى تاپشۇرۇۋالدى، بۇ ئۇقتۇرۇشتا ۋېشېنسكايا كەنتىدە مۇشۇ ئاينىڭ 22 - كۈنى ئومۇمى قوشۇن بىرلەشمە يىغىنىغا ۋەكىل سايلاش ئۈچۈن كەنت يىغىنى ئۆتكۈزۈلىدۇ، دەپ خەۋەر قىلىنغان ئىدى.

مىرون گىرگورىيېۋىچ كورشۇنىپ يېزا چوڭ يىغىنىدا بۇ ئۇقتۇرۇشنى ئوقۇپ ئۆتتى، تاتارىسكى يېزىسى مىرون گىرگورىيېۋىچنى، بوگاتىرېۋ بوۋىنى ۋە پانتېلېي پروكوفىيېۋىچنى ۋېشېنسكاياغا ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتتى.

كەنت يىغىنىدا ئومۇمى قوشۇن بىر-لەشمە يىغىنىغا سايلانغان باشقا ۋەكىللەر قاتارىدا پانتېلېي پروكوفىيېۋىچنىمۇ سايلاشتى. ئۇ، ۋېشېنسكا-يادىن شۇ كۈنىلا قايتىپ كەلدى - دە، ئەتىسى نوۋوچېركاسىكىغا بالدۇرراق بېرىۋېلىش ئۈچۈن مىلېروۋوۋىچىچە قۇدىسى بىلەن بىللە مېڭىش قارارىغا كەلدى (مىرون گىرگورىيېۋىچ مىلېروۋودا كىرسىن، سوپۇن ۋە باشقا كۈندىلىك لازىمەتلىك لىھەرنى سېتىۋالماقچى ئىدى، توغرىسىنى ئېيتقاندا، موخوفنىڭ تۈگىمىنى ئۈچۈن ئەگلەك، غەلۋىر ۋە بابىت قاتارلىق نەرسە لىھەرنى ئۈلگۈچە سېتىۋېلىپ، ئوتتۇرىدىن پايدا تاپماقچى بولغان ئىدى).

ئۇلار تاڭ سەھەردىلا يولغا چىقىشتى، مىرون گىرگورىيېۋىچنىڭ قارا ئاتلىرى تۆت چاقلىق ھارۋىنى يېنىكلا تارتىپ

باراتتى. ئىككى قۇدا رەڭدار سىرلانغان ھارۋا تەڭنىسى ئىچىدە يانمۇ يان ئولتۇرۇشتى. دۆڭنىڭ ئۈستىگە چىقىۋالغاندىن كېيىن پاراڭغا چۈشۈشتى؛ مىللىپروۋودا نېمىسلار تۇرۇشاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن مىرون گىرىگورىيېۋىچ ئەندىشە قىلىپ، سورىماي تۇرالمىدى:

— ھە، قۇدام، بىزنى گېرمانلار توساپ قويماسمۇ؟ يامان خەق، بۇ لەنتىلەر!

— ياقەي،— دېدى پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئىشەنچ بىلەن،— ماتۋىي كاشۇلىن ئۇ يەرگە بارغان ئىكەن، ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، نېمىسلار قورقىشىدىكەن... كازاكلارغا تېگىپ قويۇشتىن ھەزەر قىلىدىكەن.

— شۇنداق دېگىن! — مىرون گىرىگورىيېۋىچ تۈلكىدەك سېرىق ساقلىنى يالماپ، مىيىغىدا كۈلۈپ قويدى ۋە چىلان دەستلىك قامچىسىنى ئوينىتىپ قويدى؛ ئۇ خېلى خاتىرجەم بولۇپ قالغاندەك، گەپنى باشقا ياققا بۇردى، — سېنىڭ پەربىڭچە، قانداق ھاكىمىيەت قۇرۇلار؟

— ئاتامان سايلايمىز. ئۆز كىشىمىزنى سايلايمىز! كازاكى!

— خۇدا نېسىپ قىلسۇن! ياخشىراق ئادەمنى سايلاڭلار! سىگان ئاتىنى سىلاپ كۆرگەندەك، گېنېراللارنى سىلاپ — سىپىلاپ تاللاڭلار، ياراقسىز چىقىپ قالمىسۇن.

— ئوبدىننى سايلايمىز. دۇندا ئەقىللىق باشلار تېخى تۈگەپ قالغىنى يوققۇ!

— شۇنداق، شۇنداق. قۇدام... ئەمما ئەقىللىقلار بىلەن دۆتلەرنى ئۇرۇق چېچىپ تېرىمايدۇ — ئۆزلىرى تۇغۇلىدۇ، — مىرون گىرىگورىيېۋىچنىڭ كۆزلىرى قىسىلىپ، سەپكۈن باسقان

يۈزىدە غەمكىنلىك پەيدا بولدى. — مەن ئۆزەمنىڭ مىنگامىغا ئادەملەرنىڭ ئىچىدە بىلىملىك قىلىپ يېتىشتۈرۈشنى ئويلىغان ئىدىم، ئوقۇپ ئوفتسېر بولۇشنى خالىغان ئىدىم، ئەمما ئۇ، مەھەللىدىكى مەكتەپتە تولۇق ئوقۇمىدى، 2 - يىلى قىشتا قېچىپ كەتتى.

ئۇلار بىر دەققە جىم بولۇشۇپ، بولشېۋىكلەرنىڭ ئارقىسىدىن قوغلىشىپ نەگىدۇ كەتكەن ئوغۇللىرىنى ئويلاشتى. ھارۋا ئوڭغۇل - دۈڭغۇل يولدا سىلىكىنىپ ماڭاتتى؛ ئوڭ تەرەپتىكى قارا ئاتنىڭ پۇتلىرى بىر - بىرىگە ئۇرۇلۇپ، يېغىر بولۇپ كەتتى، سىلىقلانغان تاقىدىن جىرىڭ - جىرىڭ ئاۋاز ئاڭلىناتتى، ھارۋا تەڭنىسى چايقالغاندا، بىر - بىرىگە يېقىن ئولتۇرغان ئىككى قۇدا خۇددى بېلىقلار تۇخۇم قويغان چاغدىكىدەك، سوۋۇشۇپ كېتەتتى.

— بىزنىڭ كازاكلار قەيەردىدۇ؟ — دەپ خۇرسىنىپ قويدى پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ.

— خوپىر بويلاپ كېتىشىپتۇ. فېدوتكا — قالماقنىڭ ئېتى ئۆلۈپ، كۈمىلىرىنىسكا يادىن قايتىپ كەلگەن ئىكەن. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇلار تىشانىسكايا كەنتىگە بارىدىغان چوڭ يولدا كېتىۋاتقان ئىمىش.

ئىككى قۇدا يەنە ئۇنچىقىشمىدى. ئۇلارنىڭ دۈمبىسى سوغاق شامالدىن توڭلاشقا باشلىدى. ئارقىدا، دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدە، قىپ - قىزىل تاڭ شەپقىغە چۆمۈلگەن ئورمانلار، ئوتلاق، كۆللەر ۋە توقايلىق ئارىسىدىكى چىملىقلار ئۇلۇغۋار تۈس ئېلىپ، سۈكۈنات ئىچىدە ئوتقاشتەك لاۋۇلداپ تۇراتتى. قۇملۇق ئېدىر گويا سېرىق ھەسەلدىن ياسالغان بولكا نان پارچىسىدەك كۆرۈنەتتى. قىرغاق ئاستىدىكى دولقۇنلارنىڭ ئۆركەشلىرى مىس

قەلەيدەك غۇۋا يالتىراپ تۇراتتى.

باھار بىر تەرىقە ئۇنۇۋاتاتتى، ئورمانلارنىڭ چەچ رەڭ يېشىللىقى ئاللىقاچان قويۇق باراقسان يېشىللىق بىلەن ئالمىشلىغان، دالا گۈللەشكە باشلىغان، تاشقىن سۇ قىرغاق بويىغا يامرىغاندا سان - ساناقسىز ئۇششاق كۆلچەكلەرنى قالدۇرۇپ پەسلەپ كەتكەن ئىدى، يارلىقلاردا تىك قىيانىڭ ئاستىدا ئىللىق ھاۋا شۇمۇپ خورىتىۋەتكەن قار تېخىچە سېغىز توپىغا چاپلىشىپ، كىشىنىڭ زوقى كەلگۈدەك ئاپپاق ئاقىرىپ تۇراتتى.

2- كۈنى كەچقۇرۇندا ئۇلار مىللىروۋغا يېتىپ كېلىپ، بىر تونۇش ئوكرائىنىنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قېلىشتى، بۇ ئوكرائىنىنىڭ ئۆيى ماشىنىلاشتۇرۇلغان چوڭ ئاشلىق ئامبىرىنىڭ كۈل رەڭ تېمىنىڭ بېقىنىدىلا ئىدى. ئەتىسى ئەتىگەنلىك تاماقتىن كېيىن مىرون گىرىگورىيېۋىچ ئاتلىرىنى ھارۋىغا قوشۇپ، ماگىزىنلارغا قاراپ يول ئالدى. ئۇ تۆمۈرىيولنى كېسىپ ئۆتىدىغان يولدىن توسقۇنسىز ئۆتۈپ، ئۆمرىدە 1 - قېتىم نېمىسلارنى كۆردى. يېڭىدىن ئەسكەرلىككە ئېلىنغان ئۈچ نېمىس ئۇنىڭ ئالدىغا توساتتىنلا يان تەرەپتىن چىقىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى پاكار بويلۇق، قىزغۇچ جىنىگىلەك ساقال بىرسى قولى بىلەن ئىملاپ چاقىردى.

مىرون گىرىگورىيېۋىچ تىزگىنىنى تارتىپ، تەشۋىش بىلەن لەۋلىرىنى چىشلەپ «ئۇم!» دەپ كۈتۈپ تۇردى. نېمىسلار يېقىن كەلدى. ئىگىز بوي، قاۋۇل پىرۇسىيىلىك بىرسى ئاپپاق چىشلىرىنى پالدىرلىتىپ، ھىجىيىپ يېنىدىكى شىرىگىگە مۇنداق دېدى:

— مانا بۇ كەم - كۈتمىسىز ھەقىقىي كازاك ئىكەن! قارا، ئۇ ھەتتا پۈتۈنلەي كازاكچە كىيىنگەن! ئۇنىڭ بالىلىرى ئېھتىمال، بىز بىلەن ئۇرۇش قىلىۋاتقاندا. ئۇنى تىرىكلا بېرىلىنغا ئەۋەتىۋېتەي.

لى. بۇ ئۇ بەردە ئەڭ قىزىقارلىق كۆرگەزمە بۇيۇمى بولىدۇ!
— بىزگە ئۇنىڭ ئاتىلىرى كېرەك، ئۆزى نەگە بارىدۇ
بېرىپ، كۆزدىن يوقالسۇن! — دەپ كۈلمەستىنلا جاۋاپ بەردى
ھېلىقى مايماق پاچاق قىزىل ساقال نېمىس.
ئۇ ئېھتىيات بىلەن ئاتلارنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، ھارۋىنىڭ
قىشىغا كەلدى.

— ئاتتىن چۈش، قېرى، بىزگە ئاتلىرىڭ كىرەك، ئاۋۇ
تۈگمەندىن ۋوگزالغا بىر بۆلۈك ئۇنىنى توشۇپ ئاپىرىمىز. قېنى،
چۈش، مەن ساڭا دەۋاتىمەن! سەن ئاتلىرىڭ ئۈچۈن شەھەرلىك
كارىزىون باشلىقى قېشىغا بېرىشكە مۇمكىن، — نېمىس كۆز
ئىشارىسى بىلەن تۈگمەن تەرەپنى كۆرسەتتى ۋە ئۆز بۇيرۇقىدا
قەتئى تۇرىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدىغان قول ھەركىتى بىلەن مىرون
گىرىگورىيېۋىچنى ھارۋىدىن چۈشۈشكە ئۈندىدى.

قالغان ئىككىسى ئارقىسىغا قاراپ كۈلۈپ قويۇپ، تۈگمەن
تەرەپكە كېتىشتى. مىرون گىرىگورىيېۋىچ بىر تاتىرىپ، بىر قىزىق
رەپ كەتتى. ئۇ تىزگىنىنى ھارۋا تەڭنىسىنىڭ ئىلمىگىگە ئوراپ
قويۇپ، ھارۋىدىن چاققانلىق بىلەن سەكرەپ چۈشتى — دە، ئال
دى تەرەپتىن ئاتلارنىڭ ئارىلىقىغا كىردى.

ئاپلا، يېنىمدا قۇدام يوق بولۇپ قالدى، — دېگەن يى
كىر يالت قىلىپ خىيالىدىن كەچتى — دە، ئەزايسى — بەدىنى مۇز-
لاپ كەتتى، — ئاتلارنى ئېلىپ كېتىدىغان بولدى! ئېھ، مېنى
قارا باستى! جىن ئۇرسۇن!

نېمىس لېۋىنى مەھكەم قىسىپ، مىرون گىرىگورىيېۋىچنىڭ
يىڭىدىن تۇتۇپ، تۈگمەن تەرەپكە ماڭ، دېگەن ئىشارىنى
بىلدۈردى.

— قولۇمنى قويۇۋەت! — مىرون گىرىگورىيېۋىچ ئالدىغا

ئۆمۈتۈلدى ۋە چىرايى سېزىلەرلىك تاتىرىپ كەتتى، — قولۇڭنى تەككۈزگۈچى بولما! ئاتنى بەرمەيمەن.

نېمىس ئۇنىڭ ئاۋازىدىن نىمە دەپ جاۋاپ بەرگەنلىگىنىنى ئۇقتى. ئۇ تويۇقسىز ئاغزىنى يىرتقۇچلارچە سەت ھىجايىتىپ، كۆكۈمۈل ئاق چىشلىرىنى غۇچۇرلاتتى. كۆزلىرى ئالىيىپ، يوغان ئېچىلدى، ئاۋازى دوق - پوپوزا بىلەن جاقىراپ چىقىشقا باشلىدى، نېمىس مۇرىسىدىكى مىلتىقنىڭ تاسمىسىنى قولغا ئېلىپ، ئاڭغىچە مىرون گىرىگورىيېۋىچ ياشلىغىنى ئەسكە ئالدى. دە، غۇلىچىنى ئانچە يايماستىن، پالۋانلارچە مۇشتى بىلەن ئۇنىڭ ياڭغىغا فاس قىلىپ بىرنى سالىدى. مۇشتىنىڭ زەربىسىدىن نېمىسنىڭ بېشى دەلدەڭلەپ كەتتى ۋە تۆمۈر قالىپىنىڭ تاسما بوغۇچى ئىگىسى ئاستىدىن ئۈزۈلدى. نېمىس ئوڭىدىنغا يىقىلدى - دە، بار كۈچى بىلەن ئورنىدىن تۇرۇشقا ئۇرۇندى، ئاغزىدىن قىپ - قىزىل مۆنەك - مۆنەك قان كەلدى. مىرون گىرىگورىيېۋىچ گەجگىسىگە يەنە بىرنى سالىدى، ئاندىن تۆت ئەتراپىغا بىر قارىۋالغاندىن كېيىن ئېگىشىپ تۇرۇپ، مىلتىقنى شارىتىدە تارتىۋالدى. شۇ ئاندا ئۇنىڭ مىڭسى تېز ۋە كارامەت ياخشى ئىشلىدى. ئۇ، ئاتنىڭ بېشىنى بۇراۋاتقاندىلا نېمىسنىڭ ئارقىسىدىن ئوق ئاتمايدىغانلىغىنى بىلگەن ئىدى، شۇنداق بولسىمۇ، تۆمۈر بولنىڭ چېتىدىكى تاختاي توساقلارنىڭ كەينىدىن ياكى يولنىڭ چېتىدىن قاراۋۇللار كۆرۈپ قالسا قانداق بولار، دەپ قورقاتتى.

قارا ئاتلار ھەتتا بەيگىدىمۇ مۇنچىلىك جان - جەھلى بىلەن تېز چاپمىغان ئىدى! ھارۋىنىڭ چاقىلىرى ھەتتا نوپىلاردا قىز كۆچۈرگەندىمۇ مۇنداق تېز چۆگىلىمىگەن ئىدى! ئەي، جانا - بى ئاللا، ئۆزەڭ تۆتقۇزۇپ ئېلىپ كەت! ئامان - ئېسەن ئېلىپ

چىققىن، ئەي ئاللا ئىگەم! ئادەم ئاتىمىزنىڭ شارايتىنى ئۈچۈن!.... — مىرون گىرىگورىيېۋىچ ئۆز پىكرى - خىيالىدا مانا شۇنىلا پىچىرلاپ، ئاتلارنىڭ دۈمبىسىگە ھە دەپ قامچا تەككۈزەتتى. ئۇنىڭ تۇغما ئاچكۆزلۈكى ئۆزىنى ھالاك قىلغىلى تاس قالدى: ئۇ ئۆزى چۈشكەن ئۆيگە كىرىپ ئۆتۈپ، بۇ يەردە قالدۇرۇپ قويغان بىر پارچە تېرە ياپقۇچنى ئېلىۋالماقچى بولغان ئىدى، ئەمما ئەقلى ئۈستۈن كەلدى - دە، ئاتلارنىڭ بېشىنى باشقا تەرەپكە بۇرىدى. ئۇ ئورېخوۋوي يېزىسىغىچە 20 چاقىرىم يولنى شامالدىك تېز بېسىپ ئۆتتى. كېيىنرەك ئۆزىمۇ بۇ سەپىرى توغرىلىق ئىلىيە پەيغەمبەر ئۆز ھارۋىسىدا ئولتۇرۇپ چاپقاندىنمۇ ئىلدامراق ماڭدىم، دىگەن ئىدى، مىرون گىرىگورىيېۋىچ ئورېخوۋوي يېزىسىغا يېتىپ كېلىش بىلەنلا بىر تونۇش ئوكرائىنىنىڭ قوراسىغا تېز چېپىپ كىردى - دە، ھاسىراپ - ھۆمىدەپ بولغان ۋەقەنى ئۆي ئىگىسىگە سۆزلەپ بېرىپ، ئۆزىنى ۋە ئاتلىرىنى يوشۇرۇپ قويۇشنى ئۆتۈندى. ئوكرائىن يوشۇرۇشنى يوشۇردى، ئەمما مۇنداق دەپ ئاگاھلاندۇردى:

— مەن يوشۇراي، ئەمما قاتتىق قىستىسا، ئۇ چاغدا، گىرىگورىيېۋىچ، كۆرسىتىپ قويىمەن، چۈنكى بۇنىڭ ئۈچۈن بالاغا مەن قالىمەن! ئۆي - ماكانىمنى كۆيدۈرۈۋېتىدۇ، تېخى بويۇنۇمغا سىرتماق سالىدۇ.

— ھەي، يوشۇرمامسەن، قېرىندىشىم! مەن ساڭا مىننەتدارلىق بىلدۈرمىەن، نىمىنى سورىساڭ بېرىمەن! پەقەت ئۆلۈمدىن قۇتقۇزغىن، بىر يەرگە مۆكتۈر، بىر پادا قوي ھەيدەپ كېلىپ بېرەي! ئەڭ ياخشى قويللىرىمدىن ئوننى ئايىمايمەن ساڭا! — دەپ يالۋۇراتتى ھەم ۋەدە بېرەتتى مىرون گىرىگورىيېۋىچ.

ۋىچ ھارۋىسىنى ئامبارنىڭ باستىرىمىسىغا يوشۇرۇۋېتىپ.
ئۇ ئارقامدىن قوغلاپ كېلەرمىكىن دەپ ئۆلۈمدىنمۇ بەتتەر
قورققان ئىدى. ئوكرائىنىنىڭ ھويلىسىدا كەچكىچە تۇرۇپ، قاراڭغۇ
چۈشە - چۈشمەستىنلا ئۇ يەردىن قارىسىنى يوقاتتى.

ئورېخوۋوي يېزىسىدىن چىققاندىن كېيىن ئۇ پۈتۈن يول
بويى ئاتلىرىنى خۇددى بىلىمەستىن تېز چاپتۇرۇپ كەتتى. ئات-
لارنىڭ ئىككى بىقىنىدىن ماغزاپتەك تەر ئېقىشقا باشلىدى، ھار-
ۋىسى شۇنچىلىك تاراقلىدىكى، چاقنىڭ شادىلىرى بىر - بىرىگە
قوشۇلۇپ كەتكەن ئىدى، شۇ چېپىشتا ئۇ نىرۋې يابلونوۋىسكى
يېزىسىنىڭ قېشىغا كەلگەندىلا، ئاندىن ھۇشقا كەلدى. ئۇ يېزى-
غا يەتمەي تۇرۇپلا ئۆزى ئولتۇرغان كۆرسىنىڭ ئاستىدىن ھىلىقى
قولغا چۈشۈرگەن مىلىتقىنى ئالدى - دە، تاسمىسىغا كۆز يۈگۈر-
تۈپ، ئىچى تەرىپىگە قارا قېرىنداش بىلەن يېزىلغان خەتنى
كۆردى، شۇنىڭ بىلەن بىردىنلا يېنىكلىشىپ تامىغىنى قىرىپ
قويدى.

— قېنى، قوغلاپ كېلەلىدىڭلىمۇ، شەيتاندىن تۆرەلگەنلەر؟
قولۇڭلاردىن ھېچنەمە كەلمەيدۇ سەنلەرنىڭ!

ئوكرائىنىغا ۋەدە قىلغان قويلارنى ئۆز دېگىنى بويىچە
ھەيدەپ كەلمىدى. كۈزدە بۇ يەردىن ئۆتكەندە ئۆي ئىگىسىنىڭ
تەلمۈرۈپ قارىشىغا مۇنۇ جاۋاپنى بەردى:

— قويلارىمىزغا كېسەل تېگىپ قىرىلىپ كەتتى. قوينىڭ
ئىشى يامان بولۇۋاتىدۇ... ئەمدى مەن سېنىڭ ياخشىلىغىڭنى
ئەستە تۇتۇپ، ئۆز بېغىمدىن ئامۇت ئالغاي كەلدىم! — ئۇ ھار-
ۋىدىن يولدا ئېزىلىپ كەتكەن ئىككى غەلۋر ئامۇتنى تۆكۈپ
تۇرۇپ، مۇغەمبەر كۆزلىرىنى بىر چەتكە تىكىپ مۇنداق دېدى،—
ئامۇتىمىز ناھايىتى ياخشى، سەرخىل... ئۇزاق ساقلانغان،— شۇ

سۆز بىلەن ئۇ خوشلىشىپ كېتىپ قالدى.

مىرون گىرىگورىيېۋىچ مىللەروۋودىن ئېتىنى چاچتۇرۇپ قېچىپ كېتىۋاتقان چاغدا، قۇددىسى ۋوگزالدا دىگگىيىپ تۇراتتى. ياش نېمىس ئوفىستسىرى يول خېتى يېزىۋېتىپ، تىلماچ ئارقىلىق پانتېلېي پروكوفىيېۋىچتىن تېگىشلىك گەپ سورىغاندىن كېيىن، ئەرزىان باھالىق سىگار تاماكىسىنى چېكىپ تۇرۇپ، غەمخورلۇق ئاھاڭى بىلەن مۇنداق دېدى:

— يولىڭىز بولسۇن، بېرىڭ، ئەمما شۇنى ئەستە تۇتۇڭكى، سىزلەرگە ئاقىلانە ھاكىمىيەت لازىم. پىرىزدېنت سايلامىسىلەر، پادىشا سايلامىسىلەر، كىمنى سايلىساڭلار سايلاڭلار، پەقەت شۇ شەرت بولسۇنكى، سايلانغان شۇ ئادەم دۆلەتنى ئىدارە قىلىش ئىدارىسىدىن مەھرۇم بولغان بولمىسۇن ۋە بىزنىڭ دۆلىتىمىزگە قارىتا توغرا نىيەتلىك سىياسەت يۈرگۈزۈشنى بىلسۇن.

پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ نېمىسقا خېلىلا ئۆچمەنلىك بىلەن قاراپ تۇردى. ئۇنىڭ سۆزلىشىشكە ھېچ خۇشتى يوق ئىدى، شۇڭا يول خېتىنى ئالغاندىن كېيىن، دەرھال بېلەت سېتىۋېلىشقا كەتتى.

نوۋوچېركاسىسكىدا ياش ئوفىتسىرلەرنىڭ كۆپلۈكى ئۇنى ھەيران قالدۇردى: ئۇلار توپ - توپ بولۇپ، كوچىلاردا يۈرۈ-شەتتى، رېستورانلاردا ئولتۇرۇشاتتى، قىزلار بىلەن كوچا ئايلىنىتتى، ئاتامان سارىيى ۋە ئومۇم قوشۇن بىرلەشمە يىغىنى ئېچىلىدىغان سوت مەھكىمىسى بىناسىنىڭ يېنىدا لاغايلاپ يۈرۈشەتتى.

ۋەكىللەر ئۈچۈن تايىنلانغان ئومۇمىي ياتاقتا پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ بىرنەچچە كەنتداشلار بىلەن ئۇچراشتى، يېلاننىڭ كايا كەنتىدىن بولغان بىر تونۇشنى يولۇقتۇردى. ۋەكىللەرنىڭ

ئارىسىدا كازاكلارنىڭ سانى ئۈستۈن ئورۇندا تۇراتتى. ئوقتى
سېرلەر ئاز ئىدى، كەنت زىيالىلىرىدىن پەقەت بىرنەچچە ئون
كىشى ۋەكىل بولۇپ كېلىپتۇ. ئوبلاستلىق ھاكىمىيەتنىڭ سايلى-
مى توغرىلىق ھېچبىر تايىنى يوق گەپ - سۆزلەر بولۇۋاتاتتى.
بىر نەرسە ئېنىق بايقالدى، ئۇ بولسىمۇ ئاتامان سايلاش كېرەك.
دىگەن خاھىش ئىدى. كازاك گېنېراللىرىنىڭ ھەممىسىگە مەشھۇر
بولغان ناملىرى ئاتىلىپ ئۆتتى، نامزاتلار مۇھاكىمە قىلىندى.

كەلگەن كۈننىڭ كەچقۇرۇنلۇغى، چايدىن كېيىن پانتېلېي
پروكوفېيېۋىچ ئۆز بۆلىمىسىدە ئۆيىدىن ئالغاچ كەلگەن ئوزۇننى
يەۋېلىشقا ئولتۇرغان ئىدى. بىر تىزدىق قۇرۇتۇلغان سازاك بېلى-
غىنى ئالدىغا يېيىپ، ناننى توغرىدى. ئۇنىڭ قېشىغا مىگۇلىنىس-
كا يادىن كەلگەن ئىككى كىشى كېلىپ ئولتۇردى ۋە بىرنەچچە
ئادەم كەلدى. فۇرونتىكى ئەھۋال توغرىلىق پاراك باشلىنىپ،
گەپ بارا - بارا ھاكىمىيەت سايلاش مەسىلىسىگە كۆچتى.

— مەرھۇم كالىدىن — جايى جەننەتتە بولسۇن! — دىن
ياخشىراق ئادەمنى ئىزلەپ تېپىشقا بولماس، — دەپ خۇرسىنىپ
قويدى شۇمىلىنىسكا يادىن كەلگەن كۈل رەڭ ساقال كازاك.
— بۇ سۆز توغرا، — دەپ قوشۇلدى يېلاننىسكىدىن كەل-
گەن بىر ۋەكىل.

مۇشۇ پاراڭنىڭ ئىچىدە بىللە ئولتۇرغان مۇئاۋىن ياسا-
ۋۇل، بېسىپىرگېنېۋىسكايا كەنتىدىن كەلگەن ۋەكىل قىزىق قانلىق
بىلەن سۆزلىمەي تۇرالمىدى:

— قانداقچىسىغا مۇۋاپىق ئادەم يوق ئىكەن؟ نىمە دىگى-
نىڭلار بۇ، جاناپلار؟ گېنېرال كىراسنوفچۇ؟
— بۇ كىراسنوف دىگىنىڭ قانداق ئادەم؟
— قانداق ئادەم دىگىنىڭ نىمىسى؟ بۇنىمۇ سوراپ تۇ-

رۇش ئۇيات ئەمەسمۇ، جاناپلار؟ نامى چىققان گېنېرال، 3 -
ئاتلىق كورپۇسنىڭ كوماندىرى، ئەقىل - ئىدراك ئىگىسى، گېنېرال
مورگىيېۋ كىرېست مېدالىغا ئېرىشكەن، تالانتلىق سەركەردە!
مۇئاۋىن ياساۋۇلنىڭ زوققا تولۇپ، ھولۇقۇپ سۆزلەگەن
سۆزى فۇرونچىلار قىسمىدىن ۋەكىل بولۇپ كەلگەن بىرسىنىڭ
قاتتىق غەزىۋىنى كەلتۈردى.

— مەن سىلەرگە پاكىت سۈپىتىدە شۇنى ئېيتايكى، بىز
ئۇنىڭ تالانتىنى بىلىمىز! ھېچنىمىگە ئەرزىمەيدىغان گېنېرال!
گېرمان سوقۇشىدا يامان ئەمەس خىزمەت كۆرسەتكەن ئىدى،
ئىنقىلاپ بولمىغاندا، ئۇ ناھايىتى كەلسە بىر بىرىگادا گېنېرالى
بولۇپ جان باققان بولاتتى!

— ئەزىزم، گېنېرال كىراسنوفنى بىلمەي تۇرۇپ، بۇ سۆز-
لەرنى ئېيتقىنىڭىز قانداق؟ ئۇندىن كېيىن سىز، ھەممىنىڭ ھۆر-
مىتىگە سازاۋەر بولغان بىر گېنېرال ھەققىدە بۇنداق سۆزلەرنى
ئېيتىشقا ئومۇمەن قانداق پېتىنىدىڭىز؟ سىز، ھەر ئېھتىمال بو-
يىچە، ئۆزىڭىزنىڭ قاتارىدىكى ئاددى كازاك ئىكەنلىڭىزنى ئۇن-
تۇپ قالغان ئوخشايسىز!

مۇئاۋىن ياساۋۇل چىشىنى غۇچۇرلىتىپ، مۇزدەك سۆزلەر
بىلەن دوق قىلغان ئىدى. كازاك گاڭگىراپ، قورقۇپ كەتتى، شۇ-
نىڭ بىلەن دۇدۇقۇپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— جانابى ئالى، مەن شۇ كىشىنىڭ قول ئاستىدا خىز-
مەت قىلغان ئىدىم، شۇنى دەۋاتىمەن... ئۇ ئاۋستىرىيە فۇرون-
چىسى بىزنىڭ پولىكىنى تىكەنلىك سىم توساقنىڭ ئۈستىدە ئولتۇر-
غۇزۇپ قويغان ئىدى! شۇنىڭ ئۈچۈن بىز ئۇنى ھېچنىمىگە
يارىمايدىغان دەپ ھېساپلايمىز... بەلكىم، پۈتۈنلەي بۇنىڭ
تەتۈرىسىچە...

— گېئورگىيېۋ كىرىست مېدالىنى ئۇنىڭغا نىمە ئۈچۈن بېرىپتىكەن؟ ئەخمەق! — دېيىشىگە پانتېلېي پروكوفىيېۋنىڭ گېلىغا سازاڭ بېلىغىنىڭ قىلىتىرىغى تۇرۇپ قالدى، تازا بىر يۆتىلىۋالغاندىن كېيىن فۇرونىچى يىگىتكە ھۇجۇم قىلدى، — سەنلەرگە ئەخمەقلىقنىڭ جىنى چېپىلىپ قاپتۇ. ھەممە ئادەمنى ھاقارەتلەيسىلەر، سەنلەرگە بىرمۇ ئادەم ياقمايدۇ... قانداق ئادەتنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈۋالغانىكەن، بۇ نىمىلەر! ئازراق ۋالاقلىغان بولساڭلار، بۇنچىلىك ئارا بۇزۇلۇش بولمايتتى. ئۆزەڭلىنى بەك ئەقىللىق چاغلایسىلەر، ۋالاق تەككۈر مەمەدانلار!

چېركاسلىقلار بىلەن تۆۋەنكى دون ۋەكىللىرى بىرلىكتە كىراسنوفنى قوللاشتى. قېرىلارنىڭ كۆڭلىگە ياقىدىغىنى ئاشۇ گېئورگىيېۋ مېدالىغا سازاۋەر بولغان گېنېرال ئىدى: بۇلارنىڭ كۆپچىلىگى مۇشۇ گېنېرال بىلەن بىللە رۇسىيە - ياپون ئۇرۇشىغا قاتناشقان ئىدى. كىراسنوفنىڭ ئۆتمۈشى ئوفىتسېرلەرنى بەكمۇ قىزىقتۇراتتى: ئۇ گۇۋاردىيىچى بولغان، پادىشا سارىيىدا خىزمەت قىلغان ۋە ئىمپېراتۇر ھىزرىتلىرىنىڭ يېنىدا مۇلازىم بولغان ئەڭ مەلۇماتلىق گېنېرال ئىدى. لىبېرال زىيالىلارنى مۇنۇ بىر جەھەت فائىدەلىكەندۈرەتتىكى، كىراسنوف يالغۇز بىر گېنېراللا ئەمەس، يالغۇز ئەسكەرلەرنى سەپكە تۇرغۇزۇشنى، قوپال ھەربى تەرتىپنى ساقلاشنى بىلىدىغان ئادەملا ئەمەس، بەلكى ئۇ قانداق بولمىسۇن بىر يازغۇچى ئىدى، ئۇنىڭ ئوفىتسېرلەر تۇرمۇشىدىن يازغان ھېكايىلىرى ئۆز ۋاقتىدا «نۇۋا» ژورنىلىنىڭ قوشۇمچە سانلىرىغا بېسىلغان بولۇپ، زور قىزىقىش بىلەن ئوقۇلۇپ كەلگەن ئىدى؛ ئۇ يازغۇچى ئىكەن — دېمەك، ھەر ھالدا مەدەنىيەتلىك كىشى دېگەن سۆز.

ياتاقخانىدا كىراسنوفنى قوللاش يۈزىسىدىن جىددى نەش-

ۋىقات كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ نامى ئالدىدا باشقا گېنېراللارنىڭ ناملىرى پەگاغا چۈشۈپ قالدى. كىراسنوفنى ياقلايدىغان ئوفىتسېرلەر ئافرىكان بوگايېۋىسكى توغرىلىق مۇنداق بىر مىش - مىشنى تارقىتىشقان ئىدى: گويا بوگايېۋىسكى بىلەن دىنىكىنىڭ قاچا - قومۇچى بىر ئىمىش، شۇڭلاشقا بوگايېۋىسكى ئاتامان قىلىپ سايلىنىدىغان بولسا، ئۇ چاغدا بولشېۋىكلەرنى قوغلىۋېتىپ، موسكۋاغا كىرىش بىلەنلا، كازاكلارنىڭ بارلىق ئىمتىيازلىرى ۋە ئاپتونومىيىسى تۈگىدى دىگەن سۆز.

كىراسنوفنىڭمۇ دۈشمەنلىرى بار ئىدى. بىر ئوقۇتقۇچى ۋە - كىل گېنېرالنىڭ نامىنى قارىلاشقا بىھۇدە ئۇرۇنۇپ كۆردى. مۇ - ئەللىم ۋەكىللەر چۈشكەن ئۆيلەرنى ئارىلاپ يۈرۈپ، زەھەر چېچىپ، پاشىغا ئوخشاش گىزىلداپ، كازاكلارنىڭ قۇلىغىنى ئاغرىتتى:

— كىراسنوفنىمۇ؟ بۇ ئەڭ پەسكەش گېنېرال، ئۇنىڭ ياز - غۇچىلىغىمۇ بىر تىيىنگە ئەرزىمەيدۇ! ئۇ پادىشا سارىيىدىكى «تېشى پال - پال، ئىچى غال - غال» يالاقچى! مۇنداقچە ئېيتقاندا، ھەم مىللى دەسمايىگە ئىگە بولۇشنى، ھەم دېموكراتىيىچى دىگەن پاك نامنى ساقلاپ قېلىشنى ئويلايدىغان ئادەم. تېخى كۆرىنىشلەر، دوننى دەسلەپكى خېرىدارغا دۇڭلا سېتىۋېتىدۇ! پەس، چاكىنا ئادەم! سىياسەتكە كەلگەندە نۆلگە باراۋەر! ئاگىيېۋنى سايلاش كېرەك! بۇ ئادەمنىڭ ئىشى پۈتۈنلەي باشقا گەپ.

ئەمما ئوقۇتقۇچىنىڭ سۆزى مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىدى.

1 - مايدا، يىغىننىڭ 3 - كۈنى مۇنداق ئاۋازلار ئاڭلاندى:

— گېنېرال كىراسنوف تەكلىپ قىلىپ چاقىرىلسۇن!

— تۆۋەنچىلىك بىلەن ...

— ئېھتىرام بىلەن ...

— ئىلتىماس قىلىمىز!

— ئىپتىخارلىرىمىزنى سايلايمىز!

— بۇ يەرگە كەلسۇن، بىزگە ئۆز ھاياتى توغرىلىق سۆز-
لەپ بەرسۇن! — پۈتۈن كەڭ زال مەۋج ئۇرۇشقا باشلىدى.

ئوفىتسىرلەر ئالغانلىرىنى پاقىلدىتىپ چاۋاك چېلىشتى،
ئۇلارغا قاراپ كازاكلارمۇ چالا - چۇلپا قوللىرىنى بىر - بىرىگە
بوشلا ئۇرۇپ قويدى. ئۇلارنىڭ ئەمگەك بىلەن قاپارغان قارا
قوللىرىدىن چىققان شاپىلاق ئاۋازى قۇرۇق، شالدۇر - شۇلدۇر،
ھەتتا يېقىمىسىز ئاڭلاندى. بۇنىڭ تەتۈرىسىچە، دەھلىز ۋە كورب-
دورلارغا توشۇپ كەتكەن قىزلار ۋە خانىملار، ئوفىتسىرلەر ۋە ئو-
قۇغۇچىلارنىڭ مامۇقتەك يۇمشاق ئالغانلىرىدىن چىققان مەيىن
مۇزىكىلىق ئالقىش سادالىرى باشقىچە ئاڭلاندى.

ئۇزۇن بويلىق، قامەتلىك، ئالپتە كىيىنگەن، ئۈستىدىكى
مۇندىرىغا زىچىچىدە كىرىپت مېداللىرى تاقالغان، كالۋىتون
بۇغۇچلار ئېسىلغان ۋە باشقا ئالاھىدە گېنېراللىق بەلگىلەر تا-
قالغان يېشى چوڭىيىپ قالغانلىغىغا قارىماستىن، ھامان چىراي-
لىق، كېلىشكەن گېنېرال، سالاپەت بىلەن يىگىتلەرچە قەدەم تاش-
لاپ، سەھنىنىڭ ئۈستىگە چىققاندا، زالدا چاۋاك باشلىنىپ، بار-
غانسېرى ئالقىش سادالىرى ياڭرىدى. ۋەكىللەرنىڭ سەپلىرىنى
شادىمانلىق سەيرە قىلاتتى. كۆڭلى ئېرىپ، يۈزىدە ھاياجانلىشىش
ئالامەتلىرى ئىپادىلەنگەن، سۈرەتتەك بىر ھالەتتە تۇرغان بۇ
گېنېرالنى كۆرگەندە، زالدىكىلەرنىڭ كۆپچىلىگى ئىمپېرىيىنىڭ
بۇرۇنقى كۈچ - قۇدرىتىنىڭ غۇۋا ئەكسىنى كۆرگەندەك بولدى.
پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ كۆزىگە ياش ئېلىپ، فۇراۋكسى-
دىن قىزىل قولىاغلىغىنى چىقاردى - دە، ئىزاققىچە بۇرنىنى

قېقىپ ئولتۇردى. «مانا، گېنېرال دىگەن مۇشۇ! بىر كۆرۈپلا يۈ-
يۈك ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ! چىرايىدىن، خۇددى ئىب-
پېراتوردەك، ئۇلۇغۋارلىق چىقىپ تۇرىدۇ. مەرھۇم ئالېكساندىرنىڭ
دەل ئۆزىنى تارتقاندەكلا!» دەپ ئىچىدە ئاشۇلارنى ئويلىدى ئۇ
سەھنىنىڭ لېۋىدە تۇرغان كىراسنوفقا مېھرى بىلەن قاراپ.

«دوننى قۇتقۇزۇش يىغىنى» دەپ ئاتالغان بۇ ئومۇم قوشۇن
بىرلەشمە يىغىنى ئۆز مەجلىسىنى ئالدىرىماي ئۆتكۈزۈشكە باشلى-
دى. يىغىننىڭ رەئىسى ياساۋۇل يانوفنىڭ تەكلىۋى بويىچە، پا-
گون تاقاش، شۇنىڭدەك ھەر دەرىجىلىك ھەربىي ئۇنۋانلارنىڭ
بەلگىلىرىنى تاقاپ يۈرۈش توغرىلىق قارار قوبۇل قىلىندى.
كىراسنوف سۆز - جۈملىلىرى ماھارەت بىلەن تۈزۈلگەن نۇتقىنى پا-
ساھەت بىلەن سۆزلەپ ئۆتتى. ئۇ «بولشېۋىكلەر تەرىپىدىن تەھ-
قىرلەنگەن رۇسىيە» توغرىلىق، رۇسىيىنىڭ «بۇرۇنقى كۈچ -
قۇدرىتى» توغرىلىق، «دوننىڭ تەقدىرى» توغرىلىق ھېسسىيات
بىلەن سۆزلىدى. ھازىرقى ۋەزىيەتنى تەسۋىرلەپ كېلىپ، نېمىس
ئىشغالىيىتى ئۈستىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتتى، نۇتقنىڭ ئاخى-
رىدا بولشېۋىكلەر مەغلۇپ بولغاندىن كېيىنكى دون ئوبلاستىنىڭ
مۇستەقىل ھايات كەچۈرۈشى توغرىلىق روھلىنىپ سۆزلىگەندە،
قىزغىن ماقۇللاش سادالىرى ياڭرىدى.

— قۇدرەتلىك ھەربىي بىرلەشمە دون ئوبلاستىنى ئىدارە
قىلىدۇ! ئىنقىلاپ ئازات قىلغان كازاك خەلقى كازاك تۇرمۇشىنىڭ
بارلىق قەدىمقى گۈزەل قائىدە - يوسۇنلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈر-
دۇ. شۇنداق قىلىپ، بىز بۇرۇنقى ئاتا - بوۋىلىرىمىزغا ئوخشاش
جاراڭلىق، قۇدرەتلىك ئاۋاز بىلەن ئىيتايلىقكى، «چاقماق تاش

• بۇ يەردە چار پادىشاسى ئالېكساندىر II كۆزدە تۇتۇلىدۇ — ت.

بىلەن ياسالغان موسكۋادا، ئاق پادىشا ياشىسۇن، بىز كازاكلار
تىنچ دوندا ياشاۋېرىلى!» — دىدى.

3 — ماي كۈنى كەچكى مەجلىستە 30 ئاۋازغا قارشى 107 *

ئاۋاز بىلەن ۋە ئون كىشى ئاۋاز بەرمەي بىتەرەپ قالغان ئەھۋال
ئاستىدا، گېنېرال مايور كىراسنوف قوشۇن ئاتامانى بولۇپ ساي-
لاندى. ئۇ قوشۇن ياساۋۇلىنىڭ قولىدىن ئاتامانلىق گۈۋىزىسىنى *
تاپشۇرۇۋالماي تۇرۇپ، شەرت قويدى: ئۆزى ھەربى بىرلەشمىگە
تەكلىپ قىلغان ئاساسىي قانۇنلارنى تەستىقلاشنى ۋە ئۆزىگە چەك
سىز، تولۇق ئاتامانلىق ھوقۇقى بېرىشنى تەلەپ قىلدى.

— مەملىكىتىمىز ھالاك بولۇش ئالدىدا تۇرۇپتۇ! ئاتامان-
غا تولۇق ئىشەنچ بولغان شارائىتتىلا مەن گۈۋىزىنى تاپشۇرۇۋال-
مەن. ھازىرقى ۋەقەلەر شۇنى تەلەپ قىلىدۇكى، دون ئىرادىسىنىڭ
ئالى ئىپادىلىگۈچىسى بولغان ھەربى بىرلەشمە ساڭا ئىشىنىد-
غانلىغىنى بىلگىنىڭىزدا، بولشېۋىكلەرنىڭ تەرتىپسىزلىكى ۋە
ھۆكۈمەتسىزلىكىگە قارىمۇ قارشى ھالدا مۇستەھكەم ھوقۇق،
نورمىلىرى بېكىتىلگەن چاغدىلا خىزمەتنى ئىشەنچ بىلەن ئىش-
لەيسەن ۋە ئۆز بۇرچۇڭنى سۆيۈنۈشلۈك ئاڭ — سېزىم بىلەن
ئادا قىلالايسەن.

كىراسنوف تەكلىپ قىلغان قانۇنلارخۇددى چاپاننىڭ تې-
شىنى ئۆرۈپ تىككەندەك، ئالدىراشلا ئوڭى ئۆرۈلگەن، سەل-
پەل يېڭىلاپ، قايتا تىكلەنگەن بۇرۇنقى ئىمپېرىيە قانۇنلىرىنىڭ
ئۆزى بولۇپ چىقتى. ئومۇمى قوشۇن بىرلەشمە يىغىنى بۇ قانۇن

* گۇرزا — بۇرۇنقى چاغدا كازاكلاردا ئاتامانلىق ئۇنۋانىنى بىلدۈرىد-
ىغان بەلگىلەردىن بىرى بولۇپ، قۇشنىڭ پەيلىرى بىلەن زىننەت-
لەنگەن چوقماق — تې.

لارنى قانداقمۇ ماقۇل كۆرمىسۇن؟ خوشاللىق بىلەن ماقۇللاشتى.
 ھەممە نەرسە، ھەتتا ئوڭۇشسىز فايتا ياسالغان بايراقمۇ كۆك قىزىل ۋە سېرىق (بۇ رەڭلەر كازاكلار، چەت شەھەرلىكلەر، قالماقلارنى ئىپادىلەيتتى) يوللۇق بولۇپ، بۇرۇنقى بايراقنى ئسەسلىتەتتى، پەقەت ھۆكۈمەت گېربىلا كازاك روھىغا يېقىش ئۈچۈن كەسكىن ئۆزگەرتىلگەن ئىدى: قانىتىنى كەڭ يېيىپ، تىرناقلىرىنى راسلاپ تۇرغان ئىككى باشلىق يىرتقۇچ بۇركۇتنىڭ ئورنىغا بېشىغا پاپاخ كىيگەن، يېنىغا قىلىچ، مىلتىقى، قورال - ياراق ئاسقان، بىر شاراپ بوچكىسىنىڭ ئېستىگە ئاتقا ئوخشاش مېنىۋالغان قىپ - يالڭاچ بىر كازاكنىڭ رەسمى چۈشۈرۈلگەن ئىدى.
 تەخسىكەش، ساددا دىل ۋە كىلىلەردىن بىرى خوشامەتكۈپ لۇق بىلەن بىر سوئال سورىدى:

— قوبۇل قىلىنغان قانۇنلارنىڭ تۈپ - ئاساسىدا بەزى بىر يەرلىرىنى ئۆزگەرتىش ياكى قايتا ئىشلەش جانابى ئالىمىزنىڭ نىيىتىدە باردۇر، بەلكىم؟

كىراسنوف ئىلتىپات بىلەن كۈلۈپ قويۇپ، بىر ئاز شوخ-لۇق بىلەن چاخچاق قىلىشنى ئۆزىگە جايىز كۆردى. ئۇ ۋەدە بېرىش نەزىرى بىلەن ھەربى بىرلەشمە ئەزالىرىغا كۆز يۈگۈرتۈپ، كۆپچىلىكنىڭ خوشامىتىگە ئۈگىنىپ قالغان ئادەمنىڭ تاۋۇشى بىلەن جاۋاپ بەردى:

— ئۆزگەرتىش قولۇمدىن كېلىدۇ. بايراق، گېرب، دۆلەت گېمىنى توغرىسىدىكى 48 -، 49 - ۋە 50 - ماددىلارنى ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ. سىزلەر ماڭا قىزىلدىن باشقا ھەرقانداق بايراقنى تەكلىپ قىلىشىڭلار مۇمكىن، يەھۇدىلەرنىڭكىگە ئوخشاش

بەش يۇلتۇزلۇق بايراقىدىن باشقا ياكى ماسونلۇق* بەلگىدىن باشقا ھەرقانداق گېربىنى تەكلىپ قىلىشىڭلار مۇمكىن ۋە «ئىنتېرناتسىئونال» دىن باشقا ھەرقانداق گېمىنى تەكلىپ قىلىشىڭلارغا بولىدۇ.

يىغىندىكىلەر پاراقىدە كۈلىشىپ، قانۇنلارنى تەستىقلاش تى. شۇندىن كېيىن ئاتاماننىڭ چاخچىسى ئۇزاققىچە ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يۈردى.

5 - مايدا يىغىن تارقالدى. ئاخىرقى نۇتۇقلارمۇ سۆزلىنىپ، بېسىقچى قالدى. شىمالىي ھەربىي گۇرۇپپىنىڭ قوماندانى، كىراسنوفنىڭ ئوڭ قولى پولكوۋنىڭ دېنسوف ناھايىتى تېز ۋاقىت ئىچىدە بولۇپ بىرلەشمە ئىسيانىنى يوقىتىمەن، دەپ ۋەدە بەردى. بىرلەشمە يىغىنغا قاتناشقان ئەزالار ئاتاماننىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك سايلانغانلىقىدىن ۋە فۇرونتىن كەلگەن مەلۇماتلاردىن كۆڭۈللىرى تەسكىن تېپىپ، خوشال - خورام ئۆز جايلىرىغا جۈنەپ كېتىشتى.

پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ چوڭقۇر ھاياجانغا چۆمۈپ، شاتلىقى ئىچىگە سىغماستىن، دۈن پايىتەختىدىن يولغا ئاتلانغان ئىدى. ئۇ شۇنىڭغا قەتئىي ئىشەنگەنكى، گۈرۈزى ئىشەنچلىك قولغا چۈشتى، كۆپ ئۆتمەي بولۇپ بىرلەشمە تېرى - پېرەڭ قىلىۋېتىدۇ ۋە ئوغۇللىرى ئىگىلىك ئىشلىرىغا قايتىپ كېلىدۇ، چال ۋاگون دەرىزىسىنىڭ ئالدىدا جەينىگىنى كىچىك جۈزىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ ئولتۇراتتى؛ دۈن گېمىنىڭ خوشلىشىش سادالى.

* ماسونلۇق — 18 - ئەسىردە پەيدا بولغان دىنىي - سىياسىي ئېقىم، بۇ ئېقىم «ئەخلاقىي كامالەتكە يەتكۈزۈش» مەقسىدىدە خۇراپىسى مۇراسىملارنى ئۆتكۈزۈدىغان مەخپىي دىنىي - پەلسەپىۋى خەلقارا جەمئىيەت سۈپىتىدە مەيدانغا چىققان — ت.

لىرى ھامان قۇلىغدا دولقۇنلىناتتى، يىغىندا ئېيتىلغان ھاياتى
بەخش سۆزلەر ئاڭ - سېزىمنىڭ ئەڭ چوڭقۇر يېرىگىچە سىڭ-
گەن بولۇپ، گويا ھەقىقى رەۋىشتە «پراۋوسلاۋ تىنچ دون مەۋج
ئۇرغان ۋە دولقۇنلانغان» دەك تۇيۇلدى.

ئەمما، نوۋوچېركاسىدىن بىرنەچچە چاقىرىم يول
ماڭغاندىن كېيىن، پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ دەرىزىدىن باۋارىيە*
ئاتلىق ئەسكەرلىرىنىڭ ئالدىنقى ساقچى ئەترەتلىرىنى كۆرۈپ
قالدى. بىر گۇرۇپپا نېمىس ئاتلىقلىرى تۆمۈريول ياقىسىنى
بويلاپ پويىز تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلار ئىگەر ئۈستىدە
خاتىرجەم مۇكچىيىپ ئولتۇرۇشاتتى. ئاستىدىكى كەڭ ساغرىلىق
سېمىز ئاتلىرى، كېسىلگەن كالتا قۇيرۇقلىرىنى شىپاڭلىتىپ، ئاپتاپ
تا يالتىراپ تۇراتتى. پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئالدىغا ئىگىشىپ،
قاشلىرىنى ئازاپلانغاندەك ئۇچۇرۇپ، نېمىس ئاتلىرىنىڭ تۇياق
لىرى كازاڭ يەرلىرىنى غالىبانە دەسسەپ - چەيلەپ كېلىۋاتقان
لىغىغا كۆز تىكتى - دە، كەڭ دۈمبىسىنى دەرىزىگە قىلىۋېلىپ،
ئۇزاققىچە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، بۇرنىنى پىششىلدەتتى
ئولتۇردى.

2

قاتار چېتىلغان قىزىل ۋاگونلار غىلىدىرلاپ چېپىپ، دون
دىن ئوكرائىنا ئارقىلىق گېرمانىيىگە بۇغداي ئۇنى، تۇخۇم، سې-
* باۋارىيە - گېرمانىيە ئىتتىپاق جۇمھۇرىيىتىدىكى بىر جاي بولۇپ،
بۇ يەردە نېمىسلارنىڭ باۋار قەبىلىسى ياشايدۇ - ت.

رىق ياغ، ئۆكۈزلەرنى ئېلىپ كېتىۋاتاتتى. ۋاگون سەھنىلىرىدە
بېشىغا كۈزۈركىسىز شەپكە، ئۈستىگە كۆك سۈر پەشمەت كىيگەن
نېمىسلار شىتكىلىك مىلىتىقلارنى تۇتۇشۇپ ئۆرە تۇرۇشاتتى.

نېمىسلارنىڭ ئەڭ پىششىق سېرىق كۆندىن تىكىلگەن،
ئۇپرىماسلىقى ئۈچۈن پاشىنىسىغا ناھال قېقىلغان ئۆتۈكلىرى
دون يوللىرىنى دەسسەپ، چىڭدايتتى، باۋارىيە ئاتلىق ئەسكەر-
لىرى ئۆز ئاتلىرىنى دون دەرياسىغا ئېلىپ چۈشۈپ سۇغىرىشۋا-
تاتتى، ئوكرائىنا بىلەن چېگرىداش يەرلەردە بولسا يېڭىلا پېر-
سىئانوفكىدا تەلىم بېرىلىپ، بايراق ئاستىغا چاقىرىلغان ياش
كازاكلار پېتلىۋىراچىلار* بىلەن ئۇرۇشۇۋاتاتتى. يېڭىدىن قۇ-
راشتۇرۇلغان 12 - دون كازاڭ پولكىنىڭ دىگۈدەك يېرىمى ئوك-
رايىنا تۇپرىغىنىڭ بىر قىسمىنى ئوبلاستقا ئېلىپ بېرىمىز دەپ،
ستاروبېلىسېك بوسۇغىسىدا يەر قۇچۇپ ياتقان ئىدى.

شىمالدا ئۇست - مېدۋېدىتسا كەنتى قولىدىن - قولغا ئۆتۈپ
تۇردى: بۇنى ئاۋال گلازۇنوۋىسكايا، نوۋوئالېكساندىروۋىسكايا،
كۇمىلىۋىنىسكايا، سىكۇرىشېنىسكايا كەنتلىرىنىڭ ۋە باشقا كەنت-
لەرنىڭ يېزىلىرىدىن توپلانغان قىزىل گۇۋاردىيىچى كازاكلار-
نىڭ ئەترىدى ئىگەللەپ تۇرغان ئىدى، ئەمما بىر سائەتتىن كې-
يىن ئوفىتسېر ئالېكسىيېۋنىڭ ئاق گۇۋاردىيىچى ئەترىدى ئۇلار-
نى قوغلاپ چىقاردى - دە، كوچىلاردا ئەترەتنىڭ ئاساسىي كا-
دىرلىرىنى تەشكىل قىلغان گېمنازىيە ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ، تەجرى-
بە ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ، سېمىنارىيە ئوقۇغۇچىلىرى

* پېتلىۋىراسىمون - ئوكرائىنا مىللەتچى ئەكسىيەتچىلارنىڭ كاتتىۋېشى،
جاھانگىر ھۆكۈمەتلەرنىڭ ياللانما غالىپچىسى، ئوكرائىن خەلقىنىڭ ئە-
شەددى دۈشمىنى - ت.

رەننىڭ شىنەللىرى مەننىڭ كۆزىگە چېلىقىشقا باشلىدى.
يۇقۇرقى دۈن كازاڭلىرى شىمالغا قاراپ، كەنتتىن - كەنت -
كە توپ - توپ بولۇپ ئاقاتتى. قىزىلار ساراتوف ئۆلكىسىنىڭ
چېگىرىسىغا قاراپ چېكىنەتتى، ئۇلار دىيەرلىك پۈتۈن خوپىر
ئوكرۇگىنى تاشلاپ كېتىشتى. يازنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە، قو-
رال كۆتەرلەيدىغان ياشتىكى بارلىق كازاڭلاردىن تەشكىل قى-
لىنغان دۈن ئارمىيىسى چېگىرىلارغا كېلىپ تۇرۇشتى. بۇ ئارمى-
يە يول ئۈستىدە قايتىدىن ئۆزگەرتىپ تەشكىل قىلىنىپ، نوۋو-
چېركاسىدىن كەلگەن ئوفىتسېرلەر بىلەن تولۇقلىنىپ، ھەق-
قى ئارمىيە تۈسىنى ئالدى؛ كەنتلەردىن كەلگەن ئاز سانلىق
خەلق قوشۇنلىرى بىرلەشتى؛ گېرمان ئۇرۇشىدىن ئامان قالغان
بۇرۇنقى جەڭچى، ئوفىتسېرلەردىن يېڭىۋاشتىن مۇنتىزىم پولىكلار
قۇرۇلۇپ، پولىكلاردىن دېۋىزىيىلەر تۈزۈلدى؛ شتاپلاردىكى
خورۇنچىلەرنىڭ * ئورنىغا كۈچلۈك پولىكوۋنىكلار قويۇلدى؛ باش-
لىقلار تەركىۋىمۇ ئاستا - ئاستا ئالماشتۇرۇلدى.

يازنىڭ ئاخىرىدا مىگۇلىنسكايا، مىشكوۋسكايا، كازانس-
كايا ۋە شۇملىنسكايا كازاڭلىرىنىڭ يۈزلۈك بۆلۈنمىلىرىدىن
قۇراشتۇرۇلغان جەڭگىۋار بىرلىكلەر گېنېرال مايور ئالفېروفنىڭ
بۇيرۇقى بويىچە دۈن چېگىرىسىدىن ئۆتۈپ، ۋورونېژ ئۆلكىسى-
نىڭ دەسلەپكى چوڭ يېزىسى - دۈنېتسكوينى ئىشغال قىل-
دى - دە، بوگۇچار ناھىيىسىنىڭ شەھىرىنى قورشىۋالدى.

×

×

پېترو مېلبخوفى قوماندىسى ئاستىدىكى تاتارىسكى كازاك
* خورۇنچى - كازاك ئەسكەرلىرىدە پودپورۇچىك دەرىجىلىك ئوفىتسېر.

لىرىنىڭ يۈزلۈك بۆلۈنمىسى يېزا ۋە كەنتلەردىن ئۆتۈپ، ئۈست - مېدۇدېنتىدا ئوكرۇگىنىڭ شىمالىغا قاراپ كېتىۋاتقانلىغىغا تۆت سوتكا بولۇپ قالغان ئىدى. بۇلارنىڭ ئوڭ تەرىپىدە كىچىك يەر - دە قىزىللار ئۇرۇشقا قاتناشماي، ئالدىراش تۆمۈريول لىنىيىسىگە قاراپ چېكىنىۋاتاتتى. شۇ ۋاقىت ئىچىدە تاتارىسكى كازاك لىرى دۈشمەننى تېخى كۆرۈشمىدى. ئۇلار ئانچە ئۇزۇن مۇسا - پىنى باسمىغان ئىدى. پېترو ۋە باشقا كازاكلارمۇ تىل بىرىك تۈرمەي تۇرۇپلا، ئەجەلگە ئالدىراشنىڭ ھېچ پايدىسى يوق ئىكەنلىكىنى كۆڭلىگە پۈكۈشۈپ، كۈنىگە 30 چاقىرىمدىن ئارتۇق يول باسمىغان ئىدى.

5 - كۈنى ئۇلار كۇمىلىزېنسكايا كەنتىگە كىرىشتى. دۇندوكوف يېزىسىدا خوپېر دەرياسىدىن كېچىپ ئۆتۈشتى. دەريا ياقىسىدىكى چىمەنلىكنىڭ ئۈستىنى پاشا - چىۋىنلەر داكا پەردىدەك قاپلاپ كەتكەن ئىكەن. پاشىنىڭ غۇڭۇلىدىغان ئىنچىكە ئاۋازى بارغانسېرى كۈچىيىپ باراتتى. سان - ساناق سىز پاشا قارغۇلارچە قۇيۇندەك چۆڭلەپ، ئات بىلەن ئادەم لەرنىڭ قۇلاق - كۆزلىرىگە كىرىپ، خاپا قىلاتتى. ئاتلار چىددى يالماي، پىشقىراتتى، كازاكلار قوللىرىنى سىلكىشتۈرۈپ، ئۆزى ياسىغان ئاچچىق تاماكىنىڭ تۇتۇنىنى تىنىمىسىز پۇقۇرتىپ تۇرۇشتى.

— مانا بۇ بىر ئويۇن بولىدىغۇ، پەدىرىگە مىڭ لەنەت! — دەپ قېقىلاتتى خىرىستونە ياشلانغان كۆزىنى يىڭى بىلەن ئېرتىپ. — نىمە بولدى، كىرىپ كەتتىمۇ؟ — دەپ كۈلدى گىرىگورىي.

— كۆزۈمنى ئېچىشتۇرۇۋاتىدۇ، دىمەك، زەھەرلىك ئىكەن

شەيتان!

خىرىستونە قىزىرىپ كەتكەن قاپىغىنى تۆپىگە قايىپ تۇرۇپ، قوپال بارمىغى بىلەن كۆزىنىڭ ئىچىنى سىپىلاپ قويدى؛ كېيىن كاپۇكلىرىنى كېرىپ، قولنىڭ ئارقىسى بىلەن كۆزىنى ئۇزاققىچە سۈرتتى.

گرىگورىي يانمۇ يان كېلىۋاتاتتى. بۇلار يولغا چىققاندىن تارتىپ بىللە ئىدى. بۇ ئىككىيلەنگە ئانىكۇشكىمۇ قوشۇلۇۋالدى، كېيىنكى چاغلاردا ئانىكۇشكا بۇرۇنقىدىنمۇ يوغىناپ كەتكەنلىك تىن، ئاياللارغا تېخىمۇ ئوخشاپ قالغان ئىدى.

ئەترەت تولۇق بىر بۆلۈنمىگە توشمايتتى. تاتارلىق يېزىسىغا كۈيۈغۇل بولۇپ كەلگەن ۋاخىمىستىر لاتىشېۋ پېتىروننىڭ يار-دەمچىسى ئىدى. گرىگورىي بىر ۋىزۇۋوتقا باشچىلىق قىلدى. يېزىنىڭ تۆۋەنكى بېشىدىن بولغان كازاكلارنىڭ دىگۇدەك ھەممەسى ئۇنىڭ ۋىزۇۋودىدا ئىدى؛ خىرىستونە، ئانىكۇشكا، فېدوت-بىر-دوۋىسكوف، مارتىن شامىل، ئىۋان تومىلىن، ئۇزۇنتۇرا بورىش-چېۋ، ئېيىقتەك كومىشا كەلگەن زاخار كورولېۋ، پىروخور زىكوف، سىگان ئۇرۇغىدىن بولغان مېركۇلوف، يېپپان ماكساياۋ، يېگورى سىنىلىن ۋە 10 - 15 تەك تەڭقۇر يىگىتلەر بار ئىدى.

2 - ۋىزۇۋوتقا نىكەلاي كوشىۋوي كوماندىرلىق قىلاتتى، ئۇ-چىنچىسىگە ياكوف كولوۋېيدىن، تۆتىنچىسىگە مېتكا كورشۇنوپ باشچىلىق قىلاتتى، پودتېلىكوف دارغا ئېسىلغاندىن كېيىن گېنېرال ئالفېروف ئۇنىڭغا دەرھاللا سىتارشى ئۆرەدنىك ئۇنۋانىنى بەرگەن ئىدى.

بۆلۈنمىنىڭ ئاتىلىرى دالىدا بىر خىل چېپىشتا مېڭىپ، قىزىپ كېلىۋاتاتتى، يول سۇ ياسقان چوڭقۇرچاقلارنى ئارتىپ، ياش كىيىك ئوت ۋە تال ئۆسكەن ئويمانلارغا شۇڭغۇپ كېرىپ، چىمەنلىكلەردىن ئۆتەتتى.

ئارقىدىكى قاتاردا ياكوف تاغا بوم ئاۋاز بىلەن قاقاقلاپ كۈلۈپ كېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭغا ئاندىرىيوشكا كاشۇلىن ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن جۆر بولغان ئىدى. بۇمۇ پودتېلكوفنىڭ شىرىكلىرى قېنىنى تۆككەنلىكى ھەققى ئۈچۈن ئۆرەدىكىلىك پاگونىغا ئىگە بولغان ئىدى.

پېترو مېلبخوف لاتىشېۋ بىلەن سەپنىڭ بىرىقىنىدا يانمۇ يان بىللە كېلىۋاتاتتى. ئۇلار بىر نەرسە توغرىلىق ئاستا سۆزلىشىپ كېلەتتى. لاتىشېۋ قىلىچىنىڭ يىپ - يېڭى پۆپۈكلۈك بېغىنى ئويىناتتى. پېترو سول قولى بىلەن ئېتىنى سىلاپ، ئىككى قۇلىغىنىڭ ئارىلىغىنى قاشلاپ قوياتتى. لاتىشېۋنىڭ ئىككى مەڭزى تومپىيىپ چىققان يۈزىدە تەبەسسۇم جىلۋىلىنەتتى. تاماكا ئىسى بىلەن قارايدىغان، ئۇچى ئۆتكۈزۈلۈپ كەتكەن چىشلىرى شالاڭ بۇرۇتىنىڭ ئاستىدىن قارامتۇل ساغۇچ تۈستە كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

ھەممىنىڭ ئارقىسىدا كازاكلار «ئانتىۋ بىرخوۋىچ» دەپ لەقەم قويغان ئاۋدىي يالغاننىڭ ئوغلى ئانتىۋ ئاۋدىيېۋىچ ئاق ساق ئالا بايتىلىنى دىگىكاكلىتىپ كېلەتتى.

كازاكلارنىڭ بەزىلىرى پاراڭغا چۈشكەن، بەزىلىرى سەپنى بۇزۇپ، بەشتىن - بەشتىن قاتارلىشىۋالغان، باشقىلىرى ئالاھىدە دىققەت بىلەن ناتونۇش يەرلەرگە، چىچەك ئىزىدەك چىسىرلاپ تۇرغان كۆل بويىدىكى چىمەنلىككە، ياپ - يېشىل ئىھاتە قىلىنغان تېرەك ۋە سۆڭەكلەرگە كۆز تىكىپ قارىشاتتى. ئۇلارنىڭ قورال - جابدۇقلىرىدىن يىراق سەپەرگە ئاتلانغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ ئىگەرگە ئارتىلغان خۇرجۇنلىرى تومپايدىغان، يۈكى تولۇق، ھەرقايسىسىنىڭ غانجۇغىسىدا شىنپىلى بۈكتەرمە قىلىنغان ئىدى. يەنە ئىگەر - جابدۇقلىرىغا قاراپ شۇنىڭغا ھۆكۈم قىلىشقا بو-

لاتتىكى، ھەر بىر تاسما جابدۇقلىرى پىششىق موملانغان بىلەن ناھايىتى زىچ قوش بىخى قىلىپ تىكىلگەن، ھىم يامال خان. بۇندىن بىر ئاي ئىلگىرى بۇلار ئۇرۇش بولمايدۇ، دىگەن ئىشەنچتە بولغان بولسا، ئەمدىلىكتە قان تۆكۈشتىن قېچىپ قۇتۇلالمايمىز، دەيدىغان كۆڭۈلسىز ئاڭ - سېزىمغا بوي سۇنۇپ كېلىشەتتى. «بۈگۈن تېرەڭ ئۈستۈڭدە، ئەتىلىككە بەلكىم، تاقىر دالىدا قاغىلار تېرەڭنى ئاشلايدۇ»، دەپ ھەر قايسىسى ئۆز ئىچىدە ئويلىشاتتى.

بۇلار كرىپتىسى يېزىسىدىن ئۆتۈپ كېتىشتى، ئوڭ تەرەپتە قومۇچ بىلەن يېپىلغان ئۆيلەر ئاندا - ساندا كۆزگە چېلىقىشقا باشلىدى. ئانىكۇشكا شالۋورنىڭ يانچۇغىدىن قۇرۇتۇلغان بىر بوغۇرساقنى ئېلىپ، يېرىمنى چىشلىدى - دە، ئۇششاق چىشلىرىنى يىرتقۇچتەك ھىجايىتىپ، جاۋغا يلىرىنى توشقاندا كىمىرلەپ تىپ چاپناشقا باشلىدى.

خىرىستونە ئۇنىڭغا كۆز قىرى بىلەن قاراپ:

— ئېچىر قاپ كەتتىڭمۇ؟ — دىدى.

— ئېچىر قىلمايچۇ... ئايالىم پىشۇرۇپ بەرگەن ئىدى.

— سەن تاماقنى قالىتس يەيدىكەن سەن! قارنىڭ ئېھتىمال، چوشقىنىڭ قارىنىدەك بولسا كېرەك، — ئۇ، گىرىگورىيغا بۇرۇلۇپ، ئاچچىقى بىلەن ۋە زارلىنىش ئاھاڭىدا يەنە مۇنداق دىدى، — بۇ ئالۋاستى تاماقنى ھەددىدىن زىيادە يەيدۇ! شۇنچە تاماقنى قوسغىنىڭ قەيىرىگە پاتقۇزىدىكىنى تاشتا؟ شۇ كۈنلەردە ئۇنىڭغا قاراپ يۈرمىەن، ھەر قارىغىنىمدا گەھشەت: ئۆزى، دىمەك، بىر غېرىچلا، ئەمما يىگەن نەرسىسىنى تېگى يوق ھاڭغا ئىتتىرىۋەتكەندەكلا تۇيۇلىدۇ.

— يېسەم، ئۆزەمنىڭكىنى يەيمەن، قوساقنى توق تۇتۇشقا
قىرىشىمەن. كەچتە پۈتۈن بىر قويىنى يېسەڭ، ئەتىسى ئەتىگەن
يەنە يىگۈڭ كېلىدۇ. بىز ھەرقانداق مەۋنى ئىستېمال قىلىۋې-
رىمىز، بىزگە ھەممىسى پايدىلىق، ئاغزىمىزغا كىرگىنىنىڭ ھەم-
مىسى پايدىلىق.

ئانىكۇشكا قاقاقلاپ كۈلۈپ، گىرىگورىيغا كۆزدىنى قىسىپ،
ئەلەم بىلەن يەرگە تۈكۈرگەن خىرىستونەنى ئىملاپ كۆرسەتتى.
— پېترو پىانتېلېيېۋ، بىزنى نەدە قوندۇرماقچىسەن؟ قا-
رمامسەن، ئات بىچارىلەرمۇ ھېرىپ دەرمانىدىن كەتتى! — دەپ
توۋلىدى توۋلىدى.

ئۇنىڭ پىكرىنى مېركۇلوف قوللىدى:
— قوندىغان ۋاقىت بولۇپ قالدى، كۈن ئولتۇرۇۋاتىدۇ.
پېترو قامچىسىنى شىلتىپ قويدى:
— كىلىۋېچكىدا قونىمىز، بەلكىم، كۈملىگىمۇ يېتىپ بېرى-
ۋېلىشىمىز مۇمكىن.

مېركۇلوف قارا چاڭگا ساقىلىغا كۈلكىسىنى پۈركەپ، تومە-
لىنىغا پىچىرلىدى:

— ئالغېروفنىڭ ئالدىدا خوشامەتكۈيلۇق بىلەن ياخشى
كۆرۈنمەكچى بولسا كېرەك، قانچۇق! ئالدىرىغىنىنى
قارمامسەن...

بىرسى مېركۇلوفنىڭ ساقال - بۇرۇتىنى ياساپ قويماقچى
بولۇپ، شوخلۇق بىلەن ئۇنىڭ ساقىلىنى تومتاقلا قىرقىپ، قېلىن
ساقىلىدىن كىچىككىنە قىڭغىر چوققا ساقالچاق قويۇپ قويغانلىق-
تىن، مېركۇلوف كىشىنىڭ كۈلكىسىنى كەلتۈرگۈدەك يېڭى بىر چى-
رايغا كىرىپ قالغان ئىدى، شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىش دائىمىي

چاخچاققا بانا بولۇپ كېلەتتى. تومىلىن ئۆزىنى تۇتۇپ تۇرالمىي،
تۇرالمىي؛

— سەنمۇ ياخشى كۆرۈنۈشكە ھەركەتلىنىۋاتقىنىڭ يوقمۇ؟ —

دېدى.

— بۇ نىمە دېگىنىڭ؟

— ساقلىغىنى گېنېرالچە ياستىۋاتىسەنغۇ. ئېھتىمال، گېنېرالغا ئوخشاش ساقال قويسام، ماڭا دەرھاللا بىر دىۋىزىيىنى باشقۇرۇشقا تاپشۇرىدۇ، دەپ ئويلايدىغانىمەن! سەن ئاددى سول دات بولۇشنى خالىمامەن؟

— ھەي ئەخمەق، شەيتان! مەن ساڭا چىن سۆزنى قىلىۋاتسام، سەن ئۇنى چاخچاققا ئايلاندۇرۇۋاتىسەن.

ئۇلار كۈلكە - چاخچاق، پاراڭ بىلەن بولۇپ، كىلىۋىچى يېزىسىغا كېلىپ كىرىشتى. ئۆي تەييارلاشقا ئالدىن ئەۋەتىلگەن ئاندىردىوشكا كاشۇلىن بۆلۈنمىنى ئەڭ چەتتىكى قورانىڭ ئالدىدا قارشى ئالدى.

— بىزنىڭ ۋىزۇت ئارقامدىن مېڭىڭلار! بىرىنچى ۋىزۇتقا — مۇنۇ ئۈچ ھويلا، ئىككىنچىسىگە — سول تەرەپتىكى ھويلىلار، ئۈچىنچىسىگە — ئەنە ئاۋۇ قۇدۇقنىڭ قېشىدىكى ھويلا بىلەن يەنە شۇ قاتاردىكى تۆت ھويلا، — دېدى ئۇ.

پېترو ئۇنىڭ قېشىغا كەلدى.

— ھېچنىمە ئاڭلىمىدىڭمۇ؟ سوراپ باقمىدىڭمۇ؟

— بۇ يەردە ئۇلارنىڭ بىرەر سىنىڭمۇ قارىسى كۆرۈنمەيدۇ. ئەمما ھەسەل دېگەن، يېڭىتىم، بۇ يەردە چەكسىز مول. بىر مۈمىنىڭ 300 ھەرە ئۇۋىسى بار ئىكەن. كەچ كىرگەندە ئەلۋەتتە، بىرەر سىنى قاقتى - سوقتى قىلىمىز!

— نىمە — نىمە، ئەخمەق بولما! مەن ساڭا قاقتى — سوقتى
قىلىشنى كۆرسىتىپ قويماي يەنە! — پېترو قاپىغىنى تۈرۈپ،
ئېتىنى قامچىلاپ يۈرۈپ كەتتى.

كازاكلار ئۆي — ئۆيلەرگە ئورۇنلاشتى. ئاتلارنى جايلاشتۇر-
دى. قاراڭغۇ چۈشتى. ئۆي ئىگىلىرى كازاكلارغا ھاردۇق مېشى
بەردى. ھويليلارنىڭ ئالدىدىكى بۇلتۇر كېسىلگەن سىدە ياغاچ-
لارنىڭ ئۈستىدە ھەربى خىزمەتتىكى كازاكلار بىلەن يېزا كازاكلرى
ئارىلىشىپ ئولتۇرۇشۇپ، ئۇ — بۇ توغرىلىق بىردەم پاراڭلاش-
قاندىن كېيىن، ئۇخلاشقا تارىشىپ كەتتى.

ئەتىسى ئەتىگەن بۆلۈنمە يېزىدىن يولغا چىقتى. كۈمبىلىۋې-
نىسكا ياننىڭ نەق قېشىغا يېتىپ بارغاندا، بۆلۈنمىنى بىر چاپار-
مەن قوغلاپ يەتتى. پېترو قەغەز خالىتىنى ئېچىپ، ئالدىغا سوزۇل-
غان قولى بىلەن بىرۋاراق قەغەزنى گويا ئېغىر نەرسىنى كۆتەر-
گەندەك ئارانلا تۇتۇپ تۇرۇپ، ئىگەرنىڭ ئۈستىدە تەۋرىنىپ
ئولتۇرۇپ ئۇزاققىچە ئوقۇدى. ئۇنىڭ قېشىغا گىرىگورىي كەلدى.

— بۇيرۇقمۇ؟

— ھە — ئە!

— نىمە دەپ يېزىپتۇ؟

— ئىشلار ... بۆلۈنمىنى تاپشۇر، دەپ بۇيرۇپتۇ. مەن بى-
لەن تەڭقۇرلارنىڭ ھەممىسىنى ئارقىغا قايتىشقا چاقىرىپتۇ، كازان-
كىدا 28 — پولىك قۇرۇلۇۋاتقان ئوخشايدۇ. زەمبىرەكچىلەر بى-
لەن پىلىموتچىلارنى چاقىرتىپتۇ.

— قالغانلار نەگە بارىدىكەن؟

— مانا مۇنۇ يەردە مۇنداق يېزىلغان: «ئارژېنوۋىسكاياغا
بارغاندىن كېيىن 22 — پولىك كوماندىرىنىڭ قارمىقىغا ئۆتسۇن.

گېچىگەستىن دەرھال ئاتلىنىڭلار. «مانا قارا! «گېچىگەستىن» دىيىلگەن!

لاتشېۋ كېلىپ، پېترونىڭ قولىدىن بۇيرۇقنى ئالدى. ئۇ تومپىيىپ تۇرغان قېلىن كالىۋكلىرىنى پىچىرلىتىپ، بىر قېشىنى قىيا ئېگىپ تۇرۇپ ئوقۇپ چىقتى.

— مېڭىلىسۇن! — دەپ توۋلىدى پېترو.

بۆلۈنمە قوزغىلىپ، قەدەملەپ ماڭدى. كازاكلار قايرىلىپ نىمە دەرگىن دەپ كۈتۈپ، پېتروغا دىققەت بىلەن قاراشتى. پېترو بۇيرۇقنى كۈمبىلىۋېنىسكا يادا ئېلان قىلدى. چوڭ ياشتىكى كازاكلار ئالدىرىشىپ، ئارقىغا قايتىشقا تەييارلىق كۆرۈشتى، بىر كۈنىمۇ-شۇ كەنتتە ئۆتكۈزۈپ، ئەتىسى تاڭ ئېتىشى بىلەنلا ھەر قايسىسى ئۆز تەرىپىگە يولغا چىقىشقا قارار قىلىشتى، پۈتۈن كۈن ئىنىسى بىلەن سۆزلىشىۋېلىش پۇرسىتىنى ئىزلىگەن پېترو ئۇنىڭ ئۆيىگە باردى.

— مەشق مەيدانىغا بارايلى، — دىدى ئۇ.

گىرگورىي ئۇنچىقماستىن دەرۋازىنىڭ سىرتىغا چىقتى، مىتكا كورشۇنوف بۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ يەتكەن ئىدى، ئەمما پېترو ئۇنىڭدىن سوغاققىنا ئۆتۈندى:

— مىتري، سەن كېتىپ تۇر. ئىنىم بىلەن سۆزلىشىۋالماقچى ئىدىم.

— بولىدۇ، بۇ مۇمكىن، — مىتكا گەپنى چۈشەنگەندەك بولۇپ كۈلۈمسىرەپ، ئارقىدا قېپقالدى.

گىرگورىي كۆز قىرى بىلەن پېتروغا قاراپ كېلىۋېتىپ، ئۇنىڭ جىددى بىر ئىشنى ئېيتماقچى ئىكەنلىگىنى بايقىدى. ئۇ، پەملىنىپ قالغان نىيىتىنى باشقا ياققا چالغىتماقچى بولۇپ، ئەتەي جانلىنىپ، سۆز باشلىدى:

— ئاجايىپ ئىش: ئۆيىدىن چىقىپ، بار — يوقى 100 چاقىرىم
چە يول يۈرگەن ئىدۇق، بۇ يەرنىڭ خەلقى پۈتۈنلەي باشقا ئى-
كەن. گەپلىرىمۇ بىزنىڭكىگە ئوخشىمايدۇ، سالغان ئۆيلىرىمۇ
باشقىچە — كونا زاماندىكى دىندار ئادەملەرنىڭ ئۆيىگە ئوخشايدۇ،
ئەنە كۆرۈۋاتامسەن، دەرۋازىنىڭ ئۈستى كىچىككىنە چىركاۋغا
ئوخشاش تاختاي بىلەن يېپىلغان. مۇنداق ئۆيلەر بىزدە يوق.
ئەنە ئاۋۇ، — ئۇ، يېقىندىكى باي بىر ئۆيىنى كۆرسەتتى، —
تېمىنىڭ تۈۋىدىكى سۇپىچاقلىرىمۇ تاختاي بىلەن قاپلانغان: يا-
غىچى چىرىمىسۇن ئۈچۈن بولسا كېرەك، شۇنداقمۇ؟

— بۇ گېپىڭنى قويۇپ تۇر، — دەپ تەرىنى تۈردى پېتى-
رو، — سېنىڭ دەيدىغىنىڭ بۇ گەپ ئەمەس... توختا، قاشانىڭ
قىشىغا بارايلى، كىشىلەر قارىشىۋاتىدۇ.

مەيداندىن كېلىۋاتقان ئاياللار بىلەن كازاكلار بۇلارغا
قىزىقىپ قارىشىۋاتاتتى. ئۈستىگە بەلۋاغسىز كۆك كۆينەك كىيگەن،
بېشىدىكى كازا كىچە فۇراۋ كىسى كونىراپ كەتكەنلىكتىن، جىيىكى
قىزىرىپ كۆرۈنگەن بىر چال توختاپ تۇرۇپ:

— بۈگۈن شۇ يەردە تۇرامسىلەر؟ — دەپ سورىدى.

— كۈننى مەشەدە ئۆتكۈزمەكچىمىز.

— ئېتىڭلارغا بېرىدىغان سۇلۇ بارمۇ؟

— ئازراق بار، — دەپ جاۋاپ قايتۇردى پېتىرو.

— ئۇنداق بولسا، بىزنىڭ ئۆيىگە كىرىڭلار، بىر — ئىككى

توربا سۇلۇ قۇيۇپ بېرەي.

— ئەيسا رەھمەت قىلسۇن، ئاتا!

— ئۇلۇغ ئاللا ئۈچۈن... بىر كىرىپ چىقىڭلار. ئاۋۇ يې-

شىل تۈنىكە بىلەن يېپىلغان مېنىڭ ئۆيۈم.

— سەن نىمە توغرىلىق سۆزلىمەكچىسەن؟ — دەپ سورىد

ۋى گىرگورىي تاقەتسىزلىك بىلەن قاپىغىنى تۇرۇپ.

— ھەممە توغرىدا، — دىدى پېترو ئەيىپكارلارچە ۋە قىيىنلىپ كۈلۈمسىرەپ ئاغزىنىڭ بۇرجىكى بىلەن بۇغداي رەڭ بۇرۇتىنىڭ ئۇچىنى چىشلەپ تۇرۇپ، — ۋاقىت شۇنداق نەرسە، گىرىشاتكا، بەلكىم، بىز بىر - بىرىمىز بىلەن كۆرۈشەلمەيمىز ... گىرگورىيىنىڭ ئۆز ئاكىسىغا نىسبەتەن تېخى چۈشىنىلىپ يەتمىگەن ۋە نەشتىرىنى سانچىپ تۇرغان ئۆچمەنلىكى بىردىنلا غايىپ بولدى - دە، پېترونىڭ ئېچىنىشلىق كۈلكىسى ۋە بۇرۇنقى بالىلىق چاغلىرىدا ئىشلەتكەن «گىرىشاتكا» دىگەن ئەركىلەتمە ئىسمىنى يەنە ئىشلەتكەنلىكى بايقىى سىزىمنى بېسىپ چۈشكەن ئىدى. پېترو ئۇزاققىچە ئوڭايسىزلىنىپ كۈلۈمسىرىگەن پېتى ئىسىغا مېھرىۋانلىق بىلەن قاراپ تۇردى. ئۇ لەۋلىرىنى قىمىر-لىتىپ، بايقىى كۈلۈمسىرىشىنى توختاتتى - دە، يۈزى جىددى تۈس ئېلىپ، مۇنداق دىدى:

— قارا، خەلقنى نەچچىگە بۆلۈپ تاشلىدى، رەزىللەر! خۇددى پىلۇگ بىلەن يەرنى تىلغاندەك: بىرسىنى بىر ياققا، ئىككىنچىسىنى يەنە بىر ياققا ئايرىۋەتتى. ھايات رەھىمىمىز، زامان دەھشەت! بىرسىنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىرسى بىلەلمەيدۇ ... مانا سەن، — ئۇ گەپنى بىردىنلا باشقا ياققا بۇرۇۋەتتى، — سەن مانا — مېنىڭ بىر تۇققان ئىنىمىمەن، ئەمما مەن سېنى چۈشەنمەيمەن، خۇدا تۇرۇپتۇ! سېزىپ تۇرۇپتىمەن، سەن قانداق تۇ مەندىن يىراقلىشىپ كېتىۋاتىسەن ... شۇ گېپىم راستمۇ؟ — ئۇ ئۆزىگە - ئۆزى جاۋاب بەردى، — بۇ راست گەپ. سەن لاي سۇدەك بۇلغىنىۋاتىسەن ... سېنى قىزىللار تەرەپكە ئۆتۈپ كېتەر-مىكەن، دەپ قورقىمەن ... سەن، گىرىشاتكا، شۇ كەمگىچە ئۆز-يولۇڭنى تاپقىنىڭ يوق.

— خوش، سەن تاپتىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى گىرىگورىي،
خوپېر دەرياسىنىڭ كۆز ئىلغىماس قىرغىغىنىڭ ئېرىقى تەرىپىگە،
گەج تاغنىڭ ئارقىسىغا پېتىپ كېتىۋاتقان قۇياشقا، لاۋولداپ
تۇرغان شەپقە ۋە شۇ ياقىنى كۆيۈپ پۇچۇلۇپ كەتكەن قارا
بۇلۇتنىڭ ئۈزۈپ كېلىۋاتقانلىغىغا كۆز تىكىپ.

— تاپتىم. ئۆز يولۇمغا چۈشكەنمەن. بۇ يولدىن مېنى
تايدۇرالمىسەن! مەن، گىرىشكا، ساڭا ئوخشاش تەۋرىنىپ
يۈرمەيمەن.

— ھو — ھۇي! — دىدى گىرىگورىي غەزەپلىك كۈلكىسى
نى ئىچىدىن سىقىپ چىقارغاندەك.

— مەن تەۋرەتمەيمەن! — دىدى پېترو بۇرۇتتىن ئاچ
چىغى بىلەن تولغاپ، ئاپتاپتا چاقايغاندەك كۆزنى چىمىلىدى
تىپ، — مېنى سىزىللار تەرەپكە ئاڭماچا بىلەنمۇ سۆرەپ ئاپ
رالمايسەن. كازاكلار ئۇلارغا قارشى، مەنمۇ قارشى. ئۇلارنىڭ
ئىرادىسىگە خىلاپلىق قىلىشنى خالىمايمەن، خىلاپلىق قىلمايمەن
ھەم! مۇنداقچە ئېيتقاندا ... نېمىشقا بارىمەن ئۇلارنىڭ قېشىب
غا، ئەسلىدە يوللىرىمىز بىر ئەمەسقۇ!

— بۇ گەپلەرنى قوي، — دىدى گىرىگورىي ھارغىنلىق
بىلەن ئۆتۈنۈپ.

ئۇ قەدىمىنى چىڭ — چىڭ دەسسەپ، قىيىسايدىغان دۈرىسىنى
قىمىرلىتىپ، بىرىنچى بولۇپ، ئۆز ئۆيىگە قاراپ ماڭدى.

دەرۋازىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە پېترو توختاپ سورىدى:
— ئېيتقىنا، مەنمۇ بىلىپ قالاي ... ئېيتقىنا، گىرىشكا،
سەن شۇلار تەرەپكە ئۆتۈپ كەتمەسەن؟

— دەرگۇمان ... ئۆزەممۇ بىلمەيمەن.
گىرىگورىي خوشياقماسلىق بىلەن ئېزىلىپ جاۋاپ بەردى.

پېترو خۇرسىنىپ قويدى، ئەمما گەپ سۇراشنى توختاتتى. ئۇ ھاياجانلىنىپ، نەچچىلىك ئېتىدىن چۈشۈپ كېتىپ قالدى. ئۇنىڭغىمۇ ۋە گىرىگورىيىغىمۇ ناھايىتى ئېھتىياجى بولغىنى شۇ بولدىكى، بۇ ئىككىسىنى باغلاپ تۇرغان بۇرۇنقى چىغىرىيولنى باشتىن ئۆتكەن ئىشلارنىڭ قېلىن ئوت - چۆپى بېسىپ كەتكەن بولۇپ، ئەمدىلىكتە يۈرەككە ئىچكىرىلەپ كىرىدىغان يول توسالغان ئىدى. بۇ خۇددى شۇنداق بولدىكى، يارلىقنىڭ ئۈستىدە ئۆشكە تۇياقلىرى دەسسەپ چىڭداپ سىلغايىتۋەتكەن يالغۇز ئاياق يول قىيا بويلاپ سىرغىلاپ چۈشۈپ، تۇيۇقسىز بىر بۇرۇلۇشتا سايىنىڭ تېگىگە شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىپ، قىڭراق بىلەن كەسكەن دەك تۈگەپ قالىدۇ، - ئۇنىڭ نېرىسىدا يول يوق، ئەمەن - قورايىلار تامدەك قېلىن ئۆسكەن بولۇپ، كۆڭۈلسىز تۇيۇق يولنى شەكىللەندۈرگەن.

...ئەتىسى پېترو بۆلۈنمىنىڭ يېرىمىنى ئارقىسىغا قايتۇرۇپ، ۋېشېنىسكاياغا ئېلىپ كەتتى. قالغان ياش كازاكلار گىرىگورىيىنىڭ قوماندىسى ئاستىدا ئارزۇپىنۇسكاياغا قاراپ يولغا چىقتى.

قۇياش ئەتىگەندىن تارتىپلا كەڭ زېمىننى رەھىمسىز كۆيدۈرۈشكە باشلىغان ئىدى. دالا كۈل رەڭ سەراپ ئىچىدە قاينىۋاتقان دەك ئىدى. ئارقا تەرەپتە خوپىر دەرياسى بويىدىكى تاغ تىزمىلىرى كۆكرىپ تۇراتتى، قۇملار زەپىران تاشقۇندەك سارغىيىپ ياتاتتى. ئاتلىقلارنىڭ ئاستىدىكى ئاتلار تەزلەپ، قەدەملەپ ئاستا تەۋرىنىپ كېلەتتى. كازاكلارنىڭ يۈزلىرى ئاپ تاپتا كۆيۈپ، رەڭگى سۈرلىشىپ ئۆڭگەن. ئىگەرنىڭ يۆلەنچۈكى، ئۈزەڭگىلەر، يۈگەننىڭ تۆمۈرلىرى شۇنداق قىزىغان ئىدىكى، قولىنى تەككۈزۈپ بولمايتتى. ئورماننىڭ ئىچىدىمۇ ساقلىنىدىن

ئەسەر قالىدىغان، ھاۋانى ھورلانغان دىمىق قاپلىۋالغان بولۇپ، يامغۇرنىڭ كۈچلۈك ھىدى پىقىراپ تۇراتتى.

گىرگورىينىڭ كۆڭلىنى قاتتىق غەم - غۇسسە باسقان ئىدى. ئۇ كۈن بويى ئىگەرنىڭ ئۈستىدە تەۋرىنىپ، كەلگۈسى ھاياتى توغرىلىق باغلاشمايدىغان ئوي - پىكىرلەر بىلەن بەنت بولۇپ كەلدى؛ شىشە مارجان دانىلىرىنى تەرگەندەك، پىترونىڭ سۆزلىرىنى قايتا - قايتا ئېسىگە چۈشۈرۈپ، بۇ ئىشتىن ئەلەم چېكىپ كېلەتتى. ئەمەن - شىۋاقنىڭ قانسىق ئاچچىق پۇرىغى ئادەمنىڭ لېۋىنى كۆيدۈرەتتى، يول جەزىمە ئىسسىقتىن تۈتەپ تۇراتتى. ئالتۇنسىمان سۈر دالا ئاپتاپتا سوزۇلۇپ ياتاتتى. ئۈستىدە قۇرغاق شامال كېزىپ، قۇرۇپ قاخشال بولۇپ قالغان ئوت - چۆپلەرنى ئېزىپ، قۇم ۋە چاڭ - توزاڭلارنى سۈرۈپ - توقاي قىلاتتى.

كەچكە يېقىن غۇۋا سۈزۈك تۇمان قۇياشنى قاپلىۋالدى. ئاسماننىڭ رەڭگى ئۆڭۈپ، سۈر رەڭ تۈسكە كىردى. غەرىپتە ئېغىر بۇلۇتلار پەيدا بولدى. بۇ بۇلۇتلار، ئۆزىنىڭ ساڭگىلاپ تۇرغان ئۇچلىرى بىلەن ئۇپۇقنىڭ ئىنچىكە ئىگىرىلگەن كۆزىگە كۆرۈنمەس يىپىلىرىغا تۇتىشىپ، جايىدا مىدىرلىماستىن تۇراتتى. كېيىن، شامال ئۇچۇرۇپ، قوغلاشقا باشلىغانلىقتىن، ئاچچىقلانغاندەك قوڭۇر قۇيرۇقلىرىنى تۆۋەنگە سۆرتىپ، ئۈستىدىكى يۇمۇلاق چوققىلىرىنى ئاپپاق قەنتتەك چاقىنىتىپ، شىددەت بىلەن ئۈرۈشكە باشلىدى.

ئەترەت كۈمۈلگە دەرياسىنى 2 - قېتىم كېسىپ ئۆتۈپ، تېرەكلىكنىڭ گۈمبىزى ئاستىدا تىقىلىشىپ قالدى. ياپراقلار شامالنىڭ كۈچى بىلەن سۈتتەك ئېقىش ھاۋارەڭ ئارقا بېتىنى تەتۈر ئۆرۈپ، بىر مۇقامدا شاراق - شاراق شىلدىرلايتتى.

قەيەردىدۇ. خوپپەر دەرياسىنىڭ ئېرىقى تەرىپىدە بۇلۇننىڭ ئاپپاق ئىتىگىدىن ھەسەن - ھۈسەننىڭ رەڭگا - رەڭك بەلۋىغى بىلەن ئورالغان مۆلدۈر ئارىلاش يامغۇر قىيپاش قۇيۇلۇپ يەرنى چوقۇشقا باشلىدى.

بۇلار كىچىككىنە قاقاس بىر يېزىدا قونۇشتى، گىرىگورىي ئېتىنى جايلاشتۇرۇپ قويۇپ، ھەسەل ھەرىسى باقىدىغان ئۆيگە كەتتى. ئۆي ئىگىسى ياشىنىپ قالغان پاخماچ كازاك، سا-قىلىغا يېپىشۋالغان ھەسەل ھەرىسىنى ئاجرىتىپ تۇرۇپ، گىرىگورىيغا تەشۋىش بىلەن سۆز ئاچتى:

— مۇنۇ بىر ساندۇقنى تۈنۈگۈن سېتىۋالغان ئىدىم. بۇ يەرگە ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن نىمە سەۋەبىتىدۇ، بالىلىرىنىڭ ھەممىسى ئۆلدى. كۆردۈڭمۇ، ئانا ھەرىلەر ئۆلگەنلىرىنى سىرتقا تارتىشۋاتىدۇ، — چال تۆشۈك تېشىلگەن ئۇۋۇنىڭ قېشىدا توختاپ، ئۇۋۇنىڭ ئاغزىنى كۆرسەتتى: ھەرىلەر بالىلىرىنىڭ ئۆلۈگىنى تۆشۈكتىن تىنىمىسىز سىرتقا تارتىپ چىقارغاندىن كېيىن، ئۇنى كۆتەرگەن پېتى غوڭۇلدېشىپ ئۇچۇپ كېتەتتى.

ھەرە ئىگىسى ئېچىنغان ھالدا مەللەرەڭ كۆزلىرىنى چىمىلىدىتىپ، لەۋلىرىنى ئەلەم بىلەن چوڭۇلدېتاتتى. ئۇ تېز - تېز ۋە قوپاللىق بىلەن ئىككى يانغا قول تاشلاپ گۇس - گۇس ماڭاتتى. ھەمىشەم ئالدىراپلا تۇرىدىغان، تولىمۇچەيدەس، ئۆزى دۈمچەكرەك كەلگەن بۇ چال، نىمىشقىدۇ بىزاۋىتا بولۇپ، ئاشۇ سان - ساناقسىز ھەرىلەر توپى ئۆزىنىڭ دانان ئىشلىرىنى ئاجايىپ تەرتىپ بىلەن بىر ئۆلچەمدە ئاستا ئېلىپ بېرىۋاتقان ئۇۋا ئالدىدا ئوشۇقچە بىر ئادەمدەك كۆرۈنەتتى. گىرىگورىي ئۇنىڭغا سەل - پەل كۆرەلمەسلىك تۇيغۇسى بىلەن سىنچىلاپ قاراپ تۇراتتى. بۇ خىل تۇيغۇنى ئاشۇ جۇشقۇن روھ كەڭ يەلكىلىك قېرى كازاك

ئىختىيارسىز تۇغدۇرغان ئىدى، ئۇ چىقراق ئاۋاز بىلەن تېز -
تېز سۆز ئېلىپ مۇنداق دېدى:

— بۇ يىل ھوسۇل ياخشى. ئاق لەيلى ئوبدان چىچەك
ئاجىتى، ھەر بىر شۇنىڭدىن ئېلىپ كەلدى. رامدىكىلىرى ئۇنىڭ
ئىچىدىكىلەردىن چىچەنرەك كېلىدۇ. مۇنۇ مەن باققان...

گىرگورىي يىلىمدەك سوزۇلۇپ تۇرغان قويۇق ھەسەل بىلەن
چاي ئىچتى. ھەسەلدىن ئاق لەيلى، ئۇچ قۇلاق ۋە باشقا
چىمەن گۈللەرنىڭ شىرىن پۇرىغى گۈپۈلدەپ تۇراتتى. چايىنى
ئۆي ئىگىسىنىڭ قىزى قۇيۇپ بەردى — بۇ ئۇزۇن بويلىق چىچەن
رايلىق سولداش ئايالى ئىدى. ئۇنىڭ ئېرى قىزىلار بىلەن بىر
لەككەن ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆي خوجايىنى خوشامەتكۈي،
يۇۋاش بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇ، قىزىنىڭ تومقىزىل يۇققا لەۋ -
لىرىنى ھىملەپ، كىرىگى ئاستىدىن گىرگورىيغا تېز - تېز قان
راپ قويغانلىغىنى بايقىمايتتى. كېلىنچەك چەينەككە قوللىنى ئۇزات
قاندا، قولتۇغىدىكى قاپ - قارا جىنىگىلەك تۈكلەرگە گىرگورىي
نىڭ كۆزى چۈشتى. ئۇ، بىرنەچچە قېتىم كېلىنچەكنىڭ ئۆزىگە
قىزىقىپ، سىناق نەزىرى بىلەن قاراۋاتقانلىغىنى بايقىدى.
ھەتتا بىر قېتىم كۆز ئۇچراشتۇرغاندا، ياش كېلىنچەكنىڭ ئىككى
مەڭزى قىزىرىپ، لەۋلىرىنىڭ ئىككى بۇرجىگىدە يوشۇرۇنغان
ئىللىق تەبەسسۇم بايقالغاندەك بولدى.

— مەن سىزگە مېھمانخانغا ئورۇن سېلىپ بېرىي، —
دېدى ئۇ چايدىن كېيىن، كۆپە، ياستۇق كۆتىرىپ گىرگورىينىڭ
يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ھەمدە ئۇچۇقلا تەشنا نەزەر بىلەن
گىرگورىينىڭ ئەزاىغا ئوت ياقىتى. ياستۇقنى كۆپتۈرۈپ تۇرۇپ
نېرى - نېرى سۆزلىگەن بولۇپ، شارىلا مۇنداق دېدى، — مەن
لاپاسنىڭ ئاستىدا ياتىمەن... ئۆيىنىڭ ئىچى دىمىق، بۈرگە چىپ

قىپ ئارام بەرمەيدۇ...

گىرىگورىي، ئۆي ئىگىسىنىڭ خورلىقىنى ئاڭلاش بىلەنلا
ئۆتۈڭىنى سېلىپ تاشلاپ، ئاستا لاپاسنىڭ ئاستىدىكى كېلىنچەك
نىڭ قېشىغا باردى. كېلىنچەك ئالدى چاقى چىقىرىۋېتىلگەن
ھارۋىنىڭ ئۈستىدە گىرىگورىيغا ئۆز يېنىدىن ئورۇن بېرىپ، قوي
تېرىسىنى ئۈستىگە تارتىپ يېيىندى - دە، پۇتلىرىنى گىرىگورىي
رىغا تەككۈزۈپ جىم بولۇپ قالدى. كېلىنچەكنىڭ لەۋلىرى قۇر-
غاق، يىرىك بولۇپ، ئۇنىڭدىن گۈپۈلدەپ پىيازنىڭ پۇرىغى كې-
لەتتى. گىرىگورىي ئۇنىڭ قارا قۇمچاق ئىنچىكە بىلىگى ئۈستى-
دە تاڭنى ئاتقۇزدى. كېلىنچەك ئۇنى كېچىچە، باغرىغا بېسىپ،
پۇخادىن چىققۇچە ئەركىلەتتى، خىر - خىر كۈلۈپ، ھەزىل
چاخچاق قىلىپ، گىرىگورىيىنىڭ لەۋلىرىنى چىشلەپ قانىتىۋەتتى،
ئۇنىڭ بويىنى، كۆكرىگى ۋە يەلكىلىرىدە ئۆپۈش - چىشلەشنىڭ
بىنەپشە رەڭ داغلىرىنى، يىرتقۇچەك ئۆتكۈر ئۇششاق چىشلىرىنىڭ ئىز-
لىرىنى قالدۇردى. خوراز 2 - قېتىم قىچقارغاندىن كېيىن گىرىگورىي
رىي مېھمانخانىغا سېلىپ بەرگەن ئۆز ئورنىغا كىرىپ كەتمەكچى
بولۇۋىدى، ئەمما ئايال ئۇنى يېنىدىن كەتكۈزمەي قويىدى.

— قويۇۋەتسەڭچۇ، سۆيۈملۈگۈم، قويۇۋەت ئامرىغىم! —
دەپ يالۋۇراتتى گىرىگورىي سالپىيىپ تۇرغان قارا بۇرۇتنىڭ
ئاستىدىن كۈلۈمسىرەپ، ئۆزىنى ئاستا بوشىتىشقا تىرىشىپ.
— يەنە ئازراق يات... ياتقىنا!

— ھوي، ئاۋۇلار كۆرۈپ قالىدۇ! ماڭا قارا، تاڭ ئاتاي
دەپ قالدى!

— مەيلى، ئاتىبا ئاتسۇن!

— ئەمما داداڭ كۆرۈپ قالسىچۇ؟

— دادام بىلىدۇ.

— قانداق بىلىدۇ؟ — گىرىگورىي ھەيران بولۇپ قاشتىرىنى ئۇچۇردى.

— مۇنداقلا...

— مانا گەپ! ئۇ نەدىن بىلىدۇ؟

— ئۇ، قارا... ئۇ مانا ئاخشام ئېيتىپ قويغان: ئەگەر ئوفىتسېر ساڭا يېپىشسا، ئۇنىڭ قويندا ياتساڭ مەيلى. ئۇنىڭ گېپىگە ماقۇل دىگىن، ئۇنداق بولمىغاندا، گېراسكا ئۈچۈن بىزنى كۆيدۈرۈپ، ئاتلىرىمىزنى ئېلىپ كېتىدۇ ياكى باشقا نەرسىلەرىمىزنى... دەپ چېكىلەپ قويغان ئىدى. ئېرىم گېراسكىم قىزىلار بىلەن بىللە كەتكەن ئىدى...

— ھە، شۇنداقمۇ؟ — دېدى گىرىگورىي ئىستىھزا بىلەن كۈلۈپ، ئەمما ئىچىدە قاتتىق رەنجىدى.

بۇ يېقىمىسىز تۇيغۇنى كېلىنچەكنىڭ ئۆزى تارقىتىۋەتتى. ئۇ قولىنى مېھرى — مۇھەببەت بىلەن گىرىگورىينىڭ قولىغا تەككۈرۈپ نۇرۇپ، تىترەپ كەتتى.

— مېنىڭ ئېرىم ساڭا ئوخشاش ئەمەس ئىدى...

— خوش، قانداق ئىدى ئۇ؟ — دەپ قىزىقىپ سورىدى گىرىگورىي ھۇشيار كۆزلىرى بىلەن ئاقىرىۋاتقان ئاسماننىڭ قەدىگە قاراپ.

— ھېچنىمىگە يارمايدىغان... بوشاڭ... — كېلىنچەك ئىشەنچ بىلەن گىرىگورىيغا ئۈمىتۈلدى، ئۇنىڭ ئاۋازىدا قۇرۇق يىغلامسىراش بىلىنىپ تۇراتتى، — ئۇنىڭ بىلەن ئۆي تۇتۇپ، ھېچبىر لەززەت كۆرگىنىم يوق. ئاياللار ئىشىغا ئۆتەك يارامسىز...

بالىلارچە مەسۇم بىر يات قەلب خۇددى شەبنەمگە تويۇلغان
كۈل پورەك ئاچقان دەك، گىرىگورىينىڭ ئالدىدا ئاسانلا ئېچىلدى.
بۇ ھال ئۇنى مەس قىلىپ، ئىچ ئاغرىتىش تۇيغۇسىنى ئويغاتتى.
گىرىگورىينىڭ ئىچى ئاغرىپ، تاسادىپى ئۇچرىشىپ قالغان بۇ
مەھبۇپنىڭ چۇۋۇلغان چېچىنى يۇمشاققىنا سىلاپ، ھارغىن كۆز-
لىرىنى يۇمدى.

قۇمۇش بىلەن يېپىلغان چەللىنىڭ ئارىلىقلىرىدىن ئۆچۈپ
بېرىۋاتقان ئاينىڭ خىرە يورۇغى چۈشۈپ تۇراتتى. ئۇچار يۇلتۇز
كۈلرەڭ ئاسماندا فوسفور دەك ۋال - ۋۇل ئىز قالدۇرۇپ، شىد-
دەت بىلەن ئۇپۇققا سرغىنىپ، كۆزدىن غايىپ بولدى. كۆلدە
ئانا ئۆدەك غاقلىدىغان ئىدى، ئەركەك ئۆدەك مېھرىلىك بوغۇق
ئاۋاز بىلەن جاۋاپ قايتۇردى.

گىرىگورىي ھارغىنلىقنىڭ شىرىن جىرىڭلىشى قاپلىۋالغان
بەدىنىنى پەيدەك يېنىك ھېس قىلىپ، مېھمانخانا ئۆيىگە راۋان
بولدى. ئۇ، كېلىنچەكنىڭ لەۋلىرىنىڭ شورتاڭراق پۇرىغىنى ئۆز
لەۋلىرىدە ھېس قىلىپ، ئۇيقۇغا كەتتى، ئۇنىڭ خاتىرىسىدە كا-
زاك ئايالىنىڭ مۇھەببەتكە ئىشتىياقى زور بولغان تېنى ۋە شۇ
تەنىنىڭ پۇرىغى - ئاق لەيلىدىن ھاسىل بولغان ھەسەل-
نىڭ، تەرنىنىڭ ۋە ئىللىقلىقنىڭ ئارىلاشما پۇرىغى مېھرى بىلەن
ساقلىنىپ قالدى.

ئىككى سائەتتىن كېيىن گىرىگورىينى كازاكلار كېلىپ ئوي-
خاتتى. پىروخور زىكوف ئۇنىڭ ئېتىنى ئىگەرلەپ دەرۋازىنىڭ سىر-
تىغا ئېلىپ چىقتى. گىرىگورىي ئۆي ئىگىسىنىڭ ئۆچمەنلىك بىلەن
تۈتەپ تۇرغان كۆز قارىشىغا مەھكەم بەرداشلىق كۆرسىتىپ، ئۇ-
نىڭ بىلەن خوشلاشتى - دە، خوجايىنىڭ ئۆيى تەرەپكە ئۆتۈپ

كېتىۋاتقان قىزغا بېشىنى ئەگدى. كېلىنچەك رەڭگى ئۆڭگەن يۇققا لەۋلىرىنىڭ ئىككى بۇرجىگىدە ئىللىق كۈلۈمسىرەپ ۋە ئەپ سۇسلۇقنىڭ ئاچچىق ئەلىمىنى بىلىدۈرۈپ، بېشىنى تۆۋەن سالىدى. گىرىگورىي ئارقىسىغا قاراپ - قاراپ، تار كوچا بويلاپ يۈرۈپ كەتتى. بۇ كوچا، ئاشۇ قونۇپ قالغان ئۆيىنىڭ ھويلىسىدىن يېرىم دائىرە ئايلىنىپ ئۆتەتتى، شۇ يەردە ئۇ، كېچە ئۆزى قۇچاقلاپ ياتقان كېلىنچەكنىڭ قاشا تامدىن بويىنىنى سوزۇپ، ئاپتاپتا قارايدىغان كىچىككەنە قولىنى كۆزىگە تۇتۇپ، ئارقىسىدىن قاراپ تۇرغانلىغىنى كۆردى. گىرىگورىي تۇيۇقسىز قاپساپ كەلگەن سېغىنىش تۇيغۇسى بىلەن ئارقىسىغا قاراپ، كېلىنچەكنىڭ يۈز ئىپادىسىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈشكە تىرىشتى، ئەمما تۈگەل كۆرەلمىدى. ئۇ پەقەت كېلىنچەكنىڭ ئاق رومال چېگىۋالغان بېشىنى ئاستا قايرىپ، ئۆزىنىڭ ئارقىسىدىن كۆز تىكىپ تۇرغانلىغىنى كۆردى. كۈننىڭ ئاستا ئايلاپ يۈرۈشىنى كۈزىتىۋاتقان ئاپتاپپەرەسنىڭ شىلەپسىمۇ خۇددى شۇنداق قايرىلىپ قاراپ تۇراتتى.

×

×

مىخائىل كوشوۋىنى ۋېشىنىسكا يادىن ساقچىلارنىڭ نازارەتتى ئاستىدا قۇرۇنتقا ھەيدەپ باراتتى. فېدوسىيېۋىسكايا كەنتگە يېتىپ بارغاندا، ئۇنى كەنت ئاتامانى بىر كۈن توختىتىپ قويۇپ، كېيىن، مۇھاپىزەتچى بىلەن ئارقىسىغا قايتۇرۇپ، ۋېشىنىسكاياغا ئەۋەتىۋەتتى.

— مېنى نېمىشقا ئارقامغا قايتۇرۇۋېتىسىلەر؟ — دەپ

سورېدى مېخايېل كەنت كاتىۋىدىن.

— ۋېشكىدىن بۇيرۇق كەلدى، — دەپ جاۋاپ بەردى
كاتىپ خوشاقماسلىق بىلەن.

مەلۇم بولدىكى، مېشكىنىڭ ئانىسى يېزىدىكى چاللارنىڭ
ئايىغىغا باش قويۇپ، يالۋۇرغاندىن كېيىن، ئۇلار جامائەت
نامىدىن ھۆكۈمنامە يېزىپ، مېخايېل كوشىۋوي بىر ئائىلىنى
يېقىپ كېلىۋاتقان يالغۇز ئوغۇل، ئۇنى يىلقىچى قىلىپ تەيىنلىسەك
دەپ ئىلتىماس قىلغان ئىكەن. مىرون گىرىگورىيېۋىچ شەخسەن
ئۆزى ھۆكۈمنامىنى كۆتىرىپ ۋېشېننىسكايا كەنتىگە كېلىپ، ئاتامان
دىن ئۆتۈنۈپتۇ.

كەنت باشقارمىسىدا ئاتامان ئۆزىنىڭ ئۇدۇلىدا يۈزمۇ
يۈز قاراپ تۇرغان مېشكىغا بىر قۇر ۋاقىراپ كايىغاندىن كېيىن
بىر ئاز ئۆز بېسىغىغا چۈشۈپ، ئاچچىقى بىلەن مۇنداق دىدى:
— بىز دونى قوغداشنى بولشېۋىكلەرگە ئىشىنىپ تاپشۇ-
رالمىمىز! يىلقا مەيدانىغا كەت! شۇ يەردە يىلقىچى بولۇپ ئېش-
لەيسەن. ئۇندىن كېيىن بىر گەپ بولۇر. كۆزۈڭگە قاراپ يۈر،
جۇمۇ، ئىتنىڭ بالىسى! ئاناڭغا ئىچىم ئاغرىپ قالدى، ئۇنداق
بولمىغاندا... ماڭ، يۈگۈر!

چوغدەك قىزىغان كۈچلەردە مېشكا ئەمدى مۇھاپىزەتچى-
سىز مېڭىپ كېلىۋاتاتتى. تانا بىلەن يۇمۇلاق تېڭىپ يەلگىسى-
گە يۈدۈۋالغان شىنېلى مۇرىسىنى پىچاقتەك كېسەتتى. 150 چا-
قىرىم يول يۈرۈپ، ماغدۇرى كەتكەن ئايماقلىرىنىڭ ئەمدى ماڭ-
غۇچىلىكى قالغان ئىدى. ئۇ كەچكە يېقىن يېزىسىغا ئاران يې-
تىۋالدى — دە، ئەتىسى يىغلاپ — قاخشاپ، بالىسىنى مېھرىۋانلىق بىلەن
سىلاپ — سىپىلاپ تويىمىغان ئانىسىنىڭ قولىدىن تەسلىكتە ئاجراپ

يىلقا مەيدانىغا يۈرۈپ كەتتى. ئۇنىڭ خاتىرىسىدە ئانىسىنىڭ قېرىپ قالغان چىرايى ۋە 1 - قېتىم ئۆزىگە بايقالغان بېشىدىكى بىر تۇتام ئاق چېچى ساقلىنىپ قالدى.

كارگىنىسكايا كەنتىنىڭ جەنۇبىدا، ئۇزۇنلۇغى 28 چاقىرىم، كەڭلىكى ئالتە چاقىرىم كېلىدىغان يەردە ئېچىلمىغان بوز يەر، ئەسەرلەر بويى ھەيدەلمىگەن دالا يېپىلىپ ياتاتتى. چوڭلۇغى نەچچە مىڭ دېسەتىنا كېلىدىغان بىر پارچە زېمىن، كەنتىنىڭ ئايغىرلىرىنى يايلىتىش ئۈچۈن مەخسۇس ئاجرىتىلغان ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ يەر يىلقا مەيدانى دەپ ئاتالغان ئىدى. ھەر يىلى يېگۈرۈف كۈنى * يىلقىچىلار ۋېشېنىسكايادىكى قىشلىق ئات ئېغىللىرىدىن پۈتۈن قىش قولىدا بېقىلغان ئايغىرلارنى ئېلىپ چىقىپ، يىلقا مەيدانىغا ھەيدەپ كېلەتتى. يىلقا مەيدانىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىغا كەنت پۇلى ھېساۋىغا 18 ئايغىرغا مۆلچەرلەنگەن يازلىق ئۈستى ئوچۇق قوراللىرى بار چوڭ بىر ئاتخانا سېلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭ قېشىدا يىلقىچىلار، نازارەتچى ۋە بىر مال دوختۇرى ئۈچۈن تاختاي تاملىق گازارما قۇرۇلغان ئىدى. ۋېشېنىسكايا يايلىغىنىڭ كازاكىلىرى بايتاللىرىنى مۇشۇ يەرگە ھەيدەپ كېلەتتى. مال دوختۇرى بىلەن نازارەتچى بايتاللىرىنى قوبۇل قىلىۋالغاندا، ھەر بىر بايتالنىڭ ئىگىزلىكى ئىككى گەز، يېشى تۆت ياشتىن كەم بولماسلىقى ئۈچۈن ئەتراپلىق كۆرۈپ چىقاتتى. ساغلام بايتاللارنى 40 تىن ئۇيۇرغا ئايرىيتتى. ھەر بىر ئايغىر رەشىك بىلەن بايتاللىرىنى قوغداپ، ئۆز ئۇيۇرىنى دالىغا ئېلىپ كېتەتتى.

* يېگۈرۈف كۈنى — بۇرۇنقى زاماندا رۇسلارنىڭ كونا كالىندارى بويىچە 6 - ئاي ئىچىدە بولىدىغان بىر بايرىمى —.

مشكا ئۆز ئىگىلىگىدىكى بىردىن - بىر بايتالنى مىنىپ يولغا چىقتى. ئانىسى ئۇنى ئۆزىتىپ تۇرۇپ، پەشتامسى بىلەن گۆز يېشىنى سۈرتۈپ مۇنداق دىدى:

— بايتىلىڭ، بەلكىم ئايغىردىن چىقىپ كېتەر... ئۇنىڭغا ئوبدانراق كۆز - قۇلاق بولۇپ يۈر، ئورۇقلىتىپ قويا، بىزگە يەنە بىر ئات كېرەك!

دەل چۈش ۋاقتىدا مىشكا ئۈستىنى ھور - تۇمان قاپلاپ تۇرغان سايىنىڭ ئېرىقى تەرىپىدىن گازارمىنىڭ تۈنىگە قاپلانغان ئۆگزىسىنى، ئەھاتە توساقلارنى، ئاتخانىنىڭ ياغۇر - يېشىندىن كونسىراپ كەتكەن سۈر تاختاي ئۆگزىسىنى كۆردى. ئۇ بايتىلىنىڭ مېڭىشىنى تېزلەتتى؛ قىر بېشىغا چىققاندىن كېيىن، ئۇ يەردىكى قۇرۇلۇشلارنى ۋە ئۇلارنىڭ ئارقىدىكى سۈتتەك ئاقىرىپ تۇرغان ئوت - چۆپلەرنى ئېنىق كۆردى. يىراق - يىراقتا، شەرق تەرەپتە، كۆلگە چېپىپ كېتىۋاتقان بىر ئۇيۇر يىلقىنىڭ چوقۇر چېكىت - چېكىت قارىسى كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ ئۇلارنىڭ بىر چېمىدە ئات چېپىپ يۈرگەن يىلقىچى يىراقتىن خۇددى ئويۇنچۇق ئاتقا يېپىشتۇرۇپ قويغان قونچاقتەك كۆرۈنەتتى.

مىشكا قوراغا كىرگەندىن كېيىن ئاتتىن چۈشۈپ تىزگىنىنى ئېپشايۋاننىڭ پەنجىرىسىگە باغلاپ ئۆيگە كىردى. كەڭ كا-رىدوردا ئۇنىڭغا يۈزىنى سەپكۈن باسقان پاكار بوي بىر يىلقىچى كازاك ئۇچرىدى.

— ساڭا كىم كېرەك؟ — دەپ سورىدى ئۇ قاپىغىنى ئاچماستىن مىشكىغا باشتىن - ئاياق قاراپ چىقىپ.

— نازارەتچى بىلەن كۆرۈشەتتىم.

— ستروكوڧ بىلەنمۇ؟ يوق، سىرتقا چىقىپ كەتكەن. ئۇ كىشىنىڭ ياردەمچىسى سازونوف مەشەدە. سول تەرەپتىن 2 -

ئىشك... نىمە ئىشنىڭ بار ئىدى؟ قەيەردىن كەلدىڭ؟

— سىزىلەرگە يىلقىچىلىققا كەلگەن ئىدىم.

— ئۇچرىغانلا ئادەمنى بۇ يەرگە تىقىدۇ...

ئۇ، غودۇڭشىپ، ئىشككە قاراپ ماڭدى. بوينىغا ئارتىۋالغان ئۇزۇن ئاغامچا ئارقىسىدىن يەرگە سۆرىلىپ قالدى. يىلقىچى ئىشكىنى ئېچىپ، ئىشكىغا ئارقىسىنى قىلىپ تۇرۇپ، قامچىسىنى شىلتىپ قويدى — دە، ئەمدى مۇلايىملىق بىلەن دىدى:

— بىزدە بۇرادەر، ئىش ئېغىر، بەزىدە ئىككى كېچە — كۈندۈز ئاتتىن چۈشمەيسەن.

ئىشكا ئۇنىڭ مۈكچەيگەن دۈمبىسىگە، ئېگىلىپ كەتكەن مايماق پۇتلىرىغا قاراپ قالدى، ئىشكىنىڭ يورۇغىدا كازاكنىڭ ئىسكەتسىز تۇرقىنىڭ ھەربىر ھەركىتى روشەن، ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. يىلقىچىنىڭ چاقتەك ئېگىلىگەن پۇتلىرىغا ئىشكىنىڭ زوقى كەلدى. «ياپىرىم، ئۇ 40 يىل بوچكىغا مىنىپ يۈرگەن ئوخشايدۇ»، دەپ ئويلىدى ئىچىدە كۈلۈمسىرەپ، كۆزلىرى بىلەن ئىشكىنىڭ تۇتقۇچىنى ئىزلەپ.

سازونوف يېڭى يىلقىچىنى چوڭ سۈپەت ۋە مەنىستەمەنلىك بىلەن قوبۇل قىلدى.

كۆپ ئۆتمەي نازارەتچىنىڭ ئۆزى — گەۋدىلىك كازاك، ئاتامان پولكىنىڭ ۋاخىمىستىرى ئافاناسىي ستروكوف قەيەردىن دۇ قايتىپ كەلدى. ئۇ كوشىۋوينا تەمىناتقا ئېلىش توغرىلىق بۇيرۇق بېرىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە تۇنجۇق جەزىمە كۆيۈپ تۇرغان پېشاۋانغا چىقتى.

— ئاساۋنى ئۈگىتەلەرسەنمۇ؟ بىرەر ئاتنى ئۈگىتىپ كۆر — گەنمىدىڭ؟ — دىدى ئۇ.

— ياق ئۆگەتكەن ئەمەسمەن، — دەپ مېشكا راستىنى
ئېيتتى — دە، نازارەتچىنىڭ ئىسسىقتا خىرەلەشكەن يۈزىنىڭ
بىردىن جانلىنىپ، ئۇنىڭدا نازارەتچى ئالامىتى يالت قىلىپ
ئۆتكەنلىكىنى بايقاپ قالدى.

نازارەتچى تەرلىگەن دۈمبىسىنى قاشلاپ، كۈچلۈك تاغىغى
نى بۆكۈپ، مېشكىنىڭ كۆز ئارىلىغىغا مەناسىز قاراپ تۇراتتى.
— ئاغاچقا تاشلىيالايمەن؟

— تاشلىيالايمەن.

— ئاتقا كۆيۈنەمسەن؟

— كۆيۈنمەن.

— ئۇلارمۇ ئادەمگە ئوخشايدۇ، پەقەت تىلىسىز. كۆيۈن
جۈمۈ، — دەپ بۇيرۇق قىلدى — دە، بىكاردىن ئاچچىقلىنىپ
ۋاقىرىدى، — كۆيۈن، كۆيۈنمەيدىغان بولساڭ، قامچا بىلەن
سالىمەن!

نازارەتچىنىڭ يۈزى بىر دەقىقە مەنالىق تۈس ئېلىپ جانلى
نىپ قالدى، ئەمما جانلىنىش شۇ ئانلا غايىپ بولۇپ، يۈز ئىپادىسى
سى مەنىسىزلىكنىڭ قوپال پەردىسى بىلەن قاپلانغاندەك بولدى.
— سەن ئۆيلەنگەنمۇ؟

— ياق، تېخى ئۆيلەنمىدىم.

— ئەخمەق ئىكەنسەن! ئۆيلەنسەڭچۇ، — دېدى نازارەتچى
سۆيۈنۈش بىلەن.

كېيىن ئۇ بىر نىمىنى كۈتكەندەك ئۇنچىقماستىن، بىر دەقىقە
كەڭ قۇچاق ئېچىپ ياتقان دالىغا كۆز تىكتى — دە، ئەسەپ قو-
يۇپ ئۆيىگە قاراپ ماڭدى. شۇندىن كېيىن يىلقىچى بولۇپ ئىش
لىگەن بىر ئاي جەريانىدا مېشكا ئۇنىڭدىن بىرەر ئېغىز سۆز
ئاڭلىمىدى.

مەيداندا ھەممىسى بولۇپ 55 ئايغىر بار ئىدى. ھەر بىر يىلقىچىغا ئىككى - ئۈچتىن ئۇيۇر توغرا كېلەتتى. مەشكىغا باخار ناملىق كۈچلۈك قېرى ئايغىر يېتەكلەپ يۈرىدىغان چوڭ بىر ئۇيۇر بىلەن يەنە بىر كىچىكرەك ئۇيۇرنى، 20 چە بايتىلى بار بانالنى لەقەملىك ئايغىرنىڭ ئۇيۇرىنى تاپشۇردى. نازارەتچى ئەڭ چاققان، ئەڭ جەسۇر يىلقىچىنىڭ بىرى ئىلىيە سولدا توفنى ئالدىغا چاقىرىپ، ئۇنىڭغا مۇنۇنى تاپىلىدى:

— مۇنۇ يېڭى يىلقىچى، كوشىۋوي مىخايىل، تاتارسكى يېزىسىدىن كەلدى. ئۇنىڭغا بانالنى بىلەن باخارنىڭ ئۇيۇرىنى كۆرسىتىپ قوي، قولغا ئالغامچا بەر. سىلەرنىڭ بوتكىدا ياتىدۇ. بىلىمىگىنىنى كۆرسىتىپ تۇر. قېنى مېڭىڭلار.

سولدا توفى ئۇنچىقماي تاماكا تۇتاشتۇرۇپ، مەشكىغا باش ئىشارىسى قىلدى:

— يۈر، كەتتۇق.

پېشايۋانغا چىققاندىن كېيىن، ئۇمىشكىنىڭ ئاپتاپتا دۈگىدە يىپ تۇرغان بايتىلىنى كۆزى بىلەن ئىشارە قىلىپ:

— مۇنۇ جانىۋار سېنىڭكىمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ھەئە، مېنىڭكى.

— بوغازمۇ؟

— ياق.

— باخارنىڭ ئۇيۇرىغا قوشۇپ قوي. باخار بىزنىڭ

كورول زاۋۇدىدا ئېنگېلىز بايتىلى نەسلىدىن يېتىشىپ چىققان ئايغىر، ئوھۇ، ناھايىتى شوخ، ناھايىتى چاپقۇر جۇمۇ!... قېنى ئاتقا مىن.

ئۇلار يانمۇ يان كېتىشتى. ئوت - چۆپلەر ئاتنىڭ تىزىغا چىقاتتى، گازارما بىلەن ئاتخانا ئارقىدا يىراق يەردە قالدى.

ئالدىدا كەڭ دالا نەپىس ھاۋارەڭ پەردىگە ئورنىلىپ، ئۇلۇغۋاي سۈكۈناتقا چۆمگەن ئىدى. ئاسماننىڭ قەرىدە، بىر تۇتام ھېقىق رەڭلىك بۇلۇتلارنىڭ ئارقىسىدا قۇياش تاۋلىنىپ تۇراتتى. ئاپتاپ- تا فىزىغان ئوت - چۆپتىن چىققان قويۇق، شىرىلىك خۇش پۇراق ھەممە يەرنى قاپلىغان. ئوڭ تەرەپتە، تۇمان قاپلىۋالغان ئويمان سايىنىڭ ئېرىقى يېنىدا ژىروف كۆلىنىڭ يۈزى ئاپپاق مەرۋايىتتەك چىمىرلاپ تۇراتتى. ئەتراپتىكى كۆز يېتىم يەرلەرنىڭ ھەممىسىدە - ياپ - يېشىل بىپايان بوشلۇق، ۋىلىلداپ تۇرغان سەرئاپ ئېقىسى، چۈش ۋاقتىنىڭ جەزىمە ئىسسىغىغا چۈمكەلگەن قەدىمقى دالا، ئۇپۇقتا بولسا - خۇددى چۆچەكتە ئېيتىلغاندەك ئاجايىپ، قول يەتمەس، كۆكرەكلىك زەڭگەر قورغان.

قاپ - قارا بۇلۇق ئوت - چۆپلەر غولىنىڭ ئاستىدىن تارتىپ ياپ - يېشىل كۆكرەپ تۇراتتى، يۇمران چۆپلىرى قۇياش نىڭ نۇرىدا زەرھەل بەرگەندەك پاقىرايتتى. تېخى پىشىپ يېتىل مەگەن يۇمران ئاق چۈجگۈن پاخىيىپ تۇراتتى، ھۈرپەيگەن يۆگمەچ چىرمىشىپ ئۇنىڭغا ياماشقان، ئاپىخان دان تۇتقان بېشىنى يۇقۇرىغا سوزۇپ، كۈنگە تەشلىق بىلەن ئۈمىتلەتتى. بەزى جايلاردا پاكار ئۆسكەن قامچا ئوتلار قارىغۇلارچە يەرگە مەھكەم يېپىشىۋالغان، يەنە نېرىراق ماڭغاندا، يېڭىدىن كۈچكە كىرگەن ئاق چۈجگۈن تاشقىندەك كەڭ يېيىلغان، ئاندا - ساندارەڭگە - رەڭ مۈشۈك قۇيرۇق، سېرىق كىرىست گۈل لەر، سۈتلۈك ئوت، چىڭگىسىغا ئوخشاش ئۆزى ئۆسكەن يەردىن باشقا گىيالىرىنى سىقىپ چىقارغان ئۆزبېشىمچى ياۋا ئوتلار ئۇچرايتتى.

كازاكلار ئۈنچىقماستىن كېلىۋاتاتتى، مىشكا ئۇزاقتىن بۇيان بولۇپ باقمىغان ئىتائەتكارانە تىنچلىنىپ قېلىش تۇيغۇ -

سنى باشتىن كەچۈرەتتى، دالا ئۆزىنىڭ تىپ - تىنچلىقى ۋە كارامەت ئۇلۇغۋارلىقى بىلەن ئۇنىڭ قەلبىنى باساتتى، يېنىدىكى ھەمراسى ئىگەرنىڭ ئۈستىدە ئاتنىڭ يايلىغا ئىگىشىپ، سەپكۈن باسقان قوللىرىنى ئىگەرنىڭ ئالدى لوكىسىغا قويۇپ ئۆگدەپ كېلەتتى.

ئاياق ئاستىدىن بىر بەزغالداق پىرىدە كۆككە پەرۋاز قىلىپ، ئاق قاناتلىرىنى كۈن نۇرىدا پاقىرتىپ، سايىنىڭ ئۈستى بىلەن ئۇچۇپ كەتتى، جەنۇپ شامىلى ئوت - چۆپلەرنى بېسىپ سوقۇپ تۇراتتى، بۇ شامال، بەلكىم ئەتىگەندىن بېرى ئازوۋ دېڭىزنى بېسىپ ئۆتكەن بولۇشى مۇمكىن.

يېرىم سائەتتىن كېيىن بۇلار كۆك تېرەك كۆلىنىڭ قېشىدا ئوتلاپ يۈرگەن ئۇيۇرنىڭ ئۈستىگىلا كېلىپ قالدى. سولدا توف ئويغىنىپ، ئىگەرنىڭ ئۈستىدە بىر كېرىلىۋالدى - دە، خوشياقماستلىق بىلەن دىدى:

— بۇ لوماكىن پانتېلېيوشكا باقىدىغان ئۇيۇر، نىمىشقا ئۆزى كۆرۈنمەيدىغاندۇ.

— ئۇنىڭ ئايغىرىنىڭ ئېتى نىمە؟ — دەپ سورىدى مىشكا، ئاچ سېرىق ئۇزۇن دونېتس ئايغىرىنى كۆرگەندىن كېيىن قىزىقىپ.

— فرازېر، — دىدى سولدا توف، — ئاچچىغى يامان، قاغىش تەككۈر! كۆردۈڭمۇ ئۇنىڭ پەيلىنى! ئۇيۇرنى قالتىسى باشقۇرىدۇ!

ئايغىر بىر تەرەپكە باشلاپ مېڭىۋىدى، ئارقىسىدىن باي تالار توپ بولۇپ ئەگەشتى.

مىشكا ئۆزىگە ئاجرىتىلغان ئىككى ئۇيۇرنى تاپشۇرۇۋېلىپ، نەرسە - كېرەكلىرىنى دالا بۆتكىسىغا قويۇپ قويدى، ئۇ كەلمەسە

تىن بۇرۇن بۇ بوتكىدا ئۈچ ئادەم؛ سولدا توف، لوماكىن ۋە يال
لانمايلىقچى — ياشىنىپ قالغان جىمغۇر كازاك توروۋېروف تۇراتتى.
تى، سولدا توف ئۇلارنىڭ باشلىغى سانلالتى، ئۇ مىشكىنىڭ
قىلىدىغان ۋەزىپىسىنى جان — دىلى بىلەن چۈشەندۈردى، ئەتىسى
ئۇنىڭغا ئايغىرلارنىڭ خۇلقى — مېجەزىنى سۆزلەپ بەرگەندىن
كېيىن مۇلايىملىق بىلەن كۈلۈمسىرەپ مەسلىھەت كۆرسەتتى:

— قاندىمە بويىچە سەن ئۆزەڭنىڭ ئېتىغامىنىپ، يىلقا
بېقىشنىڭ كېرەك ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ ئۈستىدە كۈنمۇ كۈن چاپ
قىلىپ يۈرسەڭ — ئۇنى تۈگەشتۈرۈۋېتسەن. شۇڭا ئۇنى ئۇيۇرغا
قويۇۋېتىپ، باشقا بىر بايتالنى ئىگەرلەپ مىن، شۇنداقتىمۇ ئۇلار
نى پات — پات ئالماشتۇرۇپ تۇرۇش كېرەك.

بۇ ئادەم مىشكىنىڭ كۆز ئالدىدا ئۇيۇلدىن بىر بايتالنى
ھەيدەپ چىقىپ، تازا چېپىپ كېلىۋاتقاندا ئارقىسىدىن قوغلاپ
يېتىپ، ئادىتى بويىچە چاققانلىق بىلەن بويىغا ئاغماچا تاشلى-
دى. ئۇنىڭغا مىشكىنىڭ ئىگىرىنى توقۇدى — دە، ئەزايى تىت
رەپ، ئارقا پۇتىغا زوڭ ئولتۇرۇپ قالغان بايتالنى ئۇنىڭ قېشى-
غا ئېلىپ كەلدى.

— مىن، تازا كۆنۈكمەندەك تۇرىدۇ، شەيتان! مىنىۋال،
قېنى! — ئۇ ئاچچىغى بىلەن ۋاقىراپ، ئوڭ قولى بىلەن تىزگىنىنى
قاتتىق تارتىپ تۇرۇپ، سول قولى بىلەن بايتالنىڭ خارتىلىداپ
تۇرغان بۇرىنىنى مەھكەم قىسىۋالدى، — سەن بۇلارغا يۇمشاقراق
مۇئامىلە قىل، ئات ئېغىلىدا ئايغىرغا ۋاقىراپ: «بۇياققا ئۆت!»
دېسەڭ، تىل ئۇقۇپ، بىر ياققا قىسىلىپ تۇرىدۇ، ئەمما بۇ يەردە
شوخلۇق قىلما! بولۇپمۇ، باخاردىن پەخەس بول، قېشىغا يېقىن
بارما، تېپىپ قاشلايدۇ، — دېدى ئۇ ئۆزەڭگىنى تۇتۇپ تۇرۇپ،
ئاندىن بىر پۇتىدىن يەنە بىر پۇتىغا يۆتكىلىپ، تىپىرچىلاپ

تۇرغان بايتالنىڭ ئەتلەستەك قارا، قاتتىق يېلىنىنى مېھرى
بىلەن سىلاپ قويدى.

3

مىشكا كۈن بويى ئىگەرنىڭ ئۈستىدە يۈرۈپ، بىر ھەپتە دەم ئالدى، دالا ئۇنى ئۆزىگە بوي سۇندۇردى، ئىپتىدائى زاماندىكى ئۆسۈملۈك ھاياتى بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈشكە مەجبۇر قىلدى. ئۇيۇر يېقىن يەرلەردە ئوتلاپ يۈردى، مىشكا ياكى ئىگەرنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ ئۈگدەيتتى، يا بولمىسا ئوتنىڭ ئۈستىدە يانپاشلاپ يېتىپ، شامال ھەيدەپ يۈرگەن، ئاسماندا ساياھەت قىلىۋاتقان، ئاق كىگىزدەك كۆچمە بۇلۇتلارنىڭ ئۇيۇرلىرىنى ئوي - پىكىرسىز كۈزىتەتتى. كىشىلەر دۇنياسىدىن قول ئۈزگەن مۇنداق ھالەت دەسلەپتە ئۇنى قانائەتلىەندۈرگەندەك بولدى. كىشىلەردىن يىراقتا، يىلقا مەيدانىدا ھايات كەچۈرۈش ھەتتا ئۇنىڭغا ياقتى. لېكىن ھەپتىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە، يېڭى شارائىتقا ئۆزلىشىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ كۆڭلىدە چۈشىنىپ بولمايدىغان بىر قورقۇش ھېسى ئويغاندى. «ئۇ يەردە كىشىلەر ئۆز تەقدىرىنى ۋە باشقىلارنىڭ تەقدىرىنى ھەل قىلىدۇ، مەن بولسام بۇ يەردە بايتال باقمەن، مۇشۇنداق ئۆتۈۋېرىشكە بولامدۇ؟ ياق، كېتىشىم كېرەك، ئۇنداق بولمىغاندا، پاتقاققا پېتىپ قالىمەن»، دەپ ھۇشيارلىق بىلەن ئويلىدى ئۇ. لېكىن يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇنىڭ ئېڭىدا باشقا مۇنداق بىر ئوي - پىكىر ھورۇنلۇق بىلەن

قۇياغىنى ئاغرىجاتتى. ئۇ يەردىكىلەر سوقۇشۇۋاتىشىدىن ئۇ يەردە ئەجەل كېزىپ يۈرىدۇ، بۇ يەردە — كەڭ ئەركىن داللا، ئوت — چۆپ ۋە ئاسمان، ئۇ يەر ئۆچ — غەزەپ بىلەن تولغان، بۇ يەردە تىنچلىق، قالغانلار بىلەن سېنىڭ نىمە ئىشنىڭ بار؟... پىكىرلەر مىشكىنىڭ بويى سۇلۇپ ئۈگىنىپ قالغان خاتىرجەملىكىنى بۇزۇپ، قىزغانچۇقلۇق بىلەن تاتىلاشقا باشلىدى. بۇ ھال ئۇنى كىشىلەر تەرەپكە قوغلايتتى — دە، ئۇ دەسلەپكى كۈنلەردىن كۆرە ھازىر كۆپرەك ئۆزىنىڭ ئۇيۇرلىرىنى دۇدارېۋ كۆلى ئەتراپىدا بېقىپ بۈرگەن سولدا توق بىلەن ئۇچرىشىشنى خالايدىغان بولۇپ قالدى ۋە ئۇنىڭ بىلەن يېقىنلىشىشقا تىرىشتى.

سولدا توق ياغۇزچىلىقتىن ئانچە زېرىكىش ھېس قىلمايدىغان ئوخشايدۇ. ئۇ بوتكىدا ئاندا — ساندىلا قوناتتى، دىيەر — لىك ھەممە چاغ ئۇيۇر بىلەن بىللە يۈرەتتى ياكى كۆلىنىڭ قېشىدا بولاتتى. ئۇ ياۋايى ھايۋانلار دەك ھايات كەچۈرەتتى، ئۆزىگە — ئۆزى ئوۋ بىلەن تاماق تاپاتتى ۋە ئۆمۈربويى مۇشۇ كەسپ بىلەن شۇغۇللانغان ئادەمدەكلا تاماقنى ئىنتايىن ماھىرلىق بىلەن ئېتىپ يەيتتى. بىر كۈنى مىشكا ئۇنىڭ ئاتىنىڭ قىلىدىن قارماق بېغى ئېشىۋاتقانلىغىنى كۆردى. مىشكا بۇ ئىشقا قىزىقىپ سورىدى:

- بۇنى نىمىگە ئېشىۋاتىسەن؟
- بېلىق تۇتۇشقا.
- نەدە بېلىق بار؟
- كۆلدە. تابان بېلىغى بار.
- قۇرۇت بىلەن تۇتامسەن؟
- نان بىلەنمۇ تۇتمەن، قۇرۇت بىلەنمۇ.
- سۇدا پىشۇرامسەن؟

— ئاپتاپقا قاقلاپ، يەۋېرىمەن، مانا، يەپ باقامسەن، —

ئۇ، شالۋۇرنىڭ يانچۇغىدىن قاقلانغان بېلىقنى ئېلىپ ئوچۇق چىراي بىلەن مىشىغا سۇندى.

يەنە بىر كۈنى مىشكا يىلقىلىرىنى ھەيدەپ كېتىۋېتىپ، توزاققا چۈشكەن بەزغالداقنىڭ ئۈستىگە كېلىپ قالدى. ئۇنىڭ يېنىدا ئۈستىلىق بىلەن ياسالغان بەزغالداقنىڭ قورچىسى بولۇپ، قېلىن ئۆسكەن ئوتنىڭ ئىچىدە كىچىككىنە قوزۇققا باغلانغان توزاق ماھىرلىق بىلەن يوشۇرۇپ قويۇلغان ئىدى. سولدا توف بەزغالداقنى شۇ كۈنىلا كەچتە يەرنى ئويۇپ ياسىۋالغان ئوچاقتىكى كۈل بىلەن كۆمۈپ قويغان چوغنىڭ ئۈستىدە پىشۇردى. مىشكىنىمۇ كەچكى تاماقتا چاقىردى. گۈپۈلدەپ پۇراپ تۇرغان گۆشنى قولى بىلەن پارچىلاپ تۇرۇپ ئۆتۈنۈش قىلدى:

— كېيىنكى قېتىمدا توزاققا تەگمە، جۇمۇ، ئۇنداق بولمىغان

دا، مېنىڭ ئىشىمنى بۇزۇپ قويىسەن.

— سەن بۇ يەرگە قانداق بولۇپ كېلىپ قالغان ئىدىڭ؟ —

دەپ سورىدى مىشكا.

— بالا — چاقامنى باقمەن دەپ.

سولدا توف بىردەم ئۈنچىقماي، تۇيۇقسىز سوراپ

قالدى:

— ماڭا قارا، بالىلار سېنى قىزىللارنىڭ ئادىمى دېيىشىدۇ،

راستىمۇ شۇ گەپ؟

مۇنداق سوئالنى كۈتمىگەن كۈشۈوي ھولۇقۇپ

ئالدى.

— ياق... ھەي، نىمە دېسەم بولار... ئەسلىدە شۇلارنىڭ

قېشىغا كېتەي دېگەن ئىدىم... تۇتۇۋالدى...

— نېمىشقا كەتسەنكىچى بولغان ئىدىنىڭ؟ نىمە تاپاتتىڭ؟
دەپ ئاستا سورىدى سولدا تونۇ كۆزلىرى جىددى تۈس ئېلىپ،
ئاغزىدىكى گۆشنى ئالدىرىماي چايناپ تۇرۇپ.

بۇلار ئوتنىڭ يېنىدا قۇرغاق سايىنىڭ قىرى ئۈستىدە ئولتۇرۇشاتتى، تىزەكنىڭ تۈتۈنى پىقىسىراپ، كۈلنىڭ ئاستىدىن چوغ ۋېلىداپ تۇراتتى. ئارقا تەرەپتە، تون قۇرغاق ئىلىق ھاۋا بىلەن نەپەس ئېلىپ، سولۇپ بېرىۋاتقان ئەمەلنىڭ پۇرىغىنى تارقاتتى. ئۇچار يۇلتۇزلار قاپ - قارا ئاسماننىڭ باغرىنى يول - يول تىلىپ ئۆتتى. شۇ يۇلتۇزلاردىن بىرسى ئېقىپ چۈشكەندە، ئۇزاققىچە يۈرۈپ، خۇددى ئاتنىڭ ساغرىسىغا قامچا تەككەندەك تۈكلۈك ئىز قالدۇردى.

مىشكا ئوتنىڭ يورۇغىدا ئالتۇندەك قىزىرىپ تۇرغان سولدا تونۇنىڭ يۈزىگە ئېھتىيات بىلەن تىكىلىپ قاراپ، جاۋاپ بەردى:

— ھەق - ھوقۇق تاپماقچى ئىدىم.
— كىمگە؟ — دەپ ئورنىدىن بىرچا پىچىپ قويدى سولدا تونۇ،
— خەلققە.

— قانداق ھوقۇق؟ قېنى ئېيتىپ باققىنا.
سولدا تونۇنىڭ ئاۋازى پەسىيىپ، بىر ئاز قۇۋلىشىپ قالدى.
مىشكا بىر دەقىقە ئىككىلىنىپ قالدى، سولدا تونۇ ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ يۈز ئىپادىسىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن ئوتنىڭ ئۈستىگە ئەتەي يېڭى تىزەكنى تاشلىغاندەك تۇيۇلدى. شۇنداقتىمۇ قەتئى قارارغا كېلىپ سۆز باشلىدى:

— ھەممە ئادەم تەڭ - باراۋەر بولۇش ھوقۇقى — مانا شۇنداق ھوقۇق! پان - پومىششىك خوجايىنىمۇ، قۇللارمۇ بولماسلىقى كېرەك. چۈشەندىڭمۇ؟ بۇ ئىش ئەمەلگە ئاشۇرۇلىدۇ، ئاخىر.

— سېنىڭچە، كادېتلار غەلىبە قىلمايمۇ؟

— ئەلۋەتتە غەلىبە قىلالايدۇ.

— دېمەك، سېنىڭ خالايدىغىنىڭ شۇ ئىكەن — دە... —

سولدا تونى بىر تىنىۋېلىپ، چاچراپ ئورنىدىن تۇردى، — سەن،
ئىتنىڭ بالىسى، كازاكلارنى جوھۇتلارغا قۇل قىلىپ بەرمەكچى
ئىكەنسەن — دە؟! — دېدى ئاچچىنى بىلەن ۋاقىراپ، — سەن...
چىشلىرىڭنى... سەن نىمىلەر بىزنى قۇرۇتماقچىمۇ؟! ھەئە، شۇنداق
ئىكەن — دە!... دالدا جەھۇتلار ئۆز غابرىكىسىنى قۇرسۇن
دەمسەن؟ بىزنى ئۆز يەرلىرىمىزدىن ئايرىماقچىمۇ؟!

مىشكا ھاڭ — تاڭ بولۇپ، ئاستا ئورنىدىن تۇردى. سول
داتونى ئۇنى ئۇرماقچى بولغاندەك تۇيۇلۇپ كەتتى، شۇڭا ئۆزىنى
چەتكە ئالدى، سولدا تونى، مىشكىنىڭ قورقۇپ ئارقىغا چېكىنگەن
لىگىنى كۆرۈپ، غۇلىچىنى يايىدى. مىشكا ئۇنىڭ ئۇچۇپ كېلىپ
ۋاتقان قولىنى شاپ قىلىپ تۇتۇۋالدى؛ بىلىگىدىن قىسىپ تۇرۇپ،
ئايماستىن چورتلا مەسلىھەت بەردى:

— تاغا، سەن بۇ ئىشنىڭنى قوي، ئۇنداق بولمىغاندا. مەن
ساڭا كۆرسىتىپ قويىمەن جۇمۇ فاندانداق ئۇرۇشنى! سەن نىمە
ۋاقىرايسەن؟

بۇلار قاراڭغۇدا بىر — بىرىگە قارىمۇ قارشى تۇرۇشاتتى.
ئاياق ئاستىدا تاپتالغان ئوت ئۆچۈپ قالدى؛ پەقەت بىر تە-
رەپكە يۇمۇلاپ كەتكەن تىزەكنىڭ چوغى قىزىرىپ تۇراتتى.
سولدا تونى سول قولى بىلەن مىشكىنىڭ كۆيىڭىنىڭ ياقىسىدىن
تۇتۇۋېلىپ، ئىگىگىدىن ئۈستىگە كۆتەردى — دە، سول قولىنى بو-
شتىشقا ھەركەت قىلدى.

— ياقامدىن تۇتما! — دېدى مىشكا خىرىلداپ، كۈچلۈك
بويىنىنى تولغاپ تۇرۇپ، — ياقامنى تۇتما دەۋاتىمەن! ئۇرۇۋې-

تېمەن، ئاڭلىدىڭمۇ؟...

— يا — ا — اق، سەن... تاياق يەيسەن! — دېدى سولە.

داتوف ھاسراپ.

مىشكا ئۇنىڭ قولىدىن بوشىنىپ چىقىپ، مەيدىسىدىن قاتمىق ئىتتىرىۋەتتى — دە، پەيلىنى بۇزۇپ، ئۇنى بىر مۇشت بىلەن يىقىتىپ تاشلاپ، توغرا كەلگەن يېرىگە ئۇرۇۋەتكۈسى كەلدى، تىترەپ تۇرۇپ كۆيىنىگىنى تۈزىتىشكە باشلىدى.

سولدا توف ئۇنىڭ قېشىغا يېقىن كەلمىدى. ئۇ چىشىنى غۇ-چۇرلىتىپ، ئاغزىغا كەلگەننى تىللاپ، ۋاقىراشقا باشلىدى:

— بېرىپ چاقمەن!... نازارەتچىنىڭ قېشىغا ھازىرلا با-رىمەن! مەن سېنى ئاپارغۇزۇۋاتىمەن!... زەھەرلىك يىلان! مەل-ئۇن!... بولشېۋىك!... سېنىمۇ پودتېلكوۋقا ئوخشاش بىر تەرەپ قىلىش كېرەك! بويىنۇڭغا سىرتماق سېلىپ، دەرەخنىڭ شېخىغا ئېسىش كېرەك!

«بۇ كاساپەت بېرىپ چاقىدۇ... يالغان-ياۋىداقلارنى ئېيتىدۇ... ئۇ يەردىكىلەر تۈرمىگە ئەۋەتىدۇ... فۇرونىقا ھەركىز ئەۋەتمەيدۇ — دېمەك، ئۆزىمىزنىڭكىلەرنىڭ قېشىغا قېچىپ ئۆتەلمەيدىغان بولىدۇم، ئەمدى تۈگەشتىم!» مىشكىنىڭ بەدىنى مۇزلاپ كەتتى — دە، ئوي — پىكرى خۇددى دەريا تاشقىنىدا قىرغاقتىكى بىر چوڭقۇر چاققا چۈشۈپ قالغان بېلىققا ئوخشاش بىر ھالغا چۈشۈپ، جان — جەھلى بىلەن چىقىش يولى ئىزلەيتتى، «ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتەي! ھازىرلا بوغۇپ ئۆلتۈرىمەن... باشقا ئىلاجىم يوق...» مىشكىنىڭ ئوي — پىكرى مۇشۇ بىر دەملىك قارارىغا بوي سۇنۇپ، ئۆزىنى ئاقلاشقا بانا ئىزلەيتتى: «مېنى ئۇرماقچى بولۇپ دىۋەيلەپ كەلگەن ئىدى... مەن ئۇنىڭ كىكىرتىگىدىن تۇتۇپ... بايقىماستىن... قېنىم قىزىغانلىقتىن... دەيمەن.»

مىشكا تىترەپ، سولدا توفقا قاراپ قەدەم باستى، ئەگەر شۇ تاپتا سولدا توف قاچقان بولسا، بۇلارنىڭ ئۈستىدە ئەجەل بىلەن قان گىرەلەشكەن بولاتتى. ئەمما سولدا توف قاچماستىن، ئاغىزىنى بۇزۇپ، ۋاقىراپ تۇرۇۋەردى، شۇنىڭ بىلەن مىشكىنىڭ غەزىۋى سۇ سەپكە فەدەك بېسىلىپ قالدى، پەقەت ئىككى پۇتى بوشىشىپ تىترەشكە باشلىدى ۋە دۈمبىسىدىن، قولتۇغىدىن تەر قۇيۇلدى.

— خوش، سەن توختاپ تۇر ... گېيىمنى ئاڭلاۋاتامسەن؟
سولدا توف، توختا، چوقان كۆتەرە. ئالدى بىلەن ئۇرماقچى بولغان سەن ...

شۇنىڭ بىلەن مىشكا ئۆزىنى كەمتەر تۇتۇپ، ئەيۇ سۇراشقا باشلىدى، ئىگەكلىرى تىترەپ، كۆزلىرى مۇلدۇرلەپ كەتتى.
— دوستلارنىڭ ئارىسىدا نىمە ئىشلار ئۆتۈلمەيدۇ ... مەن ساڭا قول تەككۈزگىنىم يوققۇ ... سەن ئۆزەڭ كىكىرتىگىمدىن ئالدىڭ ... خوش، مەن ساڭا باشقا گەپلەرنى قىلغىنىم يوققۇ؟ بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئىسپاتلاش كېرەكمەكەن؟ ... رەنجىتكەن بولسام، ئەيۇ قىل ... ھەي خۇدا! ماقۇلمۇ؟

سولدا توف ۋاقىرىشىنى ئاستا - ئاستا پەسلىتىپ، جىمىپ قالدى. بىر ئازدىن كېيىن ئۇ ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ، كوشۇۋىنىنىڭ تەرلەپ كەتكەن مۇزدەك قولىدىن ئۆزىنىڭ قولىنى سىرلا ئاچىرىتىپ، مۇنداق دىدى:

— سەن يىلانغا ئوخشاش قۇيرۇق تولغىماقچىمۇسەن؟
ماقۇل، ئېيتمايمەن. ئەخمەقلىغىڭغا ئىچىم ئاغرىيدۇ ... سەن ئىككىنچى كۆزۈمگە كۆرۈنگۈچى بولما، سېنى كۆرەرگە كۆرۈم يوق! سەن رەزىل ئادەم! سەن جوھۇتلارغا سېتىلغان، مەن مۇنداق پۇلغا سېتىلغان ئادەملەرگە رەھىم قىلمايمەن.

مىشكا بويىنى قىسىپ، بىچارە ھالەتتە قاراڭغۇدا
كۈلۈمسىرەپ تۇردى. ئەمما سولدا توق ئۇنىڭ يۈز - چىرا -
يىنى كۆرمەيتتى. شۇنىڭدەك مىشكىنىڭ مۇشتىنى تۈگۈپ، قېنى
تېشىغا تېپىپ، ھۈپپىدە قىزىرىپ كەتكەنلىگىنىمۇ كۆرمەيتتى.

ئۇلار ئەمدى بىرەر ئېغىز سۆز قىلماستىن ئايرىلىپ،
ئۆز يولىغا مېڭىشتى. كوشىۋوي يىلقىلىرىنى ئىزلەپ، ئېتىنى قەھ -
رى بىلەن قامچىلاپ چاپتۇرۇپ كەتتى. شەرقىيە چاقماق چېقىپ
لىپ، ھاۋا گۈلدۈرلەشكە باشلىدى.

بۇ كېچە يىلقا مەيدانىدا بوران - چاپقۇن بولۇپ ئۆتتى.
يېرىم كېچە بولغاندا، شامال دېمىقپ قالغاندەك ماڭقىسىنى
پىشلىدىتىپ، ئۇشقۇرتۇپ سوقۇشقا باشلىدى، ئۇنىڭ ئارقىسى
دىن قويۇق سالقىن ھاۋا بىلەن ئاچچىق چاڭ - توزاڭ كۆزگە
كۆرۈنمەيدىغان ئىتىگىنى يېيىشقا باشلىدى.

ئاسماننى قارا بۇلۇت قاپلىدى. چاقماق چېقىلىپ، تاغنىڭ
چوققىسىدەك باش كۆتىرىپ تۇرغان قارا بۇلۇتنىڭ باغرىنى تى -
لىپ ئۆتتى - دە، ئارقىدىن يەر - جاھان ئۇزاققىچە سۈكۈناتقا
چۆمدى، يىراق بىر يەردە خۇددى ئاگاھلاندىرۇش بەرگەندەك
ھاۋا گۈلدۈرلىدى. پۇرچاقتەك چوڭ - چوڭ يامغۇر تاراسلاپ، گىت
يىللارنى يەنچىشكە باشلىدى. 2 - قېتىم دائىرە شەكىلدە چېقىپ
خان چاقماقنىڭ يورۇغىدا كوشىۋوي، كۈل رەڭ، چەتلىرى كۆمۈردەك
قاپ - قارا، قورقۇنچلۇق بۇلۇتنى ۋە شۇ بۇلۇتنىڭ ئاستىدا يېيىپ
لىپ تۇرغان يەردە بىر جايغا توپلىشىۋالغان ئاتلارنى كۆردى.
گۈلدۈرما ما دەھشەتلىك كۈچ بىلەن ياڭرىدى - دە، چاقماق شىد -
دەت بىلەن يەرگە قاراپ ماڭدى. يەنە بىر قېتىم ھاۋا گۈلدۈرۈپ
لىگەندە، بۇلۇتنىڭ باغرىدىن يامغۇر چىلەكلەپ قۇيغاندەك تۆ -
كۈلۈشكە باشلىدى، دالا غودۇڭشىپ زارلانغىلى تۇردى، قۇيۇن

كوشىۋوينىڭ ھۆل شەپكىسىنى بېشىدىن ئۇچۇرۇپ كەتتى، ئۆزىنى
 بىر كۈچ بىلەن ئىگەرنىڭ قېشىغا پۈكلەپ قويدى. بىرەر مىنۇت
 تىمتاسچىلىق ھۆكۈم سۈرگەندىن كېيىن، ئاسماندا يەنە ۋال -
 ۋۇل چاقماق چېقىپ تېخىمۇ قاپ - قاراڭغۇچىلىق بولۇپ كەتتى.
 كېيىنكى قېتىم شۇنداق قاتتىق ھاۋا گۈلدۈرلىدىكى، ئۇنىڭ ياڭ
 رىشىدىن كوشىۋوينىڭ ئېتى زوڭ ئولتۇرۇپ قېلىپ، ئالدى
 پۇتلىرى ئاسمانغا تىك كۆتىرىلىپ قالدى. ئۇ يەردىكى ئاتلارمۇ
 ئۆز جايىدا دۇپۇرلەشكە باشلىدى. كوشىۋوي ئېتىنىڭ تىزگىنىنى
 بار كۈچى بىلەن تارتىپ تۇرۇپ، ئاتلارنى تېتىكلەشتۈرمەكچى
 بولۇپ:

— توختا!... تىر - ر - ر!... — دەپ ۋاقىرىدى.

بۇلۇتنىڭ قىر چوققىلىرى بويلاپ داۋاملىق سىپىلاپ تۇرغان
 چاقماقنىڭ ئەگرى - بۈگرى ئاپپاق يورۇغىدا كوشىۋوي ئۆزىگە
 قاراپ چېپىپ كېلىۋاتقان ئۇيۇرنى كۆردى. ئاتلار تۇمشۇقلىرىنى
 دىيەرلىك يەرگە تەككۈزۈپ، تومتاراقاي قۇتىرىغاندەك تېز چېپىپ
 كېلىۋاتاتتى. لوپۇلداپ تۇرغان بۇرۇن تۆشۈكلىرى خارلىك
 داپ ھاۋانى سۈمۈرەتتى، تاقىلانمىغان تۇياقلىرى نەم يەر ئۈس
 تىدە توكۇر - توكۇر ئاۋاز چىقىراتتى. باخار، ئەڭ ئالدىدا
 ئىنتايىن تېز سۈرئەت بىلەن كېلىۋاتاتتى. كوشىۋوي ئېتىنىڭ بېش
 ىنى بىر تەرەپكە شار تىلا بۇراپ، يانغا ئۆتۈۋالدى. ئاتلارمۇ غۇيۇل
 داپ ئۆتۈپ، يېقىنلا يەردە توختاپ قېلىشتى. كوشىۋوي، گۈلدۈر -
 مامىدىن قورقۇپ ساراسمىگە چۈشكەن ئاتلارنىڭ بايقى ئۆزىنىڭ
 ۋاقىرىشىغا قاراپ چېپىپ كەلگەنلىكىنى بىلمەيتتى، شۇڭلاشقا ئۇ،
 يەنە بىر قېتىم قاتتىقراق ۋاقىرىدى:

— توختاڭلار! بەس!

شۇنىڭ بىلەن سان - ساناقسىز دۇپۇرلىگەن ئات تۇياقلىرى

ئەمدى قاراڭغۇدا — مەشكىنىڭ ئۈستىگە بېسىپ كېلىشكە باشلىدى. ئەرۋاھى ئۇچۇپ دەھشەتكە چۈشكەن كۈشۈۋى بايتىلىنىڭ ماڭلىسىغا قامچا بىلەن سالدى، ئەمما بىر چەتكە ئۆتۈۋېلىشقا ئۈلگۈرەلمىدى. شۇ ئارىدا ئەقلى — ھۇشىنى يوقاتقان بىر ئات كۆكرىكى بىلەن ئۇنىڭ بايتىلىنىڭ ساغرىسىغا سوقۇلۇپ كەتتى — دە، كۈشۈۋى خۇددى پالاخمان بىلەن ئېتىلغاندەك ئىگەرنىڭ ئۈستىدىن ئۇچۇپ چۈشتى. ئۇ پەقەت بىر مۆجىزە بىلەنلا ساق قالدى: يىلقلارنىڭ ئاساسىي كۆپچىلىكى ئۇنىڭ ئۆك تەرىپىدىن ئۆتۈپ كەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن دەسسىلىپ كەتمىدى، پەقەت بىر بايتال تۇيىغى بىلەن مەشكىنىڭ ئۆك فولنى پاتقاققا پاتۇرۇۋەتتى. مەشكى ئورنىدىن تۇردى — دە، ئەمما قەدەر تېجىلىق ساقلاشقا تىرىشىپ، ئاۋايلاپ يان تەرەپكە ئۆتۈۋالدى. ئۇ، يىلقلارنىڭ يەنە بېسىپ كېلىشى ئۈچۈن ۋاقىراشنى كۈتۈپ يېقىنلا يەردە تۇرغانلىقىنى، باخارنىڭ ئالايتەن خارتىلداۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى. كۈشۈۋى بوتكىغا پەقەت تاڭ يورۇش ئالدىدىلا كەلدى.

4

15 - ماي كۈنى دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ قوشۇنىنىڭ ئاتامانى كىراسىزى، ئۆز سەپىرىدە مۇدىرلار كېڭىشىنىڭ رەئىسى، تاشقى ئىشلار بۆلۈمىنىڭ مۇدىرى گېنېرال مايور ئافرىقان بوگايبۇس كىنى، دون ئارمىيىسىنىڭ باش كۋارتىر مېيىستىرى * پولكوۋ. * كۋارتىر مېيىستىر — ئارمىيىدە ئۆي - جاي ۋە ئوزۇق - تۆلۈك تەمىنات ئىشلىرىنى باشقۇرغۇچى ئوفىستېر — ت.

نىڭ كىسلوفنى ۋە كۇبان ھەربى رايونىنىڭ ئاتامانى فىلىپوفنى ئۆزىگە ھەمراڭلىق قىلىپ، پاراخوت بىلەن مانچىسكايا كەنىگە كەلدى. دۈن بىلەن كۇبان تۇپرىغىنىڭ خوجايىنلىرى كېمە سەھىسىدە تۇرۇپ، پاراخوتنىڭ پىرىستانغا كېلىپ توختىغانلىغىغا، ماتروسلارنىڭ ئالدىرىشىپ يۈرگەنلىكىگە ۋە زەڭگەر دولقۇنلارنىڭ پاراخوت يېنىدىكى كۆچمە كۆۋرۈكتىن ساپچىپ قايىناپ تۇرغانلىغىغا زېرىكىشلىك قىياپەتتە قاراپ تۇرۇشتى. ئۇنىڭدىن كېيىن بۇلار قىرغاققا چىقىشتى، پىرىستانغا يىغىلغان خالايىقنىڭ مىڭ-مىڭلىغان كۆزلىرى ئۇلارغا تىكىلگەن ئىدى.

ئاسمان، ئۇيۇق، كۈندۈز كۈنى، نەپىس ھىلىلى پەردىدەك ئۇچۇپ تۇرغان سەرتاپ — مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى كۆپ - كۆك، دۈن دەرياسىنىڭ ئۆزىمۇ خۇددى ھاي - ھاي ئەينەكتەك، بۇلۇت-نىڭ قارلىق چوققىلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ، ئۆزىگە خاس بولمىغان ھاۋارەڭ تۈس ئالغان ئىدى.

شامال بىلەن ئاپتاپ ئارىلىشىپ، فاغجىراپ كەتكەن شور-تاڭ تۇپراقنىڭ ۋە بۇلتۇرقى چىرىگەن گىيالىرىنىڭ پۇرىغىنى تارقىتىتتى. خالايىق مەيدە - چۆيىدە پاراڭ بىلەن گۇرۇڭلىنىتتى. يەرلىك ھاكىمىيەت كىشىلىرى كۈتۈۋالغان گېنېراللار مەشق مەيدانىغا قاراپ يول ئالدى.

بىر سائەتتىن كېيىن كەنت ئاتامىنىڭ ئۆيىدە دۈن ھۆكۈمىتى بىلەن پىدا ئىللارنىڭ ئارمىيىسى* ۋەكىللىرىنىڭ كېلىشىمى ئىشلار ئارمىيىسى — گىمراۋدانلار ئۇرۇشى ۋاقتىدا رۇسىيىنىڭ جەبۇنىدىكى ئەكسىلىنىقىلارنىڭ زەربىدار كۈچى. ئەڭ دەسلەپتە بۇ ئارمىيە ئىنقىلاپقا قارشى پىدا ئىللار — ئالى ئوقىتىپىلەر، يۈنكېرلەر، ئەكسىيەتچى روھتىكى ئىستودېنتلار، كازاكلارنىڭ ھەربى باشلىقلىرىدىن مەيدانغا كەلگەن ئىدى. كېيىنرەك، مەجمۇرى سەپەرۋەرلىك يولى بىلەن سانى كۆپەيتىلگەن — ت.

گەش مەجلىسى باشلاندى. پىدائىلار ئارمىيىسىدىن گېنېرال دېنىكن بىلەن گېنېرال ئالېكسىيېۋ كەلگەن بولۇپ، بىللە كەلگەنلەر ئىچىدە يەنە ئارمىيە شىتاۋىنىڭ باشلىغى گېنېرال روما- نوۋىسكى، پولكوۋنىك رەسنىسكى ۋە پولكوۋنىك ئېۋالد بار ئىدى.

بۇ ئۇچرىشىشنىڭ ھاۋاسى سوغاق ئىدى. كىراسنوف يۇ- قۇرى مەرتىۋىسىنى نامايەن قىلىپ، ئۆزىنى سالماق تۇتتى. ئالېكسىيېۋ مەجلىس قاتناشچىلىرى بىلەن تېجلىق سوراشقان دىن كېيىن، شىرە يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى؛ ئۇ سالىيىپ تۇر- غان ئىككى مەڭزىگە قۇرغاق ئاپپاق قوللىرىنى تېرەپ، ھېچ ئىش بىلەن ئالاقىسى يوق كىشىدەك كۆزىنى يۇمدى. ئاپتومۇ- بىلدا يۈرگەندە تولا چايقىلىپ كەيپى كەتكەن ئىدى. ئۇ قېرىلىق تىن ھەمدە باشتىن كەچۈرگەن ئىزتىراپلىرىدىن چىرايى سولغۇن كۆرۈنەتتى. لەۋلىرى قۇرۇپ ئېچىنىشلىق ھالدا پەسكە ساڭگىلاپ قالغان، كۆكرىپ كەتكەن ئىككى قاپىغىنى ئىنچىكە قان تومۇر- چىلار توردەك قاپلىغان بولۇپ، ئىششىق ھەم ئېغىرلىشىپ قالغان. يەلپۈگۈچتەك قاتار ئۇششاق قورۇقلار ئىككى چىكىسىگىچە يېيىلغان. يۈزىنىڭ بوشاڭ تېرىسىنى مەھكەم قىسىپ تۇرغان بار- ماقلىرىنىڭ ئۇچى قېرىلىقتىن سارغايغان، قىسقا قىرقلانغان چې- چىنىڭ ئارىسىغا كىرىپ تۇراتتى، پولكوۋنىك رەسنىسكى تاراق- لاپ تۇرغان خەرىتىنى شىرەنىڭ ئۈستىگە ئاۋايلاپ يايىدى، ئۇنىڭغا كىسلوف ياردەملەشتى، رومانوۋىسكى چىچىلىغىنىڭ تىرىغى بىلەن خەرىتىنىڭ بىر بۇرجىگىنى بېسىپ، شۇلارنىڭ يېنىدا تۇرات- تى. بوگايېۋىسكى پاكار دەرىزە تەكچىسىگە يۆلىنىپ، ئالېكسى- يېۋنىڭ ئىنتايىن ھارغىن يۈزىگە ئىچ ئاغرىتقاندەك تازا سەپسىلىپ

قارىغان ئىدى، بۇ ئادەمنىڭ يۈزى گېپىس ماسكىسىدەك ئاقىرىپ كېتىپتۇ، «نېمە دېگەن قېرىپ كەتكەن! دەھشەت قېرىپ كېتىپ تۇر!» — دېدى ئۆز ئىچىدە بوگايېۋىسكى، بادام قاپاق نەم كۆز-لىرىنى ئالېكسىيېۋىدىن ئۆز مەيى، مەجلىس قاتناشچىلىرى تېخى شىرە يېنىغا ئولتۇرۇپ بولماستىنلا دىنىكىن، كىراسنوفقا قاراپ، ھاياجانلانغان ھالدا كەسكىن تەلەپپۇز بىلەن سۆز باشلىدى:

— مەجلىس ئېچىلىشتىن بۇرۇن، مەن سىزگە ئۇقتۇرۇپ قويۇشۇم كېرەككى، سىز باتاينىسكىنى ئىگەللەش ئۈچۈن بېرىلگەن يازما بۇيرۇقتا، سىزلەرنىڭ ئوڭ تەرەپتىكى كولونىدا بىر نېمىس باتالىيونى ۋە بىر توپچى باتارىيىسى ئۇرۇش ئىلىپ بارماقتا دەپسىز، بۇ ئەھۋال بىزنى ئىنتايىن ھەيران قالدۇرماقتا. ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، بۇنداق ھەمكارلىقنىڭ پاكىتى مېنى تولىمۇ ئەجەپلەندۈرمەكتە، مېنىڭ بىلىۋېلىشىمغا، ۋەخسەت قىلىشىڭىز، سىز ۋەتەننىڭ دۈشمەنلىرى بىلەن — مەنپۇر دۈشمەنلىرى بىلەن! — ئالاقە ئورنىتىپ، ئۇلارنىڭ ياردىمىدىن پايدىلانغاندا، نېمىگە ئەمەل قىلىدىڭلار؟ ... ئىتتىپاقداشلارنىڭ بىزنى قوللاپ - قۇۋۋەتلەشكە تەييار ئىكەنلىگىدىن، ئەلۋەتتە، سىزلەر-نىڭ خەۋىرىڭىزلار بار. پىدائىلار ئارمىيىسى نېمىسلار بىلەن ئىتتىپاقلىشىشنى رۇسىيىنى قايتا تىكلەش ئىشىغا خائىنلىق دەپ باھالايدۇ. دون ھۆكۈمىتىنىڭ قىلمىشلىرى كەڭ ئىتتىپاقداشلىرى ئارىسىدىمۇ ئەنە شۇنداق باھاغا ئىگە بولماقتا. بۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىشىڭىزنى سورايمەن.

دېنىكىن غەزەپ بىلەن قاشلىرىنى ئۇچۇرۇپ جاۋاپ كۈتتى.

كىراسنوف، سەۋرى - تاقەت ۋە ئۆزىگە خاس سىپايىلىگى

ئارقىسىدىلا تاشقى كۆرۈنۈشتىكى خاتىرجەملىكىنى ساقلاپ قالالدى.
دى: شۇنداقسىمۇ ھەر ھالدا فەھرى - غەزىۋى ئۈستۈنلۈك قىلدى.
كۈمۈشتەك ئاقارغان نۇرۇتى ئاستىدا ئاغزى ئەسەبىلەرچە پىر -
پىر ئىترەپ، قىيىسىپ كەتتى. شۇنداق بولسىمۇ كىراسنوق ئا -
ھايىتى خاتىرجەم ۋە تولىمۇ ئەدەپلىك جاۋاپ بەردى:

— پۈتۈن ئىشنىڭ تەقدىرى خەرىتىگە قويۇلغان چاغدا،
بۇرۇنقى دۈشمەنلەرنىڭ ياردىمىدىنمۇ بىرگىنىشكە توغرا كەل -
مەيدە. ئۇندىن كېيىن، ئومۇمەن دون ھۆكۈمىتى — ھېچكىمنىڭ
ھامىلىسىدا بولمىغان، بەش مىليون سۇۋېرېن ھوقۇقلۇق ھۆكۈم -
تى مۇستەقىل ھەركەت قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە، بۇ خىل ھەركەت
ئۆزىنى قوغداشقا چاقىرىلغان كازاك ئاممىسىنىڭ مەنپەئەتلىرىگە
ئۇيغۇن.

مۇشۇ سۆزلەر ئېيتىلغاندا، ئالېكسىيەۋ كۆزىنى ئاچتى -
دە، تازا كۈچىتىپ، دىققەت بىلەن قۇلاق سېلىشقا تىرىشقاندا
بولدى. كىراسنوق كامان شەكلىدە قويۇلغان بۇرۇتنى ئەسەب -
لەرچە تولغاپ ئولتۇرغان بوگايېۋنىڭ قاراپ قوبۇپ، سۆزىنى
داۋاملاشتۇردى:

— سىزنىڭ مۇلاھىزىڭىزدە، جانابى ئالىلىرى، مۇنداقچە
ئېيتقاندا، ئەخلاقىي قائىدە مۇقامى ئۈستۈنلۈك قىلىۋاتىدۇ. سىز
بىزنىڭ ھەققىمىزدە گۇيا رۇسىيە ئىشىغا، ئىتتىپاقداشلارغا خائىن
لىق قىلدى، دىگەن مەزمۇندا بىرمۇنچە مەسئۇلىيەتلىك سۆزلەرنى
قىلدۇڭىز... ئەمما پىدائىلار ئارمىيىسى بىزدىن ئالغان سىنارەت -
لەرنى بىزگە نېمىسلار سېتىپ بەرگەنلىكى، مېنىڭ پەرىزىمچە،
سىزگە مەلۇم پاكىت بولسا كېرەك؟...

— ماھىيىتى بىر - بىرىدىن چوڭقۇر پەرق قىلىدىغان ھادىسىلەر -

ئەي ئېنىق ئاجرىتىپ سۆزلىشىڭىزنى ئىلتىماس قىلىمەن! سىز لەرنىڭ
ئوق - دورىلارنى بېمىسلاردىن قايسى يول بىلەن ئالغانلىغىڭىزلا بى-
لەن مېنىڭ كارىم يوق، لېكىن ئۇلارنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ ياردىمىدىن
پايدىلىنىش دېگەن بۇ قانداق سۆز؟! ... - دېنىكىن ئاچچىقى
بىلەن ئىككى مۇرىسىنى چىقىرىپ قويدى.

كىراسنوف سۆزىنى ئاياقلاشتۇرۇپ كېلىپ، گەپ ئارىسىدا
ئۆزىنىڭ ئاۋستىرىيە - گېرمان فۇرونتىدا دېنىكىن كۆرگەن
بۇرۇنقى بىرىگادا گېنېرالى ئەمەسلىكىنى ئەپلەپ تۇرۇپ، ئەمما
كەسكىن تۈردە ئۇنىڭغا ئۇقتۇرۇپ قويدى.

دېنىكىن، كىراسنوفنىڭ سۆزىدىن كېيىن مەيدانغا كەلگەن
ئەپسىز جىمجىتلىقنى بۇزۇپ، ئاقىلانلىك بىلەن گەپنى دون ئار-
مىيىسى بىلەن پىدائىلار ئارمىيىسىنى بىرلەشتۈرۈش ۋە شۇ بىر-
لەشكەن ئارمىيىگە بىرلەشمە قوماندانلىق بەرپا قىلىش مەسلى-
سىگە يۆتكىدى. لېكىن بۇنىڭدىن بۇرۇن يۈز بەرگەن ماجرالار،
ماھىيەتتە، بۇندىن كېيىنكى بۇلار ئارىسىدا توختاۋسىز كەسكىن-
لىشىپ بارىدىغان مۇناسىۋەتنىڭ باشلىنىشى بولدى، بۇ مۇنا-
سىۋەت كىراسنوف ھاكىمىيەتتىن ئايرىلغان پەيتكە كەلگەندە
چورتلا ئۈزۈلگەن ئىدى.

كىراسنوف توغرىدىن - توغرا ھاۋاپ بېرىشتىن ئۆزىنى
قاچۇرۇپ، بۇنىڭ ئورنىغا تىسارتىسىغا بىرلىكتە يۈرۈش قىلىش
تەكلىۋىنى بەردى، بۇنىڭدىكى مەقسىدى؛ بىرىنچىدىن، ئەڭ چوڭ
ئىستراتېگىيىلىك مەركەزنى قولغا كەلتۈرۈش؛ ئىككىنچىدىن،
ئاشۇ مەركەزنى قولدا تۇتۇپ تۇرۇپ، ئورال كازاڭلىرى بىلەن
بىرلىشىش ئىدى.

قىسقىچە مۇنداق گەپ - سۆز بولدى:

— ... تىسارتىسىنىڭ بىز ئۈچۈن ئىنتايىن زور ئەھمىيەتتىكى بارلىقىنى سىزگە ئېيتىپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق. —
— پىدائىلار ئارمىيىسى نېمىسلار بىلەن ئۇچرىشىشى مۇمكىن. تىسارتىسىغا مەن بارمايمەن. ئالدى بىلەن مەن كۆ-بانلىقلارنى ئازات قىلىشىم كېرەك.

— دۇرۇس، ھەر ھالدا تىسارتىسىنى ئېلىش ئەڭ ئاساسىي ۋەزىپە. دون ھەربىي ھۆكۈمىتى جانابى ئالىلىرىدىن ئىلتىماس قىلىشنى ماڭا تاپشۇرغان ئىدى. —
— يەنە بىر قېتىم ئېيتىپ قويايىكى، مەن كۇبانلىقلارنى تاشلاپ قويايلىمەن.

— تىسارتىسىغا ھۇجۇم قىلىش شارائىتىدىلا بىرلەشمە قوماندانلىقنى قۇرۇش نوغرىلىق سۆز ئېچىش مۇمكىن. ئالېكسىيېۋ ياقتۇرمىغاندەك لېۋىنى چىشلىدى. —
— بۇ ئەمەلگە ئاشمايدىغان پىكىر! بولشېۋىكلەردىن ئۇ-زۇل - كېسىل تازىلانمىغان ئوبلاست چېگرىسىدىن چىقىپ، كۇبانلىقلار تىسارتىسىغا بارمايدۇ، پىدائىلار ئارمىيىسىدە بولسا 2,500 مىڭلىق ئەسكەر بار، يەنە كېلىپ ئۇچىتىن بىر قىسمى سەپتىن چىققان — يارىدارلار ۋە ئاغرىقلار.

ئۇلار ئاددىغىنا چۈشلۈك تاماق ئۈستىدە خوشياقمىغاندەك ئانچە ئەھمىيەت بولمىغان ئۇششاق - چۈششەك پاراڭلارنى سېلىشىپ ئولتۇردى، بىر پۈتۈمگە كېلىشەلمەيدىغانلىقى ئوچۇق ئىدى. پولكوۋنىڭ رەسەننىسكى گېنېرال ماركوف دىۋىزىيىسىدىكى بىر كالا كېسەرنىڭ يېرىم لەتىپە خاراكتېرىدىكى كۈلكىلىك بىر قەھرىمانلىق ۋەقەسىنى سۆزلەپ بەردى، شۇنىڭ بىلەن بىر تەرەپتىن تاماق، بىر تەرەپتىن كۆڭۈللۈك ھېكايىنىڭ بىرلەشكەن

تەسىرى بىلەن جىددى كەيپىيات بارا - بارا تارقالغاندەك بولدى. ئەمما تاماقتىن كېيىن تاماكا چېكىشىپ، ھەرقايسىسى ئۆز خانلىرىغا تارقالغان چاغدا، دېنىكىن، رومانوۋىسكىنىڭ مۇرىسىدىن تۇتۇپ، قىسىلغان ئۆتكۈر كۆزلىرى بىلەن كىراسنوفنى كۆر-سىتىپ تۇرۇپ پىچىرلىدى:

— بىر ئوبىلاستنىڭ ئاپپالىيونى... ئەقىلسىز ئادەم، بىلەمسىز...

رومانوۋىسكى كۈلۈمسىرەپ، دەرھاللا جاۋاپ بەردى:

— كېنەز بولغۇسى، ھەممىنى تەنھا ئىگەللىگۈسى كېلىدۇ... بىرىڭادا گېنېرالى پادىشاھلىق ھاكىمىيەتنىڭ كەيپىنى سۈرىمەن دەيدۇ. مېنىڭچە، ئۇنىڭدا ھەزىل قىلىش تۇيغۇسىمۇ يوق...

ئاخىر بېرىپ، ئۇلار تولۇپ تاشقان دۈشمەنلىك ۋە ئۆچمەنلىك بىلەن تارقىلىشتى. شۇ كۈندىن تارتىپ پىدائىلار ئارمىيىسى بىلەن دون ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت كەسكىن تۈردە يامانلىشىشقا قاراپ يۈز تۇتتى، بۇ يامانلىشىش ئىيۇن ئېيىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە ئەڭ يۇقۇرى چېكىگە يەتتى، چۈنكى بۇ چاغدا كىراسنوفنىڭ گېرمان ئىمپېراتورى ۋىلھېلمگە يازغان خېتىنىڭ مەزمۇنى پىدائىلار ئارمىيىسىنىڭ قوماندانلىقىغا مەلۇم بولغان ئىدى. پىدائىلار ئارمىيىسىنىڭ نوۋۇچېر كاسسىكىدا ئۇزاق ۋاقىت يېتىپ دەم ئالغان يارىدارلىرى كىراسنوفنىڭ ئاپتونومىيىگە بولغان ئارزۇسىنى زاڭلىق قىلىپ ۋە كازاكلارنىڭ كونا ئايەتلىرىنى قايتا تىكلەش ساھەسىدىكى ئاجىزلىغىدىن كۈلۈپ، ئۆز ئارىلىرىدا ئۇنى نەپرەت بىلەن «خوجايىن» دەپ ئاتاشتى، دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋەيسكوسىغا بولسا «ئەڭ شادىمان» ۋە ۋەيسكو دەپ ئات قويۇشتى. بۇنىڭغا جاۋابەن دوننىڭ ئىستېقلال

چىلىرى * ئۇلارغا «سەرگەردان مۇزىكانت»، «تېررىتورىيىسى»
 ھوق ھۆكۈمدار» دەپ لەقەم قويغان ئىدى. پىدائىلار ئارمىيىسى
 نىڭ «ئۇلۇغلىرى» دىن بىرسى دۈن ھۆكۈمىتىنى زەھەرلىك تىل
 بىلەن: «نېمىسلارنىڭ كۆپىسىدە يېتىپ پۇل تاپىدىغان حال»
 دىگەن. بۇ سۆزگە گېنېرال دېننوف: «ئەگەر دۈن ھۆكۈمىتى جا-
 لاپ بولسا، ئۇ چاغدا پىدائىلار ئارمىيىسى ئاشۇ جالاپنىڭ تەخ-
 سىنى يالاپ، جان باقىدىغان «مۈشۈك»، دەپ جاۋاپ قايتۇرغان.
 بۇ جاۋاپ پىدائىلار ئارمىيىسىنىڭ دۈنغا تېقىنىپ قالغان
 لىغىغا كىرايە ئىدى، چۈنكى دۈن ھۆكۈمىتى گېرمانىيىدىن ئالغان
 قورال - ياراقلارنىڭ بىر ئۆلۈشىنى پىدائىلار ئارمىيىسىگە بۆلۈپ
 بەرگەن ئىدى. پىدائىلار ئارمىيىسىنىڭ ئارقا سېپى ھېساپلانغان
 روستوف بىلەن نوۋوچىر كاسىمىكى ئوفىتسېرلەر بىلەن تولۇپ كەت-
 كەن ئىدى. بۇلارنىڭ مەڭلىغانلىرى ئېلىپ - ساتارلىق بىلەن
 شۇغۇللىناتتى، سان - ساناقسىز ئارقا سەپ ئىدارىلىرىدە خىز-
 مەت قىلاتتى، ئۇرۇق - تۇققان، تونۇش - بىلىشلىرىنىڭ ئۆيىدە
 پائالىيەتلىرى، بەزىلىرى يارىدار ئىكەنلىكى نوغرىلىق ساختاھۆج-
 جەتلەرگە ئىگە بولۇۋېلىپ، ھەربىي دوختۇرخانىلاردا ياتاتتى...
 بۇلارنىڭ باتۇرراقلىرى ئۇرۇشتا ئۆلگەن ياكى كېزىكتىن، يارى-
 دارلىقتىن قازانماپقان، قالغانلىرى ئىنقىلاپ يىللىرىدا ئار - نو-
 مۇسىنى يوقاتقان بولۇپ، چېلبۆرىگە ئوخشاش ئارقا سەپكە يوشۇ-
 رۇنۇپ، بوران - چاپقۇنلۇق كۈنلەرنىڭ يۈزىدە ئەخلەت - چاۋا،
 يۇندا كۆپۈگىدەك لەيلەپ يۈرۈشتى. بۇلار نېخى تىگىلمىگەن،
 * نۆز ۋاقتىدا ئوكرايىمانىڭ بۇرۇنغا مىللەتچىسى «ساموستىيىنىڭ»
 (ئىسسىقلاچى) دەپ ئاتىلاتتى - ت.

ئۆز پىتىچە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان ئوفىتسىر كادىرلىرى بولۇپ، بۇلارنى بىر زاماندا جاللات چېرنېتسوفنىڭ ئۆزى رۇسىيىنى قوغداش چاقىرىغى ئاستىدا تېرى - پېرەڭ قىلغان، پاش قىلغان ۋە ئۇياتقا قويغان ئىدى. ئۇلارنىڭ كۆپچىلىگى ھەربى كىيىم كىيىۋالغان، بۇرۇنقى چاغدا «پىكىر قىلغۇچى زىيالى» دەپ ئاتالغانلارنىڭ ئەڭ يامان بىر تۈرى ئىدى: بۇلار بولشېۋىكلەردىن قاچقان، ئاقلارغىمۇ قوشۇلمىغان، رۇسىيىنىڭ تەقدىرى توغرىلىق مۇنازىرىلىشىپ قويۇپ، ئاستا كۈن ئۆتكۈزەتتى، ئۇششاق ياللىق رېنىڭ سۈتمىگە پۇل تېپىش بىلەن بولۇپ، ئۇرۇشنىڭ تۈگىشىنى ئىنتايىن ئارزۇ قىلاتتى.

بۇلار ئۈچۈن ھەممە بەربىر ئىدى — مەملىكەتنى كىراس نوۋ ئىدارە قىلامدۇ، نېمىسلارمۇ ياكى بولشېۋىكلەرمۇ — كىم ئىدارە قىلسا — قىلسۇن — ئىشقىلىپ سوقۇش تۈگىسە بولدى، دەيتتى. ۋەقەلەر كۈندىن — كۈنگە جىددىلەشمەكتە ئىدى. سىبىردە چېخوسلوۋاكلارنىڭ ئەكسلىنىقلاۋىي توپىلىڭى،* ئوكرائىنادا — ماخنو** بىلەن نېمىسلار. كاۋكاز، مۇرمانسك ئاستىراخان... پۈتۈن رۇسىيە ئوت چەمبىرىگى ئىچىدە قالغان ... پۈتۈن رۇسىيە —

* چېخوسلوۋاكلار توپىلىڭى — 1 - دۇنيا ئۇرۇشى ۋاقتىدا ئەسەرگە چۈشكەن چېخوسلوۋاك ھەربى قىسىملىرى 1918 - يىلى يازدا سوۋېت ھاكىمىيىتىگە قارشى توپىلاڭ كۆتەرگەن ئىدى. بۇ توپىلاڭ چەتئەل مودا-خىلمىچىلىرىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئۇيۇشتۇرۇلغان بولۇپ، مېنشېۋىكلەر بىلەن سوتسىيالىستىكلەر ئاكتىپ قوللىغان (ئاپتورنىڭ ئىزاھى).

** ماخنو پېستور — ئوكرائىنىدىكى ئەڭ چوڭ باندېتلار ئەتىرىدىنىڭ باشلىغى. ۋرانگېلنىڭ قوشۇنى تارمارقىلىنغاندىن كېيىن ماخونىڭ باندېتلىرى جەنۇبىي ئوكرائىنىدا سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ ئاساسىي دۈشمىنى بولغان ئىدى.

چوڭ تەقسىملىنىش ئازاۋى ئىچىدە...

ئىيۇن ئېيىدا بىر مىش - مىش خەۋەر دون بويلاپ، شەرق شامىلىدەك كەڭ تارلىشقا باشلىدى، گوپا چېخوسلوۋاكىلار گېرمان ئەسكەرلىرىگە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن ۋولگىداشەرقىي فۇرونت قۇرۇش مەقسىدىدە ساراتوفنى، تىسارىسنى ۋە ئاستىراخاننى ئىشغال قىلىۋاتقان ئىدى. ئوكرائىنىدا نېمىسلار، پىدانىلار ئارمىيىسى تۇغى ئاستىدا رۇسىيىدىن كېلىۋاتقان ئۆفەتسىرلەرنى چېگرىدىن كىرگۈزۈشكە ئۇنچىلىك رىغبەت كۆرسەتمىگەن.

«شەرقىي فۇرونت» نىڭ تەشكىل قىلىنىۋاتقانلىقى توغرىسىدىكى مىش - مىش خەۋەرلەر بىلەن تەشۋىشلەنگەن گېرمان قوماندانلىقى دونغا ئۆز ۋەكىللىرىنى ئەۋەتتى، 10 - ئىيۇل كۈنى نوۋوچېركاسكىغا گېرمان ئارمىيىسىنىڭ مايورلىرى - فون كوكېنخاۋزېن، فون ستېفانى ۋە فون شىلەيىتسى كەلدى. بۇلارنى ئاتامان كىراسنوف شۇ كۈندلا ئۆز سارىيىدا قوبۇل قىلدى، قوبۇل قىلىشقا گېنېرال بوگايېۋسكىمۇ قاتناشتى.

مايور كوكېنخاۋزېن، گېرمان قوماندانلىغىنىڭ بارلىق كۈچىنى ئىشقا سېلىپ، ھەتتا قوراللىق ئارىلىشىشقا بېرىپ، بولشېۋىكلەرگە قارشى كۈرەشتە ۋە چېگرىلارنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش تەدبىرىنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋەزىپىسىگە ياردەم بېرىدىغانلىقىنى ئەسلىتىپ ئۆتكەندىن كېيىن، ئەگەر چېخوسلوۋاكىلار نېمىسلارغا قارشى ئۇرۇش باشلايدىغان بولسا، دون ھۆكۈمىتى بۇنىڭغا قانداق قارايدۇ، دەپ سورىدى. كىراسنوف ئۇنى ئىشەن دۈرۈپ: كازاك خەلقى بىتەرەپلىك ساقلاشقا قەتئىي رىئايە قىلىدۇ ۋە ئەلۋەتتە دوننى ئۇرۇش مەيدانى قىلىشقا رۇخسەت قىلمايدۇ، دېدى، مايور فون ستېفانى ئاتاماننىڭ جاۋابىنى

يازما شەكىلدە يېكىتىپ بېرىش خاھىشىنى بىلدۈردى.
سۆھبەت شۇنىڭ بىلەن ئاياقلاشتى، ئەتىسى كىراسنوف گېر-
مان ئىمپېراتورىغا تۆۋەندىكىچە خەت يازدى:

ئالى مەرتىۋىلىك ئىمپېراتور ۋە كورول ھەزرەتلىرى!
ئۇشبۇ خەتنى سۇنغۇچى، زىمىۋاي كەنتىنىڭ ئاتامانى، دون-
نىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋويسكوسىنىڭ ئىمپېراتور ھەزرەتلىرى سارىيى ھو-
زۇرىدىكى ئەلچىسىنى ۋە ئۇنىڭ شىرىكلىرىنى مەن، دوننىڭ ئاتا-
مانى سىز ئىمپېراتور ئەلا ھەزرەتكە، ئۇلۇغ گېرمانىيىنىڭ قۇدرەت-
لىك پادىشاھىغا سالام بېرىش ۋە تۆۋەندىكىلەرنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن
تولۇق ھوقۇقارزى ۋەكىل قىلىپ تەيىنلىدىم:

شەۋكەتلىك دون كازاكلىرىنىڭ ئىككى ئاي داۋامىدا ئۆز
ۋەتىنىنىڭ ئازاتلىقى ئۈچۈن قەھرىمانانە ئېلىپ بارغان كۈرەشى،
يېقىنقى ۋاقىتتا گېرمان خەلقىگە قېرىنداش بولغان بۇلارنىڭ*
ئەنگىلىيىلىكلەرگە قارشى ئېلىپ بارغان كۈرەشىگە ئوخشاش، مەلىك-
كىتىمىزنىڭ ھەممە فۇرونىلىرىدا تولۇق غەلىبە قازاندى، جۈملىدىن
ھازىر دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋويسكوسى ئۇپرىغىنىڭ ئوندىن توققۇز
قىسمى ياۋايى قىزىل گۇۋاردىيە قاراقچىلىرىدىن ئازات قىلىندى.
مەلىكەت ئىچىدىكى دۆلەت تەرتىۋى مۇستەھكەملەندى ۋە تولۇق
قانۇنچىلىقى ئورنىتىلدى. سىز ئىمپېراتور ئەلا ھەزرەت ئەسكەرلىرى-
نىڭ دوستانە ياردىمى ئارقىسىدا ۋويسكونىڭ جەنۇبىدا تېچلىق بار-
لىققا كەلدى، مەن مەلىكەت ئىچىدە تەرتىپ ساقلاش ئۈچۈن، دۇش-
مەنلەرنىڭ سىرتتىن بولىدىغان ھۇجۇملىرىنى توساش ئۈچۈن كازاكلار
كورپۇسىنى تەييارلاپ قويدۇم، يېڭىدىن مەيدانغا كەلگەن دون ۋو-
يسكوسىنىڭ ياش دۆلەت ئورگانىزىمىغا بالىغۇز ھايات كەچۈرۈش
قىيىن، شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ۋويسكو ئاستىمراخان ۋە كۇبان ۋويسكو-
لىرىنىڭ ماشلىقلىرى بولىش پولىكوۋنىڭ كېنەز شۇندۇتوق ۋە پول-

* بۇلار — جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىك خەلق.

كوۋنىڭ فىلىمونوف بىلەن زىچ ئىتتىپاق تۈزدى، بۇنىڭدىن مەقسەت، ئاستىراخان ۋويسكوسى بىلەن كۇبان ئوبلاستىنىڭ زىمىنلىرىنى بۆلۈپ شېۋىكلەردىن تارلىغاندىن كېيىن، دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋويسكوسى دى. ئاستىراخان ۋويسكوسى بىلەن ستاۋروپول ئۆلكىسىدىكى قالماقلاردىن، كۇبان ۋويسكوسىنىڭ، شۇنىڭدەك شىمالىي كاۋكاز خەلقلىرىدىن فېدېراتسىيە پىرىنسىپى ئاساسىدا دۆلەت قۇرۇشنى بەرپا قىلىش ئىدى. مۇشۇ ئەللەرنىڭ ھەممىسى بۇ ئىشقا بىردەك رازى بولۇشتى، بۇ يېڭىدىن قۇرۇلماقچى بولغان دۆلەت دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋويسكوسىنىڭ تولۇق رازىلىقىغا ئىگە بولغان بولۇپ، ئۆز زىمىنلىرىنىڭ قان تۆكۈلىدىغان توقۇنۇشلار مەيدانىغا ئايلىنىپ قېلىشىغا يول قويماستىنلا ئەل باغلىدى ۋە تولۇق بىتەرەپ يول تۇتۇش مەجمۇرىيىتىنى ئۆستىگە ئالدى. سىز ئىمپېراتور ئەلا ھەزرەتنىڭ سارىيى ھوزۇرىدىكى بىزنىڭ زىمىۋايا كەنتىنىڭ ئاتامانىنى مەن تۆۋەندىكىلەرنى ئىلتىماس قىلىشقا تولۇق ھوقۇقلۇق ۋەكىل قىلدىم:

سىز ئىمپېراتور ھەزرەتتىن دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋويسكوسىنىڭ مۇستەقىل مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىشنى ئىلتىماس قىلىش ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە كۇبان، ئاستىراخان، تېرېك ۋويسكوللىرىنىڭ ۋە شىمالىي كاۋكاز ئازات قىلىنغاندىن كېيىن — دون - كاۋكاز ئىتتىپاقى دىگەن نام ئاستىدا قۇرۇلىدىغان بارلىق فېدېراتسىيىنىڭ مۇستەقىل مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىشىڭىزنى ئىلتىماس قىلىش.

سىز ئىمپېراتور ئەلا ھەزرەتتىن دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ھەربى رايونىنىڭ بۇرۇنقى جۇغراپىيە، ئېتنوگىراپىيە مىقياسىدىكى چېگرىلىرىنى ئېتىراپ قىلىشنى ئىلتىماس قىلىش، ئوكرائىنا بىلەن دون ۋويسكوسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا تاگانروگ ۋە ئۇنىڭ ئوكرۇگى سەۋىيىسىدە بولغان تالاش - تارتىشنى دون ۋويسكوسىنىڭ پايدىسىغا ھەل قىلىشقا ياردەم قىلىشنى ئىلتىماس قىلىش، چۈنكى دون ۋويسكوسى تاگانروگ ئوكرۇگىغا 500 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىن بۇيان ئىگىدارچىلىق قىلىپ كەلمەكتە ھەمدە تاگانروگ ئوكرۇگى

رۇڭى دون ئوبلاستىنىڭ تۈپ ئاساسى بولغان تىبۇتاركاننىڭ بىر قىسمى ھېساپلىنىدۇ.

سىز ئەلا ھەزرەتتىن ئىستىراتېگىيە جەھەتتىن مۇھىم بولغان كامىشىن، تىسارتىستىن شەھەرلىرىنى، ساراتوق ئۆلكىسىنى ۋە ۋورو-نېژ شەھىرى بىلەن لىسكى، پوۋورنىو كەنتلىرىنى دون ۋويسكو-سىغا قوشۇش توغرىلىق، دون ۋويسكوسىنىڭ چېگرىسىنى زىموۋايا كەنتىدىكى خەرىتىدە كۆرسىتىلگەندەك قىلىپ سىزنى توغرىلىق ياردەملىشىشنى ئىلتىماس قىلىش.

سىز ئەلا ھەزرەتتىن موسكۋادىكى سوۋېت ھاكىمىيەتلىرىگە بېسىم ئىشلىتىپ، ئۇلارنى ئۆز بۇيرۇغىڭىز بىلەن دوننىڭ ئەڭ ئۇ-لۇغ ۋويسكوسىنىڭ چېگرىسىنى ۋە دون - كاۋكاز ئىتتىپاقىغا كىرگەن باشقا دۆلەتلەرنىڭ چېگرىلىرىنى قىزىل ئارمىيىنىڭ قاراق چى ئەترەتلىرىدىن تازىلاشقا مەجبۇر قىلىشىڭىزنى ھەمدە موسكۋا بىلەن دون ۋويسكوسى ئوتتۇرىسىدا نورمال تىنچلىق مۇناسىۋەتنى قايتا تىكلەشكە ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىشىڭىزنى ئىلتىماس قىلىش، بولشېۋىكلەرنىڭ باسقۇنچىلىقى سەۋىيىدىن دون ۋويسكوسى ئاھالىسى سودا - سانائەت جەھەتتە تارتقان بارلىق زىيان - چىقىملىرىنى سوۋېت رۇسىيىسى تۆلەپ بېرىشى كېرەك.

سىز ئىمپېراتور ئالى ھەزرەتتىن بىزنىڭ ياش دۆلىتىمىزگە توپ - زەمبىرەك، مىللىتىق، ئوق - دورا ۋە ھەربىي ئېنېرگىيەلىق ئەسلىھەلىرى ياردەم قىلىشنى ئىلتىماس قىلىش، ئەگەر بۇ ئىشنى پايدىلىق دەپ تاپىشىڭىز، دون ۋويسكوسى زىمىنىدا توپ-زەمبىرەك، مىللىتىق، سىنارەت ۋە پاترون ياسايدىغان زاۋۇتلار قۇرۇشنى ئىلتىماس قىلىش.

دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋويسكوسى ۋە دون - كاۋكاز ئىتتىپاقىدىكى باشقا دۆلەتلەر گېرمان ھەلقىنىڭ دوستانە ياردەملىرىنى ئۇنتۇمايدۇ، كاراڭلار 30 يىللىق ئۇرۇش ۋاقتىدا گېرمان ھەلقى بىلەن مۇرىنى مۇرىگە تىرەپ جەڭگە قاتناشقان، دون پولىكلەرى ۋالېنتىنشتەين ئارمىيىسى سەپلىرىدە بولغان، 1807 - 1813 يىل

لىرى دون كازاكلىرى ئۆزىنىڭ ئاتامانى گىراف پىلاتون بىلەن بىللە گېرمانىيىنىڭ ئازاتلىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلغان، ئەمدىلىكتە ئۈچ يىل ئالتە ئاي جەرياندا پىرۇسىيە، گالىسىيە، بۈكۈۋىنا، پولشا دالىلىرىدا ئېلىپ بېرىلغان قانلىق ئۇرۇشتا، كازاكلار بىلەن گېرمانلار ئۆزئارا بىر - بىرلىرىدىن ئۆز ئەسكەرلىرىنىڭ باتۇرلۇقى ۋە ماتانە تلىكىنى ھۆرمەتلەشنى ئۈگەندى، ئەمدى بولسا بۇ ئىككى قوشۇن ئىككى ئالجاناپ جەڭچىلەر سۈپىتىدە بىر - بىرىگە دوستلۇق قوللىنى سوزۇپ، جانىجان دوننىڭ ئازاتلىقى ئۈچۈن بىرلىكتە كۈرەش قىلماقتا.

دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋوپىسكوسى سىز ئىمپېراتور ئالى ھەزرەت نىڭ كۆرسەتكەن ياردىمىگە مىننەتدارلىق بىلدۈرۈش ئۈچۈن خەلق لىرىنىڭ جاھان سىياسىدىكى كۈرىشى مەزگىلىدە تولۇق بىتەرەپلىك ساقلاشقا ۋە گېرمان خەلقىگە دۈشمەن بولغان قوراللىق كۈچلەرنى ئۆز تېرىتورىيىسىگە كىرگۈزمەسلىكىگە مەجبۇرىيەت ئالدى. بۇنىڭغا ئاستىراخان ۋوپىسكوسىنىڭ ئاتامانى كېيىنەز تۇندۇتۇقمۇ، كۇبان ھۆكۈمىتىمۇ ۋە بىزگە قوشۇلغاندىن كېيىنكى دون - كاۋكاز ئىتتىپاقى قىنىڭ قالغان قىسىملىرىمۇ ئۆز رازىلىقىنى بېرىشتى.

ئەڭ ئۇلۇغ دون ۋوپىسكوسى گېرمان ئىمپېرىيىسىگە يەرلىك ئاھالىنىڭ ئېھتىياجلىرىنى قاندۇرىدىغانلىرىنىڭ سىرتىدىكى ئوشۇقچە ئوزۇق-تۈلۈكلەرنى، دانلىق ئاشلىق ۋە ئۇنلارنى، كۆن-خۇرۇم تاۋارلىرى ۋە خام ئەشيا، يۇڭ، بېلىق تاۋارلىرى، ئۆسۈملۈك يېغى ۋە چارۋا يېغى، سېرىق ياغ ۋە سېرىق ياغدىن ئىشلەنگەن مەھسۇلات، تاماكا ياپراقلىرى ۋە مەھسۇلاتلىرى، قارامال ۋە يىلقىلار، ئۆزۈم ھارىغى ۋە باشقا باغۋەنچىلىك، دىخانىچىلىق مەھسۇلاتلىرىنى توشۇپ كېتىشكە ئىستىيازلىق ھوقۇق بېرىدۇ. بۇنىڭ بەدىلىگە گېرمان ئىمپېرىيىسى يېزا ئىگىلىك ماشىنىلىرى، خىمىيە مەھسۇلاتلىرى، تېرە ئەيلەشكە ئىشلىتىلىدىغان خۇرۇچلار، دۆلەت ئاقچىسى تەييارلايدىغان بۆلۈمنىڭ جابدۇق - جاھازىلىرى بىلەن بۇنىڭغا لازىملىق

بولغان ماتېرىيال زاپاسلىرىنى، موۋۇت، گەزمال، كۆن - خۇرۇم، خىمىيە، شېكەر، زاۋۇتلىرىنىڭ ۋە باشقا زاۋۇتلارنىڭ ئەسۋاپ - ئۈسكۈنىلىرىنى ھەمدە ئېلېكتىر تېخنىكىسىغا ئائىت جاھازلارنى يەتكۈزۈپ بېرىدۇ.

بۇنىڭدىن باشقا، دوننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋومىسكوسى ھۆكۈمىتى دون سانائەت كارخانىلىرى بىلەن سودىسىغا سەرمايە سېلىش جەھەتتە، جۈملىدىن سۇ يوللىرى ۋە باشقا يوللارنى ئېچىش جەھەتتە گېرمانىيە سانائىتىگە ئالاھىدە ئىمتىياز بېرىدۇ.

۱۹۵۳-يىلى ھەمكارلىق شەرتنامىسى ھەرىككى تەرەپكە پايدىلىق كېرەكلىك ۋە ئازاد جەڭگىۋار خەلقلەرنىڭ ئومۇمىي جەڭ مەيدانلىرىدا بىرلىكتە تۈرككەن قانلىرى بىلەن يۇغۇرۇلغان دوستلۇق بىزنىڭ مەنپەئەتلىرىمىز بىلەن بولغان كۈرەشتە قۇدرەتلىك كۈچكە ئايلانماقتا. سىز ئىمپېراتور ئالى ھەزرەتكە ئۇشبۇ خەت بىلەن مۇراجەت قىلىپ خۇجى - دىپلومات ئەمەس، خەلقارا ھوقۇقنىڭ ماھىرى بىلىمىدىن ئىستىفادە قىلىپ، بەلكى ئادالەتلىك ئۇرۇشتا گېرمان قوراللىق كۈچىنى قەدىرلەشكە ئادەتلەنگەن، سىز سولدا، شۇنىڭ ئۈچۈن مېنىڭ قۇۋۋەتلىرىم - شۇملۇق ئىشلىتىلىشى، توغرىلا ئېيتىلغان سۆزلىرىمنى كەچۈرۈشىڭىزنى سورايمەن ۋە كۈۋەتلىرىمىڭ سەمىمىي ئىكەنلىكىگە ئىشىنىشىڭىزنى ئۆتۈنمەن.

«سىزنى ھۆرمەتلىگۈچى پېتىر كىراسنوف
دون ئاتامانى، گېنېرال مايور».

×

×

15 - ئىيۇلدا بۇخەت بۆلۈم باشلىقلىرىنىڭ كېڭىشىدە مۇھاكىمە قىلىندى، بۇخەتكە نىسبەتەن كۆپچىلىك ئىنتايىن ئۆزىنى تۇتۇۋالغان ھالدا مۇئامىلىدە بولۇشتى، ھەتتا بوگايېۋىسكى ۋە بىرقانچە ھۆكۈمەت ئەزالىرى ماقۇل كۆرۈشمىدى، شۇنىڭغا قارامىغا.

رېماستىن، كىراسنوف خەتنى ھايالسىزلا زىمىۋايا كەنتىنىڭ ئېتىرى
لىنىدىكى ئاتامانى گېرتسوك لىختېبېرگىسكىگە تاپشۇردى - دە،
ئۆزى بۇ ئادەم بىلەن كىيىۋغىچە بىللە باردى، بۇ يەردىن گېنېرال
چېرەچۇكىنى ھەمرا قىلىپ ئىككىسىنى گېرمانىيىگە
يولغا سالدى.

خەت ئەۋەتىلىشتىن بۇرۇن تاشقى ئىشلار بۆلۈمىدە ماشىنى
كىدا باستۇرۇلغان ئىدى (بۇ ئىشتىن بىگايېۋىسكىمۇ بىخەۋەر
ئەمەس ئىدى). ئۇنىڭ كۆچۈرمىلىرى قولدىن - قولغا ئۆتۈپ،
كەڭ تارلىق كەتتى - دە، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا تېگىشلىك ئىزاھ
لار قوشۇلۇپ، كازاك ھەربى قىسىملىرى ئارىسىغا ۋە كەنتلەرگە
يېيىلىشقا باشلىدى. خەت قۇدرەتلىك تەشۋىقات
قورالىغا ئايلاندى. كىراسنوف نېمىسلارغا سېتىلدى، دېگەن سۆز
بارغانسېرى ھەممە يەرگە پۇر كەتتى، ئالدىنقى سەپلەردە نارازىلىق
دولقۇنلىرى كۆتىرىلىشكە باشلىدى.

دەل شۇ چاغدا ئۇتۇقلار بىلەن روھلىنىپ، كېرىلىپ كەتكەن
نېمىسلار رۇس گېنېرالى چېرەچۇكىنى پارىژنىڭ قېشىغا ئېلىپ
باردى - دە، بۇ يەردە چېرەچۇكىن نېمىسلار باش شىتابىنىڭ
ئەمەلدارلىرى بىلەن بىللە كىرۈپپادىكى ئېغىر زەمبىرەكلەر ئۇرۇ-
شىنى، ئېنىگېلىز - فرانسۇز ئەسكەرلىرىنىڭ تارمار قىلىنغانلىقىنى
كۆزدىن كەچۈرۈپ تۇردى.

مۇز يۈرۈشى ۋاقتىدا* يېۋگېنىي لىستىنىتسكى ئىككى قېتىم يارىمدار بولدى؛ 1 - قېتىم ئۈست - لايىنسكايا كەنتىنى ئىشغال قىلىش ئۈچۈن بولغان جەڭدە؛ 2 - قېتىم يېكاتېرىنودارغا ھۇجۇم قىلىش ۋاقتىدا، ھەر ئىككى قېتىمقى يارا ئېغىزغا ئالغۇ-چىلىكى يوق يېنىكلا ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ قايتىدىن سەپكە قايتىپ كەلدى. ئەمما پىدائىلار ئارمىيىسى نوۋوچېركاسسكى رايونىدا قىسقا مۇددەتلىك دەم ئېلىشقا توختىغاندا، لىستىنىتسكى بىتاپلىق ھېس قىلىپ، ئىككى ھەپتەلىك دەم ئېلىشنىڭ ئېھتىياجى تاپتى ئۆيگە بەكمۇ بارغۇسى بولسىمۇ، يول يۈرۈش بىلەن ۋاقىتنى ئىسراپ قىلماي، نوۋوچېركاسسكىدا تۇرۇپ دەم ئېلىش قارارىغا كەلدى.

بىر ۋىزۋوتتا خىزمەت قىلىدىغان ئىشچىسى روتمىستېر گورچاكوڧمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە دەم ئېلىشقا چىقتى. گورچاكوڧ مېنىڭ ئۆيۈمدە تۇرغىن، دەپ تەكلىپ قىلدى؛

— مېنىڭ بالام يوق، ئايالىم سېنى كۆرگەنگە خوشال بولىدۇ، مېنىڭ يازغان خەتلىرىمدىن سەن ئۇنىڭغا ئونۇش بولۇپ قالدىڭ.

يازنىڭ تازا ئىسسىق، ھاۋا ئوچۇق چۈش ۋاقتىدا ئۇلار *مۇز يۈرۈشى — كورنىلوڧچىلار ئۆزلىرىنىڭ روستوفتىن كۇبانغا چېكىپ ئىشمنى مۇز يۈرۈشى دەپ ئاتىغان ئىدى. (ئەسلى ئىزاھ).

ۋوگزال يىنىدىكى كوچىلارنىڭ بىرىدە جايلاشقان پاكار بىر ئۆي
نىڭ قېشىغا كېلىپ توختاشتى.

— مۇنۇ مېنىڭ بۇرۇنقى قەسىرىم، — دېدى قارا بۇرۇت،
شادا پاچاق گورچاكوف، ئالدىراپ قەدەم تاشلاپ، لىستىنىڭىگە
بىر - بىر قاراپ قويۇپ.

گورچاكوفنىڭ دۆمبەچەك، سەل كۆكۈش قارا كۆزلىرى
بەختىيار كۆڭۈل شاتلىغىدىن ياشلانغان. گرېكىنىڭىدەك
گۆشلۈك بۇرنى تەبەسسىمىدىن تۆۋەنگە ئىگىلىگەن ئىدى. ئۇ
ماش رەك تار پاقالچاقلىق شىمنىڭ تىزلىگىنى شىرىقلىتىپ، چوڭ-
چوڭ چامداپ ئۆيگە كىرگەن ئىدى، بىردىنلا ئۆيىنىڭ ئىچى سول
داتلارغا خاس چۈمەل پۇراق بىلەن تولدى.

— لىلە * قېنى؟ ئولگا نىكولايېۋنا نەدە؟ — دېدى ئۇ،
ئاشخانىدىن كۆلۈمسىرەپ ئالدىراپ چىقىپ كېلىۋاتقان خىزمەتكار
ئايالغا توۋلاپ، — باغدىمۇ؟ شۇ يەرگە بارايلى.

باغدا ئالما دەرەخلىرىنىڭ ئاستىدا — يولۋاس تېرىسىدەك
ئالا - چېپار سايىلەر جىلۋىلىنەتتى، ھەرە ئۇۋىسىنىڭ ھىدى،
ئاپتاپتا كۆيگەن توپىنىڭ پۇرىغى دىماققا ئۇرۇلاتتى. لىستىنىڭىسى
كىنىڭ كۆزەينىگىدە قۇياشنىڭ شولىسى شىراپىپىل ئوقىدەك چاچ-
راپ، ئۇچقۇنلاپ تۇراتتى. قەيەردىدۇ، تۆمۈريول ئۈستىدە پاراۋۇز
دېمىنى ئالماستىن، ئارقا - ئارقىدىن ھۆكىرەيتتى، ئاشۇ بىرخىل
دا ياڭرىغان ھۆكىرەش ئارىلىغىدا گورچاكوف:

— لىلە! لىلە! سەن قەيەردە؟ — دەپ قىچقاردى. يان
تەرەپتىكى خىياپاتىدىن، جىغانلىقنىڭ ئارقىسىدىن ئاچ سېرىق
كۆيىنەك كىيگەن ئىگىز بوي بىر ئايال پايپاسلاپ چىقىپ كەلدى.

* لىلە — ئولگانىڭ ئەركىلەتمە ئاتىلىشى.

ئايال چۆچۈگەن پېتى ناھايىتى ئەپچىللىك بىلەن قولىنى
كۆكسىگە بېسىپ، بىردەم تۇرۇپ قالدى - دە، كېيىن ھاي - ھاي
لاپ، فولىنى سوزۇپ، بۇلارنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەلدى. ئايال
شۇنچىلىك تېز يۈگۈردىكى، لىستىنىتىسكى پەقەت ئۇنىڭ يوپىكىسى
ئاستىدا دۈگلەكلىنىپ تۇرغان ئىككى تىزىنىڭ لىپىگىنى، توپلىپ
نىڭ ئىنچىكە تۈمشۈقلىرىنى ۋە ئارقىغا تاشلانغان بېشى ئۈستى
دىكى چۇۋۇق ئالتۇن چاپلىرىنى كۆردى.

ئايال، ئاپتاپتىن قىزارغان يالىڭاچ قوللىرىنى ئېرىنىڭ
بويىغا گىرە سالدى - دە، پۇتىنىڭ ئۈچىدا كۆتىرىلىپ، ئېرىنىڭ
چاڭ قونغان ئىككى مەڭزىدىن، بۇرىدىن، كۆزىدىن، لەۋلىرىدىن
ۋە ئاپتاپ بىلەن شامالدىن قارايدىغان بويىدىن سۆيۈشكە باشلىدى.
چوڭۇلدغان سۆيۈش ئاۋازى پىلىموت ئوقىدەك ئۈزۈلمەيتتى.
لىستىنىتىسكى ئەتراپىدىكى توزغۇپ تۇرغان تىزىمگۈلنىڭ
پۇرىغىنى ئىچىگە يۇنۇپ، كۆزەينىگىنى سۈرتتى - دە، كۈلۈمسىرەپ
قويدى، بۇ زومۇ زو كۈلگەن ياسىما كۈلۈمسىرەشنىڭ ئەخمىقا -
نىلىگىنى ئۆزىمۇ چۈشىنەتتى.

شۇ بىر سېكۇنت داۋام قىلغان شادىمانلىق دولقۇنى بىر
سىلغاندا، گورچاكون بويىغا چىرماشقان ئايالنىڭ قول
لىرىنى ئاۋايلاپ، ئەمما قەتئىيلىك بىلەن ئاجراتتى - دە، ئۇنىڭ
يەلكىسىدىن قۇچاقلاپ، ئاستا يانغا بۇرۇلدى:
— لىلە — مېنىڭ دوستۇم لىستىنىتىسكى.

— ھە، لىستىنىتىسكىمۇ! ئىنتايىن خوشالەن! سىز توغرىم
لىق ئېرىم ماڭا... — ئۇ ھاسىراپ، بەختىيارلىقتىن ھېچنىمىنى
كۆرمەي كۈلۈپ تۇرغان كۆزلىرى بىلەن لىستىنىتىسكىگە يالت
قىلىپ قاراپ قويدى.

بۇلار قاتارلىشىپ مېڭىشتى. گورچاكوف تىرىنغى كىرىۋېتىپ،
لۇق قولى بىلەن ئايالىنىڭ قىز بالىسىنىڭ كەندەك خېيىچە بىلىدىن
قۇچاقلىۋالغان ئىدى. لىستىنىڭ ئىسكى مېڭىپ كېتىۋېتىپ، ئاشۇقۇلغا
كۆز قىرى بىلەن قاراپ قويدى - دە، تىزىمگۈل ھىددىدىن ۋە
ئاپتاپتا قىزىغان ئايال بەدىنىنىڭ ئەتىر بويىدىن نەپەس ئېلىپ،
ئۆزىنى بەختسىز يىتىم بالىدەك ۋە بىراۋ ئۇنى ئادالەتسىزلىك
بىلەن قاتتىق خورلىغاندەك ھېس قىلدى. ئۇ بىر تۇتام ئالتۇن
دەك ساپ - سېرىق چاچ يېپىپ تۇرغان كىچىككەنە قۇلاقنىڭ ھال-
رەك مونچىغىغا ۋە ئۆزىدىن بىر گەزلا نېرىدا تۇرغان ئايال يۈ-
زىنىڭ يىپەكتەك مەيىن تېرىسىگە پات - پات قاراپ قويايتتى؛
ئۇنىڭ كۆزى سالىمىدەك يورغىلاپ، كۆينەكنىڭ كۆكرەك ئۈستىدىكى
ئويىمىسىغا چۈشتى - دە، ئالىمدەك كىچىك، سۈتتەك ئاق ئەمچەك
نى ۋە ئۇنىڭ سەل - پەل ئىگىلىپ تۇرغان دالچىن رەك ئىمىز-
گىسىنى كۆرۈپ قالدى. گورچاكوف ئۇنىڭغا ئاندا - ساندا رو-
شەن زەڭگەر كۆزلىرىنى تىكىپ، مۇلايىم ۋە دوستانە نەزەر بىلەن
قاراپ قويايتتى، ئەمما بۇ كۆزلەر گورچاكوفنىڭ قاپ - قارا يۈز-
ىگە قادالغاندا باشقىچە نۇرلىنىپ كېتەتتى، بۇنى كۆرگەندە،
لىستىنىڭ ئىسكىنىڭ ئىچى ئېچىشىپ كېتەتتى...

لىستىنىڭ ئىسكىنىڭ پەقەت چۈشلۈك تاماقتىن كېيىنلا ئايال
ئۆيى ئىگىسىنىڭ جامالىنى ئوبدان كۆرەلمىدى. ئۇنىڭ كېلىشكەن
تەقى - تۇرقى ۋە چېھرىسىدە 30 كۈزنى ئۆتكۈزگەن بىر ئايالنىڭ
سولۇپ بېرىۋاتقان سۇنۇق گۈزەللىكى غۇۋايىدۇرۇپ تۇراتتى. ئەمما
ئۇنىڭ ئىستېھزالىق سوغاقتىن كۆزلىرىدە، ھەزكەتلىرىدە ياشلىق
باھارنىڭ تېخى سەرپ قىلىنمىغان مول بايلىقى ساقلانغان،
پىچىمى تازا جايىدا بولمىسىمۇ، مۇلايىم، جازىپدار كۆرۈنگەن
يۈزىنىڭ ئانچە ئۆزگىچىلىكىمۇ يوق، ئاددىلا بىر چىراي ئىدى.

پەقەت بىر قارىمۇ قارشىلىق ياققال كۆزگە تاشلىناتتى: لەۋلىرى
پەقەت جەنۇپنىڭ قارا چاچ ئاياللىرىدىلا بولىدىغان يۇققا،
قارا، مۇتلەق قىزىل، يېرىلغان، ئىسسىق لەۋلەردەك بولۇپ، ئىككى
مەڭزى قىزىل، قاشلىرى ئاق سېرىق ئىدى. كۈلگەندە يايىراپ
كۈلەتتى. ئۇششاق، زىچ چىشلىرى ئېچىلىپ، تەبەسسۇم قىلغاندا
يادلىۋالغان بىرنەرسە باردەك قىلاتتى. ئاۋازى زىل ئەمەس،
ئاھاڭدارلىق كەم. كىرگە پىشقان بىر ئالاي تىببى ھەمىشەلىرىنى
ھېساپقا ئالمىغاندا، ئىككى ئايدىن بۇيان ئايال كۆرمىگەن
لىستىنىتىسكىنىڭ كۆزىگە بۇ ئايال تولمۇ چىرايلىق كۆرۈنۈپ
كەتتى. ئۇ، ئولگانىكولاييۇنانىڭ چىڭ تۇڭۇۋالغان چېچىنىڭ
سالىمى بىلەن گىردىيىپ تۇرغان بېشىغا قاراپ تۇرۇپ، سوئال
لارغا ئورۇنسۇر جاۋاپ بەردى - دە، كۆپ ئۆتمەي، ھېرىپ
كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ، ئۆزىگە تايىن قىلىنغان ئۆيگە قاراپ
ماڭدى.

... مانا شۇنىڭ بىلەن ھەم شىرىن، ھەم زېرىكىشلىك كۈنلەر
سوزۇلۇشقا باشلىدى. كېيىن بۇ كۈنلەرنى لىستىنىتىسكى ئېھتىرام
بىلەن بىر - بىرلەپ ئەسكە ئېلىپ يۈردى. ھالبۇكى، ئۇ چاغدا
بالىلارچە، ئەقىللىق بىلەن ئەخمىقانە ئازاپ چەككەن ئىدى.
ئەر - ئايال ئىككىسى بىر جۈپ كەپتەردەك يەككە بولۇۋېلىپ،
لىستىنىتىسكىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇشاتتى. ئۇلار لىستىنىتىسكىنى
ياتاق ئۆيگە يانداش بولغان ئۆيدىن ياساش بانىسى بىلەن
بۆلۈڭدىكى ئۆيگە كۆچۈرۈشتى، گورچاكوف بۇرۇتىنىڭ ئۇچىنى
چىشلەپ تۇرۇپ، پاكىز قىرىلغان، ياشىرىپ قالغان يۈزىدە تەبەس-
سۇم ئارىلاش جىددىلىكنى ساقلىغان ھالدا بۇ توغرىلىق گەپ
ئاچتى. لىستىنىتىسكى دوستىنىڭ قىسىلىپ قالغانلىقىنى چۈشەندى،
ئەمما نېمىشقىدۇر باشقا تونۇشلىرىنىڭ ئۆيگە كۆچۈشنى خالىمى-

دى. ئەتىگەندىن كەچكىچە ئالما دەرىخىنىڭ تۈۋىگە كىرىۋېلىپ،
توق سېرىق چاڭ ئۇچۇپ تۇرغان سايە ئاستىدا نەرسە ئوراپ
غان ئەسكى قەغەزگە بېسىلغان گېزىتلەرنى ئوقۇيتتى ياكى كىشى
نى لەقۋالاشتۇرۇپ قويدىغان ئېغىر ئۇيغۇغا چۆمۈلۈپ، كۈن ئۆت
كۈزەتتى. تېگى ئاق، جىگەررەڭ چېكىم-چېكىم خالىق چىرايلىق
ئوۋ ئىتى بۇ جاندىن جاق تويدۇرىدىغان زېرىكىشكە
ئورتاقلىشاتتى. بۇ ئىت ئۇنچىقماستىن ئىگىسىنىڭ ئايالىنى
كۈنلەپ، لىستىنىتىسكىنىڭ قېشىغا كېلىپ ياتاتتى - دە، خۇرس-
نىپ قوياتتى، لىستىنىتىسكى ئۇنى سىلاپ، خەيرىخاھلىق بىلەن
پىچىرلايتتى:

خيال سۇر ... خيال سۇر ... ھامان دەرتلىكسەن،
سەن غەمكىن قاراپسەن ئالتۇن كۆز بىلەن...

لىستىنىتىسكى يادىدا ساقلىنىپ قالغان بۇنىن* شېئىر-
لىرىنىڭ خۇددى ئاق لەيلىگۈل ھەسلىدەك شېرىن، قويۇق
خۇش پۇراق مىسرالىرىنى مۇھەببەت بىلەن ئېسىگە چۈشۈرەت-
تى - دە، يەنە ئۇيغۇغا كېتەتتى...

ئولگانىكولايېۋنا پەقەت ئاياللارغا خاس بولغان دىت
بىلەن لىستىنىتىسكىنىڭ كەيپىياتىنىڭ چاغ ئەمەسلىكىنى چۈش-
نىپ يۈرەتتى. بۇرۇن بۇ ئايال ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ يۈرەتتى،
ھازىر لىستىنىتىسكى بىلەن بولغان مۇئامىلىدە ئۆزىنى تېخىمۇ
قاتتىقراق تۇتۇۋالىدىغان بولۇپ قالدى. بىر قېتىم كەچقۇرۇن
* بۇنىن (1870 - 1953) - لىرىك رۇس شائىرى ھەم يازغۇچىسى.
1920 - يىلى چەتئەلگە مۇھاجىر بولۇپ چىقىپ كەتكەن. 1933 - يىلى
نوبېل مۇكاپاتى لائۇرىياتى بولغان - ت.

شەھەر باغچىسىدىن قايتقاندا، بۇ ئىككىيلەن يانمۇ يان مېڭىشقان ئىدى (گورچاكوفنى باغنىڭ چىقىش ئىشىكى ئالدىدا گېنېرال ماركوفنىڭ پولىكىدىكى بىرنەچچە تونۇش ئوفىتسىر گەپكە تۇتۇپ، يولدىن قالدۇرغان ئىدى)، لىستىنىتسكى، ئولگا - نىكولا يېۋنانىڭ قولىتىغىدىن تۇتۇپ ماڭدى - دە، ئۇنىڭ جەپ - نىڭىنى باغرىغا مەھكەم بېسىپ، تەشۋىشكە سالدى.

— نىمانداق قارايسىز؟ — دەپ سورىدى ئولگانىكولا يېۋنا مېيىغىدا كۈلۈپ.

لىستىنىتسكىگە ئۇنىڭ پەس ئاۋازىدا شوخلۇق، كىنايە ئاھاڭى باردەك تۇيۇلۇپ كەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ مۇڭلۇق بىر بىيىت ئوقۇپ، تەۋەككۈل بىلەن كوزىر تاشلىماقچى بولدى (شۇكۈنلەردە لىستىنىتسكى شېئىرىيەتنىڭ ئاشىغى بولۇپ قالغان ئىدى)، ئۇ بېشىنى ئېلىپ، تەبەسسۇم بىلەن پىچىرلىدى:

مەن يېقىنلىق رىشتىسىگە چىرمالدىم،
تىم قاراڭغۇ تور پەردىگە كۆز سالدىم.
كۆردۈم شۇ چاغ غايەت گۈزەل قىرغاقنى
ھەم سېھىرلىك بىر يىراقنى، يىراقنى.

ئولگانىكولا يېۋنا قولىنى ئاستا بوشتىۋېلىپ، شادىمان ئاھاڭ بىلەن مۇنداق دىدى:

— يېۋگېنىي نىكولا يېۋنىچ، مەن يېتەرلىك دەرىجىدە... مەن سىزنىڭ ماڭا قانداق مۇئامىلىدە بولۇۋاتقانلىغىڭىزنى كۆرمەسلىگىم مۇمكىن ئەمەس... بۇ ئىشىڭىز ئۇيات ئەمەسمۇ؟ توختاپ تۇرۇڭ، توختاڭ! مەن سىزنى بىر ئاز... باشقىچە كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەن ئىدىم... خوش، بۇنداق قىلىقنى توختىتىپ

قويايلى. ئۇنداق بولمىغاندا، تۈگىمەي قالغان سۆز باردەك بىر ئىش بولۇپ قالدى ھەمدە كىشىنىڭ ۋىجدانى كۆنەرمەيدۇ... مەن مۇنداق تەجرىبىكار ئەرلەر ئۈچۈن ئوبىيكت بولالمايمەن. سىزنىڭ يىگىتلىك قىلغىڭىز كېلىپ قالدىمۇ؟خوپ، مەيلى، دوستلۇق مۇناسىۋىتىمىزنى ئۆز مەيلى، ئەمما مۇنداق ئەخمەقلىقنى تاشلاڭ. مەن «ئاتونۇش سەتەڭ» ئەمەسمەن. ئاخىر، چۈشەندىڭىزمۇ! شۇ گېپىم ماقۇل كېلەمدۇ؟ قېنى، قوللىڭىزنى بېرىڭ.

لىستىنىتىسكى مۇغەمبەرلىك بىلەن ئالجاناپ قەھرى - ھەزىۋىنى بىلدۈرگەن بولدى، ئەمما ئاخىرىدا رولىنى ياخشى ئورۇنلىيالمىي، ئولگانىكولايېۋناغا ئەگىشىپ، قاقاقلاپ كۈلۈپ قويدى. بۇلارنى گورچاكوف قوغلاپ يەتكەندىن كېيىن، ئولگانىكولايېۋنا جانلىنىپ، بېخىمۇ گۈللەنە قەللىرى ئېچىلىپ كەتتى، ئەمما لىستىنىتىسكى جىمىقىپ، زۇۋان سۈرەلمەي قالدى، تىپىكى ھۆيكە يېتىپ بارغۇچە ئۆز كۆڭلىدە ئۆزىنى - ئۆزى قاتتىق حورلىغاندەك بولدى.

ئولگانىكولايېۋنانىڭ ئەقلى - ھۇشى جايىدا بولۇپ، ئاشۇ چۈشەندۈرۈشلەردىن كېيىن لىستىنىتىسكى بىلەن دوست بولۇپ كېتەرمىز، دەپ سەمىمى ئىشەنگەن ئىدى. كۆرۈنۈشتە لىستىنىتىسكى ئاشۇ ئىشەنچنى قوللاپ - قۇۋۋەتلىگەندەك بولسىمۇ، ئەمما كۆڭلىدە بۇ ئايالنى ئىنتايىن يامان كۆرۈپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئولگانىڭ مېجەز - خۇلقى ۋە تاشقى كۆرۈنۈشىدىن قۇسۇر تاپىمەن دەپ قىيىنلىق يۈرۈپ، ئاخىرىدا ئۆزىنىڭ ھەقىقىي چوڭ ئىشقى ماجراسىنىڭ گىرۋىكىدە ئورغانلىغىنى چۈشەندى.

دەم ئېلىش كۈنلىرى تۈگىدى، ئېڭىدا ئەلەملىك داغ قاپ

دى. پىدائىلار ئارمىيىسى ئۆز سېپىنى تولۇقلاپ، دېمىنى ئالغاندىن كېيىن، ھۇجۇمغا تەييارلىق كۆردى؛ مەركەزدىن قاچۇرما كۈچلەر بۇ ئارمىيىنى كۇبانغا ئارتىپ تۇراتتى. كۆپ ئۆتمەي، گورچاكوف بىلەن لىستىنىتسكى نوۋوچېركاسكىدىن كېتىشتى. ئولكا بۇلارنى ئۆزىتىپ قويدى. ئۇنىڭ قارا ئەتلەس كۆپىنىكى تۇتۇقراق كەلگەن ھۆسۈن - چىرايىنى ئېنىق كۆرسىتىپ تۇراتتى. ياش يۇقى كۆزلىرى كۈلۈمسىرەيتتى، خۇنۇك پولىتىيىپ تۇرغان لەۋلىرى يۈزىگە ياش بالىنىڭ چىرايىدەك مەسۇم، ھايال-جانلىق ئىپادە بەرگەن ئىدى. لىستىنىتسكىنىڭ خاتىرىسىدە ئولكا ئىسكولا يېۋانىڭ چىرايى خۇددى شۇ پېتى ساقلىنىپ قالدى. لىستىنىتسكى بۇ ئايالنىڭ يارقىن ئۆچمەس سىماسىنى گويا ئېرىپ شىپ بولمايدىغان شۆھرەت ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر نەرسە دەپ بىلىپ، ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن قانلىق ۋە يىرگىنلىك ھاياتى ئىچىدە ئۇزاق ۋاقىت، ئېتىۋار بىلەن يادىدا ساقلاپ كەلدى. ئىيۇن ئېيىدا پىدائىلار ئارمىيىسى ئۇرۇشقا كىرىشىپ كەتتى. دەسلەپكى جەڭدىلا ئۈچ دۇيۇملۇق سىنا رەت پارچىسى روتىسىمىتىر گورچاكوفنىڭ ئۈچەي - باغرىنى چۇۋۇپ تاشلىدى. شىرىكلىرى ئۇنى ئالدىنقى سەپتىن سۆرەپ ئېلىپ چىقىشتى. بىر سائەتتىن كېيىن ئۇ تۆت چاقلىق ھارۋا ئۈستىدە قانسىراپ يېپىتىپ، لىستىنىتسكىگە مۇنداق دېدى:

— مەن ئۆلۈپ كېتىشنى ئويلىمايمەن... مېنى مانا ھال-زىم ئويپىراتسىيە قىلىدۇ... خلوروفورم يوق دېيىشۋاتىدۇ... ئۆلۈشكە ئەرزىمەيدۇ. سېنىڭچە قانداق؟ ئەمما ھەر ھالدا • خلوروفورم — ئۇخلىتىدىغان، ھۇشدىن كەتكۈزىدىغان خىلورلىق رەڭ سىز سۇيۇقلۇق.

ئىنسانچىلىق... مەن ئەقلىم تېخى جايىدا چاغدا دەۋاتىمەن... يەنە شۇنىڭدەك... يېۋگېنىي، لىلەنى تاشلاپ قويما. مېنىڭمۇ ئۇنىڭمۇ ئۇرۇق - تۇققانلىرىمىز يوق. سەن ھالال، ياخشى ئادەم. ئۇنىڭغا ئۆيلەن... ياكى ئۆيلىنىشنى خالىمامسەن؟...

ئۇ يېۋگېنىيگە يېلىنىش ۋە ئۆچ كۆرۈش نەزىرى بىلەن قارىدى، ئۇنىڭ كۆڭلىرىپ كەتكەن، قىزىلمىغان ساقاللىق يۈزلىرى دىرىلداپ تىترەيتتى. ئۇ يېرىلغان قوسىغىنى قان ۋە توپا بىلەن بۇلغانغان ئالقىنى بىلەن ئاۋايلاپ بېسىپ، لېۋىدىكى قىزىل كۆپۈكنى يالاپ قويۇپ مۇنداق دىدى:

— ۋەدە بېرەلمەسەن؟ ئۇنى تاشلىۋەتمە... ئەگەر رۇس سولداستلىرى سېنىمۇ مانا بۇنداق كېلىشتۈرۈپ بىزەپ قويمىسا، ۋەدە بېرەمسەن؟ گەپ قىلمايسەنغۇ؟ ئۇ ياخشى ئايال، — ئۇنىڭ پۈتۈن ئەپىت - بەشىرىسى سەت تاتىرىپ كەتتى، — ئۇ تۈرگەب-ئىنە تەسۋىرىدىكىدەك بىر ئايال... ھازىر مۇنداق ئايال يوق... ھېچ ئۇندىمەيسەنغۇ؟

— ۋەدە بېرىمەن.

— خوپ، ئەمدى يولۇڭغا ماڭ!... خەير - خوش!...

ئۇ لىستىنىتىسكىنىڭ قولىغا ئېسىلىپ، تىترەپ تۇرۇپ، ئۇنى قاتتىق قىسىنچاققا ئالدى، ئاندىن قوپال، تەلۋىلەرچە ھەركەت بىلەن ئۇنى ئۆزىگە تارتتى - دە، كۈچىنىشتىن تېخىمۇ بەتتەر تاتىرىپ كەتتى، تەردىن نەملەنگەن بېشىنى سەل كۆتىرىپ، كۆپۈپ كەتكەن لېۋىنى لىستىنىتىسكىنىڭ قولىغا يېپىشتۇردى. شۇندىن كېيىن ئالدىراش شىنېلىنىڭ ئىتىگى بىلەن بېشىنى پۇر-كەپ، ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ يېتىۋالدى، ئىزتىراپقا چۈشكەن لىستىنىتىسكى شۇ ئارىدا ئۇنىڭ لېۋىدىكى سوغاق تىترەكنى، كۆز يېشى تاراملاپ ئېقىۋاتقان يۈزىنى يالت قىلىپ كۆرۈپ قالدى.

ئىككى كۈندىن كېيىن گورچا كوف ئۆلدى. يەنە بىر كۈن ئۆت-
كەندىن كېيىن لىستىنىتىسكىنىڭ سول قولىغا ۋە يانپىشىغا ئوق تېگىپ
ئېغىر يارىدار بولغانلىقتىن، ئۇنى تېخورتىسكا ياغا يولغا سېلىشتى.
كورېنوۋىسكايا كەنتى بوسۇغىسىدا ئۇزۇنغا سوزۇلغان قات-
تىق جەڭ باشلىنىپ كەتتى. لىستىنىتىسكى ئۆزىنىڭ پولاتلىق بىلەن
ئىككى قېتىم ھۇجۇمغا ۋە قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتتى. 3 - قې-
تىم ئۇنىڭ بىر باتالىيۇنى ئۇزۇن سەپ تۈزۈپ جەڭگە كىردى.
روتا كوماندىرىنىڭ: «ياتما!»، «ياش بۇركۈتلەر، ئالغا!»،
«كورنىلىۋىنىڭ ئىشى ئۈچۈن ئالغا!» دېگەن ھايقىرىغىنىڭ تۈرت-
كىسى بىلەن لىستىنىتىسكى ئورۇلمىغان بۇغدايلىق بىلەن سو-
كۇلداپ ئالغا يۈگۈردى، ئۇ سول قولىدىكى ھەربى تۆمۈر گۈر-
جەكنى بېشىغا قالدۇرۇپ، ئوڭ قولى بىلەن مىلىتىنى مەھ-
كەم سىقىلاپ بارا تىتى. بىر قېتىم ۋىزىلداپ كەلگەن بىر ئوق
گۈرجەككە تاش قىلىپ تېگىپ سىزغىلاپ كەتتى - دە، لىستىنى-
تىسكى گۈرجەكنىڭ سېپىنى ئوڭلاپ تۇتۇۋېتىپ، يۈرىكىنىڭ خۇد
شاللىقتىن جىغ قىلىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى: «تەگمەي
ئۆتۈپ كەتتى!» ئەمما كېيىن قىسقا، ئىنتايىن شىددەتلىك بىر
زەربە ئۇنىڭ قولىنى يان تەرەپكە ئىتتىرىپ تاشلىدى، قولىدىن
گۈرجەك چۈشۈپ كەتتى، بېشىدا قالدۇرۇلغان بولمىسىمۇ، لىستىنىتىس-
كى قىزىقچىلىقتا يەنە ئون ساجىندەك يەرگە يۈگۈرۈپ باردى.
ئۇ مىلىتىنى ئالدىغا قارىتىپ تۇتماقچى بولۇۋىدى، ئەمما فو-
لىنى كۆترەلمىدى. ئاغرىق، قېلىپقا قوغۇشۇن قۇيۇلغاندەك ئې-
غىر سالماق بىلەن ھەر بىر بوغۇنلىرىغا ئېقىپ كىردى. بىر چۆ-
نەكنىڭ بېشىغا يانپاشلاپ يېتىپ، بىر نەچچە قېتىم ئۆزىنى ئوڭ-
لىيالىماي ۋاقىرىۋەتتى. ئۇ مىدىرلىماي ياتقاندا، ساغرىسىغا يە-
نە بىر ئوق تەگدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ قىيىنلىپ، تولغىنىپ، ئاس-

تا ھۆشىدىن كەتتى.

نەخۋرەتسىكا يادا ئۇنىڭ پارچىلىنىپ كەتكەن قوللىنى كىيىپ تاشلىدى. ساغرىسىدىن سۆڭەك سۇنۇقلىرىنى ئالدى. ئۇ ئۈمىتسىزلىك، ئاغرىق ۋە زېرىكىش بىلەن ساق ئىككى ھەپتە ياتتى. كېيىن ئۇنى نوۋوچېركاسىكىغا ئېپكېلىپ قويۇشتى. يەنە 30 كېچە - كۈندۈزنى ھەربى شىپاخانىدا ئازاپ - ئوقۇبەت ئاستىدا ئۆتكۈزدى. ئېڭىقىنى يەڭگۈشلەپ تۇرۇش، ھەمىشە، دوخ تۇرلارنىڭ كىشىنى بىزار قىلىدىغان يۈزلىرى، يود ۋە كاربون كىسلاتاسىنىڭ ئۆتكۈر پۇرىغى... ئولگانىكولايېۋنا ئاندا - ساندا كېلىپ تۇراتتى. ئىككى مەڭزى كۆكۈش سېرىق تۈس ئالغان. مائەم - مۇسبەت خاراپ بولغان كۆزلىرىدىكى يىغا بىلەن تۈگىتىلىگەن فايغۇ - ھەسرەتنى تېخىمۇ كۈچەيتكەن ئىدى. لىسىنى تىنىتىشكى ئۇنىڭ نۇرسىزلانغان كۆزلىرىگە قاراپ، ئۈندىمەي ياتاتتى. ئۇيالغانلىقتىن كۆيىنىگىنىڭ بوپ - بوش يىڭىنى ئوغرىلىقچە يوتقاننىڭ ئىچىگە يوشۇراتتى. ئولگانىكولايېۋنا ئېرىنىڭ قانداق ئۆلگەنلىگىنى خالار - خالىماستىن مۇنداقلا سوراپ قويدى. ئۇ كېسەل كارۋانلىرىغا ئالاقە كەينىلىك بىلەن قاراپ، گەپكە پەرىشانلىق بىلەن قۇلاق سالاتتى. لىسىنى تىنىتىشكى دوخ تۇرخانىدىن چىققاندىن كېيىن ئولگانىڭ ئۆيىگە كەلدى. ئولگانىكولايېۋنا ئۇنى پەلەمپەينىڭ ئالدىدا كۈتۈۋالدى. لىسىنى تىنىتىشكى فىسقا قىرقلانغان قېلىن ئاق چاچ يېپىپ تۇرغان بېشىنى تۆۋەن ئېگىپ ئۇنىڭ قولىنى سۆيگەندە، بۇ ئايال تەتۈر قارىۋالدى. لىسىنى تىنىتىشكى ساقلىنى ئالايتەن پاكىز قىرغان ئىدى، ئۈستىدىكى ئالىپتە ھەربىچە كەمزۇلى ئاۋالقىدەكلا قەددىگە نۇسخان سىز چېپىپدە كەلگەن، ئەمما ئىچى بوپ - بوش قالغان بىرىنىڭ ئۇنى ئازاپلاپ، تەشۋىشلەندۈرەتتى، - داكا بىلەن تېڭىل

خان قولىنىڭ قىسقىلا چولاق غولى يەڭنىڭ ئىچىدە دېر - دېر
مىدىرلاپ تۇراتتى.

ئۇلار ئۆيگە كىرىشتى. لىستىنىتسكى تېخى ئورۇندۇققا
ئولتۇرماستىنلا سۆز باشلىدى:

— بورىس ۋاپات قىلىش ئالدىدا مەندىن ئۆتۈنۈپ ...
سىزنى تاشلىماسلىغىم توغرىلىق مەندىن ۋەدە ئالغان ئىدى ...
— بىلىمەن.

— نەدىن بىلىسىز؟

— ئۇنىڭ ئاخىرقى يازغان خېتىدىن ...

— ئىككىڭلار بىللە بولساڭلار دەپ خاھىش بىلدۈرگەن
ئىدى ... ئەلۋەتتە، سىز رازى بولغان تەقدىردە، ئەگەر مەجرۇھ
بىلەن نىكالىنىش سىزگە ماقۇل كەلسە ... ماڭا ئىشىنىشىڭىزنى
سورايمەن ... ھازىر ئىش - مۇھەببەت توغرىلىق سۆز ئېچىش
نىڭ ۋاقتى ئەمەس، چۈنكى مەرھۇمنى ھۆرمەتلىمىگەنلىك بولىدۇ،
ئەمما سىزنىڭ ئامان - ئېسەن بولۇشىڭىزنى سەممى خالايمەن.
لىستىنىتسكىنىڭ خىجىللىقتا قالغان تۇرقى ۋە باغلاشمايدى-
غان ھاياجانلىق سۆزى ئولگانىكولا يېۋنانى تەسىرلەندۈردى.

— مەن بۇنى ئويلىغان ... مەن رازى.

— بىز ئاتامنىڭ ئىگىلىكىگە كېتىمىز.

— ياخشى.

— قالغان ئىشنى كېيىن رەسمىلەشتۈرسەك بولار دەيمەن؟

— شۇنداق.

لىستىنىتسكى، ئولگانىكولا يېۋنانىڭ جانان چىنىسىدەك
يېنىك قولغا ئېھتىرام بىلەن لىۋىنى تەككۈزۈپ، ئىتائەتلىك
كۆزلىرىنى يۇقۇرى كۆتەرگەندە، ئۇنىڭ لەۋلىرىدىن تەبەسسۇم
كۆلەڭگىسى يالت قىلىپ قالغانلىغىنى كۆرۈپ قالدى.

مۇھەببەت ۋە شەھۋانى خاھىش لىستىنىڭ ئىككىسى ئۆزىگە
 تارتىپ تۇراتتى. ئۇ ھەر كۈنى ئۆلگىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ تۇر-
 دىغان بولدى. ھەربى تۇرمۇشنىڭ جاپاسىدىن چارچىغان يۈرەك
 چۆچەكتىكىدەك بىر تۇرمۇشقا نەپۇس تاپتى. ياغۇز قالغان چېغدا
 كىلاسسىك روماننىڭ قەھرىمانىدەك، ئۆزى بى-
 لەن ئۆزى سۆزلىشىدىغان بولۇپ قالدى، ھېچقاچان
 ۋە ھېچكىمگە نېسىپ بولمىغان قانداقتۇ يۈكسەك بىر تۇيغۇنى
 ئۆزىگە سەۋرىچانلىق بىلەن ئىزلەيتتى، بەلكىم ئۇ، شۇنداق
 تۇيغۇ بىلەن ئۆزىنىڭ قىپ - يالىڭاچ ئاددى شەھۋەتپەرەسلىكىنى
 ئىسپاتلاپ، پەدەز بەرمەكچى بولغاندۇ. لېكىن ئەپسانىنىڭ بىر
 قاننى چىنىلىققا تېگىپ تۇراتتى: ياغۇز نەپىسىنى قاندۇرۇشقا
 ئىنتىلىشنىڭ ئۆزىلا ئەمەس، بەلكى بۇنىڭدىن باشقا كۆزگە كۆ-
 رۇنمەيدىغان بىر رىشتە ئۇنى تۇرمۇش يولىدا تاسادىپىي ئۇچرى-
 شىپ قالغان ئاشۇ ئايالغا باغلاپ قويدى. ئۇ ھازىر ئۆز بېشىدىن
 كەچۈرۈلۈۋاتقان تۇيغۇنى غۇۋا چۈشىنىپ تۇراتتى، ئۇ پەقەت بىر
 نەرسىنى: ئۆزى مېيىپ بولۇپ، ھەربى سەپتىن چىقىرىپ تاشلاڭ-
 غان تۇرۇقلۇق، «مەن نىمىنى قىلسام بولۇۋېرىدۇ»، دەيدىغان يۈ-
 گەنسز ياۋايى بىر تۇيغۇ ئۆز ۋۇجۇدىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان
 لىغىنى ناھايىتى ئوچۇق ھېس قىلاتتى. ھەتتا ئۇلكا ئۈچۈن قاينۇلۇق
 بولغان، ئېغىر مۇسبەتنىڭ ئاچچىق ھەسرەتىنى چېكىۋاتقان ماتەم
 كۈنلىرىدىمۇ، لىستىنىڭ ئۆلگەن گورچاكوڧقا رەشك قىلىپ،
 ئۆلگەن خۇشتار بولدى، ئۆلگۈدەك خۇشتار بولدى... ھايات قۇت-
 رىغان قاينام - تاشقىندەك كۆپۈكلەشتى. مىلىق دورىسى بۇرىنىغا
 پۇراپ تۇرغان، يۈز تېرىۋاتقان ۋەقەلەردىن كالىسى ئايلىنىپ
 تەمتەرەپ قالغان كىشىلەر بۈگۈنكى كۈن غەنىمەت، بىز كۈن بۈك
 سىمۇ ياشىغىنىمىز ياشىغان دەپ ھاياتقا تەشۋالىق بىلەن تەلپۈ-

فەتتى. بەلكىم، يېزىۋېتىشنى نىكولاي پېتېرېۋىچنىڭمۇ، ئۆلۈمگە جەننى ئا-
تاپ مېڭىۋاتقان ئىشنىڭ مۇقەررەر ھالاكەتلىك ئىكەنلىكىنى غۇۋا
چۈشەنگەندىن كېيىن، ئۆز ھاياتىنى ئۆلگىنىڭ ھاياتىغا بىر تۈگۈن
قىلىپ باغلاشقا ئالدىراۋاتقانلىقى ئاشۇ سەۋەپتىن بولسا كېرەك.
ئۇ ئۆيلىنىدىغانلىقىنى ۋە پات ئارىدا ئايالى بىلەن بىللە
ياگودنويغا بارىدىغانلىقىنى ئاتىسىغا خەت ئارقىلىق خەۋەر
قىلدى:

«... مەن ئۆزۈمگە تېگىشلىك ئىشنى قىلىپ بولدۇم. مەن
ھېلىمە بولسا بىر قولۇم بىلەن توپىلاڭ كۆتەرگەن رەزىللەرنى
يوقىتىشقا قادىر مەن، ئاشۇ لەنتى «خەلق» نىڭ تەقدىرى ئۈستىدە
رۇسىيە زىيالىلىرى نەچچە ئون يىل يىغلىغان ۋە شۆلگەيلىرىنى
ئېقىتىقان ئىدى، ئەمما ھازىر راستىنى ئېيتقاندا، بۇ ئىش ماڭا
ياۋايىلىق، مەنىسىز بىر ئىشتەك تۇيۇلىدۇ... كىراسنوف، دېنىكىن
بىلەن ئەپ ئۆتەلمەيدۇ؛ ھەر ئىككى لاگېر ئىچىدە ئۆزئارا ز-
يانكەشلىك قىلىش، بىلە - نەيرەڭ، رەزىللىك، پەسكەشلىك بار.
ئاخىرى نىمە بولاركىن؟ مەن ئەمدى بىر قولۇم بىلەن سىزنى قۇ-
چاقلاش ئۈچۈن، سىرتتا تۇرۇپ كۈرەشنى كۈزىتىش ئۈچۈن ئۆيگە
قايتىپ بارىمەن، مەن ئەمدى سولدا ت بولالمايمەن، جىسمانى جە-
ھەتتىنمۇ، روھىي جەھەتتىنمۇ مېيىپ كىشىمەن. مەن ھاردىم، تەس-
لىم بولۇپ، قول كۆتىرىمەن. مېنىڭ ئۆيلىنىشىمۇ، «تىنچ قارار-
گاھ» تېپىشقا ئىنتىلىشىمۇ بىر تەرەپتىن ئاشۇ سەۋەپتىن كېلىپ
چىققان بولۇشى مۇمكىن» - ئۇ خەتنى قاغۇلۇق - ئىستېزالىق
قوشۇمچە بىلەن ئاياقلاشتۇردى.

ئۇ بىر ھەپتىدىن كېيىن نوۋوچېركاسىسكىدىن يولغا چ-
قىشنى قارار قىلدى. يولغا چىقىشتىن بىرنەچچە كۈن بۇرۇن
لىستېنىتسكى، گورچاكوۋانىڭ ئۆيىگە بىر يوللا كۆچۈۋالدى. بۇ-

لار بىر كېچە بىللە بولغاندىن كېيىن، ئولگا ئىمىشقىدۇ خۇدەپا
ئوڭى قاچقىلى تۇردى. شۇندىن كېيىنمۇ بۇ ئايال ئۇنىڭ بېشى
قاقلغىغا يول قويۇپ يۈردى، ئەمما يۈز بېرىۋاتقان ئەھۋال
دىن ئېغىر ئازاپ چېكەتتى ۋە ئىچىدە ھاقارەتلەنگەن ئىدى.
لەستىنىتسىكى بۇنى بىلمەيتتى ياكى بىلىشنى خالىمايتتى، چۈنكى
ئۇلارنى باغلاپ تۇرغان مۇھەببەتنى ۋە يەنە بىر تەرەپتىن ئۆچ-
مەنلىكنى ھەرقايسىسى ئۆز ئۆلچىمى بىلەن ئۆلچەيتتى.

يولغا چىقىشتىن بۇرۇنقى چاغلاردا يېۋگېنىي ئاكسىنىيەنى
خالا - خالىماستىن، ئاندا - ساندا ئويلايدىغان ئىدى. ئاپتاپ
نى قول بىلەن توساپ پانالانغاندەك، ئاكسىنىيە توغرىسىدىكى
ئوي - پىكىردىنمۇ پانالىنىپ يۈرەتتى. ئەمما ئاكسىنىيە بىلەن
بولغان ئالاقە توغرىسىدىكى ئەسلىمىلەر ئۇنىڭ ئىرادىسىگە خ-
لاپ ھالدا، نۇڭلۇكتىن چۈشكەن كۈن نۇرىدەك، ئۇنىڭ ئېسىگە
چۈشۈپ، بىئارام قىلاتتى. بىر چاغدا ئۇ: «ئۇنىڭ بىلەن بولغان
ئالاقەمنى ئۈزمەيمەن. ئۇ ماقۇل دەيدۇ»، دەپ ئويلىغان ئىدى.
ئەمما بۇ ئويىنى ئىنساپلىق بولۇش تۇيغۇسى يېڭىپ چىقتى - دە،
ئۆيگە كەلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىپ، ئىمكانىيەت
يار بەرسە، ئايرىلىپ كېتىشكە قارار قىلدى.

4 - كۈنى كەچقۇرۇن ئۇلار ياگودنويغا يېتىپ كېلىشتى.
قېرى خوجاينى ئۆز ئىگىلىگىدىن بىر چاقىرىم يەرگىچە قارشى
ئالغىلى چىقىپ، ئەر - ئايال ئىككى ياشنى كۈتۈۋالدى. يېۋگېنىي
ئاتىسىنىڭ بەيگە ھارۋىسىنىڭ ئورۇندۇغىدىن پۇتىنى تەسلىكتە
يۆتكەپ پەسكە چۈشكەنلىگىنى، بېشىدىن شىلەپسىنى ئالغانلىغى
نى يىراقتىنلا كۆرۈپ تۇردى.

— ھۆرمەتلىك مېھمانلارنى قارشى ئالغىلى چىقتۇق. قې-
نى، ماڭا قاراڭلار، دىدارىڭلارنى بىر كۆرەي... — دىدى چال

بوم ئاۋاز بىلەن ئاندىن كېلىنىنى ئوڭايسىزلىق بىلەن قۇچاقلاپ،
تاماكى تۈتۈنىدىن يېشىل - ئاق تۈس ئالغان بۇرۇتى بىلەن ئۇ -
نىڭ مەڭزىنى عبدىلاپ قويدى.

— دادا، بىزنىڭ قېشىمىزغا ئولتۇرۇڭ! كۈچېر، تارت ھار -
ۋاڭنى! ھە، ساشكا بوۋا، سەنىدىڭ، سالامەتمۇ سەن؟ ھايات
بار ئىكەنسەن! مېنىڭ ئورنۇمغا ئولتۇرۇڭ، دادا، مەن مۇنۇ كۈ -
چېرىنىڭ يېنىغا ئولتۇرىمەن.

چال ئولگىنىڭ يېنىغا ئولتۇرۇپ، ياغلىغى بىلەن بۇرۇتىنى
سۈرتتى - دە، ئۆزىنى تۇتۇۋالغان ھالدا، مەردانە نەزەر بىلەن
ئوغلغا قارىدى.

— خوش، قانداق ئەھۋالنىڭ، دوستۇم؟

— سىز بىلەن كۆرۈشكەنلىگىمگە ئىنتايىن خۇرسەنمەن!

— مەجرۇھمەن دېدىڭمۇ؟

— نىمە ئىلاجىم بولسۇن؟ مەجرۇھ بولۇپ قالدىم.

ئاتىسى يېۋگېنىيگە ئىچ ئاغرىغانلىق ئىپادىسىنى جىددى
تۈس بىلەن يوشۇرۇشقا تىرىشىپ، ئۇنىڭ يېشىل مۇندىرىنىڭ
كەمەرگە قىستۇرۇقلۇق تۇرغان بىر پاي ئىچى قۇرۇق يىڭىنى
كۆرگۈسى كەلمەي، ئوغلغا ياسىما خاتىرجەملىك بىلەن قايتا -
قايتا قاراپ قويدى.

— ھېچگەپ يوق، كۆنۈپ قالدىم، — دېدى يېۋگېنىي
مۇرىسىنى مىدىرلىتىپ قويۇپ.

— ئەلۋەتتە، كۆنۈپ قالسىەن، — دېدى چال ئالدىراپ
سۆزلەپ، — بېشىڭ ئامان بولسا بولدى. غالىپ بولۇپ كېلىپ
سەن... شۇنداقمۇ ياكى ئۇنداق ئەمەسمۇ؟ مېنىڭچە، غالىپ
بولۇپ قايتىپ كەلدىڭ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەسىرگە ئېلىنغان مۇنۇ
گۈزەل كېلىنچەك بىلەن قايتىپ كەپسەن. شۇنداق ئەمەسمۇ؟

يېۋگېنىي نازا كەتلىك، بىر ئاز قېرىپ مۇلايىملىشىپ قالغان ئاتىسىغا زوقلىنىپ قاراپ، كۆز ئىشارىسى بىلەن ئۆلگىدىن: «بىزنىڭ چال قانداق ئىكەن؟» دەپ سورىغاندەك بولدى - دە، ئۆلگىنىڭ خېلىلا زوقلىنىپ كۈلۈمسىرىگەن كۆزلىرىنىڭ ئىللىق نۇرىدىن ئۇنىڭغا ئاتىسىنىڭ ياققانلىغىنى سۆزسىزلا چۈشەندى. سۈر يېرىم يورغا ئاتلار قىيانىڭ ئىتىگى بويلاپ كالىياسىنى ئىلدام تارتىپ كېلىۋاتاتتى. دۆڭدىن چۈشكەندە ئىمارەتچىلەر، باغۇ بوسقانلارنىڭ قاتار كەتكەن يېشىل يايلى، تېمى ئاقارتىلغان ئۆي، دەرىزىلەرنى توساپ تۇرغان ئېرەن دەرەخلىرى كۆرۈنۈشكە باشلىدى.

— نېمە دېگەن ياخشى جاي! ئوھۇ، ئەجەپ ياخشى ئىكەن! — دېدى زوققا چۆمگەن ئولگا.

ھويلىدىن چىققان قارا ئوۋ ئىتلىرى ئىزغىپ چېپىپ بۇلارغا نېڭ ئالدىغا ئۆزىنى ئاتتى. ئۇلار كالىياسىنى ئورنىۋېلىشتى. ئارقا تەرەپتىن ھارۋىغا ياماشقان بىرسىنى ساشكا بوۋا قىامچا بىلەن تارس قىلىپ بىرنى سېلىپ، ئاچچىقى بىلەن ۋاقىرىدى: — چاقنىڭ ئاستىدا قالسىەن، ئېلىس! نېرى كەت!

يېۋگېنىي ئاتلارغا ئارقىسىنى قىلىپ ئولتۇراتتى؛ ئاتلار ئاندا — ساندا پۇشقۇراتتى، شامال ئۇششاق تامچىلارنى ئۇ-چۇرۇپ كېلىپ، يېۋگېنىيىنىڭ بويىنىغا پۈركەيتتى.

ئۇ ئاتىسىغا، ئۆلگىغا، باشقا تۆكۈلگەن يولغا، ئاستا — ئاستا كۆتىرىلىپ، يىراقتىكى فىرنى، ئۇپۇقنى توساشقا باشلىغان دۆڭگە كۆز تىكىپ كۈلۈمسىرەيتتى.

— نېمە دېگەن خىلۋەت! نېمە دېگەن جىمجىت جاي...

ئولگا كۈلۈمسىرەپ، يۈزىنىڭ ئۈستىدىن ئۆلىسىز ئۇچۇپ ئۆتكەن قارا قاغىلارنى، ئارقىدا قېلىپ كېتىۋاتقان ئەمەن ۋە

قاشقا بىدە غوللىرىنى كۆزى بىلەن ئۇزىتىپ ئولتۇراتتى.
— بىزنى قارشى ئالغىلى چىقىشىپتۇ، — دىدى قېرى
خوجا بىن كۆزىنى قىسىپ قويۇپ.
— كىم؟
— مالايلا.

يېۋگېنىي بۇرۇلۇپ قاراپ، تۇرغانلارنىڭ يۈز — چىرايىنى
تېخىچە پەرق قىلالماي، ئاياللارنىڭ ئىچىدىكى بىرسى ئاكسىنىيە
ئىكەنلىكىنى بايقاپ، قىزىرىپ كەتتى. ئۇ ئاكسىنىيەنىڭ يۈزىدە
ھاياجانلىنىش ئالامەتلىرى سېزىلەر دەپ كۈتكەن ئىدى، ئەمما
كالىاسكا تاراسلاپ چېپىپ كېلىپ دەرۋازا بىلەن تەڭلەشكەندە،
يېۋگېنىيىنىڭ يۈزىگى جىغىدە قىلىپ، ئوڭ تەرەپكە قارىدى — دە،
ئاكسىنىيەنى كۆردى. ئاكسىنىيەنىڭ سالماقلىق — شادىمان،
كۈلۈپ تۇرغان چىرايى يېۋگېنىيىنى ھەيران قالدۇردى. ئۇنىڭ
يەلكىسىدىن گويا ئېغىر بىر يۈك پەسكە چۈشكەندەك بولۇپ،
كۆڭلى تەسكىن تاپتى، بەرگەن سالاملارغا بېشىنى ئېگىپ قويدى.
— بۇ نىمە دىگەن بالا — قازادەك گۈزەللىك؟ بۇ كىم؟...
كىشىنىڭ جېنىغا تەككۈدەك چىرايلىق ئىكەن، راست ئەمەسمۇ؟ —
ئولگا زوقلانغان كۆز بىلەن ئاكسىنىيەنى كۆرسەتتى.
ئەمما يېۋگېنىيىنىڭ مەرتلىكى تۇتتى، ئۆزىنى خاتىرجەم
تۇتۇپ، سوغاق قانلىق بىلەن ئۇنىڭ سۆزىگە قوشۇلدى:
— ھەئە، چىرايلىق ئايال. بۇ بىزنىڭ خىزمەتكارىمىز.

X X

ئولگىنىڭ بۇ يەرگە كېلىشى ئائىلىدىكى ھەممە كىشىلەرگە
ئۆز تەسىرىنى ئۆتكۈزدى. ئىلگىرى كۈن بويى ئۆي ئىچىدە كەچ

لىك كۆينەك ۋە ئىسسىق توقۇما ئىشتان بىلەن يۈرىدىغان قىزىغا
خوجاينى ساندۇقتىن نافتالىن پۇرايدىغان ھەربى پەلتۇسى بىلەن
گېنېراللىق شىمىنى ئالغۇزدى. ئىلگىرى ئۆزى بىلەن ئانچە ئىش
تۇتمايدىغان ئادەم، ئەمدىلىكتە دەماللانغان كىيىمىدە كىچىك
كىنە تۈرۈك قالغان بولسا ئاكىسىنىگە ۋاقىرايدىغان بولۇپ
قالدى. ئاكىسىنى ئەتىگەندە ئۇنىڭغا ئۆتۈگىنى تازىلىماي بەرسە،
كۆزىنى ئالايىتىپ قارايدىغان بولدى، ئۇ ھەردائىم ساقىلىنى
پاكىز قىرىپ، يۈزىنى پاقىرىتىپ يۈرەتتى، بۇ ھال يېۋگېنىنى
سۆيۈندۈرۈپ تاڭ قالدۇردى.

ئاكىسىنى، بىر كۆڭۈلسىز ئىشنىڭ يۈز بېرىشىنى ئالدىن
سەزگەندەك، ياش خوجاينى ئايالىنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشقا تىرىشات
تى، ئۇنىڭ ئالدىدا خوشامەتكۈچىلۇق، ئىتائەتكارلىق بىلەن باش
ئېگىپ، جان كۆيدۈرۈپ خىزمەت قىلاتتى. لۈكېرىيە تاماقنى
ياخشىراق ئېتىش ئۈچۈن بەك كۈچلىنەتتى، بولۇپمۇ ئىنتايىن
تەملىك، دورا - دەرمان قوشۇپ ياسالغان سۇيۇق - سەلەڭ
ئۆگىرىلەرنى ئىجات قىلىشتا ئۆز ھۈنرىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى.
قىرىپ ھالى قالغان ساشكا بوۋايغىمۇ ياگودنىڭ يۈز
بەرگەن ئۆزگىرىشلەرنىڭ تەسىرى تەگمەي قالمىدى. بىر كۈنى
خوجاينى ئۇنى پېشايۋان ئالدىدا ئۇچرىتىپ، باشتىن - ئايىغىغىچە
بىر قاراپ چىقتى - دە، قاتتىق بىر ھومىيىپ، بارمىغى بىلەن
ئىملاپ ئالدىغا چاقىردى.

— مۇنۇ نىمەڭ، ئىتنىڭ بالىسى، ھە؟ — خوجاينى كۆزىنى
دەھشەتلىك ئالايىتۇردى. — ئىشتىنىڭ قانداق تۇرۇپتۇ، ھە؟
— قانداق تۇرۇپتۇ؟ — ساشكا بوۋا قوپاللىق بىلەن
جاۋاپ بەردى، ئەمما خوجاينىنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى سوراق

قىلىش ۋە تىتىرىگەن ئاۋازىدىن ئۆزىمۇ بىر ئاز گاڭگىراپ قالدى.

— ئۆيدە ياش ئايال تۇرسا، سەن نومۇسىسىز، مېنى گۆرگە يولغا سېلىشنى خالامسەن؟ نېمىشقا ئىشتىنىڭنىڭ ئارقا تۈگمىسىنى قادمىدىڭ، سېسىق ئۆشكە؟ قېنى ئېيتقىنا؟!

ساشكا بوۋا خوجاينىغا بىر ئەدەپسىز سۆز ئېيتماقچى بولۇۋىدى، ئەمما خوجاينى ياش ۋاقتىدىكىدەك پۇتى بىلەن يەرنى شۇنداق قاتتىق تەپتىكى، كونا پوسوندا تىكىلگەن تۈم شۇغى ئۇچلۇق ئۆتۈگىنىڭ پاشىنىسى ئاجراپ، زەردە بىلەن ۋاقىرىدى:

— ماڭ، ئات ئېغىلىغا! قەدەملەپ مارش! لۈكېرىنىڭكە ئېيتىپ سېنى قايناق سۇ بىلەن پەتلىتىمەن! ئۈستۈڭدىكى كىرنى قىرىپ چىقار، ھايۋان!

يېۋگېنىي دەم ئېلىشقا كىرىشتى، قولغا مىلتىق ئېلىپ، ئېدىر ئارىلاپ، تېرىقى ئورۇۋېلىنغان ئېگىزلىقنىڭ قېشىدا كەكلىك ئېتىپ يۈردى. پەقەت بىر ئىش ئۇنىڭ بېشىنى قاتۇراتتى، ئۇ بولسىمۇ ئاكسىنىيە مەسىلىسى ئىدى. ئەمما بىر كۈنى كەچقۇرۇن ئاتىسى يېۋگېنىينى ئالدىغا چاقىردى. دە، ئىشىك تەرەپكە ئېھتىيات بىلەن بىر قارنىۋېلىپ، كۆزىنى باشقا تەرەپكە قاقۇرۇپ، سۆز باشلىدى:

— مەن، مانا كۆردۈڭمۇ... سېنىڭ شەخسى ئىشىڭغا ئارىلاشقانلىغىم ئۈچۈن مېنى كەچۈر، بىراق مەن سېنىڭ ئاكسىنىيە بىلەن قانداق مۇناسىۋەتتە بولۇشنى ئويلاۋاتقانلىغىمنى بىلىڭمۇ كېلىدۇ.

يېۋگېنىي ئالدىراش تاماكا تۇتاشتۇرۇۋېلىش بىلەن

ئۆزىنى بىلدۈرۈپ قويدى. ئۇ، بۇ يەرگە كەلگەن كۈنىدىن كېيىنكى،
يۈزى لاپىدا ئوت ئالدى-دە، قىزىرىپ كېتىۋاتقانلىغىنى سېزىپ،
تېخىمۇ بەتتەر قىزىرىپ كەتتى.

— بىلىمەيمەن... ئاددىسى بىلىمەيمەن.... — ئۇ چىن يۈ-
رىگىدىن ئىقرار بولدى.

چال دادىللىق بىلەن مۇنداق دىدى:

— مەن بىلىمەن، ماڭ. ھازىرلا بېرىپ ئۇنىڭ بىلەن
سۆزلەش، ئۇنىڭغا پۇل بەر. چېكىنىش سوممىسى بېرىپ رازى
قىل، — چال سۆزى شۇ يەرگە كەلگەندە مېيىغىدا كۈلۈپ قويدى. —
ئۇنىڭدىن ئۆتۈنگىن، بۇ يەردىن كەتسۇن، بىز باشقا يېرىمىنى
تېپىۋالارمىز.

يېۋگېنىيە دەرھاللا خىزمەتكارلار ئۆيىگە باردى.

ئاكسىنىيە ئىشىكىگە ئارقىسىنى قىلىپ، خېمىر يۇغۇرۇۋاتات-
تى، يېڭىنى جەينىگىچە تۇرۇۋالغان بولۇپ، سېمىز قاراقۇمچاق
قوللىرىنىڭ مۇسكۇللىرى ئويناپ تۇراتتى. يېۋگېنىيە ئۇنىڭ چوڭ
كەمەن قىلىپ تۈگۈۋالغان مەيىن چاچلىرى ئاستىدىكى بويىنىغا
قاراپ تۇرۇپ:

— ئاكسىنىيە، مەن سىزدىن ئىلتىماس قىلىمەن. بىرمىنۇت
بۇ ياققا چىقىڭىزچۇ، — دىدى.

ئاكسىنىيە شارەتلا ئارقىسىغا بۇرۇلدى-دە، گۈل - گۈل
ئېچىلىپ تۇرغان يۈزىگە ئىلتىپاتلىق ۋە ئېغىر - بېسىقلىق تۈسىنى
بېرىشكە تىرىشتى. ئەمما يېۋگېنىيە، ئۇنىڭ يېڭىنى چۈشۈرۋات-
قايندا بارماقلىرىنىڭ تىترەۋاتقانلىغىنى بايقاپ قالدى.

— مەن ھازىر، — ئاكسىنىيە ئاشپەز ئايالغا قورقۇمىراپ
يالت قىلىپ قارىدى-دە، خوشاللىقنى بېسىشقا ئامالسىز قېلىپ،
گۈل قەھەللىرى ئېچىلغان ھالدا يېۋگېنىيەنىڭ قېشىغا چىقتى.

پەلەمپەينىڭ ئۈستىدە يېۋگېنىي ئۇنىڭغا:
— باغقا بارايلى، بىر سۆزلىشىۋېلىش لازىم بولۇپ
قالدى.

— بولىدۇ، بارايلى،— دېدى ئاكسىنىيە شادىمان بولۇپ،
ئۇ يېۋگېنىينىڭ تەكلىۋىگە جان دەپ قوشۇلدى، چۈنكى بۇ
ئىلگىرىكى مۇناسىۋىتىمىزنىڭ باشلىنىشىمىكەن دەپ ئويلىغان
ئىدى.

يول ئۈستىدە يېۋگېنىي پەس ئاۋاز بىلەن:
— سېنى نىمىشقا چاقىرغانلىغىمنى بىلمەسەن؟ — دەپ
سورىدى.

ئاكسىنىيە قاراڭغۇدا كۈلۈمسىرەپ، ئۇنىڭ قولىدىن تۇتقان
ئىدى، يېۋگېنىي شارىلا قولىنى بوشتىۋالدى، شۇنىڭ بىلەن
ئاكسىنىيە ھەممىنى چۈشەندى — دە، تۇرۇپلا قالدى.
— نىمە گېپىڭىز بار ئىدى، يېۋگېنىي نىكولايېۋىچ؟
مەن نېرىغا بارمايمەن.

— خوپ، بىز مەشەدە سۆزلەشسەكمۇ بولىدۇ. گېپىمىزنى
ھېچكىم ئاڭلىمايدۇ... — يېۋگېنىي ئالدىراپ قالدى، كۆزگە
كۆرۈنمەيدىغان سۆزنىڭ تۈرىغا چىرمالدى، — سەن مېنى چۈ-
شىنىشنىڭ كېرەك، مەن ھازىر سەن بىلەن ئىلگىرىكىدەك ئۆتە-
يەيمەن... مەن، سەن بىلەن تۇرالمايمەن... چۈشىنىۋاتام-
سەن؟ چۈنكى مەن ئەمدى ئۆيلەنگەن كىشىمەن ۋە ھالال كىشى
بولغانلىغىمدىن پەسكەش ئىشلارنى قىلالمايمەن... بۇنىڭغا ۋىجد
دانىم يول قويمايدۇ، — دېدى ئۇ، ئۆزىنىڭ تەنتەنىلىك سۆز-
لىرىدىن قىيىنلىپ، ئۇيۇلۇپ.

شەرق قاراڭغۇلىشىپ، يېڭىلا كىرگەن ئىدى.
غەربتە كەچكى شەپەقتىن كۆيگەن بىر پارچە ئاسمان قى-
مى

زىرىپ تۇراتتى. خاماندا «ھاۋارايى سەۋىۋى بىلەن» چىراقنىڭ يورۇغدا ئاشلىق تېپىۋاتاتتى، ئۇ يەردە ماشىنىنىڭ تومۇرى يۇقۇرى سۈرئەتتە قاتتىق سوقۇپ تۇراتتى، ئىشچىلار گۇدۇڭ - گۇدۇڭ سۆزلىشەتتى؛ يەپ تويماس مولوتىلىكىغا تىنىماستىن يەم بېرىپ تۇرغان چىغرىق چىشلىرى بوغۇق ۋە بەختىيار ئاۋاز بىلەن: «ئەپكەل! ئەپكەل! بول چاپسان!» دەپ چىقرايتتى. باغنىڭ ئىچى سۈكۈناتقا چۆمگەن، قىچىشقا ئوت، بۇغداي، شەبنەم پۇ - رىغى كېلەتتى.

ئاكسىنىيە ئۇنچىقمايتتى.

— گېپىڭ بارمۇ؟ نەمىشقا ئۇنچىقمايسەن، ئاكسىنىيە؟

— مېنىڭ ئېيتىدىغان گېپىم يوق.

— مەن ساڭا پۇل بېرىمەن، سەن بۇ يەردىن كېتىشىڭ

لازىم. مېنىڭچە، سەن ماقۇل دەيسەن... سېنى بۇ يەردە دائىم كۆرۈپ تۇرۇش ماڭا ناھايىتى ئېغىر كېلىدۇ.

— بىر ھەپتىدىن كېيىن ئېيىم توشىدۇ. ئاينىڭ ئاخىرى.

خىجە خىزمەت قىلىپ تۇرسام بولامدۇ؟

— بولمايچۇ، ئەلۋەتتە بولىدۇ!

ئاكسىنىيە بىردەم ئۇنچىقماي تۇردى، كېيىن يېنىچە يېپ

قىنىلىشىپ، تاياق يىگەن ئادەمدەك تازا پېتىنالىماي، يېۋگېنىيىنىڭ

قېشىغا سۈرۈلۈپ كېلىپ، مۇنداق دېدى:

— بوپتۇ، ئۇنداق بولسا كېتەي... ئاخىرقى قېتىم

شەپقىتىڭنى ئايماسسەن؟ مېنى مۇھتاجلىق مۇشۇنداق نومۇسسۇز

قىلىپ قويدى... يالغۇزلۇقنىڭ دەردىنى بەك تارتتىم... ماڭا

كايمىغىن، ژېنە.

ئۇنىڭ ئاۋازى ياڭراق ۋە قۇرغاقلا چىقتى. يېۋگېنىيە.

ئۇ راست سۆزلەۋاتامدۇ ياكى چاخچاق قىلىۋاتامدۇ، دەپ ئۇنىڭ

گېپىنى چۈشىنىشكە بىھۇدە ئۇرۇناتتى.

— نىمە قىل دەيسەن؟

ئۇ ئەلەم بىلەن يۆتىلىپ قويدى ۋە تۇيۇقسىز ئاكىسىنىڭ نىڭ قايتىدىن ئۇنىڭ قولىنى ئىزلەۋاتقانلىغىنى سەزدى ...
بەش مىنۇتتىن كېيىن يېۋگېنىي خۇش پۇراق، نەم قا-
راقات توقايلىغىنىڭ ئارقىسىدىن چىقىپ، قاشانىڭ تۈۋىگە بې-
رىۋالدى — دە، پاپىروسىنى قىزارتىپ تۇرۇپ، ياغلىغى بىلەن
مايسا ئوتنىڭ يېشىل رەڭگى يۇققان شىمىنىڭ ئىككى تىزىنى
ئۇزاققىچە سۈرتتى.

ئۇ پەلەمپەي بىلەن پېشايۋانغا چىققاندىن كېيىن ئارقى-
سىغا بۇرۇلۇپ قارىغان ئىدى. خىزمەتكارلارنىڭ ئۆيىدە، دەرىز-
ىنىڭ ساغۇچ ئەينىكى ئالدىدا ئاكىسىنىڭ قامەتلىك پىگورى-
سى كۆرۈنىدى — ئاكىسىنىڭ ئىككى قولىنى گەجگىسىگە ئايرىپ،
چىچىنى تۈزەپ، ئوتقا قاراپ كۈلۈمسىرەيتتى ...

6

چۈجگۈن ئوت پىشىپ قالغان ئىدى. قانچە قانچە چاقىرىم يەر-
گە سوزۇلغان دالا ئۈستىدە ئاق چۈجگۈنلەر كۈمۈشتەك تاۋلىناتتى.
كەلكۈندەك ھەيۋەتلىك چىققان شامال دېڭىزدەك بىپايان چۈج-
گۈننى يەرگە ياتقۇزۇپ، كۆپ — كۆك شىشەدەك دولقۇنلارنى ئوڭ-
غۇل — دوڭغۇل سۈرۈپ — توقاي قىلىپ، بىردەم جەنۇپقا، بىردەم
غەربكە ھەيدەيتتى. شامال يۇققا ھاۋا ئېقىمىدەك يېنىك سرغى-
لاپ ئۆتكەن يەردە چۈجگۈن ئوت يەرگە تازىم قىلغاندەك باش

ئېگىپ تۇراتتى، ئىگىز تۆپىلىكتە قارىيىپ تۇرغان سوقماق يول
ئۇزاققىچە كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

تۈرلۈك تۈمەن ئوتلار چېچەك ئېتىپ، گۈلى تۆكۈلگەن
ئىدى. قىرلاردا كۆيۈپ كەتكەن ئەمەن غەمكىن باش ئېگىپ تۇ-
راتتى. قىسقا تۈنلەر ئۆچكەن چوغدەك پىخسىپ، تېزلا ئۆتۈپ كې-
تەتتى. كېچىلىرى كۆمۈردەك قاپ - قارا ئاسماندا سان -
ساناقسىز يۇلتۇزلار چارقالاپ تۇراتتى؛ بىر تەرەپى قارىيىپ، پۇ-
جۇق بولۇپ قالغان ئاي - كازاكلارنىڭ كىچىك قۇياشى -
غۇۋا شويلا چېچىپ، ئاقىرىپ تۇراتتى؛ كەڭ سامان يولى باشقا
يۇلتۇزلارنىڭ يوللىرى بىلەن چىرىشىپ كەتكەن. ھاۋا چۈمەل،
قويۇق ئىدى. شامال قۇرغاق، ئۇنىڭدىن ئەمەننىڭ پۇرىغى كېچ-
لەتتى؛ ئەنە شۇنداق كۈچلۈك ئەمەننىڭ ئاچچىق پۇرىغى سىڭگەن
يەر سالقىن سايىنى سېغىنغاندەك ئىدى. نە ئاتنىڭ تۇياقلىرى
تەگمىگەن، نە ئادەم زاتىنىڭ ئايىغى باسمىغان مەغرۇر يۇلتۇز
يوللىرى چىمىرلاپ تۇراتتى؛ بۇغدايدەك چېچىلغان يۇلتۇزلار
قارا تۇپراق يەردەك كۆرۈنگەن قارا ئاسماندا نە مايسا چىقار-
ماي، نە كۆك مايسىلىرى بىلەن سۆيۈنمەي، بىكارلا نابۇت بولات-
تى؛ ئاي - قۇرۇپ كەتكەن شورتاڭ يەر رەڭگىدە ئىدى؛ دالا -
قۇرغاقچىلىق، ئوت - چۆپىلەر شۇمىشىپ قالغان، ئاشۇ دالدا
كۈمۈشتەك پاقىراپ تۇرغان بۆدۈنلەرنىڭ تىنىمىسىز سوقۇش -
جېڭى ۋە چىكەتكىلەرنىڭ چىرىلىدىغان تاۋۇشى...

كۈندۈز - جەزىرىمە ئىسسىق، دېمىق، خىرە - شىرە چاڭ
رەڭگى ئۆڭگەن ئاسماندا رەھىمىز كۈن، ئالاقانچە بۇلۇت
يوق، ھاۋادا جىگەررەڭ پولات قاناتلىرىنى يېرىم دائىرە كەڭ
يېيىپ ئۇچۇپ يۈرگەن سا، كۆزنى قاماشتۇرىدىغان كەڭ دالدا

ئاق چۈجگۈن كۈن نۇرىدا چاقناپ تۇرىدۇ، تۆگە يۇڭىدەك كۈل رەڭ، ئاتەشتەك قىزىق ئوت - چۆپ تۈتەپ تۇرىدۇ. سا، كۆكنىڭ قەرىدە يېنىچە ئەگىپ، ئۈزۈپ يۈرىدۇ، ئۇ پەسلىگە نىسبەتەن يوغان سايىسى كۆكتاتلارنىڭ ئۈستىدە ئون - تىنسىز سىپىلايدۇ.

دالا چاشقانلىرى ھالسىز ۋە بوغۇق ئاۋاز بىلەن چۇقۇرب شىدۇ. سۇغۇرلار ئۆز ئۇۋىلىرىنىڭ ئالدىدا دۆۋىلىنىپ تۇرغان ساغۇچ توپا ئۈستىدە ئۈگدەپ ئولتۇرۇشىدۇ. دالا ئىسسىق، ئەمما جىمجىتلىق، ئەتراپتىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى تىنىق، ھەركەت سىز. كۆز يېتىم يەردىكى قورغانمۇ چۆچەكتە تەسۋىرلەنگەندەك ۋە چۈشتە كۆرۈنگەندەك غۇۋا كۆكرىپ كۆرۈنىدۇ...

جانىجان دالا! ئۇيۇردىكى بايتالار بىلەن ئايغىرلارنىڭ يايلىغا قونۇپ ئۆتىدىغان ئاچچىق شامال. ئاتلارنىڭ قۇرغاق تۇمشۇغىنىڭ ئۈستى شامالدىن شورلىشىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئاچچىق - شورتاڭ ھىد ئاتنىڭ بۇرنىغا كىرگەچ، ئۇ شامال بىلەن كۈن نۇرىنىڭ تەمىنى سېزىپ، يىپەكتەك يۇمشاق لەۋلىرىنى تام شىپ كىشىنىكە باشلايدۇ. ئۈستىنى پاكىز دۈن ئاسمىنىڭ چېچى دېرى يېپىپ تۇرغان جانىجان دالا! قۇرغاق ئويماق ۋادىلارنىڭ، قىزىل توپىلىق يارلارنىڭ ساي جىراللىرى، ئات تۇياقلىرى پېتى تىقلاپ ئىزقالدۇرغان، ئاق چۈجگۈن قاپلاپ تۇرغان كەڭ ئوتلاق، كۆمۈلگەن كازاك شان - شۆھرىتىنى ساقلاپ، دانىشمەنلىك سۈكۈنات ئىچىدە تۇرغان قورغانلار... ئەي كازاكنىڭ كىر قونماس ساپ قېنى تۆكۈلگەن دۈن دالىسى، مەن ئالدىڭدا بېشىمنى تۆۋەن ئېگىپ تازىم قىلىمەن ۋە چۈچۈمەل تۇپرىغىڭنى بىر ئوغلۇق سۈپىتىدە ئۆپمەن!

×

×

ئۇنىڭ بېشى يىلاننىڭكىدەك كىچىككىنە، ئورۇق ئىدى. قۇ-
لاقلىرى كىچىك ۋە ھەركەتچان. كۆكرىگىنىڭ مۇسكۇللىرى
تازا تولغان. پاقالچاقلىرى ئىنچىكە، كۈچلۈك، ئوشۇغى نۇخسانسىز،
تۇياقلىرى دەريانىڭ بىلەي تېشىدەك سىپ - سىلىق، ساغرىسى
بىر ئاز پەسكە سېلىنغان، قۇيرۇغى تال - تال. ئۇ ھەقىقى
دون يىلقىسىنىڭ نەسلىدىن بولغان ئات ئىدى. بۇلا
ئەمەس؛ ئۇنىڭ قېنى ئىنتايىن ساپ، ئۇنىڭ تومۇرلىرىدا بىر
تامچىمۇ ئارىلاش قان يوق، ئېسىل نەسلىلىك ئىكەنلىكى پۈتۈن
ئەزالىرىدىمۇ كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئىسمى - مالىبرۇك.

سۇغىرىلىدىغان يەردە ئۇ، ئۆزىنىڭ بايىتىلىنى قوغداپ،
باشقا بىر كۈچلۈكرەك قېرى ئايغىر بىلەن تۇتۇشۇپ قالغان ئىدى،
يايلاققا قويۇپ بېرىلگەندە تاقىلىرى ئېلىپ تاشلانغان بولسىمۇ،
قېرى ئايغىر ئۇنىڭ ئالدىنقى سول پۇتىنى قاتتىق تېپىپ، ئاق
سىتىپ قويدى. بۇلار ئارقا پۇتى بىلەن تىك تۇرۇۋېلىپ، بىر - بىرىنى
چىشلەشتى، ئالدى پۇتلىرى بىلەن زەربە بېرىپ، بىر - بىرىنىڭ
تېرىسىنى يېغىر قىلىشتى...

بۇ ئەتراپتا يىلقىچى يوق ئىدى، ئۇ دۈمبىسىنى كۈنگە
قالاپ، چاڭ باسقان ئاپتاپتا قىزغان ئۆتۈكى بىلەن پۇتىنى
تالتايتىپ، دالدا ئۇخلاۋاتاتتى. مالىبرۇكنى رەقىبى يەرگە يىقىتتى،
ئاندىن ئۇنى ئۇيۇردىن يىراق - يىراققا قوغلاپ ئاپ-
رىپ، شۇ يەردە قانسىرتىپ تاشلاپ قويدى - دە، ھەر ئىككى ئۇ-
يۇرنى تەنھا ئىگەللەپ، پاتقاقلىق سايىنىڭ چېتى بىلەن
بۇ ئۇيۇرلارنى ئېلىپ كەتتى.

يارلانغان ئايغىرنى ئات قوراسىغا ئېپكېلىشتى، فېلدشېر ئۇنىڭ زەخمىلەنگەن پۇتىنى ئەملىدى. 6 - كۈنى نازارەتچىنىڭ قېشىغا مەلۇمات بېرىش ئۈچۈن كەلگەن مىشكا كوشۇۋوي مۇنۇ بىز ئەھۋالنىڭ شاھىدى بولدى: نەسىل قالدۇرۇشتا كۈچلۈك تەبىئىي تۇيغۇغا ئىگە بولغان مالىيىرۇك چۇلۇۋۇرنى چىشى بىلەن قىيىپ ئۈزۈپ تاشلاپ، باغلاپلىق يېرىدىن ئېتىلىپ چىقتى - دە، يىلقىچىلار، نازارەتچى ۋە فېلدشېر مېنىدىغان بايتالارنى گازار-مىنىڭ يېنىدا ئىشلەنگەن پېتى ئوتلاپ يۈرگەن يېرىدىن دالىغا ھەيدەپ ئېلىپ كەتتى، ئاۋال يورغىلىتىپ ماڭدى، كېيىن ئارقىدا قالغانلارنى چىشلەپ، ئالدىرىتىشقا باشلىدى. يىلقىچىلار بىلەن نازارەتچى گازارمىدىن ئوقتەك ئېتىلىپ چىقتى - دە، بايتالارنىڭ پۇتىدىكى ئۈزۈلگەن ئىشكەللەرنىڭ جاراڭلىغان ئاۋازىنىلا ئاڭلاشتى،

— بىزنى پىيادە قالدۇردى، پەدەرگىگە لەنەت... — دەپ تىپلاپ قويدى نازارەتچى.

يەميا تىللىسىمۇ، كۆڭلىدە ماقۇللىغاندەك بولۇپ، يىراقلىشىپ كېتىۋاتقان ئاتلارنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ قالدى.

چۈش بولغاندا مالىيىرۇك ئاتلارنى سۇغىرىدىغان يەرگە ئېلىپ كەلدى. پىيادە قالغان يىلقىچىلار ئۆز بايتاللىرىنى ئۇنىڭ دىن ئايرىۋېلىپ ئېلىپ كېتىشتى. مالىيىرۇكنىڭ ئۆزىنى بولسا مىشكانىڭ گەرەلەپ، دالىغا ئېلىپ بېرىپ، ئاۋالقى ئۇيۇرىغا قوشۇپ قويدى. ئىككى ئاي يىلقىچى بولۇپ خىزمەت قىلىش جەريانىدا كوشۇۋوي مەيداندىكى يىلقىنىڭ ھاياتىنى زېھىن قويۇپ ئۈگەندى: ئۇلارنىڭ ئەقىل - پاراسىتىنى، ئىنسانغا خاس بولغان ئىسسىل پەزىلىتىنى ئۈگەنگەندىن كېيىن، ئۇلارغا چوڭقۇر ھۆرمەت بىلەن قارايدىغان بولدى. بايتالار ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا قاچۇ-

رۇلاتتى، ئىپتىدائى شارائىتتا ئېلىپ بېرىلىدىغان قەدىمدىن بۇيان داۋام قىلىپ كەلگەن بۇ ئىش شۇنچىلىك تەبىئىي، شۇنچىلىك ئېپىيەتلىك ۋە ئاددىي ئىدىكى، كوشىۋوينىڭ كۆڭلىدە ئادەملەر ئىكەن تۈزۈك ئىكەن دېيىشكە ئاساس بەرمەيدىغان بىر سېلىشتۇرما. ھاسىل بولدى. ئاتلار بىلەن ئاتلارنىڭ مۇناسىۋەتلىرىدە نۇرغۇن ئوخشاشلىقلار بار ئىكەن. مەسىلەن، مىشكا قېرىپ بېرىۋاتقان باخارنىڭ بىر قىلىغىنى بايقىدى: ئۇ ئاچچىقى يامان، بايتالارغا قوپال مۇئامىلە قىلىدىغان ئايغىر ئىدى، ئۇ ئۆز ئۇيۇرىدىكى بايتالارنىڭ ئىچىدە كۆزلىرى ئوت چاچرىتىپ تۇرىدىغان، ماڭلىق مىدا ئاق قاشقىسى بار، ناھايىتى چىرايلىق جەرەن دۆنەن بايتالنى ئالايىتەن يارىتىپ قالغاندەك ئىدى. ئۇ دائىم ئاشۇ بايتالنىڭ قېنىدا ئىزىتىپ چىكىپ، ھايانلىنىپ، ئاچچىقلىنىپ يۈرەتتى، ئۇنى ھەر دائىم ئۆزگىچە بىر ئېستىۋار بىلەن، سالماقلىق ۋە ئىش تىپاق بىلەن خارتىلىداپ پۇراپ قوياتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ تۇرىدىغان يېرىدە جاھىل بېشىنى سۆيۈملۈك بايتىلىنىڭ ساغرىسىغا قويۇپ، ئۇزاق ۋاقىت ئۆگەندەشنى ياخشى كۆرەتتى. مىشكا ئۇنى چەتتىن كۆزىتىپ، بۇ ئايغىرنىڭ يۇققا تېرىسى ئاستىدىكى مۇسكۇللارنىڭ سۇس مىدىرلاپ تۇرغانلىغىنى بايقىدى، مىشكىغا باخار بۇ بايتالنى قېرىلارغا خاس بىر تۈرلۈك ئۇمىتسىز ۋە مەيۋىس ھالەتتە بەك ياخشى كۆرىدىغاندەك تۇيۇلدى.

كوشىۋوي خىزمىتىنى ئوبدان بېجىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ تىرىشىپ ئىشلىگەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەر كەنت ئاتاماننىڭ قۇلىغىغا يەتكەن بولسا كېرەك، ئاۋغۇست ئېيىنىڭ دەسلەپكى كۈنى لېرىدە نازارەتچى كوشىۋوينىڭ كەنت باشقارمىسى قارمىغىغا ئەۋەتىلىشى توغرىلىق بىر بۇيرۇقنى تاپشۇرۇۋالدى.

مىشكا تېز تەييارلىق كۆردى، ئۇ ھۆكۈمەتنىڭ كىسىم -

كېچەك، نەرسە - كېرەكلىرىنى تاپشۇرۇپ بېرىپ، شۇ كۈنىلا كەچە قۇرۇن ئۆيىگە قاراپ يولغا چىقتى. ئاستىدىكى ئۆزىنىڭ بايىلىقىنى ھارماي چاپتۇرۇپ ماڭدى. كۈن پېتىۋاتقان چاغدا كارگىندىن ئۆتۈپ، دۆڭنىڭ ئۈستىدە ۋېشېنسكايا تەرەپكە كېلىۋاتقان بىر ھارۋىنى قوغلاپ يەتتى.

ھارۋىكەش ئوكراين تەرگە چۆمگەن سېمىز ئاتلارنى مەيدەپ كېتىۋاتاتتى. رېسورلۇق ھارۋىنىڭ ئارقا تەرىپىدە ئۈس-تىگە شەھەرچە كەمزۇل كىيگەن، بېشىدىكى سۈر كىگىز قالىپى گەجگىسىگە سۈرلۈپ قالغان قامەتلىك، كەڭ يەلكەنلىك بىر ئادەم يېنىچە ياتاتتى. مىشكا ھارۋىنىڭ ئارقىسىدا، بۇ قالىپلىقنىڭ ئېسىلاڭخۇ يەلكىسىگە قاراپ خېلى ۋاقىتقىچە ماڭدى، ئۇ-نىڭ يەلكىسى ھارۋىنىڭ سىلكىنىشىدىن تىترەپ تۇراتتى. ئاق ياقىسىنىڭ گىرۋىكى كىرلەنگەن ئىدى. يولۇچىنىڭ پۇتى تەرەپتە يوغان سېرىق سومكا ۋە تېڭىقلىق پەلتۇسىنىڭ ئاستىدا بىر قاپ بار ئىدى. چېكىپ تۇرغان سىگار تاماكىسىدىن ئۆزگىچە ئاچچىق ھۇراق كېلەتتى. «كەنتكە كېتىۋاتقان ئەمەلدار بولسا كېرەك»، دەپ ئويلىدى مىشكا بايىلىقىنى ھارۋىغا قاتارلاشتۇرۇپ مېڭىپ، ئۇ قالىپلىقنىڭ ئاستىغا قىيا قاراپ، ئاغزى ئېچىلىپلا قالدى - دە، دەھشەت ۋە ھەيرەتتىن پۈتۈن بەدىنى چىمىرلاپ كېتىۋاتقانلىغىنى ھېس قىلدى؛ سىتېيان ئاستاخوف ھارۋىنىڭ ئۈستىدە، سىگارنىڭ قارا كۆتىگىنى سەۋرىسىزلىك بىلەن چاپناپ، ئۆتكۈر ياۋۇز كۆزلىرىنى قىسىپ يانپاشلاپ ياتاتتى، مىشكا ئۆزىگە ئىشەنمەي، بېزىدىشىنىڭ تونۇش، ئەمما ئاجايىپ ئۆزگىرىپ كەتكەن يۈزىگە يەنە بىر قېتىم سىنچىلاپ قارىغاندىن كېيىن، ھارۋىنىڭ رېسورلىرى تەۋرىتىپ كېلىۋاتقان بۇ ئادەم تىرىك سىتېياننىڭ نەق ئۆزى ئىكەنلىكىگە تولۇق ئىشەندى. شۇنىڭ

بىلەن كۆڭلى بىسەرەمجان بولۇپ، تەرلەپ - پىشىپ يۆتىلىپ قويدى:

— كەچۈرۈڭ، تەقسىر، سىز ئاستاخوف ئەمەسمۇ؟
ھارۋىدا ئولتۇرغان ئادەم بېشىنى لىگىشتىپ قويۇپ،
قالپىغىنى ماڭلىيىغا چۈشۈرۈپ قويدى؛ ئاندىن بۇرۇلۇپ، مىشك
غا كۆز يۈگۈرتتى.

— ھە، مەن ئاستاخوف. خوش، قانداق؟ سىز ھىلىقى...
توختا، سەن — كوشۇۋىغۇ؟ — ئۇ، ئورنىدىن كۆتىرىلىپ، قىر-
قىلغان ساعۇچ بۇرۇتىنىڭ ئاستىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان يالاڭ
لەۋلىرى بىلەن كۈلۈمسىرەپ قويدى، كۆزلىرىدە ۋە بىر ئاز قېرىپ
قالغان چىرايىدا تەكەببۇرانە جىددىلىك ساقلانغان ئىدى، ئۇ ئال-
دىراپ - تېنەپ خوشاللىق بىلەن قول ئۇزاتتى، — كوشۇۋوي؟
مىخايل؟ مانا بىز يەنە دىدار كۆرۈشتۈق! ... ئىنتايىن
خوشالمەن ...

— بولمىسچۇ؟ شۇنداق بولمايچۇ؟ — مىشكا تىزگىنىنى
تاشلاپ، ھەيرانلىق بىلەن قولىنى يايىدى، — سېنى ئۇرۇشتا
ئۆلدى دېيىشكەن ئىدىغۇ، شۇنداق قارىسام: سەن ئاستاخوف...
مىشكا يايىراپ ھىجىيىشقا باشلىدى، تىپىرچىلاپ، ئىگەردە
ئولتۇرالمىي قالدى، ئەمەستەپاننىڭ سىرتقى كۆرۈنۈشىدىن ۋە
سۆزلىگەندە تەلەپپۇزىنىڭ بوشاڭ چىققانلىغىدىن قىسىلىپ قالدى-
دە، مۇئامىلىسىنى ئۆزگەرتتى، شۇندىن كېيىن ئىككىيلەننىڭ
ئارىسىنى ئاجرىتىپ تۇرغان كۆزگە كۆرۈنمەس چېگرا بارلىغىنى
غۇۋا ھېس قىلىپ، ئۇنى «سىز» دەپ سۆزلەيدىغان بولدى.

ئۇلارنىڭ ئارىسىدا پاراڭ باشلاندى. ئاتلار ئاستا قەدەملەپ
ماڭدى. غەرىپتە كەچكى شەپقە ئۇپۇقنى گۈلزارلىققا ئايلاندۇرغان
ئىدى، ئاسماندا زەڭگەر بۇلۇتلار كېچىگە قەدەم قويغان، يولنىڭ

ئىككى چېتىدە تېرىق ئېتىزلىرى بويىدىكى چاتقاللىقتا بۇدۇنلەر قۇلاقنى پاڭ قىلغۇدەك كۈچىنىپ سايىشاتتى. كۈندۈزكى غەل ۋىلەر، ۋاراڭ - چۇرۇڭلار كەچكە يېقىن بېسىلىپ، دالدا چاڭ - تۈزاق ئارىلاش جىمجىتلىق باشلاندى، چۇكارىن بىلەن كرۇزىلىن يوللىرىنىڭ ئاچىمىغىدا سېرىنگۈل رەڭگىدىكى ئاسمان ئاغۇشىدا كىچىككىنە چېركاۋنىڭ غۇۋاقارىسى كۆرۈنەتتى؛ ئۇنىڭ ئۈستىدە قارامتۇل خىش رەڭگىدىكى توپ - توپ بۇلۇتلارنىڭ توپلىشىپ تۇرغان چوڭ بىر پارچىسى، غۇلاپ چۈشكەندەك ئېسىلىپ تۇراتتى.

— قەيەردىن كېلىشىڭىز، ستېپان ئاندېرىيېچ؟ — دەپ سورىدى مىشكا خوشاللىق بىلەن.

— گېرمانىيىدىن، ئۇ يەردىن قۇتۇلۇپ، ۋەتەنگە قايتىپ كېلىشىم.

— بىزنىڭ كازاكلار: ستېپاننى كۆز ئالدىمىزدا ئۆلتۈرۈشتى، دەپ ئېيتىشقان ئىدى، بۇقانداق گەپ؟

ستېپان گوياسوئاللار ئېغىر كەلگەندەك، ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ، ئالدىنقى بىر خىلدا جاۋاپ قايتۇردى:

— ئىككى يەردىن يارىدار بولغان ئىدىم، كازاكلار بولسا... كازاكلارنىڭ نىمىسى دەيسەن؟ ئۇلار مېنى تاشلاپ كېتىشتى... ئەسەرگە چۈشۈپ قالدىم... نېمىسلار يارامنى داۋالاپ، ئىشقا ئەۋەتتى...

— سىزدىن خەت كەلمىگەندەك تۇراتتى...

— خەت يازىدىغان ھېچكىم بولمىسا، — ستېپان تېماكىنىڭ كۆتۈرگەن تاشلىۋېتىپ، 2 - سىگارنى قۇتاشتۇردى.

— ئايالىڭىزغىچۇ؟ رەپىقىڭىز ساق — سالامەت تۇرۇپتۇ.

— مەن ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆتمىگەن تۇرسام — بۇ ھەم مىگە مەلۇم بولسا كېرەك.

ستېپاننىڭ ئاۋازى قۇرغاقلا چىقتى، بۇ ئاۋازدا ئىللىقلىقتىن ھېچ ئەسەر يوق ئىدى. ئايالىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتۈش ئۇنى ھېچقانداق ھاياجانداندۇرمايتتى.

— چەت يەرلەردە يۈرۈپ، ئەل — يۇرتنى سېغىنىمىدىڭىز — مۇ؟ — دەپ قىزىقىپ سورىدى مىشكا ئىگەرنىڭ ئالدى قېشىغا ئىگىشىپ.

— دەسلەپكى چاغدا سېغىندىم، كېيىن كېۋىز ئۇپ قالدىم. ئۇيەردە كۈنۈم ياخشى ئۆتتى، — بىر ئاز ئۈنچىقماي قوشۇپ قويدى. — گېرمانىيىنىڭ تەۋەلىكىگە ئۆتۈپ، بىر يوللا شۇيەردە قالاي دېگەن ئىدىم. بىراق ئۆيۈمگە تارتىشىپ، ھەممىنى تاشلاپ كەلدىم.

ستېپان، كۆزىنىڭ بۇرچەكلىرىدىكى قاتتىق سىزىقچىلار — نى يۇمشىتىپ 1 — قېتىم جىلمايدۇ.

— خوش، بىزنىڭ بۇيەرە قانداق مالىمانچىلىق بولۇۋات قانلىغىنى كۆردىڭىزمۇ؟... ئۆزئارا بىر — بىرىمىز بىلەن سوقۇ — شۇۋاتىمىز.

— شۇنداق — دا — ق... مەن ئاڭلىدىم.

— سىز قايسى يول بىلەن قايتىپ كەلدىڭىز؟

— فرانسىيىدىن، مارسېلدىن، — شۇنداق بىر شەھەر

بار — نوۋوروسسىكىغىچە پاراخوت بىلەن كەلدىم.

— سىزنىمۇ ئەسكەرلىككە ئالارمىكىن؟

— ئېھتىمال... يېزىدا نىمە يېڭىلىق بار؟

— قايسىبىرىنى ئېيتىپ تۈگىتەي؟ يېڭىلىق كۆپ.

— مېنىڭ ئۆيۈم ساقمۇ؟

— شامال چىققاندا لىڭشىپ تۇرىدۇ...

— خوشىلارچۇ؟ مېلىخوفنىڭ بالىلىرى تىرىكمۇ؟

— ئۇلار تىرىك.

— مېنىڭ بۇرۇنقى ئايالىم توغرىلىق خەۋىرىڭىز بارمۇ؟

— ھىلىمۇ بۇرۇنقى يېرىدە، ياگودنىيدا.

— گىرىگورىي ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆتۈۋاتامدۇ؟

— ياق، ئۇ ئۆزىنىڭ قانۇنىي ئايالى بىلەن تۇرۇۋاتىدۇ.

سىزنىڭ ئاكىسىنىيە بىلەن ئاجرىشىپ كەتكەن...

— شۇنداقمۇ... بۇنى بىلمەيدىكەنمەن.

ئۇ بىر مىنۇتچە جىم بولۇپ قالدى. كوشىۋوي، ستېپانغا يەنە سىنچىلاپ قاراشقا باشلىدى. ئۇنىڭ سۆزىنى ماقۇللاپ،

ئېھتىرام بىلەن مۇنداق دېدى:

— ياخشى تۇرغاندەك قىلىسىز، ستېپان ئاندىرېيىچ.

كېيىنكىڭىز جاناپلارنىڭكىدەك ئىسىل ئىكەن.

— ئۇ يەردە ھەممە ئادەم ئىسىل كېيىنچە قېتىپ

يۈرىدۇ. — ستېپان چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ، ھارۋىكەشنى

مۇرىسى بىلەن تۇرتۇپ قويدى، — قېنى، تېزىرەك ھەيدىسەڭچۇ.

ھارۋىكەش گەپ ياقمىغاندەك، قامچىسىنى سىلكىپ قويدى،

چارچىغان ئاتلار تەڭ كۈچىمەستىن، ھارۋىنىڭ شوتىسىنى جالداقلىتىپ

تارتىپ مېڭىشتى. ھارۋا چاقلىرىنى يۇمشاققىنا شېپىلدىتىپ،

ئوي — دۆڭلەردە چايقىلىپ باراۋاتتى، ستېپان گەپنى ئاياقلاش

تۇرۇپ، مىشكىغا كەينىنى قىلىپ تۇرۇپ سورىدى:

— يېزىغا كېتىۋاتامسەن؟

— ياق كەنتكە.

ئاچا يولدا مىشكا ئوڭغا بۇرۇلدى - دە، پۇتىنى ئۈزۈپ
كىگە تىرەپ، سەل كۆتىرىلدى.

— ھازىرچە خەير - خوش، سىتېيان ئاندىرىيېچ!

سىتېيان ئېغىر يارماقلىرى بىلەن چاڭ ساقان شىلەپىسى
نىڭ گىرۋىكىنى مىجىقلاپ سوغاقتىن چاۋاپ قايتۇردى، ئۇ رۇس
ئەمەس كىشىدەك سۆزىنىڭ ھەر بىر بوغۇمىنى ئېنىق تەلەپپۇز
قىلدى.

— سالامەت بولۇڭ!

7

فىلونوۋو — پوۋورنو لىنىيىسى بويلاپ ئۇرۇش سېپى
تۈزۈلۈۋاتاتتى. قىزىللار كۈچىنى توپلاپ، مۇشتەك تۈگۈلۈپ، زەر-
بە بېرىشكە تەييارلىنىۋاتاتتى، كازاكلار ھۇجۇمنى سۇس قانات
يايدۇرۇۋاتاتتى؛ ئۇلار ئوق - دورا يېتىشمەسلىكىنى قاتتىق باش-
تىن كەچۈرگەنلىكتىن، ئوبلاست دائىرىسىدىن نېرىغا چىقىشقا
ئىستىلىمەيتتى. فىلونوۋو فۇرونىدىكى ئۇرۇش ھەركەتلىرىدە بىر
ئۇياق - بىر بۇياق مۇۋەپپەقىيەت قازىنىپ تۇردى. ئاۋغۇست
ئېيىدا بىر قەدەر تېج ۋەزىيەت شەكىللەندى، ئالدىنقى سەپتىن
قىسقا مۇددەتلىك دەم ئېلىشقا كەلگەن كازاكلارنىڭ ئېيتىشىچە،
كۈزگىچە سۈلھ پۈتۈمىنى كۈتۈش لازىم ئىكەن.

ھالەتتىكى، شۇ چاغنىڭ ئۆزىدە ئارقا سەپتە كەنت - يېزى-
لاردا ئاشلىق يىغىۋېلىش كېتىۋاتاتتى، ئىشلەيدىغان ئادەملەر يېتىش-

مەيتتى. قەبرىلار بىلەن ئاياللار ئىشىنىك ھۆددىسىدىن چىقالمايتتى؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئادەم، ھارۋا ۋە ئات - ئۇلاقلارنىڭ ھەردا - ئىم فۇرۇنتقا ئوق - دورا ۋە ئوزۇق - تۈلۈك توشۇشقا بەلگىلىنىپ تۇرۇشى دىخانچىلىق ئىشلىرىغا توسقۇن بولاتتى.

ئاتارىسىكى يېزىسىدىن ھەر كۈنى دىگۈدەك بەش - ئالتە ھارۋا مەخسۇس ۋەزىپە بىلەن ۋېشېنىسكا ياغا ئەۋەتىلەتتى، ۋېشېنىسكا يادا بۇ ھارۋىلارغا پاترون، سىنارەت قاچىلانغان يەشىكىلەر بېسىپ، ئاندىروپوۋىسكى يېزىسىدىكى ئۆتكۈزۈپ بېرىش پونكىتىغا يولغا سېلىناتتى، بەزىدە ھارۋا يېتىشمىگەنلىكتىن، تېخىمۇ نېرىغا، خوپېر بويىدىكى يېزىلارغىچە بېرىشقا مەجبۇر قىلىناتتى.

يېزا قاتىلاڭچىلىق بولسىمۇ، ئەمما خىلۋەت ئىدى. ھەممىنىڭ ئەس - يادى يىراق فۇرۇنتتا بولۇپ، كازاكلار توغرىسىدىكى شۇم خەۋەرلەرنى نەشۋىش ۋە دەرت - ئەلەم بىلەن كۈتەتتى. ستېپان ئاستاخوفنىڭ كېلىشى پۈتۈن يېزىنى ھاڭ - تاڭ قالدۇردى: ھەر بىر ئۆي، ھەر بىر خاماندا پەقەت مۇشۇ توغرىلىقلا سۆز باراتتى. ئاللىقاچان دەپنە قىلىۋېتىلگەن، پەقەت قەبرى خوتۇنلارلا «قاغاش ئۈچۈن» ئەسكە ئېلىپ يۈرىدىغان، كىشىلەر دىگۈدەك ئۇنتۇپ قالغان بىر كازاك قايتىپ كەلدى. بۇ ئاجايىپ بىر ئىش ئەمەسمۇ؟

ستېپان ئاندىكۇشكىنىڭ ئايالىنىڭ ئۆيىگە چۈشتى، نەرسە - كېرەكلىرىنى ئۆيگە كىرگۈزدى - دە، ساھىبخان ئايال ئۇنىڭغا كەچلىك تاماق پىشۇرغىچە، ئۆز ئۆيىگە بېرىپ كېلىش ئۈچۈن كەتتى، ئۇ يەرگە بارغاندىن كېيىن ئاپپاق ئايدىڭ يورۇتۇپ تۇرغان مال قوراسىنى خوجاينىغا خاس ئېغىر قەدەم بىلەن بىر - بىر دەسسەپ خېلى ۋاقىت ئارىلىدى، بېرىم ۋەيران بولغان ساراي ئۆيلەرنىڭ لاپاسلىرى ئاستىغا كېردى، ئۆيىنى بىر

قۇر قاراپ چىقتى، قاشا تامنىڭ تىۋۇرۇڭلىرىنى لىڭشىتىپ كۆردى... ئانىكۇشكىنىڭ قورۇغان تۇخۇم سەيلىرى شىرە ئۈستىدە ئاللىقاچان قېتىپ قالغان ئىدى، ئەمما سىتېپان تېخىچە بارماقلىرىنى قاسلىدىتىپ، ئۆزىنىڭ خاراپ بولغان ماكانىنى كۆزدىن كەچۈرۈۋاتاتتى ۋە تىلى دۇدۇقلايدىغان ئادەمدەك چۈشىنىكسىز بىرنىمىلەرنى دەپ غودۇڭشىپ قوياتتى.

شۇ كۈنىلا كەچتە كازاكلار ئۇنى كۆرۈشكە ۋە ئۇنىڭ ئەسلىكىتىكى ھاياتى توغرىلىق گەپ سوراشقا كېلىشتى. ئانىكۇشكىنىڭ مېھمانخانا ئۆيىگە ئاياللار بىلەن بالىلارلىق تولدى. ئۇلار تامدەك زىچچىدە ئۆرە تۇرۇشۇپ، سىتېپاننىڭ ھېكايىسىنى ئاڭلاشتى، ئاغزىلىرى ھاڭدەك ئېچىلىپ قېلىشتى. سىتېپان تازا كۆڭۈلشەپ سۆزلىدى، قېرىپ قالغان يۈزىدە بىرەر قېتىممۇ كۈلۈمسىرەش كۆرۈلمىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن كۆرۈنۈپ تۇراتتىكى، ھايات ئۇنى كەسكىن، تەڭ - تومۇرىغىچە ئۆزگەرتىپ، قايتا ياساپ چىققان دەك ئىدى.

ئەتىسى ئەتىگەن — سىتېپان تېخى مېھمانخانا ئۆيىدە ئۇخلاۋاتقان چاغدا — پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ كەلدى. ئۇ قوللىنى ئاغزىغا تۇتۇپ، بوم ئاۋاز بىلەن يۆتىلىپ قويۇپ، سابىق ئەسكەرنىڭ ئويغىنىشىنى كۈتتى. مېھمانخانىدىن توپا يولىنىڭ نەم، سالقىن ھىدى، نەپەسنى بوغىدىغان ئاچچىق، يات بىر تايماكىنىڭ پۇرىغى ۋە يولۇچىنىڭ بەدىنىگە سەپەر جەريانىدا سىڭگەن يىراق يولنىڭ پۇرىغى كېلەتتى.

سىتېپان ئويغاندى، تاماكا تۇتاشتۇرۇشقا سەرەڭگە چاققانلىقى ئاڭلاندى.

— كىرىشكە رۇخسەت قىلامسەن؟ — دەپ سورىدى پانتېلېي.

لېي پروكوفېيېۋىچ ۋە خۇددى باشلىقنىڭ ئالدىغا كىرىدىغان ئادەمدەك، يېڭى كىيگەن كۆيىنىكىنىڭ پۇرلاشقان يېرىنى نېرى - بېرى تۈزەپ قويدى، بۇ كۆيىنەكنى بايىلا ئىلىنىشقا ئالاھىدە ئۇنىڭغا كىيگۈزگەن ئىدى. — كىرىك.

ستېپان سىگار تاماكىنى تۈتۈتۈپ، ئۇيقۇلۇق كۆزىنى تۈ - تۈندىن قوغداپ، كىيىم - كېچەكلىرىنى كىيدى. پانتېلېي پرو - كوفېيېۋىچ بىر ئاز يۈرەكسىزلىك بىلەن بوسۇغىدىن ئاتلاپ كىر - دى - دە، ستېپاننىڭ ئۆزگىرىپ كەتكەن يۈزىنى ۋە شىمىنىڭ يەلكىگە ئاسىدىغان يىسپەك بېغىنىڭ تۆمۈر توقۇلىرىنى كۆرۈپ، ھاڭ - تاڭ بولۇپ تۇرۇپ قالدى، قارا ئالقىنىنى قىيىقچىدەك ئېگىپ ئۇزاتتى.

— سالامەتمۇسەن، خوشنا! سېنى تىرىك كۆرىمىز دەپ ... — سالامەتمۇسىز؟

ستېپان شىمىنىڭ بېغىنى شىلدىرلىتىپ ئېسىلانغۇ كۈچلۈك مۇرىسىگە كىيگۈزگەندىن كېيىن ئۆزىنى چوڭ تۇتۇپ، چالنىڭ قاقاق قولىغا قولىنى يېپىشتۇردى. ئۇلار بىر - بىرىگە كۆز يۈ - گۈرتۈپ چىقتى. ستېپاننىڭ كۆزلىرىدە ئاداۋەت ئۇچقۇنلىرى كۆ - كۈش پىغىسىپ تۇراتتى، مېلىخوفنىڭ چەكچەيگەن قىڭغىر كۆزلى - رىدە خوشامەت، ئىستىھزا ۋە ئەجەپلىنىش ئالامەتلىرى بار ئىدى.

— قېرىپ قاپسەن، ستېپان ... قېرىپسەن، ئەزىزىم.

— ھە، قېرىپ قالدۇق.

— خۇددى مېنىڭ گىرىشكامغا ئوخشاش سېنىڭمۇ ھازاڭنى ئاچقان ئىدۇق دىدى - دە، بۇ ئىشنى بىمەزگىل ئەسكە ئالغانلىقى ئۈچۈن ئۆزىگە - ئۆزى رەنجىگەندەك،

غەمكىن بولۇپ قالدى. ئاغزىدىن چىقىپ كەتكەن بۇ خاتا سۆزىنى
تۈزىتىشكە ھەركەت قىلىپ باقتى، — خۇداغا شۈكۈر، ساق - سالا -
مەت قايتىپ كەپسەن... جانابى ھەققە مىڭ قەتلىە شۈكرى! گىرىش-
كىغىمۇ مائەم تۇتۇپ، نەزىر - چىراق ئۆتكۈزگەن ئىدۇق، ئۇ لازار -
غا* ئوخشاش، ئەس - ھۇشىنى تېپىپ، شۇ پېتى كېلىۋاتىدۇ.
ھازىر ئىككى بالىسى بار، ئايالى ئاتالىيە، خۇداغا شۈكۈر ئوب-
دان بولۇپ قالدى، ئۆزى تۈزۈك ئايال... خوش، سەن، بالام
قانداق تۇردۇڭ؟

— رەھمەت سىزگە.

— خوشنا ئىنىڭىزگە مېھمان بولۇپ كەلمەمسەن؟ كەلگىن،
مەرھەمەت قىل، پاراڭلىشىمىز.

ستېپان ئۇنىمىغان ئىدى، پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ قاتتىق
تۇرۇپ ئۆتۈندى، رەنجىدى، شۇندىن كېيىن ستېپان ماقۇل بول-
دى. يۇيۇنۇۋالغاندىن كېيىن قىسقا قىزىلغان چاچلىرىنى تا-
راپ تۇرۇپ، چالنىڭ، «كوكۇلاڭنى نەگە يوقاتتىڭ؟ يەپ تۈگەت-
تىڭمۇ؟» — دىگەن سوئالغا كۈلۈپ قويدى - دە، شىلەپسىنى بېشىغا
ئىشەنچ بىلەن كىيىپ، ھويلىغا ئالدىدا چىقتى.

پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ خوشامەتكۈچىلۇق بىلەن شاپشلاپ
كەتكەنلىكتىن، ستېپان ئىچىدە: «بۇ قېرى كونا ئەلەملەرنى يوپ-
قىتىش ئۈچۈن مۇشۇنداق ھارامزەدىلىك قىلىۋاتىدىغۇ...» دەپ
ئىختىيارسىز ئويلىدى.

ئىلىنىشنا، ئېرىنىڭ لام - جىم دىمەستىن، كۆز ئىشارىسى
بىلەن بەرگەن يوليورۇغىنى ئورۇنلاپ، ئاشخانىدا چەبدەسلىك بى-
لەن مېڭىپ يۈرۈپ، ئاتالىيە بىلەن دۇناشكىنى ئالدىرىتاتتى، ئۆ-
* لازار — ئىنجىلدە بايان قىلىنىشىچە، لازار ئۆلۈپ تۆت كۈندىن كېيىن
ئۇنى ئەيسا پەيغەمبەر تېرىلدۈرگەن ئىمىش.

زى داستىخان راسلاشقا كىرىشتى. ئاياللار يۇرتنىڭ رەسىمى ئاستىدا ئولتۇرغان سىتېپان تەرەپكە ئاندا - ساندا قىزىقىپ نەزەر تاشلاپ، ئۇنىڭ كەمزۇلغا، ياقىسىغا، سائىتىنىڭ كۈمۈش زەنجىرىگە تارالغان چېچىغا ئوغرىلىقچە كۆز يۈگۈرتۈپ، ھەيرانلىق بىلەن بىر - بىرىگە كۈلۈمسىرەپ قارىشاتتى. دارىيە تاشقىرىدىن لالىدەك قىزىرىپ كىرىپ كەلدى؛ ئۇ، ئۇياتچانلىق بىلەن ھىجىب يىپ، پەشتامسىنىڭ بىر بۇرجىكى بىلەن يۇققا لەۋلىرىنى سۈرتۈپ قويۇپ، كۆزلىرىنى چىمىلداتتى:

— ئوھۇ، جېنىم خوشنام، مەن سىزنى تونۇماي قاپتىمەن. سىز كازاڭقا ئوخشىماي قاپسىز.

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ۋاقىتنى غەنىمەت بىلىپ، بىر شەشە ساموكوتنى شىرەنىڭ ئۈستىگە ئېپىكىلىپ قويدى - دە، ئاغزىغا بېكىتىلگەن لاتىنى يۇلۇپ تاشلاپ، ئاچچىق - چۈچۈك تۈنۈنى پۇراپ قويۇپ، ماختىدى:

— تېتىپ باق، ئۆزۈم ياسىغان ھاراق، بىرتال سەرەڭگە چاقساڭ — لاۋۇلداپ كۆك ئوت ئۆرلەيدۇ، خۇداھەققى!

ئۇششاق - چۈششەك پاراڭ باشلاندى. سىتېپان تازا كۆڭلى تارتماي ئىچتى. ئەمما ئىچكەندىن كېيىن تېز كەيىپ بولۇشقا باشلاپ، يۇمشاپ قالدى.

— ئەمدى ئۆيلىنىش كېرەك، جان خوشنام. — دېدى پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ.

— نىمە دەۋاتىسىز؟ ئاۋالقى خوتۇنۇمنى نەگە قويمەن؟
— ئاۋالقىسى... ئاۋالقىسى — نىمە ئۇ... ئاۋالقى ئايالنى ئېشىكىرىمەيدۇ، دەپ ئويلايمەن؟ ئايال دېگەن بايتالغا ئوخشاش نەرسە، بايتالنى ئاغزىدىكى چىشى چۈشمىگىچە مىنىسەن... بىز ساڭا ياش بىرسىنى تېپىپ بېرىمىز.

— بىزنىڭ تۇرمۇشىمىز قالايمىقان بولۇپ كەتكەن بولسىمۇ...

جۇ... تېخى ئۆيلىنىشكەچە بېرىپ يەتمىگەن. بىر يېرىم ھەپتە دەم ئېلىشىم بار، ئۇندىن كېيىن باشقارمىغا بارىمەن، بەلكىم قۇرۇلتىيە قانۇنلار، — دېدى سىتېيان، كەيىن ئېشىپ ۋە ئۆزىنىڭ چەت ئەل تەلەپپۇزىنى ئاستا — ئاستا ئۆزگەرتىپ.

كۆپ ئۆتمەي چۈشكەن ئۆيىگە كەتتى، كېتەر ۋاقتىدا ئۇنى دارىيە زوققا تولغان نەزەر بىلەن ئۇزىتىپ قويدى، ئۇ كېتىش بىلەنلا تالاش — تارتىش، ھەر خىل گەپ — سۆزلەر باشلىنىپ كەتتى.

— باشقىچە بىلەرمەن بولۇۋاپتۇ، ئىتتىڭ بالىسى! سۆز- لەشلىرىنى قارىمايدىغان! خۇددى بىر باجگىردەك ياكى مۇھتەرم زاتىدەك بولۇۋاپتۇ تېخى... كۆرگىلى بارسام، ئورنىدىن تۇرۇۋاتقان ئىكەن، كۆيىنىگە ئۇستىدىن مۇرىسىگە توقا بېكىتىلگەن يىپەك ئىشتانباغ ئاستى. ۋاي توۋا — يەي! ئاتقا ئوخشاش، دۈمبىسى ۋە ئۆشنى باغ بىلەن مەھكەم بېكىتتى. بۇ قانداق ئىش؟ بۇنىڭ نىمىگە پايدىسى باركىن؟ ئۇ ھازىر كەمكۈتىسىز بىر ئالىم كىشىدەك بولۇۋاپتۇ، — پانتېلېي پروكوفىي يېۋىچ زوق بىلەن سۆزلەيتتى، ئۇ شۇنىڭغا خوشال ئىدىكى، سىتېيان ئاداۋەت ساقلىماستىن، بۇ يەرگە كېلىپ، بۇلارنىڭ تۈز — تامىغىدىن يىرگىنىمەي تېتىپ كۆردى.

پاراڭلاردىن مەلۇم بولدىكى، سىتېيان ھەربى خىزمەتنى ئۆتەپ بولغاندىن كېيىن يېزىدا تۇرىدىكەن، ئۆي — جاي ۋە ئىگىلىگىنى قايتا تىكلەيدىكەن. گەپ ئارىسىدا ئۇ ئۆزىنىڭ پۇلى بارلىغىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتتى، بۇنىڭ بىلەن پانتېلېي پروكوفىي ۋىچتا سوزۇلۇچان يېپىشقاق مۇلاھىزە پەيدا قىلدى ۋە ئىختىيار- سىر ھۆرمەت قىلىش تۇيغۇسىنى ئويغاتتى.

— خېلى پۇل بىلەن قايتقان ئوخشايدۇ! — دېدى پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئۇ كەتكەندىن كېيىن، — سەرمايسى بار، قاغىش تەككۈرىنىڭ. ئەسرلىكتىن قۇتۇلغان كازاكلار جۇل — جۇل كىيىملەر بىلەن قايتىپ كېلىشەتتى، ئەمما ئۇ تاراقلاپ كەلگىنىنى قارىمايدىغان... بىرسىنى ئۆلتۈرگەن ياكى ئوغرىلىق قىلغانغۇ دەيمەن.

دەسلەپكى كۈنلەردە ستېپان ئانىكۇشكىنىڭ ئۆيىدە يېتىپ دەم ئالدى، كۈچىغا كەمدىن — كەم چىقتى. خوشنىلار ئۇنى كۆزب تىپ يۈردى، ئۇنىڭ ھەر بىر ھەركىتىگە دىققەت قىلىشتى، ھەتتا ستېپان نىمە قىلماقچى بولۇۋاتىدۇ، دەپ، ئانىكۇشكىنىڭ خو- تۇنىدىن سۈرۈشتە قىلىپ كۆرۈشتى، ئەمما بۇ ئايال ئاغزىنى مەھكەم يۇمۇپ، ھەممىنى سىر تۇتاتتى. ئۆزىنى ھېچنەمە بىلىمەيدىغانغا سالاتتى.

ئانىكۇشكىنىڭ خوتۇنى مېلىخوفلاردىن ئات ياللىۋېلىپ، بىر شەنبە كۈنى سەھەردە نەگىدۇ بىر يەرگە يوقالغاندىن كېيىن يېزىدا ھەر خىل گەپلەر پەيدا بولۇشقا باشلىدى. ئىشنىڭ ماھىيىتىنى پەقەت پانتېلېي پروكوفېيېۋىچلا سېزىۋالدى. ئۇ ئاقساق بايتالنى تۆت چاقلىق ھارۋىغا قوشۇۋاتقاندا ئىلمىنىش ئاغا: «ئاكسىنىيەنىڭ قېشىغا بارىدۇ» — دەپ كۆزىنى قىسىپ قويدى. چال خاتالاشمىغان ئىدى. ئانىكۇشكىنىڭ ئايالى ستېپاننىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن راستىنلا ياكودونىيغا كەتكەن ئىدى. «ئاكسىنىيەدىن سوراپ كۆرگىن. بۇرۇنقى ئاچچىق ئەلەملەرنى تاشلاپ ئېرىڭىڭىزگە قايتىپ كېلەمسەن — يوق؟ دەپ سورا» — دېگەن ئىدى ئۇ.

ستېپان شۇ كۈنى سەۋرى — تاقتە ۋە ئارامىنى پۈتۈنلەي يوقىتىپ، كەچكىچە يېزىنى ئارىلاپ يۈردى، موخوفنىڭ ئۆيىنىڭ

پېشايۇنىدا سېرگىي پلاتونوۋىچ ۋە ساسا بىلەن ئۇزاق ئۆلچەم تۇرۇپ، گېرمانىيە توغرىلىق ۋە ئۇ يەردە ئۆتكۈزگەن ھاياتى توغرىلىق، فرانسىيە ئارقىلىق دېڭىز يولى بىلەن قايتىپ كەلگەنلىكى توغرىلىق سۆزلەپ بەردى. بىر تەرەپتىن سۆزلەپ، بىر تەرەپتىن موخوفنىڭ شىكايىتىگە قۇلاق سالاتتى ۋە سائىتىگە ھە دەپ قارايتتى...

ئايال ئۆي خوجايىنى ياگودنوۋىدىن قاش قاراغاندا قايتىپ كەلدى. ئۇ يازلىق ئاشخانىدا كەچكى تاماق تەييارلاۋىتىپ، ئاكسىنىيەنىڭ بۇ تۇيۇقسىز خەۋەردىن قورقۇپ كەتكەنلىكىنى، ستېپان توغرىلىق كۆپ نەرسە سورىغانلىقىنى، ئەمما قايتىپ كېلىشىنى قەتئى رەت قىلغانلىقىنى ئېيتتى.

— ئۇنىڭ قايتىپ كېلىشىگە ئېھتىياجى يوق، ئۇ يەردە پومىش شىك ئايال دەك پاشايدىكەن. سەمىرپ ئوبدان بولۇپ قاپتۇ، يۈزلىرى ئاپپاق. ئېغىر ئىش قىلمايدىكەن. ئۇنىڭغا يەنە نىمە لازىم؟ شۇنداق ياسىنىۋاپتۇكى، ئەقلىگە يەتمەيدۇ. ئادەتتىكى كۈنلەر— دىمۇ ئۈستىگە قارەك ئاپپاق كۆينەك كىيىپ يۈردىكەن، قوللىرى پاك— پاكىز... — دېدى ئانىكۇشكىنىڭ ئايالى ھەسەت بىلەن ئەلىمىنى ئىچىگە يۇتۇپ.

ستېپاننىڭ ياڭاق سۆڭىكى قىزىرىپ كەتتى، تۆۋەن قارىغان روشەن كۆزلىرىدە غەزەپ، غەم— غۇسسە ئوتى بىر يېنىپ، بىر ئۆچۈپ قالاتتى. سىرلانغان قاچىغا قوشۇقنى تۈگۈرۈپ قېتىق مى ئالغاندا قولنىڭ تىترىكىنى ئاران باستى. ئويلىنىپ تۇرۇپ، ئالدىرىماستىن سوئال بېرىپ تۇردى:

— ئاكسىنىيە ئۆز تۇرمۇشى بىلەن ماختاندى، دېدىڭمۇ؟
— ئۇ يەردىكىدەك ھايات نەدە! ئۇنداق تۇرمۇش كەچۈرۈشكە ھېچكىم قارشى تۇرمايدۇ.

— مەن توغرىلىق گەپ سورىمىدىمۇ؟

— سورىمايچۇ! سىزنىڭ كەلگىنىڭىزنى ئېيتىشىم بىلەنلا

چىرايى ئاپپاق ئاقىرىپ كەتتى.

كەچلىك تاماقنى يەپ بولغاندىن كېيىن، سىتېيان ئوت-

چۆپ ئۆسكەن ھويلىغا چىقتى.

ئاۋغۇست ئاخشىمىنىڭ گۈگۈنى تېز كېلىپ، تېزلا ئۆتۈپ

كېتەتتى. كېچىنىڭ نەم، سالقىن ھاۋاسىدا شامال دۈرۈڭچىنىڭ

بازابانلىرى غىرە تاقىلدايتتى، يېقىمسىز ئاۋازلار ئاڭلىناتتى.

يۈزىنى ساغۇچ داغ قاپلىغان ئايدىن چۈشۈپ تۇرغان شولا ئاس-

تىدا ئادەتتىكىدەك توپ - توپ بولۇۋالغان كىشىلەر كۈن بويى

خاماندا تېپىلگەن ئاشلىق دۆۋىلىرىنى سورۇشاتتى. چەشلەنگەن

دانلارنى ئامبارغا توشۇپ ئېپىكرەتتى. يېڭى تېپىلگەن بۇغداي

توپانلىرىنىڭ چاڭ - تۈزۈڭلىرىدىن تارقانغان قىزىق چۈچۈمەل پۇراق

يېزىنى قاپلىۋالغان. مەشق مەيدانىنىڭ يېقىن بىر يېرىدە ھور

بىلەن ھەركەتلىنىدىغان ئاشلىق تېپىدىغان ماشىنا گۈرسۈلدەپ

تۇراتتى، ئىتلار قاۋۇشاتتى. يىراقتىكى خامانلاردا سوزۇق ناخشا

ئاۋازى ئاڭلىناتتى. دون دەرياسىدىن چۈچۈمەل نەملىك

كېلەتتى.

سىتېيان قاشاغا يۆلىنىپ، كوچا ئارقىلىق كۆرۈنۈپ تۇر-

غان دوننىڭ ئېقىمىغا ۋە ئاينىڭ قىيپاش شولىسى چۈشكەن يىلان

باغرى سوقماق يولغا ئۇزاق كۆز تىكتى. ئېقىن سۇنىڭ يۈزى

چىمىرلاپ تۇراتتى. دوننىڭ بېرىقى قىرغىغىدا تېرەكلەر مۇڭد-

شىپ ئارام ئالاتتى. سىتېياننى قاينۇ - ھەسرەت ئاستا ۋە قەتئى

ئىيەت بىلەن ئۆز قۇچىغىغا ئالغان ئىدى.

×

×

تاڭ سەھەردە يامغۇر ياغدى، ئەمما كۈن چىققان
دىن كېيىن بۇلۇتلار تارقىلىپ كەتتى - دە، پەقەت ئىككى سا-
ئەت ئۆتكەندىن كېيىنلا ھارۋا چاقىرىنىڭ چەمبىرىگە يېپىشىپ
قۇرۇپ قالغان لايىلار ھۆل - يېغىن بولغانلىغىنى ئەسكە سالدى.
ستېپان ئەتىگەندىلا ياگودنويغا يېتىپ كەلدى. كۆڭلى
دەككە - دۈككە بولۇپ، ئېتىنى دەرۋازا ئالدىغا باغلىدى، ئاندىن
تېز - تېز گۈرسۈلدەپ مېڭىپ خىزمەتكارلار قوراسىغا كىردى.

ئوت - چۆپلىرى قۇرىغان كەڭ ئازادە ھويلا بوب - بوش
ئىكەن. ئات ئېغىلىنىڭ ئالدىدىكى قىغىنىڭ ئۈستىدە توخۇلار
تۇمشۇقى بىلەن دان ئاختۇراتتى. يېقىلىپ چۈشكەن قاشانىڭ
ئۈستىدە توك قاغىدەك قاپ - قارا بىر خوراز بىر ئورنىدا دەس-
سىنىپ تۇراتتى. ئۇ روڭۇلداپ، مېكىيانلارنى چاقىرىپ، ئۆزىنى
قاشا ئۈستىدە ئۆمىلەپ يۈرگەن قىزىل قوڭغۇزلارنى چوقىلاپ يى-
گەنگە سالاتتى. سەمىرىپ كەتكەن شادا پاچاق ئوۋ ئىتلىرى فاي-
تون تۇرىدىغان لاپاسنىڭ سايىسىدە ياتاتتى. قارا - مويىناق
كالتە قۇيرۇق ئالتە كۈچۈك ئانىسىنى - تۇنجى قېتىم كۈچۈكلە-
گەن قانچۇقنى ياتقۇزۇۋېلىپ، پۇتلىرىنى تىرەپ، يۇمشاق سۈر-
ئەمچەكلەرنى تاتقۇشلاپ ئېمىشەتتى. خوجايىن تۇرىدىغان ئۆينىڭ
تۈنىگە ئۆگزىسىنىڭ سايە تەرىپىدە شەبەنەم پاقىرايتتى.

ستېپان ئەتراپقا زېھىن قويۇپ قاراپ چىققاندىن كېيىن
خىزمەتكارلار ياتىغىغا كىرىپ، سېمىز ئاشپەز ئايالدىن سورىدى:
- ئاكىسىنى بىلەن كۆرۈشكىلى بولارمۇ؟

— سىز كىم بولىسىز؟ — دىدى ئاشپەز ئايال تەرلىگەن چوقۇر يۈزىنى پەشتامىسى بىلەن ئېرتىپ.

— بۇنىڭ سىزگە لازىمى يوق. ئاكىسىنىيە نەدە؟

— خوجايىنىنىڭ قېشىغا كەتتى. كۈتۈپ تۇرۇڭ.

ستېپان ئولتۇرۇپ، قاتتىق چارچىغان قىياپەتتە شىلەپ سىنى تىزىغا قويدى. ئاشپەز ئايال مەشكە چوڭۇنلىرىنى تىقىپ، مېھمانغا ئېتىۋار قىلماي، تۆمۈر قىسقۇچلىرىنى تاراقلاشتى. ئاشخانىدا سۈزمە قېتىق بىلەن قۇلماقنىڭ ئاچچىق — چۈچۈك ھىدى ئاڭغىپ تۇراتتى. ئوچاق بېشىدا، تاملاردا، ئۇن يۇقى پەشتاقتا ئۈستىدە چىۋىنلەر قاپ — قارا چېچىلىپ كەتكەن. ستېپان قۇلغىنى دىڭ، تۇتۇپ، سىرتقا قۇلاق سېلىپ، كۈتۈپ ئول تۇراتتى. ئاكىسىنىيەنىڭ تونۇش قەدەم تىۋىشى گويا ئۇنى ئورۇن دۇقتىن ئىرغىتىپ تاشلىغاندەك بولدى. ئۇ ئورنىدىن دەس تۇردى، شىلەپىسى تىزىدىن چۈشۈپ كەتتى.

ئاكىسىنىيە بىر دەستە تەخسە كۆتىرىپ كىرىپ كەلدى. يۈزىدىن قان قېچىپ ئۆلۈكتەكلا بولۇپ قالدى. پولىتىيىپ تۇرغان لەۋلىرىنىڭ بۇرچەكلىرى تىترەپ كەتتى. ئۇ تەخسىلەرنى بىنچارە ھالەتتە مەيدىسىگە يېقىپ، ۋەھىمىگە چۈشكەن كۆزلىرىنى ستېپاندىن ئۆزىمەي تۇرۇپلا قالدى. ئاندىن جايىدىن قانداقتۇ بىرلا قوزغىلىپ، شىرنەنىڭ قېشىغا چاپسانلا كەلدى — دە، قولىنى بوشاتتى.

— سالامەتمۇسەن؟

ستېپان ئۇيۇقۇدىكى كىشىدەك ئەندىكىپ، چوڭقۇر نەپەس ئالدى، زومۇ زو ئاران كەلگەن كۈلكىسى لەۋلىرىنى بوشاش تۇردى. ئۇ لام — جىم دىمەستىن، ئالدىغا مۈكچىيىپ، ئاكىسىنىيەگە قولىنى سوزدى.

— مېنىڭ ھوجرامغا كىرەيلى... — دېدى ئاكىسىنىڭ بىلەن ئۇنى تەكلىپ قىلىپ.

ستېپان شىلەپسىنى ئېغىر نەرسىنى كۆتەرگەندەك ئارانلا قولغا ئالدى؛ مىڭسىگە قان ئۇرۇلۇپ، كۆزلىرى قاراڭغۇلاشتى. ئاكىسىنىڭ ئۆيىگە كىرىپ، كىچىككىنە شىرەنىڭ ئىككى تەرىپىگە ئىككىسى ئولتۇرۇش بىلەنلا، ئاكىسىنى قۇرۇپ كەتكەن لەۋلىرىنى يالاپ قويۇپ، ئىگىرىغان ئاھاڭ بىلەن سورىدى:

— سەن نەدىن پەيدا بولۇپ قالدىڭ؟

ستېپان بىلىنەر - بىلىنمەس غەيرى تەبىئىي خوشاللىق بىلەن، مەس ئادەمدەك قولىنى شىلتاپ قويدى. لەۋلىرىدىن تېخى چە بايقى شاتلىق ۋە دەرتلىك كۆلكىسى ئېرىمايتتى. — ئەسرلىكتىن قېچىپ ... سېنىڭ قېشىڭغا كەلدىم، ئاكىسىنى ...

ئۇ ئېرى - بېرى تەرەددۇتلىنىپ، ئورنىدىن ساپچىپ تۇر- دى - دە، يانچۇغىدىن كىچىككىنە بىر تۈگۈنچە كىشى ئېلىپ، ئۇ- نىڭدىن يەنە بىر لاتىنى تەقەززالىق بىلەن سۇغۇرۇپ چىقاردى، قوللىرىنىڭ تىترىگىنى باسالماي، لاتىنى ئېچىپ، بىر دانە ئا- يالچە كۈمۈش قول، سائىتى ۋە بىر دانە ئاددى ھاۋارەڭ كۆزلۈك ئۈزۈكنى چىقاردى ... بۇ نەرسىلەرنى تەرلىگەن ئالقىنى بىلەن ئاكىسىنىگە سۈندى، ئاكىسىنى ئۆزىگە ياتلىشىپ كەتكەن، حور- لۇققا كۆمۈلگەن ھىجىيىشتىن خۇنۇكلەشكەن ئەپت - بەشىرىدىن كۆز ئۈزمەي قاراپ تۇراتتى.

— مە، ئال، بۇنى ساڭا ساقلىغان ئىدىم ... بىللە ئۆمۈر ئۆتكۈزدۈك...

— ئۇنىڭ ماڭا نىمە كېرىكى بار؟ تۇرۇپ تۇر ... — ئاك

سەننىيەنىڭ ئۆلۈكتەك قېنى قاچقان لەۋلىرىدىن شۇ سۆز ئارانلا چىقتى.

— ئال، لەۋزىمنى يەردە قويما ... ئەخمەقلىغىمىزنى تاشلاش كېرەك...

ئاكسىنىيە قولىنى پانا قىلىپ، ئورنىدىن تۇردى — دە، مەشنىڭ سۇپىسىغا چېكىندى.

— توۋا، سېنى ھالاك بولدى دېيىشۋاتاتتى...

— سەن خوشال بولغانىدىڭ؟

ئاكسىنىيە جاۋاپ بەرمىدى، ئۇ ئەمدى ئۆزىنى خاتىرجەم تۇتۇپ ئېرنىڭ بېشىدىن — ئايغىغىچە سىنچىلاپ قاراپ، پۇختا دەزماللانغان كۆيىنگىنىڭ قاتلىغىنى بىكارلا تۈزىتىپ تۇردى. ئاندىن ئىككى فولنى ئارقىسىغا تۇتۇپ، مۇنداق دېدى:

— ئانىڭۇشكىنىڭ ئايالىنى سەن ئەۋەتكەنىدىڭ؟ ... ئۇ — نىڭ ئېيتىشىچە سەن مېنى قېشىڭغا چاقىرغان ئىكەن سەن ... بىللە تۇرۇشقا:

— بارامسەن؟ — دەپ سۆزىنى بۆلدى ستېپان.

— ياق، — ئاكسىنىيەنىڭ ئاۋازى قۇرۇقلا چىقتى، — ياق، بارمايمەن.

— نېمىشقا؟

— كۆڭلۈمدىن چىقىپ قالدىڭ، بىر ئاز ۋاقتى ئۆتتى... ۋاقتى ئۆتۈپ كەتتى.

— ئەمما مەن ئىگىلىگىمىزنى قايتىدىن يولغا سالماقچى ئىدىم. گېرمانىيىدىن قايتىپ كېلىۋاتقاندىمۇ شۇنى ئويلىدىم، ئۇ يەردە تۇرغاندىمۇ مۇشۇ ئوي — پىكرىمنى توختىتىپ قويغىنىم يوق ... سەن نېمە قىلماقچىسەن، ئاكسىنىيە؟ گېنىگورنىيىنى تاشلىۋېتىپتۇ ... ياكى سەن باشقا بىرسىنى بېيۋالدىڭمۇ؟

ئاڭلىشىمچە، سەن پائىنىڭ ئوغلى بىلەن ... راستمۇ؟
ئاكسىنىيەنىڭ ئىككى مەڭزىگە ئوتتەك ئىسسىق قان تېپىپ
چىقتى، ھەتتا ئاز - نومۇستىن كۆز - قاپاقلىرى ئېغىرلىشىپ،
ياش تامچىسى كۆرۈندى.

— ھەئە، ھازىر شۇنىڭ بىلەن تۇرۇۋاتىمەن. راست.
— مەن تەنە قىلمايمەن، — دېدى ستېپان قورقۇپ كې-
تىپ، — مەن شۇنىڭغا غارىتىپ ئېيتىۋاتىمەنكى، بەلكىم سەن
ئۆز تۇرمۇشۇڭنى بىر يەرگە توختاتىمىغانسەن؟ ئۇنىڭ سېنى
كېرەك قىلىدىغان ۋاقتى ئۇزاققا بارمايدۇ، ئەركىلىك ... مانا
كۆزلىرىڭنىڭ ئاستىدا قورۇق پەيدا بويىتۇ... ئۇ سېنى تاشلىۋېتى-
دۇ، ئۇ سەيدىن تويعاندا، قوغلىۋېتىدۇ. ئۇ چاغدا نەگە باردىمەن،
كىمگە يۆلىنىسەن؟ سەن غالىپلىق قىلىپ تويىمىدىڭمۇ؟ ئۆزەڭ
بىل... مەن پۇل بىلەن كەلدىم. ئۇرۇش تۈگەيدۇ، ئوبدان تۈر-
مۇش كەچۈرمىز، بىللە بولارمىز، دەپ ئويلىغان ئىدىم. مەن ئۆت-
كەن ئىشلارنى ئۇنتۇشنى خالايمەن...

— ئىلگىرى سەن نىمىنى ئويلىغان ئىدىڭ، ئەزىز دوستۇم
ستېپان؟ — ئاكسىنىيە شاتلىقتىن كۆزىگە ياش ئېلىپ تىت-
رەپ سۆزلىدى ۋە سۆيىدىن سەكرەپ چۈشۈپ، توپ - توغرا
شېرىنىڭ قېشىغا كەلدى، — ئىلگىرى مېنىڭ ياشلىق
باھارىمنى خازان قىلغاندا نىمىنى ئويلىغان ئىدىڭ؟ سەن مېنى
گىرىشكىغا ئىتتىرىپ بەردىڭ... مېنىڭ يۈرىكىمنى سولدۇرغان سەن
ئۆزەڭ... ماڭا نىمىلەرنى قىلغىنىڭ ئېسىڭدۇم؟

— مەن ھېساپ - كىتاپ قىلىشقا كەلمىدىم... سەن... ھە-
دىن بىلىسەن؟ بەلكىم، مەن بۇ توغرىلىق ئويلا - ئويلا قاخشاپ
جېنىم بىر يەرگە بېرىپ قالغاندۇ. بەلكىم، مەن بۇنى ئەسكە ئال-
غاندا، باشقا بىر ھاياتنى باشتىن كەچۈرگەندۇرمەن... — ستې-

پان شىرەگە قويۇلغان قوللىرىغا ئۇزاق سىنىچىلاپ قاراپ، گويا
ئېيتقان سۆزلىرىنى ئاغزىدىن تەگ - تومۇرىدىن كولاپ چىقار-
غاندەك قىلاتتى، — سېنى ئويلا - ئويلا... يۈرىگىم لەختە - لەختە
قان بولدى. كېچە - كۈندۈز خىيالىمدىن كەتمىدىك... مەن ئۇ
يەردە بىر تۇل خوتۇن بىلەن، — نېمىس ئايال بىلەن تۇردۇم...
باياشات تۇرمۇش كەچۈردۈم، شۇنداق بولسىمۇ، ئۇنى تاشلاپ كەل-
دىم... ئۆيگە تارتىشىپلا تۇردۇم...

— تىنچ تۇرمۇشقا نەشنا بولدۇڭمۇ؟ — دەپ قەھرى بىلەن
سورىدى ئاكىسىنى، بۇرۇن تۆشۈكلىرى تىترەپ كەتتى، — خۇ-
جاينى بولۇشنى خالامسەن؟ بەلكىم، پەرزەنت كۆرۈشنى خالايدى-
غانسەن، كىرىگىنى يۇيىدىغان، ئۆزەڭنى بېقىپ ئاسرايدىغان بىر
خوتۇن بولسا دەيدىغانسەن؟ — ئۇ زەھەر خەندە بىلەن كۈلۈپ قو-
دى، — ياق، ھەرگىز خۇدا كۆرسەتمىسۇن! مەن قېرىپ قالدىم،
يۈزۈمدىكى قورۇقلارنى كۆرۈپسەنغۇ... بالا تۇغۇش خىيالىمدىن
چىقىپ كەتكەن. مەن ھازىر كۆڭۈل ئاچىدىغان ئاشنا ئاياللارنىڭ
قېتىرىدا يولۇپ قالدىم، ئۇنداقلار بالا تۇغۇشقا يارمايدۇ...
بۇنداق ئايالنىڭ نىمە كېرىگى بار؟

— سەن بەك ئۆتكۈر بولۇپ كېتىپسەنغۇ...

— نىمە دىسەڭ دېگىن، بولغىنىم شۇ.

— شۇنداق قىلىپ، بارمامسەن؟

— ياق، بارمايمەن، ھەرگىز بارمايمەن.

— ماقۇل، سالامەت بول، — سىتېيان ئورنىدىن تۇردى،

بىللە يۈزۈكنى قولغا بىكارلا ئايلاندۇرۇپ، يەنە شىرەنىڭ ئۈستىگە
قويدى، — بىر پىكىرگە كەلگەندىن كېيىن خەۋەر قىلارسەن.

ئاكسىنىيە ئۇنى دەرۋازىغىچە ئۇزىتىپ چىقتى. ھارۋا چاق-
لىرىدىن تۈزىغان چاق - تۈزەك سىتېياننىڭ كەڭ يەلكىلىرىنى قاپ

لاپ كېتىۋاتقانلىغىغا ئۇزاق قاراپ تۇردى.

ئاچچىق ھەسرەت يېشى ئاكىسىنى يەكۋى. ئۇ، ئەمەلگە ئاشىغان ئارزۇ - ئارمانلىرىنى غۇۋا ئوبلاپ، پىچىلداپ بىخەلىمەتلىدى - ئۆز ھاياتىنىڭ يېڭىۋاشىنى شامالدا ئۇچۇپ بەربات بولغانلىغىغا ھەسرەت چەكتى. ئۇ يېۋگېنىيگە ئەمدى كېرەك بولمايدىغانلىغىنى بىلگەندىن كېيىن ۋە ئېرىنىڭ فايىتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئۆزىنىڭ قېشىدا كېتىشكە، سىرۋىقى مەھرۇم بولغان مەختىنىڭ پارچە - پۇرات بۇردىلىرىنى ھىلىمەم بولسا ئەپلىپ - سەپلىپ تېرىۋېلىشقا بەل باغلىغان ئىدى. مۇشۇ قارارى بىلەن سىتېپاننى كۈتكەن ئىدى. ئەمما سىتېپاننىڭ پىچارە ھالەتتە بولۇپ يۇن ئېگىپ كەلگەنلىكىنى كۆرگەندىن كېيىن ئاكىسىنىڭ كۆڭلىدە ياۋۇز بىر تەكەببۇرلۇق، ئۆزىنىڭ باگۇدونىدا خورلىنىپ تۇرۇۋېرىشىگە يول قويمايدىغان تەكەببۇرلۇق باش كۆتەردى. ئۇ ئۆزىنىڭ سۆز - ھەركەتلىرىنى نىمە ئۈچۈن شۇنداق ئىدارە قىلىدىغانلىغىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى. ئۇ ئۆتكەنكى بەرت - ئەلەملىرىنى ئەسكە ئالدى، ئاشۇ ئادەمدىن كۆرگەن ھەۋرى - ھايلارنى، بازغاندەك مۇشتىدىن تارتقان ئازاپ - ئوقۇۋەتلىرىنى ئەسكە ئالدى. دە، ئۆزىنىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى ئۆزگۈسى كەلمەسچىمۇ. كۆڭلىدە ئۆزى قىلىپ بولغان ئىشتىن قاتتىق چۆچۈپ، مۇنۇ ئىكەندەك سۆزلەر بىلەن وعۇنۇقۇپ كەتتى: «ياق، قېشىڭغا بارمايمەن. ياق».

ئۇ، يىراقلىشىپ كېتىۋاتقان ھارۋىغا بويىنىنى سوزۇپ يەنە بىر قېتىم كۆز تىكتى. سىتېپان قامچىسىنى بىلىپ يولنىڭ يان قىسمىدىكى پاكار ئەمەننىڭ سىبېرىيە رەڭگىدىكى جىيىكىدىن ئۆتۈپ، كۆزدىن غايىپ بولدى.

X

X

ئەتىسى ئاكىسىنى ھېساپنى ئۇزۇپ، تېگىشلىك پۇللىرىنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، نەرسە... كېرەكلىرىنى يىغىشتۇرۇپ تەييار بولدى. يېۋگېنىيى بىلەن خوشلىشىۋېتىپ، ئازغىنا كۆز يېشى قىلدى.

— مېنى يامان دەپ تىلغا ئالماڭ، يېۋگېنىيى نىكولا.

يېۋىچ.

— ھەي، بۇ نىمە دېگىنىڭ، سۆيۈملۈگۈم!... ھەممە ئىشلىرىنىڭ ئۈچۈن ساڭا رەھمەت.

يېۋگېنىيىنىڭ ئاۋازى ئۆزىنىڭ خىجىللىغىنى يېپىپ، ساختا خۇرسەنلىك بىلەن چىقتى.

شۇنىڭ بىلەن ئاكىسىنى كەتتى. قاش قارايدىغاندا تاتارسكى يېزىسىغا يېتىپ باردى.

ستېپان ئاكىسىنى ئەۋەتۈرۈش ئالدىدا قارشى ئالدى.

— كەلدىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ كۈلۈمسىرەپ، — پۇ.

تۈنلەي كەلدىڭمۇ؟ ئەمدى قايتىپ كەتمەيدىغانىسەن؟

— كەتمەيمەن، — دەپ ئاددىلا جاۋاپ قايتۇردى ئاكىسىنى.

ئاندىن يېرىم ۋەيران بولغان ئۆيگە، قاماق ئوت بىلەن قارا شىۋاق باسقان ھويلىغا يۈرگى سىقىلغان ھالدا كۆز يۈگۈرتۈپ چىقتى.

دۇر نوۋىسكايا كەنتىگە يېقىن بىر يەردە ۋېشېننىسكى پولكى چېكىنىۋاتقان قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى بىلەن 1 - قېتىم جەڭگە كىرىشىپ قالدى.

گىرىگورىي مېلبخوف كوماندىسى ئاستىدىكى يۈزلۈك بۆلۈنمە چۈش ۋاقتىدا باغ - ۋاران قاپلىغان كىچىككىنە بىرىپىزنى ئالدى، يېزائىچى بىلەن تېپىز يارلىقنى يۇيۇپ ئاققان ئۆس - تەڭ بويىدا، تال - سۆڭەكلەرنىڭ سالقىن سايىسىدە، گىرىگورىي كازاكلارنى ئاتتىن چۈشۈردى. يېقىن بىر جايدا بوش قاراتۇپراق يەردىن بۇلاق كۆزلىرى بۇلدۇقلاپ چۈش ئۇراتتى، سۈيى مۇزدەك ئىكەن؛ كازاكلار سۇنى فۇراژكىلىرى بىلەن كەملەپ ئېلىپ، تەش - نالىق بىلەن ئىچىشتى، ئاندىن ئۇلار ئۇسسزلىغىنى خېلىلا باس - قاندىن كېيىن ھۆل فۇراژكىلارنى تەرلىگەن بېشىغا كىيىشتى. ئىسسىقتىن قاغىراپ تۇرغان يېزىنىڭ قاق ئۈستىدە قۇياش ئېسىلىپ تۇراتتى، يەر چۈش ۋاقتىنىڭ تۆتەك پەردىسىگە چۈمك - لىپ تاۋلىناتتى، ئوت - چۆپلەر ۋە تال - سۆڭەكلەرنىڭ ياپراقلىرى تومۇز ئاپتۇنىنىڭ كۆيدۈرگۈچ نۇرىغا كۆمۈلگەنلىكتىن، سول - شىپ، يەرگە ئېگىلىپ قالغان، ئەمما تال - سۆڭەكلەر سايە تاشلاپ تۇرغان ئۆستەڭ بويى خېلىلا سالقىن بولۇپ، فېرىقنىز گۈللەر ۋە باشقا نەم تۇپراقتىن ئوزۇقلانغان ھەرخىل ساراقسان ئوتلار مەخپەلدەك كۆكۈرۈپ تۇراتتى؛ ئۆستەڭنىڭ كىچىك قولتۇقلىرى

دىكى سۇ يۈزىدە يۇمران ماسا ئوتلار مەھبۇپ قىزلارنىڭ تەبەسە
سۈمىدەك يالتىراپ تۇراتتى؛ ئايلا نىمىنىڭ ئارقىسىدىكى بىرىدە
ئۆدەكلەر قاناتلىرى بىلەن سۇنى شاپلا قلايتتى؛ ئاتلار پۇشۇقۇ-
رۇپ، سۇغا ئۈمۈلەتتى، پاتقاق يەرنى شالاپلىتىپ كېچىپ،
تىزگىنىنى بوشىتىشقا كۈچنەتتى، ئۆستەڭنىڭ ئوت-
تۇرسىغا بېرىۋېلىپ، سۇنى لىپىتاتتى ۋە تۇمشۇغى بىلەن
پاكىزەك ئاققان يەرنى ئىزلەيتتى. ئۇلارنىڭ يۇمشاق تۈكلۈك
لەۋلىرىدىن چۈشكەن ئالماستەك تامچىلارنى ئىسسىق شامال ئۇ-
چۇرۇپ كېتەتتى، پېتىقلا نغان ئۆستەڭ نېگىدىن كۆتىرىلگەن لاي-
دىن گۈڭۈتنىڭ پۇرىغى كېلەتتى، يالىڭاچلىنىپ قالغان تال - سۆ-
گەنلەرنىڭ چىرىگەن يىلتىزىدىن چۈچۈمەل ھىد ئاڭغىپ
تۇراتتى...

كازاكلار قېرىقىز ئارىسىدا يانپاشلاپ يېتىپ ئەمدىلا پاراڭ-
غاچۇشۇپ، تاكاچېكىپ تۇرۇشقا، چارلاشقا بارغانلار قايتىپ
كەلدى. «قىزىلار» دېگەن سۆزنى ئاڭلاش بىلەنلا ھەممەيلەن بىر-
دىنلا چاچراپ تۇرىدىن تۇرۇشتى، ئاتلارنىڭ ئەيىللىرىنى چىڭىتىپ
قويۇشتى، يەنە ئۆستەڭگە بېرىپ، سۇدانلىرىنى توشقۇزۇشتى،
سۇ ئىچىپ سىراپ بولۇشتى، ئېھتىمال، ھەركىم ئۆز ئىچىدە:
«مۇشۇنداق ساپ، مەسۇم بالىنىڭ كۆز يېشىدەك سۈپ - سۈزۈك
سۇدىن يەنە ئىچىشكە نېسىپ بولارمۇ بولماسمۇ...» دەپ ئويلاش-
قان بولۇشى مۇمكىن.

ئۇلار يول ئۈستىدە ئۆستەڭنى كېچىپ ئۆتكەندىن كېيىن
توخاشتى.

يېزىنىڭ چېتىدە، قارائەمەن ئۆسكەن سۈر-قۇملۇق
دۆڭنى بويلاپ، بىر چاقىرىم نېرىدا قىزىل ئارمىيىنىڭ چارلىغۇچى-
لىرى كېلىۋاتاتتى، سەككىز ئاتلىق يېزىغا قاراپ ئېھتىيات بىلەن

قىرنىڭ ئۈستىدىن پەسكە چۈشتى.

— بىز ئۇلارنى تۇتۇۋالسىمىز! رۇخسەت قىلامسەن؟ — دېدى
مىتكا كور شۈنۈپ گىرىگورىيغا.

ئۇ يېرىم ۋىزۋوت ئادەمنى ئېلىپ ئايلانما يول بىلەن يېزىنىڭ
سىرتىغا چىقتى؛ ئەمما چارلىغۇچىلار كازاكلارنى بايقاپ قېلىپ، ئار-
قىسىغا قايتتى.

بىر سائەت ئۆتكەندىن كېيىن پولكىنىڭ قالغان ئىككى
بۆلۈملىرى يېتىپ كەلگەندە، كازاكلار يولغا چىقىشتى. چارلىغۇچى-
لارنىڭ ئېلىپ كەلگەن خەۋىرىگە قارىغاندا، قىزىللار تەخمىنەن
مىڭ مىلتىقلىق ئەسكەر بىلەن بۇلارغا قارشى كېلىۋېتىپتۇ، ۋېشېنسكى
پولكىنىڭ بۆلۈملىرى ئوڭ تەرەپ بىلەن كېلىۋاتقان 33 - يېلا-
نىسكى-بۇكانوۋسكى پولكى بىلەن بولغان ئالاقىنى يوقىتىپ قويغان
ئىدى، شۇنداق بولسىمۇ، جەڭگە كىرىشكە قارار قىلىشتى، بۇلاردىڭ
دېن ئېشىپ، پەسكە چۈشكەندىن كېيىن ئاتتىن چۈشۈشتى، ئات
باقارلار ئاتلارنى يېزىغا تۇتىشىپ تۇرغان كەڭ ساياغا ئېلىپ
كېتىشتى، ئوڭ تەرەپتىرەك بىر يەردە رازۋېتچىكلار توقۇنۇشۇپ
قالدى. قول پىلىموتى قاتتىق تاتىلداشقا باشلىدى.

كۆپ ئۆتمەي، قىزىللارنىڭ شالاڭ سەپلىرى كۆرۈندى.
گىرىگورىي ئۆز بۆلۈمىسىنى سايىنىڭ قىرغىقى ئالدىدا سەپ تارت-
قۇزدى. كازاكلار ئات يايلىسىدەك ئۇششاق چاتقال قاپلاپ
تۇرغان ئىگىز قىرنىڭ ئۈستىگە چاپلىشىپ يېتىپ تۇرۇشتى. گىر-
گورىي پاكار ياۋا ئالما دەرىخىنىڭ تۈۋىدە يېتىپ، دۇرۇن بىلەن
دۈشمەننىڭ يىراقتىكى سەپلىرىگە كۆز تىكىپ تۇردى. ئۇنىڭغا
ئەڭ ئالدىدا ئىككى سەپنىڭ قاتارلىشىپ كېلىۋاتقانلىقى، ئۇ-
لارنىڭ ئارقىسىدىن، ئورۇلغان ئاشلىقنىڭ يىغىۋېلىنىمىغان قوڭۇر
دۆۋىلىرى ئارىسىدا سەپ تۈزۈپ كېلىۋاتقان ئۇزۇن كولوننا نا-

ھايتى ئوچۇق كۆرۈندى.

گىرگورىنى ۋە كازاكلارنى ھەيران قالدۇرغان نەرسە شۇ بولدىكى، 1 - سەپنىڭ ئالدىدا ئىگىز ئاق بوز ئات مىنگەن بىر ئاتلىق كېلىۋاتاتتى، - ئېھتىمال ئۇ كوماندىر بولسا كېرەك. 2 - سەپنىڭ ئالدىدىمۇ ئايرىم - ئايرىم ئىككى كىشى كېلىۋاتاتتى. ئۈچىنچىسىنىمۇ كوماندىر باشلاپ ماڭغان ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا بايراق لەپىلدەپ تۇراتتى. بايراقنىڭ رەختى ئاشلىغى ئورۇلغان ئېتىزنىڭ قارامتۇل سېرىق ئېگىزلىغىدا گويا بىر تامچە قاندەك قىزىرىپ كۆرۈنەتتى.

— ئۇلارنىڭ كومىسسارلىرى ئالدىدا كېلىۋاتىدۇ! — دەپ توۋلىۋەتتى كازاكلارنىڭ بىرسى.

— ھۇ! قەھرىمانلىق دىگەن مانا شۇ! — دىدى مىستكا كورشۇنوپ ئىچ - ئىچىگە پاتماي پىخىلداپ كۈلۈپ.
— قاراڭلار، بۇرادەرلەر! ئەنە قىزىللار، كۆردۈڭلارمۇ ئۇلارنىڭ باتۇرلۇغىنى!

بۆلۈنمىدىكى كازاكلارنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك ئورنىدىن كۆتىرىلىپ، ھاي-ھايلاشتى. ئالغانلىرىنى كۆزىگە تۇتۇپ، كۈن-نۇرىدىن دالدا قىلىشتى. گەپ - سۆزلەر بېسىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئەجەل ئالدىدىكى ئىنتايىن ۋەھىملىك، سۈرلۈك سۈكۈنات، بۇ-لۇت كۆلەڭگىسىدەك دالا ۋە سايىنىڭ ئۈستىنى ئاستا - ئاستا ئىتائەتكارلىق بىلەن قاپلىۋالدى.

گىرگورىي ئارقىسىغا قايرىلىپ قارىغان ئىدى، يېزىنىڭ بىر بېقىنىدىكى كۆكۈش - كۈل رەڭ ئارال دەك كۆرۈنگەن تال - سۆڭەكلەرنىڭ نېرىسىدا ئاسمانغا كۆتىرىلگەن چاڭ - توزاڭ نا-مايەن بولدى؛ 2 - بۆلۈنمە ئاتلىرىنى سۈكۈلدەتتى، يان-تەرەپتىن دۈشمەنگە قارشى كېلىۋاتاتتى. ساي ھازىرچە بۆلۈنمە

نىڭ ئالغا ئىلگىرىلىشىنى نىقاپلاپ تۇردى، ئەمما تۆت چاقىرىمچە ئىلگىرىلەپ بارغاندىن كېيىن بۆلۈنمىدىكى كازاكلار تاراپىغا رىلىپ، دۆڭنىڭ ئۈستىگە ئۆمىلەپ چىقىشقا باشلىدى، گىرىگورىي بۇنى كۆرۈپ، بۆلۈنمىنىڭ قانچە ۋاقىتتا ۋە قانچىلىك يول ماڭغاندىن كېيىن دۈشمەندىڭ يان تەرىپىگە تەڭلىشىۋالالايدىغانلىقىنى ئۆز خىيالىدا ئېنىقلىۋالدى.

— يا — ۱ — ت! — دەپ كوماندا بەردى گىرىگورىي، شارىتلا ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ، دۇربۇننى قېلىپىغا سېلىپ تۇرۇپ. ئۇ ئۆز ئەسكەرلىرىنىڭ قېشىغا كەلدى. كازاكلارنىڭ قىزغۇچ مائىلىشاڭغۇ ئىسسىق بىلەن چاڭ - توزاڭدىن قارىيىپ كەتكەن يۈزلىرى گىرىگورىيغا بۇرۇلدى. ئۇلار بىر-بىرىگە قاراپ قويۇپ يېتىشتى. «تەييار بول!» دىگەن كوماندىدىن كېيىن مىلىتىنىڭ زاتۋورلىرى يىرتقۇچلارچە شاراقلاشقا باشلىدى. يۇقۇ-رىدىن قاراپ تۇرغان گىرىگورىيغا كېرىلىپ تۇرغان ئاياقلار، فۇ-راۋىكلارنىڭ تەخسىدەك يۇمۇلاق تۆپىلىرى ۋە چاڭ باسقان گىمناستىپوركلارنىڭ دۈمبىلىرى ۋە شۇ دۈمبىلەرنىڭ تەرگە پىش-قان ئوقۇر ھەم تاغاقلىرى كۆرۈندى. كازاكلار پانا جاي ئىز-لەپ، ئەپلىك ئورۇن تاللاپ، ھەر تەرەپكە ئۆمىلەشتى. بەزىلىرى قاتتىق يەرنى قىلىچى بىلەن كۈلەپ باقتى.

شۇ چاغدا شامال بۇلار تۇرغان قىر بېشىغا قىزىللار تە-رەپتىن چۈشىنىكسىز ئاھاڭدىكى بىر ناخشا ئاۋازىنى ئۇچۇرۇپ كەلدى...

قىزىللارنىڭ سەپلىرى ئەگرى - بۈگرى تەكشىسىز چايقىلىپ كېلىۋاتاتتى. شۇ تەرەپتىن قاغىجىراپ تۇرغان كەڭ دالدا بىر يوقىلىپ، بىر ئاڭلىنىپ، خىرە ئادەم ئاۋازلىرى كېلىپ تۇردى.

گىرىگورىي يۈرىگىنىڭ يۇلۇۋاتىغانىدەك جايدىن قوزغىلىپ، قاتتىق سوقۇشقا باشلىغانلىغىنى ھېس قىلدى... كىشىنىڭ يۈرىگىنى تىترىتىدىغان ئاشۇ كۈينى ئۇ بۇرۇنمۇ ئاڭلىغان ئىدى، گلۇبوكايا كەنتىدە قىزىل گۇۋار-دىيىچى ماتروسلار ئىبادەتكە تۇرغاندەك بېشىدىن كوزىركىسىز شەپكىلىرىنى ئېلىپ، ھايان بىلەن كۆزلىرىنى چاقىتىپ، ئاشۇ ناخشىنى ئېيتقانلىغىنى ئاڭلىغان ئىدى. گىرىگورىيىنىڭ كۆڭلىدە تۇيۇقسىز ئالاقىزادىلىك پەيدا بولدى، ۋۇجۇدىنى قورقۇنچىغا ئوخشاش بىر خاتىرجەمسىزلىك قاپلىدى.

— ئۇلار نېمىشقا ھۆكۈرىيدۇ؟ — دەپ سورىدى بىر قېرى كازاك تەشۋىش بىلەن بېشىنى بۇراپ.

— قانداقتۇ بىر دۇئانى ئوقۇۋاتقاندا كەتكەنلىكىنى بىلمىدىمۇ، — دەپ جاۋاپ بەردى ئۇنىڭغا ئوڭ تەرەپتە ياتقان بىرسى. — ئۇلارنىڭ ئوقۇغىنى جىن - شەيتانلارنىڭ دۇئاسى! —

دەپ كۈلدى ئاندىرىي كاشۇلىن؛ ئاندىن قېشىدا تۇرغان گىرىگورىيغا يۈرەكلىك بىلەن قاراپ سورىدى، — سەن، پانتېلېۋ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە بولغان ئىدىڭمۇ، شۇ تاپتا ناخشا ئېيتىش نىمىگە كېرەك بولۇپ قالغانلىغىنى، سەلەكىم بىلىدىغانىمەن؟ سەلەكىم سەنمۇ ئۇلارغا قوشۇلۇپ ئېيتقان بولۇشۇڭ مۇمكىن؟

— «... ئىگە بولۇش ئۈچۈن يەرگە!»* — دېگەن يىراقتىن ئاڭلىنىۋاتقان چۈشىنىكسىز سۆزلەر تەنتەنە بىلەن ياڭراپ، ئارقىدىنلا يەنە دالا ئۈستىنى سۈكۈنات قاپلىدى. كازاكلار تېتىقسىزلىق بىلەن شادىمان بولۇشتى. سەپنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىرسى قاقاقلاپ كۈلدى. مەتكا كورشۇنوپ ھولۇقۇپ تىپىرچىلاشقا باشلىدى؛

* بۇ — «ئىنتېرناتسىئونال» شېئىرىنىڭ بىر جۈملىسى — ت.

— ھەي، ئاڭلىدىڭلارمۇ؟ ئۇلارنىڭ يەرگە ئىگە بولغۇسى كەپتۇ!... — دىدى — دە، ئەدەپسىز سۆزلەر بىلەن ئاغزىنى بۇزدى، — گىرىگورىي پانتېلېۋا ماڭا رۇخسەت قىلغىنا، ئاۋۇ ئاتنىڭ ئۈستىدىكىنى ئېتىپ چۈشۈرەي! بىر زەرەبە بىلەن ئىشىنى تامام قىلايمۇ؟

ئۇ ماقۇللۇقى كۈتمەستىنلا ئوق چىقاردى. ئوق ئاتلىقنى بىزاۋىتتا قىلدۈرۋەتتى. ئۇ ئاتتىن چۈشۈپ، ئۇنى بىرسىگە بەردى. — دە، يالڭاچلانغان قىلىچىنى پاقىرتىپ، سەپنىڭ ئالدىدا ماڭدى.

كازاكلار ئوق چىقىرىشقا باشلىدى. قىزىللار يېتىشىۋالدى. گىرىگورىي پىلىموتچىلارغا ئوت ئېچىشقا بۇيرۇق قىلدى. پىلىموتتىن ئىككى تىزىق ئوق ئېتىلغاندىن كېيىن 1 — سەپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئالغا يۈگۈزدى. ئون سارجىن يۈگۈرگەندىن كېيىن يەنە يېتىۋالدى. گىرىگورىي دۇربۇن بىلەن قاراپ، قىزىل گۇۋاردىيىچىلەرنىڭ گۈرجەك بىلەن ئاكوپ قېزىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇلارنىڭ ئۈستىدە كۆكۈش چاڭ توزۇشقا باشلىدى، سەپنىڭ ئالدىدا، سۇغۇرنىڭ يىنىلىرى ئاغزىدا دۆۋىلەنگەن ئوپىغا ئوخشاش كىچىككىنە قىر پەيدا بولدى. ئۇيەردىن ئۈزلۈكسىز ئېتىلغان ئوقلاردىن ئوت لاۋۇلداشقا باشلىدى. ئىككى تەرەپتىن ئېتىشىش ئەۋج ئالدى. ئۇرۇش ئۇزۇنغا سوزۇلۇش ئېھتىمالىنى تۇغدۇردى. بىر سائەتتىن كېيىن كازاكلار چىقىشقا ئۇچرىدى: 1 — ۋىزۋوتتىن بىر ئادەم ئوق بىلەن يەرۋۇچتى. ئۈچ ئادەم يارىدار بولۇپ، سايىدىكى ئات باقارلارنىڭ قېشى! ئۆمىلەپ كەتتى. 2 — بۆلۈنمە يان تەرەپتىن پەيدا بولۇپ، چاڭ كۆتىرىپ ئاتا كىغا ئۆتتى، ئاتا كىنى قىزىللار پىلىموت ئوتى بىلەن قايتۇردى. كازاكلارنىڭ بىر توپ بولۇپ يىغىلىپ، يەنە

يەلپۈگۈچتەك يېيىلىپ، ئالاقزادە بولۇپ ئارقىغا قاچقانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. شۇ چېكىنىشتىن كېيىن بۆلۈنمە ئۇزقاتارلىرىنى تەڭلەشتۈرۈۋالدى - دە، ھاي - ھايلاپ ۋاقىرىماستىن، يەنە ئاتا - كىغا ئۆتتى. يەنە شىددەتلىك ياغدۇرۇلغان پىلىموت ئوقى ئۇ - لارنى شامال ئۇچۇرغان غازاڭدەك ئارقىغا قوغلىدى.

شۇنداق بولسىمۇ، بۇ ئاتا كىلار قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ بەرداشلىغىنى تەۋرىتىپ قويدى - 1 - قاتاردىكى سەپ قالايتتىمىكىن، ئارقىغا چېكىندى.

گىرىگورىي ئوت ئېچىشنى توختاتماستىن، بۆلۈنمىنى ئورنىدىن تۇرغۇزدى. كازا كىلار ياتماستىن ئالغا مېڭىۋەردى. دەسلەپكى چاغدا ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىنى قاپلىۋالغان بەزىبىر ئىككىلىنىش ۋە ئېسەنكەرەش ئەمدى يوقالغاندەك ئىدى. پوزىتسىيىگە تېزلىك بىلەن يېتىپ كەلگەن توپچىلار باتارىيەسى ئۇلارنىڭ كۆتۈرەڭگۈ كەيپىياتىغا مەدەت بەردى. ئوت ئېچىش ئورنىغا ئېلىپ كېلىنگەن 1 - توپچى ۋىزۋوت ئوق ياغدۇردى. گىرىگورىي ئاتلارنى ئېپكېلىش ئۈچۈن ئات باقارلارغا بۇيرۇق ئەۋەتتى. ئۇ ئاتا كىغا ھازىرلانغان ئىدى. ئۇرۇشنىڭ دەسلەۋىدە گىرىگورىي قىزىللارنى كۈزەتكەن ھېلىقى ئالما دەرەخىنىڭ تۈۋىدە 3 - زەمبىرەكنىڭ ئالدىنقى چاقلىرى پەسكە چۈشۈرۈلدى. تار كەلىغى شىم كىيگەن ئۇزۇن ئۇرۇش ئوقىسىر رەمبىرەكنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ، قامچىسىنى ئۆتۈگىنىڭ فونچىغا ئۇرۇپ قويۇپ، كېيىن قالغان جىلاۋدارلارغا قەھرى بىلەن چىقىراپ ۋاقىرىدى: - ئېلىپ كەت! ئاڭلىدىڭمۇ؟! جىن بوغۇپ ئۆلتۈرسۇن سەن ھارامزەدىلەرنى!...

كۈزەتكۈچى ئوقىتىسىر بىلەن باش ئوقىتىسىر باتارىيەدىن يېرىم چاقىرىم نېرىدا ئاتتىن چۈشتى - دە، كېچىككەن دۆڭنىڭ ئۈستىگە

چىقىپ، چېكىنىۋاتقان دۈشمەن سەپلىرىنى دۇربۇن بىلەن قاراپ تۇرۇشتى. ئېلېفۇندىستلار يۈگۈرۈپ يۈرۈپ سىم تارتىپ، باتارىيىنى كۈزىتىش پونكىتى بىلەن تۇتاشتۇرۇۋاتاتتى، ياشىنىپ قالغان ياساۋۇلنىڭ — باتارىيە كەماندىرىنىڭ — يوغان بارماقلىرى دۇربۇننىڭ غىلىدىرىگىنى ئەسەيلەرچە چۆگىلىتەتتى (بىر بارمىغىدىكى ئالتۇن ئۇزۇك چوڭىدەك قىزىرىپ تۇراتتى). ئۇ 1 - زەمبىرەكنىڭ قېشىدا غۇيۇلداپ ئۆتكەن ئوقلاردىن بېشىنى ئېلىپ قېچىپ، بىكاردىن بىر ئورۇندا دەپسىنىپ تۇراتتى، ھەر بىر سىلكىگەندە يېنىغا ئېسىۋالغان كونا دالا سومكىسى تەۋرىنىپ كېتەتتى.

بوڭ - بوڭ، قاراس - قۇرۇس ئاڭلانغان گۈلدۈرلەشلەردىن كېيىن گىرىگورىي سىناق ئۈچۈن ئېسىلغان سىنارەتنىڭ چۈشكەن يېرىنى كۈزىتىپ تۇرۇپ ئارقىسىغا يالت قىلىپ قارىغان ئىدى: ئاتقۇچىلار بار كۈچىنى ئىشقا سېلىپ، خىرىلداپ، زەمبىرەكنىڭ چاقىدىن ئىتتىرىۋاتقان ئىكەن. دەسلەپ ئېتىلغان شىراپىنىل ئورۇلمىغان بۇغداينىڭ قاتارلىرىنى قاپلاپ كەتتى - دە، كۆپ - كۆك ھاۋادا شامال توزغىپ تاشلىغان تۇتۇن ئاپپاق پاختىدەك پارچە - پارچە بۆلۈنۈپ، ئۇزاققىچە كۆزدىن غايىپ بولماي تۇردى.

تۆت زەمبىرەك يىقىتىلغان بۇغداي قاتارلىرىنىڭ نېرىسىغا نۆۋەت بىلەن سىنارەتلەرنى يوللاپ تۇردى، ئەمما گىرىگورىي ھېچ كۈتمىگەن ھالدا، زەمبىرەك ئوقلىرى قىزىللارنىڭ سەپلىرىنى ئۈنچىلىك قالايمىقانلاشتۇرالمىدى - قىزىللار ئالدىرىماي، تەشكىللىك ھالدا چېكىنىپ، ئىگىز داۋاندىن ئېشىپ، سايغا چۈشۈپ كەتتى - دە، كازاكلارنىڭ نەزەر دائىرىسىدىن غايىپ بولدى. ئەمدىلىكتە ئاتا كىنىڭ مەنىسىز ئىكەنلىكىنى چۈشەنگەن گىرىگورىي

ھەر ھالدا باتارىيە كوماندىرى بىلەن سۆزلىشىپ كۆرمەكچى بولدى. ئۇ كوماندىرىنىڭ قېشىغا لەپەڭلەپ كەلدى - دە، ئايتاپتا كۆيۈپ، مەللەرەڭ تۈس ئالغان بۇرۇتنىڭ ئۈچىنى سول قولى بىلەن چىمدىپ تۇرۇپ، ئوچۇق چىراي كۈلۈمسىرەپ:

— ئاتاڭغا ئۆتەي دىۋىدىم! — دىدى.

— ئۇ يەردە قانداق ئاتاڭغا ئۆتكىلى بولىسۇن! —
ياساۋۇل بېشىنى تەرسالىق بىلەن چايقاپ، قۇراڭكىسىنىڭ كۆزىركىسى ئاستىدىن ئېقىپ چۈشۈۋاتقان تەرنى قولىنىڭ ئارقىسى بىلەن ئېرتتى. — ئۇ ئىتنىڭ بالىلىرىنىڭ قانداق چېكىنىۋاتقانلىغىنى كۆرۈۋاتامسىز؟ ئۇلار تەسلىم بولمايدۇ! ئەگەر تەسلىم بولسا كۈلكىلىك ئىش بولاتتى، چۈنكى ئۇلارنىڭ بۇ قىسىملىرىغا باشچىلىق قىلغانلارنىڭ پۈتۈن تەركىۋى — كادىر — ئوفىتسېرلەر، مېنىڭ بىر يولدىشىم، قوشۇن ستارىشىنىسى سىروفىمۇ شۇلارنىڭ ئارىسىدا...

— بۇنى سىز نەدىن بىلىسىز؟ — گىرىگورىي ئىشەنمىگەن دەك قىلىپ كۆزلىرىنى چىمىلداتتى.

— خائىن قاچقۇنلار... ئېتىش توختىتىلسۇن! — دەپ ياساۋۇل كوماندا بەردى - دە، گويا ئۆزىنى ئاقلىغاندەك چۈشەنچە بەردى، — ئوق ئېتىشنىڭ پايدىسى يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە سىنارەت ئاز... سىز مېلىخوفمۇ؟ تونۇشۇپ قويايلى؛ مەن پولاتۋىتسېۋ بولمەن، — ئۇ تەرلىگەن يوغان ئالقىنىنى شارتلا سوقۇپ، گىرىگورىيىنىڭ قولىنى سىقتى، ئەمما ھايالىسىز قولىنى بوشتىۋالدى - دە، ياپىلاق سومكىسىنىڭ ئوچۇق تۈر - غان خالتىسىغا قولىنى سېلىپ، پاپىروس ئالدى، — تاماكا چېكىڭ!

جلاۋدارلار گۈلدۈر - تاراق ئاۋاز بىلەن سايدىن چىقىش

تى، باتارىيىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئاتنى قوشۇشقا كىرىشتى. گىرېگورىي ئۆز بۆلۈنمىسىنى ئاتلىرىغا مىنگۈزۈپ، دۇڭنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپ كەتكەن قىزىلارنى قوغلاپ كەتتى.

قىزىلار ئالدىدىكى بىر يېزىنى ئىشغال قىلغان بولسىمۇ، ئەمما قارشىلىق كۆرسەتمەستىنلا قايتۇرۇپ بەردى. ۋېشېنسكا-يالىقلارنىڭ ئۈچ بۆلۈنمىسى ۋە بىز باتارىيە بۇ يېزىغا ئورۇنلاشتى. قورقۇپ قالغان ئاھالە ئۆيدىن تالاغا چىقىشىدى. كازاكلار يەيدىغان نەرسە ئىزلەپ، قورامۇ قورا يۈگۈرۈشۈپ يۈرەتتى. گىرېگورىي چەتتىكى بىر ئۆيىنىڭ قېشىدا ئاتتىن چۈشتى-دە، ئېتىنى قوراغا يېتىلەپ كىرىپ، پەلەمپەينىڭ ئالدىغا باغلاپ قويىدى. ئۆي ئىگىسى ياشىنىپ قالغان ئۇزۇنتۇرا كازاك بولۇپ، كارۋاتنىڭ ئۈستىدە ياتاتتى، بېشى قۇشنىڭ بېشىدەك تولىمۇ كىچىك بولۇپ، كىرىستۇقنىڭ ئۈستىدە يۇمۇلاپ تۇراتتى.

— ئاغرىپ قالىدىكۇمۇ. نىمە؟ — دېدى گىرېگورىي تېچلىق سوراشقاندىن كېيىن كۈلۈمسىرەپ.

— مەنچە زىم يوق...

ئۆي ئىگىسى ياغاندىن كېسەلمەن بولۇۋالغان ئىدى، ئۇ-نىڭ كۆزلىرىنىڭ ساراسىمە بىلەن پىلدىرلاپ تۇرغىنىغا قارىغاندا، ئۇنىڭغا ئېشىنىشكە بولمايدىغانلىغىنى گىرېگورىي پەملىۋالدى.

— كازاكلارنى بىر ۋاق تاماق بىلەن تويۇندۇرامسەن؟ — دەپ سورىدى گىرېگورىي فەتى تەلەپ بىلەن.

— سىزلەر قانچە كىشى؟ — دەپ سورىدى ئايال خوجاينى.

مەشتىن نېرىراق چېكىنىپ.

— بەش كىشى.

— ئۇنداق بولسا بوپتۇ، كىرىڭلار، خۇدانىڭ يوللىغان

رىسىقنى تەڭ كۆرەرمىز.

گىرىگورىيى كازاكلار بىلەن بىللە چۈشلۈك تاماقنى يەپ
بولغاندىن كېيىن كوچىغا چىقتى.

توپچىلار باتارىيىسى قۇدۇقنىڭ قېشىدا ئۇرۇشقا تولۇق
تەييارلانغان جەڭگىۋار ھالەتتە تۇراتتى. جابدۇقلىرى بوشىتىل-
مىغان ئاتلار توربىلىرىنى سىلكىشتۈرۈپ ئاخىرقى ئارپىلىرىنى
يەۋاتاتتى. جىلاۋدارلار بىلەن ئاتقۇچىلار ئوق - دورا يەششكىل-
رىنىڭ سايىسىدە ئاپتاپتىن پانالىنىپ توپنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇ-
شاتتى، بەزىلىرى ياتاتتى. توپچىلاردىن بىرسى پۇتلىرىنى مىن-
گەشتۈرۈپ، مۇرىسىنى تىرتىتىپ، دۈم يېتىپ ئۇخلاۋاتاتتى. ئېھ-
تىمال، ئۇ ئاۋال سالقىن سايىدە ياتقان بولسىمۇ، كېيىن سايە
يۆتكەلگەنلىكتىن، ئەمدى ئاپتاپ ئۇنىڭ مايسا ئوت يېپىشىپ
قالغان يالاڭباش جىنگىلەك چاپلىرىنى كۆيدۈرۈپ تۇراتتى.

تاسما جابدۇقلارنىڭ ئاستىدا ئاتلارنىڭ تەرگەپشكان ھۆل
تۈكلىرى كۆپۈكلىنىپ ساغۇچ تۈستە يالتىرايتتى. ئوفىتسېرلەر بىلەن
چاپارمەنلەر مىنىدىغان ئاتلار قاشاغا باغلاقلىق تۇراتتى، بۇلار-
نىڭ ئاياقلىرى پۈكۈلۈپ، بېشى مەيۈس ساڭگىلاپ قالغان. ئۈس-
تىۋېشنى چاڭ باسقان، تەرگە چۆمگەن كازاك
لار ئۈنچىقماي دەم ئېلىشاتتى ئوفىتسېرلەر باتارىيە كومان-
دىرى قۇدۇقنىڭ ياغىچىغا دۈمبىسى بىلەن يۆلىنىپ، يەردە ئول-
تۇرۇپ تاماكا چېكىشەتتى. ئۇلارنىڭ نېرىراقىدا، ئاپتاپتا كۆي-
گەن ياۋا گىيالىارنىڭ ئۈستىدە كازاكلار پۇتلىرىنى تەرەپ - تە-
رەپكە سوزۇپ، ئالتە بۇرجەك يۇلتۇز شەكلىدە يېتىشاتتى. ئۇلار
ھەدەپ چېلەكتىن قېتىق ئۇسۇپ ئىچىشەتتى، ئاندا - ساندا بە-
زىلىرى ئاغزىغا چىققان ئارپىنى تۈكۈرەتتى.

قۇياش ھەددىدىن تاشقىرى كۆيدۈرۈپ تۇراتتى. يېزىنىڭ
ئادەمىزىز كۈچلىرى دۆڭگىچە سوزۇلغان ئامبار ۋە ساراي لا-

پاسلىرىنىڭ ئاستىدا، قاشانىڭ تۈۋىدە، قېرىقىلارنىڭ سايىسىدا سايسىدە كازاكلار ئۇخلاۋاتاتتى. ئىگەر - جابدۇقلىرى ئېلىنىپ، خان ئاتلار قاشانىڭ ئالدىدا زىچچىدە بىر جايغا سىقىلىشىپ، ئىسسىقلىق سولامسىيىپ ئۈگىدىشەتتى. بىر كازاك ئاستىدىكى ئاتقا ئېرىنچەكلىك بىلەن ئاستا قامچىسىنى شىلتىپ قويۇپ، شۇ يەردىن ئۆتۈپ كەتتى. يەنە بىر كۈچىدا بولسا - بۇ كۈچا گويى ئۆتۈلۈپ كەتكەن چوڭ دالا يولىدەك ئىدى - يېشىل سىرلانغان زەمبىرەكلەر ۋە ھەربى سەپەر ھەم ئاپتاپتىن مادارى قۇرۇپ ئۇخلاۋاتقان ئادەملەر تاسادىپى پەيدا بولۇپ قالغان كېرەكسىز نەرسىدەك كۆرۈنەتتى.

قاتتىق زېرىكىشتىن كېيىن گىرىگورىي ئۆيىگە كىرىپ كېتەي دېۋىدى، شۇ ئارىدا كۈچا بويلاپ كېلىۋاتقان ئۈچ ئاتلىق كازاك كۆرۈندى، بۇلار باشقا بۆلۈنمىنىڭ ئادەملىرى بولۇپ، كىچىكرەك بىر توپ ئەسىرگە چۈشكەن قىزىل ئەسكەرلەرنى ھەيدەپ ئېلىپ كەلگەن ئىدى، زەمبىرەكچىلەر ئۆپۈر - تۆپۈر بولۇشۇپ، ئورنىدىن تۇرۇشتى - دە، گىمناستىيوركىلىرى بىلەن شىملىرىنىڭ تۈپىسىنى قېقىشتى. ئوفىتسېرلەرمۇ تۇرۇپ كېتىشتى. ياندىكى بىر ھويلىدا بىرسى خوشاللىق بىلەن ۋاقىرىۋەتتى:

— بۇرادەرلەر، ئەسىرلەرنى ھەيدەپ كەپتۇ!... سۆزۈمنى يالغان دەۋاتامسىلەر؟ يالغان سۆزلىگەن بولسام، مېنى خۇدا ئۇرسۇن!

تولا ئۇخلاپ كۆز - قاپاقلىرى ئىشىشغان كازاكلار ھويلا - ھويلىلاردىن ئالدىراش يۈگۈرۈپ چىقىشتى. ئەسىرلەر يېقىنىلاپ كەلدى - بەدىنىدىن تەر پۇرىغى كېلىپ تۇرغان، يۈز - كۆزىنى چاڭ باسقان سەككىز ياش يىگىت ئىكەن. بۇلارنى كازاكلار

زىچىچىدە ئورنىۋالدى.

— بۇلارنى نەدە قىلغا چۈشۈردۈڭلار؟ — دەپ سورىدى
باتارىيە كوماندىرى، ئەسىرلەرنى سوغاق نەزەر بىلەن بىر - بىر
قاراپ چىقىپ.

مۇھاپىزەتچىلەرنىڭ بىرسى، باتۇرلارچە ماختىنىپ جاۋاپ
بەردى:

— قالتىس پالۋانلار كەن بۇ! بۇلاردىن بىز يېزىنىڭ قىي
شىدىكى ئاپتاپپەرەسلەرنىڭ ئارىسىدىن نۇتۇۋالدۇق! سادىن
قوغدىغان بۇدۇنلەرگە ئوخشاش بىر جايدا تىقىلىشىپ تۇرغان
ئىكەن. بىز ئۇلارنى ئاتنىڭ ئۈستىدىن كۆرۈپ قالدۇق - دە،
ھەيدەپ ماڭدۇق! بىرسىنى ئۆلتۈردۇق...

قىزىل ئەسكەرلەر قورقۇمسىراپ سىقىلىشىپ تۇراتتى. رو-
شەنكى، ئۇلار جازالاشتىن قورقۇپ تۇرۇشانتى. كۆزلىرى مە-
يۇس ھالدا كازاكلارنىڭ يۈزىگە تەلپۈرەتتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە
پەقەت بىرسى، تۇرقىدىن يېشى چوڭراق، ئاپتاپتا چىرايى قار-
داپ كەتكەن، ياڭاق سۆڭىكى تومپايغان، ئۈستىدىكى گىمناستىيور-
كىسى مايلىشىپ قالغان ۋە پاقالچىغا ئورنىۋالغان لاتىسى
جۇل - جۇل بولۇپ كەتكەن قىزىل گۇۋاردىيىچى بىر ئاز ئالغاي
قارا كۆزلىرى بىلەن بۇلارنىڭ باش ئۈستىدىن نەپرەت بىلەن
قاراپ تۇراتتى ۋە تايماقتىن قانغان لەۋلىرىنى چىڭ يۇمۇۋال-
غان ئىدى. ئۇ دىققەت، كەڭ يەلكىلىك ئادەم ئىدى. ئاتنىڭ قىل-
دەك يىرىك، قارا چىنگىلەك چاچلىرىنىڭ ئۈستىگە كاكاردىسى
ئېلىپ تاشلانغان فۇراژكىنى يېشىل چەلپەكتەك قىيايتىپ كېي-
ۋالغان، ئېھتىمال بۇ شەپكە گېرمان ئۇرۇشىدىن ساق چىققان بو-
لۇشى مۇمكىن. ئۇ ئۆزىنى ئەركىن تۇتاتتى، تىرناقلىرىغا قان

ئۇيۇپ قالغان يوغان قارا بارماقلىرى بىلەن كۆيىنىگىنىڭ ئۈستىنى يېشىۋېتىلگەن ياقىسىنى ۋە قاپ - قارا يۇڭ باسقان ئىنچىكە كىكىرتىگىنى سىلاپ قوياتتى، تاشقى كۆرۈنۈشتە ئۇ بىپەرۋا ئادەمدەك كۆرۈنەتتى، ئەمما ئازادە بىر چەتكە سوزۇلۇپ تۇرغان پۇتى، گەرچە پايتىمىنىڭ ئۈستىدىن قېلىن ئوبىموتكا بىلەن ئورالغان بولسىمۇ، سوغاققا توڭلىغاندەك دېر - دېر تىترەيتتى، قالغانلىرى تامدەك ئاقىرىپ چىرايىدا قان قالمىغان، بۇلارنىڭ ئىچىدە ياغۇز ئاشۇ ئانار چىراي زەبەردەست بىرسى غەيرەتلىك كۆرۈنەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ باتارىيە كوماندىرى ئاشۇ يىگىتكە سوتال قويىدى:

— سەن كىم بولىسەن؟

قىزىل ئەسكەرنىڭ تاش كۆمۈر پارچىسىدەك ئۇششاق كۆزلىرى جانلىنىپ كەتتى - دە، سەزدۈرمەستىن، ئەمما ئەپچىللىك بىلەن ئۆزىنى تۈزۈۋالدى.

— مەن قىزىل ئارمىيە جەڭچىسى رۇس.

— فەيەرلىك سەن؟

— پىنزالىقمەن.

— ئۆز ئىختىيارىڭ بىلەن ئەسكەرلىككە يېزىلغانمۇ،

گېزەندە؟

— ھېچ ئۇنداق ئەمەس. مەن كونا ئارمىيىدە ستارشى ئۇنتىر ئوفىتسېر ئىدىم. 1917 - يىلىدىن باشلاپ قىزىل ئارمىيىگە قاتناشقان بولۇپ، مانا ھازىرغىچە شۇلار قاتارىدا بولۇپ كەلدىم...

مۇھاپىزەتچىلەردىن بىرسى سۆزگە ئارىلاشتى:

— بۇ ياۋۇز بىزگە ئوق ئاتتى!

— ئوق ئاتتى دىدىڭمۇ؟ — ياساۋۇل تەرنىنى تۇرۇپ، ئۇ—
دۋاندا تۇرغان گىرىگورىينىڭ كۆزىگە قاراپ قويۇپ، كۆزى بىلەن
ئەسلىرىنى ئىملاپ كۆرسەتتى، — مانا ئەمەسمۇ، ئەبلەخنىڭ ئىشى!
راست ئوق ئاتتىڭمۇ؟ مېنى ئەسلىرىگە ئالىدۇ دەپ ئويلىمىدىڭمۇ؟
مۇشۇ ئىشنىڭ ئۈچۈن ھازىر ئېتىلىساڭ قانداق قىلىسەن؟

— مەن ئۆزەمنى قوغداشنى ئويلىغان ئىدىم، — قىزىل
ئەسكەر يارىلانغان كالىپۇكلىرىنى پۇرۇشتۇرۇپ ئەيىكلارلارچە
كۈلۈپ قويدى.

— قانداق ئىپلاس نەرسە بۇ! ئەمىسە نېمىشقا ئوق ئېتىش
بىلەن ئۆزەڭنى قوغداپ قالالىمىدىڭ؟
— ئوقۇم تۈگەپ قالدى.

— ھە - ھە - ھە... — ياساۋۇل كۆزلىرىدىن مۇز ياغ
دۇرغان بولسىمۇ، ئەمما مەمنۇنلۇغىنى يوشۇرالمىدى، سولداقتا تە
كىلىپ قاراپ قالدى، — خوش سەن ئىتنىڭ بالىلىرى، زادى
قىيەرلىك نىمىلەرسەن؟ — دەپ سورىدى ئۇ ئەمدى باشقىچە
ئاھاڭ بىلەن، قالغان ھەممىسىگە خوشال كۆز يۈگۈرتۈپ.

— بىز ئەسكەرلىككە تۇتۇلغانلارمىز، جانابى ئالى!
بىز ساراتوف شەھىرىدىن... بالاشوۋىكلار...، — دەپ
زارلىنىشقا باشلىدى. بويىنى قاقىردەك ئۇزۇن، ئۇزۇنتۇرا يىگىت،
پات - پات كۆزلىرىنى پىرىلدىتىپ، مەللەرەڭ چاچلىرىنى تاتى-
لاپ قويۇپ.

گىرىگورىي ماش رەڭ كىيىم كىيگەن ياش يىگىتلەرگە قارىلىپ،
ئۇلارنىڭ ئاددى مۇزىك چىرايلىرىغا، كۆرۈمىز پىيادە ئەسكەر-
لىك تۇرقىغا زور قىزىقىش بىلەن قاراپ چىقتى. ياڭاق سۆڭىكى
چىققان يالپاق يۈز بىرىسى ئۇنىڭدا ئۆچمەنلىك تۇغدۇردى.

گىرگورىي ئۇنىڭغا قايرىلىپ، ئىستەزا ۋە زەردە بىلەن سورىدى:

— سەن ئىمىشقا ئوچۇقلا ئىقرار قىلىسەن؟ سەن ئېھتىمال ئۇلارنىڭ بىر روتىسىنى باشقۇرۇپ كەلگەنسەن؟ كوماندىرىمىدىڭ؟ سەن كوممۇنىستىمۇ؟ ئوقۇم تۈگەپ قالدى، دىدىڭمۇ؟ مۇشۇ ئىش ئۈچۈن بىز سېنى قىلىچ بىلەن چاپىمىز، ئۇ چاغدا قانداق قىلىسەن؟

قىزىل ئەسكەر، مىلتىق پەينىگىدىن ئېزىلگەن بۇرۇن تۆشۈكلىرىنى پۇشۇلدەتتەپ، جەسۇرلۇق بىلەن مۇنداق دىدى:

— مەن قەيسەرلىك قىلىپ ئىقرار بولۇۋاتقىنىم يوق، مەن بۇنىڭ نېمىسىنى يوشۇرمىەن؟ ئوق ئاتقان ئىكەنسەن، ئىقرار قىلىشك كېرەك ... مۇشۇ دىگىنىم توغرىمۇ؟ خوش، جازا-لاش مەسىلىسىگە كەلسەك، ئۆلتۈرسەڭلار، ئۆلتۈرۈۋېرىڭلار. مەن سىلەردىن — ئۇ يەنە كۈلدى، — ياخشىلىق كۈتمەيمەن، چۈنكى سىلەر كازا كقۇ.

ئەتراپتىكىلەرنىڭ ھەممىسى بۇ سۆزنى ماقۇللاپ مېيىغىدا كۈلۈشتى، سولدا تىنىڭ پاراسەتلىك بىلەن قىلغان سۆزىگە تەن بەرگەن گىرگورىي ئۇنىڭ قېشىدىن كەتتى. ئۇ ئەسەرلەرنىڭ قۇدۇق بېشىغا سۇ ئىچكىلى ئالدىراش ماڭغانلىغىنى كۆردى. تار كوچىدىن بۆلۈنمىدىكى كازاكلار ۋىزۋوت - ۋىزۋوت بويىچە سەپ تۈزۈپ چىقىشقا باشلىدى.

پولك ئۈزلۈكسىز ئۇرۇش بولۇۋاتقان جايلار دائىرىسىگە كىرىپ، بۇرۇنقى تۈتەك پەردە بىلەن نىقاپلىنىۋاتقان جايلار ئەمەلىيەتكە ئەگرى - بۈگرى رەسمىي ئۇرۇش فۇرونتىغا ئايلانغان دىن كېيىنمۇ، گىرگورىي ھەر ۋاقىت، مەيلى دۈشمەن بىلەن توقۇنۇشقاندا بولسۇن ياكى دۈشمەندىن بىۋاسىتە يېقىنلا بىر يەر - دە تۇرغاندا بولسۇن قىزىل ئەسكەرلەرگە، ئاشۇ رۇس سولداۋاتلىرىغا نىسبەتەن ئۆزىدە ئىنتايىن زور، تەشۋالىق بىر قىزىقىشنىڭ كۈچىيىپ بېرىۋاتقانلىقىنى جىددى ھېس قىلاتتى، ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلىش زادى نىمە ئۈچۈن ئۆزىگە لازىم بولۇپ قالغانلىقىنى چۈشەنمەيتتى. تۆت يىللىق ئۇرۇشنىڭ دەسلەپكى كۈنلىرىدە تۇغۇلغان ساددا - گۈدەكلەرچە تۇيغۇ ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا مەڭگۈ ساقلىنىپ قالغاندەك ئىدى، شۇ چاغدا ئۇ لېشنىۋى ئەتراپىدا بىرىڭسىز دۆڭنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ ئا - ۋىستىرىيە - ۋېنگرىيە ئەسكەرلىرىنى ۋە بۇلارنىڭ ھارۋا، ئات - ئۇلاقلىرىنى 1 - قېتىم كۈزەتكەن ئىدى. «بۇ نىمە فەلىدىغان ئادەملەردۇ؟ قانداق ئادەملەردۇ؟» گلۇبوكايا ئەتراپىدا چېرىنىستوفنىڭ ئەترىدى بىلەن جەڭ قىلغان ۋاقىتى گويا ئۇنىڭ ھاياتىدا ھېچ بولمىغاندەكلا ئىدى. ئەمما ئۇ چاغدا گىرگورىي ئۆز دۈشمەنلىرىنىڭ قىياپىتىنى ياخشى بىلەتتى - بۇ دۈشمەنلەرنىڭ كۆپچىلىگى دون ئوفىتسېراسىرى بىلەن كازاك لار ئىدى. ئەمەلىيەتكە بولسا بۇ يەردە رۇس سولداۋاتلىرى بىلەن،

قانداقتۇ باشقا بىر ئادەملەر بىلەن — سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ
تاغەدەك يۆلەنچۈك بولغان ۋە گىرىگورىيىنىڭ ئوي — پىكرىچە،
كازاكلارنىڭ يەر — سۇ، مۈلۈكلىرىنى تارتىۋېلىشقا ئىستىلۋات-
قان ئادەملەر بىلەن ئىش كۆرۈشكە توغرا كېلىۋاتىدۇ.

يەنە بىر قېتىم، ئۇرۇشتا ئۇ تاغ ئىتىگىدىكى جىرادىن
تۇيۇقسىز چىقىپ كەلگەن قىزىل ئەسكەرلەر بىلەن دىيەرلىك يىپ
قىىلا يەردە توقۇنۇشۇپ قالدى. ئۇ ئۆز ۋىزۋودى بىلەن ئاتلىق
چارلاشقا چىققان ئىدى، سايىنىڭ ئېقىنى بويلاپ مېڭىپ، ئىككى
ئاچا تارماققا يېقىن كەلگەندە «گ» تاۋۇشىنى قوپال
تەلەپپۇز قىلىپ، «ئۇ» تاۋۇشىنى ئۇرغۇسىز ئېنىق چىقىرىپ سۆز-
لىگەن رۇسچە سۆزنى ۋە شىتېرلىغان قەدەم ئاۋازىنى تۇيۇقسىز
ئاڭلاپ قالدى. بىرنەچچە قىزىل ئەسكەر — بۇلارنىڭ ئىچىدە
بىرسى خەنزۇ ئىدى — قىزىل ئۈستىگە سەكرەپ چىقتى — دە،
كازاكلارنى كۆرۈش بىلەن ھاڭ — ئاڭ بولۇپ، بىرسى كۈنتەھىران
لىقتىن تېڭىرقاپ قېتىپلا قېلىشتى.

— كازاكلار! — بىرسى يەرگە يېقىلىۋېتىپ، قورقۇنچلۇق
تا دۈدۇقلاپ ۋاقىرىدى.

خەنزۇ ئوق چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن تەڭلا بايىقى يەرگە
يىقىلغان ئاق سېرىق يىگىت ھولۇقۇپ، ئېز — ئېز سۆزلەپ ۋاقىر-
راشقا باشلىدى:

— يولداشلار! «ماكسىمكا» نى بەتلەڭلار! كازاكلار كېلىپ
قالدى!

— چاپسان بولۇڭلار! كازاكلار! ...

خەنزۇنى مىتكا كورشۇنۇق ناگان بىلەن غۇلاتتى — دە،
ئېتىنىڭ بېشىنى شارتلا بۇراپ، گىرىگورىيىنىڭ ئېتىغا يانداش-
مۇردى، ئاندىن تىك مىرغاقلىق جىلغا بويلاپ ئەڭ ئالدىدا ئې-

تىنى چاپتۇرۇپ كەتتى، ئۇ ئاتنىڭ تىزگىنىنى مەھكەم تۇتۇپ،
ئەگرى - بۇگىرى يەردە خەتەرلىك چېپىشلارنى باشقۇرۇپ بارا-
تى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قالغانلارمۇ قۇيۇنىدەك چاڭ كۆتىرىپ،
بىر - بىرىدىن ئوزۇپ كېتىشكە تىرىشىپ، ئاتلىرىنى تېز چاپتۇ-
رۇشتى. بۇلارنىڭ ئارقىسىدا پىلىموت بوم ئاۋاز بىلەن تاتىل-
داشقا باشلىدى، پىلىموت ئوقلىرى قىيالىقنىڭ يان باغرى ۋە
چوڭچىيىپ چىققان دوقمۇش جايلاردا ئۆسكەن قاراقات ۋە دو-
لانا ياپراقلىرىنى شاراقلىتەۋەتتى، سايىنىڭ ئىچىدىكى تاشلىق
لارنى ئۇۋىتىپ، زىلزىلىگە كەلتۈردى ...

گىرىگورىي يەنە بىرنەچچە قېتىم قىزىللار بىلەن يۈزمۇ
يۈز دۇچكېلىپ قالدى، كازاكلارنىڭ ئوقلىرى قىزىل
ئارمىيە جەڭچىلىرىنى تىك موللاق ئاتقۇزۇپ،
يەرگە يىقىتقانلىغىنى، ئۇلارغا يات بولغان بۇ ھوسۇلدار يەردە
ھاياتى بىلەن خوشلاشتۇرغانلىغىنى كۆردى.

... شۇنداق قىلىپ، گىرىگورىي ئاستا - ئاستا بولشېۋىك
لەرگە ئۆچمەن بولۇشقا باشلىدى. بولشېۋىكلەر ئۇنىڭ ھاياتىغا
دۈشمەن سۈپىتىدە باستۇرۇپ كىرىپ، ئۇنى يەردىن ئايرىدى! ما-
نا شۇنداق تۇيغۇ باشقا كازاكلارنىڭمۇ ۋۇجۇدىنى قاپلىۋالغانلىغى-
نى ئۇ ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى. ھەممە كازاكلارغا گويا بۇ ئۇرۇش
نەق ئاشۇ ئوبلاستقا بېسىپ كېلىۋاتقان بولشېۋىكلەرنىڭ كاساپ-
تى بىلەن بولۇۋاتقانداك تۇيۇلۇپ كەتكەن ئىدى. شۇڭا ھەر بىر
كازاك، يىغىۋېلىنمىغان بۇعداي دۆۋىلىرىگە قاراپ، ئاتلارنىڭ نۆي-
غى ئاستىدا نابۇت بولۇۋاتقان ئورۇلىغان تاشلىقلارغا قاراپ، بوپ-
بوش خامانلارغا قاراپ، ئۆزلىرىنىڭ نەچچە پاتمان يەرلىرىنى ۋە
يەرلەردە ئېغىر ئەمگەك بىلەن ھالىدىن كەتكەن ئاياللىرىنى ئې-
سىگە چۈشۈرەتتى - دە، يۈزىگى تاشەك قېتىپ، ۋەھشىلەشتى.

بەزى چاغدا جەڭدە گىرىگورىيىغا ئۇنىڭ. ھازىرقى دۈشمەنلىرى - تامبوف، رەزەن، ساراتوف مۇزىكىلىرىمۇ گويا بەرگە سولغان ئاچ-كۆزلۈكى بىلەن بۇ يەرگە كېلىۋاتقاندا ك تۇيۇلاتتى، «يەر ئۈچۈن گويا سۆيگەن يار ئۈچۈن ئۇرۇشقاندا ك ئۇرۇشمىز»، دەپ ئويلايتتى گىرىگورىي.

ئەسەرگە ئېلىش ئازىيىشقا باشلىدى. ئەسەرگە ئېلىنغانلارنى جازالاش ئىشلىرى پات - پات كۆرۈلىدىغان بولۇپ قالدى. بۇلاڭ-تالاڭ قىلىش قۇرۇنتلاردا كەلگۈدەك يامراشقا باشلىدى؛ بولۇپ-ۋېكەلەرگە ھېسداشلىق قىلىشتا گۇمانلىق بولغان ئادەملەرنىڭ نەرسە - كېرەكلىرىنى، قىزىل ئەسكەرلەر ئائىلىسىنىڭ مال - مۈلۈكلىرىنى تالان - تاراج قىلىدىغان بولۇشتى، ئەسەرلەرنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىنى سالدۇرۇۋېلىپ، قىپ - يالىڭاچ قىلىپ قويۇشاتتى...

ئات - ھارۋىدىن تارتىپ تاكى كېرەككە كەلمەيدىغان ئۇششاق - چۈششەك نەرسىلىرىگىچە ھەممىنى تارتىۋېلىشتى. كا-زاكلارمۇ ئالدى، ئوفتسىرلەرمۇ ئالدى. 21 - دەرىجىلىك كار-ۋان ھارۋىلىرى ئولجىغا لىق توشۇپ، ئۈستى تومپىيىپ كەتتى. ھارۋىلارغا بېسىلغان نەرسىلەرنىڭ ئىچىدە نىمىلەرنى يوق دەپ سەن! كىيىم - كېچەكمۇ، ساماۋارلارمۇ، تىكىش ماشىنىلىرىمۇ، ئاتنىڭ ئىگەر - جابدۇقلىرىمۇ - ئىشقىلىپ، ئازدۇر - كۆپتۇر قىممەتكە ئىگە نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى بار ئىدى. ھارۋىدىكى ئولجىلار ئۆي - ئۆيلەرگە توشۇلۇپ تۇردى. ئۇرۇق - تۇققانلىق رى ھەربى قىسىمغا ئوق - دورا ۋە ئوزۇق - تۆلۈكلەرنى جان دەپ يەتكۈزۈپ بېرىپ تۇرغان بولسا، قايتاشىدا ھارۋىلارنى بۇ-لاڭ - تالاڭ قىلىنغان نەرسىلەر بىلەن تولدۇرۇپ ئېلىپ كېتتە شەتتى. ئاتلىق پولكلار - بۇلار كۆپ ساننى تەشكىل قىلاتتى -

ئۆزلىرىنى تولىمۇ دىيىش - يۈگەنسز تۇتاتتى. پىيادە ئەسكەر -
نىڭ ئوقىدىن باشقا نەرسە سالىدىغان ھېچنەمىسى يوق ئىدى.
ئاتلىق ئەسكەر بولسا ئىگەرنىڭ خۇرجۇنىنى لىق توشقۇزغاندىن
تاشقىرى، بەزى نەرسىلەرنى ئىگەرنىڭ ئارقا تاسمىسى بىلەن
بۆكتەرگە فىلاتتى، شۇڭا ئۇلارنىڭ ئېتى ھەربى ئاتتىن كۆرە،
يۈك توشۇيدىغان ئۇلاققا ئوخشاپ قالاتتى، شۇنداق قىلىپ، بۇ -
رادەرلەر * ھەددىدىن ئاشقان ئىدى. ئۇرۇش ۋاقتىدىكى بۇلاڭ
چىلىق كازاكلار ئۈچۈن ھەمىشە ئەڭ مۇھىم ھەركەتلەندۈرگۈچ
گۈچ بولغان ئىدى. گىرىگورىي بۇنى قېرىلارنىڭ ئۆتمۈشتىكى
ئۇرۇش توغرىلىق سۆزلىگەن ھېكايىلىرىدىنمۇ ۋە ئۆز تەجرىبىسى
بويىچىمۇ بىلەتتى. تېخى گېرمان ئۇرۇشى كۈنلىرىدە ئۇ خىزمەت
قىلغان پولك پروسىيىنىڭ ئارقا سېپىگە ئۆتۈۋېلىپ كېتىۋاتقان
چاغدا، بىرىگادا كوماندىرى - خىزمەت كۆرسەتكەن گېنېرال -
12 بۆلۈمىنى سەپكە تىزىپ قويۇپ، دۇڭنىڭ ئىتىگىدىكى كىچىك
كىنە بىر شەھەرنى قامچىسى بىلەن كۆرسىتىپ تۇرۇپ، مۇنداق
دىگەن ئىدى:

— ئاشۇ شەھەرنى ئالساڭلار - ئىككى سائەت سىلەرنىڭ
ئىختىيارىڭلاردا بولىدۇ. ئەمما ئىككى سائەتتىن كېيىن بىرەر -
سىڭنىڭ بۇلاڭچىلىق قىلغىنىڭنى كۆرسەم، تامغا مىخلايمەن!
ئەمما نىمىشقىدۇ گىرىگورىيىنىڭ ۋۇجۇدىغا بۇنداق ئادەت
يۇقىمىغان ئىدى، - ئۇ پەقەت يەيدىغان نەرسە بىلەن ئېتىغا
يەم - خەشەك ئالاتتى، خالاس. كىشىنىڭ نەرسىسىگە قول تەك
كۆزۈشتىن كۆڭلى دەككە - دۈككە بولاتتى ۋە بۇلاڭ - تالاڭغا
نەپرەت بىلەن قارايتتى. بولۇپمۇ ئۆز كازاكلرىنىڭ بۇلاڭ -
تالاڭچىلىقى ئۇنىڭ كۆزىگە يىرگىنىشلىك كۆرۈنەتتى. شۇڭا ئۇ
* بۇ يەردە «بۇرادەرلەر» سۆزى ئىستىمىزا بىلەن ئېيتىلغان - ت.

تۆز بۆلۈنمىسىنى قاتتىق تۇتاتتى. ئۇنىڭ كازاڭلىرى كىشىنىڭ نەرسىلىرىنى ئالىدىغان بولسا يوشۇرۇن ھەم كەمدىن - كەم ئالاتتى. ئۇ ئەسەرلەرنى ئۆلتۈرۈشكە، كىيىم - كېچەڭلىرىنى سالىدۇرۇۋېلىشقا بۇيرۇق بەرمەيتتى. ئۇ تولىمۇ يۇمشاقلىق قىلغانلىقتىن، ئۆزىگە نىسبەتەن كازاڭلار بىلەن پولك باشلىقلىرىنىڭ نارازىلىقىنى پەيدا قىلىپ قويدى. بۇنىڭ سەۋىيىنى بىزگە چۈشەندۈرسۇن دەپ، ئۇنى دېۋىزىيە شىتابىغا چاقىرتىشتى. ھەربىي ئەمەلدارلاردىن بىرسى گىرگورىيغا دىۋەيلەپ كېلىپ، قوپال ئاۋاز بىلەن مۇنداق دىدى:

— خورۇنجى سەن بىر بۆلۈنمە ئەسكەرنى ئىشتىن چىقاردىڭغۇ؟ سەن نىمىشقا لىپىراللىق قىلىسەن؟ سەن بىرەر پۇر-سەت كېلىپ قالىدۇ دەپ يۇمشاقلىق قىلىپ يۈرمەسەن؟ كونا ئادەتتىكى مىڭگەڭدىن چىقماي، ئىككى قوللۇق ھۈنەر ئىشلىتىپ يۈرمەسەن؟... بىرەر قېتىم ۋاقىراپ قويىمىساڭ، بۇ ساڭا قانداق بولىنى؟ بولدى، گەپ قىلما! تەرتىپنى بىلمەسەن؟ قانداق، سېنى يۆتكىۋېتىش كېرەكمۇ؟ زادى يۆتكىۋېتەيلى! بۆلۈنمىسى بۈگۈنلا تاپشۇرۇپ بېرىشكە بۇيرۇيمەن! يەنە ئېسىڭدە بولسۇن، بۇرادەر... شىتىرلىماي يۈر!

پولك ئاينىڭ ئاخىرىدا بىر قاتاردا ياندېشىپ كەلگەن 33 - يېلاننىڭ پولكىنىڭ بۆلۈنمىلىرى بىلەن بىرلىكتە گىرېمەچىيە لوكنى ئىشغال قىلدى.

تۆۋەندە، ئويمانلىق بويلاپ تال - سۆڭەكلەر، ئاق موم تال ۋە تېرەكلەر قويۇق ئۆسكەن ئىدى، قىيالىقنىڭ يان باغرىدا 30 چە تاملىرى ئاپپاق ئۆيلەر سوزۇلۇپ ياتاتتى، بۇ ئۆيلەرنىڭ

ئەتراپى پاكار، قوپال تاشلار بىلەن قورشالغان ئىدى. يېزىنىڭ يۇقۇرىسىدا، ئىگىز قىر بېشىدا ھەممە ياقىنىڭ شامىلىغا باپ كېلىدىغان كونا بىر شامال تۈگمىنى قەد كۆتىرىپ تۇراتتى. ئېدىر-نىڭ ئېرىقى تەرىپىدىن سىلجىپ كېلىۋاتقان ئاپپاق بۇلۇتلىق ئارقىسىدىكى كۆك ئۇپۇقتا بۇ تۈگمەنىڭ جانسىز توختاپ قالغان پەرەڭ فاناتلىرى يانتۇ قىيىسىپ قالغان كىرىستىكە ئوخشاش قارىيىپ تۇراتتى. بۇ بىر يامغۇرلۇق. بۇلۇتلۇق كۈن ئىدى. ساي-نىڭ ئىچىدە ئىزىرىن شامال سېرىق قارنى ئۇچۇرۇپ تۇراتتى؛ ياپراقلار شىلدىرلاپ بەرگە تۆكۈلەتتى. باراقسان قىزىل تال قىپ - قىزىل مالنا رەڭگىدە تاۋلىناتتى، خاماندا دۆۋە - دۆۋە سامانلار پاقىراپ تۇراتتى. چۈچۈمەل ھىد پۇراپ تۇرغان يەر يۈزىنى قىش ئالدىدىكى يۇمشاق قىرو ياپقان ئىدى.

گىرىگورىي ئۆز ۋىزۋودىنى باشلاپ ئۆي باشقۇرغۇچى ئاج رېتىپ بەرگەن ئۆيگە چۈشتى. ئۆي ئىگىسى قىزىلار بىلەن بىللە كېتىپ قالغان ئىكەن. ياشىنىپ قالغان نەستلىك ئايال خوجا-يىن بىر ئۆسمۈر قىزچاق بىلەن ۋىزۋوتقا خوشامەتكۈچىلۇق بىلەن خىزمەت قىلىشقا باشلىدى. گىرىگورىي ئاشخانىدىن مېھمانخانا ئۆيگە ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئەتراپقا كۆز يۈگۈرتىپ چىقتى. ئۆي ئىگىلىرى ھاللىق تۇرمۇشتا ياشىغان كىشىلەردەك قىلاتتى؛ تاختايلىرى سىرلانغان، ئورۇندۇقلىرى لۆم - لۆم، چوڭ تاش ئەينەك تىكلەكلىك، تاملاردا ھەربى خىزمەتچىلەرنىڭ ئادەتتىكى سۈرەتلىرى ۋە قارا رامكىغا ئېلىنغان ئوقۇغۇچىلىق تەقدىرنامىسى تۇرۇپتۇ، گىرىگورىي ھۆل بولۇپ كەتكەن يامغۇرلۇقنى تامام مەشكە ئېسىپ قويۇپ، تاماكا چەكتى.

پىروخورزىكوف كىرىپ، مىلتىقىنى كارۋانقا يۆلەپ قويدى، ئاندىن ئېتىۋارسىزلىق بىلەن مۇنۇنى خەۋەر قىلدى:

— ھارۋىكەشلەر كەلدى. شۇلار بىلەن بىللە دادىڭىزمۇ كەپتۇ، گىرىگورىي پانتېلېيېۋىچ.

— شۇنداقمۇ؟! يالغان سۆزلىمە!

— راست گەپ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە بىزنىڭ يېزىدىن ئالتە ھارۋا كەپتۇ. يۈگۈر، ئالدىغا چىق!

گىرىگورىي شىنېلنى يەلكىسىگە تاشلاپ، چىقىپ كەتتى.

پانتېلېيې پروكوفېيېۋىچ ئاتلىرىنى يۈگىنىدىن تۇتۇپ دەردىن ئازىدىن كىرىۋاتقان ئىكەن. ھارۋىنىڭ ئۈستىدە ئۆيىدە توقۇلغان چەكمەن چاپانغا يۈگىنىۋالغان دارىيە ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ تىزگىنلەرنى تۇتۇپ تۇراتتى. دارىيە چەكمەننىڭ ياقىسى ئۈستىدىكى ھۆل باش كىيىمنىڭ ئىچىدىن تۆت چىشلىق كېپەزدەك ئېچىلىپ، گىرىگورىيغا كۈلۈمسىرەپ قارىدى.

— سىلەرنى قايسى شامال ئۇچۇرۇپ كەلدى، يۇرت-لۇقلىرىم؟ — دەپ توۋلىدى گىرىگورىي ئاتىسىغا كۈلۈمسىرەپ قاراپ.

— ۋاي بالام، تىرىك ۋاقتىمىزدا دىدار كۆرۈشەيلى دەپ كەلدىم! مانا، مېھمان بولۇپ كەلگەن ئىدۇق، سورىھاستىنىلا كىرىۋەردۇق.

گىرىگورىي مېڭىپ كېتىۋېتىپ، ئاتىسىنىڭ كەڭ يەلكىسىدىن قۇچاقلدى، ئاندىن ھارۋىدىن تاسما جابدۇقلارنى بوشىتىشقا باشلىدى.

— كۈتمىگەن ئىكەنمەن دېدىڭمۇ، گىرىگورىي؟

— ئەلۋەتتە.

— بىز مانا نۆۋەتتىكى تەمىنات توشۇيدىغان ھارۋىكەشلەر قاتارىغا كىرىپ قالدۇق... بۇ ئىشقا بىزنىمۇ تارتىشتى. سىلەرگە سىنارەت ئېلىپ كەلدۇق، جەڭ قىلىۋېرىڭلار.

ئۇلار ئاتلارنى ھارۋىدىن چىقىرىۋېتىپ، ئۇششاق - چۈششەك گەپ - سۆزلەربىلەن بولۇشتى. دارىيە ھارۋىدىن ئوزۇق - تۈلۈك ۋە ئاتنىڭ يەم - بوغۇزىنى پەسكە چۈشۈردى.
— سەن نىمىشقا كەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى گىرىگورىي.

— مەن ئاتاغاھەمرا بولۇپ كەلدىم. ئۇنىڭ ساقلىغى يوق، سىياسىس بايرىمىدىن بۇيان ساقىيالىماي كېلىۋاتىدۇ، ئانام يالغۇز ئەۋەتىشتىن قورقتى؛ بىرەر ئىش بولۇپ قالسا، ياقايۇرت-تايالغۇزچىلىق تارتىدۇ، دېدى...

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئاتلارغا پۇراقلىق ئاچ يېشىل ئاپىغان ئوتلارنى تاشلاپ بېرىپ، گىرىگورىيىنىڭ قېشىغا كەلدى - دە، ئاغرىقتىن قىزىرىپ قالغان قارا كۆزلىرىنى ئالچەكمەن قىلىپ، بوغۇق ئاۋاز بىلەن پىچىرلاپ سورىدى:

— خوش، قانداق كېتىۋاتىسىلەر؟

— يامان ئەمەس، جەڭ قىلىۋاتىمىز.

— بىر ئۆسەك سۆزنى ئاڭلاپ قالدىم، كازاكلار چېگرىنىڭ

نېرىسىغا چىقىشنى خالىمايمىش... شۇ گەپ راستمۇ؟

— گەپ - سۆزدىگەن بولۇپ تۇرىدۇ... — دەپ گىرىگورىي

جاۋاپ بېرىشتىن ئۆزىنى قاچۇردى.

— نېمە ئىشىڭلار بۇ، بۇرادەرلەر؟ — دەپ سۆز باشلىدى

چال ياتىرىغان ۋە كاڭگىرىغان ئاھاڭ بىلەن، — بۇقانداق

ئىش؟ قېرىلىرىمىز بولسا زور ئۆمەت كۈتۈۋاتىدۇ... سىلەردىن باشقا دون

ئاتىمىزنى فوغداشنى كىم ئۈستىگە ئالىدۇ؟ مۇباداسىزىلەر — خۇ-

دا كۆرسەتمىسۇن! — ئۇرۇشۇشنى خالىمىساڭلار... بۇقانداق بولغى-

نى؟ سىلەرنىڭ ھارۋىكەشى - لاۋازىمەتچىلىرىڭلار سۆزلەپ

بەردى ... پىتنە - ئۆسەكلەرنى تارقىتىۋاتىدۇ، ئىتتىپاقى
بالىلىرى

ئۇلار ئۆيگە كىرىشتى. كازاكلار يىغىلدى. باشتاگەپ - سۆز-
لەر يېزىدىكى يېڭىلىقلار دائىرىسىدە بولدى، دارىيە خوجاينى
ئايال بىلەن بىر بۇلۇڭدا پىچىرلىشىپ، ئوزۇق - تۈلۈك قاچىلان
غان حالتىنى يەشتى - دە، كەچكى تاماق ھازىرلاشقا
كىرىشتى.

— سېنى يۈز بېشىلىقتىن ئېلىپ تاشلىدى، دېيىشىدىغۇ؟ —
دەپ سورىدى پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ ئۆسۈپ كەتكەن ساقىلىنى
سۆڭەك تاغاق بىلەن تاراۋىتىپ.
— مەن ھازىر ۋىزۋوت باشلىغى.

گىرگورىينىڭ پەرۋاسزلىق بىلەن بەرگەن جاۋاۋى چالغا
قاتتىق تەگدى. پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ پېشانىسىدىكى قورۇقلارنى
پۇرۇشتۇرۇپ، شىرنەنىڭ قېشىغا ئاقساقلاپ كەلدى - دە، چالا -
بۇلا چوقۇنۇۋېلىپ، چەكمەنىڭ پېشى بىلەن قوشۇقنى ئېرتتى،
ئاندىن ئولتۇرۇپ، زەردە بىلەن سورىدى:

— نېمە سەۋەپتىن بۇنداق غەزەپكە ئۇچرىدىڭ ياكى
باشلىقلارغا ياقىمىدىڭمۇ؟

گىرگورىي بۇ توغرىلىق كازاكلارنىڭ ئالدىدا سۆز قىلغۇسى
كەلمەي، ئەلەم بىلەن مۇرىسىنى چىقىرىپ قويدى.

— يېڭى كوماندىرنى بەلگىلەپ ئەۋەتىپتۇ ...
بىلىملىك.

— ئۇنداق بولسا، ئۇلارغا ئوبدانراق خىزمەت قىل،
بالام! ئۇلار پات پۇرسەتتە پۇشايمان قىلىشىدۇ! ۋاي خۇدايىمەي،
ئۇلارغا نېمى بىلىملىك ئادەم زۆرۈر بولۇپ قاپتۇمۇ! سەنچۇ،

مېنى گېرمان ئۇرۇشى ۋاقتىدا بىلىملىك قىلىپ يېتىشتۈرگەن،
مەن، بەلكىم بەزى كۆزەينەك تاقىغان جاناپلاردىن كۆپرەك
نەرسە بىلىمەن، دىگەن!

چال ئوچۇقلا غەزەپلەندى، گىرىگورىي نەرنى تۇرۇپ،
كازاكلار كۈلۈشۈۋاتامدۇ - يوق دەپ، كۆز قىرى بىلەن قاراپ
قويدى.

گىرىگورىي دەرەجىسىنىڭ تۆۋەنلەپ كەتكەنلىكىدىن ھەرگىز
رەنجىمىگەن ئىدى. ئۇ، يېزىداشلارنىڭ ھاياتىغا جاۋاپكار بولالماي-
دىغانلىقىنى چۈشىنىپ، بۆلۈنمىنى خوشاللىق بىلەن ئاپشۇرۇپ بەرگەن
ئىدى، لېكىن شۇنداق بولسىمۇ، بۇ ئىش ئۇنىڭ ئىززەت نەپسىگە
ھاركەلدى، شۇڭا ئاتىسى بۇ توغرىلىق سۆز قوزغاپ، ئىختىيارسىز
ئۆسكە كۆڭۈلسىزلىك تۇغدۇرۇپ قويدى.

ئۆي ئىگىسى ئايال ئاشخانىغا كەتتى، پانتېلېي پروكوفنى
يېۋىچ ئۆيگە يېڭى كىرىپ كەلگەن يېزىداش بوگاتىرېۋنىڭ قوللىشى
نى سەزگەندىن كېيىن سۆز باشلىدى:

— دىمەك، راستىنلا چېگىرىدىن ئېزىغا چىقمايدىغان ئىيىپ

تىڭلار بارمۇ؟

پىروخور زىكوف ئاھۇ كۆزلىرىنى پات - پات قىسىپ قويۇپ،
ئۇندىمەستىن، ئاستا كۈلۈمسىرەپ فوياتتى. مىتكا كورسۇنىق
مەشىنىڭ ئالدىدا چارزانا قۇرۇپ ئولتۇرۇپ، بارماقلىرىنى كۆيدۈر-
رۇپ، تاماكىسىنىڭ كۆتىگىنى چېكىپ تۈگىتىۋاتاتتى. قالغان ئۈچ
كازاك ئۇزۇن ئورۇندۇقنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇشقان، بەزىبىرى ياتات-
تى. سوئالغا ھېچكىم جاۋاپ بەرمىدى. بوگاتىرېۋ غەمكىن ھال
دا قولىنى شىلتىدى:

— ئۇلار بۇ ئىشلار توغرىلىق ئانچىلىق قايغۇرمايدۇ،

دېدى ئۇ گۇدۇڭلىغان ئاۋاز بىلەن. — ئۇلارغا قالغاندا، ئەلۋەتتە دۇنيا ئىگىسىز قالسىمۇ مەيلى...

— خوش، چېگرىنىڭ ئېرىشىغا ئېمىشقا بارىدىكەنمىز؟ — دەپ خوشياقماسلىق بىلەن سورىدى تېنى ئاجىز، يۇۋاش كازاك ئىلىن. — ئېمىشقا بارىدىكەنمىز؟ ئايالىم ئۆلگەندىن كېيىن بالىلىرىم يېنىم قالدى، ئەمدى مەن بىكاردىن — بىكار ھاياتىمنى نابۇت قىلامدەن...

— سىز ئۇلارنى كازاك تۇپرىقىدىن قوغلاپ چىقىرىمىز — دە، ئۆيلىرىمىزگە تاراپ كېتىمىز! — دېدى يەنە بىر كازاك ئۇ. نىڭ سۆزىنى قەتئى قىللاپ.

مىتكا كورشۇنوف يېشىل كۆزلىرى بىلەنلا كۈلۈمسىرەپ، ئىنچىكە مەيىن بۇرۇتىنى تولغاشقا باشلىدى.

— مېنىڭچە بولغاندا، يەنە بەش يىل سوقۇشساقمۇ مەيلى، مەن سوقۇشۇشنى ياخشى كۆرىمەن!

— چىقىڭلار! ئاتنى ئىگەرلەڭلار!... — دېگەن ۋاقىراش ئاڭلاندى ھويلىدىن.

— ئەنە كۆزدۈڭلارمۇ؟ — دەپ جان — جەھلى بىلەن ۋاقىر دى ئىلىن، — كۆزدۈڭلارمۇ، ئاتىلار؟ كىيىم — كېچەكلىرىمىزنى قۇرۇتۇپ بولماي تۇرۇپلا «بۇياققا چىقىڭلار!» دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى!

دېمەك، يەنە ئالدىنقى سەپكە بارىدىغان ئوخشايمىز. سىلەر تېخى «چېگرا!»، «چېگرا!» دەيسىزلەر! قانداق چېگرا بولۇشى مۇمكىن؟ ئۆيىگە قايتىشىمىز لازىم! تېچلىقنى قولغا كەلتۈرۈش كېرەك، ئەمما سىلەر دەۋاتىسىلەركى...

تىرېۋوگا بالغان بولۇپ چىقتى. غەزەپلەنگەن گىرىگورىي ئېتىنى قوراغا ئېپكىرتىۋېتىپ ھېچ سەۋەپسىز ئۇنىڭ ساغرىسىغا ئۆتۈكى بىلەن بىرنى تەپتى — دە، كۆزلىرىنى ئەسەبىلەرچە دۈگەك

لىستىپ ۋاقىرىدى:

— سەن، ئىبلىس! تۈز ماڭ!

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئىشك ئالدىدا تاماكا چىكىپ تۇراتتى. ئۆيگە كىرگەن كازاكلارغا يول بوشتىپ بېرىپ سورىدى:

— نىمىگە ئۆپۈر... تۆپۈر بولۇپ كەتتىڭلار؟

— تىرىۋۇگا!... بىر پادا ئىنەكلەرنى قىزىلار دەپ ئويلاپ

قايتۇ.

گىرىگورىي شىنېلىنى سېلىپ، شىرەنىڭ يېنىغا ئولتۇردى. قالغانلارمۇ ئىنچىقلاپ يېشىنىشكە باشلىدى. ئۇزۇن ئورۇندۇقنىڭ ئۈستىگە قىلىچ، مىلتىقلىرىنى ۋە ئوقدانلىرىنى تاشلاپ قويۇشتى. ھەممەيلىن ئۇخلاشقا ياتقان چاغدا، پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ گىرىگورىينى ھويلىغا چاقىرىپ چىقتى. ئۇلار پەلەمپەينىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇشتى.

— سەن بىلەن سۆزلەشمەكچى ئىدىم، — چال گىرىگورىينىڭ تىزىغا ئوقۇپ قويۇپ، پىچىرلاپ سۆز باشلىدى، — بىر ھەپتە بۇرۇن مەن پېتىروننىڭ قېشىغا بېرىپ كەلدىم. ئۇلارنىڭ 28 - پولى كى ھازىر كالاچىنىڭ نېرى تەرىپىدە... مەن، ئوغلۇم، ئۇ يەردە خېلى ئولجىغا ئىگە بولدۇم. پېتىرو ئېمى بار ئادەم بولدى، بولۇپمۇ ئىگىلىك ئىشلىرىغا بەك پىششىق! ئۇ ماڭا بىر قاپ كېسىم بەردى، يەنە ئات، قەنت - شېكەر... ئېتى ياراملىق...

— توختاپ تۇر! — دادىسىنىڭ نىيىتىنى سېزىپ قالغان گىرىگورىي جەھلى بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلدى، — سەن بۇ يەرگە مۇشۇ ئىش ئۈچۈنلا كەلگەن بولۇپ يۈرمە يەنە؟

— ھە، نىمە بوپتۇ؟

— نىمە بوپتۇ، دېگىنىڭ قانداق گەپ؟

— خەلقلەرمۇ ئېلىشىۋاتىدىغۇ، گىرىشا...

— خەلقلەر! ئېلىشىۋاتقانمىش! — گىرىگورىي ھەزەتلىك بولۇپ قانداقلىقتىن، گەپ تاپالماي، سۆزىنى تەكرارلىدى. — ئۆزىڭىز نەرسىلىرى ئازلىق قىلىپ قاپتۇمۇ؟ سىلەر نومۇسىز كىشىلەر! مۇنداق قىلىقلار ئۈچۈن گېرمان فۇرونىمدا ئادەملەر ئېتىلغان ئىدىغۇ! ...

— ھەي، سەن تولا ھولۇقىما! — دېدى ئاتىسى سوغاق قانلىق بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ، — مەن سەندىن ئىلتىماس قىلىۋاتقىنىم يوق، ماڭا ھېچنەمە كىرەك ئەمەس! مەن بۈگۈن تىرىكمەن. ئەتە پۇتۇمنى سوزۇپ ياتىمەن... سەن ئۆزەڭ توغرىلىق ئويلىساڭ بولىدۇ، ئەجەبا، سەن قانچىلىق بايسەن؟! ئۆيىدە يالغۇز بىرلا ھارۋا قالدى، ئەمما ئۇ... قىزىللارغا تەسلىم بولغانلارنىڭ نەرسىلىرىنى نېمىشقا ئېلىشقا بولمايدىكەن؟! ئۇلارنىڭ نەرسىلىرىنى ئالماستىن گۇنا! ئۆي دىگەندە بىر قېتىم يېمۇ ئەسقاتىدۇ. — بۇنداق سۆزىنى ماڭا دېمە! ئۇنداق بولمىغاندا، مەن سېنى بۇ يەردىن دەرھاللا يولغا سېلىۋېتىمەن! مەن بۇنداق ئىش ئۈچۈن كازاكلارنىڭ تۇمشۇقىغا ئۇردۇم، ئەمما مېنىڭ ئاتام ئاھا-لىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلغىلى كەپتۇ! — گىرىگورىي ئاچچىقىدىن تىترەپ، ھاسىراشقا باشلىدى.

— مۇشۇ ئىش ئۈچۈن يۈز بېشىلىقتىن ئېلىپ تاشلىغان ئىكەن — دە! — دېدى ئاتىسى زەھەر خەندە بىلەن.

— بۇنداق مەنپەئەتنى بېشىمغا تاج قىلامدەن! مەن تېخى ۋىزۋوت باشلىقلىقىنىمۇ تاشلاپ بېرىمەن! ...

— مانا خالاس! ئەقىللىقسەن، بەك ئەقىللىق...

بىر مىنۇت شۇك بولۇپ قېلىشتى. گىرىگورىي تاماكا تۇتاش تۇرۇۋېتىپ، سەرەڭگىنىڭ يورۇغدا ئاتىسىنىڭ خەجىللىقتىن يۈزى قىزىرىپ كۆيۈپ پىشقانلىقىنى چالا-چۇلپا كۆرۈپ قالدى.

ئۇ ئاتەسىنىڭ نىسبە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى ئەمدىلا چۈشەنگەن قىلدى. «دارىجەنىمۇ شۇنىڭ ئۈچۈن بىلگەن ئېلىپ كەلگەن ئىكەن» — قەبرى شەيتان! — دەپ ئويلىدى ئۇ. — سىتېيان ئاستاخوف پەيدا بولۇپ قالدى! سەن ئاڭلىغانىدىڭ؟ — دېدى پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئۆز بېشىغا چۈشۈپ.

— قانداقچە، پەيدا بولۇپ قالدى؟ — گىرىگورىيىنىڭ ھەتتا قولىدىكى ئاماكىسى يەرگە چۈشۈپ كەتتى. — شۇنداقچە، ئەسەرگە چۈشكەن ئىكەن، ئۆلمەپتۇ، ئۈستى ئېشى ئۈزۈك كەلدى. ئۇنىڭ كىيىم — كېچەك، ئويلىغان ئايلىغى بېسىپ! ئىككى ھارۋا بىلەن ئېلىپ كەلدى، — خال كۆپتۈرۈپ سۆزلىدى، گويا سىتېيان ئۆزىنىڭ تۇققىنىدەك ئۇنى ماختىدى، — ئاكىسىنى قېشىغا ئېپكەلتۈردى، ھازىر خىزمەتكە ئورۇنلاشتى. ئۇنىڭغا ئۇنداق خىزمەت بېرىشىمىتۇ، نەدىدۇر بىر بەردە، كازا-ئىسكانىدا بولسا كېرەك، بېكەت كامىندانى بولۇپ ئىشلىەيدىكەن.

— قانچىلىك ئاشلىق ئالدىڭلار؟ — دەپ گىرىگورىي گەپنى بۆلدى.

— 400 چارەك.

— نەۋرىلىرىڭ قانداق؟

— ئوھۇ، نەۋرىلىرىمنى، بۇرادەر، كۆرسەڭ قەھرىمان

دەيسەن. سوغا — سالام ئەۋەتسەڭ بولاتتى.

— قۇرۇنتىن قانداق سوغا — سالام يوللايمەن! — دېدى

گىرىگورىي غەمكىن ھالدا جۈرسىنىپ، ئەمما پىكىر — خىيالىدا

ئاكىسىنى بىلەن سىتېيان تۇرۇۋالغان ئىدى.

— سەندىن بىرەر مىللىتى ئېلىۋېلىشقا بولماسمۇ؟ ئارتۇقى

يوقمۇ؟

— نېمە قىلىسەن؟

— ئۆيگە لازىم. يىرتقۇچ ھايۋاندىن ۋە ياۋۇز ئادەمدىن

قوغدىنىش ئۈچۈن كېرەك بولىدۇ. ئېھتىياتتىن ساقلاپ قويىمەن.

ساق بىر يەششەك ئوق ئېلىۋالدىم. ئوق توشۇغان ئىدۇق،
ئۆزۈمگىمۇ ئالدىم.

— لاۋازىمەتچى قىسمىدىن ئال. بۇنداق نەرسە كۆپقۇ، —

گىرىگورىي قاپىغىنى ئاچماستىن كۈلۈمسىرەپ قويدى، — خوش،
ئەمدى بېرىپ ئۇخلا! مەن قاراۋۇللارنىڭ قېشىغا بارىمەن.

ئەتىسى پولىكنىڭ بىر بۆلۈكى يېزىدىن يولغا چىقتى.

گىرىگورىي ئاتىسىنى ئويالدىرغاندىن كېيىن، ئەمدى ئۇ ھېچنېمە

ئالماي، قايتىپ كېتىدۇ، دېگەن ئىشەنچ بىلەن يۈرۈپ كەتتى.

ئەمما پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ كازاكلارنى يولغا سالغاندىن كېيىن،

گويا ئۆيىنىڭ ئىگىسىدەك ئامبارغا باردى. ئاندىن باستۇرما

ئاستىدىن خاموتلارنى ۋە تاسما جابدۇقلارنى ئېلىپ، ھارۋىسىغا

قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئۆي ئىگىسى ئايال كۆزىدىن

ياش ئاققۇزۇپ، ھاي - ھايلاپ، ئۇنىڭ مۇرىسىگە يېپىشتى:

— ھەي ئاتا! قېرىندىشىم! ياھان بولۇشتىن قورقما مېسەن!

نېمىشقا يېتىم - يېسىرلارنى قاشتەستەن؟ خاموتلىرىمنى

قايتۇرۇپ بەر! خۇدا ھەققى قايتۇرۇپ بەرگىن!

— ۋاي - ۋۇي، خۇدانى قويۇپ تۇرساڭخۇ، — دەپ

ۋاتىلىدىدى مېلىخوق دىڭگوكلاپ، ئايالىنىڭ قولىنى ئىتتىرىۋەتە

تى، — سىلەرنىڭ ئېرىڭلارمۇ، بەلكىم بىزنىڭكىنى ئالغان بولغىدى،

سېنىڭ ئېرىڭ كۆمىسەردۇ. ئېھتىمال؟... قولۇڭنى تارت دەيمەن!

«سېنىڭكى - مېنىڭكى - ھەممىسى خۇدانىڭكى»، ئۇنداق بولغاندىن كېيىن، ئۇنۇڭنى چىقارمىغىن، نالە - زار قىلما! ئۇندىن كېيىن بۇ چال ساندۇقلارنىڭ قۇلۇپىنى چېقىپ، شۇ يەردە ھېسداشلىق بىلەن ئۇنچىقماي قاراپ تۇرغان لاۋازب-مەتچى ئەسكەرلەرنىڭ ئالدىدا يېڭى - يېڭى شالۋۇر، مۇندىر-لارنى ئىلغىۋېلىپ، ئۇلارنى يورۇققا ئېيىچىقىپ كۆردى، كالتە قارا بارماقلىرى بىلەن مىجىقلاپ تۈگۈن - تۈگۈن قىلىپ تاڭدى ...

يېزىدىن ئۇ چۈشتىن بۇرۇن كەتتى. تۆپە - تۆپىلەپ نەرسە بېسىلغان ھارۋىنىڭ ئۈستىدە داريە يۇققا لەۋلىرىنى قىسىپ، تۈگۈنلەرنى ئاستىغا بېسىپ ئولتۇردى. ئارقىدىكى نەرسىلەرنىڭ ئۈستىدە بىر دانە مونچا قازىنى چۈخچىيىپ تۇراتتى. پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ ئۇنى مونچىدىكى پىلتە ئوچاقتىن قومۇرۇۋالغان بولۇپ، ھارۋىنىڭ قېشىغا ئېلىپ كەلگەندە، داريە تەنە بىلەن:

— ئاتا، ئەدىكى بىر كونا قورامساق نەرسىدىن ئايرىك خىڭىز كەلمەيدىغۇ! — دەپ غودۇڭشىغان ئىدى. ئۇ ئاچچىغى بىلەن مۇنداق جاۋاپ بەردى:

— ئاغزىڭنى يۇم، قاپاقباش! مەن ئۇلارغا قازاننى قال دۇرۇپ كېتەتتىمۇ! سېنىڭ جاھاندارچىلىغىڭ كىرىشكا دىگەن ئەبلەخنىڭكىدىن قېلىشمايدىكەن! ماڭا قازان بولسىمۇ ئىشقا ياراپ قالىدۇ. چۈشەندىڭمۇ! ... قېنى، ھەيدە! نىمە كالپۇكلىرىڭنى چاينايسەن؟

يىغىدىن يۈز - كۆزى ئىششىپ كەتكەن ئۆي ئىگىسى ئايال بۇلارنىڭ ئارقىسىدىن دەرۋازىنى يېپىۋاتقاندا، پانتېلېي پرو-كوفىيېۋىچ تەسەللى بېرىپ، مۇنداق دېدى:

— خەير - خوش، كېلىنچەك! ئاچچىڭ كەلمىسۇن! —

يېپ، مال - دۇنياغا ئىگە بولسەن تېخى.

10

كۈنلەر قاتار تىزىلغان ... زەنجىرسىمان ھالقىمۇ ھالقا
چىلان سەپەر - كۆچۈشلەر، جەڭلەر، دەم ئېلىش، ئىسسىق،
يامغۇر، ئاتنىڭ تەر پۇرىغى ھەم قىزىغان ئىگەر - جابدۇقلارنىڭ
پۇراقلىرى ئارىلىشىپ دىماققا ئۇرۇلىدۇ. دائىمىي جىددىلىكتىن
ئادەم تومۇرلىرىدىكى قانگويا قىزىغان سىماپقا ئايلانغان. باش
ئۇيقۇغا قانسىغاچقا، ئۈچ دىيولۇق زەمبىرەك ئوقىدىنمۇ ئېغىرلىق
شىپ كەتكەن. گىرىگورىي ياخشىراق دەم ئېلىپ، تويۇپ ئۇخلاپ
غان بولسىچۇ. كاشكى! ئۇندىن كېيىن يۇمشاق ھەيدەلگەن تاپلار
ئارا ساپان تۇتۇپ، ئۆكۈزلەرگە ئىسقىرتىپ قويۇپ، كۆك تۇرنى
لارنىڭ كاناي ئاۋازىدەك قاقىرىلىشىنى ئاڭلىغان بولسا، يۈزىگە
يېپىشقان ئۆمۈچۈك تورىدەك يۇمشاق كۈمۈش پوتلىنى مۇلايىم
لىق بىلەن ئېلىپ تاشلاپ، سوقىنىڭ چىشى تىلىغان كۈزگى
يەرنىڭ شاراپ ھىدىنى سۈمۈرگەن بولسا، كاشكى.

ئەمما بۇنىڭ ئورنىغا — ئېكىنزارلىقلار تىلىم - تىلىم
پارچىلىنىپ قىزلىق يوللارغا ئايلانغان. يوللارنىڭ ئۈستىدە ئۈس-
تىۋاشلىرى سالدۇرۇلۇپ يالغاڭچلانغان، چاڭ - توزاڭدىن رەڭ
گى - روھى، ئۆلۈكتەك قارىيىپ كەتكەن توپ - توپ ئەسىرلەر.
بۆلۈنمە ئالغا ئىلگىرىلەپ كېلىۋاتاتتى، ئات تۇياقلىرى يوللارنى
چەيلىمەكتە، تۆمۈر تاقىقلار ئېكىنلەرنى ئىجىزىپ ۋەيران قىلماقتا.

كىشىلەرنىڭ نەزىرىنى ئېلىشقا ئامراق، ئىشقىۋازلار يېزىلاردا قىزلارغا قوشۇلۇپ كەتكەن كازاكلارنىڭ ئائىلىلىرىنى تىنىتىش قىلماقتا، ئۇلارنىڭ خوتۇن، بالا - چاقىلىرىنى، ئانىلىرىنى قامچا بىلەن ساقلىماقتا ...

مەنىسى زېرىكىشلىك كۈنلەر سوزۇلۇپ باراۋاتتى. مۇنداق كۈنلەر شامال ئۇچۇرۇپ كەتكەندەك كىشىلەرنىڭ ئېسىدىن چىقىپ كېتەتتى ۋە بىر مۇ ۋەقە. ھەتتا ئەھمىيەتلىك بولغان ۋەقە ئۆزىدىن كېيىن ئىز قالدۇرمايتتى. ئۆتكەن چاغدىكى ئۇرۇشنى ھەممە باشتىن كەچۈرگەنلىكتىن، بۇ قېتىمقى جەڭلەر تېخىمۇ كۆڭۈلسىز تۇيۇلاتتى. ئەمما بۇرۇنقى ئۇرۇشنىڭ قاتناشچىلىرى ھازىرقى يولۇۋاتقان ئۇرۇشقا مەنىسىمەلىك بىلەن قارىشاتتى؛ ھازىرقى ئۇرۇشلارنىڭ كۆلىمى بولسۇن، كۈچ - قۇۋۋىتى بولسۇن، چىقىم - تەلەپاتلىرى بولسۇن، ھەممە جەھەتتە گېرمان ئۇرۇشى بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئويۇنچۇق تەكلا بىر گەپ ئىدى. پەقەت بىرلا قارا ئەجەل ھامان ئاشۇ پىرۇسىيە مەيدانلىرىدىكىدەك، كىشىنىڭ كۆز ئالدىدا پۈتۈن تۇرقى بىلەن گەۋدىلىنىپ، ۋەھىمە سالاتتى ۋە ھايۋانلارنىڭ سېزىمى بويىچە قوغدىنىشقا مەجبۇر قىلاتتى.

... — شۇمۇ ئۇرۇشمۇ؟ پەقەت ئۇرۇشقا ئوخشاش بىر نەرسىمۇ، گېرمان سوقۇشىدا نېمىسلار زەمبىرەكتىن ئوق ياغدۇرۇشى بىلەنلا پولكلار تۈپ يىلتىزىدىن قىرىلىپ كېتەتتى. ھازىر بولسا بۇ - لىۋىنلەردىن بىر - ئىككى ئادەم يارىدار بولسا، چوڭ چىقىم بولدى، دېيىشىدۇ! — دەپ مۇلاھىزە يۈرگۈزەتتى فۇرونىچىلار. شۇنداق بولسىمۇ، بۇ ئويۇنچۇق تەك ئۇرۇشمۇ كىشىنىڭ جېنىغا تېگەتتى. نارازىلىق، ھارغىنلىق، ئاچچىق، غەزەپ كۆپىيىپ باراۋاتتى. بۆلۈنمىدىكى كازاكلار ئارىسىدا مۇنۇ سۆزلەر بارغانسېرى قاتتىقراق ئېيتىلاتتى:

— دۇن تۇپرىغىدىن قىزىللارنى قوغلاپ چىقارساڭلا ئارقىسى
مىزغا قايتىمىز! چېگرىنىڭ نېرىسىغا ئۆتمەيمىز. رۇسىيە بىلەن
چاتغىمىز يوق — ئۇمۇ ئۆزى بىلەن بولسۇن، بىزمۇ ئۆزىمىز
بىلەن بولايلى. بىز ئۇلارنىڭ يېرىگە بېرىپ ئۆز تەرتىۋىمىزنى
ئورناتمايمىز.

قىلونوۋىسكايا كەنتىنىڭ قېشىدا پۈتۈن كۈز بوشاڭ ئۇرۇشلاۋ
بولدى. ئەڭ ئاساسىي ئىستراتېگىيەلىك مەركەز تىسارتىن.
ئىدى، — بۇ يەرگە ئاقلارمۇ، قىزىللارمۇ ئەڭ ياخشى كۈچلىرىنى
ئېچىپ چىقىپ چىككەن ئىدى. ئەمما شىمالىي قۇرۇلۇش بولسا ھەر ئىككى
كى تەرەپتە كۈچ ئۈستۈنلۈكى يوق ئىدى. ھەر ئىككى تەرەپ
ئاخىرقى ھەل قىلغۇچ ھۇجۇم ئۈچۈن كۈچ توپلاۋاتاتتى. كازاكلار
نىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرى كۆپرەك ئىدى؛ مۇشۇ ئۈستۈنلۈكتىن
پايدىلىنىپ، ئۇلار بىرلەشمە ئۇرۇش ئوپېراتسىيىلىرى ئېلىپ بارات
تى. سەپنىڭ ئىككى قاننىنى يانداپ، ئارقا سەپكە ئۆتۈۋالاتتى.
ئۈستۈنلۈكنىڭ كازاكلار تەرىپىدە بولۇشىنىڭ سەۋىۋى يەقەت شۇ.
نىڭدا ئىدىكى. بۇلارغا قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقان قىزىل ئەسكەرلەر
تېخى يېڭىلا ئەسكەرلىككە ئېلىنغان بولۇپ، كۆپچىلىكى قۇرۇلۇش
ئەتراپىدىكى جايلاردىن ئېلىنغان، مەنىۋى جەھەتتىن تۇراقسىز
قىسىملار ئىدى. ساراتوفلۇقلار، تامبوفلۇقلار مىڭلاپ تەشلىم
بولاتتى. ئەمما قىزىللارنىڭ قوماندا ئاتلىغى ئۇرۇشقا ئىشچىلار پولكىنى
ياكى ماتروسلار ئەترىدىنى، يا بولمىسا ئاتلىقلارنى سېلىش
بىلەنلا ئەھۋال تەڭلىشىپ قالاتتى، شۇنىڭ بىلەن تەشەببۇسكارلىق
يېڭىۋاشتىن قۇلدىن — قولىغا ئۆتۈپ، ئىككى تەرەپ ئۆۋەتمەي
ئۆۋەت ساپ مەھەللى ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان غەلىبىلەرنى
قازىناتتى.

كىرىگورىي ئۇرۇشقا قايتىشىپ يۈرۈپ، بۇ ئۇرۇشنىڭ بېرىپ

شىنى سوغاق قانلىق بىلەن كۈزىتەتتى. ئۇ قىشقا يېقىن فۇرونت
نىڭ مەۋجۇت بولمايدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى؛ ئۇ، كازاكلارنىڭ
كەيپىياتى سۈلە قىلىشقا مايىللىغىنى ۋە ئۇزۇنغا سوزۇلىدىغان
ئۇرۇشتىن سۆز ئېچىشقا تېخىمۇ بولمايدىغانلىقىنى بىلەتتى.
پولكا ئاندا - ساندا گېزىتلەر كېلىپ تۇراتتى. گىرىگورىي نەر-
سە ئورايىدىغان ساغۇچ قەغەزگە بېسىلغان «يۇقۇرقى دون ئۆلكى-
سى» گېزىتىنىڭ ئايرىم نۇسخىسىنى ئۆچمەنلىك بىلەن قولغا
ئېلىپ، فۇرونت خەۋەرلىرىگە نېرىدىن - بېرى كۆز يۈگۈرتۈپ
چىقاتتى - دە، چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ كېتەتتى. ئەمما ئۇ،
كازاكلارغا تۆۋەندىكى دەبدەبىلىك، يالغاندىن كۆپتۈرۈلگەن
قۇرلارنى ئۈنلۈك قىلىپ ئوقۇپ بەرگەندە، كازاكلار كۆڭلى يايىراپ،
تېلىقپ كۈلۈشەتتى:

«27 - سېنتەبىردە فىلانوۋسكايا تەرەپتە جەڭلەرنىڭ غەل-
بىسى ئىككى تەرەپكە ئالەمشىپ تۇردى. 26 - كۈنىگە ئۆتەر كېچىسى
شەۋكەتلىك ۋېشېنىسكى پولكى دۈشمەننى پودگورىي يېزىسىدىن قوغ-
لاپ چىقىرىپ، ئۇنىڭ يەلكىسىگە دەسسەپ، لۇكيانوۋسكى يېزىسىغا بېسىپ
كىردى. ئولچىلار قولغا چۈشۈرۈلدى ۋە نورغۇن ئەسىرلەر ئېلىندى. قى-
زىل ئارمىيە قىسىملىرى تەرتىپسىز ھالدا چېكىنىپ كەتتى. كازاكلارنىڭ
كەيپىياتى ناھايىتى تېتىك، دونلۇقلار يېڭى غەلىبەلەر سېرى ئالغا
ئىنتىلىپ كەتتى!»

— بىز قانچىلىك ئەسىرلەرنى قولغا چۈشۈرگەندىمىز؟
نورغۇن سانسىمۇ؟ ۋاي - ۋۇي، ئىتنىڭ بالىلىرى! ئەسىرگە
ئالغان كىشىمىز 32! ئەمما ئۇلار ... ئاھ - ھا - ھا - ھا! ... —
مىتكا كورشۇنوف ئاپپاق چىشلىرىنى پاقىرتىپ،

ئاغزىنى كالاچتەك قىلىپ، ئۇزۇن قوللىرىنى ئىككى بېقىنىغا تىرەپ، ئۈچىنى ئۈزۈلگۈدەك كۈلدى.

كازاكلار «كادېتلار» نىڭ سىبىر ۋە كۇباندا قازانغان مۇۋەپپەقىيەتلىرى توغرىسىدىكى مەلۇماتلارغىمۇ ئىشەنمەيتتى. چۈنكى «يۇقۇرقى دون ئۆلكىسى گېزىتى» ھېچ ئۇيالماستىن، يۈزسىزلىك بىلەن يالغان - ياۋىداقلىرىنى توقۇۋېرەتتى. قولى يوغان، قامەتلىك كازاك ئوخشاشتىن چىخوسلوۋاكىلار ئىسيانى توغرىسىدىكى ماقالىنى ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن گىرېگورىينىڭ ئالدىدا مۇنداق دىدى:

— ھازىر ئۇلار چېخلارنى باستۇرۇۋاتىدۇ، كېيىن پۈتۈن ئارمىيىنى بىزگە سالىدۇ، ئۇ چاغدا مىجىغىمىز چىقىپ، بەدىنىمىزدىن شالتاق سۇيۇقلۇق ئاقىدۇ... بىرلا سۆز — راسىيىا! — ئاندىن كازاك قەھرى بىلەن سۆزىنى مۇنداق تۈگەتتى، — ئۇ-نىڭ بىلەن ئويناشماقچىمۇ سەن؟

— قورقۇتمىساڭچۇ! ئەخمىقانە گەپ — سۆزلىرىڭىزدىن كىنىدىگىمنىڭ ئاستى تولغىنىپ كەتتى، — دىدى پىروخور زىكوف قول شىلتىپ.

گىرېگورىي بولسا تاماكا ئوراۋىتىپ، ئۆز ئىچىدە ئاستا خوشال بولۇپ، «توغرا!» دىگەن قارارغا كەلدى.

شۇ ئاخشى ئۇ، ماشىنە پاكىتىنى ئاچقان، ئاپتاپتا ئۆتكەن كۈنىگىنىڭ ياقىسىنى ئېچىۋېتىپ، شەرنىڭ يېنىدا مۈكچىيىپ ئۇزاققىچە ئولتۇردى. ئۇنىڭ كۈندە كۆيگەن، كېسەلەن سېمىزلىكى ياڭاق سۆڭىگىنىڭ ئىگىز - پەس يەرلىرىنى تەكشۈرۈۋەتكەن يۈزى جىددى تۈس ئالغان ئىدى. ئۇ، قارىمىپ كەتكەن گۆشلۈك بويىنىنى تولغاپ قويۇپ، ئاپتاپنىڭ تەپتىدىن سارغىيىپ كەتكەن بۇرۇتنىڭ ئۈچىنى ئويچانلىق

بىلەن ئېشىپ، كېيىنكى يىللاردا مۇزدەك سوۋۇپ كەتكەن ياۋۇز كۆزلىرىنى بىر نۇقتىغا تىكىپ ئولتۇراتتى. ئۇ ئادەتتىن تاشقىرى قىيىنلىپ، زومۇ زو ئويلانماقتى، ئاخىرى ئۇخلاماقچى بولۇپ ياتقان چاغدا، گويا ئومۇمنىڭ سوئالىغا جاۋاپ بەرگەندەك: — بارىدىغان يەر، پانالىنىدىغان جاي يوق! — دىدى. ئۇ پۈتۈن كېچە ئۇخلىمىدى. ئېتىنى يوقلاش ئۈچۈن پات - پات تاشقىرىغا چىقىپ، يېپەكتەك مەيىن شىلىدىرلىغان قاپ - قاراڭغۇ سۈكۈنات ئىچىگە پۈركىنىپ، پېشاۋاندا ئۇزاق ۋاقىت تۇردى.

×

×

ئېھتىمال، گىرگورىي تۇغۇلغان چاغدا، ئۈستىدە پايلاپ تۇرغان كىچىككەنە يۇلتۇز ھامان ئۆزىنىڭ زەئىپ نۇرى بىلەن ئاستا چىمىرلاپ تۇرسا كېرەك؛ بۇ يۇلتۇزنىڭ ئۆز ئورنىدىن ئۈزۈلۈپ، ئۇچۇپ چۈشىدىغان ۋاقتى تېخى يېتىپ كەلمىگەن بولۇشى، ھامان ئەسەبى سوغاق يالقۇنى بىلەن ئاسماننى ئۆرتەپ تۇرغان بولۇشى مۇمكىن. بىرلا كۆز پەسلىدە گىرگورىيىنىڭ ئاستىدىكى ئۈچ ئاتقا ئوق تېگىپ ئۆلدى، شىنپىلىنىڭ بەش يېرىنى ئوق تېشىۋەتتى. ئەجەل، گويا بۇ كېزەكنى قارا قانىتى بىلەن پۈركەپ ئوينىشىۋاتقاندا قىلاتتى. بىر كۈنى ئوق قىلىچىنىڭ مۇش مۇتىگىنى تېشىپ ئۆتۈپ كەتتى، گويا قىلىچ بىلەن چىش بىلەن قىيىپ ئۈزۈۋەتكەندەك، ئاتنىڭ ئايىغىغا چۈشتى. — بىرسى ساڭا كۈچلۈك دۇئا ئوقۇيدۇغۇ دەيمەن، گىرىگورىي، — دىدى ئۇنىڭغا مىتكا كورشۇنوف ۋە گىرگورىيىنىڭ كۆڭۈلسىز كۈلۈمسىرىگىنىگە ھەيران قالدى.

فۇرونت تۆمۈريول لىنىيىسىنىڭ نېرىقى تەرىپىگە يۆتكەلدى. ھەر كۈنى ئات - ھارۋىلار دۈگلەك تىكەنلىك سىملارنى ئېلىپ كېتەتتى. ھەر كۈنى تېلېگىراف فۇرونتقا مۇنداق سۆزلەرنى ياغدۇرۇپ تۇراتتى:

«پات ئارىدا ئىتتىپاقداشلارنىڭ ئەسكەرلىرى يېتىپ كېلىندۇ. قوشۇمچە كۈچلەر يېتىپ كەلگۈچە، ئوبلاست چېگرىسىدا مەھكەم ئورنىتىپ، قانداق قىلىپ بولسىمۇ قىزىللارنىڭ ھۇجۇمغا بەرداشلىق كۆرسىتىش لازىم.»

سەپەرۋەر قىلىنغان ئاھالە لوم تۆمۈر بىلەن توڭ يەرنى ئويۇپ، ئاكوپ قېزىپ، تىكەنلىك سىملار بىلەن ئىھاتە قىلاتتى. كېچىلىرى، كازاكلار ئاكوپلارنى تاشلاپ، تۇرار ئۆيلەرگە ئىسىنىشقا كەتكەندە، ئاكوپلارغا قىزىل ئارمىيىنىڭ چارلىغۇچىلىرى كېلىپ، ئىستىھكاملىرىنى يېقىتىپ، كازاكلارغا يېزىلغان مۇراجەتنامىلەرنى دات باسقان سىم تىكەنلەرگە تىركەپ قويۇپ كېتەتتى. كازاكلار بۇ ۋەقەلەرنى گويا تۇققانلىرىدىن كەلگەن خەتكە مۇخاش، تەشەنالىق بىلەن ئوقۇشاتتى. شۇنىسى روشەن بولۇپ قالدىكى، بۇنداق شارائىتتا ئۇرۇشنى داۋاملاشتۇرۇش مەنسىز ئىدى. ئارىلاپ ھاۋا ئېسىپ قالاتتى، گاھىدا قاتتىق قار يېغىپ ھەممەيەرنى قاپلايتتى، سوغاق نەشتەردەك سانجىپ تۇراتتى. ئاكوپلارغا قار تىقىلىپ قالغانچاق، بۇ يەردە ھەتتا بىرەر سائەت تۇرۇشۇمۇ قىيىن ئىدى. كازاكلار توڭلاپ، پۇت - قوللىرىنى ئۇششۇتۇپ قويايتتى. پىيادە ئەسكەرلەردە ۋە قاراۋۇل قىسىملاردا نۇرغۇن جەڭچىلەرنىڭ ئۆتۈمى يوق ئىدى. بەزى چاغدا، فۇرونتقا ئاتلانغاندا، گويا قورادىكى ماللارغا ئوت - چۆپ تاشلاپ بېرىش ئۈچۈن چىققاندا، قوغالتاق چورۇق، يېلىك ئېشتان بىلەن چىقىشاتتى. ئىتتىپاق

داشلارنىڭ كېلىشىگە ئىشەنمەيتتى. «ئۇلار قوڭغۇزغا مىنىپ كېلىشىدۇ!» — دېدى بىر كۈنى ئاندىروشكا كاشۇلىن ئەلەم بىلەن. كازاكلار، قىزىللارنىڭ ئاتلىق چارلىغۇچىلىرى بىلەن توقۇنۇشۇپ قالغاندا، ئۇلارنىڭ ۋاقىراپ: «ئەي — ھەي! خىرىستىيان مۇرتلىرى! سىزلىرى بىزگە تانكا بىلەن كېلىپسىلەر، بىز بولساق سىلەرگە چانا بىلەن بارىمىز! پاشىنىلىرىڭلارنى مايلاپ تۇرۇڭلار، — پات ئارىدا سىلەرگە مېھمان بولۇپ بارىمىز!» دېگەن سۆزلىرىنى ئاڭلىشاتتى.

نويابىرنىڭ ئوتتۇرىسىدىن باشلاپ قىزىللار ھۇجۇمغا ئۆتتى. ئۇلار كازاك قىسىملىرىنى تۆمۈر يول بويىغا قاتتىق قىستاپ كەلدى، لېكىن ئۇرۇش ئوپېراتسىيىلىرىدە كەسكىن بۇرۇلۇش كېلىنىرىگە يۈز بەردى. 16 — دېكابىردا قىزىللارنىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرى ئۇزاققا سوزۇلغان جەڭدىن كېيىن 33 — پولىكىنى نېرىغا ئۇلاقىتۇرۇپ تاشلىدى، ئەمما كولودىزىيانىسكى يېزىسىنىڭ يېنىدا كەڭ سەپ يايغان ۋېشېنىسكى پولىكىنىڭ ئۇچاستىكىسىدا ئۇلار قاتتىق قارشىلىققا دۇچ كەلدى. ۋېشېنىسكا يانىڭ پىلىموتچىلىرى خالماننىڭ قار قاپلىغان گىرۋىگىنىڭ ئارقىسىغا جايلىشىۋېلىپ، پىيادە سەپ بولۇپ ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن دۈشمەننى شىددەتلىك ئوت ئېچىش بىلەن قارشى ئالدى. كارگىنىسكايا كەنتىدىن بولغان كازاك ئانتىپوفنىڭ تەجرىبىلىك قولى بىلەن ئېتىلغان ئوق قاناتتىكى پىلىموت ئاشۇ يېتىپ قوپۇپ يۈگۈرۈپ كەلگەن سەپلەرنىڭ ئەڭ ئىچكىرىسىگە ئوق ياغدۇرۇپ، ئۇلارنى ئوت ئورنىغان دەك قىردى. ئېتىلغان ئۇقلارنىڭ تۈتۈنى بىر بۆلۈنمە ئەسكەرنى قاپلاپ كەتتى. سول قاناتتىن دۈشمەننى ئايلىنىپ ئۆتۈپ قورشىۋېلىش ئۈچۈن ئىككى بۆلۈنمە يولغا چىقتى.

كەچكە يېقىن، قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى ھۇجۇمنى سۈرگۈزۈپ، داۋاملاشتۇرۇۋاتقاندا، فۇرونتقا يېڭىلا كەلگەن ماتروسلار ئەترىدى ئۇلارنىڭ ئورنىنى باستى. بۇ ئەترەت پىلىمونلارغا قاراپ كۆك رەك كېرىپ، ھاي-ھاي سالماستىن، يەرگە ياتماستىن ئاتاكنىغا ئۆتتى.

گىرىگورىي ئۈزلۈكسىز ئوق ئېتىپ تۇردى. مىلىتىنىڭ ئوق-لۇغى تۈتەشكە باشلىدى. ئىستىۋولى قىزىپ، بارماقلىرىنى كۆپ-دۈرەتتى. مىلىتىنى سوۋۇتقاندىن كېيىن گىرىگورىي يېڭىۋاش-تىن بىر تىزىق ئوق سالىدى - دە، كۆزىنى قىسىپ تۇرۇپ، يىراقتىكى ئۇشاق چېكىتلەردەك كۆرۈنگەن قارا فىگۇرىلارنى نىشانغا ئېلىپ ئاتتى.

ماتروسلار بۇلارنى سۈرۈپ - توقاي قىلىۋەتتى. بۆلۈنمىلەر ئاتلىرىغا ئالدىراش مىنىشىپ، يېزا ئىچى بىلەن چاپقان پېتى دۆڭنىڭ ئۈستىگە قېچىپ چىقىۋالدى. گىرىگورىي ئەتراپىغا بىر قاراپ چىقىپ، ھېچنەمنى چۈشەنمەستىن تىزگىنىنى قويۇۋەتتى. دۆڭنىڭ ئۈستىدىن يىراقتىكى غەمكىن قارلىق دالا، قار قاپلىغان قوراي، ئەمەن چۈچىيىپ تۇرغان جايلار ۋە بۇلارنىڭ كەچ كىرىش ئالدىدىكى ساي - جىلغىلارغا چۈشكەن بىنەپشەرەك سايلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئاشۇ دالدا، بىر چاقىرىمغا سوزۇلغان يەردە پىلىموت ئوقى بىلەن قىرىلغان ماتروسلارنىڭ ئۆلۈكلىرى قارا سەپكۈندەك چېچىلىپ ياتاتتى. ئۈستىگە بۇشلات* ۋە خۇرۇم چاپان كىيگەن بۇ كىشىلەر قارنىڭ ئۈستىدە گويا ئۇچۇشقا تەمىشلىۋاتقان قاعىلار توپىدەك قارىيىپ كۆرۈنەتتى...

*بۇشلات - ماتروسلارنىڭ قارا پاختىلىق كەمزۇلى - ت.

كەچ كىرىش ئالدىدا، ھۇجۇمغا ئۇچراپ پارچىلىنىپ كەت-
كەن بۆلۈنمىلەر پىلانىسىكى پولكى بىلەن ۋە ئۇست - مېدۇدېتسى-
كى ئوكىرۇگىنىڭ نومۇرلۇق پولكىلىرىنىڭ ئوڭ تەرەپتىكى بىر
پولكى بىلەن ئالاقىسىنى يوقىتىپ قويۇپ، بۇزۇلۇك ئىرمىغىدىكى
كىچىككەنە دەريا بويىغا جايلاشقان ئىككى يېزىغا بۆلۈنۈپ، قو-
نۇپ قالدى.

قاش قارايدىغان يەتتە، گىرىگورىي بۆلۈنمە كوماندىرىنىڭ
بۇيرۇقى بىلەن قاراۋۇل قويغان يەردىن قايتىپ كېلىۋېتىپ، تار
كوچىدا پولك كوماندىرى ۋە پولك ئادىوتانتى بىلەن ئۇچرى-
شىپ قالدى.

— 3 — بۆلۈنمە قەيەردە؟ — دەپ سورىدى كوماندىر تىز-
گىنىنى تارتىپ تۇرۇپ.

گىرىگورىي جاۋاپ بەردى. ئاتلىقلار ئېتىنى ماغدۇرۇپ
كېتىشتى.

— بۆلۈنمىدە چىقىم كۆپ بولدىمۇ؟ — دەپ سورىدى
ئادىوتانت جۈنەپ كېتىۋېتىپ: ئۇ جاۋاپنى ئېنىق ئاڭلىيالمىي،
قايتا سورىدى، — نېمە؟

ئەمما گىرىگورىي جاۋاپ بەرمەستىن كېتىۋەردى.
كېچىچە يېزا ئارقىلىق ئات - ھارۋىلار ئۈزۈلمەي ئۆتۈپ
تۇردى. گىرىگورىي كازاكلار بىلەن قونۇپ قالغان ھويلىنىڭ يې-
نىدا توپچىلار باتارىيىسى ئۇزاق ۋاقىت تۇرۇپ قالدى. يالاڭ
قەۋەت دەرىزىدىن ئاناڭ - بالاڭ، دىگەن يامان تىللار، جىلاۋ-
دارلارنىڭ ۋاقىرىشى، ئۆپۈر - تۆپۈر ئاۋازلار ئاڭلىناتتى، ئۆپ-
كە ئىسىنىۋېلىش ئۈچۈن زەمبىرەك ئاتقۇچىلار ۋە قانداقتۇمۇ-
شۇ يېزىدا پەيدا بولۇپ قالغان پولك شىتاونىڭ چاپارمەنلىرى
كىرىشتى. يېرىم كېچە بولغاندا توپچى قىسىملاردىن ئۈچ كىشى

بېسىپ كىرىپ، ئۆي ئىگىسى بىلەن كازاكلارنى ئويغىتىۋەتتى.
ئۇلار يېقىن بىر يەردە زەمبىرىكىنى ئۆستەڭگە پاتقۇزۇپ قويغان
لىقتىن، تاڭ ئاتقاندا ئۇنى ئۆكۈز بىلەن تارتىپ چىقارماقچى
بولۇپ، بۇ يەردە قونۇپ قېلىشقا قارار قىلغان ئىكەن. گىرىگە-
رىمۇ ئويغىنىپ كەتتى، ئۇ، ئۇزاققىچە زەمبىرەكچىلەرنىڭ ئىن-
چىقلاپ، ئۆتۈكلىرىدىن توك لايىلارنى تازىلاپ، ئايىغىنى سېلىپ،
ھۆل پايتىمىلارنى كاڭ ئوچاقنىڭ بېشىغا يايغانلىغىغا قاراپ
ياتتى. ئۇندىن كېيىن قۇلىغىغىچە لايغا مىلەنگەن بىر توپ
چى قىسىملار ئوفىتسىرى كىردى. ئۇ قونۇپ قېلىشقا رۇخسەت قىل-
مىشنى سوراپ، ئۈستىدىن شىنېلىنى يەشتى - دە، بېپەرۋا چىراي
بىلەن ئۇزاققىچە ئولتۇرۇپ، پەشىمنىڭ يىڭى بىلەن يۈزىدىكى
لاي چاچراندىلىرىنى ئېرتتى.

— بىز بىر زەمبىرەكتىن ئايرىلىپ قالدۇق، — دىدى ئۇ
ھازىغىن ئاتنىڭ كۆزىدەك ئىتائەتلىك كۆزلىرى بىلەن گىرىگورىغا
قاراپ، — بۈگۈنكى جەڭ خۇددى ماچىغا بوسۇغىدىكى جەڭدەك
بولدى. ئىككى پاي ئاتقاندىن كېيىن بىزنى بايقاپ قالغان ئى-
كەن... ئۇلارنىڭ بىر پاي ئوقى يېتىپ كېلىش بىلەنلا زەمبىرەك
گىمىزنىڭ بەل ئوقىنى ئۇزۇپ تاشلىدى! زەمبىرەك خاماننىڭ
بېشىدا تۇراتتى. ياخشىراق نىقايلاشنى تىلغا ئالمىغىنىڭىز
تۈزۈك!...، ئۇ ھەربىر جۈملىگە ئادەت بويىچە، ئېھتىمال، ئۆزى
مۇ بايقىماستىن، ئەدەپسىز يامان تىللارنى قوشۇپ سۆزلەيتتى، —
سىز، ئېشىنىڭىزنى پۈتكۈزۈڭمۇ؟ چاي ئىچەمسىز؟ خوجاينى قىز،
سىز بىزگە ساماۋار قويۇپ بېرەمسىز، قانداق؟

ئۇ، تولا سۆزلەپ كىشىنى بىزار قىلىۋېتىدىغان ۋالاق تەككۈر
ئادەم ئىكەن. بىر تەرەپتىن ھارماي چاينى ئوتلاپ تۇردى. يې-
رىم سائەتتىن كېيىن گىرىگورى ئۇنىڭ پلاتوۋسكايا كەنتىدىن

ئىكەنلىكىنى، تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتىۋىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن
گېرمان سوقۇشىغا قاتناشقانلىقىنى ۋە ئىككى فېتىم مۇرۇتسىز ئۆي-
لەنگەنلىكىنى بىلىۋالدى.

— دون ئارمىيىسىگە ئەمدى ئامىن! — دېدى ئۇ، بۇرۇتى
قىرىلغان لېۋىدىكى تەرنى ئىنچىكە، قىزىل تىلى بىلەن يالاپ،—
ئۇرۇش ئاخىرلىشىپ بېرىۋاتىدۇ. فۇرونت ئەتىلا چاڭ - چېكىدىن
ۋەيران بولىدۇ - دە، بىز ئىككى ھەپتىدىن كېيىن نوۋوچېر كا-
سسكىدا بولىمىز، ياللىڭاياق كازاكىلار بىلەن رۇسىيىگە ھۇجۇم
قىلماقچى بولۇشقان ئىدى! ھەي، راسا ئەخمەقلەر بولماي نىمە؟
ئۇلار تېخى كادىر - ئوفىتسېرلەر ئېلىش، ھەممىسى يا-
رىماس مۇتبەھلەر، خۇدا ھەققى! سىزمۇ كازاڭقۇ دەيمەن؟ شۇنداق
دەيمۇ؟ مانا سىلەرنىڭ قولۇڭلار بىلەن ئۇلار ئوتنىڭ ئىچىدىن
كاشتان شېخىنى سۇغۇرۇۋالماقچى.* ئۆزلىرى بولسا ھەر بىر
لاۋازىمەت بۆلۈملىرىدە تارازا بېشىدا تۇرۇپ، لاۋور ياپرىغى
ۋە يارما جىڭلىماقچى!*

ئۇ سولغۇن كۆزلىرىنى پات - پات چىمچىقلىتاتتى، يوغان
ۋە سېمىز گەۋدىسى بىلەن قىمىرلاپ، بار ئېغىرلىقىنى شىرەگە سې-
لىپ ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ كالاچىتەك يوغان ئاغزىنىڭ بۇرجەكلىرى
مەيۈس ۋە بوشاڭلىق بىلەن سالىپىيىپ قالغان، يۈزىدە ھامان
جاپا چەككەن ئىتائەتلىك ئاتىنىڭ ئىپادىسى بۇرۇنقىدەكلا ئۆز
پېتىچە ساقلىغان ئىدى.

• باشقىلارنىڭ قولى بىلەن ئوتنىڭ ئىچىدىن كاشتان شېخىنى
سۇغۇرۇۋېلىش - باشقىلارنى جاپا تارتقۇزۇش ھېساۋىغا ئۆزى
پايدا كۆرۈش مەنىسىدىكى بىر تەمسىل.

** ئارقا سەپكە مۆكۈنۈۋېلىپ، ئالدىنقى سەپكە بارماسلىقى، دېگەن

مەنىدە - ت.

— ئىلگىرىكى چاغدا، ئېيتايلىق ناپالىيون زامانىسىدا،
 جەڭ قىلىش ئوڭايلا بىر ئىش ئىدى! ئىككى ئارمىيە بىر-بىرى
 بىلەن ئۇچراشقاندا بىر قەپەز ئېلىشىپ، يەنە تارقىشىپ كېتەتتى.
 فۇرونت دىگەن نىمە، ئاكوپتا ئولتۇرۇش دىگەن نىمە، يوق گەپ
 ئىدى. ئەمدىلىكتە بولسا، ئۇرۇش ئوپېراتسىيىلىرىنى تەھلىل
 قىلساڭ كالاڭ ئېلىشىپ كېتىدۇ. بۇرۇنقى تارىخچىلار يالغان-يا-
 ۋىدائىنى يېزىشى ياخشى كۆرگەن بولسا، ئەمدى بۇ ئۇرۇشنى
 تەسۋىرلىگەندە، يەنە شۇنداق بۇرمىلاپ يېزىشىدۇ!... ھازىر ئۇ-
 رۇش ئەمەس، پەقەت زېرىكىشلا بار! رەڭ - بوياق يوق. ئېپلاس-
 چىلىق! ئومۇمەن ئېيتقاندا بىمەنىلىك. كىم ھۆكۈمرانلىق قىلسا
 قىلسۇن، خەلققە بەربىر ئوخشاش، سىزنىڭچە قانداق، جانابى
 خورۇنجى؟

گىرىگورىي جاۋاپ بەرمەستىن، ئۇنىڭ گۆشلۈك يەلكىسى
 بىلەن قوللىرىنىڭ ئاران - ئاران مىدىرلىغانلىغىغا، ئېچىلغان
 ئاغزىنىڭ بوشلۇقى ئىچىدە كۆڭۈلسىز، پات - پات مىلت - مىلت
 قىلىپ كۆرۈنگەن قىزىل تىلىغا قاراپ ياتتى. ئۇنىڭ بەك ئۇيقۇ-
 سى كەلگەن ئىدى، بىراق مۇنۇ يېپىشقاق، تەنتەك زەمبىرەكچى-
 نىڭ پۇتى سېسىق پۇراپ، قۇسقىسىنى كەلتۈرگەنلىكتىن، ئىنتايىن
 يىن جىلە بولدى.

ئەتىسى ئەتىگەن گىرىگورىي بىر ئىشى ھەل بولمىغاندەك
 كۆڭلى غەش بولۇپ ئويغاندى. ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق
 بولىدىغانلىغىنى ئۇ كۆزدىن باشلاپلا ئالدىنلا كۆرگەن
 ئىدى، شۇنداق بولسىمۇ، تۈگۈننىڭ مۇنداق
 تۇيۇقسىز يېپىشكەنلىكى ئۇنى ھەيران قالدۇردى.
 گىرىگورىي ئۇرۇشقا قارشى نارازىلىقنىڭ دەسلەپكى چاغدا بۆلۈن-
 مەلەر ۋە پولىكلاردا ئۇششاق ئېرىقچىلاردەك شېرىلداپ ئاققانلىرى

خەنى يۈزە كۆرگەن بولسىمۇ، ئەمما بۇ قەدەر قۇدرەتلىك ئېقىمغا
ئايلانغانلىغىنى بايقىماي قالغان ئىكەن. ئەمدىلىكتە بۇ ئېقىم
نىڭ شىددەت بىلەن قۇرۇقلىقنى يار ئېلىپ كېتىۋاتقانلىغىنى كۆردى.
شۇنداق قىلىپ، ئادەم باھار ئالدىدا دالدا كېتىۋاتىدۇ.
قۇياش ئالەمنى يورۇتماقتا، ئەتراپتا بىسەپشەرەڭ قار تولۇپ يې-
تىپتۇ. قارنىڭ ئاستىدا بولسا، كۆزگە كۆرۈنمەيدىغان، ئەزەلدىن
كۈزەل بولغان بىر ئىش ۋۇجۇتقا كەلمەكتە. ئۇ بولسىمۇ يەرنىڭ
ئازات بولۇشى. قۇياش قارىنى يەپ شامە قىلىدۇ - دە، ئاستىغا
سۇ يۈگۈرتىدۇ. ھورلانغان تۇمانلىق كېچە - ئەتىسى ئەنگەن
قار يۈزىدىكى يۇققا مۇز چاراسلاپ پەسكە ئولتۇرۇشىدۇ. چوللار
بىلەن كاتاكلاردا كۆپ - كۆك تاغ سۇلىرى كۆپۈكلىشىدۇ، ئېرىپ
پوملىشىپ قالغان قار ئات ئۇياقلىرىنىڭ ئاستىدىن تەرەپ -
تەرەپكە چاچرايدۇ. ھاۋا ئىللىق، قۇملۇق دۈمبەشەرنىڭ قارى
كېتىپ، يالىڭاچلىنىپ قالىدۇ. سېغىز توپا يەرنىڭ، چىرىگەن
ئوت - چۆپىنىڭ ئىپتىدائىي يۇرىقى دېماققا ئۇرۇلىدۇ. يېرىم كې-
چىدە ساي - جىلغىلار فالتىق گۈرۈلدەيدۇ، قار ئۆپۈرۈلۈپ چۈشكەن
يەردىكى يارلىقلار قۇۋۇلدايدۇ. مەخمەلدەك قارا كۈزگى شۈب-
گەر يالىڭاچلىنىپ، يېقىملىق تاماكا تۈتۈندەك تۈتەپ تۇرىدۇ.
كەچكە يېقىن دالدىكى كىچىككىنە ساي ئىگراپ، مۇزنى چىل-
چىل سۇندۇرىدۇ - دە، ئىنىڭ ئاستىدا كۆكرىگىدەك، تاشقىن، سى-
لەنلىق تولغان ئاشۇ ساي مۇز پارچىلىرىنى تېز ئېقىتىپ كېتىدۇ.
شۇنداق قىلىپ، قىشنىڭ نۇيۇفسىز ئاخىرلىشىپ قالغانلىغىدىن
ھەيران بولغان ئادەم قۇملۇق قىرغاققا تۇرۇپ، كۆزلىرى بىلەن
سۈيى ئاز تېپىر يەرنى ئىزلەيدۇ، ئەرلەپ، قۇلىغىنى دىڭلىق تۇتۇپ
تۇرغان ئېتىنى قامچا بىلەن ئۇچۇقلاپ قويىدۇ. ئەمما ئەتراپتا

كىشىنى گۈللەپ تۇرغان بىگۇنا قار ھاۋارەڭ تۈستە تاۋلىنىپ تۇرىدۇ، ئاپپاق قىش ئۈگدەپ ساتىدۇ...

ۋېشېنېسكى پولكى كۈن بويى چېكىندى. يول - يوللاردا كارۋان ھاۋىلار چېپىپ ماڭاتتى. ئوڭ تەرەپتە بىر يەردە، ئۇيۇقنى قاپلاپ تۇرغان سۈر بۇلۇتنىڭ نېرسىدا بىر تۇتاش ئېتىلغان توپ ئاۋازى، يىمىرىلىپ عۇلاپ چۈشكەن پوركاپ ياردەك، گۈلدۈرلەپ تۇراتتى. ئېرىگەن، ئۈستىدە كۈكۈم - تىزەكلەر چېچىلىپ ياتقان يولدا بۆلۈنمىلەر شىلىلاپ كېلەتتى. ئاتلار پۆپۈكلىرى بۇلغانغان تۇپاقلىرى بىلەن ھۆل قارنى پېتىقلايتتى. نۆكەرلەر يولنىڭ چېتى بىلەن ئات چاپتۇرۇپ ئۆتەتتى. پەي - قاناتلىرى كۆكۈش پاقىراپ تۇرغان ۋە پىيادە قالغان ئاتلىق ئەسكەردەك ياخپايغان كالىتا - كۆسەي قاغلار يولنىڭ ياقىسىدا ئۈنچىقماستىن چېكىپ نىۋاتقان كازاك بۆلۈنمىلىرىنى. كىيىم - كېچەكلىرى جۈل - جۈل بولۇپ كەتكەن پىيادىلەر كۈلۈنمىلىرىنى، قاتار تىزىلىشىپ ماڭغان ھاۋىلارنى خۇددى پاراڭدا تۇرغاندەك كىدىيىپ، تەۋرىنىپ كۆز - دىن كەچۈرەتتى.

گىرگورىي چېكىنىشنىڭ شىددەت بىلەن ئۇلغىيىۋاتقان ئېقىمىنى ئەمدىلىكتە ھېچ نەرسە بىلەن توختىتىۋېلىش مۇمكىن ئەمەسلىكىنى چۈشىنەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ، كېچىدە خوشاللىق بىلەن قەتئى قارارغا كېلىپ، ئۆۈلۈكىدىن پولكىنى تاشلاپ كەتتى. — سەن نەگە بارماقچى بولۇۋاتىسەن، گىرگورىي پانتىلېۋ؟ — دەپ سورىدى مىتكا كوروشۇنوف، گىرگورىيىنىڭ شىنېل ئۈستىگە يامغۇرلۇق كىيىپ، قىلىچ - ناگانلىرىنى ئاسقانلىغىغا ئىستىھزا بىلەن قاراپ.

— نەگە بېزىشىم بىلەن سېنىڭ نىمە كارىڭ؟

— قىزىقىپ سوراپ قويدۇم.
گىرىگورىينىڭ تومبايغان ياڭاق سۆڭىكى قىزىرىپ كەتتى،
شۇنداق بولسىمۇ، كۆزىنى قىسىپ، ئوچۇق - يورۇق جاۋاپ
بەردى:

— بارىدىغان يەرگە بارىمەن، چۈشەندىڭمۇ؟
شۇنىڭ بىلەن چىقىپ كەتتى.
ئېتى ئىگەرلەنگەن پېتى تۇراتتى.
تاڭ يورۇغانغا قەدەر، ئۇ تۇن قىروسىدىن تۈتەپ تۇرغان
چوڭ يول بىلەن ئېتىنى چاپتۇرۇپ ماڭدى. «ئۆيدە تۇرۇپ تۇ-
راي، كېيىن تىڭ - تىڭلاپ، ئۇلار ئاشۇ يەردىن ئۆتۈش بىلەن-
لا، پولىكىغا بېرىپ قوشۇلىمەن» - دېدى ئۇ ئىچىدە. تېخى
تۈنۈگۈنلا يانمۇ يان بىللە جەڭ قىلغان ئادەملەردىن چەتلەن-
گەن ھالدا ئويلىنىپ.
ئەتىسى كەچقۇرۇن ئۇ، 200 چاقىرىم يول يۈرۈپ، ئىككى
كۈن ئىچىدە تازا جۈدەپ، چارچاپ ھالىدىن كەتكەن ئېتىنى ئا-
تمىنىڭ ھويلىسىغا يېتىلەپ كىردى.

11

ئويابىرنىڭ ئاخىرىدا نوۋوچېركاسكىدا پۈتۈم تۈزۈش
كەن دۆلەتلەرنىڭ ھەربى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ كەلگەنلىكى
مەلۇم بولدى. شەھەردە مانا مۇنداق مىش - مىش كەپلەر كەڭ
تارالدى؛ ئەنگلىيىنىڭ قۇدرەتلىك ئىسكادىراسى نوۋوروسىيى-

كىنىڭ گاۋانىغا كېلىپ ئاللىقاچان ئورۇنلىشىپ بولۇپتۇ. ئىتتىپاقداشلار قوشۇنلىرىنىڭ سالونىكتىن ئەۋەتىلگەن ناھايىتى زور دېسانتلىرى * قىرغاققا چۈشۈرۈلۈۋېتىپتۇ. تۈرلۈك رەڭدىكى فىرانسۇز پىيادە قىسىملىرى كورپۇسى قىرغاققا چۈشۈرۈلۈپ بولغان ئىمىش، ئۇلار پات ئارىدا پىيادىلەر ئارمىيىسى بىلەن بىرلىشىپ ھۇجۇم باشلار ئىمىش. مۇشۇنداق ئۆسەك سۆزلەر شەھەردە قار پومىزەكلىرىدەك يۇمۇلاپ يۈرەتتى...

كىراسنوف ئاتامان پولكىنىڭ ئىمتىيازلىق گۇۋاردىيىسىنىڭ كازاكلىرىدىن ھۆرمەت قاراۋۇلى تەشكىللەپ ئەۋەتىشكە بۇيرۇق بەردى. ئىككى بۆلۈنمە ياش ئاتامانچىلارغا ئالدىراشلىق بىلەن ئىگىز ئۆتۈك ۋە ئاق تاسسىلىق قىلىچىباغ تاقىغان كىيىملەرنى كىيگۈزۈشتى. ئۇلارغا 100دەك كانايچى قوشۇپ، يەنە شۇنداق ئالدىراشلىق بىلەن ناگانروكقا يولغا سالدى.

رۇسىيىنىڭ جەنۇبىدىكى ئەنگىلىيە ۋە فىرانسىيە ھەربىي ئۆمىكىنىڭ ۋەكىللىرى ئۆزىگە خاس بىر سىياسى رازۋېتكا مەھسەتلىرىدە نوۋوچېركاسىكىغا بىرنەچچە ئوفىتېرنى ئەۋەتىشكە قارار قىلغان. بۇلارنىڭ ۋەزىپىسى — دوندىكى ئەھۋالنى ئۆز قۇپ كۆرۈش ۋە بولشېۋىكلەرگە قارشى كۈرەشنىڭ كەلگۈسى ئىستىقبالى بىلەن تونۇشۇش ئىكەن. كەلگەنلەرنىڭ ئارىسىدا ئەنگىلىيىدىن ئەۋەتىلگەن كاپىتان بوند، لېيتىنانت بلۇمفەلد ۋە لېيتىنانت مورنو بار ئىدى، فىرانسىيىگە — كاپىتان ئوشېن، لېيتىنانت دىوپېرى ۋە لېيتىنانت فىور ۋەكىل بولغان ئىدى. مانا شۇ ئىتتىپاقداشلارنىڭ ھەربىي تاپشۇرۇق بىلەن ئەۋەتىلگەن كىچىككىنە ئەمەلدارلارنىڭ كېلىشى، شارائىتنىڭ ئىنچىقلىغى تۈپەيلى بۇلارنىڭ «ئەلچىلەر» قاتارىغا قوشۇلۇپ قېلىشى مۇنا-
• دېسانت — پاراخوتتىن ياكى پاراشوتتىن دۈشمەن تېررىتورىيىسىگە چۈشۈرۈلگەن ئەسكەر — ت.

سىۋىتى بىلەن ئاتامان سارىيىدا بىر مۇنچە ئۆرە - تۆپە بولۇش
قا سەۋەپ بولدى.

«ئەلچىلەر» نى نوۋوچېر كاسېسكىغا ئىززەت - ئېكرام بىلەن ئېيىكېلىشتى. ئەمىلى ئۇنچىلىك چوڭ بولمىغان بۇ ئوفىتسېر-لەرنىڭ كاللىسىنى چېكىدىن ئاشقان خوشامەتكۈيلۈك ۋە تەخمىنسىزلىك ئايلاندۇرۇپ قويدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇلار ئۆزلىرىنىڭ «ھەقىقىي» ئۇلۇغلىغىنى ھېس قىلىشىپ، ئەمىلىگە نامدار كازاك گېنېراللىرىغا ۋە نامى ئۇلۇغ ساختا جۇمھۇرىيەتنىڭ تۆۋەن - ئەمەلدارلىرىغا ھامى سۈپىتىدە يۇقۇرىدىن تۇرۇپ قارايتىدىغان بولدى.

ياش فرانسۇز لېيىتىنانتلىرىنىڭ كازاك گېنېراللىرى بىلەن گەپلەشكەن سۆزلىرىدە تېشى يالتىراق ئەدەپلىكلىكى ۋە فرانسۇزلارغا خاس تەكەللۈپچان نازاكەتلىكى ئارىسىدىن تەكەببۇر-لۇق ۋە مەنەنلىكنىڭ سوغاق ئاھاڭلىرى جاراڭلاشقا باشلىدى. كەچقۇرۇن سارايدا 100 كىشىلىك مېھمانغا مۆلچەرلەنگەن زىياپەت ھازىرلاندى. ھەربى ناخشىچىلار خورى يېمەكتەك مەيىن كازاك كۈيلىرىنىڭ پەردىسىنى زالغا يايىدى. بۇلارغا زىل ئاۋاز-لىق ئەر ناخشىچىلار جۈر بولدى. دوخوۋوي ئوركېستىر تەسىرلىك گۇمبۇرلەپ، ئىتتىپاقداشلارنىڭ گېمىنلىرىنى ئورۇنلىدى. «ئەلچىلەر»، بۇ يەردىكى شارائىتقا لايىق تاماقنى ئاز يەپ، ئۆزلىرىنىڭ يۈكسەك ئابرويىنى ساقلاپ ئولتۇردى. ئاتامان مېھمانلىرى، پۇرسەتنىڭ تارىخىي ئەھمىيىتىنى چۈشىنىپ، ئۇلارغا يەر ئاستىدىن قاراپ ئولتۇرۇشاتتى. كىراسنوى سۆز باشلىدى:

— سىزلەر، جاناپلار، تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە چوڭ

زالدا ئولتۇرۇپسىزلەر، بۇ زالنىڭ تاملىرىدىن سىزلەرگە 1812-يىلى بولۇپ ئۆتكەن باشقا بىر خەلق ئۇرۇشى فەھرىمانلىرىنىڭ كۆزلىرى سۈكۈت بىلەن قاراپ تۇرماقتا. پلاتون، ئىلوۋايسكى، دېنيسوف * شۇنداق بىر مۇقەددەس كۈنلەرنى ئەسكە چۈشۈرىدۇ. كى. بۇ چاغدا يارىز ئاھالىسى ئۆزىنى ئازات قىلغۇچىلارنى — دون كازاڭلىرىنى تەبرىكلەگەن ئىدى، ئىمپېراتور ئالىكساندىر I خارابە - ۋەيرانلىقلاردىن گۈزەل فرانسىيىنى قايتا تىكلىگەن ئىدى...

«گۈزەل فرانسىيە» ۋەكىللىرىنىڭ كۆزلىرى، خېلى خوپ ئىچىۋالغان سىملان شارابىدىن خۇمارلىشىپ، ياغدەك پالا-قىرايتتى، شۇنداق بولسىمۇ، ئۇلار كىرانوفنىڭ نۇتقىنى ئاخىرغىچە دىققەت بىلەن ئاڭلاشنى، «ياۋايى بولشېۋىكلەر تەرىپىدىن ئېزىلگەن رۇس خەلقى» نىڭ بېشىغا چۈشكەن پاجىئەلىك بالا-يى-ئاپەتلەرنى كەڭ تەسۋىرلەپ كېلىپ، كىراسنوف سۆزىنى ھاپا-جان بىلەن مۇنداق تۈگەتتى:

— ... رۇس خەلقىنىڭ ئەڭ ياخشى ۋەكىللىرى بولشېۋىكلەرنىڭ زىندانلىرىدا ھالاك بولماقتا. ئۇلارنىڭ كۆزلىرى سىز-لەرگە تىكىلگەن: ئۇلار سىزلەرنىڭ ياردىمىڭلارنى كۈتىدۇ، شۇڭلاشقا سىزلەر ياردەمنى دوغرا ئەمەس، پەقەت شۇلارغا كۆرسىتىپ شىگىزلار لازىم. بىز پەخىرلىنىش بىلەن ئىيتالايمىزكى، بىز ئازات! ئەمما بىزنىڭ بارلىق ئوي - پىكرىمىز، بىزنىڭ كۈرەش نىشانىمىز — ئۇلۇغ رۇسىيە، ئۆزىنىڭ ئىتتىپاقداشلىرىغا سادىق بولغان، ئۇلارنىڭ مەنپەئەتلىرىنى قوغداپ كەلگەن، شۇلار ئۈچۈن ئۆزىنى

* پلاتون، ئىلوۋايسكى، دېنيسوف — 1812 - يىلدىكى رۇسىيە ۋەتەن قورۇشىغا قاتناشقان كازاك كېنتىراللىرى — ت.

قۇربان قىلغان ۋە ھازىر ئۇلارنىڭ ياردىمىنى تەشۋىلىق بىلەن كۈتۈپ تۇرغان رۇسىيە. بۇنىڭدىن 104 يىل بۇرۇن مارت ئېيىدا فرانسۇز خەلقى ئىمپېراتور ئالىكساندىر 1 نى ۋە رۇسىيە گۇۋاردىيىسىنى قۇتلىغان ئىدى. شۇ كۈندىن تارتىپ فرانسىيە-ھاياتىدا يېڭى دەۋر باشلاندى. بۇ دەۋر فرانسىيىنى 1 - ئورۇنغا چىقاردى. 104 يىل بۇرۇن سىزنىڭ ئاتامانىمىز گىراق پلاتوف لوندوندا مېھمان بولدى. بىز سىزلەرنى موسكۋادا كۈتىمىز! بىز سىزلەرنى تەنتەنىلىك مارش ساداسى ۋە گېمىنىمىزنىڭ ھەيۋەتلىك ياڭرىغان كۈيى ئاستىدا كرىملىك بىللە كىرىش ئۈچۈن، شۇ يەر-دە تىنچلىق ۋە ئازاتلىقنىڭ بارلىق لەززىتىنى بىرلىكتە تېتىش ئۈچۈن كۈتىمىز! ئۇلۇغ رۇسىيە! بىزنىڭ بارلىق ئارزۇ ۋە ئۈمىدلىرىمىز مانا شۇ سۆزلەردە!

كىراسنوفنىڭ خۇلاسە سۆزىدىن كېيىن كاپىتان بوند ئورنىدىن ئۆردى. ئېنگېلىزچە سۆزنىڭ تاۋۇشلىرى ئاڭلانغاندا زىيا-پەتكە قاتناشقۇچىلار ئارىسىدا قاتتىق جىمجىتچىلىق باشلاندى. تەرجىمان كۆتىرەڭگۈ روھ بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى رۇسچىغا تەرجىمە قىلىشقا باشلىدى.

— كاپىتان بوند ئۆز نامىدىن ۋە كاپىتان ئوشېن نامىدىن دون ئاتامانىغا شۇنى ئېيتىپ قويۇشقا ۋاكالىتلىككى، بۇلاردوندا بولۇۋاتقان ئەھۋالنى بىلىش ئۈچۈن كېلىشىم تۈزگەن دۆلەتلەردىن رەسمىي رەۋىشتە ئەۋەتىلگەن ۋەكىللەر ئىكەن. كاپىتان بوندنىڭ كاپالەت بېرىپ ئېيتىشىچە، كېلىشىم تۈزگەن دۆلەتلەردونغا ۋە پىدا ئىلار ئارمىيىسىگە، بۇلارنىڭ بولشېۋىكلەرگە قارشى فەھرمانانە كۈرىشىگە بارلىق كۈچ ۋە ۋاسىتىلەر بىلەن، جۈملىسىدىن ھەربى قوشۇن بىلەن ياردەم بېرىدىكەن. تەرجىمان ئاخىرقى بىرجۈملىنى تېخى تۈگەتمەستىنلا،

ئۈچ قېتىم تەكرارلانغان قاتتىق «ھۇررا» ئاۋازى زالىنىڭ ئاملىرىغا
نىئىتىرىتۈۋەتتى، ئوركىستىرنىڭ ھەيۋەتلىك ساداسى ئاستىدا قەدەم
دەھلەر چارلاشقا باشلىدى «گۈزەل فرانسىيە» نىڭ ۋە «قۇدرەت-
لىك ئەنگىلىيە» نىڭ گۈللەپ ياشنىشى ئۈچۈن ئىچىشتى. «بول-
شېۋىكلەر ئۈستىدىن غەلىسە قازىنىش» ئۈچۈن ئىچىشتى... دوننىڭ
ئۇزاق زاماندىن ساقلانغان «چىراق» ماركىلىق شارابى قەدەم-
لەردە كۆپۈكلەنسە، ۋىشىلداپ، يېقىملىق خۇش پۇرىغى دىماققا
تۇرۇلاتتى...

كۆپچىلىك ئىتتىپاقداش دۆلەت ھەربى ئۆمىكى ۋەكىللى-
رىنىڭ سۆزىنى كۈتكەن ئىدى، كاپىتان بوندۇم ئۆزىنى كۈتۈپ
تۇرۇشقا مەجبۇر قىلىندى:

— مەن ئۇلۇغ رۇسىيە ئۈچۈن قەدەم كۆتىرىمەن، شۇنىڭ
بىلەن بىللە مەن بۇ يەردە سىزلەرنىڭ بۇرۇنقى گۈزەل گېمىنىڭ
لارىنى ئاڭلاشى خالايمەن، سىز بۇ گېمىنىڭ سۆزلىرىگە ئەھمىيەت
بەرمەيمىز، مەن پەقەت ئۇنىڭ مۇزىكىسىنى ئاڭلىغۇم
بار...

تەرجىمان ئۇنىڭ سۆزىنى تەرجىمە قىلغان ئىدى. كىراس-
نوف ھاياجاندىن ئاقىرىپ كەتكەن يۈزىنى مېھمانلارغا بۇرىدى-
دە، تەلۋىلەرچە ۋاقىراپ:

— ئۇلۇغ، بىر پۈتۈن. ئاجرىماس رۇسىيە ئۈچۈن ھۇررا! —
دېدى.

ئوركىستىر «ئەي پەرۋەردىگار، پادىشانى ئۆز پاناھىڭدا ساقلا»
كۈيىنى كۈچ بىلەن ۋە سىلىق ئورۇنلاشقا باشلىدى. ھەممەيلىن
ئورنىدىن تۇرۇشۇپ قەدەملەرنى بوشاتتى. چاچ - ساقىلى ئا-
قارغان باش پوپ گېرموگېننىڭ يۈزىدە تاراملاپ ياش ئاقتى.
— بۇ نىمە دېگەن ياخشى!... — دېدى كەيپى ئاشقان كاپىتان

بوند شاتلىنىپ، چوڭ تۆرە مېھمانلاردىن سىرىسى، ئىنتايىن تەسىرلەنگەنلىكتىن، ئېزىلىپ يىشقان سېلىق ئىكراسى بىلەن بۇلغانغان سالقىبتىكا بىلەن ساقلىنىپ پۈركەپ، كىچىك بالىدەك ھۆڭرەپ يىغلىدى...

شۇ كېچىسى ئازوۋ بويلىرىنىڭ شىددەتلىك شامىلى شەھەر ئۈستىدە ھۇلاپ، چىقىراپ چىقتى. دەسلەپكى ئىزىرىن بوران قاپلىۋالغان چوڭ چىركاۋنىڭ گۈمبىزى بۇرۇنقىدەك خاسىزراق پاقىراپ تۇراتتى...

بۇ كېچە شەھەرنىڭ تېشىدا، سېغىز تويلىق يارلىق ئىچىدە، ئەخلەت تۆكۈلىدىغان يەردە، ھەرىسى - دالا سودىنىڭ ھۆكىمى بويىچە خاگىنىڭ تۆمۈر يول ئىشچىلىرىدىن بولغان بولشېۋىكلەر ئېتىلىدى. ئۇلارنىڭ قوللىرىنى ئارىسىغا باغلاپ، ئىككى - ئىككىدىن ئېيىقىلىپ، يارىنىڭ بېشىغا تۇرغۇزدى - دە، ناگاى بىلەن بىلىتىقنى يېقىن تاقاپ تۇرۇپ ئاتتى، ئىزىرىن شامال ئوق ئاۋازلىرىنى، خۇددى تاماكا تۇتۇشىنى ئۆچۈرگەندەك ئۆچۈرۈپ تۇردى...

ئاتامان سارىيىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا بولسا، ئىزىرىن سوغاقتا، ئاتامان پولىكىنىڭ ئىمتىيازلىق گۇۋاردىيىسى كازاكلىرىدىن تەركىپ تاپقان ھۆرمەت قاراۋۇلى قىشىنىڭ شامىلىغا پۇچۇلىنىپ، ئۆلۈكتەك قېتىپ تۇرۇشاتتى. كازاكلارنىڭ بالىگاچلارغا ئان قىلىچىلىرىنىڭ سېپىنى تۇتقان فوللىرى قارىيىپ، ئويۇشۇپ قالغان، سوغاقتىن كۆزلىرى ياشاڭغىرىغان، ئاياقلىرى ئۇشۇشۇپ كەتكەن ئىدى... ساراينىڭ ئىچىدىن ئاڭ ئاتقۇچە مەسى ئادەملەر - نىڭ شاۋقۇن - سۈرەنى، ئوركىستىرنىڭ مېستىن جىغىلىدىغان تاۋۇشى ۋە ھەربى ناخشىچىلار خورىدىكى زىل تاۋۇشلارنىڭ يىغلاڭغۇ ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇردى...

×

×

بىر ھەپتىدىن كېيىن ئەڭ دەھشەتلىك ۋەقە باشلاندى. —
فۇرونت ۋەيران بولدى. كالاچوف نەزەرىدىكى پېترومېلېخوف
خىزمەت قىلغان 28 - پولىك ئۆزى ئىگىلەپ تۇرغان ئوچاستىك
سىنى بىرىنچى بولۇپ قۇپ - قۇرۇق قالدۇرۇپ تاشلاپ كەتتى.
كازاكلار، 15 - ئىنزا دېۋىزىيىسىنىڭ قوماندانلىقى بىلەن
يوشۇرۇن مۇزاكىرە ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، ئالدى بىلەن فۇرونتنى
تاشلاپ چىقىش، ئۇندىن كېيىن قىزىل ئەسكەرلەرنى يۇقۇرقى
دون ئوكرۇگىنىڭ تېررىتورىيىسى ئارقىلىق نوسقۇنىسز ئۆتكۈزۈپ
تىشكە قارار قىلىشتى. نەزەر دائىرىسى تار، كالتەپەم كازاك
ياكوف فومىن ئىسيان كۆتەرگەن پولىكنىڭ باشلىغى بولدى،
ئەمما ئەسلىدە ۋىۋىسكا فومىن نامغا ئېسىلغان بولسىمۇ، فومىننىڭ
ئارقىسىدا بولشېۋىستىك روھتىكى بىر توپ كازاكلار ئىش باشقۇرۇپ،
فومىنغا يېتەكچىلىك قىلاتتى.

قاينام - تاشقىنلىق چوڭ يىغىن ئېچىلىپ، بۇنىڭدا
ئوفىتسېرلەر ئارقىدىن ئوق ئېتىلىشتىن بىر ئاز قورقۇپ، جەڭ
قىلىشتىن زۆرۈرلۈگىنى دەككە - دۈككە ئىچىدە دەلىللىگەن
بولدى، ئەمما كازاكلار بولسا، بىر ئېغىزدىن، قاتتىق نۇرۇپ
ئۇرۇشنىڭ كېرىگى يوق، بولشېۋىكلەر بىلەن سۈلھ تۈزۈش لازىم،
دىگەنگە ئوخشاش كىشىنى سىزار قىلىدىغان سۆزلەردى كەلسە -
كەلمەس ۋاقىرىشسۇۋەردى. ئاخىرى يىغىندىن كېيىن پولىك
قوزغىلىپ يولغا چىقتى. دەسلەپكى مەزىلدىن كېيىن كېچىسى
سولونكى يېزىسىنىڭ قېشىغا كەلگەندە، پولىك كوماندىرى،
قوشۇن ستارىشنىسى فىلىپپوف، كۆپچىلىك ئوفىتسېرلەر بىلەن
بىللە پولىكتىن ئايرىلىپ قېلىپ، تاڭ ئاتقان چاغدا گىرائى مول

يېرىنىڭ چېكىنىۋاتقان ۋە جەڭلەردە بىتچىت قىلىنغان بىرىگادىسىغا قوشۇلدى.

28 - پولىكنىڭ ئارقىسىدىنلا 36 - پولىك ئۆز پوزىتسىيەسىنى تاشلاپ چىقتى، بۇ پولىك پۈتۈن تەركىۋى بىلەن، بارلىق ئوفىتسېرلىرى بىلەن بىللە كازانىسكاياغا كەلدى. كازاكلارنىڭ ئالدىدا قۇللارچە خوشامەت قىلغان، پاكار بويلۇق، ئوغرى كۆز كوماندىر بىر توپ ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ مۇھاپىزىتى ئاستىدا بېكەت كومېندانىتى ياتىدىغان ئۆيگە يېتىپ كەلدى - دە، قامچىسىنى ئوينىتىپ، جەڭگىۋار قىياپەتتە ئۆيگە كىردى.

— كومېندانىت كىم؟ — دەپ سورىدى ئۇ.

— مەن كومېندانىتنىڭ ياردەمچىسى، — دەپ جاۋاپ بەردى ستېپان ئاستاخوف ئۆز ئابرويى بىلەن ئورنىدىن سەل فوز-غىلىپ قويۇپ، — ئىشكىنى يېپىڭ، جانابى ئوفىتسېر.

— مەن 36 - پولىكنىڭ كوماندىرى، قوشۇن ستارشىناسى ئائۇموف بولمەن. ھەي، مەن شۇنى ئېيتىش شەرىپىگە ئىگىمەنكى، ... مەن ئۆز پولىكىمنى كىيىم - كېچەك ۋە ئاياق كىيىم بىلەن كىيىندۈرمەكچىمەن. مېنىڭ كىشىلىرىم ياللىڭايچ، ياللىڭايچ قالدى. سىز سۆزۈمنى ئاڭلاۋاتامسىز؟

— كومېندانىت يوق، ئۇ كىشى بولمىسا، مەن ئىسكىلاتتىن بىر جۈپمۇ پىنا ئېيىقىپ بېرەلمەيمەن.

— نىمە؟

— گەپ شۇ.

— سەن! ... سەن كىم بىلەن تاكالىشىۋاتىسەن؟ قا - اما - ق -

قا ئالمەن سېنى، جىن ئۇر - سۇ - ن! يىگىتلەر، ئۇنى پودۋالغا ئېلىپ بېرىڭلار! ئىسكىلاتنىڭ ئاچقۇچى نەدە، ئارقا سەپنىڭ

چاشقىنى؟ ... نىمە دىدىڭ؟ — ئائۇموف قامچىسى بىلەن شىرەم
نى تەك قىلىپ ئۇردى — دە، قەھرى — غەزەپتىن تاتىرىپ، پاختا
پايغان مانجۇچە پاختىنى گەجگىسىگە سۈرۈپ قويدى، — قېنى
ئاچقۇچنى بەر، غىرىڭ — پىرىڭ قىلما!

يېرىم سائەتتىن كېيىن ئىسكىلاتنىڭ ئىشىكىدىن قىزغۇچ —
سېرىق چاڭ — تۈزەڭ تۈزۈپ، قارىنىڭ ئۈستىگە، توپلىنىۋالغان
كازاكلارنىڭ قوللىرىغا باغلام — باغلام چىكىلىكەن كالتەجۇڭلار،
دەستە — دەستە پىما، ئۆتۈكلەر ئىرغىتىلىشقا باشلىدى. قاپ —
قاپ قەنت — شېكەرلەر قولدىن — قولغا ئۆتتى. ۋاراڭ — چۈرۈڭلار
ۋە كۆڭۈللۈك سۆزلەر ئۇزاققىچە مەيداننى جانلاندۇردى...

دەل مۇشۇ پەيتتە 28 — يۈك ئۆزىنىڭ يېڭى كوماندىرى،
ۋاخىمىستىر قومۇن بىلەن ۋېشېنسكاياغا قاراپ يولغا چىقتى.
ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئىز بويلاپ، 30 چاقىرىم يەردە ئىزادىڭىز
يېمىنىڭ قىسىملىرى كېلىۋاتاتتى. قىزىللارنىڭ چارلىغۇچىلىرى
شۇ كۈنى دۈبىروڭكا يېزىسىغا يېتىپ بارغان ئىدى.

شىمالىي قۇرۇلۇشنىڭ قوماندانى گېنېرال مايور ئىۋانوف
بۇنىڭدىن تۆت كۈن ئىلگىرى شىتاپ باشلىغى گېنېرال زامېرىڭ —
تەسكى بىلەن بىللە كارگىنسكايا كەنتىگە ئالدىراشلىق بىلەن
چېكىنىگەن ئىدى. بۇلارنىڭ ئاپتوموبىلى قاردا يۈرەلمەي بىر جايدا
دا چاقىپىقراۋەردى، زامېرىڭنىڭ خوتۇنى زەردە گۆش بو-
لۇپ، لېۋىنى چىشلەپ قان قىلاتتى، بالىلىرى يىغلايتتى...

ۋېشېنسكايا كەنتى بىرنەچچە كۈن ھۆكۈمەتسىز قالدى.
مىش — مىشلەرگە قارىغاندا، 28 — يۈككە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن
كارگىنسكايا كۈچ توپلىنىپتۇرمىش. ئەمما 22 — دېكابىردا
ئىۋانوفنىڭ ئادىۋوتانىتى كارگىنسكايادىن ۋېشېنس-
كاياغا كېلىپ، قوماندان تۇرغان ئۆيدە ئۆزى ئۇنتۇپ قالدۇرۇپ

كەتكەن نەرسىلىرىنى: يېڭى كاكاردا قادالغان يازلىق فۇراژكىسى،
نى، باش چوتكىسىنى، ئىچ كىيىملىرى ۋە باشقا ئۇششاق - چۈش
شەك نەرسىلىرىنى يىغىپ ئېلىپ كەتتى...

8 - قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى شىمالىي فۇرۇنتتا 100
چاقىرىملىق كاتتا ئېقىن ھاسىل قىلىپ، دەريادەك شارىلداپ
ئېقىشقا باشلىدى. گېنېرال ساۋاتىيېۋ جەڭسىز دونغا چېكىنىپ
كەلدى. گېنېرال فىتسخالدىروفنىڭ پولكىلىرى ئالدىراشلىق بىلەن
لەن تالى ۋە بوگۇچار تەرەپكە چېكىندى، شىمالدا بىر ھەپتىگە
چە جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈردى. زەمبىرەكنىڭ گۈلدۈرلىشى ئاڭلان
مىدى، پىلىموتلار ئۇنچىقماي قويدى. شىمالىي فۇرۇنتتا ئۇرۇش
قىلغان تۆۋەنكى دون كازاكىلىرى يۇقۇرقى دون پولكىلىرىنىڭ
خائىنلىقىدىن رەنجىپ، ئۇرۇش قىلمايلا، چېكىنگىلى تۇردى.
قىزىللار ئالدىدىكى يېزىلارغا چارلىغۇچىلار ئەۋەتىپ، ئەتراپنى
پۇختا تەكشۈرۈپ، ئېھتىيات بىلەن ئالدىرماي ئالغانلىقىرىلەيتتى.
دون ھۆكۈمىتىنىڭ شىمالىي فۇرۇنتتىكى ئەڭ چوڭ مەغلۇب
بىيىتى شاتلىققا ئايلاندى. 26 - دېكابىردا نوۋوچېركاسسكىغا
ئىتتىپاقداشلارنىڭ ۋەكىللەر ئۆمىكى كەلدى: بۇلارنىڭ ئىچىدە
بىرتانىيىنىڭ كاۋكازدىكى ھەربىي ئۆمىكىنىڭ قوماندانى گېنېرال
پۇل، شىتاپ باشلىغى پولكوۋنىڭ كىسس ۋە فرانسىيە ۋەكىللىرى
رى - گېنېرال فرانشىد - ئېسپېرە ۋە كاپىتان فۇكە بار ئىدى.
كىراسنوف ئىتتىپاقداشلارنى فۇرۇنتقا ئېلىپ باردى. چېر
ئىستانسىسىنىڭ ۋوگزال سەھنىسىدە دېكابىر ئېيىنىڭ سوغاق بىر
ئەتىگىنى ھۆرمەت قاراۋۇلى سەپ تۈزۈپ تۇردى. شاپ بۇرۇت،
ھاراقكەش چىراي گېنېرال مامونتوف، ئادەتتە شاللاق ئادەم بول
سىمۇ، بۇ قېتىم خېلى چاققان بولۇپ، يېڭى قىرىلغان ئىككى

مەڭزى كۆكۈش پاقىراپ تۇراتتى، بۇ ئادەم ئوڭىتىسىرلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ رالىغىدا ۋوگزال سەھنىسىدە مېڭىپ يۈرەتتى. بۇلار پويىزنىڭ كېلىشىنى كۈتمەكتە. ۋوگزالنىڭ قېشىدا ھەربى ئوركىستىرنىڭ مىزگانچىلىرى بىر ئورۇندا تېپىرچىلاپ، كۆكرىپ كەتكەن بار. ماقلىرىنى ئاغزىغا تۇتۇپ ھوردائىتتى. ھۆرمەت قاراۋۇلىدا تۆۋەنكى دون كەنتلىرىنىڭ رەڭگى - روھى ھەر خىل بولغان ۋە ھەر خىل ياشتىكى كازاكلىرى سۈرەتتەك چىرايلىق قېتىپ تۇرۇشاتتى. ساقىلى نۇرانە ئاقارغان بوۋايلارنىڭ قاتارىدا بۇرۇتتى خەت تارتىمىغان ئۆسمۈرلەر كوكۇلاچاچ فۇرونتچىلار بىلەن ئارىلاش - قۇرلاش تۇرۇشقان. بوۋايلارنىڭ شىنېللىرىنىڭ مەيدىسىدە لوۋچا ۋە پىلېۋنا شەھەرلىرى ئۈچۈن ئالغان ئالتۇن ۋەكۈمۈش كىرىستىلار ۋە مېداللار پاقىراپ تۇراتتى، ياشراق كازاكىلارنىڭ كۆكسىدە بولسا گېئوك - تېپە، لىدىئانتۇن بوسۇغىدا قەيسەرلىك بىلەن ھۇجۇمغا ئۆتكەنلىكى ئۈچۈن ئالغان ئوردىنلار ۋە گېرمان ئۇرۇشى ۋاقتىدا - پېرىمىشلى، ۋارشاۋا، لىۋوف ئۈچۈن تارتۇقلانغان كىرىست ئوردىنلار زىچىچىدە تولۇپ كەتكەن ئىدى. ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ مەيدىسىدە ھېچنەرسە پاقىرىمىسىمۇ، ئۇلار تارىدەك سوزۇلۇپ، تۈپ - تۈز تۇرۇشاتتى ۋە بارلىق ئىشتا چوڭلارغا تەقلىت قىلىشقا تىرىشاتتى.

سۈتتەك ئاپپاق ھورغا پۈركەنگەن پويىزمۇ گۈرۈلدەپ كېلىپ قالدى. خاس ۋاگوننىڭ ئىشىكلىرى تېخى ئېچىلماي تۇرۇپلا، ئوركىستىر دېرىزورى قوللىرىنى شىددەت بىلەن سىلكىپ، غۇلاچ يېيىش بىلەن تەڭ، ئوركىستىر ئەنگىلىيەنىڭ دۆلەت گېمىنىنى چېلىپ ياڭرىتىۋەتتى. مامونتوف قىلىچىنى تىك تۇتۇپ، ۋاگونغا قاراپ ئالدىراش يۈرۈپ كەتتى. كىراسنوف ئوچۇق چىراي ساھىبخان سۈپىتىدە مېھمانلارنى سەپ تۈزەپ

قېتىپ تۇرغان كازاكلارنىڭ قېشى بىلەن ۋوگزالغا باشلاپ ماڭدى.

— كازاك خەلقى ۋەتەننى ياۋايى قىزىل گۇۋاردىيە باندېتلىرىدىن قوغداش ئۈچۈن پۈتۈنلەي ئاياققا تۇردى. سىزلەر ئۈچ ئەۋلاتنىڭ ۋەكىللىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپسىزلىرى، بۇلار — بالقاندا، ياپونىيىدە، ئاۋستىرو — ۋېنگرىيىدە ۋە پىرۇسىيىدە جەڭگە قاتناشقان كىشىلەر، ئەمدىلىكتە ۋەتەننىڭ ئازاتلىقى ئۈچۈن جەڭ قىلماقتا، — دېدى ئۇ فرانسۇز تىلىدا ئەلا سۆزلەپ، خۇش تەبەسسۇم قىلىپ، شاھلارغا خاس بېشىنى لىڭشىتىپ، سەپتىكى — كۆزلىرى چانغىدىن چىقىپ، دېمىنى چىقارماستىن قېتىپ تۇرغان بوۋايلىرىنى ئىما بىلەن كۆرسىتىپ.

يۇقۇرنىڭ نۇپۇسى بويىچە، مامونتوف ھۆرمەت قاراۋۇلنى تاللاشتا ئەمگىكى بىكار كەتمىگەن ئىكەن. مال ياخشى كۆر-سىتىلگەن بولدى.

ئىتتىپاقداشلار قۇرۇلتىيى كۆزدىن كەچۈرۈپ، قانائەتلىنىش بىلەن نوۋوچېركاسسكىغا قايتىپ كەلدى.

— مەن سىزلىرىنىڭ ئەسكەرلىرىڭىزنىڭ ھەشەمەتلىك كۆرۈنۈشى، يۈكسەك ئىنتىزامچانلىقى ۋە جەڭگىۋارلىق روھىدىن ئىنتايىن مەمنۇنمەن، — دېدى گېنېرال پۇل كېتىش ئالدىدا كىراس-نوفقا، — مەن سولونكىدىن سىزلىرى ئۈچۈن بۇ يەرگە سىزنىڭ سولداكلارنىڭ دەسلەپكى ئەتىرىدىنى ئەۋەتىش ئۈچۈن دەرھال بۇيرۇق چۈشۈرمەن، مەن سىزدىن، گېنېرال 3000 جۇۋاۋە ئىسسىق ئۆتۈكلەرنى تەييارلاپ قويۇشىڭىزنى سورايمەن. شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، سىزنىڭ ياردىمىمىز بىلەن سىزلىرى بولشېۋىزىمنى ئۈزۈل-كېسىل يوقىتىشقا قادىرسىزلىرى.

... ئاشلانغان كالتە جۇۋىلار ئالدىراش تىكىلىپ، پىمىلار

تەييارلاپ قويۇلدى. ئەمما نىمىشقىدۇ ئوۋوروسىيىسىگە ئىتتىپاق
داشلارنىڭ دېسانتى كەلمەي قويدى. لوندونغا كەتكەن پۇلنىڭ
ئورنىغا تەكەببۇر، توڭ چىراي بىرىگىس كەلدى. ئۇ لوندوندىن
يېڭى يوليورۇقلار ئېلىپ كېلىپ، قوپال، گېنېراللىق، ھاكاۋۇرلۇق
بىلەن مۇنداق ئۇقتۇرۇش قىلدى:

— ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك كورول ھۆكۈمىتىمىز دوندىكى پى-
داڭلار ئارمىيىسىگە زور ماددى ياردەملەرنى كۆرسىتىدۇ، ئەمما
بىرمۇ سولدا تەرمەيدۇ.
بۇ ئۇقتۇرۇشقا ھېچقانداق ئىزاھ بېرىشنىڭ زۆرۈرىيىتى
بولمىدى....

12

جاھانگىرلىك ئۇرۇشى كۈنلىرىدىلا ئوفىتسېرلەر بىلەن كا-
زاكلارنىڭ ئارىسىنى كۆزگە كۆرۈنمەس چوڭقۇر چۆنەك بولۇپ ئاپ-
رىپ تۇرغان ئۆچمەنلىك 1918 - يىلنىڭ كۈز پەسلىگە كەلگەندە،
مىسلى كۆرۈلمىگەن چەككە يەتتى. 1917 - يىلنىڭ ئاخىرىدا، كا-
زاك قىسىملىرى ئاستا - ئاستا دونغا كېلىپ يىغىلغاندا، ئوفىت-
سېرلەرنى ئۆلتۈرۈش ۋە تۇتۇپ بېرىش ۋەقەلىرى ئاز كۆرۈلەتتى،
ئەمما بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن مۇنداق ۋەقەلەر دىيەرلىك ئا-
دەتتىكى ئىشقا ئايلىنىپ قالدى. ئوفىتسېرلەرنى ھۇجۇم ۋاقتىدا،
قىزىل ئەسكەر كوماندىرلارنىڭ ئۈلگىسى بويىچە، سەپنىڭ ئال-
دىدا ماڭغۇزۇپ، ئۇن - تىۋىشسىز، ئاستا دۈمبىسىدىن ئېتىپ
تاشلايدىغان بولۇشتى. پەقەت گۇندوروفنىڭ گېئورگى ئوردېنلىق

پولگىغا ئوخشاش قىسىملار دىلا ئىتتىياقلۇق مۇستەھكەم ئىدى. بىراق دون ئارمىيىسىدە مۇنداق قىسىملار ئاز ئىدى. فۇۋ، زېھنىي ئۆتكۈر، ئۆز پىكرىدە قاتتىق نۇرىدىغان پېترومېلىخوۋ كازاكلار بىلەن ئاكاللىشىش ئۆلۈمگە ئېلىپ بارىدۇ. مانلىغىنى خېلى بۇرۇندىلا چۈشەنگەچكە، ئۇ دەسلەپكى كۈنلەر-دىن تارتىپلا ئوفىتسېر بىلەن قاتاردىكى جەڭچىنى ئايرىپ تۇرغان چەك. چېگرىنى يوقىتىشقا جان كۆيەرلىك بىلەن تىرىشىپ كەلدى ئۇمۇباشقا كازاكلارغا ئوخشاش ئەپلىك پۇرسەتتە ئۇرۇشنىڭ ھېچقانداق لازىمى يوقلۇغىنى سۆزلەيتتى: يەنە كېلىپ بۇسۇزى رىياكارلىق بىلەن قاتتىق قىيىنلىق ئېيتاتتى، ئەمما ئۇنىڭ رىياكارلىغىنى ھېچكىم بايقىمايتتى؛ ئۆزىگە بولشېۋىكلەر ھېسداشلىق قىلغۇچى تۈسىنى بېرىپ يۈردى ۋە پولك قومۇنىنىڭ ئورنىنى كۆتىرىشكە باشلىغانلىغىنى كۆرگەندىن تارتىپ، بۇنىڭ ئالدىدا ھەددىدىن تاشقىرى خوشامەتكۈچلۈك قىلىشقا باشلىدى. پېترو باشقىلارغا ئوخشاش، بۇلاڭچىلىق قىلىشقا، باشلىقلارنى تىللاشقا، ئەسەرلەرنى ئاياشقا قارشى تۇرمايتتى، ئەمما ئەينى زاماندا ئۇنىڭ يۈرىكىدىكى ئۆچمەنلىك خۇددى تۇتاقلىق كېسەلدەك ئەزاسى تىرتەتتى، ئۇنىڭ ئادەمى كالتەكلەشكە، ئۆلتۈرۈشكە خۇمارلىنىپ تۇرغان قولىنى قۇترىتىپ تۇراتتى... خىزمەتتە ئۇ كۆڭۈلچەك، ئاددى ئىدى، خورۇنچى دەرىجىلىك ئوفىتسېر ئەمەس، بەلكى موم ئىدى! شۇڭلاشقا پېترو ھارامزەندىلىك بىلەن كازاكلارنىڭ ئىشەنچىگە ئىگە بولۇۋېلىپ، ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا قىياپىتىنى ئۆزگەرتىشنى بىلەتتى.

سولونكا يېزىسىنىڭ قېشىدا نا ئۇمۇق ئوفىتسېرلەرنى ئەگەشتۈرۈپ ئېلىپ كەتكەندە، پېترو قېپقالدى. ئۇ يۇۋاش،

مۇلايىم، ھەمىشەم سايىغا كىرىۋېلىپ پانالىنىدىغان، ھەممە
ئىشتا مۆتىدىل كىشى بولۇۋېلىپ، پۈلك بىلەن بىللە ۋېشىنىپ
كاياعا كەلدى. ئەمما ۋېشىنىسكا يادا ئىككى كۈن تۇرغاندىن
كېيىن، چىداپ تۇرالمىدى - دە، شىتاپقىمۇ بارماي، فومىغىمۇ
يولۇقماي، ئۆيىگە قېچىپ كەلدى.

شۇ كۈنى ۋېشىنىسكا يادا، كونا چېركاۋنىڭ قېشىدىكى
ھەربى مەشق مەيدانىدا ئەتىگەندىن باشلاپ ئاممىۋى يىغىن
بولدى. پۈلك ئىزا دېۋىزىيىسى ۋەكىللىرىنىڭ كېلىشىنى
كۈتەتتى. مەيداندا شىنېل، كالتە جۇۋا، شىنېلدىن تىكىلگەن
كەمزۇل ۋە پاختىلىق چەكمەن كىيگەن كازاكلار توپ - توپ
بولۇپ يۈرۈشەتتى. بۇ ئالا - چېپار كىيىنگەن زور توپنىڭ قاتارىدىن
كى ھەربى قىسىم ئىكەنلىكىگە، 28 - كازاك پولكى ئىكەنلىكىگە
ھېچكىم ئىشەنمەيتتى. پېترو مەيۇس ھالدا بىر توپتىن، ئىك-
كىنچى بىر توپقا ئۆتۈپ كازاكلارنى باشتىن - ئاياق باشقا
بىر كۆز بىلەن قاراپ چىقتى. بۇرۇن، قۇرۇلۇش ئۇلارنىڭ كىي-
مىگە ئانچىلىك سەپسىلىپ قارىمايتتى ھەمدە پولكىنى مۇنداق
بىر پۈتۈن زىچ ھالەتتە كۆرمىگەن ئىدى. ھازىر پېترو ئۆسۈپ
كەتكەن ئاق سېرىق بۇرۇتىنى ئۆچمەنلىك بىلەن چىشلەپ،
قىزو باسقان يۈزلەرگە، خىلمۇ خىل پاپاخ، قۇلاقچا، كۇبانكا، فۇراژ-
كا كىيگەن باشلارغا كۆز تىكىپ قارىدى. كۆزىنى پەسكە چۈشۈ-
رۇپ، يەنە شۇنداقلا تۇرلۇك - تۈمەن ئاياق كىيىملىرىنى يەنجىل-
گەن پىيىملارنى، ئۆتۈكلەرنى، قىزىل ئارمىيە قىسىملىرىدىن سالى-
مۇرۇۋالغان بەتىنىكلەرنىڭ ئۈستىگە ئورالغان لاتىپلارنى
كۆردى.

— قەلەندەر دىۋانلەر! لەنتى مۇزىكلەر! سۈپىتى ئاينىدۇ.

غان رەزىللەر! — دىدى پېترو ئىچىدە، دەرمانسىز غەزەپ بىلەن يىچىرلاپ.

تاختاي تاملارغا چاپلانغان فومىن بۇيرۇقلىرى ئاقىرىپ تۇراتتى، كوچىلاردا ئاھالە كۆرۈنمەيتتى. كەنت پۇرسەت كۈتۈپ تۇرغاندەك يوشۇرۇنۇۋالغان ئىدى. تار كوچىلارنىڭ ئوچۇقچىلىق تەرىپىدىن دون دەرياسىنىڭ قارقاپلىغان ئاپپاق توشى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. دوننىڭ نېرىقى يېقىدىكى ئورمان سىيا بىلەن سىزىلغان رەسىمدەك قارىيىپ تۇراتتى. تاشتىن قوپۇرۇلغان كونا چېركاۋنىڭ سۈر ئىگىز تامللىرى يېنىدا يېزىدىن ئەرلىرىنى ئىزلەپ كەلگەن خوتۇنلار قوي پادىسىدەك توپلىشىۋالغان ئىدى.

مەيدىسىدە چوڭ بىر يانچۇغى ئار قۇندۇز ياقىلىق كالتا جۇۋا كىيگەن پېترو، بېشىدىكى ئۇستىبىلىك لىنىيىسى كاراكول پاپاخ بىلەن يېقىندىلا گىدىيىپ يۈرەتتى، ھازىر ئۇ ئۆزىگە ئادەم لەرنىڭ كۆز قىرىدا سوغاق نەزەر بىلەن قارىشىۋاتقانلىقىنى مىنۇتسىرى ھېس قىلاتتى. بۇ يامان كۆزلەر جان - جېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى، بۇنىڭسىزمۇ ئۇ تەشۋىش - ساراسىمىلىك ھالەتتە ئىدى. مۇنۇ ئىش پېترونىڭ غۇۋا ئېسىدە قالدى: مەيداننىڭ ئوتتۇرىسىدا دۈم كۆمتۈرۈلگەن بوچكىنىڭ ئۈستىگە پاكىتەك بىر قىزىل تەسكەر چىقتى — ئۈستىگە ئېسىل موۋۇت شىنېل، بېشىغا بۇغۇنچى يېشىۋېتىلگەن يېڭى ئەلنەزە قۇلاقچا كىيگەن ئىدى. تىۋىت پەلەي كىيگەن قولى بىلەن ئۇ بوينىدىكى ئۆي توشقىنى يۇڭىدىن توقۇلغان، كۈلرەڭ چۈچىلىق كازاكچە شارپىنى ئۈزەپ قويۇپ، ئەتراپىغا بىر قاراپ چىقتى.

— كازاك يولداشلار! — دېگەن سېوغاق تەككەن پەس

ئاۋاز پېترونىڭ قۇلىغىنىڭ تۇۋىدىن ۋىڭىلداپ تۆتتى.
پېترو ئەتراپىغا كۆز سېلىپ، كازاكلارنىڭ ئادەتتە تۇرمۇش-
تا ئىشلىتىلمەيدىغان سۆزلەردىن ھەيران بولۇشۇۋاتقانلىغىنى،
بىر-بىرىگە قارىشىۋاتقانلىغىنى، ھايان بىلەن بىر-بىرىگە كۆز
قىشىشىۋاتقانلىغىنى كۆردى. فىزىل ئەسكەر سوۋېت ھاكىمىيىتى
توغرىلىق، فىزىل ئارمىيە توغرىلىق ۋە كازاكلار بىلەن ئۆز ئارا
مۇناسىۋەت توغرىلىق ئۇزاق سۆزلىدى. پېترونىڭ بولۇپمۇ ئېسىدە
قالغىنى شۇ بولدىكى، ناتىقنىڭ سۆزىنى كىشىلەر ھەممە ۋاقىت
ۋاقىراپ بۆلۈپ تۇردى:

— يولداش، كوممۇنىستىك دىگەن نىمە؟
— بىزنى ئۇنىڭغا مەجبۇرى قاتناشتۇرامدۇ؟
— كوممۇنىست پارتىيىسى دىگەن نىمە بىلىدۇ؟
ناتىق قولىنى كۆكسىگە قويۇپ، تۆت ئەتراپىغا بۇرۇلۇپ،
سەۋرىچانلىق بىلەن چۈشەندۈردى:

— يولداش! كوممۇنىست پارتىيىسى دىگەن — بۇ ئىختى-
يارى بىر ئىش. ئىشچىلار بىلەن دىخانىلارنى، كاپىتالىستلار بىلەن
پومىشنىكلارنىڭ زۇلۇمدىن ئازات قىلىش بولىدىكى ئۇلۇغ ئىش
ئۈچۈن كۈرەش قىلىشنى خالايدىغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆز
ئىختىيارى بىلەن پارتىيىگە كىرىدۇ.
بىر مىنۇت ئۆتكەندىن كېيىن ئىككىنچى بىر بۆلۈڭدىن
ۋاقىراش ئاڭلاندى:

— كوممۇنىستلار بىلەن كومىسسارلار توغرىلىق چۈشەنچە
بېرىشىڭىزنى سورايمىز!
بۇ سوئالغا بېرىلگەن جاۋاپتىن كېيىن، بىر نەچچە مىنۇت

ئۆتە - ئۆتمەستىن، بەنە سىرسى قەھرىلىك يوغان ئاۋاز بىلەن
گۆكىرىدى:

— كوممۇنىستىك نوغرىلىق سۆزلىگەن سۆزۈڭ چۈشىنىكسىز،
ئوبدانراق چۈشەندۈرۈشۈڭى نۆۋەتچىلىك بىلەن ئۆتۈنۈپ سورايدىمىز. سىز — ساۋاتسىز قارا ئادەملەرمىز. سەن سىزگە ئاددىي
سۆزلەر بىلەن ئېيتىپ بەر.

ئۇنىڭدىن كېيىن قومىنى كىشىنى زېرىكتۈرۈپ ئۇزاق سۆز-
لەپ، ھەدىسە «ئېۋاكۇئىروۋاتسە* — سۆزىنى «ئېكۇئىروۋاتسىيە»
دەپ بۇزۇپ تەلەپپۇز قىلىپ، بۇ سۆزنى كەلسە، كەلمەس
كۆز - كۆز قىلىۋەردى. قومىنىڭ قېشىدا ئىستودېنت فۇراژكىسىنى
كىيگەن، ئۈستىدە ئالپىتە پەلتۇسى بار بىر ياش يىگىت پەرۋا-
نىدەك ئايلىنىپ يۈرەتتى. شۇ تاپتا پېترو قومىنىڭ ساغلاشماي-
دىغان سۆزىنى ئاڭلاۋېتىپ، 1917 - يىل فېۋرال ئېيىدا، قېشىغا
دارىيە كەلگەن كۈنى، پېتروگراڧقا بارىدىغان تۆمۈريولنىڭ بىر
ئىستانسىسىدا ئاشۇ قومىنى 1 - قېتىم كۆرگەنلىكىنى ئېسىگە
چۈشۈردى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا ئۈستىدىكى شىنېلىنىڭ مەزىسىگە
رەڭگى ئۆڭگەن «52» نومۇرلۇق ئورەدىكىلىك پاگونى تاقىغان
بۇ ئاتامانچى قاچقۇننىڭ كەڭ ئورچەك كۆزلىرى جىددى، ھۆل
پىلىلداپ تۇرغانلىقى ۋە ئېيىقتەك قەدەم تاشلاپ ماڭغانلىقى
گەۋدىلەندى. پېترونىڭ قۇلىغىغا: «تاقىتىم يوق، قېرىندىشىم!» -
دىگەن چۈشىنىكسىز سۆز ئاڭلاندى. «قاچقۇن، خىزىستوبەگە ئوخ-
شاش سىز ئەخمەق، مانا ئەمدى پولكىنىڭ كوماندىرى. مەن
بولسام تىترەپ تۇرىمەن»، دەپ ئويلىدى پېترو، كۆزلىرى
غەزەپتىن چاقناپ.

* «ئېۋاكۇئىروۋاتسە» - مەملىكەت ئىچىگە كۆچۈش دېگەن مەنىدە - ت.

فومىنىدىن كېيىن ئىككى مۇرىسىدىن كىرىپت شەكىلدە
پىلىموت لېنتىسى باغلىۋالغان بىر كازاك سۆزگە چىقتى.
— بۇرادەرلەر! مەن ئۆزۈم پودتېلكوفنىڭ ئەترىدىدە
بوغانىمەن، ئەمدى يەنە، بەلكىم خۇدا بېسىپ قىلسا، ئۆز ئادەم
لىرىمىز بىلەن بىللە كادېتلارغا فارشى بېرىشقا توغرا كېلىدىغان
ئوخشايدۇ! — دېدى ئۇ خىرىلداپ سۆزلەپ.
پېترو ئۆزى چۈشكەن ئۆيگە تېز يۈرۈپ كەتتى.
ئېتىنى ئىگەرلەۋېتىپ، كازاكلارنىڭ كەنتتىن يولغا چىقىش ۋاق
تىدا، كونا ئادەت بويىچە، ھەرىسى سەپتىكىلەرنىڭ ئۆيىگە قايتىپ
كەلگەنلىكىنى ئىزدولارغا بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئاتقان مىلىتىق ئاۋا-
زىنى ئاڭلىدى.

13

تىمىتاسچىلىق بىلەن كىشىنى قورقۇتىدىغان قىسقا كۈنلەر،
كەچ كۈزنىڭ ماسلاشچىلىق كۈنلىرىدەك ئۇزۇن بولۇپ كۆرۈنەتتى.
يېزىلار ئېچىلمىغان بىر دالىدەك ئۈگدەپ ياناتتى. پۈتۈن دۈن
بويلىرى گويا فىرىغىغا ئۇچراپ، دەشت - سايىۋانغا ئايلىنىپ
كەتكەندەك، كەنتنىڭ پۈتۈن ئايماقلىرىغا ۋانا تەككەندەك ئىدى.
يەنە شۇنداق تۇيۇلاتتىكى، دۈن بويلىرىنى گويا فونۇق بۇلۇت ئۆزىنىڭ
قارا قانىتى بىلەن قاپلاپ، تەڭرى ھالدا دەھشەت بىلەن ئالەم
گە يېيىلىۋاتقان دەك ۋە مانا ھازىرلا كۆپ ئۆتمەي تېرەكلەرنى
قۇيۇن بىلەن يەرگە يىقىتىدىغان دەك، گۈلدۈرمامنىڭ قۇرۇق،
قارا سېلىنغان گۈلدۈرلىشى بىلەن چاقماق چېقىلدۇرۇپ، دۈننىڭ

ئېرىقى قېتىدىكى ئاق ئورماننى ۋەيران قىلىپ تاشلايدىغاندەك،
گەج تاغ تىزمىلىرىدىن قۇرام تاشلارنى ياعدۇرىدىغاندەك، گۈل
دۈرماننىڭ دەھشەتلىك ئاۋازى بىلەن گۈكسەيدىغاندەك ئىدى...
ئەتىگەندىن باشلاپ تاتارىسكى يېزىسىدا يەر يۈزىنى ئۆ-
مان پۈركىدى. تاغ سوغاقتى چىللاپ گۈكسەپ تۇراتتى. چۈشكە
يېقىن كۈن يۇققا تۇماندىن قۇنۇلۇپ، يالتىرىغان بولسىمۇ، ئەمما
بۇنىڭ بىلەن ئازايورۇپ كېتەلمىدى. تۇمان دور ئەتراپى تاغ
لىرىنىڭ چوققىلىرىدا توزغۇپ يۈرۈپ، يارلىقنىڭ ئىچىگە ناغ
تىزمىلىرىغا غۇلاپ چۈشۈپ، بۇ يەردە موخ ئۆسكەن گەج تاختى-
لار ئۈستىگە، قارا باسقان تاغ ئۆركەشلىرىنىڭ يالىڭاچ يەرلىرى-
گە نەم توزاڭدەك قوسۇپ يوقاپ كېتەتتى.

كەچقۇرۇنلىرى تۈن يالىڭاچ ئورماننىڭ نەيزىلىرى ئارقى-
سىدىن ئاينىڭ قىپ - قىزىل ئاۋلانغان يوغان قالقىنىنى كۆر-
ىپ چىقاتتى. ئاي تېچ ياتقان يېزىلارنىڭ ئۈستىدىن ئۇرۇش
ۋە يانغىنىنىڭ قىپ - قىزىل شولىسىنى چۈشۈرۈپ تۇراتتى. ئۆ-
نىڭ رەھىمسىز ئۆچمەس يورۇغىدىن كىشىلەردە چۈشىنىپ بولماي-
دىغان ۋەھىمە پەيدا بولاتتى. چارۋىلار بىئارام بولاتتى. ئات ۋە
ئۆكۈزلەر ئۇيغۇدىن مەھرۇم بولۇپ، ئاڭ ئانقۇچە قوراللاردا كې-
زىپ يۈرەتتى. ئىتلار ھۇلايتتى ۋە خورازلار يېرىم كېچە بولماي
تۇرۇپلا، ھەر خىل ئاۋاز بىلەن قىچقىرىشقا باشلايتتى. سەھەرگە
يېقىن تاڭ سوغىغى بىلەن دەرەخنىڭ ھۆل شاخلىرىنى بېيىر مۇز
قاپلايتتى. شامال سوقۇش بىلەنلا شاخلىرى مۇزلار بولات ئۆ-
زەڭگىدەك جىرىڭلايتتى. مەلۇم بىر ئۆزگە كۆرۈنمەيدىغان ئاتلىق
ئەسكەرلەر دوننىڭ سول قىرغىغى بىلەن، قاراڭغۇ ئورماننىڭ
ئىچى بىلەن، كۆكۈش قاراڭغۇچىلىققا قورال - ياراقلىرىنى ۋە

ئۆزەڭگىلىرىنى شالدىرىلىتىپ كېلىۋاتقاندا ئىدى.

شىمالىي قۇرۇلتىدا بولغان تاتارىسكى يېزىسىنىڭ كازاڭلىرى ھەممىسى دىگۈدەك دۇنغا ئاستا - ئاستا سوزۇلۇپ كېلىۋاتقان قىسىملارنى ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن تاشلاپ، يېزىغا قايتىپ كەلدى. ھەر كۈنى كېچىكىپ قالغانلاردىن بىرەرسى پەيدا بولاتتى. بەزىبىرلىرى سەپتىكى ئاتلارنىڭ ئىگەر - جابدۇقلىرىنى ئۇزاققىچە قايتا توقۇماسلىق نىيىتى بىلەن سىر يولى ئېلىپ تاشلاش. ھەربىي جابدۇقلارنى پاخال دۆۋىسىنىڭ ئىچىگە ياكى ئامبارىنىڭ ئۈستىدىكى شاخ - شۈمبىنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇپ قويۇپ، قىزىللارنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ تۇرۇش ئۈچۈن كەلگەن ئىدى، بەزىبىرلىرى بولسا قار كۆمۈپ تاشلىغان يان ئىشىگىنى ئېچىپ، ئېتىسى قورغا ئېلىپ كىرەتتى - دە، قۇرۇتۇلغان نان زاپاسلىرىنى تولۇقلىۋېلىپ، ئايالى بىلەن بىر كېچىنى ئۆتكۈزۈپ، ئەتىسى سەھەردىلا چوڭ يولغا چۈشەتتى، دۆڭنىڭ بېشىدا تۇرۇپ، ئاخىرى قېتىم دۈن دەرياسىنىڭ ئاپپاق، جىمجىت كەڭ بوشلۇغىغا، ئېھتىمال، ئەمدى قايتا كۆرەلمەيدىغان، تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يېرىگە كۆز تىكەتتى.

كىم ئەجەلنىڭ ئالدىدىن چىقىپ قالىدۇ؟ ئىنسانىيەت مېڭىۋاتقان يولنىڭ ئاخىرىنى كىم بىلەلەيدۇ؟... ئاتلار يېزىدىن تەسلىكتە چىقاتتى. كازاڭلار غىمۇ يۈرەكنىڭ قېتىمىدىن ئورۇن ئالغان ئۆز يېقىنلىرىغا بولغان مېھرى - مۇھەببەتتىن ئۆزۈش قىيىن ئىدى. شۇنداق قىلىپ، نۇرغۇن كىشىلەر مۇشۇ پىلان ئۈچۈپ تۇرغان يولدا كېلىۋېتىپ، خىيالىدا ئۆزىنى ئۆيلىرىگە قايتىپ كېلىۋاتقاندا ھېس قىلاتتى. بۇ يولدا ئۆز - ئۆزىگە - نۆمەن ئېچىرى ئوي - پىكىرلەر بايىنى كەچۈرۈلەتتى... ئېھ-

تىمال، قانغا ئوخشاش شور تاڭ كۆز يېشىمۇ ئىگەرنىڭ قانىتىدىن
دومىلاپ مۇزدەك توڭلىغان ئۈزەڭگىگە. ئۈزەڭگىدىن ئات تاقىلىرى
نىڭ چىشلىرى ئىز قالدۇرغان يولغا چۈشكەندۇ، ئەمما بۇ جايدا
ۋىدالىشىشنىڭ سېرىق زەڭگەر گۈلى ئۆسمەيدىغۇ؟

×

×

پېترو ۋېشېنسكا يادىن كەلگەن كېچىسى مېلىخوفنىڭ ئۆيى-
دە ئائىلە كېڭىشى باشلاندى.

— خوش، نىمە گەپ؟ — دەپ سورىدى پانتېلېي پروكو-
فېيېۋىچ، پېترو بوسۇغىدىن ئاتلاپ كىرىش بىلەنلا. — ئۇرۇش
قىلىپ بولدۇڭمۇ؟ پاگونىسىز كېلىپسەنغۇ؟ خوپ، كەل - كەل، ئىنىڭ
بىلەن كۆرۈش، ئاناڭنى خوشال قىل، ئەنە ئايالىڭمۇ سېغىنىپ
تۇرۇپتۇ... ھارمىغايسەن، تېچ كەلدىڭمۇ، پىتەشا... گىرىگورىي!
گىرىگورىي پانتېلېيېۋىچ سۇغۇرغا ئوخشاش يانامسەن مەشنىڭ
ئۈستىدە؟ چۈش پەسكە!

گىرىگورىي ماش رەڭ شالۋۇرنىڭ جىيەكلىرى ئوشۇغىدىن
مەھكەم تارتىپ تۇرغان يالىڭاچ پۇتلىرىنى ساڭگىلىتىپ، مەي-
دىنىدىكى قاپ - قارا، ئۈگدەك يۇڭلارنى كۈلۈمسىرەپ قاشلاپ
تۇرۇپ، پېترونىڭ ئېگىلىپ قىلىچ تاسمىلىرىنى بوينىدىن ئالغان
لىغىغا، سوغاقتا ياغاچتەك قېتىپ قالغان بارماقلىرى بىلەن قۇ-
لاقچىسىنىڭ چېگىكىنى سىپىلاپ يەشكەنلىگىگە قاراپ تۇردى. دا-
رىيە ئۇنىنى چىقارماستىن، كۈلۈمسىرىگەن پېتى ئېرىنىڭ كۆزىگە
تىكىلىپ قاراپ، كالتە جۇۋىسىنىڭ ئىزمىلىرىنى يەشتى - دە،
ئۇنىڭ كەمىرىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى ناگان قېپى يېنىغا ئېسىلغان
كۆكۈش يالىتىراپ تۇرغان قول گىراناتىنى كۆرۈپ، ئېھتىيات بى-

لەن ئايلىنىپ ئۆتتى.

دۇناشكا ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا ئاكىسىنىڭ قىزو باسقان بۇ-
رۇتىغا مەڭزىنى سۇۋاشتۇرۇپ، ئاتنى جايلاشتۇرۇش ئۈچۈن يۈگۈ-
رۈپ چىقىپ كەتتى. ئىلىنىشقا پەشتامسى بىلەن لەۋلىرىنى
سۈرتۈپ، «چوڭ ئوغلى» نى سۆيۈشكە تەييارلاندى. ناتالىيە مەشنىڭ
يېنىدا پايپاسلاپ يۈرەتتى. بالىلىرى يوپىكىسىنىڭ ئىتىگىگە يېپ-
شىپ قىستىلىپ يۈرەتتى. ھەممەيلەن پېترودىن گەپ كۈتەتتى، ئەمما
پېترو بوسۇغىدىن كىرىپلا خىرىلداپ: «سالامەت تۇردۇڭلىمۇ!» —
ددى — دە، ئۇنىچىقماستىن يېشىنىشكە باشلىدى. ئۆتۈگىنى تېرىق
پاخىلىدىن قىلىنغان سۈپۈرگە بىلەن ئۇزاققىچە تازىلىدى، ئۇندىن
كېيىن پۈكۈلگەن دۈمبىسىنى رۇسلاپ، توساتتىن لەۋلىرىنى ئېچىپ-
نىشلىق دىرىلدىتىپ، نىمىشقىدۇ ئۆزىنى تۇتۇۋالالماي، كارۋاتقا
ئارقىسىچە يۆلىنىپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن ھەممەيلەن كۈتۈلگەن
ھالدا ئۇنىڭ سوغاقتا توڭلاپ قارىيىپ كەتكەن ئىككى مەڭزىدىكى
ياشنى كۆردى.

— ھوي، ئەسكەر! بۇ نىمە قىلغىنىڭ؟ — دەپ سورىدى
چال، كۆڭلىدىكى ئەنسىرەشنى ۋە گېلىدىكى تىترەكنى چاخچاق
بىلەن يوشۇرۇپ.

— بىز تۈگەشتۇق، دادا!

پېترو ئاغزىنى كالچايتىپ، ئاق سېرىق قاشلىرىنى مىدىرلىتىپ
قويدى — دە، كۆزلىرىنى يوشۇرۇپ، تاماكا ئىسى پۇراپ تۇرغان
كىرىياغلىغىغا بۇرىنىنى قاشتى.

گىرىگورىي ئالدىدىكى ئەركىلەپ تۇرغان مۈشۈكنى ئىتتى-
رىۋىتىپ، تامىغىنى قىرىپ، مەشتىن سەكرەپ چۈشتى. ئانىسى
پېترونىڭ پىتلاپ كەتكەن بېشىنى سۆيۈپ، يىغلاشقا باشلىدى،
ئەمما دەرھاللا ئۇنىڭدىن ئۆزىنى تارتتى.

— جېنىم بالام! بىچارە ئوغلۇم، قېتىق قۇيۇپ بېرىمۇ؟
مەيەرگە كەل. ئولتۇرغىنا، شورپا سوۋۇپ قالدىغۇ، سوسىغىڭ
ئاچتۇ؟

پېترو شىرەندىكى يېنىغا ئۆتۈپ، ئىنىسىنىڭ بالىلىرىنى تىزىدا
ئوينىتىپ ئولتۇرۇپ جانلىنىپ قالدى؛ ھاياجانلانغان كۆڭلىنى
بېسىپ، 28 — پۈلكنىڭ قۇرۇندىن كېتىپ قالغانلىقى توغرىلىق،
كوماندىرلارنىڭ قاچقانلىقى توغرىلىق، فرەمن ۋە ۋېشىنىسكا يادا
بولغان ئاخىرقى چوڭ يىغىن توغرىلىق سۆزلەپ بەردى.
— سەن قانداق ئويلايسەن؟ — دەپ سورىدى گېرې
گورىي، قىزىنىڭ بېشىدىن تومۇرلىرى قارىيىپ تۇرغان قولىنى
ئالماستىن.

— مەن ئىمىنىمۇ ئويلارمەن. ئەتە بىر كۈننى مۇنۇ دالان
ئۆيدە ئۆتكۈزۈمەن، كەچ كىرىش بىلەنلا كېتىمەن، ئانا، سىز ھاڭا
ئوزۇق — تۆلۈك تەييارلاپ قويۇڭ، — دەپ ئانىسىغا قايرىلدى.
— دىمەك، چېكىنىش ئىكەن — دە؟

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ تاماكا خالىتىسىغا بارماقلىرىنى
پاتۇرۇۋالغاندىن كېيىن، بىر چىمدىم تاماكىسى تۆكۈلگەن پې-
تى جاۋاپ كۈتۈپ قالدى.

پېترو ئورنىدىن تۇرۇپ، قارا سىيا بىلەن سىزىلغان، تۇتۇق
بۇتنىڭ رەسىمىگە چوقۇنغاندىن كېيىن، جىددى ۋە غەمكىن
قاراپ:

— خۇدا ساقلىسۇن، تويدۇم! چېكىنىش دىدىڭمۇ؟ ئەمەسە
قانداق قىلىمەن؟ بۇ يەردە قېلىپ نىمە قىلىمەن؟ قىزىل قوساقلار
كاللامنى تېنىمدىن جۇدا قىلسۇنمۇ؟ بەلكىم سىزلەر قېپقىلىشنى
ئويلايدىغانسىزىلەر، ئەمما مەن... ياق، كېتىمەن! ئۇلار ئوفتسىر-

لەرنى ئايپ قويايدۇ.

— خوش، ئۆيىنى قانداق قىلىمىز؟ تاشلاپ كېتەمدۇق؟

پېترو چالنىڭ سوئالىغا يەلكىسىنى قىسىپلا قويدى. ئەمما

دارىيە شۇئانلا ۋاقىراشقا باشلىدى:

— سەنلەر كەتسەڭلار، بىز قېلىشىمىز كېرەكمۇ؟ ياخشى

ئىكەنسەلەر، نىمىسىنى ئېيتاي! سىزلەرنىڭ مال - دۇنيارىڭلارنى

ساقلاش ئۈچۈنمۇ؟... سۇنىڭ نىسبەتلىدىن، بەلكىم جېنىمىزدىن

ئايرىلارىمىز! مال - دۇنيارىڭلار كۆيۈپ كۈل بولسۇن! مەن

قالمايمەن!

ھەتتا ئاتالىيەمۇ سۆزگە ئارىلاشتى. ئۇ تېخىمۇ ۋاقىراپ

سۆزلەپ، دارىيەنىڭ چاڭىلىدىغان مۇقاملىرىنى بېسىپ چۈشتى!

— پۈتۈن يېزىدىكىلەر، كەڭلىك بىلەن قوزغىلىپ ماڭ

سا، بىزمۇ بۇ يەردە قالمايمىز! پىيادە كېتىمىز!

— ۋاي ئەخمەقلەر! ۋاي قانچۇقلار! — دېدى پانتېلېي

پروكوفېيېۋىچ ئەسەبلىك بىلەن توۋلاپ، كۆزلىرىنى ئۇياق - بۇ-

ياققا يۈگۈرتۈپ، ئىختىيارسىز قولتۇق تايغىنى ئىزلەپ، — رە-

زىللەر، جىم ئولتۇرۇڭلار، بەئىخ مەئۇنلار! بۇ ئەركىشىنىڭ

ئىشىمۇ، بۇلارمۇ تەڭلا ئارىلىشىۋاتقىنىنى قارىمامدىغان... خوپ،

ھەممىنى تاشلايلى، بېشىمىز قايغان يەرگە كېتەيلى! خوش، چار-

ۋىلارنى نەگە قويىمىز؟ قويىمىزغا سېلىۋالامدۇق؟ ئۆيىنچۇ؟...

— ئايىمچاقلار، سىلەر راستىنلا ئەقىلدىن ئادىشىپسە

لەر! — دېدى ئىلگىنىشنا زەردە بىلەن چالنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەت-

لەپ، — مال - دۇنيانى سىلەر تاپقان ئەمەسقۇ، شۇڭا ئۇنى

تاشلاپ كېتىش سىلەرگە ئاسان، بىز چال بىلەن ئىككىيلەن ئۇ-

نى تاپىمىز دەپ، كېچە - كۈندۈز جاپاچەككەن، ئەمەدلىكتە ئۇ-

پۇل - توپۇل ئۇنى تاشلاپ كېتەمدۇق؟ ياق، ھەرگىز! — موماي
لېۋىنى قىسىپ، خۇرسىندى، — سىلەر كېتىۋېرىڭلار، مەن جايم-
دىن قوزغالمىمەن، مەيلى سۇغامنىڭ ئالدىدىلا ئۆلتۈرۈش-
سۇن — يات يەردە كىشىنىڭ قاشا تېمىنىڭ تۈۋىدە ھارام ئۆل-
گۈچە، ئاشۇ ئاسانراق چۈشىدۇ!

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ پىشىلداپ، ھاسىراپ، چىراقنىڭ
پىلىگىنى ئايلاندۇرۇپ قويدى. ھەممەيلەن بىر مىنۇت جىم بو-
لۇشۇپ قالدى. پايپا قىنىڭ ئۈستى تەرىپىنى ئوقۇپ ئولتۇرغان
دۇناشكا پىلتىكەشنىڭ ئۈچىنى كۆتىرىپ تۇرۇپ، پىچىرلاپ
ددى:

— چارۋىلارنى ئۆزىمىز بىلەن بىللە ھەيدەپ كەتسەكمۇ بولىدۇ...
چارۋىلارنى دەپ قېپقالساقمۇ بولماس.
چالنىڭ بەنە غۇرژىدە ئاچچىقى كەلدى. ئۇ، باغلاقتىكى
ئاغىردەك پۇتى بىلەن يەرسى ئېپىپ، مەشىنىڭ يېنىدا ياتقان
ئوغلاققا پۇتلىشىپ كېتىپ، يىقىلىپ چۈشۈشكە تاس قالدى، دۇ-
ناشكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپ، شاۋقۇن كۆتەردى:

— ھە، ھەيدەپ كېتەرمىز! قېرى ئىسنەك يۇڭ تاشلاپ
موزايلاي دەپ قالدى، ئۇنى قانداق قىلىمىز؟ ئۇنى قانچىلىك
يەرگىچە ھەيدەپ بارالايسىن؟ ماكانىز دېۋانە! نىجىس! مەن
سىلەرنى دەپ مال - دۇنيا توپلاپتىمەنۇ، ئەمدى بۇنداق سۆز-
لەرنى ئاڭلاۋاتىمەن! ... فويلارنى قانداق قىلىسەن؟ قوزىلارنى
نەگە قويىسەن؟... ۋاي، ئىتنىڭ كۈچۈگى! سەن ئاغزىڭنى ئاچ-
ماي، جىم ئولتۇرساڭ بولۇرمىكىن!

گىرىگورىي كۆز قىرى بىلەن پېتروغا لىپىدە قاراپ،
ئۇنىڭ ئاللىقاچانلاردىن بۇيان ئۆزىگە تونۇش قوي كۆزلىرىدە

بىر زامانلاردىكىدەك تەنتەكلىك، مەسجىرلىك، شۇنىڭ بىلەن بىللە يۇۋاش، ئىززەت - ئېھتىراملىق تەبەسسۇمنى، يەنىلا شۇ ئۆزىگە تونۇش بۇغداي رەڭ بۇرۇتىنىڭ تىترەۋاتقانلىغىنى كۆردى. پېتىرو چاقماق تېزلىگىدە كۆزىنى قىسىپ، كۈلكىسىنى باسالماي قاقاقلاپ تاشلىدى، گىرىگورىيەمۇ كېيىنكى يىللاردا ئۆزىگە خاس بولمىغان بىر كۈلگۈنچە كىلىكنىڭ پەيدا بولغانلىغىغا خوشال بولغاندەك، كۈلكىسىنى يوشۇرۇپ تۇرماستىنلا، پىخىلداپ كۈلۈۋەتتى.

— خوش، مانا!... خۇداغا شۇكۇر... بىر قۇر سۆزلىشەۋات دۇق! — چال غەزەپ بىلەن ئۇنىڭغا بىر قاراپ قويدى - دە، دەرۋزە تەرەپكە ئۆرۈلۈپ، قىرودىن ئاق چىچەكتەك نەقىشلەنگەن ئەينەككە قاراپ ئولتۇرۇپ كەتتى.

يېرىم كېچە بولغاندىلا ئومۇمى بىر قارارغا كېلىشتى؛ كاكىلار چېكىنگۈچىلەر بىلەن بىللە كېتىدىغان، ئاياللار ئۆيىدە قېلىپ، ئىگىلىككە قارايدىغان بولۇشتى.

ئىلىنىشنا تاڭ ئېتىشتىن خېلى بۇرۇنلا مەشكە ئوت يېقىپ يورۇق چۈشكەچە ناننى پىشۇرۇپ بولدى، يەنە ئىككى سومكا سۇخارى تەييارلىدى. چال چىراقنىڭ يورۇغىدا ئەتىگەنلىك تامىغىنى يەۋالغاندىن كېيىن، تاڭ يورۇش بىلەنلا چارۋىلارنى جايلاشتۇرۇشقا ۋە سەپەر چانىلىرىنى تەييارلاشقا چىقتى، ئۇ بۇغداي تولدۇرۇلغان خامپىغا قولىنى تىقىپ، ئوخشىغان بۇغداي دانلىرىنى بارماقلىرىنىڭ ئارىلىغىدىن ئۆتكۈزۈپ، ئامبارنىڭ ئىچىدە ئۇزاق تۇردى. ئۇ ئامباردىن خۇددى مەرھۇم بولغان كىشىنىڭ قېشىدىن چىققاندەك، شەپكىسىنى قولغا ئېلىپ، سېرىق سىرلانغان ئىشىكنى ئاستا يېپىپ، قايتىپ چىقتى...

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئامبارنىڭ باستۇرمىسى ئاستىدا يەنە بەزى نەرسىلەرنى يىغىشتۇرۇش بىلەن بولۇپ، ئاندىن چاڭنىڭ ئۈستىدىكى سىۋەت كۇرسىنى يەڭگۈشلەپ تۇراتتى، بۇ چاغدا تار كوچىدا ئانىكۇشكا كۆرۈندى، ئۇ كالىسىنى سۇغارغىلى ھەيدەپ كېتىۋاتاتتى. تېپىلىق سوراقتى.

— چېكىنىشكە تەييارلاندىڭمۇ، ئانىكەي؟

— مېنىڭ تەييارلىنىشىم يالڭاچنىڭ بېلىگە كەمەر باغلىغىنىغا ئوخشاشلا بىر گەپ. مېنىڭ نەرسەم — ئۇچامدىلا، خالاس. باشقىلارنىڭ نەرسىسىنىمۇ ئۇچامغا ئارتىۋېلىشقا بولىدۇ!

— نىمە يېڭىلىق بار، ئاڭلىدىڭمۇ؟

— يېڭىلىق كۆپ، پروكوفېيچ!

— خوش، قېنى قانداق؟ — دەپ تەشۋىشلىنىپ سورىدى

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ، پالتىسىنى چاننىڭ قىسىنچىغىغا قىستۇرۇۋېتىپ.

— قىزىللار مانا ھازىرلا يېتىپ كېلىدىكەن. ۋېشكىغا يېتقۇنلا كېلىپ قاپتۇ. بولشوي گىروموكتىن بىر ئادەم كەلگەن ئىكەن، شۇ ئادەم سۆزلەپ بەردى. پەيلىنى بۇزۇپ كېلىۋاتقان ئىمىش، ئادەم ئۆلتۈرىدىكەن... ئۇلارنىڭ ئارىسىدا جوھۇتلار بىلەن خەنزۇلارمۇ بار ئىكەن، كۈلى كۆككە سورۇلسۇن! بىز ئالغاي شەپ تانلارنى ئاز قىرغان ئىكەنمىز!

— ئادەم ئۆلتۈرىدىكەن، دېدىڭمۇ؟

— سەن تېخى ئۆلتۈرمەي، پۇراپلا قويىدۇ دېگەنمىدىڭ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇنۇ لەنىتى يۇقۇرى دولۇقلارنى دېمەمسەن؟ — ئانىكۇشكا ھۇ، ئاناڭنى دەپ تىللاپ قويۇپ، قاشانىڭ يېنى بىلەن كەتتى، مېڭىپ كېتىۋېتىپ سۆزىنىڭ

ئاخىرىنى تۈگەتتى، — دونىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى خوتۇنلار ئۆچ-
لارنى ياۋۇزلۇق قىلمىسۇن دەپ، كۈچلۈك ھاراق قاينىتىپ قويى-
دىكەن، ئۇلار راسا ئىچىپ، باشقا يېزىغا ئۆتۈپ كېتىدىكەن —
دە، قىلغۇلۇقنى قىلىدىكەن.

چال سۈۋەت كۇرسىنى جايلاشتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن،
پۈتۈن ساراينىڭ تاملىرىنى ئايلىنىپ، ئۆز قولى بىلەن ئورنات-
قان ھەر بىر تىۋرۇكنى ۋە قاشانى كۆزدىن كەچۈرۈپ چىقتى.
ئاندىن قولغا تور قاپنى ئېلىپ، يولغا ئاتاپ ئوت — خەشەك
ئېلىش ئۈچۈن خامان تەرەپكە ئاقساقلاپ مېڭىپ كەتتى. ئۇ ئوت-
خەشەك دۆۋىسىنىڭ كاۋىگىدىن ئىككى تال ئىلمەك تۆمۈرىنى سۆ-
غۇرۇۋالدى — دە، ئۆزىنىڭ زادىلا كېتىدىغانلىغىنى ھېس قىل-
مىغان ئادەمدەك، ئەمەن ئارىلاش يامان چۆپلەرنى تىتىكلىشكە
باشلىدى (ئۇ ياخشىلىرىنى ھەمىشەم ئەتىيازلىق يەر ھەيدەشكە
ساقلاپ قويايتتى)، ئەمما ئويلىنىپ قالدى — دە، ئۆزىگە — ئۆزى
خاپا بولۇپ، باشقا بىر دۆۋىگە يۆتكەلدى. نىمىشقىدۇ ئۆزىنىڭ
بىر نەچچە سائەتتىن كېيىن قورانى، يېزىنى تاشلاپ، جەنۇبقا
كېتىدىغانلىغى، ئېھتىمال، ئۇ يەردىن ھەرگىز قايتىپ كەلمەيدى-
غانلىغى ئېڭىغا كىرمەيتتى. ئۇ چۆپنى سۇغۇرۇۋالغاندىن كې-
يىن يېڭىۋاشتىن، بۇرۇنقىدەكلا چېچىلغان چۆپنى يىغىش ئۈچۈن
تۆمۈر ئارىغا قولىنى سوزدى، ئەمما قولىنى قىزىق نەرسىدىن
قاچۇرغاندەك شۇ زامان تارتىۋالدى — دە، قۇلاقچىسىنىڭ
ئاستىدىن پېشانىسىدىكى تەرنى ئېرتىپ، ئۇنلۇك سۆزلەپ كەتتى:
— نىمىشقا مەن ئەمدى بۇ نەرسىلەرنى شۇنچىلىك
ئاسراپ كېتىمەن؟ بەزىبىر ئۇلار ئاتلىرىنىڭ ئايىغىدا پېتىقلا تىقۇ-
زىدۇ ياكى ئوت قويۇۋېتىدىغۇ.

ئۇ ئارىنىڭ سېپىنى تىزىدا قويۇپ، سۇندۇرۇۋەتتى — دە،

چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ قېرىلارغا خاس شىپىرلاپ مېڭىپ، مۈك
چەيگەن پېتى، تور قايتا ئوت - خەشەك ئېلىپ ماڭدى.

ئۆيگە ئۇ كىرمىدى، ئەمما ئىشىكىنى ئېچىپ تۇرۇپ:
— تەييارلىنىڭلار! ئاتنى ھازىر قوشىمەن، كېچىكىپ قال
مايلى يەنە، — دىدى.

ئاتلارغا تاسما جابدۇقلارنىمۇ سېلىپ قويدى. چاننىڭ
ئارقا تەرىپىگە بىر قاراپ سۇلۇنى باستى، شۇنىڭ بىلەن ئۇغۇل
لىرىنىڭ مۇشۇ ۋاقىتچە ئاتلىرىنى ئىگەرلەشكە نىمىشقا چىقىپ
مايدىغانلىغىغا ھەيران بولۇپ، يەنە ئۆي تەرەپكە ماڭدى.

ئۆيدە ئاجايىپ بىر ئىش بولۇۋاتقان ئىكەن: پېترو ئې
لىپ كېتىشكە تەييارلاپ قويغان تۈگۈنلەرنى جان - جەھلى بىلەن
يېشىپ، ئۇنىڭدىكى شالۋۇرلارنى، مۇندىرلارنى، ئايال
لارنىڭ بايراملىق كىيىم - كېچەكلىرىنى توپ - توغرا يەرگە
تاشلاۋاتاتتى.

— خوش، بۇ نىمە گەپ؟ — دەپ سورىدى ئىنتايىن ھاڭ -
تاڭ قالغان پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ، ھەتتا قۇلاقچىسىنى يېشىدىن
ئېلىپ.

— مانا مۇنۇلار! — پېترو مۇرىسىنىڭ ئۈستىدىن باش
مالتىغى بىلەن ئاياللارنى كۆرسەتتى - دە، سۆزىنى تۈگەت
تى، — بۇلار ھۆڭرەپ يىغلىشىۋاتىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن بىز
ھېچ يەرگە بارمايمىز! ماڭساق، ھەممەيلەن تەڭ ماڭمىز،
ماڭمىساق، ھېچقايسىمىز ماڭمايمىز! ئېھتىيال، بۇ يەردە
فىزىئۇلار ئۇلارغا زورلۇق قىلار، بىز بولساق، مال - دۇنيانى
قۇتقۇزۇپ قېلىش ئۈچۈن كېتىمىزمۇ؟ ئۆلتۈرسە مۇشۇلارنىڭ كۆز
ئالدىدا ئۆلەرمىز!

— كېيىنكى يەش، دادا! — دىدى گېرگورىي كۈلۈمسى

رەپ، ئاندىن ئۆزىمۇ ئۈستىدىكى شىنپىلى بىلەن قىلىچىنى ئېلىپ قويدى، ئارقىدا يىغلاپ تۇرغان ئاتالىيە دۇندىڭ قولىدىن تېتىپ سۆيىدى، ئانار گۈلدەك قىپ - قىزىل دۇناشكىمۇ خوشاللىغىدىن چاۋاك چېلىپ كەتتى.

چال قۇلاقچىسىنى بېشىغا كىيىدىمۇ، ئەمما شۇ زامانلا يەنە قولىغا ئالدى - دە، ئالدىنقى بۇلۇڭغا يېقىنلاپ كېلىپ، قولىنى كېرىست شەكلىدە كەڭ يېيىپ چوقۇنۇشقا باشلىدى. ئۇ تىزلىنىپ ئۈچ مەرتىۋە تازىم قىلدى - دە، ھەممەيلەنگە قاراپ چىقتى. — خوش، ئۇنداق بولسا قالايلى! ئەي كۆڭنىڭ مەلى كىسى مەريەم، بىزنى ئۆز پائالىيىتىدا ساقلىغايىسەن! مەن بېرىپ ئاتلارنى چاندىن چىقىراي.

ئانىكۇشكا يۈگۈرۈپ كەلدى. ئۇ مېلىخوفنىڭ ئۆيىدە ھەم مەيلىەننىڭ كۈلگەن، ياپىرىغان چېھرىلىرىنى كۆرۈپ، ھاڭ - تاڭ قالدى.

— نىمە بولۇشتۇڭلار؟ — دەپ سورىدى ئۇ. — بىزنىڭ كازاكلار كەتمەيدىغان بولۇشتى! — دەپ جا-ۋاب بەردى دارىيە ھەممەيلەن ئۈچۈن.

— مانا گەپ، يىغلاڭغۇلار! ئاينىپ قالدىڭلارمۇ؟ — ئاينىدۇق! — گىرىگورىي كۆكۈش چاقماق قەنتتەك چېشلىرىنى خالا - خالىماس ھىجايىت، كۆزىنى قىسىپ قويدى، — ئەجەلنى ئىزلەشنىڭ ھاجىتى يوق، ئۇ مەشەدىمۇ بىزنى تاپالايدۇ. — ئوفتسىرلەر كەتمىگەندىن كېيىن، خۇدانىڭ بىزگە بۇي رۇغىنى باردۇ! — دېدى ئانىكۇشكا، شۇنىڭ بىلەن تۇياقتەك دەسسەپ، تاراقلاپ پەلەمپەيدىن چۈشۈپ، دەرەزىنىڭ قېشى بىلەن يۈگۈرۈپ كېتىپ قالدى.

ۋېشېنسكا يادا تاختاي تاملاردا فومېنسكا بۇيرۇقلىرى يەل
پۇتلاپ تۇراتتى. فېزىل ئەسكەرلەرنىڭ كېلىشى سائەتمۇ سا -
ئەت كۆتۈلۈۋاتاتتى. كارىگىنسكا يادا (ۋېشېنسكا يادىن 35
چاقىرىم نېرىدا) بولسا، شىمالىي فۇرۇنتنىڭ ئاق گۇۋاردىيە
شىتاۋى تۇراتتى. 4 - يانۋارغا ئۆتەر كېچىسى ئۇ يەرگە چېچىنلەر*
ئەتىرىدى كەلدى ۋە قوشۇن ستارشىناسى رومان لازارېۋنىڭ حازا
يۈرۈش ئەتىرىدى ئۈست - بېلو كالىتۋېنسكايا كەنتىدىن فومېنسكا
ئىسيانچى پولكىغا قارشى ناھايىتى ئالدىراش، ھەربىي يۈرۈش تەر -
تىمى بىلەن كېلىۋاتاتتى.

چېچىنلەر 5 - يانۋاردا ۋېشېنسكاياغا ھۇجۇمغا ئۆتۈشى
كېرەك ئىدى. ئۇلارنىڭ چارلىغۇچىلىرى ئاللىقاچان بېلوگېزىكىغا
بېرىپ ئايىتىپ كەلدى. ئەمما ھۇجۇم بولماي قالدى؛ فومېنكا -
زاكىلىرىدىن قېچىپ كەلگەن بىر قاچقۇن، فېزىل ئا. مېيىنىڭ نۇر -
غۇن كۈچلىرى گوروخوفكىدا فونۇپ قالدى، 5 - كۈنى ۋېشېنسكا
كا يادا بولماقچى دەپ خەۋەر قىلدى.

نوۋوچېركاسىسكىغا كەلگەن ئىتتىپاقداشلىرى بىلەن مەشغۇل
بولۇپ قالغان كىراسنوف فومېنغا تەسىر كۆرسىتىشكە ئۇرۇنۇپ
كۆردى. شۇنىيەت بىلەن ئۇ فومېننى نوۋوچېركاسىسكا - ۋېشېنسكايا
* چېچىنلەر - شىمالىي كاۋكازدىكى ئاز سانلىق مىللەت - ت.

ئارىلىغىدىكى بىۋاسىتە سىملىق تېلېگرافقا چاقىردى. شۇ ۋاقىتتىكى
«ۋېشېنسكايا — فومىنغا» دىگەن سۆزلەرنى پۇختا تىرىكلىتىپ
تۇرغان تېلېگراف قىسقىلا مۇنۇ سۆزلەرنى ئۇلاپ بەردى:

«ۋېشېنسكايا فومىنغا، ئوردىنىڭ فومىن، ئەقلىڭنى تېپىپ،
پولك بىلەن بىللە ئالدىنقى سەپكە قايتىشىڭنى بۇيرۇيمەن. جازا
يۈرۈش ئەترىدى ئەۋەتىلدى. بۇيرۇقنى قۇلاققا ئالمىغۇچىلارغا ئۆلۈم
جازاسى بېرىلىدۇ.»

كىراسنوف.

كىراسنوف چىراقنىڭ يورۇغىدا فومىن كالتە جۇۋىسىنىڭ ئىزى-
مىلىرىنى يېشىۋېتىپ، تېلېگرافچىنىڭ بارماقلىرىنىڭ ئاستىدىن
زىغىر زەڭ بەلگىلەر چۈشكەن ئىنچىكە قەغەز لېنتىلارنىڭ يىلاندىك
تولغىنىپ تۇرغان ئىلغىغا قاراپ تۇردى. دە، تېلېگرافچىنىڭ گەجگىسىگە
سوغاق ۋە ساموگون ھارىغىنىڭ پۇرىسى ئارىلاش تىنىخىنى ئۇرۇپ:
— خوش، نىمە بىلجىرلايدۇ ئۇ يەردە؟ ئەقلىڭنى تاپ ئېمىش!
ئۇ ئۆزى تۈگەشتىغۇ؟... ياز ئۇنىڭغا... نىمە دىدىڭ؟ نېمىشقا
بولمايدۇ دەيسەن؟ بۇيرۇق قىلمەن، ياز، يازمىساڭ، دەرھاللا
ئۆچەي. — باغرىڭنى چۆۋۈپ تاشلايمەن! — دىدى.
شۇنىڭ بىلەن تېلېگراف تەكلىداشقا باشلىدى:

«نوۋوچېركاسسكا! ئاتامان كىراسنوفقا. بار ئاناڭنىڭ قېشىغا.»

فومىن.

شىمالىي قۇرۇلتىيىنىڭ ئەھۋال ئىنتايىن ئېغىر دەرىجىدە
مۇرەككەپلىشىشكە يۈز تۇتقانلىقتىن، كىراسنوف كارگىنسكاياغا
ئۆزى بارماقچى بولدى، ئۇنىڭ سىيىتى — ئاشۇ يەردىن «جازا-

لىغۇچى ئوڭ قولى» نى قومىغا قارشى بىۋاستە ئۇزارتماقچى ۋە ئەڭ مۇھىمى، چۈشكۈنلەشكەن كازاكلارنىڭ روھىنى كۆتەرمەكچى ئىدى. ئاشۇ مەقسەت بىلەن ئۇ ئىتتىپاقداشلىرىنى قۇرۇلتىيى كۆز-دىن كەچۈرۈشكە تەكلىپ قىلدى.

بۇ تۇرلىنىشقا يېزىسىدا يېڭىلا جەڭدىن چىققان گۇندوروف گېئورگى ئوردىنىلىق پولكىنى كۆزدىن كەچۈرۈش ئۈچۈن كۆرەك ئۇيۇشتۇرۇلدى. كۆرەكتىن كېيىن كىراسنوف پولك بايرىغىنىڭ تۈۋىدە تۇرۇپ قالدى. ئۇ پۈتۈن گەۋدىسى بىلەن ئوڭغا بۇرۇلۇپ، قاتتىق ۋاقىرىدى:

— 10 — پولكتا مېنىڭ قول ئاستىمدا خىزمەت قىلغانلار بىر قەدەر ئالغا چىقسۇن!

گۇندوروف پولكىنىڭ دىيەرلىك يېرىمى سەپنىڭ ئالدىغا چىقتى. كىراسنوف تۇمىغىنى قولغا ئېلىپ، ئۆزىگە يېقىن يەردە تۇرغان، ئۇنچىلىك ياش بولمىسىمۇ، نەۋقىران كۆرۈنگەن ۋاخىمىستىرنى چاقپەلەكتەك ئېگىلىپ سۆيۈپ قويدى. ۋاخىمىستىر شەپىلىنىڭ يىڭى بىلەن قىزىلما بۇرۇتىنى ئېرتتى - دە، كۆزلىرىنى پەرىشان چەكچەيتىپ، تاشتەك فېتىپ قالدى. كىراسنوف بارلىق پولكداشلار بىلەنمۇ ئاشۇنداق سۆيۈشۈپ چىقتى. ئىتتىپاقداشلار ھەيران بولۇشۇپ، ھېچنىمىنى چۈشەنەلمەي، پىخىرلىشاتتى. ئەمما كىراسنوف كېلىپ چۈشەندۈرگەندىن كېيىن، ئۇلار ئەجەپلىنىشنى كۈلۈمسىرەشكە ئۆزگەرتىپ، سىپايىلىك بىلەن ماقۇللىغاندەك بولدى. كىراسنوف مۇنداق دېدى:

— بۇلار — ئاشۇ قەھرىمانلارنى، بۇلار بىلەن مەن نىزىۋىنىڭا بوسۇغىدا نېمىسلارنى، بېلېتسى ۋە كوماروف فېشىدا ئاۋستىرىيىلىكلەرنى باپلاپ ئۇرۇپ، دۈشمەن ئۈستىدىن ئومۇمىي يۈزلۈك غەلىبە قازىنىشىمىزغا ياردەم قىلغانمەن.

... ھەر ئىككى تەرەپتىن ئاپتاپ چۈشۈپ، ھەسەن - مۇھەممەد سەندەك رەڭگا - رەڭ ئاۋالسىپ، ئاپپاق بەلۋاغ باغلىۋالغاندەك كۆرۈنگەن سىم ياغاچلار، خۇددى ئاقچا ساندۇغىنى ساقلاۋاتقان كۈزەتچىلەردەك جىمجىت تۇرۇشاتتى. ئىزىرىن شەرقىي شىمال شامىلى ئورمان ئىچىنى كانايچىدەك ۋاڭشىتىپ، شىددەت بىلەن دالىغا چېپىپ چىقاتتى، ھۆرىيىپ سەپ تۈزۈپ تۇرغان ئەمەنلەر - نى ئوڭتەي - توڭتەي قىلاتتى. 6 - يانۋار كۈنى كەچقۇرۇن (چىر دەرياسى ئۈستىنى چېتىدەك گۈگۈم قاپلىۋالغاندا) كىراسنوف ئەنگىلىيە كوروللۇغىنىڭ خىزمىتىدىكى ئوفىستىرلەر - ئېدۋاردىس ۋە ئۆلكوت ھەم فرانسۇزلاردىن كاپىتان بارتېلو، لېيتىنانت ئەز - لىخلارنىڭ ھەمراھىدا كارگىنسكايناغا كەلدى. ئىتتىپاقداش لار - ئۈستىلىرىگە جۇۋا، باشلىرىغا نوشقان تېرىسىدىن تىكىلگەن ياخماق پايخ كىيگەن بولۇپ، كۈلۈشۈپ چىرايىنى يۈرۈشتۈرۈپ، ئاياللىرىنى قېغىشتۇرۇپ ئاپتوموبىلدىن چىقىشتى - دە، تاماكا بىلەن ئەتىرىنىڭ پۇرىقىنى تارقىتىشتى. باي سودىگەر لېۋوچكىننىڭ ئۆيىدە ئىسىنىپ، چاي ئىچىشكە، بىدىن كىيىن، ئوفىستىرلەر كىراسنوف ۋە شىمالىي فۇروننىڭ قىزمايدىغان گېنېرال مابېر ئىك ۋانوف بىلەن بىللە مەكتەپ بىناسىغا بۆل ئالدى، بۇ يەردە مەجلىس ئېچىلماقچى ئىدى.

كىراسنوف سەگەكلىك بىلەن قۇلاق سېلىپ ئولتۇرغان كا - زاكلار توپلىرىنىڭ ئالدىدا ئۇزاق سۆز قىلدى. ئۇنىڭ سۆزىگە زېھىن قويۇپ، ئوبدان قۇلاق سېلىشتى. ئەمما ئۇ ئۆز سۆزىدە بولشېۋىكلەر ئىشغال قىلغان كەنتلەردە يۈرگۈزۈۋاتقان «ۋەھشەلىكلىرى» نى چىرايلىق تەسۋىرلەشكە باشلىغاندا، ئارقا - قاتاردا ئولتۇرغانلاردىن بىرسى تاماكنىڭ كۆك تۈتۈنى تارىسىدىن جەھلى بىلەن ۋاقىتلاپ:

— يالغان! — دىدى — دە، كىراسنوفنىڭ سۆزىنىڭ تەسىدى
رىنى بۇزۇپ ئاشلىدى.

ئەتىسى ئەتىگەن كىراسنوف ئىتتىپاقداشلار بىلەن بىللە ئال-
دىراش مالىېروۋغا يۈرۈپ كەتتى.

شىمالىي قۇرۇلتىيىنىڭ شىتاۋمۇ شۇنداقلا ئالدىراشلىق بى-
لەن كۆچۈرۈلۈپ كەتتى. چېچىنلەر كەچكىچە كەنتنى ئارىلاپ تى-
مىسىقلاپ يۈرۈپ، چېكىنىشنى خالىمىغان كازاكلارنى قولغا ئالدى.
كېچىدە ئوق — دورا ئامبىرى كۆيدۈرۈۋېتىلدى. يېرىم كېچە بول-
غاندا، مىللىتى پاترونلىرى خۇددى كۆيۈۋاتقان زور بىر دۆۋە شاخ-
شۇمبىدەك قاراسلاشقا باشلىدى؛ يېرىلغان سىنارەتلەر، ئۆرۈلۈپ
چۈشكەن ياردەك گۈلدۈرلەيتتى. ئەتىسى چېكىنىش ئالدىدا مەي-
داندا دۇئا — تەگىر بولۇۋاتقاندا، كارگىن دۆڭىدىن پىلىموت
تاتاتلاشقا باشلىدى. ئوقلار ئەتىياز مۆلدۈرىدەك چېركاۋ ئۆگزى-
سىگە ئاراسلاپ چۈشكىلى تۇردى، شۇنىڭ بىلەن خالاينىڭ ھەم-
مىسى قالايمىقان ھالدا دالىغا قاراپ ئاقتى. لازارىۋ ئۆز ئەت-
رىدى ۋە ئاز سانلىق كازاك قىسىملىرى بىلەن چېكىنگۈچىلەرنى
پانالاپ تۇرۇشقا ئۇرۇنۇپ كۆردى؛ پىيادە ئەسكەرلەر شامال تۈگ-
مىنىنىڭ ئارقىسىغا قاتار سەپ بولۇپ يېتىشتى، مۇشۇ كارگىن-
لىق ياساۋۇل فېدور پوپوفنىڭ قوماندىسى ئاستىدىكى 36 — كار-
گىن توپچى قىسىملىرى ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقان قىزىللارغا ئۈس-
تى — ئۈستىلەپ ئوت ئېچىپ، ئوق ياغدۇرغان. بولسىمۇ، ئەمما
ھايال ئۆتمەي، تاتارىيىسىنى ئالدىنقى چاقلارغا مىنگۈزۈپ، قى-
چىشقا كىرىشتى. قىزىللارنىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرى لاتىشېۋ يېزى-
سىدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، پىيادە ئەسكەرلەرنى يارغا قامىۋالدى —
دە، قايسىسى مەسخىرە قىلىپ «گايداماكلار» دەپ ئات قوپ-
غان كارگىن قېرىلىرىدىن 20 كىشىنى چېپىپ كەتتى.

چېكىنمەسلىككە قارار قىلغاندىن كېيىن پانتېلېي پروكوفىيە
يېھۇچىنىڭ كۆز ئالدىدا مال - دۇنيانىڭ كۈچى ۋە ئەھمىيىتى
يېڭىۋاشتىن ئۆز ئورنىنى تاپتى.

كەچقۇرۇن پانتېلېي پروكوفىيەۋىچ مال، ئات - ئۇلاققا
ئوت - خەشەك تاشلاپ بېرىشكە چىقتى، ئەمدى ئۇ ئىككىلەنمەس
تىن، ئوتتى ناچار دۆۋىدىن سۇغۇرۇۋالدى. قاراڭغۇ قورادا
ئىنىڭىنى تۆت تەرەپتىن سىلاپ - سىپلاپ ئۇزاققىچە ئايلىنىپ،
ئۆز ئىچىدە مەمنۇنلۇق بىلەن: «يېلىنى سېلىنىپ قاپتۇ، ھۇ، تازا
يوغان قوساق كۆتىرىپتۇ. خۇدا نېسىپ قىلسا، قوشكىزەك تۇغامت
دىكىن؟» دېگەن ئويغا كەلدى. ھەممە نەرسە ئۇنىڭغا يېڭىۋاشتىن
جانىجان، يېقىن بولۇپ قالدى: مانا بايىلا ئۆز كۆڭلىدە قول
ئۈزگەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئەمدى ئاۋالقىدەكلا قەدىرلىك،
سالىماقلىق نەرسىگە ئايلاندى. كەچ كىرىش ئالدىدىكى قىسقىلا
ۋاقىت ئىچىدە ئۇ دۇناشكىنى قوتانىنىڭ قېشىدا توپان چېچىۋەتە -
كەنلىكى ئۈچۈن ۋە ئوقۇردىكى مۇزنى پاكىز چىقىرىپ تاشلىمى
غىنى ئۈچۈن تىللاپ ئۈلگۈردى، ئاندىن سىتېپان ئاستاخوفنىڭ
ئاختا چوشقىسى تېشىۋەتكەن قاشا تۆشۈگىنىمۇ ئېتىپ قويدى. شۇ
ئارىدا دەرىزە قاپقىغىنى يېپىشقا يۈگۈرۈپ چىققان ئاكسىنىيەدىن
سىتېپاننىڭ چېكىنىشكە بارىدىغان ئويى بارمۇ، دەپ سۆزىدى.
ئاكسىنىيە رومىلىغا پۈركىنىپ، چاڭلىداپ:

— يا قەي، ياق، ئۇ نەگىمۇ ئارسۇن! ھازىر مەشىنىڭ ئۈستىدە يېتىپتۇ، بەزىگەك بولۇپ فالدىمىكىن، تىترەپ تۇرىدۇ... پېشانىسى ئوتتەك قىزىپ كېتىپتۇ، ئىچىمۇ كۆيۈپ تۇرىدۇ دەيدۇ. سىتېپان ئاغرىپ قالدى. بارمايدۇ... — دىدى.

— سىزنىڭكىلەرمۇ شۇنداق. يەنى بىزمۇ بارمايمىز. ياخشىلىققا تارتامدۇ — يوقمۇ، ئۇنى كىم بىلسۇن...

قاراڭغۇ چۈشۈپ قالدى. دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدە، ئورماننىڭ سۈررەك تۈس ئالغان مەنزىرىسىنىڭ نېرىسىدا كۆكۈش-يېشىل ھاۋانىڭ قەرىدە قۇتۇپ يۇلتۇزى پاقىراپ تۇغدى. شەرق تە ئاسماننىڭ چەتلىرى ھال رەڭ قىزىللىققا پۈركەندى. شەپقەك كۆتىرىلىۋاتاتتى. قارا تېرەكنىڭ ھەر تەرەپكە يېيىلغان مۇڭگۈزلىرى ئۈستىدە، توغراغان ئاننىڭ چېتىگە ئوخشاپ، ئاينىڭ پۇچۇغى دىڭگىسىپ كۆرۈندى. قارنىڭ يۈزىدە نىمىلەرنىڭدۇ سايىلىرى بىر - بىرىگە تۇتىشىپ كەتتى. قار ئۇيۇمى قاراڭغۇلاشتى. ئەتراپ شۇنچىلىك جىمجىت ئىدىكى، پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ دوننىڭ يۈزىدىكى كاشكول قېشىدا بىرسى، بىلەك ئاننىڭ ئۈستىگە ئۇششۇق مۇمكىن. ئۇزۇن ساپلىق ۋاشاق بىلەن دوڭۇلدۇتۇپ مۇز تېشىۋاتقانلىغىنى ئاڭلىدى. مۇز پارچىلىرى ئەينەكتەك شىلدۇرلاپ، چىل - چىل پارچىلىناتتى، ھويلىدا بولسا ئۆكۈزلەر بىر ۋەزىندە ئوت - چۆپلەرنى كۈسۈلدۈتۈپ چاينىشاتتى.

ئاشخانىدا چىراق يېقىشتى. دەرىزە يورۇغىدا ئاتالىيەنىڭ غىل - پال چېھرىسى كۆرۈندى. پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئىسىنى غۇسى كېلىپ ئۆيگە كىرىۋىدى، قارىسا ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەممىسى جەم بولغان ئىكەن. دۇناشكا خىرىستونەنىڭ ئايالىنىڭ قېشىدىن يېڭىلا كەلگەن ئىدى. ئۇ بىر چىنە كۇۋاسىنى گۈپۈلدۈتۈپ ئىچىدۇ.

ۋەتەندىن كېيىن بىرسى سۆزۈمنى تارتىۋالارمۇ دېگەندەك كەتتى.
دېشە قىلىپ ئاڭلىغان يېڭىلىقلىرىنى ئالدىراپ سۆزلەپ بەردى،
ئىچكىرىكى ئۆيىدە گىرىگورىي مىلتىقىنى، ناگان ۋە قىلىپ
چىنى مايلاپ بولۇپ، دۇريۇننى لۆڭگىگە ئوردى، ئاندىن پېت
رونى قىچقاردى:

— سەن نەرسىلىرىڭنى يىغىشتۇردۇڭمۇ؟ ئېلىپ كەل.
كۆمۈپ قويۇش كېرەك.

— نېمىشقا؟ ئەگەر قوغدىنىشقا توغرا كەلسىچۇ؟

— ئەمدى گەپ قىلمىساڭ بولارمىكەن! — دېدى گىرىگو-
ري مېيىغىدا كۈلۈپ، — پەخەس بول، ئەگەر تېپىۋالسا، ئىشت-
نىڭنىڭ ئېغىدىن تۇتۇپ، دەرۋازىغا ئاسىدۇ.

بۇلار ھويلىغا چىقىشتى. قورالنى، نېمىشقىدۇ، باشقا-
باشقا قىلىپ يوشۇرۇشتى. ئەمما گىرىگورىي يېپ - يېڭى پاقىراپ
تۇرغان قارا ناگاننى ئىچكىرىكى ئۆيىدىكى ياستۇقنىڭ ئاستىغا
تىقىپ قويدى.

كەچكى تاماقنى يەپ بولۇپلا، خوشياقماسلىق بىلەن ئان-
چە - مۇنچە پاراڭ سېلىشىپ، ئەمدىلا ئۇخلاشقا ھازىرلىنىۋاتقان-
دا، ھويلىدىكى زەنجىرلىك ئىت خىرىلداپ ۋاڭشىشقا باشلىدى،
بوينىنى بوغۇپ تۇرغان تاسما باغدىن خىقراپ، باغلاقنى ئۇزۇش-
كە ئۇرۇناتتى. چال قارىغىلى چىقىپ كېتىپ، يالاڭ قۇلاقچىسىنى
قېشىغىچە چۆكۈرۈپ كىيىۋالغان بىرسى بىلەن قايتىپ كىردى.
تولۇق قوراللانغان، بېلىنى ئاق تاسما كەمەر بىلەن چىڭ باغ-
لىغان بىر ئادەم ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن چوقۇنۇۋالدى؛ قىرو
بېسىپ ئاقىرىپ كەتكەن، «0» ھەرىپىدەك يۇمۇلاق ئاغزىدىن ھور
چىقىپ تۇراتتى.

— مېنى تونۇمايۋاتىسىلەرغۇ دەيمەن؟

— ۋاي - ۋوي، بۇ قۇدىمىز ماكارغۇ! — دەپ نوۋلىۋەتتى

دارىيە.

شۇنىڭ بىلەن پېترو ۋە باشقىلارنىڭ ھەممىسى ئۆزلىرىنىڭ يىراق تۇققىنىنى شۇ چاغدىلا تونۇدى. بۇ ھىلىقى سىڭىن يېزىسىدىن بولغان كازاك ماكار - نوگايىتسېۋ بولۇپ، پۈتۈن ئوك رۇگدا كەم ئۇچرايدىغان ناخشىچى ۋە ئىچەرمەن ئادەم سۈپىتىدە ئاتىغى چىققان ئىدى.

— سېنى بۇ يەرگە قانداق بالا - قازا ھەيدەپ كەلگەن دۇ؟ — دېدى پېترو كۈلۈمسىرەپ، ئەمما ئورنىدىن تۇرمىدى. نوگايىتسېۋ بۇرۇتىدىكى قېتىپ قالغان سۈمۈلەك مۇزلارنى ئېلىپ، بوسۇغىنىڭ قېشىغا تاشلىدى - دە، ئاستى چەملەنگەن يوغان پىيمىسىنى ئالدىرىماستىن تىپىرچىلاپ تۇرۇپ سالىدى. — چېكىنىشكە يالغۇز باراي دىسەم، زېرىكىدىغان ئوخ شايمەن، شۇڭا قۇدىلىرىمنىڭكىگە بىر كىرىپ چىقاي دەپ ئويلىدىم. ھەر ئىككىڭلارنىڭ ئۆيىدە ئىكەنلىكىڭلارنى ئاڭلىغان ئىدىم. خوتۇنۇمغا ئېيتتىم: مېلىخوفلارنىڭكىگە كىرەي، ھەممىسى خوشال بولىدۇ، دېدىم.

ئۇ مىلتىغىنى ئاپىرىپ، مەشنىڭ قېشىدىكى تۆمۈر قىسقۇچلارنىڭ قاتارىغا قويۇپ، ئاياللارنى كۈلدۈرۈۋەتتى. ئوقداننى ئوچاقنىڭ ئاغزىنىڭ ئاستىدىكى بىر يەرگە نىقىپ قويدى، قىلىچى بىلەن قامچىسىنى ئەتەۋرلاپ كارۋاتنىڭ ئۈستىگە قويدى. بۇقە - تىمەۋ ماكارنىڭ نىنىغىدىن ساموگون ھارىغىنىڭ ھىدى پۇراپ تۇراتتى، يوغان، پال كۆزلىرىدىن مەسلىكى چىقىپ تۇراتتى. ھۆل، چاڭگىلىشىپ كەتكەن ساقىلىنىڭ ئارىسىدىن دوننىڭ قۇلۇلىسىدەك كۆكۈش تىپ - تىكىس چىشلىرى ئاقىرىپ كۆرۈنەتتى.

— سىڭىنىڭ كازاڭلىرى چېكىنىشكە چىقامدىكەن؟
دەپ سورىدى گىرگورىي، مونچاق كەشتە قىلىنغان تاماكا خال
تىسىنى سۇنۇپ.

— تاماكاغا خۇشتۇم يوق ... كازاڭلارمۇ؟ بەزىسى كەتتى،
بەزىسى پانالىنىش ئۈچۈن سۇغۇر تۆشۈكلىرىنى ئىزلىشىۋاتىدۇ.
سېلەر بارامسىلەر؟ — دەپ سورىدى ماكار.

— بىزنىڭ كازاڭلار بارمايدۇ. سەن ئۇلارنى قىزىقتۇرما!
دىدى ئىلىنىشنا قورقۇپ كېتىپ.

— راستىنلا قالامسىلەر؟ ھەرگىز ئىشەنمەيمەن! قۇدام گى-
رگورىي، راستمۇ؟ جېنىڭلاردىن ئايرىلىسىلەر، بۇرادەرلەر!

— نېمە بالا بولسا بولمامدۇ ...، — پېترو بىر خۇر-
سىندى — دە، يۈزى لاپىدە ئوت ئېلىپ قىزىرىپ سورىدى، —
گىرگورىي! سەن قانداق قىلىسەن؟ پىكرىڭدىن قايتىدىڭمۇ؟
بەلكىم بارارمىز؟
— ياق تېخى.

تاماكا تۈتۈنى گىرگورىينى پۈركىۋېلىپ، جىنىڭلەك قارا
كوكۇلىسىنىڭ ئۈستىدە تولغىنىپ تۇردى.

— ئېتىڭنى ئاتام جۆندەپ بېرەمدۇ؟ — دەپ ئورۇنسز
سورىدى پېترو.

ئۇزاققىچە جىمجىتچىلىق ھۆكۈم سۈردى. پەقەت دۇناشك-
نىڭ ئايىغى بىلەن ئايلىنىۋاتقان يىپ ئىگىرىدىغان چاق ھەرى-
دەك غوغۇلداپ، كىشىنىڭ ئۇيقۇسىنى كەلتۈرەتتى.

نوگايتسېۋ پېترو بىلەن گىرگورىينى دۈنبەتسىنىڭ نېرىقى
تەرىپىگە كېتىشكە كۆلدۈرۈشكە ھەرىكەت قىلىپ، تاڭ ئاتقۇچە ئول-
تۇردى. مۇشۇ كېچە ئىچىدە پېترو يالاڭباش ئىككى قېتىم ئېتىنى

ئىگەرلەشكە يۈگۈرۈپ چىقتى ۋە ھەر ئىككى فېتىمدا دارىيەنىڭ تەھدىتلىك كۆزلىرىگە دۇچكېلىپ، ئىگەر - جابدۇقلارنى قايتىدىن ئېلىپ قويۇشقا يەنە چىقتى.

يورۇق چۈشۈش بىلەنلا مېھمان مېڭىشقا ھازىرلاندى. ئۇ، كىيىنىپ بولغاندىن كېيىن، ئىشىكنىڭ تۇتقۇچىنى تۇتۇپ تۇرۇپ، مەنىلىك يۆتىلىپ قويۇپ، يوشۇرۇن دوق - پوپوزا بىلەن دىدى: - بەلكىم، ئىش ياخشىلىققا تارتار، ئەمما كېيىن پۇشايمان قىلىسىلەر. بىز ئۇ يەردىن قايتىپ كەلگەن چاغدا، كىم-نىڭ قىزىللارغا دۈننىڭ دەرۋازىسىنى ئېچىپ بەرگەنلىگىنى، كىم-نىڭ ئۇلارغا خىزمەت قىلىمىز دەپ، بۇ يەردە قېپقالغانلىغىنى بىر-بىرلەپ ئېسىگە چۈشۈرمىز...

ئەتىگەندىن باشلاپ پاختەكتەك - تورغايدەك قار ياققىلى تۇردى. گىرىگورىي ھويلىغا چىقىپ، دۈننىڭ نېرىقى تەرىپىدىن دەريانىڭ ئۆتكىلىگە يۇپۇرۇلۇپ كېلىۋاتقان بىر توپ ئادەملەرنىڭ قارىسىنى كۆرۈپ قالدى. سەككىز - سەككىزدىن قاتار تىزىلغان ئاتلار بىرنەرسىنى تارتىپ كېلىۋاتاتتى، گەپ - سۆزلەر، ئاتلارنى چۇ - چۇلىغان ئاۋازلار، ئانا، بالاك دەپ تىللىغان سۆكۈشلەر ئاڭلىنىپ تۇراتتى، ئادەملەر بىلەن ئاتلارنىڭ كۈمۈشتەك ئاق غۇۋا فىگۇرلىرى تۇمان ئىچىدە قالغاندەك، قار بورىنى ئارىسىدىن خىرە - شىرە كۆرۈنەتتى. گىرىگورىي 4 - قاتارغا قوشۇلغان ئاتلارنى كۆرۈپ، بايقاپ بىلدى: «بۇ بىر توپچىلار باتارىيىسى ئىكەنغۇ... قىزىللارنىڭمىدۇ؟» بۇ پىكىردىن كۆڭلى دەككە - دۈككىگە چۈشتى، ئەمما پۇختا ئويلاپ كۆرگەندىن كېيىن ئۆزىنى تىنچىتتى.

مېزىلداپ كېلىۋاتقان كىشىلەر توپى، قارىيىپ كۆرۈنگەن

• ئۈچۈنچىلىقتىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، يېزىغا يېقىنلىشىپ كەلدى. ئەمما
مانا لىدىنقى زەمبىرەك چىقىپ كېلىۋېتىپ، قىرغاقتىكى سۇ يالاپ
• نېپىزلىستۈۋەتكەن مۇزنى تارس قىلىپ سۇندۇرۇپ، بىرچاقى
پېتىپ قالدى. شامال جىلاۋدارلارنىڭ ۋاقىراشلىرىنى، مۇزلارنىڭ
غاراسلاپ سۇنغانلىغىنى ۋە ئات تۇياقلىرىنىڭ ئالدىراشچىلىقتا
تىيىلىپ باسقان قەدەم ئاۋازلىرىنى ئۇچۇرۇپ كېلەتتى، گىرىگورىي
مال قوراسىغا ئۆتۈپ، ئېھتىيات بىلەن بويىنىنى سوزۇپ قارى-
دى. ئاتلىقلارنىڭ شىنبىلىنىڭ مۇرىسىدىكى قارىباسقان پاگونىلىرىنى
ئېنىق پەرق ئەتتى، ئۇلارنىڭ چىرايلىرىدىن كازاك ئىكەنلىكىنى
بايقىدى.

بەش مىنۇت ئۆتكەندىن كېيىن ئىگىز، ساغرىسى كەڭ ئات
مىنگەن قېرىراق بىر ۋاخىمىستىردە رۋازىدىن كىرىپ كەلدى. ئۇ پە-
لەمپەينىڭ ئالدىدا ئاتتىن چۈشۈپ، چۇلۇۋۇرنى پەنجىرىگە باغلاپ
قويۇپ ئۆيگە كىردى.

— ئۆي ئىگىسى كىم؟ — دەپ سورىدى ئۇ سالاملاشقاندىن
كېيىن.

— مەن... — دەپ جاۋاپ بەرگەندىن كېيىن پانتېلېي
پروكوپىيېۋىچ قورققان ھالدا «سىلەرنىڭ كازاكلار نىمىشقا
ئۆيدە تۇرۇشىدۇ؟» دېگەن يەنە بىر سوئالنىڭ بېرىلىشىنى كۈتۈپ
تۇردى.

ئەمما ۋاخىمىستىر قار قونۇپ ئاقارغان، كالۋوتون
يەلكە بېغىغا ئوخشاش ئۇزۇن ۋە تولغۇماچ بۇرۇتىنى مۇشتى بىلەن
تۈزەپ قويۇپ، ئىلتىماس قىلدى:

— كەنتداشلار! ئەيساھەققى، زەمبىرەكنى تارتىپ چىقىرىش-
قا ياردەم قىلىڭلار! قىرغاقنىڭ ئالدىدا ئوقىغىچە پېتىپ قال-

دى... بەلكىم پىششىق ئاغامچىلىرىڭلار باردۇ. بۇ قايسى
يېزا؟ بىز ئېزىپ قالدۇق، بىز يېلانىسكايا كەنتىگە
بارماقچى ئىدۇق، ئەمما شۇنداق قار قاپلاپ كەتكەنكى، ئالدى-
مىزنى پەرق ئېتەلمەي، يوللىرىمىزنى يوقىتىپ قويدۇق. قىزىلار بولسا
مانا ھازىرلا ئۈستىمىزدىن بېسىپ كېلىپ قېلىشى مۇمكىن.

— مەن بۇنى بىلمەيمەن، خۇدا تۇرۇپتۇ... — دىدى چال
سۆز تاپالماي.

— بۇنىڭ بىلمەيدىغان نىمىسى بار! مانا سالاپەتلىك
كازاكلىرىڭلار تۇرۇپتۇ... بىزگە ئادەم بولسىمۇ بولىدۇ، ياردەم
قىلىش كېرەك.

— مەن ئاغرىپ تۇرىمەن، — دىدى پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ
يالغان سۆزلەپ.

— نىمە دىگىنىڭلار بۇ، بۇرادەرلەر! — ۋاخىمىستىر بۆرىگە
ئوخشاش بويىنىنى تولغىماستىن ھەممەيلەنگە قاراپ چىقتى،
ئاۋازى ياشىرىپ قالغاندەك بولدى، قەددىنى رۇسلىدى، — سىلەر
كازاك ئەمەسمۇ؟ دىمەك، ھەربى مۈلۈك نىمە بولسا مەيلىمۇ؟ مەن
باتارىيە كوماندىرىنىڭ ئورنىدا قالدىم، ئوفىتسېرلەر ھەرتەرەپكە
قېچىپ كېتىشتى، مانا ئاتتىن چۈشمىگىنىمگە بىر ھەپتە بولۇپ
قالدى، ھەممە ئەزايم مۇزلاپ كەتتى، پۇتۇمنىڭ بارماقلىرى ئۇش-
شۇپ تۈگىدى، ئەمما مەن ھاياتىمدىن ئايرىلسام ئايرىلمەنكى،
باتارىيىنى تاشلاپ كەتمەيمەن! سىلەر بولساڭلار... بۇ يەردە باشقا
كەپنىڭ لازىمى يوق! ياخشىلىقچە بارغۇڭلار كەلمىسە، كازاك
لىرىمنى بىرلا توۋلايمەن، ئۇ چاغدا بىز سىلەردىن... — ۋاخىمىستىر
كۆزىدىن ياش ئاققۇزۇپ، غەزەپ بىلەن ۋاقىرىۋەتتى، — مەجمۇرلۇق
بىلەن ئاپىرىمىز، ئىتنىڭ بالىلىرى! بولشېۋىكلەر! ئاناڭلار

گۆرگە كىرسۇن، ئىلاھىم! بىز سېنى، بوۋاي، لازىم تېپىلسا ئۆزەڭنىمۇ
زەمبىرەك شوتىسىغا قوشىمىز! بار، خەلقنى چاقىر، ئەگەر
بارمايدىغان بولسا، — خۇدا ئۇرسۇن، دەريانىڭ
ئاۋۇ تەرىپىگە قايتىمەن — دە، پۈتۈن يېزاڭلارنى يەر بىلەن
يەكسەن قىلىپ تاشلايمەن.

ئۇ ئۆزىنىڭ كۈچىگە ئانچە ئىشەنمەيدىغان ئادەمدەك
سۆزلىدى، گىرىگورىينىڭ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىدى. ئۇ شەپكىسىنى
قولغا ئېلىپ، جەھلى چىققان ۋاخىمىستىرغا كۆز قىرىنى سال
ماستىن، جىددى رەۋىشتە، مۇنداق دېدى:

— سەن تولا چېچىلما، ۋاقىراشنىڭ ھېچ پايدىسى
يوق! زەمبىرەكنى چىقىرىشقا ياردەملىشەيلى، ئاندىن كېيىن
يولۇڭ بولسۇن.

شاخ — شۈمبىدىن توقۇلغان چىتەن تاشلاپ، زەمبىرەك
لەرنى ئۆتكۈزۈۋېلىشتى، ياردەمگە كەلگەنلەرمۇ ئاز ئەمەس
ئىدى. ئانىكۇشكا، خىرىستونە، تومىلىن ئىۋان، مېلېخوفلار ۋە
ئونچە ئايال باتارىيىچىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن زەمبىرەكلەرنى
ۋە ئوق — دورا ساندۇقلىرىنى ئىستىرىپ چىقاردى، ئاتلارنىڭ
دۆڭگە چىقىشىغا ياردەملەشتى. توڭلاپ قېتىپ قالغان چاقلار
چۆگىلىمەيتتى، ئورۇقلاپ كەتكەن ئاتلار كىچىككىنە دۆڭگىمۇ
تەستە چىقاتتى. يېرىمى قېچىپ كەتكەن زەمبىرەكچىلەر پىيادە
مېڭىشاتتى. ۋاخىمىستىر شەپكىسىنى قولغا ئېلىپ تازىم قىلدى،
ياردەملەشكەنلەرگە تەشەككۈر ئېيتتى — دە، ئىگەر ئۈستىدە
قايرىلىپ، پەس ئاۋاز بىلەن:

— باتارىيە ئارقامدىن ئەگىشىپ ماڭ! — دەپ بۇيرۇق
قىلدى.

گىرىگورىي ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ھۆرمەت تۇيغۇسى بىلەن
ۋە شۈبھىلىك ھەيرەت بىلەن قاراپ قالدى. ئۇنىڭ قېشىغا
پېترو كېلىپ، بۇرۇتتىن چىشلەپ قويۇپ، گىرىگورىيىنىڭ ئوي -
پىكىرىگە جاۋاپ بەرگەندەك، مۇنداق دېدى:

— ھەممە ئادەملەرىمىز مۇشۇنداق بولسىچۇ! تىنچ دوننى
مانا شۇنداق قوغداش كېرەك!

— سەن بۇرۇتلۇق ئادەم توغرىلىق سۆزلەۋاتامسەن؟
ھىلىقى ۋاخىمىستىر توغرىلىق؟ — دەپ سورىدى قۇلىغىچە
لاي چاپرىغان خىرىستونە يېقىن كېلىپ، — مانا قارا، دېمەك،
ئۇ ئۆزىنىڭ زەمبىرەكلىرىنى دېگەن يېرىگە يەتكۈزىدۇ. ئۇ،
كۆيدۈرگە چىققۇر، ماڭا قامچىسىنى قانداق شىلتىمىدى دەيسەن!
ئۇرسا، ئۇرۇۋېتەتتى، — دېمەك، جېنىدىن ئۈمىت ئۈزۈپ تۇرغان
ئادەمغۇ. مېنىڭ بارغۇم يوق ئىدى، ئۇندىن كېيىن راستىنى
ئېيتسام، قورقتۇم، پىيام يوق بولسىمۇ، باردىم. بېرىپلا، ۋاي -
ۋۇي بۇ ئەخمەققە زەمبىرەكلەر نىمىگە لازىم بولار؟ — دېدىم.
يويىنغا ئىسكەنجە سېلىنغان يامان چوشقىدەك: ھەم قىيىن، ھەم
ياخشىلىققا ئېلىپ بارمايدۇ، شۇنداق بولسىمۇ سۆرەپ ئارىدۇ...
كازاكلار لام - جىم دېمەستىن، كۈلۈمسىرەپ تارقاشتى.

16

دوننىڭ نېرىقى قىرغىغىدىكى يىراق بىر يەردە — چۈش
يانغان پەيتتە — پىلىموت ئىككى نۆۋەت غۇۋا تاتاتلىدى - دە،
يەنە جىمىپ قالدى.

يېرىم سائەتتىن كېيىن، مېھمانخانا ئۆيىنىڭ دەرىزىسىدىن
نېرى كەتمەي قاراپ تۇرغان گىرىگورىي ئارقىسىغا بىر قەدەر
چامداپ، ياڭاقلىرىغىچە كۆكرىپ كەتتى.
— ئەنە كېلىشتى!

ئىلىنىشىنا ئاھ ئۇرۇپ، دەرىزىگە يۈگۈرۈپ باردى. سەككىز
ئاتلىق كوچا بويلاپ توم - تاراقاي چېپىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلار
ئاتلىرىنى سوكۇلدېتىپ، مېلىخوفلارنىڭ ھويلىسىغا يېتىپ كېلىش-
تى - دە، بىردەم توختاپ، دوننىڭ نېرىقى تەرىپىگە ئۆتسىدىغان
كېچىككە، دون بىلەن تاغنىڭ ئارىسىدا قىسىلىپ تۇرغان قارا
سوقماق يولغا قاراپ چىققاندىن كېيىن ئارقىسىغا قايتتى.
ئۇلارنىڭ قوسىغى توق ئاتلىرى كېسىلگەن كالتە قۇيرۇقلىرىنى
پۇلاڭلىتىپ، قار پۈمۈزەكلىرىنى چاچرىتىپ باراتتى، يېزىنى
راۋۋەتكا قىلىپ قايتقان ئاتلىق چارلىغۇچىلار بىردەمدىلا كۆزدىن
يوقالدى. بىر سائەتتىن كېيىن تاتارىسكىنى ئاياقلارنىڭ غىچىر-
لىشى، «O» تاۋۇشى بىلەن تەلەپپۇز قىلىدىغان يات سۆزلەر،
ئىتلارنىڭ قاۋۇشى قاپلاپ كەتتى. پىيادىلەر پۈلكى چانغا
باسقان پىلىموتىلىرى بىلەن، يۈك ھارۋىلىرى بىلەن،
كۆچمە ئاشخانىلىرى بىلەن دوندىن ئۆتۈپ يېزىغا
يامرىدى.

دۈشمەن قوشۇنى كىرگەن مۇشۇ دەسلەپكى پەيت قانچىلىك
قورقۇنچلۇق بولمىسۇن، كۈلگۈنچەك دۇناشكا بۇ قېتىمىمۇ چىداپ
تۇرالمىدى، چارلىغۇچىلار ئارقىسىغا قايتىپ كەتكەندە، ئۇ پەش-
تامىسىنى ئاغزىغا تۇتۇپ، پىشقىرىپ، ئاشخانغا يۈگۈرۈپ چىقتى.
تېگى كۆرۈش بىلەن ناتالىيە ئەنسىرەپ قاراپ كەتتى.

— ساڭا نىمە بولدى؟

— ئوھۇ، ئاتاشېنكا! سۆيۈملۈڭۈم! ... ئۇلارنىڭ ئاتقا
 مېنىپ كېلىشىنى بىر كۆرسەك ئىدىك! ئىگەرنىڭ ئۈستىدە بىر ئار-
 قىغا - بىر ئالدىغا، بىر ئارقىغا - بىر ئالدىغا... قوللىرى جەينەك
 لىرى بىلەن لەپەڭلەپ تۇرىدۇ. ئۆزلىرىمۇ ئەسكى-تۈسكى لاتىلار-
 دىن ياسالغاندەك، ئۈستۈشلىرىنىڭ ھەممىسى سىلكىنىدۇ!
 ئۇ قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ ئىگەر ئۈستىدە قانداق تېپىر-
 چىلاپ ئولتۇرغانلىغىنى شۇنداق ئۇستىلىق بىلەن دوراپ بەردىكى،
 ئاتالىيە كۈلكە بىلەن تېلىقپ كېتىپ، قېيناتىسىنىڭ دىققىتى-
 نى بۆلۈپ، ئاچچىغىنى كەلتۈرۈپ قويماسلىق ئۈچۈن يۈگۈرگەن پې-
 تى كارۋىتىغا بېرىپ، ياستۇققا يېتىۋالدى.

ئەزاىى دىر - دىر تىترەپ تۇرغان پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ
 بەندىك ئۈستىدىكى موملانغان يىپ، بىگىز، قېيىن چىگە سېلىن-
 غان قۇتىنى مەقسەتسىز سىلجىتىپ قويۇپ، كۆزىنى قىسىپ، ئۆچ-
 مەنلىك نەزەر بىلەن دەرىزىدىن قاراشقا باشلىدى.

ئاشخانىدا بولسا ئاياللار، گويا چوڭ پالاكەت يۈز بېرى-
 دىغاندەك ئۆپۈر - تۆپۈر بولۇشۇپ كەتتى: ئىككى مەڭزى لالىدەك
 قىپ - قىزىل دۇناشكا شەبنەم قونغان ئىت ئۇزۇمى مونچاقلى-
 رىدەك پاقىراپ تۇرغان ياش يۇقى كۆزلىرى بىلەن دارىيەگە
 قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ ئىگەر ئۈستىدە ئولتۇرۇشلىرىنى دوراپ
 كۆرسەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ بىر ئۆلچەمدىكى ھەركەتلىرى
 بىلەن ئاڭسىزلارچە ھاياسىزلىغى بىرگە قوشۇلۇپ، سەت بىر
 ئىشارىنى پەيدا قىلاتتى. دارىيەنىڭ ئەسەبىلەرچە كۈلكىسىدىن
 تاقىدەك ئەگمەچ قاشلىرى ئويناقلان كەتتى، ئۇ ھە دەپ قاقاق
 لايتتى، ئاۋازى خىرىلداپ، بوغۇلۇپ، مۇنداق دىدى:

— بەلكىم، شالۋۇرنى تېشىپ تاشلايدىغاندۇ!... مۇنداق
 چەۋەنداز... ئىگەرنىڭ قېشىنىمۇ ئىگىۋېتىدۇ!...

ھەتتا ئىچكىرىكى ئۆيىدىن غەمكىن چىراي بىلەن چىققان.
پېترونىمۇ ئۇلارنىڭ كۈلكىسى بىر مىنۇتتەك خوش قىلدى.

— ئۇلارنىڭ ئاتىتا يۈرۈشى ئاجايىپمىكەن؟ — دەپ سورىدى ئۇ، — ئۇلارنىڭ ئاتلارغا ئىچى ئاغرىمايدۇ. بىر ئاتنىڭ دۈمبىسىنى يېغىر قىلسا، باشقا بىرسىنى ئالىدۇ. مۇزىكلەر ئەمەس. مۇ! — دىدى — دە، چەكسىز نەپرەت بىلەن قولىنى شىلتىپ قويدى، — بەلكىم، ئۇلار ئاتنى 1-قېتىم كۆرۈۋاتقاندا: «ھەي چاپ تۇر، كەتتۇق، مانا - مانا، قارا، يەتتۇق» ئۇلارنىڭ ئاتلىرى چاقنىڭ غىچىرلىشىدىن قورققان ئىدى، ئۇلار تېخى چەۋەندازلىق قىلماقتا!... ئېخ! — پېترو بارماقلىرىنى قاسىلدىتىپ، مېھمانخانا ئۆيىنىڭ ئىشىگىنى ئىتتىردى.

قىزىل ئەسكەرلەر توپ - توپ بولۇپ، كوچا بويلاپ ئا- قاتتى، گۇرۇپپىلارغا بۆلۈنۈپ ھويلىلارغا كىرەتتى. ئۈچەيلەن ئا- كۈشكىنىڭ دەرۋازىسىغا بۇرۇلدى، بەشەيلەن — ئۇلارنىڭ بىرسى ئاتلىق ئىدى — ئاستاخوفنىڭ ئۆيىنىڭ قېشىدا قالدى، قالغان بەشەيلەن قاشا بولۇپ، مېلىخوفلارنىڭكىگە قاراپ مېڭىشتى. ئەڭ ئالدىدا بويى پاكار، ياشىنىپ قالغان قىزىل ئەسكەر ماڭغان ئىدى، ئۇنىڭ ساقال - بۇرۇتى قىرىلغان، بۇرنى پاناق بولسىمۇ، تۆشۈكلىرى چوڭ - چوڭ، ئۆزى چاققانغا بولۇپ، كۆپ سوقۇشقا قاتناشقان قېرى فۇرونىچى ئوفىتسېر ئىكەنلىگى بىردىنلا كۆز- گە تاشلىناتتى. ئۇ مېلىخوفلارنىڭ ھويلىسىغا بىرىنچى بولۇپ كىردى — دە، پەلەمپەينىڭ ئالدىدا سەل ھايال بولۇپ توختاپ تۇردى، بىر مىنۇتچە بېشىنى ئىگىپ، باغلاقتىكى سېرىق ئىتنىڭ ھاۋشۇغىغا، ھاسىراپ، تېلىقپ كېتىۋاتقانلىغىغا قاراپ قالدى؛ ئۇندىن كېيىن مۇرىسىدىن مىلتىغىنى ئالدى، ئېتىلغان ئوق ئۆگزىدىن قىرودەك ئاپپاق تۇتۇن چىقاردى. گىرىپ

گوربي گېلىنى بوغۇپ تۇرغان كۆيىنىگىنىڭ ياقىسىنى تۈزەۋېتىپ،
دەرىزىدىن ئىتتىڭ قارىنى قانغا بويىلىپ، يۇمۇلۇنۇپ ياتقانلىق
غىنى ۋە ئەجەل ئالدىدا قاتتىق ئازاپ چېكىپ، يارىلانغان بىق
نىنى ۋە تۆمۈر زەنجىرنى قەھرى بىلەن غاچاۋاتقانلىغىنى كۆردى.
گىرگورىي ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ قاراپ، ئاياللارنىڭ ئاپپاق تاتى
رىپ كەتكەن يۈزلىرىنى، ئاسىنىڭ پەرىشان كۆزلىرىنى كۆردى.
— قوي! — دېدى ئاتىسى ئارقىسىدىن، يات بىر ئاۋاز
بىلەن توۋلاپ.

گىرگورىي ئىشىكنى كەڭ ئېچىۋېتتى، بوسۇغىنىڭ ئۈستىگە
بىر قۇرۇق مېشەك جىرىڭلاپ چۈشتى. قالغان قىزىل ئەسكەرلەرمۇ
يان ئىشىكتىن كىرىپ كېلىشتى.

— ئىتنى نېمىشقا ئۆلتۈردۈڭ؟ ساڭا دەخلى يەتكۈزدىمۇ؟ —

دەپ سورىدى گىرگورىي بوسۇغىدا تۇرۇپ.

قىزىل ئەسكەرنىڭ كەڭ بۇرۇن تۆشۈكلىرى پۇشۇلداپ
ھاۋانى ئىچىگە تارتاتتى، كۆپ — كۆك قىرىلغان يۇققالەۋلىرىنىڭ
بۇرچەكلىرى پەسكە سالپىيىپ قالدى. ئۇ ئەتراپىغا بىر قارىۋېلىپ،
مىلتىغىنى قايتىدىن مۇرىسىگە ئاستى.

— ساڭا نېمە بولدى؟ مېھرىدىن كېچەلمىدىڭمۇ؟ مەن ما —

نا ساڭا سەرپ قىلىش ئۈچۈن بىر پاي ئوقنىڭ مېھرىدىن كېچىپ
مەن. خالامسەن؟ تۇر قېنى!

— ھوي، قويساڭچۇ ئالېكساندىر! — دېدى كۈلۈپ تۇرۇپ

ئىگىز بويلۇق، سېرىق قاش قىزىل ئەسكەر يېقىن كېلىپ، — سالا —
مەتمۇسىز، ئۆي خوجاينى! قىزىللارنى كۆرگەنمىدىڭلار؟ بىزنى
ئۆيگە قوبۇل قىلىڭلار، سىزنىڭ ئىتىڭىزنى مۇنۇ ئادەم ئۆلتۈر —
دىمۇ؟ بىكار ئىش قېتىۋ!... يولداشلار، كىرىڭلار!

گىرگورىي بۇلارنىڭ ئارقىسىدىن كىردى. قىزىل ئەسكەر —

لەر ئوچۇق - يورۇق تېجلىق سوراشتى، دالاسەمكىلىرىنى، خەمىرىدىن تىكىلگەن ئوقدانلىرىنى ئېلىشتى، شىنېللىرىنى، پاختىلىق چاپانلىرىنى، شەپكىلىرىنى كارۋاتنىڭ ئۈستىگە دۆۋىلەپ قويۇشتى. ئۆيىنىڭ ئىچىگە بىردىنلا سولدا تالاردىن تارالغان ئاچچىق، ئۆتكۈر ئىسپىرت پۇرىغى، ئادەمنىڭ تەرى، تاماكا، ئەرزان سۈپۈن، مىلىتىق مېيىنىڭ ھىدلىرى - يىراق يولنىڭ پۇرىغى بىلەن قوشۇلۇپ، تولۇپ كەتتى.

ھىلىقى ئالېكساندىر دىگىنى شىرەنىڭ يېنىغا ئولتۇرۇپ، بىر تال تاماكا تۇتاشتۇردى - دە، گىرىگورىي بىلەن بايا باشلىغان سۆزىنى داۋاملاشتۇرماقچى بولغاندەك:

— سەن ئاقلار ئارمىيىسىدە بولغانمۇ؟ — دەپ سورىدى. — ھە...

— ئەنە... مەن ھۇقۇشنى پالاقلاپ ئۇچقىنىدىنلا تونۇيمەن، سېنى مىشلىدىغىنىڭدىن تونۇدۇم. ئاپپاق ئىكەنسەنغۇ! ئوفىتسېر-مۇ سەن؟ ئالتۇن پاگونلىرىڭ باردۇ؟

ئۇ بۇرۇن تۆشۈكلىرىدىن تاماكا تۇتۇشنى خادا قىلىپ چىقاردى. ئىشكىنىڭ يان ياغىچىغا يۆلىنىپ تۇرغان گىرىگورىيغا سوغاق، كۈلكىسىز كۆزلىرى بىلەن قارىلاپ، تاماكىدىن ئىسلانغان دۈمبەچەك تىرىغى بىلەن پاپىروسنىڭ ئاستىنى چىكىلىدىتىپ ئولتۇردى.

— ئوفىتسېر مۇ سەن؟ بويىنۇڭغا ئال! مەن سېنىڭ بوي-تۇرقۇڭدىن كۆرۈپ تۇرۇپتىمەن؟ مەن ئۆزۈم گېرمان ئۇرۇشىنى باشتىن كەچۈرگەنمەن. — ئوفىتسېر بولغانمەن.

گىرىگورىي زومۇزۇ كۈلۈمسىردى - دە، يان تەرىپىدە تۇرغان ناتالىيەنىڭ قورقۇش ئارىلاش يېلىنغان تەزىرىگە كۆزى

چۈشۈپ، قاپىغىنى تۈردى، قاشلىرى تىترەپ كەتتى. كۈلۈم-
سىرىگىنى ئۆزىگە ئەلەم قىلدى.

— ئىست! ئىتنى ئاتماسلىق كېرەك ئىكەن — دە...

قىزىل ئەسكەر تاماكا قالدۇغىنى گىرىگورىينىڭ ئايىغى
ئاستىغا تاشلاپ، قالغانلارغا كۆزىنى قىسىپ قويدى.

گىرىگورىي لەۋلىرىنىڭ ئۆز ئەركىدىن تاشقىرى يەنە قىيى-
سىيىپ، ئەيىپكارلارچە ۋە ئەپۇ سوراڭ تۈسىدە كۈلۈمسىرەشپەي-
دا قىلىۋاتقانلىغىنى ھېس قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئەقىل — ئىدراكىغا
خىلاپ ھالدا ئىختىيارسىز ئاجىزلىغىنى كۆرسىتىپ قويغانلىغى
ئۈچۈن نومۇستىن قىزىرىپ كەتتى. «ئىگىسىنىڭ ئالدىدا ئەسكى-
بىر ئىش ئۆتكۈزۈپ قويغان ئىتقا ئوخشاش» — دىگەن پىكىر
ئۇنى ئۇيات بىلەن ئۆرتىدى — دە، شۇ ئاندىلا كۆز ئالدىدا مۇنداق
بىر مەنزىرە پەيدا بولدى: بايا ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگەن ئاق تۆش
ئىتمۇ خۇددى شۇنداق كۈلكە بىلەن ئۆزىنىڭ قارا ئەتلەس كال-
پۇكلىرىنى ھىجايىتىدىغان ئىدى، بۇ ئىتنى تىرىك قويسىمۇ، ئۆل-
تۈرسىمۇ ئىختىيارى ئۆزىدە بولغان ئىگىسى — گىرىگورىي ھەر
قېتىم ئۇنىڭ قېشىغا كەلگەندە ئوڭدىسىغا يېتىۋېلىپ، ياش ئالدى
چىشلىرىنى كۆرسىتىپ، مامۇقتەك مەللەرەڭ قۇيرۇغىنى شىپاڭلىتىپ
قوياتتى...

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ يەنىلا شۇ گىرىگورىيغا يات بولغان
ئاۋاز بىلەن:

— مېھمانلار، بەلكىم، كەچلىك بىر نەرسە يەيدىغاندۇ؟ —
دەپ سورىدى، — شۇنداق بولغاندا، كەمپىرگە تاماق بۇيرۇي-
مەن... — دىدى.

ئىلىتىشىنا، ماقۇللۇقنى كۈتمەستىنلا ئىرغىپ مەش تەرەپكە
ماڭدى. قولىدىكى تۇتقۇچ دىرىلدەپ، شورپا بار قازاننى زادىلا

كۆتەرەلمىدى. دارىيە يەردىن كۆزىنى ئالماي، داستىخان ھازىرلىدى. قىزىل ئەسكەرلەر چوقۇنماستىنلا تاماققا ئولتۇرۇشتى. چال ئۇلارنى قورقۇنچ ۋە يوشۇرۇن يىرگىنىش بىلەن كۆزدىن كەچۈرۈپ تۇرغان ئىدى. ئاخىرى چىداپ تۇرالماي سورىدى:

— دېمەك، خۇداغا تېپىنمايدىكەنسىلەرغۇ؟

مانا شۇ چاغدىلا ئالېكساندىرنىڭ لەۋلىرىدە كۈلكىگە ئوخشاش بىر نەرسە سىپىلاپ ئۆتتى. قالغانلار يىساپىسىغا قاقاقلاپ كۈلۈشتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ مۇنداق جاۋاپ قايتۇردى:

— ساڭمۇ، ئاتا، چوقۇنۇشقا مەسلىھەت بەرمىگەن بولاتتىم! بىز ئۆز خۇدالىرىمىزنى ئاللىقاچان يولغا سېلىۋەتكەن.... — ئۇ دۇدۇقۇپ قالدى، قوشۇمىسى تۇرۇلدى، — خۇدا يوق، ئەخمەق ئادەملەر ئىشىنىپ، مۇنۇ ياغاچ پارچىسىگە چوقۇندۇ.

— شۇنداق، شۇنداق... ئالىم كىشىلەر — ئۇلار، ئەلۋەتتە، ھەممىنىڭ تېگى — تەككىگە چۈشىنىدۇ، — پانتېلېي پروكوفىيېۋ ۋېچ قورققانلىقتىن ماقۇللىغان بولدى.

دارىيە ھەرقايسىسىنىڭ ئالدىغا بىردىن قوشۇق قويغان ئىدى، ئەمما ئالېكساندىر ئۆز ئالدىدىكى قوشۇقنى ئىتتىرىۋېتىپ، سورىدى:

— بەلكىم، ياغاچتىن قىلىنمىغان قوشۇقمۇ باردۇ؟ ئەمدى مەرمۇز يۇقتۇرۇش كەملىك قىلىۋاتاتتى! مۇشۇمۇ قوشۇقمۇ؟ بۇ بىر تاراشا!

دارىيە مىللىتى دورىسىدەك پىقىلدىدى:

— كىشىنىڭكىدىن يىرگىنىدىكەنسىز، ئۆزىڭىزنىڭ قوشۇغى بار بولسا كېرەك.

— ھەي، سەن شۇك تۇر، كېلىنچەك! قوشۇق يوقمۇ؟ ئۇن

داق بولسا پاكزرهك لۇڭگە ئېلىپ كەل، بۇنى ئېرتىمەن.
ئىلىنىشنا مىسكىلەرگە شورپا قۇيغان ئىدى، بۇ ئادەم
ئىلىنىشناغىمۇ:

— ئاۋال ئۆزەڭ تېتىپ باق، ئانا، — دىدى.
— مەن نىمىسىنى تېپىپ باقىمەن؟ بەلكىم تۇزى ئۆتۈپ
كەتكەندۇ؟ — دەپ قورقۇپ كەتتى موماي.
— سەن تېتىپ كۆر، تېتىپ كۆر! مېھمانلارغا بىر نەرسە
نىڭ پاراشوگىنى تاشلاپ قويدۇڭمۇ، كىم بىلىدۇ...
— بىر قوشۇق ئوتلا! قېنى، بول؟ — پانتېلېي پروكوفې-
يېۋىچ جىددى بۇيرۇق قىلىپ، لەۋلىرىنى مەھكەم قىستى. شۇندىن
كېيىن ئۇ يان ئۆيىدىن موزدوزلۇق ئەسۋاۋىنى ئېلىپ كېلىپ، ئو-
رۇندۇق ئورنىدا ئىشلىتىپ كەلگەن قارىياغاچ كۆتەڭسىنى دەرەز-
نىڭ قېشىغا سۈرۈپ قويدى — دە، شىشە قۇتىغا جىن چىراق ھا-
زىرلاپ، كونا ئۆتۈڭى بىلەن ھەپلىشىپ ئولتۇردى. ئۇندىن كې-
يىن گەپكە ئارىلاشمىدى.

يېترو مېھمانخانا ئۆيىدىن چىقماي قويدى، ناتالىيەمۇ با-
لىلىرى بىلەن مۇشۇ ئۆيدە ئولتۇردى. دۇناشكا مەشكە مەھكەم چاپ-
لىشىپ ئولتۇرۇپ، پايپاق توقۇشقا كىرىشتى. ئەمما قىزىل ئەس-
كەرلەردىن بىرسى ئۇنى «خانقىز» دەپ ئاتاى، تاماققا تەكلىپ
قىلغاندىن كېيىن، ئۇ چىقىپ كەتتى. پاراڭ بېسىلدى. تاماقتىن
كېيىن قىزىل ئەسكەرلەر تاماكا چېكىشكە باشلىدى.

— سىلەرنىڭ ئۆيىدە تاماكا چېكىشكە بولامدۇ؟ — دەپ
سورىدى سېرىق قاش ئەسكەر.

— ئۆزىمىزدىمۇ تۇرۇپكا تارتقۇچىلار تولۇپ يېتىپتۇ، —
دىدى ئىلىنىشنا خالا — خالىماس.

گىرىگورىي ئۆزىگە سۇنۇلغان بىرتال تاماكنى ئالمىدى.
ئۇ بايا ئىتىنى ئېتىپ تاشلىغان ۋە ھەمىشە ئۆزىگە يۈزسىزلىك
بىلەن مۇئامىلە قىلىۋاتقان ھىلىقى ئادەمگە كۆزى چۈشكەندە، پۇ-
تۇن ئىچكى ئەزالىرى تىترەپ، يۈرىكىگە قاتتىق دولقۇن ئۇرۇلۇپ
سانچىلغاندەك بولاتتى. ھىلىقى ئادەمنىڭ كۆرۈنۈشىدىن گىرىگورىي
بىلەن توقۇنۇشقۇسى كېلىپ، ئۇنى گەپتە چېقىۋېلىشقا، ئۇ-
نىڭ بىلەن گەپ تەگىشىشكە پۇرسەت ئىزلەۋاتقاندا ئىدى.
— قايسى پولكتا خىزمەت قىلىدىلا، جانابى ئالى؟ — دەپ
سورىدى ئۇ.

— ھەرخىل پولكلاردا، — دىدى گىرىگورىي.
— بىزنىڭكىلەردىن قانچىنى ئۆلتۈردۇڭ؟
— ئۇرۇشتا ساناپ ئۆلتۈرمايدۇ. سەن، يولداش، مېنى
ئانىسىنىڭ قوسغىدىن ئوفىتسېر بولۇپ تۇغۇلغان دەپ ئويلىما.
مەن ئۇلارغا گېرمان سوقۇشىدىن كەلگەنمەن. ماڭا مۇنۇ لەنتىلەر
ئۇرۇشتا جەڭگىۋارلىق كۆرسەتكەنلىگىم ئۈچۈن بېرىلگەن...
— مەن ئوفىتسېرلەرگە يولداش ئەمەسمەن! ساڭا ئوخشاش
ئوفىتسېرلەرنى تامغا تىك تۇرغۇزۇپ قويىمىز. مەن گۇناكارمۇ
تالايلرىڭنى نىشانغا ئالغانمەن.

— مەن ساڭا ئېيتىپ قوياي، يولداش... سەن بەك
كۆرەڭلەپ كېتىۋاتىسەن، گويا يېزىنى سىلەر جەڭ بىلەن
ئالغاندەك. بىز فورونتىنى ئۆزلۈگىمىزدىن تاشلاپ چىقىپ،
سىلەرنىڭ كېلىشىڭلارغا يول قويدۇق، سەن بولساڭ ئۆزەڭنى ئۇ-
رۇشتا يېڭىپ ئىشغال قىلغان ئەلگە كەلگەندەك تۇتۇۋاتىسەن...
ئىتنى ئېتىپ ئۆلتۈرۈش ھەزكىمنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ئىش، قورال-
سىز ئادەمنى ئۆلتۈرۈش ۋە كۆڭلىنى رەنجىتىشمۇ ئوخشاشلا بىرگەپ...

سەن ماڭا ساۋاق بەرمە! بىز سەنلەرنى بىلىمىز!
«فۇرونتنى تاشلاپ چىقىپتىمىش!» ئەگەر بىز سەنلەرنى بىتچىت
قىلمىغان بولساق، تاشلاپ چىقىمىغان بولاتتىڭلار. مەن سەن بىر
لەن قانداق سۆزلەشسەم، سۆزلىشەلەيمەن.

— قويساڭچۇ، ئالېكساندىر! تويدۇرۇۋەتتىڭغۇ! — دىدى
سېرىق قاش ئەسكەر ئۆتۈنۈپ.

ئەمما ئالېكساندىر بۇرنىنى مېشىلدېتىپ گىرىگورىينىڭ
قېشىغا دېۋەيلەپ كەلدى.

— سەن، ئوفىتسېر، ئەڭ ياخشىسى مەن بىلەن چېقىشما،
ئۇنداق بولمىغاندا ياخشى بولمايدۇ!

— مەن سىز بىلەن چېقىشىپ تۇرغىنىم يوق.

— ياق، چېقىشىۋاتسەن.

ئاتالىيە ئىشكىنى قىيا ئېچىپ، ئۈزۈك ئاۋاز بىلەن گىرىگورىينى قىچقاردى. گىرىگورىي ئالدىدا تۇرغان قىزىل ئەسكەر-
نى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، ئىشكىگە بارغۇچە، مەس ئادەمدەك دەلدەڭ-
لەپ كەتتى. پېترو ئۇنى كۆرۈش بىلەنلا ئۆچمەنلىك ۋە نەپرەت
بىلەن غودۇڭشىدى.

— نېمە قىلغىنىڭ بۇ؟ سەن ئۇ شەيتان بىلەن گەپ تەگى-
شىپ نېمە قىلسەن؟ ئۇنىڭ بىلەن تەڭلىشىشنىڭ نېمە كېرىگى
بار؟ ئۆزەڭنىمۇ، بىزنىمۇ تۈگەشتۈرسەن! ئولتۇر! ... — ئۇ گىرىگورىينى ساندۇقنىڭ ئۈستىگە كۈچ بىلەن ئولتۇرغۇزدى - دە،
ئۆزى ئاشخانىغا چىقىپ كەتتى.

... گىرىگورىي ئاغزىنى ئېچىپ، تەشەنلىق بىلەن ھاۋانى
ئىچىگە سۈمۈرۈپ ئولتۇردى، قاراقۇمچاق يۈزىدىن قىزىللىق يۈ-
قالدى، خىرەلەشكەن كۆزلىرى غۇۋا ياقرايتتى.

— گىرىشكا! گىرىشېنكا! جانانم! ئۇنىڭ بىلەن تەڭ بولما! — دەپ ئۆتۈنەتتى تىترىگەن ھالدا ناتالىيە، ۋا- قىراپ يىغلىۋېتىشكە تەييارلىنىپ تۇرغان بالىلىرىنىڭ ئاغزىنى بېسىپ.

— مەن نىمىشقىمۇ كەتمىگەندىمەن؟ — دېدى گىرىگورىي ۋە يۈرىگى سىقىلىپ، ناتالىيەگە قارىدى، — بولدى گەپ قىلمايمەن. بەس ئەمدى! يۈرىگىمنىڭ چىدىغۇچىلىقى قالمىدى!

كېيىنرەك يەنە ئۈچ قىزىل ئەسكەر كىردى. ئىگىز قارا پاپاخ كىيگەن بىرسى، تۇرقىدىن باشلىقتەك كۆرۈنەتتى، سورىدى:

— بۇ ئۆيگە نەچچە ئادەم ئورۇنلاشتى؟
— يەتتە كىشى، — دەپ ھەممە ئۈچۈن جاۋاپ بەردى مەللە قاش ئەسكەر، ئۇنىڭ ئاۋازى لىۋېنكا گارمۇنىنىڭ بىر كۈ- يىگە ناخشا توۋلىغاندەك چىقتى.
— پىلىموتچى قاراۋۇل كوماندىسىمۇ مەشەگە ئورۇنلىشىدۇ. بىر ئاز سىقىلىشايلى.

ئۇلار كېتىشتى. ھايال ئۆتمەي دەرۋازا غىچىرلىدى، ھوي- لىغا ئىككى ئات ھارۋىسى كىردى. پىلىموتنىڭ بىرسىنى دەرۋازىگە سۆرەپ ئېپكىرىشتى. بىر ئەسكەر قاراڭغۇدا سەرەڭگە چېقىپ، قەھرى بىلەن ئاغزىنى بۇزاتتى، بەزىلىرى ساراينىڭ چەللىسى ئاستىدا تاماكا چېكىشەتتى، يەنە بەزىلىرى خاماندا چۆپ سۇغرىپ ئوت ياقاتتى، ئەمما ئۆي ئىگىلىرىدىن ھېچكىم تالاغا چىقمىدى.

— سەن بېرىپ، ئاتلارغا بىر قاراپ قويساڭ بولاتتى، —

دەپ پىچىرلىدى ئىلىنىشقا چالنىك يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ،
چال مۇرىسىنى مىدىرلىتىپلا قويدى، ئەمما تالاغا چىقىم-
دى. كېچىچە ئىشىكلەر تاراقلاپ تۇردى. تورۇسقا ئاپپاق ھور
كۆتىرىلىپ، تاملارغا شەبنەم تامچىلىرى قوندى، قىزىل ئەسكەر-
لەر مېھمانخانا ئۆيىنىڭ پولىغا تۆشەك سېلىشتى، گىرىگورىي ئۇ-
لارغا پالاس ئېلىپ كېلىپ جاي رۇسلاپ بەردى، باشلىرىغا ياس-
تۇق ئورنىدا ئۆزىنىڭ كالتە جۇۋىسىنى قويۇپ بەردى.

— مەن ئۆزۈممۇ ئەسكەر بولغان، بىلىمەن،— دېدى ئۇ
يارىنىش ئاھاڭىدا ھېلىقى ئۆزىنى. دۈشمەن كۆرگەن قىزىل ئەس-
كەرگە كۈلۈمسىرەپ.

ئەمما قىزىل ئەسكەرنىڭ بۇرۇن تۆشۈكلىرى قىمىرلاپ، مۇ-
رەسسەگە كەلمەيدىغان بىر نەزەردە گىرىگورىيغا كۆز يۈگۈرتتى...
گىرىگورىي بىلەن ناتالىيە مۇشۇ ئۆيدە كارۋات ئۈستىدە
يېتىشتى. قىزىل ئەسكەرلەر مىلىتقىلىرىنى باشلىرىنىڭ ئارقىسىغا
جايلاشتۇرۇپ، پالاس ئۈستىدە قاتىرىسىغا ئارىلاش - قۇرۇلاش
يېتىشتى. ناتالىيە چىراقنى ئۆچۈرمەكچى بولۇۋىدى، ئۇنىڭدىن
قاتتىق تەلەپپۇزدا سوراقتى:

— ساڭا كىم چىراقنى ئۆچۈردى؟ ئۇنىڭداق قىلغۇچى
بولما! پىلىكنى تولغاپ قوي، كېچىچە يېنىپ چىقسۇن.
ناتالىيە بالىلىرىنى ئايىغىغا ياتقۇزدى، ئۆزى كىيىمىنى
سالماستىنلا تام تەرەپكە قىسىلىپ ياتتى. گىرىگورىي ئىككى
قولنى يانغا قويۇپ، ئۇنچىقماي ياتاتتى.

«ئەگەر كېتىپ قالغان بولساق،— دەپ ئويلىدى گىرى-
گورىي چىشلىرىنى چىشلەپ، ياستۇقنىڭ بىر بۇرجىگىنى يۈرىگى-
گە بېسىپ،— ئەگەر چېكىنىشكە كېتىپ قالغان بولساق، ھازىرلا

مانا شۇ كارۋاتنىڭ ئۈستىدە ناتاشكىغا زورلۇق قىلىپ، ئاۋۇ يىچىلىقنى پولاتتى...»

قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ بىرسى ھېكايە باشلىۋىدى. ئۇنىڭ ھېكايىسىنى بىر تونۇش ئاۋاز بۆلۈۋەتتى. بۇ ئاۋاز غۇۋا قاراڭ غۇدا بىر نىمىنى كۈتكەندەك ئۈزۈلۈپ - ئۈزۈلۈپ ئاڭلىنىشقا باشلىدى:

— ھەي، خوتۇن كىشى بولمىسا، ئەجەپ زېرىكىدىكەن كىشى! ئەمما ئۆي ئىگىسى بولسا، ئوفتېسېر... ئۇلار بىزدەك سولتەك ماڭقىلارغا خوتۇنلىرىنى ئۆتۈنۈپ بەرمەيدۇ... ئاڭلاۋا- تامسەن، خوجاين؟

قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ بىرسى ئاللىقاچان خورەككە چۈشكەن ئىدى، بىرسى ئۇيقۇچىلىقتا كۈلۈپ قويدى. قىزىل قاش ئەسكەرنىڭ ئاۋازى سۈرلۈك ياڭراپ چىقتى:

— ئاپلا، ئالېكساندىر، سېنى گەپكە كىرگۈزىمەن دەپ تويۇپ كەتتىمغۇ، ھەر بىر ئۆيگە چۈشكەندە ماجرا چىقىرىسەن، لۈكچەكلىك قىلىسەن، قىزىل ئارمىيىنىڭ شەنىگە داغ تەككۈزۈسەن. بۇنداق قىلىۋەرسەڭ بولمايدۇ! مەن ھازىرلا كومىسسارنىڭ قېشىغا ياكى روتا باشلىغىنىڭ يېنىغا بارىمەن. ئاڭلىدىڭمۇ؟ بىز سەن بىلەن سۆزلىشىۋالمايمىز!

ئۆيىنىڭ ئىچى جىمجىت بولۇپ قالدى. پەقەت قىزىل قاشنىڭ ئاچچىقى بىلەن پىشىلداپ، ئۆتۈگىنى تارتىپ كېيىۋاتقانلىقى ئاڭلىناتتى. بىر مىنۇتتىن كېيىن ئۇ ئىشكىنى جالاقلىتىپ چىقىپ كەتتى.

ئاتالىيە ئۆزىنى تۇتۇۋالالماي ئۈن سېلىپ يىغلىۋەتتى.

گىرىگورىي دىرىلدەپ تۇرغان سول قولى بىلەن ئۇنىڭ بېشىنى،
تەرلىگەن پېشانىسىنى، ھۆل بولۇپ كەتكەن يۈزىنى سىلايتتى،
ئوڭ قولى بىلەن ئۆزىنىڭ مەيدىسىنى خاتىرجەم كولاشتۇرۇپ،
بارماقلىرى بىلەن ئىچ كۆيىنىگىنىڭ تۈگمىلىرىنى ئىختىيارسىز
بىر يېشىپ، بىر ئېتىپ قويايتتى.

— بولدى. ئۇنىڭنى چىقارما، جىم بول! — دېدى ئۇ ئاران
لا ئاڭلانغۇدەك پىچىرلاپ.

دەل مۇشۇ پەيتتە ئۇ، ئۆزىنىڭ ۋە ئاتا - ئانا، ئۇرۇق -
تۇققانلىرىنىڭ ھاياتىنى ساقلاپ قالالسىلا، ھەرقانداق سىناققا
ۋە خورلۇققا بەرداشلىق بېرىشكە روھىي جەھەتتىن تەييار ئىكەن -
لىكىنى ئۇ ئېنىق بىلەتتى.

سەرەڭگە يېقىلىپ، ئورنىدىن تۇرۇۋاتقان ئالېكساندىرنىڭ
يۈزىگە، كەڭ ئىلمەك بۇرىغا، پاپىروس يېپىشپ قالغان ئاغزىغا
يورۇق چۈشتى. ئۇنىڭ ئاستا ئىنچىقلاپ، نۇرغۇن خورەكلەرنىڭ
ئارىسىدا خۇرسىنىپ، كىيىمنى كىيىشكە باشلىغانلىقى ئاڭلىنىپ
تۇردى.

كۆڭلىدە قىزىل قاشقا چەكسىز مىننەتدارچىلىق بىلدۈرۈپ،
تاشقىرىغا سەۋرىسىزلىك بىلەن قۇلاق سېلىپ تۇرغان گىرىگورىي،
دەرىزىنىڭ تېشىدىكى قەدەم تاۋۇشىنى ۋە غەزەپلىك ئاۋازنى
ئاڭلاپ، شاتلىغىنى ئىچىگە سىغدۇرالمىي كەتتى:

— مانا ئۇ ھەممە ئىشقا ئارىلىشىپ تۇرىدۇ... نىمە قىلىش
كېرەك... بىر بالا بولىدۇ... يولداش كومىسسار...

ئاپاق تاۋۇشى ئەمدى دەھلىزدە ئاڭلاندى - دە، ئىشىك
غىچىرلاپ ئېچىلدى. بىر ياش كوماندىرنىڭ ئاۋازى بۇيرۇق
ئاھاڭدا چىقتى:

— ئالېكساندىر تىورنىكوف، كىيىمىڭنى كىي، ھازىرلا بۇ

يەردىن كەت. مەن چۈشكەن ئۆيدە قونىسەن. ئەتىگە ئلىككە بىزنى سېنى قىزىل ئارمىيە جەڭچىلىرىگە مۇناسىپ بولمىغان قىلىشنىڭ ئۈچۈن سوت قىلىمىز.

گىرىگورىي ئىشنىڭ ئالدىدا بايىقى قىزىل قاشنىڭ يېنىدا تۇرغان، ئۈستىگە قارا خۇرۇم كەمزۇل كىيگەن ئادەمنىڭ خەير-خاھلىق ۋە ئۆتكۈر نەزىرىگە يولۇقتى.

ئۇ تۇرقىدىن ياش كۆرۈنەتتى ۋە ياشلارغا خاس سۈرلۈك ئىدى؛ يېڭىدىن خەت تارتقان لەۋلىرى باشقىچە بىر قەتئىيەت بىلەن قىسىلغان ئىدى.

— تازا ئەنسىز بىر مېھمان يولۇقۇپ قالدىمۇ، يولداش؟ — دىدى ئۇ گىرىگورىيغا قاراپ، بىلىنەر - بىلىنمەس كۈلۈمسىرەپ، — خوش، ئەمدى ئۇخلاڭلار، بىز ئەتە ئۇنىڭ تاناۋىنى تارتىپ قويىمىز. ھەممەڭلارغا ئەزگۈلۈك تىلەيمەن. قېنى يۈر، تېورنىكوف. ئۇلار كېتىش بىلەنلا گىرىگورىي بىر «ئۇھ» تارتىپ يېنىكلىشىپ قالدى. ئەتىسى قىزىل قاش ئۆي ئىجارىسى ۋە ئاش - تاماق پۇلىنى تۆلەش بىلەن بولۇپ، ئەتەي كېچىكىپ تۇرۇپ قالدى ۋە مۇنداق دىدى:

— خوش ئەمدى، ساھىپخانلار، بىزدىن خاپا بولماڭلار، بىزنىڭ ئىچىمىزدە مۇنۇ ئالىكساندىر دىگەن كالىسى ئېلىشىپ قالغاندەكلا بىر نەرسە، بۇلتۇر لۇگانىسكىدا — ئۇنىڭ ئۆزىمۇ لۇگانىسكىلىق — ئوقتىبىرلەر ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا ئانىسى ۋە ھەمىرىسىنى ئېتىپ تاشلىغان. شۇ سەۋەپتىن ئۇ مانا شۇنداق... خوپ، سىلەرگە رەھمەت. خەير - خوش، ھە، مۇنۇ نەرسىنى بالىلارغا بېرىمەن دەپ تۇرۇپ، ئۇنى ئۆپ كېتىشكە تاس قايتىمەن! — شۇنىڭ بىلەن ئۇ بالىلارنى ئېيتقۇسىز خوشال قىلىپ، نەرسە - كېرەك

سالدىغان خالتىنىڭ ئىچىدىن كىرلىشىپ كۆكرىپ كەتكەن چاقماق قەنتنى چىقىرىپ، ئىككى بالىنىڭ ھەرقايسىسىغا بىر پارچىسىدىن تۇتقۇزدى.

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچنىڭ دىلى ئېرىپ، نەۋرىلىرىگە ئىگىلىپ قاراپ كەتتى.

— ئوھۇ، مانا ئۇلارغا بازارلىق! دىسىز بۇ فەنت دىگەن نەرسىنى كۆرمىگىنىمىزگە بىر يېرىم يىل بولدى ... ئەيسامەسە نىجاتلىق بەرسۇن. يولداش! ... بۇ تاغلارغا تازىم قىلىڭلار! پوليوشكا، ھەشقالا ئېيت! قوزام، نىمىشقا ھېتىراپ تۇرسەن؟ قىزىل ئەسكەر چىقىپ كەتتى، شۇ ئاندا چال باتالىيەگە ئاچچىقلىنىپ:

— ھەي، سىلەر ئوقۇمىغان نادان-دە! ئۇنىڭغا ھېچ بولمىغاندا بىرەر ناننى يوللۇق تۇتساڭ بولماسىدى، ياخشى ئادەمنىڭ ياخشىلىغىنى ياندۇرۇش كېرەك ئەمەسمۇ؟ ئېخ...— دىدى.

— ماڭ، يۈگۈر!— دەپ بۇيرۇدى گىرىگورىي.

ئاتالىيە رومىلىنى يەلكىسىگە تاشلاپ، ھويلا ئىشىگىنىڭ تېشىدا قىزىل فاشنى قوغلاپ يەتتى. ئۇ ئىزا تارتىپ فىزارغان پېتى توقاچ ناننى قىزىل ئەسكەرنىڭ ئۈستىدىكى شىنپىلنىڭ چۆل قۇدۇغىدەك چوڭقۇر يانچۇغىغا سېلىپ قويدى.

17

چۈش ۋاقتىدا، قىزىل بايراقلىق 6 - سىتېننىسنىڭ پولكى ئالدىراش مارش بىلەن يېزا ئىچىدىن ئۆتتى. بەزىبىرلىرى

كاراڭلاردىن جەڭ ئاتلىرىنى تارتىۋالغان ئىدى. دۆڭنىڭ ئېرىسىدا
يىراق يەردە زەمبىرەك ئاۋازى گۈلدۈرلەپ ئاڭلىناتتى.

— چىر دەرياسى بويىدا جەڭ بولۇۋاتىدۇ. — دىدى
پانتايى پروكوفىيېۋىچ ئېنىقلاپ.

كەچكى شەپەققىچە پېتروۋ، گىرىگورىيىمۇ ھويلىغا نەچچە
قېتىم چىقىشتى. دون بويىدا، نەدىدۇ بىر يەردە، ھەر ھالدا
ئۇست - خوپىرىسكا ياننىڭ بېرىسىدە ئەمەس، غۇۋا زەمبىرەك
ئۇنى ئاڭلىناتتى ھەمدە ناھايىتى ئاستا (توڭلاپ كەتكەن يەرگە
قۇلاقنى ياققاندا ئاندىن ئاڭلىغىلى بولاتتى) پىلىموتلار
چىكىلدايتتى.

— ئۇ يەردىمۇ يامان ئەمەس ئېتىدىشۋاتىدۇ! گېنىرال
گۇسېلىشكوف ئۇ يەردە گۈندۈرۈقلۈقلار بىلەن بىللە، — دىدى
پېترو تىزىدىكى ۋە پاپاخىدىكى قارنى قېقىپ، شۇندىن كېيىن ئۇ
ھازىرقى قىلغان گېپىگە ھېچ ئالاقىسى بولمىغان بىر سۆزنى قوشۇپ
قويدى، — بىزنىڭ ئاتلىرىمىزنى ئېلىپ كېتىدۇ. سېنىڭ ئېتىڭ،
گىرىگورىي، كۆزگە كۆرۈنگەن بىر ئات، خۇدا بىلىدۇ، ئېلىپ
كېتىدۇ!

ئەمما چال بۇنى ئۇلاردىن بۇرۇنراق بىلگەن ئىدى.
كېچىسى گىرىگورىي ھەر ئىككى جەڭ ئاتلىرىنى سۇغارغىلى ئېلىپ
كېتىۋېتىپ، ئىشكىتىن يېتىلەپ چىققاندا ئاتلارنىڭ ئالدى پۇتى
ئاقساۋاتقانلىغىنى بايقىغان ئىدى. ئۆزىنىڭ ئېتىنى يېتىلەپ
ماڭغان ئىدى — قاتتىق ئاقساق ماڭدى؛ پېترونىڭكىمۇ شۇنداق،
ئاكىسىنى چاقىرىپ، دىدى:

— ئاتلار پۇتىدىن ئايرىلىپتۇ، بۇ ئىشنى قارىمايدىغان!
سېنىڭ ئېتىڭنىڭ ئوك پۇتى، مېنىڭ ئېتىمنىڭ سول پۇتى ئاغ

رىغان ئوخشايدۇ. زەخمىلەنگەن يېرى يوق ئىدى... ئاقباش يارىسى بولدىمىكىن؟

بىنەپشەرەڭ تۈس ئالغان قارىڭ ئۈستىدە، كەچكى غۇۋا يۇلتۇزلارنىڭ يورۇغىدا ئاتلار مەيۈس بېشىنى ئىگىپ تۇرۇشاتتى، بىر ئورۇندا تۇرۇپ، ھېچ ئويناقلمايتتى، تېپىر چىلمايتتى. پېترو پەنەر ياققان ئىدى، ئەمما خاماندىن كەلگەن ئاتىسى ئۇنى توختاتتى:

— پەنەرنى نىمە قىلىسەن؟

— ئاتلار ئاقساقاپ قايتۇ، ئاتا، پۇتىغا سۇ چۈشكەن بولۇشى كېرەك.

— سۇ چۈشسە يامانمىكەن؟ بىرەر مۇژىك كېلىپ، ئىگەرلەپ، ھويلىدىن يېتىلەپ ماڭسۇن دەمسەن؟

— ئۇنداق بولسا، ئاقسىغىنى يامان بولماپتۇ...

— خوش، گىرىشكىغا ئېيتىپ قوي، مەن ئاقسىتىپ قويغان ئىدىم. بولغىنى ئېلىپ، سىڭىرلىرىنىڭ تۆۋىنىگە بىر - بىرلەپ مىخ قاقسىم، فۇرونى بۇ يەردىن چەتلەپ ئۆتۈپ كەتكۈچە ئۇلار ئاقسايدۇ.

پېترو بېشىنى تولغاپ، بۇرۇتىنى چايناپ، گىرىشانىڭ قېشىغا كەتتى.

— ئوقۇرغا باغلاپ قوي. ئاتام ئۇلارنى ئەتەي ئاقسىتىپ قويۇپتۇ.

چالنىڭ پەم - پاراستى ئاتلارنى قۇتقۇزۇپ قالدى. كېچىدە يېزىنى قايتىدىن دۇپۇرلىگەن ئاۋاز قاپلاپ كەتتى. كوچىلاردا ئاتلىقلار چېپىشىپ يۈرەتتى. بىر توپچىلار باتارىيىسى ئوڭغۇل - دوڭغۇل يەرلەردە جاقىلداپ، يانتۇ يەرلەردە غىلىدىرلاپ مەيدان تەرەپكە بۇرۇلۇپ كەتتى. 13 - ئاتلىق پۈلك يېزىدا

قونۇشقا توختىدى. خىرىستونە مېلىخوفلارنىڭكىگە يېڭىلا كەلگەن ئىدى، ئۇ زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ تاماكا چېكەتتى.

— سىلەرنىڭكىگە شەيتانلار كەلدىمۇ؟ بۇ يەردە قونىمىدىكەن؟

— ھازىرچە خۇدا رەھىم قىلىپ تۇرۇپتۇ. كەلگەنلەرمۇ

بولدى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مۇزىكىلىك پۇرىغى بىلەن پۈتۈن ئۆيى-مىزىنى سېسىتىپ كېتىشتى! — دەپ غودۇڭشىدى ئىلىنىشنانارازى ھالدا.

— مېنىڭ ئۆيۈمدە بولۇشتى، — خىرىستونەنىڭ تىللىشى

شۇنداقلا چىقتى، ئۇ ياش يۇقى كۆزلىرىنى چوڭ ئالقىنى بىلەن سۈرتتى. ئەمما خىرىستونە پولشا قازىنىدەك يوغان بېشىنى سىلكىپ تۇرۇپ، ئۆھ - ئۇھلاشقا باشلىدى ۋە كۆز يېشىدىن ئۇيالىغاندەك بولدى.

— نېمە بولدۇڭ، خىرىستونە؟ — دەپ سورىدى پېترو كۈ-

لۇپ، خىرىستونەنىڭ كۆز يېشىنى بىرىنچى بولۇپ كۆرگەن ئىدى. ئۇ. پېترونىڭ روھىنى كۆتەرگەنمۇ ئاشۇ خىرىستونەنىڭ كۆز يېشى ئىدى.

— قارا قوڭۇر ئېتىمنى ئېلىپ كېتىشتى... گېرمان سوقۇش-

غا ئاشۇ ئاتتا بارغان ئىدىم... قىيىنچىلىقنى، دېمەك، بىللە تارتقان ئىدۇق... ئادەمگە ئوخشاش، دېمەك، ئەقىللىق ئىدى... ئۆزەم ئىگەرلەپ بەردىم، «ئىگەرلە مۇنۇنى، بولمىسا، ماڭا ئىگەرلەتكىلى قويمىدۇ» — دەيدۇ. مەن ئۇنىڭغا دەيمەن: «ئۇنداق بولسا مەن ساڭا ئۆمۈر بويى ئىگەرلەپ بېرەمدىمەن؟ ئالدىڭمۇ، دېمەك، ئۆزەڭ باشقۇر»، ئاخىر ئىگەرلەپ بەردىم. ئەمما ئۇ ئادەم سىياقىدا بىر نەرسە بولسىچۇ... شامنىڭ كۆتىگى ئىكەن! دېمەك، بويى بېلىمگىچىلىك كېلىدۇ، ئۆزەڭگىگە پۇتى يەتمەيدۇ... پەلەم

پەينىڭ قېشىغا ئېپكېلىپ مىندى... گۆدەك بالىدەك يىغلىۋەتتىم.
«ھەي، — دەيمەن ئايالىمغا، — ئەجەپ ياخشى كۆرەتتىم، ئۆزەم
سۇغرىپ، ئۆزەم يەم — خەشەك بېرەتتىم...»، — خىرىستونە يەنە
پۈشتەك چالغاندەك تېز — تېز شىۋىرلاپ سۆزلەشكە كۆچتى — دە،
ئورنىدىن تۇردى، — ئېغىلغا قاراشقا قورقمەن! ھويلام گۆرۈس-
تانغا ئايلىنىپ قالدى...

— مېنىڭ ئېتىم بىر غەنىمەت. ئاستىمدىن ئۈچ ئات
ئوق يەپ ئۆلدى. مۇنۇ ئېتىم تۆتىنچىسى، بۇنىڭغا مەن ئەمدى
ئۈنچىلىك...

گىرىگورىي تاشقىرىغا قۇلاق سالدى. دەرىزىنىڭ تېشىدا
قارنىڭ غاراسلىغىنى، قىلىچىنىڭ جىرىڭلىشى، «تىرررررر!» دىگەن
پەس ئاۋاز ئاڭلاندى.

— بىزگىمۇ كېلىشىۋاتىدۇ، بېلىقتەك پۇرىتىپ، لەنتىلەر!
ياكى بىرسى ئېيتىپ قويدىمىكىن...

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئالدىراپ قالدى. قوللىرى ئۆزىگە
ئارتۇقچە بىر نەرسىدەك بولۇپ، قويغىلى يەر تاپالمايتتى.

— ھەي خوجايىن! قېنى بۇياققا چىق! — دېدى بىرسى.

پېترو چەكمىنىنى يېپىنچاقلاپ، تاشقىرىغا چىقتى.

— ئېتىڭلار نەدە؟ ئېلىپ چىق!

— مەن قارشى ئەمەسمەن، ئەمما يولداشلار، ئۇلارنىڭ
پۇتىغا سۇ چۈشكەن.

— قانداقسىغا سۇ چۈشكەن؟ ئېلىپ چىقمايمسەن! ئۇنى

بىز بىكارغا ئېلىپ كەتمەيمىز. قورقما، ئۆزىمىزنىڭ ئېتىنى قويۇپ
كېتىمىز.

بىر — بىرلەپ ئاتلارنى ئېغىلدىن ئېلىپ چىقتى.

— ئاۋۇ يەردە يەنە بىر ئات تۇرىدىغۇ. نىمىشقا ئېلىپ چىقماپ

سەن؟ — دەپ سۆزىدى فىزىل ئەسكەرلەرنىڭ بىرى پەنەرنىڭ يۇرتىغا
رۇغىنى چۈشۈرۈپ.

— ئۇ بايتالغۇ، بوغاز، بەك قېرى، ئۇ 100 ياشقا كىرەي
دەپ قالدى...

— ھەي، ئىگەرلەپ ئېپكەل! توختا، راستىنلا ئاقساۋاتىدە.
دەغۇ... نەگە ئېلىپ بارىسەن، بىز مېيىلارنى؟ جايىغا ئاپىرىپ
قوي!... — دەپ قەھرى بىلەن ۋاقىرىدى چىراق تۇتۇپ تۇرغان
ئەسكەر.

پېترو ئاتلارنىڭ نوختىسىدىن تارتىپ، پۇرۇلگەن ئاغزىنى،
يۈز — چىرايىنى كۆرسەتمەي، چىراقتىن قاچۇرۇپ ئېلىپ كەتتى.
— ئىگەرلىرى قېنى؟

— بۈگۈن ئەتىگەن يولداشلار ئېلىپ كەتتى.
— يالغان سۆزلەيسەن، كازاك! كەم ئېلىپ كەتتى؟
— خۇدا تۇرۇپتۇ!... خۇدا ئۇرسۇن، ئېلىپ كېتىشتى.
مىتسېنىڭ پولكى بۇ يەردىن ئۆتكەندە ئېلىپ ماڭدى. ئىگەر بىر
لەن بىللە، ھەتتا ئىككى خاموتىنىمۇ ئېلىپ كەتتى.

ئۈچ ئاتلىق تىللاپ قويۇپ، كېتىپ قېلىشتى، ئاتنىڭ تەرى
ۋە چىلىسىنىڭ پۇرىغىنى ئۆزىگە يۇقتۇرغان پېترو ئۆيگە قايتىپ
كىردى. ئۇنىڭ قېتىپ كەتكەن لەۋلىرى جىلمىيىپ، بىر ئاز ماخ
تانغاندەك بولۇپ، خىرىستونەنىڭ يەلكىسىنى قېقىپ قويدى.
— مانا شۇنداق قىلىش كېرەك! ئاتلار ئاقساقالدى،

ئىگەرلەرنى ئېلىپ كەتتى ئىمىش... ھەي، سەن تېخى!...
ئىلىنىشىنا چىراقنى ئۆچۈرۈپ، ئىچكىرىكى ئۆيدە پايپاسلاپ
يۈرۈپ، تۆشەك سېلىشقا كىرىشتى.

— ئۆيىنى قاراڭغۇ قىلايلى، ئۇنداق بولمىغاندا، يەنە قون

غۇچىلار كېلىپ قالىدۇ. — دىدى ئۇ.

×

×

شۇ كېچىسى ئانىكۇشكىنىڭ ئۆيىدە كۆڭۈل ئېچىش بولدى. قىزىل ئەسكەرلەر خوشنا كازاكلارنى چاقىرىشنى ئوتۇندى. ئانى كۇشكا مېلىخوفلارنى چاقىرىغىلى كەلدى.

— قىزىلار بولسا نىمە بوپتۇ؟! بىزگە قىزىللارنىڭ نىمە دەخلى بار؟ ئۇلار چوقۇندۇرۇلغانلار ئەمەسمىكەن؟ ئۇلارمۇ بىزگە ئوخشاش رۇسلارغۇ؟ خۇدا تەۋرۇپتۇ، خالىساڭلار، ئىشىنىڭلار، خالىمىساڭلار مەيلى... مېنىڭمۇ ئۇلارغا ئىچىم ئاغرىدۇ. ماڭا نىمىتى؟... ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر جوھۇت بار ئىكەن، ئۇمۇ بىزگە ئوخشاش ئادەم. جوھۇتلارنى بىز پولشىدا قىرىپ تاشلىغان ئىدۇق... ھىم! ئەمما مۇنۇسى ماڭا بىر ئىستاكان دىمكا* توشقۇ. زۇپ ئۆتتى. جوھۇتلارنى ياخشى كۆرىمەن!... قېنى، يۈرەيلى، گىرىگورىي! پېتە! سەن مەندىن يىرگەنمە... — دىدى.

گىرىگورىي بېرىشقا ئۇنىمىدى، ئەمما پانتېلېي پروكوفېيېڭا ئۈچ مەسلىھەت بېرىپ:

— بار، ئۇنداق بولمىغاندا، بىزنى تۆۋەن كۆرۈپتۇ، دېيىشىدۇ. سەن بار، ئۆچ ساقلىما. — دىدى.

بۇلار ھويلىغا چىقىشتى. ئىللىق كېچە ھاۋارايىنىڭ ياخشى بولۇشىدىن دېرەك بېرەتتى. كۈل ۋە تىزەك تۈتۈنىنىڭ ئىسى دىماققا ئۇرۇلاتتى. كازاكلار بىرئاز ئۇنچىقماي تۇرۇشتى. ئاندىن مېڭىپ كېتىشتى. دارىيە ئۇلارنى يان ئىشىك * دىمكا — ئۆيىدە قول بالىسى قىلىپ ياسالغان كۈچلۈك ھاراق — ت.

نىڭ ئالدىدا قوغلاپ يەتتى،
ئۇنىڭ سۈرمە ياققان قاشلىرى يۈزىدە قالغانچىڭ قاننىڭ
دەك قۇيرۇق تارتىپ، ئاينىڭ بۇلۇت ئارىسىدىن چۈشكەن غۇۋا
شولىسىدا قارا مەخمەلدەك باقىرايتتى.

— مېنىڭ ئايالىمغا ئىچكۈزۈشۋاتىدۇ... بىراق ئۇلارنىڭ
ئىشى ئەمەلگە ئاشمايدۇ. ئۇكام، بۇرادىرىم، مەندىمۇ كۆز بار....—
دىدى ئانىكۈشكا غودۇڭشىپ، ئەمما ھاراقىنىڭ كۈچى ئۇنى قاشا-
غا ئىرغىتىپ تاشلاپ، سوقماق يولىدىن قار دۆۋىسىگە موللاق
ئاتقۇزدى.

ئاينىڭ ئاستىدا كۆكۈش ئۇششاق قار دانچىلىرى قەنتىكە
تۇۋۇلاتتى. ئاسماننى فاپلىغان سۈر پەردىدىن قار بورىنى
توزغۇيتتى.

شامال تاماكا ئوتىنى پۇۋلەپ ئۆچۈرۈپ، قار تۈزىنى بى-
لەن قوشۇپ، سۈرۈپ- توقاي قىلاتتى. ئۇ يۇلتۇز ئاستىدىكى ئاق
مامۇق بۇلۇتقا بىرتقۇچلۇق بىلەن ھۇجۇم قىلاتتى (ئاشۇ پېتى
لاچىندەك قوغلاپ بېرىپ، بۇرتۇپ چىققان كۆكرىگى بىلەن ئاققۇ-
غا ئۆزىنى ئۇراتتى)، شۇنىڭ بىلەن بۇلۇتنىڭ ئاپپاق مامۇق
پەرلىرى دولقۇنسىمان چايقىلىپ، جىم بولۇپ قالغان يەر ئۈس-
تىگە ئۇچۇپ چۈشۈپ، يېزىنى، بىر- بىرىگە چېتىشىپ كەتكەن چوڭ
يوللارنى، دالىنى، ئادەم ۋە ھايۋان ئىزلىرىنى يېپىپ
تاشلايتتى...

ئانىكۈشكىنىڭ ئۆيىدە نەپەس ئېلىش مۇمكىن بولامدۇ-
غان. چىراقتىن كۈيە ئىس چىقىپ، قاپ- قارا ئىنچىكە تىللىرى
نى ھەر تەرەپكە سوزاتتى. تاماكا تۇتۇنىدىن ھېچنەمنى كۆرگىلى
بولمايتتى. گارمۇنچى قىزىل ئەسكەر گارمۇنىنىڭ تېرە كۆرىگى
نىڭ ھەممە قاتلاقلىرىنى خالىغانچە ئىشقا سېلىپ، شادا پاچاق

پۇتلىرىنى ئىككى تەرەپكە كېرىپ ئولتۇرۇپ، «ساراتوف چاستوش كىسى»نى سويۇۋاتاتتى. ئۇزۇن ئورۇندۇقلاردا قىزىل ئارمىيە جەنچىلىرى، خوشا ئاياللار قاتار ئولتۇرۇشۇپتۇ. ئانىكۇشكىنىڭ ئايالىنى، ماشىرىك پاختىلىق ئىشتان كىيگەن، پۇتىدىكى كالتە فونچىلىق ئۆتۈگىنىڭ پاشىسىغا خۇددى مۇزىدىن ئېلىۋالغان دەك يوغان تۆمۈر نەپكە تاقىغان بەستلىك بىر كىشى ئەركىلىتىپ ئولتۇراتتى. گۈلى ئۇششاق ئاق بەررە كۆپىدىن تىكىلگەن تۇ. مىغى جىنگىلەك چاچ گەجگىسىگە سۈرۈپ قويۇلغان، قارامتۇل يۈزىنى تەر باسقان ئىدى. ھۆل قولى ئانىكۇشكىنىڭ ئايالىنىڭ دۈمبىسىنى ئوتتەك قىزىتىپ تۇراتتى.

كېلىنچەك بولسا ئاللىقاچان خۇدىنى يوقىتىپ قويغان؛ ئاغزى شۆلگەيلىنىپ قىزىرىپ كەتكەن؛ نېرىراق سۈرۈلۈپ ئولتۇ. راي دىسە، دەرمانى يەتمەيدۇ؛ ئۇ ئۆزىمۇ ئېرىنى ۋە ئاياللارنىڭ كۈلۈمسىرەپ قاراشلىرىنى كۆرۈپ تۇرىدۇ، ئەمما دۈمبىسىدىن قۇدرەتلىك قولىنى مۇنداقلا ئىتتىرىۋېتىشكە كۈچ يوق؛ كىچىككىنە ئۇيات قىلىشمۇ يوقتەك فىلاتتى، ئۇ مەسلىكتىن ۋە ھالىزلىق تىن كۈلۈپ تۇراتتى.

شېرە ئۈستىدە ھاراق خۇمىرلىرىنىڭ ئاغزى ئېچىلغان بولۇپ، ئۆي ئىچىگە ئىسپىرت پۇرىغى تولغان ئىدى. داستىخان دەسمال دەك ھۆل بولۇپ كەتكەن، ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىدا يەر پولىنىڭ ئۈستىدە 13 - ئاتلىق پولكىنىڭ بىر ۋىزۋوت كوماندىرى يېشىل شەيتان دەك پىقىراپ، چاستوشكا كۈيىگە دەس سەۋاتاتتى. ئۇ پۇتىغا خۇرۇم ئۆتۈك كىيگەن، يالاڭ قەۋەت پايىتما ئورغان، گەلىمى شىمى - ئوفىتسىر سۆككىسىدىن تىكىلگەن ئىدى. گىرىگورىي بوسۇغىدىن ئۇنىڭ ئۆتۈكى بىلەن

گەلىنى شىمغا قاراپ؛ «بىر ئوفىتسىيەردىن سالدۇرۇۋالغانغۇ...» دەپ ئويلىدى. كېيىن ئۇنىڭ يۈزىگە نەزەر سالىدى؛ قارا قۇمچاق يۈزى تەرلەپ، قارا تورۇق ئاتنىڭ ساغرىسىدەك پاقىراپ تۇراتتى. يۇمۇلاق قۇلىغىنىڭ چانغى كېرىلگەن، لەۋلىرى قېلىن ھەم سالىپايغان. «جوھۇت تۇرۇقلۇق ئەجەپ چاققان ئىكەن!» دەپ ئويلىدى گىرىگورىي ئىچىدە. ئۇنىڭغا ۋە پېتروغا ساموگون ھاربىي قۇيۇشتى. گىرىگورىي ئېھتىيات بىلەن ئىچتى، ئەمما پېترو تېزلا قىزىپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن بىر سائەتتىن كېيىن يەر پولىنىڭ ئۈستىدە ئوكراينىچە «كازاچوك» ئۇسۇلىنى ئويىناپ، پاشىسى بىلەن چاڭ چىقىرىۋەتتى. خىرىلداپ تۇرۇپ، گارمۇنچىدىن: «تېزەرەك، تېزەرەك!» دەپ ئۆتۈندى. گىرىگورىي شىرەنىڭ يېنىدا كاۋا ئۇرۇغىنى چېقىپ ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ يېنىدا ئۇزۇن بويلۇق سېرىيىلىك پىلىموتچى ئولتۇرغان. بۇ پىلىموتچى ياش بالىنىڭكىدەك يۇمۇلاق يۈزىنى پۇرۇشتۇرۇپ، شىپىلداپ چىقىدغان تاۋۇشلارنى سىلغايتىپ، يۇمشاق سۆزلەيتتى؛ «تەس»نى «س» تەلەپپۇز قىلىپ، «تەسەلى پولىك» * نى «سەلى پولىك»، «مەسەتەس»نى * * «مەسەس» دەيتتى...

— كولىچاكنى بىتچىت قىلىۋەتتۇق. ئەمدى سىلەرنىڭ گىراسنوفلىرىڭنىڭ كېلىشتۈرۈپ ئەدەۋىنى بەرسەك، شۇنىڭ بىلەن ئىش تامام. — ۋەسسىلام، مانا شۇنداق! شۇندىن كېيىن يەر ھەيدەشكە ماڭىسەن، يەر دىگەن چەكسىز كەتكەن تەگسىز ھاڭ، ئۇنى ئېلىپ، نەرسە ئۇندۇر! يەر دىگەن ئايال كىشىگە ئوخشايدۇ، ئۇ قويۇڭغا يۈگۈرۈپ كەلمەيدۇ، ئۇنى تارتىۋېلىش * «تەسەلى پولىك» — پۈتۈن پولىك دىگەن مەنىدە.

* * «مەسەتەس» — ئاي دىگەن مەنىدە.

لارىم. كىمكى توسقۇندۇق قىلسا، ئۆلتۈرۈش كېرەك، بىزگە سىلەرنىڭ يېرىڭلارنىڭ كېرىكى يوق. ھەممىگە باراۋەر بۆلۈپ بەر-سەك بولدى...

گىرىگورىي خوپ دەپ قوشۇلدى، ئەمما بىلىندۈرمەستىن قىزىل ئەسكەرگە پات - پات قاراپ قويايتتى، خەۋپسىرەشكە ھېچ قانداق ئاساس يوقتەك قىلاتتى. ھەممەيلەن پېتروغا قايىللىق بىلەن كۈلۈمسىرەپ، ئۇنىڭ يۇمۇلاق فىگۇر چىقارغان ۋە سىلىق ئەۋرىشىمدەك ھەركەتلىرىگە داڭقىيىتىپ قاراپ قېلىشتى. ئاۋازىدىن قارىغاندا مەس ئەمەس بىرسى زوقلانغان ھالدا: «ۋۇي شەيتان! ھوب بەللى!» دەپ ھايقىراتتى. ئەمما گىرىگورىي تال-سادىپى بىر قىزىل ئەسكەر ستارشىنانىڭ ئۆزىگە كۆزىنى قىسىپ دىققەت بىلەن قاراپ تۇرغانلىغىنى بايقاپ قالدى - دە، ئېھتىياتچان بولۇپ، ئىچىشىنى توختاتتى.

گارمۇنچى پولكا ئۇسۇلىغا چېلىشقا باشلىدى. ئاياللار قول تۇتۇشۇپ تانسىغا چۈشتى. قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ بىرسى دۈمبىسى ھاك بىلەن ئاقارغان پېتى، دەلدەڭلەپ كېلىپ، خىرىستونە بىلەن خوشنا ئولتۇرىدىغان ياش ئايالنى تانسىغا تەكلىپ قىلغان ئىدى، بۇ ئايال ئۇنىماي، پۈرمە ئىتىگىنى تۇتقان پېتى گىرىگورىينىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كەلدى.

— يۈر، بىللە تانسا قىلايلى!

— ئوينىغۇم يوق، — دىدى گىرىگورىي.

— يۈر، گىرىشا! لاجۇۋەرد گۈلۈم!

— شوخلۇقنى قوي، ئوينىمايمەن!

ئايال زومۇ زو كۈلۈپ، ئۇنىڭ يىڭىدىن تارتتى. گىرىگورىي قاپىغىنى تۈرۈپ، زادىلا گەپكە كىرمىگەن ئىدى، ئەمما

ئايالنىڭ كۆز قىسقانلىغىنى بايقاپ ئورنىدىن تۇردى. بۇلا ئىككى ئايلانغاندىن كېيىن، گارمۇنچى بارماقلىرىنى باس ئاۋازغا يۆتكىدى. شۇ پەيتتە ئايال بىر سېكۇنتتىن پايدىلىنىپ، بېشىنى گىرىگورىينىڭ مۇرىسىگە قويدى - دە، ئارانلا ئاڭلانغۇدەك پىچىرلىدى:

— سېنى ئۆلتۈرۈشكە تىل بىرىكتۈرۈشتى... بىرسى سېنى ئوفتسېر دەپ مەلۇم قىلغان ئوخشايدۇ... يۈگۈر، قاچ...
شۇندىن كېيىن ئۇنى چىقىرىپ:
— ئۇھ، بېشىم ئەجەپمۇ ئايلىنىپ كەتتى! — دېدى.
گىرىگورىي خۇرسەن بولدى. شرەگە كېلىپ، بىر كىرۋىك ساموگوننى ئىچىۋەتتى - دە، دارىيەدىن:
— پېترو مەس بولۇپ قالدىمۇ؟ — دەپ سورىدى.
— شۇنىڭغا يېقىن، يېنى چۇۋۇلدى.
— ئۆيگە ئېلىپ كەت.

دارىيە پېترونىڭ ئىتتىرىشلىرىنى ئەرلەرچە كۈچ بىلەن بېسىپ، ئۇنى يۆلەپ ئېلىپ كەتتى. گىرىگورىي بۇلارنىڭ ئارقىسىدىن چىقتى.

— نەگە، نەگە بارسەن؟ نەگە بارسەن دەيمەن سېنى؟
يا - ق! قولۇڭدىن سۆيۈپ ھويىي، كەتمىگىن!
ھەرق مەس بولۇپ قالغان ئانىكۇشكا گىرىگورىيغا يېپىشىپتى، ئەمما گىرىگورىي ئۇنىڭغا شۇنداق تىكىلىپ قارىغان ئىدى، ئانىكۇشكا قوللىرىنى كېرىپ، بىر ياققا سەنتۈرۈلۈپ كەتتى.
— ھۆرمەتلىك ئۆلپەتلەر، خەير - خوش! — گىرىگورىي بوسۇغىدا تۇرۇپ شەپكىسىنى سىلكىدى.

جىنگىلەك چاچ يەلكىسىنى مىدىرلىتىپ قويۇپ، كەمىرىنى

ئوڭشىدى - دە. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدى پەلەمپەينىڭ قېشىغا كەلگەندە، ئۇ گىرگورىينىڭ يۈزىگە ئىنسىنى چىقىرىپ، ياۋۇز كۆزلىرىنى پاقىرىتىپ:

— سەن نەگە بارىسەن؟ — دەپ سورىدى - دە، شىنپىلنىڭ يېنىگە مەھكەم يېپىشتى.

— ئۆيگە، — دەپ توختىماستىنلا جاۋاپ بەردى گىرگورىي ئۇنى كەينىدىن ئەگەشتۈرۈپ. «ياق، سىلەر مېنى تىرىك پېتى قولغا چۈشۈرەلمەيسىلەر!» — دەپ ئويلىدى ئۇ ھاياجان ۋە شاتلىق ئىچىدە.

جىنگىلەك چاچ سول قولى بىلەن گىرگورىينىڭ جەينىگىنى تۇتۇۋېلىپ، ئېغىر نەپەس ئېلىپ، يانمۇ يان ماڭدى. ھويلىنىڭ يان ئېشىكى ئالدىدا ئۇلار بىردەم توختاپ تۇرۇشتى، گىرگورىي ئىشىك عىچىرلاش بىلەنلا، قىزىل ئەسكەرنىڭ دەرھال ئوڭ قولى بىلەن ياپىشىنى سىلغانلىغىنى، تىرىقلىرى بىلەن تاپانچا قېپىنىڭ ياپقۇچىنى تاتىلغانلىغىنى ئاڭلاپ قالدى. شۇ ئاندىلا گىرگورىي ئۆزىگە تىكىلىپ قارىغان يات بىر نەزەر. نىڭ كۆك نەشتىرىنى كۆردى - دە، شارىتىدە كەينىگە ئۆرۈلۈپ، تاپانچا قېپىنىڭ تۈگمىسىنى تاتقۇشلىغان قولىنى كاپ قىلىپ تۇتۇۋالدى. ئۇ تامىغىنى قىرىپ قويۇپ، فولنىڭ بېغىشىدىن مەھكەم سىقىپ، دەھشەتلىك كۈچ بىلەن ئۆزىنىڭ ئوڭ مۇرىسىگە ئىرىغىتىپ تاشلاپ، ئىككىشۋالدى - دە، قىزىل ئەسكەرنىڭ ئېغىر گەۋدىسىنى ئۇزاقتىن بۇيان پىششىق بىلىدىغان بىر ئۇسۇل بىلەن بېشىدىن ئارتىلدۇرۇپ يەرگە ئۇردى، بايا تۇتۇۋالغان قولىنى پەسكە قاتتىق تارتقاندا، جەينىگىنىڭ بوغۇنلىرى غاراسلاپ سۇنغانلىغىنى سەزدى. قوزنىڭ بېشىدەك جىنگىلەك ئاق سېرىق چاچ

بېشى فارنىڭ دۆۋىسىگە سانچىلىپ قالدى.

گرىگورىي تار كوچىدا، قاشانىڭ تىۋى بىلەن ئىگىلىپ مېڭىپ، دون تەرەپكە يۈگۈرۈپ كەتتى. ئاياللىرى ئۇنى دۆڭدىن پەسكە پۇرۇشىدەك ئىتتىرىپ تېز چۈشۈرۈۋەتتى... «ئەمدى ساق چى قىسىملار ئۇچراپ قالمىسا ياخشى بولاتتى، نېرىقى تەرەپ تە...» ئۇ بىر سېكۇنتچە توختاپ تۇردى: ئارقا تەرەپتە ئانىكۇش كىنىڭ ھويلىسى ئۆز پېتى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. مىللىق ئېتىلدى. ئوق يىرتقۇچلارچە ۋىزىلداپ ئۆتتى. يەنە بىرنەچچە پاي ئوق ئېتىلدى. تاغنىڭ ئىتىگىدە، قاراڭغۇ كېچىكتىن ئۆتۈپ، دوننىڭ نېرىقى قىرغىغىغا چىقىشى كېرەك. دوننىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە، بىر ئوق چىقىراپ كېلىپ، گرىگورىيىنىڭ قېشىدىكى كۆپۈپ تۇرغان مۇزنىڭ دائىرە شەكلىدىكى سۈپ - سۈزۈك يۈزىنى غاجىۋەتتى، مۇز پارچىلىرى چاچراپ چىقىپ گرىگورىيىنىڭ بويىنىنى چىملىدىۋەتتى. ئۇ دوندىن يۈگۈرۈپ كېسىپ ئۆتكەندىن كېيىن ئارمىسىغا قايرىلىپ قارىدى. مىللىق ئاۋازى چوپانلارنىڭ قامچىسىدەك ھىلىغىچە قاسىلداپ تۇراتتى. گرىگورىي قۇتۇلغىنىغا ئانچە خوش بولمىغان بولسىمۇ، ئەمما باشتىن كەچۈرگەن ئىشقا بېپەرۋا قاراش تۇيغۇسى ئۇنى بىزاۋىتتا قىلىپ قويدى. «ياۋايى ھايۋانلارغا ئاتقانداك ئېتىۋاتىدىغۇ بۇ ئوقلارنى! - دەپ ئويلدى ئۇ ئۆزىچە، ئاندىن يەنە توختاپ تۇردى، - ئارقامدىن ئىز-لەپ كەلمەيدۇ، ئورمانغا كېلىشكە قورقۇدۇ... ئۇنىڭ قوللىنىغۇ ئوبدان داۋالاپ قويدۇم، ھەي، نائىنساپ، كازاكنى قۇرۇق قول بىلەن ئەپلىمەكچى بولغان ئىدىڭ!»

گرىگورىي قىشلىق ئوت - چۆپ دۆۋىسى تەرەپكە قاراپ يول ئالدى، ئەمما ئېھتىيات قىلىپ، ئۇ يەرنى چەتلەپ ئۆتۈپ كەت

ئى - دە، دان ئىزلەشكە چىققان توشقاندىك، ئۇزاققىچە ئەتراپنى ئارىلاپ، ئىزمۇ ئىز مېڭىپ يۈردى. ئاخىرى تاشلاندىق قۇرۇق يىپكەن دۆۋىسى ئىچىدە قونۇپ قېلىشقا قارار قىلدى. دۆۋىنىڭ ئۈستىنى يايپاڭلىدى. پۇتىنىڭ ئاستىدىن بىر ئاغىخان تېپىلىپ ئۆتۈپ كەتتى. چىرىپ بەتبۇي چىقىپ تۇرغان يىكەن دۆۋىسى ئىچىگە كۆمۈلۈپ يېتىش بىلەنلا گىرىگورىي تىترەپ كەتتى، كاللىسىغا ھېچ قانداق ھوي - پىكىر كەلمىدى. پەقەت كۆڭلىنىڭ بىر بۇرجىگىدە خالا - خالىماس بىر ئوينى ئويلىدى: «ئەتە ئاتنى ئىگەرلەپ، فۇرونى ئارقىلىق يېرىپ ئۆتۈپ، ئۆز كىشىلىرىمىز قېشىغا كەتسەم بولامدەك؟» - ئەمما بۇ سوئالغا جاۋاپ تاپالماي، جىمىپ قالدى.

سەھەرگە يېقىن توڭلاشقا باشلىدى. بېشىنى چىقىرىپ قالسا، تاڭ نۇرى ئۇنى خوشال قىلىپ، ئۈستىگە لىغىرلاپ شولا چېچىپ تۇرۇپتۇ. قارامتۇل كۆك ئاسماننىڭ قەرى گويا دون دەرياسىنىڭ تېيىز يېرىگە ئوخشاش، تەگ - تېگىدىن ئېپىچىلىپ قالغاندىك تۇيۇلاتتى: تاڭ ئالدىدىكى ئاسماننىڭ قاق ئۈستى كۈل رەڭ لاجۋەرد تۈسكە كىرگەن، چەت - ياقىلىرىدا چېچىلىپ تۇرغان يۇلتۇزلار ئۆچۈپ كېتىۋاتاتتى.

18

تۇرۇش سېپى ئۆتۈپ كەتتى. جەڭ كۈنلىرىمۇ بېسىقچى قالدى. ئاخىرقى بىر كۈنى 13 - ئاتلىق پولكىنىڭ پىلىموتچىلىرى كېتىش ئالدىدا ئوكراينىچە يالپاق چانغا موخوفنىڭ گىرامافونى -

ئىنى سېلىۋېلىپ، يېزا كۈچلىرىدا ئۇزاق ۋاقىت ئاتلىرىنى ئاغا زاپىتەك تەرگە چۆمدۈرۈپ چېپىپ يۈردى. گىرامافون خىفىرىدى، كاكىراپ قالدى (چۈنكى كانايىنىڭ كەڭ كىكىرتىگىگە ئات تۇياقلىرىدىن چاچرىغان قار چالپاقلىرى تىقىلىپ قالغان ئىدى)، بېشىغا سىمىرىيە قۇلاقچىسى كىيگەن پىلىموتچى كانايىنى بېپەرۋالىق بىلەن تازىلاپ، گىرامافوننىڭ ئويما تۇتقۇچىنى خۇددى پىلىموتنىڭ زاتلىنىگىدەك ئىشەنچ بىلەن باشقۇراتتى. ئۇششاق بالىلار سۈر بۇلۇتتە توپلىشىپ ئۇچقان قۇشقاچتەك چانىنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرۈشەتتى؛ ئۇلار چانىنىڭ تەڭلىسىگە ئېسىلىۋېلىپ چۇقۇرشا تتى: «ئاغا، مۇنۇ يېرىنى تولغىغىنا، قانداق ئىسقىرتىدىكەن! تولغا دەپ مەن، ئاغا!» ئىككى بەختلىك بالا پىلىموتچىنىڭ تىزىغا ئولتۇرۇۋالدى، پىلىموتچى گىرامافون تۇتقۇچىنى ئايلاندۇرماي، تەبىئەتتە ئۆزى قىلغان چاغلاردا، تىزىدىكى بىر كىچىك بالىنىڭ سوغا تىن تېرىسى سويۇلغان ۋە ئۇلۇغ بەختتىن ھۆل بولۇپ كەتكەن بۇرىنىنى پەلەي بىلەن ئالايىتەن كۆڭۈل قويۇپ ۋە جىددى تۈردە سۈرتۈپ قويا تتى.

كېيىن ئۈست - مېچىتكە كەنتىنىڭ قېشىدا بولۇۋاتقان جەڭلەر ئاڭلىنىپ تۇردى. جەنۇبىي فۇرونىتىكى 8 - ۋە 9 - قەدىل ئارمىيىلەرگە ئوزۇق - تۆلۈك ۋە ئوق - دورا يەتكۈزۈپ بېرىدىغان ئات - ھارۋىلار ئارىلىقى شالاڭ ھالدا قاتار سوزۇلۇپ، تاتارىسكى ئارقىلىق ئۆتۈۋاتاتتى.

3 - كۈنى چاپارمەنلەر ئۆيمۇ ئۆي يۈرۈپ، كازاكلارنى يىغىنغا بېرىڭلار دەپ ئۇقتۇرۇش قىلدى.

— كىراسىنوفنى، ئاتامان سايلايمىز! — دېدى ئانتېۋىرېخوۋىچ، مېلىخوفلارنىڭ ھويلىسىدىن چىقىپ كېتىۋېتىپ.

— ئۇنى سايلامدۇق ياكى يۇقۇرىدىن بىزگە ئەۋەتىپ

بېرەمدۇ؟ — دەپ قىزىقىپ سۆزدى پانتېلېي پروگوفېيېۋىچ.

— قانداقلىغىنى شۇ يەرگە بارغاندا بىلىمىز...

مەجلىسكە كىرىگورىي بىلەن پېترو باردى، ياش كازاكلار —
ئىك ھەممىسى يىغىلىشتى. قېرىلار يوق ئىدى. پەقەت ئاۋدېيىچ
يالغان ئەتراپىغا بىر توپ قىزىقچىلارنى يىغىۋېلىپ، ئۆز ئۆ-
يىدە قىزىل كومىسسار تۇرغانلىغىنى ۋە بۇ كومىسسار ئۇنى، ئاۋ-
دېيىچنى كوماندىرلىق خىزمىتىگە تەكلىپ قىلغانلىغىنى توقۇپ چ-
قىرىپ سۆزلەپ بەردى.

— «مەن سىزنىڭ بۇرۇنقى ھەربى خىزمەتتە ۋاخىمىستىر
ئىكەنلىكىڭىزنى بىلىمىگەن ئىكەنمەن، — دەيدۇ ئۇ، — ئۇنداق
بولمىغاندا، مەن سىزنى مەمنۇنىيەت بىلەن، يۈرۈك ئاتا، خىز-
مەتكە مەرھەمەت قىلىڭ دىگەن بولاتتىم...»

— قانداق خىزمەتكە؟ سېنى نەگە ئەمەلدار قىلىپ ئەۋەت-
مەكچى ئىكەن؟ — دەپ ھىجايىدى مىشكا كوشىۋوي.

بۇنىڭ سۆزىنى قالغانلارمۇ مەمنۇنلۇق بىلەن قوللاشتى:

— كومىسسارنىڭ بايتىلىنىڭ باشلىقلىغىغا، ئۇنىڭ قۇيرۇ-
غىنىڭ ئاستىنى يۇيۇپ تۇرىدۇ.

— يۇقۇرىراق ئورۇننى ئال!

— ھى — ھى — ھى!...

— ئاۋدېيىچ! ئاڭلىدىڭمۇ؟ ئۇ سېنى 3 - دەرىجىلىك كار-
ۋان ھارۋىنىڭ كۆكتات لاۋازىمەتچىسى بولسۇن، دەپتۇ.

— سىلەر ھەممە ئىشنى بىلىپ كەتمەيسىلەر... كومىسسار
ئۇنى كەپ بىلەن گۈل قىلىپ تۇرغان پەيتتە، كومىسسارنىڭ چا-
پارمىنى ئۇنىڭ مومىيىغا يىگىتلىك قىلىدىكەن. شۇ چاغدا ئاۋدې-
يىچ شۆلگىيىنى ئېقىتىپ، ھاڭقىسىنى ساڭگىلىتىپ، كومىسسارنىڭ

سۆزىگە قۇلاق سېلىش بىلەن بولىدىكەن...

ئاۋدېيىچ ئۆزىگە كۆز تىكىپ تۇرغانلارنىڭ ھەممىسىگە بىر-
بىر قاراپ چىقتى - دە، شۇلگىنىنى پۇتۇپ سورىدى:

— كېيىنكى سۆزنى كىم ئېيتتى؟

— مەن! — دەپ ئارقىدا تۇرغان بىرسى باتۇرلۇق بىلەن

جاۋاپ بەردى.

— مۇنداق ئىتنىڭ بالىسىنى سىزىلەر كۆرگەنمۇ؟ — ئاۋ-

دېيىچ ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ، ھېسداشلىق قىلغۇچىلارنى ئىزلىدى،
بۇنداقلا ئاز چىقىمىدى.

— ئۇ رەزىل نەرسە، مەن بۇرۇندىلا ئېيتىۋاتىمەنغۇ.

— ئۇلارنىڭ پۈتۈن ئۇرۇق - ئەۋلادى شۇنداق.

— ئىست، مەن ياشراق بولۇپ قالغان بولسام... — ئاۋ-

دېيىچنىڭ ئىككى مەڭزى لاۋۇلداپ بىر شىنگىل بۆلدۈرگەندەك
قىزىرىپ كەتتى. — مەن ياشراق بولۇپ قالغان بولسام، كۆرس-
تىدىغىنىمنى كۆرسىتىپ قويايتتىم! سېنىڭ پۈتۈن قىلغىڭ خوخولچە.
سەن تاگانروگنىڭ قاراماي قاچىسى! خوخولنىڭ ئىشتان بېغى
سەن!...

— نىمىشقا سەن، ئاۋدېيىچ، ئۇنىڭ بىلەن ئېلىشمايسەن؟

سېنىڭ ئالدىڭدا ئۇ ياش سويىغۇ.

— ئاۋدېيىچ، ئېھتىمال، ئۇنى يېرىۋەتكەن...

— قىيىنلىقتىن، كىندىگىم يېشىلىپ كېتىدۇ، دەپ

قورقىدۇ...

ئۆز ئابروينى ساقلاپ، ئارقىسىغا قايتقان ئاۋدېيىچنى

كۆپچىلىك قىيا - چىيا كۈلكە بىلەن ئۇزىتىپ قويدى. مەيداندا

كازاكلار توپ - توپ بولۇپ تۇرۇشاتتى. مىشكا كوشىۋىنىنى ئۇ-

زاق ۋاقىتتىن بۇيان كۆرمىگەن گىرىگورىي ئۇنىڭ قېشىغا كەلدى.

— سالامەتمۇسەن، پولكداش!

— خۇداغا شۇكۇر!

— نەگە يوقىلىپ كەتتىڭ؟ قايسى بايراقنىڭ ئاستىدا

خىزمەت قىلدىڭ؟ — گىرىگورىي كۈلۈپ، مىشكىنىڭ قولىنى قىسىپ، ئۇنىڭ زەڭگەر كۆزلىرىگە قاراپ كەتتى.

— ئوھۇ! مەن، بۇرادەر، يىلقىچلىق مەيداندىمۇ بول

دۇم، كالاچو فۇرونىتىدىكى ئىشتىراق بۆلۈنمىسىدىمۇ بولدۇم.

بارمىغان يېرىم قالدى! ئۆيىگە ئاران بالالىقتا كېلىۋالدىم.

فۇرونىتتا فىزىلار نەرەپكە قېچىپ ئۆتۈۋالاي دىگەن ئىدىم، ئەمما

ئۇ يەردە مېنى، ئانىسى ئۆز قىزىغا كۆز قۇلاق بولۇپ تۇر-

غاندىمۇ بەتتەر كۈزىتىپ تۇرۇشاتتى. ئالدىنقى كۈنى ئىۋان

ئالېكسىيېۋىچ قېشىغا كەپتىكەن، ئۈستىدە يەڭسىز كىگىز چەك

مەن، ھەربىي يۈرۈش كىيىمى بولسا كېرەك. «قېنى، مىلىتىنى

بەتلەپ، كېتىش كېرەك» — دەيدۇ. مەن كېلىپلا ئۇنىڭدىن سورىدىم:

«سەن راستىنلا چېكىنىشكە بارامسەن؟» ئۇ بۇ سوئالغا مۇرىسىنى

مىدىرلىتىپ: «ئاتامان شۇنداق دەپ بۇيرۇپتۇ. مەن تۈگمەندە

خىزمەت قىلغانغۇ، ئۇلارنىڭ دىققەت مەركىزىدە بولسام كېرەك» —

دىدى. شۇنىڭ بىلەن خوشلاشتى — دە، كېتىپ قالدى. مەن ئۇنى

راستىنلا چېكىنگەن ئىكەن دەپ ئويلىدىم. ئەتىسى مىتسېنىسكى

پولكى ئۆتۈپ كەتتى، قارىسام، ئۇ قايتىپ كەپتۇ ... ئەنە ئۇ-

زىمۇ كېلىپ قالدى! ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ!

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ بىلەن بىللە تۈگمەن ئىشچىسى دا-

ۋىدىكىمۇ كەلدى. داۋىدكىنىڭ ئاغزىدا ھەممە چىشلىرى ھىجىيىپ،

گويا پۇل تېپىۋالغاندەك كۈلۈپ تۇراتتى ... ئىۋان ئالېكسىيېۋ

ۋىچ گىرىگورىيىنىڭ قولىنى ماشىنا سېبى يۇراپ تۇرغان كۈچلۈك بارماقلىرى بىلەن مېچىپ، تامىغىنى قىردى.

— سەن قانداق بولۇپ قېپقالدىڭ، گىرىشكا؟

— خوش، سەپچۇ؟

— مېنى دېسەڭ، مېنىڭ ئىشىم باشقىچە.

— سەن مېنىڭ ئوفىتسېر بولغانلىغىمنى كۆرسىتىپ قو-

يامسەن؟ ئەۋەتكۈل قىلدىم! قېپقالدىم... ئۆلتۈرۈۋېتىشكىمۇ تاس قالدى... ئارغامدىن فوغلاقاپ، ئوق چىقىرىشقا باشلىغاندا، كەت-مىگىنىمگە پۇشايمان قىلغان ئىدىم، ئەمدى پۇشايمان قىلىپ ئۆلتۈرمايمەن.

— نېمە ئۈچۈن ساڭا يېپىشىۋېلىشتى؟ 13 - پولىكنىڭ

ئادىمىمۇ؟

— ھە، شۇلار. ئۇلار ئانىكۇشكىنىڭ ئۆيىدە كۆڭۈل ئېچىش-

قان ئىدى. بىرسى مېنى ئوفىتسېر دەپ كۆرسىتىپ قويۇپتۇ. پېت-

روغا تەگمىدى، ئەمما مېنى... مۇرەمدە پاگوننىڭ چاقناپ تۇر-

غانلىغىنىڭ بالاسى. دوننىڭ نېرىقى تەرىپىگە كەتتىم، كېتىش

ۋاقتىدا بىر جىنگىلەك چاچنىڭ قولىنى ئازراق ئىشتىن چىقار-

دىم... مانا شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار بىزنىڭ ئۆيىگە كېلىپ، ھەممە

نەرسەمنى سۇپۇرۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. شالۋۇرلىرىمنىمۇ، پەشمەتلى-

رىمنىمۇ قويماپتۇ. ئۈستۈمدىكى كىيىملىرىم بىلەنلا قالدىم.

— ئاۋۋىلى پودتېلكوفنىڭ ئالدىدا قىزىللار تەرەپكە كەت-

كەن بولساق... ھازىر تەپ تارتىپ تۇرمىغان بولاتتۇق،— ئىۋان

ئالېكسىيېۋىچ سەل كۈلۈمسىرەپ، تاماكا تۇتاشتۇرۇشقا باشلىدى.

خەلقنىڭ ھەممىسى كېلىپ بولدى. مەجلىسىنى ۋېشېننىسكا-

يادىن كەلگەن مۇئاۋىن خورۇنجى، قومىننىڭ سەپدىشى لاپچېن-

كوف ئاچتى.

— كەنتداش يولداشلار! سوۋېت ھاكىمىيىتى بىزنىڭ ئوگرۇگدا مۇستەھكەم ئورنىتىلىپ بولدى. ئەلنى باشقۇرۇش ئىشىنى ئورنىتىشىمىز كېرەك، ئىجرائىيە كومىتېتىنى ۋە ئۇنىڭ رەئىسى ھەم مۇئاۋىن رەئىسلىرىنى سايلىشىمىز لازىم. بۇ — بىر مەسىلە. ئۇندىن كېيىن مەن ئوگرۇگ سوۋېتىدىن بىر بۇيرۇق ئېلىپ كەلدىم، ئۇ قىسقىلا بۇيرۇق: ئوق — دورا بىلەن ئېتىلىدۇ دىغان قوراللارنى ۋە سوغاق قوراللارنى تاپشۇرۇش كېرەك.

— قالتىس گەپ! — دېدى ئارقا تەرەپتىن بىرسى زەردە بىلەن، شۇندىن كېيىن ئۇزاققىچە مەيداننى سۈكۈنات قاپلىدى.

— بۇ يەردە، يولداشلار، بۇنداق خىتاپلارنى ۋاقىراشنىڭ پايدىسى يوق! — لاپچېنكوف گەۋدىسىنى سوزۇپ، شىرنەنىڭ ئۈستىگە پاپاخىنى قويدى، — قورالنى ئەلۋەتتە تاپشۇرۇش كېرەك، چۈنكى ئۆيىدە ئۇنىڭ لازىمى يوق، كىمكى سوۋېتلارنى قوغداشنى خالىسا، ئۇنىڭغا قورال بېرىلىدۇ. ئۈچ كۈن ئىچىدە مىلىتىقلارنى ئېپىكېلىپ ئۆتكۈزۈپ بېرىڭلار. ئۇندىن كېيىن سايلامغا كىرىشىمىز، بۇيرۇقنى ھەر بىر كىشىگە يەتكۈزۈش ئىشىنى مەن رەئىسنىڭ ئۈستىگە يۈكلەيمەن، ئۇ يېزا ئاگامانىدىن تامغىنى ۋە يېزىلارنىڭ سوممىسىنى تاپشۇرۇۋالىدۇ.

— ئۇلار بىزگە قورال بەرگەنمىكەن، نېمىشقا ئۇنىڭغا چاڭ كىگەن سالىدىكەن؟...

بۇ سوئالنى بەرگۈچى جۈملىنىڭ ئاخىرىنى تېخى تۈگەتمەي تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ھەممەيلىن دۈرىدە قايرىلدى. بۇ سۆزنى زاخار كورولېۋ دىگەن ئىدى.

— بۇ نەرسە ساڭا نېمىگە زۆرۈر بولۇپ قالدى؟ — دەپ ئاددىلا سورىدى خىرىستونە.

— ئۇنىڭ ماڭا كېرىكى يوق، لېكىن قىزىل ئارمىيىنى بىزنى ئۆز ئۆكرۈگىمىز ئارقىلىق ئۆتكۈزگەندە، بىزنى قورالسىزلاندۇرۇش توغرىلىق كېلىشىم يولغان ئەمەس.

— نوغرا.

— قومىن چوڭ يىغىندا ئېيتقان.

— قىلىچنى بىز ئۆز پۇلىمىزغا ئالغان!

— مەن گېرمان ئۇرۇشىدىن ئۆز مىلتىغىم بىلەن كەلدىم.

ئەمدى تاپشۇرۇپ بېرەمدىكەنمەن؟

— بېرىپ ئېيت، قورالنى بەرمەيمىز.

— ئۇلار كازاكلارنىڭ قورالنى يىغىۋالماقچى تېخى! قورال

— ياراقسىز كۈنۈم كۈن بولامدۇ مېنىڭ؟ ياغاچ ئاتقا مىنىپ

يۈرەمدىمەن؟ قورال — ياراقسىز مەن ئىتىگى قايرىلىپ قالغان

خوتۇنغا ئوخشاش سولتەك بولۇپ قالمەن.

— قورال ئۆزىمىزدە قالدۇ!

مىشكا كوشىۋوي تەرتىپ — ئەدەپ بىلەن سۆز سورىدى:

— رۇخسەت قىلىڭلار، يولداشلار! ماڭا مۇنداق گەپ-سۆز-

لەرنى ئاڭلاش بەك ئەجەپلىنەرلىك تۇيۇلۇۋاتىدۇ. بىزدە ھازىر

ھەربى ھالەت يولغا قويۇلغانمۇ ياكى ئۇنداق ئەمەسمۇ؟

— مەيلى قاتمۇ قات ھەربى ھالەت بولسا بولسۇن!

— ھەربى ھالەت ئىكەن — ئۇ چاغدا كۆپ سۆزلەشنىڭ

ھاجىتى يوق. چىقارغىن — دە، تاپشۇر! بىزمۇ خوخول يېزىلىرىم

نى ئىشغال قىلغان چاغدا شۇنداق قىلغان ئەمەسمۇ؟

لاپچېنكوف كىچىككىنە پاپاخىنى سىلاپ قويۇپ، قايتا

تەكىتلىدى:

— كىمكى مۇشۇ ئۈچ كۈن ئىچىدە قورالنى تاپشۇرمىسا،

ئەكسلىنىقلاپچى سۈپىتىدە ھەربى سوتقا بېرىلىدۇ ۋە ئېتىلىدۇ.
بىر مىنۇت جىمجىتلىقتىن كېيىن تومىلىن يۆتىلىپ قويۇپ،
خىرىلىدىغان ئاۋاز بىلەن:

— ھاكىمىيەتنى سايلاشنى سورايمىز! — دېدى.
نامزاتلار كۆرسىتىلدى. ئۈچە پەمىلىنى ۋاقىراپ ئېيتىپ
ئۆتۈشتى، ياشلاردىن بىرسى:
— ئاۋدېيچنى! — دەپ توۋلىدى.

ئەمما بۇ چاخچاققا ھېچكىم ئېتىۋار قىلىمىدى، بىرىنچى بو-
لۇپ ئىۋان ئالىكسىيېۋىچقا ئاۋاز بېرىشتى، ئۇ بىر ئېغىزدىن
سايلىنىدى.

— بۇندىن كېيىنكىلىرىنى ئاۋازغا قويۇشنىڭ ھاجىتى
يوق، — دەپ تەكلىپ بەردى پېترو مېلېخوف.
يىغىن بۇ پىكىرگە مەمنۇنلۇق بىلەن قوشۇلدى — دە، ئا-
ۋازغا قويماستىنلا مىشكا كوشۋوۋىنى رەئىسنىڭ ئورۇنباسارى قى-
لىپ سايلىدى.

ئىككىنچى ئاۋازغا مېلېخوفلار بىلەن خىرىستونە ئۆيلىرىگە يېتىپ
بارماي تۇرۇپلا، يېرىم يولدا ئانىكۇشكا بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى.
ئانىكۇشكا مىلتىقىنى ۋە ئايالىنىڭ پەشتامىسىغا
ئورالغان ئوقلارنى قولتۇغىغا قىسىپ ئېلىپ كېتىۋاتقان ئىكەن. ئۇ
كازاكلارنى كۆرۈپ، ئىزا تارتقانلىقتىن، شارت قىلىپ ياندىكى تار-
كوچىغا كىرىپ كەتتى. پېترو گىرىگورىيغا، گىرىگورىي خىرىستو-
نەگە قارىدى. ھەممىسى تىلىنى بىر قىلىۋالغاندەك كۈلۈپ
كېتىشتى.

19

ھانىجان دالىدا شەرق شامىلى غۇيۇلداپ چىقىۋاتاتتى. ساي ھىرالارنى قار باسقان. ئويمانلار بىلەن يارلار تىكىلىپ نىپ قالغان. نە چوڭ يول، نە سوقماق يول كۆرۈنمەيتتى. ئەت راپنى قىيپاش - قىيىق چىققان شامال يالاپ سىلىقلىۋەتكەن بولۇپ، ئاپپاق يالىڭاچ دالىغا ئايلىانغان. دالا ئۆلۈكتەلا ئىدى. ئاندا - ساندا قاغا ئۇچۇپ ئۆتىدۇ، ئۇ شۇنداق قاقباش قېرىكى، مۇشۇ دالا بىلەن ۋە كېنەزنىڭ قۇندۇز تۇمىغىدەك چۆرىسىگە ئەمەندىن قۇندۇز تۇتۇلغان ئاپپاق قار تۇماق كىيگەن يولنىڭ ئۈستىدىكى قورغان بىلەن يېشى ئوخشاش. قاغا ھاۋانى قانىتى بىلەن ۋىشىلىتىپ يېرىپ، تامىغى بىلەن قىر - قىر قىقىراپ ئۇچۇپ ئۆتىدۇ. ئۇنىڭ قاقىلىدىشىنى شامال يىراققا ئېلىپ كېتىدۇ - دە، تۈندىكى سۈكۈنات ئىچىدە بۇ ئاۋاز گويا توساتتىن قول تېگىپ كەتكەن بوم تارىدەك دالا ئۈستىدە ئۇزاق قىچە مۇڭلۇق جاراڭلايدۇ.

ئەمما قار ئاستىدىكى دالا ھامان ھايات. ھەيدەلگەن ئېتىزلارنىڭ تاختىلىرى قار بىلەن كۈمۈش تۈسكە كىرىپ، مۇزلان قالغان دولقۇندەك ئۆركەشلىنىپ كۆرۈنىدۇ، بۇ يەردە كۈزگى شۇ - دىگەرلەنگەن يەر ئۆلۈكتەك دۈگىيىپ ياتىدۇ، - بۇ يەردە سو - غاق يىقىتىپ تاشلىغان كۈزگى بۇعداي ياتىدۇ، بۇلارنىڭ ياشاشقا چىداملىق يىلتىزلىرى ئاچكۆزلۈك بىلەن تۇپراققا يېپىشىۋالغان. ئەتلەستەك پاقىراق، ياپ - يېشىل، تامامى يېرىگە ياش تامچىم

لىرىدەك دانىمۇ دانە شەبنەم ئۇنچىلىرىنى تاقىغان كۆزىگى زى-
رائەت سوغاققا بوڭلاپ، چورۇك قارا سۇپراققا سىقىلىدۇ. ئۇنىڭ
ھاياتىبەخش قارا قېنىدىن ئوزۇقلىنىپ، باھار بىلەن قۇياشى كۈ-
تىدۇ، چۈنكى قارا ئېرىش بىلەنلا، ئۆمۈچۈك تورىدەك يۇققا - ئا-
رۇك، ئالماستەك پاقىراپ تۇرغان مۇرلارنى سۇندۇرۇپ، ئورنىدىن
دەس تۇرماقچى، ماي ئېنىدا نەرق ئۇرۇپ كۆكرىشكە باشلىماقچى.
كۆتكەن ۋاقتى يېتىپ كېلىش بىلەنلا، ئۇ ئورنىدىن دەس نۇرىدۇ!
ئىچىدە بۆدۈنلەر سوقۇشۇپ ئوينايدۇ. ئۈستىدە ئاپرېل تورعايلى-
رى چاڭلىداپ سايراشقا باشلايدۇ. شۇنىڭ بىلەن قۇياشمۇ ئۇنىڭغا
نۇرىنى چاپىدۇ، شۇنداقلا شامالۇمۇ ئۇنى ئەللەي ئېتىدۇ. شىددەت-
لىك يامغۇر ۋە قەھرىلىك شامال يايماق قىلغان باشاق تولۇق
دان تۇتۇپ، پىشىپ يېتىلگەنگە قەدەر، نۇرۇتلۇق بېتىمى يەرگە
ئەگمەستىن بۇرۇن، ئىگىسىنىڭ چالغىسى ئاستىدا سوزۇلۇپ يات-
ماستىن بۇرۇن ۋە ئېغىر سالماقلىق قۇيما دانلىرى خامانغا تۆ-
كۈلگىچە، ئاشۇ ئەھۋالدا بولىدۇ.

پۈتۈن دون بويلىرى يوشۇرۇن، قىمىلىغان ھاياتنى ئاستىن
كەچۈرەتتى. بىمەزە كۈنلەر يېتىپ كەلگەن ئىدى. ۋەقەلەر گىرۋەك
ئۈستىدە نۇراتتى. دونىڭ يۇفۇرى تەرىپىدىن كەلگەن بىر تۆم
خەۋەر چىرى، سوسكان، حوپپىر، يېلانكا دەريالىرى ياقىسىنى بوي-
لاپ، كازاك يېزىلىرى جايلاشقان چوڭ - كىچىك دەريالارنىڭ ھەم-
مىسىنى ئارىلاپ تارىلىۋاتاتتى. كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، دولقۇن-
دەك ئۆرگەشلەپ، ھازىر دۈبېتىس قېشىغا كېلىپ قالغان خەڭ
مەيدانى قورقۇنچىلۇق ئەمەس. بەلكى پەۋقۇلئاددە كومىسسسىيىلەر
بىلەن ھەربىي سوتلار قورقۇنچىلۇق ئىدى. مىش - مىشلەرگە قارى-
غاندا، ئۇلار بۈگۈن - ئەتە كەنتلەرگە كېلىدىكەن، ئۇلار مىگۇل-

ئىسكاييا بىلەن كازانىسكايغا ئاللىقاچان كېلىپ، ئۇ يەردە ئاھىلەلەر
لارغا خىزمەت قىلغان كازاكلار ئۈستىدە قىسقا ۋە ناھەق سوتلار
نى ئويۇشتۇرۇۋاتقان ئىمىش. يۇقۇرقى دونلۇقلارنىڭ جەڭ مەيد
دانىنى تاشلاپ كەتكەنلىكى ئۆزىنى ئاقلاشقا دال بولالماس ئى
مىش، سوتنىڭ ئىشى بەكمۇ ئاددى ئىمىش؛ ئەيىپلەش، بىر -
ئىككى سوراق، ھۆكۈم - ئۇندىن كېيىن پىلەمەتنىڭ ئاغزى ئال
دىدا قاتار نۇرغۇزۇش. ئېيتىشلىرىچە، كازانىسكاييا بىلەن شۇ
مىلەنسكايادا شاخ - شۈمبىلەرنىڭ ئارىسىدا داڭگال ئېرىندا چى
چىلىپ ياتقان كازاكنىڭ باشلىرى ئاز ئەمەس ئىمىش... بۇنى
ئاڭلىغان فۇرونىچى جەڭچىلەر كۈلۈپلا قويۇشتى؛ «يالغان! بۇ ئو
فىتسىرلەرنىڭ سۆز - چۆچىكى! كادېتلار* بىزنى ئاللىقاچاندىن
بۇيان قىزىل ئارمىيە بىلەن قورقۇتۇپ كېلىۋاتىدۇ!»

مىش - مىشلەرگە كىشىلەر بىر ئىشىنەتتى، بىر ئىشەنمەيت
تى. بۇندىن ئىلگىرىمۇ يېزىلاردا تارىلىپ يۈرگەن يالغان - ياۋى
داقلارنى ئاز دەمىسىز. بۇنداق مىش - مىشلەرگە روھىي ئاجىزلار -
نى چېكىنىشكە ئىتتىرگەن ئىدى. ئەمما جەڭ مەيدانى ئۆتۈپ كەت
كەندىن كېيىنمۇ يەنىلا كېچىسى ئۇيقۇ كۆرمەي، ياستۇغى ئوتتەك
ئىسسىق، ئورۇن - تۆشىگى قاتتىق، جانىجان خوتۇنى يېقىمىسىز
بولۇپ كەتكەنلەرمۇ ئاز بولمىدى.

بەزىلەر دونېتىس دەرياسىنىڭ نېرىقى قىرغىغىغا ئۆتۈپ
كەتمىگەنلىكىگە ئەمدى پۇشايمان قىلىشتى، ئەمما ئۆتكەن ئىش
ئۆتتى، ئەمدى ئورنىغا كەلتۈرۈپ بولمايدۇ، تۆكۈلگەن ياشنى قايتا
تۇرۇۋېتىش مۇمكىنمۇ...

تاتارىسكىدا كازاكلار كەچقۇرۇنلىرى كوچا - مەھەللىلەر -
گە يىغىلىشىۋېلىپ، ئاڭلىغان يېڭىلىقلارغا ئورتاقلىشاتتى، ئان
* كادېتلار - چار رۇسىيە دەۋرىدە ھەربى مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى - ت.

دىن ئۆيىدىن - ئۆيىگە يۆتكىلىپ يۈرۈپ ساموگون ئىچىشەتتى.
يېزا ھاياتى جىمجىت ۋە غەمگىن ئۆتۈۋاتاتتى. قۇربانلىق ئېيى-
نىڭ يېشىدا پەقەت بىر تەيىننىڭ قوغغۇراقچىلىرى خىرىڭلىدى:
مىشكا كوشىۋېتىشنىڭ سىڭلىسى ياتلىق قىلىندى. بۇنىڭغىمۇ كىشىلەر
كۆرەلمەسلىك بىلەن گەپ تېپىشتى:

— ئۆيلىنىدىغان بىر پۇرسەتنى قولغا چۈشۈرۈۋاپتۇ - دە!
ئاران تۇرۇپتىكەن، بىچارە!

ھاكىمىيەت سايلىمى بولغان كۈننىڭ ئەتىسى يېزىدا بىر-
مۇ ئائىلە قالماستىن ھەممىسى قورالسىزلىنىپ بولدى. ئىنقىلاۋىي
كومىتېت ئىگەللىگەن موخوفنىڭ ئۆيىدە ئىللىق دەھلىز ۋە كار-
دورلار قورال - ياراق بىلەن توشۇپ كەتتى. پېترو مېلىخوفمۇ
ئۆزىنىڭ مىلتىقى بىلەن گىرىگورىينىڭ مىلتىقىنى ۋە ئىككى نا-
گان، بىر قىلىچنى ئاپىرىپ بەردى. ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن ئو-
فىتسېرىك ناگانلىرىنى ئۆيىدە ئېلىپ قېلىپ، پەقەت گېرمان
ئۇرۇشىدىن ئېلىپ قايتقان ناگانلىرىنى تاپشۇرۇشتى.

يېنىكلىشىپ قالغان پېترو ئۆيىگە قايتىپ كەلدى. ئىچكىرى-
كى ئۆيىدە گىرىگورىي يىڭىنى جەينىگىگىچە تۈرۈپ، ئىككى مىل-
تىقنىڭ دات باسقان زاتىدۇر قىسىملىرىنى كىرىسى بىلەن
تازىلاۋاتاتتى. ئىككى مىلتىق مەشنىڭ سۇپىسىغا يۆلەكلىك
تۇراتتى.

— بۇ ئىككى مىلتىق نەدىن پەيدا بولۇپ قالدى! — پېت-
رو ھەيران قالغانلىقتىن، ھەتتا بۇرۇنقى سالىيىپ قالدى.

— دادام مەن بىلەن كۆرۈشكىلى فىلونوۋغا بارغاندا، شۇ
يەردىن ئالغاچ كەلگەن.

گىرىگورىينىڭ تارايغان كۆز چاناقلىرىدا پاقىراق قوغغۇز-
دەك بىر نىمە جىلۋىلەندى. ئۇ كىرىسى يۇقى قوللىرىنى ئىككى،

بېقىنىغا تىرەپ، قاقاقلاپ كۈلۈۋەتتى. يەنە شۇ ئاندىلا تۇتاشتىن كۈلكىسىنى توختىتىپ، چىشىلىرىنى بۇرىدەك ھىجايىتى.

— مەلىق دىگەن نىمىگەن ئۇ! بىلەمسەن، — دەپ پىچىر-
لاپ سۆزلىدى ئۇ، گەرچە ئۆيدە باشقا ئادەم بولمىسىمۇ — ئا-
تام بۈگۈن ماڭا ئېيتىپ قويدى، — گىرىگورىي يەنە كۈلكىسىنى
باستى، — ئۇنىڭدا يەنە پىلىموت بار ئىكەن.
— يالغان ئېيتىسەن! نەدىن ئالغان پىلىموت؟ نىمە كې-
رىگى بار ئىكەن؟

— ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، پولكىنىڭ كارۋانچى كازاكلىرى ئۇ-
نىڭغا بىر تورسۇق قېتىققا تېگىشىپ بېرىپتۇ، مېنىڭچە، يالغان
سۆزلەيدۇ، قېرى شەيتان! ئېھتىمال، ئوغرىلىۋالغان بولۇشى مۇم-
كىن! ئۇ بىر قىغ قوڭغۇزغا ئوخشايدۇ، كۆتىرەلمەيدىغان نەرسە-
نىمۇ تارتىپ سۆرەۋىرىدۇ. ماڭا پىچىرلاپ: «مەندە پىلىموت بار،
خاماننىڭ بىر يېرىگە كۆمۈڭلۈك، پۇرۇنسىنى توغراپ قارماق
قىلىشقا بولىدۇ، ئەمما مەن ئۇنىڭغا تەگمىدىم» — دەيدۇ، «ئۇنىڭ
ساڭا نىمە كېرىگى بار؟» — دىسەم، «قىممەتلىك پۇرۇنسىغا
قىزىقىپ قالدىم، بەلكىم بىرەر نەرسىگە ياراپ قالار. راستىنلا
قىممەتلىك، تۆمۈردىن ياسالغان...» — دەيدۇ.

پېترونىڭ ئاچچىقى كەلدى، ئۇ ئاشخانىغا ئاتىسىنىڭ قېشى-
غا كىرمەكچى بولۇۋىدى، ئەمما گىرىگورىي ئۇنى توختىتىپ:
— قوي، بارما! مۇنۇنى تازىلاپ، يىغىشتۇرۇشقا ياردەم
بەرگىنە، ئۇنىڭدىن سوراپ نىمە قىلىسەن؟ — دىدى.
پېترو مەلىقنىڭ نورنى سۈرتۈۋېتىپ، ئۇزاققىچە پىشىل-
داپ، ئاخىرى ئويچانلىق بىلەن دىدى:
— بەلكىم، بۇ نەرسىنىڭ بارلىقى راست ئوخشايدۇ...
بىر ئىشقا ياراپ قالار، مەيلى تۇرۇپ تۇرسۇن.

شۇ كۈنى تومىلىن ئىۋان كازانسكايادا ئادەم ئېتىش
ئىشلىرى بولۇۋېتىپتۇ. دېگەن بىر خەۋەرنى ئېلىپ كەلدى. مەش
نىڭ قېشىدا ئولتۇرۇپ تاماكا چېكىشتى، پاراڭ سېلىشتى. پاراڭ
ئەسناسىدا پېترو بىر نەرسىنى قاتتىق ئويلدى. ئۇ ئادەتلەنمە
گەچكە، ئوي ئويلاش فېينىغا چۈشتى. پېشانىسىدە مونچاقنەك
تەر پەيدا بولغىچە ئويلدى. تومىلىن كەتكەندىن كېيىن، ئۇ مۇب
داق دىدى:

— مەن ھازىرلا رۇبېژىن يېزىسىدىكى ياشكا فومىنىڭ
قېشىغا بارىمەن. ئۇنى ھازىر ئۆز ئۆيىدە دەپ ئاڭلىدىم. گەپ -
سۆزلەرگە قارىغاندا، ئۇ ئوكروگ ئىنقىلاۋىي كومىتېتىنى باشقۇرۇۋېتىپتۇدەك، مەيلى نىمە بولسا بولسۇن، ئۇ تۈز يەردىكى
بىر دۆمبەلچەك. مۇبادا بىرەر ئەھۋال بولۇپ قالسا ئاراغا كىر
دەپ ئۆتۈنۈش قىلىمەن.

كەڭ چاناقلىق ئاددى چانغا پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ
بايتالنى قوشتى. دارىيە يېڭى جۇۋىغا يۆڭىلىپ، ئىلگىرىغا بىلەن
بىر نەرسە توغرىلىق ئۇزاق پىچىرلاشتى. بۇ ئىككىلەن لىپپى
دە ئامبارغا كىرىپ كەتتى - دە، ئۇ يەردىن بىر تۈگۈننى ئېلىپ
چىقتى.

— بۇ نىمە؟ — دەپ سورىدى چال.
پېترو ئۇنچىقماي تۇرغان ئىدى، ئىلگىرىغا بىلجىرلاپ
سۆزلەپ كەتتى:

— مەن بىرەر كۈن كېلىپ قالسا، لازىم بولار دەپ، ئاز-
غىنا سېرىق ياغ يىغىپ قويغان ئىدىم، ھازىر ياغ قايغۇسى ئە-
مەس، باش قايغۇسى بولۇۋاتىدۇ، ئۇنى دارىيەگە بەردىم. ئۇ-
نى فومىنىڭ خوتۇنىغا سوغا قىلىپ ئېلىپ بارسۇن. بەلكى بۇ

سوغا پېتوشكىنىڭ بىرەر ئېھتىياھغا يازاپ قالار، — ئۇ يىغلاپ مۇ قويدى، — ھەربى خىزمەتتىكى قىلىشتى — قىلىشتى، ھاياتىنى خەۋپ ئاستىغا قويۇشتى، ئەمدىلىكتە پاگۇنلىرى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا...

— بولدى قىل، ۋالاق تەككۈر! — پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئاچچىقى بىلەن قامچىسىنى چۆپنىڭ ئارىسىغا تاشلىدى — دە، پېترونىڭ قېشىغا كېلىپ، — سەن ئۇنىڭغا بۇغداي بېرىمەن دەپ ۋەدە قىل، — دىدى.

— ئۇ بۇغداينى بېشىغا تاڭامدۇ! — دىدى پېترو قايناپ، — ئاتا، سىز ئەڭ ياخشى ئانىڭىزنىڭ قېشىغا بېرىپ ساموگون سېتىۋېلىڭ، بۇغداي — مۇغداينىڭ نىمە كېرىگى بار!

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ چىلەكتەك يوغان بىر خومرا ساموگوننى يوشۇرۇن ئېپكېلىپ، ماحتاپ قويدى: — ياخشى ھاراق ئىكەن، كاساپەتنىڭ ياسىغان نەرسىسى! پادىشانىڭ چىقارغان ھارىقى بىلەن ئوخشاش.

— سەن قېرى ئىت، ئاللىقاچان قېقىۋاپسەن — دە! — دەپ كايىپ قويدى ئۇنىڭغا ئىلىنىشقا؛ ئەمما چال ئاڭلىماسلىقىغا سەلبىي، خۇددى قوسىغى تويغان ئوغرى مۇشۇكتەك كۆزىنى يۇمىچاقلاپ، بىر كىكىرىپ قويۇپ، ھاراق كۆيدۈرۈۋەتكەن لەۋلەرنى يىڭى بىلەن سۈرتۈپ، ياش يىگىتتەك دىڭىڭلاپ ئۆي تەرەپكە ماڭدى.

پېترو ھويلىدىن چىقتى — دە، مېھمان كىشىدەك دەرۋازىنى ئوچۇق قالدۇرۇپ كەتتى.

شۇنداق قىلىپ، ئۇ ئۆزىنىڭ ھازىرقى چاغدىكى قۇدرەتلىك خىزمەتدەشلىرىگە سوغات ئېلىپ ماڭدى: ساموگوندىن باشقا —

بىر كىيىملىك ئۇرۇشتىن ئىلگىرىكى يۇڭ رەخت، بىر جۈپ ئۆتۈك، بىر قاداق قىممەت باھالىق چاي ئېنىۋالغان ئىدى. بۇ نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۇ لىسكىدا، 28 - پۈتۈك ئىستانسىنى جەڭ بىلەن ئېلىپ، ۋاگونلار بىلەن ئىسكىلاتلارنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ يۈرگەندە قولغا چۈشۈرگەن ئىدى...

شۇ چاغدا ئۇ جەڭ بىلەن تارتىۋېلىنغان پويىزدىن بىر سەۋەت ئاياللارنىڭ ئىچى كىيىمىنى قولغا كىرگۈزگەن ئىدى. بۇ نەرسىلەرنى ئۇ فۇرونقا كەلگەن ئاتىسىدىن ئالدىنلا ئەۋەتىۋەتكەن، دارىيەمۇ تا شۇ چاققىچە ھېچكىم كىيىپ باقمىغان ئىچكى يېمىنى كىيىپ كۆز - كۆز قىلىپ، ناتالىيە بىلەن دۇناشكىنىڭ كۆزىدىن ئوت چىقىرىۋەتكەن ئىدى. ئىنتايىن نەپىس چەتئەل رەختى قارىنىمۇ ئاق ئىدى، ئۇنىڭ ھەر بىرىگە يىپەك بىلەن گېرىپنىڭ رەسىمى ۋە ئادەمنىڭ ئىسىم پەمىلىلىرى كەشتە قىلىپ تىكىلگەن ئىدى. يالاڭ ئىستانغا تۇتۇلغان تور خىيەك دۈن دەريا - سى ئۈستىدە بۇزۇلداپ تۇرغان كۆپۈكتەك كۆيۈپ تۇراتتى. دارىيە ئېرى كەلگەن كۈننىڭ دەسلەپكى كېچىسى ئاشۇ ئىستان بىلەن ياتتى.

پېترو، چىراقنى ئۆچۈرۈش ئالدىدا مەسلىگى كېلىپ، كۈلۈپ قويدى:

— سەن ئەر كىشىنىڭ تامبىلىنى كىيىۋالدىڭمۇ، نىمە؟

— بۇنىڭ ئىچى بەك ئىسسىق. ئۆزى چىرايلىق ئىكەن، — دەپ جاۋاپ بەردى دارىيە خىيال سورۇپ، — بۇنى ھېچ چۈشىنىپ بولمايدۇ: ئەگەر ئەر كىشىنىڭ بولسا — ئۇزۇنراق بولاتتى. بۇنىڭ پۇشقىغىغا تور تۇتۇلغان تۇرسا ... سەنلەرگە تورنىڭ نىمە كېرىگى بار؟

— مۇنداق تور تۇتقان ئىشتانلارنى ئىسىلزادە ئەر كىشىلەر

كېيىدىغان بولۇشى كېرەك. ماڭا نىمە لازىمى بولسۇن؟ كىيىم ۋە، — دېدى پېترو ئۇيقۇچانلىق بىلەن گەجگىسىنى قاشلاپ. بۇ مەسىلە ئۇنى ئۇنچىلىكمۇ قىزىقتۇرۇپ كەتمىدى. ئەمما كېيىنكى كۈنلىرى ئۇ ئايالنىڭ يېنىدا ياتقاندا، قورۇنۇپ، نېرىراق ياتتى، تور جىيەككە سۇۋۇشۇپ كېتىش تىن قورقۇپ، ئىختىيارسىز ھۆرمەت ۋە تەشۋىش بىلەن تور جىيەككە قاراپ قوياتتى ۋە دارىيەدىن ئانچە — مۇنچە ياتىسراش ھېس قىلاتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇ بۇ ئىچ كىيىمگە كۆنەلمىدى. 3 — كېچىسى ئاچچىغى كېلىپ، قەتئىيلىك بىلەن بۇيرۇدى:

— مۇنۇ لەنتى ئىشتىنىڭنى سېلىپ تاشلا! بۇ نەرسەڭ خوتۇنلار كىيىشكە لايىق ئەمەس، يەنە كېلىپ ھېچىر ئايالچە كىيىمدەك تۇرمايدۇ. نەق ئاغىچا خېنىمدەك ياتىسەن؟ بۇنى كىيىگەندە قانداقتۇ يات ئايالدىك بولۇپ قالىدىكەنەن!

ئەتىسى ئەتىگەن ئۇ دارىيىدىن بالدۇر تۇردى — دە، يېزىلىپ قۇيۇپ، قاپىغىنى تۈرۈپ، ئىشتاننى ئۆزى كىيىپ كۆردى. ئۇزاقچە سەگەكلىك بىلەن ئىشتان بېغىغا، تور جىيەككە ۋە ئۆزىنىڭ تىزىدىن تۆۋەن يالىڭاچ، يۇڭ باسقان پاچاقلىرىغا قاراپ كەتتى. ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ، ئىختىيارسىز ئەينەكتىن ئۆزىنىڭ تۈرۈلۈپ كەتكەن قات — قات ئارقا بۇلجۇڭ گۆشلىرىنى كۆردى — دە، «تۇقى!» دەپ بىرنى تۈكۈردى، ئاندىن چورت — پورت! دەپ تىلاپ قويۇپ، كەڭ ئىشتاندىن ئېيىقچە ئۆمىلەپ چىقتى. پۇتلىق باشمالىغى تور پۇشقاقتا ئىلىنىپ قېلىپ، ساندۇقنىڭ ئۈستىگە بېقىلىپ چۈشۈشكە تاس قالدى، ئەمدى ئۇ راستىنلا زەردىسى فائىنپ، ئىشتان باغنى شار تىلا ئۈزۈپ تاشلاپ، چىرىملىشتىن بوشاندى. دارىيە ئۇيقۇلۇقتا سۈرىدى:

— نىمە قىلىۋاتىسەن؟

پېترو خاپا بولۇپ گەپ قىلمىدى، بۇرنىنى مىشلىدىتىپ، ھە دەپ يەرگە تۈكۈرەتتى. ئەر كىشىگە تىكىلگەنمۇ ياكى خوتۇن كىشىگەمۇ، بىلىپ بولمايدىغان بۇ ئىشتاننى دارىيە شۇ كۈنى خۇر-سىنغان پېتى ساندۇققا سېلىپ قويدى (ساندۇقنىڭ ئىچىدە نۇ-نىڭدىن باشقا كۆپ نەرسىلەر بولۇپ، بۇلارنى ئاياللارنىڭ ھېچ-قايسىسى فانداق كىيىش يولىنى تاپالمىغانىتى). ئاقشۈبەتتە بۇ چ-گىش نەرسىلەردىن لىپچىك تىكمە كىچى بولۇشتى. ئەمما دارىيە يوپىكىلاردىن پايدىلاندى؛ بۇ يوپىكىلار نىمىشقىدۇ قىسقا ئىدى، لېكىن زېھنىي ئۆتكۈر ئىگىسى كاللا ئىشلىتىپ، تور جىيەكلىرى تۆتلىك كۆرۈنۈپ تۇرسۇن ئۈچۈن، سىرتقى ئۇزۇن يوپىكىدىن ئىچ كۆينەك ئورنىدىكى يوپىكىنى ئۇزۇنراق قىلىپ ئۇلاق سالغان. شۇنداق قىلىپ، دارىيە گوللاندىيە تور جىيىگى بىلەن يەر سۈ-پۈرۈپ، ئالپىتە ياسىنىپ يۈرەتتى.

مانا ھازىرمۇ ئۇ ئېرى بىلەن بىللە مېھماندارچىلىققا كې-تىۋاتقان ئىكەن، ئىنتايىن چىرايلىق، ئىنتايىن ھەشەمەتلىك يا-سانغان ئىدى. چۆرىسىگە پەۋاز تۇتۇلغان دونچە جۇۋىسىنىڭ ئاستىدىن ئىچ كۆيىنىگىنىڭ تور چىلتەكلىرىمۇ، ئۇنىڭ سىرتىدىكى ئىسىل يۇڭ رەختتىن تىكىلگەن يېڭى يوپىكىسىمۇ كۆرۈنۈپ تۇرات-تى، — دارىيە مۇشۇنداق ياسىنىشنى «پەس تەبىقىدىن دۆلەت-مەن ئاغىچا خېنىمغا كۆتىرىلگەن» فومىنىڭ خوتۇنى كۆرۈپ قويسۇن، دارىيە دىگەن ئاددى كازاك ئايال ئەمەس، بەلكى قان-داق بولمىسۇن بىر ئوفىتسىرنىڭ خوتۇنى ئىكەن دەپ چۈشەنسۇن، دىگەن نىيەت بىلەن پىلانلىغان ئىدى.

پېترو قامچىسىنى ئوينىتىپ، لەۋلىرىنى چوڭلىتىپ قو-ياتتى. ئارقا تۈكلىرى چۈشكەن بوغاز بايتال دون بويىدىكى

كاتاڭ يولدا چېپىپ ماڭدى. بۇلار رۇبېرنىڭا چۇش ۋاقتىدا يېڭى تىپ كېلىشتى. فومىن، دەرۋەقە ئۆيىدە ئىكەن. ئۇ پېترونى ئۆپ دان كۈتۈۋالدى، شىرەنىڭ يېنىغا ئولتۇرغۇزدى، ئۇنىڭ ئاتىسى پېترونىڭ قىرو باسقان چانىسىدىن چۆپ - خەس يېپىشىپ قالغان ھاراق كوزىسىنى ئېلىپ كەلگەندە، سېرىق بۇرۇتلىرى ئا-رىسىدىن جىلمىيىپ قويدى.

— سەن، خىزمەتدەشم، ھېچ قاراڭنى كۆرسەتمەي كەتتىڭغۇ، — دېدى فومىن يېقىملىق بوم ئاۋاز بىلەن سوزۇپ سۆزلەپ، ئۇ قوشۇمىسى كەڭ خوتۇنپەرەس كۆك كۆزلىرىنىڭ قىرى بىلەن دارىيەگە بىر قارنىۋېلىپ، ئۆز ئىززىتى بىلەن بۇرۇتلىرىنى تولغاپ قويدى.

— ئۆزەڭ بىلىسەن، ياكوف يېغىمىچ، ھەربى قىسىملار ئۆ-تۈپ تۇراتتى، ۋاقىت جىددى ئىدى ...

— ئۇغۇ شۇنداق. ھەي خوتۇن! سەن بىزگە تەرخەمەك، كاپوستكا، دوننىڭ قۇرۇتۇلغان بېلىغىنى ئەپكەلسەڭچۇ.

تار ئۆي ئوبدان ئىسىتىلغان ئىدى. مەشنىڭ ئۈستىدە بالىلار ياتاتتى: بىرى — دادىسىغا تارتقان ئوغۇل بالا بولۇپ، بۇنىڭمۇ قوشۇمىسى كەڭ، زەڭگەر كۆز، ئىككىنچىسى قىز بالا، پېترو شىركەپ بولغاندىن كېيىن ئۆز ئىشى توغرىلىق پاراڭ باشلىدى.

— يېزىلاردا شۇنداق گەپ بار: چېكا * دېگەن بىر نىمىنىڭ ئەزالىرى كېلىپ، كازاكلارنىڭ ئەدىۋىنى بېرىۋاتقان ئىمىش.

— 15 — ئىنزا دېۋىيىسىنىڭ ھەربى سودى ۋېشىنىسكا ياغا

* چېكا — پەۋقۇلئاددە كومىسسىيە دېگەن مەنىدە — ت.

كەلدى. خوش كەلسە نىمە بوپتۇ؟ بۇنىڭ ساڭا نىمە خەۋىپى بار؟
— بولمايچۇ، ياكوف يېغىنىچ، ئۆزىڭىزگە مەلۇم، مەن
ئوفىتسېر ھېساپلىنىمەنغۇ، ئېيتىش مۇمكىنكى، مەن پەقەت كۆرۈ-
نۈشكىلا ئوفىتسېر ئىدىم.

— خوش، نىمە بوپتۇ؟

فومىن ئۆزىنى ھازىرقى ۋەزىيەتنىڭ خوجايىنى دەپ بى-
لەتتى. مەسلىك ئۇنى چوڭچى ۋە ماختانچاق قىلىپ قويغان، ئۇ
بارغانسېرى جىددى قىياپەتكە كىرىپ، بۇرۇتمىنى سىلاپ، ھەيۋە
بىلەن ھومىيىپ قارايتتى.

بۇنى چۈشەنگەن پېترو ئەتەي ئۆزىنى بىتىمسىرىگەنگە سال-
دى، ئۆزىنى پەس تۇتۇپ، ئىتائەتكارانە كۈلۈمسىرىدى، ئەمما
تۇيغۇزماستىن «سىز» دېيىشتىن «سەن» دېيىشكە ئۆتتى.

— سەن بىلەن بىللە خىزمەت قىلدۇق. مېنىڭ توغرامدا
يامان بىر نىمە دىيەلمەيسەنغۇ دەيمەن ياكى مېنىڭ ساڭا قارشى
تۇرغان ۋاقىتىم بولدىمۇ؟ ئەزەلدىن بولغان ئەمەس! خۇدا ئۇر-
سۇن، مەن ھەمىشە كازاكلار تەرەپدارى بولۇپ كەلدىم!

— بىز بىلىمىز، سەن پېترو پانتېلېيېۋىچ، سەن ئەنسىرىمە.
بىز ھەممىنى يادقا بىلىۋالدۇق. ساڭا تەگمەيدۇ. ئەمما بەزى
ئادەملەرنى تەكشۈرىمىز. بەزى ئادەملەرنىڭ كىكىرتىگىدىن ئال-
مىز. بۇ يەردە جايلىشىۋالغان گېزەندىلەر كۆپ. ئۇلار بۇ يەردە
قېپقالغان بىلەن كاللىسىدىكى خىيالنى ئۆزى بىلىدۇ. قورال-
لىرىنى ساقلىشىۋاتىدۇ... سەن قوراللىرىڭنى تاپشۇردۇڭمۇ؟ ھە؟

فومىن بوش سۆزلەپ كېلىۋېتىپ، شۇنداق تېز ھۇجۇمغا
ئۆتتىكى، پېترو بىر لەھزە گاڭگىراپ قالدى، يۈزىگە سېزىلەرلىك
قان تەپتى.

— سەن ئۆزەڭ تاپشۇردۇڭمۇ؟ خوش، نىمىشقا گەپ قىل-

مايسەن؟ — فومىن شىرەنىڭ ئۈستىدىن دىۋەيلەپ پېتروغا قالدۇى.

— ئەلۋەتتە، تاپشۇردۇم، ياكوف يېغىمىچ، سەن ئويلىمىغىن كى... مەن سەمىمىيەت بىلەن تاپشۇردۇم.

— سەمىمىيەت بىلەن؟ بىز سىلەرنى بىلىمىز... مەن مۇشۇ يەرلىك ئادەمغۇ، — ئۇ مەسلىك بىلەن كۆزىنى فىستى، ياپىلاق چىشلىرى كۆرۈنۈپ تۇرغان يوغان ئاغزىنى كالچايتىپ قويدى، — باي كازاك بىلەن بىر قولۇڭ بىلەن كۆرۈشسەڭ، يەنە بىر قولۇڭ دا پىچاق تۇتۇپ تۇر، ئۇنداق بولمىغاندا، جايلىۋېتىدۇ... ئىت لار! ئوچۇق كۆڭۈل ئادەم يوق! مەن نۇرغۇن ئادەملەرنى كۆرۈپ ئۆتكەنمەن. خائىنلار! ئەمما سەن قورقما، ساڭا تەگمەيدۇ. سۆز — ئېتىلغان ئوق!

دارىيە ئانچە — مۇنچە گىزەكلەردىن يەپ، ئەدەپ ساقلاپ، دىيەرلىك ناننى يىمىدى. ساھىپخان ئايال ئۇنى مېھمان قىلىشقا خېلى جان كۆيدۈردى.

پېترو كەچكە يېقىن بۇ ئۆيىدىن ئۈمىتۋارلىق بىلەن ۋە خوشال قايتىپ كەتتى.

×

×

پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ پېترونى ئۆزىتىپ قويغاندىن كېيىن قۇدىسى كورشۇنوفنى بوقلاپ كېلىشكە ماڭدى. ئۇ قىزىللار كېلىش ئالدىدا بۇ ئۆيگە بىر قېتىم كەلگەن ئىدى. ئۇ چاغدا لۈكىنىچنا مەتكىنى يولغا سېلىشقا تەييارلىق قىلىۋاتاتتى، ئۆيىنىڭ ئىچى

پاتپاراقچىلىق ئىدى. پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ بۇ ئەھۋالدا ئۆزىنىڭ ئوشۇقچە ئادەم ئىكەنلىگىنى ھېس قىلىپ، كېتىپ قالغان ئىدى. ئەمدى بۇ قېتىم ئۇ ئۇلارنىڭ ئامان - ئېسەنلىگىنى بىلگەچ، مۆر - تى كەلگەندە بېشىغا كېلىۋاتقان كۈنلەر توغرىلىق ھەسرەتلىشىش ئۈچۈن بېرىشقا قارار قىلغان ئىدى.

ئۇ يېزىنىڭ بۇ بېشىغا ئاقساقلاپ يېتىپ كەلگۈچە ئازۋاقىت كەتمىدى. قېرىپ قالغان ۋە ئاللىقاچان بىر قانچە چىشلىرى تۆكۈلگەن گىرىشكا بوۋا ئۇنى ھويلىدا قارشى ئالدى. كۈن يەكشەنبە بولۇپ، بوۋاي چېركاۋغا ناماز شام ئىبا - دىتىگە چىقىپ كېتىۋاتاتتى. پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ قۇدىسىنى كۆرۈش بىلەنلا تىپىرچىلاپ ھولۇقۇپ كەتتى؛ چالنىڭ ئالدى ئېچىۋېتىلگەن جۇۋىسىنىڭ ئىچىدە تۈركىيە سوقۇشىدا ئالغان بارلىق كىرىست مېداللىرى ۋە ئوردېن - نىشانلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى، كونا پوسۇندا تىكىلگەن مۇندىرىنىڭ ئىك ياقىسىدا قىزىل كالۋىتون گۈل - نەقىشلەر كىشىنىڭ غەدىسىنى كەلتۈرگۈدەك چاقنايتتى، قېرىلارغا خاس پەسكە ساڭگىلاپ قالغان قىزىل جىيەكلىك شالۋۇرنىڭ ئىككى پاقالچىسى ئاپپاق يۇڭ پايپاقنىڭ ئىچىگە ئەپچىللىك بىلەن تىقىپ قويۇلغان ئىدى، بېشىدا كاكاردىلىق شەپكە بولۇپ، مومدەك ئاق، يوغان فۇلاق لىرىغىچە چۆكۈرۈلگەن ئىدى.

— ساڭا نىمە بولدى، چوڭ دادا! ھەي قۇدامەي، ئەقىل دىن ئازمىغانسەن؟ مۇشۇنداق چاغدا كىممۇ كىرىست مېدال لارنى ئېسىپ يۈرىدۇ، كىممۇ شەپكەسىگە كاكاردا تاقايدۇ؟ — نىمە دىدىڭ؟ — گىرىشكا بوۋا فولسنى قۇلدىغىغا تۇتتى.

— كاكاردانگنى ئېلىپ تاشلا، دەۋاتمەن! كىرىستىنلىرىڭىز
گۆزدىن يوقات! بۇ قىلمىشنىڭ ئۈچۈن سېنى قاماققا ئېلىشىدۇ.
سوۋېت ھاكىمىيىتى زامانىدا بۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ.
قانۇن يول قويمايدۇ.

— مەن، قۇرغۇيۇم، ئۆزەمنىڭ ئاق پادىشايمغا سەمى-
مى - ساداقەت بىلەن خىزمەت قىلدىم. مۇنۇ ھاكىمىيەت خۇدادىن
كەلگەن ھاكىمىيەت ئەمەس، مەن ئۇلارنى ھاكىمىيەت دەپ
چۈشەنمەيمەن. مەن ئالىكساندىر پادىشاغا قەسەم بەرگەنمەن،
ئەمما مۇزىكلارغا قەسەم بەرگەن ئەمەسمەن، گېنىم شۇنداق! —
گىرىشكا بوۋا قېنى قاچقان لەۋلىرىنى چىشلەپ تۇرۇپ،
بۇرۇتنىڭ كۆكۈش چىڭىنى ئېرتتى ۋە ھاسسى بىلەن ئوقۇپ،
ئۆي تەرەپنى كۆرسەتتى، — سەن مىروننىڭ قېشىغا كەلگەن-
دىڭ؟ ئۇ ئۆيدە. بىز مېتىوشكىنى چېكىنىشكە يولغا سالدۇق.
كۆكنىڭ مەلىكىسى ئۇنى ئۆز پاناھىدا ساقلىسۇن! ... سېنىڭ
بالىلىرىڭ قېپقالدىمۇ؟ نېمە دىدىڭ؟ خوش، سەم قىلغۇلۇق ...
بۇ كۈننىڭ ياش كازاكلىرى قانداق بولۇپ قېلىشقان - ھە!
ئۇلار، ئېھتىمال، ئىمتىيازلىق ئاتامانغا قەسەم بەرگەندۇ.
قوشۇنغا ئادەم لازىم بولۇپ تۇرغاندا، ئۇلار خوتۇنلىرىنىڭ قېشىدا
قېلىشقان ... ناتالىوشكا سالامەت، ئوبدان تۇرۇۋاتامدۇ؟

— ئوبدان تۇرۇۋاتىدۇ ... ئۆيگە قايت، قۇدا، كىرىستىلەر-
نى مەيدەڭدىن ئېلىپ قوي! ھازىر ئۇلارنى تاقاشقا بولمايدۇ.
خۇدايا توۋا قىلدىم، ئەخمەق بولۇپ قالدىڭمۇ سەن، قۇدام؟
— خۇدا يار بولسۇن، يولۇڭغا مېڭمۇەر! ماڭا ئۈگىنىشكە تېخى
ياشلىق قىلىسەن! يولۇڭغا ماڭ.

گىرىشكا بوۋا توغرا قۇدىسىغا قاراپ ماڭدى، پانتېلېي

پروكوفېيېۋىچ ئۇنىڭغا يول بويىدا بېرىپ، سوقماق يولىدىن قارغا چۈشتى - دە، ئەتراپىغا قاراپ قويۇپ، ئۈمىتسىزلىك بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى.

— بىزنىڭ قېرى ئەسكەرنى ئۇچراتتىڭمۇ؟ ئۇ بېشىمىزغا بىر بالا بولدى. خۇدامۇ ئۇنى ئېلىپ كەتمەيۋاتىدۇ، — دېدى كېيىنكى كۈنلەردە خېلى سېزىلەرلىك دەرىجىدە جۈدەپ كەتكەن مىرون گىرگورىيېۋىچ، قۇدىسنىڭ ئالدىدا پەيدا بولۇپ، — پۇپۇكلىرىنى تاقاپ، كاكاردىلىق فۇراژكىسىنى كىيىپ يولغا ماڭدى. بۇ نەرسىلەرنى كۈچ بىلەن ئېلىپ تاشلىمىسا، ھېچ بولمىغۇدەك. نەق كىچىك بالا بولۇپ قالدى، ھېچنىمىنى چۈشەنمەيدۇ.

— مەيلى، كۆڭلىنى خوش قىلىپ يۈرسۇن، تۆت كۈنلۈكى قالدغۇ... خوش، ئۇ يەردە بالىلىرىمىزنىڭ ئەھۋالى قانداق؟ دەرھىلەر گىرىشانى خاپا قىلىپتۇ دەپ ئاڭلىدۇق، راستمۇ؟ — دېدى لۈكىنىچقا قاينۇرغان ھالدا كازاكارنىڭ يېنىغا كېلىپ ئول تۇرۇپ، — قۇدا، بىزگە كەلگۈلۈك كەلدى... تۆت ئېتىمىزنى ئېلىپ كېتىشتى. پەقەت بايتال بىلەن تايچاقنى قويۇپ قويدى. پۈتۈن لەي ۋەيران قىلىپ تاشلىدىغۇ!

مىرون گىرگورىيېۋىچ، بىر نەرسىنى نىشانغا ئالغاندەك كۆزىنى قىسىپ، تازا قاپساپ كەلگەن قەھرى - غەزىۋى بىلەن يېڭىۋاشتىن سۆز باشلىدى:

— نىمە سەۋەپتىن روزىگارمىز بۇزۇلدى؟ بۇنىڭغا كىم سەۋەپكار؟ ئاشۇ شۇم ھاكىمىيەت! بۇ ھاكىمىيەت، قۇدام، ھەممىنىڭ ئالدىدا ئەيىپكار. ھەممىنى باراۋەرلەشتۈرۈش دېگەن ئەقىل تەڭرى سىغىدىغان ئىشىمۇ؟ مەن جېنىمدىن كەچسەممۇ، ئۇنىڭغا رازى

بولمايمەن! مەن ئۆمۈر بويى ئىنچىقلاپ، بىلىمنى يۈكۈپ تەمىگەك قىلدىم. تەر تۆكتۈم، ئەمدىلىكتە ئاشۇ بىر تال بارمىغىنى قىمىرىپ لىتىپ قويىدىغان ئادەملەرنى مۇھىتلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بارنى تەڭ كۆرۈپ ھايات كەچۈرەمدىمەن؟ ياق، ھەرگىز، بىر ئاز تەخىر قىلىپ تۇرايلى! بىز ھاكىمىيەت ئىگىلىك بىلەن شۇغۇللانغان ئادەملەرنىڭ تومۇرىنى قىرقىدۇ. شۇ سەۋەپتىن كىشىنىڭ قولى ئىشقا بارمايدۇ؛ بېيىشنىڭ نىمە كىرىگى بار، كىم ئۈچۈن ئىشلەيسەن؟ بۈگۈن بېيىساق، ئەتە كېلىپ سۈيۈرۈپ، ئېلىپ كېتىدۇ... يەنە بىر ئىش، قۇدام: يېقىندا بىزنىڭ ئۆيگە مىرىخىن يېزىسلىق، مەن بىلەن بىللە خىزمەت قىلغان بىر ئادەم كېلىپ كەتتى، سۆزلەشتۈق... ھازىر ئۇرۇش مەيدانى مۇشۇ دوتېتىسنىڭ قېشىدا ئىكەنمۇ. بەرداشلىق بېرىپ تۇرالارمۇ؟ مەن، راستىنى ئېيتسام، ئىشەنچلىك ئادەملەرگە ياخشىلاپ چۈشەندۈرۈۋاتىمەنكى، دۈنيانىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى كىشىلىرىمىزگە ئۆز تەرىپىمىزدىن ياردەم بېرىشىمىز كېرەك...

— قانداق ياردەم قىلىش كېرەك؟ — پانتېلېي پروكوفىيېف ۋېچ نىمىشقىدۇ پىچىرلاپ تەشۋىش بىلەن سورىدى.

— قانداق ياردەم بېرىمىز دەمسەن؟ بۇ ھاكىمىيەتنى سۈرۈپ - توقاي قىلىش لازىم! شۇنداق سۈرۈپ - توقاي قىلىش لازىمكى، ئۆزىنى يەنە تامبوف ئۆلكىسىدە كۆرسۈن. مەيلى، شۇ يەردە مۇزىكلەر بىلەن باراۋەرلىكنى ئېلىپ بارسۇن، مەن مۇشۇ دۈش مەنلەرنى يوقىتىدىغانلا ئىش بولسا، بىر قېتىم يېپىقچە بارلىق مال - مۈلكۈمنى بېرىمەن. بۇنى چۈشەندۈرۈش كېرەك، قۇدام چۈشەندۈرۈش كېرەك! ۋاقىت يەتتى! ئۇنداق بولمىغاندا كېچى كىپ قالسىز... ھىلىقى مەن بىلەن بىللە خىزمەت قىلغان كىشى

نىڭ ئېيتىشىچە، كازاكلار ئۇ يەردە نارازى بولۇۋېتىپتۇ. پەقەت بىر يىلقىدىن باش چىقىرىپ كىرىشلىك بولدى! — ئەمدى ئۇ تېز — تېز، ئىندىكىپ پىچىرلاپ سۆزلەشكە كۆچتى، — قىسىملار ئۆتۈپ بولۇشتى، بۇ يەردە قانچىلىك قالدى دەيسەن؟ چاغلىقلا ئادەم! يېزىلاردا پەقەت رەئىسلەرلا... ئۇلارنىڭ كاللىسىنى تېنىدىن جۇدا قىلىش — كىچىككىنە بىر ئىش... خوش ئەمدى ۋېشكىنى * ئالسا، قانچىلىك بىر گەپ... ھەممەيلەن بىرلىشىپ ھەملە قىلساق — بىتچىتىنى چىقىرىمىز! بىزنىڭكىلەرنى ھېچنىمە قىلالمايدۇ، بىرلىشىمىز... ئەڭ توغرىسى مۇشۇ، قۇدام!

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئورنىدىن تۇردى. ئۇ ھەر بىر سۆزنى سالماق بىلەن ئېيتىپ، فورقۇپراق مۇنداق مەسلىھەت بەردى: — ئېھتىيات بول، تېيىلىپ كېتىسەن — بېشىڭغا بالا تېپىۋالسەن! كازاكلار تەرەنگەن بىلەن ئۇلارنىڭ نەگە قاراپ ماڭدىغانلىغىنى كىم بىلىدۇ. ھازىر مۇنداق ئىشلار توغرىلىق كۆرگەنلا كىشى بىلەن سۆزلىشىشكە بولمايدۇ... ياشلارنى چۈشەنمىش تامامەن مۇمكىن ئەمەس، گويا قارغۇ چاشقان ئوينىۋاتقان دەكلا كېتىشىۋاتىدۇ. بەزىلىرى چېكىنىشكە كەتكەن بولسا، بەزىلىرى ئۆيلىرىدە قېلىشقان، مۈشكۈل بىر ھايات! ھايات ئەمەس، قاراڭغۇ جاڭگال!

— ئەنسىرىمە، قۇدام! — دېدى مىرون گىرىگورىيېۋىچ مۇلايىملىق بىلەن كۈلۈپ، — باشقا يەردە سۆزلەپ قويمايمەن. ئادەم دىگەن قويغا ئوخشايدۇ: قوشقار نەگە باشلىسا، پۈتۈن پادا شۇ يەرگە ماڭىدۇ. شۇنداق ئىكەن، ئۇلارغا يول كۆرسىتىش كېرەك! بۇ ھاكىمىيەتكە نىسبەتەن ئۇلارنىڭ كۆزىنى ئېچىش لازىم.

* ۋېشكا — ۋېشنىسكايا دىمەكچى — ت.

بۇلۇت بولمىسا — ھاۋا گۈلدۈرلىمەيدۇ. مەن كازاكلارغا توغرىلا
دىن - توغرا ئېيتىمەنكى، فوزغىلىش لازىم. بىر مەش - مەش خەت
ۋەر بار، ئۇلار ھەممە كازاكلارنى دارغا ئېسىشقا بۇيرۇق بەرگەن
مەش. بۇنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟

مىرون گىرگورىيېۋىچنىڭ سەپكۈن باسقان يۈزىگە قىزىك
لىق يۈگۈردى.

— نەرسىلەرنى بۇلاپ ئېلىپ كېتىشتى! ئاقىۋىتى قانداق
بولاركىن، پروكوفىيېۋىچ؟ ئادەملەرنى ئېتىشقا باشلاپتۇ، دېيىش
دۇ... بۇ قانداق كۈن بولدى؟ قارا، مۇشۇ يىللار ئىچىدە ھەممە
خاراپ بولدى! يەر يېغى يوق، سەرەڭگە دېسەڭ، ئۇمۇ يوق، يېپ
قىنقى كۈنلەرگە كەلگەندە موخوف پەقەت كەمپىتىلەرنى ساتتى...
تېرىلغۇ ئىشلىرىچۇ؟ بۇرۇنقىغا قارىغاندا قانچىلىك ئۇرۇق چېپ
چىلىدۇ؟ ئاتلارنى ئېلىپ كېتىشتى. مانا مېنىڭ ئاتلىرىمنىمۇ ئې
لىپ كېتىشتى، باشقىلارنىڭكىنىمۇ... ئۇلار ئېلىپ كېتىشنىلا بىلىم
دۇ، ئەمما كىم باقىدىكەن، تاڭ؟ بۇرۇن، مېنىڭ يىگىتلىك ۋاق
تىمدا، بىزنىڭ 86 ئېتىمىز بار ئىدى. ئېھتىمال، ئېسىڭدە بولسا كې
رەك. شۇنداق چاپىدىغان ئاتلار بار ئىدىكى، قالماقلارنىمۇ قوغلاپ
يەتكەن بولاتتىڭ! شۇ چاغدا بىزنىڭكىدە بىر جەرەن قاشقا بار
ئىدى. ئۇنىڭغا مىنىپ توشقان ئوۋلايتتىم. ئۇنى ئىگەرلەپ قىرغا
چىقاتتىم - دە، قورايلىرىڭ ئارىسىدىن توشقاننى قوزغىتىپ
چىقىرىپ، 100 سارچىن يەرگە بارماستىنلا يېتىپ بېرىپ ئۈستىدىن
چۈشەتتىم. ھىلىمۇ ئېسىدە تۇرۇپتۇ. — دېدى مىرون گىرگورىيېۋىچ
چىرايىدا ئىللىق تەبەسسۇم چىلۋە قىلىپ، — بىر كۈنى
ئات بىلەن شامال تۈگمىنى تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتاتتىم، قار
سام بىر توشقان ئۇدۇل مەن تەرەپكە قاراپ يۈگۈرۈپ كېلىۋېتىپ

تۇ. مەن ئۇنىڭغا راسلاندىم، توشقان شارىتلا بۇرۇلۇپ، ئاغىنىنىڭ ئېتىگىگە، ئۇ يەردىن دون ئارقىلىق نېرىقى تەرەپكە قېچىپ كەتتى! بۇ ماسلىپنا* بايرىمى كۈنلىرىدىكى ئىش ئىدى. دونىنىڭ يۈزىدىكى قارنى شامال ئۇرۇپ، بىر يەرگە يىققانلىقتىن، مۇز ئۈستى تېپىلغاق بولۇپ كەتكەن ئىدى. ئاشۇ توشقاننىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ كەتتىم، بىر ۋاقىتتا ئېتىم تېپىلىپ كېتىپ، تىك موللاق يىقىلدى - دە، بېشىمنى كۆتەرەلمەي قالدى. پۈتۈن ئەزا-يىم زىڭىلداپ كەتتى! ئۇنىڭدىن ئىگەرنى ئېلىپ تاشلىدىم - دە، دەرھال ئۆيگە چاپتىم. «ئاتا، ئاستىمىدىكى ئاتنى ئۆلتۈرۈپ قويدۇم! توشقان قوغلىغان ئىدىم» - دىدىم. «قوغلاپ يەتكەن مىدىڭ؟» - دەپ سورىدى دادام. «ياق»، - دىدىم. «دەر-ھال قارا ئاتنى ئىگەرلەپ، قوغلاپ يەت، ئىتنىڭ بالىسى!» - دىدى. ئۇ چاغدا زامان شۇنداق ئىدى! كازاكلار ئۇ چاغدا ئا-شۇنداق سەلتەنەت بىلەن ياشايتتى. ئات ئۆلسىمۇ ئىچ ئاتىرىتىش يوق، توشقاننى قوغلاپ يېتىش كېرەك. شۇ چاغدا ئاتنىڭ با-ھاسى 100 سوم، توشقاننىڭ بولسا ئون تىيىن... ئېچ، نى-مىسىنى ئېيتايلى!

×

×

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ قۇدىسىنىڭ ئۆيىدىن تېخىمۇ بەتتەر گاڭگىراپ، تەشۋىش ۋە قايغۇغا چۆمگەن ھالدا قايتىپ كەتتى. ئەمدى ئۇ، تىرىكچىلىكنى باشقۇرۇشتا قانداقتۇ باشقىچە، ئۆزىگە دۈشمەن بولغان قائىدىلەر كىرىپ ماسلىپنا - خىرىستىيان دىنىدىكىلەرنىڭ قىشنى ئۆزىتىش بايرىمى.

كېلىۋاتقانلىقىنى تازا كۈچلۈك ھېس قىلىشقا باشلىدى. ئەگەر بۇرۇن ئۇ ئىگىلىكنى باشقۇرۇش ۋە تىرىكچىلىك - تۇرمۇشنى ئېلىپ بېرىشتا گوياكى بەيگىلەردە تولا چېپىپ، توساقلاردىن شامالدىك ئۆتۈپ كېتىدىغان ئاتقا ئوخشاش بولغان بولسى، ئەمدىلىكتە ھايات ئۇنى قۇترىغان، كۆپۈك تەرگە پىشقان ئاتنى ئېلىپ ماڭغاندەك ئۇچۇرۇپ كېتىۋاتاتتى، شۇ سەۋەبتىن ھازىر تۇرمۇشنى ئۇ باشقۇرمايتتى، بەلكى ئاشۇ تۇرمۇشنىڭ تەۋرىنىپ تۇرغان قىرى ئۈستىدە ئۇ ئىختىيارسىز تەمتىرەپ، يىقىلىپ چۈش مەسلىكىگە بىچارە ھالەتتە تىرىشاتتى.

ئىستىقبالىنى قاراڭغۇلۇق قاپلىدى. مىرون گىرىگورىيېۋىچ تېخى يېقىندىلا مۇشۇ ئەتراپتا ئەڭ باي خوجايىن ئەمەسمىدى؟ ئەمما كېيىنكى ئۈچ يىل ئىچىدە ئۇنىڭ كۈچ - قۇدرىتى خوراپ تۈگىدى. ئىشلەمچىلىرى تاراپ كەتتى، تېرىلغۇ مەيدانى توققۇز ھەسسە كېمەيدى، تۇراقسىز، كۇرسى چۈشكەن ئاقچا ھېساۋىغا قوراسىدىن ئۆكۈز ۋە ئاتلىرى چىقىپ تۇردى. بۇنىڭ ھەممىسى گويا چۈشمىكىدەكلا بولغان ئىدى، شۇنداق قىلىپ، بۇ ئىشلار دون ئۈستىدىكى ئۆتكۈنچى تۇماندەك ئۆتۈپ كەتتى. پەقەت نەفىشدار پېشايۋانلىق ۋە رەڭگى ئۆڭگەن ئويما پىرامانىلىق بىر ئۆيى يادىكار سۈپىتىدە قېپقالدى، ۋاقتى كەلمەي تۇرۇپلا، كور- شۇنوفنىڭ تۈلكە تۈكىدەك سېرىق ساقىلىدا ئاق تالار پاقىراپ كۆرۈنۈشكە باشلاپ، بارا - بارا ئاۋۇپ ئىككى چىكىمىگە كۆچتى - دە، بۇ يەردە ئاۋال قۇملۇقتىكى ئوغرى تىكەندەك تۇتام- تۇتام ئورۇنلاشتى، كېيىن شۇ ئاقلىق ئەسلىدىكى سېرىق نۇستى بىر يولى بېسىپ چۈشۈپ، ئىككى چىكىمى ياپپىسىغا تۈزدەك ئاقىرىپ كەتتى؛ شۇنىڭ بىلەن بۇ چۈشۈشكە باشلىغان ئاق بارغانچە

يامراپ، ماڭلىيىنىڭ ئۈستىدىكى چاچلىرىنى بېسىپ كەتتى، ئۇ-
نىڭ ئۈستىگە مىرون گىرگورىيېۋىچنىڭ ئۆزىدىمۇ ئىككى خىل
ئەھۋال قاتتىق كۈرەشمەكتە ئىدى. بىر تەرەپتىن، مەللەرەڭ قان
چۇش ئۇرۇپ، ئۇنى ئىشقا ھەيدەيتتى، يەرگە ئۇرۇق چېچىشقا،
ئامبار - سارايلارنى سېلىشقا، ئەسۋاپ - ئۈسكۈنىلەرنى ياساشقا،
بېيىشقا مەجبۇر قىلاتتى، ئەمما يەنە بىر تەرەپتىن، «مال - دۇن-
يا توپلاشنىڭ نىمە كېرىگى بار. بەزىمىز نابۇت بولۇپ تۈگەيدۇ!»
دەيدىغان بىر غەم - غۇسە ئۇنى بارغانسېرى ئۆز ئىلكىگە ئېلىپ،
پۈتۈن ۋۇجۇدىغا ھېچنىمىگە قىزىقماستىقىنىڭ ئۆلۈكتەك ئاپپاق
تۈسىنى بېرەتتى. ئىنتايىن خۇنۇك قول پەنجىلىرى، بۇرۇنقىدەك
بولغا ياكى قول ھەرىسىنى تۇتالمايتتى، ئىش بىلەن ئەبجىغى
چىققان كىر بارماقلىرى تىزىنىڭ ئۈستىدە شىتىرلاپ تۇرىدىغان
بولدى. مۈشكۈل زامان ئۇنى قېرىتىۋەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن يەر-
زىمىنىمۇ يىرگىنىشلىك كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدى. باھاردا ئېتىس-
زغا بارغاندا ئادەت بويىچە، خۇددى كۆڭۈلسىز خوتۇننىڭ قېشىغا
بارغاندەك، مەجبۇرەن باراتتى. بېيىسا خوشال بولمايدىغان،
مال - دۇنياسىدىن ئايرىلسا، بۇرۇنقىدەك قايغۇرمايدىغان
ھاغا كەلدى... قىزىللار ئاتلىرىنى ئېلىپ كەتكەندە، ئۇ قىلچە
تۇرقىنى ئۆزگەرتىمىدى. ئەمما ئىككى يىل بۇرۇن ئەزىمىگەن
بىر ئىش ئۈچۈن، بىر دۆۋە ئۆتنى ئۆكۈزلىرى دەسسەپ - چېلىۋەت-
كەنلىگى ئۈچۈن ئايالىنى ئارا بىلەن سانجىپ ئۆلتۈرگىلى تاس
قالغان ئىدى. ئۇنىڭ ھەققىدە خوشنىلىرى: «كورشۇنوف نەپسىگە
تىقۇپرىپ، قارىنى راسا تويغۇزغان ئىدى، ئەمدى قۇسقىلى
تۇردى» - دېيىشەتتى.

پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئۆيىگە ئاقساقلاپ يېتىپ كېلىپ،

كارۋاتقا يانپاشلىدى. ئىچىنى بىر نەرسە تاتلىغاندەك بولۇپ، تامىغىغا بىر نەرسە تىكەندەك قادىلىپ، بۈرگى سىقىلدى. كەچكى تاماقتىن كېيىن ئۇ مومىيىغا تۈزلۈك تاۋۇز ئېپىكىلىشنى بۇيرۇدى. بىر تىلىم يىگەندىن كېيىن تىترەپ، مەشنىڭ قېشىغا ئاران كېلىۋالدى. تاڭغا يېقىن ئۇ خۇددى بىلىمەي، تىپ كېسىلىنىڭ ئىسسىتمىسى بىلەن ئوتتەك قىزىپ، يۇمۇلاپ ياتتى. قان ئۇيۇشۇپ قالغان لەۋلىرى يېرىلىپ، يۈزى سارغىيىپ كەتتى، كۆزىنىڭ ئېقى كۆك سىر بەرگەندەك پاقىرايتتى، دروزدىغا چوڭ ئانام ئۇنىڭ قولىنىڭ كۆك تومۇرىدىن ئىككى تەخسە قارا مايدەك قارا قان ئالدى. ئەمما شۇ ئىشتىن كېيىنمۇ چال ھۇشىغا كەلمەدى، پەقەت چىرايى تاتىرىپ كۆكرىپ كەتتى، چىشلىرى قارىپ يىپ كەتكەن ئاغزى كەڭ ئېچىلىپ، شاپىلدىتىپ ھاۋانى ئىچىگە سۈمۈرەتتى.

20

24 - يانۋار كۈنى ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ ئوكرۇگ ئىنقىلاۋىي كومىتېتى رەئىسىنىڭ چاقىرىمى بىلەن ۋېشېنسكاياغا كەتكەن ئىدى. ئۇ كەچقۇرۇن قايتىپ كەلمەكچى ئىدى. بۇ يەردىكىلەر ئۇنى كۈتۈشەتتى. مىشكا كوشىۋوي موخوفنىڭ بوپ - بوش قالغان ئۆيىدە، خوجايىنىڭ بۇرۇنقى ئىشخانىسىدا، ئىككى كىشىلىك كارۋاتتەك يوغان ئىش ئۈستىلىنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتى. دەرۋازە تەك چىسىدە (بۇ ئۆيدە بىرلا ئورۇندۇق بار ئىدى) ۋېشېنسكايا

ئەۋەتلىگەن خەلق ساقچىسى ئولشانوف يانپاشلاپ ياتاتتى. ئۇ ئۈنچىماستىن تاماكا چېكىپ، دەممۇ دەم يىراققا ئۇستىلىق بىلەن چىرت - چىرت تۈكۈرەتتى. دەرىزىنىڭ تېشىدا يۇلتۇزلۇق تۈننىڭ شولىسى يورۇپ تۇراتتى. ئەتراپنى ئايازنىڭ تىمتاس سۇ - كۈناتى قاپلىغان. مىشكا ئاندا - ساندا دەرىزىدىن ئېرەن دە - رىخىنىڭ قەنتەك ئاپپاق قىرو باسقان شاخلىرىغا قاراپ قەيۇپ، سىتپان ئاستاخوفنىڭ ئۆيىنى تىنمىتىش قىلىش قارارىغا قول قويۇۋاتاتتى.

بىرسى پىيمىسى بىلەن قارنى يېنىك - يېنىك غىچىرلىتىپ، پەلەمپەي بىلەن چىقىپ كەلدى.
— كەلدى.

مىشكا ئورنىدىن تۇردى. ئەمما كارىدوردا ئاڭلانغىنى باشقا بىر ئادەمنىڭ يۆتىلى، باشقا بىر ئادەمنىڭ ئاياق تىنۋىشى ئىدى. شىنپىلىنى زىچ تۈگىمىگەن، قاش - كىرىپكىلىرىنى، بۇرۇ - تىنى قىرو باسقان، سوغاقتىن كۆكرىپ كەتكەن گىرىگورىيە مېلېخوف كىرىپ كەلدى.

— مەن چىراقنى كۆرۈپ كىردىم. سالامەت تۇردۇڭمۇ!

— كەل، ئەرز - دادىڭنى ئېيت.

— ئەرز - داد ئېيتىدىغان ھېچنەمە يوق. مۇنداقلا پاراڭ -

لىشىشقا كەلگەن ئىدىم. ئېيتماقچى، يەرلىك ئات - ئۇلاقلا سەيسىسىگە بىزنى كىرگۈزمەي تۇرغىن، چۈنكى ئاتلىرىمىزنىڭ پۇتىغا قان چۈشۈپ قالدى.

— ئۆكۈزلەرچۇ؟ — مىشكا ئۆزىنى ۋەزىن تۇتۇپ، كۆز قىرى بىلەن قاراپ قويدى.

— ئۆكۈزلەر بىلەن قانداق يۈرگىلى بولىدۇ؟ يوللار تېپىلماق.

سوغاقتىن قاتقان يالپاق قارلارنى ئايىغى بىلەن سۇندۇ.

رۇپ، كىمدۇ بىرسى چوڭ - چوڭ جامداپ پەلەمپەي بىلەن چېك قىپ ئىشەك تەرەپكە ئۆتتى. ئۈستىگە يەڭسىز كىگىزچەكمەن كىيگەن، يېشىدىكى يالاڭ قۇلاقچىسىنى ئاياللارچە چېگىۋالغان ئىدى ۋان ئالىكسىيېۋىچ گۈسۈلدەپ ئۆيگە كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆينىڭ ئىچىگە سوغاق، ساپ ھاۋا، ئوت - چۆپ پۇرىغى ۋە تاماكا ئىسى گۈررىدە كىردى.

— توڭلىدىم، بەك توڭلىدىم، يىگىتلەر! ... گىرىگورىي، سا-لامەتمۇ سەن! نىمە كىچىدە قاڭقىپ يۈرسەن؟ ... مۇشۇ چەكمەن دىگەن نەرسىنى قايسى لەنتى ئويلاپ چىقارغاندۇ: شامال ئۇنىڭ دىن خۇددى غەلۋىردىن ئۆتكەندەك ئۆتىدىكەن! يېشىندى - دە، چەكمىنىنى قوزۇققا ئىلماي تۇرۇپلا گەپكە كىرىشتى:

— خوش، رەئىس بىلەن كۆرۈشتۈم، — ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ خۇرسەن بولغان ھالدا كۆزلىرىنى چاقىتىپ شىرە يېنىغا كەلدى. كۆرگەنلىرىنى ئېيتىپ بېرىشكە ئاقىتى تاق بولغان ئىدى، — ئۇنىڭ ئىشخانىسىغا كىردىم. ئۇ مەن بىلەن قول ئېلىپ كۆرۈشتى - دە، «ئولتۇرۇڭ، يولداش» - دىدى. ئوكرۇگ رەئىسنىڭ مۇئامىلىسى مانا شۇنداق! ئىلگىرى قانداق ئىدى؟ گېنېرال مايور! ئۇنىڭ ئالدىدا قانداق تۇرۇش لازىم ئىدى؟ مانا، بىزنىڭ سۆيۈملۈك ھاكىمىيەت! ھەممەيلىن باپ - باراۋەر!

ئىۋان ئالىكسىيېۋىچنىڭ شاتلىقتىن يورۇشۇپ كەتكەن بەختىيار يۈزى، شىرە يېنىدا ھۇلۇقۇشى ۋە بايىقى ھاياجانلىق سۆزلىرى گىرىگورىيغا چۈشىنىكسىز ئىدى، شۇڭا ئۇ سورىدى: — نىمەكە شۇنچە خوشال بولۇپ كەتتىڭ، ئالىكسىيېۋ؟

— ئىمىگە دىگىنىڭ قانداق گەپ؟ — ئىۋان ئالېكسەيېۋىچنىڭ ئىگىسى دىرىلداپ كەتتى، — ئۇلار مېنى ئادەم قاتارىدا كۆرۈشتى، بۇنىڭغا نىمىشقا خوشال بولمايمەن؟ مېنى ئۆزىگە تەڭ كۆرۈپ، فولنى بەردى، ئولتۇرغۇزدى ...

— گېنېراللارمۇ كېيىنكى چاغلاردا قايتىن تىكىلگەن كۆپ نەكلەرنى كېيىشپ يۈرىدىغان بولۇشتىغۇ، — گىرىگورىي ئالدىنىڭ قىرى بىلەن بۇرۇتتىنى تۈزەپ، كۆزىنى پىرىلداقتى، — مەن بىر گېنېرالنىڭ مۇرىسىدە سىيا بىلەن سىزىلغان پاگونلارنى كۆردۈم، ئۇلارمۇ كازاكلارغا قول بەرگەن...

— گېنېراللار زۆرۈرىيەتتىن شۇنداق قىلىدۇ، مۇنۇلار بولسا تەبىئىي ساپ نىيىتى بىلەن پەرقى بارغۇ دەيمەن؟

— پەرقى يوق! — دېدى گىرىگورىي بېشىنى چايقاپ.
— سېنىڭچە، ھاكىمىيەتمۇ بىر خىلمۇ؟ ئۇ ھالدا نىمىشقا سوقۇشتۇق؟ سەن مانا — نىمىشقا سوقۇشتۇڭ؟ گېنېراللار ئۈچۈنمۇ؟ تېخى سەن «ئوخشاش» دەيسەن.

— مەن ئۆزۈم ئۈچۈن جەڭ قىلدىم، گېنېراللار ئۈچۈن ئەمەس، راستىنى ئېيتسام، ئۇلارنىمۇ، بۇلارنىمۇ كۆڭلۈم ياققۇرمايدۇ.

— ئەمىسە كىمنى ياققۇرسەن؟

— ھېچكىمنى!

ئولشانوف ئۆيىنىڭ بىر چېتىگىچە يەتكۈزۈپ، چىرت قىلىپ تۈكۈرۈپ، ھېسداشلىق بىلەن كۈلۈپ قويدى. ئۇنىڭ كۆڭلىمۇ ھېچكىمنى ياققۇرمايدىغاندەك كۆرۈنەتتى.

— بۇرۇن سەن مۇنداق ئويلمايدىغاندەك قىلاتتىڭغۇ؟

مىشكا بۇ سۆزنى ئەتەي گىرىگورىينى چېقىۋېلىش ئۈچۈن
ئېيتقان ئىدى، ئەمما گىرىگورىي ئۇنىڭ سۆزىگە رەنجىگەن قىيا-
پەتتە بولمىدى.

— مەن بولاي، سەن بول، ھەممىمىز ھەر خىل ئويلىغان
بىز ...

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ، گىرىگورىينى يولغا سېلىۋېتىپ، ئان-
دىن مىشكىغا ئۆزىنىڭ سەپىرى توغرىلىق ۋە رەئىس بىلەن سۆھ-
بەتلەشكەنلىكى ھەققىدە تەپسىلى سۆزلەپ بەرمەكچى ئىدى، بى-
راق ھازىرقى گەپ — سۆز ئۇنى بىزاۋىتتە قىلىشقا باشلىدى. ئۇ
ئوكرۇگدا كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلىرىنىڭ ئەڭ يېڭى تەسىراتى ئاس-
تىدا تايىنى يوق گەپ تالاشقا چۈشۈپ قالدى؛

— سەن بىزنىڭ بېشىمىزنى ئايلاندۇرغىلى كەلدىڭ-
مۇ، گىرىگورىي! سەن نىمە قىلماقچى ئىكەنلىكىڭنى ئۆزۈڭمۇ
بىلمەيسەن.

— بىلمەيمەن، — گىرىگورىي بۇ سۆزگە جان دەپ
قوشۇلدى.

— سەن بۇ ھاكىمىيەتنى نىمىشقا قاغايسەن؟

— خوش، سەن بۇ ھاكىمىيەت ئۈچۈن نىمانچە جان كۆي-
دۈرۈپ كېتىسەن؟ سەن قاچاندىن باشلاپ، مۇنچىلىك قىزىلىپ-
شىپ كەتكەن ئىدىڭ؟

— بۇ توغرىلىق گەپ قوزغىماي تۇرايلى. ھازىر قانداق
بولسام، شۇنداق دەپ تۇر مېنى، چۈشەندىڭمۇ؟ ھاكىمىيەت توغ-
رىسىدىمۇ كۆپ گەپ قىلما، چۈنكى مەن رەئىس، شۇڭا سەن
بىلەن بۇ يەردە گەپ تالىشىپ ئولتۇرمايمەن.

— ئۇنداق بولسا قويايلى بۇ سۆزلەرنى. مېنىڭمۇ كېتىدۇ

غان ۋاقتىم بولۇپ قالدى. مەن ھىلىقى ئات - ئۇلاق توغرىلىق كىرىپ چىقاي دەپ كەلگەن ئىدىم. سېنىڭ ھاكىمىيىتىڭگە كەلسەك - نىمە دېسەڭ دېگىن - بولمىغۇر ھاكىمىيەت. سەن ماڭا توغرىسىنىلا ئېيت، شۇنىڭ بىلەن گەپنى ئاياقلاشتۇرايلى؛ بۇ ھاكىمىيەت بىزگە، كازاكلارغا نىمە بېرەر؟

— قايسى كازاكلارغا؟ كازاكلارمۇ ھەر خىل بولىدۇغۇ.

— قانداق بولسا بولسۇن، ھەممە كازاكلارغا.

— ئۇلارغا ئەرلىكنى بېرىدۇ، ھوقۇق بېرىدۇ ... سەن

تۇرۇپ تۇر! ... توختا، سەن بىر نىمىنى ...

— مەن 1917 - يىلى شۇنداق دېگەن ئىدىم، ھازىر بولسا

يېڭى نەرسىنى ئويلاپ تېپىش كېرەك! — دەپ گەپنى ئۆلدى

گىرىگورىي، — يەر بېرەمدۇ؟ ئەرلىكنى بېرەمدۇ؟ باراۋەرلىكنى

تەمىن قىلامدۇ؟ ... يەر دېسەڭ، بىزدە ئېشىپ - تېشىپ تۇرۇپتۇ.

ئەرلىكنىڭ ئەمدى لازىمى يوق، بۇنىڭدىن ئارتۇق بولسا كۆ-

چىلاردا ئادەملەر بىر - بىرىنى سويۇپ تاشلايدۇ. ئاتامانلارنى

ئۆزىمىز سايلاپ كەلگەن ئىدۇق، ئەمدىلىكتە تەيىنلىنىدىغان بول-

لۇشتى. ھىلىقى ساڭا قولىنى بېرىپ، خوشال قىلغاننى كىم ساي-

لاپتۇ؟ كازاكلارغا بۇ ھاكىمىيەت قىرغىنچىلىق، ئاپەتتىن باشقا

ھېچنەمە ئېلىپ كەلمەيدۇ! مۇزىكلەرنىڭ ھاكىمىيىتى، بۇلارنىڭ

ئۆزلىرىگەلا كېرەك. ئەمما بىزگە گېنېراللارنىڭمۇ كېرىكى يوق.

كوممۇنىستلار بولسۇن، گېنېراللار بولسۇن ھەممىسى ئوخشاش

بويۇنتۇرۇق.

— بۇ ھاكىمىيەت باي كازاكلارغا كېرەك ئەمەس، باشقى-

لارغىچۇ؟ ھەي، ئەخمەق كاللا! يېزىدا بايلاردىن بار - يوقى

ئۈچ كىشى بار، قالغانلىرى كەمبەغەل ئەمەسمۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە

ئىشچىلارنى نەگە قويىسەن؟ ياق، بىز سەن بىلەن مۇنداقلا بىكىرىپ-
لىشەلمەيمىز! باي كازاكلار ئاچلارغا توپغان ئېغىزلىرىدىن پارچە
لوقىلارنى بۆلۈپ بەرسۇن. بەرمىسە قىزىل ئېتىنى شۇلۇ-
ۋالىمىز! ئەمدى بەس پان - پومىششىكلارنىڭ قورغانلىرى! ئۇلار
يەرلەرنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشتى ...

— بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشىمىدى، سوقۇشتا يېڭىپ، قولغا
كىرگۈزدى! ئاتا - بوۋىلىرىمىز بۇ يەرلەرنى قېنى بىلەن سۇ-
غارغان، شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ، بىزنىڭ قارا تۇپراق يېرىمىز ئۈنۈم
بېرىدىغاندۇ.

— بەرىمىز، مۇھتاجلار بىلەن ئورتاقلىشىش، تەڭ بۆلۈ-
شۇش كېرەك. باراۋەرلەشتۈرۈش دەيدىكەنمىز، ھەقىقى بارا-
ۋەرلەشتۈرۈش كېرەك. سەن بىكاردىن - بىكارغا ئىشلەپ يۈرىسەن.
ئۆگزىدىكى شامال بايراقچىسىدەك، شامال قايسى تەرەپكە سوقسا،
سەنمۇ شۇ ياققا سوقىسەن. ساڭا ئوخشاش ئادەملەر ھاياتىنى لاي-
لىتىپ قويىدۇ!

— توختا، تىللىماي تۇر! مەن كونا دوستلۇغىمىز بويىچە
كۆكرىگىمدە قايناپ تاشقان ئىچكى سىرىمنى ساڭا ئېيتىش ئۇ-
چۈن كەلدىم. سەن باراۋەرلەشتۈرۈش دەپسەن ... بولۇپمۇ بىر
مۇشۇ سۆز بىلەن قارا خەلقنى ئۆزىگە ئىلىندۈرۈپ كەلدى.
ياخشى سۆزلەرنى ياغدۇرۇۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر يەمگە
ئىنتىلگەن بېلىقتەك، قارماققا ئىلىندىغۇ! قېنى بۇ باراۋەرل-
شىش نەدە؟ قىزىل ئارمىيىنى ئالايلى: مانا بىزنىڭ يېزىدىن
بېسىپ ئۆتتىغۇ. ۋىزۋوت كوماندىرى خۇرۇم ئۆتۈك كېيگەن، «ۋانىك»
(كېچىك ئەسكەر) بولسا ئايغىنى لاتا چۇپرەك بىلەن تاڭغان.
كومىسسارىنى كۆرسەڭ كىيىم - كېچىكى پۈتۈنلەي كۆن - خۇرۇم

دىن. خاھى ئىشتىنى، خاھى تۇجۇركىسى كۆن - خۇرۇمدىن تىپ
كىلىگەن، باشقىلارغا بولسا بىرەر بەتىنىكىگە كۆن رەخت يېتىشمەپ
دۇ. ئۇلار قۇرغان ھاكىمىيىتىنىڭ بىر يىلى مانا شۇنداق تۇت
تى. ئۇلار چوڭقۇر يىلتىز تارتقاندىن كېيىن باراۋەرلىكنىڭ
نەگە كەتكەنلىكىنى بىلمەي قالسىەن! ... فۇرونتتا شۇنداق گەپ
بار ئىدى: «ھەممەيلەن باپ - باراۋەر بولىمىز. كوماندىرلارنىڭمۇ،
سولداكلارنىڭمۇ ما ئاشى ئوخشاش بولىدۇ! ...» ياق! بۇ ئالدام
چىلىق بىلەن ئېيتىلغان سۆز ئىكەن! مۇبادا پان - پومىششىكلار
يامان دىيىلىپ كەلگەن بولسا، ئۇ ھالدا قۇللۇقتىن كېلىپ چىققان
نومۇسىسىز پان ئۇنىڭدىن 100 ھەسسە يامان! ئوفىتسېرلەر قان
چىلىك رەزىل بولسىمۇ، ئاددى كازاكلاردىن بىرەرسى ئوفىتسېر
بولسا يېتىلا ئۇل، ئۇنىڭدىنمۇ يامانراق ئادەمنى تاپالمايسەن.
ئۇنىڭ ئالغان بىلىمىمۇ كازاكنىڭ بىلىمى بىلەن ئوخشاش:
ئۆكۈزنىڭ قۇيرۇقىنى تولغاشنىلا ئۈگەنگەن، ئەمما قارساڭ خەلق
قە فوشۇلۇۋېلىپ، قولغا كىرگۈزگەن ھاكىمىيىتىدىن مەس بولۇۋا-
لىدۇ - دە، مۇشۇ ئورنىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈنلا ئاشەلارنىڭ
تېرىسىنى سويۇشقا تەييار.

— سېنىڭ سۆزلىرىڭ ئەكسىيەتچىل! — دىدى ئىۋان ئالېك
سىيېۋىچ سوغاقتىن، ئەمما گىرىگورىيغا تىكىلىپ قارىدى، —
سەن مېنى ئۆزەڭنىڭ چۆنەك - ئىزىڭغا سالالمايسەن، مەنمۇ سې-
نى ئۆز تەرىپىمگە تارتماقچى ئەمەسمەن. مەن سېنى ئۇزاقتىن
بۇيان كۆرمىگەن ئىدىم، يوشۇرمايلا ئېيتاي: سەن باشقىچە
بولۇپ قاپسەن. سەن سوۋېت ھاكىمىيىتىگە دۈشمەنسەن!

— مەن سەندىن بۇ سۆزنى كۈتمىگەن ئىدىم... مۇبادا مەن
ھاكىمىيەت نوغرىسىدىكى ئوي - پىكىرىمنى ئېيتسام، بۇنىڭلىق

بىلەن ئەكسىيەتچى بولۇپ فالامدىمەن؟ كادېت بولۇپ قالامدىمەن؟
ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ ئولشا نوفنىڭ تاماكا خالىتىسىنى
ئالدى، ئەمدى يۇمشاقراق سۆزلەپ، مۇنداق دېدى:

— مەن ساڭا قانداق گەپ ئۇقتۇرالارمەن؟ كىشىلەر ئۆز
مىڭسى بىلەن چۈشىنىۋالدى. يۈرىكى بىلەن چۈشىنىدۇ؟ مەن
ئۆزەم نادان ۋە چالا ساۋات بولغانلىغىم ئۈچۈن سۆز بىلەن چۈ-
شەندۈرۈش قولۇمدىن كەلمەيدۇ. شۇڭا كۆپ نەرسىگە پايپاسلاپ
يېتىۋالسىمەن...

— بولدى فىلىڭلار! — دەپ قەھرى بىلەن ۋاقىرىدى
مىشكا.

ئۇلار ئىجرائىيە كومىتېت بىناسىدىن بىللە چىقىشتى. گ-
رىگورىي ئۇنچىقىمايىتى.

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ بۇ ئۇنچىقىماسلىقتىن ئوڭايسىزلىنىپ،
تالاش - تارتىشتا ئېيتىلغان يات پىكىرلەرنى ئۆزىگە تاپسىم-
دى، چۈنكى بۇ پىكىرلەردىن ئۇ يىراق ئىدى ۋە تۇرمۇشقا باشقا
نۇقتىدىن قارايتتى، شۇڭا خوشلاشقاندا مۇنداق دېدى:

— سەن مۇنداق ئوي - پىكىرلىرىڭنى ئىچىڭدە ساقلا. ئۇن-
داق بولمىغاندا، سەن ماڭا تونۇش بولساڭمۇ ۋە سىلەرنىڭ پېت-
رو ئەڭ يېقىن كىشىم بولسىمۇ، ئەمما ساڭا قارشى تۇرۇشنىڭ چا-
رە - ئامالىنى تاپالايمەن! كازاكلارنى تەۋرەتمەي، جىم يۈر،
ئۇنىڭسىزمۇ ئۇلار تەۋرەنمەكتە. بىزنىڭ يوللىرىمىزدا توسالغۇ بولما.
يەنىچىپ ئۆتۈپ كېتىمىز!... خەير - خوش!

گرىگورىي شۇنداق بىر تۇيغۇنى باشتىن كەچۈرۈپ كېلەت-
تىكى، گويا بوسۇغىدىن بىرلا ئاتلاپ ئۆتكەندەك بولدى ھەمدە
بۇرۇن ئۇنىڭغا ئېنىق بولمىغان نەرسىلەر ئەمەلىيەتكە كۆتۈلىگەن

دە ئىنتايىن روشەن بولۇپ، كۆز ئالدىدا باش كۆتەردى. ئۇ، ھەقىقەتتە، گەپ تەگىشىش ئەسناسىدا پەقەت شۇ كۈنلەردە ئويلاپ كەلگەن ۋە ۋۇجۇدىدا يىغىلىپ، چىقىش يولى ئىزلىگەن نەرسىلەرنى بايان قىلدى. بۇ ئىككى نەرسەنىڭ پىرىنسىپال كۈرەشىدە ئىككىلەن تەرەپنى ئېتىراپ قىلماي، خاتاغا چىقىرىپ، ئوتتۇرىدىكى چېگرىدا تۇرغانلىقتىن، ئۇنىڭدا تىنىم تاپمايدىغان يوشۇرۇن نارازىلىق پەيدا بولدى.

مىشكا ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ بىلەن بىللە كېلىۋاتاتتى. ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ ئوكرۇگ رەئىسى بىلەن ئۇچراشقانلىقى توغرىسىدا قايتىدىن گەپ قوزغىغان ئىدى. ئەمما سۆزگە كىرىشكەندە، گېپىنىڭ رەڭگى ئۆڭۈپ، زۆرۈرىيىتى قالمىغاندەك تۈيۈلدى. ئۇ ئاۋالقى كەيپىياتقا قايتىشقا ئۇرۇنۇپ كۆرگەن بولسىمۇ، قادىر بولالمىدى: بىر نەرسە كۈندىلەك تۇرۇۋېلىپ، ئۇنىڭ شاتلىنىشىغا، ئۆپكەسى بىلەن چۈچۈك، مۇزدەك ساپ ھاۋانى سۈمۈرۈشىگە توسقۇنلۇق قىلدى. بۇنىڭغا توسقۇن بولغان نەرسە گىرىگورىي ئىدى، ئۇنىڭ بىلەن قىلىشقان گەپ - سۆز ئىدى. شۇلارنى ئەسلىپ، ئۆچمەنلىك بىلەن مۇنداق دىدى:

— گىرىشكىغا ئوخشاشلار كۈرەشتە ئاياق ئاستىدا پۇتلىشىپ يۈرىدۇ. پەسكەش! قىرغاققا يېقىن كېلەلمەيدۇ، كەچكۈلدە ئۈزۈپ يۈرگەن كالا تىزىگىگە ئوخشايدۇ. يەنە كېلىدىغان بولسا گەجىسىدىن ئىتتىرىپ قوغلىۋېتىمەن! ئۇ تەشۋىقات يۈرگۈزۈشكە باشلىسا، بىز ئۇنىڭ ئولتۇرغان يېرىنى تاپىمىز... خوش، مىشاتكا، سەن نىمە قىلىۋاتىسەن؟ ئىشلىرىڭ قانداق كېتىۋاتىدۇ؟

مىشكا ئۆزىنىڭ بىر ئىشىنى ئويلاپ كېلىۋاتاتتى، بۇ سۇئالغا جاۋاب تېلىنىپلا قويدى.

بىر مەھەللىدىن ئۆتكەندىن كېيىنلا كوشىۋېتىش ئىمان
لېكسىيىۋىچقا قايرىلىپ قارىدى، ئۇنىڭ قىز بالىنىڭكىدەك پۇل
تېپىپ تۇرغان لەۋلىرىدە يوشۇرۇن نەبەسسۇم جىلۋىلىنەتتى.
— مانا، ئالېكسىيىۋىچ، سىياسەت دىگەن نىمە ئىياۋۇز
نەرسە، قۇرغۇر! نىمە ھەققىدە سۆزلىسەڭمۇ بولۇۋېرىدۇ، ئەمما
ئۇنچىلىك قېنىڭنى بۇزمايسەن. مانا گىرىشكا بىلەن پاراك باش
لاندى... بىز ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆسكەن تەڭ قۇرلارمىز، مەك
تەپتە بىللە ئوقۇدۇق، فىزىلارنىڭ ئارقىسىدىن بىللە يۈردۈق، ئۇ
ماڭا بىر تۇققان دەكلا ئىدى... بايا ئۇ بىمەنە سۆزلەرنى قىلىپ
ۋېرىپ، ئوغامنى قاينىتىپ قويدى. يۈرگىم كۆپۈپ كەتتى، كۆك
رىگىمدە دەل تاۋۇزدەك بىر نەرسە تۇرغاندەك بولدى. ئۇ ھا-
مان ۋۇجۇدۇمنى تىرتىتىۋاتىدۇ! ئۇ مېنىڭ ئەڭ ئېچىنىشلىق نىمە
مېنى تارتىۋېلىۋاتقان دەك بولۇۋاتىدۇ، مېنى تالاۋاتقان دەك بولۇ-
ۋاتىدۇ! مۇنداق پاراك ئاستىدا ئادەم ئۆزىنى بوغۇزلاپ تاشلاش
مۇمكىن. بۇ ئۇرۇشتا ئۇرۇق - تۇققان، قۇۋم - قېرىنداش يوق.
ماڭىدىغان يولۇڭ سىزىلغان ئىكەن، شۇ يول بىلەن مېڭىۋەر! —
مىشكىنىڭ ئاۋازى چىدىغۇسىز ئەلەم بىلەن تىترەيتتى، — مەن
ئۇنىڭغا يۈرگەن قىزلىرىمنىڭ تەلىپىنى تەرتقۇزۇپ قويغاندىمۇ،
ھازىرقى سۆزلىرى ئۈچۈن رەنجىگەندەك رەنجىمىگەن ئىدىم. بۇ
ئىش مېنىڭ روھىغا قاتتىق تەسىر قىلدى.

لىقلاردا قار كۆچكۈنلىرى غاراس - غاراس غۇلاپ چۈشەتتى،
دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدە ئورمان غۇۋۇلدايتتى. ئەمەن دەرىخە
نىڭ تېنىدىكى مۇزلار ئېرىپ، قارىيىپ قالغان. شاخلاردىن ئاق
قان تامچىلار قارلارنى تېشىپ ئۆتۈپ، چىرىگەن ياپراقلارنىڭ
ئاستىدا ئىلىپ قالغان يەرگىچە يېتىپ باراتتى. باھارنىڭ دە
ماقنى مەس قىلىدىغان ئىللىق ھاۋاسى كىشىنى ئۆزىگە مەپتۇن
قىلاتتى. گىلاسلىق باغلاردىن خۇش پۇراق تارقىلاتتى. دون دەر -
ياسىنىڭ مۇز بېتىدە تۆشۈكلەر پەيدا بولدى. قىرغاق تۈۋىدىكى
مۇزلار يىراقلاپ، كىچىكلەرنى ياقىدىكى يېشىل، سۈزۈك سۇلار
بېسىپ كەتتى.

دونغا سىنا رەت ئېلىپ كېتىۋاتقان كارۋان ھارۋىلار تاتارس -
كىدا ئات - ئۇلقلارنى ئالماشتۇرۇشى كېرەك ئىدى. بۇلارغا
ھەمرا قىلىنغان قىزىل ئارمىيە جەڭچىلىرى ياۋۇز يىگىتلەر بولۇپ
چىقتى. بۇلارنىڭ باشلىغى ئىۋان ئالىكسىيېۋىچقا كۆز - قۇلاق
بولۇپ ئارقىدا قالدى؛ ئۇ ئالىكسىيېۋىچقا ئوچۇقتىن -
ئوچۇق: «مەن سەن بىلەن بىللە ئولتۇرىمەن، ئۇنداق بولمىغاندا،
كىم بىلىدۇ، پۇرسەت تاپساڭلا قېچىپ كېتسەن!» - دىدى. شۇ
سۆزنى دىدى - دە، قالغان ئادەملەرنى ئات - ئۇلاق تېپىشقا
ئەۋەتتى. 47 جۈپ ئات قوشۇلىدىغان ھارۋا كېرەك ئىدى. چا -
پارمەن يېمىلەن مېلىخوفلارنىڭكىگە يېتىپ باردى.

— ئاتلىرىڭلارنى ھارۋىغا قوشۇڭلار، بوكوۋسكاياغا سىنا -
رەت ئېلىپ بارىمىز! - دىدى ئۇ.

پېترو ئۇنىڭغا بۇرۇتسىمۇ مەدىرلاتماستىن، خىگىلدىدى؛
— ئاتلارنىڭ پۇتىغا قان چۈشۈپ قالغان، بايتال بىلەن
تۈنۈگۈن مەن يارىدارلارنى ۋېشېنسكاياغا ئېلىپ باردىم.

يېمىلەن بىر ئېغىز گەپ قىلماستىن، ئاتخانىغا ماڭدى. يېمىلەن يالاڭباش ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، ئۇنى چاقىرىپ توختاتتى:

— ئاڭلىدىڭمۇ؟ توختاپ تۇر ... بەلكىم قالدۇرۇپ قويارسەن؟

— ئاغزىڭغا كەلگەننى دەۋەرمىسەڭچۇ! — يېمىلەن پېتروغا ئىنتايىن جىددىلىك بىلەن باشتىن — ئاياق قاراپ قويۇپ مۇنداق دېدى، — سىلەرنىڭ ئاتلىرىڭلارنى بىر كۆرگۈم بار، ئۇلارنىڭ پۇتىغا قېنى قانداق قان چۈشكەن ئىكەن؟ بولغا بىلەن بوغۇنلىرىغا ئەتىي مىخ قېقىپ قويىدۇڭلارمۇ — يوق؟ سەن تولا كۆزۈمنى بويىما! سەن قانچىلىك ئات تىزىڭنى كۆرگەن بولساڭ، مەن شۇنچىلىك ئاتلارنىڭ ئۆزىنى كۆرگەن ئادەمەن. قېنى، ھار — ۋىنى قات! ئات بولامدۇ ياكى ئۆكۈزمۇ، بەرىبىر، ھارۋا بىلەن گىرىگورىي بىللە ماڭدى. يولغا چىقىش ئالدىدا ئۇ لىپىپىدە ئاشخانىغا كىردى، بالىلىرىنى سۆيۈپ تۇرۇپ، ئالدىراش مۇنداق دېدى:

— بازارلىق نەرسە ئېچىكىلىپ بېرىمەن، ئەمما سىلەر بۇ يەردە تەنتەكلىك قىلماڭلار، ئاپاڭلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلاڭلار، — ئۇندىن كېيىن پېتروغا قاراپ، — سىلەر مېنى ئويلىماڭلار، مەن يىراققا بارماسمەن، ئەگەر بوكوۋىسكا يادىنىمۇ نېرىغا قوغلايدىغان بولسا، ئۆكۈزلەرنى تاشلاپ قايتىپ كېلىمەن، ئەمما يېزىغا كەلمەيمەن. سىڭىنىدىكى ھاممانىڭ ئۆيىدە مەلۇم ۋاقىتنى ئۆتكۈزىمەن... پېترو، سەن بېرىپ كۆرۈشۈپ تۇرغىن، بۇ يەردە تۇرۇپ كۈتۈش، نىمەشقىمدۇ ماڭا قورقۇنچلۇقتەك تۇرىدۇ. — دېدى — دە، كۈلۈمسىرەپ قويدى، — خوش، سالامەت بولۇڭلار! ناتاشكا، مېنى تولا سېغىم

ئىپ، چىرايىڭنى سارغايتما!

ئوزۇق - تۆلۈك ئامبىرى قىلىنغان موخوف ماڭىزىنىڭ
يېنىدا سىنارەت قاچىلانغان يەشىكلەرنى ھارۋىغا بېسىپ يولغا
چىقىشتى.

«ئۇلار ياخشىراق كۈن كەچۈرەيلى، دەپ سوقۇشۇۋاتىدۇ،
بىز بولساق ئۆزىمىزنىڭ ياخشى تۇرمۇشىمىز ئۈچۈن ئۇرۇشتۇق،—
گىرىگورىي ئۆكۈزلەرنىڭ تەكشى قەدىمى بىلەن تەۋرىنىپ ھامان
بايىقى پىكىرلىرى توغرىلىق ئوي سۈرەتتى، ئۇ چاننىڭ ئۈستىدە
بېشىنى چەكمىنى بىلەن پۈركەپ يانپاشلاپ ياتاتتى، — ھاياتتا
چىن ھەقىقەت يوق. كىمنى كىم يەڭسە، ئۇ ئا شۇيەڭگەن ئادىمىنى
چايناپ يەۋىتىدىغان ئوخشايدۇ... مەن بولسام باشقا بىر بىھۇدە
ھەقىقەتنى ئىزلەپتىمەن. دىلىم خەستە بولدى،
ئۇياق - بۇياققا چايقالدىم. ئاڭلىشىمچە، بۇرۇنقى زاماندا دون
نى تاتارلار تەھقىرلىگەن ئىكەن، يەرلەرنى تارتىۋېلىش، قۇللۇق
ئاسارەتكە سېلىش ئۈچۈن كەلگەن ئىكەن. ھازىر بولسا رۇس!
ياق! مەن بۇنىڭغا كۆنەلمەيمەن! ئۇلار ماڭا ۋە ھەممە كازاكلارغا
يات. كازاكلار ئەمدى ئەقلىنى تاپار. قۇرۇننى تاشلاپ كېتىش
كەن ئىدى، ئەمدىلىكتە ھەرقايسى ماڭا ئوخشاش: ئاھ،
ئىست! — دىيىشىمەكتە، بىراق كېچىككەن.»

يېقىن يەرلەردە — يول ياقىسىدا قورايىلار تۆسكەن، ئې
دىرلار جىمىرلاپ تۇراتتى، ئىرماش - چىرماش ئۇششاق سايىلار
قارشى تەرەپتىن ئۇزۇپ كېلىۋاتقاندا ك ئىدى، يەنىمۇ ئىلگىر
لەپ ماڭغاندا قارلىق دالا، دائىرە شەكلىدە ئەگىپ، چانا بىلەن
تەڭلا جەنۇبقا قاراپ ئالغا سىلجىيتتى. يول تۈگىتىپ بولمايدى
نغان دەرىجىدە ئۇزۇنغا سوزۇلغان بولۇپ، كىشىنى ئېزىپ، زېرىك

تۈرەتتى، ئۇيغۇغا ئۈندەيتتى.

گىرگورىي ئۆكۈزلەرگە خوشياقماسلىق بىلەن ۋاقىرلاپ قويۇپ، تېگىلغان يەشىكلەرنىڭ يېنىدا ئۈگدەپ، تەۋرىنىپ باراتتى. تاماكا چېكىۋالغاندىن كېيىن، قۇرۇق قاشقا بىدە ۋە ئىيۇن كۈنلىرىنىڭ يېقىملىق ئىسى ئاڭقىپ تۇرغان چۆپكە يۈزىنى يېقىپ، ئاستىلا ئۇيغۇغا كەتتى. چۈشىدە ئۇ ئاكىسىنى بىلەن بىللە شىلدىرلاپ تۇرغان ئىگىز زىرائەتنىڭ ئىچىدە يۈرەر ئىمىش. ئاكىسىنى بىر بوۋاقنى ئاۋايلاپ كۆتىرىۋالغان، يان تەرەپتىن گىرگورىيغا ئوغرىلىقچە يالت - يۇلت قاراپ قوياتتى. گىرگورىي يۈرىكىنىڭ دۈپدۈلدەپ سوغۇشىنى، باشاقلارنىڭ بىر ئاھاڭدا شىرتىلىشىنى ئىشەتتەتتى، چەت - ياقىدىكى گىيالارنىڭ چۆچەكتە تەسۋىرلەنگەندەك ئاجايىپ كەشتىسىنى، ئاسماننىڭ يۈرەكنى ئېزىدىغان دەرىجىدە كۆپ - كۆك ھەشەمەتلىگىنى كۆرەتتى. ئۇنىڭ كۆكرىگىدە بىر تۇيغۇ چېچەكلىگەن، بۇ تۇيغۇ بۇزۇلداپ قاينايتتى، ئۇ ئاكىسىنى بۇرۇنقىدەك مەجنۇنى بىناۋا قىلىدىغان مۇھەببەت بىلەن ياخشى كۆرەتتى، ئۇ بۇنى پۈتۈن جان - تېنى بىلەن، يۈرىكىنىڭ ھەر بىر تېپىشى بىلەن سېزەتتى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ بۇ ئەھۋالنىڭ ئوڭى ئەمەس، چۈشى ئىكەنلىگىنى، كۆز ئالدىدا ئۆلۈكتەك جىمجىت ھاڭ ئېچىلىپ تۇرغانلىقىنى چۈشىنىپ تۇراتتى. يەنە تېخى بۇ چۈشتىن خۇرسەن بولاتتى ۋە ئۇنى چىن ھايات دەپ بىلەتتى. ئاكىسىنى يەنە شۇ بەش يىل بۇرۇنقى ئاكىسىنى ئىدى، ئەمما ئۇ بۇرۇنقىدىن ئېغىر - بېسىق بولۇپ قالغان، مۇئامىلىسىمۇ سوغاقراق. گىرگورىي، ئاكىسىنىڭ بىر يېنىغا چۈشۈپ تۇرغان يىپەكتەك يۇمشاق چەمبىرەك چېچىنى (ئۇنى شامال يەلپۈلتىپ ئوينىتتى)، ئاپپاق رومىلىنىڭ

ئىككى ئۇچىنى شۇنداق كۆزنى قاماشتۇرىدىغان دەرىجىدە ياققال كۆردىكى، ئوڭىدا ھېچقاچان كۆرمىگەن ئىدى... ئۇ چاننىڭ بىر سىلىكىنىشىدىن ئويغىنىپ، ۋاراڭ - چۇرۇڭدىن پۈتۈنلەي ئۇيقۇسى ئېچىلىپ كەتتى.

ئالدى تەرەپتىن بۇلارغا قاراپ نۇرغۇنلىغان ئات - ئۇلاق، ھارۋا - چانلار كېلىۋاتقان ئىكەن، ئۇلار بىر ياندىن ئايلىنىپ ئۆتۈۋەردى.

— نىمە توشۇۋاتىسىلەر، يۇرتداشلار؟ — دېدى گىرىگور، رېينىڭ ئالدىدا كېلىۋاتقان بودوۋىسكوف خىرىلىدىغان ئاۋاز بىلەن توۋلاپ.

چانلارنىڭ تاپانلىرى غىچىرلايتتى، ئۆكۈزلەرنىڭ ئاچا تۇياقلىرى قارنى غاچىلىدىتىپ دەسسەپ كېلەتتى. ئالدى تەرەپتىن كېلىۋاتقان چاندىكىلەر ئۇزاققىچە ئۇنچىقىشىمىدى. بىر ھا - زادىن كېيىن بىرسى جاۋاپ قايتۇردى:

— ئۆلۈكلەر! كېزىك كېسىلىدىن ئۆلگەنلەر...

گىرىگورىي بېشىنى كۆتىرىپ قارىدى. ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر چاننىڭ ئۈستىدە سۈر شىنېل كىيگەن جەسەتلەر قاتار يې - تىشاتتى، ئۈستىگە بىرىزىنت يېپىلغان ئىدى. گىرىگورىيىنىڭ چا - نىسىنىڭ يان گىرۋىكى غىرىلداپ تېز كېتىۋاتقاندا، ئاشۇ ئۆتۈپ كېتىۋاتقان چاندىن چۈخچىيىپ چىقىپ تۇرغان بىر قولغا سو - قۇلۇپ كەتكەن ئىدى، بۇ جانسىز قول چۆيۈندەك جىغىلداپ كەتتى... گىرىگورىي پەرۋا قىلماستىن، شارىتلا ئايلىنىپ ئۆتۈپ كەتتى.

قاشقا بىدىنىڭ چۈچۈمەل پۇرىغى دىماققا ئۇرۇلۇپ، ئۇيقۇ كەلتۈرەتتى، يېرىم - ياتا ئۇنتۇلغان ئۆتمۈشكە يۇمشاققىنا يۈ -

زىنى بۇراپ، يۈرىگىنى بايىقى سېزىمىنىڭ ئۆتكۈرلەشكەن بېسىمغا تەككۈزۈشكە يەنە بىر قېتىم مەجبۇر بولدى. گىرىگورىي يەنە چا- نىغا ئۆزىنى تاشلىدى - دە، قاشقا بىدىنىڭ سېرىق شېخىغا مەڭ- زىنى يېقىپ، جېنىنى سىقىرىتىدىغان، شۇنىڭ بىلەن بىللە يېقىملىق بىر ئاغرىقنى باشتىن كەچۈرەتتى. ئۆتمۈش خاتىرىلەر بىلەن جا- راھەت بولغان يۈرىگى ئىگىز - پەس سوقۇپ، ئۇزاققىچە ئۇيقۇسىنى قاچۇردى.

22

يېزا ئىنقىلاۋىي كومىتېتىنىڭ ئەتراپىدا بىرقانچە ئادەم توپلىشىپ تۇراتتى، ئۇلار: تۈگمەن ئىشچىسى داۋىدكا، تىموفىي، موخوفنىڭ بۇرۇنقى ھارۋىكىشى يېمىلەن ۋە چوقۇر موزدۇز فىلىكا ئىدى. ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ ئۆزىنى يېزىدىن ئايرىپ تۇرغان كۆزگە كۆرۈنمەس تامنىڭ بارلىغىنى كۈندىن - كۈنگە كۈچلۈكرەك ھېس قىلىپ، ئۆزىنىڭ كۈندىلىك خىزمىتىدە پەقەت ئاشۇ كىشى- لەرگە تايىناتتى. كازاكلار مەجلىسكە كەلمەيدىغان بولۇپ قالدى، كەلگەن تەقدىردىمۇ، داۋىدكا ۋە باشقىلار يېزىنى تۆت - بەش قېتىم ئايلىنىپ، ئۆيىمۇ ئۆي يۈگۈرگەندىن كېيىنلا كېلىشەتتى، كەلگەندىن كېيىن بىرەر ئېغىز سۆز قىلماستىن، ھەممىگە قوشۇلات- تى. ياشلار خېلىلا ئۈستۈنلۈكنى ئىگەللىدى. ئەمما بۇلارنىڭ ئا- رىسىدىمۇ ھېسداشلىق قىلغۇچىلار يوق ئىدى. مەيداندا يىغىن

بولغاندا ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ تاشتەك قېتىپ تۇرغان يۈزلەرنى،
يات، ئىشەنچسىز كۆزلەرنى، قاپىغىدىن قار يېغىپ تۇرىدىغان
بەدەنلەرنى كۆرەتتى. مانا شۇ سەۋەبتىن يۈرگى مۇزلاپ كې-
تەتتى، كۆزلىرى مۇڭغا تولاتتى، ئاۋازى سۇسلىشىپ، ئىشەنچسىز
چىقاتتى. چوقۇر فىلكا بىر قېتىم ئەتەي مۇنداق دىدى:

— بىز يېزىدىن ئايرىلىپ قالدۇق، يولداش كۈتلىرىڭ!
خەلق ھۆكىمرەپ، قۇترايدىغان بولۇۋالدى. تۈنۈگۈن يارىدار قى-
زىل ئەسكەرلەرنى ۋېشكىغا ئاپىرىش ئۈچۈن ئات - ھارۋىغا بار-
سام، بېرىشقا بىرمۇ ئادەم چىقمىدى. ئاجراشقانلارنىڭ بىر ئۆيدە
تۇرۇشى تەس ئىشقا...

— ھاراق ئىچىشكىنى ئىچىشكەن! — دەپ ئۇنىڭ سۆزى-
نى قۇۋۋەتلىدى يېمىلەن تۇرۇپكىسىنى شوراڭ تۇرۇپ، — ھەممە
ئۆيدە ساموگون قاينىتىشىدۇ.

مىشكا كوشىۋوي قاپىغىنى تۈرۈپ، ئىچىدىكى ئوي - پىك-
رىنى باشقىلاردىن يوشۇراتتى، بىراق ئۇنىڭمۇ سەۋرى - تاقى-
تى قالمايىدى. كەچقۇرۇن ئۆيگە كېتىۋېتىپ، ئىۋان ئالېكسىيېۋىچقا:
— ماڭا مىللىتىڭ بەرگەن، — دىدى.

— نىمە قىلسەن؟

— مانا گەپ! قۇرۇق قول يۈرۈشكە قورقىمەن ياكى سەن
ھېچنىمنى كۆرمىەيۋاتامسەن؟ مېنىڭ ئويلىشىمچە، بىز بە-
زىبىر ئادەملەرنى ... گىرىگورىي مېلىخوفنى،
بولدىرېۋ قېرىنى، ماتۋېي كاشۋلىنى، مىرون
كورشۇنوفنى قاماققا ئېلىش كېرەك. بۇ گېزەندىلەر كازاكلارنىڭ
قۇلىغىغا پىچىرلاپ، گەپ تارقىتىپ يۈرۈشىدۇ... دونېتسنىڭ نې-
رمىقى تەرىپىدىن ئۆز كىشىلىرىنىڭ كېلىشىنى كۈتىدۇ.

ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ تازا بىر ئەسنەپ، غەمكىن ھالدا قولىغا

شلتىدى:

— ھەي! ئەگەر بۇ يەردىن تارتىپ چىقىرىشقا باشلىساق، ئۇ

چاغدا نۇرغۇن ناخشا باشلاپ بېرىدىغانلارنى تارتىپ چىقىرىش لازىم بولىدۇ. كىشىلەر ئۆرە - تۆپە بولۇپ كېتىدۇ... بەزىبىرلىرى بىزگە ھېسداشلىق قىلىسىمۇ، ئۇلار سىرون كورشۇنوفقا قارايدۇ، ئۇنىڭ مېتېكسى دوتېتسىنىڭ بېرىقى تەرىپىدىن كېلىپ، ئۈچەي-باغرىمىزنى چۇۋۇۋېتىدۇ، دەپ قورقۇشىدۇ.

ھايات كەسكىن ئۆزگىرىپ كەتتى. ئەتىسى ۋېشېنىسكا يادىن ئاتلىق چاپارمەن بۇيرۇق ئېلىپ كەلدى: ياي ئائىلىلەرگە ھەربى سېلىق سېلىنسۇن، دىيىلگەن ئىكەن. يېزىنىڭ تۆلەيدىغان سېلىقى 40 مىڭ سوم ئىكەن. تەقسىملەندى. بىر كۈن ئۆتتى. سېلىق ئاق چىسىدىن ئىككى قاپ يىغىلدى، 18 مىڭ سومدىن ئازىغا كۆپ ئىدى. ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ ئۆكرۇگدىن سېلىقنىڭ ئازراق بولۇ-شىنى سورىغان ئىدى. ئۇ يەردىن ئۈچ ساقچى بۇيرۇق ئېلىپ كەلدى: «سېلىق تۆلىمىگەنلەر قولغا ئېلىنىپ، مۇھاپىزەتچى بىلەن ۋېشېنىسكاياغا ئەۋەتىپ بېرىلسۇن» — دىيىلگەن ئىكەن. تۆت قېرى بوۋاينى بۇرۇن موخوفنىڭ قىشتا ئالما ساقلايدىغان پودۋال ئۆيىگە ۋاقىتلىق رەنە ئورنىدا ئولتۇرغۇزۇشتى.

يېزا ئەنسىزلىككە چۈشكەن ھەرە ئۇۋىسىغا ئوخشاپ قالدى. كورشۇنوف قىممىتى چۈشكەن ئاقچىنى مەھكەم سىقىملاپ، سېلىق تۆلەشى كەسكىن رەت قىلدى. ئەمما ئۇنىڭغىمۇ ياخشى تۇرمۇش بىلەن ھېساپ - كىتاپ قىلىدىغان ۋاقىت كەلگەن ئىدى. ئۆكرۇگدىن ئىككى كىشى كەلدى: بىرسى، يەرلىك دېلۇلار تېرگاۋچىسى بولۇپ، بۇرۇن 28 - پولىكتا ئەسكەرلىكتە بولغان ۋېشېنىسكايا -

لىق ياش كازاك ئىدى؛ يەنە بىرسى، خۇرۇم چاپانىنىڭ ئۈستىگە جۇۋا كىيىۋالغان ئادەم ئىدى. بۇلار ئىنقىلاۋىي ھەربى سوتىنىڭ تونۇشتۇرۇش قەغىزىنى كۆرسىتىپ، ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ بىلەن بىللە ئىشخانىنىڭ ئىچىگە بېكىتىۋالدى. تېرگاۋچىنىڭ شىركى خېلى ياشقا بېرىپ قالغان، ساقال - بۇرۇتى پاكىز قىرىلغان ئادەم بولۇپ، چىچەنلىك بىلەن سۆز باشلىدى:

— ئوكرۇگقا نارازىلىق ھەركەتلەر سېزىلمەكتە. بۇ يەردىكى ئاق گۇۋاردىيىنىڭ قالدۇقلىرى باش كۆتىرىپ، ئەمگەكچى كازاكلارغا ۋەسۋەسە سېلىشقا باشلىدى. بىزگە ئەڭ دۈشمەن بولغانلارنىڭ ھەممىسىنى يوقىتىش لازىم. ئوقتىسېرلەرنى، پوپلارنى، ئاتامانلارنى، ژاندارمىلارنى، بايلارنى — بىزگە قارشى ئاكتىپ كۈرەش قىلغانلارنىڭ ھەممىسىنى تىزىملاپ، رويخېتىنى تاپشۇرۇپ بەر. تېرگاۋچىغا ياردەملەش، ئۇ بەزىبىرلىرىنى بىلىدۇ.

ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ ساقال - بۇرۇتى قىرىلغان، خوتۇن كىشىنىڭ يۈزىگە ئوخشاش سىدام يۈزىگە قاراپ تۇراتتى؛ پەمىلەلەرنى بىر - بىرلەپ ساناپ كېلىۋېتىپ، پېترو مېلبخوفنى تىلغا ئالغاندا تېرگاۋچى بېشىنى چايقىدى:

— بۇ بىزنىڭ كىشىمىز، قومىن ئۇنىڭغا تەگمەڭلار، دېگەن ئىدى. بولشېۋىكىلىك كەيپىياتىدىكى ئادەم. بىزنىڭ ئۇنىڭ بىلەن 28 - پولكىتا ئەسكەرلىكىنى ئۆتكەن.

كوشۋويناڭ قولى بىلەن مەكتەپ بالىسىنىڭ مەشق دەپتەرىگە جەدۋەللەشتۈرۈپ يېزىلغان بىر ۋاراق قەغەز شىرە ئۈستىدە ياتاتتى.

بىرنەچچە سائەتتىن كېيىن قولغا ئېلىنغان كازاكلار مو-خوفنىڭ كەڭ ھويلىسىدا دۇپ ياعىچىنىڭ ئۈستىدە

ساقچىلارنىڭ نازارىتى ئاستىدا ئالاقچاندىن بۇيان ئولتۇرۇپ شاتتى. ئۆيلىرىدىن ئوزۇق - تۆلۈك ئېلىپ كېلىدىغان كىشىلەرنى ۋە لاقا - لۇقىسى بېسىلغان ھارۋىلارنى كۈتۈشەتتى. مىرون گىرىگورىيېۋىچ، خۇددى تۆلۈمگە كېتىۋاتقان كىشىدەك، ھەممە كىيىملىرىنى يېڭىلىغان، ئۈستىدە ئاشلانغان كالتە جۇۋا، ئايغىدا يېڭى چورۇق، شىمىنىڭ پۇشقىغىنىڭ ئۈستىدىن پاكىز، ئاپاق پاپاق كىيىۋالغان؛ ئۇ بىر چەتتە بوگاتىرېۋ بوۋا ۋە ماتۋېي كاشۋىن بىلەن بىر قاتاردا ئولتۇراتتى. ئاۋدېيچ يالغان ھويلىنىڭ ئىچىدە تىنىم تاپماي مېڭىپ يۈرەتتى، بىر دەم ئۆزىچە قۇدۇقنىڭ قېشىغا بېرىپ قاراپ قويايتتى، بىر دەم ئىگىشىپ، يەردىن تاراشا ئوتۇننى ئالاتتى، شۇندىن كېيىن، ئالەمدەك تولۇشقان قىپ - قىزىل يۈزىدىكى تەرنى يېڭى بىلەن سۈرتۈپ قويۇپ، يەنە پەلەمپەينىڭ تۈۋىدىن دىڭ - دىڭ يۈگۈرۈپ، ھويلىنىڭ يان ئىشىكىگىچە باراتتى.

باشقىلار ئۈنچىقماي ئولتۇرۇشاتتى. باشلىرىنى تۆۋەن سېلىپ، ھاسا تايغى بىلەن قارنى سىزاتتى. خوتۇن بالا - چاقىلىرى ھويلىغا ھاسىراپ كىرىشەتتى - دە، تۈگۈن، سۈمكىلىرىنى قامالغانلارغا تىقىشتۇرۇپ تاپشۇرۇپ بېرىپ، پىچىرلىشاتتى. كۆزلىرى ياشقا تولغان لۈكىنىچنا، چالنىڭ كاتتا جۇۋىسىنى تۈگىمەپ، ياقىسى ئاستىدىن ئايالچە ئاق رومالنى چىڭىپ قويغاندىن كېيىن ئۇنىڭ كۈل چاچقاندىك خىرەلەشكەن كۆزلىرىگە قاراپ، ئۆتۈنۈش قىلدى:

— سەن گىرىگورىيېۋىچ، تولا قايغۇرما! بەلكىم ئىشنىڭ ئاقىۋىتى ياخشى بولار. نىمانچە ئۆزەڭنى تاشلىۋېتسەن؟ خۇ - دا - يا! ... — موماينىڭ يىغلاشقا ئۈمىدچە يەنە ئاغزى بىر

كېرىلدىيۇ، ئەمما چىداملىق بىلەن لەۋلىرىنى چىڭ يۇمۇۋالغاندىن كېيىن، ئاستا پىچىرلىدى: «كۆرگىلى بېرىپ تۇرىمەن... گىرىپكىنى ئالغاچ بارىمەن، سەن ئۇنىڭغا ئامراق ئىدىڭغۇ...»

شۇ ئارىدا دەرۋازىدا تۇرغان ساقچى تۈۋلىدى: — ئۇلاڭ كەلدى! خۇرجۇن، نەرسە - كېرەكلەرنى سېلىپ، يولغا مېڭىڭلار! ئاياللار، بىر چەتكە تۇرۇڭلار، بۇ يەردە ھۆلچىلىكنى كۆپەيتىپ نىمە قىلىسلەر!

لۈكىنچىنا ئۆمرىدە 1 - قېتىم مىرون گىرىگورىيېۋىچنىڭ سېرىق تۈك باسقان قولىنى سۆيۈپ، ئۆزىنى چەتكە ئالدى. ئۆكۈز قوشقان چانا مەيدان ئارقىلىق دونغا قاراپ، ئاستا غىرىلداپ مېڭىپ كەتتى.

قوالغا ئېلىنغان يەتتە ئادەم بىلەن ئىككى ساقچى چانىنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىشتى. ئاۋدېيىچ بىر ئاز ئارقىدا قېلىپ، چورۇغىنىڭ بۇقۇچىنى چىڭىۋالغاندىن كېيىن، ئۇزاق كەتكەنلەرگە يېتىپ شىۋېلىش ئۈچۈن ياش بالىدەك يۈگۈردى. ماتۋېي كاشۇلىن ئوغلى بىلەن يانمۇ يان ماڭغان ئىدى. مەيداننىڭ بىلەن كورولېۋ تاماكا چېكىشىپ ماڭاتتى. مىرون گىرىگورىيېۋىچ چانا سىۋەتنىڭ گىرۋىكىدىن تۇتۇۋالغان. ھەممىنىڭ ئارقىسىدا قېرى بوگاتىرېۋ مەزمۇت قەدەم تاشلاپ، سالاپەت بىلەن كېلىۋاتاتتى. قارشى تەرەپتىن سوققان شامال ئۇنىڭ مويسىپىت كىشىلەرگە خاس ئاپپاق ساقلىنىڭ ئۇچلىرىنى ئارقىغا قايرىپ، بوينىدىكى شارپىنىڭ چۈچىلىرىنى خوشلاشقان دەك سىلىكتىپ تۇراتتى.

فېۋرالنىڭ يەنە شۇ بۇلۇتلۇق كۈنى ئاجايىپ بىر ئىش يۈز بەردى.

كېيىنكى چاغلاردا ئوكرۇگدىن ھۆكۈمەت خىزمىتىدىكى ئا-

دەملەرنىڭ كېلىشىگە يېزىدىكى ئادەملەر كۆنۈكۈپ قالغان ئىدى. شۇڭا بۈگۈن مەيداندا قوش ئات قېتىلغان بىر چاننىڭ پەيدا بولۇشىغا ۋە ھارۋىكەشنىڭ يېنىدا سوغاققا توڭلاپ، چىرايىنى پۇرۇشتۇرگەن بىر ئادەمنىڭ ئولتۇرغانلىغىغا ھېچكىم قىزىقمىدى. چانا موخوفنىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىدا توختىدى. ئولتۇرغان ئادەم چاندىن چۈشتى، بۇ ياشىنىپ قالغان ۋە ھەركىتى سۇس ئادەم ئىدى. ئۇ ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ ئۇزۇن شىنېلىنىڭ ئۈستىدىن باغلىۋالغان سولداچە كەمىرىنى تۈزەپ قويۇپ، بېشىدىكى قىزىل كازاك قۇلاقچىسىنىڭ ئىككى قۇلىغىنى ئۈستىگە قايرىدى - دە، ماۋزۇر تاپانچىسىنىڭ ياغاچ قېپىنى تۇتۇپ، پەلەمپەيدىن ئالدىرىپ ماستىن ئۈستىگە چىقتى.

ئىنقىلاۋىي كومىتېتتا ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ بىلەن ئىككى ساقچى بار ئىدى. ھىلىقى كىشى ئىشكىنى چەكمەستىنلا كىرىپ، بوسۇغىدىن ئاتلىغاندىن كېيىن ئاق سانچىغان كالتە فېلىن ساقلىنى سىلاپ قويدى - دە، بوم ئاۋاز بىلەن:

— ماڭا رەئىس كېرەك، — دىدى.

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ كىرگەن كىشىگە قۇشتەك تۈگۈلۈپ قاراپ، چاچراپ ئورنىدىن تۇرماقچى بولغان ئىدى، ئەمما نۇرال-مىدى. ئۇ بېلىقتەك ئاغزىنى يوغان ئېچىپ، كىرىسلونىڭ بايراق تۇتقۇچلىرىنى بارماقلىرى بىلەن سىپلاپ قالدى. قېرىپ قالغان شتوكمان ئۇنىڭغا كازاك قۇلاقچىسىنىڭ پاخىيىپ تۇرغان قىزىل تۆپىسىنىڭ ئاستىدىن قارىدى؛ ئۇنىڭ چەكچەيگەن كۆزلىرى تو-نۇيالىماي، ئىۋان ئالېكسىيېۋىچقا بىر ئاز تىكىلدى - دە، تۇيۇق-سىز دىرىلداپ، كىچىكلىدى، ئاندىن يۈرۈشۈپ كەتتى، كۆزلىرىنىڭ ئىككى بۇرجىگىدىن ئاقارغان چىكە چاچلىرىغىچە يول - يول ئۇش-

شېئىر قورۇق پەيدا بولدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇشقا ئۈلگۈرمىگەن
ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ قېشىغا بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ بېرىپ،
ئۇنى دادىل قۇچاقلىدى - دە، سۆيۈپ، ھۆل ساقلىنى يۈزىگە
تەككۈزۈپ تۇرۇپ دىدى:

— بىلەتتىم! ئەگەر ئۇ تىرىك قالغان بولسا، تاتارىسكىدا
رەئىس بولىدۇ، دەپ ئويلىغان ئىدىم!

— ئوسىپ داۋىدىچ، ئۇز مېنى، ئۇز، مەن ئىتتىڭ بالىسىنى!
مەن كۆزلىرىمگە ئىشەنمەيمەن! — دىدى ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ
يىغلامسىرىغان ئاۋاز بىلەن.

ئۇنىڭ قاراقۇمچاق مەردانە يۈزىگە شۇنچىلىك ياش توختى
ماي ئاقتىكى، ھەتتا ساقچى باشقا ياققا قارىۋالدى.

— سەن ئەمدى ئىشەنگىن! — دىدى بوم ئاۋاز بىلەن
شتوكمان، كۈلۈمسىرەپ، قولىنى ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ
قولىدىن ئاستا ئاجرىتىپ، — ئۆيۈڭدە ئولتۇرىدىغان بىر نەرسە
يوقمۇ، نېمە؟

— مانا مۇنۇ كىرىپىلۇغا ئولتۇر!... خوش، سەن نەدىن
پەيدا بولۇپ قالدىڭ؟ ئېيتقىنا!

— مەن ئارمىيىنىڭ سىياسى بۆلۈمىدىن كەلدىم... سەن
مېنىڭ ھەقىقىي ئۆزۈم ئىكەنلىكىمگە تېخىچە ئىشەنگۈك كەلمەي
تۇرىسەنغۇ، دەيمەن، ھەي، تەنتەك!

شتوكمان كۈلۈمسىرەپ، ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ تىزنى
شاپلاقلاپ قويۇپ، تېز - تېز سۆزلەپ كەتتى:

— ھەي، بۇرادىرىم، ھەممە ئىش ناھايىتى ئاددىي. مېنى
مەشەدىن تۇتۇپ كەتكەندىن كېيىن سوتلاپ، جازا ھۆكۈم قىلىش
تى، ئىنقىلاپنى سۈرگۈندە يۈرۈپ قارشى ئالدىم، يولداشلىرىم

سەلەن بىللە قىزىل گۇۋاردىيە ئەترىدىنى تەشكىل قىلدۇق، دۇنۇق ۋە كولچاك بىلەن ئېلىشتۇق. ھەي، بۇرادىرىم، ئۇ يەردە ئىشلىرىمىز كۆڭۈللۈك بولغان ئىدى! ھازىر بىز ئۇلارنى ئورالنىڭ تېرىسىغا قوغلىۋەتتۇق! — بىلەمسەن بۇنى؟ مانا ئەمدى مەن يەنە سىلەرنىڭ فۇرونتىگىلارغا كەلدىم. 8 - ئارمىيىنىڭ سىياسى بۆلۈمى مېنى سىلەرنىڭ ئوكرۇگۇڭلاردا ئىشلەشكە ئەۋەتتى. بۇ يەردە بىر مەزگىل تۇرغانلىغىمدىن، مۇنداقچە ئېيتقاندا، شەرت - شارائىت بىلەن تونۇش بولغانلىغىمدىن ئەۋەتتى. مەن ۋېشېنسكاياغا كېلىپ، ئىنقىلاۋىي كومىتېتتىكىلەر بىلەن سۆزلەشتىم - دە، ئالدى بىلەن تاتارسكىدا بولۇش قارارىغا كەلدىم. سىلەرنىڭ بۇ يەردە بىر ئاز تۇرۇپ، ئىش ئېلىپ باراي، ئىشلارنى تەشكىللەشكە ياردەملەشەي، ئاندىن كېيىن كېتەرمەن، دېگەن ئويغا كەلدىم. كۆردۈڭمۇ، كونا دوستلۇق ئۇنتۇلمايدۇ! خوش، بۇ توغرىلىق يەنە سۆزلىشەرمىز، ھازىر سەن توغرىلىق، ھال - ئەھۋال توغرىلىق سۆزلىشەيلى. مېنى ئادەملەر بىلەن، شارائىت، ۋەزىيەت بىلەن تونۇشتۇرغىن. يېزىدا ياچېيكا بارمۇ؟ سىلەردە كىم بار؟ كىم ئامان قالدى؟ خوپ، شۇنداق قىلىپ، يولداشلار... بەلكىم رەئىس بىلەن ئىككىمىزنى بىر سائەت يالغۇز قالدۇرارسىلەر، دەيمەن. ھۇ، شەيتانەي! يېزىغا كىرىشىم بىلەنلا، بۇرۇنقى ھاۋا - نىڭ ھىدى كەلدى... ھەي ئۇ شۇنداق بىر زامان ئىدى، ھازىر ۋاقىت... قېنى سۆزلەپ بەر!

ئۈچ سائەت ئۆتكەندىن كېيىن مىشكا كوشىۋوي بىلەن ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ شتوكماننى كونا ئۆيىگە، لۇكېشكا ئالغايىنىڭ قېشىغا ئېلىپ باردى. ئۇلار دالچىن رەڭ يول ئۈستىدە چوڭ - چوڭ چامداپ كېتىۋاتاتتى. مىشكا گويىكى شتوكمان ھازىرلا

بىزدىن ئاجرىلىپ، كۆزدىن غايىپ بولارمۇ ياكى شەپە - كۆلەڭ
گىدەك يوقىلىپ كېتەرمۇ دەپ خەۋپسىزلىككە ئىگە، ئۇنىڭ شىنپىلىنىڭ
يىڭىدىن مەھكەم تۇتۇۋالغان ئىدى.

لۈكېشكا ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى خۇشنا ئولتۇرغان كىشىسىنى
شورپا بىلەن مېھمان قىلدى، ھەتتا ئۇزاق تۇرۇپ قالغانلىقتىن،
چۈرۈكلىشىپ قالغان بىر پارچە قەنتنى ساندۇقنىڭ بىر بۇرجىگى
دىن ئالدى.

ئالۇچا ياپراقلىرىدىن قاينىتىلغان چايدىن كېيىن شتوك
جان تام مەشىنىڭ ئۈستىگە يانپاشلاپ ياتتى. ئاندىن مۇنۇ ئىككىي
لەننىڭ ئارىلاش - قۇرلاش پاراڭلىرىنى تىڭشىدى، سۆز ئارىسى
دا سوئال قىستۇرۇپ تۇردى، شۇنىڭ بىلەن مۇشتىگىنى غاجىلاپ
يېتىپ، تاڭ ئاتاي دەپ قالغاندا، جىملا ئۇيقۇغا كەتتى، تاماكا
سى كىرلىشىپ كەتكەن نېپىز ماتا كۆيىنىگە تۆكۈلۈپ قالدى. ئىۋان
ئالېكسىيېۋىچ يەنە ئون مىنۇتچە گېپىنى داۋام قىلدۇردى، سو-
رىغان سوئالغا شتوكمان خورەك بىلەن جاۋاپ قايتۇرغاندا، ئى-
سىنى يىغىپ، پۇتىنىڭ ئۇچى بىلەن غىپىدە چىقىپ كەتتى، گې-
لىدىن قىستاپ كېلىۋاتقان يۆتەلنى توختىتىۋالسىمەن، دەپ كۈچ-
نىپ، كۆزىدىن ياش چىققىچە قىزىرىپ كەتتى.

— يۈرىڭىڭ ئورنىغا چۈشتىمۇ؟ — دەپ ئاستىلا سورىدى
مىشكا، غىدىقلىغان كىشىدەك كۈلۈپ، پەلەمپەيدىن چۈشۈپلا.

×

×

قولغا ئېلىنغانلارنى ۋېشېنسكاياغا ئېلىپ بارغان ئولشا-
فوف، بۇياققا قايتىدىغان بىر ئۇلاق بىلەن يېرىم كېچىدە قايتىپ

كەلدى. ئۇ ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ ياتقان كىچىككىنە ھۆججەتنىڭ دەرىزىسىنى ئۇزاققىچە قېقىپ، ئاران ئويغاتتى.

— نىمە بولدى؟ — دېدى ئۇيغۇردىن يۈزلىرى ئىششىغان ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ تاشقىرىغا چىقىپ، — نېمىشقا كەلدىڭ؟ ئالاقە ئېلىپ كەلدېڭمۇ؟

ئولشانوف قامچىسىنى ئويناپ:

— كازاكلارنى ئېتىپ تاشلىدى، — دېدى.

— يالغان ئېيتىسەن، گېزەندە!

— سىز ھەيدەپ بېرىشىمىزغا، ئۇلارنى سوراق قىلدى —

دە، قاراڭغۇ چۈشمەستىنلا قارىغايزارلىققا ئېلىپ بېرىپ ... مەن ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم! ...

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ پۇتغا پىيمىسىنى ساپالماي، داۋدىراپ قالدى، كىيىمنى تەسلىكتە كىيىپ، شتوكماننىڭ قېشىغا چاپتى.

— سىز بۈگۈن ئەۋەتىپ بەرگەن كازاكلارنى ۋېشكىدا ئې

تىپ تاشلاپتۇ. مەن ئۇلارنى تۇرمىگە سالارمىكەن، دەپ ئويلىغان

ئىدىم، بۇ نىمە قىلغىنى، بۇنداق بولغاندا سىز بۇ يەردە ھېچ

ئىش قىلالمايمىز! خەلقنى ئۆزىمىزدىن قاچۇرۇپ قويىمىز، ئوسپ

داۋىدوۋىچ! ... بۇ بولىغۇر ئىش بوپتۇ. ئادەملەرنى قىرىپ تاش

لاشنىڭ نىمە كېرىگى بار ئىدى؟ ئەمدى قانداق قىلىمىز؟

ئۇ، شتوكماننى ئۆزىگە ئوخشاش ئاشۇ يۈز بەرگەن ۋەقە

دىن غەزەپلىنىپ، ئىشنىڭ ئاقىۋىتىدىن قورقار، دەپ كۈتكەن ئى

دى، ئەمما شتوكمان كۆيىنىگىنى ئالدىرماي كىيىپ، بېشىنى

چىقاردى — دە:

— ۋاقىرىما، ئۆي ئىگىسىنى ئويغىتىۋېتىسەن... — دېدى.

شتوكمان كىيىنىپ، تاماكا تۇتاشتۇرغاندىن كېيىن، يەتتە

كەشىنىڭ قاماققا ئېلىنىشى سەۋەپلىرىنى يەنە بىر قېتىم سۆزلەپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى، ئاندىن سوغاققىغا سۆز باشلىدى:

— سەن مۇنۇنى ئوقۇۋال، ئوبدان ئوقۇۋال! فۇرونتىزىز — دىن 150 چاقىرىم يەردە تۇرۇپتۇ. كازاكلارنىڭ ئاساسىي كۆپچىلىكى بىزگە ئۆچمەنلىك بىلەن قارايدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى شۇكى، سىلەرنىڭ بۇ يەردىكى باي دىخانلارنىڭ، مۇشتۇموزور كازاكلارنىڭ، يەنى ئاتامانلارنىڭ ۋە باشقا يۇقۇرى قاتلاملارنىڭ ئەمگەكچى كازاكلار ئاممىسى ئالدىدا سالماق ئېغىر، مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئىناۋىتى زور. نېمىشقا شۇنداق؟ ئەلۋەتتە، بۇنىمۇ چۈشىنىپ قويۇشۇڭ كېرەك. كازاكلار — ئالاھىدە بىر تەبىقە، ئۇ رۇشقا ھەربى دائىرىلەر، چار پادىشاھى تۈزۈمىنىڭ تەسىرى بىلەن ھەربى ئۇنۋانغا ئامراق بولۇپ قالغان، «ئاتا — كوماندىرلار» بولۇشقا ئادەتلىنىپ قالغان. بۇ نەرسە ئەسكەرلەرنىڭ بىر ناخىسىدا كۈپلىنەتتىغۇ؟ «ئاتا — كوماندىرلار بىزنى نەگە بۇيرۇسا — بىز شۇ يەرگە بېرىپ، چاپىمىز، سانجىمىز، ئۇرىمىز». شۇنداق دىيەلمەيتى، قانداق؟ مانا كۆردۈڭمۇ؟ ئىشچىلارنىڭ ئىش تاشلاشلىرىنى تارقىتىۋېتىشكە بۇيرۇق بەرگەنلەرمۇ نەق قاشۇ ئاتا — كوماندىرلار... 300 يىلدىن بۇيان كازاكلارنىڭ بېشىنى ئايلاندۇرۇپ، بۇ ئاز ئەمەس! مانا شۇنداق! ئېيتايلى، رەزان ئۆلكىسىنىڭ باي دىخنى بىلەن دولۇق كازاك باي دىخان ئارىسىدا ناھايىتى زور پەرق بار! رەزان باي دىخنىنى قىسىپ قويساڭ، سوۋېت ھاكىمىيىتىگە نارازى بولۇپ، غودۇڭشىدۇ، ئىچىدە كەك ساڭلايدۇ، ئەمما كۈچسىز، ئۇ چەت جايدا تۇرغانلىقتىنلا خەۋەرلىك. دىخان باي دىخنىچۇ؟ بۇ قوراللىق باي دىخان. بۇ خەۋەرلىك ھەم زەھەرلىك يىلان! ئۇ كۈچلۈك. ئۇ، سەن ئېيتقان كورسۇنوف

ۋە باشقىلارغا ئوخشاش غودۇڭشىپ، ئىچىدە نارازى بولۇپ، بىزنى قارىلايدىغان ئۆسەكلەرنى، تۆھمەت - بۆھتانلارنى تارقىتىپلا قالماستىن، بەلكى ئوچۇقتىن - ئوچۇق بىزگە قارشى تۇرۇشقا ھەركەت قىلىدۇ. چوقۇم شۇنداق فىلىدۇ! ئۇ قولغا مىلتىغىنى ئالىدۇ - دە، بىزنى ئاتىدۇ. سېنى ئېتىپ تاشلايدۇ! قالغان كازاكلارنى - مۇنداقچە ئېيتقاندا - ئوتتۇرا دىخان، ھەتتا كەمبەغەل دىخانلارنى ئۆزىگە ئەگەشتۈرۈشكە ئۇرۇنىدۇ. بۇلارنىڭ قولى بىلەن بىزنى يوقىتىشقا جان - جەھلى بىلەن تىرىشىدۇ! ئەمدى گەپ نىمىدە قالدى؟ بىزگە قارشى ھەركەت قىلغانلىقى توغرىسىدىكى ئەيىبلەر بويىغا قويۇلدىمۇ؟ شۇنىسى كۇپايە! سۆز قىسقا - تامغا قارىتىپ قويۇپ ئېتىپ تاشلاش كېرەك! بۇ يەردە ئۇنداقلارغا ئىچ ئاغرىتىپ، ياخشى ئادەم ئىدى، ئۇنداق ئىدى - مۇنداق ئىدى... دەپ زارلىنىشنىڭ ھاجىتى يوق.

— ياق، ئىچ ئاغرىتقىنىم يوق، بۇ نىمە دىگەننىڭ!— دىدى ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ قولىنى سىلكىپ، — مەن باشقىلار بىزدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ يۈرمىسىدى، دەپ قورقىمەن.

شۇ دەمگىچە چىرايىدا خاتىرجەملىك ئەكس ئېتىپ، ئالقمىنى بىلەن ئېقىش موي قاپلىغان مەيدىسىنى سىلاپ تۇرغان شىتوكمان بىردىنلا ئۆزىنى تۇتۇۋالالماي، ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنى گىمناستىيوركىسىنىڭ ياقىسىدىن كاپ قىلىپ تۇتتى - دە، ئۆزىگە تارتتى، بىردەم گەپ قىلالماي، يۆتىلىنى بېسىشقا ئۇرۇنۇپ، خىرىلىدى:

— ئەگەر ئۇلارغا ئۆزىمىزنىڭ سىنىپى ھەقىقىتىمىزنى چۈشەندۈرەلسەك، ئۇ چاغدا بىزدىن قاچمايدۇ! ئەمگەكچى كازاكلار پەقەت بىز بىلەن بىر يولدا ماڭىدۇ، باي دىخانلار بىلەن بىللە

ماڭمايدۇ! ئېخ، قارىغىنا سېنى!... باي دىخانلار شۇلارنىڭ ئەمگىكى بىلەن كۈن كەچۈرۈۋاتىدۇ! — پەقەت شۇلارنىڭ ئەمگىكى بىلەن سەمىرىۋاتىدۇ!... ھەي، خام كاللا! سەن بەك بوش-شېپ كېتىپسەن! سەندە كىچىككىنە جان بار... مەن سېنى ئۆز قولۇمغا ئالىمەن! ئۆزەڭ ئىشچى يىگىت بولساڭمۇ، زىيالىلارچە شالىڭنى ئېقىتىپ يۈرسەن... سەن قانداقتۇ بىر فوتۇر ئېسىر-چاقسەن! * ماڭا قارا، ئىۋان!

شۇندىن كېيىن گىمناستىيوركىسىنىڭ ياقمىسىنى ئېچىۋېتىپ، سەل — پەل كۈلۈمسىرىدى. بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇپ، تامباكا تۇتاشتۇردى — دە، ئۈتۈنىنى ئىچىگە يۇتتى، ئەمدى سۆزىنى خاتىرجەملىك بىلەن ئاياقلاشتۇردى:

— ئەگەر ئۆكرۇگدىكى ئەڭ جانلىنىپ ئوتتۇرىغا چىققان دۈشمەنلەرنى قولغا ئالىمىساق — فوزىلاڭ كۆتىرىدۇ. ئەگەر ئۇلارنى ھازىر دەل ۋاقتىدا قاماققا ئالساق، فوزىلاڭ بولماسلىقى مۇمكىن. بۇنىڭ ئۈچۈن ھەممىسىنى ئېتىپ تاشلاش شەرت ئەمەس. پەقەت ئەڭ جاھىللىرىنى يوقىتىش كېرەك، قالغانلىرىنى بولسا رۇسىيىنىڭ ئەڭ ئىچكىرىسىگە ئەۋەتىۋېتىشكەمۇ بولىدۇ. ئەمما ئومۇمەن ئېيتقاندا، دۈشمەنلەرگە تەكەللۇپ قىلىپ ئولتۇرۇشقا بولمايدۇ! «ئىنقىلاپنى قولغا پەلەي كىيىپ قىلمايدۇ» — دېگەن ئىدى لېنىن. ھازىرقى شارائىتتا ئاشۇ ئادەملەرنى ئېتىشنىڭ زۆرۈرىيىتى بارمىدى؟ مېنىڭچە، بار ئىدى! ئېھتىمال، ھەممىسىنى ئېتىش زۆرۈر ئەمەس بولغىدەك، لېكىن كورشۇنوفقا ئوخشاشلارنى تۈزىتىش دەپ ئاۋارە بولۇشنىڭ ھاجىتى يوق. بۇ ئېنىق! ئەمدى مېلىخوفنى ئالساق، ۋاقىتنىچە بولسىمۇ، قېچىپ قۇتۇلدى.

* ئېسىر — سوتسىيالىزىم ئىنقىلاۋىي پارتىيىسىنىڭ ئەزاسى — ت.

ئەق ئاشۇنى قولغا ئېلىش كېرەك ئىدى! ئۇ باشقىلارنىڭ ھەممىسىدىن خەۋەرلىك كىرەك. بۇنى ئېسىڭدە چىڭ تۇت. ئۇنىڭ ئىجرا-ئىيە كومىتېتىدا سەن بىلەن قىلىشقان سۆزى — ئەتىكى دۈشمەننىڭ سۆزى. ئەمدى ئومۇمەن ئېيتقاندا، بۇ يەردە ئىچ ئاغرىتىپ ئولتۇرۇشنىڭ ھېچقانداق ھاجىتى يوق. فۇرۇنتلاردا ئىشچىلار سىنىپىنىڭ ئەڭ ياخشى ئوغۇللىرى ھالاك بولماقتا. مىڭلاپ ھالاك بولماقتا! بىزنىڭ قايغۇ — مۇڭىمىز شۇلار ھەققىدە بولۇش كېرەك، ئۇلارنى ئولتۇرۇۋاتقانلار ياكى ئارقىمىزدىن تۇيۇقسىز زەر-بە بېرىش ئۈچۈن پۇرسەت كۈتۈۋاتقانلار ھەققىدە بولماسلىقى كېرەك! 3 - يول يوق. مانا شۇنداق، ئەزىزىم ئالېكسىيېۋىچ!

23

پېترو مالغا ئوت تاشلاپ بېرىپ، قولقېپىغا يېپىشقان ئوت — چۆپ فىلىتىرىقلىرىنى ئېلىپ تاشلاپ، ئۆيگە ئەمدىلا كىرىۋىدى. شۇ ئەسنادا دەھلىزدىكى ئىشكىنىڭ زەنجىرى جىرىڭلىدى.

قارا يۇڭ رومالغا پۈركەنگەن لۇكىنىچنا بوسۇغىدىن ئاتلاپ كىرىپ كەلگەن ئىدى. ئۇ، ئۇششاق دەسسەپ، تېچلىق سوراشماستىنلا، ئاشخانىنىڭ تاختاي سۇپىسى ئالدىدا تۇرغان ناتالىيەنىڭ قېشىغا بېرىپ، تىزلىنىپ قالدى.

— جېنىم ئانا! مېھرئانىم! نىمە ئىش بولدى ساڭا؟... — ناتالىيە غەيرى بىر ئاۋاز بىلەن ۋاقىرئەتتى — دە،

ئانىسىنىڭ ئېغىرلىشىپ كەتكەن گەۋدىسىنى كۆتىرىشكە
تىرىشتى.

لۈكىنىچنا جاۋاپ بېرىش ئورنىغا بېشىنى يەرگە
ئۇرۇپ، يىرتىلغان بوغۇق ئاۋاز بىلەن ئۆلگەن كىشىگە ھۆڭرەپ
يىغلاشقا باشلىدى:

— قەدىردانىم، جان — جىگىرىم! سەن بىزنى ... كىمگە
تاشلاپ كەتتىڭ! ...

ئاياللار بىللە قوشۇلۇپ شۇنداق ھۆڭرەشتىكى، بالىلار
چىقىراپ، ئۆي ئىچىنى شۇنداق بېشىغا كىيدىكى، پېترو مەشىنىڭ
ئۈستىدىن تاماكا خالتىسىنى ئالدى — دە، دەھلىزگە قاراپ
ئۇچقانداك چاپتى. ئۇ ئىشنىڭ نىمىلىكىنى دەرھاللا بىلىۋالدى.
پېشاۋاندا تۇرۇپ، تاماكا چەكتى. ئۆيىنىڭ ئىچىدىكى يىغا —
زارە جىمىقىش بىلەنلا پېترو دۈمبىسىنى سوغاق تىترەك باسقان
پېتى ئاشخانىغا كىردى. لۈكىنىچنا سۇدىن سىقىۋالغانداك ھۆل
بولۇپ كەتكەن رومىلىنى يۈزىدىن ئاجراتماستىن، قوشاق قوشۇپ
يىغلاشقا باشلىدى:

— بىزنىڭ مىرون گىرىگورىچنى ئېتىپ تاشلاپتۇ! شۇڭقارىم
ھاياتىدىن ئايرىلدى، ئەمدى يوق! ... بىز يىتىم قالدۇق! ...
ھازىر توخۇلارمۇ بىزنىڭ ھالىمىزغا ۋاي دەيدۇ! — شۇندىن
كېيىن بۆرىدەك ھۇلاشقا كۆچتى، — ئۇنىڭ كۆزلىرى يۇمۇل
دى! ... ئەمدى يورۇق ئالەمنى كۆرمەيدۇ! ...

دارىيە ھۇشىدىن كەتكەن ئاتالىيەگە سۆيۈر كۈيتتى، ئىلىپ
نىشنا پەرتۇغى بىلەن مەڭزىدىكى ياشنى قۇرۇتاتتى. پانتېلېي
پروكوفېيېۋىچ بىتاپ بولۇپ، يېتىپ قالغان مېھمانخانا ئۆيىدىن
يۆتەل بىلەن ئىگرىغان ئاۋاز ئاڭلىناتتى.

— ئەيسا مەسىھ ھەققى، قۇدا! ياراتقۇچى پەرۋەردىگار ھەققى، قەدىردانىم. سەن ۋېشكىغا بارغىن، ئۇنىڭ جەسىدىنى بولسىمۇ بىزگە ئېپكېلىپ بەرگىن! — لۇكىنىچنا، پېترونىڭ قوللىرىغا ئېسىلىپ، خۇددى بىلمەستىن، كۆكرىگىگە قىسىلىپ تۇرۇۋالدى، — ئۇنى ئېلىپ كەلگىن، ئاھ، شەپقەتلىك مەلىكە! ئاھ، مەن ئۇنى دەپنە قىلماي، ئۇ يەردە چىرىتىۋېتىشنى خالىماي مەن! — نىمە دىدىڭىز، نىمە دىگىنىڭىز بۇ، قۇدام! — دىدى پېترو ۋابا تەككەن ئادەمدىن قاچقاندەك ئارقىسىغا چېكىنىپ، — ئەمەلىگە ئاشۇرغىلى بولىدىغان ئىشۇ بۇ؟ ماڭا ئۆزەمنىڭ ھاياتى قىممەتلىك! مەن ئۇنى نەدىن ئىزلەپ تاپمەن؟

— ئۇنداق دىمە، پېتىوشكا! بېرىپ باق! ئەيسا مەسىھ ھەققى! ئەيسا مەسىھ ھەققى! ...

پېترو بۇرۇتسىنى چىشلەپ تۇرۇپ، ئاخىرى ماقۇل بولدى. ئۇ ۋېشېنىسكا يادىكى بىر تونۇش كازاكنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، شۇنىڭ ياردىمى بىلەن مىرون گىرگورىيېۋىچنىڭ جەسىدىنى تېپىۋېلىشقا ھەركەت قىلماقچى بولدى. ئۇ كېچىدە يولغا چىقتى. يېزىدا چىراق يېقىلغان بولۇپ، ھەر بىر ئۆيدە: «كازاكلارنى ئېتىپ تاشلاپتۇ!» — دىگەن يېڭىلىق توغرىلىق گۇدۇڭ - گۇدۇڭ پاراڭ بولۇۋاتاتتى.

پېترو يېڭى چېركاۋنىڭ قېشىدىكى بۇرۇن ئاتىسى بىلەن بىللە خىزمەت قىلغان بىر كىشىنىڭ ئۆيىگە چۈشۈپ، بۇ ئادەمدىن قۇدىسىنىڭ جەسىدىنى قېزىپ چىقىرىشقا ياردەم قىلىشنى ئۆتۈندى. بۇ ئادەم جان دەپ رازى بولدى.

— ماقۇل، بارايلى. كۆمۈلگەن يەرنى بىلىمەن. ئانچە چوڭقۇر كۆمۈشمەيدۇ، بىراق قانداق تاپساق بولاركىن؟ ئۇ يەردە

ياغۇر ئۇ بىر ئادەم ئەمەسقۇ. كادىت ھاكىمىيىتى ۋاقتىدا بىز-
نىڭ ئادەملەرنى ئۆلتۈرگەن 12 جاللاتنى تۈنۈگۈن ئاتتى. ئەمما
شەرتىمىز مۇنداق بولسۇن: كېيىن بىر شەشە ساموگون بىلەن
مېھمان قىلسەن، ماقۇلمۇ؟

يېرىم كېچە بولغاندا بۇلار قوللىرىغا گۈرجەك ۋە زەمبىل
ئېلىپ، كەنتنىڭ چېتى بىلەن قەۋرىستانلىققا ئۆتۈپ، ھۆكۈم
ئىجرا قىلىنغان يەرنىڭ قېشىدىكى قارىغا يزارلىققا قاراپ مېڭىشتى.
قار ئۇچقۇنلىرى لەپىلدەپ چۈشۈۋاتاتتى. قىرو باسقان
قىزىل يۇلغۇن ئاياق ئاستىدا غاچىلدايتتى. پېترو تىرىك قىل
غان ھەر بىر تاۋۇشقا قۇلىغىنى تىكىپ، ئۆزىنىڭ بۇ يەرگە
كەلگىنىگە، لۈكىنىچىغا، ھەتتا مەرھۇم قۇدىسغا ئىچىدە لەنەت
ئوقۇپ ماڭاتتى. دەسلەپكى بىر توپ ياش قارىغايلارنىڭ يېنىدىكى
ئىگىز قۇم ئۆركىشىنىڭ نېرىسىغا ئۆتكەندە كازاك توختىدى.

— مەشەدە بىر يەردە، يېقىن قالدى...

يەنە 100 قەدەمچە مېڭىشتى. كەنتنىڭ بىر توپ ئىتى ھاۋ-
شۇپ قاۋاپ، بۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈردى. پېترو زەمبىلىنى
ئاشلاپ، خىرىلداپ پىچىرلىدى:

— ئارقىغا قايتايلى! گۆرىگە ئوت كەتسۇن!... ئۇنىڭغا
ئەدە ياتسا ئوخشاش ئەمەسمۇ؟ ھەي، نىمە بالاغا قالدىم
مەن... ھازىر خوتۇن مېنى بۇ ئىشقا كۆندۈرگىنىنى
قارىمايدىغان!

— نىمانچە قورقسەن؟ يۇر! — دەپ كۈلدى كازاك.

ئاخىر يېتىپ بېرىشتى. شاخلىرى پاختىلىپ قالغان قېرى
قىزىل تالنىڭ تۈۋىدە قار زىچىچىدە دەسسلىپ، قۇم بىلەن ئار-
لىشىپ كەتكەن ئىدى. ھەر تەرەپكە تارىغان ئادەم ئىزلىرى بىلەن

ئىتنىڭ ئايىغىدا چېكىلگەن كەشتە گۈللەر چىمىرلاپ تۇراتتى...

... پېترو مىرون گىرىگورىيېۋىچنى سېرىق ساقىلىدىن تونۇ-ۋالدى. ئۇ قۇدىسىنى بەلۋىغىدىن تارتىپ چىقىرىپ، گەۋدىسىنى زەمبىلگە سالدى. كازاك يۆتىلىپ قويۇپ، ئورغا توپا ئاشلاپ تولدۇردى؛ ئاندىن زەمبىلنىڭ سېپىنى ئۇشلاپ تۇرۇپ، نارازى ھالدا غودۇڭشىدى؛

— قارىغايلىرىڭ قېشىغىچە چانا بىلەن كېلىدىغان ئىش ئىكەندۇق. ئۆزىمىزمۇ ئەخمەق! مۇنۇ قاۋاندىك ئادەمنىڭ ئېغىر-لىغى بەش پۇت كېلەر. يەنە كېلىپ قارغا تىقىلىپ يۈرۈپ مېڭىش-قا توغرا كېلىدۇ.

پېترو مەرھۇمنىڭ ئۆز يولىنى مېڭىپ بولغان ئايماقلىرىدىكى ئىككى تەرەپكە ئايرىپ، زەمبىلنىڭ سېپىنى تۇتتى. تاڭ ئاتارغا يېقىن، ئۇ كازاكنىڭ ئۆيىدە ھاراق ئىچىشكە كىرىشتى. چېدىر پەردىگە ئورالغان مىرون گىرىگورىيېۋىچ چاننىڭ ئۈستىدە كۈتۈپ تۇراتتى. پېترو مەسلىكتىن ئېتىنى ئاشۇ چانغا باغلاپ قويغان ئىدى، ئات ھارتىلداپ، قۇلاقلىرىنى دىڭگايىتىپ، نوختىسىنىڭ چۇلۇۋۇرىنى جېنىنىڭ بېرىچە تارتىپ، بېشىنى تاتقۇشلاپ، ھامان شۇ يەردە تۇراتتى. جەسەتنىڭ ھىدىنى سېزىپ، ئالدىدىكى ئوت - چۆپىكە تۇمشۇغىنى تەككۈزمىدى.

كۈن چىقىش ئاقىراي دىگەندە پېترو يېزىغا يېتىۋالغان ئىدى. ئۇ ئوتلاق بىلەن يۈرۈپ، ئېتىنى تىنىمسىز قامچىلاپ كېلەتتى. ئارقىدا مىرون گىرىگورىيېۋىچنىڭ بېشى تاختا تۆمۈرگە تېگىپ دوڭۇلدايتتى. پېترو ئىككى قېتىم توختاپ، ئۇنىڭ

بېشىنىڭ ئاستىغا بىر تۇتام پىچان ئوتنى تىقىشتۇردى. قۇدسىم
نى ئۇدۇل ئۆيىگىلا ئېلىپ كەلدى. ئۆلگەن خوجاينىغا دەرۋازىنى
ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان قىزى گىرىپاشكا ئاچتى - دە،
چاندىن داچىپ، بىر چەتتىكى قار دۆۋىسىگە قېچىپ بېرىۋالدى.
پېترو قۇدىسىنى ئۇن قاچىلانغان تاغاردەك يەلكىسىگە يۇدۇپ،
كەڭ ئازادە ئاشخانىغا ئېلىپ كىردى - دە، ئالدىنلا كاناپ
يوپۇق سېلىنغان شىرنەنىڭ ئۈستىگە ئاۋايلاپ چۈشۈردى. تولا
يىغلاپ ئاۋازى پۈنۈپ قالغان، يالاڭباش لۈكىنىچى ئېرىنىڭ
ئاپپاق پاكىز ئەجەل پايپىغى كىيگەن پۇتلىرىغا بېشىنى
ئۇراتتى.

— سەن عوجىمىزنى ئۆز ئايىغى بىلەن كىرىپ كېلەر، دەپ
ئويلىغان ئىدىم، ئەمما سېنى كۆتىرىپ ئېلىپ كىرىشتى مانا،—
مومايىنىڭ پىچىرلاش بىلەن غەلىتە كۈلكىگە ئوخشاپ كېتىدىغان
ئۆكسۈشلىرى ئارانلا ئاڭلىناتتى.

پېترو گىرىشكا بوۋىنى قولتۇغىدىن يۆلەپ، كىچىككىنە
ھوجرىدىن ئېلىپ چىقتى. بوۋاي گويا پۇتىنىڭ ئاستىدىكى
يەر تەۋرىنىۋاتقان دەك لاغايلاپ ماڭاتتى. ئەمما شىرنەنىڭ
قېشىغا ئەزىمەتلەرچە گۈسۈلدەپ مېڭىپ كېلىپ، باش تەرەپتە
توختىدى.

— خوش، سالام، مىرون! مۇشۇنداق كۆرۈنۈشكە توغرا
كەلدى، ئوغلۇم... — بوۋاي چوقۇنۇۋالغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ
سېرىق لاي يۇقى مۈزدەك پېشانىسىدىن سۆيىدى، — مىرونۇشكا،
تېز ئارىدا مەنمۇ... — ئۇنىڭ ئاۋازى ئىگرىغان مۇڭ بىلەن
چىڭقىراپ چىقاتتى. گىرىشكا بوۋا خانى سۆزلەپ قويماي
دىگەن كىشىدەك، ياش ئادەمگە خاس چاققانلىق بىلەن قولىنى

ئاغزىغا ئاپىرىپ، شىرەگە ئۆزىنى تاشلىدى.

پېترونىڭ كىكىرتىكى، بۆرە بوغۇۋالغاندەك ھىقىلداپ

قالدى. ئۇ ئاستا ھويلغا چىقىپ، پەلەمپەينىڭ قېشىغا باغلاپ

قويغان ئېتىنىڭ قېشىغا ماڭدى.

24

دون دەرياسى قاينام تىنىچ قالغان ئوپقۇنلاردىن تېپىز-

لىككە قاراپ چاپىدۇ. ئۇ يەردە ئېقىن جىمجىمدار ئافىدۇ. دون

بىر تىكىس تىنچ تاشقىن بىلەن لەپەڭلەپ ئالغا ئىلگىرىلەيدۇ.

دەريانىڭ قۇم قېتىپ قالغان تۈۋىدە قارا قوساق بېلىقلار توپ-

توپ بولۇپ ئويىناپ يۈرىدۇ؛ كېچىدە ستېرلەت بېلىقى

تېپىزلىككە ئوزۇق ئىزلەش ئۈچۈن چىقىدۇ، يېشىل قىرغاق بويى

دىكى لاتقا - لەش ئاشيانلاردا سازاڭ پىلتىڭلايدۇ؛ بېلىس*

بىلەن قىزىل بېلىق چوڭ ئاق بېلىقنىڭ ئارقىسىدىن قوغلىشىپ

يۈرىدۇ، ئۇششاق قۇلۇللىرى ئارىسىدا لاققا بېلىق پىقىرايدۇ؛ بە-

زىدە ئۇ يېشىل سۈنى پۇقىرىتىپ، ئۈستىگە شۇڭخۇپ چىقىدۇ - دە،

ئالتۇنسىمان ۋالىلدىغان قۇيرۇغىنى پۇلاڭلىتىپ، ئاينىڭ شول-

سىدا ئۆزىنى كۆرسىتىدۇ، ئاندىن يەنە پەسكە قايتىپ، بۇرۇتلۇق

يوغان بېشى بىلەن قۇلۇللىرىنىڭ كانغا ئۇسۇپ كىرىپ، تاڭ

ئاتارغا يېقىن قەيەردىدۇ سۇنىڭ ئاستىدىكى قارا پور كۆتەك

نىڭ ئىچىدە ئۈگدەپ، ئۇخلىۋېلىشنى ئويلايدۇ.

* بېلىس - بېلىقلارنىڭ بىر تۈرى.

ئەمما ئېقىن تارايغان يەردە ئەركىزلىككە چۈشۈپ قالغان دون ئۆز ئېقىنىنىڭ ئاستىنى كولاپ، چوڭقۇر چاك پەيدا قىلىدۇ، ئاندىن بوغۇق ھۆكرەش بىلەنلا، كۆپۈككە پۈركەنگەن ئاق يايلىق دولقۇننى شىددەت بىلەن قوغلايدۇ. بەلدەم - بەلدەم بۇرتۇپ چىققان تاش يارىنىڭ نېرىسىدىكى چوڭقۇرلۇقتا ئېقىم گىرداپ ھا-سىل قىلىدۇ. ئۇ يەردە سۇ كىشىنى سېھىرلەيدىغان دەرىجىدە دەھشەت بىلەن ئايلىنىدۇ: ئۇنى كۆرگەنسېرى كۆرگۈڭ كېلىدۇ.

ئەمما ھايات تېچ كۈنلەرنىڭ تېپىزلىغىدىن چوڭقۇرلۇققا غۇلىغان ئىدى. يۇقۇرقى دون ئوكرۇڭى قاينام - تاشقىنلىققا چۆمدى. ئىككى ئېقىم توقۇنۇشۇپ، ئوتتۇرىغا چىقتى. كازاكلارنىڭ ئالەمى بۇزۇلۇشقا باشلىدى، شۇنىڭ بىلەن گىرداپ ئۆز ئىلكىگە ئېلىپ، ئايلاندۇرۇشقا باشلىدى، ياشلار ۋە كەمبەغلەر كازاكلار ئىككىلىنىپ، ئۈنچىقماي، ھىلىھەم بولسا سوۋېت ھاكىمىيىتىدىن سۈلھى كۈتەتتى. قېرىلار بولسا ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، قىزىللار كازاكلارنى ياپپىسىغا يوقاتماقچى دىگەننى ئوچۇقتىن - ئوچۇق ئېيتىشاتتى.

4 - مارت كۈنى ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ تاتارىسكىدا يىغىن چاقىردى. يىغىنغا بەك كۆپ ئادەم يىغىلدى. ئېھتىمال، بۇنىڭغا شتوك مائىنىڭ ئىنقىلاۋىي كومىتېتىغا ئاقلار بىلەن قېچىپ كەتكەن سو-دىگەرلەرنىڭ قېپىلانغان مال - مۈلكىنى ئومۇمىي يىغىندا كەمبەغل دىخانلارغا تەقسىم قىلىپ بېرىلىشى، دىگەن تەكلىۋى سەۋەپ بولغان بىدۇ. يىغىن ئېچىلىشتىن بۇرۇن ئوكرۇڭدىن كەلگەن بىر خادىم بىلەن قاتتىق تالاش - تارتىش يۈز بەردى. بۇ ئادەم ۋېشېنسكا-يادىن تولۇق ھوقۇقلۇق ۋەكىل سۈپىتىدە مۇسادىرە قىلىنغان كەمبەغلەرنى ئالغىلى كەلگەن ئىكەن. شتوكمان ئۇنىڭغا ھازىر ئېنىق-

لاۋىي كومىتېت كىيىمنى تاپشۇرۇپ بېرەلمەيدۇ، چۈنكى تېخى ئۇس-
نۇگۇنلا قىزىل ئارمىيىدىكى يارىدارلار بىلەن ئاغرىقلارنى توشۇ-
غان ھارۋىكەشلەرگە 30 دىن ئوشۇق پاختىلىق كىيىم بېرىلدى، دەپ
چۈشەندۈرگەن ئىدى، ۋەكىل بولۇپ كەلگەن ياش يىگىت شتوك
مانغا ھۆكىرەپ، چېچىلدى:

— مۇسادىرە قىلىنغان كىيىمنى تارقىتىپ بېرىشكە كىم ساڭا
رۇخسەت قىلدى؟

— بىز ھېچكىمدىن رۇخسەت سورىمىدۇق.

— خوش، ئۇنداق بولسا خەلقنىڭ مال - مۈلكىنى تالان -
تاراج قىلىشقا ساڭا كىم ھوقۇق بەردى؟

— سەن ۋاقىرىما يولداش ۋە بىمەنە گەپلەرنى قىلما،
ھېچكىم ھېچنەمنى تالان - تاراج قىلغىنى يوق. بىز جۇڭىلارنى
ھارۋىكەشلەرگە تىلخەت بويىچە بەردۇق، ئۇلار قىزىل ئەسكەرلەرنى
كېيىنكى بېكەتكە يەتكۈزۈپ قويغاندىن كېيىن، بېرىلگەن كىيىمنى
بىزگە قايتۇرۇپ ئېپىكىلىپ بېرىدۇ. قىزىل ئەسكەرلەر يېرىم يالىڭاچ
ئىكەن، شۇڭا ئۇلارنى يالاڭ شىنېل بىلەن يولغا سېلىش - قا-
راپ تۇرۇپ، ئۆلۈمگە ئەۋەتىش بىلەن تەڭ بولار ئىدى. بەرمەي
نەمە ئىلاجىم بار؟ يەنە كېلىپ، كىيىملەر ئامباردا بىكارلا تۇراتتى.
شتوكمان ئاچچىغىنى بېسىپ، ۋەزىمىن سۆزلىدى، شۇ سەۋەپ-
تىن بۇلارنىڭ گەپ - سۆزى تېچ، مۇرەسسە بىلەن تۈگىگەنمۇ بو-
لاتتى. ئەمما يىگىتچاق توك ئاۋاز بىلەن چورتلا مۇنداق
دىدى:

— سەن ئۆزەڭ كىم؟ ئىنقىلاۋىي كومىتېتنىڭ رەئىسىمۇ؟
مەن سېنى قاماققا ئالىمەن! ئىشنى ئورۇنبا سارىڭغا
ئۆتكۈزۈپ بەر! سېنى ھازىرلا ۋېشېنسكاياغا ئەۋەتمەن، سەن

بەلكىم بۇ يەردە مۈلۈكنىڭ يېرىمىنى ئوغرىلاپ بولغانىسەن، ئەمما مەن...

— سەن كوممۇنىستىمۇ؟ — دېدى ئۆلۈكتەك ئاقىرىپ كەتكەن شتوكمان كۆز قىرى بىلەن قاراپ.

— بۇنىڭ بىلەن سېنىڭ كارىڭ بولمىسۇن! ساقچى! مۇنۇنى قولغا ئېلىپ، دەرھاللا ۋېسپىنسكاياغا ئېلىپ بار! ئوكرۇگ ساقچى ئىدارىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ، تىلخەت ئېلىۋال. يىگىتچاق شتوكمانغا باشتىن — ئاياق قاراپ چىقتى.

— بىز سەن بىلەن شۇ يەردە سۆزلىشىمىز. قاراپ تۇرتېخى، نىمىلەرنى كۆرسىتىمەن ساڭا، زوراۋان!

— يولداش! نىمە بولدۇڭ، كاللاڭ ئايلىنىپ قالدىمۇ؟ بىلەمسەن...

— گەپ تامام! ئاۋازىڭنى ئۆچۈر!

بۇ ماجراغا بىرەر ئېغىز سۆز قىستۇرۇشقا ئۆلگۈرمىگەن ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ شتوكماننىڭ تامغا ئېسىقلىق ماۋزۇغا ئاستا قورقۇنچىلۇق ھەركەت بىلەن قول ئۇزارتقانلىغىنى كۆردى. يىگىت چاقنىڭ كۆزلىرىدە بىر ۋەھىمە چاقناپ كەتتى. ئۇ ئاجايىپ بىر نېزلىك بىلەن ئىشىكنى ئارقىسى بىلەن ئاچتى — دە، پەلەمپەي گە ئاران ئۆزىنى ئېلىپ. ھەممە باسقۇچلىرىنى دۈمبىسى بىلەن ساناپ، پەسكە چۈشكەندىن كېيىن شارتلا چانغا چۈشۈۋالدى ۋە مەيداندىن چېپىپ ئۆتكەنگە فەدەر، ھارۋىكەشنىڭ دۈمبىسىدىن تېز چاپتۇر، دەپ ئىتتىرىۋەردى، تازا قورققان بولسا كېرەك، ئارقامدىن قوغلاپ كېلەرمىكىن دەپ دەمبەدەم كەينىگە قارايتتى.

ئىنقىلاۋىي كومىتېتتا قاقاقلىغان كۈلكە دەرىزىلەرنى جا —

راڭلىتىۋەتتى. كۈلگۈنچەك داۋىدكا شىرە ئۈستىدە تېلىقىپ، دوملارغا كەتتى. ئەمما شتوكماننىڭ قاپىغى ئۇزاققىچە ئەسەبلىرىچە لىكىلداپ تارتىشىپ، كۆزلىرى ئالغا يىلىشىپ قالدى.

— ياق، تازا ئىپلاس نەرسە ئىكەن بۇ! ھەي رەزىل مەخلۇق! — دەپ تەكرارلىدى ئۇ تىترىگەن بارماقلىرى بىلەن تاماكا ئۇراپ. شتوكمان يىغىنغا كوشىۋوي ۋە ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ بىلەن بىللە باردى. مەيدان خەلق بىلەن لىق تولاغان ئىكەن. ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ يۈرىكى ھەتتا يامان ئەھۋالدا جىغىغدا قىلىپ كەتتى: «ئۇلار نىمىشقىدۇ ئالدىن كېلىشۋالغاندەك جىق توپلىنىپتۇ... پۈتۈن يېزىدىكىلەر مەيداندىمۇ نىمە»، ئەمما ئۇ شەپكىسىنى قولغا ئېلىپ، دائىرە ئىچىگە كىرگەن چاغدا ھەممە ئەندىشى تارقاپ كەتتى. كازاكلار ئىككى تەرەپكە چېكىنىپ، مەمنۇنلۇق بىلەن يول ئېچىپ بەردى. بۇلارنىڭ چېھرىلىرىدە مۇلايىملىق ئەكس ئېتەتتى، ھەتتا بەزىلىرىنىڭ كۆزلىرىدە شادىمان لىق بىلىنىپ تۇراتتى. شتوكمان كازاكلارغا بىر قۇر قاراپ چىقتى. ئۇ ۋەزىيەتنى ئوڭشاش ئۈچۈن كۆپچىلىكنى پاراڭغا تارتماقچى بولدى. ئۇ، ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ ئۈلگىسى بويىچە بېشىدىن قىزىل قۇلاقچىسىنى ئېلىپ، يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن سۆزلىدى:

— كازاك يولداشلار! سىزلەردە سوۋېت ھاكىمىيىتى قۇرۇلغانلىغىغا بىر يېرىم ئاي بولدى. ئەمما شۇ كەمگىچە بىز ئىنقىلاۋىي كومىتېت سىزلەر تەرەپتىن بىزگە نىسبەتەن قانداقتۇ ئىشەنمەسلىك، ھەتتا قانداقتۇ دۈشەنلىك كۆز قاراش بارلىغىنى بايقاپ تۇرۇۋاتىمىز. سىزلەر مەجلىسلەرگە قاتناشمايسىزلەر، سىزلەر — نىڭ ئاراڭلاردا ھەر خىل مىش — مىش گەپلەر كېلىپ يۈرمەكتە، كازاكلارنى ياپپىسىغا ئېتىپ تاشلايمىش، سوۋېت ھاكىمىيىتى گويا

سىزىلەرگە خەۋرى - زۇلۇم سالارمىش دىگەنگە ئوخشاش قاملاش-
مىغان ئۆسەك سۆزلەر تارلىپ يۈرمەكتە. بىز كۆڭلى - كۆكسىمىز-
دىكى گەپلەرنى ئوچۇق ئېيتىدىغان ۋاقىت كەلدى، بىر - بىرىمىز-
گە زىچ يېقىنلىشىشنىڭ ۋاقتى كەلدى! سىزىلەر ئۆزەڭلارنىڭ
ئىنقىلاۋىي كومىتېتىڭلارنى ئۆزەڭلار سايلىدىڭلار، كۈتلىرىمىز
بىلەن كۈشۈۋى - ئۆز يىزاڭلارنىڭ كازاڭلىرى، شۇڭا ئاراڭلاردا
كېلىشەلمەسلىكنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ھەممىدىن بۇرۇن
مەن شۇنى كەسكى ئۆستۈرۈپ ئۆسمەيىكى. بىرىڭ دۈشمەن
لىرىمىزنىڭ كازاڭلارنى قويماي ئېتىپ ناشلاش توغرىسىدا نازقات-
قان مىش - مىشلىرى بۆھتاندىن باشقا نەرسە ئەمەس. بۇ تۆھ-
مەتنى تارقاقچىلارنىڭ مەقسىدى ناھايىتى ئوچۇق: كازاڭلارنى
سوۋېت ھاكىمىيىتى بىلەن چاڭچاللاشتۇرۇپ، سىزىلەرنى يەنە ئاق
لارغا ئىتتىرىش.

— ئاتىدىغان ئىش يوق دىدىڭمۇ؟ ھىلىقى يەتتە كىشىنى
نەگە ئەۋەتتىڭلار؟— دەپ ۋاقىرىدى بىرسى ئارقىدىكى قاتارىدىن.
— يولداشلار، مەن ئاتىدىغان ئىش يوق، دەپ ئېيتىۋات-
مايمەن، بىز سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ دۈشمەنلىرىنى، بىزگە پو-
مىششىكلار ھاكىمىيىتىنى زورلاپ تېڭىش كويىدا بولغانلارنىڭ
ھەممىسىنى ئاتتۇق ۋە بۇندىن كېيىنمۇ ئاتىمىز. بىزنىڭ چار
پادىشاسىنى ئاغدۇرغانلىغىمىز، گېرمانىيە بىلەن بولغان ئۇرۇشقا
خاتىمە بەرگەنلىگىمىز، خەلقنى ئازاتلىققا چىقارغانلىغىمىز ھەر-
گىز پومىششىكلار ھاكىمىيىتىنى قۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس. گېرما-
نىيە بىلەن بولغان ئۇرۇش سىزىلەرگە نىمە بەردى؟ مىڭلىغان
ئۆلگەن كازاڭلار، يىتىم - يېسىرلار، ۋەيرانچىلىق...

— توغرا!

— بۇنى سەن توغرا ئېيتىۋاتىسەن!

— ... بىز ئۇرۇش قىلماسلىق تەرەپدارىمىز، — دېدى

شتوكمان سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — بىز خەلقلەرنىڭ بۇرادەر-لىكى تەرەپدارىمىز! چار ھاكىمىيىتى دەۋرىدە سىزلەرنىڭ قولۇڭلار بىلەن ئۇرۇش ئېلىپ بېرىپ، يەرلەرنى پومىششىكلار بىلەن كاپىتالىستلارغا ئېلىپ بېرەتتى - دە، يەنىلا شۇ پومىششىكلار بىلەن فابرىكا خوجايىنلىرى بېيىدىغان ئىدى. مانا سىزلەرنىڭ بېقىنىڭلاردىلا لىستىنىتىسكى دىگەن پومىششىك بار ئىدى. ئۇنىڭ بوۋىسى 1812 - يىلىدىكى ئۇرۇشقا قاتناشقانلىقى ئۈچۈن 4000 پاتمان يەرگە ئىگە بولغان. سىزلەرنىڭ بوۋاڭلار نىمە ئالدى؟ ئۇلار نېمىس نۇپرىغىدا باشلىرىدىن ئايرىلدى. ئۇلار قېنى بىلەن نېمىس يېرىنى سۇغاردى!

مەيداننىڭ ئىچى گۈرۈڭلىغان ئاۋازغا تولدى. ۋاراڭ-چۈرۈڭ تېشىقپ، ئارقىدىنلا گۈمبۈرلەپ يەنە ئاۋاز كۆتىرىلدى:

— توغرا - ۱ - ۱ - ۱!

شتوكمان سىداملىشىۋاتقان ماڭلىمىدىكى تەرنى قۇلاقچىسى بىلەن ئېرتتى - دە، ئاۋازنى تېخىمۇ يۇقۇرى كۆتىرىپ، ۋاقىراپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئىشچى - دىخانلار ھاكىمىيىتىگە قارشى قوراللىق قول كۆتەرگۈچىلەرنىڭ ھەممىسىنى قىرىپ تاشلايمىز. ئىنقىلاۋىي كۈ-مەتتەپ ھەربىي سودىنىڭ ھۆكۈمى بويىچە ئېتىلغان ھىلىقى سىزلەر-نىڭ يېزىلىق كازاكلار بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىز ئىدى. بۇنى ھەم جىڭلار بىلىسلىەر، ئەمما بىز سىزلەر بىلەن، ئەمگەكچىلەر بىلەن، بىزگە ھېسداشلىق قىلغۇچىلار بىلەن بىللە بولىمىز، قوش سۆز-ۋاتقان ئۆكۈزدەك، مۇرىنى - مۇرىگە تىرەپ بىللە ماڭىمىز، يېڭى ھا-

يات ئۈچۈن يەرنى بىللە ھەيدەيمىز ۋە ئۇنىڭدىكى كونا ياۋا
گىيالارنى، بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىزنى ئېتىزلاردىن يوقىتىش
ئۈچۈن بىرلىكتە تىرىنلايمىز! ئۇلار قايتىدىن يىلتىز تارتالماي-
دىغان بولسۇن! ياۋايى ئوتلار يېڭى ھاياتنىڭ ئۆسۈشىگە توسال-
غۇ بولمىسۇن!

شتوكمان مۇلايىم ۋاراك - چۇرۇڭلارغا، جانلىنىپ كەتكەن
چېھرىلەرگە قاراپ، ئۆز سۆزى بىلەن كازاكلارنىڭ يۈرىكىنى قوزغى-
تىپ تاشلىغانلىقىنى چۈشەندى. ئۇ خاتالاشمىغان ئىدى: كىشىلەر
يۈرىكىدىكى گەپنى ئېيتىشقا باشلىدى:

— ئۆسپ داۋىدوۋىچ! بىز سېنى ياخشى بىلىمىز، سەن
بىر چاغدا بىزنىڭ بۇ يەردە تۇرغان، سەن بىزنىڭ ئۆز كىشىمىز-
دەك بولۇپ قالغان ئىدىڭ، سەن بىزنى قورقۇتماي، توغرىسىنىلا
ئېيتقىنا، سىلەرنىڭ بۇ ھاكىمىيەتلىكلەر بىزگە نىمە قىل دەيدۇ؟
بىز ئەلۋەتتە، بۇ ھاكىمىيەتنى ياقلايمىز، ئوغۇللىرىمىز قۇرۇلتىي
تاشلاپ كەلدى، ئەمما بىز ساۋاتسىز ئادەملەر، بۇ ھاكىمىيەتنى
ھېچ چۈشەنەلمەي قالدۇق...

قېرى گىرەزنوف ئۇزاق ۋە چۈشىنىكسىز بىر نىمىلەرنى سۆز-
لىدى، ئۇ، ئورۇنسىز سۆز ئېيتىلىپ قالارمۇ دەپ قورققانداك،
ئەپچىل سۆز ئىزلەپ خېلى ئاۋارە بولدى. بىر قولى چولاق ئاليوش
كا شامىل چىداپ تۇرالمىدى:

— مەن سۆزلىسەم بولامدۇ؟

— سۆزلە! — دەپ رۇخسەت قىلدى گەپ - سۆزلەردىن
تەسىرلەنگەن ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ.

— يولداش شتوكمان، سەن ماڭا ئالدىن ئېيتقىنا، نىمە
دېمەكچى بولسام، شۇنى ئېيتىۋەرسەم بولامدۇ؟

— ئېيت!

— مېنى قاماققا ئالمايمسەن؟

شتوكمان كۈلۈپ، ئۈندىمەستىن قولىنى شىلتىدى.

— ئەمما بىر ئىلتىماس بار — ماڭا كايماڭلار! مەن

ئەقلى — پاراستى ساددىراق ئادەممەن، شۇڭا بىلگىنىچە
سۆزلەۋېرىمەن.

ئارقا تەرەپتىن ئاكىسى مارتىن ئاليوشكىنىڭ چەكمىنىنىڭ
بوش يېڭىدىن تارتىپ، ئەنسىرەپ پىچىرلىدى:

— قوي، تەنتەك! قوي، سۆزلىمە، جاۋاپكارلىققا تارتىل-

سەن، ئۇلارنىڭ دەپتىرىگە چۈشۈپ قالسەن، ئاليوشكا!

ئەمما ئاليوشكا ئۇنىڭغا قول شىلتىدى، تارتۇق مەخزى
دىرىلىدى، كۆزلىرى پىرىلداپ كەتتى، ئۇ مەيداندىكىلەرگە قاراپ،
بەردەم تۇرۇپ سۆز ئاچتى:

— جاپابى كازاكلار! مەن سۆزلەپ باقاي، توغرا سۆز-

لەمدىمەن ياكى ئەلگىم، ئادىشىپ قالامدىمەن، ئۆزەڭلار ھۆكۈم
قىلىڭلار، — ئۇ ھەرىجىسىگە پاشىسى بىلەن ئايلىنىپ، شتوك

مانغا ئۆرۈلدى — دە، يېرىم يۇمۇق كۆزلىرىنى ھەييارلارچە چەك
چەيتىپ قويدى، — مەن مۇنداق چۈشىنىمەن: راست گەپ قىل-

ماقچى بولساق، ئەلۋەتتە راست گەپ قىلايلى. چاپماقچى بول-

ساق، دەل مۇرىدىن چاپايلى. مەن ھازىر بىز پۈتۈن كازاك
لارنىڭ نىمىنى ئويلايدىغىنىمىزنى ۋە نىسە ئۈچۈن كومۇنىستلار-

غا بىزنىڭ ئاچچىغىمىز بارلىغىنى ئېيتماقچىمەن ... مانا سەن،
يولداش، ئۆزەڭلارغا دۈشمەن بولمىغان دىخان كازاكلارغا قارشى تۇرماي-

دىغانلىغىڭلارنى ئېيتىپ ئۆتتۇڭ. سىلەر بايلارغا قارشى ئىكەن-
سىلەر، كەمبەغەللەرنى ياقلايدىغاندەك كۆرۈنىسىلەر. خوش، ئېيت

قىنا، بىزنىڭ يېزىلىقلارنى ئاتقانلىرىڭلار توغرا بولىدۇمۇ؟ مەن كورشۇنوف ئۈچۈن بىر نەرسە دىمەيمەن، — ئۇ ئاتامانلىق قىلدى، ئۆمۈر بويى باشقىلارنىڭ يەلكىسىدىن چۈشمىدى، ئەمما مۇنۇ ئاۋدېيېنچىنى نىمە ئۈچۈن ئاتىڭلار؟ كاشۇلىن ماتۋېيىنى نىمە ئۈچۈن؟ بۇگاتىرېۋنى نىمە ئۈچۈن؟ مەيداننىڭ كوفىنچۇ؟ خوش كورولېۋنى نىمە ئۈچۈن؟ ئۇلارمۇ بىزگە ئوخشاش نادان، ساددا، يامان ئىشقا ئارىلاشمىغان ئادەملەر ئىدى. ئۇلار كىتاپ تۇتۇشنى ئەمەس، ساپان تۇتۇشنى ئۈگەنگەن ئىدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى خەتمۇ تونۇمايتتى. ئېلىپ — بە — ئۇلارنىڭ ئالىملىغى مانا شۇلا ئىدى. خوش، مانا شۇ ئادەملەر چۈشەنچىسىزلىكتىن يامان سۆزلەرنى ئېيتىپ تاشلىسا، ئۇلارنى شۇ ئىشى ئۈچۈن ئوققا تۇتۇش كېرەكمۇ؟ — ئالىيوشا دېمىنى راسلىۋېلىپ، ئالدىغا ئۆتۈلدى. چەكىمىنىڭ بوش يىڭى كۆكرىگىگە ئۇرۇلۇپ تۇراتتى، ئاغزى بىر ياققا قىپسايدى، — بىراۋنىڭ يالغان — ياۋىداق سۆزلىرى بىلەن ئۇلارنى تۇتۇپ كېتىپ، ئۆلۈم جازاسى بەردىڭلار. ئەمما سودىگەرلەرگە تەگمەيسىلەر! سودىگەرلەر ئۆزىنىڭ ھاياتىنى سىزىلەردىن پۇلغا سېتىۋالغان! بىزنىڭ سېتىۋېلىشقا ھېچنەمىز يوق، بىز ئۆمۈر بويى يەرنى كولىساقمۇ، ئاق چا دىدارىنى كۆرمەيمىز. ئۇلار، ھىلىقى ئېتىلغانلار، پەقەت تىرىك قېلىش ئۈچۈن قورادىن، بەلكىم ئاخىرقى بىر ئۆكۈزنى چىقىرىپ بەرگەنمۇ بولاتتى، ئەمما ئۇلاردىن ھەربى سېلىق تەلەپ قىلىنمىدى. ئۇلارنى ئېلىپ كېتىپ، باشلىرىنى تېنىدىن جۇدا قىلىڭلار. ۋېشكىدا نىمە ئىش بولۇۋاتقانلىغىنى بىز ھەممىمىز بىلىمىز. ئۇ يەردە سودىگەرلەر، پوپلارنىڭ ھەممىسى ئامان — ئېسەن. كارگىندىمۇ ئېھتىمال، ئامان قالغاندۇ. ئەتراپتا نىمە

شتوكمان يىغىنىغا كۆشۈمى ۋە ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ
بىلەن بىللە باردى.

(332 - بەتگە)

ئىشلار بولۇۋاتقانلىغىنى ئاڭلاپ تۇرۇۋاتىمىز. شانۇ شۆھرەت بىلىپ راققا بارمايدۇ، يامان ئىش ئالەمنى كېزىپ يۈرىدۇ!

— توغرا! — ئارقا تەرەپتىن بىرسى ۋاقىرىدى.

بىردىنلا گۇرۇڭ - گۇرۇڭ ئاۋازلار كۆتىرىلىپ، ئاليوشكا نىڭ سۆزىنى يېپىپ كەتتى، ئەمما ئۇ ۋاراڭ - چۇرۇڭنىڭ بېسىلىشىنى كۈتۈپ تۇردى - دە، شتوكماننىڭ قول كۆتەرگەنلىگىگە ئېتىۋار قىلماستىن، ۋاقىراپ سۆزلەۋەردى:

— شۇنداق قىلىپ، بىزمۇ چۈشىنىۋالدۇق، سوۋېت ھاكىمىيىتى، بەلكىم ياخشىدۇ. ئەمما مەنسەپكە ئولتۇرغان كوممۇنىستلار بىزنى بىر قوشۇق سۇغا غەرق قىلىشقا تىرىشماقتا! ئۇلار 1905-يىل ئۈچۈن بىزدىن ئىنتىقام ئالماقتا. بىز بۇ سۆزلەرنى قىزىل سولدا تىلاردىن ئاڭلىدۇق. شۇڭا بىز ئۆز ئارىمىزدا پىكىر يۈرگۈزۈپ: كوممۇنىستلار بىزنى قىرىپ، پۈتۈنلەي تۈگەتمەكچى، دەيمىز. دوندا كازاكنىڭ روھى قالىمسۇن ئۈچۈن ئاشۇنداق قىلىۋاتىدۇ، دەيمىز. مېنىڭ ساڭا ئېيتىدىغانلىرىم مانا شۇ! مەن ھازىر مەس ئادەمدەك بولۇپ قالدىم: كاللامدا نىمە بولسا، شۇنى ئېيتتىم. بىز ھەممىمىز ياخشى تۇرمۇشتىن، سىز كوممۇنىستلارغا بولغان خاپىچىلىغىمىزدىن مۇشۇنداق مەس بولۇپ كەتتۇق!

ئاليوشكا كالتە جۇۋا كىيگەن كىشىلەرنىڭ قېلىن توپى ئىچىگە تۇرتۇپ كىرىپ كەتتى، شۇندىن كېيىن مەيداننى ئۇزاق قىچە سۈكۈنات قاپلىۋالدى. شتوكمان سۆز باشلىۋىدى، ئۇنىڭ سۆزىنى ئارقا قاتاردىن چىققان ۋاقىراشلار بۆلۈۋەتتى:

— راست! كازاكلار ناھايىتى خاپا. ھازىر يېزىلاردا قانداق قوشاقلار توقۇپ چىقىرىلىۋاتقانلىغىنى ئاڭلاپ بېقىڭلار. ھەر كىم

كۆڭلىدىكىنى سۆز بىلەن ئېيتىشقا جۈرئەت قىلالماي، قوشاق قېتىپ كۈيلەيدۇ، قوشاق ئېيتىشقا سوت يوق. «يا بىلوچكا» دېگەن كۈيگە مۇنداق قوشاق توقۇپ چىقىرىلغان:

ساماۋارلار قاينايدۇ، بېلىقلارمۇ قورۇلۇپ،
كادېتلار كەلگەن چاغدا، بىر چىقارمىز ھال ئوقۇپ.

— دېمەك، ئۇلارنىڭ ھال ئوقۇيدىغان يېرى بار!
بىرسى ئورۇنسىز كۈلۈۋەتتى. خالايسىز تەۋرىنىشكە باشلىدى. پىچىرلاش، گۇرۇڭ - گۇرۇڭ پاراڭلار باشلاندى...
شتوكمان ئاچچىقى بىلەن قۇلاقچىسىنى چۆكۈرۈپ كىيىدى - دە، يانچىرىمدىن بىر زاماندا كوششۇوي يازغان بىر تىزىملىكىنى ئېلىپ، ۋاقىراپ سۆزلىدى:

— ياق، يالغان گەپ! ئىنقىلاپنى ياقلايدىغان كىشىلەر ھېچنىمىدىن رەنجمەيدۇ! سىلەرنىڭ سوۋېت ھاكىمىيىتىگە دۈشمەن بولغان يېزىلمىقلارنىڭ نىمە ئۈچۈن ئېتىلغانلىغىنى ئېيتىپ ئۆتمەن. ئاڭلاڭلار! — ئۇ چۈشىنىشلىك قىلىپ، توختاپ - توختاپ تاپ ئوقۇشقا باشلىدى:

قىزىقلىق

قاماققا ئېلىنغان 15 - ئىنزا دېۋىزىيىسىنىڭ ئىنقىلاۋىي ھەربىي سودىنىڭ ھوزۇرىدىكى تېرگاۋ كومىسسارىيىتىنىڭ قارمىقىغا ئەۋەتىلگەن سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ دۈشمەنلىرى			
نومۇرى	پەمىلىسى، ئىسمى، ئاتىسىنىڭ ئىسمى	نېمە ئۈچۈن قاماققا ئېلىنغان	ئەسكەر تىشى
1	كورشۇنوف مىرون گېرىكو-ريېۋىچ	ئاتامان بولغان، باي دەخانى، باشقىلارنىڭ ئەمگىكى بىلەن بېيىغان.	

2	سىنىلىن ئىۋان ئاۋدېيېۋىچ	سۈپەت ھاكىمىيىتىنى ئاغا- دۇرۇش ئۈچۈن تەشۋىقات ئېلىپ بارغان.
3	كاشۇلىن ماتۋېي ئىۋانوف- ۋىچ	بۇمۇ شۇنداق.
4	مەيداننىكوف سېمىن گاۋ- رسلوف	پاگون تاقىۋېلىپ كۈچى- لاردا ھاكىمىيەتكە قارشى ھۇررا توۋلىغان.
5	مېلېخوف پانتېلېي پىرو- كوفېيېۋىچ	ھەربى بىرلەشمىنىڭ ئە- زاسى.
6	مېلېخوف گىرىگورىي پان- تېلېيېۋىچ	مۇئاۋىن ياساۋۇل، سو- ۋېت ھاكىمىيىتىگە قار- شى يىغىندى، خەتەرلىك تۇنسۇر.
7	كاشۇلىن ئاندېرېي مات- ۋېيېۋ	پودتېلكوفنىڭ قىزىل كا- زاكلىرىنى ئېيتىشقا قان- ناشقان.
8	بودوۋىسكوف فېدوت نى- كىفوروف	بۇمۇ شۇنداق.
9	بوكاتىرېۋ ئارخىپ مات- ۋېيېۋ	چېركاۋ باشلىغى، قاراۋۇل- خانىدا تۇرۇپ، ھاكىمى- يەتكە قارشى چىققان، خەلقىنى قۇتراققۇچى ئەك- سىلىنىقلاپچى.
10	كورولېۋ زاخار لېئونتېۋ	قۇرال تاپشۇرۇشتىن تاش- تارتقان، ئىشەنچسىز ئادەم.

جەدۋەلدىكى ئەسكەرتىشتە شتوكمان ئوقۇماي قالدۇرۇپ
قويغان ئىككى مېلېخوف ۋە بودوۋىسكوف توغرىلىق مۇنداق سۆز-
لەر بار ئىدى:

«سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ بۇ دۇشمەنلىرى تېخى قولغا ئېلىندى، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئىككىسى ئۆيدە يوق، نەرسە توشۇشقا سەپەرۋەر قىلىنغان بولۇپ، بىر كۆۋسكايا كەنتىگە ئوق - دورا ئېلىپ كەتتى. مېلىخوف پانتېلېي بولسا كېزىك ئاغرىغى بىلەن ئۆي دەپتېتۇ. ئاۋۇ ئىككىسى قايتىپ كېلىشى بىلەنلا دەرھال قولغا ئېلىنىپ، ئوكرۇگقا يەتكۈزۈپ بېرىلىدۇ. ئۈچىنچىسىنى كېسەلدىن ساقىيىپ ئورنىدىن تۇرغاندا ئەۋەتىپ بېرىمىز.»

يىغىن بىرنەچچە دەقىقە سۈكۈتكە چۆمدى، ئاندىن يەنە ۋاقىرلار باشلىنىپ كەتتى:

— توغرا ئەمەس!

— يالغان ئېيتىسەن! ئۇلار ھاكىمىيەتكە قارشى سۆزلىگەن!

— مۇشۇنداق ئىشلىرى ئۈچۈن تېگىشلىك جاجىسىنى يىسۇن!

— ئۇلارنىڭ چىشلىرىغا قاراپ تۇرۇش كېرەكمىدى!

— ئۇلارغا قىلىنغان تۆھمەت!

شتوكمان يېڭىۋاشتىن سۆزلىدى. ئۇنىڭ سۆزىنى كۆپچىلىك دىققەت بىلەن ئاڭلىغاندەك قىلاتتى، ھەتتا ماقۇللىغان ھايىقىرىق لارمۇ ئاڭلانغان ئىدى. ئەمما شتوكمان سۆزىنىڭ ئاخىرىدا ئاق لار بىلەن قېچىپ كەتكەنلەرنىڭ مال - مۈلكىنى تەقسىم قىلىپ بېرىش مەسلىسىنى ئوتتۇرىغا قويغاندا، ھەممىسى ئاۋاز بەرمەي جىم تۇرۇۋېلىشتى.

— ئاغزىڭلارغا سۇ توشقۇزۇۋالدىڭلارمۇ نىمە؟ — دەپ ئەلەم بىلەن سورىدى ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ.

خالايق تۆكۈلگەن چاچما ئوقتەك، مەيداننىڭ سىرتىغا تارىلىشقا باشلىدى. «چۆيۈن» دىگەن لەقىمى بار كەمبەغەل دى-

خان سېمكا ئىككى خىيال بولۇپ، ئالغا ئۆتۈلۈپ باقتى. ئەمما كېيىن پىكرىدىن قايتىپ، قولقېپىنى بىرلا شىلتىدى:

— يەر ئىگىلىرى كەلگەندە، كۆزلىرىڭنى پىرىلدىتىسەن...

شتوكمان تارىلىپ كەتمەسلىككە نەسىھەت قىلىپ كۆردى،

ئەمما كوشىۋىنىڭ چىرايى ئاپپاق ئۇندەك تاتىرىپ، ئىۋان

ئالېكسىيېۋىچقا پىچىرلىدى:

— بۇ نەرسىلەرنى ئۇلار ئالمايدۇ، دەپ ئېيتىمىدىمۇ. بۇ

مۈلۈكنى ئۇلارغا بەرگەندىن كۆرە، ئۆرتىۋەتكەن ياخشىراق.

25

كوشىۋوي ئويغا چۆمگەن ھالدا قامچىسىنى ئۆتۈگىنىڭ قون-
چىغا ئۇرۇپ قويۇپ، بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، موخوفنىڭ ئۆيىنىڭ
پەلەمپىيى بىلەن ئاستا يۇقۇرىغا چىقتى. كارىدوردىكى ئىشىكلەر-
نىڭ يېنىدا پولنىڭ ئۈستىدىلا بىر دۆۋە ئىگەرياتاتتى. بۇيەرگە يېڭىلا
بىرسى كەلگەندەك قىلاتتى: ئۈزەڭگىنىڭ بىرسىدە ئاتلىق ئادەمنىڭ
ئايىغى ئاستىدا يەنجىلگەن ۋەقىغىدىن سارغىيىپ كەتكەن بىر پومزەك
قارتىخى ئېرىمىگەن ئىدى: ئاستىدا كىچىككىنە سۇمىلىلداپ تۇرات-
تى. كوشىۋوي ئايۋاننىڭ ئىپلاسلشش كەتكەن پولنىڭ ئۈستىدە
مېڭىپ كېتىۋېتىپ، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى كۆردى. ئۇنىڭ كۆزلىرى
يان تەرىپى مۇدۇر - مۇدۇر بولۇپ كەتكەن ھاۋا رەڭ ئويما نەقىش-
لىك پەنجىرىگە، تامغا يېقىن يەردە ياتقان ئاچ بىنەپشە رەڭ جى-
يەك تارتقان يۇمشاق قېلىن قىروغا چۈشتى؛ ئىچ تەرىپى ھوردىن

تەرلىگەن دەرەزىلەرگىمۇ غىل - پال كۆز يۈگۈرتتى، ئەمما ئاشۇ كۆرگەنلىرىنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئېڭىدا ھېچقانداق ئىز قالدۇر-
ماي. قانداقتۇ چۈشتىكى تۇماندەكلا ئۆتۈپ كەتتى. گىرىگورىي
مېلېخوفقا نىسبەتەن ئىچ ئاغرىتىش بىلەن ئۆچمەنلىك مىشكىنىڭ
ساددا يۈرىگىنى چىرىمىۋالغان ئىدى...

ئىنىقلاۋىي كومىتېتنىڭ دالان ئۆيىدە تاماكنىڭ، ئات
جابدۇقلىرىنىڭ، ئېرىگەن قارنىڭ كۈچلۈك پۇرىغى ئاڭغىپ تۇراتتى.
موخوف ئۆز ئائىلىسى بىلەن دونېتسنىڭ ئېرىقى تەرىپىگە قېچىپ
كەتكەندىن كېيىن بۇ ئۆيىدە قېپقالغان بىر ئايال خىزمەتكار
گوللاندىچە مەشكە ئوت يېقىپ تۇرغان ئىدى. ياندىكى بىر ئۆيىدە
ساقچىلار قاتتىق كۈلۈشۈپ ئولتۇرۇپتۇ. «تازا غەلىتە بىر نىمىلەر-
كەنغۇ بۇ! نىمىگە شۇنچىلىك خەشال بولۇشۇۋاتقاندۇ!...» - دەپ
ئويلىدى كوشىۋوي خاپا بولۇپ، بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ،
شۇنىڭ بىلەن ئەلىمىگە چىدىيالماي ئاخىرقى قېتىم قامچىسىنى
قونچىغا ئۇرۇپ قويۇپ، ئىشىكىنى چەكمەستىنلا بۇرجەكتىكى ئۆي-
گە كىردى.

ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ پاختىلىق چاپىنىنىڭ ئالدىنى ئېچىۋەت-
كەن بولۇپ، يېزىق ئۈستىلىنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتى. قارا پاپاخ-
نى چىكىسىگە يانتۇ كىيىۋالغان بولۇپ، تەرلىگەن يۈزىدە ھار-
غىنلىق ۋە تەشۋىشلەنگەنلىك بىلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ قېشىدا،
دەرىزىنىڭ تەكچىسىدە يەنىلا شۇ ئاتلىق ئەسكەر پەلتۇسىنى
كىيىۋالغان شتوكمان ئولتۇراتتى. ئۇ كوشىۋوينى كۆرۈپ كۈلۈم-
سىرىدى - دە، يېنىدا ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى.

— خوش، قانداق تۇردۇڭ مىخايىل؟ كەل، ئولتۇر.
كوشىۋوي پۇتلىرىنى كېرىپ ئولتۇردى. شتوكماننىڭ ھەممىنى

بىلىشكە قىزىقىدىغان، خاتىرجەم ئاۋازى ئۇنى سەگەكلەشتۈردى.

— ئىشەنچلىك بىر ئادەمدىن ئاڭلىدىم... تۇنۇگۇن ئاڭ-

شام گىرىگورىي مېلېخوف ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ، ئەمما مەن ئۇنىڭ ئۆيىگە كىرمىدىم.

— بۇ مۇناسىۋەت بىلەن سەن نىمىنى ئويلايسەن؟

شتوكمان تاماكا ئوراۋىتىپ، ئاندا — ساندا ئىۋان ئالېك

سىيېۋىچقا كۆز قىرى بىلەن قاراپ قويۇپ جاۋاپ كۈتتى.

— ئۇنى پادىۋال ئۆيىگە سولاپ قويساق بولامدەك ياكى

قانداق قىلساق بولار كىن؟ — ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ كۆزلىرىنى چىمچىقلىتىپ، ئىككىلىنىپ سورىدى.

— سەن بىزنىڭ ئىنقىلاۋىي كومىتېتنىڭ رەئىسى سەن...

ئۆزەڭ بىلىپ ئىش قىل.

شتوكمان كۈلۈمسىرەپ، پىكىر بېرىشتىن ئۆزىنى قاجۇرۇپ،

ئىككى مۇرىسىنى قىسىپ قويدى. ئۇ كېلىشتۈرۈپ شۇنداق مازاق

بىلەن كۈلگەن ئىدىكى، بۇ كۈلۈمسىرەشنىڭ زەربىسى قامچىنىڭ

زەربىسىدىن كەم ئەمەس ئىدى. ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ ئىگى

گى تەرگە پاتتى.

ئۇ چىشلىرىنى چىشلەپ تۇرۇپ، كەسكىن تۈردە مۇنداق

دىدى:

— مەن — رەئىس، شۇنداق بولغاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ

ھەر ئىككىسىنى — گىرىشكىنىمۇ، ئۇنىڭ ئاكىسىنىمۇ قولغا ئال-

مەن — دە، ۋېشېنسكاياغا ئەۋەتسەن!

— گىرىگورىي مېلېخوفنىڭ ئاكىسىنى قولغا ئېلىشتىن

پايدا تېپىش دەرگۇمان، فومىن ئۇنى قاتتىق تۇرۇپ قوغدايدۇ.

فومىن ئۇنىڭ ھەققىدە ياخشى پىكىردە ئىكەنلىكى ساڭا مەلۇم.

غۇ... گىرىگورىيىنى بولسا نەق بۈگۈن، ھازىرلا قولغا ئېلىش كېرەك! ئەتە بىز ئۇنى ۋېشېنسكاياغا ئەۋەتمىز، ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ماتىرىيالنى بۈگۈنلا ئاتلىق ساقچى بىلەن ئىنقىلاۋىي ھەربى سودىنىڭ رەئىسىگە يوللىۋەت.

— گىرىگورىيىنى كەچقۇرۇن قولغا ئالسا قىمىكىن، ھە، ئوسىۋ داۋىدوۋىچ؟

شتوكمان يۆتلىپ كەتتى، يۆتلىى بېسىققاندىن كېيىن ساقىلىنى ئېرتىپ، سورىدى:

— نېمىشقا كەچقۇرۇن؟

— گەپ - سۆزلەرنىڭ ئاز بولۇشى ئۈچۈن...

— ھەي، بىلەمسەن... بۇ سۆزۈڭ بىھۇدە!

— مىخايل، ئىككى ئادەم ئېلىپ، ھازىرلا بېرىپ گىرىش

كىنى تۇتۇپ كەل. ئۇنى ئايرىم قاماپ قويىمىز. ئۇقتۇڭمۇ؟

كوشىۋوي دەرىزە تەكچىسىدىن سېرىلىپ چۈشۈپ، ساقچى

لارنىڭ قېشىغا ماڭدى. شتوكمان مىجىلغان سۈرىپىمىسىنى شىپىل

سىدىتىپ، ئۆيىنىڭ ئىچىدە ئۇيان - بۇيان مېڭىپ يۈردى - دە،

شېرنىڭ ئالدىدا توختاپ، سورىدى:

— يىغىۋېلىنغان قورالنىڭ ئاخىرقى بىر تۈركۈمىسىنى

ئەۋەتتىڭمۇ؟

— ياق.

— نېمىشقا؟

— تۈنۈگۈن ئۆلگۈرەلمىدىم.

— نېمىشقا؟

— بۈگۈن ئەۋەتىپ بېرەرمىز.

شتوكمان قاپىغىنى تۈردى، ئەمما شۇ زامانلا قېشىنى كۆ-

قىرىپ، تېزلا سورىدى:

— مېلېخوفلار نىمىنى تاپشۇردى؟

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ، ئېسىگە چۈشۈرۈپ، كۆزىنى قىسىپ كۈلۈپ قويدى.

— تاپشۇرۇشنىڭۇ چاپسانلا تاپشۇردى، ئىككى مىلتىق،

ئىككى ناگان، سېنىڭچە، ئۇنىڭدىكى قورالنىڭ بارى شۇمىدۇ؟

— بارى شۇ ئەمەسمۇ؟

— ئوھۇ، تازا ئەخمەق ئىكەنسەن!

— مەنمۇ شۇنداق ئويلايمەن، — شتوكمان يېنىكلا لېۋىنى

قىستى، — ئەگەر مەن سېنىڭ ئورۇڭدا بولسام، ئۇنى قاماققا

ئالغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئۆيىدە پۇختا ئاختۇرۇش ئېلىپ بارغان بولاتتىم. سەن كومېندانىڭ سۆز ئارىسىدا ئېيتىپ قوي، ئويلاش

نىڭمۇ ئويلايسەن، ئەمما شۇنىڭ بىلەن بىللە ئىشلەش كېرەك.

كوشىۋوي يېرىم سائەتتىن كېيىن قايتىپ كەلدى. ئۇ پېشاي

ۋاندا ئۇچقانداك يۈگۈرۈپ، ئىشكىلەرنى قاتتىق تاقىلدىتىپ كىرىپ

كەلدى. دە، بوسۇغىدا توختاپ، دېمىنى راسلىۋېلىپ، ۋاقىرىدى:

— كىشىگە قۇتلۇق بېرەمدۇ، شەيتان!

— قانداق بولدى؟ — شتوكمان ئۇنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ

باردى — دە. كۆزلىرىنى ئالچەكمەن قىلىپ سورىدى. ئۇزۇن شىنبىلى

ئايغىغا پۇتلىشىپ، ئىككى پېشى پىيمىسىنى شاراقلىتىۋەتتى.

كوشىۋوي، ئۇنىڭ ئاستا چىققان ئاۋازىدىنمۇ ياكى باشقا

سەۋەپتىنمۇ، جەھلى چىقىپ، ۋاقىراپ كەتتى:

— سەن ماڭا كۆزۈڭنى ئوينىقاتما! ... ئېيتىشلارغا قار

غاندا، گىرىشكا سىنىڭنىڭكى يېزىسىدىكى ھامىسىنىڭكىگە كېتىپتۇ،

بۇ ئىشتا مېنىڭ نېمە گۇنايم بار؟ سىلەر نەدە قالدىڭلار؟ مىخ

يۇلدۇڭلارمۇ؟ مانا گەپ! گىرىشكىنى قولدىن بېرىپ قويىدۇڭلار! ماڭا ۋاقىرايدىغان ھېچ ئىش يوق! مېنىڭ ئىشىم موزاينىڭكىدەك ئاز - تولا نەرسە يەپ قويۇپ، ئېغىلغا كىرىش. سىزىلەر نىمىنى ئويلىغان ئىدىڭلار؟ - ئۇ دىۋەيلەپ كەلگەن شتوكماندىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، ئارقىسىچە سۈرۈلۈپ، مەشىنىڭ كاھىشى ئورنىتىلغان يان تەرىپىگە تىرىلىپ قالدى - دە، كۈلۈۋەتتى، - ماڭا يېقىن كەل مە، ئوسىپ داۋىدوۋىچ، يېقىن كەلمە، بولمىسا، خۇدا ھەققى، ئۇرۇپ تاشلايمەن!

شتوكمان ئۇنىڭ ئالدىدا توختاپ، بارماقلىرىنى قاسىر-لاتتى؛ مىشكىنىڭ ھىجايغان ئاپپاق چىشلىرىغا، كۈلۈمسىرەپ ۋە ساداقىتىنى بىلدۈرۈپ قاراپ تۇرغان كۆزلىرىگە تىكىلىپ. ھەجىلەپ سۆزلىدى:

— سىڭىڭىزگە بارىدىغان يولنى بىلەمسەن؟

— بىلىمەن.

— ئۇنداق بولسا نىمىشقا قايتىپ كەلدىڭ؟ تېخى سەن نېمىس بىلەن سوقۇشتۇم، دەيسىنا... بەزىگەك! — دىدى - دە، قەستەن يىرگىنىپ كۆزلىرىنى قىستى.

×

×

تۈتۈندەك كۆكۈش تۇمان قاپلىغان دالا سوزۇلۇپ ياتاتتى. دون بويىدىكى دۆڭلۈكنىڭ ئارقىسىدىن لاۋۇلداپ قىپ - ھىزىل ئاي كۆتىرىلدى. ئۇنىڭ شولىسى فوسفوردەك چىمىرلاپ تۇرغان يۇلتۇزنىڭ يورۇغىنى بېسىپ كېتەلمىدى.

سىڭىڭىزگە بارىدىغان يولدا ئالتە ئاتلىق كېتىپ باراتتى.

ئاتلىرى سوكۇلداپ چاپماقتا. دراگۇن * ئىگىرىگە مىنگەن شتوكمان
مان كوشىۋېلىنىڭ يېنىدا تەۋرىنىپ كېلەتتى. ئاستىدىكى دونىتىس
نەسىللىك ئىگىز تۇرۇق ئات ئۇنىڭ تىزىدىن چىشلەۋالماقچى بول
غاندەك. ھامان ئويىنچىلاپ كېلەتتى. شتوكمان كۈلكىلىك بىر
ۋەقەنى ۋەزمىنىلىك بىلەن ھېكايە قىلاتتى. مىشكا بولسا،
ئىگەرنىڭ قېشىغا يېتىۋېلىپ، گۆدەكلەرچە پىخىلداپ كۈلەتتى - دە،
شتوكماننىڭ يالاڭ. قۇلاقچىسىنىڭ ئاستىدىن ئۇنىڭ سۈرلۈك
كۆزلىرىگە قاراپ بېقىشقا تىرىشاتتى.
سىنىڭدە پۇختىلىق بىلەن ئېلىپ بېرىلغان ئاختۇرۇش
مېچقانداق نەتىجە بەرمىدى.

26

گىرىگورىيىنى بوکوۋىسكا يادىن چېرىنىشېۋىسكا ياغا بېرىشقا
مەجبۇر قىلىشقان ئىدى. شۇڭا ئۇ بىر يېرىم ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن
ئاندىن قايتىپ كەلدى. ئۇ كېلىشتىن ئىككى كۈن بۇرۇن ئاتىسى قاماققا
ئېلىندى. پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ كېزىك كېسىلىدىن كېيىن يېڭىلا
مېڭىشقا باشلىغان ئىدى. ئۇ ساقايغاندىن كېيىن چاچ - ساقىلى
تېخىمۇ ئاقىرىپ، ئاتنىڭ ئىسكىلىتىدەك قۇرۇق ئۇستىخان بولۇپ
تورنىدىن تۇردى. كۈمۈش رەڭ جىنىگىلەك چېچى كۈيە يىگەندەك تۆكۈ-
لۇپ چۈشكەن، ساقىلىمۇ چاڭگىلىشىپ، ئۇچلىرى سوپۇن سۈرگەندەك
• دراگۇن — ئۇزۇش ۋاقتىدا ئاتتىن چۈشۈپ جەڭ قىلىدىغان
ئاتلىق ئەسكەر — ت.

بىر تۇتاش ئاقارغان ئىدى.

ساقچى ئۇنى ئېلىپ كېتىش ۋاقتىدا نەرسە - گېرەكلىرىنى يىغىشتۇرۇش ئۈچۈن ئون مىنۇت ۋاقىت بەردى. پروكوفىيېۋىچنى ۋېشېنسكاياغا يوللاشتىن بۇرۇن موخوفنىڭ پادۋال ئۆيىگە سو-
لاپ قويۇشتى. ئانىس* ئالىمىسى گۈپۇلدەپ پۇراپ تۇرغان بۇ
پادۋالدا ئۇنىڭدىن باشقا يەنە توققۇز چال ۋە بىر پەخرىي سوت-
چى ئولتۇرۇشاتتى.

پېترو بۇ خەۋەرنى تېخى گېرگورىي دەرۋازىدىن كىرىپ
ئۆلگۈرمەستىنلا، ئۇنىڭغا ئېيتتى - دە، مەسلەھەت بەردى:

— ئۇكام، سەن ھارۋاڭنى ئارقىغا بۇرا... سېنىڭ ھاجان
كېلىدىغانلىقىڭنى گۈچلەپ سورىشىپتۇ. ئۆيگە كىرىپ ئىسىنىڭنى ئال،
بالىلىرىڭنى كۆر، شۇندىن كېيىن مەن سېنى بېلىقچى يېزىسىغا
ئاپرىپ قويماي، ئۇ يەردە بىر نەچچە زامان جان ساقلاپ تۇرار-
سەن. ئەگەر سوراپ قالسا، سىنىڭگە، ھاممىسىنىڭ قېشىغا كەت-
تى، دەيمەن. بىزنىڭ يېزىدا يەتتە ئادەمنى ئېتىپ تاشلىدى،
ئاڭلىغانسەن؟ ئاتىمىزمۇ شۇلارنىڭ يولىدىن چىقىپ قالمىسا ياخ-
شى بولاتتى... ئەمدى سەن توغرىلىق گەپ قىلمىساقمۇ، چۈش-
مىلىك!

گېرگورىي ئاشخانىدا يېرىم سائەتچە ئولتۇردى - دە، ئان-
دىن ئۆزىنىڭ ئېتىنى ئىگەرلەپ، كېچىدە بېلىقچى يېزىسىغا چاپ-
تۇرۇپ كەتتى. مېلىخوفلارنىڭ يىراق تۇققىنى، مېھماندوست كازاك
گېرگورىينى چاسا تىزىلغان تىزەكلەرنىڭ ئارىسىغا يوشۇرۇپ
قويدى. ئۇ يەردە ئۇ ئىككى سوتكا ياتتى. پەقەت تۈندىلا ئۆز
ئۆۋىسىدىن ئۆمىلەپ چىقاتتى.

* ئانىسى -- ئالىمنىڭ بىر تۈرى.

25 - فېۋرال كۈنى، سىڭىندىن قايتىپ كەلگەننىڭ ئەتىسى كۈشۋوي كومپارتىيە ياچېيكىسىنىڭ مەجلىسى قاچان بولىدىغانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن ۋېبىنېسكاياغا يولغا چىقتى. كۈشۋوي، ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ، يېمېلەن، داۋىدكا ۋە فىلىكا ئۆزىنىڭ پار-تېيىگە كىرىش رەسمىيىتىنى ئۆز قارار قىلىشقان ئىدى.

مىشكا كازاكلار تاپشۇرغان قوراللارنىڭ ئاخىرقى بىر تۈرى - كۈمىنى، مەكتەپ قوراسىدىن تېپىلغان بىر پىلىموتنى ۋە شتوك ماينىڭ ئوكرۇگ ئىنقىلاۋىي كومىتېتىنىڭ رەئىسىگە يازغان بىر پارچە خېتىنى ئۆزى بىلەن بىللە ئالغاچ ماڭغان ئىدى. ۋېبىنېسكاياغا بارىدىغان يولدىكى چاتقالدا توشقانلار ئۇرۇپ قېچىشقا باشلىدى. ئۇرۇش يىللىرىدا ئۇلار شۇنچىلىك كۆپىيىپ، شۇنچىلىك كۆپ كۆچمەنچى توپ پەيدا بولۇپتۇكى، ئۇلار ھەر قەدەم دە ئۇچراۋەردى. چۈچكۈن ئوتنىڭ سېرىق باشاقلرى قانچە بولسا، توشقانلارنىڭ قۇيرۇقى شۇنچە ئىدى. چانا غىچىرلىشى بىلەنلا ئاق تۇش بوز توشقان چاچراپ چىقاتتى - دە، قارا قۇندۇز قۇيرۇقىنى دىڭگايلىنىپ، بوز يەرگە تىپىرلاپ قاچاتتى. ئاتنى ھەيدەپ كېتىۋاتقان يېمېلەن، تىزگىنىنى تاشلىۋېتىپ، ھايىھايلاپ ۋاقىرىدى:

— ئۇر! قېنى بول، بوغۇزلا!

مىشكا چاندىن سەكرەپ چۈشۈپ تىزلىنىپ ئولتۇردى - دە،

ئۇچقاندەك غىلىدىرلاپ كېتىۋاتقان سۇر پومزەك نەرسىگە بىر شازا ئوقنى ئېتىپ تۈگەتتى، ئاندىن ئېتىلغان ئوقلارنىڭ ھىلىقى پومزەكنىڭ ئەتراپىدىكى ئاق قار پارچىلىرىگە تېشىپ كىرىپ كەتكەنلىكىگە، پومزەك بولسا تېخىمۇ تېزدوملاپ، شۇ تېزلىكتە قوراي-لارنىڭ ئۈستىدىكى قار يېپىنچىلىرىنى قېقىپ چۈشۈرگەنلىكىگە، ئاندىن فېلىن ئورمانزار ئىچىگە كىرىپ كۆزدىن يوقالغانلىقىغا كۈڭلى يېرىم بولۇپ قاراپ قالدى.

... ئىنقىلاۋىي كومىتېتتا چۈشىنىپ بولمايدىغان پاتىپاراق چىلىق بولۇۋاتاتتى. ئادەملەر تەشۋىش بىلەن يۈگۈرۈشۈپ يۈرمەكتە، ئاتلىق چاپارمەنلەر ئۈستى - ئۈستىگە كېلىشەتتى، كوچىلاردا ئادەمنىڭ ئازلىقى كىشىنى ھەيرەتتە قالدۇراتتى. بۇ ۋەھىمىلىك پاراكەندىچىلىكنىڭ سەۋىيىنى چۈشىنەلمىگەن مىشكا ھەيران بولىدى. شتوكماننىڭ خېتىنى رەئىسنىڭ ئورۇنباشارى پەرىشان ھالدا يانچۇغىغا سېلىپ قويدى، بۇ خەتنىڭ جاۋاۋى بېرىلمەيدۇ، دېگەن سونالغا قوپاللىق بىلەن تۇمشۇغىنى ئۇچلاپ قويدى:

— كۆزۈمدىن يوقال! سەنلەر بىلەن نىمە بالاغا قالدۇم! مەيداندا قاراۋۇل روتىسىنىڭ قىزىل ئەسكەرلىرى ئۆتۈپ تۇرۇشاتتى. بىر كۆچمە دالا ئاشخانىسى تۈتۈنىنى پىقىسىرىتىپ ئۆتۈپ كەتتى. مەيداننى سوقۇم قىلىنغان كالا گۆشى بىلەن دەپنە دەرىخىنىڭ ياپراقلىرىنىڭ پۇرىغى قاپلىدى.

كوشىۋوي ئىنقىلاۋىي ھەربىي سوتتىكى تونۇش يىگىتلەرنىڭ قېشىغا تاماكا چەككىلى كىرىپ، سورىدى:

— سىلەرنىڭ بۇ يەردە نىمە ئىش بولۇۋاتىدۇ؟

ئۇنىڭغا يەرلىك ئىشلار تېرگاۋچىسى گىروموف خالا - خا - لىماس جاۋاپ قايتۇردى:

كازانسكا يادا نىمىشقىدۇ بىر ئەنسىزلىك باردەك ئۇچرىدى.
ئاقلا بېسىپ كەلدىمىكىن ياكى كازاكلار قوزغىلاڭ كۆتەردىمىكىن،
بىلىپ بولمايدۇ، تۈنۈگۈن ئۇ يەردە ئۇرۇش بولۇپتۇ، دىگەن مىش-
مىش گەپ بار. تېلېفۇن ئالاقىسى ئۈزۈلۈپ قالدى.

— ئاتلىق چارلىغۇچىلار ئەۋەتسەڭلار بولماسىدى.

— ئەۋەتتۇق. قايتىپ كەلمىدى. بۈگۈن يېلانىسكا ياغا بىر

روتا كەتتى. ئۇ يەردىمۇ ئەھۋال ياخشى ئەمەستەك تۇردۇ.

ئۇلار دەرىزىنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ تاماكا چېكىشتى.

سوت مەھكىمىسى ئىگىلەپ تۇرغان سودىگەرنىڭ سۆلەتلىك ئۆي-
نىڭ دەرىزىلىرى سىرتىدا قار ئۇچقۇنداۋاتاتتى.

كەنتنىڭ سىرتىدىكى بىر يەردە، چېورنایا يېزىسى تەرەپتە

كى قارنىغايلارنىڭ قېشىدا گۈم - گۈم ئېتىلغان مىللىق ئاۋازلار

رى ئاڭلىنىپ قالدى. مىشكا ئاپپاق تاتىرىپ، قولىدىكى تاماكا

سىنى يەرگە چۈشۈرۈۋەتتى. ئۆيىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ھويلىغا

ئېتىلىپ چىقتى. ئوق ئاۋازى ئەمدىلىكتە گۈلدۈر - قاراسياڭراق

ئۇن بىلەن يېقىن يەردىن ئاڭلاندى. بارغانسېرى كۈچىيىۋاتقان،

يەككە - يەككە ئېتىلغان ئوق ئاۋازلىرىنى ياپپىسىغا ئېتىلغان

ئوق ئاۋازلىرى بېسىپ كەتتى، ئوقلار ۋىزىلداپ كېلىپ سارايلار-

نىڭ تاختاي تاملىرىغا، دەرۋازىسىغا تەككىلى تۇردى. ھويلىدا

بىر قىزىل ئەسكەر يارىدار بولدى. گىروروف قەغەزلىرىنى پوملاپ،

ئىككى پانچۇغىغا تىقتى - دە، مەيدانغا قاراپ يۈگۈرۈپ كەتتى. ئېتىق

لاۋىي كومىتېتنىڭ يېنىدا قاراۋۇل روتىسىنىڭ قالدۇق ئەسكەرلىرى

سەپكە تىزىلدى. كالتە جۇۋا كىيگەن كوماندىر قىزىل ئەسكەرلەر-

نىڭ ئارىسىدا باپكانىڭ موكىسىدەك ئۇياقتىن - بۇياققا يۈگۈرۈپ

يۈرەتتى، ئۇ ئەسكەرلەرنى كالوننا سەپ قىلىپ، سوكۇلدېتىپ، دون

دەرياسىغا چۈشىدىغان قىيالىق بىلەن باشلاپ كەتتى. ۋەھىمىلىك ساراسىمە باشلاندى. ئادەملەر مەيداندا قېچىشقا يۈز تۇتتى، ئۈستىدە ئادەم يوق، ئىگەرلىك بىر ئات بېشىنى ئاسمانغا قىلىپ، سەكرەپ چېپىپ ئۆتتى.

گاڭگىراپ قالغان كوشىۋوي مەيدانغا قانداق كېلىپ قالغانلىقىنى ئۆزىمۇ بىلمەي قالدى. ئۇ، ئۈستىگە يەڭسىز يۈك چەك مەن كىيگەن فومىننىڭ چېركاۋىنىڭ ئارقىسىدىن قارا قويۇندەك چىقىپ كەلگەنلىكىنى كۆردى. ئاستىدىكى ئىگىز ئاتنىڭ قۇيرۇغىغا بىر دانە پىلىموت باغلانغان ئىدى. چاقىلىرى چۆڭىلەشكە ئۆلگۈر-مىگەنلىكتىن، پىلىموت يېنىچە سۆرىلىپ، ئاتنىڭ تاراقلاپ تېز چېپىشى بىلەن ئوي-دۆڭگە ئۇرۇلۇپ، قېقىلىپ كېلەتتى. ئىگەرنىڭ قېشىغا يېتىۋالغان فومىن تاغنىڭ ئىتىگىدە كۆزدىن غايىب بولدى، ئارقىسىدىن قار ئارىلاش توزاننىڭ كۈمۈشتەك تۈتۈنى كۆتىرىلدى.

«ئاتلارنىڭ قېشىغا بېرىش كېرەك!» — مىشكىنىڭ كاللىسىغا كەلگەن دەسلەپكى ئوي مۇشۇ بولدى. ئۇ، يەر بېغىرلاپ تۆت كوچىنىڭ كېسىشكەن يېرىدىن يۈگۈرۈپ ئۆتكۈچە بىر قېتىم-مۇ دېمىنى ئالدى. ئۆيگە يېتىپ بېرىۋالغۇچە يۈرمىگى ئاغزىغا تىقىلىپ قالدى، يېمىلەن ئاتلارنى چانغا قوشقاندا قورققانلىقتىن، قېيىش — تاسمىلىرىنى چېگەلمەي تۇرغان ئىكەن.

— نىمە ئىش بولۇپتۇ، مىخايىل؟ بۇ نىمە گەپ؟ — دەپ سورىدى ئۇ دۇدۇقلاپ، چىشلىرى كاسىلداپ. ئاتنى قوشۇپ بولغاندا، تىزگىننى يۇتتۇرۇپ قويدى. تىزگىننى تارتىپ چەككەندە، سول تەرەپتىكى خاموتىنىڭ بۇغۇچى يېشىلىپ كەتتى.

ئۇلار چۈشكەن ئۆيىنىڭ ھويلىسى دالا تەرەپكە قاراپتى،
مىشكا قارىغايلار تەرەپكە كۆز يۈگۈرتكەن ئىدى، ئەمما ئۇ بەر-
دىن پىيادە ئەسكەرلەر سېپى كۆرۈنمىدى، چاچما ھالدا ھۇجۇم
قىلىپ كېلىۋاتقان ئاتلىق ئەسكەرلەرمۇ كۆرۈنمەيتتى. نەدىدۇ
بىر يەردە مىللىتى ئېتىلىۋاتاتتى، كۈچلار بوشاپ قالغان، ھەممە
سى تىمىتاس ۋە زېرىكىشلىك ئىدى. ھالبۇكى، شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆ-
زىدە قورقۇنچلۇق بىر ئىش يۈز بېرىۋاتاتتى: توپىلاڭ بارغانسېرى
ئەۋج ئېلىۋاتاتتى.

يېمىلەن ئاتلارنى جۈندەپ بولغۇچە، مىشكا دالىدىن
كۆزىنى تۈزۈمىدى. ئۇ شۇ ئارىدا كىچىككىنە چىركاۋنىڭ ئارقىسى-
دىن، دېكابىر ئېيىدا رادىيو ئىستانسىسى كۆيۈپ كەتكەن يەر-
دىن، قارا پەلتۇ كىيگەن بىر ئادەمنىڭ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقانلىق
غىنى كۆردى. بۇ ئادەم ئالدىغا يەس ئىگىشىپ، قولىنى مەيدى-
سىگە يېقىپ، بار كۈچى بىلەن يۈگۈرەيتتى. كۈشۈۋوي ئۇنىڭ پەل-
تۇسىدىن تېزگاۋچى گىروموف ئىكەنلىكىنى تونۇدى. ئۇ يەنە قاشانىڭ
ئارقىسىدىن يالت قىلىپ چىقىپ كەلگەن بىر ئاتلىقنىڭ فىگۇرىسىنى
كۆرۈشكە ئۈلگۈردى. مىشكا ئۇنىمۇ تونۇدى. بۇ ۋېشېنسكا يالىق
ياش كازاك، ئەشەددى ئاق گۇۋاردىيىچى چېرىنچىكىن ئىدى.
چېرىنچىكىندىن 100 سارچىن ئارىلىقتا قېچىپ كېلىۋاتقان گىروموف،
بىر - ئىككى قېتىم ئارقىسىغا قايرىلىپ قاراپ، يانچۇغىدىن ئا-
پانچىسىنى ئالدى. پاڭ قىلىپ مىللىتى ئېتىلدى، ئارقىدىن يەنە
بىر پاي. گىروموف ئىرغىپ، قۇملۇق دۆڭنىڭ ئۈستىگە چىققۇزۇلۇپ،
ناگاندىن ئوق چىقىرىشقا باشلىدى. چېرىنچىكىن چېپىپ كېتىۋې-
تىپ ئاتتىن سەكرەپ چۈشتى. تىزگىننى تۇتۇپ تۇرۇپ، مىللىتىنى
ئالدى - دە، قار دۆۋىسىنىڭ ئارقىسىغا ياتتى. دەسلەپكى ئوقتىلا

گەۋدەنى سول قولى بىلەن بىر ئال دەرەخ شېخىنى تۇتۇپ، يېنى-
چە ماڭدى - دە، دۆڭدىن دومىلاپ چۈشۈپ، قارغا يۈزىچە يىقىل-
دى. «ئۆلتۈرۈپ تاشلىدى!» - مىشكىنىڭ ئەزايسى مۇزلاپ كەتتى.
چېرىنچىكىن ئۇستا مەرگەن ئىدى، شۇڭا گېرمان ئۇرۇشىدىن ئې-
لىپ كەلگەن ئاۋستىرىيە كارابىن مىلتىقىدىن ئۇ ھەر قانەاق
ئارزىلىقتىكى نىشانغا خاتاسىز تەككۈزەتتى. مىشكا ئاللىقاچان
چانغا چىقىۋالغان بولۇپ، دەرۋازىدىن چىققاندىن كېيىن، چېر-
نىچكىنىڭ دۆڭنىڭ قېشىغا كېلىپ، قارنىڭ ئۈستىدە قىيپاش
يېيىلىپ تۇرغان قارا پەلتۇنى قىلىچ بىلەن چاپقانلىغىنى
كۆردى.

دۈن دەرياسىدىن ئۆتۈپ، بازكى يېزىسىغا چېپىش خەتەر-
لىك ئىدى. دۈننىڭ ئايباق ئوچۇقچىلىقىدا ئات بولسۇن، ئادەم
بولسۇن ئوق تەككۈزۈشكە ئەڭ ياخشى نىشان بولاتتى.

ئۇ يەردە قاراۋۇل روتىسىنىڭ ئىككى قىزىل ئەسكىرى ئوق-
نىڭ قۇربانى بولۇپ ياتاتتى. شۇڭلاشقا يېمەن كۆل ئارقىلىق
ئورمانغا كىرىۋېلىش ئۈچۈن يولنى شۇ ياققا بۇرىدى. مۇزنىڭ
يۈزىدە نېپىز قار قاتلاملىرى بار ئىدى، ئات تۇياقلىرىنىڭ ئاستىدا
شىپىلداپ، چالپاقلىرى چاچراپ تۇراتتى، چانا تاپىنىنىڭ قىر-
لىق تەۋەرى مۇزنى جىجىپ، چوڭقۇر چۆنەك پەيدا قىلاتتى.
يېزىغىچە ئۇلار جان - جەھلى بىلەن چېپىپ كېلىشتى. ئەمما يولنى
كېسىپ ئۆتكەندە يېمەلەن تىزگىنىنى قاتتىق تارتىپ، شامالدا
قىزارغان يۈزىنى كوشىۋېغا بۇرىدى.

— قانداق قىلىمىز؟ ئەگەر بىزنىڭ يېزىدىمۇ ئاشۇنداق
مالىيانچىلىق بولسا قانداق قىلىمىز؟

مىشكىنىڭ كۆزلىرىگە قايغۇ - غەم تولىدى. يېزىغا كۆز

يۈگۈرتكەن ئىدى، دۈن ئويىدىكى بىر گۈچىدا ئىككى ئاتلىق چېپىپ كېتىۋېتىپتۇ. ئۇلار كۈشۋويغا ساقچىلاردەك كۆرۈنۈپ كەتتى.

— ھەيدەۋەر بىزىغا! ئەمدى باشقا يارىدىغان يېرىمىز يوق! — دىدى ئۇ كەسكىنلىك بىلەن.

يېمىلەن تولىمۇ ئائىلا جەلقتا ئاتلارنى ھەيدەپ ماڭدى. دۈن دەرياسىدىن كېسىپ ئۆتتى، يەقۇرغا ئەرلەۋەردى. دەريانىڭ يۇقۇرقى چېتىدىن بۇلارغا قاراپ ئاۋدىيىچ يالغاننىڭ ئوغلى ئاتىپ بىرخوۋىچ بىلەن يەنە ئىككى چال يۈگۈرۈپ كېلىۋاتاتتى. — ۋۇي، مىشكا! — يېمىلەن ئانتېۋنىڭ قولىدا مىلتىق بارلىغىنى كۆرۈپ، ئاتنى توختىتىپ، شارىتىدە ئارقىغا بۇردى. — توختا!

مىلتىق ئېتىلدى. يېمىلەن تىزگىنىنى قولىدىن چۈشۈرۈۋەتەيلا، گۈپپىدە يىقىلدى. ئاتلار چېپىپ بېرىپ قاشاغا تاقىلىپ قالدى. كۈشۋوي جانىدىن سەكرەپ چۈشتى. ئانتېۋ ئۇنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كېلىۋېتىپ، چورۇق كىيگەن پۇتلىرى تېپىلىپ كەتتى. — دە، سەنتىرەكلەپ توختاپ قالدى. مىلتىغىنى مۇرىسىگە ئاستى. مىشكا قاشاننىڭ ئۈستىگە يىقىلغاندا، بىر قېرىنىڭ قولىدىكى ئۇچ چىشلىق ئارىنىڭ ئاپپاق چىشلىرىنى كۆرۈپ قالدى. — سانچى ئۇنىڭغا!

كۈشۋوي، مۇرىسى ئوتتەك كۆيگەنلىكتىن، ۋاقىرىماستىنلا پەسكە بىقىلدى. ئىككى قولى بىلەن كۆزىنى ئېتىۋالدى. ھىلىقى قېرى ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىگىشىپ تۇرۇپ، جېنىنىڭ بېرىچە ئۇنىڭغا ئارىنى سانچىدى.

— تۈر ئورۇڭىدىن، ئىت!

ئۇندىن كېيىنكى ئىشلارنى كۆشۈۋېلىش جۇشى كۆرگەندەك
ھېس قىلىپ ياتتى. ئانتېۋ ھۆجرەپ كېلىپ. ئۆسك ئۆستىگە تاش
لاندى - دە، ياقىسىدىن ئالدى:

— ئاتامنى ئۆلۈمگە ئۇتۇپ بەرگەن مۇشۇ... قويۇۋېتىڭلار،
ياخشى كىشىلەر. نېرساق نۇرۇڭلار، مەن ئۇنىڭ يۈرىكىنى
سۇغۇرۇۋالەن!

ئۇنى كىشىلەر قويۇۋەتمەي تارتىپ تۇرۇشتى. خالايق توپ
لاشتى. بىرسى غاراڭ - غۇرۇڭ بوم ئاۋاز بىلەن مۇنداق دىدى:
— قويۇۋېتىڭلار، يىگىتنى! نىمە، بوينۇڭلاردا كىرەست يوق.
مۇسلىرىنىڭ؟ قوي ئۇنى، ئانتېۋ! ئاتاڭنى تىرىلدۈرەلمەيسەن،
ئەمما بىراۋنىڭ جېنىغا زامىن بولسەن... تارقىلىڭلار. بۇرادەرلەر!
ئەنە ئاۋۇ يەردە، ئامباردا قەنت ئۆلەشتۈرۈپ بېرىۋاتىدۇ، شۇ يەرگە
بېرىڭلار....

مىشكا كەچقۇرۇن ھۇشىغا كېلىپ، ھامان ئۆزىنى ئاشۇ قاشا -
نىڭ تۈۋىدە كۆردى. ئارا سانچىلغان يېقىنى چىم - چىم ئوت كۆپ
گەندەك ئاغرىپ تۇراتتى. ئارىنىڭ چىشلىرى كالتە جۇۋىسى بىلەن
پاختىلىق چاپىنىنى تېشىپ ئوتۇپ، بەدىنىگە ئازراقلا كىرگەن ئىدۇ.
ئەمما تېرىسى تىتىلغان يەرلىرى ئاغرىيتتى، يارىنىڭ ئۈستى
دە مۇنەك - مۇنەك قان ئۇيۇپ قالغان ئىدى. مىشكا ئورنىدىن
تۇرۇپ، ئەتراپقا قۇلاق سالدى. يېرىدا قوزغىلاڭچىلارنىڭ
پاترونلىرى يۈرگەندەك قىلاتتى، ئاندا - ساندا مىلىتىق ئاۋازى
گۈم - گۈم ئاڭلىناتتى، ئىتلار قاۋايتتى، يىراقتىن ئادەملەرنىڭ
گۇدۇڭ - گۇدۇڭ گەپ - سۆزلىرى ئاڭلىنىپ. بارغانسېرى يېقىن
لاپ كېلىۋاتاتتى. مىشكا ماللار قاتارلىشىپ ماڭىدىغان سوقماق
يول بىلەن دوننى ياقىلاپ ماڭدى. يارىنىڭ بېشىغا چىققاندىن

گېيىن، قېتىپ قالغان قار قاتلاملىرىنى قاماللاپ، بىر يېقىلىپ،
بىر قوپۇپ، فاشانىڭ تۈۋى بىلەن ئۆمىلەپ ماڭدى، ئۇ قەيەردە
كېتىۋاتقانلىغىنى بىلمەي، ھەۋەككۈل قىلىپ مېڭىۋەردى. سوغاق
ئۇنىڭ بەدىنىنى دىر - دىر تىترىتەتتى، قوللىرى مۇزلاپ كەتتى.
سوغاق توڭلىتىۋېرىپ، كوشۇۋىنى بىرسىنىڭ دەرۋازىسىغا ھەي-
دەپ كەلدى. مىشكا چىۋىق بىلەن توقۇلغان يان ئىشكىنى ئې-
چىپ، ئارقا قورغا كىردى. سول تەرەپتە بىر تاختاي لايىس
كۆرۈندى. ئۇ لاپاسقا كىرىشى بىلەنلا قەدەم ئاۋازىنى ۋە بىرسىنىڭ
يۆتەلگەنلىكىنى ئاڭلىدى.

بىر ئادەم پېمىسىنى غاسلىدىتىپ، ئاشۇ لاپاسقا كېلىۋاتاتتى.
«ئەمدى بىر ياقلىق قىلىدىغان بولدى مېنى» - كوشىۋوي بىمە
بولسا بولار دىگەندەك سېپەرۋالارچە ئويلىدى، ھىلىقى ئادەم
ئىشكىنىڭ قاراڭغۇ بوشلۇقىدا توختىدى.

— ئۇ يەردە تۇرغان كىم؟

ئاۋاز بوش ۋە قورققاندەك چىقتى.

مىشكا بىرلا چامداپ، تامنىڭ دالدىسىغا ئۆتۈۋالدى.

— كىم بۇ؟ — دەپ سورىدى ئەمدى تېخىمۇ تەشۋىشلىك،

تېخىمۇ ئۇنلۇك قىلىپ.

مىشكا سىتېپان ئاستاخوفنىڭ ئاۋازى ئىكەنلىكىنى تونۇپ،

لاپاستىن چىقتى.

— سىتېپان، بۇ مەن بولمەن، كوشىۋوي... خۇدا ھەققى، مېنى

قۇتقۇزۇۋال! ھېچكىمگە ئېيتماسلىق قولۇڭدىن كېلەمدۇ؟ بىر يار-
دەم قىلغىن!

— ھە، مۇنۇ ئىمكەنغۇ... — دېدى سىتېپان كېزىكتىن

يېڭىلا ساقايغان ئادەمدەك زەئىپ بىر ئاۋاز بىلەن، ئۇنىڭ ياداڭغۇ-

لۇقتىن ئۇزارغاندەك كۆرۈنگەن ئاغزى كېرىلىپ، ئىشەنچسىزلىك بىلەن ھىمايدى. — مەيلى، بوپتۇ، بىر كېچىلا قون، تاڭ ئاتقاندا، باشقا بىر يەرگە كەت، خوش، بۇيەرگە سەن قانداق كېلىپ قالدىڭ؟

مىشكا جاۋاپ بەرمەستىنلا، ئۇنىڭ قولىنى سىيىلاپ تاپتى. دە، دۆۋىلەكلىك توپانىنىڭ ئىچىگە شۇڭغۇپ كىرىپ كەتتى. ئەتىسى كەچتە، قاراڭغۇچوشەي دىگەندىلا، ھەتەرلىك ئىشقا نەل باغلاپ، ئۆيىگە بىر ئامال قىلىپ يېتىۋالدى — دە، دەرىزىسىنى فافتى. ئانىسى دالان ئۆيىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىش بىلەنلا يىغلاشقا باشلىدى. قوللىرىنى سىلاشتۇرۇپ، بالىسىنىڭ مويىغا ئېسىلدى، بېشىنى ئۇنىڭ مەيدىسىگە قويۇپ. دوفۇسلاتتى.

— كەت، بالام، ئەيسا مەسىھ ھەققى، دۇيەردىن كەتكەن، مىشېنكا! بۈگۈن ئەنگەن كازاكلار كېلىپ كەتتى، سېنى ئىزلەپ، پۈتۈن قورانى ئوڭتەي — نوڭتەي قىلىۋەتتى. ئانتېۋكا بىرىخ مېنى قامچىسى بىلەن بىرنى سالىدى. «بالاڭنى يوشۇرۇۋاتسەن، دەيدۇ. ئاپلا ئىشقا ئۇنى بىر يولى ئۆلتۈرۈۋەتمىگەنئۇق!» — دەيدۇ. مىشكا ئۆز كىشىلىرىنىڭ بەدە ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلالامدى. يېزىدانمە ئىش بولغانلىغىنى بىلمەيتتى، ئانىسىنىڭ قىسقىچە سۆزلەپ بېرىشىدىن شۇنى ئۇقۇۋالدىكى، دون بويدىكى ھەممە يېزىلاردا قوزغىلاڭ كۆتۈرىلگەن، شتوكمان، ئىۋان ئالىكسىيۇچ، داۋىد — كاۋە ساقچىلار ئاتقا مىسىپ قېچىپ كېتىپتۇ. فىلكا بىلەن تىموفېينى تۈنۈگۈن چۈش ۋاقتىدا مەيداندا ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ.

— كەت، بالام! سېنى بۇ يەردىن ئېپىۋالىدۇ...

ئانىسى يىغلايتتى، ئەمما ئۇنىڭ مۇڭلۇق ئاۋازىدا قەتئىيلىك بار ئىدى. ئۇزۇن زامان يىغلىمىغان مىشكا 1 — قېتىم كىچىك

بالىدەك ئۆكسۈپ يىغلاشقا باشلىدى. شۇندىن كېيىن، يىلقىچى بولۇپ خىزمەت قىلغان چاغدا مىسىپ يۈرگەن، ئەمەلىيەتتە قۇلۇنى بار بايتالنى خامانغا ئېلىپ چىقتى. تايچاق بىلەن مىشكىنىڭ ئانىسى ئارقىسىدىن ئەگىشىپ چىقتى. ئانىسى مىشكىنى ئانقا مىنگۈزگەندىن كېيىن چوقۇندۇرۇپ يولغا سالدى. بايتالنىڭ ماڭغۇسى كەلمەي، ئىككى قېتىم قۇلۇننى قىچقىرىپ، كىشىنى قويدى. ھەر ئىككىلا قېتىم مىشكىنىڭ يۈزىگى سېرىلىپ، پەسكە دومىلىغانىدەك بولدى. ئەمما ئۇ قىزىڭ بېشىغا بېچ - ئامان چېپىپ چىققاندىن كېيىن گېتىمان يولى بىلەن شەرققە ئۆستى. مېدۇتسا نەرەپكە قاراپ چېپىپ كەتتى. بۇ كېچە راسا قاچ قۇنغا لايىق قاراڭغۇ ئۈن ئىدى. بايتال قۇلۇنۇمدىن ئايرىلىپ قالارمەنمۇ، دەپ قورقۇپ، پات - پات كىسەنەيتتى. كۈشۋوي چىشنى مەھكەم چىشلەپ، يۈگەننىڭ ئۇچى بىلەن قۇلاقلىرىغا ئۇرۇپ تۇردى، پات - پات توختاپ، ئارقا ياكى ئالدى نەرەپتىن فاتىتى چېپىپ كېلىۋاتقان ئاتلارنىڭ دۈپۈرلىشى ئاڭلىنىۋاتقىنىنى يوقىمۇ، بايتالنىڭ كىشىنى بىرەر ئادەمنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتىدىمىكىن، دەپ قۇلاق سېلىپ ماڭدى. ئەمما ئەتراپ، چۆ - چەكتە تەسۋىرلەنگەندەك تىمىتاس، سۈكۈناتقا غەرق بولغان ئىدى. كۈشۋوي يەفەت ھەر بىر توختىغان چاغدا تايچاقنىڭ پۇرى - سەتتىن پايدىلىنىپ، ئانىسىنىڭ قارا يېلىنىغا يېپىشىپ، كەينى پۇتلىرى بىلەن قارنى تىرەپ تۇرۇپ، تامشىنىپ سۈت ئېمىۋاتقانلىقىنىلا ئاڭلايتتى ۋە ئاشۇ ئېمىشتە ئانىسىنىڭ دۈمبىسىدە بەلەپ چان تۈرتكىنىڭ بىلىنىپ تۇرغانلىقىنى سېزەتتى.

كۈكۈنخانا ئىچىدە قۇرۇغان تىزەكنىڭ چىرىگەن ساماننىڭ ئوت - چۆپ قالدۇقلىرىنىڭ ھىدى كۈپۈلدەپ پۇراپتى. يىكەن بىلەن يېپىلغان ئۆگزىنىڭ يۇچۇقلىرىدىن كۈندۈزى كۈنمۇش رەڭ شولا چۈشۈپ تۇراتتى. گاھىدا قۇياشنى چىلىقتىن ئوقۇلغان دەرۋازىدىن خۇددى غەلۋىرىدىن قارىغاندەك مارىلاپ قويپاتتى. كېچىسى كۆز سايىچى ئاغرىيدۇ، چاشقان ۋىچىرلايدۇ، جىمجىتلىق...

ئۆي ئىگىسى ئايال بىر سوتكىدا بىر قېتىم كەچقۇرۇندا گىرىگورىغا ئوغرىلىقچە تاماق ئېپىكىلىپ بېرىدۇ. ئۇنىڭ يېنىدا تىزەكلەرنىڭ ئارىسىغا يوشۇرۇپ قويۇلغان يوغان بىر كوزا سۇ بار. باشقا ئىش نىمە بولسا مەيلى ئىدى، ئەمما تاماكىسى تۈگەپ قالدى. گىرىگورىي دەسلەپكى كۈنلىرى خۇمارى تۇتۇپ، بەك قىينالدى، كېيىن تاماكىسىز ئۆتۈشكە چىدىيالماي، بىر ئەتىگەت يەردە ئۆمىلەپ يۈرۈپ، بىر چاڭگال قۇرۇق ئات تىزىگىنى يىغدى - دە، ئۇنى ئالغىنىدا ئۇۋۇتۇپ، تاماكا ئورنىدا چەكتى. كەچقۇرۇن ئۆي ئىگىسى ئىنجىلدىن يىرتىۋېلىنغان ئىككى ۋاراق چىرىگەن قەغەزنى، بىر قاپ سەرەڭگە ۋە بىر چاڭگال ئارىلاش - قۇرىلاش نەرسىنى، قۇرۇتۇلغان قاشقا بىدە ۋە كۆك تاماكىنى - «دىوبېك»* نى خوتۇنىدىن ئەۋەتتى. گىرىگورىي خوشال بولۇپ

*دىوبېك - تۈركىيەنىڭ خۇش پۇراق تاماكىسى - ت.

كېتىپ، تاماكىنى بېشى ئايلانغىچە راسا چېكىپ، خۇماردىن چىقتى، شۇنىڭ بىلەن قاننىغا بېشىنى تىقىۋالغان قۇشتەك، ئىككى بىلەن بېشىنى پۈركەپ، ئوڭغۇل - دوڭغۇل تىزەكنىڭ ئۈستىدە 1 - قېتىم قاتتىق ئۇخلاپ كەتتى.

ئەتىگەندە ئۇنى ئۆي ئىگىسى ئويغاتتى. ئۇ كۆكۈنغانغا يۈگۈرۈپ كىرىپ، قاتتىق توۋلىدى:

— ئۇخلاۋاتامسەن؟ تۇر! دون ئىسيان كۆتەردى! ... —
شۇنىڭ بىلەن خىو - خىر كۈلۈۋەتتى.

گىرىگورىي تىزەك دۆۋىسىدىن سەكرەپ چۈشتى، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن سىرنەچچە پۇت كېلىدىغان چاسا تىزەكلەر گۈلدۈر - لەپ ئۆرۈلۈپ كەتتى.

— نىمە ئىش بولۇپتۇ؟

— ئاۋۋ نەرەپتىن يېلانىسكايا بىلەن ۋېشېنىسكايا دىكى كازاكلار قوزغىلاڭ كۆتىرىپتۇ. قومىن ۋە پۈتۈن ھاكىمىيەت ۋېشكىدىن ئوڭىغا قېچىپ بېرىپتۇ. ئېھتىمال، كازانىسكايا، شۇمىلىنىسكايا، مىگۇلىنىسكايا مۇ قوزغىلاڭ كۆتەرگەن ئوخشايدۇ. ئىشنىڭ نەگە قاراپ يۈز نۇتقانلىغىنى چۈشەندىڭمۇ؟

گىرىگورىيىنىڭ چىكە تومۇرلىرى بىلەن بويۇن تومۇرلىرى كۆپۈپ، كۆز قارچۇغىدىن كۆكۈش ئۇچقۇن چاقناپ كەتتى. ئۇ خوشاللىغىنى يوشۇرالمىدى: ئاۋازى تىترەپ چىقتى، قارا بارماقلىرى شىنېلىنىڭ تۈگمىلىرى ئۈستىدە مەقسەتسىز يۈگۈرەيتتى.

— خوش، سىلەرنىڭ... يېزىدىچۇ؟ نىمە بولۇۋاتىدۇ؟ ئەھ

ۋال قانداق؟

— ھېچ نەرسە ئاڭلىيالمىدىم. مەن رەئىسنى كۆرگەن ئىم.

دىم، — ئۇ كۈلۈپ: «مەن قايسى خۇداغا چوقۇنسام، بەزىبىر، ئىش قىلىپ، خۇدا بولسلا بولدى» — دەيدۇ. سەن ئەمدى ئۆز ئۇۋاڭ دىن چىق.

بۇلار ئۆي تەرەپكە مېڭىشتى. گىرىگورىي چوڭ — چوڭ چامداپ ماڭاتتى. ئۆي ئىگىسى تەڭ مېڭىشقا تىرىشىپ، بىر تەرەپتىن ئەھۋالنى سۆزلەپ بېرىشكە كىرىشتى.

— يېلانىسكا يادا بىرىنچى بولۇپ قوزغىلاڭ كۆتەرگەن يېزا — كىراسنويارسكى يېزىسى، ئۇلۇشكۈن يېلانىسكا يالىق 20 كوممۇن* كىرىۋىسكوي بىلەن پىلېشاكوۋ يېزىسىغا كازاكلارنى قاماققا ئېلىش ئۈچۈن بارغان ئىكەن. كىراسنويارلىقلار بۇ ئىشنى ئاڭلاپ، مەجلىس ئىچىپتۇ — دە، مۇنداق قارارغا كېلىشىپتۇ: «بىز قاچانغىچە خورلۇققا سەۋرى — تاقەت قىلىپ تۇرمىز؟ ئاتىلىرىمىزنى قاماققا ئېلىپ كەتكىلى تۇردى، ئەمدىلىكتە بۇ ئىش ئۆزىمىزنىڭ بېشىغىمۇ كېلىۋاتىدۇ. ئاتىنى ئىگەر — لەڭلار، بېرىپ قاماقلىكلەرنى قۇتقۇزۇۋالايلى.» 15 ئادەم يىغىلىپتۇ، ھەممىسى قارام، غەيرەتلىك يىگىتلەر ئىكەن. بۇلارنى ئاتىلانوف دەيدىغان جەڭگىۋار ياش كازاك باشلاپ بېرىپتۇ. ئۇلارنىڭ پەقەت ئىككى دانىلا مىلتىقى بار ئىكەن، بەزىلىرىدە قىلىچ، بەزىلىرىدە نەيزە، بىرسىدە تېخى توقماقمۇ بار ئىكەن. دوندىن ئۆتۈپ، پىلېشاكوفقا ئات چاپتۇرۇپ بېرىپتۇ. كوممۇنىلار مېلىنىكوفنىڭ ھويلىسىدا دەم ئېلىۋاتقان ئىكەن. كىراسنويارلىقلار ئاتلىق سەپ بويىچە ھويلىغا بېسىپ بارسا، ھويلا تاش سېپىل بىلەن قورشالغان ئىكەن. ئۇلار بىر ھەملە قىلىپ بېقىپ، ئارقىسىغا قېچىپتۇ. كوممۇنىستلار ئۇلاردىن بىر كازاكتى *

* كوممۇن — كوممۇنىست دىمەكچى.

ئۆلتۈرۈپتۇ، ئۇنىڭ جايى جەننەتتە بولسۇن. قىزىلار ئۇنى ئارقىسىدىن قوغلاپ بېرىپ ئاتقان ئىكەن، ئۇ ئاتتىن غۇلاپ چۈشۈپ، قاشاغا ئېسىلىپ قاپتۇ. پىلېشاكوفنىڭ كازاڭلىرى ئۇنى كەنتنىڭ ئات ئېغىلىغا ئېلىپ كەپتۇ. ئەمما بۇ ئەزىمەتنىڭ فامچىسى قولىدا شۇ پېتى قېتىپ قاپتۇ... خوش، شۇنىڭ بىلەن جەڭگى-جەدەل باشلىنىپ كەتكەن. مانا شۇ مەزگىلدە سوۋېت ھاكىمىيىتىگە ئاخىرقى زامان يېتىپ كەلگەن.

ئۆيدە گىرىگورىي ئەتىگەنكى تاماقنىڭ قالدۇقلىرىنى ئاچكۆزلۈك بىلەن پاك - پاكىز يەپ تۈگىتىپ، ئۆي ئىگىسى بىلەن كوچىغا چىقتى. كوچىلارنىڭ بۇرجەكلىرىدە كازاڭلار، خۇددى بايرامدىكىدەك، توپ - توپ بولۇپ تۇرۇشاتتى. شۇ توپلارنىڭ بىرىگە گىرىگورىي بىلەن ئۆي ئىگىسى يېقىن كەلدى. بۇلارنىڭ سالىمغا كازاڭلار قولىنى پاپاخقا تەككۈزۈپ، مۇلايىملىق بىلەن جاۋاپ قايتۇردى. گىرىگورىيىنىڭ ناتونۇش تۇرىغا قىزىقىش ۋە تارتىنچاقلىق بىلەن قاراپ قويۇشتى.

— بۇ ئۆز كىشىمىز، جانابى كازاڭلار! بۇ ئادەمدىن قورقماڭلار. تاتارىسكىدىكى مېلىخوفلارنى ئاڭلىغانمۇ؟ بۇ كىشى پانتېلېيىنىڭ ئوغلى گىرىگورىي، بىزنىڭكىگە قېچىپ كېلىپ، ئېتىلىشتىن قۇتۇلۇپ قالغان، — دېدى ئۆي ئىگىسى پەخىرلىنىش بىلەن. پاراڭ باشلىنىش بىلەنلا كازاڭلارنىڭ بىرسى رېشتوف يېزىسى، دۇبروۋ يېزىسى ۋە چېرنوف يېزىسىدىكى كازاڭلارنىڭ فومىنى ۋېشېنسكايدىن قانداق قوغلاپ چىقارغانلىقىنى ئەمدىلا سۆزلەپ بېرىشكە كىرىشكەن ئىدى، ئەمما شۇ ئەسنادا تاغنىڭ ئاپپاق قاپتىلىغا تۇتاشقان چوڭ كوچىنىڭ بېشىدىن ئىككى ئاتلىق كۆرۈندى. ئۇلار كوچا

بويلاپ چېپىپ كېلىپ، كازاكلارنىڭ ھەر بىر توپىنىڭ قېشىدا توختاپ ئۆتتى، ئاتلىرىنىڭ بېشىنى بۇرىغاندا بىر نىمە دەپ ۋاقىرىشاتتى، قوللىرىنى شىلتاتتى. گىرىگورىي ئۇلارنىڭ يېقىنلىق شىپ كېلىشىنى تەشۋىشلىق بىلەن كۈتۈپ تۇردى.

— بۇلار بىزنىڭكىلەر ئەمەس، بېلىقچىلىق يېزىسىنىڭ ئادەملىرى ئەمەس... بۇلار نەدىن كەلگەن خەۋەرچىلەر كىنە تاڭ، — دېدى بايىقى كازاك يىراققا كۆز تىكىپ، ئۇ ۋېشېنسكايانى ئىشغال قىلىش توغرىسىدىكى ھېكايىسىنى ئۇزۇپ قويدى.

ئىككى ئاتلىق ياندىكى تار كوچىدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ، ئۇدۇللا چېپىپ كەلدى. ئالدىنقىسى، چەكمىنىڭ ئالدىنى ئەمەستىن كىيىۋالغان، يالاڭباش، قىپ - قىزىل يۈزى تەرلىگەن، ئاق جىنىگىلەك چاچلىرى پېشانىسىگە چۈشۈپ تۇرغان قېرى چال بولۇپ، ياش يىگىتتەك چەبدەسلىك بىلەن ئاتنىڭ بېشىنى تارتىپ شارۋىلا توختاتتى؛ ئارقىسىغا بىر قاتىيىپ، ئوڭ قولىنى ئالدىغا سوزدى.

— ھەي كازاكلار، سىلەرگە نىمە بولدى، كوچىنىڭ بېشىدا خوتۇن كىشىدەك يىغىلىپ تۇرغىنىڭلار نىمىسى؟! — دېدى ئۇ يىغلامسىرىغاندەك ۋاقىراپ. ئاچچىق كۆز ياشلىرى ئاۋازىنى بۇزۇپ تۇراتتى، ھاياجاندىن قىپ - قىزىل مەڭزى تىترەيتتى.

ئاستىدىكى چىرايلىق بايتال تىپىرچىلاپ، بىر ئورنىدا تۇرمايتتى، بۇ تۆت ياشلىق تېخى تۇغمىغان دۆنەن جەرەن بولۇپ، ئاق تۇمشۇق، قۇيرۇقى تال - تال، پۇتلىرى پولاتتىن قۇيغان دەك سىپ - سىلىق ئىدى. ئۇ خىقىراپ، سۇۋلىغىنى چايناپ، بىر دەم

تىزلىنىپ، بىر دەم تىككە ئىرغىپ، تىزگىنىنى قويۇۋەت، دىگەندەك قىلاتتى، يەنە سەكرەپ چاپماقچى بولاتتى، يەنە شامال قۇلىغىنى قايرىپ، يايلىنى ئۇچۇرۇپ ئىسقىرتسا دەيتتى، يەنە تۇيىغىنىنىڭ ئۆتكۈر چانغى ئاستىدا سوغاقتىن قىيناغان قاتتىق يەر ئاھ چەكسە دەيتتى. بايتالنىڭ يۇققا تېرىسى ئاستىدىن ھەر بىر پەي، تومۇرلىرىنىڭ ئويناقلانغىنى، مىدىرلىغىنى بىلىنىپ تۇراتتى. بونىدا ئۇزۇنچاق مۇسكۇللىرى ئۇغۇيتتى، كۈن نۇرى يورۇتۇپ تۇرغان قىزغۇچ بۇرۇن تۆشۈگى تىترەيتتى، دومباق ياقۇت كۆز-لىرى قانغا تولۇپ، ئىگىسىگە تەلەپچانلىق بىلەن ئالىيىپ قارايتتى.

— نىمە قىلىپ تۇرىسىلەر، تىنچ دوننىڭ ئوغلانلىرى؟ — دەپ يەنە بىر قېتىم ۋاقىرىدى چال، كۆرلىرىنى گىرگورىيىدىن باشقىلارغا يۆتكەپ، — ئاتىلىرىڭلارنى، بوۋاڭلارنى ئېتىپ ئۆلتۈرۈۋاتىدۇ، مال — مۈلۈكلىرىڭلارنى ئېلىپ كېتىۋاتىدۇ، دىنىڭلارنى جوھۇت كومىسسارلار مەسخىرە قىلىۋاتىدۇ، ئەمما سىلەر سىمىشكا چېقىپ، ئويۇن — تاماشىغا بارامسىلەر؟ كىكىرتىڭىڭلارغا ئاغامچا سېلىپ تارتىدىغان چاغنى كۈتۈپ تۇرۇۋاتامسىلەر؟ قاچانغىچە خوتۇنلىرىڭلارنىڭ يوپىكىسىدىن تارتىپ تۇرىسىلەر؟ پۈتۈن بېلانىسكى ئايىمىغىدا قېرى — ياش ھەممە ئاياققا تۇردى. ۋېشېنىسكا يادىدىن فېزىللار قوغلاپ چىقىرىلدى... ئەمما سىلەر، بېلىقچى يېزىسىنىڭ كازاكلىرى! ياكى جېنىڭلار سىلەرگە شۇنچە ئەرزاق بولۇپ قالدىمۇ؟ ياكى سىلەرنىڭ تومۇرىڭلاردىكى كازاكنىڭ قېنى ئەمەس، مۇزىكىنىڭ كۇۋاسىمۇ؟ ئورۇنڭلاردىن تۇرۇڭلار! قولغا قورال ئېلىڭلار! كرىۋوسكوي يېزىسى باشقا يېزىلارنى قوزغىتىشقا بىزنى ئەۋەتتى. ئاتىقا مىنىڭلار،

كازاكلار، ھىلىمۇ كەچ ئەمەس! — ئۇ تەلۋە كۆزلىرىنى بىر تونۇش چالنىڭ يۈزىگە تىكىپ، ئىنتايىن ئەلەم بىلەن ۋاقتىردى. — سەن نىمە دەپ تۇرىسەن، سېمېن خىرىستو فوروۋىچ؟ سېنىڭ با- لاڭنى قىزىللار فىلونوف قېشىدا چېپىپ تاشلىدى، سەن بولساڭ مەشنىڭ ئۈستىدە جېنىڭنى قۇتقۇزماقچىمۇ؟

گىرىگورىي سۆزىنىڭ ئاخىرىغا قۇلاق سالماستىن، قوراغا يۈگۈردى. سامانلىققا يوشۇرۇپ قويغان ئېتىنى تېز ئېلىپ چىقتى؛ تىزەكنىڭ ئارىسىغا تىقىپ قويغان ئىگەرنى تىرىنغى قاناپ كەتكۈچە تاتىلاپ — تامىلاپ قېزىپ چىقاردى — دە، قۇتىغان ئا- دەمدەك دەرۋازىدىن ئوفتەك ئېتىلىپ چىقتى.

— كەتتىم! ئەيسا مەسىھ ئۆزى ساقلىسۇن! — دەپ ۋا- قىرىدى ئۇ دەرۋازىغا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان ئۆي ئىگىسىگە قا- راپ، ئاندىن ئىگەرنىڭ ئالدىنقى قېشىغا موڭكىدا ئۆزىنى تاش- لاپ، پۈتۈن گەۋدىسى بىلەن ئاتنىڭ بوينىغا ئىگىشىپ، كوچا بويلاپ ئاق قۇيۇنسىمان قار تۈزىڭنى چېڭىتىپ ماڭدى. ئۇ ئات- نىڭ ئىككى ساغرىسىنى ھە دەپ قامچىلاپ ئۇنى بولۇشىغا قويۇ- ۋەتتى. ئارقىسىدا قار تۇمانى ئاستا — ئاستا پەسكە قوناتتى، پۇتلىرىدا ئۈزەڭگە بىر جايدا تۇرمايتتى، دەرمانى قالماي ئىك- كى تېقىمى ئىگەرنىڭ قانىتىغا سۈركىلىپ تۇراتتى. ئات تۇياق- لىرى ئۈزەڭگىنىڭ پەس تەرىپىدە شىددەت بىلەن تاقىراقلايتتى. گىرىگورىي ئۆز ۋۇجۇدىدا شۇنچىلىك ھەددى — ھېساپسىز، زور شادىمانلىق، شۇنچىلىك جۈش ئۇرۇپ تۇرغان كۈچ — قۇۋۋەت، جا- سارەت پەيدا بولغانلىغىنى ھېس قىلاتتىكى، ئۆز ئەركىگە خىلاپ ھالدا كېلىپىدىن غىزىلىدىغان بىر خىقراش چاچراپ چىقتى. كۆڭلىدىكى تۇتقۇنلۇق، يوشۇرۇنۇپ يېتىش تۇيغۇلىرى ئازاتلىققا

ئېرىشتى. ئۇنىڭ ئەمدىكى ماڭىدىغان يولى، ئايدىن چۈشكەن يورۇق چوڭ يولدەك روشەن بولۇپ كۆرۈندى.

تىزەك قويۇلغان سىر ئۇۋىدا ھايۋاندىك يوشۇرۇلۇپ يېتىپ، سىرتتىن ئاڭلانغان، ھەر بىر ئاۋاز، ھەر بىر تىردىك قىلغان تا- ۋۇشنى ھايۋاندىك چۆچۈپ ئاڭلاپ ياتقان ئاشۇ ئېغىر كۈنلەردە ھەممە بەرسە ئويلاپ قويۇلغان ۋە تارازىدا تارتىپ قويۇلغان ئىدى. ئۇنىڭ ئۆتكەن ھاياتىدا ھەقىقەت ئىزلىگەن، تەۋرىنىپ يۈر- گەن، سىر پىكىردىن ئىككىنچى پىكىرگە كۆچكەن ۋە ئېغىر ئىچكى كۈرەش ئېلىپ بارغان كۈنلىرى ھېچبىر بولۇپ باقمىغاندەكلا ئىدى.

ئۇ كۈنلەر بۇلۇت سايىسىدەك پۇقراپ ئۆتۈپ كەتتى، ئەمدىلىكتە ئۇنىڭ ئۇرۇنقى ئىزلىنىشلىرى بىھۇدە، قۇرۇق سىر نە- سىدەك ئۇيۇلاتتى. سىمنى ئويلاپتىكىنە ئۇ؟ قورشاۋ ئىچىدە قېلىپ جان تالىنىۋاتقان بۆرىدەك، چىقىدىغان يول ئىزلەپ، قا- رىمۇ قارشىلىقلارنى ھەل قىلىشنىڭ يولىنى ئىزلەپ، سىمشقا كۆڭلى بىزاۋىتتا بولۇپ يۈردىكىن؟ ھايات دېگەن ئەسلىدە كۈل كىلىك، ئاددى - ساددا بەرسە ئىكەن. ئەمدى ئۇنىڭغا شۇنداق تۇيۇلاتتىكى، ھەر قانداق ئادەم قاننىغا كىرىۋېلىپ ئىسسىندى- ھان ھەقىقەت بۇ ھاياتتا ئەزەلدىن بولغان ئەمەس، شۇڭا گىر- كورىي ئىنتايىن غەزەپلىنىپ: ھەر كىمنىڭ ئۆز ھەقىقىتى، ئۆز يولى بار، دەپ ئويلايتتى. ئىنساننىڭ بېشىغا كۈن نۇرى چۈشۈپلا تۇرىدىكەن، تومۇرلىرىدا ئىسسىق قان يۈگۈرۈپلا تۇرىدىكەن، ئا- دەملەر بىر پارچە سان ئۈچۈن، بىر پارچە يەر ئۈچۈن، كۈن كەچۈرۈش ھوقۇقى ئۈچۈن ھەر دائىم كۈرەش قىلىپ كەلدى ۋە بۇندىن كېيىنمۇ كۈرەش قىلىدۇ. ھاياتىڭنى ۋە ھايات كەچۈرۈش

ھوقۇقۇڭنى تارتىۋالماقچى بولغانلار بىلەن كۈرەش قىلىشنىڭ لازىمىمۇ؟ قاتتىق ئېلىشىش كېرەك، تەۋرەنمەستىن، جان ئىككىپ كۈرەش قىلىش لازىم. — ئۆچمەنلىك ئوتى قانچىلىك كۈچلۈك بولسا، كۈرەش شۇنچە قەتئى بولىدۇ. ھېس — تۇيغۇنى يۈگەنلەپ قويماي، ئۇنىڭغا ئۆز بېشىمچىلىق قىلىش دەرىجىسىگىچە ئەركىنلىك بېرىش لازىم، گەپ شۇ.

كازاكلارنىڭ يولى يەرسىز مۇزىك رۇسلارنىڭ يولى بىلەن، فابرىكا ئىشچىلىرىنىڭ يولى بىلەن ئوخشاش كېلىپ قالدى. ئۇلار بىلەن ئېلىشىش كېرەك! كازاكلارنىڭ قىسمى بىلەن سۆزلىشىدىغان مۇنبەت دىن تۇپرىقىنى ئۇلارنىڭ ئاپىسىنىڭ ئاستىدىن يۈلۈۋېلىش لازىم. ئۇلارنى ئاتارلارغا ئوخشاش، ئوبىلاست چېگرىسىدىن قوغلاپ چىقىرىش كېرەك! مەسكۋانى تىتەتتى، ئۇنى شەرمەندە تېچلىق پۈتۈمگە مەجبۇرى كۆندۈرۈش لازىم! يالغۇز ئاياق يولىدىن دوقۇرۇشماي ئۆتكىلى بولمايدۇ، بىرسىنى بىرسى ئاغدۇرۇش لازىم بولىدۇ. سىناق قىلىندى، قىزىل پولىك لارنىڭ ۋوبىسكو تۇپرىغىغا كىرىشكە يول قويۇپ، سىناپ باقتۇق قۇ؟ ئەمدىكى گەپ — قولغا قىلىچ ئېلىش!

گېرگورىي دوتنىڭ ئاق يايلىق قىرىنى بويلاپ ئاتلىق كېلىدۇ ۋاتقىنىدا فارغۇلارچە ئۆچمەنلىك ئوتىدا ئۆرتىنىپ ئەنە شۇلارنى ئويلىدى. ئۇنىڭ كۆڭلىدە بىردەققە مۇنداق بىر قارىمۇ قارشىلىق ئاش كۆتەردى: «بىر — بىرى بىلەن كۈرەش قىلىۋاتقانلار كازاكلار بىلەن رۇس ئەمەس، ئەللى ئايىلار بىلەن كەمبەغەللەر... مىشكا كوشىۋوي بىلەن كوتلەروۋىمۇ كازاك، ئەمما ھەر ئىككىسى قىزىللار...» ئەمما ئۇ بۇ ئوي — پىكىرلەردىن دەرھاللا ئۆزىنى ئېلىپ قاچتى. تاتارىسكى يېزىسى كۆرۈنۈشكە باشلىدى. گېرگورىي

تېزلىكىنى تارتتى؛ سوپۇن كۆيۈگىدەك تەرگە پىشقان گېنىنى
يېنىك يورغىغا سالدى، كوچا ئېغىزىغا كەلگەندە يەنە تېزلىشىپ،
ئاخىرى ئۆپكە يېتىپ كەلدى - دە، يان ئىشىكىنىڭ قاپقىغىنى
ئېتىنىڭ كۆكرىكى بىلەن ئېچىپ، ھويلىغا ئىرىگىپ كىردى.

29

تازا ئازاپ - ئوقۇبەت چەككەن كوشىۋوي ئالە ئاتار
چاغدا ئۈست - خوپىرىسكايا كەتسەك بولشۇي دىگەن يېرىغا
ئاتلىق كىرىپ كەلدى. ئۇنى 4 - زائامۇر پولكىنىڭ قاراۋۇلخانىسى
سى نوساپ قويدى. ئىككى فىزىل ئەسكەر ئۇنى شىتاپقا ئېلىپ
باردى، ھايىسى بىر شىتاپ خادىمى ئۇنى ئىشەنمەسلىك بىلەن
ئۇزاققىچە سوراققا ئېلىپ: «سىلەرنىڭ ئىنقىلاۋىي كومىتېتى رە -
ئىسىڭلار كىم؟ نىمىشقا ھۆججەتلىرىڭ يوق؟» - دىگەنگە ئوخشاش
قاتار نۇتۇرۇقسىز سوئاللارنى قويۇپ، ئۇنى قايمۇقتۇرۇشقا تۇرۇن -
دى. مىشكا بۇ ئەخمىسقانە سوئاللارغا جاۋاپ بېرىشتىن جاق
تويدى.

— سەن مېنى ئايلاندۇرما، يولداش! مېنى كازاكلارمۇ
سەندىن بەكرەك ئايلاندۇرغان، ئەمما ھېچ ئىش چىقارالمىغان.
ئۇ كۆيىنىكىنى قايرىپ، ئارا سانچىلغان بىقىنىنى ۋە قو -
سىغىنىڭ ئاستىنى كۆرسەتتى. ئۇ، شىتاپ خادىمىنى تەھدىت
سۆزلەر بىلەن قورقۇتماقچى بولۇپ تۇرۇۋىدى، ئاخىرىچە شىتوكمان
كىرىپ كەلدى.

— ۋاي ئازغۇن بالا! شەيتاننىڭ ئوغلى! — دىدى ئۇ بوم ئاۋاز بىلەن مىشكىنىڭ دۈمبىسىنى سىلاپ تۇرۇپ، — يولداش، سەن ئۇنى نىمىشقا سوئال بىلەن قىستايەن؟ بۇ ئۆز يىگىتىمىز. غۇ! شۇنچىلىكىمۇ ئەخمەقلىق قىلغان بارمۇ! ماڭا ياكى كۈتلىرىمىزغا ئەۋەتىپ بەرگەن بولساڭ، ئىش پۈتەتتىغۇ، ھېچقانداق سوئال — سوراق بولماس ئىدى... يۈر، مىخايىل! خوش، سەن قانداق بولۇپ ساق قالدىڭ؟ قانداق بولۇپ ئامان قالدىڭ؟ قېنى ئېيتقىن؟ چۈنكى بىز سېنى تىرىكلەرنىڭ ئىزىدىن ئۆچۈرۈۋەت كەن ئىدۇق. قەھرىمانلارچە ھالاك بولغان، دەپ ئويلاپ يۈرەتتۇق.

مىشكا ئۆزىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى، ھىمايىچىسىز ئىكەنلىكىنى، چاغدا قالدۇرۇپ قويغان مىلىتىنى ئەسلىپ، ئازاپ ئىچىدە كۆزىدىن ياش چىققۇچە قىزىرىپ كەتتى.

30

تاتارىسكى يېزىسىدا گىرىگورىي قايتىپ كەلگەن كۈنىلا ئىككى كازاك يۈزلۈك بۆلۈنمىسى قۇرۇلغان ئىدى. ئاممىۋى يىغىندا 16 ياشتىن 70 ياشقىچە قىزغا قورال ئېلىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولغانلارنىڭ ھەممىسىنى سەپەرۋەر قىلىش قارار قىلىندى. نۇرغۇن كىشىلەر بارلىققا كەلگەن ۋەزىيەتنىڭ ئىشەنچسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشاتتى؛ شىمالدا بۇلارغا دۈشمەن بولغان يول شېۋىكلەرنىڭ قول ئاستىدا تۇرغان ۋورونېز ئۆلكىسى ۋە قىزىل

خوپىر ئوكرۇكى تۇرۇپتۇ، جەنۇپتا — قۇرۇنت بار، بۇ ئۇرۇش مەيدانى بىرلا بۇرۇلۇپ، شىددەت بىلەن بېسىپ كېلىدىغان بولسا، قوزغىلاڭغا قاتناشقانلارنىڭ بىتچىتىنى چىقىرىۋېتىشى مۇمكىن. بەزىبىر ئىنتايىن ئېھتىياتچان بولغان كازاكلار قولغا قورال ئېلىشنى خالىمىغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنى زورلۇق بىلەن قورال ئېلىشقا مەجبۇر قىلىشتى. ستېپان ئاستاخوف ئۇرۇشقا قاتنىشىشتىن قەتئى باش تارتتى.

— مەن بارمايمەن، ئېتىمنى ئالساڭلار ئېلىڭلار، مېنى نېمە قىلساڭلار قىلىڭلار، ئەمما مىلىتى ئېلىشنى خالىمايمەن! — دېدى ئۇ ئەتىگەن گىرىگورىي، خىرىستونە ۋە ئانىكۇشكا ئۇنىڭ ئۆيىگە كىرگەن چاغدا.

— قانداقچە ئېلىشنى خالىمايسەن؟ — دەپ سورىدى گىرىگورىي بۇرنىنى پىشىلدەتتى.

— شۇنداقچە، خالىمايمەن، گەپ تامام!

— مۇبادا قىزىللار كېلىپ، يېزىنى ئىشغال قىلسا، ئۇ چاغدا نەگە بېرىپ پائالىيەتسەن؟ بىز بىلەن بىللە كېتەمسەن ياكى قالامسەن؟

ستېپان تىكىلىپ قارىغان پاقىراق كۆزلىرىنى خېلى ۋا— قىت بىر گىرىگورىيغا، بىر ئاكسىنىيەگە يۆتكەپ، ئۇندىمەي تۇر— دى — دە، ئاخىر جاۋاپ قىلدى:

— شۇ چاغدا بىر گەپ بولار...

— ئۇنداق بولسا، سۇياققا چىق! خىرىستونە، مۇنۇنى ئېلىپ ماڭ! بىز سېنى ھازىرلا تامغا قارىتىپ ئىشىگىنى تامام قىلىمىز! — گىرىگورىي مەشكە يۆلىنىپ تۇرغان ئاكسىنىيەگە قاراپ ماسلىققا تىرىشىپ، ستېپاننىڭ كىمناستىيوركىسىنىڭ يىڭىدىن

تۇتۇۋېلىپ ئۆزىگە تارتتى، — يۈر بۇ يەردە سەن قىلىدىغان ھېچ
ئىش يوق!

— گىرىگورىي، ساراڭلىق قىلما... قويۇۋەت! — ستېپان
تاتىرىپ، كۈچسىزلا قارشىلىق كۆرسەتتى.
ھومىيىپ تۇرغان خىرىستونە ئۇنى ئارقىسىدىن قۇچالاپ،
دوڭغۇللىدى؛

— دىمەك، يۈر، ئەگەر شۇنداق مەجەزىڭ بولسا.
— بۇرادەرلەر!...
— بىز ساڭا بۇرادەر ئەمەس! ماڭ دىگەندىن كې-
يىن ماڭ!

— قويۇۋېتىڭلار، مەن بۆلۈنمىگە بېرىپ ئەسكەرلىككە يې-
زىلىمەن. ئەمما مەن كېزىك كېسىلى بىلەن ئاجىزلىشىپ كەتتىم...
گىرىگورىي مەيىغدا كۈلۈپ قويۇپ، ستېپاننىڭ گىمناست
تىيوركىسىنىڭ يىڭىنى قويۇۋەتتى.

— ماڭ، مىلتىق ئال. بۇرۇنلا شۇنداق قىلىشىڭ كېرەك
ئىدى!

ئۇ شىنپىلىنىڭ ئالدىنى قوشتۇرۇپ، خوشلاشماستىن چىقىپ
كەتتى. خىرىستونە بولغان ۋەقەدىن ھېچ ھىجىل بولماي، ستې-
پاندىن بىر تال تاماكا سوراپ چەكتى ۋە ئارىلىرىدا ھېچنەمە
بولمىغاندەك، يەنە ئۇزاققىچە سۆزلىشىپ ئولتۇردى.

كەچقۇرۇن ۋېشېنسكا يادىن ئىككى ھارۋا قورال ئېپكې-
لىشتى: 84 مىلتىق ۋە 100 دىن ئوشۇق فىلىچ. سۇرغۇن كىشىلەر
ئۆزىنىڭ يوشۇرۇپ قويغان قوراللىرىنى ئېلىپ چىقتى. يېزىدا
211 جەڭچى بارلىققا كەلدى. بۇلارنىڭ 150ى ئاتلىق، قالغانلىرى
پىيادىلەر ئىدى.

قوزغىلاڭچىلارنىڭ تېخى بىرلىككە كەلگەن تەشكىلاتى يوق ئىدى. يېزىلار ھازىرچە يەككە - يەككە ھەركەت ئېلىپ بېرىشقا تى؛ ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل بۆلۈنمىلەر تەشكىل قىلىپ، يىغىنلاردا ئەڭ جەڭگىۋار كازاكلاردىن كوماندىر سايلاشتى، كوماندىر سايلاشتا ئۇنۋان - ئەمىلى بىلەن ھېساپلاشماستىن، كۆرسەتكەن خىزمىتى بىلەن ھېساپلاشتى؛ تېخى ھۇجۇم ئوپىراتسىيىلىرى ئېلىپ بارمىدى، پەقەت خوشنا يېزىلار بىلەن ئالاقە باغلاپ، ئەتراپقا ئاتلىق چارلىغۇچىلار ئەۋەتىپ تۇرۇشتى.

گىرگورىي قايتىپ كېلىشتىن بۇرۇنلا تاتارىسكىدىكى ئاتلىق بۆلۈنمىنىڭ كوماندىرلىقىغا، 1918 - يىلىدىكىدەك، پېترو مېلىخوف سايلانغان ئىدى. پىيادىلەر بۆلۈنمىسىنىڭ كوماندىرلىقىنى لاتىشېۋ ئۆز ئۈستىگە ئالدى. ئۇ ئاتومىلىن باشچىلىقىدىكى توپچى قىسىملار تازىلىغا كەتتى. ئۇ يەردە قىزىلار تاشلاپ كەتكەن، يېرىم بۇزۇق، چاقىلىرى سۇنۇق، ئوقى يوق بىر زەمبەرەك بار ئىكەن. توپچىلار مانا شۇ زەمبەرەكنى ياسىغىلى كەتكەن ئىدى.

211 ئادەمدە، ۋېشېنسكا يادىن ئېلىپ كەلگەن ۋە يېزىدىن يىققان 108 مىلتىق، 140 قىلىچ ۋە 14 ئوۋ مىلتىقى بار ئىدى. باشقا قىرىلار بىلەن بىللە موخوفنىڭ پودۋال ئامبىرىدىن ئازات قىلىنغان پانتېلېي يىروكوڧېيېۋىچ يەرگە كۆمۈپ قويغان پىلىمونتى قېزىپ چىقاردى. ئەمما ئۇنىڭ لېنتىسىنى تاپالمىدى، شۇڭا بۇ - لۈنمە ئۇنى قورال ھېساۋىغا قوبۇل قىلىپ ئالمىدى.

ئەتىسى كەچقۇرۇن مەلۇم بولۇشىچە، قوزغىلاڭنى باستۇرۇش ئۈچۈن كارگىنسكا يادىن لىخاچېۋ باشچىلىقىدا قىزىل ئەسكەر - لەرنىڭ 300 مىلتىقلىق جازا ئەتىرىدى كېلىۋېتىپتۇ، بۇلاردا يەتتە

زەمبىرەك ۋە 12 پىلىموت بار ئىكەن. پېترو توكىن يېزىسى تەرەپ
كە كۈچلۈك رازۇپىكا ئەتىرىدى ئەۋەتىشكە، شۇنىڭ بىلەن بىللە
ۋېشېنسكاياغا خەۋەر قىلىشقا قارار قىلدى.

رازۇپىچىكلار قاش قارايغاندا يولغا چىقتى. گىرىگورىي
مېلىخوف تاتارىسكىلىقلاردىن 30 ئادەمنى باشلاپ ماڭدى. ئۇلار
يېزىدىن چېپىپ چىققان پېتى تاكى توكىننىڭ ئۆزىگە يېتىپ
بارغۇچە تاراقلاپ مېڭىشتى. توكىنغا ئىككى چاقىرىمچە يول
قالغاندا، چوڭ يول بويىدىكى ئانچە ئىگىز بولمىغان يارنىڭ
قېشىدا گىرىگورىي كازاكلارنى ئاتتىن چۈشۈرۈپ، ئۇلارنى كىچىك
كىنە يارنىڭ ئاستىغا ئورۇنلاشتۇردى. ئات باقارلار ئاتلارنى ئوي-
مانغا ئېلىپ كەتتى. ئۇ يەردە قېلىن قار بولغاچقا، ئاتلار پەسكە
چۈشكەندىن كېيىن قارىغىچە پوك - پوك قارغا تىقىلىپ كەتتى؛
بىرسىنىڭ ئايغىرى، باھار ئالدىدىكى دۇيغۇسى قوزغالغان بولسا
كېرەك، ئى - ئىھلاپ، نېپىنەتتى. ئۇنىڭغا ئايرىم بىر ئات باقارنى
ئەۋەتىشكە توغرا كەلدى.

گىرىگورىي ئۈچ كازاكنى - ئانىكۇشكىنى، مارتىن شامىلىنى
ۋە پىروخور زىكوفنى يېزىغا ئەۋەتتى، ئۇلار پىيادە يۈرۈپ كەتتى. يىراقتا
تاغ باغرىدا، شەرقىي جەنۇبقا ئەگرى - بۈگرى سوزۇلغان توكىن
يېزىسىنىڭ تال - سۆڭەكلىرى كۆكىرىپ تۇراتتى. تۈن قاراڭغۇسى
چۈشۈشكە باشلىدى. دالا ئۈستىدە توپ - توپ بۇلۇتلار پەسلەپ
ئۇزۇپ يۈرەتتى. يارنىڭ ئاستىدا كازاكلار ئۇنچىقماي ئولتۇرۇ-
شاتتى. گىرىگورىي ئۈچ ئاتلىق ئادەمنىڭ قارا كۆلەڭگىسى تاغ-
نىڭ باغرى بىلەن پەسكە چۈشۈپ، چوڭ يولنىڭ قارىيىپ تۇر-
غان قىرىدا قوشۇلغانلىغىغا قاراپ تۇردى. بىر دەمدىن كېيىن
ئاتلىرى كۆرۈنمەي، پەقەت ئاتلىقلارنىڭ بېشىلا مىدىرلاپ تۇر-

دى، ئۇندىن كېيىن، ئۇلارمۇ كۆزدىن غايىپ بولدى. بىر مىنۇت ئۆتكەندە، شۇ تەرەپتىن ياغراق ئاۋاز بىلەن تا - تاتلاپ پىلىموت ئېتىلدى. ئۇنىڭ كەينىدىن ئىنچىكرەك كۆتەرەڭگۈ ئاۋاز بىلەن باشقا بىر پىلىموت سايىراشقا باشلىدى، ئېھتىمال، بۇ قول پىلىموتى بولۇشى كېرەك. قول پىلىموتى بىر دېسكىنى ئېتىپ بوشاتقاندىن كېيىن شۇك بولۇپ قالدى، دەسلەپكىسى، سەل دېمىنى راسلىۋېلىپ تېزلىك بىلەن يەنە بىر لېنتە ئوقنى ئېتىپ تۈگەتتى. توپ - توپ ئوقلار يارىنىڭ ئۈستىدىن ۋىشىلداپ، بىر يەر - دىكى قارا كۆلەڭگە ئىگىزلىككە ئۇچۇپ ئۆتەتتى. ئۇلارنىڭ روھلۇق ئاۋازى كۆڭۈللۈك ۋە نازۇك بولۇپ، كىشىنى تېتىكلەش تۈرەتتى. ھىلىقى ئۈچ كازاك بار كۈچى بىلەن چېپىپ قايتىپ كېلىشتى.

— قاراۋۇلغانغا دۇچكېلىپ قالدۇق! — دەپ يىراقتىن ۋاقىرىدى پىروخور زىكوف. ئۇنىڭ گۈكرەپ چىققان ئاۋازى چېپىپ كېلىۋاتقان ئاتلارنىڭ دۈپۈرلىشىنى بېسىپ كەتتى.

— ئات باقارلار، تەييار بولۇپ تۇرسۇن! — دەپ بۇيرۇق بەردى گىرىگورىي.

ئۇ قىزنىڭ بېشىغا، ئاكوپنىڭ تۆپىسى ئۈستىگە چىققان دەك ئىرغىپ چىقتى - دە، ۋىزىلداپ قارغا كۆمۈلۈۋاتقان ئوقلار - غا پەرۋا قىلماستىن، يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان كازاكلارنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەتتى.

— ھېچنەمنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟
— ئۇلارنىڭ قىمىرلىغىنى ئاڭلاندى. گەپ - سۆزلىرىنى تىڭشاپ باقساق، ئۇلار كۆپ ئىكەن، — دىدى ئانىكۇشكا ھاسىراپ.

ئانىكۇشكا ئاتتىن سەكرەپ چۈشكەن ئىدى. ئەمما ئۇنىڭ
ئۆتۈگىنىڭ تۇمشۇقى ئۈزەڭگىگە ئېلىنىپ قالدى، شۇڭا ئۇ بىر
ئايىغى بىلەن سوڭۇلداپ، ئىللاپ تۇرۇپ، قولى بىلەن ئايىغىنى
بوشتىۋالدى.

گىرىگورىي ئۇنىڭدىن گەپ سوراپ تۇرۇۋاتقاندا، سەككىز
كازاك ياردىن ئويماغا چۈشتى - دە، ئۆز ئاتلىرىنى ئاجرىتىۋې
لىپ، ئۆيلىرىگە قاراپ چېپىپ كېتىشتى.

— ئەتە ئۇلارنى ئېيتىپ تاشلايمىز. — دېدى گىرىگورىي
ئاستاغىغا، قاچقۇنلارنىڭ يىراقلىشىپ كېتىۋاتقان دۈپۈرلىشىگە
قۇلاق سېلىپ.

قالغان كازاكلار يارىنىڭ ئىچىدە تىنچلىق ساقلاپ، يىراققا
قۇلاق سېلىپ، يەنە بىر سائەتچە ئولتۇرۇشتى. ئاخىر بىرسىنىڭ
قۇلىغىغا ئات تۇياقلىرىنىڭ دۈپۈرلىشى ئاڭلانغاندەك بولدى.

— تۈگەن تەرەپتىن كېلىشىۋاتىدۇ...

— چارلىغۇچىلار!

— ئۇنداق ئەمەستۇ!

پىچىرلىشىپ سۆزلەشتى، كېچىنىڭ ھېچنىمىنى كۆرگىلى
بولمايدىغان قاراڭغۇچىلىغىدا بۇلار باشلىرىنى چىقىرىشىپ، بىر
رەر نەرسە كۆرمەكچى بولۇپ، سەۋدە ئۇرۇنۇپ باقتى. فېدوت
بودوۋىسكوڧنىڭ قالماق كۆزلىرى ئەڭ ئالدى بىلەن ئىلغا
قىلالىدى.

— كېلىشىۋاتىدۇ، — دېدى ئۇ ئىشەنچ بىلەن مىلتىغىنى
قولغا ئېلىپ.

ئۇ مىلتىغىنى باشقىچىراق ئاساتتى: تاسمىسىنى، كىرىست
بېغىغا ئوخشاش، بويىندىن ئۆتكۈزۈۋالغاچقا، مىلتىغى مەيدىسى

نىڭ ئۈستىدە قىيا ساڭگىلاپ تۇراتتى. ئۇ پىدادە يۈرسىمۇ، ئاتقا مىنگەن بولسىمۇ، ئادەتتە ئاشۇ پېتى تۇراتتىكى، خۇددى ئەپ كەش كۆتەرگەن ئايالدىك، بىر قولىنى ئىستىۋولغا، بىر قولىنى قونداققا قويۇۋالاتتى.

ئون ئاتلىق ئادەم ئۈنچىقماي، تەرتىپسىز ھالدا يول بويلاپ كېلىۋاتاتتى. يېرىم ئات ئۇزۇنلۇقتا ئالدىدا ماڭغان، ئىللىق جۇۋا كىيگەن، قامەتلىك بىر فىگورا ئايرىمچە كۆزگە تاشا. لىناتتى. ئاستىدىكى بېلى ئۇزۇن، كالتە قۇيرۇق ئات دادىل قەدەم تاشلاپ، مەغرۇرانە ماڭاتتى. ئۆۋەن يەردە تۇرغان گىرىگورىيغا ئاسمان نىڭ سۈر پەردىسىدە ئاتلارنىڭ گەۋدىسىنىڭ پىچىملىرى، ئاتقا مىن گۈچلەرنىڭ فىياپەتلىرى ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇردى. ئۇ، ھەتتا ئالدىدا كېلىۋاتقان ئاتلىقنىڭ بېشىدىكى كۇبانكا تۇمىغىنىڭ ياپىلاق ئۈستىنىمۇ كۆردى. ئاتلىقلار ياردىن ئون سارجىن يەرگە كېلىپ قالدى؛ بۇ شۇنچىلىك يېقىن ئارىلىق ئىدىكى، كازاكلارنىڭ پىشىلدىغان تىنىغىنى، يۈرىكىنىڭ تېز - تېز سوققان ئاۋازىنى ئۇلار ئاڭلىشى مۇمكىندەك ئىدى.

گىرىگورىي ئۆزى كوماندا بەرمەي تۇرۇپ، مىلتىق ئاتماسلىققا بۇرۇنلا بۇيرۇق بەرگەن ئىدى. ئۇ، پىستېرمىدا يانغان ئۈۋچىدەك، ئېنىق ھېساپ بىلەن دەلىمۇ دەلىللىكنى كۆزدە تۇتقان ھالدا پەيت كۈتەتتى. ئۇ مۇنداق قارارغا كەلدى: كەلگۈچلەرنى ئالدى بىلەن قىچقىرىپ توختىتىدۇ - دە، ئۇلار ساراسىمگە چۈشۈپ، توپلىشىپ قالغان چاغدا ئوت ئاچىدۇ.

يول ئۈستىدىكى قار ئۆز ئارامىدا يېنىك غاسىلدايتتى؛ ئات تۇياقلىرىنىڭ ئاستىدىن ساغۇچ پاقىراق قوڭغۇزدەك ئۇچ

قۇنلار چاچرايتتى؛ ئېھتىمال، تۆمۈر تاقا يالىڭاچ چاقماق تاشقا سۈركەلگەن بولۇشى مۇمكىن.

— كېلىۋاتقان كىم؟

گېرىگورىي يارنىڭ ئىچىدىن مۇشۇكتەك لىككىدە سەكرەپ چىقىپ، قەددىنى رۇسلاپ تۇردى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىلا كازاكلار گۈلدۈر - گۈلدۈر چۇۋۇلىشىپ چىقتى.

ئەھۋال ھېچبىر گېرىگورىي كۈتكەندەك بولۇپ چىقمىدى.

— سىزلىرىگە كىم كېرەك؟ — دەپ سورىدى ئالدىدىكى

ئادەم خىرىلىدىغان بوم ئاۋاز بىلەن. ئۇنىڭ ئاۋازىدا قورقۇش ياكى ئەجەپلىنىشنىڭ سايىسىمۇ يوق ئىدى. بۇ ئادەم ئېتىنىڭ ئېشىنى گېرىگورىي تەرەپكە بۇرىدى

— كىم سەن؟ — دەپ قاتتىق ۋاقىرىدى گېرىگورىي

جايدىن قوزغالماستىن، ئاندىن سەل ئىگىلىپ تۇرغان فولدىكى ئاگانى سەزدۈرمەستىن يۇقۇرى كۆتەردى.

ھىلىقى بوم ئاۋاز غەزەپ بىلەن گۇدۇڭلاشقا باشلىدى؛

— بۇنداق ۋاقىراشقا يېتىنغان كىم؟ مەن — قوشۇن

مىزنىڭ جازالاش ئەترىدىنىڭ كوماندىرى بولىمەن! 8 - قىزىل

ئارمىيىنىڭ شىتاۋى قوزغىلاڭنى باستۇرۇشقا ماڭا تولۇق

ھوقۇق بەرگەن؟ كوماندىرىڭلار كىم؟ مېنىڭ ئالدىغا چىقسۇن!

— مەن كوماندىر.

— سەنمۇ؟ ھە - ھە - ...

گېرىگورىي بۇ ئاتلىقنىڭ قولىدىكى يۇقۇرغا تىك تۇتۇپ

تۇرغان قاپ - قارا بىر نەرسىنى كۆرۈپ قالدى. - دە، ئوق

ئېتىلىشتىن بۇرۇن موكىكىدە ئۆزىنى يەرگە ئاتتى؛ يىقىلىپ

كېتىۋېتىپ:

— ئوت ئاچ! — دەپ ۋاقتىدى.

براۋنىڭ ماركىلىق ئاپتومات تاپانچىدىن ئېتىلغان ئۇچى تومئاق ئوق گىرىگورىيىنىڭ بېشى ئۈستىدىن ۋىڭىلىداپ ئۇچۇپ ئۆتتى. ھەر ئىككى نەرەپتىن قۇلاقى يارغۇدەك ئېتىلغان ئوقلار يېغىشقا باشلىدى. سودوۋىسكوۋى ناتۇر كوماندىرنىڭ تىزگىنىگە ئېسىلدى. گىرىگورىي سودوۋىسكوۋىنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ فول سوزۇپ كوماندىرنىڭ فولسى تۇنۇۋالدى — دە. قىلچىنىڭ قىرى سىلەر. ئۇنىڭ بېشىدىكى كۇبانكا تۇمىغىغا سىرىنى سالىدى، ئارقىدىنلا يوغان گەۋدىسى ئىگەردىن تارتىپ چۈشۈردى. ئېلىشىش ئىككى مىنۇتتىلا ئاياقلاشتى. ئۈچ فىزىل ئەسكەر قېچىپ كەتتى، ئىككىسى ئۆلدى، قالغانلىرى قورالسىز-لاندۇرۇلدى.

گىرىگورىي ئەسەرگە چۈشكەن كۇبانكا تۇماقلىق كوماندىر-نىڭ يىرتىلغان ئاغزىغا ناگاننىڭ ئۇچىنى نىقتاپ تۇرۇپ قىس-قىچە سوراق قىلدى:

— پەسلەڭ كىم، گېزەندە؟

— لىخاچېۋ.

— سەن توققۇز مۇھاپىزەتچى بىلەن كىلىپ، نىمە ئىگە ئىشەنگەن ئىدىڭ؟ كازاكلارنى تىز پۈكىدۇ، دەپ ئويلىغانىدىڭ؟ كەچۈرۈم سورايدۇ دىگەنمىدىڭ؟

— مېنى ئۆلتۈرۈۋېتىڭلار!

— بۇنىڭغا ئالدىرىمىساڭمۇ بولىدۇ، — دېدى گىرىگورىي

ئۇنى يوپىتىپ، — ھۆججەتلەر نەدە؟

— سومكىدا. ئال، باندەت! مەلئۇن!...

گىرىگورىي تىللارغا ئېتىۋار قىلماي، لىخاچېۋنى ئۆزى

ئاختۇرۇپ، كالتا جۇۋىسىنىڭ يانچۇغىدىن يەنە بىر بىرائۇنىڭ تاپانچىنى ئالدى، يېنىدىكى ماۋزۇرنى ۋە دالا سومكىسىنى بېشىۋالدى. بان يانچۇغىدىن چېپار ھايۋان تېرىسى قاپلانغان كىچىك بىر ھۆججەت سېلىنغان ھەمياننى ۋە بىر دانە تاماكا قۇتىسىنى تاپتى.

لىخاچېۋ ھامان تىللاپ تۇراتتى، ئاغرىقتىن ئۇھ- ئۇھلايتتى. ئۇنىڭ ئوڭ مۇرىسىدىن ئوق تېشىپ ئۆتكەن، گىرىگورىنىڭ قىلىچى بېشىغا قاتتىق تەككەن ئىدى. ئۇنىڭ بويى گىرىگورىدىن ئىگىزرەك بولۇپ، گەۋدىسىدىن يوغانلىقىغا قارىغاندا، كۈچلۈك بولۇشى كېرەك. ساقىلى يېڭىلا قىرىلغان قارا قۇمچاق يۈزىدە ئۇچى كالتە كەڭ قارا قاشلىرى قاڭشىرىنىڭ ئۈستىگە تۈگۈلۈپ، جانلىنىپ تۇراتتى، ئاغزى يوغان، ئىگىگى چاسا، لىخا-چېۋ ئۈستىگە بۈرمە كالتە جۇۋا كىيگەن، بېشىنى قارا كۇبانكا يېپىپ تۇرغان بولۇپ، بايا قىلىچىنىڭ زەربى بىلەن ماڭچىپ قالغان ئىدى. پالشوپكىسىنىڭ ئىچىدە ماش رەڭ كەمزۇل بىلەن كەڭ گەلىفى شىم ئۇنى خۇش پىچىم، سالاپەتلىك قىلىپ كۆرسەتەتتى. ئەمما پۇتلىرى كىچىك، نازۇك بولۇپ، قونچى لاكلانغان ئالپىتە ئۆتۈك كىيگەن.

— ئۇستۇڭدىكى پالشوپكىنى سال، كوممىسار! — دەپ بۇيرۇق قىلدى گىرىگورى، — سەن سېمىز ئىكەنسەن، كازاكنىڭ نېنىغا خېلى تويۇنۇپسەن، توڭلىماسسەن، دەيمەن سېنى! ئەسىرلەرنىڭ قولىنى كەمەر، نوختىلار بىلەن باغلاپ، ئۆز ئاتلىرىغا مىنگۈزدى.

— مېنىڭ ئارقامدىن چېپىڭلار! — دەپ كوماندا بەردى گىرىگورى ۋە يېنىغا ئېسىۋالغان لىخاچېۋنىڭ ماۋزۇرنى تۈزەپ قويدى.

ئۇلار بازىكىدا قونۇپ قالدى. لىخاچېۋ مەشىنىڭ ئالدىدا يەرگە سېلىنغان پاخالنىڭ ئۈستىدە ئۇم - ئۇھلاپ، چىشلىرىنى غۇجۇرلىتىپ، ئۆزىنى ئۇياق - بۇياققا تاشلاپ، تولغىنىپ ياتتى. گىرىگورىي چىراقنىڭ يورۇغىدا ئۇنىڭ يارىلانغان مۇرىسىنى يۇيۇپ، يېڭىۋاشتىن تېڭىپ قويدى. ئەمما سوراقلارغا جاۋاپ بەرمىدى. گىرىگورىي شىرەنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، لىخاچېۋنىڭ ۋاكالەننامىسىنى، قېچىپ كەتكەن ئىنقىلاۋىي ھەربى سوت لىخاچېۋغا ئۆتكۈزۈپ بەرگەن ۋېشېنسكا يالىق ئەكسىلىنىقلاپچىلارنىڭ تىزىملىكىنى، يانچۇق دەپتىرىنى، خەت - چەكلەرنى، خەرىتىگە سېلىنغان بەلگىلەرنى ئۇزاققىچە كۆرۈپ چىقتى. ئاندا - ساندا لىخاچېۋغا قاراپ قويۇپ، ئۇنىڭ بىلەن نەيزىدەك كۆز ئۇرۇش تۇرۇۋالاتتى. بۇ ئۆيدە قونۇپ قالغان كازاكلار كېچىچە بىزاۋىتا بولۇپ، بىر دەم ئاتلىرىنىڭ قېشىغا چىقاتتى، بىر دەم دەھلىزگە تاماكا چەككىلى چىقىپ، ئۇ يەردە يېتىپ پاراڭلىشاتتى.

گىرىگورىي تاڭ ئېتىش ئالدىدا ئازراق ئۈگدەپ قالدى، ئەمما تېزلا ئويغىنىپ، ئېغىرلىشىپ كەتكەن بېشىنى شىرەدىن كۆتەردى. قارىسا لىخاچېۋ پاخالنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، تېڭىق لاتىسىنى چىشلىرى بىلەن يېشىپ، ھە دەپ بۇلۇۋاتقان ئىكەن. ئۇ گىرىگورىيغا قانغا تولغان دەھشەتلىك كۆزلىرى بىلەن قاراپ قويدى. ئاپپاق چىشلىرى سەكراتتىكىدەك ئازاپ ئىچىدە كاسىلداپ، كۆزلىرىدە شۇنچىلىك جانسىز قايغۇ - ھەسرەت پىلىلىدىكى، گىرىگورىيىنىڭ ئۇيقۇسى دەرھاللا ئېچىلىپ كەتتى.

— نىمە بولدۇڭ؟ — دەپ سورىدى گىرىگورىي.

— مەن بىلەن نىمە ئىشك... بارا ئۆلگۈم كېلىۋاتىدۇ! —

دەپ ۋاقىرىدى رەڭگى ئاپپاق ئاقىرىپ كەتكەن لىخاچېۋ بېشى بىلەن پاخالغا دۈم چۈشۈۋېتىپ.
 پۈتۈن كېچە ئۇ يېرىم چىلەكتەك سۇ ئىچتى. تاڭ ئاتقۇچە كۆز يۇمماي چىقتى.
 ئەتىسى ئەتىگەن گىرىگورىي ئۇنى تۆت چاقلىق ھارۋاغا ئولتۇرغۇزۇپ ۋېشېنسكاياغا ئەۋەتىۋەتتى، قىسقىچە مەلۇمات يېزىپ، ئۇنىڭغا تارتىۋېلىنغان بارلىق ھۆججەتلەرنى قوشۇپ يوللىۋەتتى.

31

ۋېشېنسكايادىكى ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ قىزىل خىش بىناسىنىڭ ئالدىغا ئىككى ئاتلىق كازاك قاراۋۇللۇغىدا تۆت چاقلىق يېنىك بىر ھارۋا غىقىراپ كېلىپ توختىدى. ئارقا تەرىپىدە لىخاچېۋ يانپاشلاپ ياتاتتى. ئۇ قانغا بوياالغان تېڭىق لاتىسغا ئېسىقلىق قولىنى ئاۋايلاپ تۇتۇپ، ئورنىدىن تۇردى. كازاكلار ئاتتىن چۈشۈپ، ئەسرنى ئۆيگە ئېلىپ كىردى.
 بىرلەشكەن قوزغىلاڭچىلار قوراللىق كۈچلىرىنىڭ ۋاقىتلىق قوماندانى سۇياروفنىڭ ئۆيىگە يېرىم بۆلۈنمە كازاك زىچىچىدە توپلاشقان ئىدى. لىخاچېۋ قولىنى ئاسراپ، شىرەنىڭ يېنىغا ئاستا سۈرۈلۈپ باردى. شىرەنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان سۇياروف پاكىنىك ئادەم بولۇپ، ساغۇچ، ئىنتايىن ياۋۇز چاشقان كۆزلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، باشقا بىر ئۆزگە

چىلىكى يوق ئىدى. ئۇ لىخاچېۋغا يۇۋاشلىق بىلەن قاراپ سورىدى:

— كەپتەرنى ئېلىپ كەلدىڭلىمۇ؟ سەن لىخاچېۋ بولامسەن؟

— ھەئە، مەن، مانا ھۆججەتلىرىم، — لىخاچېۋ خالتىغا سېلىپ چىكىۋالغان ھەمياننى شىرەنىڭ ئۈستىگە تاشلاپ، سۇيا-روققا قەيسەرلىك بىلەن ھومىيىپ قاراپ قويدى، — ئىستىت، ئۈستۈمگە ئالغان تاپشۇرۇقنى — سەن گېزەندىلەرنى باستۇرۇش ۋەزىپىسىنى ئورۇنلىيالمىغانلىغىمغا ئەپسۇسلىنىمەن! ئەمما سوۋېت رۇسىيىسى تېگىشلىك جازايىڭلارنى بېرىدۇ، مېنى ئېتىپ تاشلاڭلار.

ئۇ ئوق تەككەن مۇرىسىنى قىسىپ، كەڭ قاشلىرىنى مىدىر-لىتىپ قويدى.

— ياق، يولداش لىخاچېۋ! بىز ئۆزىمىز ئادەم ئېتىشقا قارشى قوزغىلاڭ كۆتەرگەنمىز. بىز سىلەرگە ئوخشىمايمىز، بىزدە ئادەم ئاتىدىغان ئىش يوق. بىز سېنى داۋالايمىز، سەن، بەلكىم بىزگە پايدا كەلتۈرۈشۈڭ مۈمكىن، — دېدى سۇياروف مۇلايىملىق بىلەن، ئەمما كۆزلىرىنى پاقىرتىپ قويۇپ، — ئار-تۇغىڭلار بۇ يەردىن چىقىپ تۇرۇڭلار، قېنى تېزرەك!

رېشېتوۋىسكايا، چېرنوۋىسكايا، ئۇشاكوۋىسكايا، دوبروۋىسكايا ۋە ۋېشېنىسكايا بۆلۈملىرىنىڭ كوماندىرلىرى قېپقالدى. بۇلار شىرە يېنىغا ئولتۇرۇشتى. بىرسى پۇتى بىلەن لىخاچېۋغا ئورۇندۇقنى سۈرۈپ قويغان ئىدى، لىخاچېۋ ئولتۇرمىدى، تامغا يۆلىنىپ، بېشىنى ئىگىز تۇتۇپ، دەرىزىگە قاراپ نۇردى.

— خوش، مۇنداق گەپ، لىخاچېۋ، — دەپ گەپ باشلىدى سۇ-

ياروف بۆلۈنمىلەرنىڭ كوماندىرلىرى بىلەن كۆز ئۇرۇشتۇرۇۋېلىپ، — بىزگە ئېيتقىنا، سېنىڭ ئەتىرىدىڭدىكى كىشىلەرنىڭ سانى قانچە؟

— ئېيتمايمەن.

— ئېيتمايمسەن؟ بوپتۇ ئېيتىمىساڭ، بىز ئۆزىمىز سېنىڭ قەغەزلىرىڭدىن بىلىۋالىمىز. يا بولمىسا، سېنىڭ مۇھاپىزەتچى قىزىل ئەسكەرلىرىڭدىن سوراپ بىلىۋالىمىز. بىز سەندىن يەنە بىر ئىشنى ئۆتۈنىمىز (سۇياروف «ئۆتۈنىمىز» دېگەن سۆزنى ئالاھىدە تەكىت لىپ ئېيتتى): سەن ئۆز ئەتىرىدىڭگە ۋېشكىغا كېلىڭلار، دەپ خەت ياز. بىز سىلەر بىلەن ئۇرۇشۇپ نىمە قىلىمىز. بىز سوۋېت ھاكىمىيىتىگە قارشى ئەمەس، پەقەت كوممۇنىستلار بىلەن جوھۇتلارغا قارشى. بىز ئەتىرىدىڭنى قورالسىزلاشتۇرۇپ، ئۆي — ئۆيلىرىڭگە تارقىتىۋېتىمىز. سېنى ئۆز ئەركىڭگە قويۇۋېتىمىز. خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇلارغا شۇنداق دەپ يازغىنكى، بىزمۇ ئوخشاشلا ئەمگەكچىلەرمىز. ئۇلار بىزدىن قورقمىسۇن، بىز سوۋېتلارغا قارشى ئەمەس...

لىخاچېۋ بىر تۈكۈرۈۋېتىدى، سۇياروفنىڭ كىچىككىنە ساقىلىنىڭ ئاقارغان ئۇچىغا چۈشتى. سۇياروف ساقىلىنى يىڭى بىلەن ئېرتىتى، ياڭاق سۆڭەكلىرى قىزىرىپ كەتتى. كوماندىرلارنىڭ بىرىسى كۈلۈمسىرەپ قويدى، ئەمما قومانداننىڭ ئار — نومۇسىنى قوغداش ئۈچۈن ھېچكىم ئورنىدىن تۇرمىدى.

— بىزنى خاپا قىلىۋاتىسەن، يولداش لىخاچېۋ! — دېدى سۇياروف ئەمدى ئۇچۇقلا مۇغەمبەرلىك بىلەن، — ئاتامانلار، ئوفىتسېرلەر بىزنى تازا خورلىغان، يۈز — كۆزىمىزگە تۈكۈرۈپ كەلگەن، كوممۇنىست تۇرۇقلۇق سەنمۇ تۈكۈرۈلمەسەن.

سىزىلەر ھامان، بىز خەلق تەرىپىدە دەيسىزىلەر... ھەي، ئۇيغۇر دەپ كىم سار؟... كومىسسارىنى ئېلىپ كېتىڭلار. ئەتە سېنى كازانىسكا ياغا ئەۋەتىمىز.

— بەلكىم، ئويلىنىپ كۆرەرسەن؟ — دەپ جىددىلىك بىلەن سورىدى بۆلۈنمە كوماندىرلىرىنىڭ بىرىسى.

لىخاچېۋ ئۇچىسىغا ئارنىۋالغان كالتە كەمىزۇلىنى بىر سىل كىپ تۈزىتىپ، ئىشىك ئالدىدا تۇرغان مۇھاپىزەتچىگە قاراپ ماڭدى.

ئۇنى ئاتىدى. چۈنكى قوزغىلاڭچىلار «ئادەم ئېتىشقا ۋە بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشقا» فارشى كۆرەش قىلىپ كەلگەن ئىدى. خۇ... ئەتىسى ئۇنى كازانىسكاياغا ھەيدەپ ماڭدى. ئۇ ئاتلىق مۇھاپىزەتچىلەرنىڭ ئالدىدا قارنىڭ ئۈستىدە يېنىك چامداپ، كۆتمەك قاشلىرىنى ئۈگۈپ، پىيادە ماڭدى. ئەمما ئورمان ئىچىدە ئاپپاق ئاق ئېيىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا پىسىڭىدە كۈلۈمسىرەپ توختاپ قالدى - دە، بېشىنى يۇقۇرىغا سوزۇپ، ساق قولى بىلەن بىر نال شاخنى سۇندۇ-رۇۋالدى. شاخنىڭ قوڭۇر سىخلىرى مارت ئېيىنىڭ شىرىن شىرىسى بىلەن تولىشىپ قالغان ئىدى؛ بىخىلارنىڭ ئازۇك، - لىنەر - بىلىنمەس خۇش ھىدى باھارنىڭ گۈللەپ ياشنىشىدىن، ھەر كۈنى چىقىپ، پېتىپ تۇرىدىغان قۇياش دائىرىسىدە تەكرار - لىنىپ تۇرىدىغان ھاياتتىن دېرەك بېرەتتى، لىخاچېۋ مۇدۇر - مۇدۇر بىخىلارنى ئاغزىغا تىقىپ، ئۇلارنى چاپنايتتى، تۇمانلاشقان كۆزلىرى بىلەن سوغاقتىن قۇتۇلۇپ، بىرۈشۈپ قالغان دەرەخ لەرگە قاراپ، بۇرۇتنى قىزىلغان لەۋلىرىنىڭ بۇرجىگىدە كۈلۈمسىرەپ قويايتتى.

ئۇ ئاشۇ سىخلارنىڭ قاراڭگۈل بىلەنلىرىنى ئاغزىدا ساقلاپ
 خان بېتى ئۆلۈپ كەتتى، ۋېشېنسكا يادىن يەتتە چاقىرىم يىراق
 لىقتا، سۈرلۈك قايغى سېلىنغان قۇم دۆۋىلىرىنىڭ ئارىسىدا مۇ-
 ھاپىزە تېچى كازاكلار ئۇنى ۋەھشىيەتچە چېپىپ تاشلىدى، تىرىك
 تۇرغۇزۇپ كۆزلىرىنى ئويدى، قوللىرىنى، قۇلاقلىرىنى، بۇرنىنى
 كەستى، قىلىچ بىلەن يۈزىنى كىرىپىت شەكلىدە ئىلدى. ئۇلار ئىشتىن-
 نى سالدۇرۇپ، يوغان، مەردانە، كېلىشكەن گەۋدىنى ھاقارەتلەپ
 توپىغا بۆلگەندى. ئەزالىرى چېپىلىپ، قان ئېقىپ تۇرغان تەننى
 نەھەرلەپ بولغاندىن كېيىن مۇھاپىزەتچىلەردىن بىرى ئوڭد-
 ىدا ياتقۇزۇلغان گەۋدىنىڭ دې - دېر تىترەپ تۇرغان كۆكسى
 ئۈستىگە چىقىپ بىر زەربە بىلەن بېشىنى تەندىن جۇدا قىلدى.

32

دوننىڭ ئېرىقى تەرىپىدىن يۇقۇرى، بېشىدىن، ھەممە چەت
 باقىلاردىن قوزغىلاڭ كەڭ ئەۋج ئالغانلىقى توغرىلىق خەۋەر كېلەتتى.
 ئىسيان كۆتەرگەنلەر ئەمدىلىكتە ياڭغۇز ئىككى كەنت - ئايماق
 ئەمەس ئىدى، شۇمىلىنسكايا، كازانسكايا، مىنگۇلىنسكايا،
 مېشكوۋسكايا، ۋېشېنسكايا، يېلانسكايا، ئۇست - خوپېرسكايا
 كەنتلىرى ناھايىتى ئالدىراشلىق بىلەن يۈزلۈك بۆلۈنمىلەرنى قۇراش-
 تۇرۇپ، قوزغىلاڭ كۆتەردى؛ كارگىنسكايا، بوكوۋسكايا، كىراسنو-
 كۇتسكايا كەنتلىرى ئوچۇقلا قوزغىلاڭچىلار تەرەپكە ئېغىشقا باش-
 لىدى. يان خوشنا ئۇست - مېدۇبىدنىسكى ۋە خوپېرسكى ئوك

رۇڭلىرىدىمۇ قوزغىلاڭ كۆتىرىلىش خەۋپى تۇغۇلۇۋاتتى. بۇكانىيە ۋىسكايا، سىلاشچىۋىسكايا ۋە فېدوسىۋىسكايا كەنتلىرىدە ئاللىقاچان غۇلغۇلا باشلانغان ئىدى؛ ئالبېكسىيۋىسكايا كەنتىنىڭ ۋېشىنىسكايا تەرەپتىكى چەت يېزىلىرى دولقۇنلنىپ قالدى. ۋېشىنىسكايا ئوكرۇگ كەنتى بولغانلىقتىن، قوزغىلاڭنىڭ مەركىزىگە ئايلاندى. ئۇزاق تالاش - تارتىشلاردىن كېيىن، بۇرۇنقى ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىنى ساقلاپ قېلىشقا قارار قىلىشتى. ئوكرۇگ ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ تەركىبىگە ئەڭ ھۆر - مەتلىك، كۆپىنچە ياش كازاكلارنى سايلاشتى. توپچى قىسىملار باشقارمىسىنىڭ ھەربى ئەمەلدارى دانىلوفنى رەئىسلىككە ئولتۇرغۇزۇشتى. كەنت - يېزىلاردا سوۋېتلار قۇرۇلدى، شۇڭا، قانچەلىك ئەجەپلىنەرلىك بولمىسۇن، بىرچاغدا يامان تىل ئورنىدا ئىشلىتىلگەن «يولداش» سۆزى تۇرمۇشتا يەنە قوللىنىلىدىغان بولدى. «سوۋېت ھاكىمىيىتى ئۈچۈن، كوممۇنىستلارغا قارشى تۇرايلى، ئادەم ئېتىشقا، بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشقا قارشى تۇرايلى» - دەيدىغان خەلقنى ئالدايدىغان يالغان - ياۋىداق شوئار ئوتتۇرىغا قويۇلدى. شۇنىڭ ئۈچۈن قوزغىلاڭچىلارنىڭ بېشىدىكى پاپاخلاردا بىر تاسما لاتا بەلگىنىڭ ياكى ئورالغان ئاق لاتىنىڭ ئورنىغا ئىككى بەلگە پەيدا بولدى؛ بىرى ئاق، بىرى قىزىل. ئىككى تاسما لاتا كىرىپت شەكلىدە تىكىلدى...

بىرلەشكەن قوزغىلاڭچىلار كۈچلىرىنىڭ قوماندانى ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتقان سۇياروفنىڭ ئورنىغا 28 ياشلىق خورۇنجى (پوپ - پورۇچىك) كودىنوف پاۋىل قويۇلدى، بۇ تۆت دەرىجىلىك گېئورگىي مېدالىنىڭ ھەممىسىگە ئېرىشكەن، سۆزمەن. ئەقىللىق يىگىت ئىدى. ئەمما ئۇ كۆڭۈلچەك ئادەم ئىدى، شۇڭا مۇنداق

بورانلىق چاغدا توپىلاڭ ئىچىدە قالغان ئوكرۇڭنى باشقۇرۇش ناپ ئەمەس ئىدى، شۇنداق بولسىمۇ كازاكلار ئۇنى ئاددى - ساددا، مۇلايىم دەپ بۇ ۋەزىپىگە قويۇشقا قوشۇلغان ئىدى. ئەمما ئەڭ مۇھىمى، كودىنوف كازاك ئىچىدىن چىققان ۋە كازاك جامائەتە - چىلىكى ئىچىدە چوڭقۇر يىلتىز تارتقان ئىدى، شۇڭا ئۇنىڭدا ئادەتتە مەنسەپپەرەسلەرگە خاس بولغان مەنەنچىلىك ۋە ئوفىت - سېرلەردە بولىدىغان تەكەببۇرلۇق يوق ئىدى. ئۇ ھەمىشەم ئاددى - ساددا كىيىنەتتى، ئاستىنى دۈگلەك شەكلىدە قىرقىپ ئۇزۇن چاچ قويمايتتى. گەۋدىسى بىر ئاز مۈكچەيگەن، تېز گەپ قىلىدىغان ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ ئۇزۇن بۇرۇن، ئاۋاق يۈزى ھېچ پەرقسىزلا مۇزىكلەرنىڭ يۈزىگە ئوخشاش كۆرۈنەتتى.

مۇئاۋىن ياساۋۇل سافونوف ئىلىيەنى شىتاپ باشلىغى قىلىپ سايلاشتى، بۇنى پەقەت شۇنىڭ ئۈچۈن سايلاشتىكى، ئۆزى قورقۇنچاق، ئەمما قولى خەتكە ماھىر، ئىنتايىن ساۋاتلىق يىگىت ئىدى. ئۇنىڭ توغرىسىدا، يىغىندا مۇنداق دېيىشكەن ئىدى:

— سافانوفنى شىتاپتا ئولتۇرغۇزۇڭلار، ھەربى سەپكە ئۇ يارىمايدۇ. ئۇ سەپتە بولغاندا چىقىم، تالاپەت كۆپ بولىدۇ، كا - زاكلارنى قوغدىيالمايدۇ، ھېزى بولمىساڭ، ئۆزىنىمۇ سۇندۇرىدۇ، سىگاندىن پوپ چىقسا، ئۇنىڭدىن ئۇرۇشقاق پالۋان چىقىدۇ. بويى پاكار، بېشى يۇمۇلاق كەلگەن سافانوف مۇنداق پى - كىرلەرگە ئېقىش سېرىق بۇرۇتنىڭ ئاستىدىن شادىمان كۈلۈم - سىرەپ شىتاپنى قوبۇل قىلىشقا جان - دىلى بىلەن رازى بولدى.

ئەمما كودىنوف بىلەن سافانوف بۆلۈنمىلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا ئېلىپ بارىدىغان ئىشلىرىنى پەقەت رەسمىيلەشتۈرۈپلا قويمايتتى.

رەھبەرلىك قىلىش مەسلىسىگە كەلگەندە، ئۇلار قولى باغلانغان كىشىدەك بولۇپ قالغان ئىدى، يەنە كېلىپ مۇنداق زور ئىشنى باشقۇرۇش ۋە شىددەت بىلەن ئەۋج ئېلىپ بېرىلىۋاتقان ۋەقەلىكلەرنىڭ ئارقىسىدىن يېتىشىۋېلىش ئۇلارنىڭ قولىدىن كەلمەيتتى.

4 - زائامۇر ئاتىلىق پولكى ئۈست - خوپېرسكايا، يېلانىسكايا كەنتىنىڭ بولشېۋىكلىرى ۋە قىسمەن ۋېشېنسكايا كەنتىنىڭ بولشېۋىكلىرى بىللە قوشۇلغان ھالدا جەڭ بىلەن بىر نەچچە يېزىلاردىن ئۆتۈپ، يېلانىسكايا چېگرىسىدىن بۆسۈپ ئۆتتى - دە، دالا بىلەن يۈرۈش قىلىپ، دۈن بويلاپ غەربكە قاراپ ئالغا ئىلگىرىلىدى.

5 - مارتتا تاتارىسكى يېزىسىغا بىر پارچە خەت بىلەن بىر كازاك ئات چاپتۇرۇپ كەلدى. يېلانىسكايالىقلار دەرھال ياردەم بېرىشنى تەلپ قىلغان ئىكەن. ئۇلار قارشىلىقسىزلا چېكىنىۋېتىپتۇ: ئوق - دورا، مىلتىقلىرى يوق ئىكەن. ئۇلارنىڭ بىچارە ھالەتتە ئانچە - مۇنچە ئوق ئېتىشلىرىغا زائامۇرلۇقلار پىلىموتلاردىن يامغۇردەك ئوق ياغدۇرۇپ جاۋاپ بېرىپتۇ، يەنە تېخى ئىككى زەمبىرەكچىلەر باتارىيىسىدىن شىددەتلىك ئوق ئېچىپ تۇرۇپتۇ. مۇنداق شارائىتتا ئوكىرۇگدىن بۇيرۇق كۈتۈشكە ۋاقىت يوق ئىكەن. بۇنى ئۇققاندىن كېيىن پېترو مېلىخوۋ ئۆزىنىڭ ئىككى بۆلۈنمىسى بىلەن يولغا چىقىشنى قارار قىلدى. ئۇ ئەينى زاماندا، قالغان خوشنا يېزىلارنىڭ تۆت بۆلۈنمىسىنىڭ قوماندانلىغىنىمۇ ئۆز ئۈستىگە ئالدى. ئەتىگەندىلا ئۇ كازاكلارنى دۆڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ چىقتى، ئەڭ ئاۋال، ئادەتتىكىدەك چارلىغۇچىلار ئېلىشتى، جەڭ كېيىنرەك قانات يايدى.

قىزىل ساينىڭ ئالدىدا تاتارسىكى يېزىسىدىن سەككىز چاقىرىم كېلىدىغان يەردە (بىر زاماندا گىرگورىي خوتۇنى بىلەن قوش ھەيدەۋېتىپ، ۱ - قېتىم باتالىيەگە ئۆزىنىڭ ياخشى كۆرمەيدىغانلىقىنى ئېيتقان يەردە) قىشنىڭ مۇشۇ ھاۋا تۇتۇق كۈنى چوڭقۇر يارلارنىڭ قېشىدىكى قار ئۈستىدە ئاتلىق بۆلۈمىلەر ئاتتىن چۈشۈپ، زەنجىرسىمان سەپ تارتتى. ئات باقارلار ئاتلارنى دالدىغا ئېلىپ باردى. بىر تەرىپى پەش كەڭ ئويماندىن پەسكە قاراپ قىزىلار ئۈچ سەپ بولۇپ كېلىۋاتاتتى. ئاپپاق كەڭ دالدا ئادەملەر قارا چۈمۈلىدەك سىرلىنىشاتتى. سەيلەرنىڭ قېشىغا ئات - ھارۋىلار كەلدى، ئاتلىقلار قىمىرلاشقا باشلىدى. دۈشمەندىن ئىككى چاقىرىم يېرىدا تۇرغان كازاڭلار جەڭگە ئالدىرىماي ھازىرلىنىپ تۇردى.

يېترو ئۆزىنىڭ سېمىر، ئازراق تەرلىگەن ئېتىغا مىنىپ، ئاللىقاچان سەپ تارتىپ بولغان يېلانسىكايا بۆلۈملىرىنىڭ قېشىدىن گىرگورىينىڭ يېنىغا چېپىپ كەلدى. ئۇ كەيپى خۇش، تېتىك ئىدى.

— بۇرادەرلەر! ئوقلارنى تېجەڭلار! مەن كوماندا بەرگەندە، ئاندىن ئېتىڭلار... گىرگورىي، سەن ئۆزەڭنىڭ يېرىم بۆلۈمىگە ئادىمىڭنى بىر يېرىم سارجىنى سولغىراق ئېلىپ بار، چاققان بول! ئات باقارلار بىر يەرگە توپلىشىۋالامسۇن، — ئۇ يەنە ئاخىرقى بىر نەچچە بۇيرۇغىنى بەرگەندىن كېيىن قولغا دوربۇنىنى ئالدى، — ئۇلار زەمبىرەكچىلەر روتسىنى ماتۇپېيۇ قورغىنىغا ئورۇنلاشتۇرۇۋاتامدىكىننىڭ؟

— مەن خېلىدىن بېرى بايقاپ تۇرۇۋاتىمەن: دۇربۇسىز.

مۇ كۆرگىلى بولىدىغۇ، — دىدى گىرگورىي.

ئۇ، پېترونىڭ قولىدىن دۇبۇنى ئېلىپ شۇ تەرەپكە قارىغان ئىدى. ئەتراپتىن شامال سوقۇپ تۇرغان قورغاننىڭ تۆپىسىدە ئات — ھارۋىلار قارىيىپ كۆرۈنىدى، ئادەملەر چۈمۈلۈدەك مېتىلدېشىپ يۈرەتتى.

تاتارىسكىنىڭ پىيادە ئەسكەرلىرى (بۇلارنى ئاتلىقلار چاخچاق قىلىپ «ئۆمىلىگۈچىلەر» دەپ ئاتىشاتتى) بىر يەرگە يىغىلما-ۋالمايلىق توغرىسىدىكى قەتئىي بۇيرۇققا قارىماستىن، توپ — توپ بولۇپ، ئوقلارنى بۆلۈشەتتى. تاماكا چېكىشەتتى، بىر — بىرىگە چاخچاق قىلىشاتتى. خىرىستونەنىڭ پاپاخى (ئۇ ئېتىدىن ئايرىلىپ، پىيادە ئەسكەرلىككە چۈشۈپ قالغان ئىدى) پاكار ئۇششاق كازاكلارنىڭ بېشى ئۈستىدە خېلى ئىگىز تەۋرىنىپ تۇراتتى. پانتېلېي پروكوفېيېۋنىڭ قۇلاقچىسى قىزىرىپ كۆزگە تاشلىناتتى. پىيادە ئەسكەرلەرنىڭ ئىچىدە لاغايلاپ يۈرگەنلەر — نىڭ تولىسى قېرىلار بىلەن ياش — ئۆسمۈرلەر ئىدى. ئورۇلماي قالغان ئاپتاپپەرەس شادىلىرىدىن بىر يېرىم چاقىرىم ئوڭ تەرەپتە يېلانىسكا ياللىقلار تۇراتتى. ئۇلارنىڭ تۆت بۆلۈنمىسىدە 600 ئادەم بار ئىدى، ئەمما 200 گە يېقىنى ئات باقارلار ئىدى. پۈتۈن تەركىپنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمى يارلارنىڭ قىيا دالدىسىغا ئاتلار بىلەن بىللە يوشۇرۇنغان ئىدى.

— پېترو پانتېلېيېۋىچ! — دەپ توۋلىدى پىيادىلەردىن بىرسى، — ماڭا قارا، جەڭدە بىز پىيادىلەرنى تاشلاپ كېتىپ قالما!

— خاتىرجەم بولۇڭلار! تاشلىمايمىز، — دەپ كۈلۈپ قويدى پېترو، ئاندىن دۆڭنىڭ قېشىغا ئاستا سىلجىپ كېلىۋاتقان

قىزىلارنىڭ سەپلىرىگە قاراپ تۇرۇپ، قامچىسىنى ئەسەبىلەرچە ئوينىتىپ قويدى.

— پېترو، بۇياققا كەلگىنە، — دېدى گىرىگورىي سەپتىن بىر چەتكىرەك ئۆتۈپ.

پېترو يېقىن كەلگەن ئىدى، گىرىگورىي، تەرىنى تۇرۇپ، كۆڭلى تىنىمىغان چىراي بىلەن مۇنداق دېدى:

— پوزىتسىيە تازا كۆڭلۈمدىكىدەك ئەمەس. مۇنۇ يارلاردىن نېرىراق كەتسەك دەيمەن. ئۇنداق بولمىغاندا، دۈشمەن يان قاناتتىن بىزنى ئورنىۋالسا — پالاكەتكە ئۇچرايمىز، قانداق دەيسەن؟

— بۇ سېنىڭ ئويۇڭ! — دېدى پېترو ئەلەم بىلەن قول شىلتىپ، — بىزنى قانداقچە قورشىۋالدىكەن! مەن زاپاس-تا بىر بۆلۈنمە ئەسكەر قالدۇردۇم، ھېچ بولمىغاندا يارلارمۇ ئەسقىتىپ قالىدۇ، توسقۇن بولمايدۇ.

— ئېھتىيات بول، يىگىت! — گىرىگورىي ئاگاھلاندۇرۇش بەرگەندىن كېيىن ئەتراپتىكى يەرلەرگە يەنە بىر قېتىم تېز - تېز كۆز يۈگۈرتۈپ چىقتى.

ئۇ ئۆز سېپىگە كېلىپ، كازاكلارنى كۆزدىن كەچۈردى. نۇر-غۇنلىرىنىڭ قولىدا پەلەي يوق ئىدى. كۆڭلى دەككە - دۈككىگە چۈشۈپ، سېلىپ تاشلاپتۇ. بەزىبىرلىرى تازا زېرىككەن بولۇپ، بىر دەم قىلىپچىنى تۈزىتىپ قوياتتى، بىر دەم كەمىرىنىڭ توقىسىنى چىڭىتاتتى.

— كوماندىرىمىز ئاتتىن چۈشتى، — دەپ كۈلۈمسىرەيتتى فېدوت بودوۋىسكوف، سەپلەرگە قاراپ لەپەڭلەپ كېلىۋاتقان پېترو تەرەپكە زاڭلىق قىلغاندەك باش سىلىكتىپ.

— ھەي، سەن، گېنېرال پلاتوف! — پەقەت بىر ئال قىلىچ بىلەن فوراللانغان سىڭا قول ئاليۇشكاشامىل ئات كىشىگە نەدەك خىيىلدايتتى، — دونلۇقلارغا بۇيرۇق قىل، بىر قەدەھتىن ۋودكا بەرسۇن!

— ئاغزىڭنى يۇم، ھاراقكەش! قىزىلار يەنە بىر قولۇڭنى كېسىپ تاشلايدۇ، ئۇ چاغدا قەدەھنى ئاغزىڭغا نىمە بىلەن ئاپ-رىسەن؟ تەڭنىدىن شالاپلىتىپ ئىچىشكە توغرا كېلەر.

— بولدى — بولدى!

— ئەگەر ئىچىدىغانلا بولسا، قالغان قولىنى ئەرزانلا بېرىۋېتى! — دەپ خۇرسىنىپ قويدى سىتېپان ئاستاخوف قولىنى قىلىچنىڭ دەستىسىدىن ئېلىپ، ئاق سېرىق بۇرۇتنى تولغاشقا باشلىدى. سەپ بويلاپ كېتىۋاتقان پاراڭلار ھازىرقى پەيتكە زادىلا ماس كەلمەيتتى، ماتۇيېۋ قورغىنىنىڭ نېرىقى تەرىپىدىن گۈم-باڭ قىلىپ بىر پاي توپ ئوقى ئېتىلىش بىلەنلا، پاراڭلار بىردىنلا بېسىلىپ قالدى.

توپنىڭ ئاغزىدىن زەرپ بىلەن گۈمبۇرلەپ چىققان يوغان سادا ھاۋادا سۈتنىڭ كۆپۈگىدەك ئاق تۇتۇن قالدۇرۇپ، قاراس-قۇرۇس ئېنىق پارتلىغان ئاۋاز بىلەن قوشۇلۇپ، دالىنىڭ ئۈستىدىن بېغىرلاپ ئۆتۈپ، ئۇزاققا تارقاپ تۈگىدى. سىنارەت نىشان قىلىنغان ئارىلىققا يېتىپ بارالماي، كازاك دالىسىدىن يېرىم چاقىرىم يەردە پارتلىدى. قارا تۇتۇن قارىنىڭ ۋالىلىدىغان ئاق مامۇقلىرى ئارىسىدا شۈدگەر قىلىنغان يەر ئۈستىگە ئاستا-ئاستا ئۇچۇپ كېلىپ، يەر بېغىرلاپ يېيىلىپ، قورايىلارغا ئۇرۇلۇپ، پەسكە غۇلاپ چۈشتى، قىزىللار سېپىدە دەرھاللاپلىموتلار سايراشقا باشلىدى. ئارقىمۇ ئارقا قاتارىسىغا ئېتىلغان ئوقلار كېچىدىكى جىسەكچىنىڭ توقمىغىدەك

تاقىلىدى. كازاكلار قارغا، قورايىنىڭ ئارلىرىغا. ئاپتايىمە
رەسنىڭ باشسىز تۈكلۈك شادىلىرى ئارىسىغا يېتىۋېلىشتى.
— نۆتۈنى سىمە دىگەن قارا! بېمىسلارنىڭ توپ ئوقىنىڭ
تۈتۈنىگە ئوخشايدىكەن! — دەپ ۋاقىرىۋەتتى پىروخور زىكوف
گىرىگورىيىغا قايرىلىپ قاراپ.

ياندېكى يېلانىسكايا بۆلۈنمىسىدە ۋاراڭ - چۇرۇڭ
كۆتىرىلدى. شامال مۇنۇ ئاۋازنى ئۇچۇرۇپ كەلدى:

— مېترو فان قېرىندىشىمىزنى ئۆلتۈرۈپ تاشلىدى!

رۇبېژىن يېزىسىلىق ساقال بۆلۈنمە باشلىغى ئىۋانوف ئوق
يېغىپ تۇرغان ئەھۋال ئاستىدا پېترونىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كەلدى.
ئۇ پاپاخىنىڭ ئاستىدىن پېشانىسىنى سۈرتۈپ، ھاسىراپ كەتتى:
— بۇ يەردىمۇ قار - ئۇ يەردىمۇ قارا! نىمە دىگەن يېپىشقاق،
پۇتۇڭنى سۇغۇرۇۋالالمايسەن!

— نىمە ئىش بىلەن كەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى پېترو قاش-
لىرىنى يىمىرىپ.

— كاللامغا بىر پىكىر كېلىپ قالدى. يولداش مېلىخوف!
سەن بىر بۆلۈنمىنى دونغا پەس بىلەن ماڭدۇر، سەپتىن ئېلىپلا
ئەۋەتكىن. ئۇلار پەس بىلەن يۈرۈپ، يېزىغا ئىلدام بېرىۋالسۇن،
ئۇ يەردىن قىزىللارنىڭ ئارقا تەرىپىگە ئۆتۈپ زەربە بەرسۇن. ئۇلار
ئات - ئۇلاقلىرىنى تاشلاپ قويغانىدۇ... ئۇ يەردە نەدە قاراۋۇل
بار دەيسەن؟ يەنە بىر ئالاقزادە قىلىۋەتسۇن!

بۇ «پىكىر» پېتروغا ياراپ كەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ يېرىم بۆ-
لۈنىمە ئەسكەرلىرىگە ئوق چىقىرىشقا كوماندا بېرىپ، پۈتۈن گەۋدى-
سى بىلەن تىكلا تۇرغان لاتىشېۋغا قولىنى شىلتىدى. دە: لاغا يلاپ
مېڭىپ گىرىگورىيىنىڭ قېشىغا كەلدى. نىمە ئىش ئىكەنلىگىنى

چۈشەندۈرۈپ، قىسقىچە بۇيرۇق بەردى:

— سەن يېرىم بۆلۈنمەڭنى باشلاپ بېرىپ، ئۇلارنىڭ قۇيىق رۇغىنى يەنچىپ تاشلا!

گىرگورىي كازاكلارنى سەپتىن ئېلىپ چىقتى، ئۇلار ئوي ماندا ئاتلىرىغا مىندى — دە، يېزا تەرەپكە قاراپ چاڭ — توزاڭ كۆتىرىپ چېپىپ كەتتى.

كازاكلار مىلتىققا ئىككى شاربىدىن ئوق بېسىپ جىم بو-
لۇپ تۇرۇشتى. قىزىلارنىڭ سەپلىرىمۇ جىم ياتتى. پىلىموتلار
قىسقا — قىسقا ناتاتلاپ تۇردى. مارتىن شاملىنىڭ ئالا پۇت ئې-
تىغا قاڭغىپ كەلگەن غايىپ ئوق ئېگىپ يارىدار بولۇش بىلەن
تەڭلا ئات باقارنىڭ قولىدىن يۇلۇنۇپ چىقىپ، خۇدىنى يوقاتقان
ھالدا رەببىدىن كازاكلارنىڭ سېپىدىن ئاتلاپ ئۆتتى — دە، تاغ
ئىتىگى بويلاپ قىزىللار نەرەپكە چېپىپ كەتتى. ئۇنىڭ بەدىنىگە
بىر نەچچە پاي پىلىموت ئوقى نەقىش سالدى، ئات جانىۋار تازا
چېپىپ كېتىۋېتىپ قارنىڭ ئىچىگە تىك موللاق چۈشتى.

— پىلىموتچىلار نىشانغا ئېلىنسۇن! — دېگەن پېترونىڭ
بۇيرۇقى سەپ بويلاپ يەتكۈزۈلدى.

نىشانغا ئېلىشتى. پەقەت ئۇستا مەرگەنلەر ئېتىپ، سەپ-
تىن چىقاردى: يۇقۇرقى كىرىۋىتىلگەن يېزىسىدىن بولغان كۆرۈمىسى-
كچىككىنە بىر كازاك ئۈچ پىلىموتچىسى بىر — بىرلەپ ئوق بىلەن
ئۆلاتتى، شۇنىڭ بىلەن «ماكسىكا» تۈنىگە قېپىدىكى قايناپ تۇرغان
سۇ بىلەن چېپىدە جىمىپ قالدى. ئەمما ئۆلگەن پىلىموتچىلارنىڭ
ئورنىغا يېڭىسى ئۆتتى. پىلىموت ئەجەل ئۇرۇغىنى چېپىپ يەنە
كۈلدۈرلەشكە باشلىدى. بىر نۇتاش ئېتىلغان ئوقلار پات — پات
نەكراتلىنىپ تۇردى. كازاكلار قارنىڭ ئىچىگە بارغانسېرى چوڭ

قۇرراق تىقىلىشىپ، زېرىكىشكە باشلىدى. ئانىكۇشكا قىزىقچىلىقنى تاشلىماي، قارىنى كولاپ، قارا يەرنىڭ يۈزىنى ئاچتى. ئۇنىڭ ئوقى تۈگەپ قالغانلىقتىن (كۆكرىپ دات باسقان شازىسىدا بار - يوقى بەش تال ئوقى بار ئىدى)، ئاندا - ساندا قاردىن بېشىنى چىقىرىپ تۇرۇپ، لەۋلىرىدىن شۇنداق بىر تاۋۇش چىقىراتتىكى، سۇغۇرنىڭ قورققان چېغىدا چىقىرىغىنىغا تولىمۇ ئوخشايتتى.

— ئاھۇ! — دەپ فوياتتى ئانىكۇشكا غەلىتە كۆزلىرى بىلەن سەپنى بىر قاراپ چىقىپ.

ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە ستېپان ئاستاخوف كۆزىدىن ياش چىقىپ قۇچە ئېلىقىپ كۈلەتتى. سول تەرىپىدە بولسا ئانتېۋكا بېرىج ئۇنى ئاچچىغى بىلەن تىللايتتى.

— بۇ قىلىغىڭنى قوي، گېزەندە! بۇ ئويۇن - چاچاق قىلىدىغان ۋاقىتىمۇ!

— ئاھۇ!... — ئانىكۇشكا ئەتەي ئۆزىنى قورققانغا سېلىپ، كۆزلىرىنى يۇمۇلاقلىتىپ، ئانتېۋكا تەرەپكە بۇرۇلدى.

قىزىللارنىڭ توپچىلار باتارىيىسىدە ئېھتىمال، سنارەت يېپىشسىمە كېرەك، 30 دەك سنارەتنى ئاتقاندىن كېيىن، ئۇمۇ جىمىپ قالدى. پېترو سەۋرىسىزلىك بىلەن ئارقىسىغا، دۆڭنىڭ بېشىغا قارايتتى. ئۇ ئىككى چاپارمەندىن يېزىغا بۇيرۇق ماڭغۇزغان ئىدى، بۇيرۇقتا: يېزىنىڭ يېشىغا توشقان بارلىق ئاھالىسى قوللىرىغا ئارا، كالتەك، ئوغاق، چالغا ئېلىپ، دۆڭنىڭ ئۈستىگە چىقسۇن، دىيىلگەن ئىدى. ئۇنىڭ مەقسىدى، بۇ ياقىتىمۇ تىزىلغان ئۈچ سەپنى كۆرسىتىپ، قىزىللارنى قورقۇتماقچى ئىدى. كۆپ ئۆتمەي، قىزىنىڭ جىيىگىدە قويۇق ئادەم نوپلىرى پەيدا بولۇپ، پەسكە قاراپ راۋان بولۇشنى.

— قارا، ئۇلار قارا قاغىدەك كېلىشىۋاتىدۇ!

— يۈتۈن يېرا قومۇرۇلۇپ چىشىنىدۇ!

— خەنۇن خەقلەرمۇ بارمۇ نىمە، ئۇلارنىڭ ئىچىدە!

كازاكلار چۇقۇرۇشاتتى، كۈلۈشەتتى. ئېتىشنى پۈتۈنلەي توختاتتى. قىزىللار تەرەپتىن پەقەت ئىككى پىلىموت ئىشلەپ تۇردى ۋە ئاندا - ساندا بىر يولى ئېتىلغان توپ ئوقلىرى گۈمبۈرلەيتتى.

— ئىست، ئۇلارنىڭ باتارىيىسى تىنچىپ قالغىنىنى قارامىدىغان، ئاشۇ ئاياللار قوشۇنىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بىر پاي سىنا - رەت چۈشىدىغان بولسا، ئۇ يەردە قىيامەت باش كۆتەرگەن بولاتتى! خەتۇنلار مېچىلدىغان ئىتەكلىرىنى كۆتىرىشىپ يېزىغا بەدەر قاچاتتى! — دەپ زوق بىلەن سۆزلەيتتى سىڭا قول ئاليوشكا، گويا قىزىللار بىرەر سىنارەتنى ئاياللارغا تاشلىمايۋاتقانلىقىغا راستىنلا ئەپسۇسلىنىۋاتقان دەك بولۇپ.

ھەلىقى ئادەملەر توپى سەپ تۈزەپ، بۆلۈنۈشكە باشلىدى. كۆپ ئۆتمەي ئۇلار كەڭ ئىككى سەپ بولۇپ قانىتىنى يايىدى، توختاشتى. پېترو كازاكلارنىڭ سېپى قېشىغا ئۇلارنىڭ ھەتتا بىر ئوق يېتىم يەرگىچە يېقىن كېلىشكە رۇخسەت قىلىمىدى. ئەمما ئۇلارنىڭ پەيدا بولۇشىنىڭ ئۆزىلا قىزىللارغا سېزىلەرلىك تەسىر كۆرسەتتى. قىزىللارنىڭ سەپلىرى ئارىغا چېكىنىپ، ئويما نىڭ تېگىگە چۈشۈشكە باشلىدى. پېترو بۆلۈنمە باشلىقلىرى بىلەن قىسقىلا كېڭىشىۋالغاندىن كېيىن يېلانىسكا ياللىقلارنىڭ ئىككى سېپىنى ئېلىپ كېتىپ، ئوڭ قاناتنى يالغاچلاپ قويدى، يېلانىسكا ياللىقلارغا ئاتلىق سەپ بولۇپ شىمالغا، دون تەرەپكە بېرىپ، گىرەگورىيىنىڭ ھۇجۇم قىلىشىغا ياردەم بىرىشكە بۇيرۇق بەردى.

بۆلۈنمىلەر قىزىلارنىڭ كۆز ئالدىدا قىزىل يارنىڭ نىبىرىنى
تەرىپىدە سەپكە تىزىلىپ، پەسكە، دونغا قاراپ ھىڭىپ كەتتى.
چېكىنىۋاتقان قىزىلار سەپلىرىگە غارىتىپ ئوق ئېتىش فايتا
باشلاندى.

بۇ چاغدا خوتۇنلاردىن، قىزىلار ۋە ئۆسمۈرلەردىن تەركىپ
تاپقان «زاپاس كۈچلەر» ئىچىدىن بىر سەچپە غەيرەتلىك
ئايال ۋە بىر توپ بالىلار جەڭگىۋار سەپكە كېلىپ قوشۇل-
دى. دارىيە مېلىخوۋامۇ ئاياللار بىلەن بىللە كەلگەن
ئىدى.

— پىتە، ماڭا يول قوي، قىزىللارنى ئاتاي! مەن مىلىق
ئېتىشنى بىلىمەنغۇ، — دېدى دارىيە.

ئۇ، دېگەندەك پىترونىڭ كارابىن مىلىتىنى ئالدى؛
ئۇ، ئەركىشىدەك تىزىلىپ ئولتۇرۇپ، مىلىتىنىڭ قوندى-
مىنى ئىشەنچ بىلەن كۆكرىگىنىڭ ئۈستىگە، تار مۇرىسىگە
تاقاپ، ئىككى پاي ئوق ئاتتى.

ئەمما «زاپاستىكىلەر» توڭلاپ، ئاياقلىرىنى يەرگە
ئۇراتتى، دىك — دىك سەكرىشەتتى، ھەدەپ بۇرنىنى قېقىشاتتى،
ھەر ئىككى سەپ شامال سوققاندا تەۋرەنەتتى. ئاياللارنىڭ
مەڭزى ۋە لەۋلىرى كۆكرىپ كەتتى. يوپىكىلىرىنىڭ كەڭ ئىتىكى
ئاستىدا سوغاق ئەدەپسىزلىك بىلەن خوجايىندىلىق قىلاتتى. ئۆلەرمەن
قىزىلار پۈتۈنلەي توڭلاپ كەتتى. بۇلارنىڭ تولىسىنى، جۈملىدىن
گىرىشاكا بوۋىنى قولتۇغىدىن يۆلەپ، يېزا تەرەپتىكى دۆڭنىڭ
ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ قويۇشتى. ئەمما بۇ يەردە شامال
نىڭ سوقۇشىغا قۇلايلىق بولغان دۆڭنىڭ ئۈستىدە
قىزىلار يىراقتىكى ئېتىشىملاردىن ۋە سوغاقتىن جانلىنىپ كەتتى.

سەپتىكى قېرىلار ئارىسىدا نۇرۇنقى ئۇرۇش ۋە جەڭلەر توغرىلىق ھازىرقى ئۇرۇشنىڭ ئېغىرلىقى، بۇنىڭدا ئاكا بىلەن ئىنى، ئاتا بىلەن بالا بىر - بىرى بىلەن سوقۇشىدىغانلىقى، زەمبىرەكلەرنى دۇربۇنسىز كۆرۈشكە بولمايدىغان بەك بىراقتىن ئاتىدىغانلىقى توغرىلىق پۈتمەس - تۈگمەس پاراڭلار داۋام قىلاتتى...

33

گىرىگورىي يېرىم بۆلۈمە ئەسكەر بىلەن بېرىپ، زائامۇرلۇق لارنىڭ 1 - دەرىجىلىك كارۋان ئات - ئۇلاقلىرىنى بىتچىت قىلىپ ۋەتتى. سەككىز قىزىل ئەسكەر چېپىپ تاشلاندى، تۆت ھارۋا ئوق - دوزا ۋە ئىككى جەڭ ئېتى قولىغا چۈشۈرۈلدى. يېرىم بۆلۈمنىڭ ئۆزىدىن پەقەت بىر ئات ئۆلدى ۋە بىر كازاكنىڭ بەدىنىنى ئوق تاتىلاپ ئۆتۈپ كەتتى.

ئەمما ئارقىسىدىن ھېچكىم قوغلىمىغان، جەڭدە مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىپ ئىنتايىن بەختىيار بولغان گىرىگورىي قولىغا چۈشۈرگەن ھارۋا، ئات - ئۇلاقلىرىنى ئېلىپ، دۈن ياقىلاپ كېتىۋاتقان چاغدا - دۆڭنىڭ ئۈستىدە جەڭ ئاياقلىشىپ دەپ قالغان ئىدى. زائامۇرلۇقلارنىڭ بىر ئىسكادىرونى جەڭ باشلانماستىن بۇرۇنلا يىراق ئايلانما يول بىلەن ئارقا تەرەپكە ئۆتۈۋالغان ئىدى، شۇنىڭ بىلەن ئون چاقىرىم كېلىدىغان بىر چەمبىرەك ھاسىل قىلدى - دە، تۇيۇقسىز دۆڭنىڭ ئارقىسىدىن

چىقىپ، ئات باقارلارغا شىددەتلىك ھۇجۇم قىلدى. ھەممە ئۇپۇر - تۆپۈر بولۇپ ئارىلىشىپ كەتتى. ئات باقارلار قىزىل يارنىڭ ئىتىگىدىن ئاتلىرى بىلەن ئۇچقان دەك ئېتىلىپ چىقىشتى، بەزىلىرى كازاكلارغا ئاتلىرىنى بېرىپ ئۆلگۈردى، قالغانلىرىنىڭ ئۈستىدە زامۇرلۇقلارنىڭ قىلىچ - شەمشەرلىرى پاقىراشقا باشلىدى. نۇرغۇنلىغان قورالسىز ئات باقارلار ئاتلارنى قويۇپ بېرىپ، ئۆزلىرى ھەر تەرەپكە پىتىراپ قاچتى. ئۆز ئادەملىرىمىزگە تېگىپ كېتەرمىكىن، دەپ قورقۇپ، ئوق ئاتالماي قالغان پىيادىلەر، قايتىن پۇرچاق تۆكۈلگەندەك يارنىڭ ئىچىگە گۈلدۈر - لەپ چۈشۈپ، بېرىقى تەرەپكە ئۆتۈۋالغاندىن كېيىن تەرتىپسىز ھالدا قېچىشقا يۈز تۈتتى، ئاتلىقلارنىڭ ئىچىدە ئاتلىرىنى نۇتۇۋېلىشقا ئۆلگۈرگەنلىرى (بۇلار كۆپچىلىكنى تەشكىل قىلاتتى) «كىمنىڭ ئېتى يۈگۈرۈك» ئىكەنلىكىنى سىناپ، يېزىغا قاراپ نەپ - گىگە چاپتى.

ئەك ئاۋال پېترو ۋاقىرىغان ئاۋازنى ئاڭلاش بىلەنلا شۇ تەرەپكە بېشىنى سۇراپ، ئاتلىقلار - نىڭ ئات باقارلارغا ئۈمىتۈلۈپ كېلىۋاتقانلىغىنى كۆرگەندە، مۇنداق كوماندا بەرگەن ئىدى:

— ئاتلىنىڭلار! پىيادىلەر! لاتىشىۋا! ياردىن ئۆت!...

ئەمما ئۇ ئۆزىنىڭ ئات باقارىغا يېتىۋالالمىدى. ئۇنىڭ ئېتىنى ياش يىگىت ئاندىرىيوشكا بېسىخلىمىنى تۇتۇپ تۇرغان ئىدى. ئۇ پېترو تەرەپكە چېپىپ كېلىۋاتاتتى؛ ئۇنىڭ قولىدىكى ئىككى ئات (پېترو بىلەن فېدوت بودوۋىسكوۋنىڭ ئېتى) ئوڭ ياندا قاتارلىشىپ چېپىپ كېلەتتى. ئەمما شۇ ئەسنادا ئۈستىدىكى سېرىق جۇۋىنىڭ ئالدىنى ئېچىۋەتكەن بىر قىزىل ئەسكەر ئاندىرىي

يوشكىنىڭ ئۈستىگە يان تەرەپتىن ئۇچقان دەك يېتىپ كېلىپ، ئۇنىڭ مۈرىسىگە فىلىچ ئوردى - دە ۋاقىرىدى:

— ھەي، سەن مۇشۇنداق جەڭچىمۇ!

ئاندىرىيوشكىنىڭ بەختىگە، ئۇنىڭ مۈرىسىنىڭ ئارقىسىدا مىلتىق ئېسىقلىق ئىدى. شۇڭا فىلىچ ئاندىرىيوشكىنىڭ ئاق شارپ ئوربۇالغان بويىنى كېسەلمىدى. پەقەت مىلتىقنىڭ ئىستىۋولغا جاقىدە تېگىپ، فىزىل ئەسكەرنىڭ قولىدىن فاڭقىپ چىقىپ كەتتى - دە، نۆزلەنگەن كامان شەكلىدە ھاۋاغا ئۇچتى. ئاندىرىيوشكىنىڭ ئاستىدىكى قىزىپ كەتكەن ئات شاقلا بىر تەرەپكە بۇرۇلۇپ تاراسلاپ چېپىپ كەتتى. پېترو بىلەن بودوۋىسكوڭنىڭ ئاتلىرى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ چاپتى...

پېترو ئاھ ئۇرۇپ، بىر ۋەقە تۇرۇپ قالدى، رەڭگى ئاپ پاق تاتىرىپ كەتتى، بىردىنلا يۈزىدىن تەر ئېقىشقا باشلىدى. پېترو ئارقىسىغا قارىۋىدى، قېشىغا ئونچە كازاك يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان ئىكەن.

— ھالاك بولدۇق! — دەپ ۋاقىرىدى بودوۋىسكوف. ئۇ -

نىڭ چىرايى قورقۇنچىتىن تونۇغىسىز بولۇپ كەتكەن ئىدى.

— يارنىڭ ئىچىگە سەكرەڭلار، كازاكلار! بۇرادەرلەر، يارغا!

پېترو ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ، بىرىنچى بولۇپ يار تەرەپكە يۈ -

گۈردى - دە، 30 سارجىن كېلىدىغان ئىگىزلىكتىن پەسكە دوم -

لىدى. كالتە جۇۋىسى بىر نىمىگە ئېلىنىپ قالغانلىقتىن، ئۇ جۇۋ -

سىنى مەيدە يانچۇغىدىن ئىتىگىنىڭ جىيىگىگىچە يىرتىۋالدى،

ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، ئىتتەك پۈتۈن ئەزايى بىلەن بىر سىل -

كىندى. كازاكلار يۇقۇرىدىن ياۋايىلارچە يۇمۇلاپ، تېز پىقىراپ

چۈشەتتى.

بىر مىنۇتنىڭ ئىچىدە 11 ئادەم غۇلاپ چۈشتى. پېترو ئون ئىككىنچىسى ئىدى. يارىنىڭ ئۈستىدە تېخىچىلا ئوقلار تاراقلايتتى، ۋاقىراشلار، ئاتنىڭ دۇپۇرلىشى ئاڭلىناتتى. يارىنىڭ تېگىدە بولسا، بۇ يەرگە تۆكۈلۈپ چۈشكەن كازاكلار، ئەخمەقلەرچە پاپاخلىرىدىكى قار ۋە قۇملارنى قاقاتتى، بەزىسى ئاغرىغان يەرلىرىنى سىلايتتى. مارتىن شامىل، مىلتىقنىڭ سۈمبىسىنى تارتىپ چىقىرىپ، قار تىقىلىپ قالغان ئىستوۋولنى تازىلاشقا كىرىشتى. مەرھۇم يېزا ئاتامانىنىڭ ئوغلى مانىتسكوف دىگەن بىر ياش يىگىتنىڭ ئىككى مەڭزىدىن تاراملاپ ياش ئېقىپ، قورقۇنچىدىن دىر - دىر قىلىپ تىرىپتۇ.

— ئەمدى قانداق قىلىمىز؟ پېترو، بىزنى باشلاپ ماڭا!
ئەجەل كۆز ئالدىمىزدا تۇرۇپتۇ... نەگە بارىمىز؟ ھەي، بىزنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ!

فېدوت چىشلىرىنى كاسىلىدىتىپ، جىلغا بويلاپ تۆۋەنگە دون تەرەپكە تاشلاندى.

بۇنىڭ ئارقىسىدىن، قوي پادىسىدەك، قالغانلارمۇ دۇررىدە ئەگەشتى.

پېترو ئۇلارنى تەسلىكتە توختاتتى:
— توختاڭلار! بىر قارارغا كېلەيلى... قاچما، ئېتىپ تاشلايدۇ!

ئۇ، ھەممەيلەننى يارىنىڭ قىزىل توپا بېقىنىدىكى سۇ چېپىقىپ كەتكەن ئۆڭكۈرگە ئېلىپ باردى - دە، كىكەشلەپ، ئەمما ئۆزىنى خاتىرجەم كېشى قىياپىتىگە سېلىشقا تىرىشىپ، مۇنۇ تەكلىپنى ئوتتۇرىغا قويدى:
— پەسكە چۈشۈشكە زادىلا بولمايدۇ. ئۇلار بىزنىڭ ئادەملىك

رەسمىنى يىراققا قوغلاپ كەتكەن... مەشەدە قېلىش كېرەك. ئۆڭكۈر - ئۆڭكۈرگە ئارىلايلى... ئۈچ ئادەم مۇنۇ ياققا كىرسۇن... ئوق چىقىرىپ قوغدىنىمىز!... بۇ يەردە قامالغا بەرداشلىق بېرىشكە بولىدۇ...

— بىز ئەمدى تۈگىشىدىغان بولدۇقۇ! ئاتلار! قېزىت داشلار! مېنى قويۇۋېتىڭلار بۇ يەردىن!... ئۆلۈشنى خالىمايمەن... زادىلا ئۆلگۈم يوق! — باياتى بېرى يىغلاپ تۇرغان ئاق سېرىق بالا مانىتىسكوى ھۆڭرەشكە باشلىدى.

قېدوت، قاماق كۆزلىرىنى پاقىرىتىپ، مانىتىسكوفنىڭ يۈزىگە تۈيۈقسىز قاتتىق بىر مۇشت ئوردى.

يىگىتچاقنىڭ بۇرىندىن ئوقتەك قان راۋان بولدى، ئۇ ئارقىسى بىلەن يارنىڭ تېمىغا سۆۋۈشۈپ، توپا چۈشۈرۈپ، ئاران بالالىقتا ئۆرە تۇرۇپ قالالىدى، ئەمما يىغلاشنى توختاتتى.

— قانداقچە ئوق چىقىرىپ قوغدىنىمىز؟ — دەپ سورىدى شامىل، پېترونىڭ قولىدىن تۇتۇپ، — قانچىلىك ئوقىمىز بار؟ ئوق تۈگىگەنغۇ!

— بىر گىرانات تاشلىسا، ئىشىمىز تۈگەيدۇ! — ئۇنداق بولسا قانداق قىلىمىز؟ — پېترو تىسلىنىپ كۆكرىپ كەتتى، بۇرۇننىڭ ئاستىدا — لەۋلىرىدە كۆپۈك بۇزۇلدى، — يات! مەن كومايدىرمۇ، نېمە؟ ئۆلتۈرىمەن!

ئۇ دىگەندەك كازاكلارنىڭ ئېشىغا ئاگانى تەڭلىدى. ئۇنىڭ شىۋىرلاپ چىققان ئاۋازى ئۇلارغا جان كىرگۈزگەندەك بولدى. بىرەر كىشى، شامىل ۋە يەنە ئىككى كازاك يارنىڭ بىرىقى تەرىپىگە يۈگۈرۈپ ئۆتۈپ، ئۆڭكۈرگە كىرىپ ياتتى، قالغانلىرى پېترونىڭ قېشىغا ئورۇنلاشتى.

باھار مەۋسۈمىدىكى تاغدىن ئاققان قىزىل تاشقىن سۇ تەبىئى تاشلارنى ئاغدۇرۇپ، جىلغا ئېچىنى ئويۇپ، قىزىل نوپا قاتلاملىرىنى بۇزىدۇ، يارنىڭ تاملىرىنى كولايدۇ، چوڭقۇرچاق ئۆڭكۈرلەرنى پەيدا قىلىدۇ. كازاكلار مانا شۇ ئۆڭكۈرلەرگە كىرىپ ئولتۇرۇشتى.

پېتىروننىڭ يېنىدا، مىلتىقىنى ئالدىغا قارىتىپ تۇتۇپ، ئانتېۋېرخوۋىچ مۈكچىيىپ تۇراتتى. ئۇ پىچىر-پىچىر ۋىتىلداش قا باشلىدى:

— سىنبۇكا ئاستاخوف ئېتىنىڭ قۇيرۇغىغا ئېسىلىۋېلىپ... قېچىپ كەتتى، مەن ئۇنداق قىلالىدىم... پىيادىلىرىمىز بىزنى تاشلاپ كەتتى... بىز تۈگەشتۇق، بۇرادەرلەر!... خۇدا كۆرۈپ تۇرۇپتۇ، بىر ھاللا بولىمىز!...

يارنىڭ ئۈستىدە يۈگۈرگەن ئايقلارنىڭ عىچىرلىغىنى ئاڭ لاندى. يارنىڭ ئاستىغا قار، توپا ئۇۋاقلرى چۈشتى.

— ئەنە ئۇلار! — دېدى پېتىرو پىچىرلاپ، ئانتېۋېكىنىڭ يېڭىدىن تۇتۇپ، ئەمما ئانتېۋېكا بىر سىلكىپ قولىنى تارتىۋال-دى-دە، بارماقلىرىنى مىلتىقنىڭ تەپكىسىگە قويۇپ، يۇقۇرىغا قارىدى.

يۇقۇرىدا ھېچكىم يارنىڭ لېۋىگە يېقىن كەلمىدى. ئۇ يەردىن گۇدۇڭلىغان ئاۋاز، ئاتقا ۋاڧىراشلار ئاڭلىناتتى... «مەسلىھەتلىشىۋاتىدۇ» — دەپ ئويلىدى پېتىرو، گويا بە دىنىنىڭ ھەممە تۆشۈكچىلىرى ئېچىلىپ كەتكەندەك، دۈمبىسىدىن، كۆكسىنىڭ چوڭقۇرچىغىدىن، يۈزىدىن يېڭىۋاشتىن تەر قۇيۇلۇشقا باشلىدى...

— ھەي، سىلەر! بۇياققا چىقىڭلار! بەرىبىر قولغا چۈشۈ-

سىلەر! — دەپ ۋاقىرىدى يۇقۇرىدىن.

بارغا ئاق سۈت تۆكۈلگەندەك قويۇق قار چۈشتى، يارىنىڭ
لېۋىگە بىرسى يېقىن كەلگەندەك قىلاتتى

يەنە شۇ يەردە ئىككىنچى بىر ئاۋاز ئىشەنچ بىلەن دىدى:
— ئۇلار مەشەدىن سەكرىشىپتۇ، مانا ئىزلىرى. مەن ئۆز
كۆزۈم بىلەن كۆردۈم!

— پېترو مېلىخوف! چىق بۇياققا!

بىر سېكۇنت غۇۋا بىر خوشاللىق پېترونىڭ ئەزايىنى
قاپلىۋالدى. «قىزىللارنىڭ ئىچىدە مېنى كىم تونۇيدىغانىدۇ؟ بۇ
ئۆز كىشىلىرىمىز! ئۇلار قىزىللارنى زەربە بىلەن قايتۇرغان
ئىكەن — دە!» ئەمما يەنە شۇ ئاۋاز ئۇنى دىرىلداپ تىترەشكە
مەجبۇر قىلدى:

— بۇ سۆزلەۋاتقان كوشىۋوي مىخايىل، ياخشىلىقچە تەسلىم
بولۇشقا دەۋەت قىلىمىز. بەربىر قېچىپ قۇتۇلالمايسىلەر!
پېترو ھۆل پېشانىسىنى ئېرتىۋىدى، ئالقىنىدا قىزىل قان
تەرنىڭ يول — يول ئىزى قالدى.

قانداقتۇ، بىھۇشلۇق بىلەن بىپەرۋالىق ئارىلاش غەلىتە بىر
تۇيغۇ ئۇنىڭ كاللىسىغا توساتتىن كېلىپ قالدى.
شۇ سەۋەپتىن بودوۋىسكوڧنىڭ مۇنۇ ۋاقىرىشى ياۋايدەك
تۇيۇلدى:

— ئەگەر بىزنى قويۇۋېتىشكە ۋەدە بەرسەڭلار، چىقايلى، ئۇنداق
بولمىغاندا، ئېتىشىپ ئۆزىمىزنى قوغدايمىز! قېنى بىزنى
قولغا ئېلىڭلارچۇ!

— قويۇۋېتىمىز... — دەپ حاۋاپ قايتۇرۇشتى يۇقۇرىدىن
بىر ئاز ئۇنچىقماي تۇرغاندىن كېيىن.

پېترو ئۆزىدىكى قارا باسقاندەك تۇيۇلغان ئېسەنكرەشنى
جېنىنىڭ بېرىچە فېقپ تاشلىدى. «قويۇۋېتىمىز» دېگەن سۆزدە
كۆزگە كۆرۈنمەس بىر ھىجىيىش باردەك تۇيۇلدى. ئۇ قاتتىق بىر
ۋاقىرىدى:

— ئارقىغا قايت!

ئەمما ئۇنىڭ سۆزىگە ئەمدى ھېچكىم قۇلاق سالماي
قويدى.

ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىدە يېتىۋالغان ئانتېۋىكىنى ھېساپقا ئال
مىغاندا، كازاكلارنىڭ ھەممىسى يارنىڭ بەلدەملىرىگە يېپىشىپ،
ئۈستىگە يامىشىپ چىقىشتى.

پېترو ئەڭ ئارقىدا چىقتى. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا ھايات كە-
چۈرۈش ئارزۇسى گويا ئايالىنىڭ يۈرىكى ئاستىدىكى بوۋاققا
ئوخشاش، ئىختىيارسىز پىلتىڭلاشقا باشلىدى. ئۆز جېنىنى ساقلاپ
قېلىش تۇيغۇسى ئاستىدا قالغان پېترو ئوقىدىن ئوقلارنى
چىقىرىپ تاشلاشقا تېخىچە ئەقلى يېتىپ، تىك يار بويلاپ ئۆملەپ
چىقىشقا باشلىدى. بېشى قېيىپ، يۈرىكى قېيىغا سىغماي كەتتى،
بالىلىق چېغىدا ئېغىر چۈش كۆرگەندىكىدەك، تۇنجۇقۇپ، قىيىلىپ
يۇقۇرغا ئۆرلەۋاتاتتى، ئۇ گىمناستىيوركىسىنىڭ ياقىسىدىكى
تۈگمىلەرنى يۇلۇپ تاشلىدى، كىر ئىچ كۆيىڭىنىڭ ياقىسىنى
يىرتىۋەتتى. كۆزلىرىنى تەر قاپلىۋالدى، قوللىرى
يارنىڭ سوغاق بەلدەمچىلىرىدىن سېرىلىپ كېتەت-
تى. ئۇ يارنىڭ ئۈستىدىكى قاڭداغان تۈزلەڭ يەرگە چىقى-
تى — دە، مىلتىغىنى ئايىغىغا تاشلاپ، ئىككى قولىنى كۆتەردى.
ئۇنىڭدىن بۇرۇنراق چىققان كازاكلار بىر يەرگە زىچچە تۈپلە-
شىپ تۇراتتى. مىشكا كوشۇۋېلىپ پىيادە ۋە ئاتلىق زائامۇرلۇقلار.

نىڭ زور توپىدىن ئايرىلىپ، ئاشۇ كازاكلار تەرەپكە كېلىۋاتاتتى.
ئاتلىق قىزىل ئەسكەرلەرمۇ يېقىنلاپ كەلدى...

مىشكا ئۇدۇل پېترونىڭ قېشىغا كېلىپ، يەردىن كۆزنى
ئالماستىن، ئاستا سورىدى:

— سوقۇشۇپ بولدۇڭلىمۇ؟ — بىردەم جاۋاپ كۈتۈپ تۇر-
غاندىن كېيىن، پېتروغا يەنىلا يەر ئاستىدىن قاراپ سورىدى، —
ئۇلارغا سەن قوماندانلىق قىلىدىڭمۇ؟

پېترونىڭ لەۋلىرى تىترەشكە باشلىدى. ئۇ راسا چارچى-
غانلىقتىن، ئارانلا ئىما - ئىشارىسىنى بىلدۈرۈپ، قولىنى تەس-
لىكتە ھۆل پېشانىسىگە تەككۈزدى. مىشكىنىڭ ئۇزۇن قايرىما كىر-
پىمىلىرى پىرىلىدىدى، بەزىگەكتىن ئۇچۇق تەككەندەك ئىشىشىغان
يۇقۇرقى كالىپۇڭى تارتىشىپ كەتتى. مىشكىنىڭ ۋۇجۇدىنى شۇن-
داق قاتتىق تىترەك باستىكى، ئۇ ئۆزە تۇرالماي، يېقىلىپ چۈ-
شىدىغاندەكلا بىر ھاالا كېلىپ قالدى. ئەمما ئۇ دەرھاللا پېترو-
غا تىكىلىپ، نەق ئۇنىڭ كۆز قارىچۇغىغا قارىدى - دە، غەلىتە
يات نەزەر بىلەن قادالغان پېتى تېز كالدېرلاپ بۇيرۇق قىلدى:
— كىيىڭنى سال!

پېترو كالتە جۇۋىسىنى چاققانلىق بىلەن سېلىپ، ئۇنى ئا-
ۋايلاپ قاتلىدى - دە، قارنىڭ ئۈستىگە قويدى: پاپاخىنى بېشى-
دىن ئالدى، كەمىرىنى يەشتى، ماش رەڭ كۆيىڭىنى سالىدى،
ئاندىن جۇۋىسىنىڭ بىر پېشىگە ئولتۇرۇپ، ئۆتۈڭىنى سېلىشقا
كىرىشتى، ئۇنىڭ رەڭگى - روھى ھەر بىر سېكۇنتتا بارغانسېرى
ئاقىرىپ كەتتى.

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ ئاتتىن چۈشۈپ يان تەرەپتىن يېقىن
كەلدى - دە، پېتروغا فاراپ. ھۆڭرەپ يىغلىۋەتمەسلىك ئۈچۈن

چىشلىرىنى مەھكەم چىشلىۋالدى.

— ئىچ كىيىمىڭنى سالىما، — كوشۇۋېي پىچىرلىدى — دە،
بىر سىلكنىگەندىن كېيىن، بىردىنلا قاتتىق ۋاقىرئەتتى — بول،
تېزەرەك! ...

پېترو ھولۇقۇپ قالدى، پۇتىدىن ئالغان يۇڭ پايپاقىنى
پوملاپ، ئۆتۈكنىڭ قونچىغا تىقتى، قەددىنى رۇسلاپ، جۇۋىسىدىن
ئاتلاپ ئۆتۈپ، قار ئۈستىدە زەپەردەك ساپ — سېرىق پۇتلىرى بى-
لەن يالىڭايىق ماڭدى.

— كۇم! — ئۇ لەۋلىرىنى سەل پىچىرلىتىپ، ئىۋان ئا-
لېكسىيېۋىچنى چاقىردى. ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ ئۈندىمەستىن، پېت-
رونىڭ ئايىغى ئاستىدا ئېرىۋاتقان قارغا قاراپ تۇردى، — كۇم
ئىۋان، سەن مېنىڭ بالامىنى چوقۇندۇرغان ئىدىڭ ... كۇم، مېنى
ئۆلتۈرمەڭلار! — دەپ يالۋۇرغان ئىدى پېترو، ئەمما مىشكىنىڭ
ناگانى ئاللىقاچان كۆكسىگە تاقالغانلىغىنى كۆرگەندىن كېيىن،
گويا ئىنتايىن يورۇق بىر نەرسىنى كۆرۈشكە ھازىرلانغاندەك، كۆز-
لىرى چەكچىيىپ كەتتى، سەكرەش ئالدىدا تۇرغان ئادەمدەك،
بېشى مۇرىسىگە چۆكتى.

ئۇ، قاتتىق ئىتتىرىلگەندەك، ئوڭدىسىغا گۇپپىدە يىقىلدى،
ئوق ئاۋازى ئاڭلىنىدى.

ئۇنىڭغا گويا كوشۇۋېنىڭ سوزۇلغان قولى يۈرىكىنى كاپ-
پىدە تۇتۇۋېلىپ، بىرلا مىجىپ قېنىنى چىقارغاندەك نۇيۇلدى.
پېترو ئۆز ھاياتىدا ئەڭ ئاخىرقى كۈچىنى يىغىپ، ئىچ كۆيىنىگە-
نىڭ ياقىسىنى تەسلىكتە قايرىپ ئاچتى — دە، سول ئەمچىكىنىڭ
ئاستىدىكى ئۇق تېشىپ كىرگەن يەرنى يالىڭاچلىدى. شۇ يەردىن

* كۇم — بالىسى چوقۇندۇرغان كىشى — ت.

قان ئاستا سىزىپ چىقىپ، ئاندىن يول تېپىۋالغاندىن كېيىن قارا مايدەك قاپ - قارا قان بۇلدۇقلاپ چىققىلى تۇردى.

34

قىزىل يارغا ئەۋەتىلگەن چارلىغۇچىلار تاڭ ۋاقتىدا مۇنۇ خەۋەر بىلەن قايتىپ كېلىشتى: يېلانىسكا يانداك چېگرىسىغىچە قىزىل يارغا ئۇچراتماپتۇ، پېترو مېلىخوف ۋە ئون كازاك چېپىپتۇل تۈرۈلگەن يېتى ئاشۇ يارنىڭ بېشىدا قاتار يېتىشىپتۇ.

گېرگورىي ئۆلتۈرۈلگەنلەرنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ھار- ۋا ئەۋەتىش توغرىلىق بۇيرۇق بەرگەندىن كېيىن خىرىستونەنىڭ ئۆيىگە قونغىلى كەتتى. چۈنكى ئاياللارنىڭ ئۆلۈككە قوشاق قېتىپ يىغلاشلىرى، دارىيەنىڭ سەت ھۆڭرەشلىرى ئۇنى بىزار قىلىپ، ئۆيىدىن ھەيدىگەن ئىدى. ئۇ خىرىستونەنىڭ ئۆيىدە مەشىنىڭ تەكچىسى ئالدىدا تاڭ يورۇغىچە ئولتۇرۇپ چىقتى. ئۇ، ئۆز ئوي - پىكىرلىرى بىلەن، پېتروغا ھەسرەت چېكىش بىلەنلا بولۇپ كېتىشتىن ئەنسىرەپ، تاماكىنى تەشەلىق بىلەن چېكىپ تۈگىتەتتى - دە، يەنە ئالدىراشلىق بىلەن تاماكا خالتىسىنى قولىغا ئالاتتى، قانداق تۈتۈننى ئىچىگە قاتتىق تارتىپ، ئۈگدەپ ئولتۇرغان خىرىستونە بىلەن قۇرۇق پاراڭلارنى سالاتتى. تاڭ ئاتتى. ئەتىگەندىن تارتىپ ھاۋا ئىسسىق باشلىدى.

سائەت ئونغا يېقىن تىزەك، قىغ ئېچىلىپ قالغان يولدا سۇ پەيدا بولدى. ئۆگزىلەردىن سۇ تامچىلايتتى، خورازلار ئەتىيازدىكىدەك

قىچقىرىشاتتى، قەيەردىدۇ، بىر مىكسيان، جەزىرىمە چۈش ۋاقتىدەكىدەك، يا لغۇز رۇكۇلداپ يۈرەتتى.

قورالارنىڭ كۈنگەي تەرىپىدىكى ئىللىق يەردە ئۆكۈزلەر قاشا تامغا سۈركىلەتتى. ئۇلارنىڭ كۈل رەڭ دۈمبىسىدىن كۆكلەمدە چۈشكەن قىللارنى شامال ئۇچۇرۇپ كېتەتتى. ئېرىگەن قارنىڭ ئاچىق - چۈچۈك پۇرىغى دىماققا ئۇرۇلاتتى. خرىستونەنىڭ دەرۋازىسى قېشىدىكى ئالما دەرەخىنىڭ يالىڭاچ شېخىدا قىشلاپ قالغان سېرىق پوكان تۆمۈچۈق تەۋرىنىپ چۈرۈقلايتتى.

گىرىگورىي دەرۋازىنىڭ قېشىدا تۇرۇپ، دۆڭدىن چانىلارنىڭ پەيدا بولۇشىنى كۈتەتتى ۋە ئىختىيارسىز ھالدا تۆمۈچۈقنىڭ چىرىلدىشىنى بالىلىق چاغلىرىدىن ئۆزىگە تونۇش بولغان تىلغا تەر-جىمە قىلاتتى. «پلۇگنى قايرا! پلۇگنى قايرا!»* — دەپ ئاگاھلاندۇراتتى. تۆمۈچۈق خوشال بولۇپ مۇشۇ ئىللىق كۈندە، ئەمدى قىش يېقىنلاشقاندا بولسا — گىرىگورىي بۇنى بىلىدۇ — ئۇنىڭ ئاۋازى ئۆزگىرىدۇ، بۇ چاغدا تۆمۈچۈق كۈلدۈرلەپ مۇنداق مەسلىھەت بەرگەندەك بولىدۇ: «كىي چورۇغۇڭنى! كىي چورۇغۇڭنى!»**

گىرىگورىي لىپىدە كۆزىنى بولدىن ئېلىپ، شاختىن - شاخقا سەكرەپ تۇرغان تۆمۈچۈققا يۆتكىدى. «پلۇگنى قايرا! پلۇگنى قايرا!» — دەپ چىرىلدايتتى تۆمۈچۈق. شۇنىڭ بىلەن گىرىگورىي نىڭ يادىغا ئىختىيارسىز ئۆزىنىڭ بالا ۋاقتىدا پېترو بىلەن دالىغا كوركا توخۇ چۆچىلىرىنى باققىلى چىققانلىغى كېلىپ قالدى، ئۇ چاغدا ئاق سېرىق چاچ، پاناق بۇرنىنىڭ پوستى دائىم سويۇلۇپ *

پلۇگنى قايرا! — يەر ھەيدەيدىغان سوقىنىڭ چىشىنى قايرا! يەنى ئەتىياز كەلدى! — دىگەن مەنىدە.

** «چورۇغۇڭنى كىي!» — قىش كەلدى، مەنىسىدە.

تۇرىدىغان پېترو كۆركە توخۇنىڭ قاقىلدىغىنىنى ئۇستىلىق بىلەن دوراپ، ئۇمۇ ئاشۇ توخۇلا، ئىڭ تىلىنى ئۆزىنىڭ چۈچۈك گۆدەك تىلىغا ئۇرۇپتتى. ئۇ ئەلەم چەككەن كوركا ئوخۇنىڭ قىقىرىغىنىنى مياھىرلىق بىلەن ئەينەن دوراپ، ئازۇك قىلىپ مۇنداق چىقىرايتتى: «خەقتە ئۆتۈك بار، مەندە يوق! خەقتە ئۆتۈك بار، مەندە يوق!» ئارقىدىنلا پېترو كىچىككەن كۆزلىرىنى چىچىقلىتىپ، جەينىگىنى ئېگەتتى - دە، قېرى كوركا خورازدەك دوڭغاقلاپ مېڭىپ، كوكۇل - دابىتتى: «گۈر! گۈر! گۈر! گۈر! شۇمتەككە ئۆتۈك ئېلىپ بېرەيلى با - زاردىن!» بۇ چاغدا گىرىگورىي تازا يايىراپ كۈلەتتى - دە، يەنە بىر قېتىم كوركا توخۇدەك سۆزلەپ بېرىشنى ئۆتۈنەتتى، كوركا چۆ - جىسى ئوتلاققا ياتىر نەرسىنى، تۈنكە پارچىسى ياكى چۈپرەك لاتىنى. ئۇچرىتىپ قالسا، مەيۈسلىنىپ قانداق چۈكۈلدايدىغانلىغىنى دوراپ بەر، دەپ يالۋۇراتتى...

كۈچىنىڭ بېشىدا دەسلەپكى بىر چانا كۆرۈندى. بىر كازاك يېنىدا ماڭغان ئىدى. بۇنىڭ ئارقىسىدىن 2 - ۋە 3 - چانا چىقىپ كەلدى. گىرىگورىي يېشىنى سۈرتتى ۋە ئىختىيارسىز ئېسىگە كېلىپ قالغان خاتىرىلەرگە كۈلۈمسىرىشنى توختىتىپ، ئالدىراش ئۆز دەر - ۋازىسى تەرەپكە ماڭدى: ئۇنىڭ مەقسىدى - فايغۇ - ھەسرەتتىن خۇددى يوقاتقان ئانىسىنى دەسلەپكى دەھشەتلىك ئېسىز مەنۇتتا پېترونىڭ ھەسسىدى سېلىنغان چانىنىڭ قېشىغا يولاتمايلىق ئىدى. ئاندىنقى چانىنىڭ يېنىدا ئاليوشكا شامىل يالاڭباش مېڭىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ چولاق قولى بىلەن ياپاخىنى مەيدىسىگە بېسىپ، ئوڭ قولى بىلەن قىل تىزگىنىنى تۇتۇۋالغان ئىدى. گىرىگورىي ئاليوشكا كىنىڭ يۈرىگە كۆر سىكمەستىنلا چانغا قارىدى. مارتىن شامىل پا - جالىنىڭ ئۈستىدە يۈزىنى يۇقۇرىغا قىلىپ ياتاتتى. يۈزىدە، يېشىل

گېمناستىيور كىسىنىڭ مەيدىسىدە ۋە ئىچىگە تارتىشىپ كەتكەن قوسىمچەدا قان توڭلاپ يېپىشىپ قاپتۇ. 2 - چاندا ئېلىپ كەلگىنى مانىس تىسكوف بولۇپ چىقتى. چېپىلغان يۈزى پاخال بىلەن پۈركەنگەن. ئۇنىڭ بېشى توڭلاپ كەتكەندەك مۇرىسىگە كىرىشىپ كەتكەن ئىدى، گەجگىسى، ماھىر قول بىر زەربە ئۇرغاندەك پاكىزلا كېسىلىپتۇ. گىرىگورىي 3 - چانىغا قارىدى. ئۇ بۇ چاندىكى ئۆلۈكنى تونۇيالمىدى، ئەمما بارماقلىرى تاماكىدىن سارغىيىپ كەتكەن مومدەك ئاپپاق قولغا دىققەت قىلىپ قالدى. بۇ قول چاندىن ساڭگىلاپ چۈشۈپ، ئۆلۈش ئالدىدا كىرىپتە بەلگىسىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن بىر - بىرىگە كىرىشتۈرۈلگەن بارماقلىرى بىلەن ئېرىگەن قارنى جىجىپ كېلىۋاتاتتى. ئۆلۈكنىڭ پۇتىدا ئۆتۈك، ئۈستىدە شىنېل بار ئىدى؛ ھەتتا تۇمىغى كۆكرىكىدە ئىدى. 4 - چانىنىڭ ئېتىنى گىرىگورىي يۈگىنىدىن شاپپىدە تۇتۇۋېلىپ، چاپقان پېتى ئۇنى ھويلىغا ئېلىپ كىردى. چانىنىڭ ئارقىسىدىن خوشنىلار، بالىلار، ئاياللار يۈگۈرۈپ كىرىشتى. پە - لەمپەينىڭ ئالدىغا كىشىلەر توپى ئولاشتى.

— مانا ئۇ، بىزنىڭ سۆيۈملۈك كىشىمىز پېترو پانتېلېيېۋ ئۇچ! دۇنيادىن سەپەر قىلىپتۇ، — دېدى بىرسى ئاستىلا. دەرۋازىدىن يالاڭباش ستېپان ئاستاخوف كىرىپ كەلدى. گىرىشكا يوۋا ۋە يەنە ئۇچ چال نەدىندۇ، بىر يەردىن پەيدا بولۇشتى. گىرىگورىي پەرىشان ھالدا ئەتراپىغا قاراپ قويدى. — قېنى، ئۆيگە ئېيىكرەيلى...

چانىنى ھەيدەپ كەلگەن ئادەم پېترونىڭ پۇتىدىن كۆتىرىپ تۇرۇشقا، بۇ يەردە توپلاشقان ئادەملەر ئۈندىمەستىن ئارغا چېكىنىپ، بوسۇغىدىن چۈشۈپ كېلىۋاتقان ئىلىنىشىغا ھۆرمەت

بىلەن بول ئېچىپ بەردى.

ئىلىنىشقا چانغا قارىدى. ئۇنىڭ ماڭلىقىدا ئۆلۈكتەك ئاپپاق رەڭسىزلىك يول - يول بولۇپ پەيدا بولدى، ئىككى مەڭزىنى، بۇرنىنى قاپلىدى، ئاندىن ئىگىسىگە يامرىدى. تىترەپ تۇرغان پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئۇنىڭ قولتۇغىدىن يۆلۈۋالغان ئىدى. ئەڭ ئاۋال دوناشكا ھۆڭرەپ يىغلىۋەتتى، ئۇنىڭغا يېزىنىڭ ھەممە تەرىپىدىن ئەكس سادا فوشۇلدى. دارىيە چېچى چۇۋۇلغان، يۈزى ئىششىغان ھالدا ئىشىكىنى ھالداقلىتىپ، پەلەمپەيگە يۈگۈرۈپ چىقتى - دە، ئۆزىنى چانغا ئاتتى.

— پېتىوشكا! پېتىوشكا! مېھرئانىم! تۇرغىنا ئورنۇڭدىن! تۇرغىن!

گرىگورىينىڭ كۆزى قاراڭغۇلىشىپ كەتتى.

— كەت، داشكا! — ئۇ، ئەس - ھۇشىنى بىلمەي ياۋايى-لارچە ۋاقىرىدى - دە، ھېچنەنى ئويلىمىساڭىز، دارىيەنىڭ مەيدىسىدىن ئىتتىرىۋەتتى.

دارىيە قار دۆۋىسىگە يىقىلدى. گرىگورىي دەرھاللا پېتىروننىڭ قولتۇغىدىن ئالدى، چانا ھەيدىگۈچى پۇتىنىڭ توپۇغىدىن تۇتتى، ئەمما دارىيە بۇلارغا ئەگىشىپ، تۆت پۇتلاپ ئۆمىلەپ پەلەمپەينىڭ ئۈستىگە چىقتى؛ ئېرىنىڭ ئېگىلىمەي، مۇزدەك قاتقان قولىنى سۆيۈپ، تۇتۇپ ماڭدى. گرىگورىي ئۇنى پۇتى بىلەن ئىتتىرىۋەتتى، ئۇ يەنە بىر دەقىقە ئۆتسە، ئۆزىگە - ئۆزى ئىگە بولالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلاتتى. ئاڭغىچە دوناشكا دارىيەنىڭ قولىنى مەڭ تەسلىكتە ئاجرىتىۋېلىپ، ھۇشسىز بېشىنى ئۆزىنىڭ مەيدىسىگە مەھكەم ياقىتى...

ئاشخانا ئىككىسىز جىمجىت سۈكۈناتقا قالغان ئىدى. پېتىرو

پولنىڭ ئۈستىدە غەلىتىلا كىچىك. گويىا پۈتۈن ئەدىنى قۇرۇپ
 قالغاندەك ياتاتتى. ئۇنىڭ دۈرىنى دىگىنىپ قاپتۇ، بۇغداي رەڭ
 بۇرۇتى قارىيىپ قالغان، يۈزىنىڭ ھەممە يېرى قاتتىق تارتىشىپ،
 ھۆسۈن كىرىپ قالغاندەك ئىدى. شالۋۇرنىڭ پاچىغى ئاستىدىن
 يالىڭاچاق موي باسقان پۇتلىرى چىقىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ نىسبى
 ئاستا ئېرىۋاتاتتى، ئاستا قىزغۇچ سۇ يىغىلىپ قالغان. بىر كېچە
 داۋامىدا توڭلاپ قالغان جەسەت قانچىلىك ئېرىگەنسېرى، قان
 نىڭ تۈزۈلۈك ھىدى بىلەن چۈچۈمەل ئۆلۈك پۇرىغى شۇنچىلىك
 قاتتىق سېزىلىپ تۇراتتى.
 پانتىلىي پروكوفىيېۋىچ ساراينىڭ باستۇرمىسى ئاستىدا
 تابوتقا تاختا رەندىلەۋاتاتتى. خوتۇنلار كىچىك ھوجىرا ئۆيدە
 تېخىچە ھۇشقا كەلمىگەن دارىيەنىڭ قېشىدا ھەپلىشىۋاتاتتى.
 ئاندا - ساندا شۇ ئۆيدىن بىرسىنىڭ تۇتقاق كېسىلى تۇتقاندەك
 قاتتىق ئۆكسۈپ يىغلاشلىرى ئاڭلىناتتى، ئاندىن كېيىن قاينۇغۇ.
 «ئورتاق» بولۇشقا يۈگۈرۈپ يېتىپ كەلگەن قۇدا ئايال ۋاسىلىسى -
 نىڭ ئېرىقتەك شىلدىرىلغان ئاۋازى قۇلاققا چېلىناتتى.
 گېرگورىي ئايكسى پېترونىڭ ئۇدۇلىدىكى ئۇزۇن ئورۇندۇقتا
 ئايىتىۋرۇپ، ئايماكا ئورىغاچ، ئۇنىڭ چەت - چۆرىسى
 سارغىيىپ كەتكەن يۈزىگە، كۆكەرگەن يۇمۇلاق نىزىقلىرىغا
 قارايتتى. شۇ تاپتا چوڭ بىر ياتىراش سىۋىغاچلىغى ئۇنى
 ئاكىسىدىن ئاچرىتىپ تۇراتتى. پېترو ھازىر ئۆز كىشىسى ئەمەس
 ئىدى، خوشلىشىش ۋاقتى كېلىپ قالغان بىر دەملىك مېھمان
 ئىدى. ھازىر ئۇ گويىا بىر نەرسىنى كۈتكەندەك، خاتىرجەم سىرلىق
 چالا كۈلكىسى بۇغداي رەڭ بۇرۇتنىڭ ئاستىدا قېتىپ قالغان
 پېتى، بىر مەڭرىنى يەزگە پېچىپ، مېھىرۋالىق بىلەن ياتاتتى.

تەتە خوتۇنى بىلەن ئانىسى ئۇنى ئاخىرقى سەيەگە تەييارلايدۇ.
بەخى ئاھىسامدىن تارتىپلا ئانىسى ئۇنىڭغا ئۈچ چۆگۈن
ئىسسىق سۇ ئىسسىتتى، خوتۇنى پاكىز ئىچ كىيىمنى ۋە ياخشىراق
شالۋۇرلىرى بىلەن مۇندىرىنى تەييارلاپ قويدى. پېترونىڭ بىر
تۇققان ئىنىسى گىرىگورىي ۋە ئاتىسى ھازىردىن باشلاپ ئۇنىڭ
ئۆزىگە تەئەللۇق بولمىغان، يالڭاچلىقتىن ئۇيالىماي ياتقان
بەدىنىنى يۇيىدۇ. بايراملىق كىيىملىرىنى كىيىندۈرۈپ، شىرەنىڭ
ئۈستىگە ياتقۇزىدۇ. ئۇندىن كېيىن دارىيە كېلىدۇ، تۈنۈگۈنلا
ئۆزىنى قۇچاقلىغان كەڭ، مۇزدەك قولغا ئەمدى ئۇ، بىر زاماندا
چېركاۋدا پېترو بىلەن بىللە بۇت قويۇلغان شىرەنىڭ ئەتراپىدىن
ئايلىنىپ ماڭغاندا بۇ ئىككىيلەننى يورۇتۇپ تۇرغان شامنى
تۇتقۇزىدۇ، — شۇنىڭ بىلەن كازاك پېترو مېلىخوف جانىجان
ئۆيىگە ئەمدى قايتىپ كەلمەيدىغان بىر يەرگە يولغا سېلىنىشقا
تەييار بولۇپ تۇرىدۇ.

«سەن، بۇ يەردە، ئانامنىڭ كۆز ئالدىدا قازا تاپقاندىن
كۆرە، پىرۇسىيىگە ئوخشاش يىراق بىر يەردە ئۆلگەن بولساڭ
ياخشى بولاتتى ئەمەسمۇ!» — دېدى ئۆز خىيالىدا گىرىگورىي
ئاكىسىغا تەنە قىلىپ. شۇنىڭ بىلەن جەسەتكە يالتىلىپ
قاراپ، بىردىن رەڭگى ئاقىرىپ كەتتى: پېترونىڭ بىر مەڭزىدە
بىر تامچە ياش سالپايدىغان بۇرۇنغا ئۆمىلەپ باراتتى. گىرىگورىي
ھەتتا چاچراپ ئورنىدىن ئۆردى، ئەمما ئۆلۈككە دىققەت بىلەن
قارىغاندىن كېيىن بىر ئۇھ تارتىپ، يېنىكلىشىپ قالدى: ئەسلىدە
بۇ جانسىز كۆزنىڭ يېشى ئەمەس، پېترونىڭ پېشانىسىدىكى
مۇزى ئېرىگەن جىنىگىلەك كۆكۈلىشىدىن ئاستا مەڭزىگە ئېقىپ
چۈشكەن بىر تامچە ئىكەن.

يۇقۇرقى دون بىرلەشكەن قوزغىلاڭچىلار قوراللىق كۈچلىرى قوماندانىنىڭ بۇيرۇقى بىلەن گىرىگورىي مېلېخوف ۋېشېنسكايا پولكىنىڭ كوماندىرلىقىغا تەيىنلەندى. گىرىگورىي ئون بۆلۈنمە كازاكىنى كارگىنسكاياغا ئېلىپ ماڭدى. شتاپ ئۇنىڭغا كارگىنسكايا بىلەن بوکوۋسكايا كەنتلىرىنىڭ چىر دەرياسى بويىغا جايلاشقان بارلىق يېزىلارنى قوزغىتىش ئۈچۈن، قانداق بولمىسۇن لىخاچېۋ ئەتىرىدىنى تارمار كەلتۈرۈش ۋە ئۇنى ئۆكرۇگ چېگرىسىدىن قوغلاپ چىقىرىش ۋەزىپىسىنى تاپشۇرغان ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن گىرىگورىي 7 - مارت كۈنى كازاكلارنى ئېلىپ ماڭدى. ئۇ، قار ئېرىپ، قارا تۇپراق ئېچىلىپ قالغان دۆڭنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ، ئون بۆلۈنمە ئەسكەرنىڭ ھەممىسىنى كۆز ئالدىدىن ئۆتكۈزدى. ئۇ، چوڭ بولنىڭ بىر چېتىدە، ئىگەرنىڭ ئۈستىدە يېنىچە مۈكچىيىپ ئولتۇرۇپ، تىزگىنىنى قاتتىق تارتىپ، ئاستىدىكى قىزىپ كەتكەن ئاتنى توختىتىپ تۇراتتى، قېشىدىن دون بويى يېزىلىرىنىڭ: بازكى، بېلوگوركا، ئولشانىسكى، مېركۇلۇق، گىرومكوۋسكى، سېمېنوۋسكى، رېبىنسكى، ۋوديانسكى، لىبىيازى، يېرىك قاتارلىق يېزىلارنىڭ بۆلۈنمىلىرى ھەربى يۈرۈش رېتى بويىچە كالوننا - كالوننا بولۇپ ئۆتۈۋاتاتتى.

گرىگورىي پەلىيى بىلەن قارا بۇرۇتىنى سىلاپ قويۇپ، ئىلمەك قارچۇغا بۇرۇنىنى پۇشۇلدەتتەپ، قاشلىرىنىڭ قانىتى ئاستىدىن جىددى نەزەر بىلەن بېقىپ، ھەربى بۆلۈنمىنى كۆز ئۇچى بىلەن ئۇزىتىپ تۇردى. پالاخلىغان نۇرغۇن ئات ئاياقلىرى سۇر قار تالقىنىنى چەيلەپ باراتتى. تونۇش كازاكلار گرىگورىيىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، كۈلۈمسىرەپ قوياتتى. پاپاخلىرىنىڭ ئۈستىدە تاماكا تۇتۇنى پاغا - پاغا ئۇچۇپ، ئېرىپ تۈگەيتتى، ئاتلاردىن ھور كۆتىرىلەتتى.

گرىگورىي ئاخىرقى بۆلۈنمىگە قوشۇلۇۋالدى. ئۈچ چاقىرىم يۈرگەندىن كېيىن بۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئاتلىق چارلىغۇچىلىرى بىلەن ئۇچراشتى. چارلىغۇچىلارغا باشچىلىق قىلغان ئورەندىك گرىگورىيىنىڭ قېشىغا ئات چاپتۇرۇپ كېلىپ: — قىزىللار يول بويلاپ چۇكارنىغا چېكىنىۋاتىدۇ! — دېدى.

لىخاچېۋ ئەتىرىدى جەڭگە كىرىشىمدى. ئەمما گرىگورىي بۇ ئەترەتنى ئورنىۋېلىشقا يان تەرەپتىن ئۈچ بۆلۈنمە كازاكنى ماغدۇرۇپ، ئۆزى قالغان كازاكلار بىلەن شۇنداق قىستاپ باردىكى، قىزىل ئەسكەرلەر چۇكارىنىڭ ئۆزىدىلا ئات - ھارۋا، ئوق - دورا يەشىكلىرىنى تاشلاپ قېچىشقا باشلىدى. چۇكارىنىڭ چىقىش ئېغىزىدىكى كىچىككىنە بىر مىسكىن چېركاۋنىڭ قېشىدا لىخاچېۋ ئەتىرىنىڭ باتارىيىسى بىر ئۆستەڭگە تىقىلىپ قالدى. جىلاۋدارلار تاسما - قېيىشلارنى كېسىپ تاشلاپ، دەرەخزارلىقنىڭ ئىچى بىلەن كارگىنىسكاياغا قاراپ ئات چاپتۇرۇپ كەتتى.

چۇكارىنىڭ كارگىنىسكاياغىچە 15 چاقىرىم يولنى كازاكلار جەڭسىز بېسىپ ئۆتتى. ئوڭ تەرەپتە، ياسىئوفكا يېزىسىنىڭ ئېرى-

سىدا دۈشمەننىڭ ئاتلىق چارلىغۇچىلىرى ۋېشېنسكا يالىقلارنىڭ چارلىغۇچىلىرىنى ئوققا تۇتتى. ئىش شۇنىڭ بىلەن تۈگىدى. كا-زاكلار چاخچاق قىلىشىپ: «نوۋوچېركا سىسكىچە بارار!» دېيىشەتتى. گىرىگورىي قولغا چۈشۈرۈلگەن باتارىيىدىن بەك خوشال بولدى. «ھەتتا زەمبىرەكلەرنىڭ قۇلۇپىنىمۇ بۇزۇۋېتىشكە ئۈلگۈ-رەلمەپتۇ» — دەپ ئويلىدى ئۇ مەنسىتمەسلىك بىلەن، تىقىلىپ قالغان توپلارنى ئۆكۈزلەرگە سۆرتىپ ئېلىپ چىقىشتى. بۆلۈنمەلەردىن شۇ ئاندىلا زەمبىرەكچىلەرمۇ چىقىپ توپلاندى. زەمبىرەكلەرنى قوش قاتار قوشۇلغان ئاتلار تارتتى: ھەر بىر توپنى ئال-تە جۈپ ئات سۆرەپ ماڭدى. باتارىيىنى قوغداشقا بەلگىلەنگەن ئاجرىتىلغان يېرىم بۆلۈنمە ئەسكەر ياندا ماڭدى.

گۈگۈم چۈشكەندە، بۇلار تېز ھۇجۇم بىلەن كارگىنسكا يانى ئىشغال قىلدى. لىخاچېۋ ئەتىرىدىنىڭ بىر قىسمىنى، بۇلارنىڭ قولىدا قالغان ئاخىرقى ئۈچ زەمبىرەك ۋە توققۇز پىلىموت بىلەن بىللە قوشۇپ ئەسەرگە ئالدى. قالغان قىزىل ئەسكەرلەر كارگىنسكا يانىنىڭ ئىنقىلاۋىي كېمىتىتى بىلەن بىللە بىر قانچە يېزىلارنى ئارىلاپ، بوكوۋىنسكايا كەنتى تەرەپكە قېچىپ ئۆلگۈردى.

كېچىچە يامغۇر ياغدى. سەھەرگە يېقىن ساي - سايلىرىدا سۇ شىلدىرلاپ ئاقتى. يوللار كىشى ئۆتكىلى بولمايدىغان بولۇپ قالدى: ھەر بىر ئويماق قۇرۇپ قويغان توزاقتەكلا ئىدى. سۇ بىلەن تويۇنغان قارىيەرگە ئۆرۈلۈپ چۈشەتتى. ئاتلار تىقىلىپ شىپ قالدى. ئادەملەر ھارغىنلىقتىن يىقىلاتتى.

چېكىنىۋاتقان دۈشمەننى قوغلاش ئۈچۈن گىرىگورىي ئەۋەت-كەن ئىككى بۆلۈنمە بازىكىلىق حورۇنجى يېرماكون خارلامپېينىڭ قوماندىسى ئاستىدا بىر تۇتاش ئىككى يېزىدا — لاتىشېۋىنسكى

بىلەن ۋىسلوگۇزوۋىسكى يېزىلىرىدا ئارقىدا قالغان 30 چە قىزىل ئەسكەرنى تۇتۇۋالدى؛ ئەتىسى ئەتىگەن ئۇلارنى كارگىنىسكاياغا ئېلىپ كەلدى.

گىرگورىي كارگىندىكى يەرلىك بىر باينىڭ چوڭ بىر ئۆيىگە ئورۇنلاشتى. ئەسەرلەرنى شۇ ئۆينىڭ ھويلىسىغا ھەيدەپ كېلىشتى.

يېرماكوف گىرگورىينىڭ قېشىغا كىرىپ سالاملاشتى - دە،

دېدى:

— قىزىللارنىڭ 27 ئادىمىنى ئەسەرگە ئالدىم. چاپارمەن

ساڭا ئات ئېلىپ كەلدى. ھازىر يولغا چىقامسەن، قانداق؟

گىرگورىي شىنېلىنىڭ بېلىگە كەمەر باغلاپ، ئەينەككە

قاراپ تۇرۇپ، پاپاخىنىڭ ئىچىدە بېسىلىپ قالغان چېچىنى تارت

دى، شۇندىن كېيىنلا يېرماكوف تەرەپكە بۇرۇلدى.

— ماڭايلى، ھازىرلا يولغا چىقىش كېرەك. مەيداندا يى

غىن ئۇيۇشتۇرىمىز، ئاندىن مېڭىپ كېتىمىز.

— يىغىن ئۆتكۈزۈشنىڭ قانچىلىك زۆرۈرىيىتى بار! —

يېرماكوف مۇرىسىنى قىسىپ، كۈلۈپ قويدى. — ئۇلار يىغىنىزمۇ

ئاللىقاچان ئات ئۈستىدە تۇرۇپتۇ. ئەنە ئارا! بۇ يەرگە كېلىۋات

قان ۋېشېنىسكا يالىڭلار ئەمەسمۇ؟

گىرگورىي دەرىزىدىن قارىدى. ئىككى بۆلۈنمە ھەر قاتار

دا تۆتتىن ئىزىلىپ، كارامەت بىر تەرەپ بىلەن كېلىۋاتاتتى.

كازاكلار — سايلامغا ماڭغاندەك، ئاتلىرى كۆرەككە قاتى

شىدىغاندەك.

— ئۇلار نەدىن كەلدى؟ ئۇلارنى قايسى شەيتان ئېلىپ

كەلدى؟ — دەپ گۇدۇڭلاپ قويدى گىرگورىي خوشال بولۇپ.

ئاندىن يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ قىلىچىنى يېنىغا ئاستى.

يېرماكوف ئۇنى دەرۋازىنىڭ ئالدىدا قوغلاپ يەتتى.

ئالدىنقى بۆلۈمنىڭ كوماندىرى ئاللىقاچان ئىشكە كېلىپ تۇرغان ئىكەن. ئۇ ھۆرمەت بىلەن قولىنى پاپاخىنىڭ چېتىگە تەككۈزدى، ئەمما گىرگورىيغا قول سۇنۇشقا پېتىنالىمىدى.

— يولداش مېلىخوف سىزمۇ؟

— مەن. سىز نەدىن كەلدىڭىز؟

— بىزنى ئۆز قىسمىڭىزغا قوبۇل قىلىڭ. بىز سىزگە قوشۇلايمى.

بىزنىڭ بۆلۈمىمىز مۇشۇ كېچە قۇرۇلدى. بۇ بۆلۈمگە لىخوۋ ۋېدوف يېزىسىدىن، قالغان ئىككى بۆلۈمگە گىراچېۋ، ئارخىپوفكا ۋە ۋاسىلىفكا يېزىسىدىن.

— كازاكلارنى مەيدانغا ئېلىپ بېرىڭ. ئۇ يەردە ھازىر

يىغىن بولىدۇ.

چاپارمەن (گىرگورىي ئۆزىگە پروخور زىكونى چاپارمەن قىلىۋالغان ئىدى) ئۇنىڭغا ئېيتىنى ئېپكېلىپ بەردى، ھەتتا ئۆزەڭگىسىنى تۇتۇپ تۇردى. يېرماكوف بۆلەكچە بىر چاققانلىق بىلەن ئىگەرنىڭ قېشىنى ياكى ئاتنىڭ يايلىغا قولىنى تەككۈزە - تەككۈزەستىن، ياداڭغۇ، تۆمۈردەك بەدىنىنى ئىگەرنىڭ ئۈستىگە ئالدى - دە، ئېتى بىلەن يېقىن كېلىۋېتىپ، شىنېلىنىڭ ئوچۇق چېتىكىنى ئىگەرگە جايلاشتۇرۇپ، سورىدى:

— ئەسەرلەرنى قانداق قىلىمىز؟

گىرگورىي ئۇنىڭ شىنېلىنىڭ تۈگمىسىنى تارتىپ تۇرۇپ، ئىگەردىن ئىگىشىپ، يېقىنراق كەلدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ساعۇچ ئۇچقۇن چاقنايتتى، ئەمما بۇرۇتنى ئاستىدا لەۋلىرى يىرتقۇچلارچە كۆرۈنسىمۇ، يەنىلا كۈلۈمسىرەيتتى.

— بۇيرۇق نەر، ۋېشكىغا ھەيدەپ بارسۇن، چۈشەندىڭمۇ؟
ئەنە ئاۋۇ قورغاندىن نېرى كەتمەيدىغان بولسۇن!
ئۇ قامچىسىنى كەنتنىڭ ئۈستىدە چوقچىيىپ تۇرغان قۇملۇق
قورغان تەرەپكە شىلتىدى — دە، ئېتىنى ماڭغۇزۇپ كەتتى.
«بۇ پېترو ئۈچۈن ئۇلاردىن ئېلىنغان دەسلەپكى ئىنتىقام» —
دەپ ئويلىدى ئۇ ئېتىنى تېزلىتىپ، ئاندىن ھېچبىر سەۋەپسىز،
ئاتنىڭ ساغرىسىغا بىر قامچا سالدى، ئاتنىڭ ساغرىسىدا ئاپپاق
ئىز پولىتىيىپ چىقتى.

36

گرىگورىي كارگىنىسكايا دىن بوكوۋسكاياغا قاراپ ماڭغان
دا، ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى كۈچلىرى 3500 ئاتلىق ئەسكەرگە
يەتكەن ئىدى. شىتاپ بىلەن ئۆكرۇگ ئىجارىيە كومىتېتى ئۇنىڭ
ئارقىسىدىن ئىزمۇ ئىز چاپارمەنلەر ئەۋەتىپ، ئۇنىڭغا بۇيرۇق
ۋە پەرمان يوللىدى. شىتاپ ئەزالىرىدىن بىرسى شەخسى خېتىدە
سۆزىگە پەداز بېرىپ، گرىگورىيىدىن مۇنۇلارنى تۇتۇنگەن:

«ئەڭ ھۆرمەتلىك يولداش گرىگورىي پانتېلېيېۋىچ! بىزنىڭ
قۇلغىمىزغا مۇدھىش شۇم خەۋەرلەر يېتىپ كېلىۋاتىدۇ، سەن گويا
ئەسىرگە چۈشكەن قىزىل ئەسكەرلەر ئۈستىدە رەھىمسىز جازالاش
ئىشلىرىنى ئېلىپ بېرىۋېتىمىسەن. بوكوۋسكايا بوسۇغىسىدا خارلامچى
يېرماكوف ئەسىرگە ئالغان 30 قىزىل ئەسكەر سېنىڭ بۇيرۇغۇڭ

بويىچە يوقىتىلغانىش — يەنى قىلىچ بىلەن چېپىلغانىش. مىش —
 مىشلەرگە قارىغاندا، مەزكۇر ئەسىرلەرنىڭ ئىچىدە بىر كوممىسار —
 چاقمۇ دا، ئىكەن. ئۇ بىزگە شۇنداق كېرەكلىك ئادەم ئىدىكى، بىز
 ئۇلارنىڭ كۈچلىرىنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن تۇسۇڭدىن مەلۇمات
 ئالغان بولاتتۇق. سەن، قەدىرلىك بولداش، ئەسىر ئالماستىن توغرا
 رەسمىدىكى بۇيرۇغۇڭنى بىكار قىل. بۇنداق بويۇق بىرگە ئىقتايىن
 زىيانلىق. ئۇنىڭ ئۈستىگە كازاكارلار مۇنداق رەسمىدىكىلىككە ئارازلىق
 بىلدۈرىدۇ ھەمدە قىزىللارمۇ ئەسىرلەرنى چېپىپ تاشلايدىغان، يېرىم
 لىرىمىرىنى ۋە يىزان قىلىدىغان بولىدۇ، دەپ قورقۇشىدۇ. كوماندىرلىق
 ۋە مۇدىرىتىدىكىلەر ئىچىمۇ بىزگە تىرىك يوللاپ بەر. بىز ئۇلارنى ۋېشكىدا
 ياكى كازانىسكايدا ئاستا يىمىشتۈرۈپ تۇرىمىز، سەن بولساڭ، ياز —
 غۇچى پۇشكىنىنىڭ تارىخى رومانىدىكى تاراس بولسغا * ئوخشاش
 ئۆز بۆلۈملىرىڭنى باشلاپ كېتىۋېتىپ، يولۇڭدىكىلەرنىڭ ھەممىسىنى
 ئوت كۈچىگە ۋە قىلىچقا دۇچار قىلىپ، كازاكارلارنى دەككە — دۈككە
 كەلسەلسەن. سەن مەرھەمەت قىلىپ، ئېغىر-بېسىق بولغىن، ئەسىرلەرگە
 ئۆلۈم جازاسى بەرمەي، بىزگە يوللاپ بەر. بىزنىڭ كۈچىمىز ئاشۇ يۇقۇرىدا
 بايان قىلىنغان ئىشتا، خوش، شۇندىن كېيىن ساڭا سالامەتلىك تىز
 لەيدىن. تازىم بىلەن ساڭا سالام يوللايمىز ۋە مۇۋەپپەقىيەت قازى
 ۋىدىڭنى كۈتىمىز».

گىرگورىي خەتنى ئاخىرىغىچە ئوقۇپ تۈگەتمەستىن، يىرتىپ —
 يىرتىپ، ئاتنىڭ ئايىغى ئاستىغا تاشلىۋەتتى. كودنىڭ ئۇنىڭ
 غا بەرگەن بۇيرۇغى مۇنداق ئىدى: «جەنۇپقا، كرۇتېنكى —
 ئاستاخۇرق — گىرېكوۋو ئۇچاستىكىلىرىغا بولغان ھۇجۇمنى دەرھال
 * «تاراس بولسا» — ئەسلىدە گوگۇلىنىڭ رومانىدىكى پىرسۇناژ بولسىمۇ،
 بۇ خەتنى يازغۇچى چالا ساۋات بولغانلىقتىن، گوگۇلىنى پۇشكىنىغا
 ئالماشتۇرۇپ قويغان — ت.

قانات يايىدۇر. شىتاپ كادىتلا قۇروننى بىلەن قەشۇلۇشنى زۆرۈر دەپ ھېساپلايدۇ. ئۇنداق ئىلىمغاندا مۇھاسىرە ئىچىدە قېلىپ، بىتچىت بولۇپ كېتىمىز» - گىرىگورىي ئىگەردىن چۈشمەستىن، كودىنوفقا مۇنداق جاۋاپ يازدى: «بوكوۋىسكاياغا ھۇجۇم قىلىپ، قاچقان دۈشمەنلەرنى قوغلاۋاتىمەن. كرۇتېنكىگە بارمايمەن، سېنىڭ بۇيرۇغۇڭنى ئەخمىقانە دەپ ھېساپلايمەن. مەن ئاستاخوفى تەرەپكە كىمگە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن بارىمەن؟ ئۇ يەردە شامال بىلەن خوخوللاردىن باشقا ھېچكىم يوق».

ئۇنىڭ قوزغىلاڭچىلار مەركىزى بىلەن رەسمىي خەت ... ئا - لاقىدە بولۇشى، مانا شۇنىڭ بىلەن ئاياقلاشتى. ئىككى پىلوكقا بۆلۈنگەن بۆلۈنمىلەر بوكوۋىسكايا بىلەن چېگرىداش بولغان كوندوف يېزىسىغا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتاتتى. جەڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرى يەنە ئۈچ كۈنگىچە گىرىگورىيغا يار بولدى. گىرىگورىي بوكوۋىسكايانى جەڭ بىلەن ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، گىرىگورىي ئۆز تەۋەككۈلچىلىكى بىلەن كراسنوكۇتسكاياغا قاراپ يول ئالدى. يولنى توسىغان كىچىككىنە ئەرەتنى بىتچىت قىلىپ تاشلىدى، ئەمما ئەسەرگە ئېلىنغانلارنى چېپىشقا بۇيرۇق بەرمەي، ئارقا سەپكە ئەۋەتتى.

9 - مارت كۈنى ئۇ پىلوكلىرىنى چىستاكوۋكا يېزىسىغا يېقىن ئېلىپ كەلدى. بۇ چاغدا قىزىللارنىڭ قوماندانلىقى، ئارقا سەپتىن تۇغۇلۇۋاتقان تەھلىكىنى سېزىپ، قوزغىلاڭچىلارغا قارشى بىرقانچە پولك ۋە توپ - زەمبىرەكلەر باتارىيىسىنى ئەۋەتتى. چىستاكوۋ بوسۇغىسىدا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان قىزىللار پىرلىكى گىرىگورىيىنىڭ پىلوكلىرى بىلەن تۇتۇشۇپ قالدى. جەڭ ئۈچ سائەت داۋام قىلدى. گىرىگورىي «قورشاۋ»دا قېلىشتىن قورقۇپ، قى

سىملىرىنى كىراسنوگوتسكاياغا ئېلىپ كەتتى. ئەمما 10 - مارت كۈنى ئەتىگەنكى جەڭدە خوپېرلىق قىزىل كازاكلار ۋېشېنسكايا - لىقلارنى ئوبدانلا تېرى - پېرەڭ قىلىۋەتتى. ئاتاكىدا ۋە قايتۇرما ئاتاكىدا ھەر ئىككى ياقىتىن مەيدانغا چۈشكەن دونلۇقلار يۈزمۇ يۈز تۇتۇشۇپ قېلىپ، بىر - بىرلىرىنى راسا چېپىشتى. گىرگورىي چەڭدە ئېتىدىن ئايرىلىپ، بىر مەڭزى قىلىچتا تىلىنغان پېتى پولىكلېرنى ئۇرۇشتىن ئېلىپ چىقىپ، بوكوۋىسكاياغا چېكىندى. كەچقۇرۇن ئۇ ئەسرگە چۈشكەن بىر خوپېرلىقنى سوراق قىلدى. ئۇنىڭ ئالدىدا تېپىكىنىسكايانىڭ ياشقا چوڭ بولۇپ قالغان بىر كازاكى تۇراتتى، ئۆزى ئاق سېرىق، تار كۆكرەكلىك، شىنېلىنىڭ قايرىما ياقىسىغا بىرنەچچە تال قىزىل لانا تاقىۋالغان. ئۇ سوئاللارغا مەنۇنلۇق بىلەن جاۋاپ بەردى. ئەمما زومۇ زو سىيىدىدا كۈلۈمسىرەيتتى.

— تۈنۈگۈن ئۇرۇشقا ئايسى پولىكلار قاتناشتى؟

— بىزنىڭ ستېنكاراتىن نامىدىكى 3 - كازاك پولىكىمىز. خوپېر ئوكۇرۇگىنىڭ دېيەرلىك ھەممە كازاكلرى ئاشۇ پولىكتا. يەنە 5 - زائامۇر پولىكى، 12 - ئاتلىق پولىك ۋە 6 - مېتسېنسىكى پولىكى بار.

— ئومۇمى كوماندا بېرىشنى كىم ئۈستىگە ئالغان؟ كىكۇند -

زى * دېيىشىدىمۇ؟

— ياق، تەرە ئەترەتكە يولداش دومىنچ قوماندانلىق قىلغان.

* كىكۇندىزى ۋاسىلى ئىدوروۋىچ (1886 - 1919) - ئىسلاپچى،

بولشېۋىك، كىرازدانلار ئۇرۇشىنىڭ قەھرىمانى. 1919 - يىلى 11 - فېۋ -

رالدا پارىژنىسكايا كەنتىنىڭ بىر رايونىدا بولغان جەڭدە قازا

تاپقان.

- ئوق - دوراڭلار كۆپمۇ؟
— ھېساپسىز.
— زەمبىرەكلەرچۇ؟
— سەككىز ئۆپچۆرسىدە.
— سىلەرنىڭ پۈلك نەدىن يۆتكەپ كېلىندى؟
— كامېنىسكايا يېزىلىرىدىن.
— نەگە ئەۋەتىدىغانلىغىنى چۈشەندۈرگەنىمىدى؟
— كازاك ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قالدى. ئەمما ھەرھالدا جاۋاپ بەردى.
— گىرگورىي جۇپىرلىقلارنىڭ كەيپىياتىنى بىلگۈسى كېلىپ قالدى.
— كازاكلار ئۆز ئارا پاراڭلاشقاندا نېمە دېيىشىدۇ؟
— نارغۇمىز كەلمەيدۇ، دېيىشىدۇ...
— بىزنىڭ نىمىگە قارشى قوزغىلاڭ كۆتەرگەنلىگىمىزنى
پولكىتىكىلەر بىلەمدۇ؟
— بۇنى نەدىن بىلسۇن؟
— ئۇلار نىمىشقا مېڭىشنى خالىمىغان ئىدى؟
— سىز لەرمۇ كازاك ئەمەسمۇ! ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇرۇش قىلىش
تىن تازا تويىدۇقۇ. بىز باشتا قىزىللار بىلەن كەتكەچكە ھازىرغى
چە كۈنىمىز مۇشۇ ھالدا.
— بەلكىم، بىزدە خىزمەت قىلارسەن؟
— كازاك تار مۇرىسىنى قىسىپ قويدى.
— ئىختىيار ئۆزىڭىزدە! ئەمما مېنىڭ كۆڭلۈم تازا تارتماي
تۇرىدۇ...
— خوپ، بارغىن، ئايالىڭنىڭ قېشىغا قويۇۋېتىمىز...
— سېغىنغانسەن، بەلكىم؟

گىرىگورىي كۆزلىرىنى قىسىپ، كېتىۋاتقان كازاكنىڭ ئار-
قىسىدىن قاراپ تۇردى - دە، پروخورنى قىچقاردى. ئۇزاق
تاماكى چەكتى، ئۇنچىقىمىدى. ئاندىن دەرىزىنىڭ قېشىغا كەلدى،
پروخورغا ئارقىسىنى قىلىپ تۇرۇپ، خاتىرجەملىك بىلەن بۇيرۇق
قىلدى:

— بالىلارغا ئېيت، بايىقى مەن سوراق قىلغان كازاكنى
ئاستا باققا ئېلىپ بارسۇن. قىزىل كازاكلارنى مەن ئەسىرگە
ئالمايمەن! — گىرىگورىي تىپىرلاپ تۇرغان پاشىنىسى بىلەن تاق
قىلىپ، ئارقىسىغا بۇرۇلدى، — دەرھاللا ئۇنى ... ماڭ
تېز!

پروخور كەتتى، گىرىگورىي دەرىزە ئالدىدىكى تاش ئالىم-
نىڭ چۈرۈك شېخىنى سۇندۇرۇپ، بىر مىنۇتتەك تۇردى - دە،
ئاندىن دەرھاللا پېشايۋانغا چىقتى. پروخور ئامبارنىڭ قېشىدا
ئاپتاپ سۇلۇپ ئولتۇرغان كازاكلار بىلەن ئاستا سۆزلىشىۋاتاتتى.
— ئەسىرنى قويۇپ بېرىڭلار! ئۇنىڭغا يول ھېتى يېزىپ
بەرسۇن، — دېدى گىرىگورىي كازاكلارغا قارىماستىن، شۇنىڭ
بىلەن خانىسىغا فايىپ كىرىپ، كونا بىر ئەينەكنىڭ ئالدىدا
قىسەنكىرەپ، قوللىرىنى ئىككى تەرەپكە يايىدى.

ئۇ نېمىشقا سىرتقا يۈگۈرۈپ چىقىپ، ئەسىرنى قويۇپ بې-
رىشكە بۇيرۇغانلىغىنى ئۆزىمۇ چۈشەنمەيتتى. چۈنكى ئۇ بايا
«ئايالىڭنىڭ قېشىغا قويۇۋېتىمىز... بارغىن!» — دەپ تىل
ئۆچىدىلا ھىجىيىپ سۆزلىگەندە، دەرھاللا پروخورنى قىچقىرىپ،
خوپپىرلىقنى باغ ئىچىدە جۆندۈۋېتىش توغرىلىق بۇيرۇق بېرىد-
غانلىغىنى ئۆزىمۇ بىلەتتى، شۇڭا مەلۇم ۋاقىت كۆڭلىدە بىر نەرسە-
گە قانائەتلىنىشتەك ئىچ قارىلىق بىر تۇيغۇنى باشتىن كەچۈر-
دۇ.

گەن ئىدى. ئۇنىڭغا ئەمدى ئۆزىنىڭ رەھىمدىللىكى بىر ئاز ئەلەم قىلدى، ئۇنىڭ ئېڭىغا تۇيۇقسىز كىرىۋېلىپ، دۈشمەننى ئازات قىلدۇرۇۋەتكەن نەرسە — ئويلانمىغان رەھىمدىللىك بولماي نىمە؟ ئەمما ئەينى زاماندا بۇ قىلغان ئىشى ئۇنى بىر تەرەپتىن خوشال قىلغاندەك بولاتتى... بۇ ئىش قانداق يۈز بەردى؟ بۇنىڭغا ئۇنىڭ ئۆزىمۇ جاۋاب بېرەلەيدۇ. يەنە كېلىپ ئەڭ ئەجەپلىك نەرسى يېرى شۇكى، ئۇ تۈۋگۈنلا كازاكارغا مۇنداق دېگەن ئىدى: «مۇزىك — دۈشمەن، ئەمما قىزىللارغا ئەگىشىپ كەتكەن كازاكار ئىككى ھەسسە دۈشمەن! قولغا چۈشكەن كازاكارغا، ئىشپىيون سۈپىتىدە، سوت قىسقا: بىر — ئىككى — جېنى جەھەننەمگە يوللانغۇن».

گېرگورىي ئاشۇ ھەل قىلىنمىغان، ئىچىنى ئېچىشتۇرىدىغان قارىمۇ قارشىلىق بىلەن، ئۆز ئىشىنىڭ ناتوغرىلىقىغا قارشى باش كۆتەرگەن تۇيغۇ بىلەن ئۆزى جايلاشقان ئۆيدىن سىرتقا چىقتى. ئۇنىڭ قېشىغا چىرىپ كىلىشنىڭ كوماندىرى — يۈز — چەرايى تۇتۇق، ئەستە قالغۇدەك ھېچقانداق ئۆزگىچىلىگىمۇ يوق ئۇزۇنتۇرا ئاتامانچى بىلەن ئىككى بۆلۈنمە باشلىنى كەلدى.

— يەنە ياردەمچى كۈچلەر كېلىپ قوشۇلدى! — دەپ خەۋەر قىلدى پولك كوماندىرى كۈلۈمسىرەپ، — ئاپوۋىتسكىن، يابىلوفىۋ ئۆستىگىدىن، گۇسىنكاڭدىن 3000 ئاتلىق كەلدى، بۇنىڭدىن باشقا ئىككى پىيادىلەر بۆلۈنىسىمۇ بار. ئۇلارنى نەگە جايلاشتۇرسەن، پانتېلېيېۋىچ؟

گېرگورىي لىخاچېۋدىن تارتىۋالغان ماۋزۇر بىلەن چىرايلىق دالا سۈمكىسىنى ئېسىپ، غوراغا چىقتى. كۈن يەر — جاھاننى ئېسىستىپ تۇراتتى. ئاسمان يازدىكىدەك ئېگىز، كۆپ — كۆك ئىدى

ۋە ئاپپاق مامۇقتەك بۇلۇتلار يازدىكىدەك ھەنۇپقا كۆچۈراتاتتى. گىرىگورىي كېڭىشىش ئۈچۈن بارلىق كوماندىرلارنى بىر تار كۆچمەغا يىغدى. 30 غا يېقىن ئادەم جەم بولدى. ئۇلار ئۆرۈلۈپ چۈشكەن قاشانىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇشتى، بىرىنىڭ تاماكا خالىتىسى قولىدىن - قولغا ئۆتۈپ تۇردى.

— قانداق پىلان تۈزۈمىز؟ بىزنى چىستاكوڧتىن قىستاپ قويغان ئاۋۇ پولكلارنى قايسى يول بىلەن بىتچىت قىلىپ تاشلاش كېرەك ۋە قاياققا قاراپ يول ئالىمىز؟ — دەپ سورىدى گىرىگورىي، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ كودىنوفنىڭ بۇيرۇغىنىڭ مەزمۇنىنى يەتكۈزدى.

— بىزگە قارشى بولغانلارنىڭ سانى قانچە ئىكەن؟ ئەسەردىن سوراپ بىلىۋالمايدىكەنمۇ؟ — دەپ سورىدى بۆلۈنمە باشلىقلىرىدىن بىرى بىر ئاز ئۈندىمەي تۇرغاندىن كېيىن. گىرىگورىي ئۆزلىرىگە قارشى پولكلارنى ساناپ ئۆتتى. دۈشمەننىڭ مىلتىق ۋە قىلىچ بىلەن قوراللانغان ئادەملەرنىڭ سانىنى تەخمىنەن مۆلچەر بىلەن تېز ھېساپلاپ چىقتى. كازاكلار ئۈنچىقىشمايتتى. كېڭەشتە ئويلانماستىن كالتە پەملىك بىلەن بىرەر سۆز قىلىپ قويۇشقا بولمايتتى. شۇڭا گىراچېۋسكى يېزىسىدىن كەلگەن بۆلۈنمە باشلىقى مۇنداق دىدى:

— كىچىككىنە توختاپ تۇر، مېلىخوف، ئويلانىۋالايلى. بۇ قىلىچ بىلەن بىرلا چاپىدىغان ئىش ئەمەسقۇ. تامغا ئۇسۇۋالمايلى. بىرىنچى بولۇپ سۆز باشلاپ بەرگەن ئاشۇ بولدى. گىرىگورىي ھەممەيلەننىڭ سۆزىگە دىققەت بىلەن قۇلاق سالدى. سۆز قىلغانلارنىڭ كۆپچىلىگىنىڭ پىكرى مۇۋەپپەقىيەت قازانغان تەقدىردىمۇ يىراققا ئۇزاپ كەتمەي، مۇداپىئە ئورۇشى

ئېلىپ بېرىشتىن ئىبارەت بولدى. لېكىن چىرىقلىقلاردىن بىرىسى قوزغىلاڭچىلار كۈچلىرى باش قوماندانىنىڭ بۇيرۇقىنى قىزغىن قۇۋۋەتلەپ، مۇنداق دىدى:

— بىزگە بىر يەردە تۇرۇۋېرىشنىڭ ھېچبىر ھاجىتى يوق. ھېلىخۇف بىزنى دۈشمەن تەرەپكە باشلاپ بارسۇن. سىلەر نىمە بولدىڭلار، ئەقىللىقلاردىن ئاداشتىڭلارمۇ؟ بىز كىچىككىنە بىر توپ ئادەم. بىزنىڭ ئارقىمىزدا پۈتۈن رۇسىيە تۇرۇپتۇ. بىز قانداق پۇت تىرەپ تۇرالايمىز؟ ئۇلار ئۈستىمىزگە بېسىپ كەلسە تۈگىشىپ كېتىمىز! يېرىپ ئۆتۈش كېرەك! ئوقلىرىمىز ئاز بولسىمۇ، ئۇنى قوغداپ چۈشۈرىمىز. دۈشمەنگە ھۇجۇم قىلىش كېرەك! بىر قارار-غا كېلىڭلار!

— خوش، خەلقنى نەگە قويىسەن؟ ئاياللار، قېرىللار، بالىلار-نى قانداق قىلىسەن؟

— ھەي، ئۇلار قالمادۇ!

— سېنىڭ بېشىڭ ئەقىللىق بولسىمۇ، بىر ئەخمەقنىڭ بويىنىغا پۈتكەن ئىكەن!

شۇنىڭغىچە، قاشانىڭ چېتىدە ئولتۇرغان كوماندىرلار پىچىرىلىشىپ، يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان ئەتىيازلىق يەر ھەيدەش توغرىلىق، ئەگەر دۈشمەن سېپىنى يېرىپ ئۆتۈشكە توغرا كەلسە، ئىگىلىك ئىشلىرىنىڭ نىمە ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدىغانلىقى توغرىلىق سۆزلىشىپ ئولتۇرغان ئىدى، ئەمما ھېلىقى چىرىقلىقنىڭ سۆزىدىن كېيىن ھەممىسى ۋاقىراپ - چاقىرىشىپ كەتتى. كېڭەش خۇددى يېزىدىكى ئاممىۋى يىغىنىدەك بىردىنبىلا شاۋقۇنلۇق تۈس ئالدى. ناپولوندىن كەلگەن قېرى بىر كازاك ئۇنىنى ھەممىدىن يۇقۇرى چىقىرىپ، مۇنداق دىدى:

— ئۆزىمىزنىڭ قاشا تېمىمىزدىن ھېچ يەرگە بارمايمىز!
مەن بىرىنچى بولۇپ ئۆز بۆلۈنمەنى يېزىغا ئېلىپ كېتىمەن!
ئۇرۇشقا، ئۆيىمىزنىڭ ئەتراپىدا ئۇرۇشمىز. باشقىلارنىڭ جې-
نىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئۇرۇشمايمىز!

— سەن كانىيىدىن ئالما! مەن ئۆز پىكرىمنى ئوتتۇرى-
غا قويۇپ باقسام، سەن نېمە ۋاقىرايسەن!
— تولا گەپنىڭ نېمە پايدىسى!

— دۇنيەتسىقا كودىنوڧنىڭ ئۆزى بارسۇن!
گىرىگورىي گەپ - سۆزلەرنىڭ بېسىلىشىنى كۈتكەندىن
كېيىن تالاش - تارتىشنىڭ تارازىسىغا ھەل قىلغۇچ سۆزنى
قويدى:

— قۇرونتىنى بىز مەشەدە تۇتۇپ تۇرىمىز! كىراسنو كو-
تسكايا بىزگە قوشۇلسا، ئۇنىمۇ مۇداپىئە قىلىمىز! ھېچ يەرگە
بارمايمىز، كېڭەش تۈگىدى. ئۆز بۆلۈنمەڭلارغا قايتىڭ-
لار! ھازىرلا پوزىتسىيىگە چىقىمىز.

يېرىم سائەتتىن كېيىن، ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ باش - ئا-
يىغى يوق زور ئېقىمى كوچىلاردىن گۈرۈلدەپ ئۆتكەندە، گىرىگورىي
ۋۇجۇدىدا مەغرۇرانە بىر خىل خوشاللىق پەيدا بولغانلىغىنى چوڭقۇر
ھېس قىلدى: ئۇ تېخى ھېچقاچان مۇنچىلىك نۇرغۇن ئادەمگە
قوماندان بولۇپ باقمىغان ئىدى. ئەمما ئابروپپەرەس خوشاللىق
بىلەن بىر قاتاردا ئۇنىڭ كۆڭلىدە ئېغىر ئەندىشە، ئاچچىق غەم -
غۇسسە ئورۇن ئالغان ئىدى: شۇنچىلىك كۈچلەرگە كۆڭۈلدىكىدەك
باشچىلىق قىلىش قولىدىن كېلەمدۇ؟ نەچچە مىڭلىغان كازاكلار -
نى باشقۇرۇپ كېتەلەمدۇ؟ ئۇنىڭ قول ئاستىدا بۆلۈنمە ئەمەس،
دىۋىزىيە تۇرۇپتۇ. مىڭلىغان ئادەملەرنىڭ ھاياتى ئۈستىدە ئۆز

مۆكۈمراڭلىغىنى يۈرگۈزۈش ۋە ئۇلارنى قوغداش ئۈچۈن بولغان مۇقەددەس جاۋاپكارلىقنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىش، ئۇنىڭ چالا سا-
ۋات بىر كازاكنىڭ قۇربى يېتىدىغان ئىشمۇ؟ «ئەڭ مۇھىم نەرسە — ئۇلارنى كىمگە قارشى باشلاپ بارىمەن؟ خەلققە قارشى ... كىمنىڭ توغرا؟»

گىرىگورىي چىشىنى غۇچۇرلىتىپ، ئۈزلۈكسىز سەپ بولۇپ ئۆتۈۋاتقان بۆلۈنمىلەرنى كۆزدىن ئۆتكۈزەتتى. ۋۇجۇددىكى مەس قىلغۇچى ھاكىمىيەت كۈچى ئەمدى ئاجىزلىشىپ، ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ئەكس ئەتكەن نۇرى ئۆچتى. ئەندىشە، غەم — غۇسسە، كۆتۈرەل-
مەيدىغان ئېغىر يۈكنى ئۈستىگە ئارتىپ، يەلكىسىنى مۈكچەيتىپ، ئۈستىدە قېپقالدى.

37

باھار دەريا تومۇرلىرىنىڭ يولىنى ئېچىۋەتتى. كۈنلەر مەنالىق، تاغ سۈيىنىڭ يېشىل تاشقىنلىرى جاراڭلىق بولۇپ قالدى. قۇياش سېزىلەرلىك دەرىجىدە قىزىل تۈسكە كىردى، ئۇ-
نىڭدىكى زەئىپ سېرىق بويلاق ئايىنىغان. ئاپتاپنىڭ قىلىرىغى تۈگىلىشىپ، ئەمدىلىكتە ئىسسىق بىلەن سانجىيىدىغان بولۇپ قال-
دى. چۈش ۋاقتىدا، يالىڭاچلىنىپ قالغان شۇددىگەردىن ھور كۆ-
تىرىلەتتى. تۆشۈك — تۆشۈك، بېلىقنىڭ تەڭگىسىدەك پاقىراپ تۇرغان قار كۆزنى چىدىغۇسىز چاقىستاتتى. چۈچۈمەل

نەملىك بىلەن تويۇنغان ھاۋا قويۇق ۋە خۇش پۇراق ئىدى. قۇياش كازاكلارنىڭ دۈمبىسىنى ئىسسىتاتتى. ئىگەرنىڭ تەڭلىكى يېقىملىق ئىلىپ قالغان، كازاكلارنىڭ قوڭۇر مەڭزىلىرىنى نەم شامال ھۆل قىلىۋەتكەن. بەزىدە شامال قارلىق دۆڭنىڭ ئۈستىدىن سوغاقنى ئېلىپ كېلەتتى. ئەمما ئىللىق ھاۋا قىشنى يېڭەتتى. ئاتلار باھار يەردىگە ئويناقلاپ ماڭاتتى، ئاينىغان تۈكلىرى تۆكۈلەتتى، ئاتنىڭ تەرى بۇرىنى ئېچىشتۇراتتى.

كازاكلار ئاتلارنىڭ تال - تال قۇيرۇغىنى ئەمدى تۈگۈپ قويغان. ئاتلىقلارنىڭ ئۇچىسىدا تۆگە يۇڭىدىن تىكىلگەن قۇلاق چىلىرى ئەمدىلىكتە كېرەكسىزلىكىداپ تۇراتتى، پاپاخلىرىنىڭ ئاستىدا ماڭلايلىرى نەملىشەتتى، شۇنداق قىلىپ، كالتە جۇۋا بىلەن ئىللىق چەكمەنىڭ ئىچى تېخىمۇ ئىسسىقلاپلاشلىدى.

گىرىگورىي پولكنى يازلىق چوڭ يول بىلەن ئېلىپ ماڭدى. بىراق، شامال تۈگمىنىڭ چاقىلەك قاناتلىرىنىڭ ئېرىقى تەرىپىدە، قىزىللارنىڭ ئىسكادىرونلىرى چېچىلىپ، كەڭ سەپ يايغان ئىدى؛ سەۋىردوف يېزىسىنىڭ يېنىدا ھەڭ باشلىنىپ كەتتى.

گىرىگورىي بىر چەتتە تۇرۇپ، ئەسكەرلەرگە داشچىلىق قىلىشنى تېخى تېگىشلىك دەرىجىدە بىلمەيتتى. ئۇ ئۆزى ۋېشېنسكايالىق بۆلۈنمىلەرنى جەڭگە باشلاپ بېرىپ، ئەڭ خەتەرلىك يەرلەرگە ئورۇنلاشتۇردى. شۇنىڭ بىلەن ئۇرۇش ئومۇمى باشقۇرۇشسىز ئېلىپ بېرىلدى. ھەر پولك، ئالدىن كېلىشىپ قويۇلغان ئەھدىلەرنى بۇزۇپ، ئەھۋالغا قاراپ، ئۆز ئالدىغا ھەركەت قىلىشتى. فۇرونت يوق ئىدى. بۇ ھال مانېۋىرنى كەڭ قانات يايدۇرۇشقا ئىمكان بېرەتتى.

—... ئۇلارنى كىمگە قارشى باشلاپ بارىمەن؟ خەلققە
قارشى... كىمنىڭ توغرا؟
(428 - بەتكە)

ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ كۆپلۈكى (گرىگورىينىڭ ئەتىرىدىكى ئاتلىقلار ئۈستۈن ئورۇندا تۇراتتى) ئەڭ مۇھىم ئارتۇقچىلىق ئىدى. گرىگورىي بۇ ئارتۇقچىلىقتىن پايدىلىنىپ، ئۇرۇشنى «كازاكچە» ئۇسۇل بىلەن ئېلىپ بېرىشقا، قىزىللارنى ئىككى قاتتىن ئوردۇڭلىشقا، ئارقا تەرەپكە ئۆتۈۋېلىپ، كارۋان ھارۋىسىنى بىتچىت قىلىشقا، قىزىللارغا كېچىدە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قوزغاپ، ۋەھىمە تۇغدۇرۇش ۋە پاراكەندىچىلىك سېلىشقا بەل باغلىدى.

ئەمما سۈيۈندۈك بوسۇغىسىدا باشقىچە ھەرىكەت قىلىشقا قارار قىلدى؛ ئۇ بۆلۈنمىلەرنى تېز يۈرۈش بىلەن پوزىتسىيىگە ئېلىپ چىقتى، بىر بۆلۈنمىنى يېزىدا قالدۇرۇپ، ئۇلارغا ئاتتىن چۈشۈپ دەرەخزارلىق ئىچىدە پىستۇرما قۇرۇپ يېتىشقا، ئات باقار-لارنى بۇرۇنراق يېزىنىڭ ئىچكىرىسىگە ئەۋەتىپ، ئاتلارنى قورالارغا جايلاشتۇرۇشقا بۇيرۇق بەردى، ئۆزى ئىككى بۆلۈنمە بىلەن شامال تۈگمىنىدىن يېرىم چاقىرىم كېلىدىغان يەردىكى ئىگىزلىككە تېز چېپىپ چىقتى - دە، ئاستا - ئاستا ئۇرۇشقا كىرىشتى.

ئۇنىڭغا قارشىلىق كۆرسەتكەن قىزىل كاۋالىرىينىڭ كۈچى ئىككى ئىسكادىروندىن كۆپرەك ئىدى. ئۇلار خوپىرلىقلار ئەمەس ئىدى، چۈنكى گرىگورىي دۇربۇن بىلەن قاراپ، ئۇلارنىڭ ئاتلىرى دۈن نەسلىلىك ئات ئەمەس، قۇيرۇقى كېسك پاكىر ئاتلار ئىكەنلىكىنى كۆردى. كازاكلار ھېچقاچان ئاتنىڭ قۇيرۇغىنى كېسىپ، ھۆسنىنى بۇزمايتتى. دېمەك، 13 - ئاتلىق ئەسكەرلەر پولىكى ياكى يېڭىدىن كەلگەن قىسىملار بولۇشى مۇمكىن.

گرىگورىي قىرنىڭ ئۈستىدىن دۇربۇن ئارقىلىق ئەتراپتىن

كى يەر شارائىتىغا قاراپ چىقتى. ئىگەر ئۈستىدىن يەر ئۈستىگە
ھەمىشە كەڭ كۆرۈنەتتى ھەمدە ئۆتۈگىنىڭ تۇمشۇقى ئۈزەڭگىگە
تىرەلگەندە، ئۇ ئۆزىنى ئىشەنچلىك ھېس قىلاتتى.

ئۇ چىر دەرياسىنىڭ نېرىقى تەرىپىدە 3500 كائىننىڭ قو-
ڭۇر تاغ قىرىدەك ئۇزۇن كالىنى بولۇپ يۈرگەنلىگىنى كۆردى.
بۇ كالىنى ئاستا ئەگرى - بۈگرى يىلان ئىزىدەك ئېدىرنىڭ ئۈس-
تىگە كۆتىرىلىۋاتاتتى، ئۇلار شىمالغا، يېلاننىڭ بىلەن ئۈست -
خوپىرىنىڭ ئايماقلىرىنىڭ چېگرىسىغا قاراپ يول ئېلىپ، ئۇ
يەردە ئۈست - مېدۇتسادىن ھۇجۇم قىلىۋاتقان دۈشمەنگە قارشى
جەڭگە كىرىپ، كۈرەشتە چارچاپ ھالىدىن كەتكەن يېلاننىڭ
لارغا ياردەم قىلىش ئۈچۈن كېتىۋاتاتتى.

ئاناكىغا ھازىرلانغان قىزىلار سېپى گىرىگۈرىدىن
بىر يېرىم چاقىرىم يىراقلىقتا ئىدى. گىرىگۈرى ئالدىراش-
لىق بىلەن - كونا ئۇسۇل بويىچە - ئۆز بۆلۈنمىلىرىنى ئۇزۇن
سەپكە قانات يايدۇردى. كازاكارنىڭ ھەممىسىدىلا نەيزە بار ئەمەس
ئىدى، نەيزە يوقلىرىمۇ بار ئىدى، ئەمما نەيزە بارلىرى 1 -
سەپكە چىقىپ، ئون سارچىن ئالدىدا مائىدى. گىرىگۈرى 1 -
سەپنىڭ ئالدىدا ئات چاپتۇرۇپ مېڭىپ، يېنىچە يېرىم بۇرۇل-
دى - دە، قىلىچىنى قىنىدىن سۇغۇردى.

— ئۇششاق چېپىش بىلەن ئالغا مارش!
دەسلەپكى مىنۇتتىلا ئاستىدىكى ئېتى ئايغىنى قاراپلىغان
سۇغۇرنىڭ كامىرىغا تىقىۋېلىپ، پۇتلىشىپ كەتتى. گىرىگۈرى
ئىگەرنىڭ ئۈستىدە ئۆزىنى ئوڭلىۋالدى. ئاچچىغىدىن رەڭگى
ئۆڭۈپ، قىلىچىنىڭ ئارقىسى بىلەن ئېتىنى قاتتىق بىرنى سالىدى.
ئۇنىڭ مىنگەن ئېتى ۋېشېنسكا يالىق بىر كازاكتىن ئالغان

ياخشى، شوخ جەڭ ئېتى ئىدى، لېكىن گىرىگورىي ئىشلىغۇچى كۆڭلىدە ئىشەنمەسلىك بىلەن قارايتتى. ئۇ بۇ ئاتنىڭ ئىككى كۈن ئىچىدىلا ئۆزىگە ئۈگىنەلمەيدىغانلىقىنى بىلەتتى، گىرىگورىيىنىڭ ئۆزىمۇ ئۇنىڭ خۇلق - مىجەزىنى ئۈگىنىپ باقمىغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ يات ئاتنىڭ ئۆزىنى بىردىنلا چۈشىنىپ كېتەلمەيدىغانلىقىدىن ئەنسىرەيتتى، چىستاكوۋو بوسۇغىسىدا ئۆلگەن ئېتى كىچىك كىنە تىزگىننىڭ مىدىرلىشى بىلەن ھەممىنى ئۇقۇپ تۇراتتى. قىلىچنىڭ زەربىدىن كېيىن قېنى قىزىغان ئات تىزگىنىگە بوي سۇنماي، ئۇچقاندەك چېپىپ كەتتى - دە، گىرىگورىيىنىڭ ئىچى مۇزدەك سوۋۇدى، ھەتتا بىر ئاز گاڭگىراپ قالدى. «بۇ ئات ماڭا ئىش تېرىپ بېرەمدۇ - نىمە!» - دىگەن پىكىر ئۇنى تىكەندەك سانچىپ ئۆتتى. ئەمما ئات ئالغا ئىلگىرىلىگەنسىرى ۋە يۈرۈشى بىر ئىزغا چۈشۈپ، ئازغىنا قول ھەرىكىتىگە بوي سۇندىغان بولغانسىرى گىرىگورىي شۇنچە خاتىرجەم، شۇنچە ئېغىر - بېسىق بولۇپ قالدى. ئۇ ئالدى تەرەپتىن پىتراپ ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقان سەپلىرىدىن بىر دەقىقە نەزىرىنى ئۈزۈپ، ئاتنىڭ بويىغا كۆز يۈگۈرتكەن ئىدى، ئاتنىڭ جەرەن قۇلاقلىرى ئاچچىق ئەلەمدە قاتتىق سىقىلىپ قاپتۇ، سوزۇلغان بويىنى ئۆلۈمگە ئېلىپ كېتىۋاتقاندا دەر - دەر تىترەيتتى، گىرىگورىي ئىگەرنىڭ ئۈستىدە ئۆزىنى ئوڭشۇۋېلىپ، كۆكرىگىگە تەشەنلىق بىلەن ھاۋانى سۈمۈردى، ئۆتۈكلىرىنى ئۈزەڭگىگە ئىچكىرىگە تىقىپ، ئارقىسىغا قارىدى، ئۇ ئارقىسىدا ئات ئۈستىدىكى ئادەملەربىلەن ئاتلارنىڭ زىچ بىرىكىپ، شىددەت بىلەن قاتارلىشىپ كېلىۋاتقانلىقىنى بىر قانچە قېتىم كۆرگەندە، ۋۇجۇدىنى ھەر قېتىم قانداقتۇ چۈشەنگىلى بولمايدىغان ياۋايى، غەيرى ئېنسانىي ھاياجانلىنىشى تۇيغۇسى قاپلاۋاتقانلىقىدىن

قورقۇپ، يۈرىكى سىقىلىپ كەتتى. ئۇ ئاتنىڭ بېشىنى قويۇپ بەرگەندىن تارتىپ، تاكى دۈشمەنگە ئۇچقاندىك يېتىپ بارغانغا قەدەر ئۇنىڭ ئىچكى دۇنياسىدىكى ئۆزگىرىشنىڭ بىلىنمەي ئۆتۈپ كېتىدىغان بىر دەقىقىسى بولاتتى. ئاشۇ قورقۇنچلۇق دەقىقە دەپمە - پاراسەت، سوغاق قانلىق، ئېھتىياتچانلىق دىگەنلەر. نىڭ ھەممىسى گىرىگورىيىدىن بېرى فاچاتى - دە، ئۇنىڭ ئىخ تىيارىنى ھايۋانىي بىر تۇيغۇ پۈتۈنلەي ئۆز ئىلكىگە ئالاتتى. ئەگەر بىرسى ئاتاكاۋاقتىدا گىرىگورىيغا بىر چەتتە تۇرۇپ قاراش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولسا، ئۇ ئادەم گىرىگورىيىنىڭ پۈتۈن ھەركىتىنى، ئېھتىمال، سوغاق قانلىقى ۋە زىرەك ئەقلى باشقۇرسا كېرەك، دەپ ئويلىغان بولاتتى، چۈنكى سىرتقى كۆرۈنۈشتە بۇ ھەركەتلەر دادىل، ئىشەنچلىك ۋە تەپسىلى ھېسابقا ئېلىنغان ھەركەتلەر - دەك ئىدى.

ئىككى تەرەپنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئارىلىق ناھايىتى تېز يېقىنلىشىۋاتاتتى. ئاتلارنىڭ، ئات ئۈستىدىكى ئادەملەرنىڭ فىگۇرلىرى چوڭىيىشقا باشلىدى. ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقان ئىككى تەرەپنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ سەپلىرى ئوتتۇرىسىدا قالغان كىچىككىنە بىر پارچە قورايلىق، قارقاپلىغان يېزا يىلىغى ئات تۇياقلىرى بىلەن يوقىلىپ كېلىۋاتاتتى، گىرىگورىي تەخمىنەن ئۈچ ئات ئۇزۇنلۇغىدا ئۆز ئىسكادرونىنىڭ ئالدىدا چېپىپ كېلىۋاتقان بىر ئاتلىقنى كۆرۈپ قالدى، ئۇنىڭ ئاستىدىكى ئىگىز قاراتورۇق ئات ئۇششاق بۆرە چېپىشىدا سوكۇلداپ كېلىۋاتاتتى، ئاتلىق ئوفىتسېرلىك قىلىپ چىنى ھاۋادا ئوينىتاتتى، كۈمۈش غىلاپ پۇلاڭلاپ، ئۆزەڭگىگە ئۇرۇپ، ئاپتاپتا ۋال - ۋال پاقىراپ تۇراتتى. بىر سېكۇنتتىن كېيىن ئاتلىقنى تونۇدى، بۇ چەت شەھەردىن كەلگەن كارگىنسكا يالىق

كوممۇنىست پېترو سېمىگىلازوف ئىدى. 1917 - يىلى ئۇ گېرمانىيەدىن سوقۇشىدىن بىرىنچى بولۇپ قايتىپ كەلگەن بولۇپ، ئۇ چاغدا 24 ياشلىق يىگىت ئىدى، ئايىغىغا بۇرۇن ھېچكىم كۆرۈپ باقمىغان پايىتسىا ئورنىالغان؛ سېمىگىلازوف فۇروننتىن بولشېۋىكىلىك ئېتىقات ۋە جەڭ مەيدانىنىڭ غەيرەت - شىجائىتى بىلەن كەلگەن ئىدى. ئۇ شۇپېيتى بولشېۋىك بولۇپ قېلىۋەردى، قىزىل ئارمىيىدە خىزمەت قىلدى ۋە قوزغىلاڭ كۆتىرىلىشتىن ئىلگىرى ھەربى قىسمىدىن كەنتكە سوۋېت ھاكىمىيىتى ئورنىتىش ئۈچۈن كەلگەن ئىدى. مانا شۇ سېمىگىلازوف ئېيتىنى ئىشەنچ بىلەن باشقۇرۇپ، تىنىتىش ۋاقتىدا قولغا چۈشۈرگەن، پەقەت پاراتقىلا يارايدىغان ئوفىتسېر - لىك قىلىپچىنى سۈرەتتىكىدەك پۇلاڭلىتىپ، گىرىگورىينىڭ ئۈستىگە ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتاتتى.

گىرىگورىي مەھكەم چىشلەنگەن چىشلىرىنىڭ ئېقىنى چىقىرىپ، تىزگىنىنى سەل كۆتەرگەن ئىدى، ئېتىمۇ يۈرۈشىنى تېزلەتتى.

گىرىگورىينىڭ ئاتا كىدا ئىشلىتىدىغان ئۆزىگە خاس بىرلا مانېۋىرى بار ئىدى. بۇ مانېۋىرنى ئۇ ئۆز ھېسسىياتى ياكى كۆز قارىشى ئارقىلىق كۈچلۈك دۈشمەننى بىلىۋالغان چاغدا ياكى بىر - سىنى چوقۇم ئۆلتۈرمىگەن، قانداقلا بولمىسۇن بىر زەربە بىلەن ئىشىنى تامام قىلمەن، دەپ نىيەت بېكىتكەن چاغدىلا قوللىنىد - غان ئىدى. گىرىگورىي بالىلىق چېغىدىن تارتىپ سولخاي ئىدى. ئۇ قوشۇننىمۇ سول قولى بىلەن تۇتاتتى، چوقۇنغاندىمۇ يەنە شۇ قولى بىلەن چوقۇناتتى. مۇشۇ ئىش ئۈچۈن پانتېلېي پروكوفېيېۋ ۋېچ ئۇنى قاتتىق ئىسرائاتتى. ھەتتا ئۆزى بىلەن تەڭ قۇر بالىلار ئۇنىڭغا «گىرىشكا سولخاي» دەپ لەقەم قويغان ئىدى. ئۇرۇش

ۋە تىللاشنىڭ كىچىك ياشتىكى گىرىشكىغا تەسىرى بولغان بولۇپ، شى كېرەك. ئون ياشتىن ئارتىپ «سولخاي» دىگەن لەقەم بىلەن بىللە ئۇنىڭ ئوڭ قولى ئورنىغا سول قولىنى ئىشلىتىدىغان ئادەتتى قېپقالغان ئىدى. ئەمما تا ھازىرغىچە ئۇ ئوڭ قولى بىلەن قىلىدىغان ئىشنىڭ ھەممىسىنى سول قولى بىلەن قىلىۋېرىتتى. سول قولى، ھەتتا ئوڭ قولىدىن كۈچلۈكرەك ئىدى. گىرىگورىي ئاتاكتا ھەمىشە مۇشۇ ئارنۇقچىلىقىدىن پايدىلىنىپ، ئىزچىل رەۋىشتە مۇۋەپپەقىيەت قازىنىپ كەلگەن ئىدى. ئۇ، ئادەتتە ھەم مەكشىگە ئوخشاش، نىشانغا ئېلىنغان دۈشمەننى ئوڭ قولى بىلەن چېپىش ئۈچۈن ئېتىنى دۈشمەنگە سول تەرەپتىن ئېلىپ بارايتتى؛ گىرىگورىي بىلەن ئېلىشماقچى بولغان دۈشمەنمۇ شۇنداق قىلاتتى. قاچانكى دۈشمەنگە ئون سارجىندەك يەر قالغاندا، دۈشمەن يان تەرەپكە تەمىشلىپ قىلىچىنى كۆتەرگەندە، گىرىگورىي قىلىچىنى دەرھال سول قولىغا تاشلاپ، ئېتىنىڭ بېشىنى ئەپچىللىك بىلەن شار تىلا بۇرايتتى - دە، ئوڭ تەرەپتىن بېسىپ كېلەتتى. گاڭگىراپ قالغان دۈشمەن باشقا ھالەتكە ئۆتۈپ قالغانلىقىدىن، ئېتىنىڭ بېشىدىن ئارتىلدۇرۇپ ئوڭىدىن قىلىچ ئۇرۇش ئۇنىڭغا ئوڭايسىز بولاتتى، شۇڭا ئۇ ئىشەنچىنى يوقىتىپ قوياتتى، ئۇنىڭغا ئەجەل يۈزلىنەتتى... گىرىگورىي دەھشەتلىك بىر زەربە بىلەن چېپىپ تاشلاپ، قىلىچىنى ئاستا سۇغۇرۇۋالاتتى.

كۈكۈلا چاچ گىرىگورىيغا «باكلانوۋ» چە قىلىچ چېپىشنى ئۈگەتكىنىگە ئۇزۇن زامان بولۇپ قالدى. ئىككى ئۇرۇش جەريانىدا گىرىگورىي قولىنى خېلىلا چىنىقتۇرغان ئىدى. قىلىچتىن پايدىلىنىشنى بىلىش - ساياننىڭ ئارپىسىدىن مېڭىش ئەمەس، ئۇ قىلىچ چېپىش تېخنىكىسىدا كۆپ نەرسىگە ئېرىشتى.

گىرىگورىي قىلىچىنى ھەش - پەش دىگۈچە قولىدىن - قولىغا

يۆتكەش ئوڭاي بولسۇن ئۈچۈن قىلىچ بېغىنى بېغىشىغا ھەركىز ئۆتكۈزمەيتتى. قاتتىق زەربە ئۇرغاندا، قىلىچنىڭ يانتۇلۇغى توغرا بولمىسا، قىلىچ قولىدىن ئۇچۇپ چىقىپ كېتىدىغانلىقىنى، ياكى بولمىسا بېغىشى جابدېدىن قوزغىلىپ كېتىدىغانلىقىنى گىرىگورىي ياخشى بىلەتتى. ئۇ ئىنتايىن ئاز ئادەملەرگىلا نېسىپ بولىدىغان بىر ئۇسۇلنى، مەسىلەن: بىلىنەر - بىلىنمەس ھەركەت بىلەن دۈش مەنىنىڭ قوراللىق قولىدىن چۈشۈرۈۋېتىشنى ياكى مىسقا، بوشلا تېگىپ قويۇپ، دۈشمەننىڭ قولىنى پالەچ قىلىپ قويۇشنى بىلەتتى. شۇنداق قىلىپ، گىرىگورىي سوغاق قورال بىلەن ئادەم ئۆلتۈرۈشنى ئۆگىتىدىغان پەندىدىن كۆپ نەرسىلەرنى بىلەتتى.

نوتىلارنى قاتتىق زەربە بىلەن چاپقاندا، يانتۇ كېسىلگەن چىۋىق سىلىكىمەستىن، غولىنى نەۋرىتسۋەنمەستىن، موككىدە يىقىلىدۇ. كازاك قىلىچى چېپىپ تاشلىغان چىۋىقنىڭ ئۇچلۇقى ئۇچى غولىنىڭ يېنىدىكى قۇمغا يۇمشاقلا سانجىلىپ قالىدۇ. خۇددى شۇنىڭدەك، قالماق چىراي كېلىشكەن يىگىت سېمىگىلازى ئىككى ئايىغى ئاسمانغا تىك كۆتىرىلگەن ئېتىنىڭ ئايىغى ئاستىغا يېقىلىغاندا يانتۇ چېپىلغان كۆكرىگىنى ئىككى قولى بىلەن ساقىغان يېنى ئىگەرنىڭ ئۈستىدىن ئاستا سېرىلىپ، يەرگە چۈشتى. نېنى ئەجەل سوغىغىنى قۇچتى...

گىرىگورىي شۇ ئاندىلا ئىگەر ئۈستىدە ئۆزىنى ئوڭلاپ، ئۇ - زەڭگىگە تىرىنىپ، سەل ئورنىدىن تۇردى. ئۇنىڭغا يەنە بىرسى ئېتىنى توختىتىۋېلىشقا ئەمدى قۇربى يەتمەي، قارغۇلارچە شامالەدەك ئۇچۇپ كېلىۋاتاتتى. گىرىگورىي كۆپۈكلىنىپ تىك كۆتۈرۈلۈپ

رىلگەن ئات تۇمشۇغىنىنىڭ ئارقىسىدىن ئاتلىقنىڭ ئۆزىنى كۆرەلمىدى، ئەمما قىلىچىنىڭ ئەگرى بېسىنى ۋە قوڭغۇر قىرلىرىنى كۆرۈپ تۇراتتى. گىرىگورىي بار كۈچى بىلەن تىزگىنىنى تارتتى - دە، ئۆزىگە ئۇرۇلغان زەربىنى زەربە بىلەن قايتۇردى، ئوڭ تىزگىنىنى قولغا كىرگۈزۈۋېلىپ، ئېگىلىگەن چېچى قىرىلغان قىزىل بويۇننى چېپىپ تاشلىدى.

ئۇ، ئارىسى ئېچىلغان ئېلىشمان توپىنىڭ ئىچىدىن بىرىنى چىقىرىپ، ئات چايتۇرۇپ چىقتى. كۆز ئالدىدا - مىر - مىر قىمىرلىشىپ تۇرغان ئاتلىقلار، ئالقانلىرىدا - ئەسەبى قىچىق. ئۇ قىلىچىنى غىلاپقا سېلىپ، ماۋزۇرىنى شارىتىدە چىقىرىپ، ئېتىنىڭ بېشىنى كەينىگە بۇراپ، بولۇشىغا قىيىن بىلەن ئۆتۈپ بەردى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كازاكلار شىددەت بىلەن پىتىراپ كەتتى. بۆلۈنمىلەر تومتاراقاي چېپىپ كېلىشەتتى. ئۇ يەردىمۇ - بۇ يەردىمۇ ئاتنىڭ بويىغا يېپىشىۋالغان ئاق لاتا چىگىكلىك پايخاclar بىلەن قۇلاقچىلار كۆرۈنەتتى. گىرىگورىيىنىڭ يېنىدا تۈلكە قۇلاقچىلىق ماش رەڭ پالشيكا كىيگەن بىر تونۇش ئۆرەندىك چېپىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ بىر قۇلىغى كېسىلگەن ۋە بىر مەڭزى ئىگىگىچە تىلىنغان. ئۇنىڭ كۆكرىگىدە بىر سىۋەت پىشقان گىلاس ئېزىلگەندەك ئىدى. ئېچىلىپ قالغان چىشلىرى قانغا بويالغان.

ساراسىمىگە چۈشۈپ، بىرىمى قېچىشقا يۈز تۇتقان قىزىل ئەسكەرلەرمۇ ئاتلىرىنىڭ بېشىنى بۇراشتى. كازاكلارنىڭ چېكىنىشى ئۇلارنى قوغلاشقا ئىلھاملاندۇردى. ئارقىدىراق قالغان بىر كازاك ئات ئۈستىدىن شامال ئۇچۇرغاندەك ئۇچۇپ چۈشۈپ، ئات ئايىغىدا يەنىچىلىپ، قارغا تىقىلىپ كەتتى. مانا بېزىغىمۇ يېقىنلا قالدى. باغلاردىكى قارىيىپ كۆرۈنگەن دەرەخلەر، دۆڭنىڭ ئۈستى

يەنى كىچىككەنە چىركاۋ، كەڭ كوچا ئەمدى ئېنىق كۆرۈنىدىغان بىر بۆلۈنمە ئەسكەر پىستېرمىدا ياتقان بونجاننىڭ قاشا تېمىغا يېتىشكە 100 سارچىدىن ئارتۇق قالمىغان ئىدى... ئاتلارنىڭ دۈمبىسىدىن سوپۇن كۆيۈگىدەك تەر بىلەن قان ئاقاتتى، گىرە گورىيى چىپىپ كېلىۋېتىپ، ماۋزۇرنىڭ تەپكەسىنى قەھرى بىلەن باسقان ئىدى، قورالى ئىشلىمىگەچ (ئوق قىيپاش كەتكەن ئىدى)، ئۇنى قېپىغا سېلىپ دەھشەتلىك ۋاقىرىدى:

— بۆلۈنۈڭلار!!!

كازاك بۆلۈنمىلىرىنىڭ بىر پۈتۈن ئېقىمى تەك قىيا تاشقا ئۇرۇلغان دەريا تاشقىنىدەك شار تىل ئىككى تارماققا بۆلۈنۈپ، قىزىل ئارمىيە سەپلىرىنى يالىڭاچلاپ قويدى. پىستېرمىدا ياتقان بۆلۈنمە قاشانىڭ ئارقىسىدىن قىزىل ئەسكەرلەرگە تۈركۈم - تۈر - كۈملەپ ئىككى - ئۈچ قېتىم ئوق ياغدۇردى... ۋاي! دىگەن بىر ۋاقىراش ئاڭلاندى. بىر ئات ئۈستىدىكى قىزىل ئەسكەر بىلەن قوشۇلۇپ بېشىچە موللاق ئېتىپ چۈشتى. يەنە بىرسىنىڭ تىزىلىرى پۈكۈلۈپ، تۇمشۇقى قۇلغىغىچە قارغا ياتتى. يەنە ئۈچ ياكى تۆت قىزىل ئەسكەرنى ئوق ئىگەردىن ئۇچۇرۇپ تاشلىدى. شىدە دەت بىلەن چىپىپ كېلىۋاتقان قالغان قىزىل ئەسكەرلەر ئۆزىنى توختىتىپ ئېتىنىڭ بېشىنى كەينىگە بۇراپ بولغۇچە، بۇلارغا كازاكلار يەنە بىر شار ئوق ياغدۇرۇپلا تىنىچ قالدى. گىرىگورىي ئۈزۈپ - ئۈزۈپ: «بۆلۈنمىلەر!...» دەپ ۋاقىراش بىلەنلا مىڭلىغان ئات ئايماقلىرى قارلارنى كۈكۈم - تالغان قىلىپ گۈررىدە ئارقىسىغا بۇرۇلدى - دە، قىچىۋاتقانلارنىڭ ئىزىغا چۈشتى. ئەمما كازاكلارنىڭ قوغلاشقا ھەپسىلىسى قالمىغان ئىدى، چۈنكى ئاتلىرى ھېرىپ كەتكەن ئىدى. بىر يېرىم چاقىرىم يەردىن قايتىپ

كېلىشتى. ئۆلگەن قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ كىيىملىرىنى سالدۇرۇۋالدى، ئۆلگەن ئاتلارنىڭ ئىگەر - جابدۇقلىرىنى ئېلىۋېلىشتى. بىر قولى چولاق ئالىوشكا شامىل ئۈچ يارىدارنى ئۆلتۈرۈپ، بىر ياقلىق قىلدى. ئۇ بۇ يارىدارلارنىڭ يۈزىنى قاشاغا قارىتىپ قويۇپ، بىر - بىرلەپ چېپىپ تاشلىدى. كېيىن كازاكلار چېپىپ تاشلانغانلارنىڭ قېشىدا ئۇزاققىچە تويلىشىۋېلىپ، تاماكا چېكىشىپ، جەسەتلەرگە قاراپ تۇرۇشتى، ئۈچ جەسەتنىڭ تامامىنىڭ بەلگە - نىشانى ئوخشاش ئىكەن؛ گەۋدىسى كۆكرىگىدىن بېلىگىچە قىيپاش چېپىلىپ پارە قىلىنغان.

— ئۈچ ئادەمنى ئالتە ئادەم قىلدىم، — دەپ ماختىناتتى ئالىوشكا كۆزىنى قىسىپ، يۈزىنى دىرىلدەتتى.

كازاكلار ئۇنىڭغا خوشامەتكۈيلىق بىلەن تاماكا بېرىشىپ: ئۇنىڭ كىچىككىنە ھەندىلەكچىلىك كېلىدىغان مۇشتىغا، چەكمىنى كېرىپ تۇرغان كۆكرىگىنىڭ دۈمبەچىگىگە ئوچۇق ھۆرمەت نەزىرى بىلەن قاراپ قويۇشاتتى.

قاشانىڭ ئالدىدا، ئۈستىگە شىنېل يېپىپ قويۇلغان ھۆل ئاتلار دىر - دىر تىترەيتتى. كازاكلار ئاتلىرىنىڭ ئەيلىنى چىڭىتىۋاتاتتى. بەزىلىرى كوچا بېشىدىكى قۇدۇقنىڭ قېشىدا سۇنىڭ نۆۋىتىدە تۇرۇشاتتى. بىرمۇنچىلىرى ھېرىپ - چارچاپ، پۇتلىرىنى ئاران سۆرەپ ماڭغان ئاتلىرىنى يېتىلىشەتتى.

گىرىگورىي پىروخورنى ئېلىپ، يەنە بەش كازاك بىلەن ئالدىدا كېتىپ قالغان ئىدى. گويا كۆزىدىن تېڭىق لاتىسى ئېلىپ تاشلانغاندەك بولدى. ئۇ يەنىلا ئاتا كىيىمى بۇرۇنقى مەزگىلدىكىدەك، ئالەمنى يورۇتۇپ تۇرغان قۇياشنى، پاخال بېسىلغان يەر - دىكى ئېرىۋاتقان قارنى كۆردى، يېزىدىكى قۇشقاچلارنىڭ ئەتى

يىزىلىق چۇرۇقلاشلىرىنى ئاڭلىدى. يېقىنلاپ قالغان باھار كۈنى
لىرىنىڭ ئەڭ نەپىس ھىدىلىرىنى ھېس قىلدى. ھايات ئۇنىڭغا
قايتا باقتى، باققاندىمۇ يېقىندا تۈگۈلگەن قاندىن خىرىلەشكەن،
سولۇپ قېرىغان ھالىتىدە ئەمەس، بەلكى ئۆزىنىڭ كۈچسىز، ئال-
دامچى شاتلىقلىرى بىلەن تېخىمۇ خازىنىدار بولۇپ ناقتى. ئېرى-
گەن يەرنىڭ قارا باغرىدا ئېرىمەي قالغان بىر پارچە قار ھامان
كىشىنىڭ ھەۋىسىنى كەلتۈرۈپ، كۆزنى چاقىتىپ تۇرىدۇ...

38

قوزغىلاڭ كەلگۈندەك ئۆركەشلەپ، دېڭىز سۈيىدەك تېشىپ،
پۈتۈن دون بويىنى، دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى ئەتراپى 400
چاقىرىم كېلىدىغان دالا - ئايماقلارنى قاپلاپ كەتتى. 25 مىڭ
كازاك ئاتقا مىندى. يۇقۇرقى دون ئۆكرۈگىنىڭ يېزىلىرى 10
مىڭ پىيادە ئەسكەر چىقىرىپ بەردى.

ئۇرۇش ھازىرغىچە كۆرۈلۈپ باقمىغان بىر شەكىلنى ئالدى.
ئۇلارنىڭ دون ئارمىيىسى نوۋوچېركاسىنى ھىمايە قىلغان ھالدا،
ھەل قىلغۇچ ئېلىشىشتا ھازىرلىنىپ، دونېتسقا يېقىن يەردە فۇرون-
نى ئۆز قولىدا تۇتۇپ تۇراتتى. ئۇنىڭغا قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقان
8 - ۋە 9 - قىزىل ئارمىيىنىڭ ئارقا تەرىپىدە بولسا قوزغىلاڭ
ئەۋج ئېلىپ، دوننى ئىگەللەشتىن ئىبارەت قىيىن ۋەزىپىنى تې-
خىمۇ مۇرەككەپلەشتۈرۈۋەتتى.

ئاپرىل ئېيىدا، جۇمھۇرىيەت ھەربىي ئىنقىلاۋىي كومىتېتى

نىڭ ئالدىدا ئوچۇق بىر جىددى خەۋپ باش كۆتەرگەن ئىدى،
ئۇ بولسىمۇ قوزغىلاڭچىلار، نىڭ ئاقلارنىڭ ئۇرۇش سېپى بىلەن قور-
شۇلۇپ كېتىش خەۋپى ئىدى. قوزغىلاڭچىلار قىزىل ئارمىيە ئۇ-
رۇش سېپىنىڭ ئوچاستىكىسىنى ئارقا تەرەپتىن كېلىپ يەپ تۇ-
گىتىپ، ئاق دون ئارمىيىسى بىلەن بىرلىشىۋالغۇچە، قوزغىلاڭنى
قانداق بولمىسۇن باستۇرۇپ تاشلاش لازىم ئىدى. شۇڭا قوزغى-
لاڭنى باستۇرۇشقا ئەڭ ياخشى كۈچلەر يۆتكەپ كېلىنىشكە باشلى-
دى: بۇ تازىلاش سەپىرىگە قاتنىشىدىغان ئەسكەرلەر قاتارىغا
بالىلىق دېڭىزى بىلەن قارادېڭىز ماتروسلرىنىڭ كېسە كوماندې-
لىرى، ئەڭ ئىشەنچلىك پولكلار، برونىۋىك قوشۇنى كوماندېلىرى،
ئەڭ قەيسەر ئاتلىق ئەسكەرلەر قىسىملىرى قوشۇلدى. 8000 مىل-
تىقلىقتىن ئىبارەت جەڭگىۋار بوگۇچار دىۋىزىيىسىنىڭ ساقمۇ
ساق بەش پولىكى فۇروننتىن قايتۇرۇۋېلىندى، بۇلاردا بىرنەچچە
توپچىلار باتارىيىسى ۋە 500 پىلىموت سار ئىدى. ئاپرېل ئېيى
ئىچىدە، قوزغىلاڭچىلار ئۇرۇش سېپىنىڭ كازانىسىكى ئوچاستىكى-
سىدا رەزەن ۋە تامبوف ھەربى مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى پىداكارانە
قەھرىمانلىق بىلەن ئۇرۇش ئېلىپ بارغان ئىدى، كېيىنرەك پۈتۈن
رۇسىيە مەركىزىي ئىجرائىيە كومىتېتى ئوفىتسېرلەر مەكتىۋىنىڭ
ھەربى قىسىملىرى كەلدى، شۇمىلىنىسكايا بوسۇغىسىدا قوزغىلاڭچى-
لار بىلەن لاتىش مەرگەنلىرى ئېلىشتى.

كازاكلار قورال - ياراق، ئوق - دورا يېتىشمەسلىگىدىن
ھاسىراپ قالغان ئىدى. دەسلەپتە مىلىتىقلارنىڭ سانى يېتەرلىك
ئەمەس ئىدى، ئوقلىرىمۇ تۈگەپ قالدى. بۇلارنى قانلارنىڭ بەدە-
لىگە قولغا كەلتۈرۈش لازىم ئىدى، ئاتاكا بىلەن ياكى كېچىلىك
تۇيۇقسىز ھۇجۇم بىلەن تارتىۋېلىش كېرەك ئىدى. تارتىپمۇ ئېلىش

شى. ئاپرېلدا قوزغىلاڭچىلاردا مىلتىقلارنىڭ سانى تولۇقلىنىپ قالدى، ئالتە ئاتارىيە ۋە 150 كە يېقىن پىلىموت بار بولدى. قوزغىلاڭ يېڭى باشلانغان چاغدا ۋېشېنسكايانىڭ فورال ئامبىرىدا بەش مىليون قۇرۇق مىشەك قالغان ئىدى. ئوكۇرۇڭلۇق سوۋېت ئەڭ ئۇستا تۆمۈرچىلەرنى، سېلىسارلار ۋە مىلتىقچىلارنى سەپەرۋەر قىلدى. ۋېشېنسكايدا ئوق قۇيىدىغان كارخانا قۇرۇلدى، ئەمما قوغۇشۇن يوق بولغانلىقتىن، ئوق قۇيۇشقا چارسىز قېلىشتى. شۇندىن كېيىن ئوكۇرۇڭ سوۋېتنىڭ چاقىرىغى بىلەن ھەممە يېزىلاردا قوغۇشۇن بىلەن مىس يىغىۋېلىش باشلاندى. ھور تۈگمىنىدىكى قوغۇشۇن ۋە بابىت زاپاسلىرىنىڭ ھەممىسى ئېلىندى. ئاتلىق چاپارمەنلەر يېزىمۇ يېزا يۈرۈپ تۆۋەندىكى قىسقىچە مۇراجەتنامىنى تارتىشتى:

«سىزلىرىنىڭ ئەللىرىڭىزلاردا، ئوغۇللىرىڭىزلاردا ۋە ئاكا - ئۆكلىلىرىڭىزلاردا ئاتىدىغان ھېچنەمە يوق. ئۇلار لەنىتى دۈشمەندىن ئوقلارنى تارتىۋالسا، شۇ چاغدىلا ئاتالايدۇ. ئۆيۈڭلاردىكى ئوق قويۇشقا يارايىدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى تاپشۇرۇپ بېرىڭلار! شامالدۇرغۇچىلاردىكى قوغۇشۇن ۋە ئۇلارنى ئېلىڭلار».

بىر ھەپتىدىن كېيىن پۈتۈن ئوكۇرۇڭ بويىچە بىر مۇ شامال دۇرغۇچتا غەلۋىر قالمىدى.

«سىزلىرىنىڭ ئەللىرىڭىزلاردا، ئوغۇللىرىڭىزلاردا ۋە ئاكا - ئۆكلىلىرىڭىزلاردا ئاتىدىغان ھېچنەمە يوق... شۇنىڭ بىلەن خوتۇنلار يېزا سوۋېتلىرىگە مەيلى يارىسۇن، مەيلى يارىمىسۇن ھەممىنى ئېلىپ كېلىشكە باشلىدى، جەڭ بولۇۋاتقان يېزىلارنىڭ بالىلىرى

ئاملاردىن قوغۇشۇن ئوقلارنى كولاپ چىقىرىشاتتى، سىنارەت سۇ - ئۇقلىرىنى تېپىش مەقسىدىدە يەرلەرنى قازاتتى. ئەمما بۇ ئىش تىمۇ كەسكىن بىرلىك يوق ئىدى؛ ئۆيىدىكى ئەڭ ئاخىرقى ئۇشاق - چۈشەك نەرسىلىرىدىن ئايرىلىشنى خالىمىغان بەزىبىر كەمبەغەل خوتۇنلارنى قاماققا ئېلىپ، «قىزىللارغا ھېسداشلىق» قىلغانلىغى ئۈچۈن ئوكۇگقا ئەۋەتىپ بېرىشتى. تاتارىسكىغا ھەربى قىسمىدىن ئوتپوسكىغا كەلگەن سېمون چۈگۈن: «بايلار شامال دۇرغۇچىلارنى بۇزۇپ تاشلاۋەرسۇن، ئۇلارغا، ئېھتىمال، بۇنداق بۇزۇلۇشلاردىن قىزىللار قورقۇنچلۇقتۇر» - دەپ ئېھتىياتسىزلىق بىلەن ئېيتىپ قويغان بىر جۈملە سۆزى ئۈچۈن ئۇنى ھاللىق قېرىلار ئۇرۇپ، يۈز - كۆزىنى قانغا بويىۋەتتى.

قوغۇشۇن زاپاسلىرى ۋېسپىنسكايا كارخانىلىرىدا ئېرىتىلدى، ئەمما نىكېل پوستى يوق ئوقلارمۇ شۇ يەردە ئېرىتىلدى. قولدا ياسالغان ئوقنى ئاتقاندا مىلىقنىڭ ئاغزىدىن كىچىككىنە ئېرىگەن قوغۇشۇن پارچىسى ھالىتىدە ئۇچۇپ چىقاتتى - دە، ئۇچۇش داۋامىدا سەت چىقىرايتتى، ئەمما 100، 120 سارجىن يىراقلىقتىكى نىشانغىلا تېگەتتى. شۇنداق بولسىمۇ، بۇنداق ئوق تەككەن جاراھەتلەر ئىنتايىن ئېچىنىشلىق بولاتتى. قىزىل ئەسكەرلەر ئىشنىڭ ماھىيىتىنى بىلگەندىن كېيىن بەزىدە كازاكلارنىڭ چارلىغۇچىلىرىغا يېقىن كېلىپ: «قوڭغۇزلارنى ئوق دەپ ئېتىۋاتىسىلەر... تەسلىم بولۇڭلار، بەزىبىر سىلەرنى بىتچىت قىلىپ تاشلايمىز!» - دەپ ۋاقىرىشاتتى.

35 مىڭ قوزغىلاڭچىلار بەش دىۋىزىيىگە ۋە ساناققا 6 - ئورۇندا تۇرىدىغان يەنە بىر مۇستەقىل بىرىگادىغا بۆلۈنگەن ئىدى. يېگوروف قوماندانلىغى ئاستىدىكى 3 - دىۋىزىيە

مېشكوۋىسكايا — سېتراكوف — ۋىترا ئوچاستىكىسىدا ئۇرۇش قىلىۋاتاتتى. كازانسكايا — دونىتسكوي — شۇملىنسكايا ئوچاستىكىسىنى 4 - دىۋىزىيە ئىگىلەپ تۇراتتى. بۇ دىۋىزىيىگە كۆرۈنۈشتە قاپىغىدىن قار ياغىدىغان، جەڭدە چاققان ۋە قىلىچۋاز، مۇئاۋىن خورۇنجى، كوندرات مېدۋېدېۋ باشچىلىق قىلاتتى. 5 - دىۋىزىيە سىلاشچېۋىسكايا — بۇكانوۋىسكايا فۇرونتىدا ئۇرۇش قىلىۋاتاتتى، بۇ دىۋىزىيىنىڭ قوماندانى ئۇشاكوف ئىدى. يېلانىسكايا كەنتىنىڭ يېزىلىرىدا — ئۇست — خوپېرسكايا — گورباتوف ئۇرۇش سېپىدە ۋاخىمىستىر مېركولوف ئۆزىنىڭ 2 - دىۋىزىيىسى بىلەن سوقۇشۇۋاتاتتى. 6 - مۇستەقىل بىرىگادىمۇ شۇ يەردە ئىدى. بۇ مۇستەھكەم قۇرۇلغان بىرىگادا بولۇپ، ئادەم چىقىمى دىيەرلىك يوق ئىدى، چۈنكى بۇنىڭغا مۇئاۋىن خورۇنجى ئۇنۋانىدىكى ماكساپېۋلىك كازاك بوگاتىرېۋ قوماندانلىق قىلاتتى، بوگاتىرېۋ ئويلاپ ئىش قىلىدىغان، ئېھتىياتچان ئادەم ئىدى، ئۇ ھېچقاچان تەۋەككۈلچىلىك قىلمايتتى ۋە ئادەملەرنى ئورۇنسز چىقىمغا ئۇچراتمايتتى. مېلىنخوف گىرىگورىي ئۆزىنىڭ 1 - دىۋىزىيىسىنى چىردەرياسى بويلاپ ئورۇنلاشتۇرغان ئىدى. ئۇنىڭ ئوچاستىكىسى ئالدىنقى ماڭىلاي ئوچاستىكا ئىدى، شۇڭا فۇرونتتىن ئايرىلىپ چىققان قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى جەنۇبتىن كېلىپ، ئالدى بىلەن شۇنىڭغا سوقۇلاتتى، شۇنداق بولغانلىقتىن، ئۇ يالغۇز دۈشمەننىڭ ھۇجۇمىنى قايتۇرۇپلا قالماستىن، بەلكى ئاساسى ئاجىزراق بولغان 2 - دىۋىزىيىگە پىيادە ۋە ئاتلىق بۆلۈنمىلەرنى يۆتكەپ ياردەم بېرەلەيتتى.

قوزغىلاڭ خوپېر ۋە ئۇست — مېدۋېدېتسا ئوكرۇگلىرىنىڭ كەنتلىرىگە كېڭىيەلمىدى. ئۇ يەردىمۇ غۇلغۇلا كۆتىرىلىپ باقتى، ئۇ يەردىمۇ چاپارمەنلەر كېلىپ، كازاكلارنى قوزغىتىش ئۈچۈن

بوزولۇڭغا ۋە يۇقۇرقى خوپىرغا ئەسكەر ئەۋەتىشنى ئۆتۈنگەن بولدى،
لېكىن قوزغىلاڭچىلار قوماندانلىقى يۇقۇرقى دون ئوكىرۇڭنىڭ
چېگىرسى دائىرىسىدىن چىقىشقا يېتىنالمىدى، چۈنكى خوپىرلىقلار -
نىڭ ئاساسىي كۆپچىلىكى سوۋېت ھاكىمىيىتىنى قوللايدىغانلىقىنى
ۋە قولغا قورال ئالمايدىغانلىقىنى بىلەتتى. چاپارمەنلەرنىڭ ئۆزى -
مۇ بۇ ئىشنىڭ ئۇتۇق قازىنىشىنى جەزىم قىلالىمىدى، ئۇلار گەپنىڭ
راستىنى ئېيتىپ، يېزىلاردا قىزىللاردىن نارازى بولغۇچىلار ئانچە
كۆپ ئەمەسلىكىنى، خوپىر ئوكىرۇڭنىڭ خىلۋەت بۇلۇڭ - پۇشقا -
لىرىدا قالغان ئوفىتسېرلەر يوشۇرۇنۇپ يېتىپ، قوزغىلاڭغا ھېسداش
لىق قىلىدىغان يېتەرلىك كۈچلەرنى ئۇيۇشتۇرالمىدا تىقنىلىشىنى،
چۈنكى فۇرونتچىلار يا ئۆيدە، يا بولمىسا قىزىللار بىلەن بىللە
ئىكەنلىكىنى، قېرىلارنى بولسا موزايغا ئوخشاش كىچىك ئامبار -
لارغا سولاپ قويغانلىقتىن، ئۇلاردا بۇرۇنقىدەك كۈچ - مادارمۇ،
نوپۇز - ئېتىۋارمۇ يوق ئىكەنلىكىنى بايان قىلدى.

جەنۇبتا، ئوكراينىلار ئولتۇراقلاشقان رايونلاردا قىزىللار
ياشلارنى ھەربىلىككە سەپەرۋەر قىلغان ئىدى، شۇڭا بۇلار جەڭگى -
ۋار بوگۇچار دېۋىزىيىسىنىڭ پولكىلىرىغا قوشۇلۇپ، قوزغىلاڭچىلار -
غا قارشى ئىنتايىن جانبازلىق بىلەن ئۇرۇش ئېلىپ بېرىۋاتاتتى.
قوزغىلاڭ يۇقۇرقى دون ئوكىرۇڭنىڭ چېگىرسى دائىرىسىدىلا بې -
كىلىپ قالدى. شۇڭا قوزغىلاڭچىلار قوماندانلىقىدىن تارتىپ
ھەممەيلەنگە شۇ نەرسە بارغانسېرى ئايدىڭلىشىپ قالغان ئىدىكى،
ئۇلارغا ئەمدى تۇغۇلغان ئۆي - ماكانلىرىنى ئۇزاققىچە مۇداپىئە
قىلىشقا توغرا كەلمەيتتى، مەيلى بالدۇر، مەيلى كېيىن بولسۇن،
قىزىل ئارمىيە دونېتسكىن قايتىپ كېلىپ، قوزغىلاڭنى باستۇرۇپ
تاشلايتتى.

18 - مارتتا، كودىنوف گىرىگورىي مېلبخوفنى ۋېشېنسكىغا ياغا كېڭەش مەجلىسىگە چاقىردى. گىرىگورىي دىۋىزىيىگە قوماندانلىق قىلىشنى ئۆزىنىڭ مۇئاۋىنى رەبىچىكوفقا تاپشۇرۇپ، سەھەرلەپ ئۆزىنىڭ بىر نەۋكىرى بىلەن ئوكرۇگقا يولغا چىقتى.

شىتاپقا ئۇ دەل شۇنداق پەيتتە كىرىپ كەلدىكى، بۇ چاغدا كۇدىنوف ئالېكسىيېۋىسكايا كەنتىدىن كەلگەن بىر چاپارمەن بىلەن سافونوفنىڭ ئىشتىراكىدا مۇزاكىرە ئېلىپ بېرىۋاتاتتى. كودىنوف يېزىق ئۈستىلىنىڭ يېنىدا مۈكچىيىپ ئولتۇرۇپتۇ، ئۇ، قۇرۇق ئۈستىخان بولۇپ قالغان قارامتۇل بارماقلىرى بىلەن كاۋكازچە كەمىرىنىڭ ئۈچىنى ئويىناپ، تالاي كېچىنى ئۇيقۇسىز ئۆتكۈزگەن ئىششىق كۆزلىرىنى يۇقۇرى كۆتەرمەستىن، ئۇدۇلىدا ئولتۇرغان كازاكتىن گەپ سوراۋاتاتتى:

— خوش، سىلەر ئۆزەڭلارچۇ؟ سىلەر قانداق ئويلايسىلەر؟
— بۇ ئىش، بىزگىمۇ، ئەلۋەتتە... ئۆزىمىزگىمۇ نازا ئەپ كەلمەيدىغاندەك تۇرىدۇ... باشقىلارنىڭ نىمە دەيدىغانلىغىنى، قانداق ئويلايدىغانلىغىنى كىم بىلىدۇ. بۇ يەردە خەلقنىڭ قانداقلىغىنى بىلەمسەن؟ قورقۇشىدۇ. قىلىشنى خالايدۇ، ئەمما قورقۇشىدۇ...

— «خالايدۇ!»، «قورقۇشىدۇ!» — كودىنوف ئاچچىغى بىلەن تاتىرىپ، ۋاقىرىۋەتتى — دە، ئولتۇرغان يېرىگە چوغ سېپىپ قويغاندەك، ئورۇندۇقتا تىپىرلاپ ئولتۇرالماي كەتتى. سىلەرنىڭ ھەممەڭلارچۇ نازىنى قىزغا ئوخشايسىلەر! ھەم قورقىمەن، ھەم يۈرىگىم پۈكۈلدايدۇ، ھەم ئاپام رۇخسەت قىلمايدۇ. بەس ئەمدى، سەن ئۆز كەنتىڭ ئالېكسىيېۋىسكاياغا جۈنە، فېرىلىرىڭغا ئېيت،

سىلەر ئۆزەڭلار باشلىماي تۇرۇپ، بىز سىلەرنىڭ ئايماققا ۋىزىۋوت
ئەۋەتمەيمىز. مەيلى، قىزىللار سىلەرنى بىر - بىرلەپ دارغا
ئاسسۇن!

كازاكنىڭ قىپ - قىزىل قولى ۋالىلداپ تۇرغان تۈلكە
قۇلاقچىسىنى گەجكىسىگە ئارانلا سۈرۈپ قويدى. باھار سۈيى ئې-
رىقلاردا تاراملاپ ئاققاندىك، پېشانىسىدىكى قورۇقلاردىن تەر
شىددەت بىلەن قۇيۇلاتتى. قىسقا ئېقىش كىرىپكىلىرى پات - پات
پىرىلدايتتى، كۆزلىرى كۈلۈمسىرەپ، ئەيىپكارلارچە قاراپ
تۇراتتى.

— بۇ، ئەلۋەتتە، سەنلەرنى بىزنىڭ قېشىمىزغا ۋابا ھەپ
دەپ كېلىدۇ. ئەمما بۇ يەردە ھەممە ئىش يېڭىلا باشلاندى. بۇ
باشلىنىش ئالتۇن ئاقچىدىن قىممەت...

بۇ پاراخۇغا دىققەت بىلەن قۇلاق سېلىپ تۇرغان گىرىگورىي
بىر چەتكە سۈرۈلدى، ئەيلەنگەن كالتە جۇۋا كىيگەن، ئوتتۇرا
بوي، قارا بۇرۇتلۇق بىر ئادەم كارىدوردىن خانىغا ئىشكىنى قاق
ماستىلا كىرىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ بېشىنى ئېگىپ، كودىنوف بىلەن
سالاملاشتى - دە، شىرەنىڭ قېشىغا كېلىپ ئاپپاق قولى بىلەن
مەڭزىنى تىرەپ ئولتۇردى. شىتاپتىكىلەرنىڭ ھەممىسىنى يۈز -
چىرايىدىن بىلىدىغان گىرىگورىينىڭ بۇ ئادەمنى 1 - فېتىم كۆرۈ-
شى ئىدى، شۇڭا نىكىلىپ قاراپ قالدى. شامال تەگمىگەن ۋە
ئاپتاپ چاقمىغان بولسىمۇ، قارىراق كەلگەن نازۇك چى-
رايى، قولىنىڭ يۇمشاق ئاڧلىغى، زىيالىلارچە تەقى - تۇرقى -
بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ يەرلىك ئادەم ئەمەسلىكىنى بىلدۈرۈپ
تۇراتتى.

كودىنوف كۆزلىرى بىلەن ناتونۇش ئادەمنى كۆرسىتىپ

گىرىگورىيغا مۇراجەت قىلدى،

— ئونۇشۇپ قوي، مېلىخوف! بۇ — يولداش گېئورگىندى بولىدۇ. ئۇ... — دىدى، سۆز ئاپالماي قالدى، ئۇ كەمىرىدىكى قارىيىپ كەتكەن كۈمۈش بىزەكلىرىنى قولى بىلەن ئايلاندۇرۇپ، ئورنىدىن تۇردى — دە، ئالبېكسىيېۋسكايا كەنتىنىڭ چاپارمېنىگە مۇنداق دىدى، — خوش، سەن يېزىداش ئەمدى بارغىن. ھازىر بىزدە ئىشلار تولۇپ يېتىپتۇ، سەن ئۆيۈڭگە قايتىپ، مېنىڭ سۆزلىرىمنى تېكىشلىك ئادەملەرگە يەتكۈز.

كازاك ئورۇندۇقتىن تۇردى. يالقۇندەك قىزغۇچ، قارا قىلىق تۈلكە قۇلاقچىسى تورۇسقا تاقىشىپ قالاي دىدى. كازاكنىڭ يورۇقنى توساپ تۇرغان كەڭ يەلكىسىدىن ئۆيىنىڭ ئىچى بىردىنلا كىچىكلەپ تارىيىپ قالدى.

ياردەم سوراپ كەلگەنىدىكى؟ — دەپ سورىدى گىرىگورىي، كاۋكازلىق بايا قول ئېلىشىپ كۆرۈشكەندە ئالغىنىدا قېپقالغان ئۆچمەنلىكنىڭ تەسىرىنى ھامان ھېس قىلىپ.

— ھە — ھە! ياردەم سوراپ، ئەمما كۆرۈۋاتىسەنغۇ، نەتىجىسى قانداق بولۇۋاتقانلىغىنى... — كازاك گىرىگورىيغا شادىمان قاپرىلىپ، كۆزلىرى بىلەن ئۇنىڭدىن مەدەت ئىزلىگەندەك بولدى، قۇلاقچىسىنىڭ رەڭگى بىلەن قىزارغان يۈزى شۇنچىلىك پەرىشان، شۇنچىلىك تەرگە پاتقان ئىدىكى، ھەتتا ساقلىغا ۋە سالىپ يىپ نۇرغان سېرىق بۇرۇتغا ئوشاق موچاق سېپىلىگەندەك ئىدى.

— سوۋېت ھاكىمىيىتى سىلەرگىمۇ ياقىمىدىمۇ؟ — دەپ كەپ سوراشنى داۋاملاشتۇردى گىرىگورىي، كودىنوفنىڭ بىناقەت

بولۇۋاتقانلىغىنى بايقىمىغان بولۇۋېلىپ.

— بۇ ھاكىمىيەت، بۇرادەر، ھازىرچە ھېچ نەرسە ئەمەس، —
دىدى بوم ئاۋاز بىلەن كازاك مۇلاھىزە كارانە، — ئەمما بۇنىڭدىن
كېيىن يامان بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيمىز.

— سىلەرنىڭ ئۇ يەردە ئادەم ئېتىش ئىشلىرى

بولدىمۇ؟

— ياق، خۇدا ساقلىسۇن! بۇنداق ئىشنى ئاڭلىمىدۇق.

ئەمما شۇنى دەپ قويايىكى، ئاتلىرىمىزنى، ئاشلىقلىرىمىزنى ئېلىپ
كېتىشتى، خوش ئەلۋەتتە، قارشى سۆز قىلىپ قويغان خەلقنى قام-
دى. قىسقىسى، ھەممىنىڭ كۆزىدە ۋەھىمە.

— ئەگەر سىلەرگە ۋېشىنىسكا يالىقلار بارسا، فوزغلاتتىڭ.

لارمۇ؟ ھەممىڭلار قوزغىلاڭغا قاتنىشاتتىڭلارمۇ؟

كازاكىنىڭ ئاپتاپتا ئالتۇن يالىتىلغاندەك تۈسكە كىرگەن
كىچىككىنە كۆزلىرى قۇۋۇلۇق بىلەن قىسىلىپ گىرگورىينىڭ
كۆزلىرىدىن لىككىدە ئاخرالدى - دە، شۇ ئاندىلا ئوي - پىكىردىن
چوڭقۇر قورۇق تارتقان پېشانىسىگە قۇلاقچىسى سېرىلىپ
چۈشتى.

— ھەممە ئادەملەر ئۈچۈن قانداق بىر نەرسە دىگىلى

بولىدۇ؟ ... ھەي، ئەمما ئىگىلىك ئىشلىرىنى ئېلىپ بېرىۋاتقان
كازاكلار، ئەلۋەتتە، قوللاپ - قۇۋۋەتلىگەن بولاتتى.

— ئىگىلىك ئىشلىرىنى ئېلىپ بارمايدىغان كەمبەغەللەرچۇ؟

باياتىدىن بېرى بۇ كازاكىنىڭ كۆزلىرىنى شۇنچە قىلىپ

تۇتالماي كەتكەن گىرگورىي، ئەمدى ئۇنىڭ ھەيران قالغان
ياش بالىدەك توغرىلا قارىغان نەزىرىگە دۇچكەلدى.

— ھىم! ... ھورۇنلار نىمە پايدا تاپىمەن دەپ قوزغىلاڭغا

قاتنىشىدۇ؟ بۇ ھاكىمىيەت ئۇلارغا تازا باپ چۈشكەنغۇ!

— ئۇنداق بولسا، نىمە دەپ كەلدىڭ، شەيتاننىڭ شىرتى

گى؟ — كودىنوف ئەمدى غەزىۋىنى باسالماي ۋاقىراپ كەتتى.

ئاستىدىكى ئورۇندۇق ئۇزاققىچە غىچىرىلىدى، — ئۇنداق بولسا

سەن بىزنى تەۋرىتىش ئۈچۈن كەلدىڭمۇ؟ سىلەرنىڭ ئۇ يەردىكى

لىرىنىڭ ھەممىسى بايلارمۇ؟ ئەگەر بىر يېزىدا ئىككى — ئۈچ ئا-

ئىلىلا فولغا فورال ئالسا، ئۇنى قانداق قوزغىلاڭ دىگىلى بولىدۇ؟

يوقال بۇ يەردىن! كەشكىنى توغرىلا دەۋاتىمەن ساڭا! قىزىل

خوراز تېخى قۇيرۇغۇڭلاردىن چوققىنى يوق، چوقۇشقا باشلىغان

بولسا، ئۇ چاغدا بىزنىڭ ياردىمىمىزسىزمۇ ئۇرۇش باشلىغان

بولاتتىڭلار! كىشىنىڭ ئارقىسىدا يۈرۈپ كۈن كەچۈرۈشنى ئادەت

قىلغان نىمىلەرغۇ، سەن ئىتنىڭ بالىلىرى! سەنلەر مەشنىڭ ئۈستىدە

دە ئىسسىق تېرىقنىڭ ئىچىدە ياتساڭلار بولدى ... قېنى، كەت

دىگەندىن كېيىن كەت! سەندەك شەيتانغا قاراشتىن تويدۇم!

گىرىگورىي قاپىغىنى تۈرۈپ، ئارقىسىغا ئۆرۈلدى. كودىنوف

نىڭ يۈزىدە بارغانسېرى ئاشكارا قىزىل داغلار پەيدا بولۇشقا

باشلىدى. گېئورگىدىزى بۇرۇننى تولغاپ، سىقىلىغاندەك ئىلىمەك

بۇرىنىنى پۇشۇلدىتىپ ئولتۇراتتى.

— ئۇنداق بولسا بوپتۇ، ئەپۇ سورايمىز. ئەمما سەن،

جانابى ئالى، چوقان كۆتەرمە، قورقۇتما، بۇ مەسلىھەت بىلەن

بولدىغان ئىش. مەن سىلەرگە قېرىلىرىمىزنىڭ ئىلتىماسىنى

يەتكۈزدۈم، سىلەرنىڭ جاۋابىڭلارنىمۇ ئېلىپ بارىمەن، ئەمما ۋاقىت

راشنىڭ ھاجىتى يوق! قاچانغىچە پراۋوسلاۋىيىلىكلەرگە ۋاقىرايسىز

لەر كىن؟ ئاقلار ۋاقىراشتى، قىزىللار ۋاقىراشتى، ھازىر مانا سەنىمۇ

ۋاقىراۋاتىسەن، ھەر كىم ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىغىنى كۆرسىتىدۇ، يەنە

تېخى چانغانى پۈكلەپ تاشلىغۇسى كېلىدۇ... ھەي، سېنى، دىخانچە
تۇرمۇش تاپان يالايدىغان قوتۇر قانجۇقنىڭ كۈنىگە چۈشۈپ
قالغان!...

كازاك قۇلاقچىسىنى قەھرى بىلەن باستۇرۇپ كىيىپ، دې-
ۋىدەك گەۋدىسى بىلەن كارىدورغا چىقتى - دە، ئىشكىنى ئاستا ياپتى؛
ئەمما كارىدوردا غەزىۋىنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرىپ، تاشقىرقى
ئىشكىنى شۇنداق قاتتىق ياپتىكى، تامنىڭ سۇۋاقلىرى بەش مىنۇت-
قىچە پولغا ۋە دەرەزە تەكچىلىرىگە چۈشۈپ تۇردى.

— ياپىرەي، بۇ مەخلۇق كەتتى! — كودىنوپ ئەمدى خوشال
كۈلۈمسىرەيتتى، بېلىدىكى كەمەرنى ئويىناپ قوياتتى، مىنۇتسىرى
كەيپى ياخشىلىنىپ باراتتى، — 1917 - يىلى باھاردا ئىستانسىغا كېتى-
ۋاتاتتىم، يەر ھەيدەيدىغان مەزگىل، پاسخا بايرىمى كۈنلىرى ئىدى.
ئازاتلىققا چىققان ياش كازاكلار يەر ھەيدىمەكتە، بۇ ئازاتلىقتىن
تازا كالىسى ئايلىنىپ، ھەممە يوللارنى ھەيدەشكە كىرىشىپتۇ، —
خۇددى ئۇلارغا يەر ئازدەك! توكنىسكى يېزىسىدا ئاشۇنداق يەر
ھەيدەۋاتقان بىر كازاكنى چاقىردىم، سايىۋەنلىك ھارۋام قېشىغا يې-
قىن كەلدى. «سەن، ئاقچى - كۆكچى نىمىشقا يولنى ھەيدەيسەن؟» —
دەپ سورىدىم، يىگىت قورقتى. «ئەمدى ھەيدىمەيمەن، — دېدى ئۇ، —
تۆۋەنچىلىك بىلەن ئەپۇ سورايمەن. ھەتتا تۈزلەپ بېرەي». مۇشۇ
ئۇسۇل بىلەن يەنە ئىككى - ئۈچىنى قورقۇتتۇم. گىراجېۋ يېزىسىنىڭ
نېرىسىغا ئۆتسەك، يەنە يولنى ھەيدەپ تاشلاپتۇ. شۇ يەردىلا بىر
ۋالاق تەككۈر قۇشنىڭ يېنىدا كېتىۋاتىدۇ. مەن ئۇنىڭغا ۋاقىرىدىم:
«ھەي، سۇياققا كەل!» يېقىن كەل. «يەرنى ھەيدەشكە نىمە ھەق-
قىڭ بار؟» ئۇ ماڭا يالت قىلىپ قارىدى، شۇنداق جەسۇر كازاك
يىگىتى ئىكەن، كۆزلىرى چاقىپ تۇرىدۇ، كېيىن ئۇ ئۈنچىقماستىن

كەينىگە بۇرۇلۇپ، ئۆكۈزلىرىنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كەتتى. يېتىپ بارغاندىن كېيىن ئۇ بويۇنتۇرۇقتىن بىرتال تۆمۈرنى سۇغۇرۇۋېلىپ، يەنە يۈگۈرۈپ قېشىغا كەلدى. ھارۋامنىڭ قانىتىدىن تۇتتى، پەلەم پەيگە چىقتى. «سەن قانچىلىك ئادەم ئىدىڭ، — دىدى ئۇ، — قاچانغىچە سىلەر بىزنىڭ فېنىمىزنى شورايسىلەر؟ بىر پەستە كاللاڭنى يەنچىپ تاشلىشىمى خالامسەن؟» ئۇ تۆمۈر بىلەن ئۇرۇش نىيىتىدە تۇرۇپتۇ. مەن ئۇنىڭغا: «نېمە بولدۇڭ، ئىۋان، مەن ساڭا چاخچاق قىلغانىم!» — دىدىم. ئۇ ماڭا: «مەن ھازىر ئىۋان ئەمەس، ئىۋان ئوسپوۋېچ، قوپاللىقنىڭ ئۈچۈن تۇمشۇغۇڭنى تۈزلۈپتىمەن!» — دىدى. ئىشەنسەڭ، ئاران قۇندۇدۇم. بايىقى نەرسىمۇ خۇددى شۇنداق: دەسلەپتە بۇرنىنى پۇشۇلدەتتى، باش ئېگىپ ئولتۇردى، ئاخىرىدا خۇلق چىقىرىپ كەتتى. خەلقنى مەغرۇرلۇق تەرسالاشقان.

— مەغرۇرلۇق ئەمەس، ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدا يۈزسىزلىك پەيدا بولۇپ، تېشىغا تېپىپ چىققان. يۈزسىزلىك قانۇنىي تۈسكە كىرگەن، — دىدى كاۋكازلىق پودپولكوۋنىڭ ۋەزىنىلىك بىلەن، ئاندىن ئېتىرازنى كۈتمەستىنلا بۇ پاراڭنى ئاياقلاشتۇردى، — كېڭەشنى باشلايلى، مەن پولكقا بۈگۈنلا يېتىپ بېرىۋالسام دېگەن ئىدىم.

كودىنوق تامنى تاقىلدەتتى:

— سافونوف! — دەپ توۋلىدى، ئاندىن گىرگورىيغا قاراپ دىدى، — سەنمۇ بىز بىلەن بول، بىللە كېڭەشەيلى، سەن «بىر ئەقىل ياخشى، ئىككى ئەقىل تېخىمۇ بەتتەر» دېگەن ماقالىنى بىلمەمسەن؟ بەختىمىزگە يولداش گېئورگىدى تاسادىپى ۋېشكىدا قېپقالدى، ئەمدى سىزگە ياردەم بېرىدۇ. بۈگۈنكى پولكوۋنىڭ ئۇنۋانىدا، باش ئاكادېمىيىنى پۈتتۈرگەن.

— سىز قانداق بولۇپ ۋېشېنسكايدا قالدىڭىز؟ — دەپ

سوردى گىرگورىي، نىمىشقىدۇ كۆڭلى سوۋۇپ، ئېھتىيات بىلەن.
— كېزىك بولۇپ قالدىم. شىمالىي فۇرونتتىن چېكىنىشكە
باشلىغان چاغدا، مېنى دۇداربۇسكى يېزىسىغا تاشلاپ كېتىشكەن
ئىدى.

— سىز قايسى قىسىمدا بولغان ئىدىڭىز؟
— مەنمۇ؟ ياق، مەن جەڭگىۋار سەپتىكى ئوفتسېر ئەمەسمەن.
مەن مەخسۇس گۇرۇپپىنىڭ شىتاۋىدا ئىدىم.
— قايسى گۇرۇپپىنىڭ؟ كېنېرال ستىكوفنىڭمۇ؟
— ياق...

گىرگورىي يەنە بىر نىمە سورىماقچى بولۇۋىدى، ئەمما
پودپولكوۋنىڭ گېئورگىدىزىنىڭ چىرايى جىددىلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ
سوتال سوراۋېرىش ئورۇنسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى - دە،
سۆزىنى يېرىم يولدا توختىتىپ قويدى.

كۆپ ئۆتمەي شىتاپ باشلىغى سافونوف، 4 - دىۋىزىيىنىڭ
كوماندېرى كوندرات مېدۋېدېۋ ۋە 6 - مۇستەقىل بىرىگادىيىنىڭ
كوماندېرى، قىزىل يۈز، ئاپپاق چىش مۇئاۋىن خورۇنجى بوگا -
تېرېۋ كېلىشتى. كېڭەش باشلاندى. كودىنوف يىغىلغانلارغا
قولدىكى مەلۇمات بويىچە فۇرونىلاردىكى ئەھۋال توغرىلىق
قىسقىچە خەۋەرلەرنى يەتكۈزدى. پودپولكوۋنىڭ بىرىنچى بولۇپ
سۆز قىلىشىنى ئۆتۈندى. ئۇ، ماسشتاۋى ئۈچ مىليون چاقىرىملىق
بىر خەرىتىنى شىرنىنىڭ ئۈستىگە ئاستا يېيىپ، سەل بايقىلىپ تۇرۇپ
يىدىغان ئۆز تىلىنىڭ تەلەپپوزى بىلەن راۋان ۋە ئىشەنچلىك
سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئالدى بىلەن مەن 3 - ۋە 4 - دىۋىزىيىلەرنىڭ بەزى
بىر رېزېرۋ قىسىملىرىنى مېلېخوف دىۋىزىيىسى بىلەن مۇئاۋىن

خورۇنجى بوگاتىرېۋنىڭ مۇستەقىل بىرىگادىسى ئىگىلەپ تۇرغان ئوچاستىكىغا يۆتكەشنى مۇتلەق زۆرۈر، دەپ ھېساپلايمەن. قولىمىزدىكى مەخپى مەلۇمات بويىچە ۋە ئەسىرلەردىن سوراق قىلىپ بىلگەنلىرىمىزدىن شۇ نەرسە ئىنتايىن روشەنكى، قىزىلار قوماندانلىقى دەل كامېنكا — كارگىنسكايا — بوكوۋسكايا ئوچاستىكىسىدا بىزگە شىددەتلىك زەربە بېرىشكە ھازىرلانماقتا. قاچقۇنلار بىلەن ئەسىرلەرنىڭ سۆزلىرىدىن شۇ نەرسە مەلۇم بولىدىكى، 9 - ئارمىيىنىڭ شىتاۋى 12 - دىۋىزىيىدىن ئېلىنغان ئىككى ئاتلىق ئەسكەر پىلوتىنى ۋە ئۈچ باتارىيە ھەم پىلوت كوماندانى بولغان بەش توساقچى ئەترەتنى ئوبلىۋا بىلەن موروزوۋسكايا دىن يولغا سالغان. تەخمىنەن مۆلچەرگە قارىغاندا، بۇ ئېيتىلغان قوشۇمچە كۈچلەر دۈشمەنگە 5،500 جەڭچى بېرەلەيدۇ. شۇنداق قىلىپ، ئا-دەم سانى ئۈستۈنلۈكى، شۈبھىسىز، شۇلار تەرەپتە بولىدۇ، قورال - يارات جەھەتتىكى ئۈستۈنلۈكنىڭ ئاشۇلار تەرەپتە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ ئولتۇرمىساقمۇ بولىدۇ.

ئاپتاپپەرەسنىڭ گۈلدەك ساپ - سېرىق قۇياش، دەرۋازە راملىرى كىرپىست شەكلىدە ئىرماش - چىرماش سىزىق بىلەن تولغان سېرى، جەنۇبتىن ئۆيىنىڭ ئىچىگە مارىلاپ قارايتتى. تاماكا تۇتۇنىنىڭ كۆكۈش بۇلۇتى تورۇسنىڭ ئاستىدا مىدىرلىماي لەيلەپ تۇراتتى. قولبالا تاماكىنىڭ ئاچچىق تۇتۇنى نەملىشىپ كەتكەن ئۆتۈك لەزنىڭ سېسىق پۇرىغى بىلەن ئارىلىشىپ، ئېرىپ تۈگەيتتى. تورۇسنىڭ بىر يېرىدە تاماكا تۇتۇنى بىلەن زەھەرلەنگەن بىر چۈنجان - جەھلى بىلەن غۇڭۇلدايتتى. گىرىگورىي ئۈگىدەپ، دەرۋازىگە قاراپ قويايتتى (ئۇ ئىككى كېچە ئۇدا ئۇخلايمىغان ئىدى)، قاپاقلىرى ئىشىشىپ، قوغۇشۇندەك ئېغىرلىشىپ كەتكەن، ئوت يېقىلىپ قى

ۋەتىنلەرنىڭ ئۆيىنىڭ ئىچىدە بەدىنىگە ئىسسىق ئۆتكەنسېرى ئۇيقۇمۇ قوشۇلۇپ ھۇجۇم قىلاتتى. دەريانى كەتكۈزگەن ھارغىنلىق ئۇنىڭ ئىرادىسى بىلەن ئېگىنى بوشاشتۇراتتى. دەريانىڭ سىرتىدا بولسا ئەتىيازنىڭ مەيىن شامىلى غۇر - غۇر سوقۇپ تۇراتتى، بازكى دۆ - گىنىڭ ئۈستىدە ئاخىرقى قار قىزغۇچ ياقىراپ، شولىسىنى چاچاتتى. دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى تېرەكلەرنىڭ ئۇچى شامالدا شۇنداق تەۋرىنەتتىكى، ئۇلارغا كۆزى چۈشۈش بىلەنلا گىرىگورىينىڭ قۇلىغىغا تىنىمىسىز غۇيۇلدىغان ئاۋاز ئاڭلانغاندەك بولدى.

پودپولوكوۋنىڭ شاۋۇلداپ چىققان ئېنىق ئۇنى گىرىگورىينىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلاتتى. گىرىگورىي پۈتۈن زېھنى بىلەن قۇلاق سالغانلىقتىن، بايىقى ئۇيقۇلۇق باش كاڭگىراش گويىا ئېرىپ كەتكەندەك، بىلىنمەستىن يوقىلىپ كەتتى.

— ... دۈشمەننىڭ 1 - دىۋىزىيە فۇرونتىدىكى ئاكتىپلىغىنى بوشاشتۇرۇپ، مىگۇلىنسكايا — مېشكوۋسكايا سىزىغى بويلاپ ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە بولغان قاتتىق ئۇرۇنۇشلىرى بىزنى سەگەك بولۇشقا مەجبۇر قىلىدۇ. مېنىڭ پەرىزىمچە... — شۇ يەرگە كەلگەندە، پودپولوكوۋنىڭ «يولداشلار» دىگەن سۆزىنى دىيەلمەي، تامىغى قېقىلىپ قالدى - دە، ئايالنىڭ قولىدەك ئاپپاق، سۈپ - سۈزۈك قولىنى ئەمدى جەھلى بىلەن شىلتىپ، ئاۋازىنى كۆتەردى، — قوماندان كودىنوف سافونوفنىڭ قوللىشى بىلەن، قىزىللارنىڭ مانېۋىرلىق ھەركەتلىرىنى راست دەپ بىلىپ، مېلىخوف ئىگەللەپ تۇرغان ئوچاستىكىنى ئاجىزلاشتۇرۇشقا قاراپ مېڭىپ، ئىنتايىن زور خاتالىق قىلماي يول قويۇۋاتىدۇ، ئەپۇ قىلىڭلار، جاناپلار! بىر يولى ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن دۈشمەننىڭ ئۆز كۈچىنى ئەتەي ئارقىغا تارتىپ تۇرۇشى — ئاللىقاچاندىن بۇيان مەلۇم بولۇپ كەلگەن ئىستراتېگىيە

يېنىڭ ئېلىپبە سىغۇ ...

— ئۇنداق بولسا مېلىخوققا زاپاس پولكىنىڭ كېرىكى يوق —
دەپ سۆزنى بۆلدى كودىنوف.

— نەق بۇنىڭ ئەكسىچە! مۇبادا دۈشمەن فۇرونتىنىڭ بىر
يېرىدىن يېرىپ ئۆتمەكچى بولسا، شۇ يەرنى توساش ئۈچۈن 3 —
دەۋرىيە زاپاس كۈچلىرىنىڭ بىر قىسمى قول ئاستىمىزدا بولۇشى
كېرەك.

— مېنىڭ زاپاس كۈچلىرىمنى كودىنوفقا بېرىش — بەرمەس
لىكىمنى كودىنوفنىڭ مەيدىدىن سوريغۇسى يوقتەك تۇرىدۇ، — دەپ
ئاچچىقى بىلەن سۆز باشلىدى گېرگورىي، — ئەمما مەن بەرمەي
مەن. بىر بۆلۈنمىنىمۇ بەرمەيمەن!

— ھەي، بۇ ئىش، بۇرادەر ...، — سافونوف كۈلۈمسىرىگەن
ھالدا بۇرۇتنىڭ سېرىق ئۇچلىرىنى سىلاپ تۇرۇپ، تاۋۇشىنى
سوزدى.

— بۇ يەردە «بۇرادەر» نىڭ كېرىكى يوق! بەرمەيمەن
گەپ تامام!

— ئۇرۇش ئوپېراتسىيىلىرى جەھەتتە ...

— سەن ماڭا ئۇرۇش ئوپېراتسىيىلىرى توغرىلىق سۆز ئاچما.
مەن ئۆز ئوچاستىكام ۋە ئۆز ئادەملىرىم ئۈچۈن جاۋاپكارمەن.
كۈتۈلمىگەندە يۈز بەرگەن بۇ تالاشنى پودپولىكوۋنىڭ گېپ
ئورگىندىزى توختىتىپ قويدى. ئۇنىڭ قولىدىكى فېزىل فېرىنداش
خەۋپ ئاستىدا قالغان ئوچاستىكىنى نۇقتا سىزىقلار بىلەن بەلگە
قويۇپ كۆرسەتتى، شۇنىڭ بىلەن كېڭەشكە قاتناشقۇچىلارنىڭ
باشلىرى خەرىتىنىڭ ئۈستىگە زىچىچىدە يېپىرىلغاندا، ھەممىگە شۇ
نەرسە ئېتىراز قىلىپ بولمايدىغان دەرىجىدە چۈشىنىشلىك بولۇپ

قالدىكى، قىزىلار قوماندانلىقى تەييارلاۋاتقان ھۇجۇم، ھەقىقەتەنمۇ دونېتسكا ئەڭ يېقىن ۋە قاتناش - ئالاقە جەھەتتە ئەڭ پايدىلىق بولغان جەنۇبىي ئوچاستىكىدىلا باشلىنىشى مۇمكىن ئىكەن.

كېڭەش بىر سائەتتىن كېيىن ئاياقلاشتى. بەدقاپاق، بۆرە چىراي ۋە بۆرە مىجەز، چالا ساۋات كوندرات مېدۋېدېۋ، كېڭەشتە ئۈندىمەي ئولتۇرۇپ، ئاخىرغا كەلگەندە، ھەممەيلەنگە يەنىلا شۇنداق ھومىيىپ قاراپ، مۇنداق دېدى:

— ياردەملىشىش توغرا كەلسە، بىز مېلىخوفقا ياردەملىشىمىز. ئارتۇق ئادەملىرىمىز بار. پەقەت بىرلا ئوي - پىكىر ئارام بەرمەيدۇ، لەنتى! ئەگەر بىزنى ھەممە تەرەپتىن قىسماققا ئېلىشقا باشلىسا، ئۇ چاغدا نەگە تىقىلىدىغان گەپ؟ ھەممىمىزنى بىر يەرگە قاپسىۋالسا، كەلكۈن سۇنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر كىچىك ئارالغا يىغىلىپ قالغان سۇ يىلانلىرىنىڭ ئەھۋالىغا چۈشۈپ قالىمىز.

— سېرىق باش يىلانلار سۇ ئۈزۈشنى بىلىدۇ، ئەمما بىزنىڭ ئۈزۈپ بارىدىغان يېرىمىزمۇ يوق! — دەپ قاقاقلاپ كۈلدى بۈكاتىرېۋ.

— بىز بۇ توغرىلىق ئويلىغان، — دېدى ئويچانلىق بىلەن كودىنوف، — نىمە چارە، ئەگەر گۈلدۈرلەپ كېلىشىسە، قورال تۈشۈشنى بىلىمەيدىغانلارنىڭ ھەممىسىنى تاشلايمىز، بالا - چاقىلىرىمىزنى تاشلايمىز، ئاندىن جەڭ بىلەن دونېتس تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىمىز. بىزنىڭ كۈچىمىز ئاز ئەمەس، 30 مىڭ.

— بىزنى كادېتلار قوبۇل قىلامدۇ؟ ئۇلارنىڭ يۇقۇرقى دونلۇقلارغا ئاچچىقى بار.

— مىكىيان ئۇۋىسىدا. ئەمما تۇخۇم... بۇ توغرىلىق سۆز-
لىشىپ تۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق، — دىدى گىرىگورىي. ئارقىدىنلا
شەپكىسىنى كىيىپ كارىدورغا چىقتى. ئىشكىتىن ئۇ گېئورگىزنىڭ
خەرىتىسى شىتلىدىتىپ قاتلاپ، مۇنۇ بەرگەن جاۋاۋىنى ئاڭلاپ
قالدى:

— ۋېشېنسكايا لىقلار ۋە ئومۇمەن قوزغىلاڭچىلار بۇندىن
كېيىنمۇ بولشېۋىكلەر بىلەن ئاشۇنداق قەھرىمانلارچە كۈرەش قىلىپ
ۋەرسە، دون بىلەن رۇسىيە ئالدىدىكى گۇنايىنى يۇيىدۇ...

«ئاغزىدا شۇنداق دەيدۇ، ئەمما ئىچىدە كۈلىدۇ، گېزەندە!» —
دەپ ئويلىدى گىرىگورىي ئۇنىڭ سۆز ئاھاڭىغا قۇلاق سېلىۋېپ
تىپ، گىرىگورىي، ۋېشېنسكايا دا تۇيۇقسىز پەيدا بولۇپ قالغان
ئاشۇ ئوفىتسېر بىلەن ئەڭ دەسلەپ ئۇچراشقاندا ھېس قىلىنىدەك،
قانداقتۇ بىر ۋەھىمە ۋە سەۋەپسىز غەزەپلىنىشنى يېڭىۋاشتىن ھېس
قىلدى.

شىتاپنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا ئۇنى كودىنوف قوغلاپ يەت-
تى. ئۇلار بىر دەم ئۇنچىقماي مېڭىشتى. فىغ يۇقۇندىلىرى چېچىپ-
لىپ تۇرغان مەيداندا شامال توختاپ سۇنىڭ بېتىنى چىمىرلىتات-
تى. كەچ كىردى، يازدىكىدەك يۇمۇلاق — ئېغىر ئاق بۇلۇتلار جەنۇپ-
تىن ئاققۇدەك سىلىق ئۇزۇپ ئۆتەتتى. قار ئېرىگەن يەرنىڭ نەم
پۇرىغى ھاياتبەخش ۋە يېقىملىق ئىدى. قاشانىڭ يېنىدا يالىڭاچ-
لىنىپ قالغان ئوتلار كۆكەرگەن، ئەمدىلىكتە شامال ھەقسەتەنۇ
دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدىن تېرەكلەرنىڭ غۇۋۇلىدىغان ئاۋازىنى ئۇ-
چۇرۇپ كېلەتتى.

— دوننىڭ مۇزلىرى تېز ئارىدا سۇنىدۇ، — دىدى كودىنوف
يۆتىلىپ قويۇپ.

— ھە — ئە.

— كىم بىلىدۇ ... تاماكا چەكمەي تۈگىشىدىغان ئوخشايمىز.
بىر ئىستاكان قول تاماكىسى — ھازىر كېرىننىڭكى ئاقچىسىغا 40
سوم.

— سەن مۇنۇنى سۆزلىگەنە، — كىرىگورىي مېڭىۋېتىپ ئۇ-
نىڭغا قايرىلدى — دە، كەسكىنلىك بىلەن سورىدى، — ھىلىقى چېر-
كەسى ئوفىتسېر سېنىڭ قېشىڭدا نىمە قىلىدۇ؟

— گېئورگىدىزمۇ؟ ئۇرۇش ئوپېراتسىيىلىرى باشقارمىسىنىڭ
باشلىغى، كاللىسى ئىشلەيدۇ، شەيتاننىڭ پىلانلىرىمىزنى ئاشۇ
تۈزىدۇ، ئىستىراتېگىيە جەھەتتە ئۇ ھەممىمىزنى بېسىپ چۈشىدۇ.
— ئۇ دائىم ۋېشكىدا تۇرامدۇ؟

— يا — ۱ — ق ... بىز ئۇنى چېرنوۋىسكى پولكىنىڭ كار-
ۋان ئەترىدىگە مەسئۇل قىلىپ بېكىتتۇق.

— ئۇنداق بولسا ئۇ ئىشلارنى قانداق كۈزىتىپ بارىدۇ؟
— بىلىسەڭ مۇنداق: ئۇ پات — پات كېلىپ تۇرىدۇ، ھەر
كۈنى دىگۈدەك.

— شۇنداق ئىكەن، ئۇنى نېمىشقا ۋېشكىغا ئالمايسىلەر؟ —
دەپ كۈچىلاپ سورىدى كىرىگورىي.

كودىنوف، ھامان يۆتىلىپ، ئاغزىنى قولى بىلەن توساپ،
خالا — خالىماس جاۋاپ بەردى:

— كازاكلارنىڭ ئالدىدا ئوڭايسىز، كازاكلارنىڭ قانداقلىغىنى
ئۆزەڭ بىلىسەنغۇ، بۇرادىرىم؟ «ئەنە، ئوفىتسېرلەر يېغىپ كەتتى،
ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆز غېمى بىلەن يەنىلا پاكونلۇقلار ...» —
دېيىشىدۇ. بېجى باشقا گەپلەرنىمۇ چىقىرىدۇ.

— ئۇنىڭغا ئوخشاشلار قوشۇندا يەنە بارمۇ؟

— كازانسكا يادا ئىككى - ئۇچى بار ... گىرىشا، سېنىڭ

ئۇنچىلىك ئىچىڭ پۇشمىسۇن، سېنىڭ ئويۇڭنى چۈشىنىپ تۇرۇۋاتىمەن، ئەزىزىم، سېنىڭ كادېتلاردىن باشقا بارىدىغان يېرىمىز يوق، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ ياكى سەن ئون كەنتتىن ئۆز خۇمھۇرىيىتىڭنى قۇرماقچىمۇ؟ باشقا ئەلاجىمىز يوق ... قوشۇلىمىز - دە، ئەيىبنى بويىنىمىزغا ئېلىپ كىراسىنوفنىڭ ئالدىغا بېرىپ: «بىزگە كايىما، پېترو مىكولايش، قۇرۇلغان تاشلاپ، كىچىككىنە يولدىن ئاداش تۇق ...» - دەيمىز.

— ئاداشتۇق، دىدىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى گىرىگورىي.

— ئۇنداق بولمىسا قانداق؟ - كودىنوف سەمىمى ئەجەپ

لىغىنى بىلەن جاۋاپ بەردى - دە، بىر توختاق سۇدىن ئاۋايلاپ ئايلىنىپ ئۆتتى.

— مەندە مۇنداق بىر ئوي بار...، - گىرىگورىي زومۇ زو كۆ-

لۇمسىرەپ قارىيىپ كەتتى، - مېنىڭ پىكرىمچە، بىز قوزغىلاڭ كۆ- تەرگەندىن باشلاپ ئاداشتۇق ... خوپىرلىقنىڭ نىمە دەۋاتقانلىقىنى ئىشەنچىڭمۇ؟

كودىنوف يان تەرەپتىن گىرىگورىيغا سىناق نەزىرى بىلەن قاراپ قويۇپ، ئۇنچىقىمدى.

ئۇلار مەيداننىڭ سىرتىدىكى تۆت كۇچا ئاغزىدا ئايرىلىشتى.

كودىنوف مەكتەپنىڭ يېنى بىلەن ئۆيىگە قاراپ ماڭدى، گىرىگورىي شتاپقا قايتىپ كېلىپ، نەۋكىرىگە ئاتنى ئېلىپ كەل، دەپ ئىشارەت قىلدى. ئۇ ئاتقا مىنگەندىن كېيىن، تىزگىنىنى ئاستا ئوڭلاپ، مىللىتىنىڭ تاسمىسىنى تۈزەۋىتىپ، يەنە ھىلىمقى پودپولكوۋنىكىنى شتاپتا ئۇچراتقاندا پەيدا بولغان ئۆزىنىڭ مۈجىمەل ئۆچمەنلىك ۋە ئېھتىيانكارلىق

تۇيغۇلىرىنى قايتا ئويلاپ، تېگىگە بەتمەكچى بولدى - دە،
 سىردىنلا ۋەھىيىگە چۈشۈپ، ئويلاپ كەتتى: «ئەگەر كادېتلار،
 بىزنى قىزىللارنىڭ ئارقاسىپىدە قوزغىلاڭ كۆتۈرىشكە ئۇيۇش-
 تۇرۇش ئۈچۈن ۋە بۇ قوزغىلاڭغا ئۆز بىلىمى بويىچە رەھبەرلىك
 قىلىۋىدۇ دەپ، ئاشۇنداق بىلىملىك ئوفىتېرنى بۇ يەردە ئەتەي
 قالدۇرۇپ كەتكەن بولسا، ئۇ چاغدا، ئىش قانداق بولغىنى؟»
 يەنە شۇ ئاندىلا كاللىسى ئىچى قارىلىق بىلەن خىزمەت قىلىپ،
 پەرەز، بانالارنى ئېسىگە سالدى: «قايسى قىسمىدىن ئىكەنلىگىنى
 ئېيتىمىدى ... دۇدۇقلاپ قالدى ... شىتاپ خادىمى دەيدۇ،
 ئەمما بۇ يەردىن شىتاپ ئۆتكىنى يوق ... ئۇنى دۇداربۇسكىغا،
 مۇنداق قاقاس يەرگە قايسى شەيتان ھەيدەپ كەلدى؟ ھەي،
 بىكارغا كەلگەن ئەمەس! بىز تالاي ئىشلارنى قىلغانىمىز ...»
 شۇندىن كېيىن ئۇ، ھايات توغرىسىدا خام خىياللارنى قىلىپ،
 ئۆزىچە ئۇنىڭ سىرىنى ئېچىپ، خورلۇق كۆرگەن ئادەمدەك،
 قايغۇ - ھەسرەت بىلەن ئوي - خىيالنى ئاياقلاشتۇردى:
 «بىزنى بىلىملىك ئادەملەر ئازدۇردى ... جاناپلار ئازدۇردى!
 ھاياتنى چۈشەكلەپ قويۇپ، ئەمدى ئۇلار بىزنىڭ قوللىرىمىز
 بىلەن ئۆز ئىشلىرىنى قىلماقتا. ئەرزىمىگەن ئىشتىمۇ ھېچكىمگە
 ئىشەنگىلى بولمايدۇ ...»

گىرىگورىي، دوننىڭ نېرىقى تەرىپىگە چىققاندىن كېيىن،
 ئېتىنى بولۇشىغا قويۇپ بەردى. ئارقىسىدىن نەۋكىرى ئىگىرىنى
 غىچىرلىتىپ كېلىۋاتاتتى، ئۇ ئولشانىسكى يېزىسىدىن چىققان
 جەڭگىۋار ۋە قەيسەر كازاك يىگىتى ئىدى. گىرىگورىي ئاشۇنداق
 «ئوت بىلەن سۇدىن يانماي» ئارقىسىدىن ئەگىشىپ ماڭىدىغان
 لارنى، ئاشۇنداق گېرمان سوقۇشىدا چىنىققانلارنى تاللاپ،

ئۆز ئەتراپىغا توپىلىغان ئىدى. بۇرۇن رازۇبىچىك بولغان بۇ ئەتراپ، يول بويى ئۈندىمىدى، ئۇ ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋېتىپ، شامالغا قارشى چاپماقتا، ئوت چىقىرىپ، يوغان چاڭگىلىغا ئاپ تاپپەرەس كۈلىدە فاينىتىلغان بىر دۈگلەك ئاچچىق پىلىكىنى ئېلىپ، تاماكا چەكتى. تۈكەن يېزىسىغا چۈشۈپ كېتىۋاتقاندا، ئۇ گىرىگورىيغا مەسلىھەت بەردى:

— ئەگەر ئالدىراشنىڭ زۆرۈرىيىتى بولمىسا، مەشەدە قونۇپ قالايلى. ئاتلارنىڭمۇ ماغدۇرى فالىمىدى، ھاردۇغىنى چىقارسۇن.

ئۇلار چوكارىندا قونۇشتى. ئىككى خانىلىق ئەسكى ئۆي شۇرىغان شامالدىن كېيىن بۇلارغا ئۆز ئۆيىدەك راھەت ۋە ئىلىق ئىدى. ئۆيىنىڭ تېگىدىن موزاي بىلەن ئۆشكىنىڭ سۈيى دۈگىنىڭ شورتاڭ ئاچچىق ھىدى پۇرايتتى. مەشتىن كاپوستا ياپرىغىدا پىشۇرۇلغان ناننىڭ چۈچۈمەل كۆيۈك ئىسى كېلەتتى. گىرىگورىي ئۆي ئىگىسىنىڭ — قوزغىلاڭغا ئۈچ ئوغلى بىلەن بوۋىيىنى يولغا سالغان قېرى كازاك ئايالىنىڭ سونا للرىغا خالا — خالىماستىن جاۋاپ بەردى. موماي ھىمايەتكار كىشىدەك بوم ئاۋاز بىلەن ئۆزىنىڭ ياشتا چوڭ ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ، سۆزىنىڭ دەسلەۋىدىن تارتىپلا گىرىگورىيغا چاڭلىداپ سۆز-لەپ كەتتى:

— سەن ئەخمەق كازاكلارغا باشلىق ۋە كوماندىر بولغىنىڭ بىلەن، ماڭا، قېرى ئايالغا ھۆكۈمىڭنى يۈرگۈزەلمەيسەن، سەن مېنىڭ ئوغلۇم بولۇشقىلا يارايەن. شۇڭا سەن، قۇرغۇيۇم، مەن بىلەن سۆزلەش، مەرھەمەت قىل. سەن ھامان ئەسەنەپ ئول تۇرىسەنغۇ، گەپ — سۆز بىلەن ئايال كىشىنى ھۆرمەت قىلغۇڭ

كەلمەيدىغۇ. ياق ئۇنداق قىلما، ھۆرمىتىنى قىل! مەن مانا سەنلەرنىڭ قۇرۇپ كەتكۈر ئۇرۇشۇڭلارغا ئۈچ بالامنى ئەۋەتتىم، يەنە تېخى بۇنى ئاز دەپ، بوۋاينىمۇ يولغا سالدىم. سەن ئۇلارغا قوماندانلىق قىلىسەن، مەن شۇ بالىلارنى تۇغدۇم، ئېيتتىم، باقتىم، قوغۇنلۇقلاردا، كۆكتاتلىقلاردا ئېتىكىمدە كۆتىرىپ يۈردۈم، ئۇلارنىڭ جاپاسىنى تارتتىم. بۇمۇ ماڭا ئاسانغا چۈشكەن يوق! چوڭچىلىق قىلما، گىدەيمە، ماڭا ئوچۇقراق قىلىپ ئېيتقىنا: پات ئارىدا تىنچلىق پۈتۈمى بولامدۇ؟

— پات ئارىدامىش... سەن ئۇخلىساڭچۇ، چوڭ ئانا!

— پات ئارىدىمۇ دەۋاتىمەن! پات ئارىدا بولغاندا، زادى قاچان؟ سەن مېنى ياتقۇزۇپ، ئۇخلىتىمەن، دىمە، بۇ يەردە سەن ئەمەس، مەن خوجايىن. مېنىڭ تېخى قوراغا چىقىپ، قوزا - ئوغلاقلارغا قارايدىغان ئىشىم بار. ئۇلارنى كېچىسى قورادىن ئېلىپ كىرىۋالسىز، ئۇلار تېخى كىچىك. پاسىخغا يېقىن سۈلە تۈزەمسىلەر؟

— قىزىللارنى قوغلىۋېتىپ، ئاندىن سۈلە تۈزەيمىز.

— مەرھەمەت قىلىپ ئېيتقىنا! — موماي بېغىشى ئىششىق،

ئىش - ئەمگەك ۋە رېماتىزم بىلەن بارماقلىرى مايماق - سايماق بولۇپ كەتكەن قوللىرىنى، قۇرۇق ئۇستىخان بولۇپ قالغان ئۇچلۇق تىزىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ، گىلاسنىڭ پوستىدەك جىگەر رەڭ، قۇرغاق لەۋلىرى بىلەن تامشىنىپ قويدى. — ئۇلار بىلەن ئۇرۇشۇش سىلەرگە نىمىگە كېرەك بولۇپ قالدى؟ سىلەر نىمىشقا ئۇلار بىلەن ئۇرۇشسىزىلەر؟ ئادەملەر تازا قۇتراشقان... سەن مەلۇنلار مىللىتى ئېتىپ، ئات ئۈستىدە ئۆزەڭلارنى كۆرسىتىشتىن مەزە ئالسىلەر، ئەمما بۇ ئىشىڭلار ئانىلارغا قانداق تەسىر قىلىدۇ؟ ئۇلارنىڭ بالىلىرى قى-

ۋەلىۋاتامدۇ؟ ئۇرۇشنى قانداق نىمە ئويلاپ چىقارغاندۇ...

— خوش: بىز ئانىنىڭ بالىسى بولماي، قانچۇقنىڭ بالىسىمىز؟ — دېدى گىرىگورىينىڭ نەۋكىرى دەرغەزەپ بولۇپ بولۇپ غۇق ئاۋاز بىلەن، موماينىڭ سۆزلىرىگە ئۇنىڭ ئىنتايىن زەردىسى قاينىغان ئىدى، — بىزنى ئۆلتۈرۈۋاتسا، سەن «ئات ئۈستىدە ئۆزەڭلارنى كۆرسىتىپ!» — دەيسەن. ئۆلگەنلەرنىڭ ئۆزىدىن كۆرە، ئانىسىغا ئېغىرراق دىگەن گەپلەرنى قىلسەن تېخى! سەن خۇدانىڭ تەشتىكى، مۇشۇ ياشقىچە ياشاپسەن، چېچىڭ ئاۋىرىپتۇ، ئەمما يەنىلا ۋالاقلايسەن... سۆزلىرىڭ دوننىڭ سۈيىدەك، دېڭىزنىڭ سۈيىدەك، كىشىگە ئۇيقۇ بەرمەيسەن...

— ئۇيقۇڭغىمۇ قانسەن، ۋابا تەككەن مەخلۇق! نىمە چال ۋاقايسەن؟ باياتىدىن بۇرىدەك، ئۇنچىقماي ئولتۇرۇپ، ئەمدىلىكتە ئاچچىقلانغىنىڭ نىمىسى؟ قاراپ تۇر! غەزەپتىن ئاۋازىڭ پۈتۈپ قالدۇ.

— مۇنۇ قېرى بىزگە ئۇيقۇ بەرمەيدىغان ئوخشايدۇ، گىرىگورى پانتېلېيېۋىچ! — نەۋكەر ئۈمىتسىزلىك بىلەن تامىغىنى قىردى — دە، تاماكا چەكمەكچى بولۇپ، چاقمىغىنى قاتتىق بىر چاققان ئىدى، چاقماق تېشىنىڭ ئاستىدىن بىر توپ ئۇچقۇن لاپىدە چاچراپ چىقتى.

نەۋكەر، پىلتىسى بەتبۇي تۈتەپ، ئوت تۇتۇشۇۋالغۇچە ۋالاق تەككۈر ئۆي ئىگىسىگە زەھەرلىك سۆزىنى دەپ تۈگىتىۋالدى: — ئانىكا، سەن ھەرگە ئوخشاش چاقماق خوتۇن ئىكەنسەن! ئەگەر بوۋىيىنىڭ ئۇرۇش سېپىدە ئۆلسە، ئۆلۈۋېتىپ خوشال بولىدۇ. «ئۇ، خۇداغا شۈكرى، قېرى جادىدىن قۇتۇلدۇم، قارا يەر ئۇنىڭغا ئاققۇنىڭ مامۇغىدەك بولار!» — دەيدۇ.

— تىلىڭغا چاقا چىقسۇن، ھارامزادە!

— ئۇخلا، ئانىكا، ئەيسامەسە ھەققى. بىز ئۈچ كۈندىن بۇيان ئۇخلىغىنىمىز يوق، بېرىپ ئۇخلا! مۇنداق ئىشلار ئۈچۈن چېركاۋنىڭ زىياپىتىگە قاتناشماي، ئۆلۈپ كېتىشنىڭ مۈمكىن.

گىرىگورىي بۇ ئىككىسىنى ئاران ئەپلەشتۈرۈپ قويدى. كۆزى ئۆي-قۇغا بېرىش ئالدىدا، ئۇ، ئۈستىگە ياپقان قوي تېرىسى جۇۋىسىنىڭ چۈچۈمەل ئىسسىغىدىن ھوزۇرلىنىپ، ئۇيقۇ ئارىسىدا ئىشكىنىڭ تاق قىلىپ غىچىرلىغىنىنى ئاڭلىدى، ئارقىدىن سوغاق ھاۋا بىلەن ھور كىرىپ، پۇتىغا كېلىپ تۇرۇلدى. ئۇندىن كېيىن ئۇنىڭ قۇلغى ئۈستىدە بىر پاخان قاتتىق مەرىۋەتتى. يولدا ئوغلانلارنىڭ ئۇش-شاق تۇياقلىرى تىكىرلەشكە باشلىدى — دە، ئۆيىنىڭ ئىچىنى ئوت-چوپىنىڭ ۋە يېڭى ساققان قوي سۈتىنىڭ، سوغاقنىڭ، قوتانىنىڭ ئۆتكۈر، يېقىملىق پۇرىغى قاپلىۋالدى.

يېرىم كېچە بولغاندا گىرىگورىيىنىڭ ئۇيقۇسى ئېچىلىپ كەتتى. ئۇ كۆزىنى يۇمماستىن ئۇزاققىچە ياتتى. كاڭ ئوچاقنىڭ ئىچىدە ئاپپاق كۈلنىڭ ئاستىدا قىزىل چوغل يالقۇنلاپ تۇراتتى. ئوچاقنىڭ ئاغزىدا، ئىسسىقنىڭ ئالدىدا بىر توپ قوزا يىغىلىپ شىپ ياتتى. يېرىم كېچىنىڭ شىرىن سۈكۈناتىدا ئۇلارنىڭ ئۇيقۇ-سىراپ چىشلىرىنى غۇچۇرلاتقانلىغى، ئاندا — ساندا چۈشكۈرۈپ، پۇشقۇرغانلىغى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. يىراق — يىراقتىكى تولۇن ئاي دەرىزىگە ماربلاپ قارايتتى. يەردىكى چاسا، ساغۇچ يورۇقتا تىنىم تاپمايدىغان بىر قارا ئوغلاق سەكرەپ يۈرەتتى. ئاينىڭ شولىسىدا مەرۋايىتتەك زەررە — توزانلار قىپپاش چىسىرلاپ تۇراتتى. ئۆيىنىڭ ئىچىنى كۈندۈزدىكىدەك ساغۇچ، كۆكۈش يورۇقلۇق يورۇتۇپ تۇرۇپتۇ. مەشنىڭ ئۈستىدە بىر پارچە ئەينەكنىڭ سۇنۇغى

ۋالىلداپ تۇراتتى، پەقەت ئالدىنقى بۇلۇڭدا بۇتنىڭ كۈمۈش بالىسى
تىلغان مېتال قېپى خىرە - خىرە پاقىرايتتى... گىرگورىي يەنە
ۋېشېنسكا يادا بولغان كېڭەش توغرىلىق خوپىردىن كەلگەن چا پار -
مەن توغرىلىق ئوي - پىكىرگە پاتتى - دە، يەنە پودپولكوۋنىڭنى،
ئۇنىڭ يات، زىيالىلىق قىياپىتىنى ۋە سۆزلەش ئۇسۇلىنى ئېسىگە
چۈشۈرۈپ، كۆڭۈلسىز پەرىشانلىق، ئېغىر تەشۋىش ھېس قىلدى.
ئوغلاق جۇۋىنىڭ ئۈستىگە، گىرگورىيىنىڭ قوسىغىغا چىقىۋېلىپ، ئۇ -
زاققىچە تەنتەكلىك بىلەن سىنچىلاپ قاراپ تۇردى، قولىنى لى -
كىلداتتى، ئاندىن باتۇرلۇق قىلىپ، بىر - ئىككى سەكرىدى - دە،
بىردىنلا جىنگىلەك ئاياقلىرىنى كېرىپ قالدى. شىر - شىر چۈشكەن
ئىنچىكە سۈيىدۈك ئېقىنى جۇۋىدىن يورغىلاپ، گىرگورىيىنىڭ يېنىدا
ئۇخلاۋاتقان نەۋكەرنىڭ سوزۇلغان ئالقىنىغا قۇيۇلدى. نەۋكەر غو -
دۇڭشىپ، ئويغىنىپ كەتتى، قولىنى ئىشتىنىغا سۈرتتى، دىلخەستە
بولۇپ، بېشىنى چايقىدى.

— ھۆل قىلىۋەتتى، لەنتى... چوگ! — دەپ ئوغلاقنىڭ
ماڭلىيىغا راھەتلىنىپ بىر تەستەك سالدى.

ئوغلاق قاتتىق بىر مەرەپ، جۇۋىدىن سەكرەپ چۈشتى، ئان -
دىن يەنە يېقىن كېلىپ، گىرگورىيىنىڭ قولىنى كىچىككىنە مۇدۇر -
مۇدۇر، ئىللىق تىلى بىلەن ئۇزاققىچە يالىدى.

لۇپ ئىشلىگەن بىرنەچچە كازاك تاتارىسكىدىن قېچىپ چىققاندىن كېيىن 4 - زائامۇر پولكىغا قوشۇلغان ئىدى. بۇ پولك 1918 - يىلىنىڭ بېشىدا نېمىس فۇرونتىدىن ھەربى يۈرۈشتە قايتىپ كېلىۋېتىپ، قىزىل ئارمىيە ئەترەتلىرىنىڭ بىرىگە بىر تۇتاشلا كىرگەن بولۇپ، گىراڭدانلار ئۇرۇشىنىڭ ھەرقايسى فۇرونتلىرىدا بىر يېرىم يىل جەڭگە قاتنىشىش مابەينىدە ھامان ئۆزىنىڭ ئاساسىي كادىرلىرىنى ساقلاپ قالغان ئىدى. زائامۇرلۇقلار كېرەكلىك قورال - ياراقلار بىلەن ئوبدان تەمىنلەنگەن، ئاتلىرى توق - سېمىز ۋە ياخشى مەشق قىلدۇرۇلغان ئىدى. پولك ئايرىم جەڭگىۋارلىق قابىلىيەت، مەنىۋى تۇرغۇنلۇق ۋە جەڭچىلەرنى ئاتلىق ئەسكەرلەرگە خاس ئالىپتە كىيىندۈرۈپ، تەييارلاش جەھەتتە ئالايتەن كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى.

يۇقۇرقى دوندا قوزغىلاڭ باشلانغان چاغدا، زائامۇرلۇقلار 1 - موسكۋادا پىيادىلەر پولكىنىڭ مەدەت بېرىشى بىلەن، ئۈست - مېدۋېدىتساغا بېرىپ، ئۆتۈشكە ئۇرۇنغان قوزغىلاڭچىلارنىڭ ھۇجۇمىغا دىيەرلىك ئۆزى يالغۇز تاقابىل تۇرغان ئىدى؛ ئۇندىن كېيىن قوشۇمچە كۈچ كەلدى - دە، پولك ئەسكەرلىرىنى چېچىۋەتمەستىن، كرېۋايا رېچكادىكى ئۈست - خوپېرىسكايا ئوچاس تىكىسىنى ئۈزۈل - كېسىل ئىشغال قىلدى. مارتىنىڭ ئاخىرىدا قوزغىلاڭچىلار ئۈست - خوپېرىسكايا كەنتىنىڭ بەزى بېزىلىرىنى بېسىۋېلىپ، يېلانىسكايا كەنتىنىڭ ئايمىغىدىن قىزىللارنىڭ قىسىملىرىنى سىقىپ چىقاردى، بۇ ھال مەلۇم دەرىجىدە ئىككى تەرەپنىڭ كۈچلەر باراۋەرلىكىنى شەكىللەندۈرۈپ، ئىككى ئايغا يېقىن فۇرونتنىڭ مېدىرلىماي تۇرۇشىغا سەۋەپ بولغان ئىدى. موسكۋا پولكىنىڭ بىر باتالىيونى توپچىلار باتارىيىسىنىڭ ھىما -

يىسى ئاستىدا غەرب تەرەپتىن ئۇست - خوپېرسكايا نى قوغداپ تۇرۇپ دون ياقىسىدىكى كرۇتوۋىسكى يېزىسىنى ئىشغال قىلدى. قىزىل لار باتارىيىسى دالىدىكى خامانغا يوشۇرۇنۇۋېلىپ، كرۇتوۋىسكىنىڭ جەنۇپ تەرەپىدىكى دون بويى تاغ تىزمىسىنىڭ بىر تارمىقى ئىت گىدىن دەريانىڭ ئوڭ قىرغىقىدىكى دۆڭلۈكلەرگە يىغىلىۋالغان قوزغىلاڭچىلارنى ھەر كۈنى ئەتىگەندىن كەچكىچە ئوققا تۇتۇپ، موسكۋا پولكىنىڭ سەپلىرىگە ياردەم بېرىپ تۇردى، ئۇندىن كېيىن ئوت ئېچىش يۆنىلىشىنى يۆتكەپ، دوننىڭ نېرىقى تەرەپىدىكى يېلانسىكى يېزىسىغا ئوق ياغدۇردى. زىچچىدە غۇژمەك جايلاشقان ھويلا - قورالارنىڭ ئۈستىدە، يۇقۇرى - تۆۋەن پارتلىغان شراپنىلەرنىڭ ئۇششاق بۇلۇتلىرى لەپىلدەپ چۈشۈپ، چاپسانلا ئېرىپ تۈگەيتتى، گىراناتلار گاھى يېزىغا چۈشەتتى - دە، كوچىلاردا چار-ۋا ماللار ئۆلگۈدەك قورقۇشۇپ، قاشالارنى بۇزۇپ، شامالداك چېپى-شاتتى، ئادەملەر دوڭغاقلاپ، ئۇياق - بۇياققا يۈگۈرۈپ ئۆتۈشەتتى، - گاھى كونا دىندىكىلەر مازارلىقنىڭ نېرىسىدا، شامال تۈگمىنىڭ قېشىدا، ئادەمسىز قۇم دۆۋىلىرىنىڭ ئۈستىدە پارتلاپ، ئۇ يەردە تۈگى ئېرىمگەن يەرنىڭ كاللەك - كاللەك كېسەك - چالمىلىرىنى ئاسمانغا ئۇچۇراتتى.

15 - مارت كۈنى شتوكمان، مىشكا كوشىۋوي ۋە ئىۋان ئالبكسىيېۋىچ چېبوتارىۋ يېزىسىدىن ئۇست - خوپېرسكاياغا يۈرۈپ كەتتى، چۈنكى قوزغىلاڭ كۆتىرىلگەن كەنتلەردىن قېچىپ چىققان كوممۇنىستلار بىلەن سوۋېت خادىملىرى ئۇست - خوپېرسكايادا ئۆزلىرىدىن بىر قوشۇن تەشكىل قىلىدىكەن، دىگەن خەۋەرنى ئاڭلىغان ئىدى. بۇلارنى كونا دىنغا ئېتىقات قىلىدىغان بىر كازاك ئېلىپ ماڭغان ئىدى، بۇ كازاكنىڭ يۈزى كىچىك بالىنىڭ يۈزى

دەك قىپ - قىزىل، شۇنچىلىك ياكىز ئىدىكى، ھەتتا شتوكمان ئۇنىڭغا بىر قاراپلا ئىختىيارسىز كۈلۈمسىرەپ، لەۋلىرىنى پەرۋىش تۇردى. كازاكنىڭ چىرايى ياش بالىدەك كۆرۈنىمۇ، ئەمما قېلىن، ئاچ سېرىق ساقىلى جىنگىلەكلەشكەن، قىپ - قىزىل ئاغزى ساقىلىنىڭ ئارىسىدا تاۋۇز تىلىمىدەك كۆرۈنەتتى، كۆزلىرىنىڭ قېشىدىكى مەيىن تۈك ئالتۇندەك پاقىرايتتى، ساقىلىنىڭ يۇمشاقلىغىدىنمۇ ياكى قانغا تولۇق قىزىل چىرايىدىنمۇ، ئىشقىلىپ، كۆزلىرى بۆلەكچە پاقىراپ، كۆكۈش كۆرۈنەتتى. مىشكا يول بويى بىر ناخىش نىڭ ئاھاڭىنى خىرىڭاھى كۈيلەپ ماڭدى، ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ ھارۋىنىڭ ئارقىسىدا ئولتۇرغان بولۇپ، مىلتىغىنى تىزغا قويۇۋالغان، فاپىغى تۈرۈلگەن، شتوكمان ھارۋىكەش بىلەن ئۇششاق - چۈش - شەك نەرسىدىن پاراكەندە بولدى:

— سالامەتلىكتىن ئالمايدىغانسەن، يولداش؟ — دەپ سورىدى ئۇ. كۈچ - قۇۋۋەت بىلەن ياشلىغى ئۇرغۇپ تۇرغان كونا ئېتىقاتچى كازاك قوي تېرىسى كالتە جۇۋىسىنىڭ ئالدىنى ئېچىۋېتىپ، ئىللىق چىراي بىلەن كۈلۈمسىرىدى.

— ياق، يامان ئەمەس، خۇدا ھازىرچە گۇنايمىزنى كۆتىرىپ تۇرۇۋاتىدۇ. سالامەتلىگىمىز نىمىشقا ناچار بولسۇن؟ ئەزەلدىن تا - ماكا چەكمەيمىز، ھاراقنى لايىھىدا ئىچىمىز، كىچىگىمىزدىن تارتىپ بۇغداي نان يەپ كېلەۋاتىمىز. ئۇنداق بولغاندىن كېيىن ئاغرىق دىگەن نەدىن كەلسۇن؟

— خوپ، ھەربى خىزمەتتە بولدۇڭمۇ؟

— ئاز ۋاقىت بولدۇم. كادېتلار ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەتكەن ئىدى.

— نىمىشقا دولېتىشنىڭ نېرسىغا ئاقلار بىلەن بىللە

كەتمىدىك؟

— ئاجايىپ گەپ قىلىدىكەن سەن، يولداش! — ئېنىق ئۇ
ئات قىلىدىن ئىشلىگەن قامچىسىنى سىلىكىپ قويۇپ، ئاندىن كۆن
پەلەينى قولىدىن چىقىرىپ، كۆزلىرىنى ئەلەم بىلەن قىسىپ تۇرۇپ،
ئاغزىنى ئېرتتى، — مەن ئۇ يەرگە نىمىشقا بارىدىكەنمەن؟ يېڭى
غەزەل ئوقۇش ئۈچۈنمۇ؟ ئەگەر كادېتلار مەجبۇر قىلمىغان بولسا،
ئۇلاردا خىزمەت قىلمىغان بولاتتىم. سىزلىرىنىڭ ھاكىمىيەت ئادا-
لەتلىك، ئەمما سەنلەر ئازراق ناتوغرا ئىش قىلىدىڭلار...

— نېمە ئىش قىلىپتۇق؟

شتوكمان بىر ئال تاماكا ئوراپ، تۇتاشتۇردى — دە، ئۇزاق
قىچە جاۋاپ كۈتۈپ تۇردى.

— مۇشۇ زەھەرلىك نەرسىنى نىمىشقا تۇتاشتۇرىدىغان-
سەن؟ — دېدى كازاك يۈزىنى تەتۈر ئۆرۈپ، — قارىغىنا، ئەتراپ-
مىزدا باھارنىڭ نېمە دېگەن ساپ ھاۋاسى — ھە، سەن بولساڭ
كۆكرىگىڭنى سېسىق تۇتۇن بىلەن بۇلغايىسەن... مەن ئايىماستىن
گېيىمنى ئېيتىۋېرىمەن! نىمىنى خاتا قىلغانلىقىڭلارنى ئېيتىپ با-
قاي. سىلەر كازاكلارنى قىسىپ قويدۇڭلار، ئەخمەقلىق قىلىدىڭلار،
ئۇنداق بولمىغاندا سىلەرنىڭ ھاكىمىيىتىڭلار بەربات بولمىغان
بولاتتى. سىلەردە ئەخمەق ئادەملەر كۆپ، شۇ سەۋەپتىن قوزغىلاڭ
يۈز بەردى.

— قانداق ئەخمەقلىق قىلدۇق بىز؟ يەنى، سېنىڭچە، ئەقىل-
سىزلىق قىلدۇقمۇ؟ سەن شۇنداق دېمەكچىمۇ؟ قانداق ئەخمەقلىق،
قېنى؟

— ئۆزەڭمۇ بىلىدىغانسەن... ئادەملەرنى ئاتىتىڭلار. بۈگۈن
بىرسىنى، ئەتىسى يەنە بىرسىنى... نۆۋىتىنى كۈتۈپ تۇرۇشقا كىم
ئىشتىياقمەن؟ ئۆكۈزنى بوغۇزلاشقا ئېلىپ ماڭساڭ ئۇمۇ بېشىنى

تولغايدۇ. مانا، مەسلەن، بۇكانوۋسكايا كەنتىدە، ئاۋۇ كۆرۈنۈپ تۇرغان شۇلارنىڭ چېركاۋى، كۆرۈۋاتامسەن؟ مەن قامچا بىلەن كۆر- سەتكەن ياققا قارا، كۆردۈڭمۇ... خوش، بۇ توغرىلىق كىشىلەر مۇ- نۇنى ھېكايە قىلىدۇ: ئۇ يەردە ئەترەت بىلەن بىر كومىسسار تۇر- غان ئىكەن، پەمىلىسى مالكىن. خوش، ئۇنىڭ خەلققە قىلغان مۇ- ئامىلىسىنى ئادىل بولغان دىيەلەمدۇق؟ مانا ئېيتىپ بېرەي ھازىر، ئۇ يېزىلاردىن قېرىلارنى يىغىپ، چاتقا لىقنىڭ ئىچىگە ئېلىپ با- رىدىكەن - دە، شۇ يەردە ئۇلارنىڭ جېنىنى ئالىدىكەن، ئاۋال ئۇلارنىڭ تېرىسىنى سويىدىكەن، ئۇرۇق - تۇققانلىرىنىڭ كۆمۈپ قويۇشىغا رۇخسەت قىلمايدىكەن. ئۇ قېرىلارنىڭ بېشىدىكى بالا - قارا شۇنىڭدىكى، بىر زاماندا بۇلارنى كىشىلەر كەنتنىڭ پەخرىي سودىيىسى قىلىپ سايلىغان ئىكەن. خوش، بۇلارنىڭ قانداق سو- دىيىلەر ئىكەنلىكىنى بىلەمسەن؟ بىرسى، پەمىلىسىنى ئارانلا يازا- لايدۇ، يەنە بىرسى، يا بارمىغىنى سىياغا چىلايدۇ ياكى ئىمزا ئور- نىدا كېرىست سىزىپ قويدۇ. مۇنداق سودىيىلەر پەقەت كۆرۈنۈش- كىلا ئولتۇرۇپ بېرىدۇ. ئۇلارنىڭ بارلىق كۆرسەتكەن خىزمىتى - پەقەت ئۇزۇن ساقال قويۇش، ئۇلار قېرىلىقتىن ئىشتىنىنىڭ تۈگ- جىسىنى ئېتىشىنىمۇ ئۇنتۇپ قالىدۇ. ئۇلاردىن ئىمىنى تەلەپ قىلىش مۈمكىن؟ پەقەت كىچىك بالغا تەلەپ قويغانغا ئوخشاشلا بىر گەپ. ئەنە شۇ مالكىن باشقىلارنىڭ ھاياتىغا خۇدادەك خوجايىنلىق قىلىدۇ، مانا بىر كۈنى لىنىيە دىگەن چال مەيداننىڭ ئوتتۇرىسى بىلەن لاغايلاپ ماڭىدۇ. ئۇ، بايتىلىنى يېتىلەپ ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن قو- لىغا يۈگەن ئېلىپ، ئۆزىنىڭ خامىنىغا كېتىۋاتقان ئىكەن. يولدا بالىلار ئۇنىڭغا چاخچاق بىلەن: «تېزەرەك ماڭ، سېنى مالكىن چا- قىرىۋاتىدۇ» - دەپتۇ. لىنىيە ئۆزىنىڭ بىدئەتچى كىرىستى بىلەن

چوقۇنۇپ قويۇپتۇ، — ئۇ يەردىكىلەرنىڭ ھەممىسى يېڭى دىنغا ئېتىقات قىلىدىكەن، — چال مەيداندىلا شەپكىسىنى قولغا ئېلىپ ۋالغان. يۈرىكى پوكۇلداپ كىرىپتۇ. «مېنى چاقىرغانىدىڭىز؟» — دەپتۇ ئۇ، مالكىن بولسا ئىككى قولىنى بېقىنىغا تىرەپ، خېرىلداپ كۈلۈپتۇ، ئاندىن: «ھە، مەرت بولساڭ، مەيدانغا چىق» دېگەن مانا شۇ سېنى ھېچكىم چاقىرىمىغان ئىدى. ئەمدى ئۆزەڭ كېلىپ قالغان ئىكەنسەن، ئىش مەشەدىكىدەك بولسۇن. يولداشلار، مۇنۇنى ئېلىپ مېڭىڭلار! 3 - كاتىگورىيە بويىچە بىر تەرەپ قىلىڭلار» — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، تەبىئىكى، ئۇنى قولغا ئېلىپ دەرھاللا چاتقاللىقنىڭ ئارىسىغا ئېلىپ كېتىپتۇ. مومىيى كۈتۈپتۇ — كۈتۈپتۇ، يوق، بوۋاي شۇ چىقىپ كەتكەنچە قارىسىنى كۆرسەتمەپتۇ. ئۇ ئەمدى ئۇ دۇنيادا يۈگەن بىلەن چېپىپ يۈرگەندۇ. ئاندىرېيانو-ۋىسكى يېزىسىلىق مېتروفران دېگەن يەنە بىر قېرىنى مالكىننىڭ ئۆزى كۈچىدا كۆرۈپ قېلىپ، ئالدىغا چاقىرىپتۇ: «نەدىن كېلىۋا-تسەن؟ پەمىلەڭ كىم؟ — دەپ ھىجىيىپتۇ ئۇ، — مانا قارا، سا-قىلىڭنى تۈلكىنىڭ قۇيرۇغىدەك قويۇۋېتىپسەنغۇ، سەن ساقىلىڭ بىلەن نىكولايىنىڭ تەخسىكىشىگە ناھايىتى ئوخشاپ قاپسەن، بىز ساڭا ئوخشاش سېمىز قاۋاندىن سوپۇن چىقىرىمىز! ئۇنى 3 - كاتىگورىيە بويىچە بىر تەرەپ قىلىڭلار!» — دەپتۇ. بۇ بوۋاينىڭ گۇنايى، سا-قىلى راستىنلا بىر باغ بىددەك ئىكەن. پەقەت ساقىلىنى ئۆستۈ-رۈۋەتكەنلىكى ۋە يامان ۋاقىتتا مالكىننىڭ كۆزىگە چۈشۈپ قالغانلىقى ئۈچۈنلا ئۇنى ئېتىپ تاشلاشتى. بۇ خەلقنى ھاقارەتلەش ئەمەسمۇ؟

مىشكا، ھېكايە باشلانغاندىلا ناخشا كۈيلەشنى قويغان ئىدى. ھېكايىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە ئاچچىقى بىلەن:

— قاملاشىغان يالغاننى سۆزلەۋاتىسەن، تاغا! — دېدى.

— ياخشىسىنى سەن توقۇپ چىقار! سەن گېپىمنى يالغانغا چىقىرىشتىن بۇرۇن، ئۆزەڭ ئۇقۇپ كۆر، ئاندىن سۆزلە.

— سەن بۇ ئىشنى ئېنىق بىلەمسەن؟

— كىشىلەر سۆزلەپ بەردى.

— كىشىلەر! كىشىلەر ئىمىلەرنى دىمەيدۇ — توخۇنىمۇ ساغىدىكەن، دېيىشىدۇ... ئەمما توخۇلارنىڭ ئەمچىگى يوققۇ، يالغاننى ئاڭلىۋېلىپلا، خوتۇن كىشىدەك، ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈيسەن!

— قېرىلار يۇۋاش ئادەملەر ئىدى...

— ئەتتەڭ سېنى! يۇۋاش ئادەملەر! — دېدى مىشكا قەھرى بىلەن سۆزىنى دوراپ، — سېنىڭ بۇ مۆمىن قېرىلىرىڭ، ئېھتىمال، قوزغىلاڭنى تەييارلىغاندۇ، بەلكىم ئاشۇ سودىبىلەرنىڭ قورالىرىدىن كۆمۈلگەن پىلىموتلار چىققاندۇ، سەن تېخى ئۇلارنى ساقال قويغانلىقى ئۈچۈن ۋە باشقا ئەرزىمىگەن نەرسە ئۈچۈن ئاتى دەيسەن... نېمە ئۈچۈن سېنى ساقىلىڭ ئۈچۈن ئاتىدى؟ سېنىڭ ساقىلىڭمۇ قېرى سەركىنىڭ ساقىلىغا ئوخشاش ئۇزۇنمۇ؟

— مەن ئاڭلىغىنىمنى ئەينەن ئېيتىمەن. ئۇنى شەيتان بىلەمدۇ، بەلكىم كىشىلەر يالغان سۆزلەيدىغاندۇ، بەلكىم ئۇلار ھاكىمىيەتكە قارشى تەنتەكلىك قىلىپ قويغاندۇ.... — دەپ خىجىللىق بىلەن غودۇڭشىپ قويدى كونا ئېتىقاتچى كازاك.

ئۇ چاندىن سەكرەپ چۈشۈپ، يولنىڭ چېتىدىكى ئېرىگەن قارنى شىلىپلىتىپ، ئۇزاققىچە پىيادە ماڭدى. پۇتلىرى ئىككى ياققا تېپىلىپ، نەملىكتىن كۆكۈش تۈس ئالغان يۇمشاق قارنى كۈرەپ ماڭاتتى. دالىنىڭ ئۈستىدە قۇياش يېقىملىق نۇرىنى تۆكەتتى. زەڭگەر ئاسمان يىراق ئەتراپتا كۆرۈنۈپ تۇرغان ئېدىر ۋە داۋان

لارنى مەھكەم قۇچاقلۇۋالغان، ھەركىتى ئارانلا سېزىلىپ تۇرغان مەيىن شامالدا، يېقىنلىشىپ قالغان باھارنىڭ خۇش بۇي ھىدى دىماققا ئۇرۇلغاندەك بولاتتى، شەرقتە، دۈن بويىدىكى ئېقىش ئەگىرى - بۈگرى تاغلارنىڭ ئارڧىسىدا، يىنەيشە رەڭ تۇمان ئىچىدە ئۈست - مېدۇبىدىتسا تاغلىرىنىڭ چوققىلىرى پەلەمپەي شەكلىدە كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ئاشۇ يىراقلىقتا ئاپپاق جىنگىلەك بۇلۇتلار ئۇپۇق بىلەن تۇتۇشىپ، مەۋجلىنىپ تۇرغان كەڭ قانىتىنى يەر يۈزىگە ياياتتى.

كىراكەش كازاك چانىغا ئىرغىپ چىقتى - دە، تومپاي يۈزۈمنى شىتوكمانغا بۇراپ، يەنە سۆزگە كىرىشتى:

— مېنىڭ بوۋام مۇشۇ كەمگىچە ھايات، ئۇ ھازىر 108 ياشقا كىردى، ئۇ بىزگە بىر ئىشنى سۆزلەپ بەرگەن ئىدى، ئۇنىڭ خىمىر بوۋىسى، يەنى بوۋامنىڭ بوۋىسى ئەستە قالغانلىرىنى سۆزلەپ بەرگەن ئىكەن. دۈننىڭ يۇقۇرىسىدا بىز تەرەپتە پېتىر پادىشا ئەۋەتكەن بىر كېنەز بولغان ئىكەن، يارەبىم، مېنىڭ مۇنۇ خاتىرەمنى! — پەمىلىسى دىلىننورۇكوفمۇ ياكى دولگورۇكوفمۇ، ئىش قىلىپ شۇنداق. خوش، ئەنە شۇ كېنەز ۋورونبىزدىن سولداقلىرىنى ئېلىپ، بۇ ياققا كېلىدۇ - دە، كازاكلارنىڭ مەنپۇر نىكون * دىنىنى قوبۇل قىلىشنى ۋە پادىشانىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىغا ئۆتۈشنى خالىمىغانلىقى ئۈچۈن كازاك شەھەرلىرىنى ۋەيران قىلىپ تاشلايدۇ. كازاكلارنى تۇتۇپ، بۇرۇنلىرىنى كېسىدۇ، بەزىلىرىنى دارغا ئېسىپ، جەسەتلىرىنى سالغا سېلىپ، دۈن دەرياسىغا ئاق قۇزۇۋېتىدۇ.

* نىكون (1605 — 1685) — موسكۋانىڭ چوڭ روھانىسى بولۇپ، 1652 - يىلىدىن باشلاپ چېركاۋدا دىنىي ئىسلاھات ئېلىپ بارغان.

— سەن مۇنداق گەپلىرىڭنى نىمە ئۈچۈن ئېيتىۋاتىسەن؟ —

دەپ سورىدى مىشكا جىددى ھۇشيارلىق بىلەن.

— شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇ قانچىلىك دىلىننورۇكى • بول

سىمۇ، پادىشا ئۇنىڭغا مۇنداق ھوقۇقلارنى بەرمىگەن بولسا كېرەك،
دىمەكچىمەن. مىسال ئۈچۈن ئېيتساق، بۇكانوۋىسكا يادىكى كومىسسار
سارمۇ ئۆز بېشىمچىلىق قىلغان: «مەن، دەرمىش ئۇ، سەن ئىتتىڭ
بالىلىرىنى كازا كىلىقتىن چىقىرىپ تاشلايىكى، مەڭگۈ ئېسىڭلاردىن
چىقىمىسۇن!...» ئۇ بۇكانوۋىسكا يادىكى مەيداندىمۇ پۈتۈن كەنت
نىڭ چوڭ يىغىنىدا ئاشۇنداق دەپ جار سالغان. سوۋېت ھاكىمى
يىتى ئۇنىڭغا مۇنداق ھوقۇقلارنى بەرگەنمۇ يە؟ ھەي، ئۇنداق
ئەمەستۇر! مۇنداق ئىشلارنى قىلىشقا، ھەممىنى بىر تاياققا ھەي-
دەشكە ئۇنىڭ قولىدا ۋاكالىت يوقتۇر. كازاكلارمۇ بىر خىل
بولمايدىغۇ...

شتوكماننىڭ ياڭغىنىڭ تېرىسى يىغىلىپ، تۈرۈلۈپ كەتتى.

— مەن سېنىڭ سۆزۈڭنى ئاڭلىدىم، ئەمدى سەن مېنىڭ

سۆزۈمگە قۇلاق سال.

— ئەلۋەتتە، مەن ئەخمەقلىق قىلىپ، بولمىغۇر نەرسىلەرنى

سۆزلەپ قويغاندىمەن، شۇنداق بولسا، سىز مېنى ئەپۇ قىلىڭ.

— توختا، توختا... گەپ مۇنداق، سېنىڭ ھىلىقى كومىسسار

توغرىلىق سۆزلىگەنلىرىڭ، راستىنلا ھەقىقەتكە توغرا كەل

مەيدۇ. مەن بۇنى تەكشۈرمىەن. ئەگەر بۇ ئىش سەن

ئېيتقاندىك بولسا، ئەگەر ئۇ كازاكلارنى ھاقارەتلەپ، ئۆز بېشىم

چىلىق قىلغان بولسا، بىز ئۇنى كەچۈرمەيمىز.

— ھەي، بۇ دەرگۇمان!

* دىلىننورۇكى — ئۇزۇن قول مەنىسىدە. — ت.

— دەرگۇمان ئەمەس، ئېنىق شۇنداق! ئۇرۇش سېپى سىڭىلەرنىڭ يېزىدىكى چاغدا قىزىل ئەسكەرلەر ئۆز قىسمىدىكى بىر قىزىل ئەسكەرنى پەقەت بىر كازاك ئايالىنى بۇلغانلىقى ئۈچۈن ئېتىپ تاشلىغانلىقى يالغانمۇ؟ بۇ توغرىلىق ماڭا سىلەرنىڭ يېزىدىكىلەر سۆزلەپ بەردىغۇ.

— توغرا - توغرا! ئۇ پېرفىلىيېۋنانىڭ ساندۇغىنى ئاخ تۇرغان. بۇ بولغان ئىش! ھەقىقەتەن بولغان ئىش. ئۇ ئەلۋەتتە... قاتتىق چارە كۆرۈلگەن، سېنىڭ ئېيتقىنىڭ توغرا، ئۇنى خاماننىڭ ئارقىسىغا ئاپىرىپ ئېتىپ ئۆلتۈرگەن ئىدى. كېيىن بىزدە ئۇنى نەگە كۆمۈش توغرىلىق ئۇزاق تالاش - تارتىش بولغان ئىدى. بەزىلەر قەۋرىستانلىققا قويالى، دېيىشتى، بەزى كىشىلەر بولسا، ئۇ يەرنى بۇلغاپ قويدۇ، دەپ قارشى چىقىشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ شورلۇقنى خاماننىڭ قېشىغا كۆمۈشكەن ئىدى. — شۇنداق ۋەقە بولغانمۇ؟ — دەپ شتوكمان ئالدىراش تاماكا يۆگىدى.

— بولغان، بولغان، ئۇنىڭدىن تېنىۋالمايمەن، — كازاك قىزغىنلىق بىلەن ماقۇللىدى.

— ئۇنداق بولسا سەن نېمىشقا بىزنى كومىسسارنىڭ گۇناھىنى ئېنىقلاپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا جازا بەرمەيدۇ، دەپ ئويلايسەن؟ — ئەزىز يولداش! ئېھتىمال، سىزلەردە ئۇنىڭدىن يۇقۇرت راق ئورۇندا تۇرغان چوڭلاردىن بىرسى يوقتۇ. ئاۋۇ ئېتىلغىنى سولدا، مۇنۇسى كومىسسار...

— ئۇنىڭ تارتىدىغان جازاسى تېخىمۇ قاتتىقراق بولىدۇ! ئۇقتۇڭمۇ؟ سوۋېت ھاكىمىيىتى پەقەت دۈشمەنلەرنىڭ جازاسىنى بېرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئەمگەكچى خەلقنى ناھەق رەنجىتكەن

سوۋېت ھاكىمىيىتى ۋەكىللىرىنىمۇ بىز رەھىمسىزلىك بىلەن
جازالايىمىز.

مارت ئېيىدىكى دالدا چۈش ۋاقتى تىپ - تىنچ ئىدى،
بۇ تىنچلىقنى پەقەت چانا تاپانلىرىنىڭ ئۇششۇرتىشى ۋە ئات
تۇياقلىرىنىڭ بىر ۋەزىدە شىلىپ - شىلىپ دۈپۈرلىشى بۇزۇپ تۇ-
راتتى، ئەمما زەمبىرەكنىڭ يار ئۆرۈلۈپ چۈشكەندەك گۈمبۈرلىگەن
ئاۋازى ھەممىنى بېسىپ چۈشتى. 1 - قېتىم ئېتىلغاندىن كېيىن
ئارىلىغى ئوخشاش ۋاقىت ئىچىدە يەنە ئۈچ قېتىم گۈمبۈرلىگەن
ئاۋاز ئاڭلاندى، كرۇتوۋسكىدىكى زەمبىرەكلەر سول قىرغاقنى
يېڭىۋاشتىن ئوققا تۇتۇشقا باشلىغان ئىدى.

چاندىكى پاراڭ ئۆزۈلۈپ قالدى. توپنىڭ گۈلدۈرلىشى
قۇدرەتلىك يات بىر ئاۋاز بىلەن ياڭراپ، باھار ئالدىدا ئۇيقۇسى-
راپ ئۈگدەپ قالغان دالنىڭ خىرە مۇڭلۇق كۆيىنى بۇزۇپ تاش-
لىدى. ئاتلار قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتۇپ، چەبدەس قەدەم بىلەن
يېنىك چامداپ كېلىۋاتاتتى.

گېتمان يولغا چىققاندىن كېيىن، چاندا ئولتۇرغانلارنىڭ
كۆزىگە دۈندۈك ئېرىقى قېتىدىكى كەڭ، بېپايان دالا، ئالا - چى-
پار دالا، قار ئېرىپ تاقىرلىشىپ قالغان سېرىق قۇملۇق قىزىل
تال ۋە زېرىق دەرەخلىرى قاپلىغان توقايلىقنىڭ كۆكۈش، سۈر
ئاراللىرى لېپىدە كۆرۈنۈشكە باشلىدى.

ئۈست - خوپېرسكايدا ھارۋىكەش چانىسىنى موسكۋا پولكى-
نىڭ شىتاۋى جايلاشقان بىنانىڭ فېشىدىكى ھەربى ئىنقىلاۋىي
كومىتېت بىناسىغا ئېلىپ كېلىپ شارىتلا توختىدى.

شتوكمان يانچۇغىنى كولاشتۇرۇپ، ھەمياندىن 40 سوملۇق
كېرىنسىكى ئاقچىسىنى چىقىرىپ، كازاكا بەردى. كازاكنىڭ گۈل-

قەقەلىرى ئېچىلىپ كەتتى، ھۆل بولۇپ كەتكەن بۇرۇنلىرى ئاستىدىن سېرىق چىشىلىرىنى ھىجايىتىپ، جىجىلىق بىلەن تارتىنغان بولدى:

— نىمە قىلغىنىڭىز بۇ، يولداش، يا ئەيسا مەسىھ ئۆزەڭ ساقلا! پۇل بېرىشكە ئەرزىمەيدۇ.

— ئال، ئاتلىرىڭنىڭ ئەمگىكى. ئەمما ھاكىمىيەت توغرىلىق ھەرگىز گۇمانلانما. شۇنى ئېسىڭدە تۇتكى، بىز ئىشچى — دىخاندلار ھاكىمىيەتنى ئۈچۈن كۈرەش قىلىمىز. سىزلىرىنى بىزنىڭ دۈش-مەنلىرىمىز — مۇشتۇمۇزورلار، ئاتامانلار، ئوفىتسىرلەر قوزغىلاڭ كۆتىرىشكە ئىتتىرىگەن. ئۇلار قوزغىلاڭنىڭ ئاساسىي سەۋەپچىسى. ئەگەر بىزنىڭ ئىچىمىزدىن بىرەرسى بىزگە ھېسداشلىق قىلغان، ئىنقىلاپقا ياردەم بەرگەن ئەمگەكچى كازاڭقا ناھەق جەۋرى — زۇلۇم قىلغان بولسا، مۇنداق زالىمنى قانۇن بويىچە جازالاشقا بولىدۇ. — بىلەمسەن، يولداش «بىگىڭگە يەتكۈچە، بېلىڭ ئۇشتۇلار»

دىگەن ماقال بار... سىلەرنىڭ پادىشاھىڭلارمۇ نەرسىر يىراقتا... كۈچلۈكلەر بىلەن چېلىشما، بايلار بىلەن سوتلاشما، سىلەر ھەم كۈچ-لۈك، ھەم باي، — ئۇ مۇغەمبەرلىك بىلەن چىشىنى ھىجايىتىپ قويدى، — مانا قارا، ماڭا بىردىنلا 40 سولكىۋاينى ئىنتام قىلىۋەتتىڭ، ئەسلىدە بۇ سەپىرىمىزنىڭ كىراسىغا بەش تەڭگە بەرگەن بولساڭ كۇپايە قىلاتتى. خوپ، خۇدا ئامان قىلسۇن!

— بۇ سېنىڭ پارىڭنىڭ ئۈچۈن ۋە يېقىملىق ساقىلىڭ ئۈچۈن بېرىلگەن مۇكاپات، — دەپ كۈلدى مىشكا كوشىۋوي چاندىن سەكرەپ چۈشۈپ، شالۋۇرنى ئوڭلاپ تۇرۇپ، — سەن ئېلىپ كەلگەن كىشىڭنى بىلەمسەن، سەككىز فىرلىق كىۋتەك؟ بۇ كىشى قىزىللارنىڭ گېنېرالى.

— ھە؟ —

— «ھە؟» — دېگىنىڭ نىمىسى! سەنلەرمۇ بىر خەلق!...

پۇلنى ئاز بەرسە، بىلجىراپ: «ئەنە قارىمامدىغان، بىرنەچچە يۇلداشنى ئېلىپ كەلگەن ئىدىم، ئاران بەش سوم بەردى، ئۇن ھاقچى - مۇنداقچى!» — دەپ پۈتۈن فېش زەنجىپ چىقىسەن. خىق بەرسە، يەنىلا ئىچىڭگە سىغدۇرالمى: «كۆردۈڭمۇ، تازا باي نىمىلەر ئوخشايدۇ! 40 سولكىۋاي ئىنئام قىلىۋەتتى. پۇل دېگەن ئۇلاردا ھەددى - ھېساپسىز...» — دەيسەن. مەن ساڭا بىر ياقماق مۇ بەرمىگەن بولاتتىم! رەنجىسەڭ رەنجىۋەر. بەربىر رازى قىلماق تەش. قېنى، كەتتۇق... خەير - خوش، بومبا ساقال!

ھەتتا قاپىغى ئېچىلماي كەلگەن ئىۋان ئالىكسىيېۋىچمۇ ئاخىرىدا مىشكىنىڭ قىزغىن سۆزلىرىگە كۈلۈپ قويدى.

شىتاپنىڭ ھويلىسىدىن پاخماق سىبىر ئېتىغا مىنگەن ئاتلىق رازۇبتكا ئەتىدىنىڭ بىر قىزىل ئەسكىرى چېپىپ چىقتى. — بۇ نەدىن كەلگەن چانا؟ — دەپ توۋلىدى ئۇ ئاتنىڭ تىزگىنىنى شارۋىلا تارتىپ.

— بۇنىڭ بىلەن سېنىڭ نىمە ئىشىڭ بار؟ — دەپ سورىدى شتوكمان.

— كرۇتوۋسكىغا ئوق - دورا ئېلىپ بارماقچى ئىدۇق، تارت، ھويلىغا كىر!

— ياق، بولداش، بۇ چاننى قايتۇرۇۋېتىمىز.

— خوش، سىز كىم بولىسىز؟

قىزىل ئەسكەر كېلىشكەن ياش يىگىت بولۇپ، ئۇدۇللا يېپ قىيىن كەلدى.

— سىز زائامۇرلۇقلار پولىكىدىن، چاننى ئۇتما.

— ھە... ياخشى، بوپتۇ كەتسۇن. كېتىۋەر، بوۋاي.

تەكشۈرۈپ كۆرۈلگەندە ئۈست - خوپېرىسكايدا ھېچقانداق خەلق قوشۇنى تەشكىل قىلىنىۋاتقىنى يوق ئىكەن. بىر خەلق قوشۇنى تەشكىل قىلىنىپتۇ، ئەمما ئۈست - خوپېرىسكايدا ئەمەس، يەلكى بۇكانوۋىسكايدا ئىكەن. بۇ قوشۇننى 9 - قىزىل ئارمىيە شتاۋىدىن خوپېرنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى كەنتلەرگە ئەۋەتىلگەن ۋە يول ئۈستىدە كونا ئېتىقاتچى كازاك سۆزلەپ بەرگەن ھىلىقى كومىسسار مالكىنىڭ نەق ئۆزى تەشكىل قىلغان ئىكەن. يېلاننىڭ كايا، بۇكانوۋىسكايا، سىلاشچېۋىسكايا ۋە كۇمىلىزېنسكايا كەنتلىرىنىڭ كوممۇنىستلىرى ۋە قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى بىلەن تولۇق لاندۇرۇلغان سوۋېت خادىملىرى ئىنتايىن ھەيۋەتلىك جەڭگىۋار بىرلىكنى قۇرغان بولۇپ، بۇ بىرلىك 200 مىڭلىق كىشى ۋە بۇلارغا قوشۇمچە قىلىپ بېرىلگەن نەچچە ئونلىغان قىلچىلىق ئاتلىق چارلىغۇچىلاردىن تەركىپ تاپقان. بۇ قوشۇن موسكۋا پۈلكىنىڭ بىر روتىسى بىلەن بىللە ۋاقىتچە بۇكانوۋىسكايدا تۇرغان بولۇپ، يېلانكا ۋە زىموفنايا دەريالىرىنىڭ يۇقۇرقى تەرىپىدىن ھۇجۇم قىلىشقا ئۇرۇنغان قوزغىلاڭچىلارنى تۇتاشتىرىپ تۇرغان.

شتوكىمان شىتاپ باشلىغى - بۇرۇن كادىر ئوفىتسىيىرى بولغان قايسى سېلىق، ئەسەبى ئادەم بىلەن، شۇنىڭدەك سىياسى كومىسسار - بۇرۇن مىقباسون زاۋۇدىدا ئىشلىگەن موسكۋالىق ئىشچى بىلەن سۆزلەشكەندىن كېيىن، پۈلكىنىڭ 2 - باتالىيونىغا

كېرىپ، ئۈست - خويېرىسكايدا قېلىشقا قارار قىلدى. كالۋا قىلىپ ئورالغان تېلېفۇن سىملىرى، غالىتەكلەر ۋە ھەربى مال - مۈلۈكلەر، دۆۋىلىشىپ تۇرغان كىچىك بىر ھوجرىدا شتوكمان سىياسى كومىسسار بىلەن ئۇزاق سۆزلەشتى.

— مانا كۆردۈڭمۇ، يولداش، — دېدى ئاستا سۆزلەپ، ئۆت كۆر سوقۇر ئۈچەي كېسەللىكىدىن ئازاپ چەككەن، پاكىنەك، سېرىق يۈز كومىسسار، — بۇ يەردىكى ئىش بەك مۇرەككەپ، مەندىكى پىكىتلەرنىڭ تەڭدىن تولىسى موسكۋالىق بىلەن رەزائىلىقلار، ئازراغى نىژېگوروڭلۇقلار، پۇختا بىگىتلەر، كۆپچىلىگى ئىشچىلار، بۇ يەردە يەنە 14 - دىۋىزىيىنىڭ بىر ئىسكادېرونى بولۇپ، نەك ئەرەكس ئىدى. ئۇلارنى ئۆز جايى ئۈست - مېدۇبىدىتساغا قايتۇرۇشقا توغرا كەلدى... سەن بۇ يەردە قال، ئىش كۆپ. ئاھالىگە خىزمەت ئىشلەش، چۈشەندۈرۈش كېرەك. ساڭا چۈشىنىشلىك، كازاك دىگەن بۇ... بۇ يەردە سەگەك بولۇپ، قۇلاقنى دىڭ تۇتۇپ تۇرۇش لازىم.

— بۇ دىگەنلىرىڭنى مەن سەندىن كەم چۈشەنمەيمەن، — دېدى شتوكمان، كومىسسارنىڭ ھامىلىق ئاھاڭىدا سۆزلىگەن گېپىگە گۈلۈمسىرەپ ۋە ئۇنىڭ ئازاپ چەككەن كۆزلىرىنىڭ سارغىمىسىپ كەتكەن ئېقىغا قاراپ، — خوش، سەن مانا ئېيتقىنى، بۇكانو-ۋىسكايدىكى كومىسسار قانداق نىمە ئۇ؟

كومىسسار تۈكۈچىدەك قىرقىلغان سۈر بۇرۇتمىنى سىلاپ، ئاندا - ساندا كۆكۈش سۈزۈك قاپىغىنى كۆتۈرۈپ قويۇپ، سۇس جاۋاپ بەردى.

— ئۇ يەردە ئۇ بىر مەزگىل ئىشنى ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتتى. ئۆزى ياخشى يىگىت، ئەمما سىياسى ۋەزىيەتنى ئانچە چۈشەن-

نىپ كېتەلمەيدۇ. دەرەخ كەسكەندە، تاراشا ئاسمانغا ئۇچىدەنمەكچى. ئۇ ھازىر ئاشۇ كەنتنىڭ نەر ئاھالىسىنى رۇسىيىنىڭ ئىچكىرىسىگە كۆچۈرۈۋاتىدۇ... سەن زاپىخوزنىڭ قېشىغا كىر، ئۇ سىلەرنى تەمىنات دەپتىرىگە يېزىپ قويسۇن، — دىدى كومىسسار ئازاپ چەككەن چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ، مايلىشىپ كەتكەن پاختىلىق ئىشتىنىنى چىمىدىپ تۇتۇپ. ئەتىسى ئەتىگەن 2 - باتالىيون «مىلتىق ئېلىڭلار!» — دىگەن تىرىۋوگا بويىچە سەپكە يىغىلدى، يوقلىما قىلىندى. بىر سائەتتىن كېيىن باتالىيون ھەربى يۈرۈش كالونىسى بىلەن سەپ تۈزۈپ، كرۇتوۋىسكى يېزىسىغا قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

بىر تۆتلىك قاتاردا شتوكمان، كوشىۋوي ۋە ئىۋان ئالبىك سىيېۋىچ يانمۇيان ماڭغان ئىدى.

كرۇتوۋىسكىدىن دوننىڭ نېرىقى تەرىپىگە ئاتلىق چار-لىغۇچىلار ئەۋەتىلدى. باتالىيون كالونىسى ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن دوندىن ئۆتتى، لۆمشۈپ قالغان يولدا قوڭۇر تىزەك يۇقىندىلىرى لەيلەپ قالغان توختاق سۇلار يىغىلىپ قالغان ئىدى. دوننىڭ يۈزىدىكى مۇز خىرە كۆپۈپ، كۆپ - كۆك شىشىدەك كۆرۈنۈپ تۇراتتى. بىر قىسىم چەتتە ماڭغانلار قاشالاردىن ئۆتۈپ كېتىشتى. ئارقا تەرەپتە، باتارىيە تاغ باغرىدىن يىپلانىسكى يېزىسىنىڭ نېرىسىدا كۆرۈنۈپ تۇرغان تېرەكلىكنىڭ چوققىلىرىغا قارىتىپ، ئارقا - ئارقىدىن توپ ئېتىپ تۇردى، بۇ باتالىيون، كازاكلار تاشلاپ كەتكەن يىپلانىسكى يېزىسىدىن ئۆتۈپ، يىپلانىسكايا كەنتى تەرەپكە قاراپ ئىلگىرىلەپ، بۇكانوۋىسكايادىن ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقان 1 - باتالىيوننىڭ روتىسى بىلەن ئالاقە باغلاپ، ئانتوتوف يېزىسىنى قولغا چۈشۈرۈشى كېرەك ئىدى. جەڭ قىلىش بۇيرۇقى

بويىچە باتالىيون كوماندىرى ئۆز قىسمىنى بىزبوردوف يېزىسى تەرەپكە ئېلىپ بېرىشى لازىم ئىدى، ئاتلىق چارلىغۇچىلار كۆپ ئۆتمەي بىزبوردوفقا دۈشمەننىڭ ئۇچرىمىغانلىقى، ئەمما دۇ يېزىنىڭ ئوڭ تەرىپىدە، تۆت چاقىرىم يىراقلىققا تېز - تېز مىللىتىق ئېتىشىملىرى بولۇۋاتقانلىقى توغرىلىق خەۋەر ئېلىپ كەلدى. قىزىل ئەسكەرلەر كالونىسنىڭ ئۈستىدىن، قەيەردىدۇ توپ ئوقلىرى ۋىزىلداپ، گۈكىرەپ ئۇچۇپ ئۆتۈپ كېتەتتى. يېقىن يەردە پارتلىغان توپ ئوقلىرى زىمىننى زىلزىلىگە كەلتۈرەتتى، ئارقا تەرەپتە، دونىڭ يۈزىدە قاراسلاپ مۇز يېرىلدى. ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ ئارقىسىغا قايرىلىپ:

— سۇ كۆپىيىپ تاشقان بولۇشى مۇمكىن، — دىدى.

— بۇنداق ۋاقىتتا دوندىن ئۆتۈش مەنىسى يوق بىر ئىش، مېڭىپ كېتىۋاتقىنىڭدا ئاستىڭدىكى مۇز يېرىلىپ كېتىشى مۇمكىن، — دىدى مىشكا زەردە بىلەن غودۇڭشىپ. ئۇ تېخىچە پىيادە قىسىملارغا ماسلىشىپ ماڭالمىغان ئىدى.

شوكمان ئالدىدا ماڭغانلارنىڭ كەمىرى چىڭ تارتىلغان، دۈمبىسىگە، تۈتۈنسىمان كۆكۈش پاقىراپ تۇرغان نەيزە بېكىتىلگەن مىلىتىقلارنىڭ بىر رېتىمدا تەۋرىنىۋاتقانلىقىغا قاراپ كېلىۋا تاتتى، ئۇ ئارقىسىغا قايرىلىپ، قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ جىددى ھەم ھەپسىلەسىز چېھرىلىرىنى، شۇنىڭدەك بىر - بىرىگە ئوخشاپ كېتىدىغان تۈرلۈك تۈمەن يۈزلەرنى كۆردى، بەش بۇرچەكلىك قىزىل يۇلتۇز تاقىغان سۈر شەپكىلەرنىڭ، سۈز شىنبىللارنىڭ مىدىر - لېشىپ تۇرغانلىقىنى كۆردى، بەزى شىنبىللار كۈننىرەپ كەتكەنلىكتىن سارغايغان، يېڭىراقلىرىنىڭ تۈكلىرى قوپال، رەڭگى ئاچ ئىدى؛ مارش بىلەن ماڭغان نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ شىلالىغان

ئېغىر قەدەم تاۋۇشلىرى، گىۋدۇڭلىغان گەپ - سۆزلەر، ھەر خىل ئاۋازدىكى يۆتەل، سۇدانلارنىڭ جاراڭ - جۇرۇڭى ئاڭلىناتتى. نەم تارتقان ئۆتۈكلەرنىڭ، موخوركىنىڭ، تاسسىما جابدۇقلارنىڭ ئاڭقىغان پۇرىغى دىماققا ئۇرۇلاتتى. شتوكمان كۆزلىرىنى چالا يۇمۇپ، خاتا دەسسەسلىككە تىرىشاتتى. تېخى تۈنۈگۈنلا ئۆزىگە ناتونۇش بولغان بۇ يات يېڭىلىرىگە نىسبەتەن قەلبىدە ئىللىق تاشقىن پەيدا بولغانلىغىنى ھېس قىلاتتى. ئۇ ئويلايتتى: «خوپ ياخشى، نىمىشقا بۇلار ماڭا پەقەت ھازىرلا مۇنچىلىك ئەزىز، مۇنچىلىك ئېچىنىشلىق بولۇپ قالدى؟ بىزنى باغدلاپ تۇرغان نىمە؟ ئەلۋەتتە، ئورتاق غايە... ياق، بۇنىڭدا يالغۇز غايىلا ئەمەس، بەلكى ئىش بىرلىگىمۇ بار. يەنە نىمە؟ خەۋپ - خەتەر بىلەن ئەجەلنىڭ يېقىنلاپ قالغانلىغى بولۇشىمۇ مۇمكىن. شۇنداق قىلىپ، قانداقتۇ بۆلەكچە بىر قېرىنداشلىق...» شۇنى ئويلىدى - دە، كۆزلىرى كۈلۈمسىرىدى. «مەن راستىنلا قېرىپ قالدىمۇ - ھە؟»

شتوكمان ئاتىلىق مېھرى - مۇھەببىتىگە ئوخشايدىغان بىر مەمنۇنلۇق بىلەن ئالدىدا كېتىۋاتقان بىر فىزىل ئەسكەرنىڭ قۇددەتلىك يوغان گەۋدىسىگە ۋە ئۇنىڭ يوغان يافىسى بىلەن شەپكىسى ئارىلىغىدا كۆرۈنۈپ تۇرغان ياش - ئۆسمۈرلەرگە خاس يۇمۇلاق بويىنىڭ بىر پارچە فىزىل، پاكىز يېرىگە قاراپ كېلىۋېتىپ، كۆزىنى يېپىندىكى بىر جەڭچىگە يۆتكىدى. ئۇنىڭ ساقال - بۇرۇتى قىرىلغان قارا قۇمچاق يۈزىدە تېگى - تېگىدىن قان تېپىپ تۇرغاندەك بىر قىزىللىق بار ئىدى. لەۋلىرى ئەرلەرگە خاس يۇققا، ئۆزى ئىگىز بوي، لېكىن كەپتەردەك خۇش پىچىم، بوش قولىنى دىسپەرلىك پۇلاڭلاتماي ماڭاتتى ۋە بىر يېرى ئاغرىۋاتقاندا چىرايىنى پۇ-

رۇشتۇرەتتى. ئەمما كۆزلىرىنىڭ قۇيرۇغىدا ئۆمۈچۈك تۈردەك
فېرىقنىڭ ئۇششاق قورۇقلىرى چۈشكەن، شتوكماننىڭ ئۇنىڭ بىر
لەن سۆزلەشكۈسى كېلىپ قالدى.

— سەن ئۇزاقتىن بۇيان ئارمىيىدىمۇ، يولداش؟
يېنىدىكى جەڭچىنىڭ سۈس دالچىن رەڭ كۆزلىرى شتوكمانغا
سەل فېيپاش تىكىلىپ، سوغاققىنا ۋە سىنچىلاپ قارىدى.
— 1918 - يىلىدىن باشلاپ، — دېدى ئۇ چىش ئارىلىغىدىن.
ئۇنىڭ سالقىن قانلىق جاۋاۋى شتوكماننىڭ كۆڭلىنى
سوۋۇتىمىدى.

— ئۆزەڭ قەيەرلىكسەن؟

— بىر يۇرتلۇق ئادەمنى ئىزلىمەكچىمۇ سەن، تاغا؟

— بىر يۇرتلۇق چىقىپ قالساڭ، خوشال بولىمەن.

— مەن موسكۋالىق.

— ئىشچىمۇ؟

— ھە - ئە.

شتوكمان يالت قىلىپ يېنىدىكى ئادەمنىڭ قولىغا قاراپ
قويدى. تۆمۈر تۇتۇپ ئىشلىگەن قولىدىكى فاداقلار ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشۈ
تۈشى بىلەن تېخى يوقالمىغان ئىدى.

— مەدەنچىمۇ سەن؟

دالچىن رەڭ كۆزلىرى يەنە شتوكماننىڭ يۈزىگە، ئۇنىڭ ئاق
سانىچىغان ساقىلىغا سېپىلدى.

— مېتال قىرغۇچى، سەنمۇ شۇنداقمۇ؟ — ئۇنىڭ جىددى،
دالچىن رەڭ كۆزلىرىنىڭ ئىككى بۇرجىگىدە ئىللىقلىق پەيدا بولغان
دەك بولدى.

— مەن سېلىسار بولغان ... سەن يولداش، نېمىشقا دائىم

چىرايىڭنى پۇرۇشتۇرسەن؟

— ئۆتۈگۈم غاجاۋاتىدۇ، قۇرۇپ كېتىپتۇ. كېچىدە كۈزەتتە بولغان ئىدىم، ئايىغىمغا سۇ ئۆتۈپ كەتتى.

— سەن قورقماسەن؟ — دەپ زىرەكلىك بىلەن كۈلۈپ قويدى شتوكمان.

— نىمىدىن؟

— «نىمىدىن» دىگىنىڭ قانداق گەپ، جەڭگە كېتىۋاتىمىزغۇ؟...

— مەن — كوممۇنىست.

— خوش، كوممۇنىستلار ئۆلۈمدىن قورقمىدىكەن؟ ئۇلار ئال-دەم ئەمەسمۇ؟ — دەپ گەپكە ئارىلاشتى مىشكا.

شتوكماننىڭ قېشىدىكى قىزىل ئەسكەر مىلىتىنى چاققانلىق بىلەن مۇرىسىگە تاشلاپ، مىشكىغا قارىماستىن، بىر ئاز ئويلىنىپ، جاۋاپ بەردى:

— ھەي بۇرادەر، سېنىڭ بۇ ئىشلاردا ئانچە چۈشەنچە يوق تەك تۇرىدۇ. مېنىڭ قورقۇشۇم مۇمكىن ئەمەس. مەن ئۆزەمگە — ئۆزەم بۇيرۇق قىلغان، چۈشەندىڭمۇ؟ شۇڭا سەن پاكىز قولقايسىز مېنىڭ يۈرىكىمگە قول ئۇزاتقۇچى بولما... مەن نىمە ئۈچۈن ۋەكىم بىلەن ئۇرۇشۇۋاتقانلىغىمنى بىلىمەن، بىزنىڭ يېڭىپ چىقىدىغانلىغىمىزنىمۇ بىلىمەن. ئاساسىي گەپ مانا شۇنىڭدا، قالغانلارنىڭ ھەممىسى بىكار، — ئۇ ئۆز بېشىدىن كەچكەن بىر ئىشنى ئېسىگە چۈشۈرگەندەك بولۇپ، كۈلۈپ قويدى. — دە، شتوكمانغا يان تەرەپتىن قاراپ قويۇپ، پاراڭغا كىرىشتى، — ئۆتكەن يىلى مەن ئوكرائىنادا كراساۋتسىيەنىڭ ئەترىدىدە بولغان ئىدىم. جەڭ بولۇۋاتاتتى. دۈشمەن بىزنى ھامان

قىستاپ كېلىۋاتاتتى. چىقىم كۆپ، يارىدارلارنى تاشلاپ كېتىشكە
 باشلىدۇق. شۇنىڭ بىلەن بىز ژىمېرىنىڭگە يېقىن بىر يەردە قورشاۋ
 ئىچىدە قالدۇق. كېچىسى ئاقلارنىڭ لىنىيىسىدىن ئۆتۈپ، ئۇ يەر-
 دىكى برونې پويىزنى ئۆتكۈزمەسلىك ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئارقا سېپى-
 دىكى بىر ئۆستەڭنىڭ كۆۋرۈكىنى پارتىلتىش لازىم ئىدى، ئەمما
 بىز تۆمۈريول بويلاپ يېرىپ ئۆتۈشمىز كېرەك. پىدائىلار بارمۇ،
 دەپ چاقىردى. ئۇنداقلار چىقىمدى. ئارىمىزدا كوممۇنىستلار ئاز
 ئىدى، ئۇلار مۇنداق دېيىشتى: «چەك تاشلايلى، كىمگە چىقسا،
 شۇ بارسۇن». مەن بىر ئاز ئويلاپ، ئۆزۈم تەلەپ قىلىپ ئوتتۇرىغا
 چىقىم. پارتلاتقۇچ دورا قاچىلانغان قۇتا، پىلىك شوينا، سەرەڭگە
 ئېلىپ، يولداشلار بىلەن خوشلاشتىم - دە، يۈرۈپ كەتتىم. كېچە
 قاراڭغۇ، تۇمانلىق ئىدى. 100 سارجىن يەردىن ئۆتكەندىن كېيىن
 ئۆمىلەپ ماڭدىم. ئورۇلىغان قارا بۇغداينىڭ ئىچى بىلەن ئۆمى-
 لىدىم، ئاندىن سايىنىڭ ئىچى بىلەن ئۆمىلەپ ماڭدىم. سايىدىن
 ئۆمىلەپ چىقىۋاتقىنىدا، ھېلىمۇ ئېسىمدە تۇرۇپتۇ، بىر قۇش بۇر-
 نۇمنىڭ ئۇچىدىن پالاقلاپ ئۇچۇپ كەتسە بۇلامدۇ: مانا ئىش...
 كۈزەتتە تۇرغان قىسىمنىڭ قېشىدىن ئون سارجىن يەرگىچە ئۆمى-
 لەپ ئۆتۈپ، كۆۋرۈككە يېتىۋالدىم. كۆۋرۈكنى پىلىموث قاراۋۇلغا-
 نىسى قوغداپ تۇرغان ئىكەن. پارتلاتقۇچ دورىلارنى بىر يەرگە
 تىقىشتۇردۇم، ئىتىگىمنى دالدا قىلىپ، سەرەڭگە چاقسام، ئەمەلشە-
 كەن گۇگۇت يانماي قويدى. چۈنكى مەن قوسىغىم بىلەن يەر بې-
 خىرلاپ ئۆمىلىگەنسە، شەينەم بىلەن ھەممە يېرىم ھۆل بولۇپ
 كەتكەن ئىكەن. تاڭ ئېتىشقا ئاز قالدى، قوللىرىم تىترەۋاتىدۇ،
 كۆزۈمگە تەر قۇيۇلۇۋاتىدۇ. «ھەممە ئىش بەزىات بولدى» - دەپ
 ئويلىدىم. «پارتلىتالمىسام، ئۆزۈمنى ئېتىپ ئۆلۈۋالەن!» -

دەيمەن. قىيىنلا - قىيىنلا ئاخىرى، بىر ئىلاج قىلىپ سەرەڭگىنى تۇتاشتۇردۇم - دە، دەرھال ئارقامغا قايتتىم. كەينى تەرىپىدە لاۋۇلداپ يالقۇن كۆتىرىلگەندە، كۆتەرمىنىڭ ئارقىسىدىكى تاختا توساقنىڭ ئاستىغا يېتىۋالدىم. قىيا - چىيا كۆتىرىلدى. تىرىۋوگا باشلاندى. ئىككى پىلىموتتىن تاتاتلىتىپ ئوت ئاچتى. نۇرغۇن ئاتلىقلار يېنىمدىن چېپىپ ئۆتتى، ئەمما كېچىدە مېنى قانداق تاپالسۇن؟ تاختا توساقنىڭ ئاستىدىن يامىشىپ چىقىپ، ئېكىن زارنىڭ ئىچىگە كىرىۋالدىم. ئەمما، بىلسەڭ، بۇ چاغدا پۇت-قوللىرىم ئۇيۇشۇپ قالغان ئىدى. مىدىرلىيالماي قالدىم، بەس، شۇنىڭ ئۆزى يېتەرلىك! ياتتىم. بۇ يەرگە كېلىشتە ھېچنىمىدىن قورقماي، باتۇرلۇق بىلەن كەلگەن ئىدىم، ئۇ يەردىن قايتىشىمدا، مانا شۇنداق بولدى... يەنە بىلەي دىسەڭ، كۆڭلۈم ئاينىپ، قۇسۇشقا باشلىدىم، تەندە دەرمانىم قالمىدى! ئىچىمدە ھېچنىمە قال مىغاندەك ھېس قىلىۋاتىمەن، شۇنداقتىمۇ قۇسۇم كېلىدۇ. شۇنداق قىلىپ، ئاخىر، ئۆزىمىزنىڭكىلەرگە يېتىپ كېلىۋالدىم، ئەلۋەتتە، — سۆز شۇ يەرگە كەلگەندە جەڭچى جانلىنىپ كەتتى، ھاي! — جاندىن چاقناشقا باشلىغان فوگۇر كۆزلىرى ئاجايىپ بىر ئىللىقلىق بىلەن ياشرىپ كەتتى، — ئەتىسى ئەتىگەن، جەڭدىن كېيىن يىگىتلەرگە سەرەڭگىدە مەسىلە چىققانلىغىنى سۆزلەپ بەرسەم، بىر دوستۇم ماڭا: «چاقمىغىڭنى يوقاتقانمىدىڭ، سېرگەي؟» — دەيدۇ. مەن دەرھال مەيدە يانچۇغۇمنى ئاختۇرسام، چاقماق بار ئىكەن! ئۇنى يانچۇغۇمدىن ئېلىپ چاقسام، لاپ قىلىپ ئوت ئالدى.

يىراقتىكى تېرەكلىك ئارالدىن شامال قوغلىغان ئىككى قاغا ئىگىز ھاۋادا ناھايىتى تېز ئۇچۇپ كېلىۋاتاتتى. شامال ئۇلارنى ھە دەپ ئېيتىرەتتى. كرۇتۇۋىسكايا تېغىنىڭ ئۈستىدە بىر

سائەتلىك دەم ئېلىشتىن كېيىن زەمبىرەك يېڭىۋاشتىن گۈلدۈر-
لەپ، ئېتىلغان سىنارەت بارغانسېرى قاتتىق چىقىراپ يېقىنلاشقا
باشلىغاندا، ئىككى قاغا باتالىيون كالىۋىنىسىدىن 100 سارجىن
ئارىلىققا كېلىپ قالغان ئىدى، زەمبىرەكنىڭ ھۇۋلىغان ئاۋازى
ئەۋجىگە چىققاندا ئىككى قاغىنىڭ ئىگىزەرەك ئۇچقان بىرسى قۇ-
يۇن ئىچىدە قالغان تاراشىدەك، توساتتىن جان - جەھلى بىلەن
ئايلىنىشقا باشلىدى - دە، قاناتلىرىنى قىيپاش كېرىپ، ھەلىھەم
بولسا ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا تىرىشىپ، يوغان قارا ياپراقتەك پىل-
دىرلاپ، پەسكە غۇلاپ چۈشۈشكە باشلىدى.

— نەق ئەجەلنىڭ ئۈستىگە ئۇچۇپ چۈشتى! — دېدى
شتوكماننىڭ ئارقىسىدا كېلىۋاتقان قىزىل ئەسكەر زوقلىنىپ،—
ئۇنى كارامەت پىقىرىتىۋەتتى، بالا نەرسىكەن!

كالىۋىنىنىڭ باش تەرىپىدىن ئىگىز قارا تورۇق بايتال
مىنگەن روتا باشلىغى ئېرىگەن قارنى چاچرىتىپ، چېپىپ كېلىپ:
— سەپكە تىزىل!... — دەپ كوماندا بەردى.

پىلىموت بېسىلغان ئۈچ چانا ئۇنچىقماي كېلىۋاتقان ئىۋان
ئالېكسىيېۋىچقا قاراپلاقلارنى چاچرىتىپ، غۇيۇلداپ ئۆتۈپ
كەتتى. چانا قىيپاش تېيىلغاق يەردە بىر مۇدراش بىلەن پىلىموت-
چىلاردىن بىرسى چاننىڭ ئارقىسىدىن ئۇچۇپ چۈشتى - دە، قى-
زىل ئەسكەرلەرنىڭ مەززە قىلىپ قاقاقلاپ كۈلۈشى، تاكى جىلاۋ-
دار قاتتىق قاغىش بىلەن ئاتلىرىنىڭ بېشىنى چاققانلىق بىلەن
بۇرىغىچە ۋە يىقىلغان پىلىموتچى يۈرۈپ كېتىۋاتقان چانغا ئىر-
غىپ كېتىۋاتقانغا قەدەر بېسىلمىدى.

كارگىنسكايا كەنتى قوزغىلاڭچىلار 1 - دىۋىزىيىسىنىڭ تايانچ پونكىتى بولۇپ قالدى. گىرىگورىي مېلخوف كارگىنسكايا قەبىلىسىدىكى جەڭ مەيدانىنىڭ ئىستراتېگىيىلىك ئەھمىيىتىنى ئوبدان ھېساپقا ئېلىپ، بۇ يەرنى ھەرگىز فولدىن بەرمەسلىككە قارار قىلدى. چىر دەرياسىنىڭ سول قىرغىقى بويلاپ سوزۇلغان تاغلار ھەربى ئەھمىيەتكە ئىگە ئەڭ ياخشى ئىگىزلىك بولۇپ، كازاكلارنىڭ مۇداپىئە لىنىيىسى ئۈچۈن ئوبدان ئىمكانىيەت بېرىتتى. پەستە، چىرنىڭ بىرىنچى تەرىپىدە كارگىنسكايا جايلاشقان، ئۇنىڭ ئېرىسىدا جەنۇبقا قاراپ نۇرغۇن چاقىرىم يەرگىچە يۇمشاق ئوت - چۆپ قاپلىغان دالا سوزۇلغان، گايى يەردە ساي لار، جىلغىلار بىر - بىرى بىلەن كۆندىلەڭ كېسىپ ئۆتۈشكەن. تاغنىڭ ئۈستىدە گىرىگورىي ئۈچ زەمبىرىگى بار باتارىيىنى ئورۇنلاشتۇرۇش ئۈچۈن جايىنى ئۆزى تاللىدى. يېقىن يەردە ناھايىتى ياخشى كۆزىتىش پونكىتى بولۇپ، مۇشۇ ئەتراپتىكى جايلارنىڭ ھەممىسىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان، دوپ ئورمانلىقى ۋە قات - قات ئېدىرلار بىلەن قورشالغان قورغان - تۆپە جايلاشقان ئىدى.

كارگىنسكايا قەبىلىسىدە ھەر كۈنى جەڭ بولۇپ تۇراتتى، قەبىلىلەر ئادەتتە ئىككى تەرەپتىن ھۇجۇم قىلاتتى: جەنۇبقا دالا بىلەن كېلىپ، ئوكرائىنلارنىڭ ئاستاخوۋو يېزىسى تەرەپتىن ۋە شەرقتە، چىر دەرياسى بويلاپ يۇقۇرى ئۆزلەپ، تۇتاش يېزىلار

بىلەن ئالغا سىلجىپ، بوكوۋىسكايا كەنتىدىن ھۇجۇم قىلاتتى.
 كازاكلار كارگىنىسكايا دىن 100 سارجىن نېرىدا سەپ تارتىپ يات-
 قان ئىدى، ئاندا - ساندىلا ئوق چىقىراتتى. قىزىللارنىڭ شىد-
 دەتلىك ئوق ياغدۇرۇشى، ئۇلارنى دائىم دىگۈدەك كەنتنىڭ ئىچىگە
 چېكىنىشكە، ئۇندىن كېيىن تارچۇق يارلارنىڭ تىك قىيالىرى
 بويلاپ تاغنىڭ ئۈستىگە چىقىۋېلىشقا مەجبۇر قىلاتتى، ئۇنىڭمۇ
 نېرىسىغا قىستاپ بېرىش ئۈچۈن قىزىللاردا يېتەرلىك كۈچ يوق
 ئىدى. قىزىللارنىڭ ھۇجۇم ئوپېراتسىيىلىرىنىڭ ئوتۇقلۇق بولۇ-
 شىغا كەسكىن رەۋىشتە سەلبىي تەسىر كۆرسەتكەن نەرسە - زۇ-
 رۇر مىقداردا ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ يوقلۇقى ئىدى، ئاتلىق ئەس-
 كەر بولغاندا ئايالغا ھەركەت بىلەن كازاكلارنى ئىككى قاناتتىن
 ئوربۇۋېلىپ، تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ چېكىنىشكە مەجبۇر قىلغىلى،
 شۇنىڭدەك دۈشمەن كۈچلىرىنى ئۆزىگە تارتىپ تۇرۇپ، كەنت
 ئېغىزلىرىدا ئالغا سىلجىيالماي تۇرۇپ قالغان پىيادىلەرنىڭ ئەر-
 كىن ھەركەت قىلىشىغا ئىمكان بەرگىلى بولاتتى. مۇنداق مانېۋىر
 ئۈچۈن پىيادىلەردىن پايدىلانغىلى بولمايتتى، چۈنكى پىيادە ئەس-
 كەرلەرنىڭ قوزغىلىپ يۈرۈشى ئاستا بولغانلىقتىن، تېز مانېۋىر
 قىلىشقا ئىقتىدارسىز ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ كازاكلار ئاتلىق
 ئەسكەر جەھەتتە ئۈستۈنلۈككە ئىگە ئىدى، بۇلارنىڭ ئاتلىق ئەس-
 كەرلىرى خالىغان ۋاقىتتا پىيادىلەرگە ھۇجۇم قىلىپ، بۇلارنىڭ
 ئاساسىي ۋەزىپىسىنى باشقا ياققا بۇرۇۋېتەلەيتتى.

قوزغىلاڭچىلارنىڭ يەنە بىر ئۈستۈنلۈكى شۇنىڭدىن ئىبارەت
 ئىدىكى، ئۇلار يەر شارائىتىنى ياخشى بىلگەنلىكتىن، ھەر بىر پۇر-
 سەتنى قولدىن بەرمەستىن، ئاتلىق بۆلۈنمىلىرىنى ساي - جىرا-
 لاز بىلەن دۈشمەننىڭ ئىككى قانىتىغا ۋە ئارقا سېپىگە تۇيغۇز-

ماستىن ئۆتكۈزۈپ، ئۇنىڭغا ھەر دائىم خەۋپ سالاتتى ۋە ئۇنىڭغا
ئالغا ئىلگىرىلىشىنى پالەچ قىلىپ قويالايتتى.

مۇشۇ ۋاقىتقا كەلگەندە گىرىگورىينىڭ كاللىسىدا قىزىللار.

نى تارمار قىلىش پىلانى پىشپ يېتىلگەن ئىدى. گىرىگورىي
يالغان چېكىنىش بىلەن قىزىللارنى كارگىنىسكاياغا ئالداپ ئېپ
كىرىپ، ئەينى زاماندا رەبچىكوفنىڭ ئاتىلىقلار پۈلكىنى غەزەپ
تىن گۇسىنىسكايا جىراسى ئارقىلىق، شەرقتىن گىراچى ئارقىلىق
يان قاناتقا ئەۋەتىپ، قىزىللارنى مۇھاسىرىگە ئالماقچى ۋە
ئۇلارغا ئەجەللىك زەربە بەرمەكچى ئىدى. پىلان پۇختا تۈزۈل
گەن ئىدى. كەچقۇرۇن كېڭەشتە بارلىق مۇستەقىل قىسىملارنىڭ
كوماندىرلىرى ئېنىق يۈرۈش ۋە بۇيرۇقلارنى ئالدى. ئايلىنىپ
ئۆتۈش ھەركىتى، گىرىگورىينىڭ پىكرىچە، ياخشىراق نىقايل
نىش ئۈچۈن تاڭ سەھەردىن باشلىنىشى لازىم ئىدى. ھەممىسى
دامكا ئويۇنىدىكىدەك ئاددى ئىدى. شۇڭا گىرىگورىي دۇچكەپاشى
مۇمكىن بولغان بارلىق تاسادىپلىقنى ۋە پىلاننىڭ ئەمەلگە
ئاشۇرۇلۇشىغا توسقۇن بولۇشى مۇمكىن، دەپ تاپقان نەرسىلەرنىڭ
ھەممىسىنى ئىنچىكە تەكشۈرۈپ، ئەقىل تارازىسىدا تارتىپ كۆر
گەندىن كېيىن ئىككى ئىستانكان ساموگون ئىچتى - دە، كېيىن
نى سالماستىنلا ئۆزىنى كارۋاتنىڭ ئۈستىگە تاشلىدى؛ بېشىنى
شىنپىلنىڭ ھۆل پېشى بىلەن پۈركەپ، ئۆلۈكتەك ئۇيقۇغا كەتتى.
ئەتىسى ئەتىگەن سائەت تۆت. ئۆپچۆرسىدە قىزىللارنىڭ
سەپلىرى كارگىنىسكايانى ئىشغال قىلدى. كىزاك پىيادىلىرىنىڭ
بىر قىسمى كۆز بوياش ئۈچۈن كەنت ئارقىلىق تاققا قاراپ قاچتى؛
ئىككى پىلىموت ئورنىتىلغان ئاچانكا ھارۋىلار كارگىنىسكايا
كىرىش ئېغىزىدا تۇختاپ، دەرھال ئاتنىڭ بېشىنى بۇردى - دە،

قاچقانلارغا قارىتىپ، پىلىموتلاردىن تاناتلىشىپ ئېتىشقا باشلىدى. قىزىلار كوچا - كوچىلارغا ئاستا تارالغىلى تۇردى. گىرىگورىي قورغاننىڭ ئارقىسىدا توپچىلار باتارىيىسىنىڭ قېشىدا ئىدى. ئۇ، قىزىللارنىڭ پىيادە قىسىملىرى كارگىنسكايا - نى ئىشغال قىلىپ، چىرى دەرياسى قىرغىقىغا توپلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇردى. دەسلەپكى توپ ئوقى ئېتىلغاندىن كېيىن تاغنىڭ ئىتىگىدە باغلاردا يوشۇرۇلۇپ ياتقان كازاكلارنىڭ ئىككى بۆلۈنى جىسى ھۇجۇمغا ئۆتتىدىغانلىقى، بۇ ۋاقىت ئىچىدە ئايلىنىپ ئۆتۈشكە كەتكەن پولك قىزىللارنى قورشاشقا باشلايدىغانلىقى شەرت قىلىپ قويۇلغان ئىدى. باتارىيە كوماندىرى كىلىمۇۋىسكى دۆڭنى بويلاپ كارگىنسكاياغا تېز غىرىلداپ كېلىۋاتقان پىلىموت تاجان كىسىنى ئۇدۇل نىشانغا ئېلىپ، زەربە بەرمەكچى ئىدى، ئەمما شۇ پەيتتە توپچىلار كۈزەتچىسى تىرنىي - لاتىشېۋسكى يېزىسىدىكى كۆۋرۈك ئۈستىدە، ئۈچ يېرىم چاقىرىم يىراقلىقتا زەمبىرەك كۆرۈنگەنلىكىنى خەۋەر قىلدى: قىزىللار بىر ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىلا بوكو-ۋىسكايا تەرەپتىنمۇ ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقان ئىكەن.

— ئۇلارغا كالتە زەمبىرەكتىن ئوت ئېچىپ، ئالاقزادە قىلىۋېتىڭلار، — دەپ مەسلىھەت بەردى گىرىگورىي دۇربۇندىن كۆزىنى ئالماي.

نىشانغا ئالغۇچى باتارىيە كوماندىرلىقىنى ئۈستىگە ئالغان ۋاخمىستىر بىلەن بىرنەچچە ئېغىز سۆزلىشىۋالغاندىن كېيىن نىشاننى تېزدىن توغرىلىدى. ئاتقۇچىلار تەييار بولۇپ تۇرۇشتى - دە، كازاكلار تۆت يېرىم دىيولۇق دەپ ئاتىۋالغان كالتە زەمبىرەك، قۇيرۇقى بىلەن يەرنى جىجىپ، سالماقلىق بىلەن گۈم - باڭ قىلىپ ئېتىلدى. دەسلەپكى سىنارەت كۆۋرۈگىنىڭ بىر يېشىغا تەڭ

دى. قىزىلار باتارىيىسىنىڭ 2 - زەمبىرىگى شۇ پەيتتە كۆۋرۈككە چىقىپ كېلىۋاتاتتى. سىنارەت زەمبىرەككە قوشۇلغان ئاتلارنى تېرى - پىرەڭ قىلىۋەتتى، كېيىن مەلۇم بولدىكى، ئالتە ئاتتىن پەقەت بىر ئات ئامان قالغان، لېكىن ئۇنىڭغا مىنىۋالغان جىلاۋدار - نىڭ بېشىنى سىنارەت پارچىسى چورتلا ئۇزۇپ تاشلاپتۇ. گىرىگە - رىي كۆرۈپ تۇراتتى: زەمبىرەكنىڭ ئالدىدا ساغۇچ - سۈر تۈتۈن پۇقراپ بىردىن ئوت ئالدى - دە، گىرىگەلەپ كەتتى، تۈتۈن ئىچىدە قالغان ئاتلار ئاسمانغا تىك كۆتىرىلىپ، كېيىن چېپىپ تاشلانغاندەك يەرگە غۇلاپ چۈشتى؛ ئادەملەر يىقىلىپ - قوپۇپ قېچىشقا يۈز تۇتتى. توپ ئوقى يەرگە چۈشۈش بىلەنلا ئالدىنقى چاقلارنىڭ قېشىدا تۇرغان بىر ئاتلىق قىزىل ئەسكەرنى ئات - پېتى بىلەن قوشۇپ ۋە كۆۋرۈكنىڭ پەنجىرىسى بىلەن بىللە كۆ - تىرىپ ئاپىرىپ مۇزغا ئۇردى.

توپ ئوقىنىڭ مۇنداق دەل تېگىشىنى توپچىلار ھېچ كۈت مەن ئىدى. قورغاننىڭ تۈۋىدە زەمبىرەكنىڭ قېشىدا بىر مىنۇت تەك جىمجىتلىق ئورناشتى؛ پەقەت يېقىنلا بىر يەردە تۇرغان كۆ - زەتكۈچى ئورنىدىن چاچراپ تىزلىنىپ تۇردى - دە، بىر نىمە دەپ ۋاقىراپ، قوللىرىنى پۇلاڭلاتتى.

شۇنىڭ بىلەن ھايال ئۆتمەي تۆۋەندە گىلاسلىق باغلار بىلەن قېلىن توقايلىرىنىڭ ئىچىدىن «ھۇررا» دىگەن شالاڭ ئاۋاز - لار ئاڭلاندى ۋە مىلىتىلار قاراسلاپ ئېتىلىشقا باشلىدى. گىرىگە - رىي خەۋپ - خەتەرنى ئۇنتۇپ، قورغاننىڭ ئۈستىگە يۈگۈرۈپ چىقتى. كوچىلاردا قىزىل ئەسكەرلەر يۈگۈرۈشۈپ يۈرەتتى، شۇ ياق تېن قىيا - چىيا، ۋاراڭ - چۇرۇڭلار، كەسكىن كوماندا ئاۋاز - لىرى، پاراسلاپ ئەۋجىگە چىقىۋاتقان مىلىتى ئۇنى ئاڭلىنىپ تۇ -

راتتى. پىلىموت ئورنىتىلغان تاچانكا ھارۋىلاردىن بىرسى دېڭەك تەرەپكە قاراپ چاپقان بولسىمۇ، ئەمما شۇ زامانلا قەۋرىستانغا يېقىن بىر يەردە شارىتلا قايرىلدى - دە، پىلىموت يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان ۋە يۈگۈرەلمەي ئاقساقلاپ قالغان قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ بېشى ئۈستىدىن ئاشۇرۇپ، باغلاردىن پىتىراپ چىقىۋاتقان كازاكلارغا تاراسلىتىپ ئوق ياغدۇرۇشقا باشلىدى.

گېرىگورىي ئۇيۇقتىن كازاك ئاتلىق ئەسكەرلىرىنىڭ لاۋىدەك يامراپ ھۇجۇم قىلىشىنى كۆرمەكچى بولۇپ، بىھۇدە ئاۋازە بولدى. دۈشمەننىڭ يان تەرىپىگە ئۆتۈپ، زەربە بېرىشكە كەتكەن رەبچىكوف كوماندىسى ئاستىدىكى ئاتلىق ئەسكەرلەر تېخىچە كۆرۈنمەيتتى. سول قاناتتىكى قىزىل ئەسكەرلەر كارگىنسكايانى ئارخىپوسكى يېزىسى بىلەن تۇتاشتۇرۇپ تۇرغان زاپۇرۇن جىلغىسى كۆۋرۈكىگە يېقىنلىشىپ قالغان ئىدى، خۇددى شۇ ۋاقىتتا ئوڭ قاناتتىكى قىزىل ئەسكەرلەر ھامان كەنت بويلاپ يۈگۈرۈپ، چىردەرياسى تەرەپتىكى ئىككى كۈچىنى ئىگەللەپ تۇرغان كازاكلارنىڭ ئوقى ئاستىدا يېقىلىۋاتاتتى.

ئاخىرى دۆڭنىڭ كەينىدىن رەبچىكوفنىڭ 1 - بۆلۈمىسى كۆرۈندى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن 2 -، 3 -، 4 - بۆلۈمىمۇ... بۇ بۆلۈمىلەر لاۋىدەك يامراپ، شارىتلا سولغا بۇرۇلدى - دە، تاغ باغرى بىلەن كىلىموفكاغا قاراپ قاچقان قىزىل ئەسكەرلەر توپلىرىنىڭ يولىنى كېسىپ قويدى. گېرىگورىي پەلىموتنى ئىككى ئالقىنى ئارىسىدا پوملاپ، ھاياجان ئىچىدە جەڭنىڭ ئاقىۋىتىنى كۈزىتىپ باراتتى. ئۇ دۇربۇننى تاشلىۋېتىپ، ئەمدىلىكتە ئاددى كۆز بىلەن قاراپ، چاچما سەپ بولۇپ كېلىۋاتقان ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ كىلىموفكا يولىغا شىددەت بىلەن يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىقىغا

نى، قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ ساراسىمە ئىچىدە ئارقىغا قايتىپ،
توپ - توپ ۋە يەككە - يەككە ھالدا ئارخىپوۋىسكى يېزىسىنىڭ
ھويلا - قوراللىرىغا قاراپ قېچىشقا باشلىغانلىغىنى، ئەمما ئۇ
يەردىن چىر دەرياسى ئېقىمى بويلاپ، يۇقۇرى ئۆزلەپ، قىزىللارنى
قوغلاشنى ئەۋج ئالدۇرۇۋاتقان كازاك پىيادىلىرىنىڭ ئوقلىرىغا
دۇچكېلىپ، قايتىدىن چوڭ يولغا قاراپ يۈگۈرۈپ كەتكەنلىگىنى
كۆرۈپ تۇردى. قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ ئازغىنا بىر قىسمى كىلىموف
كىنى يېرىپ ئۆتۈشكە مۇۋەپپەق بولدى.

دوڭنىڭ ئۈستىدە ۋەھىملىك سۈكۈنات ئىچىدە قىرىش -
چېپىش باشلاندى. رەبچىكوفنىڭ بۆلۈنمىلىرى ئۇرۇش مەيدانىنى
كارگىنسكاياغا بۇراپ، قىزىل ئەسكەرلەرنى خۇددى شامال ياپراق
لارنى ھەيدىگەندەك ئارقىغا قوغلاشقا كىرىشتى، زابۇرۇن جىلغى
سىدىن ئۆتۈدىغان كۆۋرۈكنىڭ يېنىدا قىزىل ئارمىيىنىڭ 30 جەڭ
چىسى ئۆزلىرىنىڭ يوللىرى كېسىلىپ، چىقىدىغان يەر قالىغانلىغىنى
كۆرۈپ، جەڭ بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىشكە كىرىشتى. ئۇلارنىڭ
بىر ئىستانوكلۇق پىلىموتىدا لېنتا زاپاسلىرى ئاز. ئەمەس ئىدى.
باغلاردىن چىققان قوزغىلاڭچىلارنىڭ پىيادىلىرى كۆرۈنۈشى بىلەنلا
پىلىموت جان - جەھلى بىلەن ئوق ياغدۇرۇشقا باشلىۋىدى، كازاك
لار يەرگە يېتىۋېلىپ، ئۆمىلىشىپ، سارايلارنىڭ تاختاي توساق
لىرى ۋە قوراللارنىڭ تاش تاملارنىڭ پاناسىغا كىرىۋېلىشتى.
دوڭنىڭ ئۈستىدىن كازاكلارنىڭ كارگىنسكايادا ئۆز پىلىموتلىرىنى
سۆرەپ يۈرگەنلىگى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇلار ئارخىپوفكىغا تۇتىشىپ
دىغان چەتتىكى بىر ھويلىنىڭ قېشىدا بىردەم ھايال بولۇپ،
ئاندىن ھويلىغا يۈگۈرۈپ كىرىپ كېتىشتى. كۆپ ئۆتمەي ئاشۇ
ھويلىدىكى ئامبارنىڭ ئۆگزىسىدىن پىلىموت فاتتىق تانالاشقا

باشلىدى. گىرىگورىي دۇربۇن بىلەن تىكىلىپ قاراپ، پىلىموتچىلار -
 نىمۇ كۆردى. ئۆگزىنىڭ ئۈستىدە شالۋۇرىنىڭ ئىككى ياقالىغىنى
 ئاق پايپاقنىڭ ئىچىگە تىققان بىرسى پۇتلىرىنى ئىككى نەرەپكە
 كېلەگۈسىز يېيىپ، پىلىموتنىڭ قالقىنى تۈۋدە ياتاتتى: ئۈستىگە
 قات - قات پىلىموت لېنتىسى ئورىغان ئىككىنچى بىرسى شوتى -
 دىن يامىشىپ چىقىۋاتاتتى، زەمبىرەكچىلەر پىيادىلەرگە ياردەمگە
 كەلمەكچى بولۇپ تۇرۇشاتتى. قىزىللارنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىۋات -
 قان بىر تۈپنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا ئارقا - ئارقىدىن شىراپىلار
 چۈشۈپ كۆمۈۋەتتى. ئاخىرقى پارتلايدىغان بىر سنارەت يىراق بىر
 چەتتە پارتلىدى.

چارەك سائەتتىن كېيىن زابۇرۇن جىلغىسىنىڭ قېشى -
 قىزىللارنىڭ پىلىموتى تۇيۇقسىز جىمىپ قالدى - دە، دەرھاللا
 قىسقا بىر «ھۇررا» ئاۋازى كۆتىرىلدى. تال - سەڭگەتلەرنىڭ
 ياللىچ غوللىرى ئارىسىدىن ئاتلىق كازاكلارنىڭ فىگۇرلىرى
 كۆرۈنۈشكە باشلىدى.

ھەممە ئىش تامام بولدى.

×

×

چېپىپ تاشلانغان 147 قىزىل ئەسكەرنى كارگىنىسكايا
 بىلەن ئارخىپوفكنىڭ ئاھالىسى گىرىگورىينىڭ بۇيرۇغى بويىچە
 ئىلمەك، قارماقلار بىلەن بىر چوڭقۇرلۇققا سۆرەپ ئېلىپ كېلىپ،
 زابورۇننىڭ قېشىغا تېيىزلا كۆمۈپ قويۇشتى. رەبچىكوف ئىق
 بېسىلغان ئىككى چاقلىق ئالتە ھارۋىنى ئات - پاتلىرى بىلەن
 ۋە بىر پىلىموت ئورنىتىلغان ھارۋىنى قۇلۇپسىز پىلىموتى بىلەن

قولغا چۈشۈردى. كىلىمەتەكىدا ھەربى ماددى ئەشيا بېسىلىغان.
42 ھارۋا غەنىمەت ئېلىندى. كازاكلاردىن تۆت ئادەم ئۆلگەن.
15 ئادەم يارىدار بولغان.

جەڭدىن كېيىن كارگىنسكايادا بىر ھەپتە تىنچلىق ئوردى.
تىلدى، قىزىللار ھۇجۇمنى قوزغىلاڭچىلارنىڭ 2 - دىۋىزىيىسىگە
كۆچۈرۈپ، ئۇزاق ئۆتمەي بۇ دىۋىزىيىنى قىسىپ قويدى ۋە مىڭۇ-
لىنىسكايا كەنتىنىڭ بىر قاتار يېزىلىرىنى ئىشغال قىلدى؛ ئالېك
سىيېۋىسكى يېزىسى بىلەن چېرنېتسكايا كىچىك يېزىسىنى ئېپ
لىپ، ۋېرىخنى - چىرىسكى يېزىسىغىچە بېرىپ يەتتى.

ھەر كۈنى سەھەر ئاشۇ تەرەپتىن توپنىڭ گۈلدۈرلىگەن ئا-
ۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى، ئەمما جەڭلەرنىڭ بېرىشى توغرىسىدىكى
خەۋەرلەر بەك كېچىكىپ كېلەتتى ۋە 2 - دىۋىزىيىنىڭ ئۇ-
رۇش مەيدانىدىكى ئەھۋالى توغرىلىق ئېنىق بىر چۈشەنچە
بەرمەيتتى.

شۇ كۈنلەردە گىرىگورىي قارا ئوي - پىكىرلىرىنى تاشلاپ،
ئاڭ - سېزىمغا يول بەرمەي، ئۇنى بېسىشقا تىرىشىپ، ئەتراپتا
بولغان ئىشلارنى ۋە شۇ ئىشقا ئۆزىنىڭ ئوچۇقتىن - ئوچۇق قاتناش-
قانلىغىنى ئويلىماسلىققا ھەركەت قىلىپ، ئىچىملىككە كىرىشتى.
قوزغىلاڭچىلاردا بۇغداينىڭ زاپاسلىرى شۇنچە كۆپ بولۇپ تۇرۇق-
لۇق، ئۇنغا بولغان ئېھتىياج جىددى ھېس قىلىنىۋاتقان بولسىمۇ
(تۈگمەنلەر ئارمىيىگە ئۇن تارتىپ ئۆلگۈرەلمەيتتى، شۇڭا كازاكلار
كۆپىنچە قورۇلغان بۇغداي بىلەن ئوزۇقلىناتتى)، ئەمما ساموگون
ھارىغى كەڭرى تېپىلاتتى، دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدە دۇدارېۋ
كازاكلارنىڭ بۆلۈنمىسى مەس - ئەلەس ھالەتتە ئاتلىق سەپ
بولۇپ ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، پىلىموتلارغا قارشى ئات چاپتۇرۇپ بې-

رېپ، يېرىمى قىرىلىپ كەتتى، ئۇرۇش مەيدانىغا مەس ھالدا چىقىش ئادەتتىكى ھادىسىگە ئايلاندى. كىشىلەر گىرىگورىغا سا- موگوننى جان - دىلى بىلەن يەتكۈزۈپ بېرىپ تۇراتتى، ساموگون تېپىشتا پروخور زېكوف ئالايتەن جان كۆيدۈرەتتى. كارگىنىس كايادا بولغان جەڭدىن كېيىن ئۇ، گىرىگورىنىڭ ئۆتۈنۈشى بويىچە، ئۈچ چىلەك ھاراق سىغىدىغان چوڭ خۇمىدا ساموگون ئېچىلىپ، ناخشىچىلارنى چاقىردى، شۇنىڭ بىلەن گىرىگورىي ئەھۋال - شارائىتتىن ۋە ئوي - پىكىرگە بېرىلىشتىن ئۆزىنى چەتكە ئېلىپ، كۆڭلى خوشال - خورام ئازادلىككە ئېرىشكەن ھالدا كازاكلار بىلەن تاڭ ئاتقۇچە ھاراق ئىچىپ چىقتى، ئەتىسى ئەتىگەن ھاراق خۇمارى تۇتۇپ، يەنە قېقىۋالدى، كەچكە يېقىن ناخشىچىلار يەنە لازىم بولدى. كىشىلەرنىڭ يېقىم- لىق ئاۋازلىرى، ئۆلپەتچىلىك، ئۇسۇل - تانسا - مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەقىقىي خوشاللىقنىڭ خام خىيالىنى پەيدا قىلىپ، سەز- گۈر، شەپقەتسىز ھەقىقىي ئەھۋالنى ۋاقىتلىق ئۇنتۇغۇزاتتى.

شۇندىن كېيىن ئىچىملىككە بولغان ھىرىسمەنلىك تېزلا ئا- دەت تۈسكىگە كىردى. گىرىگورىي ئەتىگەندىلا شرەنىڭ يېنىغا ئول- تۇرۇش بىلەن ھاراقىدىن بىر يۇتۇۋېلىش خاھىشىنى يېڭەلمەيدى- غان ھالەتكە يېتىپ قالدى. ئۇ كۆپ ئىچىمىسۇن چىكىدىن ئاشۇ- رۇۋەتمەيتتى، ھەمىشە مەزمۇت قەدەم بېسىپ تۇرالايتتى، ھەتتا تاڭ ئېتىش ئالدىدا باشقىلار ھەممىنى قۇسۇپ چىقىرىۋېتىپ، شرەنىڭ يېنىدا ۋە پولدا، شىنېللىرىنى ۋە ئاتنىڭ يوپۇقلىرىنى يېپىنىپ ئۇخلاشقا تاقان بولسا، گىرىگورىي ھۇشيار ھالىتىنى ساق- لاپ قالالايتتى، پەقەت رەڭگى ئاقىرىپ، كۆزلىرى سۈرلۈك بولۇپ قالاتتى - دە، كۆپىنچە چىنگىلەك كوكۇلىسىنى ساڭگىلىتىپ، بېشى-

نى ئىككى قولى بىلەن سىقىپ ئولتۇرۇپ كېتەتتى.

تۆت كۈنلۈك ئۈزلۈكسىز ئەيش - ئىشرەت مابەينىدە ئۇنىڭ يۈزلىرى خېلىلا ئىشىشىپ، قەددى مۇكچىيىپ قالدى. كۆزلىرىنىڭ ئاستى كۆكرىپ خالىلىنىپ كەتتى. كۆزلىرىدە مەنىسىز شەپقەتسىزلىكنىڭ ئۇچقۇنلىرى بارغانسېرى چاقنايدىغان بولۇپ قالدى.

5 - كۈنى پىروخور زىكوف مەنىلىك كۈلۈمسىرەپ، ئۇنىڭغا بىر تەكلىپنى بىلدۈردى:

— لىخودوفتىكى چىرايلىققىنە سىز ئايالىنىڭ قېشىغا بارايسىمۇ؟ سەن گىرىگورىي پانتېلېيېۋىچ بۇ يەردە بىكاردىن ئەسەنپ ئولتۇرما، ئايال — تاۋۇزدەك شىرىن ئايال! مەن ئۇنىڭ تەمىنى تېتىپ كۆرمىگەن بولساممۇ، بىلىمەن. ئەمما ناھايىتى شاش، شەي-تان! ياۋايى ئايال، بۇندىغى ئاسانلىقچە تەلدۈڭدىن چىقمايدۇ، ئۇمۇ ئۆزىنى سىلاتقۇزمايدۇ. ھاراق قاينىتىشقا كەلگەندە، ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتىدىغىنى يوق. پۈتۈن چىر دەرياسى بويىدا ھاراق قاينىتىشتا 1 - ئورۇندا تۇرىدىغان ئايال، ئېرى ئاقلار بىلەن بىللە چېكىنگەن، ھازىر دونېتسنىڭ نىسپىتى تەرىپىدە، — ئۇ سۆزىنى مۇنداقلا ئېيتىپ قويغاندەك تاماملىدى.

ئۇلار لىخودوفقا كەچقۇرۇن يولغا چىقتى، گىرىگورىيغا رەبىچىكوف، خارلامپىي يېرماكوف، قولسىز چولاق ئالىوشكا شامىل ۋە ئۆز ئوچاستىكىسىدىن كەلگەن 4 - دېۋىزىيە كوماندىرى كوندرات مېدۋېدېۋ بىللە ھەمرا بولۇپ باردى. پىروخور زىكوف ئالدىدا ماڭدى. يېزىغا كەلگەندىن كېيىن ئۇ ئېتىنى ئاستا ماڭغۇزۇپ، تار كوچىغا بۇرۇلدى. دە، خامانغا كىرىدىغان بىر ئىك

شەكىنى ئاچتى. گىرىگورىي ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئېتىنى تۈرتكىلىگەن ئىدى، ئېتى دەرۋازىنىڭ ئالدىدىكى ئېرىشكە باشلىغان زور قار دۆۋىسىدىن ئاتلاپ ئۆتمەن دەپ، ئالدى پۇتلىرى بىلەن قارغا يېقىلىپ چۈشتى - دە، خىرقىراپ، ئۆزىنى ئوڭلىۋالدى، ئاندىن دەرۋازىدىن قاشانىڭ تۆپىسىگىچە بېسىپ كەتكەن قار دۆۋىسىنى كېچىپ ئۆتتى. پىيادە بولۇۋالغان رەبچىكوف ئېتىنى يۈگەندىن تۇتۇپ يېتىلەپ ماڭدى. گىرىگورىي پىروخور بىلەن بەش مىنۇتچە سامان، ئوت - چۆپ بېسىلغان يەرنىڭ يېنى بىلەن ئاتلىق مې - گىپ، ئاندىن ئەينەكتەك جىرىڭلاپ تۇرغان تاپ - تاقىر گىلاسلىق باغنىڭ ئىچىدىن ئۆتۈشتى. ئاسماندا كۆكۈش تۈس ئالغان يېڭى چىققان ئاينىڭ ئالتۇن تاۋىغى قىيا تۇراتتى، يۇلتۇزلار چىمىر - لايىتى، سېھىرلەنگەندەك بىر سۈكۈنات ھۆكۈم سۈرەتتى، يىراقتىكى ئىتنىڭ قاۋىشى بىلەن ئات تۇياقلىرىنىڭ غىچىرىلغان ئاۋازى بۇ جىمجىتلىقنى بۇزماستىن، پەقەت تېخىمۇ ئېنىقراق قىلىپ قوياتتى، خالاس. قېلىن ئۆسكەن گىلاس دەرەخلىرى بىلەن شاخلىرى ھەر تەرەپكە غۇلاچ يايغان ئالما دەرەخى شاخلىرىنىڭ ئا - رىسىدىن كىچىككىنە ساغۇچ ئوت ئۇچقۇنى يالت قىلىپ قالدى، يۇلتۇزلۇق ئاسماننىڭ قوينىدا ئۈستى قومۇش بىلەن يېپىلغان چوڭ بىر ئۆينىڭ قارىسى ئېنىق كۆرۈنۈپ قالدى. پىروخور ئىگەرنىڭ ئۈستىدىن ئىگىشىپ، غىچىرلاپ قالغان يان ئىشىكىنى ئاۋايلاپ ئاچتى. پېشايۋاننىڭ قېشىدا، مۇز قاتقان توختاق سۇدا ئاينىڭ ئەكسى مىدىرلاپ تۇراتتى. گىرىگورىيىنىڭ ئېتى توختاق سۇنىڭ مۇزىنى تۇيغى بىلەن گىرۋەكتىن سۇندۇرۇپ توختىدى - دە، بىراقلا دېمىنى ئالدى. گىرىگورىي ئىگەرنىڭ ئۈستىدىن سەكرەپ چۈشتى، تىزگىنىنى پەلەمپەينىڭ پەنجىرىسىگە باغلاپ، قاراڭغۇ

دەھلىزگە كىردى. پىيادە كېلىۋاتقان رەبىچىكوف باشقا كازاكلار بىلەن گۇرۇڭلىشىپ، ئاستا ناخشا توۋلاپ، ئارقىدىن بىللە كىردى. گرىگورىي سىپىلاپ يۈرۈپ ئىشكىنىڭ نۇتقىسىنى تاپتى ۋە كەڭ ئاشخانا ئۆيىگە ئاستا قەدەم قويدى. ياشقىنا پاكارراق كەلگەن، ئەمما كەكلىكتەك سۇمباتلىق، قارا قۇمچاق، نازۇك قارا قاش بىر كازاك ئايالى دۈمبىسىنى مەشكە قىلىپ، پايپاق توقۇپ تۇراتتى. مەشنىڭ ئۈستىدە توققۇز ياش چامىسىدىكى ئاق سېرىق چاچ قىز بالا قوللىرىنى ئىككى تەرەپكە يېيىپ ئۇخلاپ يېتىپتۇ. گرىگورىي يېشىنمەستىنلا، شىرەنىڭ قېشىغا كېلىپ ئولتۇردى.

— ۋودكا بارمۇ؟

— ئېسەنلىشىشنىڭ كېرىگى يوقمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۆي ئىگىسى ئايال گرىگورىيغا قارىماستىن، پىلتىكەشلەرنىڭ ئۇچلىرىنى يەنىلا شۇ پېتى تېز - تېز مىلتىلدىتىپ. — ئەگەر تېجىلىق سوراشنى خالىساڭ، سالامەتمۇ سەن! ۋودكا بارمۇ؟

ئايال كىرىپكىلىرىنى كۆتىرىپ، دەھلىزدىكى گۇرۇڭلىغان ئا-ۋاز بىلەن ئاياق تاۋۇشلىرىغا قۇلىغىنى تىكىپ گرىگورىيغا يۇمۇلاق قارا كۆزلىرى بىلەن كۈلۈمسىرەپ قويدى. — ۋودكىغۇ بار، ئەمما قونۇشقا كەلگەن كىشىلىرىڭ كۆپمۇ؟ — كۆپ، پۈتۈن بىر دىۋىزىيە...

رەبىچىكوف بوسۇغىدىن چۈشپىپ كىرگەندىن كېيىن، قىلىچىنى سۆرەپ، پاپاخىنى تىزىغا قېقىپ پالاقلىتىپ قويدى. ئىشكىگە كازاكلار توپلاشتى؛ بۇلارنىڭ ئىچىدىن بىرسى ياغاچ قوشۇقلارنى كارامەت ئۈستىلىق بىلەن تاقىلدىتىپ، بىر رەقىس كۈيىپ كەچالدى.

كارۋات ئۈستىگە بىر قۇچاق شىنېل دۆۋىلەشتى، قورال - ياراقلارنى تاختا سۇپىغا تەخلەپ قويۇشتى. پىروخور ساھىپخان ئايالنىڭ داستىخان راسلىشىغا چاققانلىق بىلەن ياردەملەشتى. بىر قولى چولاق ئاليوشكا شامىل گەمىدىن تۈزلىغان كاپوستا ئېپكېلىش ئۈچۈن كېتىپ، شوتىدىن پەسكە يېقىلىپ چۈشتى، يا - مىشىپ ئۈستىگە چىققاندىن كېيىن چەكمىنىڭ ئىتىگىدە سۇنغان تەخسىنىڭ پارچىلىرى بىلەن بىر دۆۋە ھۆل كاپوستىنى ئېلىپ كەلدى، يېرىم كېچىگىچە ئۇلار ئىككى چىلەك ساموگون ئىچىشتى، بىر تالاي كاپوستىنى يەپ بولۇشتى، ئاندىن قوي سويۇش قارارىغا كېلىشتى. پىروخور قوي قوتىنىڭ ئىچىدە پايپاسلاپ يۈرۈپ، ئىككى ياشلىق بىر پاخاننى تۇتۇۋالدى، خارلامپىي يېرماكون بولسا - چېپىشقا كەلگەندە بۇمۇ ھېچكىمدىن قېلىشمايتتى - قىلىچ بىلەن قوينىڭ بېشىنى كېسىپ تاشلىدى - دە، شۇ يەردىلا لاپاسنىڭ ئاس - تىدا نېرىسىنى سويۇپ، ئىچ - قارىنى تازىلىدى. ساھىپخان ئايال مەشكە ئوت يېقىپ، بىر چىلەك گۆش سىققۇدەك قازانىنى ئاستى.

يەنە قوشۇقلارنى رەقسىگە تاقىلدەتتى - دە، رەبچىكون پۇتلىرىنى ئېگىپ، ئالغانلىرى بىلەن ئىككى تىزىنى قاتتىق شاپ - لاقلاپ، ئۇسۇلغا چۈشۈپ كەتتى، ئۇسۇلغا ماس ھالدا كەسكىن، ئەمما يېقىملىق ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن كۆي كۆيلىدى:

ئىچەيلى بىز، ئوينايلى، پۇرسەت بىزگە غەنىمەت،
بىكار يۈرۈش قورادا شۇتاپ بىزگە نەھاجەت...

— مەن تاماشا قىلىشنى خالايمەن! — دەپ ھۆكىمرىدى

يېرماكوف، ئاندىن دەرىزە راملىرىنىڭ مەھكەملىگىنى قىلىپ
بىلەن سىناپ كۆرۈشكە ھە دەپ ئىنتىلدى.

يېرماكوفنى ئىنتايىن باتۇرلۇقى ۋە كازاڭقا مۇناسىپ قەي
سەرلىگى ئۈچۈن ياخشى كۆرىدىغان گىرىگورىي مىس كۆرۈشكە
بىلەن شىرەنى تاقىلىدىتىپ، ئۇنى توختاتتى:

— خازلامپىي، ساراڭلىق قىلما!

خازلامپىي ئىتائەتكارلىق بىلەن قىلىچىنى قىنىغا سالىدى -
دە، ساموگون توشقۇزۇلغان ئىستاكىغا تەشلىق بىلەن ئۆزىنى
ئۇردى.

— ماناشۇنداق كۆڭۈل ئېچىشتا ئۆلۈپ كەتسەكمۇ ئارمان
يوق، - دېدى ئالىوشكا شامىل، گىرىگورىيىنىڭ قېشىغا ئولتۇرۇپ، -
گىرىگورىي پانتېلبېيۇچ! سەن بىزنىڭ ئىپتىخارىمىز! پەقەت سەن
بىلەنلا بىز ئالەمدە پۇت تىرەپ تۇرالايمىز! كەل، يەنە بىر ئىستاكىغا
كاندىن ئىچەيلى!... پىروخور، ھاراق!

ئىگەر - جابدۇقلىرى ئېلىنىمىغان ئاتلار ئوت - چۆپ بېسىلغان
يەردە ئەركىن ئوتلاپ تۇردى، ئۇلارنى نۆۋەت بىلەن يوقلاپ
تۇرۇشتى.

پەقەت تاڭ ئېتىشى ئالدىدىلا گىرىگورىي ئۆزىنىڭ مەس
بولۇپ قالغانلىغىنى ھېس قىلدى، ئۇ باشقىلارنىڭ قىلىشىۋات
قان سۆزىنى يىراقتىن ئاڭلىغاندەك بولاتتى، قان قۇيۇلغان كۆز -
نىڭ ئېقىنى تەسلىكتە قوزغىتاتتى ۋە ئەقىل - ھۇشنى يوقىتىپ
قويماسلىق ئۈچۈن بار كۈچى بىلەن تىرىشاتتى.

— بىزنىڭ ئۈستىمىزدىن يەنە ئالتۇن پاگون تاقىغانلار
ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ! ھاكىمىيەتنى قوللىرىغا ئېلىپ بولدى! -
دەپ ۋاقىرىدى يېرماكوف گىرىگورىيىنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ.

— قانداق ياگون؟ — دەپ سورىدى گىرىگورىي يېرماكوف
نىڭ غولىنى ئېرى ئىتتىرىپ.

— ۋېشكىدىكىلەرچۇ. نېمە. بىلىمەسەن ئۇنى؟ كاۋكاز
كېنەزى تەختتە ئولتۇردى! پولكوۋنىكى دەۋاتىمەن!... ئۇنى
چىپىپ تاشلايمەن، مېلىخوف! مەن جېنىمنى سېنىڭ
يولۇڭغا پىدا قىلاي، بىزنى چىقىمغا ئۇچراتما! كازاكلار تەشۋىش
لەنمەكتە. بىزنى ۋېشكىغا ئېلىپ بار، — ھەممىسىنى بىتچىت قىلىپ،
كۈلىنى كۆككە سورۇيلى! ئىلىوشكا كودىنوفنى، پولكوۋنىكىنى —
ھەممە - ھەممىنى يوقىتايلى! ئۇنىڭ بىزنى شۇنچىلىك ئازاپلىغىنى
يېتەر! قىزىللار بىلەنمۇ، كادېتلار بىلەنمۇ ئېلىشايلى، مېنىڭ تىل-
گىم ئەنەشۇ!

— پولكوۋنىكىنى ئۆلتۈرەيلى، ئۇ ئەتەي مەشەدە قېپقالغان...
خارلامپى! سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ ئايىغىغا باش قويالى: بىز ئە-
يىپلىك دەيلى... — گىرىگورىي بىر مىنۇت سەگەكلەشپ مېيىغدا
كۈلۈپ قويدى، — مەن چاخچاق قىلىۋاتىمەن، خارلام-
پىي، ئىچ.

— چاخچاق قىلىپ نېمە قىلسەن، مېلىخوف؟ سەن چاخچ-
غىڭنى قوي. بۇ يەردە ئىش جىددى، — دەپ سۆز باشلىدى مېد-
ۋېدېۋ قەتئىلىك بىلەن، — بىز ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشنى
خالايمىز. بىز ھەممىنى ئالباشۇرۇپ، سېنى ئولتۇرغۇزىمىز. مەن
كازاكلار بىلەن سۆزلەشتىم، ئۇلار ماقۇل بولۇشتى، بىز كودىنوفقا ۋە
ئۇنىڭ ئارقا تىرەكلىرىگە ياخشىلىقچە: «سىلەر ھاكىمىيەتنىڭ ئۈس-
تىدىن كېتىڭلار، سىلەر بىزگە ھۇناسىپ ئەمەس» — دەيمىز. ئۇلار
كەتسە، ياخشى، كەتمىسە، پولكىنى ۋېشكىغا ماغدۇرىمىز، شۇندىن
كېيىن ئۇلار بەدەر كۆزدىن يوقىلىدۇ!

— بۇ توغرىلىق ئەمدى سۆز بولۇنمىسۇن! — دەپ قەھرى

بىلەن ۋاقىرىدى گىرىگورىي

مېدۇبېدۇ مۇرىسىنى قىسىپ قويۇپ، شرەنىڭ قېشىدىن

بىر چەتكە ئۆتۈپ ئىچىشنى توختاتتى. ئۆيىنىڭ بىر

بۇلۇڭىدا بولسا رەبىچكۈ پاختا قىلىشپ قالغان بېشىنى تاختا

سۈپىدىن ساڭگىلىتىپ، ئېيلاسلانغان پولىنى قولى بىلەن جىجىپ،

ھەسرەت بىلەن ناخشا كۈيلەيتتى:

ئەي، ئوغۇلچان، بىچارە،

سەن بېشىڭنى بۇرساڭچۇ.

بېشىڭنى بىر بۇرساڭچۇ...

ئېخ! بۇرغىنا ئوڭ ياققا،

ئوڭ ياققا ھەم سول ياققا.

نەق كۆكسۈمگە، قوچاققا.

شۇندىن كېيىن ئۇنىڭ ئاياللارنىڭكىدەك مۇڭلۇق چىققان

تەسىرلىك ئىنچىكە ئاۋازغا ئاليوشكا شامىل ئۆزىنىڭ بوم ئاۋازى

بىلەن جۆر بولدى:

قۇچىغىدا ياتقاندا،

ئېغىرىغا ئۇھ تارتتىڭ...

ئېغىرىغا ئۇھ، تارتتىڭ

ئاخىرقى رەت سۆز قاتتىڭ:

«كەچۈر مېنى، خەير - خوش، ئەي بۇرۇنقى مۇھەببەت،

سەن بۇرۇنقى مۇھەببەت، ئەمدى بولدۇڭ بىر ئاپەت!...»

ساھىپخان ئايال گىرىگورىينى مېھمانخانىسىغا ئېپكىرىپ

كەتكەن چاغدا دەرىزىنىڭ تېشىدا تاڭ يورۇشقا باشلىغان ئىدى.

— بولدى ئەمدى، ئۇنىڭغا ئىچكۈزمەڭلار! ماڭ ئېرى، شەيتان! ئۇنىڭ تۈگىشىپ كەتكەنلىكىنى كۆرمىدىڭمۇ، — دېدى ئايال گىرىگورىينىڭ قولتۇغىدىن تەسلىكتە يۆلەپ، سىر كۇرۇشكا ساموگوننى كۆتىرىپ كەلگەن يېرماكوفنى يەنە بىر قولى بىلەن ئىتتىرىپ.

— سەھەرلىك قىلماقچىمۇ، نېمە؟ — دېدى يېرماكوف كۆزىنى قىسىپ، ئۇ دەلدەڭلەپ تۇرغانلىقتىن، كۇرۇشكىدىن ھاراق تۈكۈلۈپ تۇراتتى.

— ھە، ئۇخلىتىش ئۈچۈن، ئەلۋەتتە.

— سەن ھازىر ئۇنىڭ بىلەن ياتما، پايدىسى يوق...

— بۇنىڭ بىلەن كارىڭ بولمىسۇن! سەن مېنىڭ قېيناتام

ئەمەس!

— قېشىڭنى چاق! — دېدى يېرماكوف كىشىگەندەك چىقىراپ، مەسلىك كۈلكىسى بىلەن خىجىلداپ، يېقىلاي دەپ قالدى.

— ھەي، بىنومۇس شەيتان! كۆزۈڭنى ھاراق توسىۋالغان

لىقتىن، ئاغزىڭغا كەلگەننى چۆيۈۋېرسەن!

ئايال گىرىگورىينى بۆلۈمىگە ئىتتىرىپ كىرگۈزۈپ، كارۋات

نىڭ ئۈستىگە ياتقۇزدى، غۇۋا قاراڭغۇدا سىر يىرگىنىپ، بىر ئىچ

ئاغرىتىپ، ئۇنىڭ ئوچۇق تۇرۇقلۇق ھېچنىمىنى كۆرمەيدىغان كۆز-

لىرىگە، ئۆلۈكتەك ئاقىرىپ كەتكەن بۇزىگە قاراپ چىقتى.

— بەلكىم، مېۋە شەۋىتى ئىچەرسەن؟

— ئېپىكەل.

ئايال بىر ئىستانكان سوغاق گىلاس شەرۋىتى ئېلىپ كەلدى. دە، كارۋاتنىڭ لېۋىگە ئولتۇرۇپ، گىرىگورىي ئۇيقۇغا كەتكەنگە قەدەر، ئۇنىڭ چۇۋۇلغان چاپلىرىنى بىر - بىر تۈزەپ، سىلاپ تۇردى. ئۇ مەشنىڭ ئۈستىگە، قىزنىڭ يېنىغا ئورۇن سېلىپ ياتقان ئىدى، ئەمما شامىل ئۇنىڭغا ئۇيقۇ بەرمىدى، شامىل بېشىنى جەينىگىنىڭ ئۈستىگە قويۇۋالغانلىقتىن، ئۈرگۈگەن ئات خار تېلىدىغاندەك خورەك تارتتى، كېيىن بىر چاغدا، گويا بىرسى ئىتتىرگەندەك تۇيۇقسىز ئويغىنىپ كېتىپ، خىرىلداپ زارلىنىشقا باشلىدى:

... ئەسكەرلىكتىن قايتتۇق ئۆيگە!

كۆكرەكلەردە پاگونلار...

مۇرىمىزدە — كىرىستىلەر...*

بېشىنى يەنە قوللىرىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ، بىرنەچچە مىنۇتتىن كېيىن، تۆت ئەتراپىغا غەلىتە فاراپ، يەنە ناخشا باشلىدى:

ئەسكەرلىكتىن قايتتۇق ئۆيگە!...

42

ئەتىسى ئەتىگەن، گىرىگورىي ئويغانغاندىن كېيىن يېرما-

* بۇ مەسلىكتە ئېيتىلغان ناخشا بولغانلىقتىن، كىرىست مېدالىمنى

مۇرىدە، پاگوننى كۆكرەكتە قىلىپ، ئالماشتۇرۇپ قويغان — ت.

كوف ھەم مېدۇبېدېۋ بىلەن قىلىشقان سۆزلىرىنى ئېسىگە ئالدى. ئۇ بۇ كېچە ئانچىلىكىمۇ مەس ئەمەس ئىدى، شۇڭا ئۇ ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇش توغرىسىدىكى گەپ - سۆزلەرنى قىينالماستىنلا يادىغا چۈشۈردى، ئۇنىڭغا شۇ نەرسە روشەن بولۇپ قالدىكى، لىخو-دوفتىكى ئىچكىلۈكۈزۈلۈش ئۈچۈن بىر مەقسەت بىلەن، يەنى گىرىگورىينى ھاكىمىيەت ئۆزگىرىشى قىلىشقا قۇتلىتىش غەرىزى بىلەن ئۇيۇشتۇرۇلغان ئىكەن، دۈنئىسىگە بېرىپ، دۈنئىنىڭ ئاق ئارمىيىسىگە قوشۇلۇش خاھىشىنى ئۈچۈنلا بىلدۈرگەن كودىنوفقا قارشى بىر نەپەرەڭ ئۇيۇشتۇرۇلغان ئىدى. بۇ نەپەرەڭنى دۈندىن ئۆزۈل - كېسىل ئاجرىلىپ، ئۆز ئالدىغا كوممۇنىستلار سوتېت ھاكىمىيىتى تەرىزىدە بىر ھاكىمىيەت قۇرۇشنى يوشۇرۇن خىيال قىلىپ يۈرگەن سولچىل كەيپىياتتىكى كازاكلار ئۇيۇشتۇرغان ئىدى. قىزىللارنىڭ ئۇرۇش سېپى دۈنئىسى ئالدىدا تەۋرىنىپ قالغان بولسىمۇ، ھەر مىنۇتتا بۇ يەردىكى كازاكلارنى «ئۆز ئارا جاڭ جاللىرى» بىلەن قوشۇپ، ئاسانلا يوقىتىپ تاشلايدىغانلىقى مۇمكىن بولۇپ تۇرغان بىر چاغدا، قوزغىلاڭچىلار لاگېرىدىكى ئىچكى ئىش تىلاپ ھالاكەتلىك ئاقىۋەتكە ئېلىپ بارىدىغانلىقىنى چۈشەنمەي، بۇلار گىرىگورىينى ئۆزىگە تارتماقچى بولۇشقان ئىدى. «بالىلارچە ئويۇن» - دېدى گىرىگورىي ئۆز كۆڭلىدە كارۋاتتىن لىككىدە تۇرۇۋېتىپ، ئۇ كىيىمنى كىيىپ، يېرماكوف بىلەن مېدۇبېدېۋنى ئويغاتتى، بۇلارنى مېھمانخانا ئۆيىگە چاقىرغاندىن كېيىن ئىشكنى مەھكەم يېپىپ قويدى.

— گەپ مۇنداق، بۇرادەرلەر: كېچە ئېيتىلغان گەپ - سۆز - لەرنى كاللاڭلاردىن چىقىرىپ تاشلاڭلار، كۈسۈرلاشنى تاشلاڭلار، ئۇنداق بولمىغاندا، ئۆزەڭلارغا ياخشى بولمايدۇ! گەپ كىمىنىڭ

قوماندان بولۇشىدا ئەمەس. گەپ كودىنى ئوقۇتۇمۇ ئەمەس، گەپ سۆز يەردىكى، بىز مۇھاسىرە ئىچىدە تۇرۇۋاتىمىز، خۇددى چەمبەر ئىچىدىكى بۆچكىدەك. بۈگۈن بولمىسا، ئەتە بۇ چەمبەرلەر بىزنى بىتچىت قىلماي قالمايدۇ. پۈلكىلەرنى ۋېشكىغا ئەمەس، مىگۇلىنىغا، كىراسىنو كۇتسكاياغا ماڭغۇزۇش لازىم، — ئۇ قاپىغىنى تۇرۇپ، بىر پەرۋالىق بىلەن قاراپ تۇرغان مېدۇپېدېۋىتس كۆزىنى ئۆز مەستىنى، بۇ سۆزلەرنى ئالايىتەن تەكىتلەپ ئېيتتى، — شۇنداق، كوندرات، يورۇق ئالەمدە كىشىنى قايىمۇ قىتۇرۇشنىڭ كېرىگى يوق! سىلەر كال لاڭلارنى سىلكىۋېتىپ ئويلىساڭلار، مۇنۇنى چۈشىنىۋالالايسىلەر: ئەگەر بىز قوماندانلىقنى بارامىسۇز قىلىشقا باشلاپ، ھەرقانداق ئۆزگىرىش ئېلىپ بارماقچى بولساق، ھالاكەتكە يولۇقىمىز. يا ئاقلارغا ياكى قىزىللارغا تايىنىش لازىم. ئوتتۇرىدا قېلىشقا بولمايدۇ — يەنىچىپ تاشلايدۇ.

— بۇ گەپلەرنى سىر تۇتۇش كېرەك، سىرتقا چىقىپ كەتمەسۇن، — دېدى يېرىماكوف ئارقىسىغا قايىرلىپ.

— بۇ سىر بىزنىڭ ئارىمىزدا ئۆلۈپ تۈگەيدۇ، بىراق شۇ شەرت بىلەنكى، سىلەر كازاڭلارنى قايىمۇ قىتۇرۇشنى توختىتىڭلار. خوش، كودىنىق بىلەن ئۇنىڭ مۇشاۋۇرلىرىنى قانداق قىلىمىز؟ ئۇلاردا تولۇق ھوقۇق يوق، مەن ئۆز دېۋىزىيەمنى ئۆزۈمنىڭ بىلىشىچە باشقۇرىمەن. ئۇلار يامان ئادەملەر، بۇنىڭدا گەپ يوق، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇلارنىڭ بىزنى كادېتلار بىلەن قايتىدىن ياراشتۇرۇپ قويىدىغانلىقى شەك — شۈبھىسىز. ئەمما بىز نەگە بارىمىز؟ يوللىرىمىز كېسىلگەن، ھەممە قان تومۇرلىرىمىز قىرىلغان!

— ئۇغۇ شۇنداق.... — مېدۇپېدېۋ تەسلىكتە قوشۇلدى ۋە

گەپ - سۆز ئەسناسىدا 1 - قېتىم غەزەپكە تولغان كىچىككىنە ئېيىق كۆزلىرى بىلەن گىرىگورىيغا قاراپ قويدى.

شۇنىڭدىن كېيىن گىرىگورىي كارگىنسكايا قېشىدىكى يېزىلاردا ئىككى كېچە - كۈندۈز ئۇدا ھاراق ئىچىپ، ئۆمرىنى ئىچكۈ-لۈكۈزلىق بىلەن ئۆتكۈزدى. ھاراقنىڭ پۇرىقى ھەتتا ئۇ مىنىدەن ئىگەرنىڭ تەركىبىگىچە سىڭگەن ئىدى. تالاي ئايالار ۋە ئۆزلىرىنىڭ قىزلىق گۈلىدىن ئايرىلغان قىزلار گىرىگورىيىنىڭ قولىدىن ئۆتۈپ، ئۇنىڭ قىسقا مۇھەببىتىگە ئائىل بولدى. ئەمما ئەتىسى ئەتىگەن نۆۋەتتىكى مۇھەببەتنىڭ قىزىقى بېسىلىپ نەپىسى توپۇنغاندىن كېيىن، گىرىگورىي سەگەكلىشىپ، باشقا بىر ئىشلارنى ئويلىغاندەك، بىپەرۋالىق بىلەن خىيال سۈرەتتى: «ياشىغىنىمنى ياشىدىم ۋە ئۆتكەن ئۆمرۈمدە ھەممىنى باشتىن كەچۈردۈم، كۆپ خوتۇن - قىزلارنى سۆيۈپ، ئۆلتۈرۈپ، ياخشى ئاتلارنى مىنىدىم... ئېيخ!... داللىلاردا يۈرۈدۈم. ئاتىلىق مېھرى بىلەن شاتلاندىم ۋە ئادەملەرنى ئۆلتۈردۈم. ئۆزۈمنى ئۆلۈمگە قارشى ماڭدىم، كۆك ئاسمانغا ئۆزۈمنى كۆرسەتتىم. ئەمدىلىكتە ھايات ماڭا نىمە يېڭىلىقنى كۆرسىتەركىن؟ يېڭىلىق يوق! ئەمدى ئۆلەممۇ بولىدۇ، قورقىدىغان ئىش يوق. ئۇرۇشتىمۇ يايلازغا ئوخشاش تەۋەككۈلسىزلا ئويناش مۇمكىن. ئۆلتۈرۈپ قويدىغىنىم چاغلىق!»

ئۇنىڭ پايىمۇ پاي باغلاشمايدىغان خاتىرىلىرىدە بالىلىق چاغلىرى گويا ھاۋا ئوچۇق كۈندۈز كۈنىدىكى قۇياشتەك ئۇزۇپ ئۆتەتتى: تاشتىن ياسالغان كاتەك ئۆيلەردىكى تۇمۇچۇقلار، قىزىپ كەتكەن توپا - چاڭلاردا گىرىشكىنىڭ يالىڭايىق پۇتلىرى، ئىككى قىرغىغىدىكى يېشىل ئورمانلار، سۇدا ئەكىس ئېتىپ تۇرغان ئۇلۇغۋار ۋە تىپ - تىنچ دون، دوستلىرىنىڭ بالىلىق چېهرىلىرى، ياپ - ياش قامەتلىك ئانىسى...

گىرىگورىي ئالقىنى بىلەن كۆزىنى ئېتىۋالدى. - دە، ئۇنىڭ ئۆي -
 خىيالىدا تونۇش چېھرىلەر، ۋەقەلەر، بەزىدە ناھايىتى ئۇششاق -
 ئەمىيا نىمىشقىدۇ خاتىرىسىگە مەھكەم سىڭىپ قالغان ئىشلار بىر -
 بىرلەپ كۆز ئالدىدىن ئۆتتى، ئۇنىڭ ئېڭىدا ئاللىقاچان يوقالغان
 ئادەملەرنىڭ ئۇنتۇلغان ئاۋازلىرى، سۆزلىگەن سۆزلىرىنىڭ ئۇزۇن -
 دىلىرى، ھەرخىل كۈلكىلەر جاراڭلايتتى. ئېڭىدا ئەس - يادىنىڭ
 نۇرلىرى كۆرۈلگىنىگە ئۇزاق زامان بولغان، ئاللىقاچان ئۇنتۇلغان
 تەبىئەت مەنزىرىسىگە چۈشەتتى - دە، بىردىنلا گىرىگورىيىنىڭ كۆز
 ئالدىدا پاقىراپ تۇرلۇك كۆرۈنۈشلەر پەيدا بولاتتى: بىپايان كەڭ
 دالا، يازلىق چوڭ يول، ھارۋا، ھارۋا ئالدىدا ئولتۇرغان دادىسى،
 ئۆكۈزلەر، ئاشلىغى ئورۇلۇپ، ئېڭىزى ئالتۇنسىمان چۈشەپ
 تۇرغان ئېتىزلىق، يول ئۈستىدە قاپ - قارا چېچىلىپ تۇرغان قاغى -
 لار... گىرىگورىي توردەك ئىرماش - چىرماش پىكىر - خىيالغا
 پېتىپ، بېشىدىن كەچۈرگەن ئىشلارنى كولاشتۇردى، نەگىدۇ
 قايتىماققا كەتكەن ئاشۇ ھاياتىدا ئەكسىنىيەگە دۇچكېلىپ قالدى - دە،
 «جانانم! ئۇنتۇلماس يارىم!» - دەپ ئويلاپ. شۇ ئاندىلا سەسكىنىپ
 يېنىدا ئۇخلاۋاتقان ئايالىدىن ئۆزىنى ئېرىغا ئالدى، ئۇھ تارتىپ،
 تاڭ ئېتىشىنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتتى، شۇندىن كېيىن قۇياش
 قىزىل شەپقەت، ئالتۇن ئۇقا بىلەن شەرقىنى بىزەشكە باشلاش
 بىلەنلا ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، بىرىدىن - بىرى يۇيۇنۇپ،
 ئېتىنىڭ قېشىغا بېرىشقا ئالدىرىدى.

يۇلتىدىغان ھالا يانغىنىدەك بىردىن ئەۋج ئېلىشقا باشلىدى. بوي سۈنمىغان كەنتلەرنىڭ ئەتراپىنى ئۇرۇش سەپلىرىنىڭ پولات چەمبەرلىرى ئوربۇۋالدى. ھالاكەتكە مەھكۇم بولغانلىقىنىڭ كۆلەڭگىسى كىشىلەرنىڭ كۆڭلىدە تامغا بېسىلغاندەك ئورناشقان ئىدى. كازاك لار قىمارغا پۇل تىككەندەك، ھاياتى بىلەن ئوينىشىدىغان بولدى، شۇنىڭ بىلەن نۇرغۇن ئادەملەرگە تەڭگىنىڭ رەقەملىك تەربىيىسى* چىقىپ قالغان ئىدى. ياشلار قاتتىق مۇھەببەتكە بېرىلگەن ئىدى، چوڭراق ياشتىكىلەر ئەقلىدىن ئازغۇچە ساموگون ئىچىشەتتى، قارتا ئويۇنىدا پۇل بىلەن پاترونلارنى (بۇ چاغدا پاترون بىسابا ھەرسىگە ئايلىنىپ قالغان ئىدى) دو تىكىپ ئوينىشاتتى. بىر مىنۇت بولسىمۇ جېنىغا تەككەن مىللىقنى تامغا يۆلەپ قويۇپ، قولغا پالتا ياكى رەندە ئېلىش ئۈچۈن پۇراقلىق قىزىل تال چىۋىقلىرى بىلەن قاشا تاملارنى توقۇش ياكى تىرنا، ھارۋىلارنى ئەتىيازلىق تېرىلغۇغا تەييارلاش ئىشى بىلەن شۇغۇللىنىپ، كۆڭلىگە ئارام بېرىش ئۈچۈن ئۆيلىرىگە بىرنەچچە كۈنلۈك بېرىپ تۇرۇشاتتى. يەنە نۇرغۇن ئادەملەر تىنىچ تۇرمۇشتىن سىزار بولۇپ، ئۆز قىسمىلىرىغا مەس قايتىپ كېلىشەتتى — دە، مەسلىگى يېشىلگەندىن كېيىن، مەنسىز «تۈنىكە قۇتا ھاياتى»دىن غەزەپلەنگەنلىكتىن، پىيادە سەپ بىلەن ئاتاكىغا ئۆتەتتى، نەق پىلىموتلارنىڭ ئۈستىگە باستۇرۇپ باراتتى، ئۇنداق بولىغاندا، غالجىرلىشىپ، ئاستىدا ئات بار — يوقلۇغىنىمۇ ئۇنتۇپ، قۇيۇندەك چېپىپ، كېچىلىك باسقۇنغا باراتتى ۋە ئەسەرگە ئالغان ئادەملەرنى شەپقەتسىزلىك بىلەن ئىپتىدائى زاماندىكى ياۋايىلىق بىلەن قىيناپ، تەھقىرلەيتتى، ئوقلىرىنى ئاياپ، قىلىچ بىلەن ئۆلتۈرەتتى.

* بۇرۇنقى چاغدا تەڭگىنى ئىرغىتىپ تاشلايدىغان قىمار ئويۇنىدا تەڭگىنىڭ رەقەم تەربىيىسى چىقىپ قالسا، ئۇتۇرغان ھېسابلىناتتى — ت.

شۇ يىلى باھار مىسلى كۆرۈلمىگەن تۈس بويىقلار بىلەن
جۇلالىنىپ تۇردى. ئاپرېل ئېيىدا كۈنلەر ئەينەكتەك تىنىق بولۇپ،
ھاۋا ناھايىتى يېقىملىق ئىدى. توپ - توپ غازلار، ئاغامچىدەك
تىزلىشقان مىس ئاۋاز تۇرنىلار ئاسماننىڭ قول يەتمەس كۆپ -
كۆك قەرىدە ئۇچا - ئۇچا بۇلۇتلاردىن ئۈزۈپ ئۆتۈپ، شىمالغا
قاراپ ئۇچۇپ ئۆتۈشەتتى. ئاچ بېشىل مەخمەل قاپلىغان دالىدىكى
كۆللەرنىڭ يېنىدا يەم ئىزلەشكە قونغان ئاققۇلار چېچىلغان
مەرۋايىتتەك پاقىرايتتى. دون بويىدىكى تاشقىن بېسىپ ئۆتكەن
يەرلەردە قۇشلارنىڭ گۇ - گۇ - گۇ، قى - قى - فى ئاۋازلىرى
ئالەمنى بېشىغا كىيگەن ئىدى، كەلكۈن سۇ باسقان ئوتلاقلاردا
ۋە سۇ بېتىپ بارالمىغان بەزى تېپىز سايىلار ھەم جىلغىلارنىڭ
ئۈستىدىكى يار بېشىدا غازلار ئۇچۇشقا تەلپۈنۈپ، ئۆز -
ئارا بىر - بىرىنى چاقىرىشاتتى، تالزارلىقتا ئەرەكەك ئۆدەكلەر
جۇشقۇن ئىش - مۇھەببەت بىلەن زوقلىنىپ، تىنىمىز شۇر -
لىشاتتى. سۆڭەكنىڭ شاخلىرىدا سىرغىدەك ئېسىلىپ تۇرغان پوت
لىلار ياپ - يېشىل كۆكىرىپ تۇراتتى، تېرەكنىڭ نوتىلىرى يې -
پىشقاق، خۇش بۇي بىجىلەن ئوغاز بولغان. ئەمدىلەن يېشىل
لىق قاپلاشقا باشلىغان، توڭى ئېرىگەن قارا تۇپراق يەرنىڭ بۇ -
رۇنقى پۇرىقى ۋە مەڭگۈ ياشىرىپ تۇرىدىغان ياش مايسىلارنىڭ
ھىدى ئاڭغىچى تۇرغان دالا چەكسىز جانىدالىق بىلەن ئولغان.
قوزغىلاڭچىلىق ئۇرۇشى شۇنىڭ ئۇچۇن ياخشى كۆرۈلگەن
ئىدىكى، ھەر بىر جەڭچىنىڭ جانىجان ئۆي - ماكانى ئۆزىنىڭ
بىقىنىدلا ئىدى. قاراۋۇلغانا بىلەن يوشۇرۇن پوسقا بېرىشتىن
بىزار بولغاندا، تاغ - داۋان، ئېدىرلاردا چارلاشتا قاڭغىچى يۈ -
رۇشتىن زېرىككەندە، كازاك ئۆزىنىڭ بۆلۈنمە باشلىغىدىن رۇخ

سەت سوراپ، ئۆيىگە كېتەتتى، ئۆزىنىڭ ئورنىغا قېرى بوۋىسىنى باكى ئۆسمۈر بالىسىنى ھەربى ئاتقا مىنگۈزۈپ ئەۋەتەتتى. شۇڭلاشقا بۆلۈنمىلەردە جەڭچىلەرنىڭ سانى ھەمىشە تولۇق ئىدى ۋە تەركىۋى ئۆزگىرىپلا تۇراتتى. ئەمما بەزىلەر مۇنداق قۇۋلۇقنىمۇ ئىشلىتەتتى: كۈن پېتىش بىلەنلا بۆلۈنمە تۇرغان يەردىن ئاتلىنىپ چىقىپ، ئېتىنى بولۇشقا چاپتۇرۇپ، 30 باكى 40 چاغىرى يول يۈرۈپ، كەچكى شەپەق غايىپ بولغاندا ئۆز ئۆيىدە بولاتتى. كېچىنى خوتۇنىنىڭ ياكى سۆيگۈسىنىڭ يېنىدا ئۆتكۈزۈپ، حوراز 2 - فېتىم قىچقارغاندىن كېيىن ئېتىنى ئىگەرلەيتتى - دە، ئاسماندا ھۈكەر غايىپ بولماستىنلا ئۆز بۆلۈنمىسىگە قايتىپ كېلىپ بولاتتى. نۇرغۇن خۇش چاخچاق يىگىتلەر سوقۇشنىڭ ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ئۆيىنىڭ ۋاشالىرى يېنىدا بولغانلىغىغا شاتلىغىنى ئىچىگە سىغدۇرالمىتتى. «ئۆلۈشنىڭ كېرىگى يوق!» - دەپ چاخچاق قىلاتتى. پات - پات ئايالنى يوقلىغىلى بارىدىغان كازاكارلار. قوماندانلىق، بولۇپمۇ ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرى باشلىنىپ قالغان مەزگىلدە ئەسكەرلىكتىن قېچىش ئىشلىرىنىڭ يۈز بېرىش-دىن قورقاتتى. كۈدىنوق ئالايتەن قىسىملارنى ئارىلاپ چىقىپ، ئۆزىگە خاس بولمىغان بىر قەتئىلىك بىلەن مۇنۇلارنى ئۇقتۇردى: - مەيلى، ئېتىزلىرىمىزدا شامال گۈكەرەپ تۇرسۇن، مەيلى بىرەر دانە ئۇرۇق يېرىمىزگە چۈشمەسۇن، مەن كازاكارلارنىڭ قىسمىلاردىن كېتىشىگە ھەرگىز يول قويمىمەن! ئۆز بېشىمچىلىق قىلىپ كەتكۈچىلەرنى چېپىپ تاشلايمىز ۋە مىلتىق بىلەن ئاتىمىز!

گىرگورىيغا كىلىموفكا بوسۇغىسىدا يەنە بىر جەڭگە قاتنىششقا توغرا كەلدى. چۈشكە يېقىن يېزىنىڭ چېتىدىكى ھويلىلارنىڭ قېشىدا ئېتىشىش باشلىنىپ قالدى. بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن كىلىموفكاغا قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ سەپلىرى كىرىپ كەلدى. سول فاناتتىكى قارا بوشلار* كىيگەن ماتروسىلار — بالىلىق دېڭىز پىلوتىنىڭ بىر ھەربى كېمىسىنىڭ كوماندىسى بىر — تىكىس ئالغا سىلجىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلار باتۇرلۇق بىلەن ئاتاكىغا ئۆتۈپ، كارگىنىسكايا قوزغىلاڭچىلار پولكىنىڭ ئىككى بۆلۈمىنى سىنى يېزىدىن سۈرۈپ چىقىرىپ، ئۇلارنى ساي بويلاپ، ۋاسىلىۋىك غىچە قىستاپ باردى.

ئۇستۇنلۇك قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى تەرەپكە ئېغىشقا باشلىغاندا، بىر ئىگىزلىكتىن جەڭنىڭ بېرىشىنى كۈزەتتىپ تۇرغان گىرگورىي ئوق — دورا بېسىلغان ئىككى چاقىلىق ھارۋا يېنىدا ئېتىنى تۇتۇپ تۇرغان پىروخور زىكوفنى ئالدىغا چاقىرىپ، مېڭىپ كېتىۋاتقان ئانقا سەكرەپ مىنىۋالدى؛ كىچىككىنە يارلىقتىن چېپىپ ئۆتكەندىن كېيىن، ئېتىنى تېز سۈكۈلدىتىپ، ئويماندىكى گۆسىنىڭغا قاراپ ماڭدى. بۇ يەردە 2 — پولكىنىڭ زاپاستىكى بىر ئاتلىق بۆلۈمىسى دەرەخزارلىق ئارىسىدا مۆكۈنۈپ ياتقانلىقىنى بىلەتتى. ئۇ تاغ ۋە فاشىلاردىن ئۆتۈپ، بۆلۈمە تۇرغان يەرگە *

* بوشلار — ساتروسىلارنىڭ تاشقى قارا كەمزۇلى — ت.

قاراپ كەتتى. سىراقتىن باباق كازاكلارنى ۋە مەمە! داغاچلارغا باغ
لاقلىق ئاتلارنى كۆرۈپ، قىلىچىنى سۇغۇردى - دە، ۋاقىرىدى:
- ئاتلار!

200 ئاتلىق ئەسكەر بىر مەنۇنىڭ ئىچىدە ئاتلىرىغا مىنىپ
بولۇشنى. بۆلۈنمە كوماندىرى گىرىگورىينىڭ ئالدىغا چېپىپ
كېلىپ:

- يولغا چىقامدۇق؟ - دەپ سورىدى.

- ئاللىقاچان يولغا چىقىش كىرەك ئىدى! ھاڭۋېقىپ ئول
تۇردۇڭمۇ! - دەپ گىرىگورىي كۆزلىرىنى پافىراتتى.

گىرىگورىي ئېتىنى توختىتىپ، پەسكە چۈشتى - دە، ئەتەي،
ئاتنىڭ ئەيلىنى چىڭتىمەن دەپ بىر دەم ھايال بولۇپ تۇرۇپ
قالدى (تەرگە پىشقان ۋە قىزىپ كەتكەن ئات پىقىراپ يۈرۈپ،
تۆشنى تارتقۇزمايتتى، سەت ھۆرىيىپ، خىرىلداپ، ئاچچىقى بىلەن
چىشلىرىنى ھىجايىتىپ، ئالدى پۇتى بىلەن گىرىگورىينىڭ بېقىنى
دىن قېقىپ تاشلاشقا ئۇرۇناتتى). گىرىگورىي ئىگەرنى مەھكەم
چىڭتىقاندىن كېيىن، پۇتىنى ئۈزەڭگىگە سالدى؛ كۈچىيىپ بىر-
ۋاتقان ئېتىشلارغا قۇلاق سېلىپ، خىجىللىققا قالغان بۆلۈنمە
كوماندىرىغا قارىماستىن، ۋاقىرىدى:

- بۆلۈنمىنى ئۆزەم باشلاپ بارىمەن. يېزىدىن چىقىپ
كەتكۈچە، ۋىزۋوتلار ئۆز قاتارلىرى بىلەن ئاتلىرىنى تېز چاپتۇرۇپ
ماڭسۇن!

يېزىدىن چىققاندىن كېيىن گىرىگورىي بۆلۈنمىنى چاچما
سەپ قىلىپ يايىدى، قىلىچى غىلاپتىن تېز سۇغۇرۇللامدۇ - يوق،
سىناپ كۆردى؛ ئاندىن بۆلۈنمىدىن 30 سارجىن ئالدىدا مې-
ڭىپ، كىلىموفكىغا قاراپ چېپىپ كەتتى، جەنۇپ تەرىپى كىلىموف

گىغا سېرىلىپ چۈشىدىغان ئىگىز دۆڭنىڭ بېشىغا چىققاندىن كېيىن، ئۇ بىر سېكۇنت ئېتىنىڭ بېشىنى تارتىپ، ئەتراپقا كۆز تىكتى. يېرىدا چىكىسىز، ئاتلىق ۋە پىيادە فېزىل ئەسكەرلەر قالمايىقان قىچىشىۋاتاتتى. ئىككى چاقلىق ھارۋىلار ۋە 1-دەرىجىلىك كارۋان ھارۋىلىرى ئۇچقانداك چېپىپ كېتىۋاتاتتى، گىر-گورىي بۆلۈمىگە غىيا قايرىلدى:

— قىلىچى سۇغۇرا! ئاتاڭغا! بۇرادەرلەر، ئارقامدىن يۈرۈڭلار! — ئۇ قىلىچىنى شارتلا چىقىرىپ، «ئۈر-ر-را...» دەپ بىرىنچى بولۇپ ۋاقىرىدى، شۇندىن كېيىن پۈتۈن بەدىنىدە سالقىنلىق ۋە ئۆزىگە نونۇش بىر يېنىكلىك ھېس قىلىپ، ئېتىنىڭ بېشىنى قويۇۋەتتى. سول قولىنىڭ بارماقلىرىدا تاردەك چىڭ تارتىلغان تىزگىن تىرەيتتى. باش ئۈستىدە يالاڭداپ تۇرغان قىلىچى ۋىشىلداپ، تەئۇر شامال ئېقىمىنى تىلپ ياراتتى. باھار شامىلىدا تۈزغۇپ تۇرغان چوڭ بىر پارچە ئاپپاق بۇلۇت بىر مىنۇتتەك قۇياشنىڭ يۈزىنى توسىۋالدى - دە، سۇر كۆلەڭگە گىرىگورىيىنىڭ ئۈستىدىن ئۆتۈپ، ناھايىتى ئاستا سىلجىۋاتقانداك بولۇپ، قىر بويلاپ ئۇزۇپ كەتتى. گىرىگورىي نەزەر-نىگاھىنى يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان كىلىمەڭكىدىكى قورا - جايلاردىن ئېلىپ، تېخى قۇرۇپ بولمىغان بوز رەڭ يەر بويلاپ سىپىلاپ كېتىۋاتقان ئاشۇ كۆلەڭگىگە، ئۇنىڭمۇ ئالدىدا نەگىدۇ قېچىپ كېتىۋاتقان ئاپتاپنىڭ يول - يول ئاچ سېرىق، كىشىگە شاتلىق بېغىشلايدىغان شولىسىغا يۆتكىدى، ئۇنىڭدا توساتتىن ئاشۇ يەر بېغىرلاپ قېچىپ كېتىۋاتقان شولىنى قوغلاپ يەتسەم، دەيدىغان چۈشىنىپ بولمايدىغان بىر خاھىش ئۆزىچىلا پەيدا بولۇپ قالدى. گىرىگورىي ئېتىنى تېقىمى بىلەن ئىقتاپ، ئۇنى بولۇشىغا قويۇۋەت

تى، ئالدىغا ئىنتىلىپ ئولتۇرۇپ، ئاپتاپنى سايىدىن ئاچرىتىپ تۇرغان قونۇمىسىز چېگرىغا يېقىنلىشىشقا باشلىدى، بىرنەچچە سېكۇنت جان - جەھلى بىلەن چاپقاندىن كېيىن ئاتنىڭ سو-زۇلۇپ تۇرغان بېشىغا ئاپتاپنىڭ نۇرى چېچىلدى - دە، شۇ ھامان ئۇنىڭ جەرەن تۈكلىرى كۆزنى چاقتىدىغان قۇياش نۇرى بىلەن يالتىراپ كەتتى. گىرىگورىي بۇلۇت سايىسىنىڭ چەت - چېتىگە دىن چېپىپ ئۆتكەن مەزگىلدە تار كۆچىدىن ئۈزلۈكسىز تاراسلاپ ئېتىلغان مىللىتى ئاۋازى ئاڭلىنىپ قالدى. تاقىلىدىغان تاۋۇشلارنى شامال تېز ئۇچۇرۇپ كېلىپ، بارغانسېرى يېقىنلاشتۇراتتى ۋە كۈچەيتۈرەتتى، يەنە ھايال ئۆتمەستىن، گىرىگورىي ئۆز ئېتىنىڭ تاقىراقلىغان تۇياق ئاۋازى، ئوقلارنىڭ ۋىڭىلىدىغان تاۋۇشى ۋە شامالنىڭ قۇلاققا غۇۋۇلىدىغىنى تۈپەيلىدىن، ئارقىدا كېلىۋاتقان بۆلۈنمىنىڭ گۈلدۈر - تاراقلىرىنى ئاڭلىيالمىدى. نۇرغۇن ئاتلار - نىڭ تېخى قۇرمىغان بوز يەرنى لەرزىگە كەلتۈرۈپ، گۈرسىلىدەپ چېپىپ كېلىۋاتقان ئېغىر يۈرۈش ئاۋازى گويا قۇلىغىدىن چۈشۈپ قالغاندەك بولۇپ، قانداقتۇ يىراقلىشىپ، يوقىلىپ كېتىۋاتقانداك تۇيۇلاتتى. دەل شۇ پەيتتە، ئالدى تەرەپتىن تۇيۇقسىز مىللىتى ئېتىلىشقا باشلاپ، گۈلخانغا قۇرۇق شاخ ئوتۇن تاشلىغاندەك پاراس - لاپ كەتتى؛ ئوقلار توپ - توپى بىلەن چىقىراپ ئۇچۇشقا باشلىدى. گىرىگورىي گاڭگىراپ، ۋەھىمە ئىچىدە ئارقىسىغا قايرىپ لىپ قارىدى، ساراسىمە بىلەن غەزەپ ئۇنى تېلىقتۇرۇپ، چىرايىنى سەتلەشتۈرۈۋەتتى، بۆلۈنمە ئاتلىرىنىڭ بېشىنى بۇراپ، ئۇنى، گىرىگورىيىنى تاشلاپ، ئارقىغا قاراپ چېپىپ كېتىۋاتقان ئىكەن. يېقىن بىر يەردە بۆلۈنمە كوماندىرى ئات ئۈستىدە چۆگىلەپ، قىلىچىنى بەھۋدە شىلىتىپ، يىغلايتتى ۋە ئۈزۈك، بوغۇق ئاۋاز بىلەن

بىر نىمە دەپ ۋاقىرايتتى، پەقەت ئىككى كازاك گىرگورىينىڭ قېشىغا يېقىنلىشىپ كەلدى، ئۇندىن كېيىن يەنە پىروخور زىكون ئېتىنىڭ بېشىنى قىسقىلا تىزگىنىدىن بۇراپ، بۆلۈنمە كوماندىرىنىڭ قېشىغا چېپىپ كەتتى. قالغان كازاكلار قىلىچلىرىنى قىنىغا سېلىپ قويۇپ، قامچىسىنى ئىشقا سېلىپ، تومئاراقاي ئارقىغا قاراپ چېپىۋاتاتتى.

گىرگورىي پەقەت بىر سېكۇنتلا ئېتىنىڭ چېپىشىنى ئاس تىلىتىپ، ئارقىسىدا نىمە ۋەقە بولغانلىغىنى، نىمە ئۈچۈن بۆلۈنمە ھېچىر چىقىمغا ئۇچرىماستىن، تۇيۇقسىز قېچىشقا يۈز تۇتقانلىغىنى بىلىشكە ئۇرۇنۇپ كۆردى. مانا شۇ بىر لەھزە ئىچىدە كاللىسىدا بىر پىكىر: ئاتنىڭ بېشىنى بۇرما، قاچما، ئالغا چاپ! — دېگەندەك بولدى. ئۇ تار كۆچىدا، ئۆزىدىن 100 سارجىن نېرىدا، قاشانىڭ كەينىدە يەتتە قىزىل ئەسكەرنىڭ پىلىموت ئورنىتىلغان تاپانكا يېنىدا ھەپلىشىۋاتقانلىغىنى كۆردى. ئۇلار پىلىموتنىڭ ئاغزىنى ئۆزلىرىگە ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقان كازاكلارغا قارىتىش ئۈچۈن تاپانكىنى بۇراشقا ھەركەتلىنىۋاتاتتى، ئەمما قىسنىچاق تار كۆچىدا بۇ ئىشنى ئەمەلگە ئاشۇرالمىغاندەك كۆرۈنەتتى: پىلىموت ئۇنچىقمايتتى، مىلىتىقلارنىڭ تارسىلداپ ئېتىلغان ئاۋازىمۇ كېمەيىپ، گىرگورىينىڭ قۇلىغىنىڭ تۈۋىدىن ۋىزىلداپ ئۆتكەن ئوقلارمۇ بارغانسېرى شالاڭلىشىپ قالدى. گىرگورىي ئېتىنىڭ بېشىنى رۇسلاپ، كونا بىر باغنىڭ ۋەيران بولغان قاشا تېمىدىن ئاشۇ تار كۆچىغا سەكرەپ ئۆتۈشنى مۆلچەرلىدى. ئۇ قاشادىن كۆزىنى ئۆزدى — دە، قانداقتۇ تۇيۇقسىز، دۇربۇن بىلەن يېقىنلىتىلغاندەك ئوپ — ئوچۇق ۋە يېقىن بىر يەردە ئاتلارنى ھارۋىدىن چىقىرىش بىلەن ھەپلىشىۋاتقان ماتروسلارنى كۆرۈپ قالدى، ئۇلارنىڭ لاي چاچرىغان

بۇشلاتلىرىنى، باشلىرىغا مەھكەم كىيىۋالغان، يۈزىنى غەلىتە يۈمۈلۈق قىلىپ كۆرسەتكەن كۆزىڭىز شەپكىلىرىنى كۆردى. ئىككى ماتروس ئاتىڭ تاسما جابدۇقلىرىنى كېسىۋاتاتتى، ئۇچىنچىسى بېشىنى يەلكىسىگە تىقىپ، پىلىموتنىڭ يېنىدا مېتىللىداپ يۈرەتتى، قالغانلىرى ئۆرە ۋە تىزلىنىپ تۇرۇپ، گىرىگورىيغا مىلىتقىتىن ئوق چىقىرىۋاتاتتى. گىرىگورىي چېپىپ كېلىپ، ئۇلارنىڭ قواللىرى مىلىتقىنىڭ زاتىۋىلىرىنى قانداق ئايلاندۇرۇۋاتقانلىغىنى كۆردى ۋە ئۆزىگە تاقاپ ئېتىلغان قاتتىق ئوق ئاۋازىنى ئاڭلىدى، ئوق ئارقا - ئارقىدىن شۇنداق نېز ئېتىلىپ، مىلىتقىنىڭ قونداقلىرى شۇنداق تېز ئوخچىرۇپ، مۇرىگە تەپتىكى، پۇتۇن ئەزايسىنى تەرقاپلىغان گىرىگورىي: «تەككۈزەلمەيدۇ!» - دىگەن شادىمان ئىشەنچكە تولدى.

قاشا ئاتىڭ تۇپاقلارنى ئاستىدا قاراسلاپ، ئارقىدا قالدى. گىرىگورىي قىلىچىنى ئىگىز كۆتۈرۈپ، كۆزلىرىنى قىسىپ تۇرۇپ، ئالدىدىكى ماتروسنى دىشانغا ئالدى. يەنە بىر ۋەھىمە چاقماق چېپ قىلغاندەك يىالت قىلىپ فالدى: «نەق ئۇدۇلدىن ئېتىشىمدۇ... ئېتىم ئىككى پۇتىمنى تىك كۆتۈرۈپ... ئوڭىنىڭغا چۈشىدۇ... مېنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ!...» ئاڭغىچە ئۇدۇلدىن ئىككى پاي ئوق ئېتىلدى. گويا بىراقىتىن: «تىرىك تۇتۇۋالايلى!» - دىگەن بىر ۋاقىراش ئاڭلانغاندەك بولدى. ئالدىدا باتۇر، ئوچۇق پېشانە بىر كىشىنىڭ چىشلىرىنى ھىجايىتىپ تۇرۇشى، كۆزىڭىز شەپكىسىنىڭ ئۇچۇپ تۇرغان چىلتەكلىرى، شەپكىنىڭ قاسقىنىدىكى ئۆگۈپ كەتكەن خىرە ئالتۇن ھەرىپلەر... گىرىگورىي پۇتىنى ئۈزەڭگىگە تىرەپ، فولنى ئىگىز كۆتۈرۈپ شار تىرەپ قىلىپ قالدى - دە، قىلىپ چى ماتروسنىڭ يۇمشاق گەۋدىسىنى يېپىشقاقلىق بىلەن شۇلۇققىدە كەسكەنلىگىنى ھېس قىلدى. بويىنى يوغان بەستىلىك ئىككىنچى

بىر ماتروس ئاتقان ئوق گىرگورىينىڭ سول مۇرىسىنىڭ يۇساقى
ئېتىنى تېشىپ ئۆتتى، شۇ ھامان بۇ ماتروس پىروخور زىكوفنىڭ
قىلىچى ئاستىغا غۇلاپ چۈشتى، بېشى قىيپاش چېپىلغان ئىدى،
گىرگورىي يېقىن بىر يەردە مىلتىق قۇلۇپىنىڭ شاراقلىغىنى ئاڭ
لاپ، دەرھال شۇ ياققا ئېتىنىڭ بېشىنى بۇردى، تاچانكىنىڭ كەينىدە
مىلتىق ئاغزىنىڭ قارا كۆزى گىرگورىينىڭ يۈزىگىلا قادىلىپ تۇرات
تى، ئۇ چەبدەسلىك بىلەن ئۆزىنى سولغا ئېلىۋالدىكى، ئاستىدىكى
ئىگەر قوزغىلىپ كەتتى، ئېسىنى يوقاتقان ئېتى خىقراپ، دەل
دەڭلەپ كەتتى، شۇنىڭ بىلەن بېشى ئۈستىدە ئەگىپ يۈرگەن ئە-
جەلدىن قۇتۇلۇپ قالدى، ئېتى تاچانكىنىڭ شوتىسىدىن ئاتلاپ
ئۆتكەندە، ھىلىقى مىلتىق ئاتقان ماتروسنى چېپىپ تاشلىدى، بۇ-
نىڭ قولى 2 - ئوقنى بەتلەشكە ئۈلگۈرەلمىدى.

ئەقىلغا سىغمايدىغان قىسقا ۋاقىت ئىچىدە (كېيىنرەك گىر-
گورىينىڭ ئېڭىدا بۇ ۋاقىت ناھايىتى ئۇزۇن تۇيۇلغان ئىدى) ئۇ
تۆت ماتروسنى چېپىپ تاشلىدى، شۇندىن كېيىن پىروخور زىكوفنىڭ
ۋاقىرلىرىنى ئاڭلىماستىن، كۈچىنىڭ دوقمۇشىدىن بۇرۇلۇپ
ئۆزىنى دالدىغا ئالغان 5 - ماتروسنىڭ ئارقىسىدىن ئات چاپتۇ-
رۇپ كەتتى، ئەمما بۇ چاغدا ئۇنىڭ ئالدىغا ئات چاپتۇرۇپ يېتىپ
كەلگەن بۆلۈنمە كوماندېرى گىرگورىينىڭ ئېتىنىڭ يۈگىنىدىن
تۇتۇۋالدى.

— نەگە بارسەن؟ ئۇلار ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ!... ئاۋۇ ساراي
تېمىنىڭ كەينىدە ئۇلارنىڭ 2 - پىلىموتى تۇرۇپتۇ!

يەنە ئىككى كازاك بىلەن پىروخور زىكوف ئاتلىرىدىن چۈشۈپ،
گىرگورىينىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كېلىشتى - دە، ئۇنى ئاتنىڭ
ئۈستىدىن مەجبۇرەن تارتىپ چۈشۈردى. ئۇ بۇلارنىڭ قولىدا

يۇلقىنىپ ۋاقتىدى:

— قولۇمنى قويۇۋېتىڭلار، گېزەندىلەر...! مەن ماتروسلار.

نىڭ ھەممىسىنى، بىرنى قويماي چاپىمەن!...

— گىرىگورىي پانتېلېيېۋىچ! مېلىخوف! تېسىگىزنى يىغى

ۋېلىڭ! — دەپ پەسلىتەتتى ئۇنى پروخور.

— قويۇۋېتىڭلار، بۇرادەرلەر! — دەيتتى گىرىگورىي، ئەمدى

باشقىچە، پەس كويغا چۈشكەن ئاۋاز بىلەن ئۆتۈنۈپ.

ئۇنى قويۇۋېتىشتى. بۆلۈنمە كوماندىرى پروخورغا پىچىرلاپ

ددى:

— ئۇنى ئېتىغا مىنگۈزۈپ، گۇسىنىڭغا ئېلىپ بار، ئاغرىپ

قالغاندەك تۇرىدۇ.

كوماندىر ئۆزى ئېتىنىڭ قېشىغا بېرىپ، بۆلۈنۈشكە:

— ئاتقا مىنىڭلار!... — دەپ كوماندا بەردى.

ئەمما گىرىگورىي پاپاخنى قارنىڭ ئۈستىگە چۆرۈۋېتىپ،

دەلدەڭلەپ تۇردى — دە، تۇيۇقسىز چىشلىرىنى غۇرچۇرلىتىپ،

دەشەتلىك ئاھ — ۋاھ قىلىشقا باشلىدى ۋە چىرايىنى سەت

پۇرۇشتۇرۇپ، ئۈستىدىكى شىنپىلىنىڭ تۈگمىلىرىنى ئۈزۈشكە باش

لىدى. بۆلۈنمە باشلىغى ئۇنىڭ قېشىغا قەدەم باساي دىگۈچە،

گىرىگورىي تۇرغان يېرىدىن مۇلاق ئېتىپ، يالىڭاچ كۆكۈرۈكى

بىلەن قارنىڭ ئۈستىگە دۈم چۈشتى. ئۇ ھۆڭرەپ يىغلاپ، ھۆڭرەش

تىن ئەزايى تىترەپ، قاشا ئاستىدا ئېرىمەي قالغان ئارنى

نىڭ ئوخشاش ھاپ ئېتىشكە باشلىدى. كېيىن، قانداقتۇ

مۇدەش ھالەتتە ھۇشقا كەلگەن مىنۇتتا ئورنىدىن تۇرۇشقا

تۇرۇنۇپ باقتى، ئەمما تۇرالىدى، شۇندىن كېيىن ئۇ كۆز يېشى

بىلەن ھۆل بولغان، ئاغرىق تۈپەيلى خۇنۇكلەشكەن يۈزىنى

ئەتراپىغا توپلانغان كازاكلارغا بۇراپ، ياۋايى ئاۋاز بىلەن
ۋاقىرىدى:

— مەن زادى كىمنى چاپتىم!... — ئۇ ئۆمرىدە 1 - قېتىم
ئېغىر تۇتقاچلىق كېسەل بىلەن تەلۋىلىگى تۇتۇپ، ئاغزىغا كەلگەن
نى ۋاقىرىدى. ئاغزىدا بۇزۇلداپ تۇرغان كۆپۈكنى تۈكۈرۈگى بىلەن
قوشۇپ تۈكۈرۈشكە باشلىدى، — بۇرادەرلەر، مېنى ئەپۇ قىلىش
ھاجەت ئەمەس!... خۇدا ھەققى، مېنى چېپىپ تاشلاڭلار...
ئاتامغا لەنەت... مېنى ئۆلۈمگە تاپشۇرۇڭلار!...

بۆلۈنمە باشلىغى يۈگۈرۈپ كېلىپ، ۋىزۋوت كوماندىرلىرى
بىلەن بىللە گىرىگورىينىڭ ئۈستىگە يېپىرىلدى، ئۈستىدىكى قىلىچ
بېخى بىلەن دالا سومكىسىنىڭ تاسمىسىنى يۇلۇپ، تاشلىۋەتتى،
ئاغزىنى يېپىپ، ئاياقلىرىنى بېسىپ تۇردى. ئەمما ئۇ يەنە ئۇزاق
ۋاقىت ئۇلارنىڭ ئاستىدا دۈمچەك بولۇپ يېتىۋېلىپ، ئىككى پۇتى
بىلەن قېتىپ قالغان قارلارنى تەلۋىلەپچە تېپىشلەشكە باشلىدى
ۋە نالە - زار قىلىپ، ئات تۇياقلىرى تىتما - كاناڭ قىلىۋەتكەن
مەھسۇلدار، چاقناپ تۇرغان قارا تۇپراق يەرگە، يەنى ئۆزى
تۇغۇلۇپ ئۆسكەن، قايغۇ - ھەسرەتتى كۆپ، شاتلىغى ئاز ھاياتتا
ئۆزىگە تەككەن نەسىبىدىن تولۇق بەھرىمەن بولۇپ ئۆمۈر
سۈرگەن مۇشۇ قارا تۇپراق يەرگە بېشىنى ئۇرۇشقا
باشلىدى.

پەقەت يەردە ئۆسىدىغان گىيالارلا قۇياش نۇرى بىلەن
ناچار ھاۋا رايىغا بېپەرۋا قارايدۇ، يەرنىڭ ھاياتبەخش نەملىگ
دىن ئوزۇقلىنىپ تۇرۇپ، بوران - چاپقۇنلارنىڭ ھالاكەتلىك
سوقۇپ تۇرۇشىغا ئىتائەتمەنلىك بىلەن پاش ئېگىدۇ. ئۇندىن
كېيىن بولسا، شامالدا ئۇرۇغىنى يەرگە چېچىپ، ئۆمرى ئاخىرلاش

قان شادا - پايىلىرىنى شىلدىرلاتقان ھالدا ئۆز ئەجىلىگە نۇر
چاچىدىغان كۆز قۇياشنى قۇتلۇقلاپ، يەنىلا بىپەرۋالىق بىلەن
ئۆلۈپ تۈگەيدۇ...

45

ئەتىسى گىرىگورىي دىۋىزىيە قوماندانلىغىنى ئۆزىنىڭ پولك
كوماندېرلىرىدىن بىرسىگە ئۆتكۈزۈپ بېرىپ، پروخور زىكوفنىڭ
ھەمراھىدا ۋېشېنسكاياغا يۈرۈپ كەتتى.

كارگىنسكايانىڭ نېرىسىدا، چوڭقۇر ئويمانلىققا جايلاشقان
روگوژنىسكى كۆلىدە دەم ئېلىشقا قويغان ياۋا غازلار زىچچىدە
ئۆزۈشۈپ يۈرەتتى. پروخور قامچىسى بىلەن كۆل تەرەپىنى كۆر-
سىتىپ تۇرۇپ، كۈلۈمسىردى:

— ئەنە ئاۋۇ ئەركەك ياۋا غازنى ئېتىپ چۈشۈرگەن بولساق
ياخشى بولاتتى، گىرىگور پانتېلېيېۋىچ، ئۇنى ئالدىمىزغا قويۇپ،
ساموگون ئىچىپ ئولتۇراتتۇق!

— ئەمىسە يېقىنراق بارايلى، مەن مىلىتىنى ئېتىپ كۆرەي،
بىر چاغلاردا مەن ئانچە ياخشى ئاتالمايتتىم.

ئۇلار ئويمانلىققا چۈشۈشتى. پروخور ئاتلارنى ئېلىپ، دۆڭ-
نىڭ دوقمۇشىدا تۇرۇپ تۇردى. گىرىگورىي شىنېلىنى سېلىۋېتىپ،
مىلىتىنىڭ ئېھتىيات قۇلۇپىنى ئېتىپ قويدى - دە، بۇلتۇرقى سۈر
قورايىلار ھۆرپىيىپ تۇرغان تېپىز يارنى بويلاپ ئۆمىلەپ ماڭدى.
بېشىنى كۆتەرمەستىن ئۇزاق ئۆمىلدى؛ چارلاشقا چىققاندا دۈش

مەنىنىڭ يوشۇرۇن پوسىغا قاراپ كېتىۋاتقاندا، بىر يىلى گېرمانىيە فۇرونتىدا، ستوخود دەرياسىنىڭ قېشىدا نېمىس قاراۋۇلىنى قولغا چۈشۈرگەن چاغدىكىدەك ئۆمىلەپ ماڭدى. رەڭگى ئۆڭگەن ماش رەڭ گېمناستىيوركىسى يەرنىڭ يېشىل قوڭۇر تۈسى بىلەن قوشۇلۇپ، بىر لىنىيە يالا قالدى؛ كىچىككىنە يارداڭ گېرگورىيىنى سۇ ياقىسىدا، باھار تاشقىنىدا دۈمبەشلىنىپ قالغان قارامتۇل قىرنىڭ ئۈستىدە بىر پۇتى بىلەن تۇرغان كۈزەتچى ئەركەك غازنىڭ ئۆتكۈر كۆزلىرىدىن توساپ تۇراتتى. گېرگورىي ئۇق تەككۈدەك يېقىن ئارىلىققا ئۆتمەيلا كېلىپ سەل كۆتىرىلدى. ھىلىقى كۈزەتچى غاز تاشتەك سۈرە يىلانغا ئوخشاش ئۇزۇن بويۇن - بېشىنى بۇراپ، سەگەكلىك بىلەن ئەتراپلىق قارايتتى. ئۇنىڭ نېرىسىدا سۇنىڭ يۈزىدە بىر توپ غاز قارا - سۈر پەردىدەك يېپىلىپ، ياۋايى ئۆدەكلەر ھەم بېلىقچى ئۆدەكلەر بىلەن ئارىلىشىپ ئولتۇرغان ئىدى. كۆل تەرىپىدىن ئاس-تا كۆكۈكلەنگان ئاۋاز بىلەن قاقلىدىغان يوغان ئاۋاز ۋە سۇنىڭ شالاپلىشى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. «تۇراقلىق نىشانىدىن مۆلچەرگە ئېلىش مۇمكىن» - دەپ ئويلىدى گېرگورىي، يۈرگى دۈپۈلدەيتتى. كۈزەتچى ئەركەك غازنى نىشانغا ئېلىپ، مىلتىغىنىڭ پايىنى گىنى مۇرىسىگە مەھكەم تاقىدى.

مىلتىق ئېتىلغاندىن كېيىن گېرگورىي ئورنىدىن چاچراپ تۇردى - دە، توپ - توپ غازلارنىڭ قانات قېقىشى ۋە قاقىرلىشى بىلەن قۇلغى پاڭ بولدى. ئۇ مۆلچەرگە ئېلىپ ئاتقان ھىلىقى غاز پالاقلاپ ئىگىزگە پەرۋاز قىلدى. قالغانلىرى كۆلنىڭ ئۈستىدە زىچىچىدە دەۋرە قۇرۇپ ئۇچۇپ يۈردى. دىلخەستە بولغان گېرگورىي توپ - توغرا يۇقۇرىغا پەرۋاز قىلغان غازلار توپىغا قارىتىپ يەنە ئىككى پاي ئوق ئاتقاندىن كېيىن، بىرەرسى يەرگە چۈشمەسەنكى

دەپ كۆز تىكتى - دە، پىروخورنىڭ قېشىغا قاراپ ماڭدى.
— قارا! قارا!... — دەپ ۋاتىرىۋەتتى پىروخور، ئاندىن
ئىگەرنىڭ ئۈستىگە ئىرىگىپ چىقىپ، بويىنى سوزۇپ تىك تۇردى -
دە، كۆپ - كۆك ھاۋا بوشلۇقىدا يىراقلىشىپ كېتىۋاتقان غازلار
تويىنى قامچىسى بىلەن كۆرسەتتى.

گىرىگورىي بۇياققا ئۆرۈلدى - دە، خوشاللىقتىن ۋە ئوۋ -
چىلارغا خاس ھاياجاندىن يايىراپ كەتتى: سەپ بولۇپ ئۇچقان
غازلار توپىدىن بىر غاز ئايرىلىپ چىقىپ، تېز تۆۋەنلەپ، قانات
قېقىشنى بارغانسېرى ئاستىلىتىپ ۋە قالايمىقان ئۇچۇپ كېلىۋاتات
تى. گىرىگورىي پۇتىنىڭ ئۈچىدا ئىگىز كۆتىرىلىپ، ئالدىنى
كۆزىگە تۇتۇپ ھىلىقى غازغا كۆز تىكىپ تۇردى. غاز تەشۋىشلىنىپ
قېقىرلاشقان توپتىن ئايرىلىپ، بىر چەتكە ئۆچتى، شۇنىڭ بىلەن
ئاستا تۆۋەنلەپ، ئۇچۇشقا دەرمانىسى يەتمەيدى - دە، ئۇيۇقسىز
ناھايىتى ئىگىزلىكتىن تاش چۈشكەندەك پەسكە ئېتىلىپ چۈشتى.
پەقەت قانىنىڭ ئاق پەرلىرىلا فۇياش نۇرىدا پاقىراپ كەتتى.
— ئاتقا مىن!

پىروخور ئاغزى ئۇلىغىغا يەتكۈچە ھىسجىيىپ، ئېتىنى چاپتۇ -
رۇپ كېلىپ، تىزگىنىنى گىرىگورىيغا تاشلاپ بەردى. ئۇلار بىر
ھەملە بىلەن دۆڭنىڭ ئۈستىگە چېپىپ چىققاندىن كېيىن، 80 سار -
جىندەك يەرگىچە ئېتىنى تېز يورغىلىتىپ ماڭدى.
— ئەنە ئۇ!

غاز بويىنى سوزۇپ، قاناتلىرىنى يېيىپ ياتاتتى. گويا ئۇ،
ئۇ مېھرىسىز يەرنى ئاخىرقى قېتىم قۇچاقلىۋالاي دىگەندەك ياتات
تى. گىرىگورىي ئاتتىن چۈشەستىن، ئىگىشىپ تۇرۇپ، ئوۋ قىلغان
ئۇلجىسىنى ئالدى.

— ئوق ئۇنىڭ قەيىرىگە تەككەندۇ؟ — دەپ قىرىقىپ سەم.

ردى پروخور.

قارىسا، ئوق تۇمشۇغىنىڭ تۆۋەنكى يېرىنى تېشىپ ئۆتۈپ،
كۆزىنىڭ ئاستىدىكى سۆڭەكنى بۆسۈپ چىقىپ كەتكەن ئىكەن.
ئەجەل پەرۋازىدىكى ۋاقىتتا قوغلاپ يېرىپ، ئۇچ بۇرجەك سەپ
بولۇپ ئۇچقان توپنىڭ ئىچىدىن ئۇنى ئايرىپتۇ — دە، يەرگە ئۇ—
لاقتۇرۇپ تاشلاپتۇ.

پروخور غازى تاسما بىلەن ئىگەرگە چەگدى، ئۇلار يۈرۈپ
كېتىشتى.

بۇلار ئاتلىرىنى بازىدا قالدۇرۇپ، دۈندىن چوڭ قەيىققا
چۈشۈپ ئۆتۈشتى.

گىرىگورىي ۋېشېنىسكايدا بىر تونۇش چالنىڭ ئۆيىگە چۈش
تى، ئۆيگە كىرىشى بىلەنلا غازى قورۇشقا بۇيرۇپ، ئۆزى شە
تاپقا بارماستىن، پروخورنى ساموگون تېپىپ كېلىشكە ئەۋەتتى،
كەچكىچە ئىچىشتى، گەپ ئارىسىدا ئۆي ئىگىسى شىكايەت سۆز—
لەرنى ئېيتىشقا باشلىدى:

— گىرىگورىي پانتېلېيېۋىچ، بىزنىڭ ۋېشكىدا باشلىقلار
زورلۇق — زومبۇلۇق يۈرگۈزىدىغان بولۇپ قالدى.

— قايسى باشلىقلار؟

— ئۆزىمىزدىن چىققان باشلىقلار ... كودىنوف ۋا—

ھاكازالار.

— نىمە قىلدى؟

— چەت شەھەرلىكنىڭ ھەممىسىگە بېسىم ئىشلىتىۋاتىدۇ.
قىزىللار بىلەن كەتكەنلەرنىڭ ئۆي ئىچىدىكى خوتۇن —
قىزلىرىنى، قىرىلارنى قاماققا ئېلىۋاتىدۇ، مېنىڭ ئايال قۇدامنى

ئوغلى ئۈچۈن ئىنتىقام ئېلىپ، قاماقخانىغا سولاپ قويدى. بۇنىڭ لارنىڭ ھېچبىر كېرىكى يوق ئىدىغۇ! مەسىلەن، ئېيتايلىق، سىز كادېتلار بىلەن دونېتسنىڭ نېرىقى تەرىپىگە كەتكەن بولسىڭىز، ئەمما قىزىللار سىزنىڭ ئاتىڭىز پانتېلېي پروكوفېيېۋىچنى تۈرمىگە تاشلىسا، بۇ ئىش توغرا بولمىغان بولاتتىغۇ؟
— ئەلۋەتتە!

— ئەمما بۇ يەردىكى يەرلىك ھۆكۈمەت ئورۇنلىرى تۈرمىگە سولاۋاتىدۇ. قىزىللار بۇ يەردىن ئۆتكەندە ھېچكىمنى رەنجىتىمىگەن ئىدى، ئەمما مۇنۇ ئادەملەر ئىت بولۇۋېلىپ، شۇنداق غالىجىرلاشقان كى، ئۇلارنى توختىتىۋېلىش مۇمكىن بولماي كەتتى!
گىرىگورىي ئورنىدىن تۇردى، كارۋاتنىڭ بېشىغا ئېلىقلىق تۇرغان شىنېلىنى ئېلىشقا تەمىشلىپ، سەل دەلدەڭلىدى، ئۇ بىر ئاز مەس بولۇپ قالغان ئىدى.

— پىروخور! قىلىچىمنى ئېپكەل! ماۋزۇرۇمنىمۇ!
— سىز نەگە بارىسىز، گىرىگورىي پانتېلېيېۋىچ؟
— بۇنىڭ بىلەن سېنىڭ كارىڭ بولمىسۇن! ئېپكەل دىگەن دىن كېيىن قولۇمغا بەرمەمسەن!

گىرىگورىي قىلىچ، ماۋزۇرنى ئاستى، شىنېلىنى تۈگىمىلەپ، بەلۋىغىنى باغلىدى. ئاندىن توپ- توغرا مەيدان تەرەپكە — تۈرمە- گە قاراپ يۈرۈپ كەتتى ھەربى سەپتە يوق كازاكلاردىن قويۇلغان بىر قاراۋۇل ئىشكىنىڭ ئالدىدا ئۇنىڭ يولىنى توسىدى.
— كىرىش قەغىزىڭ بارمۇ؟

— قويۇۋەت، نېرى تۈر، دەيمەن!
— كىرىش قەغىزىسىز ھېچكىمنى كىرگۈزەلمەيمەن، بۇيرۇق

شۇنداق.

گىرىگورىي قىلىچىنى غىلاپتىن يېرىمىغىچە سۇغۇرا سۇغۇرماستىنلا، قاراۋۇل غىپىدە ئىشكىنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن گىرىگورىي قولىنى قىلىچىنىڭ دەستىسىدىن ئالماستىن كاردورغا كىردى.

— ماڭا تۈرمە باشلىغىنى چاقىرىپ بەر! — دەپ قاتتىق ۋاقىرىدى ئۇ. چىرايى ئۆڭۈپ، ئىلمەك بۇرنى يىرتقۇچ قۇشنىڭ تۇمشۇغىدەك ئېگىلىپ كەتتى، قاشلىرى تۈرۈلدى...

نازارەتچىلىك ۋەزىپىسىنى ئارتقۇرۇۋاتقان كىچىككىنە بىر ئاقساق كازاك يۈگۈرۈپ كەلدى، ئىشخانىدىن بىر بالا كاتىپ بېشىنى چىقىرىپ قارىدى. كۆپ ئۆتمەي تۈرمە باشلىغىمۇ پەيدا بولدى، ئۇيەۋدىن تۇرغاچقا، ئاچچىغى كەلگەندەك كۆرۈنەتتى.

— كىرىش قەغىزىسىز دىدىڭمۇ، نىمىشقا ئىكەنلىگىنى بىلمەسەن؟! — دەپ گۈكىرىدى ئۇ، ئەمما گىرىگورىيىنى تونۇپ، ئۇنىڭ يۈزىگە سىنچىلاپ قارىغاندىن كېيىن، قورقۇپ، جاۋىلداپ كەتتى، — بۇ سىزمىدىڭىز، جاناپ... يولداش مېلىپچوق؟ بۇ يەردە نىمە ئىشىڭىز بار ئىدى؟

— كامىرلارنىڭ ئاچقۇچى كېرەك!

— كامىرلارنىڭ؟

— مەن ساڭا 100 قېتىم دەمدىمەن؟ بول! ئېپكەل ئاچقۇچ—

لارنى، ئىتنىڭ كۈچۈگى!

گىرىگورىي تۈرمە باشلىغىغا قاراپ چامدىغان ئىدى، بۇ ئادەم ئارقىسىغا داڭىدى، ئەمما يەنىلا قەتئىيلىك بىلەن:

— ئاچقۇچلارنى بەرمەيمەن، ئۇنى ئېلىشقا ھوقۇقىڭىز يوق! — دىدى.

— ھو - قۇ - ق...؟

گىرىگورىي چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، قىلىچىنى سۇغۇرۇۋالدى. ئۇنىڭ قولىدىكى قىلىچ كاردورنىڭ پاكار تورۇسى ئاستىدا شىرت قىلىپ پاقىراق دائىرە سىزدى. كاتىپ بىلەن نازارەتچىلەر ئۆركۈپ كەتكەن قۇشقاچتەك تەرەپ - تەرەپكە قېچىشتى، باشلىق تامغا چاپلىشىپ، يۈزى تامدىنمۇ يەتتەر ئاغىرىپ كەتتى. تىلى گەپكە كەلمەي، چىشى ئارىسىدىن دۇدۇقلىدى:

— نىمە قىلىشىڭىز قىلىڭ! بۇ ئاچقۇچلار مانا... ئەمما مەن ئەرز قىلىمەن.

— مەن قىلىدىغىنىمنى ساڭا كۆرسىتىپ قويىمەن! سەنلەر بۇ يەردە، ئارقا سەپتە يامان ئۈگىنىپ قالغان ئىكەنسىلەر!.. بۇ يەردە ئاياللار بىلەن بوۋايلارنى تۈرمىگە سولاشتا ياتۇر بولۇپ قاپسىلەر!.. مەن ھەممىڭنى بۇ يەردىن بىر باشتىن سىلكىپ چىقىرىپ تاشلايمەن! ئالدىنقى سەپكە ماڭ، گېزەندە، بولمىسا، ھازىرلا چېپىپ تاشلايمەن! گىرىگورىي قىلىچىنى غىلاپقا سېلىپ، قورقۇپ جېنى قالمىغان تۈرمە باشلىغىنىڭ گەجگىسىگە مۇشتى بىلەن بىرنى سالىدى: ئۇنى تىزى بىلەن، مۇشتى بىلەن ئىشىك تەرەپكە ئىتتىرىپ، ۋاقىرىدى:

— فۇرونىقا ماڭ!... با - ر!... جۇ - نە!... ھۇ، قۇرۇپ كەتكۈرلەر... ئارقا سەپنىڭ پىتلىرى!...

گىرىگورىي باشلىقنى ئىتتىرىپ چىقىرىۋەتكەندىن كېيىن، تۈرمىنىڭ ئىچكىرىكى ھويلىسىدىكى ۋاراڭ - چۇرۇڭنى ئاڭلاپ، شۇ تەرەپكە يۈگۈرۈپ كەتتى. ئاشخانىغا كىرىدىغان يەردە ئۈچ نازارەتچى تۇراتتى، بىرسى ياپون مىلىتىغىنىڭ قۇلۇپىنى شاراقلىتىپ، قىزغىن چاڭلىداپ سۆزلەۋاتاتتى:

—... ھۇجۇم قىلدى!... قايتۇرۇش لازىم!... كونا نىزامنا.

ھىدە قانداق بەلگىلەنگەن؟

گىرىگورىي ماۋزۇرىنى قولغا ئېلىش بىلەن تەڭلا نازارەتچىلەر بىر - بىرى بىلەن يول تاللىشىپ، ئاشخانغا قاراپ قېچىشتى. — چە - قىڭ - لار!... ئۆيلىرىڭلارغا تارغىلىڭلار!... — دەپ قاتتىق ۋاقىرىدى گىرىگورىي ئادەمگە لىق تولغان كامىر ئىشكىلىرىنى يوغان ئېچىۋېتىپ، بىر تىزىق ئاچقۇچنى سىلكىپ تۇرۇپ.

ئۇ قاماققا ئېلىنغانلارنىڭ ھەممىسىنى (100گە يېقىن ئادەم) چىقىرىۋەتتى. قورقۇپ، چىقىشقا ئۈنىمىغانلارنى كۈچ بىلەن كۈچىغا ئىتتىرىپ چىقاردى - دە، بوشاپ قالغان كامىرلارنى تاقاپ تاشلىدى.

تۈرمىنىڭ ئالدىغا خەلق توپلاشقىلى تۇردى. قامالغانلار ئىشكىتىن چىقىشى بىلەنلا توپ - توپ بولۇپ مەيدانغا مېڭىشتى؛ ئۇلار ئەتراپىغا قايرىلىپ، بويۇنداپ قارىشىپ، ئۆيلىرىگە مېڭىشاتتى. شىتاپ تەرەپتىن چىقىپ كەلگەن قاراۋۇل ۋىزۋودنىڭ كازاكلىرى قىلىچ تۇتقان ھالدا تۈرمە تەرەپكە يۈگۈرۈشتى؛ كودىنوفنىڭ ئۆزىمۇ قېقىلىپ - سوقۇلۇپ كېلىۋاتاتتى.

گىرىگورىي بوشاپ قالغان تۈرمىدىن ئەڭ كەينىدە چىقتى. ئۇ، ئىككى تەرەپكە چېكىنىپ، يول ئېچىپ بەرگەن خالايقىنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، پىچىر - پىچىر سۆزلىشىپ تۇرغان يېڭى خەۋەرگە تەشنا خوتۇنلارنى قاتتىق تىللىدى - دە، ئالدىغا مۇكچىيىپ كودىنوف تەرەپكە ئاستا يۈردى. ئۇنى تونۇپ، يۈگۈرۈ-شۈپ كېلىپ سالام بەرگەن قاراۋۇل ۋىزۋودنىڭ كازاكلىرىغا توۋلاپ:

— جايىڭلارغا قايتىڭلار، ئايغىرلار! خوش، نىمە يۈگۈرۈ-

سىلەر. ئوتنىڭ يالقۇنى تەگدىمۇ؟ مارش! — دىدى.
— بىز، تۈرمىدىكىلەر ئىسيان كۆتەردىمىكىن، دەپ ئويلاپتۇق، يولداش مېلبخوف!
— كاتتىچاق يۈگۈرۈپ كېلىپ: «بىر قارا ئادەم باستۇرۇپ كىرىپ قۇلۇپلارنى چېقىۋاتىدۇ!» — دىگەن ئىدى.
— يالغان ۋەھىمە ئىكەن!

كازاكلار كۈلە - كۈلە سۆزلىشىپ، ئارقىسىغا قايتىشتى. كودى-نوف فۇراژكىسىنىڭ ئاستىدىن ھۆرىيىپ چىقىپ قالغان ئۇزۇن چاچلىرىنى مېڭىپ كېتىۋېتىپ تۈزەپ، ئالدىراش گىرىگورىينىڭ قېشىغا كەلدى.

— سالام، مېلبخوف، نىمە ئىش؟
— سالام، كودىنوف! سىلەرنىڭ تۈرمىەڭلارنى بىتچىت قىلىۋەتتىم.

— نىمىگە ئاساسەن؟ بۇ قانداق گەپ؟
— ھەممە ئادەملەرنى چىقىرىۋەتتىم، ئىش تامام، ۋەس - سالام... خوش، نىمە كۆزۈڭنى چەكچەيتىسەن؟ سىلەر بۇ يەردە نىمەگە ئاساسەن چەت شەھەرلىك ئاياللار بىلەن قېرىلارنى تۇرمىگە سولايىسىلەر؟ بۇ قانداق گەپ؟ مەن بار يەردە ئۆزەڭگە ھىزى بول، كودىنوف!

— تولا ئۆز بېشىمچىلىق قىلما. بۇ ئىشنىڭ باش باشتاقلىق!

— مەن سېنى گۆرگە تىقىپ، ئۆز بېشىمچىلىقنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى كۆزۈڭگە كۆرسىتىپ قويىمەن! مانا ھازىرلا كارگىنىسكايانىڭ قېشىدىن پولكىمنى چاقىرىمەن - دە، ئۇلار شۇ يەردىلا ئەدىۋىڭلارنى بېرىدۇ!

گىرىگورىي توساتتىن كودىنوفنىڭ كاۋكازچە قىيىش كەسپىدىن تۇنۇۋېلىپ، سىلكىشلەپ تۇرۇپ، سوغاققىنا غەزەپ بىلەن پىچىرلىدى:

— مېنىڭ ھازىرلا ئۇرۇش مەيدانى ئېچىشىمنى خالامسەن؟ ھازىرلا جېنىڭنى سۇغۇرۇۋېلىشىمنى خالامسەن؟ ھەي، سېنى!... — گىرىگورىي چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، ئاستا ھىجىيىپ تۇرغان كودىنوفنى قويۇۋەتتى، — نىمە ھىجىيىسەن؟

كودىنوف كەمىرىنى تۈزەپ، گىرىگورىيىنى قولتۇقلىۋالدى. — بىزنىڭكىگە بارايلى. سەن نىمانچە قايناپ كېتىسەن؟ سەن ھازىر ئەينەككە بىر قاراپ باققىنا، بەئەينى جىنغا ئوخشاپ قاپسەن... بىز، بۇرادەر، بۇ يەردە سېنى سېغىنىپ تۇرغان ئىدۇق. تۈرمە مەسلىسىگە كەلسەك — بۇ ھېچنىمىگە ئەرزىمەيدىغان ئىش... خوش، قويۇپ بەرگەن بولساڭ بوپتۇ، بۇنىڭ نىمە زىيىنى بار؟... مەن بالىلارغا راستىنلا جىم يۈرۈڭلار، دەپ ئېيتىپ قويارىمەن. ئۇنداق بولمىغاندا ئۇلار ئەزىزلىرى قىزىللار بىلەن كېتىپ قالغان ھەممە چەت شەھەرلىك خوتۇنلارغا قانات سۆرەپ يۈرۈشىدۇ... ئەمما سەن نىمىشقا بىزنىڭ ئابرويىمىزنى تۈكەسەن؟ ھەي، گىرىگورىي! سەن نىمانچە بىباشسەن! سەن بۇ يەرگە كېلىپلا: «ئۇنداق — بۇنداق، تۈرمىنى بوشتىش كېرەك، مۇنۇ — مۇنۇ ئادەملەرنى چىقىرىۋېتىش كېرەك» — دېگەن بولساڭ، بىز تىزىم بويىچە قاراپ چىقىپ، بەزى ئادەملەرنى چىقىرىۋەتكەن بولاتتۇق. ئەمما سەن بىر يولى ھەممىسىنى قويۇۋەتتىڭ! شۇ نىسىمۇ ياخشى بولدىكى، بىز مۇھىم جىنايەتچىلەرنى ئايرىم جايغا قامىغان ئىدۇق، بۇلارنى قويۇۋەتكەن بولساڭ، ئىش قانداق بولاتتى؟ سەن بەك ئالدىراڭغۇ! — كودىنوف گىرىگورىيىنىڭ مۇ-

دېسىنى قېقىپ، كۈلۈپ كەتتى، — مانا شۇنداق ئەھۋالدا بىرسى ساڭا زىت بىر سۆزنى ئېيتىپ قويسا، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتىشتىن يانمايسەن ياكى بولمىسا، كىم بىلىدۇ، كازاكلارنى توپىلاڭ كۆتىرىشكە ئۇندەيسەن...

گېرگورىي كودىنوفنىڭ قولىدىن ئۆزىنىڭ قولىنى شارەتلا تارتىۋېلىپ، شىتاپ بىناسىنىڭ يېنىدا توختىدى.

— سەنلەر بۇ يەردە، بىزنىڭ ئارقىمىزدىكى يەردە ھەممىنىڭ باتۇر بولۇپ قېلىشىپسەن! تۈرمىنى ئادەمگە لىق تولدۇرۇپسىلەر... سەن ئۆز ئىقتىدارىڭنى ئۇياقتا، ئالدىنقى سەپلەردە كۆرسەتسەڭ بولاتتىغۇ!

— مەن، گېرشا، ئۆز ۋاقتىدا ئىقتىدارىمنى كۆرسىتىشتە سەندىن قېلىشمايتتىم. ھازىر بولسىمۇ سەن مېنىڭ ئورنىمدا ئولتۇر، مەن سېنىڭ دېۋىزىيىڭنى ئالاي...

— ياق ئەمدى، بۇ ئىلتىپاتىڭغا رەھمەت!

— ھە، گەپ مۇنداق ئەمەسمۇ!

— خوش، سەن بىلەن بۇ توغرىلىق ئۇزاق سۆزلىشىپ تۇرمايمەن. مەن ھازىر بىر ھەپتىلىك ئۆيگە دەم ئېلىشقا بارىمەن. ئاغرىپ تۇرىمەن... ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇرەم ئازراق يارىلاندى.

— نېمە كېسەل بولدۇڭ؟

— ئائىلىنى سېغىنىش ئاغرىقى، — گېرگورىي مېيىغىدا

كۈلۈپ قويدى، — يۈرگىم ساراسىمىدە قوپقالجىپ تۇرىدۇ...

— ياق، چاخچاق قىلما، سەن زادى نېمە بولدۇڭ؟ بىزدە

بىر دوختۇر بار، ھەتتا ئۇنى پىروپېسسور دېمىمۇ بولىدۇ. ئەسىرگە چۈشكەن ئادەم. ئۇنى بىزنىڭكىلەر شۇمىلىنىسكا يانماڭ سېرىقى تەرىپىدە فولغا چۈشۈرگەن، ماتروسىلار بىلەن بىللە يۈرگەن ئىكەن.

شۇنداق سالاپەتلىكى، قارا كۆزەينەك تاقاپ يۈرىدۇ. سېنى شۇ
ئادەم كۆرۈپ قويسا بولارمىكىن، بەلكىم؟
— ئۇزۇنغا چىقسۇن، شەيتان!
— ئۇنداق بولسا، بېرىۋەر، دەم ئال. دىۋىزىيىنى كىمگە
تاپشۇردۇڭ؟

— رەبىجىكوفقا.

— توختاپ تۇر، نەگە ئالدىرايسەن؟ ئۇ يەردىكى
ئىشلار قانداق، سۆزلەپ بەرمەمسەن؟ كىشىلەرنىڭ ئېيتىش-
چە، فىلىچىڭنى تازا ئىشقا سېلىپسەن، شۇنداقمۇ؟ تۈنۈگۈن كېچە
بىرسى ماڭا سېنىڭ كىلىموفكا قېشىدا سان - ساناقسىز ماترو-
لارنى چاپقانلىغىڭنى خەۋەر قىلدى، راستمۇ؟
— خەير - خوش!

گىرىگورىي يۈرۈپ كەتتى، ئەمما بىرنەچچە قەدەم ماڭغان
دىن كېيىن يېنىچە قايرىلىپ، كودىنوفنى قىچقىرىپ توختاتتى:
— ھەي! ئەگەر يەنە ئادەملەرنى قاماققا ئېلىۋاتىدۇ، دې-
گەن خەۋەرنى ئاڭلاپ قالسام...
— ياقەي، ئۇنداق ئىش بولمايدۇ! خاتىرجەم بولغىن! دې-
مىڭنى ئال!

كۈن قۇياشنىڭ كەينىدىن غەرىپكە ئاغدى. دوندىن، تاشقىن
سۇدىن سوغاق ھاۋا كېلەتتى. گىرىگورىيىنىڭ تۆپىسىدىن بىر توپ
ئۇششاق ئۆدەكلەر ۋىشىلداپ ئۇچۇپ ئۆتتى. كازانىسكايا ئايىمغى-
نىڭ بىر يېرىدىن گۈمبۈرلەپ بىر يولى ئېتىلغان زەمبىرەك ئاۋازى
دون بويلاپ يۇقۇرىدىن تۆۋەنگە قاراپ سۇ يۈزى بىلەن ئېقىپ
كەلگەن چاغدا گىرىگورىي ھويلىغا كىرىپ بولغان ئىدى.
پىروخور ئاتلارنى ئالدىراش ئىگەرلىدى - دە، تىزگىنىدىن

يېتىلەپ كېلىپ، سورىدى:

— مەشەدىنلا ئۆيگە قايتامدۇق؟ تاتارىسكىغىمۇ؟

گىرىگورىي ئۈنچىقماستىن تىزگىننى ئالدى - دە، بېشىنى
لىگىشتىپ قويدى.

46

تاتارىسكى يېزىسى كازاكلار بولمىغانلىقتىن، چۆلىسرەپ،
پەيزى قالماغان ئىدى. تاتارىسكىلىقلارنىڭ پىيادىلەر بۆلۈنمىسى
5 - دىۋىزىيىنىڭ بىر پولكى ئىختىيارغا ۋاقىتلىق بېرىلگەن بو-
لۇپ، دوننىڭ سول تەرىپىگە يۆتكەلگەن ئىدى.

شۇ چاغنىڭ ئۆزىدە بالاشوف ۋە پوۋورنىودىن كەلگەن يار-
دەمچى كۈچلەر بىلەن تولۇقلاندۇرۇلغان قىزىل ئارمىيە قىسىملى-
رى شەرقىي شىمالدىن شىددەتلىك ھۇجۇم قىلىپ، يېلانىسكايا
كەنتىنىڭ بىر قاتار يېزىلىرىنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، يېلانېس-
كايا نىڭ ئۆزىگە يېقىنلىشىپ كەلگەن ئىدى. مۇشۇ كەنتنىڭ بوسۇ-
غىلىرىدا بولغان قاتتىق جەڭدە قوزغىلاڭچىلار ئۈستۈن كەلدى.
ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۈستۈن كەلدىكى، موسكۋالىق قىزىل ئارمىيە پولكى
بىلەن ئىككى ئاتلىق ئەسكەر ئىسكادىرونىنىڭ قىسمى ئاستىدا چېپ-
كىنىۋاتقان يېلانىسكايالىق ۋە بۇكانوۋىسكايالىق پولكلارغا ياردەم
قىلىش ئۈچۈن كۈچلۈك قوشۇمچە كۈچلەر كېلىپ قالغان ئىدى.
قوزغىلاڭچىلار 1 - دىۋىزىيىسىنىڭ 4 - پولكى (بۇ پولكىنىڭ تەر-

كۈنىدە تاتارىسكىلىقلارنىڭ بىر بۆلۈنمىسىمۇ بار ئىدى)، ئۈچ زەمىن-
رىكى بار بىر باتارىيە ۋە زاپاستىكى ئىككى ئاتلىق ئەسكەر بۆلۈنمىسى
دوننىڭ سول تەرىپى بىلەن ۋېشېنسكايا دىن يېلانىسكاياغا يېتىپ
كەلگەن ئىدى. بۇنىڭدىن تاشقىرى يېلانىسكايا كەنتىنىڭ — دون
ئارقىلىق — ئۈچ ياكى بەش چاقىرىم يىراقلىققا جايلاشقان پەلە
شاكونى ۋە ماتۇبېيۋىسكى يېزىلىرىغا ئوڭ قىرغاقنى بويلاپ، خېلى
كۆپ ياردەمچى كۈچلەر يىغىلىۋاتاتتى. كرېۋىسكوي دۆڭلۈگىنىڭ ئۈستى-
تىگە بىر توپچىلار ۋىزۋودى ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئىدى. نىشانغا ئال-
غۇچىلاردىن بىرسى، كرېۋىسكوي يېزىسىلىق بولۇپ، ئاتقان ئوقى
خاتا كەتمەيدىغانلىقى بىلەن داڭ چىقارغان كازاك ئىدى، ئۇ دەس-
لەپ ئاتقان ئوقى بىلەنلا قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ پىلىموت ئۇۋىسى-
نى بىتچىت قىلىپ تاشلىدى ۋە بىرنەچچە قېتىم تۈركۈملەپ ئې-
تىلغان شىراپىنىلارنى قىزىل تال ئارىسىدا ياتقان قىزىل ئارمى-
يە سەپلىرىگە ياغدۇرۇپ، بۇلارنى تېرى - پېرەڭ قىلىۋەتتى. جەڭ
قوزغىلاڭچىلارنىڭ يېڭىپ چىقىشى بىلەن ئاياقلاشتى. قوزغىلاڭچى-
لار چېكىنىۋاتقان قىزىل ئارمىيە قىسىملىرىنىڭ ئۈستىگە بېسىپ
كېلىپ، ئۇلارنى كىچىككەنە يېلانكا دەرياسىنىڭ نېرىقى تەرىپىگە
قوغلاپ چىقاردى، بۇلارنى قوغلاش ئۈچۈن 11 ئاتلىق ئەسكەر بۆ-
لۈنمىلىرىنى ئىشقا سالدى، بۇ ئاتلىقلار زاتولۇۋىسكى يېزىسىغا
يېقىن بىر دۆڭنىڭ ئۈستىدە قىزىل ئەسكەرلەر ئىسكادرونىنى
قوغلاپ بېرىپ، بۇ ئىسكادرونىنى پۈتۈنلەي قىرىپ تاشلىدى.

شۇ چاغدىن تارتىپ تاتارىسكى پىيادە قىسىملىرى دوننىڭ
سول قىرغاقلىرىدا، قۇملۇق دۆڭلەر ياقىلاپ ئايلىنىپ يۈردى. بۆ-
لۈنمىدىن كازاكلار ئوتتۇرىسىغا دىيەرلىك كەلمەي قويدى. پەقەت
پاسخا بايرىمىدا، گويا تىل بىرىكتۈرۈۋالغاندەك، يېزىغا بۆلۈنمى-

نىڭ دىيەرلىك يېرىمى بىراقلا كېلىشتى. كازاكلار يېزىدا بىر كۈن تۇرۇپ، ئىپتار قىلغاندەك، قوساقلېرىنى راسا توپغۇزۇشتى - دە، ئىچ كىيىملىرىنى يەڭگۈشلەپ، ئۆيلىرىدىن سېرىق ياغ، سۇخارى ۋە باشقا ئۇزۇقلارنى ئېلىپ، دۈننىڭ ئېرىقى نەرىپىگە ئۆتكەندىن كېيىن ئىبادەتكە كېتىۋاتقان جامائەتتەك (پەرقى ھاسىنىڭ ئۆرنىغا مىلتىق تۇتۇشقان ئىدى) تۈپ - تۈپ بولۇپ، يېلانىسكايا تەرەپكە قاراپ كېتىشتى. تاتارسكىدىكى دۆڭنىڭ ئۈستىدىن، دون بويىدىكى تاغدىن ئۇلارنى ئاياللىرى، ئانىلىرى، ھەمىشەلىرى كۆز ئۈزمەي قاراپ، ئۇزىتىپ قويۇشتى. ئاياللار يىغا - زارە قىلىشىپ، ياش يۇقى كۆزلىرىنى بېشىدىكى رومال ۋە تىۋىت شالىنىڭ ئۇچلىرى بىلەن ئېرتىپ، ئىچكى يوپىكىسىنىڭ ئىتىگىگە بۇرنىنى قېقىشاتتى... ئەمدى دۈننىڭ ئېرىقى تەرىپىدە، قار سۈيى باسقان ئورماننىڭ ئېرىسىدا قۇم دۆۋىلىرى بويلاپ كازاكلار كېتىشىۋاتاتتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە: خىرىستونە، ئانىكۇشكا، پانتېلىي پىروكوپىيېۋىچ، ستېپان ئاستاخوف ۋە باشقىلار بار ئىدى. مىلتىق نەيزىلىرىنىڭ ئۇچىدا ئۇزۇق - تۆلۈك سېلىنغان خالتىلىرى تەۋرىتىپ تۇراتتى، مۇڭلۇق دالا ناخەشلىرى شامالدا سېرىق گۈللەرنىڭ پۇرىغىدەك ھاۋادا ئۇچاتتى، كازاكلار ئارىسىدا بوش پاراڭلار داۋام قىلاتتى ... ئۇلار كۆڭۈلىسىز كېتىشىۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما قوسىغى توقى، كىيىم - كېچەكلىرى يۇيۇلغان ئىدى. بايرام ئالدىدا ئاياللىرى بىلەن ئانىلىرى ئۇلارغا سۇ ئىسسىتىپ، بەدىنىدىكى توغرىلارنى يۇيۇپ چىقاردى، ئەسكەرلىكتە پەيدا بولغان قان شورىغۇچ ياۋۇز پىتىلارنى ئېرىغىدى. ئۇلار ئۆيلىرىدە ئولتۇرۇپ، تېچ ھايات كەچۈرسە بولماسمىدى؟ مانا ھازىر ئۆلۈمگە قاراپ بېرىشى كېرەك ... ھەم كېتىۋاتىدۇ.

قوزغىلاڭچىلار سېپىگە يېڭىلا چاقىرىلغان 16 - 17 ياشار ئۆسمۈر يىگىتلەر ئۆتۈك ۋە چورۇقلىرىنى سېلىپ تاشلاپ، ئىللىق قۇمنىڭ ئۈستىدە قەدەم تاشلاپ كېتىۋاتىدۇ، نېمىشقىدۇ ئۇلارنىڭ كۆڭلى شات، ئارىلىرىدا كۆڭۈللۈك پاراڭلار پاراڭلاپ ئاڭلانماقتا، يوغان چىققان، يېتىلمىگەن ئىسۋازى بىلەن ناخشا توۋلىماقتا. ئۇرۇش دىگەن ئۇلارغا خۇددى بالىلارنىڭ ئويۇنىدەك يېڭى نەرسە، ئۇلار دەسلەپكى كۈنلەردە كىچىككىنە ئاكىپنى توساپ تۇرغان ئەم توپا دۆۋبە لەنگەن قىردىن باشلىرىنى كۆتىرىپ، ئىسسىقلىق ئۆتكەن ئوقلارغا قۇلاق سالىدۇ. فۇرۇت كازاڭلىرى ئۇلارنى مەنسىتمەي «كۆك سويما» دەپ ئاتىشاتتى، ئەمەلىي تەجرىبىلىرىنى ئۇلارغا ئۈگىنىتتى، ئاكوپ قېزىشنى، مىللىق ئېتىشنى، ھەربى يۈرۈشتە، قورال - جاب دۇقلارنى ۋە باشقا ھەربى ئەسلىھەلەرنى قانداق ئېلىپ يۈرۈشنى، ياخشىراق پانا جايلىرىنى قانداق تاللاشنى ئۈگىنىتتى. ھەتتا ئۇلارغا ئىرتقا پىتلارنى تاشلاش ماھارىتىنى ۋە پۇتغا پايىتما ئورۇنغاندا، پۇتى ھېرىپ قالغۇدەك، بەلكى ئاياق كىيىمىنىڭ ئىچىدە «ئازادە» يۈرگۈدەك قىلىپ پايىتما ئوراشنى ئۈگىنىتتى، ھېچنەمنى ئۇقمايدىغان ياش - ئۆسمۈرلەرگە ھەممىنى تەلىم بېرىتتى، شۇنداق قىلىپ، ئاشۇ «كۆك سويما» قىزىل ئەسكەرنىڭ ئوقى تېگىشتىن بۇرۇن ئەتراپىدىكى ئۇرۇش دۇنياسىغا ھەيرانلىق بىلەن، قۇشلارنىڭ كۆزى بىلەن قارايدۇ، «قىزىللار»نى كۆرۈشكە ھەددىدىن تاشقىرى قىزىقىپ، ئاكوپتىن بېشىنى كۆتىرىپ، قايتا - قايتا مارىلايدۇ. ئەگەر ئاشۇنداق 16 ياشلىق «جەڭچى» ئەجەلنىڭ قويىنىدا سوزۇلۇپ ياتىدىغان بولسا - ئۇنى ھەرگىز 16 ياشقا كىرگەن گۆدەك بالا دەپ ئېيتمايسەن، ئوغۇل بالىغا خاس چوڭ - چوڭ قونلىرى بىلەن، دىڭگىيىپ تۇرغان قۇلاقلىرى ۋە يېتىلمىگەن ئىن

چىگە بويىنىدىكى يۇمران كىگىردىكى بىلەن ئاشۇنداق چوڭلا
بىر بالا ياتىدۇ، كىشىلەر ئۇنى ئاتا - بوۋىلىرى ياتقان قەۋرىستان
لىققا كۆمۈش ئۈچۈن تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يېزىسىغا ئېلىپ كېتىدۇ،
بۇ يەردە ئانىسى ئالدىغا چىقىپ، قوللىرىنى بىر - بىرىگە ئۇرۇپ
كېتىدۇ، ئۆلۈككە ئۇزاققىچە قوشاق قېتىپ زار - زار يىغلايدۇ، ئاپپاق
چاچلىرىنى تۇتالاپ يۇلىدۇ. ئۇندىن كېيىن بالىنى دەپنە قىلىدۇ،
قەۋرىسىدىكى سېرىق توپا قۇرۇشقا باشلىغان چاغدا، تۈگمەس قاي -
غۇ - ھەسرەتتىن بىردىنلا قېرىپ، بېلى پۈكۈلگەن ئانىسى چېر -
كاۋغا قاتناپ، ئۆزىنىڭ «شېھىت بولغان» ۋانىيۇشكىسىغا ياكى
سېمۇشكىسىغا دۇئا ئوقۇتىدۇ.

ئەگەر ئوق ۋانىيۇشكا ياكى سېمۇشكىغا ئەجەل يەتكۈزەلمەي،
ئۆتۈپ كېتىدىغان بولسا، ئۇ شۇ چاغدىلا ئۇرۇشنىڭ رەھىمسىز قات -
تىقلىغىنى تونۇپ يېتىدۇ، ئۇنىڭ يۇمران قاراموي بىلەن خەت
تارتىشقا باشلىغان لەۋلىرى دىرىلدەپ، قىيىسىپ كېتىدۇ. بۇ
«جەڭچى» كىچىك بالىغا ئوخشاش، توشقاندىك چېرىلداپ: «جان -
جىگىرىم، مېھرىۋان ئانا!» - دەپ ۋاقىرايدۇ - دە، كۆزلىرىدىن
مارجاندەك ياش تۆكۈلىدۇ. سانىتار ھارۋىسى ئوي - دۆڭ يولسىز
يەرلەردە ئۇنى دوقۇسلىتىپ، يارىسىنى قاتتىق ئاغرىتىدۇ. كېيىن
بۆلۈنمىدىكى تەجرىبىلىك فېلدشېر ئوق ياكى سىنارەت پارچىسى
تەككەن يەرنى يۇيۇشقا كىرىشىدۇ - دە، كۈلۈپ تۇرۇپ كىچىك بال -
نى بەزلىگەندەك بەزلەيدۇ: «مۇشۇكىنىڭ يارىسى ئاغرىسۇن، سېغىز -
خانىنىڭ يارىسى ئاغرىسۇن، ۋانىيۇشكىنىڭ يارىسى ساقايسۇن».
ئەمما «جەڭچى» ۋانىيۇشكا يىغلايدۇ، ئۆيگە قايتىمەن دەپ، تەلپ
قىلىپ تۇرۇۋالىدۇ، ئانىسىنى تۇتلاپ قىچقىرىدۇ، ئەگەر يارىسى
ساقىيىپ، يەنە بۆلۈنمىگە قايتىپ كەلسە، بۇ قېتىمدا ئۇرۇشنىڭ

نېمە ئىكەنلىكىنى ئۇزۇل - كېسىل چۈشىنىدىغان بولسىمۇ،
بىر - ئىككى ھەپتە سەپتە، جەڭلەردە، ئېلىشىشلاردا بولغاندىن
كېيىن يۈزىگى تاشتەك قېتىشقا باشلايدۇ، ئۇندىن كېيىن قارايسەن
كى، ئۇ قانداقتۇ ئەسەرگە چۈشكەن قىزىل ئەسكەرنىڭ ئالدىدا
تۇرۇپ، پۇتىنى كەينىگە تىرەپ يان تەرىپىگە شالاققىدە تۈكۈرىدۇ،
قانداقتۇ ۋەھشى ۋاخىمىستىرنى دوراپ، چىشلىرىنىڭ ئارىلىغىدىن
ھەجىلەپ سۆزلەپ، ئۆزگەرگەن يوغان ئاۋاز بىلەن سوراق
سورايدىغان بولىدۇ:

— خوش، مۇزىك، ئاناڭغا لەنەت، قولغا چۈشتۈڭمۇ؟
ھە - ھە! ساڭا يەر كېرەك بولىدۇمۇ؟ باراۋەرلىك كېرەك بول
دىمۇ؟ بەلكىم سەن كوممۇنىستىدۇرسەن؟ راستىنكى ئىيت،
گېزەندە! — شۇندىن كېيىن ئۆزىنىڭ باتۇرلۇغىنى، «كازاكلىق
قەيسەرلىكى»نى كۆرسەتمەكچى بولۇپ، مىلتىقىنى قولغا ئالىدۇ - دە،
دون تۇپرىغىدا ھايات كەچۈرۈپ، بۇ يەردە سوۋېت ھاكىمىيىتى
ئۈچۈن، كوممۇنىزىم ئۈچۈن، يەر يۈزىدە مەڭگۈ تۇرۇش بولماسلىقى
ئۈچۈن كۈرەش قىلىپ، جېنىنى ئاتاپ قويغان ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ
تاشلايدۇ.

موسكۋا ياكى ۋەتكا ئۆلكىسىنىڭ بىر يېرىدە، ئۇلۇغ سوۋېت
رۇسىيىسىنىڭ چەت بىر يېزىسىدا قىزىل ئەسكەرنىڭ ئانىسى
ئوغلىڭىز «ئەمگەكچى خەلقنى پومىششىكلار بىلەن كاپىتالىستلارنىڭ
بويۇنتۇرۇغىدىن ئازات قىلىش ئۈچۈن ئاق گۇۋاردىيىچىلەرگە
قارشى ئېلىپ بېرىلغان كۈرەشتە قۇربان بولدى...» دىگەن خەۋەر
بىلدۈرۈلگەن قەغەزنى تاپشۇرۇۋېلىپ، قوشاق قېتىپ يىغلاشقا
باشلايدۇ... ئاچچىق قايغۇ - ھەسرەت ئانىنىڭ قەلبىنى ئۆرتەيدۇ،
خەزلەشكەن كۆزلىرى ياشتىن قۇرۇغىچە يىغلاپ ھالىدىن كېتىدۇ.

شۇندىن كېيىن ئۇ بىر زاماندا قارىدا كۆتەرگەن، خۇنى كېتىپ،
ئاچچىق تولغاق ئازاۋىنى تارتىپ تۇرغان، ئەمدىلىكتە بولسا نا-
مەلۇم دوننىڭ بىر يېرىدە دۈشمەن قولىدا ھالاك بولغان بالىسىنى
ھەر كۈنى، ھەر دائىم، ھاياتنىڭ ئاخىرىغىچە ئەسلەپ، ئۆلۈپ
كېتىدۇ...

فۇرونتتىن قاچقان يېرىم بۆلۈنمە تاتارىسكىلىق پىيادە ئەس-
كەرلەر كېتىپ بېرىشاتتى. ئۇلار قىرغاقتىكى قۇم باسقان يەرلەر
بىلەن، بۆلدۈرگەندەك چاقناپ تۇرغان قىزىل تاللار ئارىسى بىلەن
يۈرۈپ كېتىۋاتاتتى، ياشلىرى خوشال - خورام، غەمىز:
«گايداماكلار» دەپ مەسخىرە بىلەن لەقەم قويۇلغان قىرىلار ئۇ-
تارتىشىدۇ، يوشۇرۇن كۆزلىرىگە ياش ئالىدۇ؛ يەر ھەيدەيدىغان،
تىرنا سالىدىغان، ئۇرۇق چاچىدىغان ۋاقىت يېتىپ كەلگەن؛ يەر
بولسا ئۆزىگە چاقىرغاندەك قىلاتتى، كېچە - كۈندۈز، تىنىمىسىز
چاقىرىۋاتاتتى؛ ئەمما دەل شۇ تاپتا ئۇرۇش قىلىش، يات يېزىلاردا
مەجبۇرى ئىشسىزلىقتىن، قورقۇنچ - دەھشەتتىن، مۇھتاجلىقتىن
ۋە زېرىكىشتىن ھالاك بولۇش لازىم بولۇپ تۇرۇپتۇ. شۇ سەۋەپتىن
ساقاللىقلارنىڭ كۆز يېشى چەشمىدەك قاينىغان، شۇ سەۋەپتىن
ئۇلارنىڭ قاپىغى سېلىنغان ھالدا كېتىشىۋاتاتتى. ھەر كىم
ئۆزىنىڭ تاشلاپ كەتكەن ئىگىلىكىنى، ئورۇقلاپ كېتىۋاتقان مال-
لىرىنى، تېرىلغۇ سايماڭلىرىنى ئېسىگە ئالاتتى. ھەممە ئىشقا
ئەر كىشىلەرنىڭ فولى لازىم بولاتتى. قارايدىغان ئىگە بولمىغان-
لىقتىن، ھەممە قاڭقىر فاخشاپ قالدى. ئاياللارنىڭ قولىدىن
قانچىلىك ئىش كېلىدۇ؟ يەر قۇرۇپ كېتىۋاتىدۇ، ئۇلار تېرىقچىلىق-
نى ئېلىپ بارالمايدۇ، كېلەر يىلى ئاچارچىلىق بولۇش خەۋپى
تەھدىت سالماقتا. چۈنكى: خەلق ماقالىدا: «دىخانچىلىقتا ياش

گېلىنچەكتىن كۆرە قېرى ئادەم ياخشى، — دەپ بىكار
ئېيتىلمىغان — دە.

فېرىلار فۇمنىڭ ئۈستىدە ئۇنىچىقماي كېلىۋاتاتتى. ياشلاردىن
بىرسى توشقانغا قارىتىپ ئوق ئاتقاندىلا، ئۇلار جانلىنىپ قېلىشتى.
ئوقنى بىكارغا ئىسراپ قىلغانلىقى ئۈچۈن (قوزغىلاڭچىلار
كۈچلىرى قوماندانىنىڭ بۇيرۇقى بىلەن مۇنداق ئىش قەتئى
مەنئى قىلىنغان ئىدى) فېرىلار ئەيىپكارنى جازالاش قارارىغا
كېلىشتى.

ئاچچىغىنى بالىدىن چىقىرىپ، ئۇنى ساۋلاشتى.
— ئۇنى 40 تاياق ئۇرۇش كېرەك! — دېدى پانتېلېنى
پروكوفېيېۋىچ تەكلىپ بېرىپ.
— بەك كۆپ!

— ئۇنداق بولمىغاندا ئۆيىگە يېتىپ بارالمايدۇ!
— 16! — دەپ ۋاقىرىدى خىرىستونە.

جۈپ سان بولغانلىقتىن، كۆپچىلىك 16 تاياق ئۇرۇشقا
ماقۇل بولۇشتى، ئەيىپلەنگۈچىنى قۇمغا ياتقۇزۇپ، ئىشتىنىنى سال
دۇرۇشتى، خىرىستونە خىرىگاھى ناخشا ئېيتىپ يۈرۈپ، قەلەم
تۇرپى بىلەن بىر نەچچە سېرىق تۈكلۈك مۇدۇر قاپلىغان چىۋىق
لارنى كېسىپ كەلدى، ئانىكۇشكا 16 تاياق ئۇردى. قالغان
ئادەملەر بىر چەتتە تاماكا چېكىشىپ ئولتۇردى. ئاندىن يەنە
يولغا چۈشۈشتى، جازالانغان بالا كۆز يېشىنى سۈرتۈپ، ئىشتىنىنى
چىڭ تارتىپ، ھەممىنىڭ كەينىدە سۆرىلىپ كېلەتتى.
قۇملۇقتىن ئۆتۈپ، قۇمساز بوز تۇپراق يەرگە چىقىش بىلەنلا
تىنچ پاراڭ باشلاندى.

— مانا، تاۋارنىڭ گېسىگىدەك ئىسىل يەرلەر ئىگىسىنى
كۈتۈپ يېتىپتۇ، ئەمما ئىگىسىنىڭ كۆز قىرى بىلەن قاراپ قويۇش-
قا ۋاقتى يوق، شەيتانلار ئۇنى دۆڭدىن — دۆڭگە فوغلاپ، ئېغىر-
چىلىق سالغانلىقتىن، سوقۇش قىلىش بىلەن ئاۋارە، — دەپ
خۇرسىندى بوۋايلاردىن بىرسى قۇرۇپ كېتىۋاتقان بىر پارچە شۇ-
دىگەرلىكنى كۆرسىتىپ.

ھەيدەلگەن يەرنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، ھەر-
قايسى يەرگە ئىگىشىپ، ئەتىيازنىڭ ئاپتىۋى بىلەن پۇراق تارقى-
تىپ تۇرغان قۇرۇق، پومزەك توپىلارنى ئېلىپ، ئالقىنىدا ئېزەت-
تى — دە، ئىختىيارسىز ئۇھ تارتاتتى.

— يەرمۇ يېتىلىپ قاپتۇ!

— ھازىرلا ئۈچ چىشلىق سوقا بىلەن ھەيدەشكە كىرىشكەن

بولساق — ھە!

— بۇ يەر ئۈچ سۈتكىدىن كېيىن قالسا، ئۇرۇق چېچىشقا

بولمايدۇ.

— بىزنىڭ ئاۋۇ تەرەپلەردە سەل بالدۇرراق.

— توغرا، تېخى بالدۇر! كۆردۈڭمۇ، ئاۋۇ دون بويىدىكى

يارلارنىڭ ئۈستىدە تېخى قار يېتىپتۇ.

شۇندىن كېيىن ھاردۇق ئېلىشقا توختاپ، چۈشلۈك تاماق
يېيىشكە كىرىشتى. پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ تاياق يىگەن بالىنى
«ئېزىپ قالغان» سۈتىنىڭ قېتىغى بىلەن مېھمان قىلدى (بۇنى
مىلتىقنىڭ ئۇچىغا چىگىكلىك خالتا بىلەن ئېلىپ كەلگەن ئىدى،
شۇڭا يول بويى خالتىدىن سۈيى سىزىپ ئاققان ئىدى، ئانىكۇشكا
بۇنى كۆرگەندىن كېيىن كۈلۈپ، چالغا: «سېنى، پروكوفېيېۋىچ،
ماڭغان ئىزىڭدىن بىلىۋالغىلى بولىدۇ، ئارقاڭدىن، خۇددى ئۇ-»

كۈزنىڭ ئارقىسىدىن ئاققانداك شۆلگەينىڭ ئىزى قېپقالدى
كەن» — دىگەن ئىدى، ئۇ يىگىتچاقنى مېھمان قىلىپ تۇرۇپ،
سپايىلىك بىلەن دىدى:

— سەن چاللاردىن خاپا بولما، تەنتەك. خوش، تاياق بىلەن ئۇرغان بولسا، نىمە يامنى بار! تاياق يىمىگۈچە موللا بولالمايسەن.

— ساڭا ئاشۇنداق تەككۈزگەن بولسا، پانتېلېي بوۋا، باشقىچە ئاۋاز بىلەن سايىرىغان بولاتتىڭ!

— ماڭا، يىگىتىم، بۇنىڭدىنمۇ قاتتىقراق تەككۈزۈشكەن.

— تېخى بۇنىڭدىنمۇ قاتتىقمۇ؟

— ئەلۋەتتە، قاتتىقراق، بۇرۇنقى چاغدا ئاشۇنداق ئۇرغان — ئۇرمىغىنى ھەممىگە ئايان.

— ئۇرغاندۇ!

— ئەلۋەتتە، ئۇرغان، ھەي يىگىتچاق، بىر قېتىم ئاتام دۈمبەمگە ھارۋىنىڭ شوتى ياغىچى بىلەن سالغان، شۇ چاغدىمۇ ساق چىقتىم.

— شوتا ياغىچى بىلەن دىدىڭمۇ؟

— شوتا ياغىچى بىلەن دىدىمۇ، دىمەك، شوتا ياغىچى بىلەن — دە، ھەي، كالۋا! ئالدىڭدىكى سۈتنى ئىچ، نىمىشقا ئاغزىمغا قاراپ قالدىڭ؟ مۇنۇنىڭ قوشۇغىنىڭ سېپى يوققۇ، سۇند دۈرۈپ قويغانمۇ، نىمە؟ مەجنۇن! بۈگۈن يىگەن تايغىڭ سەن ئىتنىڭ بالىسىغا ئازلىق قىلىپتۇ!

چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن، شاراپقا ئوخشاش كىشىنى مەس قىلىدىغان، مەيىن باھار ھاۋاسىدا بىر ئاز ئۈگىدۈپلىشقا قارار قىلىشتى. دۈمبىسىنى ئاپتاپقا قاقلاپ يېتىشتى، ئازراق خورەكمۇ

تارتىشتى، ئۇندىن كېيىن ئۇلار بوز دالا بىلەن بۇلتۇرقى ئېگىز-
لىقلارنى بويلاپ، چوڭ يولغا چىقماي، ئۇدۇل مېڭىشتى. كېتىۋات-
قانلارنىڭ ئۈستىدە پەشمەت، شىنپىل، چەكمەن ۋە ئاشلانغان كالتە
تېرە جۇۋا بار ئىدى؛ پۇتلىرىغا ئۆتۈك، چورۇق كىيىشكەن، شال
ۋۇرىنىڭ پۇشقاقلرىنى ئاق پايماقنىڭ ئىچىگە تىقىۋالغان، بەزى-
لىرى پۇتلىرىغا ھېچنىمە كىيىمگەن ئىدى، مىلىتىق نەيزىلىرىنىڭ
ئۇچىغا ئېسىلغان يىمەكلىكلەر خالتىسى شالداقلاپ تۇراتتى،
بۆلۈنمىگە قايتىپ كېلىۋاتقان قاچقۇنلارنىڭ كۆرۈنۈشى
شۇنچىلىك جەڭگىۋارلىقتىن يىراق ئىدىكى، تورغايلىرى بىپايان
كۆك ئاسماندا چىرىلدىشىنى توختىتىپ، ئۆتۈپ كېتىۋاتقان يېرىم
بۆلۈنمە ئادەمنىڭ قېشىدىكى ئوتلاققا چۈشۈۋېرەتتى.

×

×

گىرىگورىي مېلېخوف يېزىدا كازاكلاردىن ھېچكىمنى ئۇچ-
راتمىدى. ئەتىگەن ئۇ ئۆزىنىڭ چوڭ بولۇپ قالغان مىشتاكتى-
سىنى ئاتقا مىندۈرۈپ، دونغا ئاپىرىپ سۇغىرىپ كېلىشكە بۇيرۇ-
دى. دە، ئۆزى ئاتالىھ بىلەن بىللە گىرىشاكا بوۋىنى ۋە قېينانى-
سىنى يوقلاپ كېلىشكە كەتتى.

لۈكىنىچنا كۈيۈغلىنى كۆز يېشى بىلەن قارشى ئالدى.
— گىرىشېنكا، بالام! بىزنىڭ مىرون گىرىگورىيېۋىچىمىز —
جايى جەننەتتە بولسۇن — ۋاپات بولغاندىن بۇيان بىز تۈگەشكىلى
تۇردۇق! ... ئەمدى ئېتىز ئىشلىرىدا بىزدە كىم ئىشلەيدۇ؟ ئاش-
لىق ئامباردا تولۇپ يېتىپتۇ، ئەمما تېرىيدىغان ھېچكىم يوق.
غەمگە تولدى مېنىڭ بۇ ھەسرەتلىك بېشىم! يېتىم بولۇپ قال

دۇق، ھېچكىمگىمۇ كېرىگىمىز يوق، ھەممە ئادەمگە بىز يات، ئۆي-
شۇقىچە! ... سەن بىزنىڭ ئىگىلىك ئىشلىرىمىزنىڭ قانداق بەر-
بات بولغانلىغىغا بىر نەزەر سالغىنا! فولىمىزدىن ھېچنەمە
كەلمەيدۇ ...

ئىگىلىكى ھەقىقەتەنمۇ شىددەت بىلەن چۈشكۈنلۈككە قا-
راپ كېتىۋېتىپتۇ: ئۆكۈزلەر قورانىڭ قاشالىرىنى بۇزۇپ، يەرگە
غۇلاتقان، ئۇيەر - بۇيەردە بۇقۇسا، سوقىلار ياتاتتى؛ ساراينىڭ
سامانلىق لاي بىلەن سۇۋالغان كېسەك تامللىرى قار سۈيى بىلەن
ئىۋىپ، ئۆرۈلۈپ چۈشكەن؛ خامانىڭ توساقللىرى ۋەيران بولغان،
ھويلا تازىلانمىغان؛ ساراينىڭ لاپىسى ئاستىدا دات باسقان ئو-
غاق تۇراتتى، يەنە شۇ يەردىلا چۆپ ئورۇيدىغان ماشىنا سۇنغان
پېتى ياتاتتى... ھەممە يەردە ئىگىسىزلىك، خارابىلىقنىڭ ئىز-
لىرى كۆرۈنەتتى.

«ئىگىسى بولمىغانلىقتىن ھەممە نەرسە تېزلا ئىزىدىن چى-
قىپ كېتىپتۇ» — دەپ مۇنداقلا ئويلاپ قويدى گىرىگورىي، كور-
شۇنوفنىڭ قورا - جايىنى كۆزدىن كەچۈرۈپ.

شۇندىن كېيىن ئۆيگە قايتىپ كىردى. ناتالىيە ئانىسىغا
بىرنەمە دەپ پىچىرلاۋاتاتتى، ئەمما گىرىگورىينى كۆرۈش بىلەنلا
سۆزدىن توختاپ، خوشامەتكۈيلىق بىلەن كۈلۈمسىردى.

— ئانام ئۆتۈنۈش قىلىۋاتىدۇ، گىرىشا... سەن ئېتىزغا
چىقىشقا تەييارلانغاندەك تۇراتتىڭ... بەلكىم بۇلارغىمۇ بىر
نەچچە دىستاتىنا يەر تېرىپ بېرەرسەن؟

— سىلەر يەر تېرىپ نەمە قىلىسىلەر، ئانا؟ — دەپ سۆز-
رىدى گىرىگورىي، — سىلەرنىڭ خامپاڭلار بۇغدايغا لېمۇ لىپ تو-
لۇپ تۇرۇپتۇ.

لۈكىنىچنا قوللىرىنى بىر - بىرىگە ئۇرۇپ قويدى.
— گىرىشېنكا! ئۇ چاغدا يەرنى قانداق قىلىمىز؟ بىزنىڭ
مەرھۇم ئۈچ دائىرە يەرنى ھەيدەپ شۇدىگەر قىلىپ قويغان
ئىدى.

— يەر دىگەن نىمە بولماقچى، تۇرۇۋەرمەمدۇ؟ ئۇزاق يې-
تىپ كەتسە بۇزۇلۇپ قالاتتىمۇ؟ تىرىك بولساق، كېلەر يىلى
تېرارىمىز.

— بۇ قانداقچە مۈمكىن بولسۇن؟ يەر ئۈنۈم بەرمەي بوش
ياتامدۇ؟

— ئۇرۇش مەيدانلىرى بۇ يەردىن يىراقلاشسۇن، شۇ چاغ-
دا ئۇرۇق چاچساڭلارمۇ بولىدۇ، — دەپ گىرىگورىي قېينانىسىغا
مەسلىھەت بېرىپ باقتى.

ئەمما قېينانىسى ئۆز گېپىدە چىڭ تۇردى، ھەتتا گىرىگو-
رىغا رەنجىگەندەك بولدى، ئاخىرىدا دىرىلىدىگەن لەۋلىرىنى ئۈم-
چەيتىشكە باشلىدى.

— بوپتۇ، ۋاقتىڭ بولمىسا، بەلكىم بىزگە ياردەملىشىشكە
ھەپسىلەڭمۇ يوقتۇر...

— خوپ، مافۇل! ئەتە ئۆزىمىزگە يەر تېرىغىلى بارىمەن،
سىلەرگىمۇ ئىككى دىساتىنا يەرگە ئۇرۇق چېچىپ بېرىمەن. شۇنداق
چىلىك تېرىساڭلارمۇ يېتەر... خوپ، گىرىشكا بوۋا ھاياتمۇ؟

— ۋاي رەھمەت، مېھرىۋانم! — لۈكىنىچنا خوش بو-
لۇپ، گۈللەقەلىرى ئېچىلىپ كەتتى. — مەن بۈگۈنلا گىرىپاشكىغا
ئۇرۇقنى ئاپىرىپ قوي دەپ ئېيتىمەن... بوۋايمۇ؟ جانابى
ھەق ئۇنى ھازىرغىچە ئېلىپ كەتمەي تۇرۇۋاتىدۇ. تېخى ھايات،
ئەمما ئازراق ئەقلىدىن ئېزىۋاتقان دەك تۇرىدۇ. كېچە - كۈندۈز

مۇقەددەس كىتاپنى ئوقۇپ ئولتۇرغىنى ئولتۇرغان. بەزىدە شۇنداق سۆزلەپ كېتىدۇكى، شۇنداق چۈشىنىكسىز سۆزلەر، چېركاۋ تىلى... يۈگۈر، كىرىپ ئەھۋال سوراپ چىق، ئۇ ھوجرىدا. ناتالىيەنىڭ تولۇشقان يۈزىدىن بىر تامچە ياش يۇمۇلدى.

ناتالىيە كۆز يېشى بىلەن كۈلۈمسىرەپ مۇنداق دىدى:

— مەن ئۇنىڭ قېشىغا بايىلا كىرىپ چىقتىم، ئۇ ماڭا مۇنداق دىدى: «قۇۋ قىز ئىكەنسەن! نىمىشقا مېنى يوقلاپ تۇرماي سەن؟ پات ئارىدا ئۆلۈپ كېتىمەن، قالغىچىم... سەن ئۈچۈن، نەۋ— رەم ئۈچۈن، خۇدا دەرگاھىغا بارغاندا بىرەر ئېغىز سۆز ئېيتىپ قويارمەن. بەرگە كىرىشنى خالايمەن، ناتالىيۇشكا... يەر مېنى ئۆز قوينىغا چاقىرماقتا. ۋاقىت بولۇپ قالدى!»

گىرىگورىي ھوجرىغا كىردى. لادەن مېيىنىڭ پۇرىغى ۋە كۆكرىپ پاختىلاشقان ۋە چىرىگەن نەرسىلەرنىڭ پۇرىغى ئۇنىڭ دېمىغىغا گۈپپىدە ئۇرۇلدى. گىرىشكا بوۋا ئۈستىگە ھامان ئاشۇ قايرىما ياقىسىدا قىزىل ئىزمىسى بار سۈر ھەربى مۇندىر كىيگەن بولۇپ، تام مەشىنىڭ سۇپىسىدا ئولتۇراتتى. كەڭ شالۋۇرغا ئەپ چىپل ياماقىلار چۈشكەن، يۇڭ پايپاقلىرى نەچچە بەردىن يۆمەپ قو— يۇلغان. بوۋايغا غەمخورلۇق قىلىش ئىشى ئۆسۈپ يېتىلىپ قالغان گىرىپاشكىنىڭ قولىغا ئۆتكەن بولۇپ، بۇمۇ بىر زاماندا قىز چاغ لىرىدىكى ناتالىيەگە ئوخشاش، چوڭ دادىسىغا ئالايىتەن كۆڭۈل بۆلۈپ، مېھرى بىلەن كۈتۈشكە باشلىغان.

گىرىشكا بوۋا ئىنجىلنى تىزىغا قويۇۋالغان ئىدى. كۆكرىپ كەتكەن مىس گەردىشلىك كۆزەينىگىنىڭ ئاستىدىن ئۇ گىرىگورىيغا قاراپ، كۈلۈمسىرەپ ئاپپاق چىشلىرىنى ئاچتى.

— ھە، ئەسكەر، كەلدىڭمۇ؟ ساقمۇ سەن؟ جانابى ھەق ياۋۇز

ئوقتىن ساقلىدىمۇ؟ خوپ، خۇداغا شۈكرى. ئولتۇر.

— سېنىڭ سالامەتلىڭنىڭ قانداق، چوڭ دادا؟

— نېمە دىدىڭ؟

— سالامەتلىڭنىڭ قانداق؟ دەۋاتىمەن.

— ھەي تەنتەك! راستىنلا تەنتەك ئىكەنسەن! مېنىڭ يې-
شىمدا سالامەتلىك دېگەن نېمە قىلسۇن؟ 100 ياشقا كىرىپ قال-
دىمغۇ بۇ يىل. شۇنداق، 100 گە ئۇلاشتىم... ئۆمرۈمنىڭ قانداق
ئۆتكەنلىكىنى سەزمەي قالدىم. تېخى تۈنۈگۈنلا پېشانەمدە سېرىق
كۆكۈلەم بار، ساغلام، ياش يىگىت پېتى يۈرگەندەك قىلاتتىم. ئەم-
ما بۈگۈن ۋۇجۇدۇمدا مانا ئەبجىغى چىققان فېرىلىق پەيدا بول-
دى... ئۆمرۈم تومۇزنىڭ ئىسسىغىدەك غىل - پال كۆزگە كۆرۈن-
دىيۇ، غايىپ بولدى... تېنىمدە دەرمان قالمايدى. تاۋۇتۇم قانچە
يىللار بولدى ئامباردا تۇرۇپتۇ، ئەمما جانابى ئاللا مېنى ئۇنتۇپ
قالغان ئوخشايدۇ. مەن گۇناكار بەزىدە ئۇنىڭغا يالۋۇرىمەن:
«ئەي پەرۋەردىگارا، گىرىگورىي * بەندەڭگە ئىلتىپات نەزىرىڭ بى-
لەن قاراپ قويغىن! مەنمۇ يەرگە ئېغىرلىق قىلىمەن، ئۇمۇ ماڭا...»
— تېخى ئۆمۈر كۆرسەن، بوۋا، ئەنە 32 چىشنىڭ ساق
تۇرۇپتۇ.

— نېمە؟

— چىشلىرىڭ تېخى كۆپ!

— چىش دەمەسەن؟ ھەي ئەخمەق! — گىرىشاكا بوۋىنىڭ

ئاچچىغى كەلدى، — جان تەننى تاشلاپ كېتىمەن دەۋاتسا، ئۇنى
چىش بىلەن تۇتۇپ قالغىلى بولامدۇ؟... سەن، ئازغۇن، ھېلىمۇ
سوفۇشۇۋاتامسەن؟

* بۇ يەردىكى گىرىگورىي — گىرىشاكا بوۋىنىڭ ئۆز ئىسمى — ت.

— سوقۇشۇۋاتىمەن.

— بىزنىڭ مېتبوشكىمۇ چېكىنىشتە يۈرۈپتۇ، قارا، ئۇ تالاي

بالا - قازانى باشتىن كەچۈرۈۋاتقاندۇ.

— كەچۈرىدۇ.

— مەنمۇ شۇنى دەيمەن. خوش، سىلەر نىمە سەۋەپتىن

سوقۇشۇۋاتىسىلەر؟ دۇنى ئۆزەڭلارمۇ چۈشەنمەيسىلەر! ھەممە ئىش

خۇدانىڭ ئىرادىسى بويىچە بولىدۇ. بىزنىڭ مىرون نىمە سەۋەپ

تىن ئەجەلگە يولۇقتى؟ شۇ سەۋەپتىنكى، خۇداغا قارشى چىقتى،

خەلقنى ھۆكۈمەتكە قارشى ئىسيان كۆتەرگۈزدى. ھەرقانداق ھۆ-

كۈمەت خۇدانىڭ بۇيرۇغى بىلەن بولىدۇ. بۇ ھاكىمىيەت ئەيسا

مەسىھكە قارشى بولسىمۇ، بەربىر خۇدا تەرەپتىن ئەۋەتىلگەن ھا-

كىمىيەت. مەن ئۇنىڭغا شۇ چاغدىلا ئىيتقان ئىدىم: «مىرون! سەن

كازاكلارنى ئىسيان كۆتىرىشكە قۇتراتما، ھاكىمىيەتكە قارشى دە-

ۋەت قىلما، گۇناغا ئىتتىرمە!» ئۇ بولسا، ماڭا: «ياق، دادا،

چىداپ تۇرالمايمەن. قوزغىلاڭ كۆتىرىش كېرەك، بۇ ھاكىمىيەتنى

يوقىتىش كېرەك، ئۇنداق بولمىغاندا، بىزنى قۇرۇتۇپ تاشلايدۇ.

ئادەم بولۇپ تۇرۇقلۇق، ئىلەمچى بولۇپ قالسىز» — دىگەن ئىدى.

چىداپ تۇرالماغانلىقىنىڭ ئاقىۋىتى ئەنە شۇنداق بولدى. قىلىچ

كۆتەرگەن جەڭچى ئۆزى قىلىچتىن ئۆلدى. بۇ ھەقىقەت. كىشىلەر

سېنى، گىرىشكا، گېنېراللىق ئەمەل بىلەن يۈرىدۇ، بىر دىۋىزىيىگە

قوماندانلىق قىلىۋاتىدۇ، دىيىشىدۇ. راستمۇ شۇ گەپ؟

— راست.

— قوماندانلىق قىلىۋاتامسەن؟

— ھە، قوماندانلىق قىلىۋاتىمەن.

— خوش، پاگونلىرىڭ قېنى؟

— بىز ئۇلارنى ئەمەلدىن قالدۇردۇق.

— ھەي، قوغالتاقلار! ئەمەلدىن قالدۇرۇشۇپسەن! ئۇ ھالدا سەندىن قانداق گېنېراللىق چىقىپ تۇرىدۇ؟ ۋاي سىجارە! بۇرۇنقى گېنېراللارنى كۆرسەڭ كۆزۈڭ سۆيۈنەتتى: سېمىز، قوساقلىق، سالاپەتلىك! ئەمما سەن شۇ تاپتا... شۇنداق ئەنگاسەنكى، تۈفى دىگۈسى كېلىدۇ، باشقا ھېچنەمە يوق! ئۈستۈڭدىكى شىنپەلنىڭ ئۆزى مايلىشىپ كەتكەن، كىرگە پىشقان، ھېچقانداق پاگون، ئېسىقلىق تۇرغان ھېچقانداق ئوردىن يوق، نە ئاپپاق كۆكرەك بوغۇچلىرى يوق. پەقەت قوينۇڭغا پىتلار ئۇۋا قۇرغاندۇ. گىرىگورىي قاقاقلاپ كۈلۈۋەتتى. ئەمما گىرىشكا بوۋا قىزىپ شىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— سەن كۈلمە، ھازىمى! خەلقنى ئۆلۈمگە باشلاپ، ھاكىمىيەتكە قارشى ئاپاققا تۇرغۇزدۇڭ، زور گۇنانى ئۈستۈڭگە ئارتىۋالدىڭ، بۇ يەردە چىشىڭنى ھىجايىتىشىنىڭ كېرىگى يوق! نىمە دېدىڭ... ھە، ئاشۇنداق بولىدۇ. بەزىبىر سەنلەرنى يوق قىلىپ تاشلايدۇ، بىزنىمۇ بىللە يوق قىلىپ تاشلايدۇ. خۇدا — ئۇ سەنلەرگە ئۆز يولىنى كۆرسىتىدۇ، تېخى. بىزنىڭ مۇشۇ ئالا — توپىلاڭ زامانىمىز توغرىلىق ئىنجىلدە ئېيتىلغان ئەمەسمۇ؟ قېنى، سەن قۇلاق سال، مەن ھازىر ساڭا يېرىمىيە پەيغەمبىرىنىڭ ھە — ھەدىسىلىرىدىن ئوقۇپ بېرىي...

بوۋاي ساغۇچ بارمىغى بىلەن ئىنجىلنىڭ سېرىق سەھىپىلىرىنى ۋارقىلىدى، ئاندىن سۆزلەرنى ھەجىلەپ ئالدىرىماي ئوقۇشقا باشلىدى:

— «خالاپىققا ئېلان قىلىڭلار، بېرى ئىشتىسۇن، ئەلەمنى

ئىگىز كۆتىرىڭلار، ھەقىقى ئەھۋالنى يوشۇرماي، ئاشكارا قىلىڭلار:

ۋاۋىلون ئەسىرگە چۈشتى، ۋىل غالىپ بولدى،
مىروداخ مەغلۇپ بولدى، ئۇنىڭ ھەيكىلى شەرمىسار بولدى،
بۇت - سەنەملىرى ئالاقزادە بولدى. ئۇنىڭغا شىمالدىن بىر خەلق
كېلىپ ھۇجۇم قىلۇر. ئول خەلق ئۇنىڭ تۇپرىغىنى ۋەيران قىلۇر،
ئۇ يەردىكى مەخلۇقات تىرىك قالماستىن، زور بالا - قازغا دۇچار
بولۇر...» ئۇقتۇڭمۇ، گىرىشاك؟ ئۇلار ھازىر شىمالدىن كېلىپ،
سەندەك ۋاۋىلونچىلارنى سۈرۈپ - توقاي قىلىدۇ. ئەمدى ئايىغىنى
ئاڭلا: «جانابى ھەق خەۋەر بېرىدۇكى، شۇ كۈنلەردە، شۇ چاغدا
بەنى ئىسرائىل بىلەن يەھۇدى ئەۋلادى كېلىدۇ، بىرلىكتە يىغىلىشىپ
يۈرىدۇ ۋە ئۆز خۇدايىغا ئىستىجا قىلىدۇ. بىزنىڭ كىشىلىرىمىز
قويدەك قىرىلىدۇ، ئۇلارنى پادىچىلار يولدىن ئازدۇرىدۇ، ئۇلار تاغ-
لارغا كېتىدۇ، تاغدىن ئېدىرغا چۈشۈپ، شۇ يەردە ئىستىقامەت قىلىدۇ».
— بۇ نىمىگە قارىتىپ ئېيتىلغان؟ مەنىسى قانداق؟ — دەپ
سورىدى چېركاۋنىڭ ئىسلاۋىيان تىلىنى ئانچە چۈشىنەلمىگەن
گىرىگورىي.

— سەندەك ئىسىپانچىلار تاغلاردا قېچىپ يۈرۈشىدۇ، ئەنە
شۇنىڭغا قارىتىپ ئېيتىلغان سۆز بۇ، ھارامزادە. يەنە شۇنىڭغا
قارىتىپ ئېيتىلغانكى، سەنلەر كازاكلارغا چۇپان ئەمەس، بەلكى
قويدىنمۇ ئۆتۈپ كەتكەن پەمىزىلەر، نىمە قىلىۋاتقىنىڭلارنى ئۆ-
زەڭلار چۈشەنمەيسىلەر... قۇلاق سال، يەنە ئوقۇيمەن: «ئۆزىنىڭ
ياتاق - تۆشەكلىرىنى ئېسىدىن چىقىرىپ يۈرىدۇ، ئۇلارنىڭ كۈشەن-
دىلىرى ئۇلارنى يەم قىلىدۇ» بۇمۇ دەل ئېيتىلغان! سەنلەرنى
ھازىر پىت يەم قىلىۋاتمامدۇ؟
— پىتتىن زادى قۇتۇلالىمدۇق، — دەپ ئىمقار بولدى
گىرىگورىي.

— كىتاپتا ئېيتىلغان ئىشلار كېلىۋاتىدۇ. يەنە ئوقۇيمەن:

«ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىرى ئېيتىدىكەن: بۇلارغا رەھىم - شەپقەت قىلمايمىز، بۇلار خۇدانىڭ ئاسى بەندىلىرى. ۋاۋىلون ئارىسىدىن ۋە خالدهي زېمىنىدىن چىقىپ كېتىڭلار، قوي پادىسى ئالدىدىكى سەركىدەك بولۇسىلەر. شىمال تەرەپتىن ئۇلۇغ خەلقلەرنى توپلاپ، ۋاۋىلوننىڭ ئۈستىگە ئېلىپ كېلىمەن، ئۇلار كېلىپ بۇلارغا ھۇجۇم قىلىدۇ، ئۇ يەردىن بۇلار ئەسەرگە چۈشىدۇ، شۇ قەدەر كۈچلۈك، ماھىر ئەرلەرنىڭ ئاتقان ئوق-ياسى ھەرگىز زايا كەتمەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن خالدهي زېمىنى تالان - تاراجقا ئۇچرايدۇ، تالاڭچىلارنىڭ ھەممىسى شۇ زېمىنگە تولۇپ كېتۈر، شۇ چاغدا خۇدادىن ئىدا كېلىدۇ: ئەي تالاڭچىلار، مېنىڭ نېمەتلىرىمنى تالان - تاراج قىلىپ، شاتلىنىڭلار، يايىراڭلار».

— گىرىگورىي، بوۋا! سەن رۇس تىلى بىلەن ئېيتىپ بەر - سەڭچۇ، بولمىسا چۈشەنمەيدىكەنمەن، — دېدى گىرىگورىي ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ.

ئەمما چال لەۋلىرىنى چايناپ، ئۇنىڭغا مەنىسىز نەزەر بىلەن قاراپ، دېدى:

— ھازىرلا تۈگىتىمەن، ئاڭلا: «...موزايغا ئوخشاش ئوتلاق ئۈستىدە چېپىپ يۈرىسىلەر ۋە ئۆكۈزگە ئوخشاش مۆرىسىلەر، ئانىڭىز ئىنتايىن ئۇياتقا قالدۇر ھەم سىزنى تۇغقانغا شەرمەندە بولۇر: ئۇنىڭ سۆزى خالايق ئالدىدا ئۆتمەس، بوش ۋە قۇرۇق بولۇر، ئالانىڭ فەھرى - غەزەبىدىن ئۆمۈر باقى يا - شاپ تۇرالماس، ئەمما ھەممە ئىگىسىز تاشلاندىق بولۇپ قالدۇر، لېكىن كىمكى ۋاۋىلون ئارقىلىق يۈرسە، بۇنىڭ ھەر بىر يارىسىغا ھەيران قېلىپ، چوقۇپ ئۆتەر.

— بۇنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟ — دەپ بىر ئارتۇلمە بىلەن يەنە سورىدى گىرگورىي.

گىرىشاكا بوۋا جاۋاپ بەرمەي، ئىنجىلنى ياپتى — دە، سۇپىنىڭ ئۈستىگە ياتتى.

«كىشىلەر تۇغۇلۇشتىن تارتىپ ئەنە شۇنداق، — دەپ ئويلىدى گىرگورىي، ھوچرىدىن چىقىۋېتىپ، — ياشلىغىدا تەنتەكلىك قىلىدۇ، ھاراق ئىچىدۇ ۋە باشقا گۇنالارغا شىرك بولىدۇ. ئەمما قېرىلىق بەتكەندە، ياشلىغىدا قانچىلىك ياۋۇز بولمىسۇن، خۇدا نىڭ پاناھىغا شۇنچە تىقىلىۋېلىشقا باشلايدۇ. گىرىشاكا بوۋىمۇ ئەنە شۇنداق ئادەم. چىشلىرى بۆرىنىڭكىدەك. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ياش چېغىدا ھەربى سەپتىن قايتىپ كەلگەندە، يېزىدىكى ھەممە ئايال ئۇنىڭدىن دات دەپ يىغلاشقان، مەيلى بۇزۇغى بولسۇن، مەيلى سېقى بولسۇن، ھەممىسى ئۇنىڭ بولۇپ قالغان. ئەمما ھازىر... ھەي، ئەگەر مەن قېرىلىق يەتكۈچە ياشىيالىسام، بۇنداق ئەسكى — تۈسكى نەرسىنى ئوقۇمايمەن! مېنىڭ ئىنجىلغا نىدلارغا ئانچە خۇشتۇم يوق».

گىرگورىي قېيىنلىرىنىڭ ئۆيىدىن قايتىپ كېلىۋېتىپ، يول ئۈستىدە گىرىشاكا بوۋا بىلەن قىلىشقان سۆزلىرىنى، ئىنجىلنىڭ سىرلىق، چۈشىنىپ بولمايدىغان «ئايەتلىرى» نى ئويلىدى. ناتالىيەمۇ ئۇنىچىقماي ماڭاتتى، ئېرى بۇ قېتىم ئۇرۇش سېپىدىن ئۆيگە قايتقاندا، ناتالىيە ئۇنى قاپىغىنى ئاچماستىن، ئىنتايىن قاتتىقلىق بىلەن قارشى ئالدى، تۇرقىدىن، گىرگورىينىڭ كارگىنىسكايا كەنتىنىڭ يېزىلىرىدا ئاياللار بىلەن ئويۇن — تاماشا قىلىپ، بۇ-زۇققىلىق بىلەن يۈرگەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەر خوتۇنىنىڭ قۇلىغىغا يەتكەندەك قىلاتتى. ئۇ گىرگورىي كەلگەن كۈنى كەچ كىر-

گەندە ئېرىگە مېھمانخانىدىكى كارۋاتقا ئورۇن سېلىپ بېرىپ، ئۆزى ساندۇقنىڭ ئۈستىدە جۇۋىنى يېپىنىپ ياتتى. ئەمما بىر ئېغىز-مۇ تەنە سۆز قىلمىدى، گەپمۇ سورىمىدى. گىرىگورىيىمۇ كېچىچە ئۈنچىقماي چىقتى، ھازىرچە مەن ئۇنىڭدىن ئۆزئارا مۇناسىۋەتتە بۇرۇن كۆرۈلىگەن مۇنداق سوغاقچىلىقنىڭ سەۋەپلىرىنى كۈلەش تۇرۇپ سورىمىغىنىم تۈزۈك دىگەن قارارغا كەلگەن ئىدى...

ئۇلار ئادەمسىز كوچىدا لام - جىم دىمەي مېڭىشاتتى، بۇنداق بىر - بىرىگە ياتىسراش ھېچقاچان مۇنچىلىك دەرەجىگە يەتمىگەن ئىدى. جەنۇبتىن ئىللىق، مەيىن شامال كەلمەكتە، غەرىپ تە باھارنىڭ قويۇق، ئاپپاق بۇلۇتلىرى توپ - توپ بولۇپ ئۆزۈپ يۈرمەكتە، بۇلۇتنىڭ ئاپپاق زەڭگەر چوققىلىرى پاغا - پاغا كۆتىرىلىپ، تۇرقىنى ئۆزگەرتىپ، دون بويىدىكى يېشىللىق قاپلىغان تاغنىڭ چەت - ياقىلىرى ئۈستىگە ئۆزۈپ كېلىپ، توپلىنىۋاتاتتى. دەسلەپكى گۈلدۈرماما گۈلدۈرلىدى - دە، يېزىدا چوكانتال بولغان دەرەخلەرنىڭ ۋە قېرى ئېرىگەن چۈچۈمەل قارا تۇپراق يەرنىڭ يېقىملىق، ھاياتبەخش ھىدى تارقىلىشقا باشلىدى، دوننىڭ كۆكۈش تاشقىنىدا ئاق يايلىق دولقۇنلار ئۆركەشلەيتتى، پەس سېپىلاپ چىقىۋاتقان شامال كىشىنى سەگىتىدىغان نەملىكنى چىرىگەن ياپراقلارنىڭ ۋە ھۆل دەرەخلەرنىڭ ئاچچىق - چۈچۈك پۇرىغىنى ئۇچۇرۇپ كېلەتتى، دۆڭلۈكنىڭ يانباغرىدىكى قارا مەخەمەل جىيەكتەك ئۇزۇنسىغا كەتكەن شۇندىگەر قىلىپ قويۇلغان تاسما يەرنىڭ ئۈستىدە تۇتۇنسىمان ھور كۆتىرىلەتتى، ئاقۇچان تۇمان پەيدا بولۇپ، دون بويىدىكى تاغ قىرلىرى ئۈستىدە ئۆزۈپ يۈرەتتى، چوڭ يول ئۈستىدە توغايلا زوق بىلەن سايىرشاتتى، يولنى كېسىپ يۈگۈرۈشۈپ ئۆتكەن ئاغىخانلار چىرىلدىشاتتى، ئەمما

ھەيدەلگەن يەرنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، ھەرقايسى
يەرگە ئىگىشىپ، ئەتىيازنىڭ ئاپتۇنى بىلەن پۇراق تارقىتىپ
تۇرغان قۇرۇق، پۈمزەك توپىلارنى ئېلىپ ئالقمىدا ئېزەتتى - دە،
ئىختىيارسىز ئۇھ تارتاتتى.

مۇشۇ مول نازۇ نېمە تىلىك، ھاياتبەخش كۈچ - قۇۋۋەتكە تولغان
بىپايان دۇنيا ئۈستىدە يۇقۇرى مەرتىۋىلىك قۇياش تەكەببۇرانە
گىدىيىپ تۇراتتى.

يېزىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئەتىيازنىڭ تاغ سۈيى بالىلارنىڭ
خوشال چۇڭۇلدىشىدەك شىلدىرلاپ ھامان دونغا ئېقىۋاتقان كى-
چىكىگە يارنىڭ ئۈستىدىن ئۆتىدىغان كۆۋرۈكنىڭ قېشىغا كەلگەندە
ئاتالىيە توختاپ قالدى. ئۇ پەسكە ئېڭىشىپ، ئايىغىنىڭ تاسما
بېغىنى چەككەن بولۇپ، ئەمىلىيەتتە گىرىگورىيىدىن يۈزىنى يوشۇ-
رۇپ، سورىدى:

— نېمىشقا ئۈندىمەيسەن؟

— سەن بىلەن نېمە توغرىلىق سۆزلىشەتتىم؟

— سۆزلىشىدىغان نەرسە بار... كارگىنسكايا قېشىدا ھاراق
كەشلىك قىلغانلىغىڭنى، ئايال... بىلەن... قىلىپ يۈرگەنلىگىڭنى
سۆزلەپ بەرسەڭمۇ بولىدۇ...

— سەن بۇنىمۇ بىلىۋالدىڭمۇ؟ — گىرىگورىي خالتىسىنى
ئېلىپ، تاماكا ئوراشقا باشلىدى. قاشقا بىدە بىلەن ئارىلاشتۇرۇپ
ياسىۋالغان موخۇركىنىڭ خۇش پۇراق ھىدى ئاڭقىدى. گىرىگورىي
تاماكىنى بىر شورغاندىن كېيىن يېنىشلاپ سورىدى، — بىلىۋاپ-
سەنغۇ؟ كىمدىن؟

— بىلگەنلىگىم ئۈچۈن ئېيتىۋاتىمەن. پۈتۈن يېزا بىلىدۇ،
ئاڭلىغان كىشىلىرىم بار.

— خوش، بىلگەن ئىكەنسەن، سۆزلەپ بېرىدىغان يەنە نېمىسى
بار؟ — گىرىگورىي چوڭ - چوڭ چامدام مېڭىشقا باشلىدى. كۆۋرۈك
ئۈستىگە يېپىلغان تاختاي ئۈستىدە ئۇنىڭ شالاڭ قەدەم ئاشلىشى بىلەن
ئاتالىيەنىڭ ئارقىدىن ئۇششاق دەسسەپ ئالدىراپ ماڭغان قەدەم

ئاۋازى ئەتىيازنىڭ تىپ - تىنچ سۈكۈناتىدا ئېنىق ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ناتالىيە كۆۋرۈكتىن ئۈنچىقماي ئۆتكەندىن كېيىن، كۆزىگە كەلگەن ياشلارنى پات - پات سۈرتۈپ تۇردى، ئاندىن يىغىسىنى ئىچىگە يۇتۇپ، دۇدۇقلاپ سورىدى:

— كونا كېسىلىڭگە يەنە كىرىشتىڭمۇ؟

— قويغىنا شۇ گەپنى، ناتالىيە!

— لەنتى ئىت، ئىنساپسىز! نىمىشقا سەن مېنى يەنە

ئازاپقا سالىسەن؟

— سەن يالغان - ياۋىداق نەرسىلەرگە قۇلاق سېلىۋەر-

مىسەڭ بولاتتى.

— ئۆزەڭ ئىقرار قىلىدىڭمۇ!

— ساڭا بولغان ئىشتىن، بولمىغان يالغان نەرسىنى كۆپرەك سۆزلىگەندەك كۆرۈنىدۇ. سېنىڭ ئالدىڭدا ئازراق ئەيىپلىك ئىكەنلىكىم راست. ھايات دىگەن ئادەمنى نىمە كويغا سالمايدۇ... ناتاشكا... ھەمىشە ئۆلۈمنىڭ گىرۋىگىدە يۈرسەن، شۇڭا بەزىدە يولدىن چىقىپ كېتىپ قالسىەن...

— بالىلىرىڭ مانا شۇنچىلىك چوڭ بولۇپ قالدى! سەندە

ئار - نومۇس يوقمۇ، قايسى يۈزۈڭ بىلەن كۆز قىسىپ يۈرسەن!

— ھە! ئار - نومۇس! — گىرىگورىي ئاپپاق چىشىلىرىنى

ھىجابىتىپ كۈلۈپ كەتتى، — مەن بۇنى ئويلاشنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن. پۈتۈن ھاياتتىن قول ئۈزگەن چاغدا، ئار - نومۇس دىگەن نەدە قالدى... ئادەم ئۆلتۈرسەن... بۇ مالىمانچىلىق نىمە ئۈچۈن بولۇۋاتقانلىقى تېخى مەلۇم ئەمەس... خوش، ساڭا نىمە دىسەم بولار؟ سەن چۈشەنمەيسەن! سەندە ھازىر پەقەت ئاياللارغا

خاس بىر رەھىمسىزلىك ئوتتەك كۆيۈپ تۇرۇپتۇ، شۇڭا مېنىڭ يۈرگىمنى يەپ خورلىتىۋاتقان ۋە قېنىمنى شوراۋاتقان نەرسىنى سەن چۈشىنىپ يېتەلمەيسەن. مەن مانا ھاراقىمۇ كىرىشىپ كەتتىم. يېقىندا مېنى تۇتقاقلق كېسىلى تۇتتى. يۈرگىم بىر دەم توختاپ قېلىپ، بەدىنىم مۇزلاپ كەتتى... — گىرىگورىينىڭ چىرايى تۇنۇلۇپ، سۆزى ئاران — ئاراندا چىقىراتتى، — مېنىڭ كۈنۈم تەس بولۇپ قالدى، شۇ سەۋەپتەن مېنى قىناۋاتقان ئوي — پىكىرلەرنى بىر دەم بولسىمۇ ئۇنتۇش ئۈچۈن ھاراق ياكى ئايال زاتىنى ئىزلەشكە مەجبۇر بولدۇم... توختا! سۆزۈمنى ئېيتىۋالاي: مېنىڭ مۇنۇ يېرىم ئىچىمنى تاتىلاپ تۇرۇپتۇ، ھەممە ۋاقىت تۇمۇ. رۇم تارتىشقاندەك بولۇپ تۇرىدۇ... تۇرمۇشتا باسقان قەدىمىم توغرا بولمىغان، بۇنىڭغا، بەلكىم ئۆزەم ئەيىبلىكتۇرمەن... ھازىر قىزىللار بىلەن سۈلھ تۈزۈپ، كادېتلارغا قارشى ئاتلىنىش لازىم ئىدى. كېيىن قانداق بولىدۇ؟ كىم بىزنى سوۋېت ھاكىمىيىتى بىلەن ئۇچراشتۇرۇپ قويسۇ؟ ئارىمىزدىكى ئومۇمى رەنجىش — ئارازلىق قانداق يول بىلەن تۈگەيدۇ؟ كازاكلارنىڭ يېرىمى دونېتسىنىڭ نېرىقى تەرىپىدە تۇرۇپتۇ، بۇ يەردە قالغانلىرى قۇتراپ، ئايىغى ئاستىدىكى يەرنى غاجماقتا... كاللام ئېلىشىپ كەتتى، ناتاشكا... بايا گىرىشاكا بوۋاڭمۇ ئىنجىلدىن بەزى نەرسەلەرنى ئوقۇپ، بىزنى خاتا ئىش قىلدۇڭلار، قوزغىلاڭ كۆتىرىش لازىم ئەمەس ئىدى، دېگەن گەپنى قىلدى. بۇ ئىش ئۈچۈن داداڭنىمۇ تىللاپ بەردى.

— بوۋام — ئاللىقاچان ئەقلىدىن ئاداشقان ئادەم. ھازىر سېنىڭ نۆۋىتىڭ.

— مانا سەن شۇنچىلىكلا ئويلنىيالايسەن. باشقا نەرسىگە

ئەقلىڭ يەتمەيدۇ...

— ھەي، سەن گەپنى ئايلاندۇرۇپ، مېنى ئالدىمىساڭچۇ!
قىلغۇلۇقنى قىلدىڭ، ھەممە ئەيىپ ئۈستۈڭدە، ئەمدى كېلىپ ھەممە
بالانى ئۇرۇشقا ئارتىپ قويماقچى بولۇۋاتىسەن. سىلەرنىڭ ھەم
مىڭلار ئاشۇنداق خەلق! سەن كاساپەتنىڭ سەۋىيىسى بىلەن تارتقان
ئەلىمىم ئازمۇ؟ ھەي ئىسىت، مەن شۇ چاغدا ئۆزەمنى جېنىم
چىققۇدەك دەرىجىدە بوغۇزلىمىغان ئىكەنمەن...

— ئەمدى سەن بىلەن ھېچنەرسە توغرىلىق سۆزلەشمەي-
مەن. ئەگەر ساڭا ئېغىر كەلسە، ۋاقىراپ يىغلاۋەر — سىلەر ئايال
لارنىڭ قايغۇسىنى كۆز يېشى ھەر قاچاندا يۇمشىتىدۇ. مەن ھازىر
ساڭا تەسەللى بېرىپ پەسلىتىدىغان كىشى ئەمەسمەن. مېنىڭ
ۋۇجۇدۇم باشقىلارنىڭ قېنى بىلەن شۇنچىلىك بوياغانكى، مەندە
كىشىگە رەھىم — شەپقەت قىلىش دېگەن نەرسە قالمىغان. بالىلارغىمۇ
ئانچە ئىچ ئاغرىتىپ كەتمەيمەن، ئۆزەم توغرىلىقمۇ قىلچە ئويلاپ
قويمايەن. ئۇرۇش ۋۇجۇدۇمدىن بار نەرسىنى شوراپ قۇرۇتۇپ
بولغان. مەن ئۆز — ئۆزەمگە قورقۇنچلۇق بولۇپ قالدىم... مېنىڭ
ئىچكى دۇنيامغا قارايدىغان بولساڭ، ئىچى بوش قۇدۇققا ئوخ-
شاش قاپ — قاراڭغۇ...

بۇلار ئۆيگە يېتىپ كېلەي دېگەندە، كىچىككىنە كۆل رەڭ بۇ-
لۇت چېپىپ كەلدى — دە، چوڭ — چوڭ يامغۇر تامچىلىرى قىيپاش
شارىلداشقا باشلىدى. يامغۇر يولدىكى يېنىڭ ئاپتاپتا ھىد كېلىپ
تۇرغان چاڭ — توزاڭنى باستى، ئۆگزىلەردە تاراسلاپ، مۇسەپپا
سالقىن ھاۋانىڭ ھىدىنى تارقاتتى. گىرىگورىي شىنېلىنىڭ تۈگمە-
لىرىنى يېشىپ، ھۆڭرەپ يىغلاپ تۇرغان ناتالىيەنى بىر پېشى بىلەن
يېپىپ ئۇنى قۇچاقلىۋالدى. ئۇلار ئاشۇنداق بىر شىنېلىنىڭ ئىچىگە

زىچ تىقىلىشقان يېتى باھارنىڭ شوخ يامغۇرى ئاستىدا ھويلىغا كىرىپ كېلىشتى.

كەچقۇرۇن گىرىگورىي ھويلىدا يەر يۇمشىتىدىغان سايما نى ئوڭلاپ قويدى. سيالىكنىڭ ئۇرۇق چاچىدىغان نوللىرىنى تەك شۇردى. «چۆيۈنباش» سېمونتىنىڭ 15 ياشلىق بالىسى تۆمۈرچىلىكنى ئۆگىنىۋالغان بولۇپ، قوزغىلاڭ كۆتىرىلگەن كۈندىن تارتىپ تاتارسى كىدا قېپقالغان يالغۇز بىرلا تۆمۈرچى ئىدى. شۇبالا مېلىخوفنىڭ كونا سوقىسىغا بىر ئامال بىلەن چىش ئورنىتىپ بەردى. ئەتىياز-لىق تېرىلغۇ ئىشنىڭ ھەممە تەييارلىغى پۈتتى. ئۆكۈزلەرمۇ قىشتىن خېلى سېمىز چىققان. چۈنكى پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئۇلارغا يېتەرلىك دەرىجىدە ئوت - چۆپ تەييارلىغان ئىكەن.

ئەتىسى ئەتىگەن گىرىگورىي دالىغا چىقىشقا تەييارلاندى. ئىلىنىشنى بىلەن دۇناشكا يەر ھەيدىگۈچىگە سەھەرگە ئۆلگۈرتۈپ تاماق تەييارلاش ئۈچۈن كەچ بولۇپ كەتكىنىگە قاراپ مەشكە ئوت يېقىشقا كىرىشتى. گىرىگورىي بەش كۈن ئىشلەپ، ئۆزىگە ۋە قېيىنلىرىغا ئۇرۇق چېچىپ بېرىشنى، كۆكتات ۋە ئاپتاپ پەرەس ئۈچۈن ئىككى دېستىنا يەر ھەيدەشنى ئويلىغان ئىدى. ئۇندىن كېيىن، قالغان تېرىلغۇلارنى تاماملاش ئۈچۈن بۆلۈنىدىن ئاتىسىنى چاقىرماقچى بولغان ئىدى.

ئۆيىنىڭ مۇرىسىدىن بىنەپشە رەڭ تۈتۈن پۇقىراپ چىقىپ تۇراتتى. ھويلىدا بويىغا يېتىپ قالغان دۇناشكا يۈگۈرۈپ يۈرۈپ قالاش ئۈچۈن قۇرۇق چاۋا تېرىتتى. گىرىگورىي ئۇنىڭ يۈپ - يۇمۇلاق يۈزىگە، كېلىشكەن قامىتىگە، تىك كۆتىرىلىپ تۇرغان كۆك رەڭلىرىگە قاراپ - قاراپ قويۇپ، غەم ۋە ئەلەم بىلەن ئويلايتتى: «توۋا، ماۋۇ قىز نىمانداق چوڭ بولۇپ كەتكەن! ھايات دىگەن

شوخ ئاتىنىڭ ئۇچۇپ ئۆتىدىكەن. دۇناشكا تېخى تۈنۈگۈنلا ماڭقا قىزچاق ئەمەسمىدى؛ يۈگۈرگەندە ئۆرۈمچى دۈمبىسىدە چاشقاننىڭ قۇيرۇغىدەك پىلىتىڭلايتتى. مانا ئەمدى ئۇنى بۈگۈنلا ئەرگە بەرسە بولۇۋېرىدۇ. ھازىر مېنىڭ چاچ - ساقىلىغا ئاق كىرىپ، ھەممە نەرسە مەندىن قايتىۋاتىدۇ... گىرىشكا بوۋا: «ھايات دەگەن تومۇزنىڭ ئىسسىغىدەك غىل - پال قىلىپلا ئۆتۈپ كېتىدۇ» - دەپ توغرا ئېيتقان ئىكەن. ئادەمنىڭ ئۆمرىنىڭ قىسقىلىغى مانا شۇنىڭدىن مەلۇم، يەنە كېلىپ ئاشۇ چەكلىك ئۆمۈردىنمۇ مەھرۇم بولۇش لازىم بولۇپ تۇرۇپتۇ... بۇنداق مەنسىز تۇرمۇش قۇرۇپ كەتسۇن! ئۆلتۈرسە، تېزىرەك ئۆلتۈرسە بولاتتى.

ئۇنىڭ قېشىغا دارىيە كەلدى. ئۇ پېترو ئۆلگەندىن كېيىن ئاجايىپ تېزلا ئاۋالقى ھالىغا كەلگەن ئىدى. دەسلەپكى چاغدا قايغۇرۇپ يۈردى. ھەسرەت - ئەلەمدىن سامانىدەك سارغايىدى. ھەتتا قېرىپ قالغاندەك بولۇپ قالغان ئىدى. ئەمما باھار شامىلى سوقۇش بىلەنلا ئاپتاپنىڭ ئىسسىغى تېگەر - تەگمەستىن، دارىيەنىڭ قايغۇ - ھەسرەتىمۇ ئېرىگەن قار بىلەن بىللە يوقالدى. سوزۇنچاق كەلگەن ئىككى مەڭزىگە لەتىپ قىزىلىق يۈگۈرۈپ، گۈل - گۈل ئېچىلغان، خىرەلەشكەن كۆزلىرى يېڭىۋاشتىن چاقناشقا باشلىغان، يۈرۈشىدە سىلىق جىلۋە پەيدا بولغان ئىدى... كونا ئادەتلىرى قايتىدىن ئەسلىگە كەلگەن: ئىنچىكە كامان قاشلىرىغا قاپ - قارا قاشلىق ئېتىلىپ، ئىككى مەڭزى ماي بىلەن پاقىرتىلغان ئىدى؛ ئۇنىڭ چاخچاقچىلىغى ۋە كېرەكسىز سۆزلەر بىلەن ناتالىيەنى ئىزا تارتقۇزۇشقا ئامراقلىغى قايتا باشلانغان؛ لەۋلىرىدە نېمىنىدۇ بىر نەرسىنى كۈتۈۋاتقان دەك قىلغان مۇجەمل بىر تەبەسسۇم پەيدا بولغان... غالىپ كەلگەن ھايات ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلىپ

گەن ئىدى.

ئۇ گىرگورىينىڭ قېشىغا كېلىپ، كۈلۈمسىرەپ توختاپ تۇر-
دى. ئۇنىڭ چىرايلىق يۈزىدىن تەرخەمەك پەندەز مېيىنىڭ مەس
قىلغۇچى پۇرىغى چىقىپ تۇراتتى.

— بەلكىم بىرەر ئىشقا ياردەملىشىشتىن كېرەك بولار،
گىرىشېنكا؟

— ياردەملىشىدىغان ھېچ ئىش يوق.

— ۋاي - ۋۇي، گىرگورىي پانتېلېيېۋىچ! مەن بىر تۇل
ئايالغا نېمانچە قاتتىق بولۇپ قالغانىمىز! كۈلۈمسىرەش ئۇياقتا
تۇرسۇن، ھەتتا مۇرىڭىزنى قىمىرلىتىپمۇ قويمايسىز.

— مەسخىرىۋاز، سەن بېرىپ تاماق ئەتسەڭچۇ!

— ۋاي - ۋۇي، كېرەكلىكى شۇ ئىكەن - دە!

— ناتالىيەگە ياردەملەشسەڭچۇ! مىشاتكا ئەنە پۈتۈن بەدەن
نى پاتقاق ... لايغا مىلىنىپ يۈرۈپتۇ.

— ئەمدى ماڭا شۇ قالغانىدى! بالىنى سىلەر تېپىپ، مەن
زەسىلەر ئۈچۈن بالىنى يۇيۇپ تازىلايدىكەنمەن - دە؟ بۇ
قاملاشقان گەپ! سېنىڭ ناتالىيەڭ ئۆي توشقىنىغا ئوخشاش
بالا تۇغۇپ بېرىشنىلا بىلىدۇ. ئۇ ساڭا يەنە ئوننى تۇغۇپ بېرەر،
شۇلارنىڭ ھەممىسىنى يۇيىدىغان بولسام، قولۇمدىن ئايرىلىپ
قالارمەن.

— بولدى، بولدى ئەمدى، ماڭساڭچۇ!

— گىرگورىي پانتېلېيېۋىچ! سىز ھازىر يېزىدا ھەممىمىز
ئۈچۈن بىرلا كاراكسىز. مېنى قوغلىماي تۇرۇڭ، يىراقتىن بول-
سىمۇ، سىزنىڭ كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان قارا بۇرۇتلىرىنى
كۆرۈۋالاي.

گىرىگورىي كۈلۈپ تاشلىدى - دە، تەرگە پىشقان ماڭلىيىدىن
چېچىنى ئارقىسىغا قايرىدى.

— سەن بالا - قازا ئايال ئىكەنسەن! پېترو سەن بىلەن
قانداق بىللەن ئۆتتىكىنە... سەندىن ھېچنەمە قۇتۇلمايدىغان
ئوخشايدۇ.

— خاتىرجەم بولۇڭ! — دەپ دارىيە مەغرۇرلۇق بىلەن
ماقۇللاپ قويدى - دە، ئاندىن ئويناقلاپ تۇرغان كۆزلىرىنى
يۇمچاقلىتىپ، گىرىگورىيغا يۈگۈرتۈپ تۇرۇپ، بىردىنلا چۆچۈگەن
كىشى بولۇپ، ئۆي تەرەپكە قايرىلىپ قارىدى، — ۋوي، كۆزۈمگە
ئاتالىيە چىققاندەك كۆرۈنۈپ كەتتىغۇ... سېنىڭ ئۇنىمەڭ نىمانچە
كۈنلۈكچىدۇ، بۇنداق قىلىش لايىق ئەمەس! بۈگۈن چۈشلۈك
تاماققا ساڭا بىرلا قېتىم قاراپ قويۇۋىدىم، چىرايى ئۆزگىرىپلا
كەتتى. تۈنۈگۈن ماڭا ياش چوكانلار مۇنداق دىيىشتى: «بۇ قانداق
ھەقىقەت؟ يېزىدا كازاكلار يوق، ئەمما سىلەرنىڭ گىرىشكا ئۆيىگە
بىرنەچچە كۈن تۇرۇشقا كېلىپ، ئايالىنىڭ قېشىدىن چىقمايدىكەن،
خوش، بىز ئۇ چاغدا كۈننى قانداق ئۆتكۈزۈۋىدەنمىز؟ ئۇ گەرچە
ياردىدار بولسىمۇ، بۇرۇنقىغا قارىغاندا يېرىم - ياتىسى ساق قال-
غان بولسىمۇ، بىز ئاشۇ ساق قالغان يېرىمنىڭ ھوزۇر - راھىتى
نى كۆرسەك بولمايدۇ. سەن ئۇنىڭغا ئېيتىپ قوي، كېچىسى تالادا
يۈرمىسۇن، ئۇنداق بولمىغاندا، تۇتۇۋالساق، ئۆزىگە بالا تېپى-
ۋالىدۇ!» مەن ئۇلارغا مۇنداق دىدىم: «ياق، چوكانلىرىم، بىزنىڭ
گىرىشانىڭ پەقەت باشقا يېزىلاردىلا كالتە ئاياقتا ئاقساق يۈر-
دىغان ھۈنرى بار. ئەمما ئۆيىگە كەلگەندە ئاتالىيەنىڭ ئىتىگى-
دىن تۇتۇۋېلىپ بىر قەدەممۇ نېرى سىلجىمايدۇ. بىزنىڭ بۇ
يىگىتىمىز يېقىندىن بۇيان ئەۋلىيا بولۇپ قالدى...»

— ھوي، قانجۇق! — دىدى گىرگورىي ئاچچىقلاشماستىن

كۈلۈپ، — سېنىڭ تىلىڭ، ئاددىسى تاختاي يۇيىدىغان لاتا
ئىكەن!

— نىمە دىسەڭ دەۋەر، بارىم شۇ ... ئەمما سېنىڭ نا-

تاشكاڭ، چىرايلىغىڭ، مەسۇم ئايالڭ ئاخشام سېنى قېشىغا
يولاتىدىمۇ؟ سەن ئىتقا پەقەت شۇنداق قىلىش لازىم، بۇندىن
كېيىن يولدىن چىقمايدىغان بولسەن!

— ھەي، سەنزە مانا بەك ... سەن يولۇڭغا ماڭ، داشكا.

سەن باشقىلارنىڭ ئىشىغا ئارىلىشىۋالما.

— ئارىلىشىۋاتقىنىم يوق. پەقەت سېنىڭ ناتالىيەڭنىڭ

ئەخمەق ئىكەنلىكىنى ئېيتماقچىمەن. ئېرى قايتىپ كەلسە، ئۇ
مايتاتىپ، ئىنچىقلىق قىلىپ، بىر تىيىنلىك پىرەندىكتەك، ساندۇق
نىڭ ئۈستىدە يېتىپتۇ ... مەن بولۇپ قالسام ھازىر كازاكتىن
ۋاز كەچمىگەن بولاتتىم! مېنىڭ فولۇمغا چۈشۈپ قالساڭ ... ساڭا
ئوخشاش باتۇرنى دەھشەتكە سالاتتىم!

دارىيە چىشىنى غۇچۇرلىتىپ قاققلاپ كۈلۈۋەتتى ۋە ھىجىم

يىپ، ئىزا تارتىپ تۇرغان گىرگورىيغا قايرىلىپ قاراپ قوبۇپ،
ئالتۇن سرعسىنى پاقىرىتىپ، ئۆيگە كىرىپ كەتتى.

«قازا تېپىشىڭ سەن ئۈچۈن بەخت بولغان ئىكەن، قېرىند

دىشىم پېترو، — دەپ ئويلىدى كۆڭلى ئېچىلىپ قالغان گىر

گورىي، — بۇ دارىيە ئەمەس، شەيتانغا دەرس بېرىدىغان شەيتان

ئىكەن! بۇ بالا - قازا سېنى مەيلى بالدۇر، مەيلى كەچ بولسۇن،

بەربىر ئۆلتۈرمەي قويماستىن!»

ناخمۇتكىن يېزىسىدا ئەڭ ئاخىرقى چىراقلارمۇ ئۆچكەن
 ئىدى. يېنىك شىۋىرغان نوختاق سۇلارنىڭ يۈزىنى نېپىز مۇز
 يەردىسى بىلەن ياپقان. فەيەردىدۇ يېزىنىڭ چەت بىر يېرىدە،
 ئوتلاقنىڭ ئىزىدا كېچىكىپ قالغان تۇرنىلار بۇلتۇرقى ئېگىز-
 نىڭ ئۈستىگە فونۇپ قېلىش ئۈچۈن چۈشكەن ئىدى. ئۇلارنىڭ
 ۋەزىنى، ھارەتى قاقىرلاشلىرىنى شەرقىي شىمالدىن سوققان مەيىن
 شامال يېزىغا ئۇچۇرۇپ كېلەتتى. ئاشۇ قاقىرلىغان ئاۋاز ئاپرىل
 كېچىسىنىڭ جىمجىتلىقىنى نازۇك روشەن تۇس بىلەن ئالايىتەن
 كۈچەيتەتتى. باغلارنىڭ ئىچىنى قېلىن سايە قاپلىغان؛ قەيەردىدۇ
 كالا مۆرەيتتى، كېيىن ھەممە جىمىپ قالدى. يېرىم سائەتچە
 ئەتراپ جىمجىت سۈكۈناتقا چۆمدى، بۇ سۈكۈناتنى پەقەت كېچى-
 سىمۇ ئۇچقان غورىلايلارنىڭ بىر - بىرىنى سېغىنغان قىچقىرىشلىرى
 ۋە سان - ساناقسىز ئۆدەكلەرنىڭ غۇيۇلدىغان زىل قانات ئاۋازىنى
 ئاندا - ساندا بۇزۇپ تۇراتتى: توپ - توپ ئۇچقان ئۆدەكلەر
 تاشقىنلاپ تۇرغان دوننىڭ بىويىدىكى كەڭ سۇ باسقان چىمەنزار-
 لىققا يېتىۋېلىشقا ئالدىرشاتتى... شۇندىن كېيىن چەتتىكى
 كوچىدا ئادەملەرنىڭ ئاۋازى چاڭلىداشقا باشلىدى، تاماكا ئوتى
 قىزىرىپ ياناتتى، ئاتنىڭ خىقىرىغىنى، مۇز قاتقان لاينىڭ ئات
 تۇياقلىرى ئاستىدا چاراسلاپ سۇنغىنى ئاڭلاندى، بۇلار يېزىغا قايت-
 قان چاراسچىلار بولۇپ، بۇ يېزىدا 6 - مۇستەقىل بىرىگادىنىڭ

ئەركىۋىدىكى قوزغىلاڭچى كازاكلارنىڭ ئىككى بۆلۈمىنى تۇرانتىغا
 كازاكلار چەتتىكى ئۆيىنىڭ ھويلىسىغا ئورۇنلاشتى؛ ئۇلار گۇرۇڭ -
 گۇرۇڭ سۆزلىشىپ، ھويلا ئوتتۇرىسىدىكى تاشلاندىق چانىلارغا
 ئاتلىرىنى باغلاپ، يەم - خەشەك سېلىپ بەردى. بىرسى خىرىك
 داق بوم ئاۋاز بىلەن بىر ئۇسۇلنىڭ ناخشىسىنى باشلاپ، ھەر
 بىر سۆزىنى دەل چىقىرىشقا تىرىشىپ، ھارغىن ۋە ئاستا ئېيتىشقا
 باشلىدى:

يۇرۇپ باقتىم مىسىلداق،
 مەن سىلىق قەدەم تاشلاپ.
 كونا ئىشقىم بويىچە
 قىز بىلەن چاخچاق باشلاپ.

شۇ ئاندا كۆيگە جۆر بولغان جۇشقۇن ئىنچىكە ئاۋاز، گۇ -
 دۇڭلاپ چىقۇۋاتقان ئاۋازنىڭ ئۈستىدىن پەرۋاز فىلىدى - دە، شا -
 دىمان چاڭلىداپ، مۇنۇ كۆيىنى باشلىدى:

قىزغا چاخچاق ياقىمىدى،
 تەستىگىگە بىر سالىدى.
 شۇ كازاڭلىق يۈرىگىم
 لاپ قىلىپلا ئوت ئالدى.

ناخشىغا يەنە بىرنەچچە بوم ئاۋاز قوشۇلۇپ، سۈرئەت
 تېزلىتىلدى، جانلىنىپ كەتتى، شۇنىڭ بىلەن ئىنچىكە جۆر ئاۋاز
 يۇقۇرى پەللىگە كۆتىرىلىپ، ئۆزىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى - دە،
 ئەمدى جۇشقۇن، يېقىملىق كۈيلەشكە باشلىدى:

ئوڭ بىلەكنى تۇمۇردۇم،
 قىز قۇلمىدىن بىر ئۆيتۇم.
 ئېچ، قىز تۇرار ئارازلاپ.
 چوغدەك يۈزى لاۋۇلداپ.
 شۇندا يىغلاپ ئاچار سۆز:
 «قانداق يارسەن ۋاپاسىز،
 دۆيگەن قىزىڭ يەتتىكەن،
 سەككىزىنچىسى — تۈل ئىكەن،
 توققۇزىنچى — خوتۇنۇڭ،
 ئونىنچىسى مەن بولدۇم!...»

شامال تۈگمىنىڭ نېرىسىدا قاراۋۇللۇقتا تۇرغان كازاكلار
 شۇندىگەر قىلىنغان ئېتىزلاردىكى تۇرنىلارنىڭ قاقىرلىشىنى، ھەم كا-
 زاكلارنىڭ ناخشىسىنى، ھەم قاپ - قاراڭغۇ تۈنىدىكى ياۋا ئۆدەك-
 لەر قاناتلىرىدىن چىققان ئۇشقۇرت ئاۋازىنى ئاڭلاپ تۇراتتى. كې-
 چىدە توڭ قاتقان سوغاق يەردە يېتىش ئۇلارغا زېرىكىشلىك ئىدى.
 نە تاماكا چېكىشكە، نە سۆزلىشىشكە بولمايتتى، نە يۈرۈپ ئىسسى-
 نىۋېلىشقا ياكى مۇشتى بىلەن ھورداپ ئىسسىنىۋېلىشقا بولمايتتى.
 بۇلتۇرقى ئاپتاپپەرەس شادىلىرىنىڭ ئارىسىدا ياتقىن - دە، شۇ
 يەردە يېتىپ تۇرۇپ، چەكسىز كەتكەن قاپ - قاراڭغۇ دالىغا قارا،
 قۇلغىڭنى يەرگە يېتىپ، ئەتراپقا قۇلاق سال، ئون قەدەم نېرىدا
 ھېچنىمە كۆزگە كۆرۈنمەيدۇ. ئەمما ئاپرېل كېچىسى شىتېر - شىتېرغا
 شۇنچىلىك بايىكى، قاراڭغۇدا گۇمانلىق تاۋۇشلار شۇنچە كۆپ كېلىدۇكى،

بۇلارنىڭ ھەرقاندىغى ئەشەش تۇغدۇرۇدۇ: «قىزىل ئارمىيە چارلىغۇچىلىرى كېلىۋاتقان بولمىسۇن، ئۆمىلەۋاتقان بولمىسۇن؟» — دەپ قۇلىغىنى دىڭ تۇتسەن. يىراقتىن قاراسىدە قوراي سۇن خاندەك قىلدۇ، بىرسىنىڭ قىسىلىپ تۇرۇپ نەپەس ئالغانلىغى ئاڭلانغاندەك قىلدۇ... ۋىپرەۋكىن ئىسىملىك ياش بىر كازاك جىدە دىلەشكەنلىكتىن، كۆزىگە كەلگەن ياشنى پەلىيى بىلەن ئېرتىپ تۇرۇپ، يېنىدىكى كازاكنى جەينىگى بىلەن تۇرتىدۇ، بۇ كازاك كۆن ئوقدانى بېشىغا قويۇپ، تۈگۈلۈپ يېتىپ ئۈگدەۋاتاتتى؛ ياپون ئوقدانى قوۋۇرغىسىغا پاتىسمۇ، ئۇ ئەپلىكرەك يېتىشقا ھورۇنلۇق قىلدۇ؛ مەھكەم ئورلىۋالغان شىنېلىنىڭ ئىچىگە كەچكى سوغاق ھاۋا كىرگۈزۈشنى خالىمايدۇ، قورايىنىڭ شىتىرلىشى ۋە بىرسىنىڭ پۇشۇلدىشى كۈچىيدۇ — دە، تۇيۇقسىز نەق ئاشۇ ۋىپرەۋكىنىڭ قېشىدىلا بىر ئۇن ئاڭلىنىدۇ. ئۇ جەينىگىنى يەرگە تىرەپ، ئورنىدىن سەل كۆتىرىلىدۇ — دە، توقۇلما بولۇپ كەتكەن قورايىلارنىڭ ئارىسىدىن ھەيرانلىق بىلەن قاراپ، يوغان بىر كىرىپىنىڭ شەكلى — تۇرقىنى تەسلىكتە پەرق ئېتىدۇ. كىرىپە كىچىككەنە چوشقا تۇمشۇغىنى تۆۋەن سېلىپ، پۇشۇلداپ ۋە تىكەنلىك دۈمبىسى بىلەن قۇرۇپ قالغان قورايىلارنىڭ پايسىنى جىجىپ، چاشقاننىڭ ئىزى بىلەن ئالدىراش ئالغا ئىلگىرىلەپ بارىدۇ، توستاتتىن ئۇ ئۆزىدىن بىر نەچچە قەدەم نېرىدا دۈشمەندەك بىر نەرسىنىڭ بارلىغىنى سېزىدۇ. دە، بېشىنى كۆتىرىپ، ئۆزىگە قاراپ تۇرغان بىر ئادەمنى كۆرىدۇ. ئادەم «ئۇھ» دەپ يېنىك بىر نەپەس ئېلىپ پىچىرلايدۇ:

— ھوي ھارامزەدە، ئادەمنى تازا قورقۇتتىغۇ...

كىرىپە بولسا بېشىنى چاپسانلىق بىلەن يوشۇرۇپ، پۇتلىرىنى ئىچىگە تىقىۋالىدۇ، ئاندىن بىر مىنۇتچە تۈگۈلۈپ يېتىۋالىدۇ.

شۇندىن كېيىن ئاستا ئۆزىنى رۇسلاپ، ئايىغىنى سوغاق يەرگە تەگ كۆزدى ۋە ئاپتاپپەرەسنىڭ شادىلىرىغا سوقۇلۇپ، چىرىگەن يۆگە مەچلەرنىڭ قۇرۇق غازاڭلىرىغا چۆمكىلىپ سىپ - سىلىق كۈل رەڭ پومزەكتەك يۇمۇلاشقا باشلايدۇ. ئاندىن يەنە سۈكۈنات باشلىنىدۇ، كېچە خۇددى چۆچەكتە تەسۋىرلەنگەندەك...

يېزىدا خوراز 2 - قېتىم قىچقاردى، ئاسمان سۈزۈلدى، شالاڭ بۇلۇت پەردىسىنىڭ ئارىسىدىن دەسلەپكى يۇلتۇزلار كۆرۈندى، ئاندىن كېيىن شامال بۇلۇتنى توزغىتىۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن سان - ساناقسىز ئالتۇن كۆزلىرى بىلەن چىمىرلاپ يەرگە قارىدى. مانا دەل شۇ چاغدا ۋېپرەژكىن ئالدى تەرەپتىن ئاتنىڭ ئېنىق قەدەم ئاۋازىنى، قورايىنىڭ قاسىرلىغىنىنى، قانداقتۇ مېتالنىڭ جىرىڭلىغىنىنى، بىر ئازدىن كېيىن ئىگەرنىڭ غىچىرلىغىنىنى ئاڭلىدى، قالغان كازاكلارمۇ ئاڭلاشتى، بارماقلار مېلىتىقنىڭ تەپكىسىگە قويۇلدى.

— تەييارلان! — دېدى پىچىرلاپ ۋىزۋوت كوماندىرىنىڭ ياردەمچىسى.

يۇلتۇزلۇق ئاسماننىڭ ھاۋا بوشلۇقىدا بىر ئاتلىق ئەسكەر - نىڭ گويا قايچىدا قىيىپ چىقارغاندەك خىرە فىگورىسى پەيدا بولدى. بىرسى يېزىغا قاراپ ئېتىنى ئاستا چامدىتىپ كېلىۋاتاتتى.

— توخ - ۱ - ۱! كېلىۋاتقان كىم؟ رۇخسەت قەغىزىڭ بارمۇ؟

كازاكلار ئېتىشقا ھازىرلىنىپ، دۈرىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇش تى. ئاتلىق ئادەم توختاپ، ئىككى قولىنى كۆتەردى.

— يولداشلار، ئاتماڭلار!

— رۇخسەت قەغىزىڭ بارمۇ؟

— يولداشلار!...

— قەغىزىڭ بارمۇ؟ ۋىز - ۋو - ت...

— توختاپ تۇرۇڭلار!... مەن يالغۇز... تەسلىم بولىمەن!...

— توختاپ تۇرۇڭلار، بۇرادەرلەر! ئاتماڭلار!... تىرىك

تۇتۇۋالايى!...

ۋىزۋوت كوماندىرىنىڭ ياردەمچىسى ئاتلىقنىڭ قېشىغا يۈگۈ-

رۇپ باردى، ۋىپرەژكىن ئاتنىڭ تىزگىنىدىن تۇتتى، ئاتلىق بىر پۇتىنى ئىگەردىن ئارتىلدۇرۇپ، پەسكە چۈشتى.

— سەن نىمە ئادەم؟ قىزىل ئارمىيىمۇ؟ ھەئە، بۇرادەرلەر،

ئەق شۇ ئىكەن! ئەنە پاپاخىدا يۇلتۇزى تۇرۇپتۇ. قولغا چۈش-
تۇ - ئۇ - مۇ!...

ئاتلىق پۇتلىرىنى سىلاپ كېرىلدۈرۈپ، ئەمدى خاتىرجەملىك

بىلەن سۆزلىدى:

— مېنى باشلىغىڭلارنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىڭلار. ئۇنىڭغا

يەتكۈزىدىغان ئىنتايىن مۇھىم بىر خەۋەر بار، مەن، سېردوب پولىكىنىڭ كوماندىرىمەن، بۇيەرگە مۇزاكىرە ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن كەلدىم.

— كوماندىر؟... ئۆلتۈرۈش كېرەك بۇ گېزەندىنى، بۇرادەر-

لەر! لۇكا، بۇياققا تۇرغىنا، مەن ئۇنى ھازىر...

— يولداشلار، مېنى قاچاندا ئۆلتۈرسەڭلار بولۇۋېرىدۇ، ئەمما

مەن ئالدى بىلەن كوماندىرىڭلارغا نىمە ئۈچۈن كەلگەنلىگىمنى

ئېيتىۋالاي، تەكرارلاپ ئېيتىمەن؛ ناھايىتى مۇھىم بىرىش بىلەن

كەلدىم، ئەگەر مېنى قېچىپ كېتەرمىكىن دەپ قورقساڭلار، مەرھەمەت

قىلىپ، ھەممە قوراللىقنى ئېلىۋېلىڭلار...
قىزىل كوماندىر ئوفىتسېرلىك يەلكە تاسمىلىرىنى يېشىشكە
باشلىدى.

— يەش! يەش! — دەپ ئالدىراتتى ئۇنى كازاكلارنىڭ
بىرسى.

يېشىۋېلىنغان ناگان بىلەن قىلىچ مۇئاۋىن ۋىزۋوت كومان-
دىرىنىڭ قولىغا ئۆتتى.

— سېردوب كوماندىرىنى ئاقتۇرۇڭلار! — دەپ بۇيرۇق
قىلدى ئۇ قىزىل كوماندىرىنىڭ ئېتىغا مىنىۋېلىپ.

قولىغا چۈشكەن ئەسەرنى بىر قۇر ئاقتۇرۇشتى، مۇئاۋىن ۋىزۋوت
كوماندىرى بىلەن كازاك ۋىپرەڭكىن ئىككىسى ئۇنى يېزىغا ھەي-
دەپ ماڭدى. ئەسەر پىيادە يۈردى، ئاۋستىرىيە كارابىن مىلتىقىنى
يانتۇ تۇتۇۋالغان ۋىپرەڭكىن ئۇنىڭ يېنىدا ماڭدى. خۇرسەن
بولغان مۇئاۋىن ۋىزۋوت كوماندىرى ئات ئۈستىدە ئارقىدا كېلەتتى.
ئون مىنۇتچە ئۈنچىقماي يۈرۈشتى. مۇھاپىزەت ئاستىدىكى
ئادەم پات - پات توختاپ، شامالدا ئۆچۈپ قېلىۋاتقان سەرەڭ-
گىسىنى شىنېلىنىڭ پېشى بىلەن توساپ تاماكا تۇتاشتۇراتتى.
ئىسىل تاماكىنىڭ خۇش پۇرىغى ۋىپرەڭكىننىڭ نەپەسنى
تاقىلىتاتتى.

— ماڭا بىر تال بەرسەڭچۇ، — دەپ سورىدى ئۇ.

— خوپ، بولىدۇ!

ۋىپرەڭكىن ئىچى پاپىروسقا لىق تولغان كۆن تاماكا قۇ-
تىسىدىن بىر تال پاپىروسنى ئالدى - دە، تاماكا قۇتىسىنى ئۆز-
نىڭ يانچۇغىغا سالدى. سېردوب كوماندىرى بولسا غىڭ قىل-
مىدى، ئەمما كۆپ ئۆتمەي، يېزىغا كىرگەن چاغدا، سورىدى:

— مېنى نەگە ئېلىپ كېتىۋاتىسىلەر؟

— بارغاندا بىلىسەن.

— ھەر ھالدا بىلىپ باقسامچۇ؟

— بۆلۈنمە كوماندىرىنىڭ قېشىغا.

— مېنى بىرىگادا كوماندىرى بوگاتىرېۋنىڭ قېشىغا ئېلىپ

بېرىڭلار.

— بۇ يەردە ئۇنداق ئادەم يوق.

— نېمىشقا يوق ئىكەن؟ تۈنۈگۈن ئۇنىڭ باخمۇتكىنىغا

ئۆز شىتابى بىلەن كەلگەنلىكىدىن مېنىڭ خەۋىرىم بار، ھازىر
ئۇ مەشەدە.

— بۇنىڭدىن بىزنىڭ خەۋىرىمىز يوق.

— مەيلى، بوپتۇلا، يولداشلار! بۇ ئىش ماڭا مەلۇم، سىلەر—

گە مەلۇم ئەمەسكەن ... بۇ ھەربى مەخپىيەت ئەمەسقۇ، بولۇپمۇ
بۇ سىلەرنىڭ دۈشمەنلىرىڭلارغا مەلۇم بولۇپ بولغان نەرسە.

— ماڭە، ماڭ!

— مېڭىۋاتىمەنغۇ. ئەمما مېنى بوگاتىرېۋنىڭ قېشىغا ئېـ

لىپ بېرىڭلار.

— ئۇنۇڭنى ئۇچۇر! ھەربى نىزام بويىچە، ماڭا سەن بىلەن

سۆزلىشىشكە رۇخسەت قىلىنمىغان.

— خوش، تاماكا قۇتىسىنى ئېلىۋېلىش ھەربى نىزام بويىـ

چە رۇخسەت قىلىنغانمۇ؟

— بۇنداق ئىشلار بولىدىغۇ! ماڭ، ماڭ، تېلىڭنى تارت،

ئۇنداق بولمىغاندا، ھازىرلا شىنېلىڭنى سالدۇرۇۋالسىەن، قارا، تېـ

خى، ئاچچىقى بار نېمىكەن بۇ!

بۆلۈنمە باشلىغىنى مېدىرلىتىپ تەسلىكتە ئويغىتىشتى، ئۇ

مۇشتى بىلەن ئۇزاققىچە كۆزلىرىنى ئۇۋىلىدى، ئەسنىدى، چىرايىنى پۇرۇشتۇردى ۋە خوشاللىقتىن گۈل قەقەلىرى ئېچىلىپ كەتكەن مۇ-
ئاۋىن ۋىزۋوت باشلىغىنىڭ ئۆزىگە نىمە دىگەنلىگىنى ھېچ ئاڭغىم
زالماي قالدى.

— كىم دىدىڭ؟ سېردوب پولكىنىڭ كوماندىرى؟ يالغان
سۆزلەۋاتقىنىڭ يوقمۇ؟ ھۆججەتلىرىڭنى چىقار.

بىر نەچچە مىنۇتتىن كېيىن ئۇ قىزىل كوماندىر بىلەن
بىللە بىرىگادا باشلىغى بوگاتىرېۋ تۇرغان ئۆيگە كەلدى. بوگاتىرېۋ
سېردوب پولكى كوماندىرىنىڭ قولىغا چۈشكەنلىگىنى ۋە بۇ يەرگە
ئېلىپ كېلىنگەنلىگىنى ئاڭلا - ئاڭلىماستىنلا چاچراپ ئورنىدىن
تۇردى. ئۇ شالۋۇرىنىڭ تۈگمىسىنى ئېتىپ، سېمىز مۇرىسىگە ئاس-
ما باغلارنى تارتتى، شۇنىڭ بىلەن 5 - شىشلىك چىراقنى ياق-
تى - دە، شۇنىڭ بىلەن ئىشكىنىڭ تۈۋىدە قەددىنى رۇسلاپ تىك
تۇرغان قىزىل كوماندىردىن سورىدى:

— سىز سېردوب پولكىنىڭ كوماندىرىمۇ؟

— ھەئە، مەن سېردوب پولكىنىڭ كوماندىرى ۋورونوۋىسكى
بولمەن.

— ئولتۇرۇڭ.

— تەشەككۈر ئېيتىمەن سىزگە.

— سىزنى قانداق قىلىپ... قانداق شارائىتتا قولىغا

چۈشۈرۈشتى؟

— مەن سىزنىڭ قېشىڭىزغا ئۆزەم كېلىۋاتاتتىم. مەن سىز

بىلەن يەككە سۆزلىشىشىم لازىم ئىدى. بۇيرۇق بەرسىڭىز، باشقى-
لار چىقىپ تۇرسا.

بوگاتىرېۋ قول ئىشارىسى قىلىۋىدى، قىزىل كوماندىر بىلەن

بىللە كەلگەن بۇلۇنمە باشلىغۇمۇ، ھاڭ - تاڭ بولۇپ ئاغرىنى چىقىپ تۇرغان مەللە ساقال كونا ئېتىقاتچى ئۆي ئىگىسىمۇ چىقىپ كېتىشتى. بوگاتىرېۋ پاكىز قىرىلغان، تاۋۇزدەك يۇپ - يۇمۇلاق، قوڭۇر بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ. كىرىلىشپ كەتكەن ئىچ كۆيىنكى بىلەنلا شىرەنىڭ قېشىغا ئولتۇردى. ئۇنىڭ ئىككى مەڭزى ئۇيغۇن دىن ئىشىشىغان، ئەپسىز يېتىپ قالغانلىقتىن، يول - يول قىزىل ئىز پەيدا بولغان يۈزىدە سىپايى بىر قىزىقىش ئىپادىسى بىلىنىپ تۇراتتى.

ۋورونوۋىسكى ئوتتۇرا بوي، گەۋدىلىك ئادەم بولۇپ، بەدەن ئىگە چىپىمە كەلگەن شىنپىلىنىڭ ئۈستىگە ئوفىتسېرلىك تاسما باغلارنى تارتىۋالغان ئىدى، ئۇ تۈپ - تۈز يەللىكىسىنى كېرىپ ئولتۇردى، قىزىق قارا بۇرۇتى ئاستىدا تەبەسسۇم جىلۋىلەندى.

— ئىشىنىمەنكى، بىر ئوفىتسېر بىلەن سۆزلىشىش شەرت پىگە ئىگە بولۇۋاتقان دۇرۇمەن؟ ئالدى بىلەن ئۆزەم توغرىلىق بىر-ئىككى سۆز ئېيتىشقا رۇخسەت قىلىڭ، ئۇندىن كېيىن نىمە ۋەزىپە بىلەن سىزنىڭ قېشىڭىزغا كەلگەنلىگىم توغرىلىق ئېيتىپ ئۆتەرمەن... ئۆتمۈشتە مېنىڭ تېگى - تەكتىم ئاق سۆڭەك بولۇپ، چار ئارمىيىسىدە شتابىس - كاپىتان ئىدىم. گېرمان بىلەن بولغان سوقۇش يىللىرىدا 117 - لىۋبومىر پىيادىلەر پولكىدا خىزمەت قىلىدىم. 1918 - يىلى سوۋېت ھۆكۈمىتى چىقارغان پەرمانغا بىنائەن كادىر ئوفىتسېر سۈپىتىدە ھەربى خىزمەتكە تارتىلدىم. ھازىرقى ۋاقىتتا، مانا ئۆزىڭىزگە مەلۇم بولغىنىدەك، قىزىل ئارمىيە دە سېردوب پولكىغا قوماندانلىق قىلىۋاتىمەن. قىزىل ئارمىيە سېپىدە بولغان مەزگىلدە مەن ئۇزاقتىن-بۇيان سىزىلەر تەرەپكە... بولشېۋىكلەر بىلەن كۆرەش قىلغۇچىلار تەرەپىگە ئۆتۈش ئۈچۈن پۇرسەت

سەت ئىزلەپ يۈردۈم.

— سىزنىڭ پۇرسەت ئىزلىگىنىڭىزگە خېلى ئۇزۇن بولغان ئىكەن — دە، جانابى شىتابىس كاپىتان...

— ھە، ئەلۋەتتە، ئەمما مەن رۇسىيە ئالدىدىكى گۇنايمىنى يۇيۇشنى خالىغان ئىدىم، شۇڭا ئۆزەملا ئۆتۈپ كېتىش بىلەنلا قالماستىن (بۇنداق بولغاندا ئاللىقاچان ئەمەلگە ئاشۇرۇلغانمۇ بولاتتى)، بەلكى ئۆزەم بىلەن بىللە قىزىل ئارمىيە قىسمىنى، ئەلۋەتتە شۇلار ئىچىدىكى كوممۇنىستلارغا ئالدىنىپ، قېرىنداشلارنى قىرغىن قىلىدىغان ئۇرۇشقا تارتىلغان ئەڭ ساغلام ئېلېمېنتلارنىمۇ ئالغاچ كېتىشنى خالىدىم، — سابىق شىتابىس — كاپىتان ۋورونوۋىسكى قىسقى سۈر كۆزلىرى بىلەن بوگاتىرېۋغا قاراپ، ئۇنىڭ ئىشەنچىمەنلىك بىلەن كۈلۈمسىرىگەنلىكىنى بايقىغاندىن كېيىن بويىغا يەتكەن قىز بالىغا ئوخشاش قىزىرىپ كەتتى — دە، ئالدىراپ سۆزلەپ كەتتى، — تەبىئىكى، جانابى بوگاتىرېۋ سىز ماڭا ۋە مېنىڭ سۆزلىرىمگە مەلۇم دەرىجىدە ئىشەنمەسلىكىڭىز مۇمكىن ... سىزنىڭ ئورنىڭىزدا مەن بولغىنىمدا، روشەنكى، مەنمۇ شۇنداق تۇيغۇدا بولغان بولاتتىم. بۇنى سىزگە پاكىتلار بىلەن ... ئاغدۇرۇپ بولماس پاكىتلار بىلەن ئىسپاتلاشقا ماڭا رۇخسەت قىلىڭ ...

ئۇ شىنېلىنىڭ پېشىنى قايرىپ، ماشىنىنىڭ شىمىنىڭ يانچۇغىدىن قەلەم تۇراشنى ئالدى، ئاندىن مۇرىسىدىكى تاسما باغلىرى غىچىرىلىغىچە، پەسكە ئىگىشتى — دە، شىنېلىنىڭ زىچ تىكىلگەن پەۋازىنى ئاۋايلاپ سۆكۈشكە باشلىدى. بىر مىنۇت ئۆتكەندىن كېيىن پەۋازىنىڭ سۆكۈلگەن يېرىدىن سارغىيىپ كەتكەن قەغەز-لەرنى ۋە كىچىككىنە بىر سۈرەتنى ئالدى.

بوغاتىرېۋ ھۆججەتلەرنى دىققەت بىلەن ئوقۇپ چىقتى.
 بۇ قەغەزلەرنىڭ بىرىدە مۇنۇلار تەستىق قىلىنغان ئىدى: «بۇ
 قەغەزنى كۆرسەتكۈچى راستىنلا 117 - ليۇبومىر پىيادىلەر پول
 كىنىڭ پورۇچىكى ۋورونوۋىسكى بولۇپ، داۋالىنىپ بولغاندىن كې
 يىن ئۆزىنىڭ تۇرىدىغان يېرى - سىمولىنىسكى ئۆلكىسىگە ئىككى
 ھەپتىلىك ئوتپوسىغا بارىدۇ.» گۇۋانامىگە 14 - سېنر پىيادىلەر
 دىۋىزىيىسىگە قاراشلىق 8 - دالا دوختۇرخانىسىنىڭ تامغىسى بېسىلغان
 بولۇپ، باش دوختۇر قول قويغان ئىكەن. ۋورونوۋىسكى نامىدا
 يېزىلغان باشقا ھۆججەتلەردە ۋورونوۋىسكىنىڭ راستىنلا ئوفىتىسىز
 بولغانلىقى شۈبھىسىز دەپ قەيت قىلىنغان، گۇۋانامىگە چاپلانغان
 سۈرەتتىن ياش پودپورۇچىك ۋورونوۋىسكىنىڭ بىر - بىرىگە يېت
 قىن ئورۇنلاشقان شات كۆزلىرى بوغاتىرېۋغا قاراپ تۇراتتى. ماش
 رەڭ ئالىپتە كالتە كەمزۇلى ئۈستىدە ئوفىتىسىرلىك گېئورگى
 كرىپست مېدالى ۋالىدايتى ۋە كىرىسىز ئاپپاق پاگونلىرى پودپو-
 رۇچىكىنىڭ قارا قۇمچاق مەڭزىنى، قارا بۇرۇتىنى تېخىمۇ ياققال
 قارايتىپ كۆرسىتەتتى.

— خوش، بۇنىڭ بىلەن نىمە دىمەكچىسىز؟ — دەپ سو-
 رىدى بوغاتىرېۋ.

— مەن سىزگە شۇنى مەلۇم قىلىش ئۈچۈن كەلدىمكى،
 مەن ۋە مېنىڭ ياردەمچىم سابىق پورۇچىك ۋولكوف ئىككىمىز بىر-
 لىكتە قىزىل ئەسكەرلەرنى گەپكە كۆندۈردۇق، سېردوب پولكىنىڭ
 پۈتۈن تەركىۋى (كوممۇنىستلار، ئەلۋەتتە، بۇنىڭ ئىچىدە ئەمەس)
 خالىغان مىنۇتتا سىزلەر تەرەپكە ئۆتۈشكە تەييار. قىزىل ئارمىيە
 نىڭ دىيەرلىك ھەممىسى ساراتوف ئۆلكىسى بىلەن سامارا ئۆلكى-
 سىنىڭ دىخانىلىرى. ئۇلار بولشېۋىكلەر بىلەن ئۇرۇشۇشقا قوشۇل

دى. بىز پولىگنىڭ سىزىلەرگە تەسلىم بولۇش شەرتلىرى توغرىلىق ھازىرلا كېلىشىم تۈزۈشىمىز لازىم. پولىك ھازىر ئۇست - خوپېرىس كايادا تۇرۇپتۇ، ئۇنىڭدا 1200 چە مىللىتىلىق كىشى بار، پارتىيە ياچېيكىسىدا 38 ئادەم، يەنە ئۇنىڭغا قوشىمچە 30 يەرلىك كوممۇنىستلاردىن تەركىپ تاپقان بىر ۋىزۇوت بار. پولىكقا بېرىلگەن توپ - زەمبىرەكلەرنى قولغا چۈشۈرۈۋالىمىز، ئەمما زەمبىرەكچىلىرىنى بەلكىم يوقىتىشقا توغرا كېلەر، چۈنكى بۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىگى كوممۇنىستلار. مېنىڭ قول ئاستىدىكى قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ ئارىسىدا ئاتىلىرىنىڭ ئاشلىق سېلىغىدىن تارتىۋاتقان ئېغىرچىلىغى تۈپەيلى ئارازلىق دولقۇنى كېتىۋاتىدۇ. بىز مۇشۇ ئەھۋالدىن پايدىلىنىپ، ئۇلارنى كازاكلار تەرەپكە... يەنى سىلەرگە ئۆتۈشكە مايىل قىلدۇق. مېنىڭ سولداقلىرىمدا بىر ئەندىشە بار، ئۇ بولسىمۇ، پولىك سىلەرگە تەسلىم بولغاندا بىزنىڭ ئۈستىمىزدىن زورلۇق - زومبۇلۇق يۈرگۈزۈلەرمۇ - يوق، دەيدىغان ئەندىشە... مانا مۇشۇ مەنىلە توغرىلىق (بۇ، ئەلۋەتتە، ئايرىم بىر ھال، شۇنداق بولسىمۇ...) مەن سىز بىلەن بىر كېلىشىمگە كېلىشىم كېرەك.

— قانداق زورلۇق - زومبۇلۇق بولۇشى مۇمكىن؟

— مەسىلەن، ئادەم ئۆلتۈرۈش، بۇلاش - تالاش...

— ياق، ئۇنىڭغا يول قويمايمىز!

— يەنە بىر ئىش: سولداقلىرىمىزنىڭ قاتتىق تۇرىدىغىنى

نى — سېردوب پولىكى ئۆز تەركىۋىنى ئاۋالقى پېتىچە ساقلاپ

قالسا ۋە بولۇپۋىكىلەرگە قارشى سىزىلەر بىلەن بىرلىكتە تۇرۇش

ئېلىپ بارساق، ئەمما مۇستەقىل جەڭگىۋار بىرلىك بولۇپ تۇرۇ-

ۋەرسە دېگەندىن ئىبارەت.

— بۇنى مەن سىزگە ئېيتسام ...

— بىلىمەن! بىلىمەن! بۇ توغرىدا سىز ئالى قوماندانىلىق

خىزمىتى بىلەن ئالاقىلىشىپ، ئاندىن سىزگە ئۇچۇرىنى بېرىشىمىزغۇ دەيمەن.

— ھەئە، مەن ۋېشكىغا خەۋەر قىلىشىم كېرەك.

— كەچۈرىسىز، مېنىڭ ۋاقتىم بەك ئاز، ئەگەر مەن بىر

سائەت كېچىكىپ قالسام، ئۇ چاغدا يولك كومىسسارى

مېنىڭ يوقلۇغۇمنى بايقاپ قېلىشى مۇمكىن، بىز ئالدى بىلەن

يولكىنىڭ سىزىلەرگە تەسلىم بولۇش شەرتلىرى توغرىلىق كېلىشىۋال

ساقلىشىمىز دەيمەن، سىزنىڭ قوماندانلىقىڭىز نىمە قارارغا كەلگەن

لىكىنى ماڭا تېزىرەك خەۋەر قىلارسىز. يولكىنى دۈنپىتىشقا يۆتكەش

مۇمكىن ياكى يېڭى قوشۇمچە كۈچ ئەۋەتىش مۇمكىن، شۇنداق

قىلىپ ...

— خوپ، مەن ھازىرلا ۋېشكىغا ئاتلىق چاپارمەن

ئەۋەتەي.

— ئەمدى يەنە بىر گەپ: سىز گازاكلىرىڭىزغا بۇيرۇق قىل

سىڭىز، مېنىڭ قورال - ياراقلارنى قايىتۇرۇپ بەرسە، مېنى يال

غۇز قورالسىزلا ئۆتۈرۈپلا قالماستىن، — ۋورونوۋسكى سىلىق سۆز -

لەۋاتقان گېپىنى ئۆزۈپ، بىر ئاز خىجىل بولغاندەك كۈلۈمسىرەپ

قويدى، — بەلكى تاماكا قۇتامنىمۇ ... ئېلىشتى. بۇ، ئەلۋەتتە،

ئەرزىمەس بىر نەرسە، لېكىن تاماكا قۇتىسى ماڭا ئاتىدىن قالغان

مىراس سۈپىتىدە قىممەتلىك نەرسە ...

— ھەممە نەرسە سىزگە قايتۇرۇلىدۇ، ۋېشكىدىن جاۋاپ

ئالغان چاغدا سىزگە قانداق خەۋەر قىلىش كېرەك؟

— سىزنىڭ بۇ يەرگە، باخۇتكىغا، ئىككى كۈندىن كېيىن

بىر ئايال ئۈست - خوپېرسكايا دىن كېلىدۇ. پارول ... خوپ، ما -
قۇل، «بىرلىشىش» بولسۇن. شۇ ئايالدىن سىز خەۋىرىنى بېرە -
سىز، ئەلۋەتتە، ئېغىزچە ...

×

×

يېرىم سائەتتىن كېيىن ماكسا يېۋ بۆلۈنمىسىنىڭ كازاكتى
رىدىن بىرسى ئېتىنى شامال دەك چاپتۇرۇپ، غەرىپكە، ۋېشېنسكا -
ياغا قاراپ يول ئالدى ...

ئەتىسى كودىنوفنىڭ شەخسى چاپارمىنى باخمۇتكىنىغا كېلىپ،
پىرىگادا كوماندىرى تۇرىدىغان ئۆيىنى ئىزلەپ تاپتى - دە، ئېتىنى
پاغلىماستىنلا تۆپكە كىرىپ، گىرىگورىي، بوگاتىرېۋغا، ئۈستىگە: «ئىن
تايمىن تېز، قەتئى مەخپى» دەپ يېزىلغان بىر قەغەز خالىتىنى تاپ
شۇردى. بوگاتىرېۋ ناھايىتى ئالدىراشلىق بىلەن سۇرغۇچ پېچەت
نى بۇزدى، يۇقۇرقى دۈن ئۆكرۇگ سوۋېتىنىڭ ئىش قەغەزىگە
كودىنوف ئۆز قولى بىلەن ئارىسىنى ئوچۇق قىلىپ مۇنۇلارنى ياز -
غان ئىدى!

«سالامەتلىكىڭ ياخشىمۇ، بوگاتىرېۋ؟ ئىنتايىن خوشال قىل -
لىدىغان بىر خۇش خەۋەر، سېردوبلۇقلار بىلەن مۇزاكىرە ئېلىپ بې -
رىش ئۈچۈن سېنى ۋەكىل قىلدۇق، قانداق قىلىپ بولىمىسۇن ئۇلارنى
تەسلىم بولۇشقا كۆندۈرۈش كېرەك. مېنىڭ تەكلىۋىم شۇكى، سەن
ئۇلارنىڭ قويغان تەلەپلىرىگە رازى بول، پولىكىنى پۈتۈن ھالىتى
بويىچە قوبۇل قىلىدىغانلىقىمىز، ھەتتا قورالسىز لاندۇرمايدىغانلىقىمىز
سىز توغرىلىق ۋەدە بەرگىن. ئۇلارغا قويىدىغان ئەڭ زۆرۈر شەرت
شۇكى، كوممۇنىستلارنى، پولىك كومىسسارىنى، بولۇپمۇ پىزنىڭ

ۋېشېنسكا يالاق، يېلانىسكا يالاق ۋە ئۇست - خوپېرنىسكا يالاق كۆمۈر مۇنىستىلارنى بىزگە تۇتۇپ بەرسۇن، زەمبىرەكلەر باتارىيىسىنى، كارىۋان قىسىملىرىنى، ماددى تەمىنات قىسىملىرىنى سۆزسىز قولغا ئالسۇن. بۇ ئىشنى ئىسلاھىيەت بېرىپ تېزلىك بىلەن كېلىدىغان يەرگە ئۆز كۈچلىرىنى كۆپرەك توپلاپ، ئاستا قورشىۋال، ئاندىن دەرھاللا قورالسىز لاندۇرۇشقا كىرىش، ئەگەر قارشىلىق كۆرسىتىدەن بولسا، بىر ئادەمنى قالدۇرماي، ھەممىسىنى قىرىپ تاشلا، ئېھتىيات بىلەن، ئەمما دادىل ھەرىكەت قىل. قورالسىز لاندۇرۇپ بولۇش بىلەنلا پۈتۈن پولىنى بىر يولى ۋېشېنسكا يالاققا ئەۋەت، ئۇلارنى دەريانىڭ ئوڭ تەرىپى بىلەن ھەيدە، شۇنداق قىلغاندا ئوڭ ياق بولىدۇ، چۈنكى ئۇ ياققا فۇرونىمۇ يىراقراق، دالىسىمۇ تاقىر - يالماچ، ئەگەر ئۇلار ھۇشىغا كېلىپ، قېچىپ كېتىشىنى ئويلىسا، ھېچ يەرگە كېتىلەيدۇ، ئۇلارنى دون ياقىسى بويلاپ، يېزىلار ئىچى بىلەن ئەۋەت. ئىككى ئاتلىقلار بۆلۈنمىسى ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يىراقتىن كۆزىتىپ بارسۇن. ۋېشېنسكا بىز ئۇلارنى ئىككى - ئۈچتىن بۆلۈپ، بۆلۈنمىلەرگە تارتىۋېتىمىز؛ كەلگۈسىدە ئۇلارنىڭ ئۆز كىشىلىرى قانداق ئۇرۇشىدىغانلىقىنى كۆرۈپ باقىمىز. ئۇنىڭ نېرسى بىزنىڭ ئىشىمىز ئەمەس، دونېتىنىڭ نېرسى تەرىپىدىكى ئۆز كىشىلىرىمىز بىلەن قوشۇلۇۋالغاندىن كېيىن ئۇلار بۇ ئادەملەرنى مەيلى سوت قىلسۇن، مەيلى نىمە قىلسا قىلسۇن. مېنىڭچە بولغاندا، ھەممىسىنى دارغا ئاسۇن، ھەرگىز ئۇۋال بولمايدۇ. سېنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىڭدىن خوشال بولىمەن، ھەر كۈنى چاپارمەن ئارقىلىق خەۋەر بېرىپ تۇر. كودىنوف

قوشۇمچە خەتتە يەنە مۇنۇلار يېزىلغان:

ئەگەر سېردوبىلۇقلار بىزنىڭ يەرلىك كوممۇنىستلارنى تۇتۇپ بەرسە، كۈچلۈك مۇھاپىزەتچىلەرنىڭ نازارىتى ئاستىدا ئۇلارنىمۇ

يېزا ئارقىلىق ۋېشكىغا ئەۋەت، ئەمما ئالدى بىلەن سېردوبىلۇقلارنى ئۆتكۈزۈۋەت، مۇھاپىزەتچىلىككە ئەڭ ئىشەنچلىك (بىر قەدەر باغرى قاش ۋە قېرىراق) كازاكلارنى تاللاشنى تاپشۇرغىن، ئۇلار يەرلىك كوممۇنىستلارنى ھەيدەپ ماڭغان چاغدا، بۇ توغرىلىق بالدۇرراق خەلقكە جاكارلاپ قويغۇن. ئۇلارغا قولىمىزنى بۇلغاشنىڭ ھېچ كېرىگى يوق. ئەگەر ئىش، ئۈستىلىق بىلەن، ئاقىلانە ئېلىپ بېرىلسا، خوتۇنلار ئۆزلىرى ئۇلارنى كالتەكلەيدۇ، چۈشەندىگىمۇ؟ بىزگە مۇشۇنداق سىياسەت پايدىلىقراق: ئۇلارنى ئاتسا، ئەسەرلەرنى ئېتىپتۇ، دېگەن مىش - مىش گەپ قىزىللارنىڭ قۇلىغىغا يېتىپ بارىدۇ؛ مۇشۇنداق قىلغان ئوڭايراق، زەنجىردىكى ئىتقا ئوخشاش، خەلقنى شۇلارغا كىشىلىككە، خالايسىڭىز، غەزەبىنى قوزغىمىش كېرەك. تېرگاۋىس سوت - ئىش تامام. سورىغىمۇ يوق، جاۋابىمۇ يوق!»

48

12 - ئاپرىل كۈنى، 1 - موسكۋا پۈلكى يېلانىسكايا كەنتى - ئىك ئانتونوف يېزىسى بوسۇغىسىدا قوزغىلاڭچىلار بىلەن بولغان جەڭدە قاتتىق زەربە يەپ كەتتى. يەر شارائىتىنى ياخشى بىلمەيدىغان قىزىل ئارمىيە سەپلىرى جەڭ بىلەن يېزىغا كىرگەن ئىدى، كازاكلارنىڭ شالاڭ ھويلا - قورا - لىرى، گوبيا يەككە ئاراللاردا قەد كۆتىرىپ تۇرغاندەك، قۇمىساز، يەر لىرى قاتتىق كىچىك - كىچىك ئوچاستىكىلارغا جايلاشقان ئىدى، چوڭ كوچا ۋە تار كوچىلارنىڭ ھەممىسى ئاياق بېسىپ يۈرۈش تەس بولغان ياتقاقلىقتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۈستىگە شاخ - شۇمبا تۆ -

شەلگەن. يېزا قىويۇق ئۇلخا دەرەخزارلىقى ئارىسىدا توختاپ،
ردىق سۇلار قاپلىغان، پاتقاق جايلار قويندا ياتاتتى. سۈيى تېيىن.
ئەمما تېگى يېپىشقاق لاي بىلەن تولغان يېلانكا دەرياسى يېزىنىڭ
چەت - ياقىسىدىن ئېقىپ ئۆتەتتى.

1 - موسكۋا پولكىنىڭ ئاتقۇچىلىرى سەپ بويىچە يېزا
ئارقىلىق ئۆتمەكچى بولغان ئىدى. ئەمما دەسلەپكى ھويىلاردىن
ئەمدىلا ئۆتۈپ ئۇلخا دەرەخزارلىقى ئىچىگە كىرىش بىلەنلا، بۇ
دەرەخزارلىقنى سەپ بويىچە كېسىپ ئۆتۈشكە بولمايدىغانلىقى
مەلۇم بولۇپ قالدى. 2 - باتالىيوننىڭ كوماندىرى - لاتىش
مىلىتىدىن بولغان تەرسا ئادەم ئىدى - ئۇ، چوڭقۇر پاتقاققا
پېتىپ قالغان ئېتىنى ئاران ئېلىپ چىققان روتا كوماندىرىنىڭ
كۆرسەتكەن دەلىللىرىگە قۇلاق سالماستىن، «ئالغا!» - دەپ كود
ماندا بەردى - دە، ئۆزى بىرىنچى بولۇپ، لۆمۈلدەپ تۇرغان يەر
بىلەن دادىل مېڭىۋەردى. ئىككىلىنىپ قالغان قىزىل ئەسكەرلەر
پىلىموتلارنى قولدا تۇتۇشۇپ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئالغا ئىلگىرى
لەشتى. تىزىنچە پاتقاققا پېتىپ، 50 سارجىندەك يەرگە بار-
غاندا، ئوڭ قاناتتىن: «ئەتراپىمىزنى ئوراۋاتىدۇ!»، «كازاكلار!»،
«قورشىۋالدى!» - دىگەن ئاۋازلار سەپ بويلاپ ياغرىدى.

دەرۋەقە قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئىككى بۆلۈمىسى باتالىيوننىڭ
يان تەرىپىدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، ئارقا تەرىپىدىن ھۇجۇم قىلغان
ئىدى.

دەرەخزارلىق ئىچىدە 1 - ۋە 2 - باتالىيون دىيەرلىك ئۆز
تەركىبىنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمىنى تەلەپپات بېرىپ ئارقىغا
چېكىندى.

مۇشۇ جەڭدە قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئۆزى ياسىۋالغان ئوقىدىن

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ پۇتى يارىلانغان ئىدى. مىشكا كوشىۋوي ئۇنى قولدا كۆتىرىپ ئېلىپ چىقىۋېتىپ، توغان بويلاپ ئات چاپ تۇرۇپ كېلىۋاتقان بىر قىزىل ئەسكەرگە سوقۇۋېتىشكە تاس قالدى، يارىدارنى ئوق توشۇيدىغان ئىككى چاقلىق ھارۋىغا مەجبۇرى سالغۇزدى.

پولك تارمار قىلىنىپ، يېلانىسكى يېزىسىغىچە ئۇلاقتۇرۇپ تاشلاندى. بۇ مەغلۇبىيەت دوننىڭ سول تەرىپىنى بويلاپ ئالغا ئېلىگىرىلەۋاتقان بارلىق قىزىل ئارمىيە قىسىملىرىنىڭ ھۇجۇم ھەرىكەتلىرى ئاقىۋىتىلگەن ئىنتايىن يامان تەسىر قىلدى. مالكىن بۇكانوۋ ۋىسكايادىن 20 چاقىرىم شىمالغىراق، سىلاششۋىنسكايا كەنتىگە چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى؛ كېيىن ئۇ، سان جەھەتتە ئۆز ئەسكەرلىرىدىن نەچچە ھەسسە ئۈستۈن بولغان ۋە جان - جەھلى بىلەن ھۇجۇمنى كۈچەيتىۋاتقان قوزغىلاڭچىلار كۈچلىرى تەرىپىدىن سىقىپ لىپ قېلىپ، مۇز كۆچۈشتىن بىر كۈن بۇرۇن خوپېر دەرياسىدىن ئۆتۈۋالدى، بىرنەچچە ئېتى سۇغا غەرق بولۇپ كەتتى، شۇنىڭ بىلەن كۇمىلژېنسكايا كەنتىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

خوپېر دەرياسىنىڭ قۇيۇلۇش ئېغىزىدا مۇز كۆچكەن تۈپەيلى يولى كېسىلىپ قالغان 1 - موسكۋا پولكى ئوڭ قىرغاققا دون ئارقىلىق ئۆتۈۋالدى؛ بۇ پولك قوشۇمچە كۈچلەرنى كۈتۈپ، ئۈست - خوپېر سىكايادا توختاپ تۇردى. كۆپ ئۆتمەي بۇ يەرگە سېردوب پولكى كەلدى، بۇ پولكتىكى كادىرلار 1 - موسكۋا پولكى كادىرلىرىدىن كەسكىن پەرق قىلاتتى. موسكۋا پولكىنىڭ جەڭگىۋار يادروسىنى - موسكۋالىق، تۇلالىق، نىژنىگورودلۇق ئىشچىلار تەشكىل قىلىدىغان بولۇپ، قوزغىلاڭچىلار بىلەن نۇرغۇن قېتىم ئەيزىۋازلىق جېڭى قىلغان، ھەر كۈنى نەچچە ئۆلىغان ئۆلگەن

ۋە يارىدار بولغان جەڭچىلىرىدىن ئايرىلىپ، قەھرىمانلىق ۋە مائارىپ نەت بىلەن ئۇرۇش قىلىپ كەلگەن ئىدى. پەقەت ئانتونوف يېزىسىدا قاپقانغا چۈشۈپ قالغاندىن كېيىنلا بۇ پۈلك ۋاقىتلىق سەپتىن چىقىپ قالدى، شۇنداقتىمۇ چېكىنگەن چاغدا بىرمۇ ئىككى چاقىلىق ھارۋا ياكى بىرتال مىشەكنى دۈشمەنگە قالدۇرۇپ قويىمىدى. سېردوبلۇقلار روتىسى بولسا ياگودىنسكى يېزىسىنىڭ بوسۇغىسىدا بولغان دەسلەپكى جەڭدىلا قوزغىلاڭچىلار ئاتىلىق ئەسكەرلىرىنىڭ قاپ تۇرما ھۇجۇمغا بەرداشلىق بېرەلمىدى؛ كازاكلارنىڭ چاچما سەپ بويىچە ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپلا، ئاكوپنى تاشلاپ قېچىشتى، ئەگەر پىلىموتچى كوممۇنىستلار پىلىموتلاردىن شىددەتلىك ئوق ياغدۇرۇپ ئاتاكنى قايتۇرمىغان بولسا، بۇلارنىڭ ھەممىسى، شۈبھىسىز، چېپىلىپ تۈگەيتتى.

سېردوب پۈلكى سېردوبىسكى شەھىرىدە ئالدىراشلا تەشكىل قىلىنغان ئىدى. قىزىل ئەسكەرلەر ئارىسىدا (بۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى ياشىنىپ قالغان ساراتوفلۇق دىخانلار ئىدى) جەڭگىۋارلىق روھنى كۆتىرىشكە قىلچە ئىمكان بەرمەيدىغان كەيپىياتلار ئوچۇقلا بايقىلىپ تۇراتتى. روتىدا كۆڭۈلنى غەش قىلىدىغان بىر مەسىلە شۇ ئىدىكى، بۇلارنىڭ ئارىسىدا ساۋاتسىزلار بىلەن يېزىنىڭ ھاللىق - باي دىخانلىرىدىن كېلىپ چىققانلارنىڭ سانى كۆپ ئىدى. پۈلكىنى كوماندىرلار تەركىۋىنىڭ يېرىمىنى بۇرۇنقى ئوفىتسېرلەر تەشكىل قىلاتتى؛ كومىسسار بوشاك، ئىرادىسىز ھادەم بولۇپ، قىزىل ئەسكەرلەر ئارىسىدا ئابروۋى يوق ئىدى؛ پۈلك كوماندىرى، شىتاپ باشلىغى ۋە ئىككى روتا كوماندىرى خائىنلار بولۇپ، بۇلار پۈلكنى دۈشمەنگە تەسلىم قىلدۇرۇشقا نىيەت قىلىتتى - دە، پارتىيە ياچېيكىسىنى قىلچە كۆزگە ئىلماستىن،

بولگقا قىستىلىپ كىرگەن ئەكىلىنىڭلاۋىي كەيىپىياتتىكى باي-
دىخانلارنىڭ ۋاستىسى ئارقىلىق قىزىل ئەسكەرلەر ئاممىسىنى
چۈشكۈنلەشتۈرۈش يولىدا جەنابىيەتلىك ئىش ئېلىپ بېرىشتى،
كوممۇنىستلارغا قارشى ماھىرلىق بىلەن تەشۋىقات يۈزگۈزۈشتى،
قوزغىلاڭنى باستۇرۇش يولىدىكى كۈرەشنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازى-
نىشىغا ئىشەنمەسلىك ئۇرۇغىنى چاچتى، شۇ يول بىلەن پولىكىنى
تەسلىم بولۇشقا تەييارلىدى.

شتوكمان ئۈچ سېردوبلۇق بىلەن بىر ئۆيگە چۈشكەن بولۇپ،
ئۇ تەشۋىش ئىچىدە قىزىل ئەسكەرلەرگە دىققەت بىلەن قاراپ
يۈرەتتى، بىر كۈنى سېردوبلۇقلار بىلەن قاتتىق سۆز تاللىشىپ قال-
غاندىن كېيىن پولىكىنىڭ ئۈستىدە جىددى خەۋپ - خەتەر يۈز-
لىنىپ تۇرغانلىقىغا ئۈزۈل - كېسىل ئىشەنچ ھاسىل قىلدى.

27 - كۈنى، قاش قارايدىغان پەيتتە، ئۇ چۈشكەن ئۆيگە 2 -
روتىدىن ئىككى سېردوبلۇق كەلدى، بىرىنىڭ پەمىلىسى گورى-
كاسوف بولۇپ، سالاملاشماستىنلا ھارامزەدە كۈلكىسى بىلەن شتوك-
مانغا ۋە كارۋاتتا ياتقان ئىۋان ئالىكسىيېۋىچقا قاراپ قويۇپ،
مۇنداق دېدى:

— شۇ ئۇرۇشقىنىمىزمۇ يېتەر! ئائىلىمىزدە ئۇرۇق - تۇققانلىق
بىمىزدىن ئاشلىقنى ئېلىپ كېتىشۋاتىدۇ، ئەمما بۇ يەردە بىز نېمە
ئۈچۈن سوقۇشۇۋاتقانلىقىمىز نامەلۇم...

— نېمە ئۈچۈن سوقۇشۇۋاتقانلىقىڭ ساڭا مەلۇم ئەمەسمۇ؟
دەپ جىددىلىك بىلەن سورىدى شتوكمان.

— ھە، مەلۇم ئەمەس! كازاكارمۇ خۇددى بىزگە ئوخشاش
ئاشلىق تېرىيدىغان دىخان! ئۇلارنىڭ نېمىگە قارشى قوزغالغان
لىغىنى بىز بىلىمىز! بىز بىلىمىزكى...

— سەن، ئەبلەخ، كىمنىڭ تىلى بىلەن سۆزلەۋاتقانلىقىنى
نى بىلمەسەن؟ ئاق گۇۋاردىيىچىلەرنىڭ تىلى بىلەن سۆزلەۋاتى-
سەن! — دېدى ئادەتتە ئېغىر - بېسىق بولغان شتوكماننىڭ
زەردىسى قايناپ.

— سەن ئۇنچىلىكىمۇ تىرلاپ كەتتە! ئۇنداق بولمىغاندا،
بۇرۇتۇڭ قولۇڭغا چىقىدۇ! ... ئاڭلىدىڭلىمۇ، يىگىتلەر؟ مۇنداق
نىمىمۇ باركەن تېخى!

— ئاستا گەپ قىل! ئاستا، دومبا ساقال! بىز ساڭا ئوخشاش
نىمىلەرنى كۆپ كۆرگەنمىز! — دەپ سۆزگە ئارىلاشتى پاكار،
ئۇن تاغرىغا ئوخشاش دىققەت كەلگەن يەنە بىرسى، — سەن
ئۆزەڭنى كوممۇنىست چاڭلاپ، ئۇلارنىڭ كانىيىدىن كاپ قىلىپ
ئالالايمەن، دەپ ئويلايدىكەنسەن - دە؟ ھىزى بول، ئۇنداق بول-
مىغاندا بەدىنىڭدىن تۆشۈك ئاچمىز!

ئۇ گەۋدىسى بىلەن نىمىجان گورىگاسوفنى توساپ كالتە،
كۈچلۈك قوللىرىنى ئارقىسىغا تۇتۇپ، كۆزلىرىنى ئويىناتىپ،
شتوكماننىڭ ئۈستىگە دۈەيلەپ كەلدى.

— سىلەر نىمە بولدۇڭلار؟ ... ھەممەڭلار ئاقلار بىلەن ھەم-
نەپەس بولۇپ قاپسىلەرغۇ؟ — دەپ سورىدى شتوكمان ھاسىپ-
راپ، شۇنىڭ بىلەن ئۆزىگە دۈەيلەپ كەلگەن سېردوبلوقنى
كۈچ بىلەن ئارقىسىغا ئىتتىرىۋەتتى.

بۇ سېردوبلۇق سەنتىرەكلەپ ئارقىسىغا داچىدى، چىرايى
شەلپەردەك قىزاردى، شتوكماننىڭ قولىغا ئېسىلماقچى بولۇۋىدى،
ئەمما گورىگاسوف ئۇنى توسىۋالدى:

— ئۇنىڭ بىلەن تەڭ بولما!

— بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەكسىلىنىقلاۋىي سۆزلەر! بىز سەن

لەرنى سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ خائىنى سۈپىتىدە سوت قىلىمىز!
— سەن پۈتۈن پولىكىنى ھەربى تىرىبۇنالغا ئەۋەتىپ بېرەل-
مەيسەن! — دەپ جاۋاپ قايتۇردى شتوكمان بىلەن بىر ئۆيىدە
تۇرغان سېردوبلوفلارنىڭ بىرسى.

ئۇنى باشقىلىرى قوللاپ - قۇۋۋەتلىدى:

— قەنت - شېكەر، پاپىروسلارنىڭ ھەممىسى كوممۇنىستلارغا
بېرىلىدۇ، بىزگە ھېچنە يوق!

— يالغان ئېيتىسەن! — دەپ ۋاقىرىدى ئىۋان ئالبېكس-
يېۋىچ كارۋاتتىن بېشىنى كۆتىرىپ، — سىلەر نىمىنى ئالساڭلار،
بىزمۇ ئوخشاش ئالىمىز!...

شتوكمان گەپ قىلماستىن، كىيىمنى كىيىپ چىقىپ كەتتى.
ئۇنى ھېچكىم تۇتۇپ قالالمىدى، ئەمما مەسخىرە سۆزلەر بىلەن
ئارقىسىدىن قاراپ قېلىشتى.

شتوكمان پولىك كومىسسارىنى شىتاپتىن تاپتى. ئۇ كومىس-
سارىنى باشقا بۆلىمىگە چاقىرىپ، قىزىل ئەسكەرلەر بىلەن جاڭجال-
لىشىپ قالغانلىقىنى تەشۋىش بىلەن سۆزلەپ، ئۇلارنى قاماققا ئې-
لىشىنى تەكلىپ قىلدى. كومىسسار چوڭدەك قىزغۇچ ساقىلىنى تاراپ،
قارامۇڭگۈز ساپلىق كۆزەينىگىنى خوشاقماسلىق بىلەن تۈزەپ قو-
يۇپ، ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئولتۇردى.

— ئەتە ياچېيكا مەجلىسىنى چاقىرىپ، ئەھۋالنى مۇھاكىمە
قىلايلى. سىز ئېيتقان بۇ ئادەملەرنى قاماققا ئېلىش ھازىرقى شا-
راۋىتتا مۇمكىن ئەمەس، دەپ ھېساپلايمەن.

— نېمىشقا؟ — دەپ كەسكىنلىك بىلەن سورىدى
شتوكمان.

— بىلەمسىز، يولداش شتوكمان... مېنىڭ شەخسەن باي-
قىشىمچە، بىزنىڭ پولىكتا ئەھۋال ياخشى ئەمەس، قانداقتۇ بىر

ئەكسىلەن ئىنقىلاۋىي تەشكىلات باردەك قىلدۇ، ئەمما سېزدىن ئىمكانى يوق. پۈلكنىڭ كۆپچىلىكى ئاشۇ تەشكىلاتنىڭ تەسىرى دائىرىسىدە تۇرۇپتۇ، بۇ دىخانىلار ئىستېخىيىسى، بۇنىڭغا نىمە چا- رە! مەن قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ كەيپىياتى توغرىلىق يۇقۇرىغا خە- ۋەر قىلدىم ۋە پۈلكنى ئېلىپ كېتىپ، باشقا قىسىملارغا تارقىتىۋې- تىشنى تەكلىپ قىلدىم.

— نېمىشقا سىز ئاشۇ ئاق گۇۋاردىيىچىلەرنىڭ ئاگېنتلىرى- نى ھازىرلا قولغا ئېلىپ، دىۋىزىيىنىڭ ئىنقىلاۋىي تىرىبۇنالىغا ئەۋەتىپ بېرىشنى مۇمكىن ئەمەس، دەپ ھېساپلايسىز؟ بۇنداق سۆزلەر توپ - توغرا خائىنلىققۇ!

— شۇنداققۇ، لېكىن بۇنداق قىلغاندا كۆڭۈلىسىز باشباش تاقلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى ۋە ھەتتا قوزغىلاڭ پەيدا قىلىشى مۇمكىن.

— خوش، شۇنداقمۇ؟ ئۇنداق بولسا سىز كۆپچىلىكنىڭ ئاشۇنداق كەيپىياتتا ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ تۇرۇپ، نېمىشقا بۇرۇن- راق سىياسى بۆلۈمگە خەۋەر قىلمىدىڭىز؟

— مەن سىزگە ئېيتتىمغۇ، ئاللىقاچان خەۋەر قىلغانمەن. نېمىش- قىلدۇ، ئۈست - مېدۇدېتسادىن جاۋاۋىنى كېچىكتۈرۈۋاتىدۇ. پۈلكنى چاقىرىپ ئېلىپ كېتىش بىلەنلا، بىز بارلىق تەرتىپ - ئىنتىزامنى بۇزغۇچىلارنى قاتتىق جازالايمىز، بولۇپمۇ بايا سىز ئېيتقان قىزىل ئەسكەرلەرگە تېگىشلىك جازا بېرىمىز... — كومىسسار، قاپىغىنى تۈرۈپ، پىچىرلاپ قوشۇپ قويدى، — مېنىڭ ۋورونوۋىسكىغىمۇ ۋە ... شىتاپ باشلىغى ۋولكوفغىمۇ گۇمانىم بار. ئەتە ياچېيكا مەجلىسىدىن كېيىنلا ئۈست - مېدۇدېتساغا يولغا چىقمەن، مۇشۇ خەۋەپ - خەتەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش يۈزىسىدىن تېز چارە - تەد-

بىر قوللىنىش كېرەك. بۇ سۆزلىرىمىزنى مەخپى تۇتۇشىڭىزنى
سورايمەن.

— ئەمما كوممۇنىستلارنىڭ مەجلىسىنى نېمىشقا ھازىرلا
چاقىرىش مۇمكىن بولمايدىكەن؟ ۋاقىت ساقلاپ تۇرمايدىغۇ،
يولداش!

— مەن چۈشىنىمەن. لېكىن ھازىر مۇمكىن ئەمەس. كوم-
مۇنىستلارنىڭ كۆپچىلىگى قاراۋۇلغاندا ۋە يوشۇرۇن پوسلاردا...
مۇشۇنداق ئورۇنلاشتۇرۇشتا ئۆزەم چىڭ تۇرغان، چۈنكى بۇنداق
ئەھۋالدا پارتىيىسىزىلەرگە ئىشىنىش ئېھتىياتسىزلىق بولىدۇ.
يەنە باتارىيىنى ئالسا، ئۇنىڭدا كۆپچىلىكنى كوممۇنىستلار
تەشكىل قىلىدۇ، بۇ باتارىيە كىروتوۋىسكىدىن پەقەت
بۈگۈن كېچە يېتىپ كېلىشى مۇمكىن. ئۇنى مەن
پولكىتىكى مۇشۇ داۋالغۇش مۇناسىۋىتى بىلەن چاقىرتقان ئىدىم.
شتوكمان شىتاپتىن قايتىپ كېلىپ، ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ
بىلەن مىشكا كوشىۋويغا پولك كومىسسارى بىلەن بولغان گەپ-
سۆزلەرنى قىسقىچە ئېيتىپ بەردى.

— سەن تېخىچە ماڭالمايۋاتامسەن؟ — دەپ سورىدى ئۇ
ئىۋان ئالىكسىيېۋىچتىن.

— ئاقساق تۇرۇۋاتىمەن. بۇرۇن مېڭىشنىڭ يارامغا زۆرۈرى
بولارمىكەن دەپ قورقاتتىم، ئەمما ھازىر خالىساڭمۇ - خالىمىساڭمۇ
مېڭىشقا توغرا كېلىدۇ.

تۈندە شتوكمان پولكىتىكى ئەھۋالات توغرىلىق تەپسىلى
ئاخبارات يازدى - دە، يېرىم كېچىدە كوشىۋويىنى ئويغاتتى. قەغەز
خالىتىنى ئۇنىڭ قويىغا تىقىپ تۇرۇپ، مۇنداق دېدى:
— ھازىرلا بىر ئات تېپىپ، ئۈست - مېدۋېدىتىغا چاپ.

ئۆلۈشكە ئۆلۈكى، ئەمما مۇنۇ خەتنى 14 - دېۋىزىيىنىڭ سىياسىي ئۆلۈمىگە يەتكۈز... ئۇ يەرگە نەچچە سائەتتە يېتىپ بارارسەن؟ ئاتنى نەدىن تېپىشقا بولار، دەپ ئويلاۋاتامسەن؟

مىشكا ئىنچىقلاپ، قۇرۇپ كەتكەن سېرىق ئۆتۈگىنى قاتتىق تارتىپ پۇتىغا كېيىدى، توختاپ - توختاپ جاۋاپ قايتۇردى:

— ئاتنى ئوغرىلايمەن... ئاتلىق چارلىغۇچىلاردىن، خوش، ئۈست - مېدۇبىدىتساغا... ئەڭ كۆپ بولسا... ئىككى سائەتتە يېتىپ بارىمەن. چارلىغۇچىلارنىڭ ئاتلىرى ناچار، ئۇنداق بولمىغاندا... بىر يېرىم سائەتتە يېتىپ بارايتىم! مەن يىلقىچىلىق مەيدانىدا ئىشلىگەنغۇ... مەن ئاتنىڭ ھەرقانداق چېپىشىنى بىلىمەن...

مىشكا خەتنى باشقا يېرىگە يوشۇردى، ئۇنى شىنېلىنىڭ يان-چۇغىغا تىقىپ قويدى.

— نېمىشقا بۇنداق قىلىسەن؟ — دەپ سورىدى شتوكمان.

— ئەگەر سېردوبلۇقلار تۇتۇۋالسا، تېزىرەك ئېلىش ئۈچۈن.

— ھە؟ — دېدى شتوكمان ھامان چۈشەنمەي.

— «ھە» دېگىنىڭ نىمىسى! تۇتۇۋالىدىغان بولسا، ئېلىپلا

يۇتۇۋېتىمەن.

— ياشا، ئەزىمەت! — دېدى شتوكمان سەل كۈلۈمسىرەپ،

ئاندىن مىشكىنىڭ قېشىغا كېلىپ، بىر نەرسىنى كۆڭلى تۇيغاندەك ئېغىر ھارغىن سېزىم بىلەن ئۇنى مەھكەم قۇچاقلىدى، دىرىلدەپ تۇرغان سوغاق لەۋلىرى بىلەن قاتتىق سۆيىدى، — قېنى، يولغا چىق.

مىشكا ئۆيىدىن چىقىپلا، ئۇدۇل ئات باغلايدىغان موما ياغاچ-

نىڭ قېشىغا بېرىپ، چارلىغۇچىلارنىڭ ئەڭ ياخشى ئاتلىرىدىن بىرىنى ئوڭايلا يېشىۋالدى - دە، قاراۋۇلخاندىن ئاستا مېڭىپ

ئۆتۈۋالدى، ئاتلىقلار تۇتىدىغان يېپ - يېڭى كارابىن مىلتىغىنىڭ تەپكەسىدىن بارمىغىنى زادىلا ئاجراتماي، ئوڭغۇل - دوڭغۇل يەر - لەر بىلەن چوڭ يولغا چىقىۋالدى. شۇ چاغدىلا كارابىننىڭ تاسمىسىنى مۇرىسىگە ئۆتكۈزدى، كالتە قۇيرۇق ساراتوف ئېتىنى ئۆزىگە خاس بولمىغان «جېنىنىڭ بېرىچە تېز چېپىشقا سېلىپ» يۈرۈپ كەتتى.

49

تاڭ يورۇش بىلەنلا شىر - شىر ئۇششاق يامغۇر يېغىشقا باشلىدى. شامال غۇيۇلدىدى. شەرقتىن قاپ - قارا چاپقۇن بۇلۇتلار بېسىپ كېلەتتى. شتوكمان ۋە ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ بىلەن بىر ئۆيدە تۇرغان سېردوبلۇقلار تاڭ ئاقىراي دىگەندىلا ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، چىقىپ كەتكەن ئىدى. يېرىم سائەت ئۆت كەندىن كېيىن يېلانىسكا يالىق كوممۇنىست تولكاچوف يۈگۈرۈپ كىرىپ كەلدى - بۇمۇ شتوكمانغا ئوخشاش ئۆز يىگىتلىرى بىلەن بىللە سېردوب پولكىغا قوشۇلغان ئىدى. ئۇ ئىشكنى ئېچىپ ھا - سىرىغان ئاۋاز بىلەن ۋاقىرىدى:

— شتوكمان، كوشىۋوي، سىلەر ئۆيدىمۇ؟ چىقىڭلار!
— نىمە ئىش؟ بېرى كەلگىنە! — شتوكمان مېڭىپ تۇرۇپ شىنبىلىنى ئۇچىسىغا ساپتى - دە، دالان ئۆيگە چىقتى، — بېرى كەلگىنە!

— يامان بولدى! — دەپ پىچىرلىدى تولكاچوف شتوكمان

نىڭ ئارقىسىدىن 2 - ئۆيگە كىرىپ كېتىۋېتىپ. — ھازىر بىيادىنىڭ
لەر كەنتىنىڭ قېشىدا ... كەنتىنىڭ قېشىدا كىرۋېتىۋېتىلىدىغان كەل-
گەن توپچىلار باتارىيىسىنى قورالسىزلاندۇرماقچى بولغان ئىكەن،
ئىككى ئوتتۇرىدا ئېتىشىش بولدى... توپچىلار ھۇجۇمنى قايتۇردى،
زەمبىرەكنىڭ قۇلۇپلىرىنى ئۆزلىرى ئېلىۋېلىپ، قېيىققا ئولتۇرۇپ،
دەريانىڭ نېرىقى قىرغىغا ئۆتۈۋېلىشتى...

— شۇنداقمۇ، شۇنداقمۇ؟ — دەپ ئالدىراپ سورىدى ئى-
ۋان ئالىكسىيېۋىچ ئاھ - ۋاھ بىلەن يارىدار پۇتقا ئۆتۈگىنى
كىيىۋېتىپ.

— ھازىر چېركاۋنىڭ قېشىدا مېنىڭ بولۇۋاتىدۇ... پۇ-
تۇن پولىك...

— چاققانراق بول! — دەپ بۇيرۇق قىلدى شتوكمان ئى-
ۋان ئالىكسىيېۋىچقا ۋە تولكاچوفنىڭ پاختىلىق چاپىنىنىڭ
يىڭىدىن تۇتۇپ سۆرىدى، — كومىسسار نەدە؟ باشقا
كومۇنىستلارچۇ؟...

— بىلمەيمەن... بەزىلىرى قېچىپ كەتكەن، مەن سىلەرنىڭ
قېشىڭلارغا يۈگۈردۈم. ئۇلار تېلېگىرافخانىنى ئىگەللەۋالغان،
ھېچكىمنى كىرگۈزمەيدۇ... قېچىش كېرەك! ئەمما قانداق قېچىش
كېرەك؟ — تولكاچوف ساراسىمە ئىچىدە قوللىرىنى ئىككى تىز-
نىڭ ئارىلىغىغا قويۇپ، ساندۇقنىڭ ئۈستىگە ئولتۇردى.

دەل شۇ چاغدا پەلەمپەيدە دۇپۇرلىگەن قەدەم ئاۋازى ئاڭ-
لاندى، ئۆيگە سېرىدوبلۇق قىزىل ئەسكەرلەردىن ئالتە ئادەم بىر
توپ بولۇپ كىرىپ كېلىشتى. چىرايلىرىدا قەھرى - غەزەپ يا-
ناتتى، ئەلبازى يامان ئىدى.

— كومۇنىستلار، يىغىنغا يۈرۈڭلار! چاققانراق!

شتوكمان، ئىشان ئالېكسىيېۋىچ بىلەن كۆز ئۇرۇشتۇرۇۋالغاندىن كېيىن، لەۋلىرىنى مەھكەم چىشلەپ:

— بارايلى! — دىدى.

— قورالنى قالدۇرۇپ قويۇڭلار. جەڭگە كېتىۋاتمايسىلەر. غۇ! — دىدى سېردوبلۇقلارنىڭ بىرى، ئەمما شتوكمان ئاڭلىماسلىققا سېلىپ، مىلتىغىنى مۇرىسىگە ئاستى — دە، بىرىنچى بولۇپ ئۆيىدىن چىقتى.

1100 كىكرتەكتىن چىققان خىلمۇ خىل ئاۋاز مەيداندا گۇرۇڭلاپ تۇراتتى. ئۈست — خوپپىرسكايا كەنتىنىڭ ئاھالىسى كۆرۈنمەيتتى. بۇلار ۋەقە تۇغۇلۇشتىن قورقۇپ، ئۆي — ئۆيلىرىگە مۆكۈۋېلىشقان (بۇندىن بىر كۈن بۇرۇن پولك قوزغىلاڭچىلار بىلەن قوشۇلغۇدەك، كەنتتە كوممۇنىستلار بىلەن جەڭ بولۇشى مۇمكىن دىگەن مىش — مىش گەپلەر كەنت ئىچىدە كەڭ تارقالغان ئىدى). شتوكمان شاۋقۇن — سۈرەن كۆتىرىشىپ تۇرغان سېردوبلۇقلار توپىنىڭ قېشىغا ئالدى بىلەن يېتىپ كېلىپ، پولكىنىڭ كوماندىرلىرى تەركىبىدىن كىملىر بار ئىكەن، دەپ، كۆز يۇگۇرتۇپ ئاڭتۇرۇپ چىقتى، شۇ ئەسنادا قېشىدىن پولك كومىسسارىنى ئېلىپ ئۆتۈشتى. ئىككى سېردوبلۇق ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ ماڭغان ئىدى. رەڭگى ئۆڭگەن كومىسسار ئارقىدىكىلەرنىڭ ئىتتىرىشى بىلەن تەرتىپسىز يىغىلىشىپ تۇرغان قىزدىن ئەسكەرلەرنىڭ سېپى ئىچىگە كىردى. شتوكمان بىرنەچچە مىنۇتقىچە ئۇنى كۆزدىن يۇتۇپ تۇرۇپ قويدى، ئەمما بىر دەمدىن كېيىن ئۇنى توپنىڭ ئوتتۇرىسىدا، بىرسىنىڭ ئۆيىدىن ئېلىپ چىققان قارتۇزلىق شىرەسىنىڭ ئۈستىدە تۇرغانلىغىنى كۆردى. شتوكمان ئارقىسىغا قايرىلىپ قالدى. ئارقىسىدا ئاقساقالغان ئىشان ئالېكسىيېۋىچ مىلتىققا

يۆلىنىپ تۇراتتى، ئۇنىڭ يېنىدا بايا چاقىرىملى بارغان قىزىل
ئەسكەرلەرمۇ بار ئىدى.

— قىزىل ئەسكەر يولداشلار! — كومىسسارنىڭ ئاۋازى

بىش چىقاتتى، — مۇنداق چاغدا، دۈشمەن بىزدىن بىۋاسىتە يېپ-
قىن يەردە تۇرغان پەيتتە... ئاممىۋى يىغىن ئېچىش...
يولداشلار!

كىشىلەر ئۇنىڭ سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇشىغا يول قويۇش-
دى. شىرنىڭ يېنىدا، قۇيۇن پىقىرىغاندەك، قىزىل ئەسكەرلەر-
نىڭ كۈل رەڭ پاپاخلىرى قىمىرلاشقا باشلىدى، كۆكۈش مىلتىق
نەيزىلىرى بايقالغىلى تۇردى، شىرەگە تۈگۈلگەن مۇشتلار سوزۇلدى،
مەيداندا مىلتىق ئېتىلغاندەك، قىسقا — قىسقا غەزەپلىك ۋاقىت
راشلار ياڭرىدى:

— يولداش دەپ ئاتاشنى قوي!

— ئۈستۈڭدىكى خۇرۇم چاپاننى سال!

— بىزنى ئالدىدىڭ!

— بىزنى كىمگە قارشى باشلاپ بارىسىلەر؟!

— ئۇنى پۇتىدىن تارتىپ چۈشۈرسەڭچۇ!

— ئۇر!

— نەيزە بىلەن سانچى!

— كومىسسارلىڭنىڭ تۈگىدى، ئەمدى!

شۈكمان گەۋدىلىك، يېشى چوڭىيىپ قالغان بىر قىزىل
ئەسكەرنىڭ شىرە ئۈستىگە چىقىپ، سول قولى بىلەن كومىسسار-
نىڭ كالتە مەللە ساقىلىنى كاپ قىلىپ تۇتۇۋالغانلىغىنى كۆردى.
شىرە تەۋرىنىپ كەتتى. قىزىل ئەسكەر كومىسسار بىلەن
بىللە شىرنىڭ يېنىدا مۇشت تەڭلىشىپ تۇرغان ئادەملەرنىڭ

ئۈستىگە غۇلاپ چۈشتى. بايلا قارتۇزالىق شىرەسى تۇرغان يەردە سۈر شىنپالار بوتقىدەك پىتىقلاپ كەتتى، كومىسسارنىڭ جان - جەھلى بىلەن ۋاقىرىغان يەككە ئاۋازى بىر تۇتاش گۈمبۈرلەپ چىقىۋاتقان ئاۋازلارنىڭ ئىچىدە يوقىلىپ كەتتى.

شتوكمان دەرھاللا شۈيەرگە ئېتىلىپ ماڭدى. ئۇدۇل كەلگەن لەرنى ئىككى تەرەپكە ئىتتىرىپ، تېقىلىشىپ تۇرغان سۈر شىنپىل كىيگەن دۈمبىلەرنى پۇتى بىلەن نىقتاپ يول ئېچىپ، بايا كومىسسار سۆزلىگەن يەرگە يۈگۈرگەندەكلا يېتىپ باردى. ئۇنى ئادەملەر توسىۋالالمىدى، ئەمما مۇشتى بىلەن ۋە مىلتىغىنىڭ قوندىغى بىلەن ئىتتىرىپ، دۈمبىسىگە، گەجگىسىگە ئۇرۇشتى، مۇرىسىدىن مىلتىغىنى، بېشىدىن قىزىل تاشلىق كازاك قۇلاقچىسىنى تارتىپ چۈشۈردى.

— نەگە بارىسەن، ئېلىس؟... — دەپ غەزەپ بىلەن ۋاقىرىدى قىزىل ئەسكەرلەردىن بىرسى پۇتىنى قاتتىق دەسسەۋالغان شتوكمانغا.

دۈم كۆمۈرۈلۈپ، پۇتلىرى ئاسمانغا بولۇپ قالغان شىرەنىڭ ئالدىدا پاكىنەك ۋىزۋوت كوماندىرى شتوكماننىڭ يولىنى توسىۋالدى، بۇ ئادەمنىڭ سۈر ئەلتىرە پاپاخى گەجگىسىگە چۈشكەن، شىنپىلنىڭ ئالدى كەڭ ئېچىلغان بولۇپ، قىپ - قىزىل يۈزىدىن تەر تامچىلاپ تۇراتتى، كۆزلىرى غەزەپ - ئاچچىقتىن خىرەلەشكەن ھەم ئالغايلىشىپ كەتكەن ئىدى.

— نەگە ئۆتمەكچىسەن؟

— سۆزۈم بار! قاتاردىكى ئاددى جەڭچىگە سۆز بېرىڭ.

لارا!.... — دىدى شتوكمان خىرىلداپ، دېمىنى ئاران ئېلىپ،

شۇنىڭ بىلەن دەرھاللا شىرەنى تۇرغۇزدى، ھەتتا بەزى ئادەملەر ئۇنىڭ شىرەنىڭ ئۈستىگە چىقىشىغا ياردەملەشتى. ئەمما مەيداندا ھېلىمۇ قەھرىلىك ھۆكىرەشلەر ئاڭلىنىپ تۇراتتى، شۇڭا شتوكمان جېنىنىڭ بېرىچە ۋاقىرىدى، — جىم — بو — لۇڭلار! — يېرىم مىنۇت تۇرۇۋېلىپ، ۋاراڭ — چۇرۇڭ بېسىلغاندا، يۆتلىنى بېسىپ، سەل كاكىرىغان ئاۋاز بىلەن سۆزلەشكە باشلىدى، — قىزىل ئارمىيە جەڭچىلىرى! سىلەرگە ئۇيات! خەلق ھاكىمىيىتىنى سىلەر ئەڭ ئېغىر مىنۇتتا خائىنلىق بىلەن ئۆتكۈزۈپ بەرمەكچى بولۇۋاتىسىلەر! مۇس — تەھكەم قول بىلەن دۈشمەننىڭ يۈرىگىگە خەنجەر ئۇرىدىغان پەيت تەتەۋرىنىپ قېلىۋاتىسىلەر! سوۋېت مەملىكىتى دۈشمەنلەرنىڭ مۇھا — سىرىسى ئىچىدە تۇنجۇقۇپ تۇرغان چاغدا سىلەر مىتتىڭ ئېچىۋاتىسىلەر! سىلەر! سىلەر توپ — توغرا خائىنلىقنىڭ گىرۋىگىدە تۇرۇۋاتىسىلەر! نىمە ئۈچۈن؟ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، خائىن كوماندىرىڭلار سىلەرنى كا — زاڭ گېنېراللىرىغا ساتقان! ئۇلارنىڭ ھەممىسى بۇرۇنقى ئوفىتسېر — لەر بولۇپ، ئالدامچىلىق بىلەن سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ ئىشەنچىگە ئىگە بولۇۋالغان، ئۇلار سىلەرنىڭ نادانلىغىڭلاردىن پايدىلىنىپ، پولىكنى كازاكلارغا تەسلىم قىلىپ بەرمەكچى، ھۇشۇڭلارنى تېپىڭلار! سىلەرنىڭ قولۇڭلار بىلەن ئىشچى — دىخان ھاكىمىيىتىنى بوغۇپ تاشلاشقا ياردەم بەرمەكچى!

شىرەگە يېقىن يەردە تۇرغان 2 — روتىنىڭ كوماندىرى، بۇرۇنقى پروپورسكىك ۋېستىمىستېر مىلتىغىنى قولغا ئېلىۋىدى، ئەمما شتوكمان ئۇنىڭ ھەركىتىنى سېزىۋېلىپ، ۋاقىرىدى:

— توختاپ تۇر! مېنى قاچانلا ئۆلتۈرسەڭ ئۆلگۈرىسەن! مەن جەڭچى كوممۇنىست — سۆزۈمنى دەۋالاي! بىز كوممۇنىستلار پۈتۈن ھاياتىمىزنى ... ۋۇجۇدىمىزدىكى بارلىق قېنىمىزنى ... تام

چە - تامچىدىن... — شتوكماننىڭ ئاۋازى دەھشەتلىك جىددى تۈس ئېلىپ، ئىنچىكە چىقىشقا باشلىدى، رەڭگى ئۆلۈكتەك ئاقىرىپ، يۈزى قىيسىيىپ كەتتى... — ئىشچىلار سىنىپىغا خىزمەت قىلىش... ئېزىلگەن دىخانىلارغا خىزمەت قىلىش ئىشى ئۈچۈن سەرپ قىلدۇق، بىز ئەجەلنىڭ كۆزىگە قورقۇمسىز غاراشقا ئادەتلىنىپ قالغانمىز! سىلەر مېنى ئۆلتۈرۈشۈڭلار مۈمكىن...

— بۇنداق گەپنى ئاڭلىغان بىز!

— ھەييارلىق قىلىۋاتىدۇ!

— سۆزلىگىلى قويۇڭلار!

— جىم تۇرساڭلارچۇ!

... مېنى ئۆلتۈرۈشۈڭلار مۈمكىن، ئەمما يەنە بىر قېتىم ئېيىپ

تىپ قوياي: ھۇشۇڭلارنى تېپىڭلار! بىغىن ئېچىش لازىم ئەمەس، ئاقلارغا قارشى ئاتلىنىش كېرەك! — شتوكمان قىسىلغان كۆزلىرىنى جىمىپ قالغان قىزىل ئەسكەر توپىغا يۈگۈرتۈپ، ئۆزىگە يېقىنلا يەردە تۇرغان پۈلك كوماندىرى ۋورونوۋىسكىنى كۆرۈپ قالدى، ۋورونوۋىسكى بىر قىزىل ئەسكەر بىلەن مۇرىمۇ مۇرە چاپلىشىپ تۇراتتى؛ ئۇ، زومۇ زو كۈلۈمسىرەپ، يېنىدىكى ئەسكەرگە بىر نىمە دەپ پىچىرلاۋاتاتتى، — سىلەرنىڭ پۈلك كوماندىرىڭلار...

شتوكمان قولىنى سوزۇپ، ۋورونوۋىسكىنى كۆرسەتكەن ئىدى، ۋورونوۋىسكى قولى بىلەن ئاغزىنى توساپ، يېنىدىكى قىزىل ئەسكەرگە ئىسىز تىراپ بىلەن بىر نىمە دەپ كۈسۈرلىدى، شۇنىڭ بىلەن شتوكمان سۆزىنىڭ ئاخىرىنى تۈگەتمەستىنلا، ئاپرېلدىكى ھورلىتىپ تۇرغان يېڭى يامغۇر بىلەن تويۇنغان نەم ھاۋادا پاق قىلىپ ئوق ئېتىلدى. مىلتىق ئاۋازى قامچىنىڭ ئۇ.

چىدىن چىققان قاستەك چالا ئاڭلاندى. ئەمما شتوكمان ئىككى قولى بىلەن كۆكرىگىنى تۇتۇپ، ئاق سانچىغان يالاڭبېشىنى تۆۋەن سېلىپ، نىزىچە يىقىلدى ... شۇندىن كېيىن دەرھاللا دەلدەڭلەپ، قايتىدىن تۇردى.

— ئوسىۋ داۋىدوۋىچ! — ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ ئورنىدىن چاچراپ تۇرغان شتوكماننى كۆرۈپ، ئىگرىغان پېتى ئۇنىڭ قېشىغا ئىنتىلىپ ماڭغان ئىدى، ئەمما بىر نەچچە ئەسكەر جەپ ئىگىدىن تۇتۇۋېلىپ، پىچىرلىدى:

— ئاغزىڭنى چىڭ تىۋ! ئارمىيا! ئېپكەل مىلتىغىڭنى، ئەبلەخ!

ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچنى قورالسىزلاندۇرۇشتى، يانچۇقلىرىنى ئاڭتۇرۇشتى؛ ئاندىن مەيداندىن ئېلىپ كېتىشتى. مەيداننىڭ ھەممە چەت — ياقىلىرىدا كوممۇنىستلارنى قورالسىزلاندۇرۇپ، قولغا ئېلىۋاتاتتى. تار كۆچىدىكى بىر سودىگەرنىڭ پاكار ئۆيىنىڭ قېشىدا بەش — ئالتە پاي مىلتىق ئۇنى تاسلىداپ قالدى — بىر كوممۇنىست پىلىموتچىنى لىۋىس پىلىموتنى بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن ئېتىپ ئۆلتۈرۈشكەن ئىدى.

بۇ چاغدا شتوكمان لەۋلىرىدە قىپ — قىزىل قان بۇزۇلدىغان ھالدا قاتتىق ھىقىقلاپ، ھامان ئۆلۈكتەك ئاقىرىپ، شىرەنىڭ ئۈستىدە بىر مىنۇتچە دەلدەڭلەپ تۇردى — دە، تېنىدىن جۇدا بولۇۋاتقان ئاخىرقى كۈچلىرىنى، قالدۇق ئەرك — ئىختىيارىنى يىغىپ، تېخى تۈگىمىگەن سۆزلىرىنى ۋاقىراپ تۇرۇپ ئېيتىۋالدى:

— ... سىلەرنى ئازدۇرۇشتى! ... خائىنلار... بۇنىڭ بەدەلىگە ئۆزلىرىگە كەچۈرۈم سوراڭ پۇرسىتى ھازىرلاپ، يېڭى ئوفىت سېرلىك مەنسەپ — دەرەجىگە ئىگە بولار ... كوممۇنىزىم ياشايدۇ!...

يولداشلار... ئەقلىڭلارنى تېپىڭلار!...

شۇ چاغدا ھىلىقى ۋورونوۋىسكىنىڭ يېنىدا تۇرغان ئەسكەر مىلتىغىنى مۇرىسىگە قايتا تاقىدى. 2 - ئوق شتوكماننى چالقاند چىسىغا يېقىتىپ، شىرەنىڭ ئۈستىدىن جەڭچىلەرنىڭ ئايىغى ئاستىغا غۇلاتتى. ئارقىدىنلا شىرەنىڭ ئۈستىگە ئاغزى كالاچتەك، ھىڭ-گاڭ چىش، يۈزى چوقۇر بىر سېردوبىلۇق سەكرەپ چىقتى - دە، چاڭلىداپ سۆزلىدى:

— بىز بۇ يەردە خىلمۇ خىل نۇرغۇن ۋەدىلەرنى ئاڭلىدۇق. لېكىن قەدىرلىك يولداشلار، بۇلارنىڭ ھەممىسى يالغان - ياۋىداق سۆزلەر، دوق - پوپوزىلاردىن ئىبارەت. مۇنۇ ساقاللىق ناتىق تىك موللاق چۈشتى، ئەنە يېتىپتۇ، ئەمما ئىتقا — ئىتنىڭ ئۆلۈمى! كوممۇنىستلارغا — ئەمگەكچى دىخانىلارنىڭ دۈشمەنلىرىگە ئۆلۈم! مەن ئېيتىپ قويايىكى، يولداشلار، قەدىرلىك جەڭچىلەر، ھازىر بىزنىڭ كۆزىمىز ئېچىلدى. كىمگە قارشى تۇرۇش لازىم - لىغىنى بىز بىلىمىز! مەسىلەن، بىزنىڭ ۋولسكى ناھىيىسىدە نىمە دىگەن ئىدى ئۇلار؟ خەلقلەر باراۋەرلىگى، خەلقلەر بۇرادەرلىگى، دېيىشكەن ئىدى! مانا بۇلار ئالدامچى كوممۇنىستلار ئېيتقان سۆز... ئەمما ئەمىلىيەتتە قانداق بولدى؟ مانا مېنىڭ دادامنى ئالايلى، ئۇ بىزگە بىر خەۋەر يوللاپتۇ، قان - ياش بىلەن يېزىلغان خەتتە مۇنداق دەپتۇ: كۆپ - كۈندۈزدە ئەقىلغا سىغمايدىغان تالان - تاراج كېتىۋاتىدۇ! دادامنىڭ بارلىق ئاشلىغىنى سېرىپ - سۈپۈرۈپ ئېلىپ كەتكەن، كىچىككىنە تۈگمىنىنىمۇ تارتىۋالغان، ئەمما پەرماندا ئەمگەكچى دىخانىلارغا قارىتا ئاشۇنداق قىلىنسۇن، دەپ ئېلان قىلىنغانمۇ؟ ئەگەر ئاشۇ تۈگمەن ئاتا - ئانامنىڭ ئەمگەك تەرى بىلەن بەرپا قىلىنغان تۇرسا، ئۇ چاغدا مەن سىلەر -

خىن سوراي، بۇ كوممۇنىستلارنىڭ بۇلاڭ - تالاڭچىلىقى ئىكەن مەسمۇ؟ ئۇلارنىڭ كۈلىنى كۆككە سورۇپ، قېنىنى ئاققۇزۇش كېرەك! ئاتىق نۇتقىنى ئاخىرلاشتۇرالمىدى. غەرىپ تەرەپتىن ئۆست - خوپىرسكايا كەنتىگە قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئىككى ئاتلىق بۆلۈمىسى شامالدا ئەتەت چاپتۇرۇپ كىرىپ كېلىشتى. دون بو - يىدىكى تاغلارنىڭ جەنۇبىي يان باغرىدىن كازاك پىيادىلىرى چۈشۈپ، بۇياققا يول ئالدى، قوزغىلاڭچىلار 6 - مۇستەقىل بىر - گادىسىنىڭ كوماندىرى خورۇنجى بوگاتىرېۋ يېرىم بۆلۈمە ئاتلىق ئەسكەرنىڭ مۇھاپىزىتى ئاستىدا ئۆز شىتاۋى بىلەن يېتىپ كەلدى، شۇ چاغدا كۈن چىقىشتىن يۇپۇرۇلۇپ كەلگەن قارا بۆلۈتتىن يامغۇر شارلىداپ قۇيۇشقا باشلىدى. دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى بىر يەردە، خوپىر دەرياسىنىڭ ئۈستىدە گۈلدۈرماننىڭ قاتتىق گۈلدۈرلىشى ھاۋانى قاپلىدى.

سېردوب پولكى ئىككى قاتار بولۇپ، ئالدىراش سەپكە تىزىلىشقا كىرىشتى. شۇنىڭ بىلەن بوگاتىرېۋنىڭ شىتاپ بۆلۈ - مىدىكى ئاتلىق گۇرۇپپىسى تاغدىن ئۆز قارىسىنى كۆرسىتەر - كۆرسەتمەستىنلا، بۇرۇنقى شىتابى - كاپىتان ۋورونوۋنىڭ قىزىل ئەسكەرلەر تېخى ئاڭلاپ باقمىغان كوماندا ۋاقىرىشى بىلەن كېلى يىرتىلغۇدەك جاقىرىدى:

— پو - و - ولك! تىنچ - لا - ن!

ۋاقىت ئىچىدە ئۆزىگە ۋە قېينانىسىغا بىرنەچچە دېساتىنا ئاشلىق تېرىدى، شۇندىن كېيىن ئۆز ئىگىلىگەندىكى دەرىدە جۈدەپ كەتكەن ۋە پىت باسقان پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ بۆلۈمىدىن قايتىپ كېلىشى بىلەنلا يەنە شۇ بۇرۇنقىدەك چىر دەرياسى بويىدا تۇرغان ئۆز قىسمىغا يۈرۈپ كېتىشكە تەييارلىق كۆرۈشكە باشلىدى. كۈندۈز يوشۇرۇن خەت يېزىپ، ئۇنىڭغا سېردوب پولكى قوماندانىلىقى بىلەن ئېلىپ بېرىلغان مۇزاكىرىنى خەۋەر قىلدى، ئۆز قىسمىغا قايتىپ، دىۋىزىيە قوماندانلىغىنى قوبۇل قىلىۋېلىشنى تۈتۈندى.

شۇ كۈنى گىرگورىي كارگىنىسكاياغا بېرىشقا تەييارلانغان ئىدى. چۈش ۋاقتىدا يولغا چىقىش ئالدىدا ئېتىنى سۇغىرىش ئۈچۈن دونغا ئېلىپ باردى، سۇ كۆكتاتلىقىنىڭ قاشاسىغىچە كېلەتتى. ئۇ پەسكە چۈشۈپ كېتىۋېتىپ، ئاكسىنىيەنى كۆرۈپ قالدى. ئۇ گىرگورىيغا تاسادىپى ئۇچرىشىپ قالدىمۇ ياكى ئەمەلىيەتتە گىرگورىينى كۈتۈپ، ئەتەي ئەزەملىك قىلىپ، سۈنى ئالدىرماي ئالدىمۇ، بۇنىسى نامەلۇم، ھەر ھالدا گىرگورىي ئىختىيارسىز قەدىمىنى تېزلەتتى - دە، بىر دەمدەلا ئاكسىنىيەنىڭ قېشىغا يېپ قىنىلا بېرىپ قالدى، شۇڭغىچە بىر تالاي قايغۇلۇق يارقىن خاتىرىلەر ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن ئۆتتى...

ئاكسىنىيە قەدەم ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئارقىسىغا قايرىلغان ئىدى، ئۇنىڭ يۈزىدە (شۈبھىسىز ياسىما بولۇشى كېرەك) بىر ئەجەپلىنىش بار ئىدى، ئەمما بۇ ئۇچرىشىشتىن خوشال بولغانلىقى ۋە ئۇزاقتىن بۇيان دەردى پىراق چەككەنلىكى بۇ سىرنى ئاشكارىلاپ قويدى. ئاكسىنىيە ئۆزىنىڭ مەغرۇرانە سىياقىغا ماس كەلمەيدىغان شۇنچىلىك غېرىبانە، شۇنچىلىك پەرىشان كۈلكە

بىلەن جىلمايدىكى، گىرىگورىيىنىڭ يۈرىكى ئىچ ئاغرىتىش ۋە مېھرى - مۇھەببەت تۇيغۇسى بىلەن ساپچىپ كەتتى. سېغىنىش ھېسسىيىتىمىدە چېقىۋالغاندەك بولدى، ئارقا - ئارقىدىن يېپىرىلىپ كەلگەن خاتىرىلەر ئۇنى ئۆز ئىلكىگە ئالدى، ئۇ ئېتىنى توختىتىپ، دىدى:

— سالامەتمۇسەن، قىممەتلىك ئاكىسىنىيە!

— سەن سالامەتمۇ.

ئاكىسىنىيەنىڭ ئاستا چىققان تاۋۇشىدا تولىمۇ ئۆزگىچە بىر ئاھاڭ... ھەم ئەجەپلىنىش، ھەم مېھرى - مۇھەببەت، ھەم قايغۇ - ھەسرەت ئاھاڭى بار ئىدى.

— سەن بىلەن سۆزلەشمىگىلى ئۇزاق بولۇپ قالدى.

— شۇنداق، ئۇزۇن بولدى.

— مەن سېنىڭ ئاۋازىڭنىمۇ ئۇنتۇپ قاپتىمەن...

— شۇنچە تېز!

— بۇ تېز بولامدۇ؟

گىرىگورىيى ئۆزىگە يۇپۇرۇلۇپ كەلگەن ئېتىنىڭ يۈگىنىدىن تۇتۇپ تۇردى، ئاكىسىنىيە بېشىنى ئېگىپ، ئەپكەشنىڭ ئىلىمىگە چىلەكنىڭ تۇتقۇچىنى ئىلىمەن، دەپ، ھېچ ئىلالماي قالدى. بۇلار بىر مىنۇتچە ئۇنچىقماي تۇرۇشتى. بۇلارنىڭ بېشى ئۈستىدىن ئوق - يا ئوقىدەك ۋىشىلداپ بىر ياۋا ئۆدەك ئۇچۇپ ئۆتتى، يارىلىق تىكى دولقۇن كۆكۈش گەج قاتلاملىرىنى ئاچكۆزلۈك بىلەن يالاپ، ئىككى يانغا ئۇرۇلاتتى. ئورماننى بېسىپ كەتكەن تاشقىندا ئاق يايلىق دولقۇنلار ئۆركەشلەپ تۇراتتى. شامال، تۆۋەنگە قاراپ قۇدرەتلىك ئېقىم بىلەن ئاققان دوندۇن ئۇششاق دولقۇن تامچىلىرىنى، چۈچۈمەل پۇراقنى ئۇچۇرۇپ كېلەتتى.

گىرىگورىي نەزىرىنى ئاكسىنىيەنىڭ يۈزىدىن ئېلىپ، دون تەرەپكە يۆتكىدى. سۇ غەرق قىلىپ تاشلىغان ئاق غوللۇق تېرەك لەر شاخلىرىنى لەپەڭلىتىپ چاپقىلاتتى، پوتلا چېچەكلىرى قىز-لارنىڭ سىرغىسىدەك چىرايلىق ئېسىلىپ تۇرغان سۆڭەكلەر ھادىس گۈزەل، ياپ - يېشىل يوققا بۇلۇتتەك باراقسانلىق ھاسىل قىلىپ، سۇنىڭ ئۈستىدە جىلۋىلىنەتتى. گىرىگورىي سەل - پەل ئەلەم ۋە دىلخەستىلىك ئاھاڭىدا سورىدى:

— بۇ قانداق بولغىنى؟... ئەمدى بىز ھېچ نەرسە توغرىلىق سۆزلەشمەمدۇق؟ نېمىشقا ئۇنچىقماي تۇرسەن؟
ئەمما ئاكسىنىيە بۇ چاغدا ئۆزىنى تۇتۇۋالغان ئىدى؛ ئەمدى ئۇنىڭ سوغاقتا توڭلىغان يۈزىدە بىرەر مۇسكۇلى دىرىلىدىمىدى، شۇ ھالەتتە جاۋاپ بەردى:

— بىز، گەپ - سۆزلىرىمىزنى، ئېھتىمال، ئۆز ۋاقتىدا قىلىشىپ بولغانىمىز...

— ۋوي، شۇنداقمۇ!

— ئەلۋەتتە، شۇنداق - دە! دەرەخنى ئالساق، يىلدا بىر قېتىم چېچەك ئاچىدۇ...

— سېنىڭچە، بىزنىڭ گۈلىمىز چېچەك تۆكۈپ بولغانمۇ؟

— بولمىسىچۇ؟

— بۇلارنىڭ ھەممىسى قانداقتۇنۇ چەپلىنەرلىك بىرىش...—

گىرىگورىي ئېتىنى ئىختىيارغا قويۇۋېتىپ، ئاكسىنىيەگە قاراپ مەيۈس كۈلۈمسىرەپ قويدى، — مەن سېنى كىسيوشا، ھامان يۈرگىمىدىن ئاجرىتالماي كەلدىم. بالىلىرىم ھازىر چوڭ بولۇپ قالدى، ئۆزەممۇ يېرىم - ياتا چېچى ئاقارغان ئادەم بولۇپ قالدىم، ئارىمىزدا قانچە يىللار ھاڭ پەيدا قىلىپ قويدى... شۇن-

...مۇستەھكەم قول بىلەن دۈشمەننىڭ يۈرىكىگە خەنجەر
ئۇرىدىغان پەيتتە تەۋرىنىپ قېلىۋاتىسىلەر!...
(598 - بەتكە)

داقتىمۇ سەن ئوي - خىيالىمدىن چىقمىدىڭ. سېنى چۈشۈمدە
كۆرىمەن، ھازىرغىچە سېنى ياخشى كۆرىمەن. گايىدا سېنى شۇنداق
ئويلاپ كېتىمەن، لىستىنىتىسكىلەرنىڭكىدە تۇرغان ۋاقتىمىزنى...
بىر - بىرىمىزنى ياخشى كۆرگەن چاغلىرىمىزنى ئەسكە ئېلىشقا
باشلىسام... بۇ خاتىرىلەردىن... بەزىدە پۈتۈن ھاياتىڭنى ئەسكە
ئېلىپ، قارىساڭ - بۇ ھايات تەتۈر ئۆرۈلگەن ئىنچى قۇرۇق بىر
يانچۇققا ئوخشاپ قالىدۇ...

— مەنمۇ شۇنداق... مېنىڭ كېتىشىم لازىم ئىدى... سۆز
بىلەن بولۇپ قالدۇق.

ئاكسىنىيە چىلەكلىرىنى دەس كۆتىرىپ، باھار ئاپتۇنىدا
قارايدىغان قوللىرىنى ئىگىلىپ تۇرغان ئەپكەشنىڭ ئۈستىگە قويۇپ،
دۆڭگە قاراپ ماڭدى، ئەمما توساتتىن گىرىگورىيغا قايرىلىپ
قارىدى - دە، ئىككى مەڭزى ياپ - ياش چىرايدا نەپىس لالە
دەك قىزىرىپ كەتتى.

— بىزنىڭ مۇھەببىتىمىز مانا مەشەدە، مۇشۇ پىرىستاننىڭ
قېشىدا باشلانغان، گىرىگورىي ئېسىڭىدۇمۇ؟ شۇ كۈنى كازاكلارنى
لاگىرغا يولغا سالغان ئىدۇق، - دېدى ئاكسىنىيە پىسىڭ
گىدە كۈلۈپ، ئۇنىڭ دادىلىشىپ قالغان ئاۋازىدا شاتلىق
جاراڭلايتتى.

— ھەممىسى ئېسىمدە!

گىرىگورىي ئېتىنى ھويلىغا ئېپىكىرىپ، ئوقۇرغا قويدى،
گىرىگورىيىنى ئۇزىتىش تەييارلىغى بىلەن پانتېلېي پروكوفېيېڭ
ۋېچ ئەتىگەندىن بۇيان يەر تىرىنلاش ئۈچۈن ئېتىزغىمۇ
چىقمىغان ئىدى، ئۇ ساراينىڭ لاپىسى ئاستىدىن چىقىپ
سۈرىدى:

— قانداق، قاچان يولغا چىقسەن؟ ئاتقا بوغۇز

بېرىمۇ؟

— نەگىمۇ يولغا چىقاي؟ — گىرىگورىي پەرىشانلىق بىلەن

ئانىسىغا قارىدى.

— ياشاپ كەت! كارگىنسكاياغا بارماقچى ئىدىڭغۇ.

— ھازىرچە بارمايمەن!

نېمە بولدى؟

— ھېچ ئىش يوق... ئايىنىپ قالدىم.... — گىرىگورىي

ئىچىدىن چىقۇۋاتقان ئىسسىقلىقتىن كۆيگەن لەۋلىرىنى يالاپ، ئاس-

مانغا كۆز تىكتى، — بۇلۇت چېپىشىپ يۈرىدۇ، يامغۇر ياغىدىغان

ئوخشايدۇ، ماڭا يامغۇردا ھۆل بولۇپ، يول يۈرۈشتىن نېمە

پايدا؟

— راست، پايدىسى يوق، — چال قوشۇلدى، ئېمما

گىرىگورىينىڭ گېپىگە ئىشەنمىدى، چۈنكى بۇنىڭدىن نەچچە

مېنۇت بۇرۇن مال قوراسىدا تۇرۇپ گىرىگورىي بىلەن ئاكىسىنىيە-

نىڭ پىرىستان قېشىدا سۆزلىشىپ تۇرغانلىقىنى كۆرگەن ئىدى.

«بۇلارنىڭ بىر-بىرىگە پەش تارتىشى يەنە باشلىنىپتۇ، — چال

تەشۋىش بىلەن ئويلىدى، — ئاتالىيە بىلەن ئىككىسىنىڭ ئار-

سىغا يەنە سوغاقچىلىق چۈشۈپ قالمىسا بولاتتى... ھەي، ئىتنىڭ

بالىسى گىرىشكا! ئۇ كىمگە تارتىپ مۇنداق ئىت بولۇپ تۇغۇل-

دىكەن! ماڭا تارتقانمۇ - يە؟» پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ ھارۋا-

نىڭ شوتىسىغا ئىشلىتىش ئۈچۈن بىر تال قېيىن ياغىچىنى

پالتا بىلەن يونۇۋاتاتتى، بۇ ئىشنى توختىتىپ، بۇ يەردىن چىقىپ

كېتىۋاتقان ئوغلىنىڭ مۇكەپچىگە كۆز تىكتى - دە،

فېرى - بېرى ئويلىنىپ، ئۆزىنىڭ ياشلىق چاغلىرىدا قانداق

ئىكەنلىكىنى ئېسىگە چۈشۈرۈپ، مۇنۇ پىكىر كەلدى: «ئۆزۈمگە تارنقان، بەتەج! بەلكىم ئاتىسىدىن ئېشىپ چۈشكەن، ئىتتىك قۇيرۇغى! ئاكىسىنىڭ بېشىنى يېگىۋاشتىن ئايلاندۇرۇپ ئائىلە ئارا ماجرا تۇغدۇرماسلىقى ئۈچۈن ئۇنى كالتەك بىلەن دۇمبالاپ قويۇش كېرەك، ئەمما ئۇنى قانداق ئۇرسەن؟»

باشقا بىر ۋاقىتتا پانتېلىي پروكوفېيېۋىچ گىرىگورىي بىلەن ئاكىسىنىڭ ئىككىسىنىڭ كىشىلەر كۆزىدىن يىراقتا سۆز-لىشىپ تۇرغانلىقىنى كۆرگەن بولسا، ئويلىنىپ تۇرماستىلا قولغا نىمە چۈشسە، شۇنىڭ بىلەن گىرىگورىينى دۇمبالىغان بولاتتى، ئەمما ھازىرقى پەيتتە گاڭگىراپ قالدى، ھېچنەمە دىمىدى، ھەتتا گىرىگورىينىڭ سەپەرگە ئاتلىنىشىنى تۇيۇقسىز كېچىكتۈر-گەنلىكىنىڭ سەۋەپلىرىنى بىلىۋالغان بولسىمۇ، بىلىمگەن كىشى بولۇۋالدى. بۇ ئىشلارغا شۇنىڭ ئۈچۈن سۈكۈت قىلدىكى، گىرىگورىي ھازىر كەپسىز ياش كازاك «گىرىشكا» ئەمەس. بەلكى دىۋىزىيە كوماندىرى، گەرچە پاگونلىرى بولمىسىمۇ، مىڭلىغان كا-زاكلار بوي سۇندىغان «گېنېرال» بولۇپ قالدى. ئۇنى ھازىر ھەم مەيلىن گىرىگورىي پانتېلىيېۋىچ دەپ ئاتىشىدۇ. ئۇ، ئارانلا ئۆ-رەمنىڭ دەرىجىسىدە بولغان پانتېلىي پروكوفېيېۋىچ ئۆز بالىسى بولغان تەقدىردىمۇ بىر گېنېرالغا قانداقمۇ فول كۆتىرەلسۇن؟ ئۆ-ۋەن دەرىجىلىكلەر يۇقۇرى دەرىجىلىكلەرگە بوي سۇنۇشتىن ئىبارەت ھەربىي ئۆزۈم ھەتتا بۇ توغرىلىق ئويلاشقىمۇ ئىمكان بەرمەيدۇ، شۇ سەۋەبتىن چال. گىرىگورىيغا نىسبەتەن ئۆزىنى ھەم باغلىنىشى بول-غان، ھەم مەلۇم جەھەتتە يىراقلىشىپ كەتكەن ھېس قىلاتتى. ھەممە بالا — گىرىگورىينىڭ ئادەتتىن تاشقىرى يۇقۇرى كۆتىرىلگەنلى-گىدە! ھەتتا يەر تېرىغان كۈننىڭ 3 - كۈنى گىرىگورىي ئۆيىگە

قاتتىق ۋاقىراپ: «ھەي، نىمىشقا ھاڭۋىقىپ تۇرىسەن! پلۇگىنى كۆ-
تىرىپ سال!» — دىگەن ئىدى، پانتىلېي پروكوفىيېۋىچ، بۇنىڭغا
چىداپ، بىر ئېغىزمۇ جاۋاپ قايتۇرمىدى... كېيىنكى چاغلاردا بۇ-
لار ئۆز مەۋقەلىرىنى ئالماشتۇرغاندەك ئىدى: گىرىگورىي قېرىپ
قالغان ئاتىسىغا ۋاقىرايتتى، ئاتىسى بولسا ئۇنىڭ ئاۋازىدىكى خە-
رىلدىن بۇيرۇق ئاھاڭىنى ئاڭلاپ، پايىپتەك بولۇپ كېتەتتى،
مېيىپ ئايىغى بىلەن دىڭگىزكەلاپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى تېپىشقا
تىرىشاتتى...

«يامغۇردىن قورقۇپتۇمش! يامغۇر يېغىشنىڭ تايىنى سوق،
شامال كۈن چىقىشتىن چىقىۋاتسا ۋە ئاسماننىڭ ئوتتۇرىسىدا كىچىك
كىنە بىر پارچە بۇلۇت چېپىپ يۈرسە، قانداق يامغۇر ياغىدۇ! ئاتا-
لىيەگە ئاستا ئېيتىپ قويايمىكەن؟»

پانتىلېي پروكوفىيېۋىچ شۇ پىكىر — خىيال بىلەن ئۆيگە كىر-
دى، ئەمما بۇ پىكىردىن تېز قايتتى؛ جىدەل بولۇشتىن قورقۇپ،
بايا يۈنۈپ بولمىغان ياغاچنىڭ ئېشىغا قايتىپ باردى...

ئاكسىنىيە ئۆيگە قايتىپ كىرىش بىلەنلا، چىلەكتىكى سۇل-
رىنى ئىدىشقا قۇيۇپ، مەشنىڭ تېمى بىلەن بىر تۇتاش ئاقارتى-
لىپ كەتكەن كىچىككىنە ئەينەكنىڭ ئالدىغا كەلدى — دە، ئۆزىنىڭ
بىر ئاز قېرىپ قالغان، ئەمما ھىلىمۇ چىرايلىق يۈزىگە ھاياجان
بىلەن ئۇزاققىچە قاراپ تۇردى. ئۇنىڭ يۈزىدە ھامان شاللاق،
ھازىرلىك بىر گۈزەللىك بار ئىدى، شۇنداقسىمۇ ھاياتنىڭ خازان
پەسلى ئىككى مەڭزىگە سولغۇن تۈس كىرگۈزگەن، قاپاقلىرىنى
سارعايتقان، غارا چاچلىرىغا ئۆمۈچۈك تورىدەك شاللاق ئاق چۈشۈر-
گەن، كۆزلىرىنى خىرەلەشتۈرگەن، بۇ كۆزلەردىن مەيۈس بىر ھاز-
غىنلىق چىقىپ تۇراتتى.

ئاكسىنىيە سىرتاز تۇرغاندىن كېيىن، كارۋاتنىڭ قىسمىغا كېلىپ، ئۈستىگە دۈم يېقىلدى - دە، يېنىكلەشتۈرىدىغان تاتلىق كۆز ياشلىرىنى تۆكۈپ زار - زار يىغلاشقا باشلىدى، ئۇ قانچە - قانچە زاماندىن بۇيان بۇنچىلىك يىغلاپ باقمىغان ئىدى...

قىش كۈنى دون بويىدىكى تاغلارنىڭ تىك قىيالىق گىر- ۋەكلىرى ئۈستىدە، ئاۋام تىلى بىلەن «ئوغرىيار» دەپ ئاتىلىدۇ. خان بىر يوتا دۆڭنىڭ ئۈستىدە قىشنىڭ تىزغىرىن شاماللىرى بىر دائىرىدە ئايلىنىپ، گۈكەرەپ سوقۇپ تۇرىدۇ. بۇلار گىياسىز تاقىر دۆڭدىن ئۈندەك ئۇۋاق ئاق قارنى ئۇچۇرۇپ كېلىپ، بىر جايغا دۆۋە قىلىدۇ، فەۋەت - قەۋەت قاتلاملار ھاسىل قىلىدۇ، ھەيۋەت چوڭ قار دۆۋىسى ئاپتاپ چۈشكەندە شېكەردەك پاقىرايدۇ، گۈگۈم ۋاقتىدا ھاۋارەك تۈستە، ئەتىگەن پەيتىدە سۇس كۆك رەڭدە، كۈن چىقىۋاتقان مەزگىلدە ھاۋارەك تۈستە تاۋلىنىپ، چوڭقۇر يارنىڭ ئۈستىدە ئېسىلىپ تۇرىدۇ. ئۇ تاكى ئىللىق ھاۋادا ئاستىدىن ئېرىگەنگە قەدەر ياكى يان تەرەپتىن سوققان شىددەتلىك شامال ئۇنى ئۆز ئېغىرلىقى بىلەن ئىتتىرىپ، پەسكە غۇلاتقانغا قەدەر ۋە- ھىمىلىك بىر سۈكۈناتقا غەرق بولۇپ ئېسىلىپ تۇرىدۇ. ۋاقتى كېلىپ، غۇلاپ چۈشكەندە، ئۇ ئۆز يولىدىكى پاكار تاغالچە كۆچەتلىرىنى يەنجىپ تاشلايدۇ، قىيانىڭ يانباغرىدىكى ئۇياتچانلىق بىلەن قىسىلىپ تۇرغان دولانلارنى سۇندۇرىدۇ ۋە ئۆز كەينىدىن پۇقىراپ ئاسمانغا كۆتىرىلگەن قار توزانلىرىنىڭ كۈمۈش ئىتىگىدىن تېز سۆرەپ مېڭىپ، پەس ئاۋازدا ئاستا غۇۋۇلداپ، تۆۋەنگە يۇمۇلاپ كېتىۋېرىدۇ...

ئاكسىنىيەنىڭ ئاشۇ قار دۈڭلەكلىرىگە ئوخشاش ئۇزۇن يىل- لاردىن بۇيان يىغىلىپ قالغان تۇيغۇسىغا كىچىككەنە بىر تۈرتكە

لازم ئىدى. گېرگورىي بىلەن بولغان ئۇچرىشىش ۋە گېرگورىيىنىڭ ئوچۇق چىراي بىلەن: «سالامەتمۇ سەن، قىممەتلىك ئاكىسىنىيە!» — دىگەن سۆزى دەل تۈرتكە دولۇپ خىزمەت قىلدى. خوش، گېرگورىيىنىڭ ئۆزىچۇ؟ ئۇ ئاكىسىنىيەگە قىممەتلىك ئەمەسمۇ؟ ئاشۇ يىللار مابەينىدە ئاكىسىنىيە ئۇنى ھەر كۈن — ھەر سائەت ئەسلىمەي تۇرالىدىمۇ، پىكىر — خىيالدا بارغانسېرى ئۇنىڭغا قاتتىقراق بېرىلىدىمۇ؟ نىمىنى ئويلىمىسۇن، نىمە ئىش قىلمىسۇن ھەر چاغ، ھەر دائىم، ئۈزلۈكسىز ئۆز ئوي — پىكىرىدە گېرگورىيىنىڭ قېشىدا تۇرغاندەك بولاتتى. سۇ چىغرىغىغا قوشۇلغان قارغۇ ئات ئوق ئەت راپىدا چاقپەلەكنى ئايلاندۇرۇپ، بىر دائىرىدە ئەنە شۇنداق ئايلىنىۋېرىدۇ...

ئاكىسىنىيە كەچكىچە كارۋاتنىڭ ئۈستىدە يېتىپ، كېيىن ياشتىن كۆزلىرى ئىششىغان ھالدا ئورنىدىن تۇردى، يۈز — كۆزىنى يۇيۇپ، چاچلىرىنى تارىدى ۋە كۈيۈۋ يىگىتكە كۆرۈنىدىغان قىزدەك ناھايىتى ئىلدام كىيىنىشكە باشلىدى، پاكىز ئىچ كۆيىنىگىنى، توق قىزىل يۇڭ يوپىكىسىنى كىيىدى، رومىلىنى يەل كىسىگە ئارتىپ، غىل — پال ئەينەككە قارىدى — دە، چىقىپ كەتتى.

ئاتارىسكى ئۈستىنى غۇۋا گۈگۈم قاپلىغان ئىدى. ئەدىدۇ، تاشقىن يامرىغان سۇ يۈزىدە ياۋا غازلار تەشۋىش بىلەن قاقىرلىشاتتى، دۈن بويىدىكى تېرەكلەرنىڭ ئارلىرىدىن خىرە ئېقىش ئاي كۆتىرىلدى. ئاينىڭ شولىسى سۇ يۈزىدە يېشىلسىمان چىغىر يول دەك چىمىرلاشقا باشلىدى. مال يادىلىرى قاراڭغۇ چۈشمەستىن بۇ — رۇنلا دالىدىن قايتقان ئىدى. ھويلا — قورالاردا ياش ئوتقا توپىمىغان ئىنەكلەر مۆرىشەتتى. ئاكىسىنىيە ئىنىگىنى ساغىمىدى. ئۇ ئاق

تۇمشۇق موزابىنى ئېغىلدىن ھەيدەپ چىقىپ، ئانىسىنىڭ قېشىغا قويۇۋەتتى - دە، موزاي قۇيرۇغىنى شىپاڭلىتىپ، ئارقا پۇتلىرىنى يەرگە تىرەپ، ئانىسىنىڭ ئورۇقى يېلىنىنى ئاچكۆزلۈك بىلەن ئېمىشكە باشلىدى.

دارىيە مېلىخوۋا ئىنىگىنى ئەمدىلا سېغىپ بولۇپ، سۈزگۈچ بىلەن چىلەكنى كۆتىرىپ، ئۆي تەرەپكە كېتىۋاتاتتى، قاشانىڭ ئارىسىدىن ئۇنى بىرسى چاقىرىپ قالدى:

— داشا!

— كىم بۇ؟

— مەن، ئاكىسىنىيە ... ھازىر بىزنىڭكىگە كىرىپ بىر دەم ئولتۇرۇپ چىقساڭچۇ.

— ساڭا نىمىگە لازىم بولۇپ قالدىم؟

— بەك لازىم بولۇپ تۇرسەن! كىرگىنە! خۇدا ھەققى!

— توختاپ تۇر، سۈتۈمنى سۈزۈپ بولۇپ كىرەي.

— ئۇنداق بولسا، مەن سېنى قورانىڭ قېشىدا كۈتۈپ تۇراي.

— ماقۇل!

بىر دەمدىن كېيىن دارىيە چىقتى، ئاكىسىنىيە ئۇنى ئۆز ھويلىسىنىڭ كىچىك ئىشىكى يېنىدا كۈتۈپ تۇراتتى. دارىيەدىن يېپىڭى ساققان سۈتنىڭ ئىللىق پۇرىغى، ئېغىلدىكى قېغىنىڭ پۇرىغى كېلەتتى، ئۇ ئىتىگىنى تۈرمەستىن، بەلكى قالتىس ياسىنىۋالغانلىغىنى كۆرۈپ ھيران قالدى.

— ئىشىڭنى بالدۇرلا تۈگىتىپسەنغۇ، خوشنام.

— سىتپان بولمىغاندىن كېيىن قىلىدىغان ئىشىم چاغلىق.

مەن قارايدىغان بىرلا ئىنەك، دىيەرلىك تاماقمۇ ئەتمەيمەن ...

قاتتىق - قۇرۇق بىر نەرسە بىسەملا كۇپايە.

— مېنى نېمىشقا چاقىرغانىڭ؟

— يۈرگىنە بىزنىڭ ئۆيگە. بىر ئىش بار ئىدى ...

ئاكسىنىيەنىڭ ئاۋازى دىرىلدەپ چىقاتتى. دارىيە سېلىشىپ
دىغان پاراڭنىڭ مەقسىدىنى سەل - پەل پەملىۋالغاندىن كېيىن،
ئۇندىمەستىن ئارقىسىدىن ماڭدى.

ئاكسىنىيە چىراق ياقماستىن، ئىچكىركى ئۆيگە كىرىش بىلەنلا،
ساندۇقنى ئېچىپ ئاڭتۇردى - دە، ئۆزىنىڭ قۇرغاق ۋە
ئىسسىق قولى بىلەن دارىيەنىڭ قولىنى تۇتۇۋېلىپ، ئالدىراش
ئۇنىڭ بارمىغىغا بىر ئۈزۈكنى سېلىشقا باشلىدى.

— بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ بۇ ئۈزۈككە؟ بۇنى ماڭا
بەردىڭمۇ؟ ...

— ساڭا بەردىم! ساڭا، مەندىن ... يادىكار ...

— ئالتۇنمۇ؟ - دەپ جىددى قىياپەتتە سورىدى دارىيە،
دەرىزىنىڭ قېشىغا كېلىپ، غۇۋا چۈشكەن ئايدىڭدا بارمىغىدىكى
ئۈزۈككە قاراپ.

— ئالتۇن. تاقاپ يۈر!

— خۇدا رەھمەت قىلسۇن! ... نېمىگە زۆرۈر بولۇپ قالدى،
بۇنى نېمىشقا ماڭا بېرىۋەتتىڭ؟

— ماڭا سىلەرنىڭ ... گىرىگورىينى چاقىرىپ بەرسەڭچۇ.

— يەنە تارتىۋالماقچىمۇسەن؟ - دارىيە زىرەكلىك بىلەن
كۈلۈمسىرەپ قويدى.

— ياقەي، ياق! ھوي، نېمە دىگىنىڭ بۇ! - ئاكسىنىيە
قورقۇپ كەتتى - دە، كۆزىدىن ياش چىققۇچە قىزىرىپ كەتتى، -
ئۇنىڭ بىلەن سىتېپان توغرىلىق سۆزلەشمەكچى ئىدىم ... بەلكىم

ئۇ سىتېپانغا دەم ئېلىش ۋاقتى بېرەرمىگەن ...
— ئۇنداق بولسا نېمىشقا بىزنىڭكىگە كىرمىدىكەن؟ ئىشنىڭ
بولسا، كىرىپ سۆزلىشىۋەرسەك بولمامدۇ؟ — دەپ كولاشتۇرۇپ
سورىدى داريە.

— ياق، ياق ... ناتالىيە باشقا بىر نىمىنى ئويلاپ قېلىشى
مۇمكىن ... ئەپسىز ..
— ئۇنداق بولسا، ماقۇل، چاقىرىپ بېرەي ... ئۇنى ئايات
تىمۇ مەن!

گىرىگورىي كەچكى تامىغىنى يەپ بولغان ئىدى. قوشۇقنى
يېڭىلا قويۇپ، شورپا بىلەن ھۆل بولغان بۇرۇتتىنى بىرقۇر شۇمۇپ
ۋە ئالقىنى بىلەن سۇرتۇپ ئولتۇراتتى. شىرنىنىڭ ئاستىدا ئايغىر
نى باشقا بىر پۇت باسقانلىغىنى سېزىپ، ئۇ كۆز يۈ-
گۈرتۈپ، داريەنىڭ بىلىنەر - بىلىنمەس كۆز قىسقانلىغىنى باي-
قاپ قالدى.

«ئەگەر ئۇ مېنى ئاكام مەرھۇم پېترو ئورنىدا كۆرۈپ، بىر
دەر ئالايىق سۆز ئېيتىپ باقسۇن، دەرھاللا ئەدىۋىنى بېرىمەن!
ئۇنى خامانغا ئېلىپ چىقىمەن - دە، يوپىكىسىنى بېشىغا تېگىپ،
قانچۇقنى ساۋىلىغاندەك ساۋىلايمەن!» — دەپ
ئويلىدى گىرىگورىي غەزىۋى كېلىپ. كېيىنكى چاغلاردا ئۇ يەڭگى-
سىنىڭ غىلىجىلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىشىغا قاپىغىنى تۈرۈپ كەل-
گەن ئىدى. ئاخىر ئۇ، شىرنىنىڭ نېرىقى تەرىپىدىن ئۆتۈپ، تاماكا
تۇتاشتۇردى - دە، ئالدىرىماستىن سىرتقا قاراپ ماڭدى. سەللا كې-
يىن كەينىدىن داريە مۇ چىقتى.

ئۇ دەھلىزدە گىرىگورىينىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ،
شارتلا كۆكرىگىنى ئۇنىڭغا تاقاشتۇرۇپ پىچىرلىدى:

— ھەي، ياۋۇز! يۈر... سېنى چاقىرىدۇ.

— كىم؟ — گىرگورىي ئاستا سورىدى.

— ھىلىقى كىشى.

ئاتالىيە بالىلىرى بىلەن ئۇيقۇغا كېتىپ، بىر سائەت ۋەتەندىن كېيىن، شىنېلىنىڭ تۈگىلىرىنى زىچ قىلىپ ئەتكەن گىرگورىي ئاكىسىنى بىلەن بىللە ئاستاخۇنىڭ دەرۋازىسىدىن چىقتى. ئۇلار قاراڭغۇ تار كۆچىدا بىردەم ئۇزىنىپ تۇرۇشتى، ئاندىن يەنىلا ئۇنچىقىمىغان پېتى جىمجىت قاراڭغۇلۇققا چۆمگەن، ياش مايسىلارنىڭ مەس قىلغۇچى پۇرىغى بىلەن كىشىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدىغان دالغا قاراپ كېتىشتى. گىرگورىي شىنېلىنىڭ ئالدىنى ئېچىۋېتىپ ئاكىسىنى باغرىغا باستى ۋە ئۇنىڭ تىترەۋاتقانلىغىنى، كۆپتىسىنىڭ ئىچىدىن يۈرىكى قاتتىق دۈپىلدەپ سۆڭۈكۈۋاتقانلىغىنى سەزدى.

51

ئەتىسى يولغا چىقىش ئالدىدا، گىرگورىي ئاتالىيە بىلەن قىسقىچە سۆزلىشىۋالدى. ئاتالىيە ئۇنى بىر چەتكە چاقىرىپ پىچىرلاپ سورىدى:

— تۈندە نەگە باردىڭ؟ قەيەردىن شۇنچىلىك كەچ قايتىپ

كەلدىڭ؟

— ئانچە كەچ ئەمەسقۇ!

— كەچ بولماي نىمە؟ مەن ئويغانسام — باش توخۇ قىچ

قاردى، سەن تېخىچە يوق...

— كودىنوف كەلگەن ئىكەن. شۇنىڭ قېشىغا ئۆزىمىزنىڭ

ھەربى ئىشلىرىمىز توغرىلىق مەسلىھەتلىشىش ئۈچۈن باردىم. بۇ سېنىڭ ئايالغا خاس ئەقلىڭ يېتىدىغان ئىش ئەمەس.

— ئۇ نېمىشقا بىزنىڭكىگە فونۇشقا كەلمەيدىكەن؟

— ۋېشكىغا بېرىشقا ئالدىرايدىكەن.

— ئۇ كىمىنىڭكىگە چۈشۈپتۇ؟

— ئا. ۋوشچېنكو فلارنىڭ ئۆيىگە. ئۇلار كودىنوفقا يىراق

تۇققان كېلىدىكەن.

ئاتالىيە باشقا گەپ سورىمىدى. ئۇنىڭدا بىر ئاز گۇمانلىنىش

بارلىقى بىلىنىپ تۇراتتى، ئەمما كۆزلىرىدىن سىر بەرمەسلىك

چىقىپ تۇراتتى. شۇڭا گىرىگورىي ئۇنىڭ ئىشەنگەن - ئىشەنمەگەنلىكىنى چۈشىنەلمىدى.

ئۇ ئالدىراش ئاشتا قىلدى. پانتېلېي پروكوفېيېۋىچ ئاتنى

ئىگەرلەشكە ماڭدى، ئىلىنىشقا گىرىگورىيىنى چوقۇندۇرۇپ، يۈز -

كۆزىدىن سۆيىدى - دە، ۋىلىق - ۋىلىق پىچىرلاپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— سەن، بالام، خۇدانى... خۇدانى ئۇنتۇما! ئاڭلىشىمىزچە،

سەن قانداقتۇ ماتروسلارنى چېپىپ ئۆلتۈرۈپسەن... ۋاي خۇداي -

مەي! سەن، گىرىشېنكا، ئېسىڭنى تېپىۋال! ئەنە قارا، بالىلىرىڭ

قانچىلىك چوڭ بولۇپ كېتىۋاتىدۇ - ھە، سەن ئۆلتۈرگەنلەرنىڭمۇ،

بەلكىم بالىلىرى قېپقالغاندۇ... ئاشۇنداق قىلساڭ بولامدۇ؟

سەن كىچىكلىكىڭدە قانداق ئوماق، قانداق ئارزۇلۇق بالا ئىدىڭ،

ھازىرچۇ، ھازىر قاپىغىڭنى زادىلا ئاچماي يۈرسەن. قارىغىنا، يۈرىڭنىڭ

بۆرىنىڭ يۈرىكىدەك بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ... ئاناڭنىڭ سۆزىگە

قۇلاق سال، گىرىشېنكا! سەنمۇ سېھىرلەنگەن، ھېچنەمە كار قىلمايدىغان ئادەم ئەمەسمەن، سېنىڭمۇ بويىنىڭنى چاپىدىغان باتۇر ئادەمنىڭ قىلىچى چىقىپ قالدۇ...

گىرىگورىي غەمكىن كۈلۈمسىرەپ، ئانىسىنىڭ قاداق قولىنى سۆيىدى - دە، ناتالىيەنىڭ قېشىغا كەلدى. ناتالىيە ئۇنى سوغاق قىنا قۇچاقلاپ، ئارقىسىغا ئۇرۇلۇۋالدى، گىرىگورىي ئۇنىڭ قۇرۇق كۆزلىرىدە ياش ئەمەس، بەلكى ئاچچىق ئەلەم ۋە غەزەپ ئالامەتلىرىنى كۆردى... گىرىگورىي بالىلىرى بىلەن خوشلىشىپ تاشقىرىغا چىقتى.

بۇتىنى ئۈزەڭگىگە قويۇپ، ئاتنىڭ يىرىك يايلىدىن تۇتۇپ، نەمەشقىدۇ ئويلىنىپ قالدى: «مانا، ھاياتىم يەنە يېڭىچە بۇرۇلۇشقا يۈزلەندى. يۈرىگىمدە بولسا ھامان بۇرۇنقىدەك سوغاقچىلىق، بوشلۇق بار... ھازىر ئاكسىيوتكىمۇ شۇ بوشلۇقنى تولدۇرالمىسا كېرەك...» ئۇ ئەتراپىغا توپلىشىپ تۇرغان ئۇرۇق - تۇققانلىرىغا قايىرىلىپ قارىماستىن، بىر چامداپ - ئىككى چامداپ كىچىك بويلاپ يۈرۈپ كەتتى. ئاستاخوفنىڭ ئىشىگىنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە، دەرەزىلەرگە قىيا نەزەر تاشلاپ، مېھمانخانا ئۆيىنىڭ چەتتىكى دەرەزىسىدىن ئاكسىنيەنى كۆردى. ئاكسىنيە كۈلۈمسىرىدى، كەشتىلىك قولىياغلىغىنى ئۇنىڭغا پۇلاڭلاتتى - دە، شۇ ئاندىلا ياغلىقنى پومپلاپ ئاغزىغا ۋە بۈگۈن كېچە ئۇيقۇسىزلىقتىن قارىيىپ كەتكەن كۆزلىرىگە باستى...

گىرىگورىي دالدا ماڭغاندەك، ئېتىنى تېز چاپتۇرۇپ كەتتى. دۆڭنىڭ ئۈستىگە چىققاندىن كېيىن، ئۇ يازلىق چوڭ يولدا ئالدى تەرەپتىن ئاستا كېلىۋاتقان ئىككى ئاتلىقنى ۋە بىر ھارۋىنى كۆردى. ئاتلىقلارنى تونۇدى: بىرسى، ئانتېۋ بىرخوۋىچ، يەنە بىرسى، سىتىرې مەنىسكوف بولۇپ، يېزىنىڭ يۇقۇرقى چېتىدە تۇرىدىغان چىرايى

قارىراق كەلگەن چاققان، ياش كازاك ئىدى. «ئۆلۈكلەرنى ئېلىپ
كېتىۋېتىپتۇغۇ بۇلار» — بۇنى گىرىگورىي كالا ھارۋىسىغا بىر قارايل
پەملىۋالدى. كازاكلارغا تەڭلەشمەستىنلا سورىدى:

— كىمنى ئېلىپ كېتىۋاتىسىلەر؟

— ئاليۇشكا شامىل، تومىلىن ئىۋان ۋە ياكوف «تاقا».

— بۇلار ئۆلگەنمۇ؟

— بىرى ئۆلتۈرۈلگەن.

— قاچان؟

— تۈنۈگۈن كۈن پېتىش ئالدىدا.

— باتارىيە ساقىمۇ؟

— ساق. بىزنىڭ توپچىلىرىمىزنى قىزىللار كالىنوۋىي ئۆ-

گۈلدىكى بىر ئۆيىدە تۇتۇۋېلىشقان. شامىلىنى بولسا مۇنداق...

ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىغىدىن چېپىپ تاشلاشتى.

گىرىگورىي بېشىدىن پاياخنى ئېلىپ، ئاتتىن چۈشتى، ھار-

ۋىنى ھەيدەپ كەلگەن چىرىلىق يېشى چوڭ راق بىر كازاك ئايال

ئۆكۈزلەرنى توختاتتى، چېپىپ تاشلانغان كازاكلار ھارۋىنىڭ ئۈس-

تىدە قاتار يېتىشتاتتى، گىرىگورىي ھارۋىغا يېقىن كەلمەي تۇرۇپلا،

ئۆلۈكلەرنىڭ چۈچۈمەل پۇرىغى شامال بىلەن ئۇنىڭ دېمىغىغا ئۆ-

رۇلدى، ئاليۇشكا شامىل ئوتتۇرىدا ياتاتتى، كونا كۆك چەكىمىن

نىڭ ئالدى ئېچىۋېتىلگەن، چولاق قولنىڭ يېڭى چېپىلغان بېشى

نىڭ ئاستىغا قويۇلغان، قاچانلاردۇ ئۈزۈلگەن قولنىڭ ئەسكى

لاتىغا ئورالغان كۆتمىگى بىر زامانلاردا ھەركەتچان چاققان ئىدى.

ئەمدىلىكتە دومپىيىپ تۇرغان جانسىز كۆكرەك قەپىزىگە مەھكەم چاپ

لىشىپ تۇراتتى، ئاليۇشكىنىڭ ئۆلۈك پېتى ئاپپاق ھېجىيىپ تۇرغان

چىشلىرىدا قەھرى - غەزەپ مەڭگۈ قېتىپ قالغان، ئەمما قوڭۇر

كۆزلىرى كۆك ئاسمانغا، دالا ئۈستىدە ئۈزۈپ كېتىۋاتقان بۇلۇتقا خاتىرجەم ۋە غەمكىن ئويچانلىق بىلەن قاراپ تۇرغاندەك قىلاتتى...

تومىلىنىنىڭ يۈزى ئادەم تونۇغىسىز ئىدى؛ راستىنى ئېيتىپ قاندا، ئۇنىڭدا يۈزدىن ئەسەر قالماپتۇ، شۇنداقكى، يۈزىنىڭ ئورنىدا قىلچىنىڭ زەربە بىلەن قىيپاش يۈزۈلگەن قىپ - قىزىل ۋە شەكىلسىز بىرنەمە قالغان. يېنىچە ياتقان ياكوف «تاقا» زەپىرەڭدەك سارغىيىپ كېتىپتۇ، قىيىسىپ قالغان بېشى دىيەرلىك پۈتۈنلەي چېپىپ تاشلانغان، ماش رەڭ گىمناستىيوركىسىنىڭ تۈگمىسى يېشىلگەن. ئوچۇق ياقىسىدىن ئىككى بۆلۈك چېپىلغان ئاق ئوقۇرەك سۆڭىكى دىڭگىيىپ تۇراتتى، پېشانىسىدە، كۆزىدىن يۇقۇرراق يەردىكى ئوق تەككەن يەردە قاپ - قارا قان پاقىراپ تۇراتتى، ئېھتىمال، قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ بىرسى جېنى چىقماي قىيىلغان كازاكا رەھمى كېلىپ، ئۇدۇل پېشانىسىگىلا ئوق ئاتقان بولۇشى مۇمكىن، شۇڭا ياكوف «تاقا»نىڭ جانىسىز يۈزىدە، ھەتتا مىللىق دورىسىنىڭ كۆيىكى بىلەن قاپ - قارا ئىزلىرى قېپقالغان.

— خوش، ئۇنداق بولسا، بۇرادەرلەر، ئۆزىمىزنىڭ يېزىداشلىرىمىزنى ئەسكە ئالايلى، ئۇلارنىڭ تىنچ يېتىشى ئۈچۈن تاماكا چېكەيلى، — دەپ تەكلىپ بەردى گېرىگورىي، ئاندىن بىر چەتكە ئۆتۈپ، ئىگەرنىڭ تۆشىنى بوشىتىپ، ئېتىنىڭ يۈگىنىنى ئالدى - دە، تىزگىنىنى ئالدىنقى سول پۇتغا چىرماپ، ئۇنى قىلىترىقتەك ئۆسۈپ قالغان يۇمران ياش مايسىنى ئوتلاشقا قويۇۋەتتى.

ئانتېۋ بىلەن سىتېرېمەننىكوف دەرھال ماقۇل كۆرۈپ، ئاتى

ئىن چۈشۈشتى، ئاتلىرىنىڭ پۇتىنى چۈشەپ، يايلاشقا قويۇۋەتتى.
تى، يانداشلاپ يېتىپ، تاماكا چېكىشتى. گىرىگورىي، ئۈستىدىكى
تۈكى تۇتام - تۇتام تۈرۈلۈپ قالغان، ئەمما تېخىچە تۈك تاشلى
مىغان ئۆكۈزنىڭ مايسا ئوتقا بويۇن سوزۇپ تۇرغانلىغىغا قاراپ،
سورىدى:

— شامىل قانداق ھالاك بولدى؟

— ئىشىنەمسەن، پانتېلېيېۋىچ، ئۆزىنىڭ ئەخمەقلىغىدىن!

— قانداقچە؟

— قارىمىسەن، مانا مۇنداق بولدى، — دەپ سۆز باشلى

دى سىرتىمەننىكوف، — تۈنۈگۈن، دەل چۈش ۋاقتىدا بىز چار-
لاشقا چىققان ئىدۇق. بىزنى پىلاتون رەبچىكوف ئۆزى ۋاخىمىس-
تىرنىڭ كوماندىسى ئاستىدا ئەۋەتكەن ئىدى... ئانتېۋ، تۈنۈگۈن
بىز بىلەن بىللە بارغان ۋاخىمىستىرنىڭ ئىسمى نىمە ئىدى؟
— ئۇنى جىن - شەيتان بىلىدۇ!

— خوپ مەيلى، كىم بولسا بولسۇن! ئۇ بىزگە تونۇش

ئەمەس، باشقا بۆلۈمنىڭ ئادىمى، ھە، شۇنداق قىلىپ، بىز 14
كازاك بىللە كېتىۋاتاتتۇق، شامىلمۇ بىز بىلەن بىللە ئىدى، تۈنۈ-
گۈن ئۇ كۈن بويى شۇنداق خوشال يۈرگەن ئىدى، شۇنىڭغا قارى-
غاندا، ئۇنىڭ يۈزىگى ھېچنەمىنى ئالدىن سېزەلمىگەن ئىكەن -
دە! كېتىپ باردىمىز، ئۇ بولسا چولاق قولىنى گىلدېڭلىتىپ، تىزگىن-
نى ئىگەرنىڭ قېشىغا ئېلىپ قويۇپ، گەپكە چۈشتى: «ھەي، بىز-
نىڭ گىرىگورىي پانتېلېيېۋىچ قاچان كېلەر! ئۇنىڭ بىلەن بىر-
ئەچىشىپ، ناخشا ئېيتقان بولاتتۇق!» شۇندىن كېيىن ئۇ لاتىشې-
ۋىسكى ئېدېرىغا يەتكۈچە ناخشىنى چاڭ كەلتۈرۈپ كەلدى؛

چىگە تىگىدەك ئۈچتۇق بىز،

پاكار - پاكار تاغلاردا،

دۈن كازاكى بېرىمىز،

قوللىرىمىزدا بەردانكا *.

شۇنداق قىلىپ بىز پاتقاق سايىنىڭ قېشىدىكى بىر جىلغىغا
يىغىلدۇق، شۇ يەردە ۋاخىمىستىر بىزگە مۇنداق دەيدۇ: «يىگىت
لەر، قىزىلار ھېچ يەردە كۆرۈنمەيدىغۇ، ئۇلار تېخى
ئاستاخوف يېزىسىدىن چىقمىغان بولۇشى كېرەك، مۇزىكلەر
بالدۇر تۇرۇشقا ھورۇنلۇق قىلىدۇ، ئېھتىمال، مۇشۇ ۋاقىتقىچە
چۈشلۈك تاماققا تۇتۇش قىلىۋاتقاندا، خوحوللارنىڭ توخۇلىرىنى
پىشۇرۇۋاتقاندا، قورۇۋاتقاندا، بىزمۇ كىچىككىنە دەم ئېلىۋالايلى،
ئۇنداق بولمىغاندا، ئاتلىرىمىز بىەك تەرلەپ كەتتى.» بىز رازى
بولۇپ: «بولدۇ، ئۇنداق بولسا، ماڭۇل» — دېدۇق. مانا ھەممە
مىز ئاتىنى چۈشتۈق، ئوتلاقتا ياتىمىز، بىرسىنى دۆڭنىڭ بېشىغا
پايلاپچىلىققا ئەۋەتتۇق. ھامان ياتىمىز، بىر چاغدا فارىسام، مەر-
ھۇم ئايۇشكا ئېتىنىڭ قېشىدا تىمىسقىلاپ، ئىگەرنىڭ تۆشىنى بو-
شتىۋاتقان ئىكەن. مەن ئۇنىڭغا: «ئالېكسەي، سەن ئاتنىڭ تۆش-
نى بوشتىمىساڭ بولاتتى، خۇدا كۆرسەتمىسۇن، ئەگەر بىز تېزدىن
يولغا چىقىدىغان بولۇپ قالساق، ئۇ چاغدا سەن مەجرۇھ قولۇڭ
بىلەن ئاتنىڭ تۆشىنى قانداق چىگىتسەن؟» — دېدىم. ئەمما ئۇ
ھىجابىدى: «شۇنداق بولغاندا تېخى سەندىن تېزرەك چۆندەپ بو-
لمەن! سەن كۆك سويما، ماڭا ئۈگەتكۈچى بولدۇڭمۇ؟» خوش،
شۇنىڭ بىلەن ئاتنىڭ تۆشىنى بوشتىپ، ئېغىزدۇرۇغىنى ئالدى.

* بەردانكا — بىر ئاتار مىللىتىق — ت.

ياتىمىز، بەزىلەر تاماكا چېكىشۋاتىدۇ، بەزىلەر چۆچەك ئېيتىشۋاتىدۇ، بەزىلەر بولسا ئۈگدەپ يېتىپتۇ. شۇ پەيتتە بىزنىڭ پايلاقچىسىمۇ ئۈگدەپ قالغان ئىكەن. فورغاننىڭ تۈۋىدە يېتىپتۇ-دە، بۇ نەس باسىدىغان! - ئۇيقۇغا كېتىپ قاپتۇ. بىر چاغدا يىراقتىن ئات پۇشقۇرغاندەك بىر ئاۋازنى ئاڭلايمەن. ئورنۇمدىن تۇرۇشقا ھورۇنلۇق قىلىم. شۇنداق بولسىمۇ، ھەر ھالدا قوپۇپ، جىلغىدىن دۆڭنىڭ ئۈستىگە چىقتىم. قارىسام، بىزدىن 100 سارجىن نېرىدا سايىنىڭ ئىتىكى بىلەن مېزىلار كېلىۋېتىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئەڭ ئالدىدا تورۇق ئات مىنگەن كوماندىر مېڭىپتۇ. ئۇنىڭ ئاستىدىكى ئات شىردەك كۆرۈنۈپ كەتتى. ئۇلارنىڭ قولىدا دېسكىلىق پىلىموت بار ئىدى. مەن دەرھال جىلغىغا يۈمۈلەپ چۈشۈپ: «قىزىل لار كېلىپ قالدى! ئاتقا مىنىڭلار!» - دەپ چوفان كۆتەردىم. ئۇلار مۇمىنى كۆرۈپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. شۇ زامات ئۇلارنىڭ كوماندا بەرگەنلىكىنى ئاڭلىدۇق. بىزمۇ ھايالىسىز ئاتقا مىنىدۇق، ۋاخىمىستىر قىلىچىنى يالىڭاچلاپ، ئاتاكىغا باشلىماقچى ئىدى. ئەمما ئاتاكىغا ئۆيۈش نەدىكى گەپ، بىز 14 كىشى تۇرساق، ئۇلاردا يېرىم روتا ئادەم بولسا، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلاردا تېھى پىلىموت بار! بىز يۇقۇرىغا قاراپ قاچتۇق، ئۇلار بىزگە پىلىموتتىن ئوق ياغدۇرغان ئىدى، ئەمما بىزنى ساي قۇتقۇزۇپ قالمايدىغانلىقى ئۈچۈن، پىلىموت بىلەن سوقالمايدىغانلىقىنى كۆرۈشتى. شۇ چاغدا ئۇلار ئارقىمىزدىن قوغلاشقا كىرىشتى. ئەمما بىزنىڭ ئاتلىرىمىز تېزىرەك چاپتى، ئېيتىش مۇمكىنكى، بىز چېپىپ كېتىۋېتىپ، بىر ئوق يېتىم يول ئۇزاپ كەتتۇق - دە، ئاتتىن چۈشۈپ، ئوق چىقىرىشقا باشلىدۇق. پەقەت شۇ چاغدىلا ئارىمىزدا ئاليۇشكا شامىلنىڭ يوقلۇقىنى بايقىدۇق. دېمەك، ھەممەيلەن ئاتلىرىغا مىنىپ

بولغان چاغدا، ئۇ ئېتىنىڭ قېشىغا بۈگۈرۈپ بېرىپ، ساق قولى بىلەن ئىگەرنىڭ قېشىغا ئامدىشىپتۇ، پۇتىنى ئۈزەڭگىگە شۇنداق سېلىشى بىلەنلا، ئىگەر سېرىلىپ، ئاتنىڭ قارىغا چۈشۈپ قاپتۇ. شۇندىن كېيىن شامىل ئېتىغا مەنەلىمەي، قىزىللار بىلەن يۈزمۇ يۈز دۈچكىلىپ، ئۇلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغان. ئېتى بىزگە قېچىپ كەلدى، بۇرىندىن ئوت چىقاتتى، ئىگەر تېخىچە قارىنىدا شالاقلاپ تۇرۇپتۇ. ھازىر شۇنداق شاش بولۇپ قاپتىكى، خارلىداپ ئادەمنى قېشىغا يولاتمايدۇ، شەيتان! مانا ئالېكسەي ئەجەلگە ئا- شۇنداق رام بولدى! ئەگەر ئاتنىڭ تۆشىنى بوشاتمىغان بولسا، تىرىك قالغان بولاتتى، ئۇنداق قىلماي، مانا... — سىتېرىمەننىڭ كوفى قارا بۇرۇتنىڭ مېيىغىدا كۈلۈپ قويدى — دە، سىۋۇنى تۈ- گەتتى، — ئۇ ئالدىنقى كۈنلەردە ھامان ناخشا كۈيلىپ بېرىپ يۈر- گەن ئىدى؛

ئېيىق بوۋاي كەلسەڭچۇ،

ئىنىڭىمنى شۈلسەڭچۇ،

بېشىمنى يەڭگىل ئەتسەڭچۇ...

مانا ئۇنىڭ بېشىنى يەڭگىللەشتۈرۈپ قويۇشتى... ئۇنىڭ يۈزى تونۇغىسىز بولۇپ كەتكەن! ئۇنىڭدىن ئاققان قان، يوغۇز- لانغان بىر كالىنىڭ قېنىدەك كېلەر... بىز قىزىللارنى ئارقىسىغا چېكىندۈرگەندىن كېيىن ئاشۇ جىلغىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ قارىساق شۇ يەردە ياتقان ئىكەن. ئاستىدىكى قان كۆل — كۆل بولۇپ كې- تىپتۇ، جەسىدى چېلىقلاپلا قاپتۇ.

— خوش، قاچان ماڭىمىز؟ — يۈزىنى ئاپتاپتىن توساپ

رومان بىلەن ئورنىۋالغان ھارۋىكەش ئايال لەۋلىرىدىن روماننى سەل سۈرۈپ قويۇپ سەۋرىسىرنىڭ بىلەن سورىدى.
— ئالدىرىما، ھامماچا، ئۆپكەڭنى بېسىۋال، ھازىر يېتىپ بارىمىز.

— نېمىشقا ئالدىرىمايدىكەنمىز؟ مۇنۇ ئۆلۈكلەردىن چىقىپ ۋاتقان پۇراق شۇنداق ئېغىركى، كىشىنى ئوڭدا قويىدۇ!
— ئۇنىڭدا يېنىك خۇش پۇراق نېمە قىلسۇن؟ بۇ مەرھۇم-لار گۆش يىگەن، ئاياللارنى تېمىسقىلاپ يۈرگەن، بۇنداق ئىشلار بىلەن كىم شۇغۇللانغان بولسا، بۇنداق ئادەم تېخى ئۆلمەي تۇرۇپلا، سېسىق پۇراق چىقىرىشقا باشلايدۇ. ئېيتىشلىرىچە، بەزى ئەۋلىيالار ئۆلگەندىن كېيىن ھورغا ئايلىنارمىش، مېنىڭچە، بۇ قىپ - قىزىل يالغان، قانداق ئەۋلىيا بولمىسۇن، بېرى ئوخشاش، تەبىئەتنىڭ قانۇنى بويىچە ئۆلگەندىن كېيىن سېسىيدۇ. بەربىر، ئەۋلىيالار-مۇ تاماقنى قوساققا يەيدۇ، ئۇلاردىكى ئۈچەيمۇ، خۇددى خۇدادىن ئىنسانغا بېرىلگەندەك 30 گەز ... — ئانتېۋ ئويلىنىپ، شۇ سۆزنى قىلدى.

ئەمما سىرتىمىزىمىزنىڭ نېمىشقىدۇ زەردىسى قايناپ ۋاقىرىدى:

— ئۇلار ساڭا نېمىگە كېرەك بولۇپ قالدى؟ ئەۋلىيالارنى ئۆزۈڭگە قوشۇۋېلىپ نېمە ئىلىسەن؟ قېنى، ماڭايلى!
گىرگورىيى كازاكلار بىلەن خوشلىشىپ بولۇپ، ئاندىن ئۆلگەن بېزىلىقلار بىلەن ۋىدالاشقىلى ھارۋىنىڭ قېشىغا كەلگەن ئىدى، پەقەت شۇ چاغدىلا ئۇلارنىڭ ئۈچىلىسى يالڭايلاق ياتقانلىغىنى، ئۈچ جۈپ ئۆتۈك قونچىسى بىلەن شۇلارنىڭ پۇتلىرى ئاس-تىغا سېلىنغانلىغىنى بايقاپ قالدى.

— نېمىشقا ئۆلۈكلەرنىڭ ئۆتۈكلىرىنى سالدۇرۇۋەتتىڭلار؟

— بۇنى، گىرىگورىي پانتېلېيېۋىچ، بىزنىڭ كازاكلرىمىز ئۆزلىرى شۇنداق قىلىشتى ... بۇلارنىڭ مەرھۇملارنىڭ پۇتىدىكى ئاياقلىرى ياخشى ئىدى، شۇڭا بۆلۈنىدىكەن مۇنۇ مەسلەھەتنى كۆرسىتىشتى: ئۇلاردىن ياخشى ئۆتۈكلەرنى سالدۇرۇۋېلىپ، ئاياق كىيىمى ناچارلارغا بېرىلى، كونا ئۆتۈكلەرنى يېزىغا ئېلىپ كەتسۇن. مەرھۇملارنىڭ ئائىلىسى بار. ئۇلارنىڭ بالىلىرى كونا ئۆتۈكنى كىيىمى بولۇۋېرىدۇ ... ئانىكۇشكىمۇ مۇنداق دىدى: «ئۆلۈكلەر ئەمدى پىيادە يول يۈرمەيدۇ، ئاتلىق يۈرۈشكىمۇ توغرا كەلمەس، ئاليۇشكىنىڭ ئۆتۈكىنى ماڭا بېرىڭلار، پاشىنىسى بېجىرىم ئىكەن. ئۇنداق بولمىغاندا، مەن قىزىللاردىن بەتىگە قولغا چۈشۈرگىچە، سوغاق تېگىپ، ئۇشۇپ قالسەن».

گىرىگورىي يۈرۈپ كەتتى، كېتىۋېتىپ، كازاكلارنىڭ ئارىسىدا بىردىن گەپ تالىشىش پەيدا بولغانلىقىنى ئاڭلاپ قالدى. سىرتىمەننىكوى ئىنچىكە چىقىراق ئاۋاز بىلەن ۋاقىرايتتى:

— سەن ياغان سۆزلىدىڭ، جۈمۈ، بىرخوۋىچ! شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ داداڭنىڭ ئىسمىنى بىرىخ* قويغان! كازاكلاردىن ئەۋلاد يا چىققان ئەمەس. ئۇلارنىڭ ھەممىسى مۇزىكلەر ئۇرۇغىدىن.

— ياق، چىققان.

— ئىتقا ئوخشاش يالغان سۆزلەۋاتسەن!

— ياق، چىققان!

— كىم؟

— مۇزەپپەر سەركەردە يېگورىچۇ؟

— تۇ — فى! قوي — قوي، بۇ كېيىڭنى، ۋابا تەككۇرا! ئۇ

كازاكىمكەن؟

* بىرىخ — يالغان مەنىسىدە — تە.

— نەق دوننىڭ كازاكى، ئۇنىڭ تۇغۇلغان يېرى تۈۋەنكى

بىر كەنت، ئېھتىمال، سېمىكاراكورسكايا كەنتى بولۇشى مۇمكىن.

— ئوھۇ، بالغانى تازا قاملاشتۇردۇڭ! ئاۋال بىر ئوي

لاپ كۆرسەڭچۇ. ئۇ كازاك ئەمەس!

— كازاك ئەمەس دەمەسەن؟ ئۇنداق بولسا، ئۇنى نىمىشقا

نەيزىدار قىلىپ تەسۋىرلەيدۇ؟

ئۇندىن كېيىنكى سۆزلەرنى گىرگورىي ئاڭلىيالمىدى. ئۇ

ئېتىنى سوڭۇلدەتتە، سايلىققا چۈشتى - دە، گېتمان يولىنى كېسىپ

ئۆتۈپ، ھارۋا بىلەن ئاتلىقلارنىڭ دۆڭىدىن يېزىغا ئاستا چۈشۈپ

كېتىۋاتقانلىغىنى كۆردى.

گىرگورىي تاكى كارگىنسكاياغا يېتىپ بارغۇچە

دىيەرلىك ئېتىنى يورغىلىتىپ ماڭدى. مەيىن شامال بىر ئازمۇ

تەرلىمىگەن ئاتنىڭ يايلىنى ئويىناپ باراتتى. ئۇزۇن بوز رەڭ

دالا چاشقىنى يولدىن يۈگۈرۈپ ئۆتۈپ، تەشۋىش بىلەن چىرىلدايت

تى. ئۇلارنىڭ جىددى ئاڭاھلاندۇرغۇچى چىرىلىدىشى دالدا

ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان جىمجىتلىق بىلەن ئاجايىپ ماسلاشقان ئىدى.

يول ياقىسىدىكى دۆڭلەردە، فىرنىڭ باشلىرىدا ئەركەك بەزغال

داقلار ئۇچۇشۇپ يۈرەتتى. قۇياشنىڭ نۇرىدا قاردەك ئاپپاق پا-

قىرىغان كىچىكرەك بىر بەزغالداق ئۇششاق ۋە چەبدەس فانات

قېقىپ، كۆككە پەرۋاز قىلدى - دە، ئاسماننىڭ قەرىگە چىققان

دىن كېيىن گويا كۆپ - كۆك ھاۋا بوشلۇغىدا ئۇزۇن كېتىۋاتقان

دەك، مەخمەلسىمان نىكا - توي چەمبىرىگى تاقىغان بوينىنى

سوزۇپ، بارغانسېرى يىراقلىشىپ باراتتى. 100 سارجىندەك يىراق

قا ئۇچۇپ بارغاندىن كېيىن گويا بىر ئورۇندا توختاپ قالغاندەك

بولۇپ، تېخىمۇ تېز قانات قېقىپ، تىكلا پەسكە چۈشۈشكە باشلى

دى. يەرگە يېقىنلاشقان چاغدا يېشىل چىمەنلىك ئۈستىدە ئاخىر - قى قېتىم قانات - پەرلىرى ئاپپاق چاقماقتەك ۋال - ۋۇل قىلىپ كەتتى - دە، لاسسىدە ئۆچتى؛ بەزغالداق كۆزدىن غايىپ بولۇپ، چىمەنلىكتە يوقالدى.

ئەرەك بەزغالداقلىرىنىڭ ئىنتايىن ئېھتىراسلىق «چىر - چىر» قىچقىرىشلىرى ھەممە يەردىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى. چىر دەريا - سىنىڭ بويىدىكى بىر دۆڭنىڭ ئەڭ ئىگىز چوققىسىدا، يولدىن بىر نەچچە قەدەم نېرىدا گىرىگورىي ئىگەرنىڭ ئۈستىدىن بەزغال داقلارنىڭ جۈپلىشىدىغان يېرىنى كۆرۈپ قالدى؛ ئەرەك بەزغال داقلار بىر چىشىنى تالىشىپ، ئۆزئارا سوقۇشۇپ، توغرىسى بىر يېرىم گەز كېلىدىغان تۈپ - تۈز يۇمۇلاق يەرنى دەسسەپ چىڭدېۋەتكەن ئىدى. غازلار جۈپلىشىدىغان بۇ تاقىر يەردە بىر تال گىيامۇ يوق؛ پەقەت چاڭ توپىلىق يەر ئۈستىدە كىرىست شەكلىدە بىرمۇنچە ئىز قالغان ھەمدە شۇ دۈڭلەك يەرنىڭ ئەت راپىدىكى شىۋاق ۋە ئەمەنلەرنىڭ قاخشال شادىلىرى ئۈستىدە ئاستى تەرىپى قىزىل، ئۈستى ئالا - چىپار غاز پەيلىرى ئېسىلىپ تۇراتتى، بۇ، ئەرەك بەزغالداقلىرىنىڭ بىر - بىرى سوقۇشقان چاغدا دۈمبە ۋە قۇيرۇغىدىن يۇلۇنغان پەرلىرى ئىدى. يېقىن بىر يەردە كۈل رەڭ، كۆرۈمىسىز بىر چىشى بەزغالداق ئۇۋىسىدىن سەكرەپ چىقتى، ئۇ قېرى خوتۇنىدەك دوڭغاقلاپ، چەبدەس قەدەم بىلەن مېڭىپ، بۇلتۇرقى سولغۇن قاشقا بىدىنىڭ ئاستىغا يۈگۈرۈپ باردى - دە، قانات قېقىشقا جۈرئەت قىلالماي، موڭىدە يوشۇرۇندى.

باھار بىلەن مەھسۇلدار بولغان قۇدرەتلىك جۇشقۇن، كۆزگە كۆرۈنمەس ھايات دالىغا كەڭ قۇچاق ئاچقان ئىدى؛ مايسىلار

بەرق ئۇرۇپ ئۆسكەن؛ قۇشلار، ھايۋانلار ۋە چاشقانلار ئۆز خۇسۇسىيىتى بىلەن ئادەم زاتىنىڭ يىرتقۇچ كۆزلىرىدىن يوشۇرۇنۇپ، دالىدىكى خىلۋەت پانا جايلىرىدا بىر - بىرى بىلەن چېتىلىشمەكتە ئىدى، ئېتىزلىقلاردا زىرائەتلەرنىڭ سان - ساناقسىز بىخلىرى تۈكۈمچىدەك باش كۆتەرگەن. پەقەت ئۆز ئۆمرىنى ئۆتكۈزۈپ بولغان بۇلتۇرى شۇاقلار - شامالدا يۇمىلىنىپ يۈرگەن قاماقلار - دالىنىڭ ھەر يەر - ھەر يېرىدە چوقچىيىپ تۇرغان قەدىمقى قاراۋۇل قور - غانلىرىنىڭ يانباغرىدا بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، قوغداغۇچى سۈپەت تە ئۆزىگە نىجاتلىق تىلەپ يەرگە يېپىشۋالغان ئىدى، ئەمما ھاياتبەخش مۇسەپپا شامال ئۇنىڭ قۇرۇپ كەتكەن يىلتىز - پايى - سىنى رەھىمسىز سۇندۇرۇپ، قۇياش نۇرىغا چۆمۈپ ھاياتقا تەل پۈنگەن كەڭ دالدا ئۇنى ھەر تەرەپكە يۇمىلىتىپ قوغلاپ يۈرەتتى.

گىرگورىي مېلېخوف كارگىنىسكاياغا كەچ كىرىش ئالدىدا يېتىپ كەلدى. چىر دەرياسىدىن كېچىپ ئۆتتى؛ كازاك يېزىسىنىڭ قېشىدىكى بىر مال قوراسىدىن رەبچىكوفنى ئىزلەپ تاپتى. ئەتىسى ئەتىگەن گىرگورىي ئۇنىڭدىن ئۆزىنىڭ 1 - دىۋىزىيىسىنىڭ يېزىلارغا تارالغان قىسىملىرىنىڭ قوماندانلىغىنى تاپ - شۇرۇۋالدى - دە، شىتاپتىن ئەۋەتىلگەن كېيىنكى مەلۇماتلارنى ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن، ئۆز دىۋىزىيىسىنىڭ شىتاپ باشلىغى مىخائىل كوپىلوف بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، جەنۇبتىكى ئاستاخوۋو يېزىسىغىچە ھۇجۇم قىلىپ بېرىشقا قارار قىلدى.

قىسىملاردا ئوق - دورا يېتىشمەسلىك سېزىلىپ تۇراتتى. بۇلارنى جەڭ بىلەن قولغا كەلتۈرۈش لازىم ئىدى. گىرگورىي ئېلىپ بارماقچى بولغان ھۇجۇمنىڭ ئاساسىي مەقسىدىمۇ شۇ ئىدى.

كەچكە يېقىن كارگىنسىكاياغا ئاتلىق ئەسكەرلەردىن ئۈچ پولاك، پىبادە ئەسكەرلەردىن بىر پولاك توپلاندى. دىۋىزىيىدە بار بولغان 22 قول پىلىموتىنى ۋە ئىستانوكولۇق پىلىموتىن پەقەت ئالتە دانىسىنى ئالماقچى بولۇشتى؛ قالغانلىرىدا ئوق لېنتىسى يوق ئىدى.

شۇ كۈنى ئەتىگەندە دىۋىزىيە ھۇجۇمغا ئاتلاندى. گىرگورىي شىتاپنى يولنىڭ بىر يېرىدە قالدۇرۇپ، 3 - ئاتلىق پولاكنىڭ قوماندانلىقىنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى، ئالدىدا ئاتلىق چارلىغۇچىلارنى ماڭغۇزۇپ، جەنۇپقا، پونومارېۋكا يېزىسىغا قاراپ، ھەربىي يۈرۈش تەرتىۋى بىلەن يۈرۈپ كەتتى، چارلىغۇچىلارنىڭ مەلۇماتىغا قارىغاندا، بۇ يەردە قىزىل ئارمىيىنىڭ 101 - ۋە 103 - پىبادە پولاكلىرى كارگىنسىكاياغا ھۇجۇم قىلىشقا تەييارلىنىۋاتقان ئىكەن.

كەنتتىن ئۈچ چاقىرىم يىراقلىقتا ئۇنى بىر چاپارمەن قوغلاپ يېتىپ، كودىنوفنىڭ خېتىنى تاپشۇردى.

2 - كۈنى سېردوب پولاكى بىزگە تەسلىم بولدى! ھەممە سولداچىلار قورالسىزلاندۇرۇلدى، ئۇلار ئىچىدىكى غوغا كۆتۈرمەكچى بولغان 22 كىشىنى بوگاتىرېۋ ئۇ دۇنياغا يولغا سالدى؛ بۇلارنى چېپىپ تاشلاشقا بۇيرۇق قىلغان. بىزگە تۆت زەمبىرەك تاپشۇرۇلدى (ئەمما بۇلارنىڭ قۇلۇپلىرىنى لەنتى كۆمۈنىست - زەمبىرەككە چىلەر ئېلىپ قېچىشقا ئۆلگۈرگەن): 200 دىن ئارتۇق سىنارەت ۋە توققۇز پىلىموت ئولجىغا چۈشتى. بىزدە ھازىر ئۇلۇغ زەپەر تەنتەنىسى! قىزىل ئەسكەرلەرنى بىزنىڭ پىيادىلەر بۆلۈملىرىمىزگە تارقىتىپ، بۇلارنى ئۆز ئادەملىرىگە قارشى جەڭ قىلىشقا مەجبۇر قىلىمىز. سىلەرنىڭ ئۇ يەردە ئەھۋال قانداق؟ ھە، بىر نەرسىنى

تۇنتۇپ قېلىشقا ئاس قايىشمەن. سېنىڭ كوممۇنىست يۇرتداشلىرىڭ
قولغا چۈشتى؛ كوتلاروۋى، كوشىۋوي ۋە نۇرغۇنلىغان يېلانلىقلىقلار
بار. ئۇلارنى ۋېشكىغا ئېلىپ كەلگۈچە يول ئۈستىدە ئوبدان قۇلاق
چۆپى بەرمەكچى. ئەگەر ئوق - دورىغا ئېھتىياجىڭ بولسا، مۇشۇ
خەتنى ئېلىپ بارغان كىشى ئارقىلىق خەۋەر قىل، 500 دانە ئەۋەت
قىپ بېرىمىز.

كودىنىۋى.

— نەۋكىرىم نەدە؟ — دەپ ۋاقىرىدى گىرىگورىي.

پىروخور زىكوف شۇ ئاندىلا چېپىپ كەلدى، ئەمما گىرىگورىي
نىڭ چىرايىدا قان قالمىغانلىقىنى كۆرۈپ، قورققانلىقتىن، ئالدى
راپ - تېنەپ قولىنى چېكىسىگە تۇتتى:

— نىمىنى بۇيرۇيسەن؟

— رەبچىكوف كېرەك! قېنى رەبچىكوف؟

— كولوننىنىڭ كەينىدە كېلىۋاتىدۇ.

— تېز بار! بۇ يەرگە دەرھال يېتىپ كەلسۇن!

پلاتون رەبچىكوف ئېتىنى سوكۇلدىتىپ، يۈرۈش كولىنى
سىنىڭ يېنى بىلەن ئۆتۈپ، گىرىگورىي بىلەن تەڭلىشىۋالدى.
رەبچىكوفنىڭ ئاق بۇرۇتلۇق يۈزىنىڭ بىر قات تېرىسى شامالدا
سويۇلغان ئىدى، بۇرۇتنى بىلەن قاشلىرى باھار ئاچتېشۇدا كۆيۈپ،
تۈلكىنىڭ تۈكىدەك مەللە رەڭ تۈس ئالغان ئىدى. ئۇ كۈلۈمسىرەپ،
ئېتىنى چاپتۇرغان پېتى تاماكىسىنى تۇتۇتۇپ كېلەتتى. باھار
ئايلىرىدا سېمىزلىكنى قىلچە يوقاتمىغان، بەدىنى تولۇشقان، قارا
تورۇق ئېتى ئۇنىڭ ئاستىدا يورغا قەدەم بىلەن كۆكرەك بېغىنى
پاقىرىتىپ، ئوپىنا قاپ ماڭاتتى.

— ۋېشكىدىن خەت كەلدىمۇ؟ — دەپ سورىدى رەبچىكوف.

گىرىگەرېينىڭ قېشىدىكى چاپارمەنىنى كۆرۈپ.
— ھە، خەت بار، — دەپ ۋەزىمىن جاۋاپ بەردى گىرىگەر-
رېي، — پولاك بىلەن دېۋىزىيە كوماندىرلىغىنى ئۈستۈڭگە ئال،
مەن ماڭىمەن.

— خوپ، ئۇنداق بولسا بارغىن، ئەمما نىمانچە ئالدىراش؟
خەتتە نىمە دەپتۇ؟ كىم يېزىپتۇ؟ كودىنوفمۇ؟
— سېردوب پولكى ئۈست — خوپېردا بىزگە تەسلىم
بولۇپتۇ... —

— شۇنداق — مۇ؟ تېخى ياشايدىكەنمىز — دە؟ ھازىر
ماڭامسەن؟
— ھازىر.

— خوپ، خۇداغا ئامانەت. سەن قايتىپ كەلگۈچە بىز
ئاستاخوۋودا بولىمىز!

«مىشكا بىلەن ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچنى تىرىك كۆرەلسەم
ياخشى بولاتتى... پېترونى كىم ئۆلتۈرگەنلىگىنى بىلىۋالاتتىم —
دە، ئىۋان بىلەن مىشكىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزاتتىم! ئارىمىزدا قان
تۆكۈشلەر بولدى، ئەمما شۇنداقتىمۇ بىز يات كىشىلەر ئەمەس-
قۇ؟! — گىرىگورېي ئېتىنى ھە دەپ قامچىلاپ، دۆڭدىن چېپىپ
چۈشۈپ كېتىۋېتىپ شۇلارنى ئويلىدى.

ئاممىۋى يىغىن ئۆتكۈزۈۋاتقان سېردوبىلۇقلارنى قورشىۋېلىشى بىلەن تەڭلا 6 - سېرگادىنىڭ كوماندىرى بوگاتىرېۋ كېڭەش ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ۋورونوۋىسكى بىلەن ۋولكوفنى ئېلىپ، بىراق راق بىر يەرگە باردى، كېڭەش شۇ يەردىكى مەيداننىڭ قېشىدىكى بىر سودىگەرنىڭ ئۆيىدە بولدى، قىسقىلا داۋام قىلدى. بوگاتىرېۋ قولدىن قامچىسىنى ئالماستىنلا ۋورونوۋىسكى بىلەن سالاملاشتى - دە، دىدى:

— ھەممە ياخشى بولدى. بۇ خىزمىتىڭىز ھېساپقا ئېلىنىدۇ. ئەمما زەمبىرەكلەرنى قانداق بولۇپ ساقلاپ قالامىدىڭلار؟ — بۇ تاسادىپى ھال! تولىمۇ تاسادىپلىق بولدى، جانابى خورۇنجى! توپچىلارنىڭ دىيەرلىك ھەممىسى كوممۇنىستلار ئىدى، ئۇلار بىزنىڭ ئادەملىرىمىزگە جان - جەھلى بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىپتۇ، بىز ئۇلارنى قورالسىزلاندۇرۇشقا كىرىشكەندە، ئىككى قىزىل ئەسكەرنى ئۆلتۈرۈپ، زەمبىرەكلەرنىڭ قۇلۇپلىرىنى ئېلىپ قېچىشقان.

— ئىست! — بوگاتىرېۋ يېقىندىلا ئوفىتسېرلىك كاكار - دىسى يۇلۇپ تاشلانغان ماش رەڭ فۇراۋكىسىنى شىمرەنىڭ ئۈستىگە ئاشلاپ قويدى - دە، كىر قولىاغلى بىلەن پاكىز قىرىلغان تاقىر بېشىنى ۋە يۈزىدىكى تەرنى ئېرتىپ، سىپايىلىك بىلەن كۈلۈمسىرەپ قويدى، — مەيلى، ئۇنداق بولسا، بۇمۇ ياخشى. سىز ھازىر بېرىپ سولدا تلىرىڭىزغا ئېيتىڭ. ئۇلارغا ئوبچۇقراق چۈشەندۈرۈڭ، ئۇلار ئۇنداق - مۇنداق دەپ تۇرماستىن، بارلىق قوراللىرىنى تاپشۇرسۇن.

كازاك ئوفىتسېرىنىڭ بۇيرۇق ئاھاڭى بىلەن بېشى چۈشۈپ كەتكەن ۋورونوۋىسكى، دۇدۇقلاپ قايتا سورىدى:

— بارلىق قوراللارنىمۇ؟

— شۇنداق، مەن سىزگە تەكرارلاپ ئېيتمايمەن! گەپ تا.

مام — ۋەسسالام، دىمەك، ھەممىسىنى.

— لېكىن، جانابى خورۇتجى، سىز بىلەن ۋە سىزنىڭ قو.

ماندانلىغىڭىز بىلەن پولىكىنى فورالسىز لاندۇرماستى توغرىلىق بىر

شەرت قوبۇل قىلغان ئىدۇڭۇ؟ بۇ قانداق بولغىنى؟ مەن چۈش.

نىمەن، ئەلۋەتتە، پىلىموتلارنى، توپلارنى، قول گىراناتلىرىنى —

شۇلارنىڭ ھەممىسىنى بىز سۆزسىز تاپشۇرۇشىمىز كېرەك، ئەمما ق.

زىل ئەسكەرلەرنىڭ قورال — ياراقلىرىغا كەلسەك...

— قىزىل ئەسكەرلەر دىگەن نەرسە ھازىر يوق! — بوگاتىرېۋ

قىرىلغان ئۈستۈنكى كالىۋىكىنى ئاچچىقى بىلەن تۈرۈپ، چالۋاق.

دى ۋە لاي چاپرىغان قونچىنى ئۆرۈمە قامچىسى بىلەن قاقتى، —

قىزىل ئەسكەر دىگەن ئەمدى مەۋجۇت ئەمەس، دون تۇپرىغىنى

قوغدايدىغان سولدا تارلا بار، چۈ — شەد — دىگىزمۇ؟... ئەگەر قوغ

دىمايدىغان بولسا، ئۇلارنى قوغداشقا مەجبۇر قىلىشنى بىلىمىز! ج.

نازا نامىزى ئوقۇشنىڭ ھاجىتى يوق! يۇرتىمىزغا كېلىپ، ۋەيران

چىلىق سېلىپ، ئەمدىلىكتە قانداقتۇ شەرت — پەرت دىگەننى ئوي

دۇرۇپ چىقارغىنىڭىز نىمىسى! بىزنىڭ ئارىمىزدا ھېچقانداق شەرت

دىگەن نەرسە يوق! چۈ — شەد — دىگىز — مۇ؟...

سېردوب پولىكىنىڭ شىتاپ باشلىغى، ياشقىنا پورۇچىك

ۋولكوفى خاپا بولدى. ئۇنىڭ غۇژىدە غەزىۋى قوزغىلىپ، بارماق

لىرىنى ئۈستىدىكى قارا موۋۇت كۆپنەكنىڭ تىك ياقىسىغا قادال

غان تۈگمىلىرىگە يۈگۈرتۈپ، قارا جىنىگىلەك كوكولىسىنى ھۆرپەي

تىپ، كەسكىنلىك بىلەن سورىدى:

— ئۇنداق بولسا، سىز بىزنى ئەسىردەپ ھېساپلامسىز؟ قانداق؟

— مەن ساڭا بۇ سۆزنى دىگىنىم يوق، شۇڭا سەن ئۆزۈڭنىڭ مەمەدانلىغىڭ بىلەن تولا غىرىلىك قىلىمساڭ بولارمىكىن، دەيمەن! — كازاك بىرىگادا كوماندىرى ئۇنىڭ سۆزىنى قوپاللىق بىلەن بۆلۈپ تاشلاپ، «سەن» لەپ سۆزلەشكە كۆچتى — دە، سۆز-لىشىپ تۇرغان بۇ ئىككى ئادەمنىڭ ئەمدىلىكتە بىۋاسىتە ۋە پۈ-تۈنلەي ئۆزىگە بېقىندى ئىكەنلىكىنى ئوچۇق بىلدۈرۈپ قويدى. ئۆيىنىڭ ئىچى بىر مىنۇتچە تىنچىپ قالدى. مەيداندىن ۋا-راڭ — چۇرۇڭ ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ۋورونوۋىسكى بىرنەچ-چە قېتىم ئۆيىنىڭ ئىچىدە ئۇياق — بۇياققا مېڭىپ، بارماقلىرىنىڭ بوغۇنلىرىنى قارسىلاتتى، ئاندىن ئىللىق، ماش رەڭ ھەرىكى كە-زۇلىنىڭ ھەممە تۈگىمىسىنى ئەتتى — دە، كۆزلىرىنى ئەسەپلەرچە پىرىلىتىپ، بوگاتىرېۋغا يۈزلەندى:

— سىزنىڭ سۆز ئاھاڭىڭىز بىز ئۈچۈن ھاقارەت ۋە سىزگە، رۇس ئوفىتسېرىگە مۇناسىپ ئەمەس! مەن بۇنى سىزگە ئۇدۇللا ئېيتىپ قويماي، ئەگەر سىز بىزنى بۇنىڭغا دەۋەت قىلىدىكەنسىز، بىزمۇ كۆرۈپ باقارمىز... بىزگە قانداق قىلىش كېرەكلىكىنى كۆ-رەرمىز... پورۇچىك ۋولكوف! سىزگە بۇيرۇق قىلىمەن: مەيدانغا بېرىپ، سىتارشىنالارغا ئېيتىڭ. قوراللارنى ھەرگىز كازاكلارغا تاپ-شۇرغۇچى بولمىسۇن! پولكقا بۇيرۇق بېرىڭ، قورالنى قولغا ئې-لىپ جەڭگىۋار ھالەتتە تۇرسۇن. مەن مۇنۇ... مۇنۇ جانابى بوگا-تىرېۋ بىلەن قىلىشىۋاتقان گەپ — سۆزى ھازىرلا تاماملاپ، مەي-دانغا بارىمەن.

بوگاتىرېۋنىڭ يۈزى غەزەپتىن قاپ — قاراجەمدەك بولۇپ كەتتى، ئۇ يەنە بىر نەرسە دىمەكچى بولۇۋىدى، ئەمما ئۆزىنىڭ ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، ئۆزىنى تۇتۇۋال-

دى - دە، مۇئامىلىسىنى شۇ زامات بىردىنلا ئۆزگەرتتى. فۇراژىكىنى شارتتىدە ئېلىپ چۆكۈرۈپ كېيىدى. سېرىق يىلان رەڭگىدەك كى قامچىسىنى قەھرى بىلەن ئويىناپ تۇرۇپ، سۆز باشلىدى، ئۇ - نىڭ ئاۋازىدا كۈتۈلمىگەندە يۇمشاقلىق ۋە تەكەللۈپچانلىق پەيدا بولدى:

— جاناپلار، سىزىلەر مېنىڭ سۆزۈمنى چۈشىنىشكە ئانچە ئىلتىپات قىلمىغان ئوخشايسىزىلەر، مەن، ئەلۋەتتە، ئۇنچىلىك مەخسۇس تەلىم - تەربىيە ئالغان ئادەم ئەمەسمەن. يۇنكېرلەر مەكتىۋىدە ئىلىم - پەن ئوقۇغىنىم يوق. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆز پىكىرىم - مى تۈزۈك چۈشەندۈرەلمىگەن بولۇشۇم مۇمكىن، خوش، ئۇششاق - چۈششەك خاتالارنىڭ ھەر قاندىغى ئەيىپ سانىلىۋەرمەيدىغۇ. بىز ھامان ئۆز كىشىلەرمىز! ئارىمىزدا رەنجىش بولماسلىغى كېرەك. مەن قانداق سۆزلىدىم؟ مەن پەقەت سىلەرنىڭ قىزىل ئەسكەرلىرىڭلارنى دەرھال قورالسىزلاندۇرۇش لازىم، دىگەن ئىدىم، بولۇپمۇ شۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىز ئۈچۈنمۇ، سىلەر ئۈچۈنمۇ ئىشەنچسىز بولغان ئادەملەرنى... مەن مانا مۇشۇ توغرىلىق سۆزلىگەن ئىدىم!

— ئۇنداق بولسا، بوپتۇ! ئوچۇقراق چۈشەندۈرۈشىڭىز لازىم ئىدىغۇ، جانابى خورۇنجى! شۇندىن كېيىن سىز ماقۇل دەڭ، سىز - نىڭ دەبدەبىلىك چىققان سۆز ئاھاڭىڭىز، بارلىق خۇلق - ئەتىۋارىڭىز... — ۋورونوۋدىكى ئىككى مۇرىسىنى قىستى - دە، ئەمەلىدى بىر ئاز بوشىشىپ، ئەمما تېخىچە بېسىلمىغان قەھرى - غەزىۋىنىڭ تەسىرى بىلەن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — بىز ئۆزىمىز - مۇ ئويلاشقان، تەۋرىنىپ تۇرغانلارنى، تۇراقسىزلارنى قورالسىزلاندۇرۇپ، سىلەرنىڭ ئىختىيارىڭلارغا ئۆتكۈزۈپ بېرىش كېرەك... — مانا - مانا! دەل مۇشۇنىڭ ئۆزى!

— مەنمۇ شۇنداق دەۋاتىمەنغۇ، بىز ئۇلارنى ئۆزىمىز قورساقلايدۇق. —
راسىزىلاندۇرۇش قارارىغا كەلگەنىمىز. خوش، ئەمدى بىزنىڭ جەڭگىۋار يادرو قىسمىمىزغا كەلسەك، ئۇنى ساقلاپ قالىمىز. قانداق بولمىسۇن ساقلاپ قالىمىز! مەن بولاي ياكى بايا سىز تۈزۈك تونۇش بولماي تۇرۇپ، «سەنلەپ» سۆزلەشنى ئۆزىڭىزگە راۋا كۆرۈگەن مۇندۇ پورۇچىك ۋولكونى بولسۇن... قوماندانلىقنى ئۆز ئۈستىمىزگە ئالىمىزدە، قىزدىل ئارمىيە سېپىدە بولغان شەرمەندىلىگىمىزنى شەرەپ بىلەن ئاڭلاشنى بىلىمىز. سىز بىزگە مۇشۇ ئىمكا-نىيەتنى بېرىشكە تېگىشلىكسىز.

— سىلەرنىڭ يادرودا قانچە مىلتىقلىق ئەسكەر بولىدۇ؟
— تەخمىنەن 200.

— ئۇنداق بولسا، مەيلى، — بوگاتىرېۋ خالا - خال ماس ماقۇل بولدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، كارىدورغا چىقىدىغان ئىشكىنى قىيا ئاچتى - دە، ئۇنى چىقىرىپ، — خوجايكا! — دەپ توۋلىدى، ئىشك ئالدىدا ياشىنىپ قالغان، ئىللىق رومال يېپىنىۋالغان بىر ئايال پەيدا بولغاندا بۇيرۇدى، — ئېچىپ قال مىغان سۈت ئېلىپ كەلسەڭچۇ! تېزرەك بول!

— بىزدە سۈت يوق، كەچۈرۈڭ مەرھەمەت قىلىپ.
— ئېھتىمال، قىزىلار ئۈچۈن بار بولغىيىتى، بىزگە ئىمىشقا يوق ئىكەن؟ — بوگاتىرېۋ ناخۇش كۈلۈمسىرەپ قويدى.
ئۆيىنىڭ ئىچىدە يېڭىۋاشتىن ئەپسىز جىمجىتلىق ئورنىدى.
پورۇچىك ۋولكونى بۇ سۈكۈناتنى بۇزدى:
— مەن ماڭايىمۇ؟

— ھە، — ۋورونوۋىسكى خۇرسىنىش بىلەن جاۋاپ بەردى، — بېرىپ بۇيرۇق قىلىڭ، بىزنىڭ تىزىملىگىمىزدە بەلگە

قوبۇلغان ئادەملەر قورالسىزلاندىرۇلسۇن. تىزىملىك گورىگاسوف بىلەن ۋېيىستىمىتىردا.

ۋورونوۋىڭىسكى پەقەت ئۆزىنىڭ ئوفىتسېرلىك ئىززەت - نەپىسىگە تەككەندىن كېيىنلا: «بىز تېخى قاراپ باقىمىز، نىمە قىلىدۇ؟ ئانلىغىمىزنى!» - دىگەننى ئېيتىشقا مەجبۇر بولغان ئىدى. ھەقىقەتتە بولسا شىتابسى كاپىتان ۋورونوۋىڭىسكى ئۆزىنىڭ ئويۇنىنى ئويناپ بولغانلىغىنى، ئەمدىلىكتە چېكىنىشكە ھېچقانداق يول قالمىغانلىغىنى ياخشى بىلەتتى. ئۇنىڭ ئىگە بولغان مەلۇماتقا قارىغاندا، توپىلاڭ كۆتەرگەن سېردوب پولىكىنى قورالسىزلاندۇرۇش ئۈچۈن غىزىل ئارمىيە شىتاۋى ئەۋەتكەن كۈچلەر ئۈست - مېدۋېدىت سادىن ئاللىقاچان يولغا چىققان بولۇپ، يېتىپ كېلىدىغان ۋاقتى بارغانسېرى يېقىنلاشماقتا ئىدى. ئەمما بوگاتىرېۋمۇ ۋورونوۋىڭىسكىنىڭ ئىشەنچلىك ۋە مۇتلەق بىخەتەر ئادەم ئىكەنلىكىنى، ئەمدى ئۇنىڭغا ئارقىغا چېكىنىش مۇمكىن ئەمەسلىكىنى چۈشىنىپ يەتكەن ئىدى. بىرىگادا كوماندىرى ھاۋاپكارلىقىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ، پولىكىنىڭ ئىشەنچلىك قىسىملىرىدىن مۇستەقىل جەڭگىۋار بىرلىك تەشكىل قىلىشقا ماقۇل بولدى. شۇنىڭ بىلەن كېڭەش ئايدانلاشتى.

ئەمما شۇ چاغنىڭ ئۆزىدە مەيداندىكى قوزغىلاڭچىلار، كېڭەشنىڭ نەتىجىلىرىنى كۈتمەستىنلا، سېردوبلۇقلارنى قورالسىزلاندۇرۇش بۇزىسىدىن غەيرەت بىلەن ھەركەت باشلىۋەتكەن ئىدى. كازاكلارنىڭ تويماس كۆزلىرى پولىكىنىڭ كارۋان قىسمىدىكى چوڭ - كىچىك ھارۋىلارغا قادىلىپ، قوللىرى بۇلارنى ئاخشۇرۇپ، ئوڭتەي - توڭتەي قىلىۋاتاتتى. قوزغىلاڭچىلار يالغۇز ئوفىلارنىلا ئەمەس، بەلكى غىزىل ئارمىيىنىڭ فېلىس پاشىنىلىق سېرىق بەتىنى

كىلىرىنى، پۇتقا ئورايدىغان ئوبىموتكىلارنى، پاختىلىق چاپان بىلەن پاختىلىق ئىشتانلارنى ۋە ئۈزۈك - ئۆلۈكلەرنى بىر - بىرى بىلەن تالىشىپ ئېلىشقا باشلىدى. سېرىق بۇلۇقلاردىن 20 ئادەم كازاكلارنىڭ ئۆز بېشىمچىلىغىنى كۆزى بىلەن كۆرۈپ، ئىشەنگەندىن كېيىن قار - شىلىق كۆرسىتىشكە ئۇرۇنۇپ كۆردى. بۇلارنىڭ بىرىسى ئۆزىنى ئاقتۇرۇۋاتقاندا، بۇ قىزىل ئەسكەرنىڭ ھەمماينى خاتىرجەملىك بىلەن ئۆزىنىڭ يانچۇغىغا سالغان بىر قوزغىلاڭچىنى مىلتىقىنىڭ پايىنىكى بىلەن بىرنى سېلىپ، ۋاقىرىدى:

— ھوي، بۇلاڭچى! نېمىشقا ئالسىن؟! جايىغا سېلىپ قوي، ئۇنداق بولمىغاندا، نەيزە سانجىمەن!
ئۇنى قالغان يولداشلىرى قوللاپ - قۇۋۋەتلىدى. غەزەپلىك ئاۋازلار كۆتىرىلدى:

— يولداشلار، قولغا قورال ئېلىڭلار!

— بىزنى ئالداپ كەتتى!

— مىلتىقىنى بەرمەڭلار!

نەيزىۋازلىق يۈز بەردى، قارشىلىق كۆرسەتكەن قىزىل ئەسكەرلەرنى تاختاي تامغا سىقىپ قويۇشتى. شۇندىن كېيىن ئاتلىق قوزغىلاڭچىلار، 3 - ئاتلىق ئەسكەر بۆلۈنمىسىگە مەندىرىنىڭ كۆشكۈرتىشى بىلەن ئۇلارنى ئىككى مىنۇتنىڭ ئىچىدە چېپىپ تاشلىدى.

پورۇچىك ۋولكوف مەيدانغا كېلىش بىلەن ئەڭ قورالسىز - لاندۇرۇش ئىشى تېخىمۇ يەتتەر ئەۋج ئالدى. چىلەكلەپ قۇيۇپ تۇرغان يامغۇر ئاستىدا سەيكە تىزىلغان قىزىل ئەسكەرلەرنى ئاچ - تۈرۈش داۋام قىلدى. شۇ سەپكە يېقىن بىر يەردە مىلتىقلار، گىراناتلار، پىولكىنىڭ تېلېفون كوماندىسىنىڭ مۈلكى، مىلتىق ئوف

لىرى بىلەن پىلىموت لىنىيىلىرىنىڭ يەشىلىرى گۈلخانغا ئوتۇن تاشلىغاندەك، دۆۋىلىشىپ كەتتى...

بوغاتىر بۇ مەيدانغا ئات چاپتۇرۇپ كەلدى - دە، سېردوپ لۇقلار سېپىنىڭ ئالدىدا، تازا قىزىپ، ئويناقلاپ تۇرغان ئات ئۈستىدە ھەر تەرەپكە بۇرۇلۇپ، بوغان ئېشىلگەن قامچىسىنى بېشى ئۈستىدە تەھدىت بىلەن پۇلاڭلىتىپ، ۋاقىرىدى:

— قۇ - لاق - سال بۇياققا! سەنلەر بۈگۈندىن باشلاپ ياۋۇز كوممۇنىستلار بىلەن ۋە ئۇلارنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا قاتنىشىسەن. كىمكى گەپ - سۆزىمىز بىز بىلەن بىللە بولسا، ئۇ كەچۈرۈم قىلىندۇ، كىمكى بويۇنكەشلىك قىلسا، ئەنە شۇنداق مۇكاپاتقا سازاۋەر بولىدۇ! ئۇ قامچىسى بىلەن بايقىق چىپىپ تاشلانغان قىزىل ئەسكەرلەرنى كۆرسەتتى: بۇلارنى كازاكلار ئىچ كىيىملىرىگىچە سالدۇرۇۋېلىپ، قالايىمىقان ئاق جەسەتلەر دۆۋىسىگە ئايلاندۇرۇپ، يامغۇرنىڭ ئاستىغا تاشلاپ قويۇشقان ئىدى.

قىزىل ئەسكەرلەر سېپى بويلاپ ئاستا پىچىرلاش ئاۋازى ئارىلاپ ئۆتتى، ئەمما ھېچكىم ئۇنىنى چىقىرىپ بىرەر ئېغىز نارازىلىق سۆز ئېيتىمىدى، بىرەر سەپنى بۇزمىدى...

ھەممە يەردە پىيادە ۋە ئاتلىق كازاكلار توپ - توپ بو-لۇپ، ئۇياق - بۇياققا چېپىشىپ، تىمىقىلاپ يۈرۈشەتتى. ئۇلار مەيداننىڭ ئەتراپىنى زىچچىدە قورشىۋالغان. چېركاۋنىڭ توساق تاملىرى يېنىدا، بىر دۆڭنىڭ ئۈستىدە قىزىل ئەسكەرلەر تەرىپىگە قارىتىپ قويۇلغان يېشىل سىرلىق سېردوبلۇقلار پىلىموتلىرى تۇراتتى، بۇ پىلىموتلارنىڭ قالقانلىرى ئارقىسىدا ئۈستىۋېشى ھۆل بولۇپ كەتكەن كازاك پىلىموتچىلىرى ئوق چىقىرىشقا راسلىنىپ ئولتۇرۇشاتتى...

بىر سائەتتىن كېيىن ۋورونوۋىسكى بىلەن ۋولگوف ئىزىملىك بويىچە «ئىشەنچلىك ئادەملەر» نى تاللاپ چىقتى، بۇنداقلارنىڭ سانى 194 ئادەم ئىكەن. يېڭىۋاشتىن تەشكىللەنگەن بۇ قىسىمغا «1- مۇستەقىل قوزغىلاڭچىلار باتالىيونى» نامى بېرىلدى؛ بۇ قىسىم شۇ كۈنىلا بېلاۋىنسكى يېزىسى قېشىمىدىكى ئۇرۇش سېپىگە قېلىپ كەتتى. 23 - ئاتلىقلار دېۋىزىيىسىنىڭ دونېتسكىن ئەۋەتىلگەن پولىكلېرى شۇ يەردىن ھۇجۇم باشلىغان ئىدى، مىش - مىش خەۋەرلەرگە قارىغاندا، قىزىللارنىڭ ئىككى يولكى ئالغا ئىلگىرىلەپ كېلىۋاتقان ئىكەن؛ بىرسى «سكادوروف قوماندىسى» ئاستىدىكى 15 - پولك، يەنە بىرسى مەشھۇر مىشكابلېنوف باشچىلىقىدىكى 32 - پولك، ئۇلار ئۆز يولىدا قارشىلىق كۆرسەتكەن قوزغىلاڭچىلار بۆلۈملىرىنى تىنچىت قىلىپ كېلىۋاتاتتى. ئۆست - خوپېر ئايمىقىغا قاراشلىق قايسىبېر يېزا تەرەپتىن ئالدىراش قارشى قويۇلغان بىر بۆلۈمنىڭ كۈلىنى كۆككە سۈرۈۋەتكەن. ما - نا شۇنىڭ ئۈچۈن بوگاتىرېۋ ۋورونوۋىسكىنىڭ باتالىيونىنى بىلەن ئوققا قارشى قويۇشقا قارار قىلغان، بۇ باتالىيوننىڭ ماتانەتلىگىنى 1 - قېتىملىق جەڭدە سىنىماقچى بولغان ...

قالغان سېردوبلۇقلار 800 دىن ئارتۇق بولۇپ، پىيادە ھالدا دوننىڭ قىرغىقى بويلاپ ۋېشېنسكاياغا ئەۋەتىلدى، چۈنكى قوزغىلاڭچىلار كۈچلىرىنىڭ باش قوماندانى كودىنوف ئۆز ۋاقتىدا بوگاتىرېۋغا يازغان خېتىدە ئاشۇنداق بۇيرۇق قىلغان ئىدى. بۇلارنىڭ ئارقىسىدىن نازارەت قىلىپ بېرىش ئۈچۈن، سېر دوبلۇقلارنىڭ پىلېموتلىرى بىلەن قوراللانغان ئۈچ ئاتلىق بۆلۈمىلەر دون - بويىدىكى قىر بويلاپ يۈرۈپ كەتتى.

بوگاتىرېۋ ئۆست - خوپېرېسكايادىن يولغا چىقىش ئالدى

دا چېركاۋدا قىسقا ئىبادەتنى بىجا كەلتۈردى، بۇ «خىرىستىيان» پەرۋەر كازاك جەڭچىسى» كە نۇسرەت ئاتا قىلىش توغرىلىق دۇئا ئوقۇغان پوپنىڭ ئاخىرقى خىتاۋى تۈگە - تۈگىمەستىلا ئۇ سىرتقا چىقتى. ئۇنىڭ ئېتىسنى ئېپكىلىشتى. ئاتقا مىنگەندىن كېيىن ئۈست - خوپپىرىسكايدا پىستىرمىدا قالدۇرۇلغان بۆلۈنمىلەردىن بىر كوماندىرنى ئۆزىگە ئىملەپ چاقىردى - دە، ئىگەردىن ئىككى شىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ قۇلىغىغا پىچىرلىدى؛

— كوممۇنىستلارنى ئوق - دورا ئامبىرىنى قوغدىغاندىنمۇ قاتتىقراق كۈزەت! ئەتە ئەتىگەن ئۇلارنى ئىشەنچلىك مۇھاپىزەتچىلەرنىڭ نازارىتى ئاستىدا ۋېشېننىسكاياغا ھەيدە، بۈگۈن يېزىلارغا چاپارمەنلەر ماڭغۇز، بۇلار قانداق ئادەملەرنى ھەيدەپ ماڭىدىغانلىقىمىزنى جاكارلاپ قويسۇن. ئۇلارنى خەلق ئۆز سودى ئارقىلىق ھۆكۈم قىلىدۇ!

شۇنىڭ بىلەن ئۇ كەتتى.

53

ۋېشېننىسكايا كەنتىنىڭ سىڭىن يېزىسى ئۈستىدە 20 - ئاپ-رېل كۈنى چۈش ۋاقتىدا بىر ئايرۇپىلان پەيدا بولدى. موتورنىڭ گۈرۈلىدىگەن ئاۋازىنى ئاڭلاش بىلەنلا بالىلار، ئاياللار ۋە فېرىلار ئۆيلىرىدىن يۈگۈرۈپ چىقىشتى؛ باشلىرىنى يۇقۇرى كۆتىرىپ، ئال-قانلىرىنى كۆزىگە نۆتۈپ، ئايرۇپىلاننىڭ بۆلۈتلۈك ئاسماندا قىي-سىيىپ سادەك دائىرە سىزغانلىغىغا ئۇزاق ۋاقىت قاراپ تۇرۇشتى.

موتورنىڭ گۈرۈلدىشى بارغانسېرى قاتتىق. ياغراق بولۇشقا باشلىدى. ئايرۇپىلان يېزىنىڭ سىرتىدىكى تۈپ - تۈز مەيدانغا قونۇشنى كۈزلەپ، يايلاقنىڭ ئۈستىگە تۆۋەنلەپ كېلىۋاتاتتى. — ھازىر بومبا تاشلايدۇ! مۆكۈنۈڭلار! — بىر تاپقۇر بولۇپ قورقۇپ ۋاقىرىدى.

تار كوچىغا يىغىلىۋالغان خالايق توم - تاراقاي قېچىشقا يۈز تۇتتى. ئاياللار چىقىراشقا باشلىغان، بالىلىرىنى سۆرەپ مېڭىشتى، قېرىلار ئۆشكىلەرچە ماھارەت بىلەن قاشانىڭ ئۈستىدىن دىك - دىك سەكرەپ ئۆتۈشۈپ، باغ - ۋارالارنىڭ ئىچىگە قېچىشتى. تار كوچىدا پەقەت بىر موماي قالدى. ئۇمۇ قاچاي دىگەن ئىدى، ئەمما قورقۇنچتىن پۇتى كالۋالىشىپ قالدىمۇ ياكى بىر دوقىغا پۇتلىشىپ كەتتىمۇ، ئەيتاۋۇر گۈپپىدە يىقىلىپ چۈشتى - دە، ئورۇق پۇتلىرىنى ئۇياتسىزلارچە ئاسمانغا كۆتۈرۈپ، ئۈنسىز نالە - پەريات قىلىشقا باشلىدى:

— ۋايىجان، مېنى قۇتقۇزۇڭلار، قېرىنداشلار! ۋايىجان، ماڭا ئەجەل يەتتى!

موماينى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ھېچكىم ئارقىسىغا قايتىمىدى. ئايرۇپىلان بۇ چاغدا ۋەھىملىك ھۆكرەپ، بوراندەك گۈكرەپ، ئۇشقۇرتۇپ، ئامباردىن سەل يۇقۇرى ئۇچۇپ ئۆتتى، كۆزلىرى ئەجەل دەھشىتىدە چانغىدىن چىقىپ كەتكەن بۇ مومايدىن يورۇق ئالەمنى بىر سېكۇنتچە ئۆز قانىتىنىڭ سايىسى بىلەن يېپىپ ئۆتتى - دە، چاقىلىرىنى يېزا يايلىغىنىڭ نەم تۇپرىقىغا يۇمشاقلىقىغا ئۇرۇپ، دالىغا غىرىلداپ يۈگۈرۈپ كەتتى. بۇ چاغدا مومايدىن كىچىك بالىلار ئۆتكۈزۈلگەن ئەپىلىك بىر ئىش سادىر بولدى. ئۇ ئاستى نىمە بولغانلىغىنى سەزمەستىن ۋە ئەتراپىدا نىمە ئىش بولۇۋاتقانلىغىنى

ئاللاھىستان چالا ئۆلۈك ھالدا ياتاتتى. تەبىئىكى، بۇ موماي يىراقتا يەرگە قونغان قورقۇنچلۇق قوشنىڭ ئىچىدىن قارا خۇرۇم چاپان كىيگەن ئىككى ئادەم چىقىپ، بىر ئورۇندا ئىككىلىپ ئىپ بىر ئاز تۇرۇشقاندىن كېيىن، ئەتراپىغا بىر قارىۋېلىپ، بىر ھويلىغا قاراپ ماڭىدىغانلىغىنى كۆرەلمىگەن ئىدى.

ئەمما باقنا كىرىپ، بۇلتۇرقى بۆلدۈرگەن چاتقاللىقى ئار-سىغا يوشۇرۇنۇۋالغان ئۇنىڭ بوۋىيى جەسۇر چال ئىدى. گەرچە ئۇنىڭ يۈرىكى تۇتۇۋېلىنغان غۇشقاچنىڭ يۈرىكىدەك پىكۇلداپ تۇرسىمۇ، ھەر ھالدا قاراپ بېقىشقا جۈرئىتى بار ئىدى. ئۇنىڭ ھويلىسىغا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان ئىككى كىشىنىڭ بىرىسى ئۆزى بىلەن بىر پولىكتا خىزمەت قىلغان ھەرىمىنىڭ ئوغلى — ئوفتەبەر بوگاتىر بۇ يېتىر ئىكەنلىكىنى دەرھال تونۇدى. يېتىر قوزغىلاڭچىلار مۇستەقىل بىرىكادىسىنىڭ كوماندىرى گىرگورىي بوگاتىر بۇنىڭ بىر نەۋرە ئىنىسى بولۇپ، ئاۋال بىلەن بىللە دونېتسىنىڭ نېرىقى تەرىپىگە چېكىنگەن ئىدى. بۇ دەل شۇنىڭ ئۆزى ئىكەن.

چال توشقاندا كۆلتۈرۈپ، ئىككى قولىنى يەسكە سېلىپ، بىر دەم قىزىقىپ قاراپ تۇردى. ئاستا لەپەڭلەپ كېلىۋاتقان ئادەم — بۇلتۇر كۆرگەندىكىدەك بەنلا زەڭگەر كۆز، پەقەت ئۇزۇن دىن بۇيان قىزىلمىغان ساقىلى تۈگىچىدەك ئۆسۈپ قالغان پېترو بوگاتىر بۇنىڭ نەق ئۆزى ئىكەنلىكىگە ئۇزۇل — كېسىل ئىشەنگەن دىن كېيىن چال ئورمىدىن تۇرۇپ، يېقىلىپ چۈشەمدىنەن — يوق، دىگەندەك قىلىپ ئىككى پۇتىنى سىناپ كۆرمەكچى بولدى. پەقەت ئىككى تىزنىنىڭ پەيلىرى يېنىكلا تىترىگەن بولسىمۇ، پۇتلىرى مەز-مۇت ئىكەن، شۇڭا چال يورغىلاپ، باغدىن چىقتى.

ئۇ توپىغا بۇلىنىپ ياتقان مومىيىنىڭ قېشىغا بارماي، ئۇدۇللا

پېتىر ۋە ئۇنىڭ شىرىكى تەرەپكە مېڭىپ، يىراقتىنلا ياللىقنىڭ ئۈستىدە بېشىدىن رەڭگى ئۆڭۈپ كەتكەن كازاك فۇراژكىسىنى ئالدى. پېتىر بوگاتىرېۋمۇ ئۇنى تونۇپ، كۈلۈمسىرەپ، قول شىلتىپ، سالام بەردى. ئۇلار يۈزمۇ يۈز يېقىنلاشتى.

— سىزنى ئوبدانراق تونۇۋېلىشقا رۇخسەت قىلىڭ، سىز راستىنلا پېتىر گىرگورىيېچۇ؟

— مەن دەل شۇنىڭ ئۆزى، چوڭ دادا!

— مانا جانابى ھەق ماڭا قېرىپ قالغان يېشىمدا ئۇچىدەپ خان ماشىنىنى كۆرۈشكە نېسىپ قىلدى! بىز ئۇنىڭدىن بەك قورق قان ئىدۇق!

— بۇ يېقىن ئەتراپتا قىزىللار يوقمۇ، چوڭ دادا؟

— يوق، يوق، ئەزىزىم! ئۇلارنى چىر دەرياسىنىڭ نېرىقى قىرغىقىغا قوغلىۋېتىشتى.

— بىزنىڭ كازاكلارمۇ قوزغىلاڭ كۆتەردىمۇ؟

— قوزغىلاڭ كۆتۈرىشىنىڭمۇ كۆتىرىشتى، ئەمما كۆپلىرىنى قايتىدىن جايىغا ياتقۇرۇپ قويۇشتى.

— بۇ نېمە گەپ؟

— قىرىپ تاشلىدى، دېگىنىم.

— ھ - ھ - ھ ... مېنىڭ ئۆي ئىچىم، ئاتام — ھەممىسى

قىرىكمۇ؟

— ھەممىسى ئامان - ئېسەن. سىز دونېتسىنىڭ نېرىقى

تەرىپىدىن كەلدىڭىزمۇ؟ مېنىڭ تېخونۇمنى ئۇ يەردە كۆرمىدىڭىزمۇ؟

— دونېتسىنىڭ نېرىقى تەرىپىدىن كېلىشىم. تېخونىدىن

سالام ئېلىپ كەلدىم. خوپ، چوڭ دادا، سەن بىزنىڭ ماشىنىمىزغا

قاراپ قويغىنا، ئۇششاق بالىلار ئۇنىڭغا تەگمىسۇن، مەن ئۆيۈمگە

بېرىپ كېلەي... قېنى كەتتۇق!

پېتىر بوگاتىرېۋ شىركى بىلەن يۈرۈپ كەتتى. قورقۇپ، تەرەپ - تەرەپكە مۆكۈنگەن خەلق باغ - ۋارالارنىڭ ئارىسىدىن، لاپاسلارنىڭ ئاستىدىن، گەمىلەرنىڭ ئىچىدىن ۋە باشقا بۇلۇڭ - پۇشقاقتا تۆشۈكلەردىن چىقىشقا باشلىدى. خالايدىق ئايروپىلاننى ئورۇۋالدى، موتورنىڭ ئىسسىقى تېخى كەتمىگەن ئىدى، بېنىزى بىلەن ياغنىڭ پۇرىغى كېلەتتى. كاناپ رەخت قاپلانغان قاناتلىرىنىڭ نۇرغۇن يېرىنى ئوق بىلەن سىنارەت پارچىلىرى تېشىۋېتىپتۇ. بۇرۇن كۆرۈپ باقمىغان بۇ ماشىنا ئۇن - تۇشىسىز تۇراتتى ۋە تولا چېپىپ مادارى كەتكەن ئاتتەك قىزىق ئىدى.

پېتىر بوگاتىرېۋنى بىرىنچى بولۇپ ئۇچراتقان بوۋاي، بايا ئۆزىنىڭ مومىيى قورقۇنچىدىن يىقىلىپ چۈشۈپ، يېتىپ قالغان تار كوچىغا قاراپ چاپتى، ئۇ بۇلتۇر دېكابىر ئېيىدا ئوكرۇگ باشقارمىسى بىلەن بىللە چېكىنگەن ئوغلى تىخون توغرىلىق خە - ۋەر يەتكۈزۈپ، مومىيىنى خوشال قىلماقچى ئىدى. بىراق موماي كوچىدا يوق ئىكەن. ئۇ ئاللىقاچان ئۆيىگە يېتىپ بېرىۋالغان بولۇپ، بىر كىچىك ئامبارنىڭ ئىچىدە كىيىم يەڭگۈشلەۋاتاتتى؛ ئۈستىدىكى كۆينەك بىلەن يوپىكىسىنى ئالماشتۇرۇۋاتاتتى. چال ئۇنى تەسلىكتە تاپتى - دە، ھايھايلىدى:

— پېتىكا بوگاتىرېۋ ئۇچۇپ كەلدى! تىخوندىن سېغىنىشلىق سالام ئېلىپ كەپتۇ! — ئۇ مومىيىنىڭ كىيىم يەڭگۈشلەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، دەۋاتقان سۆزىنى توختىتىپ قاتتىق كايىشقا باشلىدى. — ھوي قېرى قاغا، نىمە بولۇپ ياسىنىش خىيالىڭغا كىرىپ قالدى؟ ئاناڭنى جىن ئۇرسۇن! سەن قوتۇر ئالۋاستىنىڭ كىمگە كېرىگى بار؟ تېخى ياش چوكاندەك!

... كۆپ ئۆتمەي بۇگاتىر بۇنىڭ ئاتىسىنىڭ ئۆيىگە قىزىلاپ كېلىشتى. بۇلار ئىشىكتىن كىرىشتە بىر - بىرلەپ شەپكىسىنى بېشىدىن ئېلىپ، بۇلۇڭدىكى بۇتنىڭ رەسمىگە چوقۇنۇۋالغاندىن كېيىن، ھاسىلىرىغا تايىنىپ، ئەدەپ بىلەن ئۇزۇن ئورۇندۇققا ئولتۇرۇشتى. سۆز باشلاندى. پېتىر بۇگاتىر بۇ قايىمىنى ئېلىنىمىغان سۈتتىكى ئىس - تاكاندىن ئاز - ئازدىن ئوتلاپ تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ بۇ يەرگە دون ھۆكۈمىتىنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە ئۇچۇپ كەلگەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ بۇ يەردىكى ۋەزىپىسى قوزغىلاڭ كۆتەرگەن يۇقۇرقى دونلۇقلار بىلەن ئالاقە باغلاپ، بۇلارنىڭ قىزىللارغا قارشى كۈرىشىگە ساما - لىيوت بىلەن ئوق - دورا ۋە ئوفتسىرلەر يەتكۈزۈپ بېرىش ئارقىلىق ياردەم كۆرسىتىشتىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ بەردى. يېقىن ئارىدا دون ئارمىيىسى بارلىق قۇرۇلت بويىچە ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، قوزغىلاڭچىلار ئارمىيىسى بىلەن بىرلىشىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە بۇگاتىر بۇ قىزىللارغا گەپ تەككۈزۈپ: سىلەر، قۇرۇلتىنى تاشلاپ، ئۆز يېرىگە قىزىللارنىڭ كىرىشىگە يول قويغان ياش كازاكلارغا ياخشى تەسىر بەرمىدىڭلار، دەپ كايىپ قويدى. ئۇ ئۆز سۆزىنى مۇنداق تۈگەتتى:

— ... ئەمدى سىلەر ئەقلىڭلارنى تېپىپ، كەنتلەردىن سوۋېت ھاكىمىيىتىنى قوغلاپ چىقارساڭلارلا، ئۇ چاغدا دون ھۆ - كۈمىتى سىلەرنى كەچۈرىدۇ.

— پېتىر گىرگورىچ، بىزدىكىسى ھازىر سوۋېت ھاكىمىيىتى - خۇ، بىزدە پەقەت كوممۇنىستلار يوق، بىزنىڭ بايرىمىمىزدا ئۈچ خىل رەڭ ئەمەس، قىزىل بىلەن ئاق ئىككى خىل رەڭ بار، — دېدى قىزىللاردىن بىرسى مۇجەللا سۆزلەپ.

— ھەتتا ئۆزئارا مۇئامىلىدە بۇ ياش نىمىلەر، ئىتنىڭ

بالىلىرى، گەپكە كىرمەيدىغان بەگۋاشلار بىر - بىرىنى «يولداش» دەپ سالاملىشىدۇ، — دەپ گەپ قىستۇردى يەنە بىرسى.

يېتىر بوگاتىر بۇ قىرقلان مەللە رەڭ بۇرۇتىنىڭ مېيىغىدا كۈلۈپ قويۇپ، يۇمۇلاق كۆك كۆزلىرىنى ئىستىھزا بىلەن قىسىپ، مۇنداق دىدى:

— سىلەرنىڭ سوۋېت ھاكىمىيىتىڭلار باھاردىكى مۇزغا ئوخشايدۇ. كۈن بىر ئاز ئىسسىق بىلەنلا ئېرىپ كېتىدۇ. خوش، ھېلىقى كالاچ نوسۇغىسىدىكى فۇروننى تاشلاپ كېتىشكە باشلامچىلىق قىلغانلارنى بىز دونېتسنىڭ نېرىقى تەرىپىدىن قايتىپ كېلىش بىلەنلا كالتەكلەيمىز!

— مەلتۇنلارنى قېنى چىققۇچە كالتەكلەش كېرەك!

— بۇنىسى تۇرغان گەپقۇ!

— كالتەكلەش كېرەك! كالتەكلەش كېرەك!

— پۈتۈن خەلق ئالدىدا جىرت - جىرت سىيىپ تاشلىغۇچە دۇمبالاش لازىم! — قېرىلار خۇرسەنچىلىك بىلەن گۇرۇڭلىشىپ كەتتى.

×

×

قوزغىلاڭچىلار قوشۇنىنىڭ باش قوماندانى كودىنوف بىلەن شىتاپ باشلىغى سافونوف ئاتلىق چاپارمەنلەر ئارقىلىق خەۋەر تېپىش بىلەنلا كەچقۇرۇن ئۈچ ئات قوشۇلغان تارانتاسقا ئولتۇرۇپ، تاراقلاپ سىڭىنگە يېتىپ كېلىشتى، ئاتلار قاتتىق چاپ قانلىقتىن، تەرگە پىشقان ئىدى.

بوگاتىر بۇنىڭ كېلىشى بىلەن ئىنتايىن شاتلىققا چۆمگەن

بۇ كىشىلەر ئۆتۈكلىرىدىكى ۋە بىرىزىنت يامغۇرلۇقتىكى لايىمما قاقماستىن، يۈگۈرگەن پېتى بوگاتىرېۋىنىڭ ئۆيىگە كىرىپ كېلىشتى.

54

سېردوب پولكى قوزغىلاڭچىلارغا تۇتۇپ بەرگەن 25 كوممۇ-نىست كۈچلۈك مۇھاپىزەتچىلەرنىڭ نازارىتى ئاستىدا ئۈست - خو-پېرىسكاپادىن يولغا چىقتى، قېچىشنى خىيالغا كەلتۈرۈشنىڭ ئۆز-مۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ ئەسرلەر توپىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئاقساق كېلىۋېتىپ، قايمۇ - ھەسرەت ۋە نەپرەت بىلەن مۇھاپىزەتچى كازاكلارنىڭ غەزەپتىن تاشتەك قېتىپ قالغان يۈزلىرىگە قاراپ چىقتى - دە، «ئىشىمىزنى تامام قىلىشقا ئېلىپ كېتىۋاتىدۇ بىزنى! ئەگەر سوت قىلىنمىساق تۈگىشىمىز!» - دەپ ئويلىدى.

مۇھاپىزەتچىلەرنىڭ كۆپچىلىكى ساقاللىق ئادەملەر ئىدى، ئۇلارنىڭ كوماندىرى كونا ئېتىقاتچى بىر چال بولۇپ، ئاتامان پول-كىنىڭ ۋاخىمىستىرى ئىدى. ئۇ، ئۈست - خوپېرىسكاپادىن چىققان دىن كېيىن ئەڭ باشتىلا ئەسرلەرگە سۆزلەشمەسلىككە، تاماكا چەك-مەسلىككە ۋە مۇھاپىزەتچىلەردىن گەپ سورىماسلىققا بۇيرۇق قىل-غان ئىدى.

— دۇئا ئوقۇڭلار، ئەيسامەسىھنىڭ مۇرتەدلىرى! ئۆلۈمگە كېتىۋاتىسىلەر، ئاخىرقى سائەتلىرىڭلاردا گۇنا ئۆتكۈزۈشنىڭ كېرىگى

يوق! ھۇ - ۈ - ۈ! خۇدادىن بەزگەنلەر! جن - شەيتاننىڭ
سادىق مۇرىتلىرى! دۈشمەنلىك لەنەت تامغىسى
بېسىلغان مەلئۇنلار! - ۋاحىستىر بىر دەم ئالتە ئاتار ناگانى
كۆتەرسە، بىر دەم بويىغا ئېسىۋالغان تاپانچىسىنىڭ ئۆرۈمە بېغىنى
تارتىپ قوياتتى.

ئەسەرلەرنىڭ ئىچىدە سېرىدوب پولكى كوماندىرلىرىدىن
پەقەت ئىككى كوممۇنىست بار ئىدى، قالغانلىرى، ئىۋان ئالبىك
سىيېۋىچنى ھېساپقا ئالمىغاندا، ھەممىسى بېلانىسكايا كەنتىنىڭ چەت
ياقىلىرىدىن كەلگەن بويچان، تەندۇرۇس، ساغلام يىگىتلەر بولۇپ،
سوۋېت ئەسكەرلىرى كەنتكە كىرگەن مەزگىلدىن بۇيان پارتىيىگە كىر-
گەن، ساقچى بولۇپ خىزمەت قىلغان، يېزائىنقىلاۋىي كومىتېتلىرى-
نىڭ رەئىسلىرى بولغان، قوزغىلاڭدىن كېيىن ئۇست - خوپېرىسكا-
ياغا قېچىپ كېلىپ، سېرىدوب پولكىغا قوشۇلغانلار ئىدى.

ئىلگىرىكى چاغدا بۇلارنىڭ ھەممىسى دىيەرلىك ھۇ-
نەرۋەن كاسىپلار بولۇپ، ياغاچچى، ئۆي جاھازىلىرى ئۇستىسى، بوپ-
كاچى، تاشچى، مەشچى، موزدۇز ۋە ماشىنىچىلار ئىدى. بۇلارنىڭ
ئەڭ چوڭى، چىرايىدىن قارىغاندا، 35 ياشتىن يۇقىرى ئەمەس
ئىدى، ئەڭ كىچىكى 20 ياشتا، بۇلار قاۋۇل، كېلەش-كەن، بەددىنى
ساغلام، چوڭ - چوڭ قوللىرى ئېغىر جىسمانى، ئەمگەك بىلەن چىنىق-
قان، كەڭ يەلكىلىك، كۆكرەكلىك بولۇپ، تاشقى كۆرۈنۈشتە
ئۇلار مۈككەپ يىگەن فېرى مۇھاپىزەتچىلەردىن پەرقلىنىپ
تۇراتتى.

— بىزنى سوت قىلارمۇ، سەن قانداق ئويلايسەن! — دەپ
يېچىرلىدى ئىۋان ئالبىكسىيېۋىچ بىلەن بىر قاتاردا كېلىۋاتقان
بېلانىسكايالىق كوممۇنىستلارنىڭ بېرى.

— ۋاي، ناخەيى، بۇنىسى دەرگۇمان...

— ئۆلتۈرۈۋېتەرمىكىن؟

— شۇنداق بولۇشى مۇمكىن.

— ئۇلاردا ئېتىش يوققۇ دەيمەن؟ كازاكلار شۇنداق دېيىش

كەن ئىدىغۇ، ئېسىغىدۇ؟

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ ئۇنچىقىمدى، ئەمما شامالدىكى ئۇچ قۇندەك كىچىككەنە ئۈمىت ئۇنىڭدا يالت قىلىپ قالدى: «بۇنىسى راست! ئۇلار بىزنى مىلتىق بىلەن ئاتالمايدۇ. بۇ ئەبلەخلەرنىڭ: «يوقالسۇن كوممۇنا، تالان - تاراچ ۋە ئېتىش!» - دەپ ئوتتۇرىغا قويغان بىر شوئارى بار ئەمەسمۇ. مىش - مىشلەرگە قارىغاندا، ئۇلار پەقەت كاتورگىغا * ھۆكۈم قىلارمىكىن... كالتەكلەشكە، كاتورگىغا ھۆكۈم قىلار. بۇنداق بولسىغۇ، فورقۇنچىلۇق ئەمەس! كاتورگىدا قىشقىچە ئولتۇرىمىز. قىش كەلگەندە، دوننىڭ سۈيى مۇز توڭلاش بىلەنلا بىزنىڭكىلەر ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىپ كېلىدۇ!...»

شۇنداق بىر ئۈمىت يالت قىلدىيۇ، ئەمما شامالدىكى ئۇچ قۇندەك لاپىدە ئۆچۈپ قالدى: «ياق، بىزنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ، ئۇلار يالماۋۇزدەك ياۋۇزلىشىپ كەتكەنغۇ! خەير - خوش، ھايات!... ئېخ، شۇنداق قىلماسلىق كېرەك ئىكەن! ئۇلار بىلەن جەڭ قىلغان بولساممۇ، كۆڭلۈمدە ئۇلارغا ئىچ ئاغرىتىپ يۈرۈپتەمەن... رەھىم قىلماسلىق لازىم ئىكەن، قىرىپ، چېپىپ يىلتىزغىچە قۇرۇتۇۋېتىش كېرەك ئىكەن!»

* كاتورگا — چار رۇسىيە دەۋرىدە بۇرژۇئا مەملىكەتلىرىدە سۈرگۈن قىلىنغان مەھبۇسلارنىڭ ئېغىر شارائىتىدا قىيىن ئەمگەك قىلىدىغان جايى - ت.

ئۇ مۇشتىنى تۈگۈپ، كۈچسىز بىر قەھرى بىلەن مۇرىسىنى
مىدىرلىتىۋىدى. ئەمما شۇ ئاندىلا ئارقىدىن بېشىغا تەككەن بىر
زەربە بىلەن دەلدەڭلەپ كېتىپ، يىقىلىپ چۈشۈشكە تاس قالدى.
— سەن نېمىشقا مۇشتۇڭنى تۈگىسەن، غالىب بۇرە؟ مەن
سەندىن سوراۋاتىمەن. نېمىشقا مۇشتۇڭنى تۈگىسەن؟! — مۇھاپىز
زەتچىلەر باشلىغى ۋاخىمىستىر ئېتى بىلەن باستۇرۇپ كېلىپ،
گۈكىرىدى.

ئۇ ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنى قامچا بىلەن يەنە بىرنى سالىدى.
قاپغىنىڭ ئۈستىدىكى سۆڭەكتىن باشلاپ، ئوتتۇرىدىكى چىڭقۇر-
چاق بىلەن قوشۇلۇپ تاكى ئىگىگىگىچە قىيپاش قامچا ئىزى بۇر-
تۇپ چىقتى.

— كىمنى ئۇرۇۋاتىسەن؟ مېنى ئۇرغىن، چوڭ دادا! مېنى!
ئۇ يارىدارغۇ، نېمە ئۇچۇن ئۇنى ئۇرىسەن، — يېلانىسكا يالىق بىر-
سى يالۋۇرغاندەك كۈلۈمسىرەپ، تىترەك ئاۋاز بىلەن ۋاقىرىدى -
دە، توپنىڭ ئىچىدىن بىر چامدام ئالدىغا چىقىپ، كەڭ كۆكرەك
كېرىپ، ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنى توسىۋالدى.

— سەنمۇ قۇرۇق قانمايسەن! ئۇرۇڭلار بۇلارنى، كەنتداش-
لار! ئۇرۇڭلار كوممۇنلارنى!

قامچا يېلانىسكا يالىقنىڭ مۇرىسىگە تارس قىلىپ تېگىپ،
يازلىق ماس رەڭ كۆيىنىگىنى يارە-يارە قىلىۋەتتىكى، ئۇنىڭ بۇر-
چىلىرى ئوتقا چۈشكەن ياپراققەدەك، يۈرۈلۈپ كەتتى. يارىسىدىن،
قامچا تىلىۋەتكەن يەردىن بۇلدۇقلاپ چىققان قارا قان تىتىلغان
كۆيىنىگىنى چىلىپ - چىلىپ بويلاپ، بوغۇزلانغان مالىنىڭ قېنىدەك
ئېقىشقا باشلىدى...

ۋاخىمىستىر غەزەپتىن بۇغۇنىقىپ، ئەسەرلەرنى ئېتى بىلەن

باستۇرۇپ، توپنىڭ ئىچىگە يېرىپ كىردى - دە، رەھىمسىزلىك بىلەن فامچىسىنى ئىشقا سېلىشقا باشلىدى.

ئىۋان ئالىكسىيېۋىچقا يەنە بىر قامچا تەگدى، كۆزلىرىدە ئوت چاغاناپ، ئاستىدىكى يەر تەۋرەپ كەتتى - دە، گويىا بىرىقى تەرەپتىكى قۇملۇق سول قىرغاقنى قاپلاپ تۇرغان يېشىل ئورمان غۇلاۋاتقانداك بولدى.

ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ ئۆزىنىڭ يوغان قاتمال قولى بىلەن ئۈزەڭگىنى تۇتۇۋېلىپ، ۋەھىشلەشكەن ۋاخىمىستىرنى ئىگەردىن يۇلۇپ، يەرگە غۇلاتماقچى ئىدى، ئەمما قىلىچنىڭ فىرى بىلەن تەككەن زەربە ئۇنى يەرگە يىقىتىۋەتتى، ئاغزىغا چاڭ - تىسوزاڭ كىرىپ كەتتى، بۇرنى ۋە قۇلاقلىرىدىن ئوققەك قان راۋان بولدى...

مۇھاپىزەتچىلەر بۇلارنى قويدەك بىر يەرگە توپلاپ، ئۇزاق قىچە ناھايىتى قاتتىق ئۇرۇشتى. يول ئۈستىدە يۈزى تۆۋەن يات قان ئىۋان ئالىكسىيېۋىچنىڭ قۇلىغىغا گويىا چۈشىدىكىدەك، غۇۋا ۋافىراشلار، ئەتراپىدىكى ئايقلارنىڭ دۈپۈر - دۈپۈرى، ئاتلارنىڭ قۇتىرىغان خارلىداشلىرى ئاڭلىنىپ تۇردى. ئۇنىڭ يىالاڭ بېشىغا ئاتنىڭ بىر بۆلۈك ئىللىق كۆپىگى چۈشتى ۋە يەنە شۇ ئاتنىڭ ئۆزىدە، قەيەردىدۇ، ناھايىتى يېقىن يەردە، نەق بېشى ئۈستىدە قىسقا ۋە دەھشەتلىك ھۆكىرىگەن ئەر ئاۋازى ياڭرىدى، ئۇ ۋافىرايتتى:

— ئەبلەخلەر قورالسىز ئادەملەرنى ئۇرامسىلەر!... ھۇ - ھۇ - ۋ!...
ئىۋان ئالىكسىيېۋىچنىڭ يارىلانغان پۇتىغا ئات دەسسەۋەتتى، تاقىنىڭ تومئاق مىخلىرى پاقالچىنىڭ يۇمشاق ئىتىگىگە پېتىپ، ئېزىۋەتتى. ئۈستىدە قاتتىق ۋە تېز - تېز تېگىپ تۇرغان

زەربىلەرنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇردى... بىر لەھزىدىن كېيىن ئاچ
چىق تەرنىڭ ئۆتكۈر ھىدى بىلەن شورتاڭ قان پۇرىغى تارقىتىپ
تۇرغان ھۆل، ئېغىر گەۋدە گۈپ قىلىپ ئىۋان ئالىكسىيېۋنىڭ
قېشىغا غۇلاپ چۈشتى - دە، تېخى ئېسىنى ئۇزۇل - كېسىل يوقاتمى-
غان ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ، يېنىغا يېقىلغان ئادەمنىڭ كىكرىتىگىدىن
گويا دۈم كۆمتۈرۈلگەن شىشنىڭ بويىنىدىن ئاققان دەك، بۇلدۇقلاپ
قان ئاققانلىغىنى ئاڭلىدى...

شۇندىن كېيىن بۇلارنى پادىدەك دونغا ھەيدەپ چۈشۈپ،
قانلىرىنى يۇغۇزدى. ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ تىزغىچە سۇغا كىرىپ،
ئوتتەك كۆيۈپ تۇرغان يارىلىرىنى ۋە قامچىنىڭ زەربىدىن ئىش-
شىغان يەرلىرىنى سۇ بىلەن نەملىدى، ئۆز قېنى بىلەن ئارىلاش-
قان سۇنى چاڭگىلى بىلەن ئوچۇملاپ، لاۋۇلداپ تۇرغان تەشنا-
لىغىنى فاندۇرالىماسەنمىكىن دىگەن ۋەھىمە بىلەن كۆزى توپ-
جاستىن سۈمۈرۈشكە باشلىدى.

يولدا ئۇلارنى بىر ئاتلىق كازاك قوغلاپ يەتتى، ئاستىدىن
كىي قارامتۇل تورۇق ئات، توق - سېمىزلىكى ۋە تەردىن باھار
ئاپتېۋىدا پاقىراپ، چەبدەسلىك بىلەن چېپىپ، ئويناقلاپ كېلەت-
تى. بۇ ئاتلىق يېزىغا كىرىپ، كۆزدىن غايىپ بولدى - دە، تۆت-
قۇنلار تېخى دەسلەپكى قورالارغا يەتمەستىنلا، بۇلارنىڭ ئالدىغا
توپ - توپ ئالامان چىقىپ كەلدى.

ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ تۇتقۇنلارنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلى-
ۋاتقان كازاكلار بىلەن خوتۇنلارغا بىر قاراپلا، بۇنىڭ ئەجەل ئى-
كەنلىكىنى چۈشەندى. قالغانلارنىڭ ھەممىسىمۇ شۇنداق چۈشەن-
گەن ئىكەن.

— يولداشلار! ئەمدى بىر - بىرىمىز بىلەن ۋىدالىشايلى! —

بۇندىن كېيىنكى ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئەڭ ئېغىر چۈشتىكىدەك
يۈز بەردى. بىر تۇتاش يېزا بويلاپ 30 چاقىرىم يول يۈرۈشتى،
ھەر بىر يېزىدا توپ-توپ ئازاپلىغۇچىلارغا دۇچ كېلىپ تۇردى.
(658 - بەتكە)

دەپ ۋاقىرىدى سېردوبىلۇق كوممۇنىستلاردىن بىرى.

قوللىرىغا ئارا، كەتمەن، كالتەك، قىرلىق ھارۋا تۆمۈرلىرىنى
ئالغان خالايق يېقىنلىشىپ كېلىۋاتاتتى...

بۇندىن كېيىنكى ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئەڭ ئېغىر چۈشتە
كىدەك يۈز بەردى. بىر تۇناش يېزىلار بويلاپ 30 چاغىرىم يول
يۈرۈشتى، ھەر بىر يېزىدا توپ - توپ ئازاپلىغۇچىلارغا دۇچكېلىپ
تۇردى. قېرىلار، خوتۇنلار، ئۆسمۈر - بالىلار ئەسەر كوممۇنىستلارنىڭ
قاپ - قارا قان تالاش بولۇپ كەتكەن، ئىشىغان، كۆكەرگەن يۈ-
زىگە ئۇراتتى. تۈكۈرەتتى، تاش - چامىلارنى ئاتاتتى، تاياقنىڭ
زەرىسىدىن پولىتىيىپ چىققان كۆزلىرىگە توپا، كۈل چاچاتتى. بو-
لۇپمۇ خوتۇنلار ئەڭ قاتتىق ئازاپ - ئوقۇبەتلەرنى ئويلاپ چى-
قىرىپ، تولىمۇ ۋەھشىلىشىپ كەتتى. 25 مەھكۇم ئادەم ئىككى ياقتا
قاتارتۇرغان خالايقنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتۈپ باراتتى، ئاخىرىدا
ئۇلار ئادەم سىياقىغا ئوخشىمايدىغان تونۇغىسىز دەرىجىگە بېرىپ
يەتتى - پۈتۈن بەدىنى ۋە يۈز - كۆزلىرى ئادەمنىڭ قورققۇسى
كەلگۈدەك خۇنۇكلەشكەن، كۆكۈش - قانتالاش ھۈررەكلەر ئىشىشىپ
چىققان، مەيپىلەنگەن ۋە قان ئارىلاش لايدا بۇلغانغان ئىدى.

دەسلەپتە بۇ 25 ئادەمنىڭ ھەرقايسىسى، تاياقنى ئازراق
يىيىش ئۈچۈن مۇھاپىزەتچىلەردىن يىراقراق مېڭىشقا تىرىشىپ
كۆردى؛ ھەر بىرى ئۆزلىرىنىڭ ئارىلىشىپ كەتكەن سەپلىرىنىڭ
ئوتتۇرىسىغا كىرىۋېلىشقا ئۇمتۇلۇشتى، شۇنىڭ بىلەن بۇلار زىچ-
چىددە بىر توپ بولۇپ مېڭىشقان ئىدى. ئەمما مۇھاپىزەتچىلەر بۇ-
لارنى ھەر دائىم بىر - بىرىدىن ئاجرىتىپ، ھەر تەرەپكە ئىتتىرىپ
تۇرۇشتى. شۇڭا ئۇلار تايماقتىن كىچىككىنە بولسىمۇ جان ساقلاشقا
بولغان ئۈمىدىنى ئۇزۇپ، تارقاق ھالدا مېڭىشتى، ئەمدى ھەر بىر

كىشىدە بىرلا ئازاپلىق خاھىش: ئۆزىنى بەردەم تۇتۇش، يىقىلىپ چۈشمەسلىك خاھىشى قالغان ئىدى، چۈنكى يىقىلىپ چۈشكەن ئادەم قايتا ئورنىدىن قوپالماس ئىدى. ئۇلارنى، نىمە بولساق بولايلى، بەزىبىر دىگەن تۇيغۇ ئىگەلمىدى. ئاۋالدا، ھەر بىر ئادەم كۆزلىرىنىڭ نەق قارىچۇغى ئالدىدا ئۈچ قوللۇق ئارىنىڭ تۆمۈر چىشلىرى كۆكۈش ۋالىدىغاندا ياكى كالتەكلەنگەن ئاپپاق چو- مىخى خىرە پاقىرىغاندا، ھىمايىسىز ھالدا قولى بىلەن يۈز - كۆزىنى توساپ كېلىشتى؛ كالتەكلەنگەن ئەسەرلەرنىڭ تويى ئىچىدىن رەھىم - شەپقەت سورىغان يېلىنىش، نالە - زار، تىللاش - سۆكۈش، ئاغرىققا چىدىماي، ھايۋاندىك چىقىراش ئاڭلىق نىپ تۇردى. چۈشكە يېقىنلاشقاندا، ھەممىسى جىم بولۇپ قېلىش- تى. پەقەت يېلاننىڭ يالىق بىرسى، بۇرۇن روتىدا ھەممە ياخشى كۆرىدىغان ئەڭ ياش قىزىقچى يىگىت، بېشىغا قاتتىق زەربە تەك كەندە ۋايىجان دەپ توۋلىۋەتتى. ئۇنىڭ يۈرۈشىمۇ ئاجايىپ ئىدى، گويا پۇتى كۆيگەن توخۇدەك، ئۇسۇلغا چۈشكەن ئادەمدەك سوكۇلداپ، بار ئەزاىنى تىترىتىپ، كالتەكلەنگەن پۇتىنى سۆرەپ ماڭاتتى...

ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ دونغا چۈشۈپ يۇيۇنغاندىن كېيىن خېلىلا تېتىكلىشىپ قالغان ئىدى. ئۆزلىرىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان كازاكلار بىلەن خوتۇنلارنى كۆرۈپ، قېشىدىكى يولداشلىرىنىڭ بىرسى بىلەن ئالدىراش ۋىدالاشتى - دە، ئۇنىنى ئاستا چىقىرىپ دىدى:

— ئۇنداق بولسا، بۇرادەرلەر، بىز جەڭ قىلىشنى بىلگەن ئىدۇق، ئەمدى مەغرۇرانە ئۆلۈشىمۇ بىلىشىمىز لازىم. بىر نەرسەنى بىز ئەڭ ئاخىرقى تىنىغىمىزغىچە ئەستە تۇتۇشىمىز كېرەك. پىك

رى - خىيالىمىزدا ئۆزىمىزگە ئەسەللى بولارلىق بىرلا نەرسە قالمايدى: بىزنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىشى مۇمكىن، ئەمما سوۋېت ھاكىمىيىتىنى كالتەك بىلەن ئۆلتۈرۈش مۇمكىن ئەمەس! كوممۇنىستلار! ئاكا - ئۇكىلار! مەردانە ئۆلەيلى، دۈشمەنلەر ئۈستىمىزدىن مەسچىرە قىلمايدىغان بولسۇن!

يېلاننىڭ بالىقلاردىن بىرسى بەرداشلىق بېرەلمىدى، بوپروۋنىڭكى يېزىسىدا ئۇنى كازاكلار تازا ئاپلاپ، رەھىمسىزلىك بىلەن ئۇرۇشقا كىرىشكەندە، ئۇ كىچىك بالىدەك سەت ۋاقىراپ يىغلاپ، گىمناستىيوركىسىنىڭ ياقىسىنى پارە - پارە قىلىپ، كازاكلار بىلەن خوتۇنلارغا ئۆزىنىڭ بويىنىدىكى كىر ۋە نەردىن قارىيىپ كەتكەن زەنجىرلىك ئىچكى كىرىستىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى: — يولداشلار! مەن يېقىندا پارىيىگە كىرگەن!... ماڭا رەھىم قىلىڭلار! مەن خۇداغا ئىشىنىمەن!... مېنىڭ كىچىك - كىچىك ئىككى بالام بار!... مېنىڭ گۇنايمىدىن ئۆتۈڭلار! سىلەرنىڭمۇ با-لىلىرىڭلار بارغۇ!...

— بىز ساڭا نىمە «يولداش» بولۇپ يۈرۈپتۇق! ئاغزىڭنى يۇم!

— بالىلىرىڭ ئېسىڭگە چۈشتىمۇ، كالۋا گېزەندە؟ كىرىستىنى چىقاردىڭمۇ؟ ئەمدى ئەفلىڭنى تاپتىڭمۇ؟ بىزنىڭ ئادەملەرنى ئېتىپ، دارغا ئاسقاندا ئېھتىمال، خۇدانى يادىڭغا ئالماغانسەن؟ — ئۇنى ئىككى قېتىم ئۇرغان بۇرنى پۇچۇق، قۇلىغىدا سىرغىسى بار بىر فېرى خىزىلداپ تۇرۇپ سورىدى. ئاندىن جاۋاپ كۈتمەستىن، باش - كۆزلىرىگە يەنە قامچا بىلەن سالدى.

كۆز كۆرگەن، قۇلاق ئاڭلىغان، مىڭسىدە ھېس قىلغان پارچە - پۇرات نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى تىۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ

ئالدىدىن ئۆتۈپ تۇرسىمۇ، ئۇنىڭ دىققىتى ھېچ نەرسە ئۈستىدە توختىلىپ قالمايتتى. يۈرىكى تاشتەك قېتىپ قالغان ئىدى. پەقەت بىر قېتىملا جىغىدە تىتىردى. چۈش ۋاقتىدا بۇلار تىۋىكو-نوۋىسكى يېزىسىغا كىرىپ كەلگەن ئىدى، كۈچىدا ئىككى تەرەپتىكى سەپنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتكەندە خالايق تىل - قاغىش، تاياق - كالتەك ياعدۇرۇشتى. مانا شۇ چاغدا ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ بىز تەرەپكە كۆز قىرى بىلەن قارىغان ئىدى، يەتتە ياشلىق بىر ئوغۇل بالا ئانىسىنىڭ ئىتىگىگە يېپىشىۋېلىپ، ئۆزگىرىپ كەتكەن ئىككى مەڭزىگە مۆلدۈردەك ياش تۆكۈپ، چىقىراپ دات-پەريات كۆتىرىۋېتىپتۇ!

— جېنىم ئانا! ئۇنى ئۇرمىغىن! ۋاي ئۇرمىساڭچۇ!...
ئىچىم ئاغرىدىكەن! قورقۇۋاتىمەن! ئەزايسى قان بولۇپ كېتىپتۇ!...
يېلانىسكايالىقلاردىن بىرسىنى ئۇرماقچى بولۇپ، كالتەك كۆتىرىپ كەلگەن بۇ خوتۇن توساتتىن ۋاقىرىۋەتتى - دە، كالتەكىنى چۆرۈۋېتىپ، بالىسىنىڭ قولىدىن مەھكەم تۇتقان پېتى بىر تار كۈچىغا تېز يۈگۈرۈپ كىرىپ كەتتى. بالىنىڭ يىغىسى، ئۇنىڭ مەسۇم يۈرىكى بىلەن ئىچ ئاغرىتىشى ئىۋان ئالېكسىيېۋىچقا قاتتىق تەسىر قىلدى - دە، كۆزىگە بىمەھەل ياش كېلىپ، تىتما - تىتما بولۇپ كەتكەن كالىۋىكىلىرىنى شور تاڭلاشتۇرۇۋەتتى. ئۇ كىچىككەن ئوغلى بىلەن خوتۇنىنى ئەسكە ئېلىپ، قىسقىلا ئۆكسۈپ يىغلىدى، مانا شۇ چاقماقتەك يالت قىلىپ قالغان ئەسلىشتىن سەۋرىسىز بىر خاھىش تۇغۇلدى: «پەقەت شۇ بالا - چاقامنىڭ ئالدىدا ئۆلتۈرمىسە بولاتتى! بەلكى... بالىدۇرراق ئۆلتۈرۈۋەتسە بولاتتى...»

بۇلار پۇتلىرىنى ئاران سۆرەپ، ھارغىنلىقتىن دەرمانى قۇي-

رۇپ، بوغۇنلىرى ئاغرىپ، دەلدەڭلەپ كېلەتتى. بېزىنىق سېتىپ
دىكى يايلاقتا دالا قۇدىغىنى كۆرۈپ، مۇھاپىزەتچىلەر باشلىغىدىن
سۇ ئىچىرىلىشتا، رۇخسەت سوراپ بېلىنىشقا باشلىدى.

— سۇ ئىچىرىلىشنىڭ كېرىكى يوق! شۇنداقتمۇ كېچىكىپ
قېلىۋاتىمىز! يولۇڭغا مېڭىش! — دەپ ۋاھىسىتىر ۋاقىرىغان
ئىدى.

ئەمما مۇھاپىزەتچى چالارنىڭ بىرى ئارىغا كىردى:
— بىر ئاز رەھىم قىل، ئاكىم سازونىچ! ئۇلارمۇ ئادەم
ئەمەسمۇ؟

— ئۇلار قانداقمۇ ئادەم بولسۇن؟ كوممۇنىستلار ئادەم ئە-
مەس! ماڭا سەن ئۇستازلىق قىلما! بۇلارنى ئېلىپ بېرىشتا مەن
باشلىقمۇ ياكى سەن؟

— سەندەك باشلىقلار نۇرغۇنغۇ! كېلىڭلار يىگىتلەر،
ئىچىڭلار!

شۇ سۆز بىلەن چال ئاتتىن چۈشۈپ، قۇدۇقتىن بىر سوغا
سۇ ئالدى. ئەسىرلەر چالنى قورشىۋالدى، سوغغا 25 جۈپ قول
سوزۇلدى، كۆمۈرگە ئايلانغان، ئىششىغان كۆزلەر ئوتتەك ياندى،
خىرىلىدىغان ئۇزۇك پىچىرلاشلار ئاڭلىنىشقا باشلىدى:

— ماڭا بەرگىنە، چوڭ دادا!

— مەن بىر ئاز ئىچىۋالاي!...

— بىر يۇتۇملا بولسىمۇ مەيلى!...

— يولداشلار، ھەممەيلەن تەڭلا قول ئۇزاتمايلى!

چال ئالدى بىلەن كىمگە بېرىشنى بىلمەي تەمتىرەپ
قالدى. ئۇنىڭ بېشى قېتىپ، بىر ئاز ھايال بولۇپ تۇرۇپ قال-
غاندىن كېيىن، مال سۇغىرىش ئۈچۈن يەرنى ئويۇپ ئورنىتىلغان

ياغاچ ئوقۇرغا سۇنى قويدى - دە، ئۆزى بىر چەتكە ئۆتۈپ،
توۋلىدى:

— نىمە ئۆكۈزدەك تىقىلىشۋالسەن! تەرتىپ بىلەن
ئىچىڭلار!

سۇ، ئوقۇرنىڭ يېشىل پۇپۇنەك باسقان تېگى بىلەن يېپىپ
لىپ ئېقىپ، ئاپتاپتا كۆيگەن، زەي پۇراپ تۇرىدىغان بىر بۇرجى
گىگە يۈگۈردى. ئەسەرلەر ئاخىرقى كۈچىنى يىغىپ، ئوقۇرغا تاش
لاندى. چال ئارقا - ئارقىدىن 11 چىلەك سۇ تارتتى، ئېچىنغان
لىقتىن قاپىقىنى تۈرۈپ، ئەسەرلەرگە قاراپ قويۇپ، ئوقۇرنى
تولدۇرۇپ تۇردى.

ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ سۇنى تىزلىنىپ تۇرۇپ ئىچىپ، ئۇس
سىزلىغىنى قاندۇردى - دە، سەگىگەن بېشىنى يۇقۇرى كۆتىرىپ،
ناھايىتى ئېنىق ۋە روشەن ھالدا مۇنۇنى كۆردى: دۈن ياقلاپ
كەتكەن يول ئۈستىنى قىرودەك ئاپپاق ھاك ئوزاڭى قاپلىغان،
گەج تاغ تىزمىلىرى يىراقتىن ھاۋارەك تۈستە كۆرۈنۈپ تۇراتتى،
ئۇلارنىڭ ئۈستىدە، دولقۇنلاپ تېز ئېقىۋاتقان دۈننىڭ ئۈستىدە،
بىپايان، ئۇلۇغۋار كۆك ئاسماننىڭ قەرىدە بىر پارچە ئاق بۇلۇت بار
ئىدى، شامالدا قانىتىنى يېيىپ، يەلكەندەك ئاق چوققىسى پاقىراپ،
بۇلۇت شىمالغا قاراپ شىددەت بىلەن ئۈزۈپ باراتتى، بۇلۇتنىڭ
ئاپپاق سۈزۈك سايىسى دۈننىڭ يىراقتىكى بۇرۇلۇشىدا ئەكس
ئېتەتتى.

كېڭەشمىسىدە دون ھۆكۈمىتىدىن، ئاتامان بوگايېۋىنىڭ ياردەم سوراش توغرىلىق قارار قوبۇل قىلىندى.

1918 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا يۇقۇرقى دونلۇقلارنىڭ قىزىلار بىلەن مۇزاكىرە ئۆتكۈزۈشكە قوشۇلۇپ، فۇرونىنى تاشلاپ كەتكەنلىكى توغرىلىق ئەپسۇس، ئۆكۈنۈش ئىزھار قىلىش يۈزىسىدىن بىر پارچە خەت يېزىش كودىنوفاقا تاپشۇرۇلدى. كودىنوف خەتنى يازدى. خەتتە ئۇ قوزغىلاڭ كۆتەرگەن بارلىق يۇقۇرقى دون كازاكلىرى نامىدىن ۋەدە بېرىپ، بۇندىن كېيىن بولشېۋىك لەر بىلەن ئەڭ ئاخىرقى غەلىبىنى قولغا كەلتۈرگەنگە قەدەر مائانەت بىلەن جەڭ قىلىدىغانلىغىنى بىلدۈرگەندىن كېيىن، ئۇ تەرەپتىن بۇ يەردىكى قوزغىلاڭچىلارغا فۇرونى ئۆستىدىن ئايرۇ-پىلانلار بىلەن قىسىملارغا رەھبەرلىك قىلىدىغان ئوفىتسېر كادىرلار ۋە ئوق - دورىلار يەتكۈزۈپ بېرىش ئارقىلىق ياردەم بېرىشنى ئىلتىماس قىلدى.

پېتىر بوگاتېرېۋى سىڭىندە قېچىپ، كېيىن ۋېشېنسكا-ياغا يۆتكىلىپ كەلدى. ئۇچۇچى بۇ يەردىن كودىنوفنىڭ خېتىنى ئېلىپ نوۋوچېركاسكىغا قايتىپ كەتتى.

شۇ كۈندىن تارتىپ دون ھۆكۈمىتى بىلەن قوزغىلاڭچىلار قوماندانلىقى ئوتتۇرىسىدا زىچ مۇناسىۋەت ئورنىتىلدى. ھەر كۈنى دىگۈدەك دونېتسنىڭ نېرىقى تەرىپىدىن فرانسۇز زاۋۇتلىرى ئىشلەپچىقارغان يىپ - يېڭى ئايرۇپىلانلار ئۇچۇپ كېلىشكە باشلاپ، ئوفىتسېرلەر، مىلىتىق ئوقلىرى ۋە قىسمەن ئۇچ دىيولۇق زەمبىرەك سىنارەتلىرى يەتكۈزۈپ تۇردى. ئۇچۇچىلار دون ئاق ئارمىيىسى بىلەن بىللە چېكىنگەن يۇقۇرقى دون كازاكلىرىنىڭ خەتلىرىنى ئالغاچ كېلىپ، ۋېشېنسكا يادىن بۇ يەردىكى

ئۇرۇق - تۇققانلىرىنىڭ جاۋاب خەتلىرىنى دۈنەتسىتىكى كازاك
لارغا ئېلىپ كېتەتتى.

دۈن ئارمىيىسىنىڭ يېڭى قوماندانى گېنېرال سىدورېن،
فۇرونت ئەھۋالىغا ۋە ئۆزىنىڭ ئىستىراتېگىيىلىك پىلانلىرىغا
ماس ھالدا شىتاپ تەرەپتىن ئىشلەپچىقىلغان ئۇرۇش ئوپېراتسىيى-
لىرى پىلانلىرىنى، بۇيرۇقلارنى، مەلۇماتلارنى، قوزغىلاڭچىلار
فۇرونتىغا يۆتكەپ كېلىنىۋاتقان قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى توغرىسى-
كى ئاخباراتنى كودىنوفقا ئەۋەتىشكە باشلىدى.

كودىنوف ئۆزىنىڭ سىدورېن بىلەن يىزىشقان خەت - چەك-
لىرىنى پەقەت تاللانغان بىرنەچچە كىشىگىلا كۆرسىتەتتى، بۇلار-
نىڭ ھەممىسى قالغانلاردىن ئىنتايىن سىرتۇتۇلاتتى.

56

ئەسەرلەرنى تاتارىسكىغا چۈشتىن كېيىن سائەت بەشتە
ھەيدەپ ئېپكىلىشتى. باھارنىڭ تېز ئۆتۈپ كېتىدىغان ئاخىرىمۇ
يېقىنلىشىپ قالغان ئىدى. كۈن پېتىشقا يۈز تۇتقان، ئۇنىڭ
لاۋۇلداپ تۇرغان گەردىشى غەرىپتە كەڭ ئىتەك يايغان
كۆكۈش بۇلۇتلىق جۇل - جۇل جىيەكلىرى بىلەن كىرىشىپ
كەتكەن.

كۈچىدا، چوڭ جامائەت ئامبىرىنىڭ سايىسىدە تاتارىسكىلىقلار-
نىڭ پىيادىلەر بۆلۈنمىسى قاتار ئولتۇرۇشقان ئىدى. بەزىلىرى
ئۆرە تۇرۇشاتتى. بۇلار دۈننىڭ ئوڭ تەرىپىگە، قىزىللار ئاتلىق

ئەسكەرلەرنىڭ ھەجۇمىغا ئارانلا بەرداشلىق بېرىپ، تىرىشچانلىق بىلەن يېلاننىڭ ئالدىغا يۆنىلىشكە، يەنى يەردەم بېرىشكە ئەۋەتىلگەنلەر بولۇپ، بۇ تاتارىسكىلىقلار ئۇرۇش سېپىگە ئۆتەر يولدا پۈتۈن بۆلۈنمە بىلەن يېزىغا كىرىپ، ئۇرۇق - تۇققانلىرى بىلەن دىدار كۆرۈشكەچ، ئاز - تولا ئۇرۇق - تۇلۇك غەلىبىۋالماقچى بولۇشقان ئىدى.

بۇلار شۇ كۈنى چىقىپ كەتمەكچى ئىدى، ئەمما ۋېشېنسكا-ياغا ئەسەر كوممۇنىستلارنى ھەيدەپ كېلىدىكەن، ئۇلارنىڭ ئا-رىسىدا مىشكا كوشۇۋوي بىلەن ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ بار ئىكەن، ئەسەرلەر مانا ھازىرلا يېتىپ كېلىدىكەن، دېگەن گەپلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، بىر دەم كۈتۈپ تۇرۇش قارارىغا كېلىشكەن ئىدى. بولۇپمۇ پىترو مېلىخوف بىلەن بىللە دەسلەپكى جەڭدە ئۇرۇق-تۇققانلىرى ئۆلگەن كازاكلار، كوشۇۋوي بىلەن ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچنى بىر كۆرۈپ كېتەيلى، دەپ قاتتىق تۇرۇۋالغان ئىدى.

تاتارىسكىلىقلار ئۆزئارا خوشياقمىغاندەك پاراڭلىشىپ، مىلىتلىرىنى ئامبارنىڭ تېمىغا يۆلەپ قويۇپ ئولتۇرۇشاتتى. بەزىسى ئۆرە تۇرۇشاتتى، تاماكا چېكىشەتتى، سىمىشكا چېقىشاتتى. ئۇلارنى خوتۇنلار، قىزىلار ۋە بالىلار ئورنىۋېلىشقان. پۈتۈن يېزىدىكىلەر كۈچىغا چۇۋۇلىشىپ چىقىشقان، ئۆيىنىڭ ئۆگزىلىرىگە چىقىۋالغان ئۇششاق بالىلار، قېنى، ئەسەرلەرنى ھەيدەپ كېلىۋاتامدۇ - يوق، دەپ، ھارماي - تالماي كۆز تىكىشەتتى.

بىر كەمدە بالىلار چۇقۇرلىشىپ كەتتى:
— كۆرۈندى! ھەيدەپ كېلىۋاتىدۇ!

ئەسكەرلەر ئالدىراش ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. خەلق ئۆرە-تۆپە بولۇشۇپ كەتتى. بىردىنلا جانلىنىپ كەتكەن گەپ - سۆزلەر.

نىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭى كۆككە پەرۋاز قىلدى، ئەسەرلەرنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈشكەن بالىلارنىڭ ئاياق ئاۋازلىرى دۇيۇرلىدى ئالپۇشقا شامىلىنىڭ تۇل قالغان ئايالى تېخىچە بېسىلمىغان قايغۇ - ھەس-رەتنىڭ تەسىرى بىلەن ئەسەبىلەرچە يىغا - زارە قىلىشقا باشلىدى. — ئەنە ھەيدەپ كېلىشتى، دۈشمەنلەرنى! — دىدى يوغان ئاۋاز بىلەن بىر قېرى. — ئۇرۇش كېرەك، شەيتانلارنى! نىمە قاراپ تۇرىسىلەر، كازاكلار؟!

— ئۇلارنى سوتقا بېرىش كېرەك!
— بىزنىڭ ئادەملەرنى ياۋۇزلۇق بىلەن ئۆلتۈرۈشتى!
— كوشىۋېنى شىركى بىلەن دارغا ئېسىش لازىم!
دارىيە مېلېخوۋا ئانىكۇشكىنىڭ خوتۇنى بىلەن يانمۇ يان تۇراتتى. ئۇ كالتەكلەنگەن ئەسەرلەرنىڭ توپى ئىچىدە يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنى بىرىنچى بولۇپ تونۇدى.
— سىزىلەرنىڭ بىر يېزىلىغىڭلارنى ھەيدەپ كەلدۇق! بۇ ئىتنىڭ بالىسىنىڭ ھۆسۈن - جامالىغا پەدەز بېرىڭلار! ئۇنىڭ بىلەن پاسخا بايرىمىدىكىدەك سۆيۈشۈپ كۆرۈشۈڭلار! — ۋاخىمىستىر — مۇ. ھاپىزە تىچىلەر باشلىغى بارغانسېرى كۈچىيىپ، قەھرىلىك تۈس ئېلىۋاتقان ۋاراڭ - چۇرۇڭلارنى. خوتۇنلارنىڭ ۋاقىرىشىنى ۋە يىغا - زارىسىنى خىرىلىدىغان ئاۋازى بىلەن بېسىپ چۈشتى - دە، ئات ئۈستىدىن قولىنى سوزۇپ، ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنى كۆرسەتتى.
— يەنە بىرسى قېنى؟ كوشىۋوي نەدە؟

ئانتېۋ بېرخوۋىچ مېڭىپ كېتىۋېتىپ، مۇرىسىدىن مىلتىقنىڭ تاسمىسىنى ئېلىپ، شالاقلىغان مىلتىقنىڭ پايىنىگى ۋە نەيزىسى بىلەن خالايسىنى تۇرتۇپ ئۆتۈپ، توپنىڭ ئىچىگە شۇڭغۇپ كىردى.

— سىز لەرنىڭ ئېرىلىقلاردىن يەقەت دىرىسى بار، ئاشۇنى بىر يوق، ئادەم بېشىغا بىر پارچىدىن ئۈزۈۋېلىشقا توغرا كەلسە، سىزنىڭ ئۆزىمۇ يېتىدۇ... — دېدى ۋاخىمىستىر پېشانىسىدىكى چىلىق-چىلىق تەرنى قىزىل قولياغلىغى بىلەن ئېرتىپ تۇرۇپ، پۈتۈننى ئىگەرنىڭ قېشىدىن تەسلىكتە ئارتىلدۇرۇپ.

خوتۇنلارنىڭ قىيا - چىبا ۋاقىرىشى بارغانسېرى يۇقۇرى ئۆرلەپ، ئاخىرقى جىددى پەللىگە يەتتى، دارىيە خالايقىنى يېرىپ ئۆتۈپ، مۇھاپىزەتچىلەرگە بېقىن كەلدى - دە، ئۆزىدىن بىر-نەچچە قەدەم ئېرىدا، مۇھاپىزەتچى ئېتىنىڭ تەرگە پىشقان ساغرىسىنىڭ ئېرىقى تەرىپىدە تۇرغان ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچنىڭ كالتەك زەربىدىن چۆيۈندەك قارىيىپ كەتكەن يۈزىنى كۆردى. ئادەم-ئىدىنىڭ قورققۇسى كەلگۈدەك ئىششىپ كەتكەن بېشى ئۈستىدە چاچ-لىرىغا ئۇيۇل - ئۇيۇل قان يېپىشىپ قالغان بولۇپ، چىلەك ئىگىز-لىگىدە ھۆرىيىپ تۇراتتى. پېشانىسىنىڭ بېرىسى ئىششىپ، تىلىم-تىلىم يېرىلغان، ئىككى مەڭزى قىپ - قىزىل يالىتىراپ تۇراتتى. مىلىق-مىلىق بولۇپ كەتكەن بېشىنىڭ چوققىسىدا يۇڭ پەلەي چاپلىشىپ تۇرۇپتۇ. قارىغاندا، ئۇ بۇ پەلەيى بېشىغا قويۇپ، بىر تۇتاش جاراھەتتىن ئاپتاپنىڭ ئىسىغىدىن، چىۋىنلەردىن، ھاۋادا گىژىل-داپ يۈرگەن پاشا - كۈمۈتلىرىدىن قوغداشقا تىرىشقان بولۇشى مۇمكىن. پەلەي يارىغا يېپىشقان پېتى بېشىدا قېپىقاپتۇ...

ئۇ ئۆزىنىڭ ئايالىنى ياكى كىچىككىنە ئوغلىنى كۆز يۈگۈرتۈپ ئىزلەپ، ئۇچرىتىپ قېلىشتىن قورقۇپ، ئەتراپىغا ئالاقزادىلىك بىلەن قاراپ چىقتى. ئەگەر ئۇلار شۇ يەردە بولسا، بىرسىگە ئېيتىپ، ئۇ يەردىن ئېلىپ كېتىڭلار، دەپ، ئۆتۈنۈش قىلماقچى ئىدى. ئەمدى ئۇنىڭغا شۇ نەرسە چۈشىنىشلىك بولۇپ قالدىكى،

قاتارنىڭدىن ئېرىغا ئۆتەيىدىكەن، مەشەدىلا ئۆلىدىكەن، شۇڭا تۇققانلىرىنىڭ ئۆز ئۆلۈمىنى كۆرۈشىنى خالىمايتتى، ھازىرلا ئۆلۈشنى بارغانسېرى كۈچىيىۋاتقان تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتەتتى. ئۇ مۈكچىيىپ، بويىنىنى تەسلىكتە ئاستا بۇراپ، يېزىداشلارنىڭ تونۇش يۈزلىرىگە كۆز يۈگۈرتۈپ چىقتى، ئەمما قاراپ تۇرغانلارنىڭ ئىچىدە بىرەر سىمۇ ئىچ ئاغرىتىش ياكى خەيرىخاھلىق نەزەردە ئىكەنلىكىنى ئۇچراتمىدى، كازاكلار بىلەن خوتۇنلارنىڭ ھەممىسى ھۆمىيىپ، قەھرى بىلەن قاراپ تۇرۇشقان ئىكەن.

ئۇ شۇنداقلا بىر يىراققا قايرىلسا ئۆگۈپ كەتكەن ماش رەڭ كۆيىڭى دىگىنىيىپ، شاراقلاپ تۇراتتى، چۈنكى كۆيىڭىنىڭ ئۈستىگە بەدىنىدىن ئاستا - ئاستا ئېقىپ تۇرغان قان موڭغۇر رەڭدە تارىشىدەك قېتىپ كەتكەن ئىدى، قىزىل ئارمىيە تارقىتىپ بەرگەن شىرىپ تىكىلگەن پاختىلىق ئىشتىنىمۇ قانغا بۇلغانغان، ياپىلاق تاپان، بارماقلىرى مايماق - سايماق بولۇپ كەتكەن چوڭ - چوڭ يالڭايلاق پۇتلىرىمۇ قانغا بويالغان ئىدى.

دارىيە ئۇنىڭ ئالدىدا تۇراتتى. ئۇ، ئۆچمەنلىكى گېلىغا تىقىلىپ قالغانلىقتىن، مانا ھازىرلا يۈز بېرىدىغان قورقۇنچلۇق بىر ۋەقە يۈرگىنىنى ئېچىشتۇرغانلىقتىن ۋە بۇ ۋەقەنى زارىقىپ كۈتكەنلىكتىن، نەپەس ئالالماي ھاسىراپ، ئىۋان ئالېكسىيېۋىچقا قاراپ تۇراتتى، ئۆزىنى ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ كۆرگەن - كۆر-مىگەنلىكىنى، تونۇغان - تونۇمىغانلىقىنى ھېچ ئۇقالمايتتى، ئەمما ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ ھامان تەشۋىش ۋە دەككە - دۈككە ئىچىدە خالايدىق توپىنى ياۋايىلارچە پاقىراپ تۇرغان بىر كۆزى بىلەن (يەنە بىر كۆزىنى ئىششىق ئاچۇرماي قويغان ئىدى) ئاڭتۇرۇپ چىقتى - دە، توساتتىن نەزىرى ئۆزىدىن بىرنەچچە قەدەم يېرى-

دا تۇرغان دارىيەنىڭ يۈزىدە توختىدى، ئۇ قاتتىق مەس ئادەم دەك، ئىشەنچسىز ئالدىغا بىر قەدەم چامىدىدى، ئۇ كۆپ قېتىن ئايرىلغانلىقتىن، بېشى قېيىپ، ئېڭىنى يوقاتقان بولسىمۇ، ئەمما ئەتراپىدىكى ھەممە نەرسە رىيال ئەمەستەك كۆرۈنگەن، ئېغىر گاڭگىزاش بېشىنى ئايلاندۇرغان، ئالەمنى كۆزىگە قاراغۇلاشتۇرغان بۇ ئۆتكۈنچى ھالەت تەشۋىشلەندۈرەتتى، شۇڭا ئۇ ۋۇجۇددىكى بار كۈچنى يىغىپ، ھىلىھەم بولسا يىقىلماي، ئۆرە تۇرۇشقا تىرىشاتتى.

ئۇ دارىيەنى كۆرۈش بىلەنلا تونۇدى، ئالدىغا بىر چامداپ، دەلدەڭلەپ كەتتى، ئۇنىڭ بىر زامانلاردا مۇستەھكەم قاتتىق بولغان ئەۋلىرى ھازىر تامامەن قىيما - چىما بولۇپ كەتكەن بولۇپ، ئۇ - نىڭغا سەل - پەل كۈلكىگە ئوخشاپ كېتىدىغان بىر نەرسە ئولاشتى، مانا شۇ كۈلكىگە ئوخشاش پۇرۇشكەن چىراي دارىيەنىڭ يۈزىگىنى تاشتەك قاتۇرۇپ، دەمەدەم سوقۇشقا مەجبۇر قىلدى. دارىيەگە ئۆز يۈزىگى كانىيىغا يېقىنلا بىر يەردە سوقۇۋاتقاندا تۇيۇلاتتى. ئۇ ئېغىر ھاسىراپ، بارغانسېرى چىرايى ئاقىرىپ، ئىۋان ئالېكسىيېۋنىڭ ئالدىغا ئاقىلىپلا كەلدى.

— خوش، ئەسسالام، كۈم! *

دارىيەنىڭ چاڭلىداپ چىققان ئېھتىراسلىق ئاۋازى ۋە بۇ ئاۋازدىكى ئادەتتىن تاشقىرى كۈچلۈك ئىنتوناتسىيە خالايمىنى شۇپ - شۈك قىلىپ قويدى. شۇنداقلا جىمجىتلىقتا بوغۇقراق، ئەمما بەر - دەم جاۋاپ يانغىرىدى:

— سالام، تۇققىنىم دارىيە.

— ئېيتقىنىم، ھەدىر - دان كۈم، سەن قانداقچە ئۆزەڭنىڭ تۇق -

• كۈم - بالىنى چوقۇندۇرغان كىشى - ت.

ئىنىڭنى... مېنىڭ ئېرىمنى...

دارىيەنىڭ دېمى بوغۇلۇپ، ئىككى قولى بىلەن كۆكرىگىنى تۇتۇۋالدى. ئۇنىڭنى چىقىرايماي قالدى.

ئېغىر، ئىنتايىن جىددى سۈكۈنات بارلىققا كەلدى - دە، مانا شۇ ياخشىلىقتىن دېرەك نەرمەيدىغان جىمجىتلىق ئىچىدە دارىيەنىڭ ئۆز سوتاللىنىڭ ئاخىرىنى خېلىلا ئېنىق ئېيتقانلىغىنى، ھەتتا ئەڭ يىراقتا تۇرغانلارمۇ ئاڭلىدى:

— ... مېنىڭ ئېرىم پېترو پانتېلېيېۋىچنى سەن قانداق

ئۆلتۈردۈڭ؟

— ياق، تۇققىنىم، ئۇنى مەن ئۆلتۈرمىدىم!

— قانداقچە سەن ئۆلتۈرمىدىڭ؟ — دارىيەنىڭ ئىگرىغان

ئاۋازى تېخىمۇ قاتتىقراق چىقتى، — كازاكلارنى مىشكا كوشىۋوي بىلەن ئىككىڭلار ئۆلتۈرۈپسەلەرغۇ؟ سەنلەر ئەمەسمۇ؟

— ياق، تۇققىنىم، بىز ئۇنى .. مەن ئۇنى ئۆلتۈرمىنىم يوق...

— ئۇنداق بولسا ئۇنى بۇ ئالەمدىن يولغا سالغان زادى

كىم؟ قېنى، كىم؟ ئېيتقىنا!

— زائامۇر پولكى شۇ چاغدا...

— سەن! سەن ئۆلتۈرگەن! ... كازاكلار دۆڭنىڭ تۆپى

سىدە تۇرۇپ، سېنى كۆرگەنلىگىنى ئېيتىشتىغۇ! سەن ئاق بوز ئاتقا مىنگەن ئىكەنسەن! ئەمدى تېنىۋالامسەن، لەنىتى؟

— شۇ ئۇرۇشتا مەنمۇ بار ئىدىم... — ئىۋان ئالېكسىيېۋ

ۋېچىنىڭ سول قولى تەسلىكە بېشىغا كۆتىرىلىپ، يارىسىغا يېپىشپ قالغان پەلەينى تۈزەپ قويدى، ئۇ سۆزلەۋاتقان ئاۋازىدا ئېنىقلا ئىشەنچسىزلىك بىلىنىپ تۇراتتى، — شۇ چاغدىكى ھەڭدە مەنمۇ بولغان، ئەمما سېنىڭ ئېرىڭنى سەن ئۆلتۈرمىدىم، مىخايل

كوشىۋوي، ئۇنى شۇ ئاتقان. مەن تۇققىنىم پېترو ئۈچۈن جاۋابكار
ئەمەسمەن.

— سەن ياۋۇز دۈشمەن، بىزنىڭ يېزىلىقلاردىن كىمنى ئۆل-
تۈردۈڭ، سەن ئۆز قولىڭ بىلەن كىمنىڭ بالىلىرىنى يېتىم قىلىپ،
خانۋەيران قىلدىڭ؟ — توپنىڭ ئىچىدىن ياكوف «ئاقا» نىڭ تۈل
قالغان ئايالىنىڭ قاتتىق ۋاقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

شۇنىڭ بىلەن خوتۇنلارنىڭ ئەسەبىلەرچە ئۆكسۈپ يىغلاش
لىرى، ۋاقىراشلىرى، «شۇم ئاۋاز» بىلەن ئۆلۈككە نالە - زار قىلىش
لىرى يېڭىۋاشتىن ئەۋجىگە چىقىپ، جىددى ۋەزىيەتنى يەنىمۇ
كەسكىنلەشتۈرۈۋەتتى...

كېيىنرەك دارىيەنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، ئۇ بىردانە ئەس-
كەر كارابىن مىلتىقىنىڭ قولىغا نەدىن چۈشۈپ قالغانلىقى، ئۇنى
كىم بەرگەنلىكىنى ئېسىگە ئالالمىغان، ئەمما خوتۇنلار يىغا -
زارە قىلىشقا باشلىغاندا، ئۇ قولىدا يات بىرنەرسىنىڭ بارلىقىنى
ھېس قىلدى - دە، قارىماي تۇرۇپلا، سىلاشتۇرۇپ، قولىدىكى
نەرسىنىڭ مىلتىق ئىكەنلىكىنى بىلىۋالدى. ئۇ دەسلەپتە ئىشان
ئالېكسىيېۋىچنى مىلتىقنىڭ قوندىغى بىلەن ئۇرماقچى بولۇپ، ئۇ-
نى ئاغزى تەرىپىدىن تۇتقان ئىدى. بىراق نىشانغا ئالىدىغان
قىزلىق تۆمۈرى ئالغىنىغا قاتتىق پاتقانلىقتىن، بارماقلىرى بىلەن
قولۇپىدىن تۇتتى، شۇندىن كېيىن مىلتىقنىڭ ئاغزىنى بۇراپ، بىر-
دىن كۆتەردى - دە، ئىشان ئالېكسىيېۋىچنىڭ كۆكرىگىنىڭ سول
تەرىپىنى نىشانغا ئالدى.

دارىيە ئىشان ئالېكسىيېۋىچنىڭ ئارقىسىدا تۇرغان كازاكلارنىڭ
دۈرىدە بىر چەتكە قېچىپ، ئامبارنىڭ سۈر تاختاي تېمىنى خالى
قالدۇرغانلىقىنى كۆردى؛ شۇ ئارىدا كىشىلەرنىڭ قورققان ھال-

دا: «ھوي، ساراڭ بولۇپ قالدىڭمۇ! ئۆز ئادەملىرىڭنى ئۆلتۈرەم سەن؟ توختاپ تۇر، ئاتما!» — دىگەن ۋاقىراشلىرىنى ئاڭلىدى. شۇنىڭ بىلەن خالايتىق توپىنىڭ ياۋايى ھايۋانلارچە سەگەكلىك بىلەن كۈتۈپ تۇرۇشى، ھەممە ئادەمنىڭ نەزىرى مۇشۇ ئايالغا مەركەزلەشكەنلىكى، ئۇنىڭ ئۆز ئېرىنىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن ئىنتىقام ئالىمەن، دىگەن خاھىشى تۈرتكە بولغانلىقى تۈپەيلى ۋە بىر جەھەتتىن تۇيۇقسىز ئۇنىڭدا: مەن شۇ تاپتا باشقا ئاياللارغا ھەرگىز ئوخشىمايمەنغۇ، ماڭا كازاكار ئىكەنلىكى ۋە ئەيىبنىش بىلەن قارىشىۋاتىدۇ، قېنى نىمە قىلاركىن، دەپ، ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى كۈتۈشۋاتىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن مەن ھەممە ئادەمنى دەھشەتكە سالىدىغان ئادەتتىن تاشقىرى، ئالاھىدە، قۇدرەتلىك بىر ئىش قىلىشىم كېرەك، دەيدىغان ئوي — پىكىردىن پەيدا بولغان مەنەنلىكى تۈرتكە بولغانلىقى تۈپەيلى، ئەينى زاماندا ئۇششۇ خىلمۇ خىل تۇيغۇلارنىڭ ھەممىسى كىشى چۈچۈڭدەك تېز ھەركەتكە كەلتۈرگەنلىكتىن، دارىيە مىڭسىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە ئالدىن ھەل قىلىپ قويۇلغان، ئەمما ھازىرقى پەيتتە ئويلاشنى خالىمىغان ۋە ئويلىيالمايىغان قانداقتۇ بىر ئىشقا يېقىنلىشىپ كەلدى — دە، مىللىتىنىڭ تەپكىسىنى ئاستا، ئاۋايلاپ — سىلاپ تۇيۇقسىز، ئۆزىمۇ كۈتمىگەن ھالدا ئۇنى كۈچ بىلەن بېسىۋەتتى.

قونداقنىڭ تېپىشى دارىيەنى ئارقىسىغا قاتتىق ئىتتىرىۋەتتى، ئوق ئاۋازى قۇلىغىنى پاك قىلىپ فويىدى، ئەمما كۆزلىرىنىڭ يۇمۇلغان يىچۇغىدىن ئۇ ئىۋان ئالىكسىيېۋىچنىڭ دىرىلىدىگەن يۈزىنىڭ دەرھال دەھشەتلىك ۋە تۈزلەلمەيدىغان دەرىجىدە ئۆزگىرىپ كەتكەنلىكىنى، ئۇ گويا ناھايىتى ئىگىزلىكتىن سۇغا سەكرىمەكچى بولۇۋاتقان ئادەمدەك قوللىرىنى بىر يېپىپ، بىر قوشتۇرۇپ تۇرغان

لىغىنى، ئارقىدىنلا چالغانچىسىغا گۆپىدە يىقىلىپ بېشىنىڭ سەككىرىپ چۈشكەندەك لاغىلداپ تىترەۋاتقانلىغىنى، ئىككى تەرەپكە يېيىلغان قوللىرىنىڭ بارماقلىرى مىدىرلاپ، جان - جەھلى بىلەن يەرنى تاملاشقا باشلىغانلىغىنى كۆردى...

دارىيە مىلتىقىنى چۆرۈۋېتىپ، ئۆزىنىڭ نىمە ئىش قىلىپ قويغانلىغىنىڭ پەمىگە يەتمەستىن، يەردە يىقىلىپ ياتقان ئىۋان ئالېكسىيېۋچقا ئارقىسىنى قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئادەتتىكى قىلىقلىرىغا خىلاپ ھالدا بېشىدىكى رومىلىنى تۈزەپ، سىرتقا چىقىپ تۇرغان چاچلىرىنى يىغىشتۇرۇپ قويدى.

— ئۇ تېخىچە نەپەس ئېلىۋاتىدۇ... — دېدى كازاكلارنىڭ بىرسى، قېشىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان دارىيەگە خوشامەتكۈيلۈك بىلەن يول بۆشتىپ بېرىپ.

دارىيە بۇ سۆزنى كىمگە ئېيتىۋاتقانلىغىنى ئۇقماستىن، ئار-قىسىغا قايرىلىپ قارىدى - دە، كىكرەكتىن ئەمەس، گويا ئىچكى ئەزالىرىنىڭ بىر يېرىدىن چىقىۋاتقان، ئۆلۈم ئالدىدىكى ھىقىقلاش بىلەن ئۈزۈلۈپ تۇرغان، سوزۇق بىر ئىگراشنى ئاڭلىدى. مانا شۇ چاغدىلا بۇ ئىگراۋاتقان ئادەمنىڭ ئۆز قولىدىن قازا تاپقان ئىۋان ئالېكسىيېۋچ ئىكەنلىكىنى بىلدى. دارىيە تېز ۋە يېنىڭ قەدەم تاشلاپ، ئامبارنىڭ يېنى بىلەن مەيدانغا قاراپ يول ئالدى، ئازغىنا كىشىلەر ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ قېلىشتى.

كىشىلەرنىڭ دىققىتى ئەمدى ئانتېۋ بىرىخوۋىچقا ئاغدى. ئۇ، كۆرەك مەشىقىغا قاتناشقان ئادەمدەك، تېز سۈرئەتتە ئايىغىنىڭ ئۈچى بىلەن مېڭىپ، ئىمىشىقلىق ياپون مىلتىغىنىڭ نەيزىسىنى كەينىگە يوشۇرغان پېتى يەردە ياتقان ئىۋان ئالېكسىيېۋچنىڭ قېيىلىشىنى كۆردى.

شىغا يۈگۈرۈپ كەلدى. ئۇنىڭ ھەر بىر ھەركىتى ھېسابقا ئېلىنغان ۋە ئىشەنچلىك ئىدى. ئۇ زوڭىيىپ ئولتۇرۇپ، نەيزىنىڭ ئۈچىنى ئېۋان ئالېكسىيېۋىچنىڭ كۆكسىگە قاداپ:

— خوش، ئەمدى جان ئۆز، كۈتلىرىڭ! — دېدى — دە،

يەر كۈچى بىلەن نەيزىنىڭ سېپىغا ئېغىرلىغىنى سالىدى.

ئىۋان ئالېكسىيېۋىچ قىيىنلىپ، ئۇزاققا جان ئۆزدى. ئۇ—

نىڭ ھاياتى ساغلام، ئۇستىخانلىق تەننى ھېچ تاشلىغۇسى كەلمەي

تەسلىكتە ۋىدالاشتى. ھەتتا نەيزە ئۈچ قېتىم سانچىلغاندىن كېيىن

يېنىمۇ ئۇ ئاغزىنى ئاچتى، قانغا بۇلىنىپ ئىرجىيىپ قالغان چىش

لىرىنىڭ ئاستىدىن سوزۇلۇپان بىر خىرلىداش چىقتى:

— ئا - ئا - ئا ! ...

— ئېھ، جاللاتەي، شەيتاندىن تۆرەلگەن! — دېدى مۇھا—

پىزەتچىلەر باشلىغى ۋاخىمىستىر ئانتېۋ بىرىخوۋىچنى ئىتتىرىۋېر

تىپ، شۇندىن كېيىن جېددى قىياپەتتە سول كۆزىنى قىسىپ، نە

شانغا توغرىلاپ ناگانى كۆتەردى.

سىگنال تەرىقىسىدە ئېتىلغان ئوقتىن كېيىن ئەسەرلەرنى

سوراق قىلىۋاتقان كازاكلار ئۇلارنى ئۇرۇشقا باشلىدى، ئەسەرلەر

ھەر ياققا ئۆزىنى ئۇرۇپ قېچىشاتتى. مىللىتى ئاۋازلىرى ۋاقىراش

لار بىلەن ئارىلىشىپ، قۇرۇق ۋە قىسقا - قىسقا تاراسلىدى.

X

X

بىر سائەتتىن كېيىن تاتارىسكى يېزىسىغا كىرىگورىي مې-
لېخوف ئات چاپتۇرۇپ كەلدى. ئۇ ئۆز ئېتىنى قاتتىق چاپتۇرغان
لىقتىن، ئۈست - خوپپىرىسكا يادىدىن چىقىپ كېلىۋاتقان يولدا،

ئىككى يېزا ئوتتۇرىسىدىكى مۇساپىدە ئۆلگەن ئىدى. شۇڭا گىرىپ گورىي ئىگەر - جابدۇقلىرىنى يېقىن بىر يېزىغىچە يۈدۈپ ئېپ كەلدى - دە، بۇ يەردىن ناچار بىر ئاتنى تاپتى. شۇنىڭ بىلەن كېچىكىپ قالدى ... تاتارىسكىلىقلارنىڭ پىيادىلەر بۆلۈمىسى دۆڭ بىلەن يۈرۈپ، ئۈست - خوپىرىسكايانىڭ يېزىلىرىغا، ئۈست - خوپىرىسكايا ئايمىغىنىڭ چېگرىسىغا قاراپ يۈرۈپ كەتكەن ئىدى، بۇ يەردە قىزىللارنىڭ ئاتلىقلار دېۋىزىيىسىنىڭ قىسىملىرى بىلەن جەڭ بولۇۋاتاتتى. تاتارىسكى يېزىسىنىڭ ئىچى جەمەت، چۆل سىرەپ قالغان ئىدى. تۈن ئۆزىنىڭ قاراڭغۇ پەردىسىنى ئەتراپتىكى قىرلارغا، دۈننىڭ نېرىقى قىرغىقىغا، زارلىنىپ تۇرغان تېرەك ۋە شۇمتالارغا يېپىشقا باشلىدى ...

گىرىپ گورىي ھويلىغا ئاتلىق كىرىپ كەلدى - دە، دەرھال ئۆيگە كىردى. چىراقنىڭ يورۇغى يوق ئىدى، قاپ قاراڭغۇچىلىقتا پاشىلار گىرىپدايتتى، ئۆيىنىڭ پەگادىكى بۇلۇڭىدا بۇتنىڭ رەسىملىرى خىرە ئالتۇن تۈستە پاقىراپ تۇراتتى. بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ تونۇش بولغان جانجان ئائىلىسىنىڭ يۈرەكىنى دولقۇنلاندۇرىدىغان ھاۋاسىنى سۈمۈرۈپ، سورىدى:

— ئۆيدە ئادەم بارمۇ؟ ئانا! دۇناشكا!

— گىرىشا، سەنمۇ؟ — مېھمانخانا ئۆيىدىن دۇناشكىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى.

يالىڭايىق پۇتنىڭ شىلىپىلغان تاۋۇشى ئاڭلاندى. ئىشىكنىڭ يوقۇغىدىن ئىچكى يوپىكىسىنىڭ بەلۋىغىنى ئالدىراش تارتىپ باغلاۋاتقان دۇناشكىنىڭ ئاپپاق فىگورىسى كۆرۈندى.

— نېمانچە بالدۇر ياتتىڭلار؟ ئانام قېنى؟

— بىزنىڭ مەشەدە بىر يەردە ...

دۇناشكا ئۇنچىقماي قويدى. گىرىگورىي ئۇنىڭ دەمىدەم دەككە - دۈككىدە نەپەس ئېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى.

— سىلەرنىڭ بۇ يەردە نىمە ئىشى بولدى؟ ئەسىرلەرنى قاچان مەيدەپ ئۆتتى؟

— ئۇلارنى ئۆلتۈرۈۋېتىشتى.

— نە - جە - ئە؟

— كازاكلار ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈشتى ... ۋاي - ۋاي، گىرىشا! بىزنىڭ داشكا، لەنتى جۇۋاينىمەك ... — دۇناشكىنىڭ ئاۋازى - دا يىغلامسىرىغان ئاھاڭ بار ئىدى، — ... ئۇ ئۆز قولى بىلەن ئىۋان ئالېكسىيېۋىچنى ئۆلتۈردى ... ئۇنى مىللىتى بىلەن ئاتتى ... — سەن نىمە بىلجىرايسەن؟ — گىرىگورىي چۆچۈپ كەتتى. — دە، سىڭلىسىنىڭ كەشتە تىكىلگەن كۆيىنىكىنىڭ ياقىسىدىن تۇتقان پېتى ۋاقىرىدى.

دۇناشكىنىڭ ياشقا تولغان كۆزلىرىنىڭ ئېقى پاقىراپ كەتتى. دە، گىرىگورىي ئۇنىڭ كۆز قارىچۇقلىرى قورقۇچىدىن قېتىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ خاتا ئاڭلىمىغانلىقىنى بىلدى. — مىشكا كوشۋويچۇ؟ شتوكمانچۇ؟

— ئەسىرلەرنىڭ ئىچىدە ئۇلار يوق ئىكەن.

دۇناشكا ئەسىرلەرنىڭ ئۈستىدە ئېلىپ بېرىلغان جەۋرى - زۇلۇمنى، دارىيەنىڭ ئىشلىرىنى قىسقىچە ئالمان - تالمان سۆزلەپ بەردى.

— ... ئانام ئۇنىڭ بىلەن بىر ئۆيىدە يېتىشقا قورقۇپ، خوشنلارنىڭكىگە چىقىپ كەتتى، داشكا بىر بەردىن مەس قايىتىپ كەلگەن ئىدى ... ئۆلگۈدەك مەس ... ھازىر ئۇخلاۋاتىدۇ ...

— نەدە؟

— ئامباردا.

گىرىگورىي ئامبارغا كىرىپ، ئىشىگىنى داغدام ئېچىۋالدى. دارىيە ئىتىگىنىنى ھادىسىلارچە ئېچىۋېتىپ، يەرنىڭ ئۈستىدە ئۇخلاۋاتاتتى، ئىنچىكە قوللىرى ئىككى تەرەپكە يېيىلغان، ئوڭ مەڭزى مول شۆلگەي بىلەن ھۆل بولۇپ ياقىراپ تۇراتتى، ئېچىپ لىپ قالغان ئاغزىدىن ساموگوننىڭ ئاچچىق يۇرغى كېلەتتى، ئۇ بېشىنى ئەپسىز قىيىپ، سول مەڭزىنى يەرگە يېقىپ، قاتتىق ۋە ئېغىر نەپەس ئالاتتى.

گىرىگورىي ھېچقاچان ئادەمنى چېپىپ ئۆلتۈرۈشكە مۇنەججىلەك ھەددىدىن تاشقىرى خۇمار بولمىغان ئىدى. ئۇ بىرنەچچە سېكۇنت دارىيەنىڭ ئۈستىدە ئېھ - ئېھ - لاپ، ئىككى تەرەپكە دەلدەڭلەپ، چىشلىرىنى مەھكەم چىشلەپ، يەردە ياتقان بۈگەۋدىگە قاتتىق نەپەس ۋە يىرگىنىش بىلەن قاراپ تۇردى. كېيىن بىر چامداپ، ئۆتۈگىنىڭ تۆمۈر پاشىسى بىلەن دارىيەنىڭ ئىگىز كامان قاشلىرى قارايتىپ تۇرغان يۈزىنى بېسىپ تۇرۇپ خىرىلىدى:

— گې - زە - دە!

دارىيە مەس ھالەتتە بىرنىمىلەرنى دەپ غودۇڭشىپ، ئىچىدا راشقا باشلىدى، گىرىگورىي ئىككى قولى بىلەن بېشىنى تۇتۇپ، فېلىچىنىڭ غىلاپىنى ئىشك بوسۇغىلىرىغا تەككۈزۈپ، جىرىڭلىپ تىپ، ھويلىغا يۈگۈرۈپ چىقتى.

بۇ كېچە ئۇ، ئانىسى بىلەنمۇ كۆرۈشمەستىن، فۇرونقا قايتىپ كەتتى.

ئەتىياز كەلكۈنى باشلانغۇچە دون ئارمىيىسى قىسىملىرىنىڭ قارشىلىقىنى سۈندۈرۈپ دونېتسنىڭ نېرىقى تەرىپىگە يېرىپ ئۆتۈشكە قۇربى يەتمىگەن 8 - ۋە 9 - قىزىل ئارمىيە تېخىچە ئايرىم ئوچاستىكىلاردا ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە ئۇرۇنۇۋاتاتتى. بۇ ئۇرۇنۇشلار كۆپىنچە مۇۋەپپەقىيەتسىزلىك بىلەن ئاياقلىشاتتى. نەشەيۇس كارلىق دون قوماندانلىقىنىڭ قولىغا ئۆتۈپ قالغان ئىدى.

ماي ئېيىنىڭ ئوتتۇرىسىدا جەنۇبىي فۇرونتتا ھامان سېزىلەرلىك ئۆزگىرىشلەر بولمىدى. ئەمما تېز ئارىدا ئۆزگىرىشلەر يۈز بېرىشى كېرەك ئىدى. دون ئارمىيىسىنىڭ سابىق قوماندانى گېنېرال دېنسوف بىلەن شىتاپ باشلىغى گېنېرال پولياكوف ئاللىقاچان ئىشلەپچىققان پىلان بويىچە، كامېنسكايا ۋە ئۇست - بېلو كالستۇبىنسكايا كەنتلىرى رايونىدا قىسىملارنى زەربىدار قوشۇن دەپ ئاتالغان بۇ مەركەزگە توپلاش ئىشى ئاياقلىشىپ قالغان ئىدى. فۇرونتنىڭ بۇ ئوچاستىكىغا ياش ئارمىيىنىڭ ھەربى تەلىم ئالغان كادىرلىرى ئىچىدىن ئەڭ ياخشى كۈچلەر، تۆۋەنكى دوننىڭ تەجرىبىلىك پولكىلىرى؛ گۇندوروف پولكى، گېئورگىيېۋ پولكى ۋە باشقا پولكلار يىغىلغان ئىدى، خام - خۇتبلا ھېساپ بويىچە، بۇ زەربىدار قوشۇننىڭ كۈچلىرى مىللىتى ۋە

قىلىچ بىلەن قوراللانغان 16 مىڭ ئەسكەردىن ئىبارەت بولۇپ، بۇلاردا 24 زەمبىرەك ۋە 150 پىلىموت بار ئىدى.

گېنېرال پولياكوفنىڭ پىكرىچە، بۇ زەربىدار قوشۇن گېنېرال فىتسخاللاۋروڧنىڭ قىسىملىرى بىلەن بىرلىكتە ماكيېۋكا يېزىسى تەرەپتىن ھۇجۇم باشلاپ، قىزىللارنىڭ 12 - دىۋىزىيىسىنى بىتچىت قىلغاندىن كېيىن، 13 - دىۋىزىيە بىلەن ئورال دىۋىزىيىسىنىڭ ئىككى قانىتى ۋە ئارقا سېپى تەرىپىدە ھەركەت ئېلىپ بېرىپ، يۇقۇرقى دون ئوكرۇگىنىڭ تېرىتورىيىسىگە يېرىپ ئۆتۈشى، شۇ ئارقىلىق قوزغىلاڭچىلار ئارمىيىسى بىلەن قوشۇلۇشى لازىم ئىدى، ئۇندىن كېيىن بۇ قوشۇن خوپېر ئوكرۇگىغا كېلىپ، بولشېۋىزم كېسلىگە گىرىپتار بولغان كاراكلازنى «ساقايتماقچى» ئىدى.

دونېتس يېنىدا قايتۇرما ھۇجۇمغا، قۇرۇلۇشنى يېرىپ ئۆتۈشكە پادال نەييارلىق كېتىۋاتاتتى، زەربىدار قوشۇننىڭ قوماندانلىقى گېنېرال سېكرېتېۋقا تاپشۇرۇلغان ئىدى. غەلىبە قازىنىش ئالامىتى ئوچۇقلا دون ئارمىيىسى تەرەپكە ئېغىشقا باشلىغان. بۇ ئارمىيىنىڭ يېڭى قوماندانى — كىزاشنوف نىڭ گۇماشتىسى بولمىش خىزمىتىدىن ئىستىپا بەرگەن گېنېرال دېنسوفنىڭ ئورنىغا تەيىنلەنگەن گېنېرال سىدورېن ۋە يېڭىدىن سايىلانغان ۋوپىسكو ئاتامانى گېنېرال ئافرىقان بىرگاڭېۋىسكى ئىتتىپاقداشلارنى نەزەردە تۇتقان ھالدا ئىش كۆرۈشكە مايىل ئىدى. ئەنگىلىيە ۋە فرانسىيە ھەربى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ ۋەكىللىرى بىلەن بىرلىكتە موسكۋاغا يۈرۈش قىلىشنىڭ ۋە پۈتۈن رۇسىيە تېرىتورىيىسىدە بولشېۋىزمىنى تۈگىتىشنىڭ كەڭ پىلانى تۈزۈلۈۋاتاتتى. قارا دېڭىز قىرغىقىدىكى پورتلارغا قورال - ياراق بېسىك

ھان ترانسپورت پاراخوتلىرى كېلىشكە ئاشلىغان ئىدى. ئوكيان
 پاراخوتلىرى يالغۇز ئەنگىلىيە ۋە فرانسىيىنىڭ ئايرۇپىلانلىرىنى،
 تانكا، زەمبىرەكلىرىنى، پىلىموت، مىلىتقىلىرىنىلا ئەمەس، بەلكى
 ھارۋىغا قوشىدىغان چېچىلارنى، گېرمانىيە بىلەن سۈلھ پۈتۈمى
 تۈزۈلگەندىن كېيىن باھاسى چۈشۈرۈلگەن ئوزۇق - ئۆلۈك ۋە
 كىيىم - كېچەكلەرنى توشۇپ ئېپىكىلەۋاتاتتى. تاي - تاي توم
 يېشىل ئېنگېلىز ھەربى مۇندىرلىرى ۋە مىس تۈگەنلىرىگە ئاسمانغا
 ئوخچۇپ تۇرغان بىرىتانىيە شىرىنىڭ رەسمى نەقش قىلىنغان
 فىرەنچىلەر * نوۋوروسسىيىسىنىڭ ئامبارلىرىغا تولۇپ كەتتى.
 ئىسكىلاتلارغا ئامېرىكىنىڭ ئۇنى، قەت - شېكەرلىرى، شوكلاتە
 لىرى، شاراپلىرى سىغماي كەتتى. بولىشىۋىكلەرنىڭ جېنى مەھكەم
 لىگى، ياشاشچانلىغىدىن قورقۇپ قالغان كاپىتالىستىك ياۋروپا
 رۇسىيىنىڭ جەنۇبىغا سىنارەت بىلەن پاترونلارنى سېخىڭ بىلەن
 ئۆتكۈزۈپ تۇردى، بۇ ئىتتىپاقداشلارنىڭ قوشۇنلىرى ئېمىسلازغا
 ئېتىشقا ئۆلگۈرمىگەن سىنارەت بىلەن پاترونلار ئىدى. خەلقارا
 ئەكسىيەتچىلەر قانسىراپ قالغان سوۋېت رۇسىيىسىنى تۇنجۇقتۇرۇشقا
 ئۇرۇنۇۋاتاتتى ... كازاك ئوفىتسېرلىرى بىلەن دېنېكىننىڭ پىن
 دائىلار ئارمىيىسى ئوفىتسېرگە تانكا ھەيدەش، ئېنگېلىز زەمبىرەك
 رەكلىرىدىن ئوق ئېتىش ماھارىتىنى ئۆگىتىش ئۈچۈن دون بىلەن
 كۇبانغا كەلگەن ئەنگىلىيە ۋە فرانسىيە ئوفىتسېر ئوقۇتقۇچىلىرى
 موسكۋاغا كىرىش تەنتەنىسىنى كۆرىمىز دەپ ئالدىنلا ئاغزىنى
 تاتلىق قىلىشىپ يۈرەتتى...

ئەمما بۇ چاغدا دۇنېتس بويىدا قىزىل ئارمىيىنىڭ
 1919 - يىلدىكى ھۇجۇمىنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىنى ھەل قىلغان ۋەقەلەر
 * فىرەنچ - ھەربى بىنچىمىدە تىكەلگەن كەمزۇل - ت.

ئەۋج. ئېلىۋاتاتتى.

شۈبھىسىزكى، قىزىل ئارمىيە ھۇجۇمىنىڭ ئۇتۇق قازىنالىق مەغلۇبىيىتىنىڭ ئاساسىي سەۋىيىسى، يۇقۇرقى دونلۇقلارنىڭ قوزغىلىڭى ئىدى. ئۈچ ئاي مەيلىدە بۇ قوزغىلاڭ قىزىللار فۇرونتىنىڭ ئارقا سېپىنى جاراھەت كېسىلىدەك زىددە قىلىپ يەپ، ھەربى قىسىم لارنى دائىمىي رەۋىشتە ئەۋەتىپ تۇرۇشنى تەلەپ قىلدى، فۇرونتىنى ئوق - دورا، ئوزۇق - تۈلۈك بىلەن ئۈزلۈكسىز تەمىنلەپ تۇرۇشقا توسالغۇ بولدى، يارىدار ۋە ئاغرىقلارنى ئارقا سەپكە يوللاپ بېرىشنى قىيىنلاشتۇردى. ئالغۇز 8 - ۋە 9 - قىزىل ئارمىيىنىڭ ئۆزىدىنلا قوزغىلاڭنى باستۇرۇشقا 20 مىڭ مىللەتلىق ئەسكەر ئەۋەتىلگەن ئىدى.

جۇمھۇرىيەتنىڭ ھەربى ئىنقىلاۋىي سوۋېتى قوزغىلاڭنىڭ ھەقىقىي كۆلىمىدىن خەۋەر تاپالمىغانلىقتىن، بۇ قوزغىلاڭنى ئۆز ۋاقتىدا باستۇرۇشقا يېتەرلىك دەرىجىدە كەسكىن چارە - تەدبىر قوللانمىدى. دەسلەپكى چاغلاردا قوزغىلاڭغا قارشى ئايرىم ئەترەت لەر ۋە ئەترەتچىلارنى (مەسىلەن، BLINK * ئوفىتسېرلەر مەك تىۋى 200 كىشىلىك بىر ئەترەتنى ئاجراتقان)، چالا - بۇلا قۇرۇل غان قىسىملارنى، ئادىمى ئاز توساقچى ئەترەتلەرنى ئەۋەتىپ تۇر دى، دىمەك، چوڭ يانغىننى بىر نەچچە ئىستاكىن سۇ ئېپكېلىپ ئۆچۈرۈشكە ئۇرۇنغان ئىدى. يەككە - يەككە چېچىلىپ كەتكەن قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى دىئامېتىرى 190 كىلومېتىرغا يېتىدىغان قىوزغىلاڭچىلار تېررىتورىيىسىنى قورشىۋالغاندىن كېيىن، ھەرقايسى ئومۇمىي ئوپېراتسىيە پىلانىنىڭ سىرتىدا ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل ھەركەت ئېلىپ باردى،

* BLINK - پۈتۈن رۇسىيە مەركىزىي ئىجرائىيە كومىتېتى.

شۇڭا قوزغىلاڭچىلارغا قارشى جەڭ قىلىۋاتقانلارنىڭ سانى 25 مىڭ مىڭلىق كىشىگە يەتسىمۇ، بۇنىڭ ھېچبىر ئۇنۋىملىك نەتىجىسى بولمىدى.

قوزغىلاڭچى يامراتماسلىق ئۈچۈن ئارقا - ئارقىدىن 14 قوشۇمچە مارش روتىسى، ئۇلاپ تەساقچى ئەترەتلەر ئەۋەتىلدى؛ تامبوۋ، ۋورونېژ، رەزەن ۋىلايەتلىرىدىن ھەربىي كۇرسانتلار ئەتەرەتلىرى كەلدى، قوزغىلاڭچىلار دائىرىسى كېڭىيىپ، قوزغىلاڭچىلار قىزىل ئەسكەرلەردىن تارتىۋالغان پىلىموت ۋە زەمبىرەكلەر بىلەن قوراللىنىپ بولغاندىن كېيىن 8 - ۋە 9 - ئارمىيە ئۆز تەرەپىدىن بىردىن تازىلاش دىۋىزىيىسى ئاجراتتى، بۇلاردا ئارتىللىپ رىيە ۋە پىلىموت كوماندىلىرى بار ئىدى، قوزغىلاڭچىلار چوڭ چىقىمغا ئۇچرىغان بولسىمۇ، ئەمما ئارمار كەلتۈرۈلمىدى.

يۇقۇرقى دوندىكى يانغىننىڭ ئۇچقۇنلىرى غەشنا خوپېر ئوكرۇگىگىمۇ تۇتاشتى، بۇ يەردە ئوفىتسېرلەرنىڭ رەھبەرلىكى ئاستىدا ئازغىنا كازاكلار گۇرۇپپىسىنىڭ بىرنەچچە قېتىم باش كۆتۈرۈپ چىقىشى يۈز بەردى، ئۇرۇپىنىسكايا كەنتىدە قوشۇن سىتار - شىناسى ئالىموف ئۆز ئەتراپىغا خېلى كۆپ كازاكلارنى ۋە يوشۇرۇنۇپ يۈرگەن ئوفىتسېرلەرنى ئويۇشتۇرغان، قوزغىلاڭ 1 - مايدا ئۆتەر كېچىسى بولماقچى ئىكەن، ئەمما بۇ سۈيىقەست ئۆز ۋاقتىدا پاش بولۇپ قالغان، ئالىموف بىلەن ئۇنىڭ شىرىكلىرىنىڭ بىر بۆلىكى پىرىتۋىراژنىسكايا كەنتىنىڭ بىر يېزىسىدا قولغا ئېلىنىپ، ئىنقىلاۋىي تىرىشچانلىقنىڭ ھۆكۈمى بويىچە ئېتىلىدى، شۇنىڭ بىلەن قوزغىلاڭ ئۆز ۋاقتىدا باشلىقسىز قالدۇرۇلغانلىقتىن، ئەفەلگە ئاشاي قالدى، شۇنداق قىلىپ، خوپېر ئوكرۇگىنىڭ ئەكسىيەتچى ئېلىمېنتلىرى يۇقۇرقى دۈن قوزغىلاڭچىلىرى بىلەن

بىرلىشىۋېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىدى.

ماي ئېيىنىڭ دەسلەپكى كۈنلىرىدە قىزىل ئارمىيىنىڭ بىر قانچە تەرمە پولىكلېرى تۇرغان چېرتكوۋو ئىستانسىسىغا BLINK ئوفىتسېرلەر مەكتىۋىنىڭ ئەتىرىدى كېلىپ پويىزىدىن چۈشۈۋاتاتتى، چېرتكوۋو قوزغىلاڭچىلار فۇرونتىنىڭ غەربىي ئوچاستىكىسى بىلەن بىۋاسىتە چېگرىداش بولۇپ، غەربىي جەنۇبى تۆمۈريولىنىڭ يويىدىكى ئاخىرقى ئىستانسىلاردىن بىرسى ئىدى، ھىگولىنىسكايا، ھېشكوۋىسكايا ۋە كازانسكايا كەنتلىرىنىڭ كازاكلىرى بۇ چاغدا ئىنتايىن كۆپ ئاتلىق ئەسكەرلىرىنى كازانسكايا كەنتىنىڭ ئايمىقى جېگىرسىغا توپلاپ، ھۇجۇمغا ئۆتكەن قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى بىلەن غايەت قاتتىق جەڭ ئېلىپ بېرىۋاتاتتى.

چېرتكوۋونى كازاكلار قورشىۋاپتۇ، مانا ھازىرلا ھۇجۇم باشلىنىدىكەن، دىگەن مىش - مىش گەپ ئىستانسا بويلاپ تارقىلىشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن فۇرونت ئاز دىگەندە 50 چاقىرىم يەردە تۇر-سىمۇ، مۇبادا كازاكلار ئۇرۇش سېپىنى يېرىپ ئۆتكەن تەقدىردىمۇ، بۇ توغرىلىق خەۋەر بېرىدىغان قىزىل ئارمىيە قىسىملىرى ئالدىدا تۇرسىمۇ، بۇنىڭغا قارىماستىن، پويىز ئىستانسىسىدا ۋەھىمە باشلىنىپ كەتتى، سەپتە تۇرغان قىزىل ئارمىيە قاتارلىرى ساراسىمىگە چۈشۈپ قالدى، چېركاۋنىڭ كەينىدىكى بىر يەردە بىرسى قاتتىق ئاۋاز بىلەن ۋاقىراپ: «قو - رال - ئال - ل!» - دەپ قوماندا بەردى، كوچىلاردا قاچ - قاچ باشلاندى، خەلق ئۆپۈر - تۆپۈر بولۇپ كەتتى.

بۇ ۋەھىمە يالغان بولۇپ چىقتى. كازاكلار دەپ پەرەز قىلغانلىرى مانكوۋو يېزىسى تەرەپتىن ئىستانسىغا يېقىنلىشىپ كېلىش ۋاتقان قىزىل ئەسكەرلەر ئىسكادېرونى ئىكەن. كۇرسانتلار بىلەن:

ئىككى تەرەپ پۈلك كازانسكايا كەنتىگە قاراپ يولغا چىققان ئىدى.

بىر كۈندىن كېيىن يېڭىلا يېتىپ كەلگەن كىرونشتاد پۈلكى كازاكلار تەرىپىدىن پۈتۈنلەي دىگۈدەك قىرىپ تاشلاندى. كىرونشتادلىقلار بىلەن بولغان دەسلەپكى جەڭدىن كېيىنلا كازاكلار بۇلارغا كېچىسى تۇيۇقسىز چاپقۇن يۈرگۈزدى. پۈلك، قوزغىلاڭچىلار تاشلاپ كەتكەن يېزىنى ئىشغال قىلىشقا تەۋەككۈل قىلماي، قاراۋۇللۇققا ئادەم چىقىرىپ، يوشۇرۇن پوس قويۇپ، دالىدا قونغان ئىدى، بىرىم كېچە بولغاندا بىرنەچچە كازاك ئاتلىق بۆلۈملىرى پۈلكنى قورشىۋېلىپ، شىددەتلىك ئوت ئاچتى، بۇنىڭدا كىمدۇ بىرسى ئويلاپ چىقارغان قورقۇنۇش قورالىدىن — نۇرغۇن تاختا شاقىلداقتىن كەڭ پايىدىلاندى. بۇ شاقىلداقلارنى قوزغىلاڭچىلار كېچىدە پىلىموت ئورنىدا ئىشلىتەتتى؛ ھەر ھالدا، بۇ شاقىلداقلاردىن چىققان ئاۋاز ھەقىقىي پىلىموتنىڭ تاتاتلاپ ئېتىلغىنىدىن ئانچە پەرق قىلمايتتى...

شۇڭا مۇھاسىرىدە قالغان كىرونشتادلىقلار ھېچنەمىنى كۆرۈپ بولمايدىغان تۈن قاراڭغۇسىدا سان-ساناقسىز «پىلىموتلار» نىڭ سايىراشلىرىنى، ئۆز قاراۋۇلخانىلىرىدىن ئالدىراش ئېتىلغان ئوقلارنى، كازاكلارنىڭ ھاي-ھۇي، چوققان-سۈرەنلىرىنى ۋە يېقىنلاپ كېلىۋاتقان ئاتلىقلار چاپما سەپلىرىنىڭ گۈلدۈر-تاراقلىرىنى ئاڭلاش بىلەنلا، ئۇلار دۈن تەرەپكە قاراپ قېچىپ، دۈشمەن سېپىنى يېرىپ ئۆتكەن ئىدى، ئەمما ئاتلىقلار ئاتاكىسى بۇلارنى تېرى-پېرەڭ قىلىپ تاشلىدى؛ ئاخىرىدا پۈتۈن پۈلكنىڭ تەركىبىدىن پەقەت بىرنەچچە ئادەملا ئامان قالغان، بۇلار باھار كەلگۈنىدە يېپىلىپ ئاققان دۈندىن ئۆزۈرۈپ

تۆتۈشنى بىلگەنلەر ئىدى.

ماي ئېيىدا دونېتستىن قوزغىلاڭچىلار قۇرۇلتىغا قىزىك
لارنىڭ يېڭى قوشۇمچە كۈچلىرى ئارقا - ئارقىدىن كېلىشكە
باشلىدى. 33 - كۇبان دىۋىزىيىسى يېتىپ كېلىش بىلەنلا گېر-
گورىي مېلېخوف ھەقىقى زەربىنىڭ پۈتۈن كۈچىنى 1 - قېتىم ھېس
قىلدى. كۇبانلىقلار ئۇنىڭ 1 - دىۋىزىيىسىنى ئارام تاپتۇرماي
قوغلاپ كېلىۋاتاتتى. گېرگورىي ئېتىرىيىزدىن كېيىن يەنە بىر
يېزىنى قولدىن بېرىپ، شىمالغا، دونغا قاراپ چېكىنىپ باراتتى.
ئۇ چىر دەرياسىنىڭ چېگرىسىدىكى كارگىنىسكايانىڭ قېشىدا
بىر كۈن ھايال بولۇپ تۇردى - دە، ئۇندىن كېيىن، دۈشمەننىڭ
ئۈستۈن ئەسكىرىي كۈچىنىڭ بېسىمى ئاستىدا كارگىنىسكايانى
قولدىن بېرىپلا قويماستىن، بەلكى دەرھال قوشۇمچە كۈچلەر
سوراشقا مەجبۇر بولدى.

كوندرات مېدۋېدېۋ ئۇنىڭغا ئۆز دىۋىزىيىسىدىن سەككىز
ئاتلىق ئەسكەر بۆلۈنمىسىنى ئەۋەتتى. ئۇنىڭ كازاكىلىرى كېرەك-
لىك ئەسلىھەلەر بىلەن كارامەت جابدۇتۇلغان ئىدى. ئۇلارنىڭ
ھەممىسىدە يېتەزلىك ئوق - دورا بار ئىدى. ھەممىسىنىڭ
ئۈستىدىكى كىيىم - كېچەكلىرى ياخشى، پۇتىدىكى ئاياقلىرى
سەرخىل ئىدى - بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەسەرگە چۈشكەن قىزىل
ئەسكەرلەردىن تارتىۋېلىنغان ئىدى، نۇرغۇنلىغان كازانىسكايالىق
كازاكلار ئىسسىققا قارىماستىن، خۇرۇم چاپانلارنى كىيىپ، ئالىپتە
يۈرۈشەتتى، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىدە دىيەرلىك ياكى ناگان، يا بول-
مىسا دۇربۇن بار ئىدى... كازانىسكايالىقلار بار توسالغۇلارنى
دەسسەپ - چەيلەپ كېلىۋاتقان 33 - كۇبان دىۋىزىيىسىنىڭ
ھۇجۇمىغا مەلۇم ۋاقىت توسالغۇ بولۇپ تۇردى. گېرگورىي بۇ -

نىڭدىن پايدىلىنىپ، ۋېشېنسكاياغا بىر كۈنلۈك بېرىپ كېلىش قارارىغا كەلدى، چۈنكى كودىنوف ئۇنى كېڭەش يىغىنىغا كېلىشكە قاتتىق تۇرۇپ ئۆتۈنۈش قىلغان ئىدى.

58

ئۇ ۋېشېنسكاياغا سەھەردىلا يېتىپ كەلدى. دۈندا تاشقىن سۇ تۆۋەنلەشكە باشلىغان ئىدى. تېرەكلەر-نىڭ يېپىشقاق، چۈچۈمەل - خۇش بۇيى ھىدى ھاۋانى تولدۇرغان. دۈن بويىدا دۇب دەرەخلىرىنىڭ شىرىلىك توق يېشىل ياپراقلىرى ئۈگدەك ھالەتتە شىلىدىرلىشاتتى. يالىڭاچلىنىپ قالغان ئېتىز قىرلىرىدىن ھور كۆتىرىلەتتى. ئۇلارنىڭ ئۈستىدە قىلىتىرىق تەك يۇمران مايسا ئوتلار كۆكرىپ چىققان ئىدى. ئويما يەرلەر-دە بولسا توختاق سۇلار تېخىچە پاقىراپ تۇراتتى، پاقىلار بوم ئاۋاز بىلەن كۆكرىشاتتى. نەم، قارىلاينىڭ ھىدى سىڭگەن ھاۋا-دا، ئاللىقاچان ئاپتاپ چىققانلىغىغا قارىماستىن ھەمدە ھاشارەت-لەر ۋىزىلداپ ئۇچۇشۇپ يۈرەتتى.

شىتاپتا خەت باسدىغان كونا بىر ماشىنىكا تاقىلداپ تۇراتتى، ئۆيىدە لىققىدە ئادەم بولۇپ، تاماكا تۇتۇنى قاپلاپ كەتكەن.

گىرىگورىي مېلېخوف كودىنوفنى غەلىتە بىر ئىش ئۈستىدە ئىچراتتى: ئۇ ئىشكىتىن ئاستا كىرىپ كەلگەن گىرىگورىيغا قا-رىماستىن، جىددى ۋە ئويچان ھالەتتە تۇتۇۋېلىنغان

زۇمرەتتەك يېشىل يوغان بىر چىۋىنىڭ پۇتلىرىنى يۇلۇپ تاشلاپ
ۋاتاتتى، يۇلۇپ بولغاندىن كېيىن ئۇنى قۇرۇق قولى بىلەن
مەھكەم سىقىمداپ، قۇلىغىغا ئاپاردى - دە، بېشىنى ئېگىپ، چى
ۋىنىنىڭ بىر دەم يوغان، بىر دەم ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن غۇڭۇلدىغىنىغا
دېققەت بىلەن قۇلاق سېلىپ ئولتۇردى.

ئۇ گىرىگورىينى كۆرگەندىن كېيىن، يىرگىنىش ۋە خاپىچى
لىق بىلەن چىۋىنى شىرەنىڭ ئاستىغا تاشلىۋەتتى، ئاندىن ئال
قتىنى ئىشتىنىغا سۇرتۇپ، كىرىسلىنىڭ پاقىراق ئارقا يۆلەنچىگە
گە ھارغىنلىق بىلەن يۆلەندى:

— ئولتۇر، گىرىگورىي پانتېلېيېۋىچ.

— ساقلىغىڭ ياخشىمۇ، باشلىق!

— ھەي، ياخشىلىغى - ياخشى، ئەمما تازا دېگەندەك
ئەمەس. خوش، ئۇ يەردە سېنىڭ ئەھۋالىڭ قانداق؟ قىستاپ
كېلىۋاتامدۇ؟

— بار كۈچى بىلەن قىستاپ كېلىۋاتىدۇ.

— چىر بويىدا توختىتىلدىمۇ، قانداق؟

— قانچىلىك ئۇزۇن دەيسەن؟ كازانىسكا يالىقلار بىزنى

قۇتقۇزۇپ قالدى.

— ئىش مانا مۇنداق، مېلېخوف، — كودىنوف ئۆزىنىڭ

كاۋكازچە كەمىرىنىڭ بوشاڭ تاسمىسىنى بازىمىغا يۆگىدى - دە،

قارىيىپ كەتكەن كۈمۈش توقىسىغا ئەتەي دېققەت بىلەن قاراپ

چىقىپ، خۇرسىنىپ قويدى، — قارىغاندا، بىزنىڭ ئىشىمىز بۇ.

نىڭدىنمۇ بەتتەر بولۇشى مۈمكىن. دۈنپىتىنىڭ قېشىدا نىمىدۇ

بىر نەرسە قىلىنىۋاتقانداك تۇرىدۇ ياكى ئۇ يەردە بىزنىڭكىلەر

قىزىللارنى سۈرۈپ - توقاي قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئۇرۇش سېپىنى

بۆسۈپ ئۆتۈۋاتىدۇ، ياكى قىزىلار بىزنى ئۆزلىرىگە نىسبەتەن يا-
مانلىقىنىڭ تۈپ يىلتىزى، دەپ چۈشىنىپ، قىسماققا ئالماقچى
بولۇشۇۋاتىدۇ.

— كادېتلار توغرىلىق نىمە گەپ ئاڭلىدىڭ! كېيىنكى ئاي-
رۇپىلان بىلەن نىمىنى خەۋەر قىلىشىپتۇ؟

— ئالاھىدە بىر گەپمۇ يوق، ئۇلار، بۇرادەر ئەزىز، ئۆز
ئىستىراتېگىيىلىرىنى سەن بىلەن بىزگە ئېيتمايدۇ. سىدورىن —
ئۇ، بۇرادەر ئەزىز، ئىشنىڭ كۆزىنى بىلىدىغان ئادەم! ئۇنىڭ
قوسىغىدا نىمە بارلىغىنى بىردىنلا چۈشىنىپ كېتەلمەيسەن. ئۇلار-
دا مۇنداق بىر پىلان بار — قىزىللارنىڭ فۇرونتىنى يېرىپ ئۆ-
تۈپ، بىزگە ئەسكەر ئەۋەتىپ مەدەت كۆرسىتىش. ئۇلار ياردەم
قېلىمىز، دەپ، ۋەدە قىلىشقان. ئەمما ئېغىزدىكى ۋەدە ھەمىشە
ئورۇنلىنىۋەرمەيدىغۇ. يەنە كېلىپ، فۇرونتىنى يېرىپ ئۆتۈش ئا-
سان ئىش ئەمەس. دۈنبىتسىتا قىزىللارنىڭ كۈچلىرى قانداق
ئىكەنلىكىنى سەن بىلەن بىز نەدىن بىلىمىز؟ ئېھتىمال، ئۇلار
كولچاك* تەرەپتىكى ئۇرۇش سېپىدىن بىر نەچچە كورپۇس
يۆتكەپ كېلىپ، ئۇ يەردە ئىشقا سالغان بولۇشى مۇمكىن، قانداق
دەيسەن؟ بىز بىر قاراڭغۇچىلىقتا تۇرۇۋاتىمىز! شۇڭا بۇرۇنمىز-
نىڭ ئېرىسىدىكى نەرسىنى كۆرەلمەيمىز!

— شۇنداق قىلىپ، سەن نىمە توغرىلىق سۆزلەشمەكچىسەن؟
قانداق كېڭەش مەجلىسى ئاچماقچىسەن؟ — دەپ سورىدى گېر-
گورىي زېرىككەندەك ئەسەپ قويۇپ.

* كولچاك — چار رۇسىيىدە ئادېمېرال ئىدى. گىراژدانلار ئۇرۇشى ۋاقتى-
دا، سوۋېت ھاكىمىيىتىگە قارشى ئەكسىيەتچىلەرنى ئۇيۇشتۇرغۇچى باش
جىنايەتچىلەردىن بىرى — ت.

ئۇ قوزغىلاڭنىڭ ئاقىۋىتى قانداق بولىدىغانلىقى توغرىسىدا جان كۆيدۈرۈپ كەتمىدى. بۇ ئىش نېمىشقىدۇر ئۇنى تەشۋىشلەپ دۈرمەيتتى، ئۇ ئىلگىرى كۈنمۇ كۈن ئويغا چۆمۈپ، خۇددى خا- ماندا تۇلۇق سۆرەپ ئايلىنىۋېرىدىغان ئاتقا ئوخشاش، بۇ مەسى- لە دائىرىسىدىن نېرى چىقالماي كەلگەن بولۇپ، ئاخىرىدا، خ- يالەن قول شىلتىپ: «سەۋىت ھاكىمىيىتى بىلەن ئەمدى يارىشال- ماپسەن، چۈنكى بىز ئۆز ئارا نۇرغۇن قان تۆكۈشتۇق، كادىت ھاكىمىيىتىگە كەلسەك، ئۇ ھازىر سىلىق كۆرۈنگەن بىلەن كېيىن تۈكۈڭنى قايرىپ، تېرەڭنى شۇلىدۇ. ئۇ نېمە بولسا بولمامدۇ! ئۇرۇش قانداق ئاخىرلاشسا مەيلى!» — دې قوياتتى.

كودىنوف خەرىتىنى يايىدى: ئۇ ھامان گېرگورىينىڭ كۆز- ىگە قارىماستىن، مۇنداق دېدى:

— بىز بۇ يەردە سەنسىز كېڭەش ئۆتكۈزۈپ، مۇنۇلارنى ھەل...

— كىم بىلەن كېڭەش ئۆتكۈزدۈڭ، كېنەز بىلەنمۇ؟ — گ- رىگورىي سۆزىنى بۆلدى، قىشتا مۇشۇ ئۆيدە بولۇپ ئۆتكەن كېڭەش بىلەن كاۋكازلىق پودپولكوۋنىڭ ئېسىگە چۈشۈپ.

كودىنوفنىڭ قاپىغى تۈرۈلۈپ، چىرايى تۇتۇلدى.

— ئۇ ھازىر تىرىكلەرنىڭ قاتارىدا يوق.

— نېمە دېدىڭ؟ — گرىگورىي جانلىنىپ كەتتى.

— مەن ساڭا ئېيتىمىدىممۇ؟ يولداش گېئورگىدزېنى

ئۆلتۈرۈۋېتىشتى.

— مانا گەپ، ئۇ سەن بىلەن بىزگە قانداق يولداش بول-

سۇن... ئۇنىڭ بىزگە يولداشلىقى ئۈستىدىكى كالتە جۇۋىسىنى سېلىپ ئاشلىغۇچە. ئەگەر بىز كادېتلار بىلەن بىرلەشكەن بولساق،

ئۇ تىزىك قالغان بولسا — خۇدا بۇنداق بولۇشنى ھەرگىز نېمە ھېسپ قىلىمىسۇن — ئەتىسىلا بۇرۇتقا پەدەز قىلىپ، گىدىيىپ يۈرەتتى — دە، ساڭا قولىنى بەرمىگەن بولاتتى، ئۇنى مۇنۇ چىمە چىلىغىغا، — گىرىگورىي قاراياغان، كىر بارمىغىنى ئايرىپ كۆرسەتەلمى — دە، چىشلىرىنى پاقىرتىپ قاقاقلاپ كۈلدى.

كودىنوفنىڭ قاپىغى تېخىمۇ بەتتەر تۈرۈلدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ۋە سۆز ئاھاڭىدا ئوچۇق نارازىلىق، ئەلەم ۋە يوشۇرۇن غەزەپ بار ئىدى.

— بۇ ھېچبىر كۈلىدىغان ئىش ئەمەس. بىراۋنىڭ ئۆلۈمىگە كۈلۈشنىڭ ھاجىتى يوق. سەن بىر ئىسەخىيەق ۋانىوشكىغا ئوخشاپ قاپسەن. بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋېتىشسە، سەن: «خوپ بويتۇ، ئۆلسە — ئۆلسۇن!» دىگەندەك گۈللىقەقەللىرىنىڭ ئېچىلىپ كېتىۋاتىدۇ.

كودىنوفنىڭ سېلىشتۇرمىسى ئازراق رەنجىتكەن بولسىمۇ، گىرىگورىي بۇنى بىلىندۈرمەي، كۈلۈپ تۇرۇپ، جاۋاپ بەردى: — ئۇنداق ئادەملەرنى «خوپ بويتۇ، ئۆلسە — ئۆلسۇن» دىسەك، توغرا قىلغان بولىمىز. مېنىڭ مۇنداق ئاق يۈز، ئاق بىلەك ئادەملەرگە ئىچىم ئاغرىمايدۇ. — مەيلى، قانداق بولسا — بولسۇن، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتىشتى...

— جەڭدىمۇ؟

— نېمە دىيش كېرەك ... بۇ تۇمانلىق بىر ۋەقە بولۇپ، بۇنىڭ ھەقىقىتىگە تېز يېتەلمەيسەن، ئۇ مېنىڭ بۇيرۇغۇم بويىچە ھەربى لاۋازىمات ئەترىدە قالغان ئىدى، ھەي، كازاكلار بىلەن چىقىشالمايغان ئوخشايدۇ. دۇداربۇكانىڭ نېرىسىدا جەڭ

باشلىنىپ قاپتۇ، بۇ چاغدا گېئورگىدېزى يۈرگەن لاۋازىمات ئەتىرىكىدىن ئوت ئېچىش لىنىيىسىدىن ئىككى چاقىرىم يەردە كېلىۋاتقان ئىكەن. گېئورگىدېزى بىرىنچىكا ھارۋىنىڭ شوتىسى ئالدىدىكى ئوق ياغاچنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغان ئىكەن (كازاكلار ماڭا شۇنداق دەپ سۆزلەپ بەردى)، بىر غايىپ ئوق قاڭقىپ كېلىپ، نەق چىكىسىگە چوڭ قىلىپ تەككەن ئىمىش، ھەي، شۇنداق ئەمەسقۇ دەيمەن ... لەنتى كازاكلار ئۆزلىرى ئۆلتۈرگەن بولۇشى كېرەك...

— ئۆلتۈرۈپ ياخشى قىپتۇ!

— ھەي، بۇ گېپىڭنى قويغىنا! ئاغزىڭغا كەلگەننى سۆزلەۋېرىدىكەنەن.

— ئاچچىڭ كەلمىسۇن، چاخچاق قىلىپ ئېيتىپ قويدۇم.

— بەزى ۋاقىتتا ئاغزىڭدىن ئەخمىقانە چاخچاقلارمۇ چىقىپ كېتىدۇ ... سېنىڭچە، ئىرفىتىسېرلەرنى ئۆلتۈرۈش كېرەكمۇ؟ يەنىلا «يوقالسۇن پاگوللار» دىمەكچىمۇسەن؟ ئەۋلىگىنى تاپىدىغان ۋاقىتنىڭ بولمىدىمۇ، گىرىگورىي؟ ئاقسېساق، ھازىرقى بولمىسۇن، بىر پۈتۈڭدىن ئاقسا!

— گېپىڭنى ئەستەلەۋەرمەي، ھېكايەڭنىلا سۆزلىسەڭچۇ!

— سۆزلەپ بېرىدىغان گەپمۇ يوق! ئۇنى كازاكلار ئۆلتۈرگەن دەپ چۈشەندىم — دە، ئۆزۈم بېرىپ كازاكلار بىلەن سەمىمى سۆزلەشتىم. ئۇلارغا مۇنداق دىدىم: «كونا شوخلۇققا يەنە كىرىشەتتىڭلارمۇ، ئىتتىن تۆرەلگەنلەر؟ ئوفىتىسېرلەرنى يەنە ئېتىشقا باشلىغىنىڭلار بەك بالدۇر ئەمەسمۇ؟ ئۆتكەن يىل كۈزدەمۇ، ئۇلارنى ئات قىيان ئىدىڭلار، سىلەرنى ئىسكەنجىگە ئېلىش بىلەنلا ئوفىتىسېرلەر لازىم بولۇپ قالغان ئىدى. ئۆزەڭلار تۆت پۈتۈلۈك بولۇپ ئۆسەلەپ

كېلىپ: «قوماندا بېرىشنى ئۆز ئۈستۈڭگە ئال، رەھبەرلىك قىل!» — دېگەن ئىدىڭلارغۇ، ئەمدىلىكتە يەنىلا كونا قېلىپىڭلارغا چۈشتۈڭلار — مۇ؟» — دەپ ئۇيالدۇردۇم، تىللىدىم. ئۇلار: «نەزەمبەرلا ئۇنى بىز ئۆلتۈرمىدۇق، خۇدا ساقلىسۇن!» — دەپ تېنىۋېلىشتى. ئەمما ئۇلارنىڭ كۆزلىرىگە قارىسام، خۇدۇكسىرەپ تۇرۇشىدۇ! سەن ئۇلار بىلەن سۆزلىشىپ نىمە نەپ ئالالايسەن؟ — كودىنوف ئاچچىغىغا پايلىماي، كەمىرىنى پوملاپ، قىزىرىپ كەتتى، — ئۇلار بىر بىلىملىك ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋېتىشتى، ئەمدى مەن ئۇنىڭسىز بىر قولىدىن ئايرىلغان چولاق بولۇپ قالدۇم. ئەمدى كىم پىلان تۈزەپ بېرىدۇ؟ كىم مەسلىھەت بېرىدۇ؟ سەن بىلەن بىز پەقەت تاغدىن — باغدىنلا سۆزلىشىمىز، ئەمما ئىش ئىستىراتېگىيە — تاكتىكا مەسلىھىتىگە تاقالغاندا، بىز ھېچنەمگە يارماي قالىمىز، پېترو بوگاتىرېۋغا مىڭ رەھمەت، ئۇ بۇ يەرگە ئۇچۇپ كەلدى، ئۇنداق بولمىغاندا، بىر — ئىككى ئېغىز سۆزلىشىۋېلىشقا ھېچكىم يوق ئىدى ... ھەي، بوپ — تۇلا، قۇرۇپ كەتسۇن، بەس ئەمدى! گەپ مانا مۇنداق: ئەگەر دونېتسنىڭ نېرىسىدىن بىز ئادەملەر فۇرونتنى يېرىپ ئۆتمەيدىغان بولسا، ئۇ چاغدا بىز بۇ يەردە پۇت تىرەپ تۇرالمىمىز. بۇرۇن ئېيتقىنىمىزدەك، پۈتۈن 30 مىڭ كىشىلىك ئارمىيە بىلەن فۇرونتنى يېرىپ ئۆتۈش قارارىغا كەلدۇق، ئەگەر سېنى سۈرۈپ — توقاي قىلىدىغان بولسا، دوننىڭ ئۆزىگىچە چېكىن. ئۈست — خوت — پېردىن تارتىپ كازانسكاياغىچە ئوڭ تەرەپنى ئۇلارغا بوشىتىپ بېرىمىز. ئۆزىمىز دون ياقىسىدا خەندەك قېزىپ، مۇدا — پىئەلىنىمىز.

توساتىن ئىشىك قېقىلدى.

— كىر. قايسىڭ؟ — دەپ ۋاقىرىدى كودىنوف.

6 - بىرىگادىنىڭ كوماندىرى بوگاتىرېۋ گىرىگورىي كىردى.

ئۇنىڭ ئاپتاپتا پىشقان قىزىل يۈزى تەر بىلەن پاقىراپ تۇراتتى. رەڭگى ئۆڭگەن ئاق سېرىق قاشلىرى زەردە بىلەن يىمىرىلگەن، ئۇ تەردىن ئۈستى ھۆل بولۇپ كەتكەن فۇراۋكىسىنى بېشىدىن ئالماستىن، شىرەنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى.

— نېمىشقا كەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى كودىنوف بوگاتىرېۋغا مۇلايىم كۈلۈمسىرەپ.

— ئوق — دورا بەر.

— بېرىلگەن ئىدىغۇ، يەنە قانچىلىك لازىم؟ مېنىڭ بۇ يەر.

دە ئوق — دورا زاۋۇدۇم بار؟

— قانچىلىك بېرىلدى؟ ئادەم بېشىغا بىر تالدىن ئوقمۇ؟

دۈشمەن ماڭا پىلىموتتىن ئوق ياغدۇرسۇنۇ، مەنزە، مۈكچىيىپ، كامارغا تىقىلاي. مۇشۇمۇ ئۇرۇش بولدىمۇ؟ بۇ ئاددىسى... نا. لە. پىغان! بىلەمسەن!...

— توختاپ تۇر، بوگاتىرېۋ، بىز بۇ يەردە مۇھىم ئىش.

توغرىلىق سۆزلىشىۋاتاتتۇق، — شۇ پەيتتە بوگاتىرېۋنىڭ كېتىشكە

تەمىشلىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، قوشۇپ قويدى، — توختا، كەتمەي

تۇر، سەندىن يوشۇرىدىغان نەرسە يوق،... شۇنداق قىلىپ، گەپ

مۇنداق، مېلىخوف، ئەگەر بىز بۇ تەرەپتە پۇت تىرەپ تۇرالماساق،

ئۇ چاغدا مۇھاسىرىنى يېرىپ ئۆتۈشكە ھەركەت قىلىمىز. ئارمىيىدە

بولمىغانلارنىڭ ھەممىسىنى تاشلايمىز، ئات — ھارۋىلارنىڭ ھەممىسىنى

تاشلايمىز، پىيادىلەرنى بىرىچكىلەرگە ئولتۇرغۇزىمىز، ئۈچ

باتارىيىنى ئۆزىمىز بىلەن بىللە ئېلىپ، دونېتسىنىڭ نېرىسىغا يې

رىپ ئۆتىمىز. بىز سېنى ھەممىنىڭ ئالدىدا باش بولۇپ مېڭىشقا

تەكلىپ قىلىمىز. ئېتىراز بىلدۈرمەيدىغانسەن؟

— ماڭا بەرى ئوخشاش. خوش. بالا — چاقىلىرىمىزنى قانداق قىلىمىز؟ قىزلىرىمىز، خوتۇنلىرىمىز، چاللىرىمىز تۈگىشىدىغۇ. — بۇغۇ شۇنداق، ئەمما ھەممىمىز تۈگەشكەندىن كۆرە، يالغۇز شۇلارلا تۈگەشكەن ياخشى.

كودىنوف ئاغزىنىڭ بۇرجىكىنى شۈمشەيتىپ، ئۇزاققىچە ئۇنچىقىمدى، ئاندىن شىرەدىن بىر گېزىتنى ئالدى.

— ھە، يەنە بىر يېڭىلىق: باش قوماندان قوشۇنلارغا رەھبەرلىك قىلىش ئۈچۈن كەلگەنمىش. خەۋەرلەرگە قارىغاندا، ئۇ ھازىر مىللېروۋدا، يادىمىسا كانتېمېروڧكىدا ئىكەن. قارىمىسەن، بىزنىڭ مەشەلەرگىچە يېتىپ كېلىشىۋاتىدۇ!

— راستمۇ؟ — گېرگورىي مېلېخوف شۈبھىلەندى.

— راست بولمايچۇ، راست! مە، مۇنۇنى ئوقۇپ كۆر، كا-زانسكايا لىقلار ماڭا ئەۋەتىپتىكەن. تۈنۈگۈن ئەتىگەن بىزنىڭ چارلىغۇچىلار شۇمىلىنىسكايانىڭ نېرسىدا ئىككى ئاتلىق ئادەمگە ھۇجۇم قىپتۇ. ھەر ئىككىلىسى قىزىللارنىڭ كۇرسانتلىرى ئىكەن، كازاكلار ئۇلارنى چېپىپ تاشلىغان. ئېيتىشلىرىچە، ياشقا چوڭراق بىرسىنىڭ — ئېھتىمال كومىسسار بولۇشى مۇمكىن — سومكىسىدىن مۇنۇ گېزىتنى تېپىۋاپتۇ، مۇشۇ ئاينىڭ 12 - كۈنى چىققان «يول ئۈستىدە» ناملىق گېزىت ئىكەن. ئۇلار بىزنى كارامەت قىلىپ ئۆرلەپتۇ! — كودىنوف بىر بۇرجىكى يىرتىۋېلىنغان گېزىتنى مېلېخوفقا سۇندى.

گېرگورىي ماقالىنىڭ قېرىنداش بىلەن سىزىلغان سەرلەۋ-ھىسىگە كۆز يۈگۈرتۈپ چىقىپ ئوقۇشقا باشلىدى:

ئارقا سەپتىكى قوزغىلاڭ

دون كازاڭلىرى قىسىملىرىنىڭ قوزغىلىڭى سوزۇلۇپ كېلىۋاتقاندا
لىمىغا بىر نەچچە ھەپتىلەر بولۇپ قالدى. بۇ قوزغىلاڭ دېنىكىنىڭ
گۇماشتىلىرى — ئەكىسلىنىقلاپچى ئومىتسىپەرلەر تەرىپىدىن قوزغى-
تىلغان بولۇپ، كازاڭ باي دىخانىلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئارقا تىرەك
ئاپتى. بۇشتۇمۇرلار بىر مۇنچىلىغان كازاڭ ئوتتۇرا دىخانىلىرىنى
ئۆزىنىڭ ئارقىسىغا ئەگەشتۈرۈۋالغان. شۇنىڭ بىلەن ئېھتىمالغا يې-
قىنىكى، رەلۇم ھاللاردا كازاڭلار سوۋېت ھاكىمىيىتىنىڭ ئايرىم-
كىلىملىرىدىن ئادالەتسىزلىك كۆرۈۋاتقان بولۇشى مۇمكىن. دېنىكىنىڭ
ماشتىلىرى ئىسيانىڭ يانغىنىنى پۈلەپ ئەۋج ئالدۇرۇش ئۈچۈن بۇ
ئەھۋالدىن ئۆستىلىق بىلەن پايدىلىنىشتى. ئاق گۇۋاڭسىچە ئەب-
لىخلىرى كازاڭ ئوتتۇرا دىخانىلىرىنىڭ ئىشەنچىگە ئوڭايراق ئىكەن-
لۇڭلىشى ئۈچۈن قوزغىلاڭ كۆتىرىلگەن رايوندا ئۆزلىرىنى سوۋېت
ھاكىمىيىتىنىڭ تەرەپدارلىرى قىلىپ كۆرسەتمەكتە. شۇنداق قىلىپ،
ئەكىسلىنىقلاپچىلارنىڭ قۇۋلۇق - شۇملۇقلىرى، باي دىخانىلارنىڭ
مەنپەئەتلىرى ۋە كازاڭ ئاممىسىنىڭ نادانلىقى ۋاقتىنچە بىللە قو-
شۇلۇپ، جەنۇبىي قۇرۇلتىيىنى ئارمىيىلىرىنىڭ ئارقا - سېپىدە مەن-
سىر، جەنۇبىي توپىلاڭنى مەيدانغا كەلتۈردى. جەڭچىلەرنىڭ ئارقا -
سېپىدىكى ئىسيان بىر خادىمىنىڭ مۇرىسىگە چىققان چىپقان بىلەن ئوخ-
شاش. نۇرۇش قىلىش ئۈچۈن، سوۋېت مەملىكىتىنى ھىمايە قىلىش
ۋە قوغداش ئۈچۈن، دېنىكىمىچى پومىشىڭىلار شايكىسىنى بىتچىت
قىلىش ئۈچۈن ئىشەنچلىك، ئىنچىق، ئىناق ئىشچى - دىخانىلار ئارقا-
سېپىدە ئىكەن بولۇش لازىم. شۇنىڭ ئۈچۈن ھازىر ئەڭ مۇھىم ۋەزىپە
دونى توپىلاڭدىن ۋە توپىلاڭچىلاردىن تازىلاشتىن ئىبارەت.
مەركىزىي سوۋېت ھۆكۈمىتى بۇ ۋەزىپىنى قىسقا مۇددەت ئىچىدە
دە ئورۇنلاشقا بۇيرۇق قىلدى. مەنپۇر ئەكىسلىنىقلاۋىنى توپىلاڭغا
قارشى ھەرىكەت ئېلىپ بېرىلىۋاتقان ئېكىسپېدىتسىيە قوشۇنلىرىغا
ئەڭ ياخشى قوشۇمچە كۈچلەر ياردەمگە كەلدى ۋە كەلەكتە، كېچىك-

تۇرۇپ بولمايدىغان مۇھىم ۋەزىپىنى ئورۇنلاش مەقسىدىدە بۇ يەرگە ئەڭ ياخشى تەشكىلاتچى خادىملار ئەۋەتىلمەكتە.

توپىلاڭنى تۈگىتىش كېرەك. بىزنىڭ قىزىل ئارمىيە جەڭچىلىك-
ۋەمىز شۇنى ئوچۇق چۈشىنىۋېلىشى كېرەككى، ۋېشىنىسكايا، ياكى يېپ-
لانىسكايا، ياكى بۇكانوۋىسكايا كەنتلىرىنىڭ توپىلاڭچىلىرى ئاق گۈ-
ۋاردىيىچى گېنېراللارنىڭ — دېنىكىن بىلەن كۈلچاكنىڭ بىۋاسىتە
ياردەمچىلىرىدۇر. قوزغىلاڭ قانچىلىك ئۇزۇنغا سوزۇلسا، ئىككى تەرەپ-
تىن بولىدىغان چىقىم شۇنچە كۆپ بولىدۇ. قان تۆكۈلۈشنى پەقەت بىر
يول بىلەن ئازايتىش مۇمكىن: تېز، شىددەتلىك، فاخشاتقۇچ زەربە
بېرىش كېرەك.

قوزغىلاڭغا خاتىمە بېرىش كېرەك. مۇرىدىكى يىرىڭلىغان جا-
راھەتنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، قىزىتىلغان تۆمۈرنى يېقىش لازىم شۇ
چاغدىلا دۈشمەنگە ئەجەللىك زەربە بېرىش ئۈچۈن جەنۇبىي قۇرۇند-
نىڭ قولى بوشايدۇ.

گېرىگورىي ماقالىنى ئاخىرغىچە ئوقۇپ چىقىپ، غەمكىن
كۈلۈمسىرەپ قويدى. ماقالا ئۇنى عەزەپ، ئەپسۇس — نادامەتكە
پاتۇردى. «قەلەم بىلەن تەسۋىرلەپ كېلىپ، بىزنى بىر يولى دې-
مىكىنگە قوشۇپ قويۇپتۇ، ئۇنىڭ ياردەمچىلىرى قاتارىغا كىرگۈزۈپ-
تۇ...» — دېدى ئىچىدە.

— قانداق، قالتىس يېزىلىپتەمۇ؟ بىزگە قىزىغان تۆمۈرنى
ياقماقچى بولۇۋاتسا كېرەك. خوپ، كىم — كىمگە داغمال ياقىدىغان
لىنىنى كۆرەرسىز، تېخى! راستمۇ، مېلىخوف؟ — كودىنوف بىردەم
جاۋاپ كۈتكەندىن كېيىن بوگاتىرېۋغا قارىدى، — ئوق — دورا
كېرەكمۇ؟ بېرىمىز! ھەر بىر ئاتلىق ئەسكەرگە 30 دانىدىن ھېساپ-
لاپ، پۈتۈن بىرىگادىغا شۇ بويىچە بېرەيلى. يېتەمدۇ؟... ئىسكىلانقا
بېرىپ، تاپشۇرۇۋال. تەمىنات بۆلۈمىنىڭ باشلىقى ساڭا قەغەز

كېسىپ بېرىدۇ، شۇندىن قېشىغا كىر. سەن بوگا تىرىپىڭ ئۇ يەردە قىلىچقا، ھېلىگەرلىك ئىشلىتىشكە كۆپرەك تايان، ئىشنىڭ ياخشىراقى شۇ!

— قوتۇر قوينىڭ بىر تال تۈكىنى يۇلغىنىڭ يۇلغان! —
بوگا تىرىپىڭ خۇرسەن بولۇپ ئاغزى قۇلىغىغا يەتتى - دە، خوشلىنىپ چىقىپ كەتتى.

كەلگۈسىدىكى دۇنياغا چېكىنىش توغرىلىق كۈندۈنۈ بىلەن پۈتۈشۈۋالغاندىن كېيىن گىرىگورىي مېلىخوفمۇ كەتتى. كېتىش ئالدىدا:

— مۇبادا پۈتۈن دۇنيانى بازاڭغا ئېلىپ كەلسەم، دەردىدىن نېمە بىلەن ئۆتكۈزەن؟ — دەپ سورىدى ئۇ.

— شۇمۇ گەپ بولدىمۇ! پۈتۈن ئاتلىقلار دۈندۈن ئۈزۈپ ئۆتۈۋېرىدۇ. ئاتلىق ئەسكەرلەرنى قېيىق بىلەن ئۆتكۈزگەننى نەدە كۆردۈڭ؟

— مەندە دۈن ياقىسىدىن بولغان ئادەملەر ئاز، بۇنىمۇ كۆزدە تۇتۇپ قوي. چىردىن كەلگەن كازاكلار — سۇ ئۇزۇش ما-ھىرلىرى ئەمەس. ئۆمۈر بويى دالدا ھايات كەچۈرگەنلەر، ئۇلار سۇ ئۇزۇشنى نەدىن بىلسۇن. ئۇلار كۆپىنچە پالتىسى بىلەن تىرىك چىلىك قىلىدىغانلارغۇ.

— ئۇلار ئات ئۈستىدە ئۈزۈپ ئۆتۈۋېرىدۇ. مانېۋىرلاردا ئۆزگەن، گېرمانىيە سوقۇشىدىمۇ ئۆزگەن.

— مەن پىيادىلەر توغرىلىق گەپ قىلىۋاتىمەن.

— سال بار. قېيىقلارنى تەييارلايمىز، خاتىرجەم بول.

— ئاھالىمۇ كېتىدۇ.

— بىلىمەن.

— سەن ھەممەيلەننىڭ تۇتۇشىگە كاپالەتلىك قىل، ئۇنداق بولىغاندا، مەن جېنىڭنى ئالىمەن! ئەگەر خەلق قېپقالدىغان بولسا، بۇ ئويۇن — چاخچاق ئەمەس.

— ۋاي — ۋۇي، بۇنىڭ چارىسىنى قىلىمەن، چارىسىنى قىلىمەن!

— زەمبىرەكلەرنى قانداق قىلىمىز؟

— مورتىركىلەرنى * پاقچاقلاپ تاشلا، ئۈچ دىمەملۈك توپلارنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەل. چوڭ قېدىقلارنى بىر — بىرىگە چاتىمىز — دە، باتارىيىلەرنى شۇ تەرەپكە تىكتۈرۈۋالىمىز.

گىرىگورىي بايا ئوقۇغان ماقالىنىڭ تەسىرى بىلەن شىتاپ تىن قايىتىپ چىقتى.

«بىزنى دېنىكىننىڭ ياردەمچىلىرى دەپ ئاتايدۇ... بىز زادى كىم؟ بىز راستىنلا ياردەمچىلەر ئىكەنلىكىمىز ئۈچۈنلا كۆرۈنۈپ تۇرىۋاتىدۇ، بۇنىڭغا خاپا بولۇشنىڭ ھاجىتى يوق. ھەق سۆز كۆزگە سانچىلىنىدۇ...» مەرھۇم ياكوف «تاقا» نىڭ بىر سۆزى ئۇنىڭ ئېسىگە چۈشتى. بىر كۈنى كارگىنىسكايادا، گىرىگورىي ياتىغىغا بەك كەچ قايتقان ئىدى، يول ئۈستىدە، مەيداندىكى ئۆيلەرنىڭ بىرىگە ئورۇنلاشقان زەمبىرەكلەرنىڭ قېشىغا كىردى؛ دەھلىزدە ئاتىغىنى سۈپۈرگىگە ئېرىتىپ تۇرۇپ، ياكوف «تاقا» نىڭ بىرىسى بىلەن سۆز قالمىشىپ ئېيتقان مۇنداق سۆزلىرىنى ئاڭلاپ قالدى: «بىر ئۈنۈپ چىڭ تۇق دېدىڭمۇ؟ ھېچكىمنىڭ ھاكىمىيىتىگە قارام بولمايدۇق؟ ھۇ! سېنىڭ بېشىڭ باش ئەمەس، نەق قاپاقنىڭ ئۆزى ئىكەن! بىلىش ئى خالىساڭ، بىز ھازىر ماكانىمىز ئىتقا ئوخشايمىز؛ بەزى ئىت ئىگىسىگە ياقمايدۇ ياكى يامان بىر ئىش ئۆتكۈزۈپ قويۇپ، ئۆيىدىن * مورتىكا — كالتا بويۇن توپ — ت.

كېتىدۇ. ئەمما نەگە بارىدۇ؟ بۆزىلەرگە قوشۇلالمايدۇ — ئۆلگۈدەك قورقىدۇ، چۈنكى ئۇلار يىرتقۇچىلار ئەسلىدىن ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ، ئىككىسىنىڭ قېشىغىمۇ قايتىپ كېلەلمەيدۇ — كەلسە، ئۆتكۈزگەن ئىشى ئۈچۈن تاياق يەيدۇ. بىزمۇ خۇددى شۇنداق. سەن مېنىڭ مۇنۇ سۆزلىرىمنى ئېسىڭدە تۇت: بىز قۇيرۇغىمىزنى قىسىپ، ئۇنى باغ رىمىزغا قامچىدەك سوزۇپ، كادېتلارنىڭ قېشىغا ئۆمىلەپ بارىمىز. «بىزنى قوبۇل قىلىپ ئېلىڭلار، قېرىنداشلار، رەھىم — شەپقەت قىلىڭلار!» — دەيمىز. ئىش نەق مانا شۇنداق بولىدۇ!»

گىرىگورىي كىلىموڧكا بوسۇغىسىدا ماتروسلارنى چېپىپ تاشلىغان ھىلىقى جەڭدىن كېيىن ھەممە ۋاقىت ۋۇجۇدىنى سوغاق، چۈشىنىپ بولمايدىغان بىر بىپەرۋالىق قاپلىۋالغان ھالەتتە كۈن ئۆتكۈزۈپ كەلدى. ھەمىشە مەيۈسلۈك بىلەن بېشىنى ساڭگىلىتىپ، ياكۈلمەي، ياخشال بولماي كۈن ئۆتكۈزەتتى. بىر كۈنى مەرھۇم ئىۋان ئالىكسىيېۋىچقا توساتتىن ئىچى ئاغرىپ، ئولتۇرالماي كەتتى، كېيىن بۇمۇ ئۆتۈپ كەتتى، ئۇنىڭ ھاياتىدا بىرلا نەرسە قېپقالدى (ھېچ بولمىغاندا ئۆزىگە شۇنداق تۇيۇلغان ئىدى)، ئۇ بولسىمۇ ئاكىسىنىيەگە يېڭىدىن پەيدا بولغان، ھېچقانداق كۈچ بىلەن توسىۋالالمايدىغان ئېھتىراسلىق ئىشقى ئىدى. پەقەت ئاشۇ ئاكىسىنىيەلا ئۇنى خۇددى كۆزنىڭ بەدەنىنى تىرتىتىدىغان بىر قاراڭغۇ كېچىسى دالىدا يىراقتىن ئۇچقۇنداپ تۇرغان گۈلخان يولۇچىنى ئۆزىگە چاقىرغاندەك، ئۇنى ئۆزىگە ئىملەپ قىچقىراتتى.

مانا ھازىرمۇ شىتاپتىن قايتىپ كېلىۋېتىپ، ئۇ ئاكىسىنىيەنى ئېسىگە ئېلىپ، ئويغا چۆمدى: «بىز ھۇروننى يېرىپ ئۆلتۈش ئۈچۈن يولغا چىقىمىز، ئەمدى ئاكىسىنىيەنى قانداق قىلىش كېرەك؟ — شۇندىن كېيىن ئىككىلەنمەسەن ۋە ئۇزاق ئويلاپ تۇرماستىن مۇن

ھاق قارارغا كەلدى؛ ئاتالىق بالىلىرى بىلەن، ئانام بىلەن قېچىپ قالدى، ئاكسىيوتكىنى ئېلىپ كېتىمەن. مېنىشكە ئات بېرىمەن، مېنىڭ شىتاۋىم بىلەن بىللە ماڭسۇن».

گىرىگورىي دوندىن ئۆتۈپ بازىكىغا كەلدى - دە، ياتىغىغا كىرىپ، قويۇن دەپتىرىدىن بىر ۋاراق يىرتىۋېلىپ، مۇنۇ خەتنى يازدى:

«كىسىۋشا! بىز دوندىننىڭ سول تەرىپىگە چېكىنىدىغان ئوخشاپمىز، شۇڭا سەن بار مال - مۈلكۈڭنى تاشلاپ، ۋېشكىغا كەل. مېنى شۇ يەردىن ئىزلەپ تاپ، مېنىڭ قېشىدا بولسەن».

خەتنى سۇيۇق ئالۇچا يىلىمى بىلەن چاپلاپ، پىروخور زىكوفقا بەردى - دە، قىزىرىپ قاپىغىنى تۇردى، ئۆزىنىڭ پىروخوردىن ئىنجىل بولغانلىغىنى ياسىما جىددىلىك بىلەن يوشۇرۇپ، دېدى: - سەن تاتارىسكىغا بارسەن، مۇنۇ خەتنى ئاكسىيىيە ئالى. تاخوۋاغا بېرىسەن. مانا مۇنداق بەرگىنىكى... مەسلەن، نىزىنىڭ كىشىلىرىمىزدىن، مېنىڭ ئائىلەمدىن بىرەر كىشى كۆرۈپ قالمىسۇن؛ ئەڭ ياخشىسى، كېچىدە ئاپىرىپ، ئۆز فولغا بەر. جاۋاپنىڭ لازىمى بوق. يەنە بىر ئىش: مەن ساڭا كېيىن ئىككى كۈنلۈك دەم ئېلىش بېرىمەن. خوپ، بارغىن!

پىروخور ئېتىنىڭ قېشىغا مېڭىۋىدى، ئەمما گىرىگورىيىنىڭ ئېسىگە بىر نەرسە چۈشۈپ، ئۇنى يولدىن قايتۇردى: - بىزنىڭكىگە كىرىپ، ئانامغا ياكى ئاتالىقىگە ئېيتىپ قوي، ئۇلار كىيىم - كېچەك ۋە باشقا قىممەتلىك نەرسىلەرنى ئۇ تەرەپكە ئۆتكۈزۈپ قويسۇن، ئاشلىقنى بىر يەرگە كۆمسۇن، چارۋىلارنى ھەيدەپ، دوندىن سۇ ئۈزگۈزۈپ ئۆتكۈزسۇن.

22 - ھاي كۈنى يۈتۈن ئوڭ قىرغاق بويىچە قوزغىلاڭچىلار قوشۇنىنىڭ چېكىنىشى باشلاندى. قىسىملار ھەر بىر مەنزىل، ھەر بىر بېرا چېگرىسىدا ھايال بولۇپ، جەڭ بىلەن چېكىندى. دالا بويىدىكى بېزىلارنىڭ ئائىلىسى ساراسىمە ئىچىدە بەس - بەس بىلەن دۇنغا قاراپ ئاققىلى تۇردى. قېرىلار ۋە خوتۇنلار ئۆز ئىگىلىكىدىكى بار ئات - ئۇلاقلىرىنى ھارۋىغا قوشۇپ، ساندۇقلىرى بىلەن ئۆي جاھازىلىرىنى، ئاشلىقلىرىنى، ئۇششاق بالىلىرىنى ھارۋىغا باستى. يىلقا ئۇيۇرلىرىدىن، پادىلىرىدىن ئىنەك ۋە قويلارنى ئايرىۋېلىپ، يول بويلاپ ھەيدەپ باراتتى. زور كۆلەمدىكى كارىيە ۋان ھارۋىلار ئەسكەرلەردىن ئۇزاپ، دۈن ياقىسىدىكى يېزىلارغا قاراپ ئاقاتتى.

پىيادە ئەسكەرلەر، قوماندانلىق شىتاۋىنىڭ بۇيرۇقى بويىچە، بىر كۈن بۇرۇن چېكىنىشكە باشلىغان ئىدى. تاتارىسكى يېزىسىنىڭ كازاك پىيادىلىرى ۋە ۋېشېنسكايا نىڭ چەت يۇرتلۇقلار ئەتىرىدى 21 - مايدا ئۈست - خوپىرسكايا كەنتىنىڭ چېبوتىلار دېۋىزىسىدىن چىقىپ، 40 چاقىرىمدىن ئوشۇق يول ماڭغاندىن كېيىن قونۇش ئۈچۈن ۋېشېنسكايا كەنتىنىڭ بېلىقچى يېزىسىغا ئورۇنلاشتى.

22 - كۈنى تاڭ ۋاقتىدىن باشلاپ ئاسماننى ئاپپاق تۇمان قاپلىۋالدى. ئۇنىڭ بىپايان بوشلۇقىدا بىرەر پارچە قارا بۇلۇت

يوق ئىدى، پەقەت جەنۇپتا، دون بويىدىكى ئىگىز داۋاننىڭ ئۈستىدە، كۈن چىقىش ئالدىدا كىچىككىنە كۆزنى چاچايتىدىغان ھال دەك بۇلۇت پەيدا بولدى. ئۇنىڭ شەرققە قارىغان تەرىپى قىپ - قىزىل نۇرلىنىپ گويا قاناپ كەتكەندەك كۆرۈنەتتى. كۈن سول قىرغاقنىڭ شەبنەمدىن كېيىنكى سالقىنلاشقان قۇم دۆۋىلىرىنىڭ كەينىدىن كۆتىرىلىپ چىقتى - دە، بايقى كىچىككىنە بۇلۇت كۆز - دىن غايىپ بولدى. ئوتلاقتا قىزىل پاچالچاق قۇشلار جار - جار ۋا - قىردشاتتى، ئىنچىكە قاناتلىق بېلىقچىلار ھاۋارەڭ قاناتلىرىنى پالاقلىتىپ، دوننىڭ يېيىلىپ ئاققان يېرىگە شۇڭغۇپ چۈ - شۈپ، يىرتقۇچ تۇمشۇقلىرى بىلەن كۈمۈشتەك پاقىراپ تۇرغان ئۇششاق بېلىقلارنى چىشلەپ، تېز ھاۋاغا كۆتىرىلەتتى.

چۈشكە يېقىن ماي ئېيىدا بولۇپ باقمىغان قاتتىق ئىسسىق بولدى، ھاۋا يامغۇر يېغىش ئالدىدىكىدەكلا دىمىق بولۇپ كەتتى. قاچقۇنلار كارۋانلىرى تاڭ يورۇماستىنلا شەرقتىن دوننىڭ ئوڭ تەرىپى بويلاپ ۋېشېنسكايا ئېدىرلىرىغا قاراپ سوزۇلۇپ ماڭغان ئىدى. گېتمان يولىدا بىرىچكىلارنىڭ چاقلىرى بېسىلماستىن تاش - راكشېتتى. ئاتنىڭ كىشەشلىرى، ئۆكۈزنىڭ مۆرەشلىرى ۋە ئا - دەملەرنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭى تاغنىڭ ئۈستىدىن دەريا بويىدىكى تاشقىن باسقان يەرگىچە يېتىپ كېلەتتى.

ۋېشېنسكايانىڭ 200 كىشىلىك چەت يۇرتلۇقلار ئەترىدى تېخىچە بېلىقچى يېزىسىدا تۇراتتى. ئەتىگەن سائەت ئوندا ۋې - شېنسكايا دىن بۇيرۇق كەلدى. بۇنىڭدا: ئەترەت چوڭ گروموك يېزىسىغا يۆتكەلسۇن، گېتمان يولىغا ۋە باشقا كوچىلارغا قاراۋۇل قويۇلسۇن، ۋېشېنسكاياغا كېتىۋاتقان ئەسكەر يېشىدىكى كازاك لارنىڭ ھەممىسى توختىتىلسۇن، دىيىلگەن ئىكەن.

ۋېبھېنسىكاياغا قاراپ دولقۇنلاپ كېلىۋاتقان قاچقۇنلار

ئات - ئۇلاق، ھارۋىلىرى گروموكقا تاقىلىپ كېلىپ قالدى.
چاڭ - توزاڭ باسقان، ئىسسىقتىن قارىيىپ كەتكەن خوتۇنلار
چارۋىلىرىنى ھەيدەپ ماڭغان، ئاتلىقلار يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە
تىقىلىشىپ كېلىۋاتاتتى. چاقلارنىڭ غىچىرىلىشى، ئات ۋە قويىلار
نىڭ پىشقىرىشى، ئىنەكلەرنىڭ مۆرىشى، بالىلارنىڭ يىغىسى، كې
زىك كېسىلى بولغان ئادەملەرنىڭ (بۇلارنىمۇ چېكىنىشكە ئۆزلى
رى بىلەن بىللە ئېلىۋېلىشقان ئىدى) ۋايىجان - ۋايەيلىرى گىلاس
لىق باغلارنىڭ قويىغا پۈركىنىپ ياتقان يېزىنىڭ بۇزۇلماس تېچ
سۈكۈناتىنى ئوڭتەي - توڭتەي قىلىۋەتتى. بۇ خىلمۇ خىل ۋە
بىر - بىرىگە قوشۇلۇپ كەتكەن شاۋقۇن - سۈرەن شۇنچىلىك ئادەت
تىن تاشقىرى بىر ۋەقە بولدىكى، يېزىنىڭ ئىتلىرى پۈتۈنلەي
خىرىلداپ قالدى ۋە ئەمدىلىكتە، دەسلەپكىدەك، پىيادە ماڭغۇ
چىلارنى كۆرسىلا ئېتىلمايدىغان بولدى، بۇرۇنقىدەك، زېرىكىشتىن
ھارۋىلارنىڭ ئارقىسىغا كىرىۋېلىپ، تار كوپا بويلاپ، ساق بىر
چاقىرىم يەرگىچە قاۋاپ، ئۇزىتىپ قويمايدىغان بولدى.

پىروخور زىكوف ئۆيىدە ئىككى كۈن مەھمان بولدى، گىرىب
گورىيىنىڭ خېتىنى ئاكىسىنىڭ ئاستاخوفقا تاپشۇرۇشى ۋە گىرىب
گورىيىنىڭ ئېغىزچە تاپشۇرۇشىنى ئىلگىرىنە بىلەن ئاتالىيەگە يەت
كۈزۈپ، 22 - چىسلا ۋېبھېنسىكاياغا قاراپ يولغا چىقتى.

ئۇ ئۆز بۆلۈنمىسىنى بازىكىدا تاپىمەن دەپ چامىلىغان
ئىدى، ئەمما توپ - زەمبىرەكلەرنىڭ گۈلدۈرلىگەن ئاۋازى دۈن
بويىچە غۇۋا يېتىپ كېلىپ، چىر دەرياسى بويىنىڭ قەيەردىدۇ
بىز يېرىدە ياڭرىغاندەك بولدى. پىروخورنىڭ نىمىشقىدۇر جەڭ
پارتلىغان يەرگە بېرىشقا كۆڭلى تارتىمىدى، شۇڭا ئۇ بازىكىغا يې

جېنېن بېرىۋېلىپ، شۇ يەردە تاكى گىرىگورىي ئۆزىنىڭ 1 - دىۋىزىيىسى بىلەن دونغا كەلگۈچە كۈتۈپ تۇرۇش قارارىغا كەلدى. پىروخور گىروموۋنىڭ نەق ئۆزىگە كەلگۈچە يول بويى قاچاقلارنىڭ ھارۋىلىرى ئۇنىڭدىن ئۆزۈپ ئالغا تۆتۈپ كېتىۋەردى. ئۇ ئالدىرىماي، ھەممە ۋاقىت ئېتىنى ئاستا ماڭدۇرۇپ كەلدى. ئۇنىڭغا ئالدىراشنىڭ ھاجىتىمۇ يوق ئىدى. ئۇ رۇبېژىن يېزىسىدىن تارتىپ يېقىندا قۇرۇلغان ئۆست - خوپىر پولكىنىڭ شىتاۋىغا قوشۇۋالدى.

شىتاپ رېسسىورلۇق سىلىق تۆت چاقلىق ھارۋىدا ۋە ئىككى بىرىچكىدا ماڭغان ئىدى. شىتاپ خادىملىرىنىڭ ھارۋىسىنىڭ ئارقىسىغا ئالتە ئىگەرلەنگەن ئات باغلاپ قويۇلغان. بىرىچكىنىڭ بىزىسىگە قانداقتۇ قەغەزلىر ۋە تېلېفۇن ئاپاراتلىرى بېسىلغان، توت چاقلىق تاراتناسلاردا بولسا ياشىنىپ قالغان يارىدار بىر كازاك ۋە يەنە بىر قاتتىق جۈدەپ كەتكەن، ئورۇندۇقنىڭ يۆلەنچۈڭىدىن بېشىنى كۆتىرەلمەي قالغان قۇش بۇرۇن، سۈركاراكول پاپاخى چۆ - كۈرۈپ كىيىۋالغان بىر ئوفىتسېر بار ئىدى. ئۇ ئېھتىمال، يېقىن دىلا كېزىك كېسىلىگە گىرىپتار بولسا كېرەك. شىنپىلىنى ئىگىگىگە چە يېپىنىۋاپتۇ؛ ئاقىرىپ كەتكەن دۆڭ پېشانىسىگە، قارا تەر باسقان يۇققا كىمىر چەكلىك بۇرنىغا توزان قونغان، شۇنداقتىمۇ ئۇ ھەمىشە ئايغىمغا ئىسسىقراق بىر نەرسە يېپىپ قويۇڭلار، دەپ فاخشاپ ياتاتتى، پېشانىسىدىكى تەرنى قاتمال، ئىنچىكە تومۇر باسقان قولى بىلەن ئېرىتىپ تۇرۇپ، ھە دەپ كايىيتتى.

— ئەبلەخلەر! قاغىش تەككۈرلەر! ئايغىمنىڭ ئاستىدىن شامال ئۇرۇۋاتقانلىغىنى ئاڭلىدىڭلارمۇ؟ پولكارۋ ئاڭلاۋاتامسەن؟ ئايغىمنى تېرە ياپقۇچ بىلەن ئوراڭلار! ساقىيەۋالسام بولاتتى...

ئەمدى مانا... — شۇنىڭ بىلەن ئادەتتە ھەممە ئېغىر كېسەلگە يۈز لۇققان ئادەملەرگە ئوخشاش ئالچەكمەن نەزەر بىلەن ئەتراپىغا قارايتتى. بايقىق پولىكارۋ دىگەن ئادەم ئىگىز بوي، ئۆزى ياش، ئەمما كونا ئېتىقاتچى ئادەم ئىكەن — ئۇ ئېتىنى توختاتماستىنلا ئىگەردىن پەسكە چۈشتى — دە، ھارۋىنىڭ قېشىغا كەلدى.

— بۇنداق قىلىشىڭىز شامالداپ قالسىز، سامويلو ئىۋانوۋىچ! — دېدى ئۇ.

— بىر نەرسە ياپ، دەۋاتىمەن ساڭا!
پولىكارۋ ئىتائەتمەنلىك بىلەن بۇيرۇقنى ئورۇنلاپ، نېرىراق ماڭدى.

— بۇ كىشى كىم بولىدۇ؟ — دەپ سورىدى پىروخۋر ئۇنىڭ دىن ھارۋىدىكى بىمارنى كۆزى بىلەن كۆرسىتىپ.
— ئۇست — مېدۇدېنتسالىق ئوفتسېر. بۇ ئادەملەر بىز — نىڭ شىتاپتا تۇرغان.

تېۋكوفىنىي، بوبروۋىنسكىي، كرۇتوۋىنسكىي، زىموۋىنىي ۋە باشقا يېزىلاردىن يىغىلغان ئۇست — خوپېرىسكى قاچاقلىرىمۇ شىتاپ بىلەن بىللە ماڭغان ئىدى.

— خوش، سىلەرنى قانداق جىن قوغلاپ كېلىۋاتىدۇ؟ — دەپ سورىدى پىروخۋر كالا ھارۋىسىغا لىق نەرسە — كېرەك بېسىپ، ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرغان بىر قاچقۇن چالدىن.
— ۋېشكىغا بارغۇمىز كېلىپ قالدى.

— سىلەرگە ئادەم ئەۋەتكەنمۇ، ۋېشكىغا بارسۇن دەپ؟
— ئەۋەتىشىڭىز ئەۋەتىدى، ئەزىزىم، ئەمما ئۆلۈمنى كىم ياخشى كۆرىدۇ؟ كۆز ئالدىڭىدا ۋەھىمە تۇرسا، تۆت پۇتلاپ قاچارسەن.

— مېنىڭ سوراۋاتقىنىم: نېمىشقا ۋېشكىغا يۈرۈپ كېتىدۇ؟
تېمىلەر؟ ئۇ تەرەپكە يېلاندىسكايا بىلەن ئۆتسەڭلار، ئۇزاق ئەمەس
تىغۇ، دېمەكچىمەن.

— نېمىگە چۈشۈپ ئۆتىمىز؟ ئۇ يەردە سال يوق، دېيىشىدۇ
غۇ خەلق؟

— ۋېشكىدا نېمە بىلەن ئۆتمەكچىسىلەر؟ سالنى سېنىڭ
لاقا — لۇقلىرىڭنى ئۆتكۈزۈشكە بېرەمدۇ؟ ھەربى قى-
سىملارنى قىرغاققا تاشلاپ قويۇۋاتسا، سىلەرنى ھارۋاڭلار بىلەن
ئۆتكۈزۈشكە باشلامدۇ؟ ھەي، چوڭ دادا، ئەخەق ئادەم ئىكەنس-
لەر، سەن خەلق! كېتىۋاتىسىلەر، نېمىشقا كېتىۋاتقانلىقىڭىزنى
بىلىپ بولمايدۇ. خەش، مۇندۇ ھارۋىغا باسقانلارنىڭ نېمە نەرسە؟
پىروخور ھارۋا بىلەن تەڭلىشىپ كېلىپ، قامچىسى بىلەن تۈگۈنلەر-
نى كۆرسىتىپ ئەلەم بىلەن سۈرىدى.

— بۇلارنىڭ ئىچىدە سىلەرنى يوق دەيسەن! كىيىم -
كېچەك، خامىت. ئۇن ۋە باشقا ئىگىلىكتە لازىم بولىدىغان نەر-
سىلەرنىڭ ھەممىسى بار... بۇلارنى تاشلاپ كېتىشكە بولماس
ئىدى. بەلكىم بوش بىر ئۆيگە بېرىپ قالارمەن. مانا بىر جۈپ
ئات بىلەن ئۈچ ئۆكۈزنى قوشتۇم، مۇمكىن بولغان نەرسىنىڭ
ھەممىسىنى باستىم، خوتۇنلارنى ئولتۇرغۇزدۇم ۋە كەتتىم. ھەي
دوستىم، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆز مېھنىتىم بىلەن تاپقان نەرسە-
لەر، كۆز يېشىم بىلەن، ماڭلاي تەرىم بىلەن يىتقان مال — دۇن-
يا، بۇلارنى تاشلاپ كېتىشكە كۆز قىيامدۇ؟ مۇمكىن بولغاندا، ئۆي-
نىڭ ئۆزىنىمۇ، ۋابا تەككۈر قىزىلارغا قالدۇرماسلىق ئۈچۈن، ئې-
لىپ كەتكەن بولاتتىم!

— خوش، مەسىلەن، مۇندۇ سىم غەلۋىرنى نەگىمۇ سۆرەپ

ئاپىراسەن، ئۆزەڭ بىلەن؟ ياكى مۇنۇ ئورۇندۇقلارنى ئىشلىتىشنىڭ نىمە زۆرۈرىيىتى بار؟ ئۇلارنى شىزىلار ھېچنىمە كېرەك قىلمايدىغۇ؟

— ئۇنداق دېگىنىڭ بىلەن ئۇلارنى قالدۇرۇپ قويۇشقا بولماس ئىدى! تازا قىزىق، ئادەم ئىكەنسەن... قالدۇرۇپ قوي-ساڭ، ئۇلار يا سۇندۇرۇۋېتىدۇ ياكى كۆيدۈرۈۋېتىدۇ. ياق ئۇلار قولۇمدىن بايلىغىمنى تارتىۋالغىمۇن، كۆيدۈرگە چىققۇرلار! ھەم جىسىمنى پاك - پاكىز ئېلىپ ماڭىم!

چال، خوشياقىمىز! ئىدەك قەدەم تاشلاپ كېتىۋاتقان سېمىز ئاتلارغا قامچىسىنى شىلتىپ قويۇپ، ئارقىسىغا ئايرىلدى - دە، ئارقىدىكى 3 - كالا ھارۋىسىنى قامچا دەستىسى بىلەن كۆرسىتىپ، دىدى:

— ئەنە ئاۋۋ كالا ھارۋىسىنى ھەيدەپ كېلىۋاتقان ياغ-لىقلىق قىز مېنىڭ قىزىم. ئۇنىڭ ھارۋىسىدا بىر ئانا چوشقا بىلەن ئۇنىڭ كۈچۈكلىرى بار. چوشقا بوغاز ئىدى. بىز ئۇنى ھار-ۋىغا باسقاندا، قوشىغىنى مىجەۋەتكەن ئوخشايمىز. ئۇ كېچىسى ھارۋىنىڭ ئۈستىدىلا كۈچۈكلەپ قويدى، كۈچۈكلىرىنىڭ چىقىرىشى-ۋاتقانلىغىنى ئاڭلىدىڭمۇ؟ ياق، شىزىلار مەندىن ھېچنىمە ئۇن-دۈرەلمەيدۇ، نەپىسى بامانلار!

— سەن سالنىڭ يېنىدا ھەرگىز كۆزۈمگە كۆرۈنگۈچى بولما، بوۋاي، - دىدى پىروخۇر، چالنىڭ تەرىلىگەن يايپاڭ يۈزىگە ئاچچىغى بىلەن تىكىلىپ قاراپ، - ھەرگىز كۆرۈنگۈچى بولما، ئۇنداق بولمىغاندا چوشقا - پوشقا، كۈچۈكلىرىڭنى ۋە بارلىق مال - مۈلكىڭنى دونغا ئېرىتىپ تاشلايمەن!

— نىمە سەۋەپتىن؟ - چال قاتتىق ئەجەپلەندى.

— شۇ سەۋەپتىنكى، ئادەملەر ئۆلۈۋاتسا، بارلىق نەرسىلىرىدىن ئايرىلىۋاتسا، سەنزە، قېرى شەيتان، ئۆمۈچۈكتەك ھەممە نەرسەڭنى ئۆزەڭ بىلەن سۆرەپ كېلەمسەن! — ئادەتتە يۇۋاش - يۇمشاق پىروخور ۋاقىراپ كەتتى، — مەن، مۇنداق پوق يىگەنلەرنى ئۆلگۈدەك يامان كۆرمىسەن، بۇ ماڭا ئۆتكۈر خەنجەر ئۇرغان بىلەن باراۋەر!

— بار - بار! يولۇڭغا مېڭىۋەر! — چال ئاچچىقلىنىپ، پىشلىداپ، باشقا تەرەپكە قارىۋالدى، — مانا باشلىق تېپىلىپ قالدى، بىراۋنىڭ مال - مۈلكىنى دونغا ئىرغىتىپ تاشلىماقچى... مەن ئۇنى ياخشى ئادەمدۇ، دەپ ئويلاپ پاراڭ ساپتىمەن... مېنىڭ بالامۇ ۋاخىمىستىر، ئۇ ھازىر ئۆزىنىڭ بۆلۈنمىسى بىلەن قىزىلارنىڭ يولىنى توسماقتا... ماڭ، يولۇڭغا مەرھەمەت قىل! بىراۋنىڭ مال - مۈلكىگە كۆزۈڭ مىزارمىسۇن! ئۆزەڭنىڭ يىققان مال - دۇنيادىڭ كۆپرەك بولسىغۇ، مۇنچىلىك كۆزۈڭنى پاقىرات ماس ئىدىڭ!

پىروخور ئېتىنى سوكۇلدىتىپ يۈرۈپ كەتتى، ئارقىسىدا بىر چوشقا كۈچۈڭى چىر - چىر چىقىراپ كەتتى، ئانىسى ئەنسىرەپ نالە قىلىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ چىقىرىشى قۇلاققا بىگىزدەك سانچىلاتتى.

— بۇ نىمە بالا - قازا؟ نەدىن كېلىپ قالغان چوشقا با - لىسى بۇ؟ پولىكارۋ!... — ھارۋىدا ياتقان ئوفىتسېر قاتتىق ئازاپتىن چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ، يىغلىۋېتىشكە تاسى قالدى - دە، ۋاقىراپ كەتتى.

— بىر چوشقا كۈچۈڭى ھارۋىدىن يىقىلىپ چۈشكەن ئىكەن، پۇتىنى چاق بېسىۋاپتۇ، — دەپ جاۋاپ بەردى يانداپ ماڭغان پولىكارۋ.

— ئۇنىڭغا ئېيت، بېرىپ، چوشقىنىڭ ئىگىسىگە ئېيتىپ

قوي، ئۇنى بوغۇزلەۋەتسۇن. بۇ يەردە ئاغرىق بار، دىگىن... شۇنچە
داق فېينىلىۋاتسام، ئۇنىڭ ئۈستىگە تېخى بۇ چىقىراقنى. ئېز
بول! چاپتۇر ئېتىڭنى!

رېسسورلۇق ھارۋىغا باراۋەرلىشىپ قالغان پروخور، ھىلىقى
قۇش بۇرۇن ئوفتسېرنىڭ چوشقا كۈچۈگىنىڭ چىقىرىشىدىن چىرا-
يىنى پۇرۇشتۇرۇپ، كۈل رەڭ كاراكول پاپاخى بىلەن قۇلىغىنى ئې-
تىۋېلىشقا بىھۋەدە ئاۋارە بولۇۋاتقانلىغىنى كۆردى... ئاڭغىچە
پولىكارۋ چېپىپ كەلدى.

— بوغۇزلاشقا ئۇنىمايۋاتىدۇ، سامويلو ئىۋانىچ. ئايىغى سا-
قىيىپ قالىدۇ، ساقايمىسا ئاخشاملىققا بوغۇزلايمىز، دەۋا-
تدۇ ئۇ.

ئوفتسېرنىڭ چىرايى ئۆڭدى، ئۇ تەسلىكتە ئورنىدىن قوزغ-
لىپ، ئايىغىنى ساڭگىلىتىپ، ھارۋىدا ئولتۇردى.

— مېنىڭ براۋىنىڭمۇ قېنى؟ ئاتلارنى توختات! چوشقا
كۈچۈگىنىڭ ئىگىسى نەدە؟ مەن ھازىرلا كۆرسىتىپ قويمەن...
فېنى قايسى ھارۋىدا؟

ئاخىرى ھىلىقى مالدار چالنى چوشقا كۈچۈگىنى سويۇشقا
مەجبۇر قىلىشتى.

پروخور كۈلۈپ، ئېتىنى سوكۇلداشقان پېتى ئۈست - خوپپ-
رىسكايا ھارۋىلىرىنىڭ دولقۇنىدىن ئۇزۇپ ئۆتۈپ كەتتى. ئالدىدا،
بىر چاقىرىم كېلىدىغان يەردە، يول بويى يېڭى - يېڭى ھارۋىلار ۋە
ئاتلىقلار كېتىپ بېرىشاتتى. ھارۋىلارنىڭ سانى 200 دىن كەم
ئەمەس، بۆلۈنۈپ - بۆلۈنۈپ ماڭغان ئاتلىقلارمۇ 40 چە بار.

* براۋىنىڭ — ئاپتومات تاپانچا.

«سالنىڭ قېشىدا قىيامەت قايم بولىدىغان ئوخشايدۇ!»

دەپ ئويلىدى پىروخور.

ئۇ ھارۋىلارنى قوغلاپ يەتتى. ئالغا ئىلگىرىلەپ كېتىۋاتقان كارۋاننىڭ باش تەرىپىدىن چىرايلىق فارا ئورۇق ئات مىنىگەن بىر خوتۇن ئۇنىڭغا قاراپ چېپىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ پىروخورنىڭ ئالدىغا يېقىنلىشىپ كەلگەندە تىزگىنىنى تارتتى. ئاستىدىكى ئاتقا قىممەت باھاسىگە توقۇلغان، كۈل رەڭ بېغى بىلەن يۈگىنىدىكى كۈمۈش بىزەكلىرى ۋال - ۋال ياغىراپ تۇراتتى، ھەتتا ئىگەرنىڭ ئىككى قانتىمۇ قىلچە سۈركەلمىگەن، تۆش تاسمىلىرى بىلەن تەڭلىگى يالتىراق چەمدىن قىلىنغان. ئايال ئىگەر ئۈستىدە ما - ھىرلىق بىلەن چەبدەس ئولتۇراتتى، تەرتىپلىك تارتىلغان تىزگىنىنى كۈچلۈك قارامتۇل فولى بىلەن مەھكەم تۇتۇپ تۇراتتى، ئەمما ئىگىز ھەربى ئات ئۆز ئۈستىدىكى ئايال ھوجايىنىنى پىسەنت قىلمىغاندەك كۆرۈنەتتى: ئۇ قىزىرىپ كەتكەن كۆز ساقمىسىنى مۇل دۈرلىتىپ، بوينىنى ئېگەتتى - دە، ساپ - سېرىق چىشلىرىنى ھىجايىتىپ، ئايالنىڭ يوپىكىسى ئاستىدىن چىقىپ تۇرغان يۇپ - يۇمۇلاق تىزىمىدىن كاپ قىلىپ چىشلىمەكچى بولاتتى.

ئايال يېڭىلا سىنكى بىلەن يۈيۈلغان ھاۋا رەڭ رومىلىنى كۆزىگىچە ئورىۋالغان. ئۇ رومالنىڭ بىر چېتىنى لەۋلىرىدىن سەل قايرىپ سورىدى:

— تاغا، سەن يارىدارلارنى ئېلىپ كېتىۋاتقان ھارۋىلاردىن

ئۇزۇپ ئۆتۈڭمۇ؟

— نۇرغۇن ھارۋىلاردىن ئۇزۇپ ئۆتتۈم، قانداق؟

— مۇنۇ يالاكەتنى قاراڭ، — دىدى ئايال ئاۋازىنى سۈ-

زۇپ، — مەن ئېرىمنى ناپالىمايۋاتىمەن. ئۇ كىشى ئۆست - ھوپىرىدىن

دالا شىپاخانىسى بىلەن يولغا چىققان ئىكەن. پۇتى يارىلانغان ئىدى. ھازىر يارىسى يىرىڭلاپ كەتكەن ئوخشايدۇ. ئېتىمنى ئېلىپ كەلسۇن، دەپ يېزىلغانلاردىن ماڭا گەپ ئېيتىپ بەرگەن ئىكەن. مانا مۇشۇ ئات ئىدى، — ئايال تەر تامچىلىرى ياقىراپ تۇرغان ئات بويىنىنى قامچىسى بىلەن قېقىپ قويدى. — مەن ئاتنى ئىگەر. لەپ ئۇست — خوپىرغا كەلسەم، دالا شىپاخانىسى يوق، كېتىپ قاپتۇ. مانا ھەرقانچە ئاۋازچىلىك تارتىپ، ئۇنى ئىزلىگەن بولساممۇ، نەق ئۈستىدىن چۈشەلمەيۋاتىمەن.

پىروخور كازاك ئايالىنىڭ يۇپ — يۇمۇلاق چىرايلىق بۇزىگە زوقلىنىپ قاراپ، ئۇنىڭ يېقىملىق، مەيىن ئىنچىكە ئاۋازىغا ھو-زۇرلىنىپ قۇلاق سېلىپ، تامىغىنى قىرىپ قويدى:

— ھەي، كېلىنچەك! ئېرىڭنى ئىزلەپ نىمە قىلىسەن! شىپاخانا بىلەن كېلىۋەرمەمدۇ، سەندەك ساھىبجامال گۈزەللى، يەنە تېخى مۇنداق ياخشى ئات ئۈستەك بىلەن ھەر قانداق ئادەم تەمىگە ئالىدۇ! مەنمۇ جۈرئەت قىلىپ كۆرمىەن.

ئايال خالا — خالىماس كۈلۈمسىرەپ قويدى — دە، تولۇش قان قامىتىنى ئېگىپ، ئېچىلىپ قالغان تىزلىرىنى يوپىكىسىنىڭ ئىتىكى بىلەن ياپتى.

— سەن قېقىلىدىماي ئېيتقىنا، شىپاخانىنىڭ يېنىدىن ئو-زۇپ ئۆتۈڭمۇ — يوق؟

— ئەنە ئاۋۇ قاتاردىكى ھارۋىلارنىڭ ئىچىدە ئاغرىق ۋە ياردىدارلار بار، — پىروخور خۇرسىنىپ جاۋاپ بەردى.

ئايال قامچىسىنى بىر شىلتىپ قويغان ئىدى، ئاستىدىكى ئات ئارقا پۇتلىرى بىلەن شارىلا بۇرالىدى — دە، چاترىغىدىكى ئاق كۆپۈكنى پاقىرتىپ، سوكۇلداپ ماڭدى، ئارقىدىنلا بىرلا ساپ

قېچىپ سەكرەپ قېچىشقا باشلىدى.

ھارۋىلار كارۋىنى ئاستا سىلجىپ باراتتى. ئۆكۈزلەر قۇيرۇقلىرىنى ھورۇنلۇق بىلەن شىپاڭلىتىپ، كۆكۈيۈن - پاشىلارنى قورۇپتەتتى. كۈن شۇنداق ئىسسىق، ھاۋا گۈلدۈرماما ئالدىدىكىدەك شۇنداق دىمىق ۋە تىنچىق ئىدىكى، يول ياقىسىدىكى پاكار ئۆسكەن ئاپتاپپەرەسلەرنىڭ ياش ياپراقلىرى شۇمشىيىپ، سولشىپ قالغان ئىدى.

پىروخور يەنە كارۋان ئەترەت بىلەن قاتارلىشىپ ماڭدى. ياش كازاكلارنىڭ كۆپلۈكى ئۇنى ھەيران قالدۇردى. بۇلار ياكى ئۆز بۆلۈنمىلىرىدىن ئايرىلىپ قالغان، ياكى بولمىسا توغرىدىن توغرا قېچىپ، ئۆز ئائىلىلىرىگە قوشۇلۇۋالغانلار ئىدى، ھازىر ئۆز جەمەتلىرى بىلەن كىچىك ئېغىزغا بىللە كېلىۋاتاتتى. بەزىلەر جەڭ ئاتلىرىنى ھارۋىلارنىڭ ئارقىسىغا باغلاپ قويۇپ، ئۆزلىرى ھارۋىنىڭ ئۈستىدە يېتىپ، خوتۇنلىرى بىلەن پاراڭلىشاتتى، بالىلىرىنى ئوينىتاتتى؛ بەزىلىرى بولسا ئاۋالقىدەكلا مىللىتى ۋە قىلچىلىرى بويىغا ئېسىقلىق ھالدا ئاتلىق مېڭىشقان ئىدى. «ئۆز قىسىملىرىنى تاشلاپ، قېچىپ كېتىۋاتقانلارغۇ» - دەپ ئويلىدى پىروخور كازاكلارغا قاراپ قويۇپ. ئات ۋە ئۆكۈزلىرىنىڭ تەر پۇرىغى، ئاپتاپتا قىزىغان بىرىپكا ياغاچلىرىنىڭ، ئۆي جاھازىلىرىنىڭ، ھارۋا مېيىنىڭ پۇرىغى دىماققا ئۇرۇلاتتى، ئۆكۈزلەر بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، ئېغىر ھاسىراپ، لاغايلاپ كېلىۋاتاتتى، ساڭگىلاپ قالغان تىللىرىدىن ئاققان شۆلگەيلىرى يول ياقىسىدىكى چاڭ - توزاڭغا بۆلىنىپ، يېپتەك سوزۇلۇپ قالغان، كارۋان سائىتىگە تۆت - بەش سائەتلا يول ئاستاتتى، ئات قوشۇلغان ھارۋىلار ئۆكۈزلىرىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ

كەتمەيتتى، ئەمما جەنۇبتىكى يىراق بىر يەردە زەمبىرەك ئاڭلىنىپ،
لىرى يۇمشاققىنا يېيىلىپ، قۇلاققا ئاڭلىنار - ئاڭلانماستىنلا ھەم
مەيلەن ھولۇقۇپ، قىمىرلىشىپ كەتتى: جۈپ ئات ۋە يەككە ئات
قوشۇلغان ھارۋىلار تەرتىپىنى بۇزۇپ، كارۋاننىڭ ئۇزۇندىن ئۇزاق
قا سوزۇلغان قاتارىدىن بىر چەتكە چىقىپ بېرىشتى، ئاتلار سىر-
كۇلداپ مېڭىشتى، قامچىلار باش ئۈستىدە ئويناشقا باشلىدى.
«تىرت، چۆ!»، «ھو - ھو - ھوي، شەيتاندىن تەۋرەلگەنلەر!»
«قەدىمىڭنى قوزغات!» دېگەن ھەر خىل ئاۋازلار ئاڭلىناتتى. ئۆگزى-
لەرنىڭ دۈمبىلىرىدە تال چىرىقلار بىلەن ئۇزۇن قامچىلار تاسداش-
قا باشلىدى، چاقلار گۈلدۈر - گۈلدۈر تېز ئايلانغىلى تۇردى. ۋە
ھىمە ئىچىدە ھەممە - ھەممە ھەركىتىنى تېزلەشتۈردى. يىرلدىن
كۆتىرىلگەن ئىسسىق چاڭ - توزاڭ ھاۋادا ئېغىر، كۈل رەڭ پاخە-
ماق بۇلۇتتەك تۇس ئېلىپ، كەينىگە ئۈزەتتى - دە، پۇقىراپ،
زىرائەت بىلەن تۈزلۈك ئوت - چۆپلەرنىڭ پايسىغا قوناتتى.

پىروخورنىڭ دىققىتى كىچىك ئېتى مېڭىپ كېتىۋېتىپ،
ئوت - چۆپلەرگە بويىنىنى سوزاتتى، بىر دەم قاشقا بىدىنىڭ شې-
خىنى ئۇزۇۋالاتتى، بىر دەم ياۋا زاراڭزىنىڭ سېرىق تاجىنى، بىر
دەم كەكرە ئوتنى غولى بىلەن قوشۇپ يۇلۇۋالاتتى: تىرىك قىل-
خان نەرسىگە قۇلىغىنى دىڭ تۇتۇپ، چىشىنىڭ مىلق گۆشىنى
غاجىۋەتكەن ئېغىزدۇرۇغىنى تىلى بىلەن چىقىرىۋېتىشكە تىرىشىپ،
يۇلغان نەرسىلىرىنى يالماپ يەيتتى. ئەمما زەمبىرەك ئوقى ئاڭ-
لانغاندىن كېيىن پىروخور پاشىنىسى بىلەن تۇرتۇپ قويغان ئىدى،
ئېتى گويا ھازىر ئوتلايدىغان چاغ ئەمەسلىگىنى چۈشەنگەندەك،
جان - دىلى بىلەن چېپىشقا ھەركەتلەندى.

ئېتىلىۋاتقان توپ ئوقلىرى بارغانسېرى ياڭراشقا باشلىدى.

ئارقا - ئارقىدىن ئېتىلغان ئوقلارنىڭ گۇمبۇرلىگەن ئاۋازلىرى
بىللە قوشۇلۇپ، ئادەمنىڭ يۈرىكىنى جىلدەتتۈپ، ئىنچىلىق ھاۋادا
گۈلدۈرمامىدەك تاراقلاپ ئەكس سادا ھاسىل قىلاتتى.

- يا ئىگەم ئەيسا مەسھ! - ھارۋىنىڭ ئۈستىدە ياش بىر
ئايال سۈت يۇقىدىن پاقىراپ تۇرغان ئەمچىگىنىڭ دالچىن رەڭ
ئېمىزگىسىنى بالىسىنىڭ ئاغزىدىن تارتىپ چىقىرىپ، چىڭقىلىپ
تۇرغان ساغۇچ ئەمچىگىنى كۆيىنىگىنىڭ ئىچىگە تىقتى - دە، چو-
قۇنۇشقا باشلىدى.

- بىزنىڭكىلەر ئېتىۋاتامدۇ ياكى باشقىلارمۇ؟ ھەي،
جەڭچى! - ئۆكۈزلەرنىڭ يېنىدا كېلىۋاتقان بىر چال پىروخور-
دىن ۋاقىراپ سۈرىدى.

- قىزىلار، بوۋا! بىزنىڭ ئادەملەردە سىنارەت يوق.
- ھەي كۆڭنىڭ مەلىكىسى، بىزنىڭكىلەرنى ئۆز پانايدىڭدا
ساقلىغايىسەن!

چال قولىدىكى باشۋاغنى غويۇۋېتىپ، كۈنراپ كەتكەن
كازاك فۇراڭكىسىنى بېشىدىن ئالدى. مېڭىپ كېتىۋېتىپ، چوقۇنۇپ،
شەرق تەرەپكە قايرىلىپ قارىدى.

جەنۇبتا، كەنجى قوناقنىڭ مايىسلىرى نەيزىدەك كۆكرىپ
چىققان قىرنىڭ ئارقىسىدىن شالانق قارا بۇلۇت كۆرۈنىدى. ئۇ
ئوپۇقنىڭ يېرىمىنى قاپلاپ، ئاسمانغا غۇۋا پەردە ياپتى.

- ۋاي - ۋۇي، چوڭ يانغىن، ئەنە قاراڭلار! - دەپ
ھارۋا ئۈستىدىن بىرسى ۋاقىرىۋەتتى.

- نېمە ئىش بولغاندۇ؟

- كۆيۈۋاتقان ئوت قەيەردىدۇ؟ - چاقلارنىڭ گۈلدۈر -
تاراقلىرى ئىچىدىن ئادەملەرنىڭ ئاۋازى بىر يولى ياڭراشقا باشلىدى.

— چىر بويىدا.
— قىزىلار چىر بويىدىكى يىزىلارنى كۆيدۈرۈۋاتىدۇ!
— قەھەتچىلىك بولىدۇ، خۇدا كۆرسەتمىسۇن ...
— قارىغىنا، نىبە دىگەن قارا بۇلۇت قاپلىغان!
— كۆيۈۋاتقان ئالغۇز بىر يېزا ئەمەس!
— كارگىنىسكا ئانىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە چىر بويىدا ئالقۇن
كۆتىرىلىۋاتىدۇ، ئۇ يەردە ھازىر جەڭ بولۇۋاتسا كېرەك ...
— ئەلگىم، قارا دەريا بويىدىمۇ شۇنداق تۇ؟ ھەيدە، ئىۋان!
— يا ئاللا، لاۋۇلداپ يېنىۋاتىدۇ! ...
قارا تۈتەك بارغانسېرى كېڭىيىپ، كەڭ يوشلۇقنى قاپلاشقا
باشلىدى. زەمبىرەكنىڭ گۈمبۈزلىشى بارغانسېرى كۈچەيگىلى تۇردى.
يېرىم سائەت ئۆتكەچ، جەنۇپ شامىلى 35 چاقىرىم يىراقلىقتىكى
چىر دەرياسى بويىغا جايلاشقان يىزىلاردا ئەۋج ئېلىۋاتقان ۋەھى-
جىلىك باغىنىنىڭ ئاچچىق ئىس - تۈتەكلىرى ھىدىنى گىتىيان يۈ-
لىغا ئۇچۇرۇپ ئىپكەلدى.

چوڭ گىرۈمۈك يېزىسى بويلاپ كەتكەن يول بىر جايدا سۈر
تاش تامدىن ئىبارەت ئىمھاتىنىڭ يېنى بىلەن ئۆتەتتى. ئۇندىن
كېيىن بىردىنلا دونغا بۇرۇلۇپ، سۇسىز تېپىز جىلغا ئىچىگە چۈ-
شەتتى. بۇ يەردە خادا ياغاچلاردىن ياسالغان كۆۋرۈك بار ئىدى.
قۇرغاقچىلىق مەزگىلىدە جىلغىنىڭ تېگىدە قۇم ۋە ھەرخىل

شىغىل تاشلار، ساغۇچ پاقىراي تۇراتتى، ئەمما ياز كەلكۈنىدىن كېيىن ئىگىز دۆڭدىن جىلغا ئىچىگە يامغۇر سۈيىنىڭ لاي كۈچلۈك ئېقىملىرى شىددەت بىلەن گۈلدۈرلەپ چۈشەتتى - دە، قوشۇلۇپ ئا - قاتتى، ئىگىز تامدەك دولقۇن ئۇرۇپ ئاققان سۇ ئۆز يولىدىكى تاشلارنى يۇيۇپ، ئوڭتەي - توڭتەي قىلىپ، گۈكىرەپ دونغا قۇيۇلاتتى. مۇنداق كۈنلەردە كۆۋرۈكنى سۇ بېسىپ كېتەتتى، ئەمما بۇ ھال ئۇزاققا سوزۇلمايتتى؛ بىر - ئىككى سائەت ئۆتكەندىن كېيىن بايىلا باغچىلارنى ۋەيران قىلىپ، قاشالارنى ياغاچ - يىلەن قومۇرۇپ تاشلىغان شىددەتلىك تاغ سۈيى بىردىنلا پەس - ھېپ قالاتتى، شۇندىن كېيىن يالىڭاچلىنىپ قالغان ساي تېگىدە پاكىز يۇيۇلغان ئۇششاق تاشلار نەم تارتقان گەج ھەم زەي پۇراقلىرىنى تارقىتىپ، پاقىراشقا باشلايتتى. سايىنىڭ ئىككى چېتىدە چۆكمە لاي جىگەر رەڭ تۈستە تاۋلىنىپ تۇراتتى.

يارىنىڭ ئىككى كانارىدا تېرەكلەر بىلەن تال سۆگەتلەر بار. داقسان بولۇپ ئۆسكەن. بۇلارنىڭ سايلىرى يازنىڭ ئەڭ ئىسسىق كۈنلىرىدىمۇ سالقىنلىق بېغىشلايتتى.

ۋېشىنىسكا يانىڭ چەت يۇرتلۇقلار ئەتىرىدىنىڭ قاراۋۇلخانىسى ئاشۇ سالىقىغا قىزىقىپ، كۆۋرۈكنىڭ قېشىغا ئورۇنلاشقان ئىدى. قاراۋۇلخانىدا 11 ئادەم بار ئىدى. يېزىدا قاچقۇنلارنىڭ ھارۋا - ئۇلاقلىرى پەيدا بولۇشتىن بۇرۇن، بۇ كىچىك ئەتىرىدىنىڭ ئادەملىرى كۆۋرۈكنىڭ ئاستىدا يېتىپ قارتا ئوينىشاتتى، تاماكا چېكىشەتتى، بەزىلىرى كىيىم - كېچەكلىرىنى سېلىپ تاشلاپ، كۆينەكلىرىدىن ۋە چاپان ئەستەرلىرىدىن سالىراتلاردا بولىدىغان ئاچكۆز يىتلارنى تازىلىشاتتى، بۇلارنىڭ ئىككىسى ۋىزۋوت كوماندىرىدىن رۇخسەت سوراپ، دونغا سۇغا چۈشكىلى

كەتكەن ئىدى.

ئەمما دەم ئېلىش ۋاقتى قىسقا ئىدى. كۆپ ئۆتمەي
كۆۋرۈكنىڭ قېشىغا كارۋان ھارۋىلار كەلگىلى تۇردى. ئۇلار
بىر تۇتاش ئېقىن بولۇپ كەلگەنلىكتىن، سايە - سالقىن قوينىدا
ئۈگدەپ تۇرغان تاركوچا بىردىنلا تىقنىچىلىق، شاۋقۇن - سۈرەنلىك
بولۇپ قالدى، گويا ھارۋىلار بىلەن بىللە دون بويىدىكى ئىگىز -
لىكتىن يېزىغا دالىنىڭ ئىسسىق ھاۋاسى كېلىپ قالغاندەك
ھەممە يەرنى دىمىق قاپلىدى.

قاراۋۇلخانا باشلىقى، قوشۇمچە ۋىزۇت كوماندىرى - ئۇزۇن
تۇرا، قوڭۇر ساقىلى قىسقا قىرىقىلغان، يوغان قۇلاقلىرى كىچىك
بالىنىڭ قۇلىغىدەك دىڭگايغان، ياداڭغۇ ئۇنىتېر ئوفىتېر
ئۇپراپ كەتكەن تاپانچا قېپىغا قولىنى قويۇپ، كۆۋرۈكنىڭ
بېشىدا تۇراتتى. ئۇ 20 دەك ھارۋىنى گەپ - سۆزسىزلا ئۆتكۈزۈ -
ۋەتتى، ئەمما بىر ھارۋىنىڭ ئۈستىدە 25 ياشار بىر ياش كازاكنى
كۆرۈپ قېلىپ، قىسقىلا بۇيرۇق قىلدى:

— توختا!

كازاك ھارۋىنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ، قاپىغىنى تۇردى.

— قايسى قىسمىدىن سەن؟ — دەپ جىددى ئاھاڭدا

سورىدى ۋىزۇت كوماندىرى ھارۋىغا يېقىن كېلىپ.

— سوراڭ نىمە قىلىسىز؟

— قايسى قىسمىدىن دەپ سوراۋاتىمەن. قېنى بول؟

— رۇبېئىنسكايا بۆلۈنمىسىدىن. خوش، سىز كىم

بولسىز؟

— پەسكە چۈش!

— سىز كىم؟

— چۈش دەۋاتىمەن، ساڭا!

ۋىزۋوت كوماندىرىنىڭ يۇمۇلاق قۇلاقلىرى لاپىدە ئوت ئالدى. ئۇ تاپانچا قېپىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، ناگانى چىقاردى. دە، ئۇنى سول قولغا ئالدى.

كازاك تىزگىنىنى ئايالىغا بېرىپ، ھارۋىدىن سەكرەپ چۈشتى.

— نىمىشقا قىسىملارنىڭ قاتارىدا ئەمەسمەن؟ نەگە بارسەن؟ — دەپ سوراققا ئالدى ۋىزۋوت كوماندىرى.

— كېسەل بولۇپ قالدىم، ھازىر سازىغا كېتىۋاتىمەن... ئۆي ئىچى بىلەن بىللە ماڭغان ئىدىم.

— كېسەللىك توغرىلىق ھۆججەتنىڭ بارمۇ؟

— نەدە ھۆججەت بولسۇن؟ بۆلۈنمىدە فېلىدشېر بوق...

— ھە، يوقمۇ؟... حوش، كارپېنكو، ھۇنۇنى مەكتەپكە

ئاپار!

— ئۆزىڭىز زادى كىم بولىسىز؟

— كىملىكىمىزنى شۇ يەرگە بارغاندا ساڭا كۆرسىتىمىز!

— مەن ئۆز قىسمىغا بىرىشەم كىرەك! مېنى تىخىتىشقا

ھېچقۇشكىز يىراق! — بىز سەبەبى ئۆزىمىز ئاپىرىمىز. قوراللىق

يېنىڭىدىمۇ؟

— بىرلا مىللىتى.

— قولۇڭغا ئال، چاققان تاپشۇر، بولمىسا، ئورنىڭىدىن

ئىرغىتىپ تاشلايمەن! ياپ ساش نۇرۇقلۇق، تىنتىڭ ئالىسى،

خوتۇنۇڭنىڭ قويىغا كىرۋېلىپ، تىقىلىپ ياتتىڭمۇ؟ بىز سېنى

قورداشقا تېگىشلىك ئادەملەرمۇ؟ — شۇندىن كېيىن نەپرەت

بىلەن قوشۇپ قويدى، — شۇمۇ كازاك بولۇپ قاپتۇنۇپتۇ!

كازاك تېرە ياپقۇچىنىڭ ئاستىدىن مىلىتىنى چىقاردى.
 ئايالىنىڭ قولىنى تۇتتى، ئەمما كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدا سۆيۈش-
 مىدى. پەقەت ئايالىنىڭ ساتماق قولىنى بىر مىنۇتتەك تۇتۇپ
 تۇرۇپ، بىر نىمىلەرنى پىچىرلىدى. دە، بىر ئەترەت جەڭچىسى
 نىڭ ئارقىسىدىن يېزا مەكتىۋىگە قاراپ بۇرۇپ كەتتى،
 تار كۆچىدا ئويلىشىپ قالغان ھارۋىلار گۈلدۈرلىشىپ،
 كۆۋرۈككە شىددەت بىلەن يۈپۈرۈلدى.

فاراۋۇلخانا بىر سائەت ئىچىدە قاچقۇن ئەسكەرلەردىن
 50 ئادەمنى تۇتۇپ قالدى، ئۇلارنىڭ سەزىلىرى توساش
 جەريانىدا قارشىلىق كۆرسەتتى. بولۇپمۇ، ياشانغان. ئۇزۇن بۇرۇت-
 لۇق، تۇرقىدىن قارىغاندا يېلانىسكايا كەنتىنىڭ نىژنى - كرېۋى-
 سىك يېرىسىدىن بولغان جەسۇر كازاك قاتتىق قارشىلىق كۆرسەت-
 تى. قاراۋۇل باشلىغىنىڭ ھارۋىدىن چۈش. دېگەن بۇيرۇقىغا ئۇ
 ئېتىنى قامچىلاش بىلەن جاۋاپ بەردى. ئەترەتنىڭ ئىككى
 جەڭچىسى ئاتلارنىڭ خىلاۋىدىن تۇتۇۋېلىپ، كۆۋرۈكنىڭ نېرىقى
 تەرىپىگە ئۆتكەندىن كېيىن ئاران توختىتىۋالدى. شۇ چاغدا كازاك
 ئويلاپ تۇرماستىنلا، ئىتىگىنىڭ ئاستىدىن ئامبىرىكىنىڭ ۋىچىپ-
 تىر ماركىلىق ماۋزۇر مىلىتىنى ئېلىپ، دەرھال مىرۇسكىگە
 تاقىدى.

— يولنى ئېچىۋەت!... ئۆلتۈرۈۋېتىنەن. مەلۇن!
 — چۈش. يەسكە چۈش! بىزگە سۆيىمىغانلارنى
 ئېتىپ تاشلاڭلار، دېگەن بۇيرۇق بار. سەندىن بۇرۇن بىزنى
 نىشانغا ئالمىز!

— مۇ-ۋىسكىلە-ھە!... تۇنۇگۇن قىزىل ئەسكەر ئىدىڭ-
 لار. بۈگۈن كازاكلارغا ئەقىل كۆرسەتمەيچىمۇ سىلەر؟... سېسىق

چۈپۈرلەر!... نېرى كەت، ئېتىپ تاشلايمەن!

پاقالچىغا يېپ - يېڭى قىشلىق ئوبموتكا ئورنغان ئەترەت خەڭ.
چىلىرىدىن سىرسى ھارۋىنىڭ ئالدى چاقى ئۈستىگە چىقىپ، قىسقىلا
ئېلىشقاندەن كېيىن، كازاكنىڭ قولىدىن ماۋزۇر مىلتىقى تارتىپ
ۋالدى، كازاك مۈشۈكتەك ئېگىلىپ، قولىنى چاپىنىنىڭ ئاستىغا
سىپىلاتتى - دە، غىلاپتىن فىلىچىنى سۇغۇرۇۋالدى، ئاندىن ئۇ
تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، سىرلانغان بۆشۈكنىڭ ئۈستىدىن بويۇنداپ
قىلىچ تەڭلىگەن ئىدى، فىلىچىنىڭ ئۇچى دەل ۋاقتىدا پەسكە سەك
رەپ چۈشۈۋالغان جەڭچىنىڭ يېشىغا تېگىشكە تاس - تاماس
قالدى.

— تىموشا، قويساڭچۇ، تىمونيوشكا! ۋاي - ۋاي، تىموشا!...
مۇنداق قىلىشنىڭ كېرىگى يوق... ئۇلار بىلەن تەڭ بولما! ئۆل
تۈرۈۋېتىدۇ سېنى!... — جاڭجاللاشقان كازاكنىڭ ۋىجىكىگە
بەتچىراي ئايالى تىت - تىت بولۇپ يىغلايتتى.

ئەمما كازاك ھارۋىنىڭ ئۈستىدە ئۆرە تۇرۇۋېلىپ، كۆكۈش
ۋالىلداپ تۇرغان فىلىچىنى ئۇزاققىچە باش ئۈستىدىن ئايلاندۇرۇپ،
جەڭچىلەرنى ھارۋا يېنىغا يېقىن يولاتمىدى. خىرىلداپ
ئاغزىنى بۇزاتتى، فۇتىرىغان ئادەمدەك تۆت تەرەپكە ئالاقىزادە
بولۇپ قارايتتى. «نې-رى - كەت - ت - ت...» چىپىپ تاشلاپ
مەن! ئۇنىڭ قارىيىپ كەتكەن يۈزىگە نىترەك ئولۇشىپ، ئۇزۇن
ساغۇچ بۇرۇتى ئاستىدا شۆلگىيى بۇزۇلداپ قالدى، كۆزىنىڭ
كۆكۈش ئېقىغا بارغانسېرى قان تولدى.

ئۇنى مىڭ تەسلىكتە قورالسىزلاندۇرۇشتى، يېقىتىپ، قول -
ئايىغىنى باغلاشتى، باتۇر كازاكنىڭ جەڭگىۋارلىغىنىڭ كارامىتى
ئاسانلا ئاشكارا بولدى: بىرىچكىنىڭ ئىچىنى ئاختۇرۇشقان ئىدى،

قوسىغى چىلەكتەك يوغان بىر كوزىدا لىقىمۇ لىق ئەك كۈچلۈك
ئەلا سورت ساموگون چىقتى...

تار كوپا تىقىلىش بولۇپ قالدى، ھارۋىلار شۇنداق كەپلىشىپ
قالدىكى، ئۆكۈزلەر بىلەن ئاتلارنى ھارۋىدىن چىقىرىپ، ھارۋىلارنى
قولدا كۆتىرىپ كۆۋرۈككە ئاپىرىش تەلەپ قىلىناتتى، ھارۋىنىڭ
ئوق ياغىچى بىلەن شوتىسى قاراسلاپ سۇناتتى، ئاتلار قەھرى بىلەن
چىقىرىشاتتى، پاشا - كۆكۈيۈنلەر يېپىشىۋالغان ئۆكۈزلەر،
ئىگىلىرىنىڭ ۋاقىرىشىغا قۇلاق سالماي، تايماقتىن ئېسىنى يوقىتىپ،
قاشاننىڭ ئۈستىگە ئىرىمىشىپ چىقىۋالاتتى، تىللاش، ۋاقىرىش،
راش، جونۇنلارنىڭ بىغا - زارىسى كۆۋرۈكنىڭ قېشىدا ئۇزۇنغىچە
بېسىلمىدى، ئارقىدىكى سىر - سىرىگە تاقاشماي ئۆتۈپ كېتىش
مۈمكىن بولىدىغان يەرلەردىكى ھارۋىلار ئارقىغا قايتىشتى،
بۇلار بازىكى ئارقىلىق دونغا چۈشۈش ئۈچۈن قايتىدىن چوڭ يولغا
چىقىشتى.

قولغا ئېلىنغان قاچقۇنلارنى مۇھاپىزەتچىلەرنىڭ نازارىتى
ئاستىدا يازىمغا ئاپىرىشتى. ئەمما بۇلارنىڭ ھەممىسى قوراللىق
بواھانلىقتىن، مۇھاپىزەتچىلەر ئۇلارنى تۇتۇپ تۇرالمىدى. كۆۋرۈك
نىڭ بېرىقى تەرىپىگە ئۆتۈش بىلەنلا مۇھاپىزەتچىلەر بىلەن
قاچقۇنلار ئوتتۇرىسىدا ئېلىشىش يۈز بەردى، بىر ئازدىن كېيىن
ئەترەت جەڭچىلىرى ئارقىسىغا قايتىپ كېتىشتى. قاچقۇنلار
ئۆزلۈگىدىن تەشكىللەنىپ، تەرتىپلىك ھالدا ۋېشېنسكاياغا
يۈرۈپ كەتتى.

گىروموكتا پروخور زىكوفنىمۇ توختىتىپ قويۇشتى. ئۇ گىرې
گورىي مېلىخوف يېزىپ بەرگەن دەم ئېلىش ھەسرەتنى كۆرسەتكەن
ئىدى، قاراۋۇللار ئۇنى گەپ - سۆزسىزلا ئۆتكۈزۈۋەتتى.

ئۇ بازىكىغا كەچ كىرىش ئالدىدىلا كەلدى. چىر بويىدىكى يېزىلاردىن چۈۋۈلمىشىپ چىققان مىڭلىغان ھارۋىلار پۈتۈن چوڭ كوچا ۋە تار كوچىلارنى قاپلاپ كەتكەن ئىدى. دونىڭ قېشىدا تەسۋىرلەپ بولمايدىغان بىر ۋەقە بولۇۋاتاتتى. قاچقۇنلار پۈتۈن قىرغاققا ئىككى چاقىرىم كېلىدىغان مۇساپىنى ئۆز ھارۋىلىرى بىلەن بەنت قىلىپ قويغانلىقتىن، 50 مىڭ خەلق دەريادىن ئۆتۈش ئۆۋىتىنى كۈتۈپ، نورمان ئارىسىغا يېتىراپ كەتكەن ئىدى.

ۋېشېنسكاينىڭ قارشى تەرىپىدە سال بىلەن توپ - زەم بىرەكلەرنى، شىتاپلارنى ۋە ھەربى مال - مۈلۈكلەرنى ئۆتكۈزۈۋا - تاتتى، پىيادە قىسىملارنى كىچىك قىيىقلار بىلەن ئۆتكۈزۈشەتتى. ئونلاپ قىيىقلار ئۈچ - تۆتتىن ئادەم سېلىپ، دوندا ئۇياق - بۇياققا قاتناپ تۇراتتى. پىرىستاننىڭ قېشىدا سۆلېۋىدە تىقىنچى - لىقتىن قىيامەت باش كۆتەرگەن. ئارقىدا كېلىشكە قالدۇرۇلغان ئاتلىق ئەسكەرلەر تېخى يېتىپ كەلمىگەن ئىدى، چىر دەريا - سى تەرەپتىن ئاۋالقىدەكلا زەمبىرەكلەرنىڭ گۈمبۈرلىگەن ئاۋازى ئاڭلىناتتى، ئىس - تۈتەكلەرنىڭ قانسىق، ئاچچىق ھىدى تېخى مۇ قاتتىقراق. ئېنىقراق سېزىلەتتى.

سۇدىن ئۆتۈش ئاڭ ئاتقۇچە داۋام قىلدى. كېچە سائەت 12 بولغاندا دەسلەپكى ئاتلىق ئەسكەرلەر بۆلۈنمىلىرىمۇ يېتىپ كېلىشتى. ئۇلار سەھەردىن تارتىپلا دەريادىن ئۆتۈشنى باشلىشى كېرەك ئىدى.

پىروخور زىكوف 1 - دىۋىزىيە ئاتلىق قىسىملىرىنىڭ تېخى كەلمىگەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، ئۆز بۆلۈنمىسىنى بازىكىدا كۈتۈپ تۇرۇش قارارىغا كەلدى. ئۇ ئېتىنى بازىكى شىپاخانىسىنىڭ توساق تېمىغىچە تاقىلىپ، تىقىلىشىپ تۇرغان بىر تۇتاش ھارۋى

لارنىڭ ئارقىسىدىن يېتىلەپ مىڭ تەسلىكتە ئۆتكۈزدى. ئاندىن ئېتىنىڭ ئىگەر - جابدۇقلىرىنى ئالماستىلا، ئۇنى بىرسىنىڭ ھارۋىسىنىڭ كەينىگە باغلاپ قويۇپ، ئاغزىدىن يۈگەننى ئالدى، ئۆزى ھارۋىلارنىڭ ئارىسىدا يۈرۈپ، ئونۇش - بىلىشلەرنى ئىزلەشكە كىرىشتى.

ئۇ توغاننىڭ قېشىدا يىراقتىن ئاكىسىنى ئاستاخوۋانى كۆرۈپ قالدى، ئاكىسىنى كىچىككەنە بىر بوچىنى مەيدىسىگە بېسىپ، ئىسسىق كۆپتىسىنى بەلكىسىگە تاشلاپ، دونغا قاراپ كېلىۋا - تاتتى. ئۇنىڭ يارقىن، كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدىغان ھۆسۈن - چىرايى قىرغاققا توپىلىشىپ تۇرغان پىيادە ئەسكەرلەرنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلاتتى. ئۇلار ئاكىسىنى توغرىلىق ئەدەپسىز بىر نىمىلەرنى دېيىشەتتى، ئۇلارنىڭ تەرگە پىشقان، چاڭ باسقان يۈز - لىرىدە ھىجايغان چىشلىرى ئاپپاق پاقرايتتى، لەززەتلىنىپ قا - قاقلىغىنى ۋە ھى - ھىلەپ كۈلگىنى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كۆپىنچىسىنىڭ ئۈستىدىكى كەمەرنى بېشىۋەتكەن، بېشىدىكى پاپاخى گەجگىسىگە چۈشۈپ قالغان ئىگىز بوي، ئاچ سېرىق چاچ بىر كازاك ئارقىدىن كېلىپ، ئاكىسىنى قۇچاقلۇۋېلىپ، ئۇنىڭ قارقۇمچاق نازۇك بويىغا لېۋىنى نەككەزگەن ئىدى. پىروخور، ئاكىسىنىڭ كازاكنى قاتتىق ئىتتىردۈۋەتكەنلىكىنى، ئاغزىنى سەت ھىجايىتىپ، ئۇنىڭغا ئاستا بىر سىمە دىگەنلىكىنى كۆرۈپ تۇردى. ئەتراپتىكىلەر قاقاقلاپ كۈلۈشۈپ كەتتى. ھەلىقى كازاك بېشىدىن باپاخىنى ئېلىپ، خىرىلداپ: «ئېخ، ھامماچا! يەنە بىر مەرتە بولسىچۇ كاشكى» - دېدى.

ئاكىسىنى فەدىمىنى تېزلىتىپ، پىروخورنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى. ئۇنىڭ پىشقان گىلاستەك لەۋلىرىدە نەپرەتلىك بىر كۈ -

لۈمسىرەش دىرىلدەپ تۇراتتى. پىروخور ئۇنى قىچقارمىدى، خالايق توپىغا كۆز يۈگۈرتۈپ، يېزىداشلىرىنى ئىزلەشكە باشلىدى. ئوق ياغاچ ۋە شوتىلىرى ئاسمانغا تىكلەپ قويۇلغان ھارۋىلارنىڭ ئارىسىدىن ئاستا مېڭىپ كېلىۋېتىپ، مەس ئادەملەرنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭ، كۈلكىلىرىنى ئاڭلاپ قالاتتى. ھارۋىنىڭ ئاستىدا، پالاسنىڭ ئۈستىدە ئۈچ چال ئولتۇراتتى. بىرسىنىڭ چاتىرىغىدا بىر چىلەك ساقمۇگۈن بار ئىدى. شىركەپ بولغان قېرىلارمۇ زەمىرەك گىلىزىسىدىن ياسىۋالغان مىس گىروژكا بىلەن چىلەكتىن نۆۋەت بىلەن ساموگون ئېلىپ ئىچىپ، سۈرلەنگەن بېلىقلارنى يەپ ئولتۇرۇشاتتى. ساموگوننىڭ ئۆتكۈر پۇرىغى ۋە تۇزلانغان بېلىقنىڭ شور تاڭ ھىدى نەپىسى تاقىلداپ كەتكەن پىروخورنى توختاشقا مەجبۇر قىلدى.

— ھەي، ئەسكەر يىگىت! سالامەتلىك ئۈچۈن بىز بىلەن

بىر قەدەر ئىچمەمسەن! — دېدى ئۇنىڭغا قېرىلاردىن بىرسى.

پىروخور تارتىنىپ تۇرماستىنلا ئولتۇرۇپ، چوقۇنۇپ قويدى. دە، كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ، مېھماندوست بوۋاينىڭ قولىدىن بىر كۈرۈشكە خۇش پۇراق ساموگوننى ئالدى.

— ئىچە، دەم غەنىمەت! مۇنۇ بېلىقنى زاكۇسكا قىل. قېرىلاردىن يىرگىنىشنىڭ لازىمى يوق، يىگىتىم. قېرىلار، ئەقىللىق خەلق! سىلەر ياشلار بىزدىن يەنە ئۈگىنىشىڭلار كېرەك، قانداق ھايات كەچۈرۈشنى... يەنى، مەسىلەن، ھاراقىنى قانداق ئىچىشنى... — دەپ خىگىلدىدى بۇرنى پۇچۇق، تۆپە كالىپۇڭى چىشىنىڭ تۈۋىگىچە كىمىرىلگەن ئىككىنچى بىر بوۋاي.

پىروخور بۇرنى يوق بوۋايغا كۆز قىرى بىلەن سەسكىنىپ قاراپ، گۈپپىدە ئىچىۋەتتى، 3 - كۈرۈشكىنى كۆتىرىشتە چىداپ تۇرالمى:

— بۇرنۇڭنى سەيرە - تاماشا سەدىقىسى قىلىۋەتتىڭمۇ؟

ئاتا؟ — دەپ سورىدى.

— يا - قە - ي، ئەزىزم! بۇ سوغاق تەككەنلىكتىن بول-

غان. كىچىك ۋاقتىمدا قاتتىق سوغاق تېگىپ كېسەل بولغان ئى-
دىم. شۇ چاغدا بۇرنۇم ئۇششۇپ، پۇچۇق بولۇپ قالدىم.

— مەن سېنى خاتا ئويلاپتىمەن، بىر يامان ئاغرىقتىن بۇر-

نى ئىچىگە ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن ئەمەسمىدۇ؟ بۇنى ئۆزەمگە يۇق
تۇرۇۋالسام بولاتتى، دەپ يوق نەرسىنى ئويلاپ كېتىپتىمەن، -
پىروخور سەمىملىك بىلەن ئىقرار بولدى.

ئۇ، بوۋاينىڭ ئىشەندۈرۈشى بىلەن كۆڭلى ئەمىن بولغاندىن
كېيىن، كۇرۇشكىغا لەۋلىرىنى تەشئالىق بىلەن يېپىشتۇرۇپ، سەس-
كەنەستىن، بىر يولدا كۇرۇشكىنى بوشاتتى.

— تۇرمۇش بەربات بولۇۋاتىدۇ! قانداق قىلىمىز ئىچمەي؟—

دەپ ۋاقىرايتتى ساموگوننىڭ ئىگىسى، تېنى ساغلام سېمىز بو-

ۋاي، — مانا مەن 200 پۇت بۇغداي ئېپكەلدىم، ئۆيۈمدە 1000

پۇت بۇغداي قېپقالدى. بەش جۈپ ئۆكۈزنى ھەيدەپ كەلدىم،

بۇلارنى مەشەدە تاشلاپ كېتىشكە توغرا كېلىدىغان ئوخشايدۇ،

چۈنكى دۈندىن بۇلارنى ئۆزەڭ بىلەن بىللە ئۆتكۈزەلمەيسەن -

دە! يىققان مال - دۇنيارىمنىڭ ھەممىسى بەربات بولۇۋاتىدۇ!

ناخشا ئېيتقۇم كېلىدۇ! ئوينا، يايرا كەنتداشلىرىم! — چال

قىزىرىپ كەتتى، كۆزلىرى ياشتىن نەملەندى.

— ۋاقىرىما، تىروڧىم ئىۋانىچ. موسكۋا كۆز يېشىغا ئىشەن-

مەيدۇ، ھاياتلا بولىدىكەنمىز، يەنە مال - دۇنيا توپلايمىز! —

ددى بۇرنى پۇچۇق چال دوستىغا تەسەللى بېرىپ.

— ماڭا ۋاقىرىماسلىققا نىمە چارە؟! — ددى كۆز يېشىدىن،

چىرايى ئۆزگىرىپ كەتكەن چال ئاۋازىنى قاتتىقراق چىقىرىپ، —
ئاشلىغىم نەربات بولۇۋاتسا! ئۆكۈزلىرىم ئۆلۈپ تۈگەۋاتسا! ئۆيۈم
گە قىزىللار ئوت قويۇۋاتسا! كۈزدە ئوغلۇمنى ئۆلتۈرۈشتى! ۋاقىرىم
ماي تۇرالامدىمەن؟ كىم ئۈچۈن مال — دۇنيا بىغدىم؟ بىر ياز
ئىچىدە ئۆشەنمەدە ئون كۆينەك تەردىن چىرىپ تۈگەيدىغان ئىدى،
ھازىر يالىڭاچ، يالىڭايلاق قېلىۋاتىمەن ... قېنى، ئىچ!

پىروخور گەپ — سۆز ئەسناسىدا مەشنىڭ قايىقىغىدەك
يوغان يالپاق بېلىقنى يەپ، نەتتە كۈرۈشكە ساموگون ئىچىۋەتتى،
شۇنچىلىك دەرىجىگە بېرىپ يەتتىكى، ناھايىتى تەسلىكتە ئورنى
دىن تۇردى.

— جەڭچى يىگىت! بىزنىڭ ھامىمىز سەن! ئېتىڭغا يەم
بېرىيمۇ؟ قانچىلىك ئالسىەن؟

— بىر قاپ! — دەپلا قويدى ئەتراپتا بولۇۋاتقان ئىشلار.
غا بىپەرۋا قارايدىغان پىروخور.

چال ئۇنىڭغا سەرخىل سۇلۇدىن بىر قاپ تۆكۈپ بېرىپ،
مۇرىسىگە يۇدۇۋېلىشقا ياردەملەشتى.

— قاپنى ئېپىكىلىپ بەر! ئۇنتۇپ قالما، خۇدا ھەققى! —
دەپ تاپىلىدى ئۇ، پىروخورنى قۇچاقلاپ ۋە مەسلىكتە كۆز يېشى
قىلىپ.

— ياق، ئېپىكەلمەيمەن، ئېيتىپ قوياي، ئېپىكەلمەيمەن،
دېمەك، ئېپىكەلمەيمەن ... — پىروخور نەمىشتىدۇ ئۆز گېپىدە
قاتتىق تۇردى.

ئۇ ئىككى تەرەپكە دەلدەڭلەپ، ھارۋىنىڭ قېشىدىن
كەتتى. قاپ ئۇنى مۇكەپچەيتىپ، بىر ئۇ تەرەپكە، بىر سۇ تەرەپكە
قىيىپايتۇراتتى. پىروخور ئۆزىنى تېپىلغاق كۆك مۇز ئۈستىدە

مېڭىپ كېتىۋاتقاندا ھېس قىلاتتى، تاقىلانغان ئات مۇز ئۈستىدە ماڭغاندا، پۇتلىرى ھەرياققا تېپىلىپ، تىترەپ ماڭاتتى. ئىشەنچسىزلىك بىلەن يەنە بىرنەچچە قەدەم باسقاندىن كېيىن توختاپ قالدى. بېشىدا شەپكىسى بارمىدى - يوقىمىدى، ھېچ ئېسىگە ئالالمىدى، بىرىچكىنىڭ ئارقىسىغا باغلاقلق بىر ئاق قاشقا تورۇق ئات سۇلۇنىڭ ھىدىنى سېزىپ، قاپقا بوينىنى سوزۇپ، بىر بۇرجىگىنى چىشلۋالدى. يېرىلغان يەردىن ئاستا شىرىلداپ، دان تىرىكچىلىككە باشلىدى. پروخورنىڭ يۈكى يېنىكلىشىپ، يەنە ئالغا قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

بەلكىم، سۇلۇنىڭ قالغان - قاتقانلىرىنى ئۆز ئېتىنىڭ قېشىغا يەتكۈزۈۋالغانمۇ بولاتتى، ئەمما ئۇ يوغان بىر ئۆكۈزنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، بۇ كالا ھاپىۋانلىق ئادىتى بويىچە ئۇنىڭ بېقىنىغا قاس قىلىپ بىرنى تېپىۋەتتى. ئۆكۈز كۆكۈيۈن، پاشا - چىۋىلەردىن ئازاپ چېكىپ، ئىسسىق ۋە تۇنجۇق ھاۋادىن ئېسىنى يوقاتقان ئىدى، ھېچكىمنى قېشىغا يولاتمايتتى. شۇ كۈنى ئۆكۈزنىڭ قەھرى - غەزەپىگە ئۇچرىغان يالغۇز پروخورلا ئەمەس ئىدى، ئۇ پەشۋانىڭ زەربىسىدىن ئوڭىسىغا ئۇچۇپ كەتتى - دە، بېشى چاقنىڭ تاپىنىغا تېگىپ، دەرھاللا ئۇيقۇغا كەتتى.

يېرىم كېچىدە ئويغاندى. ئۇنىڭ ئۈستىدە، كۆك ئاسماندا قوغۇشۇندەك سۈر بۇلۇتلار پۇقىراپ، شىددەت بىلەن غەرىپكە ئۈزۈپ كېتىۋاتاتتى. بىر لەھزە شولا چېچىپ، بۇلۇت ئارىسىدىن يېڭى چىققان ئاي مارلىمىدى - دە، ئاسماننى يەنە بۇلۇت قاپلىپ ۋالدى، شۇنىڭ بىلەن قاراڭغۇدا ئىزغىرىن، سالقىن شامال كۈچەپ كەندەك بولدى.

پروخور ئۇخلاپ قالغان يەردىكى ھارۋىنىڭ نېرىقى تەرىپىدە

يېقىنلا يەردىن ئاتلىق ئەسكەرلەر ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى. بېھىساپ تۆمۈر تاقىلىق ئاتلارنىڭ تۇيىغى ئاستىدا يەر ئالە - پەريات چېمكەتتى. ئاتلار، پات ئارىدا يامغۇر ياغىدىغانلىغىنى سېزىپ، پىشقىراتتى؛ قىلىچلار ئۈزەڭگىگە تېگىپ جىرىڭلايتتى، تاماكنىڭ چوغللىرى لىپ - لىپ يېنىپ تۇراتتى. ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بۆلۈنمىلەردىن ئاتلارنىڭ تەرى ۋە تاسما جابدۇقلارنىڭ قانسىق ھىدى كېلەتتى.

پىروخور، ئەسكەرلىكتە بولغان بارلىق كازاكلارغا ئوخشاش ئۇرۇش يىللىرى مابەينىدە پەقەت ئاتلىق ئەسكەرلەرگىلا خاس بولغان ئاشۇنداق ئارىلاشما پۇراققا ئۈگىنىپ قالغان ئىدى. كازاكلار پىرۇسىيە ۋە بۈكۈۋىنادىن تارتىپ تاكى دون دالىلىرىغىچە بولغان يوللارنىڭ ھەممىسىدە بۇنداق پۇراقنى ئېلىپ ئۆتكەن ئىدى. شۇڭلاشقا ئاتلىق قىسىملارنىڭ ئاشۇ ئۆزگەرمەس بەتبۇي ئىسى ئۇنىڭغا خۇددى ئۆز ئۆيىنىڭ پۇرىغىغا ئوخشاش تونۇش ئىدى. پىروخور پاناق بۇرنىنى تەشئالىق بىلەن قىمىرلىتىپ قويۇپ، ئېغىرلىشىپ كەتكەن بېشىنى كۆتىرىپ:

— بۇ قايسى قىسىم، بۇرادەرلەر؟ — دەپ سورىدى.

— ئاتلىقلار... — قاراڭغۇلۇقنىڭ ئىچىدىن بىرسى بوم

ئاۋاز بىلەن جاۋاپ بەردى.

— كىمىنىڭ قوماندىسىدىكى قىسىم دەپ سوراۋاتىمەن؟

— پېتىلىيورانىڭ... — يەنە شۇ بوم ئاۋاز جاۋاپ بەردى.

— تازا ئەبلەخ بىر ئىمىكەن! — دېدى - دە، بىر ئازدىن

كېيىن يەنە سورىدى، — قايسى پولك بۇ، يولداشلار؟

— بۈكۈۋىسكى پولكى.

پىروخور ئورنىدىن تۇرماقچى بولۇۋىدى، ئەمما بېشىغا

ئېغىر قان تەپتى. گېلىغا قۇسۇق تېقىلىپ قالدى. ئاندىن مۆككەندە يېتىپ، يەنە ئۇخلاپ كەتتى. تاڭغا يېقىن دون تەرەپتىن نەم ۋە سالقىن شامال سوقۇۋاتاتتى.

— ئۆلمەپتىمۇ؟ — پىروخور ئۇيقۇ ئارىسىدا دەل ئۈستىدىن بىر ئاۋازنى ئاڭلاپ قالدى.

— بەدىنى ئىللىق تۇرۇپتۇ، ئىچىۋالغان ئىكەن! — دەپ جاۋاپ بەردى قۇلىغىنىڭ تۈۋىدىلا بىرسى.

— تارت بۇياققا شەيتاننى! تاپتەك سوزۇلۇپ يېتىپتۇ! قېنى، كىكىرتىگىدىن ئال!

بىرسى ئاتنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ، تېخى ھۇشغا كەلمىگەن پىروخورنى نەيزىنىڭ ياغاچ سېپى بىلەن ئىتتىردى، يەنە بىرسى پۇتىدىن تۇتۇپ، چەتكە سۆرىدى.

— ھارۋىلارنىڭ ئارىسىنى ئاچ! دۆلەتكە بىدەشەپتۇ! بۇ خورەك تارتىدىغان چاغمۇ سەنلەرگە! قىزدىلار ھۇجۇم قىلىپ قۇي-رۇغىنىڭ ئۈستىگەلا بېسىپ كېلىۋاتسا، بۇ نىمىلەر بۇ يەردە ئۆز ئۆيىدىكىدەك ئۇخلاۋاتقانلىغىنى قارىمامدىغان! ھارۋىلارنى بىر چەتكە سۇر، باتارىيە ھازىرلا يېتىپ كېلىدۇ! چاققان بول! .. يولنى توساپ تاشلاپتۇغۇ... مۇنداقمۇ خەلق بولامدۇ! — بىرسى بۇيرۇق ئاھاڭى بىلەن ھۆكىمرىدى.

ھارۋىلارنىڭ ئۈستىدە ۋە ئاستىدا ئۇخلاۋاتقان قاچقۇنلار قىمىرلاشقا باشلىدى. پىروخور چاچراپ ئورنىدىن تۇردى. ئۇنىڭ يېنىدا نە مىلىتىق، نە قىلىچ بولسۇن، ئوڭ پۇتىنىڭ بىر پاي ئۆ-تۈگى يوق ئىدى، ئۇ ئويلا - ئويلا تۈنۈگۈنكى ئىچكۈلۈكۋازلىقتىن كېيىن يوقالغانلىغىنى بىلدى. ئۇ ھەيران بولۇپ، ئەتراپىغا قاراپ، ھارۋىلارنىڭ ئاستىنى ئىزلىمەكچى بولغان ئىدى، ئەمما ئاتلىرىدىن

سەكرەپ چۈشكەن جىلاۋدارلار ۋە پالاقلىشىپ يېتىپ كەلگەن باتا -
رىيىنىڭ توپچىلىرى ھارۋىلارنى ئۈستىدىكى ساندۇق - پاندۇقلىرى
بىلەن قوشۇپ، ئاياۋسىز ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، بىر دەمدەلا زەمبىرەك
ئەرگە يول ئاچتى.

— تار - ت - ت، ئەمدى!

جىلاۋدارلار ئاتنىڭ ئۈستىگە ئىرغىپ مىنىشتى. كەڭ - كەڭ
تىكىلگەن تاسما جابدۇقلار تاردەك تارتىلدى. زەمبىرەكنىڭ قايچۇق
كېيدۈرۈلگەن ئىگىز چاقلرى ئۆي - چوڭقۇرلاردا تاراقشىپ مېڭىپ
كەتتى. ئوق - دورا يەشىگىنىڭ پىلىگى بىرىچكىنىڭ ئوق ياغىچىغا
ئىلىنىپ قېلىپ، ئۇنى سۇندۇرۇۋەتتى.

— فۇرونىتى تاشلاپ كېتىۋاتامسىلەر؟ ھەي، پالۋانلار، جەڭ
چى دىگەن نامغا داغ تەككۈزۈپسىلەر! — دەپ ۋاقىرىدى ئاخشام
پىروخور بىلەن بىللە ھاراق ئىچكەن بۇرنى پۇچۇق قېرى.
زەمبىرەكچىلەر ئۇنچىقماستىن ئۆتۈشۈپ، دەريا كېچىگىگە
قاراپ ئالدىرىشاتتى. پىروخور تاڭ قاراڭغۇسىدا مىلتىقى بىلەن
ئېتىنى ئۇزاققىچە ئىزلىدى. ئاخىرى تاپالمىدى. قېيىقنىڭ قېشى
غا بېرىپ يەنە بىر پاي ئۆتۈگىنىمۇ سېلىپ تاشلاپ، ئۇنى سۇغا
چۆرۈۋەتتى - دە، چەمبەر قىسقاندەك قاتتىق ئاغرىۋاتقان بېشى
نى ئۇزاققىچە سۇدا ھۆل قىلىپ تۇردى.

ئاتلىقلار كۈن چىققاندا دەريادىن ئۆتۈشكە باشلىدى. 1 -
بۆلۈمنىڭ ئاتتىن چۈشۈۋالغان كازاڭلىرى ئىگەر - جابدۇق
لىرى ئېلىنغان 150 ئاتنى سۇ تىزغىچە كېلىدىغان دوننىڭ تېپىز
يېرىگە ھەيدەپ مېڭىشتى، شۇ يەردىن دون دەرياسى شارتىلا
بۇرۇلۇپ، شەرققە قايرىلاتتى. بۆلۈنمە كوماندىرى كۆزلىرىگىچە
تۈگۈچىدەك مەللە رەڭ ساقال باسقان، قۇش بۇرۇن، سىرتقى

كۆرۈنۈشى زالىم، نەئەينى ياۋايى قاۋانغا ئوخشايدىغان بىر ئادەم ئىدى. سول قولى قانغا بويالغان تېگىنى لاتىسى بىلەن بويىتىپ ئېسىپ قويۇلغان بولۇپ، ئوڭ قولى توختاۋسىز قامچىسىنى ئويىنىتىپ تۇراتتى.

— ئاتقا سۇ ئىچكۈزمە! ھەيدە! ھەيدە! ئۇلارنى! سەن قانداق نىمە... ئاناڭنى... ئاناڭنى... ئاناڭنى سۇدىن غورقۇۋا- تامەن؟! سۇغا كىر!... بەدىنىڭ فەنت ئەمەسقۇ، سۇدا ئېرىپ كېتىدىغان!... — دەپ ۋاقىرايتتى ئۇ ئاتلىرىنى سۇغا ھەيدەپ كىرگەن كازاكلارغا قاراپ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ مەللە رەڭ بۇرۇتىنىڭ ئاستىدىن ئاپپاق دەندەن چىشلىرى كۆرۈنۈپ قالاتتى.

ئاتلار بىر يەرگە توپلىشىپ قالدى، سوغاق سۇغا چۈشكۈسى كەلمەي، خالا - خالىماس مېڭشاتتى. كازاكلار ۋاقىرىشىپ، ئۇلارنى ھەدەپ قامچىلايتتى. ماڭلىيەدا كەڭ قىزغۇچ دوقىسى بار، ئاق تۇمشۇق قارا ئات ئەڭ دەسلەپ ئۇزۇپ كەتتى. قارىغاندا، ئۇنىڭ بۇتۇرۇشى 1 - قېتىمقى ئۇزۇش ئەمەستەك قىلاتتى. ئۇنىڭ فۇيرۇق سانغان ساغرىسىنى دونقۇن يۇيۇپ تۇراتتى. دەريا ئېقىنى تال - تال فۇيرۇغىنى بىر تەرەپكە ئېلىپ كېتەتتى، بويىنى بىلەن دۈمبىسى سۇنىڭ سىرتىدا كۆرۈنۈپ تۇراتتى. قالغان ئاتلارمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن سۇ ئېقىنىنى ئېلىپ، ۋىشىلداپ تۇرغان قاينامغا پىشقىرىپ چۆكۈپ باراتتى. كازاكلار ئالتە چوڭ قىيىققا چۈشۈپ، ئاتلىرىنىڭ ئارقىسىدىن ئۇزۇپ كېتىشتى. ئېلىپ ماڭغۇ- چىلاردىن بىرسى قىيىقنىڭ تۇمشۇقىدا تۇرۇپ، ھەر ئېھتىمالغا قارشى، ئاكامچا تۇتۇپ تۇراتتى.

— ئالدى تەرەپكە چىقما، ئۇلارنى ئېقىنغا قىيپاش ھەيدە! ئۇلارنى ئېقىن ئېقىتىپ كەتمەسۇن!

بۆلۈنمە باشلىغىنىڭ قامچىسىغا جان كىرىپ قالدى، ئۇ
باش ئۈستىدە ئايلىنىپ، شار ت قىلىپ، ھاك يۇققان ئوۋتۇك قون-
چىغا كېلىپ تەگدى.

تېز ئېقىن ئاتلارنى ئېقىتىپ ئېلىپ كەتتى. قارا ئات ھەم
مىنىڭ ئالدىدا ئىككى ئات بويى ئىلگىرىلەپ، يېنىك ئۈزۈپ بارا-
تتى. ئۇ سول قىرغاقنىڭ قۇمساز تېپىز يېرىگە ئاڭ ئالدىدا ئۈزۈپ
چىقتى. شۇ پەيتتە قارا تېرەكنىڭ بۇراقسان شاخلىرىنىڭ كەينى-
دىن قۇياش ماربلىدى، ئۇنىڭ قىزىل شولىسى قارا ئاتقا چۈشتى-
دە، سۇدا پاقىرىغان تۈكى شۇ ئانلا ئۆچمەس قارا يالقۇندەك
ۋالىلداپ كەتتى.

— مېرىخىنىڭ بايتىلىغا قاراپ قوي! ئۇنىڭغا ياردەم-
لەش!.. ئۇنىڭ يۈگىنى بار. قېنى پالاق سال! پالاق... — دەپ
ۋافرايتتى قاۋانغا ئوخشايدىغان بۆلۈنمە كوماندىرى خىرىلداپ.
ئاتلار ئامان — ئېسەن ئۈزۈپ ئۆتتى. نېرىقى تەرەپتە بۇ-
لارنى كازاكلار كۈتۈپ تۇرۇشاتتى. ئۇلار ئۆز ئاتلىرىنى ئايرىپ،
يۈگەنلىرىنى سالىدى. بۇ تەرەپتىن ئىگەر — جابدۇقلىرىنى ئۆتكۈ-
زۈشكە كىرىشتى.

— تۈنۈگۈن قەيەردە ئوت كۆيگەن ئىدى؟ — دەپ سورىدى
پىروخور قېيىقنىڭ قېشىغا ئىگەر — جابدۇق ئېپكەلگەن كازاكتىن.
— چىر بويىدا.

— سىنارەتتىن يانغان ئوتتۇمۇ؟

— ئۇ يەردە سىنارەت نىمە قىلسۇن؟ — دەپ قوپال جاۋاپ
بەردى كازاك، — فىزىلار ئوت قويۇۋاتىدۇ...
— ھەممىسىنى كۆيدۈرۈۋەتتىمۇ؟ — پىروخور تەئەج-
جۈپلەندى.

— يا - قە - ي... بايلارنىڭ ئۆيىنى، ئۈستى تۈننىگە بىلەن
يېپىلغان ئۆيلەرنى ياكى باغ - ھويلىسى بار ياخشى ئۆيلەرنى
كۆيدۈرۈۋاتىدۇ.

— قايسى يېزىلارنى كۆيدۈرۈشتى؟

— ۋىسلوگۈزوفتىن گىراچىۋىچە.

— 1 - دېۋىزىنىڭ شىتاۋى ھازىر قەيەردە ئىكەنلىكىنى
بىلەمسەن؟

— چۇكارنىسكىدا.

پىروخور قاچقۇنلار ھارۋىلىرى قېشىغا قايتىپ كەلدى. چەك-
سىز سوزۇلۇپ كەتكەن قارارگاھنىڭ ھەممە يېرىدە قۇرۇق شاخ-
شۈمبە، بۇزۇلغان قاشا ۋە قۇرۇق تىزەكلەر سېلىنغان گۈلخانلار-
نىڭ ئاچچىق تۈتۈنىنى شامال توزغىتىپ تۇراتتى. خوتۇنلار ئەتى-
گەنلىك تاماق پىشۇرۇۋاتاتتى.

بىر كېچە ئىچىدە ئوڭ قىرغاقتىكى دالا يولىدىن يەنە بىر
نەچچە مىڭ قاچقۇن كەلگەن ئىدى.

گۈلخانلارنىڭ يېنىدا، ھارۋىلارنىڭ ئۈستىدە ھەرىلەرنىڭ
غۇڭغۇلدىغىنىدەك، گۈرۈڭ - گۈرۈڭ ئاۋاز ئاڭلىناتتى.

— دەريادىن ئۆتۈش نۆۋىتى بىزگە قاچان كېلىدىكەن؟ ئۇھ،
كۈتە - كۈتە، تاقىتىمىز تاق بولىدۇ!

— خۇدا ئۇرسۇن، ئاشلىقنى دونغا تۆكۈۋېتىمەن، قىزىللار-
نىڭ قولىغا چۈشۈپ قالمىسۇن!

— سالنىڭ قېشىدا ئادەملەر قارا بۇلۇتتەك تۇرۇشىدۇ!

— ۋاي بېشىم، بىز ساندۇقلارنى قىرغاققا قانداقمۇ تاشلاپ
كېتەرمىز؟

— مال - دۇنيالارنى توپلىدۇق - توپلىدۇق... جانابى ئاللا-

ئەيسا مەسىھ، رىزىق بەرگۈچىمىز!

— ئۆز يېرىمىزدا تۇرىدىغان يەر بولۇپ قالسىچۇ...

— بىزنى ئاشۇ ۋېشكىغا قانداق حىس-ھەيدەپ

كەلدى - ھە!

— كالىنوف ئۇگولنى پاك - ياكىز كۆيدۈرۈۋېتىپتۇ، دېيىشىدۇ.

— مەن سالىنىڭ قېشىغا بېرىۋالاي دىگەن ئىدىم ..

— خوش، قاچمىغىنىمىزدا، بىزنى كەچۈرۈم قىلارمىدى!

— ئۇلاردا: يەتتە ياشاردىن 70 ياشارغىچە ھەممە

كازاكلارنى چېپىپ تاشلاش كېرەك، دىگەن بۇيرۇق بار ئىكەن.

— بىزنى بۇ تەرەپتە قوغداپ قېلىشسا... ئۇ چاغدا قان

داق بولىدۇ؟

— ماعدۇرنى قۇرۇتۇۋاتىدۇ!...

بىر سىرلانغان تاۋرىچان بىرىچكىسىنىڭ يېنىدا ئاق قاش

قامەتلىك بىر چال ناتىقلارچە سۆزلەپ تۇراتتى، سىرتقى كۆرۈ-

نۈشىدىن ۋە ھاكىملارچە قىلىقلىرىدىن قارىغاندا، يېزا ئاتا-

ماسىدەك فىلاتتى، مەيدىسىدە نەچچە يىللاردىن بۇيان ئېسىپ

كەلگەن مىسى يالىتىلغان ئاتامانلىق بەلگىسى بار ئىدى:

— ... مەن سوئال قويۇپ: «دىمەك، ئادەملەر مۇشۇ قىر-

غاقتا ھالاك بولۇشى كېرەكمۇ؟ بىز لاڭا - لۇڧلىرىمىزنى نېرىقى

تەرەپكە قاچاندا ئۆتكۈزىدىكەنمىز؟ قىزىللار بىزنى تۇرغان يېرى-

مىزدىلا قىرىپ تاشلىمىسۇنمۇ؟!» - دىدىم. ئۇ، جانابى ئالى ماڭا:

«شۈبھىلەنمە، تاغا! پۈتۈن خەلق ئۆتۈپ بولمىغۇچە بىز ئۇرۇش

سېپىدىن مىدىرلىمايمىز، بۇ يەردە قاتتىق تۇرىمىز، ئۈستىخانلىرىمىز

مىز قالسا قالىدۇكى، ئەمما بالا - چاقا، قېرى - چۆرىلىرىمىزنى

ھەرگىز چىقىمىغا ئۇچراتمايمىز!» - دىدى.

ئاق قاش ئاتاماننى چاللار بىلەن خوتۇنلار چۆرىدىغان
بولۇپ، ئۇلار ئۇنىڭ نۇتقىنى ئىنتايىن دىققەت بىلەن ئاڭلايتتى،
كېيىن ئومۇمىي يۈزلۈك غۇلغۇلا كۆتىرىلدى:

— ئۇنداق بولسا زەمبىرەكچىلەر نىمىشقا قېچىشتى؟
— ئۇلار سۇدىن ئۆتۈشكە ئالدىرىشىپ، ئانقا دەسسە تەكەن
ئادەملىرى ئاز بولدىمۇ!...

— ئەنە ئاتلىق قىسىملارمۇ كەلدى...
— گىرىگورىي مېلبخوف فۇرونىنى تاشلاپ كېتىپتۇ،
دېگەن گەپ بار.

— شۇ تەرتىپ بولدىمۇ؟ ئاھالىنى تاشلاپ، ئۆزلىرى
كەتكىنى نىمىسى؟...

— قوشۇنلىرىمىز ئالدى بىلەن كېتىشىۋاتىدۇ!...
— بىزنى كىم قوغدايدىكەن؟
— قارا، كاۋالېرىيەنىڭ ئاتلىرى ئۈزۈپ كېتىۋاتىدۇ!...
— ھەركىمگە ئۆز كۆيىڭى يېقىن...
— دۇرۇس گەپ!

— ھەممىسى بىزگە خائىنلىق قىلىشتى!
— ھالاك بولىدىغان چاغ يېقىنلاپ قالدى، گەپ مانا شۇ!
— چاللارنى نان — تۈز بىلەن قىزىللارنىڭ قېشىغا ئەۋەت-
تىش لازىم، بەلكىم رەھىم — شەپقەت قىلار، ئۆلتۈرۈۋەتمەس.

تار كوچىنىڭ ئاغزىدا، تاملرى كىرىپچىتىن ياسالغان چوڭ
شىپاخانا بىناسىنىڭ قېشىدا بىر ئاتلىق ئادەم پەيدا بولسىدۇ،
مىللىتى ئىگەرنىڭ ئالدىنقى قېشىغا ئېسىقلىق، يېشىل ساپلىق
نەيزىسى بىر يېقىنىدا پۇلاڭشىپ تۇرىدۇ.

— ئاۋۇ مېنىڭ مىكشكامغۇ! — يالاڭباش ياشنىپ قالغان

بىر ئايال خوشاللىقىدىن ۋاقىرىۋېتىدۇ.

موماي ھارۋىنىڭ ئوق ياعىچىدىن ئاتلاپ، ئات ۋە ھارۋىلار-
نىڭ ئارىلىقلىرىدىن سىقىلىپ ئۆتۈپ، ھىلقى ئاتلىققا قاراپ يۈ-
گۈرىدۇ. بۇ ئاتلىقنى، كىشىلەر ئۈزەڭگىسىدىن تۇتۇۋېلىپ، توختىتى-
دۇ. ئۇ سۈرگۈچ بىلەن پېچەتلەنگەن بىر قەغەز خالتىنى بېشىدىن
ئىگىز كۆتىرىپ ۋاقىرايدۇ:

— مەن باش شىتاپقا خەۋەر ئېلىپ كېتىۋاتىمەن! ماڭا

يول بېرىڭلار!

— مېشىنكا! ئوغلۇم! — ياشىنىپ قالغان ئايال ھاياجان
ئىچىدە ۋاقىرايدۇ. ئۇنىڭ ئاق سانچىغان قارا چاچلىرى توزغۇپ،
شاتلىقتىن پارلىغان يۈزىگە تال - تال تۆكۈلىدۇ. ئۇ ھىڭگىسىپ،
كۈلۈمسىرىگەن پېتى پۈتۈن گەۋدىسى بىلەن ئۈزەڭگىگە، ئاتنىڭ
تەرلىگەن بىقىنىغا مەھكەم يېپىشىپ:

— بىزنىڭ يېزىدا بولدۇڭمۇ؟ — دەپ سورايدۇ.

— بولدۇم، ئۇ يەردە ھازىر فىزىللار...

— بىزنىڭ ئۆيىمىزچۇ؟

— بىزنىڭ ئۆي ساق، ئەمما فېدوتنىڭ ئۆيىنى كۆيدۈرۈۋېتىتۇ.

بىزنىڭ سارايغا ئوت تۇتاشقان ئىكەن، ئۇلار ئۆزلىرى ئۆچۈرۈشۈپ-
تۇ. شۇ ياقتىن فېتىسكا يۈگۈرۈپ كەلگەن ئىدى، ئاشۇ ئېيتىپ نەر-
دى. فىزىللارنىڭ باشلىغى مۇنداق دەپتۇمىش: «بىرمۇ كەمبەغەل-
نىڭ ئۆيى كۆيىمسۇن، بۇرۇننىڭ ئۆيىنى كۆيدۈرۈڭلار.»

— ئۇنداق بولسا، خۇداغا يۈزىڭ فەتلە شۈكرى! تەڭرى

ئامان قىلسۇن ئۇلارنى! — ئايال چوقۇنۇپ قويدۇ.

قايسى سېلىنغان بىر چال غەزەپلىنىپ مۇنداق دەيدۇ:

— نىمە دىگىنىڭ بۇ، جانانم! خوشناڭنىڭ ئۆيىنى ئۆزىڭ تىۋەتسە، «خۇداغا شۈكرى» دەمسەن؟

— نىمە بولسا بولمامدۇ! — دەپ قىزىشىپ جاۋىلداپلا كېتىدۇ ئايال، — ئۇ يەنە ئۆيى سېلىۋالدىدۇ، ئەگەر مېنىڭ ئۆيۈمنى كۆيدۈرۈۋەتكەن بولسا، ئۇ چاغدا بېشىمنى قايسى تاشقا ئۇراتتىم؟ فېدوتنىڭ يەرگە كۆمۈكلۈك بىر كوزا ئالتۇنى بار، مەندىچۇ... ئۆمۈر بويى كىشىلەرنىڭ ئىشىگىدە، مۇھتاجلىقتا كۈن ئۆتكۈزۈپ كەلدىم!

— جېنىم ئانا، مېنى قويۇۋەت! مەن مۇنۇ ماتىرىيالنى تېزىرەك يەتكۈزۈشۈم كېرەك، — ئاتلىق ئىگەر ئۈستىدىن ئىگىشىپ ئانىسىغا يالۋۇرىدۇ.

ئانا ئاتقا ياندىشىپ ماڭىدۇ، مېڭىپ كېتىۋېتىپ، ئوغلىنىڭ ئاپتاپتا كۆيگەن قولىنى سۆيۈپ قويۇپ، ئۆز ھارۋىسىنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كېتىدۇ، ئاتلىق يىگىت ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ۋاقىرايدۇ:

— بىر چەتكە تۇرۇڭلار! باش قومانداڭلىققا خەت ئېلىپ كېتىۋاتىمەن! يولنى ئېچىۋېتىڭلار!

ئۇنىڭ ئېتى قۇيرۇغىنى تولىغا، ئويناقلاپ مېڭىپ كېتىدۇ، كىشىلەر خالا - خالىماس ئۇنىڭغا يول ئېچىپ بېرىدۇ، ئاتلىق جەڭچى ئاستا ماڭغاندەك قىلىشىپ، بىردەمدىلا ھارۋىلارنىڭ، ئات ۋە ئۆكۈزلەرنىڭ دۈمبىسى ئارقىسىدا كۆزدىن غايىپ بولىدۇ، مىخ - مىخ خالايدىغان ئۈستىدە پەقەت ئۇنىڭ نەيزىسىلا ئىككى تەرەپكە تەۋرىنىپ، بارغانسېرى دونغا قاراپ يېقىنىلىشىپ كۆزدىن غايىپ بولىدۇ.

بىر كۈن ئىچىدە بارلىق قوزغىلاڭچىلار قىسىملىرى ۋە قاچ-قۇنلار دوننىڭ نېرىقى تەرىپىگە ئۆتكۈزۈلۈپ بولدى، گىرىگورىي مېلبخوفنىڭ 1 - دىۋىزىيىسى قارمىغىدىكى ۋېشېنسكايا پولكىنىڭ ئاتلىق بۆلۈملىرى ئەڭ ئاخىرىدا ئۆتتى.

گىرىگورىي ئۆزىنىڭ خىللانغان 12 بۆلۈمىسى بىلەن كەچكىچە قىزىللارنىڭ 33 - كۇبان دىۋىزىيىسىنىڭ ھۇجۇمىنى توختىتىپ تۇرغان ئىدى. سائەت بەش بولغاندا كودىنوفتىن ھەربى قىسىملار ۋە قاچقۇنلار دەريادىن ئۆتۈپ بولدى، دىگەن ئۇقتۇرۇشنى تاپشۇرۇۋالدى، مانا شۇ چاغدىلا ئۆز قىسىملىرىغا چېكىنىشكە بۇيرۇق بەردى.

بالدۇرلا ئىشلەپ قويۇلغان پىلان بويىچە دون بويلىرى قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ بۆلۈملىرى دەريادىن ئۆتۈپ، ھەرقايسىسى ئۆز يېزىسىنىڭ ئۇدۇلىغا ئورۇنلىشىشقا تېگىشلىك ئىدى. چۈشكە يېقىن شىتاپقا بۆلۈنمىلەردىن خەۋەر كېلىشكە باشلىدى. بۇ بۆلۈنمىلەرنىڭ كۆپچىلىگى سول قىرغاق بويلاپ، ئۆز يېزىلىرىنىڭ ئۇدۇلىغا جايلىشىپ بولغان.

يېزىلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى يەرلەردە بوش مۇساپە قالدۇرۇلغان بولۇپ، بۇ يەرگە قىرغاق بويلاپ دالا يوللىرىدىن كەلگەن كازاكلارنىڭ بۆلۈملىرى ئەۋەتىلدى. كرۇزىلىنسكايا، ماكسايمېۋو — سىنگىلىنسكايا، كارگىنسكايا پىيادە قىسىملىرى، لاتىشېۋسكايا، لىخوۋىدوۋسكايا ۋە

گراچېۋىسكايا بۆلۈنمىلىرى يېڭارېۋكا بىلەن ۋېشېنسكايانىڭ لېبارىنىسكى بىلەن كراسنويارسكىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئارىلىق جايلارنى ئىگەللىدى. قالغانلىرى ئارقا سەپكە، يەنى دوننىڭ نېرىقى قىرغىقىدىكى دۇبىروفكا، چېرنىي، گوروخوفكا يېزىلىرىغا چېكىندى. سافونوفنىڭ پىكرى بويىچە، مۇبادا قىزىلار فۇرونتىنى يېرىپ ئۆتسە ئۇلار قوماندانلىققا لازىم بولىدىغان زاپاس كۈچلەر بولۇشقا تېگىشلىك ئىدى.

قوزغىلاڭچىلار فۇرونتى دوننىڭ سول تەرىپىدىكى كازانسكايا كەنتىنىڭ غەربىدىكى چەت يېزىلاردىن تاكى ئۇست - خوپېرغا قەدەر بولغان 150 چاقىرىم يەرگە سوزۇلدى.

دەريادىن ئۆتكەن كازاكلار پوزىتسىيە جەڭلىرىگە تەييارلاندى: ئالدىراشلىق بىلەن خەندەكلەرنى قازدى، پالتا ۋە ھەرە بىلەن تېرەك، سۆگەت، دۈپ دەرەخلىرىنى كەستى، بىلىنداز ۋە پىلىموت ئۇۋىلىرىنى قۇردى. قاچقۇنلاردىن يىغىۋالغان بوش قاپلارنى قۇم بىلەن تولدۇرۇپ، بىر تۇتاش خەندەك قىرلىرى بويلاپ دالدا توساق ياسىدى.

خەندەك قېزىش ئىشى كەچكە يېقىن ھەممە يەردە ئاياقلاشتى. ۋېشېنسكايانىڭ نېرىسىدىكى قارىغاي كۆچەتزارلىغى ئىچىگە قوزغىلاڭچىلارنىڭ 1 - ۋە 3 - باتارىيىلىرى نىقاپلاپ قويۇلدى. سەككىز زەمبىرەك ئۈچۈن بار - يوقى بەش دانە سىنارەت بار ئىدى، مىلتىق ئوقلىرىمۇ ئاياقلىشاي دەپ قالغان ئىدى. كودىنوف ئاتلىق چاپارمەن ئەۋەتىپ، ئوق چىقىرىپ قوغدىنىشنى قاتتىق مەنئى قىلىش توغرىلىق بۇيرۇق چۈشۈردى. بۇيرۇقتا ھەر بۆلۈنمىدىن بىر - ئىككى ئەڭ ئۇستا مەرگەن ئاچرىتىپ ئۇلارنى يېتەرلىك ئوق بىلەن تەمىنلەش، ئوڭ قىرغاقىتىپ

كىيىنلارنىڭ كۈچلىرىدا قىزىللارنىڭ پىلىموتچىلىرى ۋە ئەس-
كەرلىرى كۆرۈنگەن ھامان، ئاشۇ ئادەتتىن تاشقىرى ئۇستا مەر-
گەنلەر ئۇلارنى ئوققا تۇتۇپ يوقىتىش ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئى-
دى. قالغانلارغا قىزىللار دەريادىن ئۆتۈشكە كىرىشكەن چاغدىلا
ئوق ئېتىش رۇخسەت قىلىنغان ئىدى.

گىرىگورىي مېلېخوف ئۆز دىۋىزىيىسىنىڭ دون بويلاپ ئو-
رۇنلاشتۇرۇلغان قىسىملىرىنى قاش قارايدىغان چاغدىلا ئارىلاپ
چىقىپ بولدى، شۇندىن كېيىن قونۇش ئۈچۈن ۋېشېنسكاياغا
قايتىپ كەلدى.

قىرغاق تۈۋىدىكى تۈزلەڭ يەرلەردە ئوت يېقىش مەنىسى قى-
لىنغان ئىدى. ۋېشېنسكايا دىمۇ ئوت يورۇغى كۆرۈنمەيتتى. دوننىڭ
پۈتۈن سول قىرغىقىدىكى يەرلەر بىنەپشە رەڭ تۇمانغا غەرق
بولغان.

تاڭ ئېتىش بىلەن تەڭلا بازىكى دۆڭلۈگىدە قىزىللارنىڭ
دەسلەپكى چارلىغۇچىلىرى كۆرۈندى. كۆپ ئۆتمەي ئۇلار ئۇست -
خوپېرىسكايا دىن تاكى كازانسكاياغىچە بولغان ئوڭ قىرغاقتىكى
بارلىق قورغانلاردا مىلتىداپ كۆپەيگىلى تۇردى. قىزىللار فۇرون
تى قۇدرەتلىك لاۋىدەك دونغا قاراپ دومىلاشقا باشلىدى. كېيىن
چارلىغۇچىلار كۆزدىن غايىپ بولدى - دە، چۈشكەچە دۆڭلۈكلەر
چۆل - بىپايان دەك ئېغىر سۈكۈناتقا چۆمدى.

گېتمان يولىدا ئاسمانغا كۆتىرىلگەن ئاپپاق چاڭ - توزاڭنى
شامال پىقىرىتىپ تۇراتتى. جەنۇبتا ئوت يالقۇنىنىڭ قىزغۇچ
قارا تۇمانى تېخىچە بېسىلمىغان. شامال توزغىنىۋەتكەن قارابۇلۇتلار
يېڭىۋاشتىن توپلىنىۋاتاتتى. دۆڭ - قىزلارنىڭ ئۈستىگە قاناتلىق
بۇلۇتنىڭ سايىسى قوندى. توساتتىن چاقماق چېقىپ، كۈندۈزنىڭ

يورۇغدا ئاپپاق تۈستە ۋالىلداپ كەتتى. چاقماق بىر لەھزە جىسمىدا
جىمىدار كۈمۈش كەشتىگە ئوخشاش كۆكۈش بۇلۇتتىن چەت -
چۆرىسىنى ئوردۇۋالدى - دە، بىردىن پاقىراق نەيزىدەك تۆۋەنگە
شۇڭغۇپ، قاراۋۇل قورغىنىنىڭ تومپىسىپ تۇرغان كۆكرىگىگە ئۇرۇل-
دى. گۈلدۈرما ئاسماندا ئېسىلىپ تۇرغان ھەيۋەتلىك قارا بۇ-
لۇتنى قاق ئوتتۇرىسىدىن پارچىلىغاندەك بولدى - دە، ئۇنىڭ
باغرىدىن شارلىداپ يامغۇر قۇيۇۋەتتى. شامال ئۇنى قىيپاشلاندۇ-
رۇپ، ئۇسۇلغا چۈشكەن ئاپپاق دولقۇنلىرىنى دۈن بويىدىكى تاغ
تىزمىلىرىنىڭ گەج قىيالىقلىرىغا، ئىسسىقلىقتىن سولاشقان ئاپتاپپە-
رەسلەرگە، سالىيىپ قالغان زىرائەتلەرگە ئۇچۇرۇپ كەلدى.

يامغۇر، ياش، ئەمما چاڭ - توزاڭدىن قېرىپ قالغاندەك
سۈر تۈسكە كىرگەن ياپراقلارنى قايتىدىن ياشارتىۋەتتى. باھار
مايىسلىرى تىنىق پاقىراشقا باشلىدى، سېرىق بەرگىلىك ئاپتاپپە-
رەسلەر يۇمۇلاق باشلىرىنى كۆتەردى، باغچىلاردىن چىچەك ئېچىپ-
ۋاتقان كاۋىلارنىڭ ھەسەلدەك ھىدى ئاڭقىدى. تەشنىلىغىنى قان
دۇرغان يەر ئۇزاققىچە ھورلىنىپ تۇردى...

چۈش ۋاقتى بولغاندا، دۈن بويىدىكى تاغ قىرلىرى بويلاپ،
دەريا ياقىسىنىڭ ئۈستى بىلەن تاكى ئازوۋ دېڭىزغىچە سوزۇلۇپ،
شالاڭ سەپ ھاسىل قىلغان قاراۋۇل قورغانلىرىدا قىزىل ئارمىيى-
نىڭ ئالدىنقى چارلىغۇچى قىسىملىرى يەنە پەيدا بولدى.

قورغانلارنىڭ تۆپىسىدىن كۆز تىككەندە، دۈننىڭ ئېرىقى تە-
رىپىدە، ئويمان كۆللىرى يېشىل ئاراللارغا ئوخشاش چاتقال بىلەن
ئايىرىلىپ تۇرغان سېرىق بارخان تۈزلەڭلىك نەچچە ئۇزىلىغان چاپ-
قىرىم يەرگىچە كۆرۈنۈپ تۇراتتى. قىزىل ئارمىيە چارلىغۇچىلىرى
يېزىلارغا ئېھتىيات بىلەن چۈشۈشكە باشلىدى. پىيادىلەر تىزما سەپ

بولۇپ، دۆڭنىڭ ئۈستىدىن پەسكە سېرىلىپ چۈشكىلى تۇردى. بىر زامانلاردا پولوۋېتسىلار* بىلەن برودنىكلەر** كۈزەتچىلىرى دۈشمەننىڭ ھۇجۇم قىلىپ كېلىشىنى كۈزەت قىلىپ تۇرغان بۇ قەدىمىي قاراۋۇللۇق قورغانلىرىنىڭ ئارقىسىغا قىزىللارنىڭ باتارمىچىلىرى كېلىپ توختىدى.

بېلوگور تېغىنىڭ ئۈستىگە جايلاشقان باتارىيە ۋېشېنسكا-يانى ئوققا تۇتۇشقا باشلىدى. 1-توپ ئوقى مەيداندا پارتلىدى، ئۇندىن كېيىن سىنارەت يېرىلغان يەردىن كۆتىرىلگەن سۈر تۇتۇنلەر بىلەن شىراپىلارنىڭ شامالدا ئېرىپ كېتىۋاتقان سۈتتەك ئاپپاق ئىسلىرى كەنتنىڭ ئۈستىنى قاپلىۋالدى. يەنە ئۈچ باتارىيە زەمبىرەكلىرى ۋېشېنسكا-يانى ۋە دون بويىدىكى كازاك خەندەكلىرىنى ئوققا تۇتۇشقا باشلىدى.

چوڭ گروموكتا پىلىموتلار قەھرى بىلەن سايىراپ كەتتى. «گوچكىس» ماركىلىق ئىككى پىلىموت توختاپ - توختاپ، نۆۋەت بىلەن ئوق چىقىراتتى، ئوتتۇرىچە ئاۋازلىق «ماكسىم» دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى زەنجىرىسىمان سەپ بويىچە يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان قوزغىلاڭچىلار پىيادىلىرىنى نىشانغا ئېلىپ، تۆمۈر پىتېرلارنى تىنىمسىز ياغدۇرۇپ تۇردى. كارۋان ھارۋىلار دۆڭلەرنىڭ قېشىغا توپلىنىۋاتاتتى، تاغالچا ئۆسكەن تاغ باغرىلىرىدا ئاكوپ قېزىلىۋاتاتتى. گېتمان يولىدا ئىككى چاقلىق ئىزۋاشلار بىلەن فورمانكا***لارنىڭ چاقىلىرى تاراقلاپ، بۇلارنىڭ ئارقىسىدىن

* پولوۋېتسىلار - مىلادىنىڭ 11 -، 12 - ئەسىرلىرىدە جەنۇبىي رۇسىيىگە كۆپ قېتىم ھۇجۇم قىلغان تۈرك قەبىلىسىدىن بولغان خەلق - ت.
** برودنىكلەر - 12 -، 13 - ئەسىرلەردە شەرقىي جەنۇبىي رۇسىيىنىڭ دالىلىرىدا ۋە ۋېنگرىيىدە ئولتۇراقلاشقان كۆچمەنچى خەلق - ت.
*** فورمانكا - يۈك توشۇيدىغان ھەۋۋا - ت.

چاڭ - توزاڭ ئىستەك يېيىپ، ئۇزۇندىن - ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ باراتتى.

زەمبىرەكلەرنىڭ گۈلدۈرلىشى پۈتۈن فۇرونتنى بويلاپ ياڭراتتى. قىزىللارنىڭ باتارىيىلىرى دۈن بويىدىكى ئەڭ ئىگىز تاغلىق جايلاردىن ئوت ئېچىپ دۈننىڭ نېرىقى تەرىپىنى كەچ كىرگۈچە ئوققا تۇتۇپ تۇردى. قوزغىلاڭچىلارنىڭ خەندەكلىرى ئەگرى - بۈگرى سوزۇلۇپ كەتكەن ئوچاستىكىلار كازانسكايدىن تاكى ئۈست - حوپپىرسكاياغىچە جىمجىت بولۇپ قالدى. ئات باقار - لار ئاتلارنى ئېلىپ، قومۇش، قىياق ۋە يىسكەن ئۆسكەن قېلىن چاتقاللىق ئىچىگە يوشۇرۇندى. بۇ يەردە ئاتلارنى ئۇششاق ھا - شارەتلەر بىئارام قىلمايتتى، چۈنكى ئەتراپنى ياۋا كەندىر قور - شاپ تۇرغاچقا، توقايىنىڭ ئىچى سالقىن ئىدى. دەرەخلەر بىلەن ئاق تالار قىزىل ئارمىيە كۆزەتچىلىرىدىن يوشۇرۇنۇشقا ئوبدان باشپانا بولاتتى.

ياپ - يېشىل چىمەنزەرلىقتا ئىنس - جىن يوق ئىدى. ئوتلاقنىڭ ئۇ يەر - بۇ يېرىدىلا دۈندىن يىراقلىشىپ قېچىپ بې - رىۋاتقان قاققۇنلارنىڭ قورقۇنچىدىن دوڭغاقلاپ ماڭغان فىگور - لىرى كۆرۈنۈپ قالدى. قىزىل ئارمىيە پىلىموتى ئۇلارغا قارىتىپ بىرنەچچە قېتىم تاتالىتىپ ئوق ياغدۇرغان ئىدى، پىلىموت ئو - قىنىڭ چىقىراپ ئۆتۈشىدىن قاتتىق چۆچۈگەن قاققۇنلار يەرگە يېتىۋېلىشتى. ئۇلار قېلىن ئوت - چۆپ ئارىسىدا قاش قارايغانغا قەدەر يېتىپ، شۇندىن كېيىنلا ئورمانغا قاراپ يۈگۈرۈپ كېتىشتى، ئاندىن ئالدى - ئارقىسىغا قارىماستىن، پۇت - قولى يەرگە تەگ - مەستىن شىمالغا، ئولغا ۋە قەيىن دەرەخلىرى قېلىن ئۆسكەن، ھەممىنى مېھماندوستلۇق بىلەن ئۆزىگە ئىملاپ چاقىرىپ تۇرغان

ئويما نلىقتىكى كۆلگە يېتىپ بېرىۋالدى.
ۋېشېنسكايا ئىككى كۈن شىددەتلىك ئېتىلغان زەمىرەك
ئوقىنىڭ ئاستىدا قالدى. ئاھالە گەمە ئۆيلەر بىلەن پودۋاللار-
غا مۆكۈنۈۋېلىپ، ئۆزىنى كۆرسىتىشىمىدى. كەنتنىڭ سىنارەت
گوداڭ قىلىپ تاشلىغان كۈچلىرى پەقەت كېچىدىلا جانلىنىپ
قاتتى.

شىتاپتا بۇنچىلىك شىددەتلىك ئوققا تۇتۇش باشقا مەق-
سەتنى كۆزدە تۇتمايدۇ، پەقەت ھۇجۇمغا ئۆتۈشنىڭ ۋە دەريادىن
كېچىپ ئۆتۈشنىڭ تەييارلىقى دىگەن پەرەزلەر ئوتتۇرىغا قويۇل-
دى، قىزىللار دوندىن كېچىپ ئۆتۈشنى دەل ۋېشېنسكايانىڭ
ئۇدۇلىدىن باشلايدۇ، بۇنىڭدىن مەقسەت — ۋېشېنسكايانى ئىش-
غال قىلغاندىن كېيىن تۈپ - تۈز كەتكەن فۇرونت لىنىيىسىگە
شىنىدەك قېقىلىپ كىرىپ، فۇرونتنى ئىككىگە ئايرىش، ئۇندىن
كېيىن كالاچ ۋە ئۇست - مېدۋېدىتسادىن ئايلانما ھۇجۇم
باشلاپ، ئۈزۈل - كېسىل زەربە بېرىش دىگەن خەۋپسىرەشلەر
بولدى.

كودىنوفنىڭ بۇيرۇقى بويىچە، ۋېشېنسكايا ئۇدۇلىدىكى دون
ياقىسىغا 20 دىن ئوشۇق پىلىموت مەركەزلەشتۈرۈلۈپ، يېتەرلىك
مىقداردا ئوق لىنىيىلىرى بىلەن تەمىن ئېتىلدى. باتارىيە كو-
ماندىرلىرى ساقلاپ قويۇلغان سىنارەتلىرىنى پەقەت قىزىللار دەر-
يادىن ئۆتمەكچى بولغان چاغدىلا ئېتىڭلار، دىگەن بۇيرۇقنى تاپ-
شۇرۇۋېلىشتى. سال ۋە بارلىق قېيىقلار ۋېشېنسكايانىڭ يۇقۇر-
سىدىكى دەريا قولتۇغىغا ئېپىكىلىنىپ، كۈچلۈك قوغداش ئاستىغا
ئېلىندى.

شىتاپتىكىلەرنىڭ ئەنسىرىشى گىرىگورىي مېلېخوفقا ئاساس-

سىزدەك كۆرۈنەتتى. 24 - مايدا ئۆتكۈزۈلگەن كېڭەشمىدە ئۇ ئىلىيا سافونوفنىڭ ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىر پىكىردىكىلەرنىڭ تەخمىنلەرنى مەسخىرە قىلدى.

— ئۇلار ۋېشكىنىڭ ئۇدۇلىدىن نىمىگە ئولتۇرۇپ دەريا-دىن ئۆتىدۇ؟ — دېدى ئۇ، — ئۇ يەر دەريادىن ئۆتۈشكە قۇلايلىق جايىمۇ؟ ئۆزەڭلار بىر قاراپ بېقىڭلار! ئۇ تەرەپ داپقا ئوخشاش تاپ - تاقىر يالىڭاچ قىرغاق، تۈپ - تۈز كەتكەن قۇملۇق، دونىڭ لېۋىدە بولسا نە دەرەخزار، نە توقايزار يوق. قانداق ئەخمەق بۇ يەردىن ئۆتۈشكە ئۇرۇنىدۇ؟ پەقەت ئىلىيە سافونوفلا ئۆز قابىلىيىتى ئارقىسىدا مۇنداق ھاتقا چۈشۈشى مۇمكىن... مۇنداق يالىڭاچ قىرغاققا پىلىموتلار بىر ئادەمنىمۇ قالدۇرماي قىرىپ تاشلىمايدۇ؟ سەن، كودىنوف، قىزىل كوماندىرلارنى بىز ئىككىمىزدىن دۆترەك دەپ ئويلاپ قالما! ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىزدىنمۇ كالىسى ئۆتكۈر ئادەملەر بار! ئۇلار ئۇدۇللا ۋېشكىغا يول ئالمايدۇ، شۇڭا بىز ئۇلارنىڭ دەريادىن ئۆتۈشىنى بۇ يەردىن كۈتمەسلىكگىمىز كېرەك ياكى سۈيى تېيىمىز، كېچىپ ئۆتكىلى بولىدىغان تاشلىق يەردە ياكى يوشۇرۇنۇشقا بولىدىغان قات - قات يەرلىرى ۋە ئورمىنى بار جايدا كۈتۈشمىز كېرەك. ئەنە شۇنداق خەتەرلىك يەرلەرنى قاتتىق كۈزىتىپ تۇرۇشمىز لازىم. بولۇپمۇ كېچىلەردە شۇنداق! كازاكلارنى ئاگاھلاندۇرۇپ قويۇش كېرەككى، ئۇلار ئادىب شىپ يۈرمىسۇن، قاغىدەك قاقىلداۋەرمىسۇن، خەۋپلىك يەرلەرگە بۇرۇنراق زاپاس كۈچلەر يۆتكەپ كېلىنىپ، باشقا كۈن چۈشكەندە ئىشقا سېلىنىدىغان بولسۇن.

— ۋېشكىغا ھۇجۇم قىلمايدۇ، دېدىڭمۇ؟ ئۇنداق بولسا نەمىشقا كەنتنى كەچكىچە زەمبىرەكتىن ئوققا تۇتىدۇ؟ — دەپ سۈيى

گال قويدى سافونوفنىڭ ياردەمچىسى.

— بۇنى سەن ئۇلارنىڭ ئۆزىدىن سورا. پەقەت بىرلا
ۋېشكىغا ئوق ئېتىشىۋاتامدۇ؟ ئۇلار كازانكىنىمۇ سوقۇۋاتىدۇ، يې-
رىنىسكىغا ئەنە ئاۋۇ سېمېنوف تېغىدىن ئوق ياغدۇرۇۋاتىدۇ، ئۇلار
ھەممە يەردە زەمبىرەكنى ئىشقا سالماقتا. ئۇلارنىڭ سىنارەتلىرى
بىزنىڭكىدىن سەل كۆپرەك بولۇشى مۇمكىن. بىزنىڭ مۇنۇ ئارتىل-
لىرىمىزدا بەش سىنارەت بار، ئۇلارنىڭ قېپى دۇپ ياغىچىدىن
يونۇپ ياسالغان.

كودىنوف قاقلاپ كۈلۈۋەتتى:

— مانا، بۇ گەپنى دەل جايدا قويدۇڭ!

— بۇ يەردە ھەممىنى تەنقىت ئاستىغا ئېلىشنىڭ ھاجىتى
يوق! — دەپ خاپا بولدى كېڭەشمىگە قاتناشقان 3 - باتارىيە
كوماندىرى، — بۇ يەردە ئىش توغرىلىق سۆزلەش لازىم.
— سەنمۇ سۆزلە، تىلىڭنى كىم باغلاپ قويدى؟ — كود-
نوف قاپىغىنى تۇرۇپ، كەمىرىنى ئويناشقا باشلىدى، — سەن نىم-
لەرگە: «سىنارەتلىرىنى بىكارلا ئېتىپ ئىسراپ قىلماڭلار، مۇھىم
پەيتلەر ئۈچۈن ساقلاپ قويۇڭلار!» — دەپ قانچە قېتىملار ئېيتىلدى..
بۇ گەپ قۇلغىڭلارغا كىرمىدى، ئۇچرىغانلا نەرسىگە ئېتىۋەردىڭلار،
كارۋان ھارۋىلارغىمۇ ئاتتىڭلار. مانا ئەمدى جان ھەلقۇمغا كەل-
گەندە، ئېتىشقا بىر تال نەرسەڭ يوق. تەنقىتكە خاپا بولۇش-
نىڭ نىمە ھاجىتى؟ مېلىخوفنىڭ ئەمەن ياغىچى ئارتىللىرى بىلەن
رىڭلارنى مەسخىرە قىلغانلىقى ناھايىتى توغرا. سىلەرنىڭ قىلغان
ئىشڭلار كۈلكىگە لايىق!

كودىنوف، گىرىگورىي تەرەپتە تۇرۇپ، ئۇنىڭ دەريادىن ئۆ-
تۈشكە ئەڭ قۇلايلىق بولغان جايلارغا كۈچلۈك كۈزەت قويۇش ۋە

خەتەرلىك ئوچاستىكىلارغا بىۋاستە يېقىن بولغان يەرلەرگە مەزىرىنى قىسىملارنى توپلاش توغرىسىدىكى تەكلىۋىنى قەتئىي قوللاپ قۇۋۋەتلىدى. ۋېشىنىسكايا نىڭ ئۆزىدىكى پىلىموتلاردىن بىرنەچچە سىنى ئاجرىتىپ، بېلوگورىسكايا، مېركۇلوۋىسكايا ۋە گرومىكوۋىسكايا بۆلۈنمىلىرىگە بېرىلسۇن، دىگەن قارارغا كېلىشتى، چۈنكى، بۇلارنىڭ ئوچاستىكىلىرى دەريادىن ئۆتۈش ئېھتىمالى ئەڭ چوڭ بولغان جايلار ئىدى.

گىرگوزىينىڭ قىزىلار ۋېشىنىسكايا نىڭ ئۇدۇلىدىن دەريادىن ئۆتۈشكە ئۇرۇنۇپ كۆرمەيدۇ، ئۇلار بۇ ئىش ئۈچۈن باشقا بىر قۇلايلىقراق جايىنى تاللايدۇ، دىگەن پەرىزى ئەتىسلا راست چىقتى. شۇ كۈنى ئەتىگەن گروموك بۆلۈنمىسىنىڭ كوماندىرى قىزىلار دەريادىن ئۆتۈشكە تەييارلىنىۋاتىدۇ، دەپ خەۋەر قىلىدى. كېچىچە دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدە ۋاراڭ - چۇرۇڭ، بولقىلارنىڭ توكۇلدىشى، چاقلارنىڭ غىچىرلىشى ئاڭلىنىپ تۇرغان ئىدى. قەيەردىندۇ گروموكقا نۇرغۇن ھارۋىلاردا تاختاي ئېپىكېلىشىپ، ئۇلارنى ھارۋىدىن چۈشۈرۈش بىلەنلا ھايال ئۆتمەي ھەرىلەر شارتىلىداشقا باشلىدى، پالتا ۋە بولقىلارنىڭ توك - توكلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. قىزىلارنىڭ بىر نەرسە ياساۋاتقانلىغىغا ھەر جەھەتتىن ھۆكۈم قىلىشقا بولاتتى. كازاكلار دەسلەپتە لەيلىمە كۆۋرۈك سېلىنىۋاتىدۇ، دەپ پەرەز قىلىشتى. قاراملاردىن بىر - ئىككىسى كېچىدە ياغاچچىلىق ئاۋازى ئاڭلىنىۋاتقان يەرنىڭ يۇقۇرىسىغا يېرىم چاقىرىم ئىچكىرىلەپ بېرىپ، كىيىم - كېچەكلىرىنى سالىدى - دە، بېشىغا پۈركۈۋالغان نوتا شاخلار بىلەن نىقاپلىنىپ، دەريانىڭ ئېقىنى بويىچە ئاستا تۆۋەنگە ئۆزدى. بۇلار قىرغاقنىڭ ئالدىغىلا باردى، يېقىنلا بىر يەردە سۆگەتلىكنىڭ تۈۋىگە جايلاشقان پىلىموت

ۋاستاۋىسىنىڭ قىزىل ئەسكەرلىرى سۆزلىشىپ تۇراتتى، يېزىدىكى ۋازاڭ - چۇرۇڭلار، پالتىلارنىڭ تاقىلىدىشى ئېنىق ئاڭلىنىپ تۇراتتى، ئەمما سۇنىڭ يۈزىدە ھېچنەمە كۆرۈنمەيتتى، قىزىلار بىر نەرسە ياسىغان بولسا، ئۇ، ھەر ھالدا كۆۋرۈك ئەمەس ئىدى.

گروموڭ بۆلۈمىسىنىڭ كوماندىرى دۈشمەن تەرەپنى كۆزىتىشنى كۈچەيتتى، سەھەردىن باشلاپ دۇربۇندىن كۆزىنى ئالماي قاراپ تۇرغان كۈزەتچىلەر ئۇزاققىچە ھېچنەمنى كۆرۈشمىدى. ئەمما كۆپ ئۆتمەي بۇلارنىڭ بىرسى، گېرمان سوقۇشىدا پولكتا ئەڭ ياخشى مەرگەن ھېساپلانغان، بىرسى، ئاڭ قاراڭغۇسىدا بىر ھىزىل ئەسكەرنىڭ ئىگەرلەنگەن ئىككى ئات بىلەن دونغا قاراپ پەسكە چۈشۈۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ قالدى.

— بىر ھىزىل ئەسكەر سۇغا قاراپ پەسكە چۈشۈۋاتىدۇ، — دەپ پىچىرلىدى كازاڭ يېنىدىكى شىرگىگە دۇربۇننى كۆزىدىن ئېلىپ.

ئاتلار دەرياغا تىزىغىچە ئىچكىرىلەپ كىرىپ، سۇ ئىچىشكە باشلىدى.

كازاڭ مىللىتىنىڭ ئۇزۇن تاسمىسىنى سول قولىنىڭ جەينىگىگە ئۆتكۈزۈپ، ئاسما رامكىسىنى كۆتىرىپ قويدى — دە، ئۇزاق قىچە ۋە پۇختا نىشانغا ئېلىپ تۇردى...

مىللىتى ئېتىلغاندىن كېيىن ئاتلارنىڭ بىرسى، بىقىنچە يۇمشاققىغا يىقىلدى، يەنە بىرسى، ئىگىزگە قاراپ چاپتى، قىزىل ئەسكەر ئۆلگەن ئاتنىڭ ئىگىرىنى ئالماقچى بولۇپ، پەسكە ئىگىشكەن ئىدى، كازاڭ 2 - قېتىم ئوق ئۇزۇپ، مېيىغىدا كۈلۈپ قويدى: قىزىل ئەسكەر دەرھال ئۆزىنى رۇسلاپ، دوندىن قاچماقچى بولۇۋات

دى، ئەمما توساتتىن غۇلاپ چۈشتى. ئۇ دۈم چۈشكەن يېنى قايتا ئورنىدىن تۇرمىدى...

گىرىگورىي مېلبخوف قىزىلارنىڭ دەريادىن ئۆتۈشكە تەييار-لىنىۋاتقانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەرنى تاپشۇرۇۋېلىش بىلەنلا ئېتىنى ئىگەرلەپ، گروموك بۆلۈنمىسىنىڭ ئوچاستىكىسىغا يۈرۈپ كەتتى. ئۇ كەنتنىڭ تېشىغا چىققاندىن كېيىن دوندىن تارماقلىنىپ چىققان ۋە كەنتنىڭ چېتىگىچە سوزۇلغان كۆلنىڭ تار بىر يېرىدىن كېچىپ ئۆتۈپ، ئورماننىڭ ئىچى بىلەن ماڭدى.

يول ئوتلاقىتىن ئۆتەتتى، ئەمما ئوتلاق بىلەن يۈرۈش خەۋپلىك ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن گىرىگورىي بىرقەدەر ئايلانما يولنى تاللىدى: راسسوخوۋو كۆلىنىڭ بىر بېشىغىچە ئورمان بىلەن مېڭىپ، دۆمبەش چىغىر يول ۋە ئاقتال بويلاپ، قالماق ئۆتكىلىگە يېتىپ باردى (بۇ يەر ئوتلاقىتىكى كۆلچەكلەرنىڭ بىرىنى پودىستويلىتسا كۆلى بىلەن تۇتاشتۇرىدىغان، نىلۇپەر، ياۋا چىڭگىسى ۋە قومۇش قېلىن ئۆسكەن تار ئۆتكەل ئىدى)، ئۇ قالماق ئۆتكىلىدىن ئۆتۈش بىلەنلا ئېتىنى توختىتىپ، بىرنەچچە مىنۇت دەم ئالدۇردى.

دونىغىچە بۇ يەرنىڭ ئارىلىقى ئىككى چاقىرىمدەك كېلەتتى، ئوتلاق بىلەن خەندەكلەرگە بېرىش — ئوق يامغۇرى ئاستىدا قېلىش دېگەن سۆز ئىدى. تۈز كەتكەن ئوتلاقنى قاراڭغۇدا كېسىپ ئۆتۈش ئۈچۈن كەچكى گۈگۈم چۈشۈشنى كۈتۈپ تۇرۇشقىمۇ بولاتتى، لېكىن كۈتۈپ تۇرۇشنى ياخشى كۆرمەيدىغان، ھەر دائىم: «ئا-لەمدە ھەممىدىن يامان نەرسە — كۈتۈپ تۇرۇش ۋە قوغلاش»، دەيدىغان گىرىگورىي دەرھاللا يۈرۈپ كېتىش قارارىغا كەلدى، «ئې-تىمنى بولۇشىغا قويۇۋېتىپ چاپتۇرسام، بەلكىم، ئوق تەگمەس!» — دەپ ئويلىدى ئۇ، شاخلارنىڭ ئارىسىدىن چىقىۋېتىپ.

ئۇ، دون بويىدىكى ئورماننىڭ بىر تارمىغى بولغان باي -
يېشىل سۆگەتلىك قىرلار بىلەن مېڭىشنى تاللاپ، قامچىسىنى
ئىگىز كۆتەردى. ساغرىسىنى چىمىلدىتىۋەتكەن زەربىدىن، «چۇ!»
دىگەن ياۋايى ۋاقىراشتىن ئات بىچارىنىڭ پۈتۈن ئەزايى تىترەپ
كەتتى، قۇلىغىنى ئارقىسىغا قايرىدى - دە، چېپىشىنى بارغانسېرى
تېزلىتىپ، دونغا قاراپ شامال دەك ئۇچتى، گىرىگورىي 50 سار-
جىن يول باسماي تۇرۇپلا، ئوڭ قىرغاقتىكى دۆڭدىن پىلىموت
بۇنىڭغا قارىتا ئۈستى - ئۈستىگە ئوق ياغدۇردى. «تىۋت! تىۋت!
تىۋت! تىۋ! تىۋ!» - ئوقلار سۇغۇردەك چىرىلداپ كەتتى. «نشان
نى يۇقۇرىراق ئالدىڭ، تاغا!» - دەپ ئويلىدى گىرىگورىي ئاتنىڭ
ئىككى ئېقىنىنى مەھكەم قىسىپ، ئاندىن تىزگىنىنى قويۇۋېتىپ،
ئالدى تەرەپتىن چىقىۋاتقان شامال يەلپۈلدەتكەن ئات يايلىسىغا
يۈزىنى تەككۈزۈپ ماڭدى، شۇندىن كېيىن گىرىگورىيىنىڭ ئوي -
پىكىرىنى بىلىۋالغاندەك، قەيەردىدۇ ئاق قاپتاللىق دۆڭنىڭ
ئۈستىدە ئىستانوكلۇق پىلىموتنىڭ يېشىل قالقنىنىڭ كەينىدە
ياتقان قىزىل پىلىموتچى، نشاننى توغرىلاپ تۇرۇپ، پىلىموت
ئوتىنىڭ ئېقىمىنى تۆۋەنرەك چۈشۈردى، شۇنىڭ بىلەن چوغدەك
قىزىرىپ ئۇچۇپ كېتىۋاتقان ئوقلار ئەمدى ئاتنىڭ ئالدىنقى تۈ-
ياقلىرى ئاستىدا چۈلۈك - چۈلۈك قىلىپ، يىلان دەك پىشلىداشقا
باشلىدى. بۇ ئوقلار قار سۈيىدىن كېيىن تېخى قۇرمىغان نەم
تۇپراقنى چوقۇلاپ، ئىسسىق لاي چاپرىتاتتى... «چوك! شىۋ!
چوك! چوك!» ئاندىن يەنە باش ئۈستىدىن ۋە ئاتنىڭ گەۋدە-
سىنى يانداپ: «تىۋ - ۋ! تىۋت! تىۋ - ۋ!» دەپ سايىراپ ئۆتۈشكە
باشلىدى.

گىرىگورىي ئۈزەڭگە ئۈستىدە سەل كۆتىرىلىپ، ئاتنىڭ

سوزۇلغان بويىنىنى دىيەرلىك قوچاقلاپ ماڭدى. ئالدى تەرەپىدا قاتار سەپ تارتقان باپ - يېشىل تال - سۆگەتلەر دەھشەت ئېزىلىك بىلەن غىرىلداپ ئۆتەتتى. ئۇ يېرىم يولنى بېسىپ ئۆتكەندە، سېمىنوف دۆڭىدىن گۇم فىلىپ زەمبىرەك ئېتىلدى. سىنارەت نىڭ نۆمۇردەك جاراڭلىشى ھاۋانى تىترىتىۋەتتى. يېقىنلا بىر يەردە پارتلىغان ئوقنىڭ گۇمبۇرلىشى گىرىگورىينى ئىگەر ئۈستىدە تەۋرىنىشكە مەجبۇر قىلدى. ئوق پارچىلىرىنىڭ قىيا - چىيانالە قىلىشى تېخى قۇلاق تۇۋىدىن كەتمەي تۇرۇپ، شۇ يەردىكى بىر ساسلىقتا بوراندەك كۈچلۈك ھاۋا بېسىمى ياتقۇزۇۋەتكەن قومۇشلار تېخى بېشىنى كۆتىرىپ، ئۆزىنى رۇسلىۋالغۇچە ناغىنىڭ ئۈستىدىن زەمبىرەكنىڭ گۇمبۇرلەپ ئېتىلغىنى يەنە ئاڭلاندى. دە، چىيىقراپ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان سىنارەت گىرىگورىينىڭ گەۋدىسىنى يەنە بېسىپ، ئىگەرگە چاپلاپ قويدى.

ئادەمنى يۈرىگالدى قىلىۋېتىدىغان، غىچىرلىشى ئەڭ يۇقۇرى پەللىگە يەتكەن سىنارەت ئاۋازى بىر سېكۇنتنىڭ 100 دىن بىر ئۇلۇشىگە تەڭ كېلىدىغان ۋاقىتتا توساتتىن ئۈزۈلۈپ قالغان دەك تۇيۇلدى - دە، ئاشۇ بىر سېكۇنتنىڭ 100 دىن بىرىگە توغرا كېلىدىغان ۋاقىت ئىچىدە گىرىگورىينىڭ كۆز ئالدىدا بىر پارچە قارا بۇلۇت ئاسمانغا ئېتىلىپ چىقىپ، ھاۋادا توختاپ قالدى. پارتلاشنىڭ قاخشاتقۇچ زەربىسىدىن يەر زىلزىلىگە كەلدى، ئاتنىڭ ئالدى پۇتلىرى گويىا بىر نەرسىگە پېتىپ قالغاندەك بولدى... گىرىگورىي ئاتتىن غۇلاپ چۈشۈۋاتقان چاغدىلا ھۇشغا كەلدى. ئۇ يەرگە شۇنداق قاتتىق چۈشتىكى، ماش رەڭ سوكىنا شالۋورنىڭ تىزلىرى يىرتىلىپ كەتتى، پاقالچىغىنىڭ بۇغۇچى ئۇزۇلدى. پارتلاشتىن تىترەپ كەتكەن ھاۋانىڭ قۇدرەتلىك دول

قۇنى ئۇنى ئاتنىڭ ئۈستىدىن يىراققا ئىرغىتىپ تاشلىغان ئىدى. ئۇ يىقىلغاندىن كېيىنمۇ ئالقىنى بىلەن يۈزىنى يەرگە يېقىپ، يەنە بىرنەچچە سارجىن ئوتلاقنىڭ ئۈستىدە دومىلىدى.

يىقىلىشتىن گاڭگىراپ قالغان گىرىگورىي ئورنىدىن تۇردى. يەردىن قومۇرۇلغان ئۇششاق چالما - كېسەكلەر، ئوت - چۆپ - نىڭ يىلتىزلىرى ئۇنىڭ ئۈستىدىن قارا يامغۇردەك يېغىپ تۇردى. ئات گوداڭدىن 20 قەدەم نېرىدا ياتاتتى. بېشى مىدىرلىمايتتى، ئەمما تۇپراق كۆمۈۋەتكەن ئارقا پۇتلىرى، چېلىپ - چېلىپ نەزەرگە پاتقان ساغرىسى ۋە قۇيرۇق تۈۋى سەكراتقا چۈشكەندەك دېرەلەر ئىترەپ تۇراتتى.

دونىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى پىلىموت جىمىپ قالدى. بەش مىنۇت جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈردى. ساسلىق ئۈستىدە ھاۋا رەڭ بېلىقچىلار تەشۋىش بىلەن چىرىلدايتتى. گىرىگورىي باش ئايلىنىشنى يېڭىپ، ئېتىنىڭ قېشىغا ماڭدى. پۇتلىرى تىترەيتتى، پۇتلىرى ئاجايىپ ئېغىرلىشىپ كەتكەن. ئۇ شۇنداق بىر سېزىمنى ھېس قىلاتتىكى، بۇنداق سېزىم ئادەتتە كىشى ئۇزاققىچە سۈپ ئولتۇرۇپ قالغاندىن كېيىن ماڭغان چاغدا كۆرۈنەتتى، بۇنداق چاغدا ۋاقىتنىچە ناتوغرا قان ئايلىنىشتىن ئۇيۇشۇپ قالغان پۇتلار ئۆزىنىڭ ئەمەستەك بولۇپ قالىدۇ. ھەر بىر قەدەم باسقاندا پۈتۈن ئەزا زىڭىلداپ كېتىدۇ... گىرىگورىي ئۆلگەن ئېتىنىڭ ئىگەر - جابدۇقلىرىنى ئېلىپ، ئەڭ يېقىن يەردىكى ساسلىقنىڭ سىنارەت پارچىلىرى قىرقىپ تاشلىغان قومۇشلىرى ئىچىگە ئەمدىلا كىرەي دەپ تۇرغاندا پىلىموت بىر ۋەزىندىكى ئارىلىقتا قايتىدىن تاتاتلاشقا باشلىدى. ئونىڭ پەرۋازى ئاڭلانمايتتى - ئەمدىلىكتە دۆڭدىن باشقا بىر نىشاننى قارىغا ئېلىپ ئاتقانلىقى مەلۇم ئىدى.

بىر سائەتتىن كېيىن ئۇ بۆلۈنمە باشلىغىنىڭ گەپىگە يېتىپ بېرىۋالدى.

— ھازىر ئۇلار ياغاچچىلىقنى ئوختاتتى، — دېدى بۆلۈنمە كوماندىرى، — كەچ بولغاندا ئۆز ئىشىنى جەزمەن يەنە باشلايمەن. سىز بىزگە ئازراق پاترون ئەۋەتىپ بەرسىڭىز بولاتتى، ئۇنداق بولمىغاندا، ھالىمىز ئېغىر — كىشى بېشىغا ئاران ئىككى ئوبويىمىدىن ئوق قالدى.

— ئوقنى كەچتە ئېپىكىلىپ بېرىدۇ. ئاۋۇ قىرغاقتىن كۆل-زۇڭىنى ئۆزىمە!

— قاراپ تۇرۇۋاتىمىز. بۈگۈن كەچتە ئۇلارنىڭ نىمە ياكى ساۋاتقانلىقىنى دەريادىن ئۇزۇپ ئۆتۈپ، كۆرۈپ كېلىدىغان تەلەپكارلارنى ئەۋەتەيمىكەن دەپ تۇرىمەن.

— مۇشۇ كېچە نېمىشقا ئەۋەتىمىدىڭ؟

— ئىككى ئادەم ئەۋەتكەن ئىدىم، گىرىگورىي پانتېلىيېۋىچ، ئەمما ئۇلار يېزىغا كىرىشتىن قورقۇپتۇ. قىرغاقنىڭ قېشىغا ئۇزۇپ بارغان ئىكەن، يېزىغا كىرىشتىن قورقۇپتۇ... ئەھۋال شۇنداق تۇرسا، كىمىمۇ زورلىغىلى بولىدۇ ھازىر؟ بۇ خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىدىغان ئىش، ئۇلارنىڭ قاراۋۇلىغا ئۇچراپ قالساڭ، دەر-ھال ئۈچەي - باغرىڭنى چۇۋۇپ تاشلايدۇ، ئۆز قوراللىرىغا يېقىن يەردە بۇ كازاك دىگەنلىرىمىز ئۇنچىلىك باتۇرلۇق كۆرسەتمەيدىكەن... گېرمان ئۇرۇشىدا كىرىست مېدالى ئېلىشقا خۇشتار تەۋەككۈلچىلەر ئىتتىنىمۇ كۆپ ئىدى. ھازىر يىراقراق يەرگە رازۋېتىشقا بېرىش ئۇياقتا تۇرسۇن، قاراۋۇلخانىنىڭ قېشىغىمۇ يالۋۇرۇپ ئەۋەتمەيمەن. ھازىر خوتۇنلار بىر بالا بولدى: كېچىسى ئېرىنىڭ قېشىغا كېلىۋېلىپ، ئاكوپتا قونىدىغان ئادەمنى چىقىرىشتى، ئۇلارنى قوغدايدۇ.

لمۇۋتەلىمەيسەن. ئاخشام ئۇلارنى قوغلاشقا باشلىغان ئىدىم، كازاڭلار ماڭا دوق قىلىشىپ: «تىنچ يۈرسۇن، بولمىسا، بىز ئۇنى دەر-ھاللا جايلىۋېتىمىز!» - دېيىشىپتۇ.

گىرگورىي بۆلۈنمە كوماندىرىنىڭ گەمىسىدىن چىقىپ، خەندەك تەرەپكە كەتتى. خەندەكلەر دوندىن 20 سارجىن يىراقلىقتا ئورمان بويلاپ ئەگرى - بۈگرى سوزۇلۇپ كەتكەن ئىدى. دۇپ دەرهخزارلىقى، ئەمەن شاخلىرى ۋە قويۇق ئۆسكەن ياش تېرەكلەر خەندەك قىرىدىكى سېرىق توپىنى قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ كۆزىدىن يوشۇرۇپ تۇراتتى، ئالاقە بوللىرى خەندەكلەرنى كازاڭلاردەم ئالىدىغان بىلىنداڭلار بىلەن تۇتاشتۇرۇپ تۇراتتى. گەمىلەرنىڭ قېشىدا سۈرلەنگەن بېلىقلارنىڭ كۆكۈش پوستلىرى، فوي سۆڭەكلىرى، ئاپتاپپەرەسلەرنىڭ پالاڭلىرى، چېكىپ تاشلانغان تا-ماكا قالدۇقلىرى، يەنە باشقا ئەسكى - تۈسكەلەر چېچىلىپ ياتاتتى. دەرەخ شاخلىرىدا يۇيۇلغان پايپاقلار، ماتا كۆينەكلەر، پايتىمىلار، خوتۇنلارنىڭ ئىچ كۆينەكلىرى ۋە يوپىكىلىرى ئېسىقلىق تۇراتتى...

دەسلەپكى گەمىدىنلا بېشىغا رومال چەگمىگەن، تولا ئۇخلاپ يۈز - كۆزى ئىشىشىغان بىر ياش ئايال بېشىنى چىقاردى: ئۇ كۆزلىرىنى ئۇۋىلاپ، گىرگورىيغا بېپەرۋالىق بىلەن قاراپ قويدى: ئاندىن تۆشۈك ئاغزىدا تۇرغان دالا چاشقىنىدەك، گەمە ئۆيىنىڭ قارا ئۆڭكۈرىگە كىرىپ كۆزدىن يوقالدى. ياندىكى يەنە بىر گەمىدە كىشىلەر ئاستا ناخشا ئېيتىۋاتاتتى. چىقىرىغان، ئەمما ئىنچىكە ساپ ئايال ئاۋازى بىلەن بىرقانچە ئەرنىڭ ئاۋازى بىرگە قوشۇلۇپ چىقىۋاتاتتى. 3 - گەمىنىڭ نەق كىرىش ئىشىگىدە ئۈنچىلىك ياش ئەمەس، پاكىز كىيىنگەن بىر كازاڭ ئايال ئولتۇراتتى.

ئۇنىڭ تىزى ئۈستىگە ئاق سانچىغان كوكۇلا چاچ بىر گازاك ئېسىنى قويۇپ ياتاتتى، ئۇ يېنىچە ئوبدانلا جايلىشىپ يېتىپ ئۆگ دەيتتى، ئايالى بولسا ياشىنىپ قالغان «يارى» نىڭ يۈزىگە قونغان چۈنلەرنى قورۇپ ئولتۇراتتى، ئەگەر دونىڭ نېرىقى تەرىپىدە پىلىموتنىڭ شىددەتلىك تاراقلاپ تۇرۇشى بولمىغاندا، ئەگەر دونىڭ يۇقۇرىسىدىكى بىر يەردىن — مېگۇلىنسكى ياكى كازانسكى ئايماقلىرىدىن زەمبىرەكنىڭ سۇ بويلاپ كېلىۋاتقان گۇپپا-گۇپپاڭلىرى بولمىسا، ئۇ چاغدا دون بويىغا چالغۇچىلار كېلىپ، قارار گاه تىكىپتۇ، دەپ ئويلاشقا بولاتتى، گروموكتىكى قوزغىلاڭچىلار بۆلۈنمىسىنىڭ ئوت ئېچىش لىنىيىسىنىڭ تاشقى كۆرۈنۈشى ئاشۇنداق تىپ - تىنچ ئىدى.

بەش يىللىق ئۇرۇش مابەينىدە مۇنداق ئادەتتىن تاشقىرى ئۇرۇش سېپى مەنزىرىسىنى گىرىگورىي 1 - قېتىم كۆردى. ئۇ گەمبەلەرنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، كۈلۈمسىرىشىنى يوشۇرالمىدى، ئۇنىڭ نەزىرى ھەممە يەردە ئەللىرىگە خىزمەت قىلىۋاتقان، كازاكلارنىڭ كىيىملىرىنى ياماپ - ياساۋاتقان، جەڭچىلەرنىڭ كىرى - قاتلىرىنى يۇيۇۋاتقان، تاماق تەييارلاۋاتقان ياكى ئاددىي چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن قاچا - قۇچىلارنى يۇيۇۋاتقان خوتۇنلارغا چۈشتى.

— بۇ يەردە تۇرمۇشۇڭلار يامان ئەمەس ئىكەن! شارائىتىڭلار قۇلايلىقتەك تۇرىدۇ.... دېدى گىرىگورىي بۆلۈنمە كوماندېرىغا، بۇنىڭ گەمىسىگە قايتىپ كېلىۋېتىپ.

كوماندېر ھىجايىدى:

— بىزنىڭ تۇرمۇشىمىز بۇنىڭدىن ياخشىراق ئۆتۈشى ئەمدى

ئەدە.

— بۇ قۇلايلىق ھەددىدىن ئېشىپ كېتىپ قاپتۇ! — دېدى گىرگورىي قاپىغىنى تۈرۈپ، — خوتۇنلارنى ھازىردىن باشلاپ بۇ يەردىن ھەيدە! ئۇرۇشتا مۇشۇنداقمۇ بولامدۇ! بۇ بەرساڭا بازار-مۇ ياكى يەرمەنكىمۇ؟ بۇ نىمە گەپ؟ بۇ ئەھۋالدا قىزىلار دۈندىن ئۆتۈپ كېتىۋېرىدۇ، سىلەر ھېچنىمىنى ئاڭلىماي قالسىلەر: خوتۇنلار بىلەن بولۇپ كېتىپ، قۇلاق سېلىشقا ۋاقىت چىقمايدۇ... قاراڭغۇ چۈشۈش بىلەنلا ھەممە ئۇزۇن قۇيرۇقلارنى قوغلا! ئەتە مەن بۇ يەرگە كەلگەندە يوپكا كىيگەن بىرەرسىنى كۆرۈپ قالسام ئالدى بىلەن سېنىڭ كاللاڭنى ئالىمەن!

— بۇغۇ شۇنداق...، — دەپ جاندىن قوشۇلدى يۈز بېشى كوماندىر، — مەن ئۆزەممۇ خوتۇنلارغا قارشى، ئەمما كازاكلارنى نىمە قىلالايسەن؟ ئىنتىزام بۇزۇلغان... خوتۇنلار ئەرلىرىنى سېغىنىپ قاپتۇ، سوقۇشۇۋاتقانلىغىمىزغا ئۈچ ئاي بولۇپ قالدى ئەمەسمۇ!

ئەمما ئۇنىڭ يۈزى قىزىرىپ كەتتى - دە، خوتۇننىڭ سۇپا ئۈستىگە تاشلاپ قويغان قىزىل پەشتامىسىنى ئاستا يوشۇر-ماقچى بولۇپ، گەمىنىڭ سۇپىسىغا ئولتۇردى، ئاندىن گىرگورىي دىن شارتىدە قايرىلىپ، ماتا رەخت بىلەن توساقلىق تۇرغان گەمىنىڭ بۇلۇڭىغا ئالچەكمەن بولۇپ كۆز تىكتى، بۇ يەردىن ئۇنىڭ ئۆز خوتۇنى قارا كۆزلىرى بىلەن كۈلۈمسىرەپ قاراپ تۇراتتى...

ئاكسىنىيە ئاستاخۇۋا ئىككى تۇققان ھامىسىنىڭ ئۆيىگە ئورۇنلاشتى، بۇ ئۆي كەنتنىڭ چېتىدىكى يېڭى چېركاۋنىڭ قېشىدا ئىدى. دەسلەپكى كۈنى ئۇ گىرىگورىيىنى ئىزلىگەن ئىدى، ئەمما گىرىگورىيى ۋېشېنسكاياغا تېخى كەلمىگەن ئىكەن، ئەتىسى كەچكىچە چوڭ كوچا ۋە تار كوچىلاردا ئوقۇلار چىقىراپ، سىنارەتلەر پارتلاپ تۇردى، شۇڭا ئاكسىنىيە ئۆيىدىن تالاغا چىقىشقا يېتىنالمىدى.

«ۋېشكىغا چاقىرىغان ئىدى، بىللە بولىمىز، دەپ ۋەدە قىلغان ئىدى، ئەمما ئۆزى نەدە تەمتىرەپ يۈرىدىغانىدۇ!» ئۇ ئىچكىرىكى ئۆيىدە ساندۇقنىڭ ئۈستىدە يېتىپ، ئاچچىقى بىلەن خىيال سۈرەتتى، يارقىن، ئەمما سولۇپ بېرىۋاتقان كالىپۇكلىرىنى ھە دەپ چىشلەيتتى. قېرى ھامىسى دەرىزىنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ، پايپاق توقۇۋاتاتتى، ھەربىر زەمبىرەك ئوقى ئېتىلغاندىن كېيىن چوقۇنۇپ فوياتتى.

— ئەي، پەرۋەردىگار ئەيسا مەسىھ! نىمە دىگەن قورقۇنچ-لۇق! نىمىشقا سوقۇشىدۇ ئۇلار؟ نىمىشقا ئۇلار بىر - بىرىگە زەھىرىنى چاچىدىغانىدۇ؟

كوچىدا، ئۆيىدىن 15 سارجىن نېرىدا سىنارەت پارتلىدى. ئۆيىنىڭ ئىچى ئېچىنىشلىق جاراڭلاپ، دەرۋازە كۆزنەكلىرى سۇنۇپ چۈشتى.

— ھامماچا! دەرىزىنىڭ قېشىدىن نېرى كەت، ئوق تېگىشى
مۈمكىنغۇ ساڭا! — دىدى ئاكىسىنىيە.

موماي ئۇنىڭغا كۆزەينىڭنىڭ ئاستىدىن كۈلۈمسىرەپ قاراپ،
ئەپسۇسلىنىش بىلەن جاۋاپ بەردى:

— ئۇھ، ئاكىسىيوتكا! ساڭا بىر قاراپ، ئەخمەقمىكىن دىگۈم
كېلىدۇ. مەن ئۇلارغا دۈشمەن ئىكەنمەنمۇ؟ ئۇلار ماڭا نىمە ۋەجدىن
ئوق ئاتىدىكەن؟

— تاسادىپى ئۆلتۈرۈپ قويۇشىدۇ! ئوقنىڭ نەگە ئۇچۇپ
بارىدىغانلىغىنى كۆرۈپ تۇرمايدىغۇ.

— ئۆلتۈرسە — ئۆلتۈرۈۋەتسۇن! كۆرمىسە — كۆرمىسۇن!
ئۇلار كازاكلارنى ئاتىدۇ، كازاكلار ئۇلارغا، قىزىللارغا دۈشمەن،
مەن بولسام كەمپىر، تۇل ئايال، مېنىڭ ئۇلارغا نىمە كېرىگىم
بار؟ مىللىتىم، زەمبىرەكلەردىن كىمنى نىشانغا ئېلىش كېرەكلىگەن
نى ئۇلارمۇ بىلىدىغاندۇ!

چۈش ۋاقتىدا كوچىدا ئاتنىڭ بوينىغا ئىگىشىۋالغان
گىرىگورىي تۆۋەنكى دەريا ئايلىنىمىسى تەرەپكە ئات چاپتۇرۇپ
ئۆتۈپ كەتتى. ئاكىسىنىيە ئۇنى دەرىزىدىن كۆرۈپ، ياۋا ئۈزۈم
تاللىرى قاپلىغان پېشايۋانغا يۈگۈرۈپ چىقتى — دە، «گىرىشا!...» —
دەپ توۋلىدى، ئەمما گىرىگورىي ئاللىقاچان دوقمۇشتىن بۇرۇلۇپ،
كۆزدىن غايىپ بولغان ئىدى، پەقەت ئات تۇياقلىرىدىن
كۆتىرىلگەن چاڭ — توزاڭ يولىنىڭ ئۈستىگە ئاستا قونۇۋاتاتتى.
ئۆيىدىن يۈگۈرۈپ چىقىش پايدىسىز بولۇپ چىققان ئىدى.
ئاكىسىنىيە پېشايۋاندا تۇرۇپ، ئاچچىق كۆز ياشلىرى بىلەن يىغلاش
قا باشلىدى.

— ھىلىقى چېپىپ ئۆتكەن ستېپان ئەمەسمۇ؟ نىمانچە

قۇتۇرغان كىشىدەك يۈگۈرۈپ چىقىسەن؟ — دەپ سورىدى ھامىسى.

— ياق... ئۇ، بىزنىڭ بىر يېزىلىق... — دەپ جاۋاپ بەردى ئاكىسىنى ياش يۇقى كۆزى بىلەن.

— ئۇنداق بولسا نىمىشقا كۆزۈڭدىن ياش تۆكسەن؟ — دەپ قىزىقىپ سورىدى بىلىشكە خۇشتار موماي.

— بۇنى سوراپ نىمە قىلىسىز، ھامماچا؟ بۇ سىزنىڭ ئەقلىڭىز يەتمەيدىغان ئىش!

— بىزنىڭ ئەقلىمىز يەتمەيدىغان ئىش بولسا... دىمەك مېھرۇان كىشى چېپىپ ئۆتكەن ئوخشايدۇ. ئۇنداق بولمىسا بۇ

نىمە گەپ! سەن بىكاردىن — بىكار ۋاقىرمايسەنغۇ... بۇنداق ئىشنى مەنمۇ بېشىمدىن ئۆتكۈزگەنمەن، بىلىمەن!

كەچكە يېقىن ئۆيگە پروخور زىكوف كىرىپ كەلدى. — سالامەتمۇسىز! سىزنىڭكىگە تاتارسكىدىن ھېچكىم

كەلمىدىمۇ، چوڭ ئاپا؟ — پروخور! — ئاكىسىنى خۇشاللىغىدىن ئوھۇلداپ،

ئىچكىرىكى ئۆيدىن يۈگۈرۈپ چىقتى. — ھەي، خان ئاغىچا، سەن مېنى تازا ئىزلەتتىڭ! سېنى

تاپىمەن دەپ ئىككى پۈتۈم ئۇزۇلۇپ قالاي دىدى. ئۇ قانداق ئادەم؟ تۇرغان — پۈتۈكنى ئاتىسىغا ئوخشايدۇ، مېجەزى ئىتتىك.

ياۋۇزلارچە ئوق يېغىۋاتسا، جېنى بارلارنىڭ ھەممىسى ئۆزىنى يوشۇرۇۋاتسا، شۇنداق پەيتتە ئۇنىڭ كۆڭلىدە بىرلا كىشى: «تاپ

ئۇنى، تاپمىساڭ گۆرگە تىقىمەن!» — دەيدۇ. ئاكىسىنى، پروخورنىڭ كۆيىنىڭنىڭ يىڭىدىن تارتىپ، ئۇنى

دەھلىزگە ئېپكىردى.

— ئۇ ئۆزى قېنى، لەنتى.

— ھىم ... ئۇ نەدە بولاتتى؟ ئۇرۇش سېپىدىن قىيىنلىق يۈرۈپ پىيادە ئاران كېلىۋالدى. ئاستىدىكى ئاتقا بۈگۈن ئوق تېگىپ ئۆلۈپتۇ. زەنجىردىكى ئىتتەك قەھرى بىلەن كەپتۇ. «تاپتىڭمۇ؟» — دەپ سوراۋاتىدۇ. «نەدىن تاپىمەن؟ ئۇنى تۇغۇش قولۇمدىن كەلمەيدۇ!» دەيمەن. شۇ چاغدا ئۇ: «ئادەم تاپقىلى بولمايدىغان يىگنە ئەمەسقۇ!» — دەپ ماڭا ۋاقىراپ كەتسە بولامدۇ... ئا- دەم تېرىسى يېپىنىۋالغان بۆرە ئىكەن!

— خوش، ئۇ نىمە دەيدۇ؟

— بول، تەييارلان، كەتتۇق، باشقا گەپ يوق!

ئاكسىنىيە بىر مىنۇتنىڭ ئىچىدە بوخچىسىنى چىكىپ بولدى. — دە، ھاممىسى بىلەن ئالدىراش خوشلاشتى.

— بۇ ئادەمنى سىتېپان ئەۋەتىپتىمۇ؟

— ھە، سىتېپان، ھامماچا!

— خوپ، ئۇنىڭغا مەندىن سالام دىگىن. ئۇ ئۆزى نىمىشقا بۇ يەرگە كىرمەپتۇ؟ سۈت ئىچكەن بولاتتى. ئەنە، شىرىن بە-لىشلەردىنمۇ قۇرۇق قالدى...

ئاكسىنىيە سۆزىنىڭ ئاخىرىغا قۇلاق سالماستىن، ئۆيىدىن يۈ-گۈرۈپ چىقتى.

گىرىگورىي چۈشكەن ئۆيگە يېتىپ بارغۇچە ھاسىراپ، چىرا-يى ئاقىرىپ كەتتى، چۈنكى ناھايىتى تېز ماڭغان ئىدى، شۇڭا پىروخور ئاخىرى يېلىنىشقا باشلىدى:

— ماڭا قارا! مەنمۇ ياش چاغلىرىمدا قىزلارنىڭ ئارقىسى-دىن تالاي يوللارنى چىڭداپ يۈگۈرگەن ئىدىم، ئەمما ئەزەلدىن ساڭا ئوخشاش ئالدىرىمىغان ئىدىم. ياكى سەندە سەۋرى - تاقەت

قالىدىمۇ؟ ياكى ئىچىڭگە ئوت كېتىۋاتامدۇ؟ مەن يۇتۇلەي ھالەتتىن دىن كەتتىمۇ! قېنى، كىم قۇمدا مۇنداق ئۇچقاندىك يۇڭدۇر. لەيدۇ؟ سىلەرنىڭ ئىشىڭلارنىڭ ھەممىسى ئادەمزاننىڭ ئىشىدەك ئەمەس ...

پىروخور ئۆز ئىچىدە مۇنداق ئويلايتتى: «ھە، بۇلار يېڭى-ۋاشتىن تېپىشىپ قالغان ئىكەن - دە ... ئەمدى بۇلارنى شەي-تانىمۇ ئاجرىتالمايدۇ! ئۇلار ئۆز مەنەپەئەتلىرىنى كۆزلەيدۇ، مەن بولسام بۇ قانچۇقنى ئوق يامغۇرنىڭ ئاستىدىن ئىزلەپ، ئۆلۈم گىرۋىگىدە ... خۇدا كۆرسەتمەسۇن - ئەگەر ئاتالىيە بىلىپ قالسا، ئۇ مېنى بېشىمدىن ئايىغىمغىچە ... كورشۇنوفنىڭ ئۇرۇق - ئەۋلادىنى بىز بىلىمىز! ياق، ئەگەر مەن مەس بولۇپ يېتىپ قېلىش تۈپەيلىدىن ئېتىم بىلەن مىلىتىمنى يوقاتىمىغان بولسام، سېنى كەنت ئىچىدە ئىزلەپ، مۇنچىلىك ئاۋارە بولمىغان بولاتتىم! ئەمەس دى نىمە قىلىشساڭلار قىلىشىڭلار، مېنىڭ ۋەزىپەم تۈگىدى!»

دەرىزە قايىقلىرى ھەكەم ئېتىلگەن ئىچكىرىكى ئۆيدە جىن چىراق تۇتەپ يېنىپ تۇراتتى. گىرىگورىي شىرنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتى. ئۇ مىلىتىمنى يېڭىلا تازىلاپ بولۇپ، ئەمدى ماۋزۇرنىڭ ئىستىۋالىنى سۈرتۈپ ئولتۇرغاندا ئىشىك غىچىرىلىدى. بوسۇغدا ئاكىسىنى تۇراتتى. تار ئاپپاق ماڭلىيى تەرگە پىشقان، تاتىرىپ كەتكەن يۈزىدە يوغان ئېچىلغان ياۋۇز كۆزلىرى شۇنچىلىك ئەسەبى ئېھتىراسلىق ئىشقى بىلەن ياناتتىكى، گىرىگورىيىنىڭ ئۇنىڭغا نەزىرى چۈشۈش بىلەنلا يۈرىكى خوشاللىقتىن تىپىرلاپ كەتتى.

— مېنى قىزىقتۇرۇپ چاقىرىپ قويۇپ ... ئۆزەڭ نەگە يۈ-قاپ كەتتىڭ ... — دىدى ئاكىسىنىيە ئېغىر نەپەس ئېلىپ.

ھازىر ئاكىسىنىيەگە بىر زامانلاردىكىدەك، ئاشۇ ئۇزۇن ۋاقىت

ئۆتكەن، مۇھەببەت رىشتىسى يېڭى ئۇلانغان دەسلەپكى كۈنلەردە
كىدەك، ئالەمدە گىرىگورىيىدىن باشقا ھېچ نەرسە مەۋجۇت ئەمەس.
تەك كۆرۈنەتتى. گىرىگورىي يوق بولسا، ئۆزى ئۈچۈن دۇنيا جىم-
جىت ئىگىسىز بولۇپ قالغاندەك، ئەگەر گىرىگورىي يېنىدا بولسا،
قايتىدىن جانلىنىپ كەتكەندەك بولاتتى. ئاكىسىنى پىروخوردىن
ئۇيۇلۇپ تۇرماستىنلا گىرىگورىيغا ئېتىلىپ بېرىپ، ياۋايى بىر ئىش-
تىياق بىلەن چىرىمىشىپ كەتتى - دە، يىغلاپ تۇرۇپ، سۆيۈملۈك
كىشىنىڭ ساقلى تىكەندەك ئۆسكەن يۈزىدىن سۆيۈشكە باشلى-
دى، بىر بۇرىندىن، بىر پېشانىسىدىن، بىر كۆزلىرىدىن، بىر لەۋ-
لىرىدىن چوڭۇلدېتىپ سۆيەتتى، چۈشىنىكسىز بىر نىمىلەرنى پى-
چىرلاپ، ئۆكسۈپ يىغلايتتى:

— ئازاپ چەكتىم! قۇرۇپ تۈگەشتىم! گىرىشېنكا! جان -
جىگىرىمىەن مېنىڭ!

— ئاپلا، مانا... مانا ئۆزەڭ كۆرۈپ تۇرۇپسەن... ھە توخ-
تاپ تۇر! ... ئاكىسىنى، توختا دەيمەن... — گىرىگورىي يۈزىنى
باشقا تەرەپكە قىلىۋېلىپ، پىروخورغا قاراشتىن ئۆزىنى ئېپىقچىپ،
خىجالەنچىلىك بىلەن دۇدۇقۇپ قالدى.
ئۇ ئاكىسىنى ئۇزۇن ئورۇندۇققا ئولتۇرغۇزۇپ، گەجگىس-
گە چۈشۈپ قالغان رومىلىنى بېشىدىن ئالدى، توزغىغان چاچلىرى-
نى سىلىدى.

— سەن قانداق بولۇپ قالغانسەن...

— قانداق بولسام، شۇنداق! ئەمما سەن...

— ياق، خۇدا بىلىدۇ، سەن ئېلىشىپ قاپسەن!

ئاكىسىنى قولىنى گىرىگورىيىنىڭ مۇرىسىگە قويۇپ، كۆز

يېشى ئارىلاش كۈلۈۋەتتى - دە، پىچىرلاپ كەتتى:

— مۇشۇنداق قىلساڭ بولامدۇ؟ چاقىرىدىڭ... ھەممىنى تاشلا

لاپ، پىيادە يول يۈرۈپ كەلسەم، سەن يوق... يېنىمدىن ئات چاپ تۇرۇپ ئۆتۈپ كەتتىڭ، پېشايۋانغا يۈگۈرۈپ چىقىپ شاۋقۇن سالدىم، سەن دوقمۇشتىن قايرىلىپ، كۆزدىن غايىپ بولدۇڭ... ئەگەر ئوق تېگىپ ئۆلۈپ كەتكەن بولساڭ، مەن سېنى ئاخىرقى قېتىم كۆرەلمىگەن بولاتتىم...

ئۇ يەنە قانداقتۇ ھەددىدىن تاشقىرى دىلەكەش، يېقىملىق، ئاياللارغا خاس، بەزىبىر ئەخمىقەنە بىرىنىمىلەرنى دىدى ۋە گىرگورىيىنىڭ مۇكەپچەيگەن مۇرىلىرىنى ئالقىنى بىلەن توختىماي سىلاپ، ئۇنىڭ كۆزلىرىگە ئۆزىنىڭ مەڭگۈ ئىتائەتمەن كۆزلىرى بىلەن تەل مۇرۇپ قاراپ تۇردى.

ئاكسىنىيەنىڭ بېقىشلىرىدا قانداقتۇ ئېچىنىشلىق ۋە ئەپىنى زاماندا ئوۋچى قوغلاپ كېتىۋاتقان ھايۋاندا بولىدىغان دەھشەتلىك بىر قورقۇنچ باردەك قىلاتتى، شۇڭا ئاكسىنىيەگە قاراش گىرگورىيىغا ئوڭايسىز ۋە ئېغىر بولدى.

گىرگورىيى كۆزلىرىنى كۈنگە قاقلاڭغان كىرىپىكلىرى بىلەن يېپىپ، زومۇ زو كۈلۈمسىرەپ، ئۈنچىقمايتتى، ئەمما ئاكسىنىيەنىڭ ئىككى مەڭزى ئوتتەك يېنىپ، قىزىرىپ كەتتى — دە، كۆز قارىچۇقلىرى گويا كۆكۈش تۈتۈن بىلەن تورلانغاندەك بولۇپ كەتتى.

پىروخور خوشلاشماستىنلا چىقىپ كېتىپ، دەھلىزدە يەرگە بىرىنى تۈكۈردى، تۈكۈرۈگىنى پۇتى بىلەن سۈرتتى.

— بۇ بىر دەردىسە ئىش، خالاس! — دىدى ئۇ ئاچچىغى بىلەن پەلەمپەيدىن چۈشۈپ كېتىۋېتىپ، ئاندىن ھويلا ئىشىگىنى قەتەي تاراقلىتىپ چىقىپ كەتتى.

ئۇلار ئىككى كېچە — كېچە — كۈندۈز كۈنى تۈنگە ئۇلاپ، ئەتراپتىكى ھەممىنى ئۇنتۇپ، چۈشتىكىدەك ۋاقىت ئۆتكۈزدى. بەزىدە گىرىگورىي باشنى گاراڭ قىلىپ قويىدىغان قىسقا ئۇيقۇدىن ئويغىناتتى — دە، غۇۋا قاراڭغۇلۇقتا ئاكسىنىيەنىڭ كۆز ئۈز-مەي، ئۆزىگە دىققەت بىلەن سىنچىلاپ قاراپ تۇرغانلىغىنى كۆرەتتى، ئاكسىنىيە ئادەتتە ئالقىنىنى ئىگىگىگە تىرەپ، جەينەكلىنىپ يېتىپ، دىيەرلىك كىرىك قاقماستىن قاراپ تۇراتتى.

— نېمىشقا قارايسەن؟ — دەپ سورايتتى گىرىگورىي.

— ساڭا قانغۇدەك قارىۋالغۇم كېلىدۇ... سېنى ئېتىپ ئۆل تۇرۇشىدۇ، بۇنى يۈردىگىم سېزىپ تۇرۇپتۇ.

— خوپ، يۈرىڭنىڭ سەزگەن بولسا، قاراۋەر، — دەيتتى گىرىگورىي كۈلۈپ.

3 — كۈنىگە كەلگەندە گىرىگورىي 1 — قېتىم تالاغا چىقتى، كودىنوف ئەتىگەندىن بۇيان ئارقا — ئارقىدىن چاپارمەن ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ كېڭەش يىغىنىغا كېلىشىنى ئۆتۈنگەن ئىدى. «بارمايمەن، مەنسىزمۇ يىغىنىنى ئېچىۋەرسۇن» — دەپ جاۋاپ بەردى گىرىگورىي چاپارمەنلەرگە.

پىروخور ئۇنىڭ شىتاپتىن ئالغان يېڭى ئېتىنى ئېلىپ كەلدى، كېچىدە گروموك بۆلۈنمىسىنىڭ ئوچاستىكىسىغا بېرىپ، ئۇ يەرگە تاشلاپ قويغان ئىگەر — جابدۇقنى ئېپىكېلىپ بەردى. ئاك.

سىنىيە، گىرىگورىينىڭ مېڭىشقا ھازىرلىنىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ چۈپ سۈرىدى:

— نەگە بارىسەن؟

— تاتارسىڭغا بىر بېرىپ كېلەي، يېزىمىزنىڭ مۇداپىئە-لىنىش ئەھۋالىنى كۆرمەكچىمەن، گېزى كەلگەندە، ئۆي ئىچىمىنىڭ نەدە ئىكەنلىگىنى بىلىپ قايتسام دەيمەن.

— بالىلىرىڭنى سېغىنىدىمۇ؟ — ئاكىسىنىيە قارا قۇمچاق يەلكىلىرىنى شۇركۇنۇپ رومىلى بىلەن ئورنىدى.

— سېغىنىدىم.

— بارمىساڭ بولۇرمىكىن؟

— ياق، بارىمەن.

— بارما! — دەپ ئۆتۈندى ئاكىسىنىيە، ئۇنىڭ قارا كۆز

چانغى ئىچىدە گۆھەرلىرى ساراسىمىلىك پاقىراشقا باشلىدى، — دىمەك، سەن ئۈچۈن ئادەلەت مەندىن قىممەتلىككە ئىكەن — دە؟ قىممەتلىكمۇ؟ كۆڭلۈڭ ھەم ئۇ يەرگە، ھەم بۇ يەرگە تارتىدىكەن — دە؟ ئۇنداق بولسا مېنى ئۆزەڭ بىلەن بىللە ئالغاچ كەتسەڭ قانداق، ناتالىيە بىلەن بىرلىكە قىلىپ چىقىشىپ ئۆتەرمىز... خوش، يولۇڭ بولسۇن! بارغىن! ئەمما قېشىمغا ئەمدى قايتىپ كەلمە! قوبۇل قىلمايمەن. ئۇنداق قىلىشنى خالىمايمەن!... خالىمايمەن! گىرىگورىي ئۇنچىقماي ھويلىغا چىقتى — دە، ئېتىغا مىندى.

×

×

تاتارسىكى پىيادىلەر قىسمىنىڭ بۆلۈنمىسى خەندەك كولاشقا ھورۇنلۇق قىلدى.

— نەدىكى يوق بىر نىمىنى ئويلاپ چىقىرىشىدۇ! — دىدى
خېرىستونە گۈرۈلدەپ، — نىمە، بىز گېرمان قۇرۇلتىدا سوقۇش
قىلىۋېتىپتۇقمۇ؟ ئەمدىچۇ، بۇرادەرلەر، چوڭقۇرلۇغى تىزغا
كېلىدىغان، دىمەك، ئاددىلا ئاكوپ قازساڭلارمۇ بولۇۋېرىدۇ.
مۇنداق قېتىپ قالغان يەرنى، دىمەك، ئىككى گەز چوڭقۇرلۇقتا
قېزىش ئەقىلغا سىغىدىغان ئىشۇ؟ بۇ يەرنى گۈرجەك ئۇياقتا
تۇرسۇن، لوم بىلەنمۇ قازالمايسەن.

كۆپچىلىك ئۇنىڭ سۆزىنى قۇلاققا ئېلىشتى، سول قىرغاق
نىڭ تاش — توپا ئۇۋاقلرى چېچىلىپ ياتقان تىك يار ئۈستىدە
ئادەم ياتقۇدەكلا تېپىز ئاكوپلارنى قېزىشتى، ئورماننىڭ ئىچىدە
بولسا گەمە ئۆيلەر ياسالدى.

— خوش، ئەمدى بىز سۇغۇرنىڭ ئەھۋالىغا چۈشۈپ قال
دۇق، — دەپ دارىتىملاپ قويدى ئەزەلدىن خاپىلانمايدىغان ئان
كۇشكا، — تۆشۈك — ئۆڭكۈرلەردە تۇرىمىز، ئوت — چۆپلەرنى ئو
زۇق قىلىمىز، سىلەر ھامان قايماق قاتلىما، گۆش، سىتېرلەت بى
لىغى ئۈگىرىسى يەرمىز دەيسىلەرغۇ... قاشقا بىدە يېيىشنى ياقتۇر
مامىسلەر؟

قىزىللار تاتارىسكىلىقلارنى ئانچە بىزاۋىتا قىلىدى. يېزى
نىڭ ئۇدۇلىدا باتارىيە يوق ئىدى. ئوڭ قىرغاقتىن پىلىموت ئان
دا — ساندېلا تاتاتلاشقا باشلاپ، ئاكوپچىلاردىن بويىنى سوزۇپ
قارىغان كۈزەتچىلەرگە ئوق چىقىرىپ قوياتتى، ئاندىن يەنە ئۇزاق
قىچە تىنچلىق ئورناپ قالاتتى.

قىزىل ئەسكەرلەرنىڭ ئاكوپلىرى تاغنىڭ ئۈستىدە ئىدى.
ئۇ يەردىنمۇ ئاندا — ساندا ئوق ئېتىلىپ تۇراتتى، ئەمما قىزىل
ئەسكەرلەر يېزىغا كېچىدە چۈشۈپ، ئاز ۋاقىتلا تۇرۇشاتتى.

×

×

گىرگورىي ئۆزىنىڭ دەريا بويىدىكى چىزارلىغىغا كەچكە

يېقىن كىرىپ كەلدى.

بۇ يەردىكى ھەممە نەرسە ئۇنىڭغا تونۇش ئىدى، ھەر بىر
دەرەخ ئۆتمۈش خاتىرىلەرنى ئەسكە چۈشۈرەتتى... يول قىزلار چى-
مەنزارلىغى بىلەن ئۆتەتتى، بۇ يەردە كازاكلار ھەر يىلى پېتىر
بايرىمىدا* ئوتلاقنى تەقسىم قىلغاندىن كېيىن ھاراق ئىچىشەت-
تى. ئالىوشكا توقايزارنىڭ بىر بۇرجىگى ئاشۇ چىزارلىققا كىرىپ
تۇراتتى. ئاتام زاماندا، ئاشۇ توقايزارغا تېخى ئات قويۇلمىغان
چاغدا بۆرىلەر تاتارىسكى يېزىسىنىڭ كىشىسى ئالىكسەي دىگەن
بىر ئادەمنىڭ ئىنىسىنى غاجاپ تاشلايدۇ. ئالىكسەي ئۆلۈپ كېتى-
دۇ، قەۋرە تېشىغا يېزىلغان خەت ئۆچۈپ كەتكەنگە ئوخشاش، بۇ
ئادەم كىشىلەرنىڭ ئېسىدىن چىقىپ كېتىدۇ، ھەتتا بۇ ئادەمنىڭ
پەمىلىسىنىمۇ خوشنىلىرى ۋە ئۇرۇق - تۇققان، يارۇ بۇرادەرلى-
رى ئۇنتۇپ كېتىدۇ، ئەمما ئۇنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان توقايزار
ھامان ياشاپ كەلمەكتە، ئۇنىڭدىكى ئەمەن ۋە قارىياغاچلارنىڭ
توق يېشىل تاجىلىرى كۆككە بوي سوزماقتا. بۇلارنى تاتارىسكى-
لىقلار ئىگىلىك ئىشلىرىغا لازىملىق بولغان نەرسىلەرنى ياساش
ئۈچۈن كېسىپ تۇرىدۇ، ئەمما يوغان كۆتسىگىنىڭ
ئاستىدىن ھەر كۆكلەمدە ياشاشچان ياش ئوتلار كۆكلەپ
چىقىپ، بىر - ئىككى يىل بىلىنمەستىنلا ئۆسۈپ، كۆزگە كۆرۈنۈپ
قالىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئالىوشكا توقايزارلىغى يازدا يېڭىۋاشتىن
*پېتىر بايرىمى - رۇسىيەنىڭ ئونا كالىندارىدا 6 - ئاينىڭ 21 -
كۈنى - ت.

ياپ ... بېشىل باراقسانلىققا ئايلىنىپ كېتىدۇ، كۆزدە قىپ ... قىزىل تاڭ شەپىچىمىگە چۆمۈلگەن نەقىشدار ئەمەس ياپراقلىرىغا چۆمكىلىپ، ئالتۇن ساۋۇت كىيگەندەك بىر تۈسكە كىرىدۇ.

يازدا ئاليوشكا توقايزارلىغىدا نىكەنلىك قارا بۆلدۈرگەن نەم يەرنى ۋاچىچىدە قاپلاپ كېتىدۇ، قېرى قارىياغاچلارنىڭ ئۇچلىرىدا قاناتلىرى زىننەتلىك ئالا قاغىلار ۋە سېغىزخانلار ئۇۋا قۇرىدۇ؛ كۆز ۋاقتىدا، يەرگە تۆكۈلگەن دۈپ ياڭاقلىرى ۋە ياپراقلىرىنىڭ كىشىنى تېتىكلەشتۈرىدىغان ئۆتكۈر ھىدى گۈپۈلدەپ پۇراپ تۇرغان مەزگىلدە، ئۆتكۈنچى ئورمان قۇشلىرى قىسقا ۋاقىت مېھمان بولۇپ ئۆتىدۇ، قىش بولغاندا پەقەت تۈلكىنىڭ تامغىدەك يۇمۇلاق ئىزلىرى كەڭ يېيىلغان ئاپپاق قار كىگىز ئۈستىدە مەرۋايىتتەك قاتار تىزىلىپ كېتىدۇ. گىرىگورىي ياش چاغلىرىدا ئاليوشكا توقايزارلىغىغا تۈلكىگە قاپقان قويۇش ئۈچۈن تالاي قېتىم بارغان ئىدى...

گىرىگورىي دەرەخلەرنىڭ سايە - سالقىنى ئاستىدا، بۆلتۈر - قىيولنىڭ ئوت - چۆپ بېسىپ كەتكەن كاتاكللىرى بويلاپ ماڭدى. قىز چىمەنزارلىغىدىن ئۆتۈپ، قارا يارغا چىقتى، شۇ يەردە ئۆتمۈش خاتىرىلەر ئېسىگە چۈشۈپ، شاراپ نەسىر قىلغاندەك بېشىغا تەپتى. بىر زامانلاردا، ئالا ۋاقتىدا ئۈچ تېرەكنىڭ يېنىدىكى ساسلىقتا تېخى ئۇچالمايدىغان ياۋا ئۆدەك بالىلىرىنى قوغلايدىغان ئىدى. قارا كۆلدە ئەتىگەندىن كەچكىچە قارا بېلىق تۇتاتتى... يېقىنلا بىر يەردە بىر تۈپ كالىنا دەرەخى چېدىرىسىمان بۈك - باراقسان بولۇپ تۇراتتى. بۇ دەرەخ بىر چەتتە يەككە - يېگانە تۇرىدىغان قېرى دەرەخ ئىدى. ئۇ مېلىخوف قوراسىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغاچقا، ھەر كۆز ۋاقتى گىرىگورىي ئۆيىنىڭ پېشايۋىنىغا چىقىپ، يې-

راقتىن گويا يالقۇنچىغان ئوتنىڭ قىزىل تىللىرى قاپلىۋالغاندەك كۆرۈنگەن كالنا شاخلىرىغا قاراپ ھوزۇرلىناتتى. مەرھۇم پېتىر ئاچچىق - چۈچۈك، ئېغىزنى قورۇيدىغان كالنا سامسىسىنى شۇنداق ياخشى كۆرەتتى...

گىرىگورىي بالىلىق چاغلىرىدىن تونۇش بولغان يەرلەرگە ئاستا مۇڭ - قايغۇ بىلەن نەزەر سالاتتى. ئاستىدىكى ئېتى ھورۇنلۇق بىلەن ھاۋادا مىڭلىداپ تۇرغان ئۇششاق كۈمۈتلىرىنى، قوڭۇر ياۋۇز پاشىلارنى قۇيرۇغى بىلەن قورۇپ كېلەتتى. كۆك ئاپىخان ۋە چۈچۈك قوناقلار شامالدا يەرگە باش ئېگەتتى. ئوتلاق ياپ - يېشىل تاۋلىنىپ تۇراتتى.

گىرىگورىي تائارىسكى پىيادە قىسىملىرىنىڭ ئاكوپلىرى قېشىغا كېلىپ، ئاتىسىغا ئادەم ئەۋەتتى. سول قاناتنىڭ يىراق بىر يېرىدە خىرىستونەنىڭ ۋاقىرىغىنى ئاڭلاندى:

— پروكوفىچ! تېزىرەك بار، دېمەك، گىرىگورىي كەلدى!...

گىرىگورىي ئاتتىن چۈشۈپ، تىزگىنىنى قېشىغا يۈگۈرۈپ كەلگەن ئانىكۇشكىغا بەردى، ئالدىراش ئاقساقلاپ كېلىۋاتقان ئاتىسىغا يىراقتىنلا كۆزى چۈشتى.

— ھە، باشلىق، سالامەتمۇسەن!

— دادا، ئوبدان تۇردۇڭمۇ.

— كەلدىڭمۇ؟

— مىڭ تەسلىكتە ئاتلىنىپ چىقتىم! خوش، ئۆي ئىچىمىز

قانداق؟ ئانام بىلەن ناتالىيە نەدە؟

پانتېلېي پروكوفىيېۋىچ قول شىلتىپ، چىرايىنى پۇرۇش

تۇردى. قارىيىپ كەتكەن مەڭزىدىن ياش دومىلاپ چۈشتى.

— خوش، نىمە گەپ؟ ئۇلارغا بىر ئىش بولىدىمۇ؟ — گىر —
گورىي تەشۋىشلىنىپ، كەسكىنلىك بىلەن سورىدى.

— ئۇلار دەريادىن ئۆتەلمىدى...

— نىمىشقا؟! ...

— ناتالىيە ئىككى كۈن بولدى ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى. كېزىك بولغان ئوخشايدۇ... ئاناڭ ئۇنى تاشلاپ كەتكۈسى كەلمىدى... سەن قورقۇپ كەتمە، بالام، ئۇلار ئۇيەردە ھەر جەھەتتىن ياخشى.

— بالىلارچۇ؟ مىشاتكا؟ پولىوشكا؟

— ئۇلارمۇ شۇ يەردە. دۇناشكا ئۆتۈپ كەتتى. بۇ يەردە قېلىشتىن قورقتى... قىز دىگەننىڭ ئىشىنى بىلىسەنغۇ؟ ھازىر ئانىكۇشكىنىڭ خوتۇنى بىلەن ۋولوخوۋوغا كەتتى. شۇ ئارىدا مەن ئۆيگە ئىككى قېتىم بېرىپ كەلدىم. نىسبى شەپ بولغاندا قېيىق بىلەن ئاستىلا ئۆتۈپ، ئۇلارنى كۆرۈپ كېلىمەن. ناتالىيەنىڭ سالامەتلىكى ياخشى ئەمەس، بالىلىرى، خۇداغا شۈكرى، يامان ئەمەس... ناتالىيوشكا ھۇشسىز ياتىدۇ. بەدىنى ئوتتەك قىزىپ كەتكەن، لەۋلىرىدە قان ئۆرلىگەن.

— ئۇلارنى سەن نىمىشقا بۇ يەرگە كۆچۈرۈپ كەلمىدىڭ؟ —

دەپ گىرىگورىي قەھرى بىلەن ۋاقىرىدى.

چانىڭ تازا ئاچچىقى كەلدى، ئۇنىڭ تىترىگەن ئاۋازىدا ئەلەم بىلەن تەنە بار ئىدى:

— سەن نىمە ئىش قىلدىڭ؟ بالدۇرراق كېلىپ، ئۇلارنى

كۆچۈرۈپ كېلىش قولۇڭدىن كەلمىدىمۇ؟

— مەندە پۈتۈن بىردىۋىزىيە تۇرۇپتۇ! ماڭا ئاۋال دىۋىزىيە

يېنى ئۆتكۈزۈش لازىم ئىدىغۇ! — گىرىگورىي غەزەپ بىلەن

ئېتىراز بىلدۈردى.

— سېنىڭ ۋېشىكىدا نىمە ئىشلارنى قىلىپ يۈرگەنلىكىڭنى ئاڭلاپ تۇردۇق... ئائىلەڭنىڭمۇ لازىمى يوق بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ؟ ئېي، گىرىگورىي! ئادەملەرنى ئويلىمىساڭمۇ، خۇدانى ئويلاش كېرەك ئىدى... مەن بۇ يەردە دەريادىن ئۆتمەكچى ئەمەسمەن، ئۇنداق بولمىغاندا، ئۇلارنى ئۆزۈم بىلەن بىللە ئېلىپ كەتسەممىدىم؟ مېنىڭ ۋىزژودۇم يېلاندا ئىدى، بۇ يەرگە يېتىپ كەلگۈچە، قىزىلار يېزىنى ئىشغال قىلىپ بويتۇ.

— مېنىڭ ۋېشىكىدا نىمە قىلىپ يۈرگەنلىكىڭنى تىلغا ئالما!... ئۇ ئىش بىلەن سېنىڭ ئالاقەڭ يوق... سەن ماڭا... — گىرىگورىينىڭ ئاۋازى خىرىلداپ، بوغۇلۇپ قالدى.

— بويتۇلا، مېنىڭ نىمە ئىشىم بولسۇن! — چال قورقۇپ قالدى، بىر چەتتە توپىلىشىپ تۇرغان كازاكلارغا كۆڭۈلسىزلىك بىلەن قاراپ قويدى، — مەن بۇ توغرىلىق سۆزلىمەكچى ئەمەسمەن... سەن ئاستىراق سۆزلە، خەق، ئەنە، ئاڭلاپ تۇرۇشۇۋاتىدۇ، — ئەمدى ئۇ پىچىرلاپ سۆزلەشكە ئۆتتى، — سەن ئۆزەڭمۇ كىچىك بالا ئەمەسمەن، ئەلۋەتتە چۈشىنىشنىڭ كېرەك، ئۆي ئىچى توغرىلىق دىلخەستە بولما، ناتالىيە، خۇدا خالىسا، ساقىيىپ قالىدۇ، قىزىلار ئۇلارنى خاپا قىلىۋاتقىنى يوق، دۇرۇس، ھېلىقى بىرياشلىق موزايىنى سويۇشقان ئوخشايدۇ، بۇنىڭ كارى چاغلىق. ئۇلارنىڭ رەھمى كېلىپ، ھېچ نەرسىگە تەگمىدى... 40 چارەك ئاشلىق ئېلىشىپتۇ. بۇ ئۇرۇش ۋاقتىدا بولماي قالمايدىغان زەرەر!

— بەلكىم، ئۇلارنى ھازىر ئېپىكىلىشىمىز لازىمەكەن؟

— ئېپكىلىشنىڭ ھاجىتى يوق، مېنىڭچە، ئۇ ئاغرىق تۇر-
سا، ئېپكىلىپ نەدە قويىسەن؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە خەتەرلىك بىر
ئىش. ئۇلارنىڭ شۇ يەردە تۇرۇپ تۇرغىنى ياخشى. ئاناڭ ئىگى-
لىك ئىشلىرىغا قاراپ تۇرىدۇ، ئۇ چاغدا مەنمۇ خاتىرجەم بولۇپ
قالىمەن، نىمىشقا دىگەندە، يېزىدا يانغىن بولدى.

— كىمنىڭ ئۆيى كۆيۈپتۇ؟

— پۈتۈن مەيدان كۆيۈپ كەتكەن. كۆپىنچىسى سودىگەرلەرنىڭ
ئۆيلىرى، قۇدىمىز كورشۇنوفلارنىڭ ئۆيىنى پاك - پاكىز كۆيدۈرۈ-
ۋېتىپتۇ. قېينانكا لۇكىنىچنا ھازىر ئاندىروپوۋىدا، گىرىشكا
بوۋاي بولسا ئۆيىگە قاراي مەن دەپ، يېزىدا قېپقالغان. ئاناڭنىڭ
ئېيتىشىچە، گىرىشكا بوۋا: «قورا - جايىمدىن ھېچ يەرگە چىقماي-
مەن، دەرھىلەر مېنىڭ قېشىغا كىرمەيدۇ، چۈنكى كىرىست بەل-
گىلىرىدىن قورقۇدۇ» - دىگەن. كېيىنكى چاغدا گىرىشكا بوۋا پۇ-
تۇنلەي ئەقلىدىن ئېزىشقا باشلىغان. ئەمما، قارىغاندا، قىزىلار
ئۇنىڭ كىرىستىدىن قورقمىغان ئوخشايدۇ، ئۆي، قورا - جايىنى تۇ-
تۇن قاپلاپ كەتكەن ئىكەن، ئەمما بوۋاي توغرىلىق ھېچ نەرسە
ئاڭلىيالمىدۇق ... ئۇنىڭ ئۆلىدىغان ۋاقتىمۇ بولۇپ قالىدۇ. ئۇ-
نىڭ ئاخىرەتلىگىنى تەييارلاپ قويغىنىغا 20 يىل بولۇپ قالدى،
ئەمما ئۆزى ھايات ... يېزىنى كۆيدۈرۈۋاتقان ھىلىقى سېنىڭ
دوستۇڭ، ئىلاھىم يەر يۇتسۇن!

— كىم؟

— مىشكا كوشوۋى، ئاتىسىغا مىڭ لەنەت!

— ئاشۇمىكەن؟!

— ئاشۇ، خۇدا بەرھەق! بىزنىڭ ئۆيىگىمۇ كېلىپ، سېنى
سۈرۈشتە قىپتۇ. ئاناڭغا مۇنداق دەپتۇ: «بىز دەريانىڭ ئېرىقى

تەرىپىگە ئۆتۈشمىز بىلەنلا، سىلەرنىڭ گىرىگورىي 1 - نۆۋەتتە گۆرگە كىرىدۇ. ئەڭ ئىگىز دەرەخكە ئېسىلىدۇ. مەن ئۇنىڭغا قىلىچىمنى ئىپلاس قىلىپ ئولتۇرمايمەن!» ئۇ مېنىمۇ سوراپ، چىنىنى غۇچۇرلىتىپ قويۇپتۇ. «ئايلا، بۇ توكۇرنى جىن - شەيتانلار نەگە قوغلاپ كەتكەندۇ؟ ئۇ ئۆز ئۆيىدە، مەشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرسا بولماسمىدى؟ مەن ئۇنى تۇتۇۋالسام، ئۆلتۈرۈۋېتىشكەچە بېرىپ يەتسەممۇ، ھەر ھالدا قامچىنىڭ ئاستىغا ئېلىپ، جېنىدىن جاق تويغۇزاتتىم!» مانا قارا، ئۇ ئەڭ يامان ئىبلىس بولۇپ چىقتى! يېزىنى ئارلاپ يۈرۈپ، سودىگەرلەر بىلەن پوپلارنىڭ ئۆيىگە ئوت قويۇپتۇ ھەمدە: «ئىۋان ئالىكسىيېۋىچ ئۈچۈن ۋە شىۋىمان ئۈچۈن پۈتۈن ۋېشېنسكايا كەنتىنى كۆيدۈرۈۋېتىمەن!» - دەپتۇ. بۇ ساڭا قارىتىلغان سادا ئەمەسمۇ؟

گىرىگورىي ئاتىسى بىلەن يەنە يېرىم سائەتچە سۆزلىشىپ، ئاندىن كېيىن ئېتىنىڭ قېشىغا ماڭدى. گەپ ئارىسىدا چال ئاك سىنىيە توغرىلىق قايتا بىرەر ئېغىز دارتىمىلاپ سۆز قىلمىدى، ئەمما گىرىگورىي شۇنداق بولسىمۇ، ناھايىتى قىيىن ئەھۋالدا قالغان ئىدى: بۇ ئىشنى دادام بىلگەندىن كېيىن، ھەممە ئادەم ئاڭلىغان ئوخشايدۇ. بۇنى كىم يەتكۈزگەندۇ؟ بىزنىڭ بىر يەردە بىللە تۇرغانلىغىمىزنى، پىروخوردىن باشقا كىم كۆرۈۋالغاندۇ؟ مېتېپانمۇ بىلەمدىغانىدۇ؟ گىرىگورىي ئىزا تارتقانلىغىدىن، ئۆزىگە - ئۆزى غەزەپلىنىپ، ھەتتا چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ كەتتى...

كازاكىلار بىلەن قىسقىلا پاراڭلاشتى. ئانىكۇشكا يەنىلا چاخ چىغىنى قويماي، بۆلۈنمىگە بىرنەچچە چىلەك ساموگون ئەۋەتىپ بېرىشنى ئۆتۈندى.

— بىزگە ئوق - دورىنىڭمۇ لازىمى يوق، پەقەت ھاراقلا

دەئاسا بولدى! — دىدى ئۇ قاقاقلاپ كۈلۈپ. ئۇ كۆزىنى قىسىپ، كېيىنكىنىڭ كىرىپىسىنى تىرىسى بىلەن مەنىلىك چىرتىپ قويدى.

گىرىگورىي ئۆزىنىڭ ساقلاپ قويغان تاماكىسى بىلەن خىرىس تونە ۋە باشقا ھەممە يېزىلقلارنى مېھمان قىلدى؛ كېتىش ئالدىدىلا ئۇ ستېپان ئاستاخوفنى كۆردى. ستېپان يېقىن كېلىپ، ئالدىرىماي سالاملاشتى، ئەمما قولىنى بەرمىدى.

بۇ گىرىگورىيىنىڭ قىزغىلاڭ باشلانغاندىن بۇيان ئۇنى 1 - قېتىم كۆرۈشى ئىدى. شۇڭا ئۇ: «بىلەمدىغاندۇ؟» — دەپ سىنچىلاپ، تەشۋىش بىلەن قاراپ كەتتى. ئەمما ستېپاننىڭ ياداڭغۇ چىرايلىق يۈزى خاتىرجەم ئىدى، ھەتتا مەنۇن ئىدى. شۇڭا گىرىگورىي يېنىكەلەشكەندەك بولۇپ بىر ئۇھ دەۋەتتى: «ياق، بىلىمەيدىكەن!»

64

ئىككى كۈندىن كېيىن گىرىگورىي ئۆز دېۋىزىيىسىنىڭ فۇرونتىنى بويلاپ قىلغان سەپىرىدىن قايتىپ كەلدى. قومانداننىڭ شىتاۋى چىرىنى يېزىسىغا كۆچكەن ئىدى. گىرىگورىي ۋېشېننىسكايانىڭ قېشىدا ئېتىنى يېرىم سائەتچە دەم ئالدۇردى، ئۇنى سۇغىرىپ بولۇپ، كەنتكە كىرمەستىن، چىرىنى يېزىسىغا قاراپ يول ئالدى.

كودىنوف ئۇنى ئوچۇق چىراي قارشى ئېلىپ، پەيت كۈت

كەندەك كۈلۈمسىرەپ قاراپ كەتتى.

— خوش، گىرىگورىي پانتېلېيېۋ، ئىمىلەرنى كۆردۈڭ؟
سۆزلەپ بەرگىن.

— كازاكلارنى كۆردۈم، دۆڭنىڭ ئۈستىدە قىزىللارنى كۆردۈم.

— خېلى ئىشلارنى كۆرۈپسەنغۇ! بىزنىڭ بۇ يەرگە ئۈچ ئاي
رۇپلان ئۇچۇپ كەلدى، ئوق — دورا ۋە بەزىبىر خەت — چەك
بىر نەرسىلەرنى ئېلىپ كەپتۇ...

— باشلىقىدىشىڭ گېنېرال سىدورس ساڭا ئىمىلەرنى

يېزىپتۇ؟

— باشلىقىدىشىمنى دەمسەن؟ — كودىنوفمۇ ئوخشاشلا چاخ

چاق ئاھاڭىدا سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ئادەتتىن تاشقىرى خوشال
ھالدا ياندۇرۇپ سوتال قويدى، — ئۇ ئۆز خېتىدە: بار كۈچۈڭنى
ئىشقا سېلىپ، بەرداشلىق كۆرسەت، قىزىللارنىڭ دەريادىن ئۆتۈ-
شىگە ئىمكان بەرمە، دەپ يېزىتۇ، يەنە: دون ئارمىيىسى يې-
قىن ئارىدا ھەل قىلغۇچ ھۇجۇمغا ئۆتىدۇ، دەپتۇ.

— شىرىن گەپلەرنى قىپتۇ.

كودىنوف گېپىنى بىر ئاز جىددىلەشتۈردى:

— فۇرونتنى يېرىپ ئۆتىدىكەن، بۇ سۆزنى ساڭىلا ئېيتىۋات-

مەن، بۇ ئىنتايىن سىر تۇتىدىغان مەخپىيەت! بىر ھەپتىدىن كېيىن
8 - قىزىل ئارمىيىنىڭ فۇرونتنى يېرىپ ئۆتمەكچى، بەرداشلىق
كۆرسىتىپ تۇرۇش كېرەك.

— شۇنداق، چىداشلىق بېرىمىزغۇ.

— گروموكتا قىزىللار دەريادىن ئۆتۈشكە ھازىرلىنىۋېتىپتۇ.

— ھازىرغىچە پالتىلىرىنى توكۇلدىتىپ تۇرۇشۇۋاتامدۇ؟ —

گىرىگورىي ئەجەپلەندى.

— توكۇلدىن تۇتۇۋاتىدۇ... خوش، سەن ئىمىنى كۆرۈپ قاپتىك؟

نەلەردە بولدۇڭ؟ سەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ۋېشكىدا راھەتلىنىپ يېتىۋالغانىسەن؟ بەلكىم باشقا يەرگە بارمىغان بولۇشۇڭ مۇمكىن! ئۇلۇشكۇن مەن سېنى ئىزلىتىپ، پۈتۈن كەنتنى تاسقىتىۋەتتىم، ئەۋەتكەن كىشىمدىن بىرى قايتىپ كېلىپ، مۇنداق دەيدۇ: «مېلىخوف ئۆيىدە يوق ئىكەن، ئىچكىرىكى ئۆيىدىن چىرايلىق بىر ئايال قېشىمغا چىقىپ گېرىگورىي پانتېلىيېۋىچ كېتىپ قالدى» — دېدى. بۇ ئايالنىڭ كۆزلىرى ئىشىشىپ كېتىپتۇ. «شۇ چاغدا خىيالىمغا: «بىزنىڭ دېۋىزىيە كوماندىرىمىز ئۆزىنىڭ سۆيۈملۈكى بىلەن ۋاقتىنى خوش قىلىپ، بىزدىن يوشۇرۇنۇپ يۈرەمدۇ، نىمە؟» — دېگەن پىكىر كەلدى.

گېرىگورىي چىرايىنى پۇرۇشتۇردى، كودىنىوفنىڭ چاخچىغى ئۇنىڭغا ياقىمىغان ئىدى.

— سەن ھەر قىسمى يالغان — ياۋىداقلارغا قۇلاق سېلىۋەر — مېسەك بولۇرمىكىن ھەمدە ئۆزەڭگە تىلى قىسقىراق ئادەملەرنى چاپارمەنلىككە تاللىغىنىڭ ياخشى! ئەگەر قېشىمغا تىلى ئۇزۇن ئادەملەرنى ئەۋەتىدىغان بولساڭ، ئۇلارنىڭ بىھۇدە يالغان سۆزلەر — نى ئېيتماستىن ئۇچۇن تىللىرىنى ئالدىنلا قىلىچ بىلەن كېسىپ تاشلايمەن...

كودىنىوف قاقاقلاپ كۈلۈپ، گېرىگورىيىنىڭ مۇرىسىنى قېقىپ قويدى.

— بەزى چاغدا سەن چاخچاقنى كۆترەلمەيدىكەنسىنە؟ ماقۇل، چاخچاقنى قويۇپ تۇرايلى! ساڭا مېنىڭ مۇھىم بىر سۆزۈم بار ئىدى. بىز بىر «تىل»^{*} نى قولغا چۈشۈرسەك بولاتتى، بۇ بىر: ^{*}«تىل» — دۈشمەن ھەربىي قىسىملىرىنىڭ جايلىشىش ئەھۋالى ۋە ھەركەتلىرىدىن مەلۇمات ئېلىش ئۈچۈن مەخسۇس قولغا چۈشۈرۈلگەن ئەسەر — ت.

ئىككىنچىسى، مۇشۇ ئالدىمىزدىكى كېچە كازانىسكا يانداك چېگرا
رىمىدىن يۇقۇردىلاپ كەتمەي، نېرىقى قىرغاققا ئىككى ئاتلىق بۇ-
لۇنمىنى ئۆتكۈزۈپ، قىزىللارنى ئوڭتەي - توڭتەي قىلىپ قايتساق
مېكىن دەيمەن. بەلكى ئۇلارنى ۋەھىمىگە سېلىپ، ئالاقىزادە قى-
لىۋېتىش ئۈچۈن نەق گرومىنىڭ ئۈستىگە ئۆتۈش لازىمدۇ؟ سې-
تىڭچە قانداق؟

گىرىگورىي بىر دەم ئۈنچىقماي، كېيىن جاۋاپ قايتۇردى:
— بولىدىغان گەپ.

— ئۇنداق بولسا سەن ئۆزەڭ، — كودىنوف كېيىنكى سۆ-
زىنى سالماقلىق قىلىپ ئېيتتى، — بۆلۈنمىلەرگە باشچىلىق
قىلىماسەن؟

— نىمە سەۋەپتىن مەن ئۆزەم بارىدىكەنمەن؟
— ئۇرۇش تەجرىبىسىگە ئىگە كوماندىر كېرەك، مانا شۇ
سەۋەپتىن! تازا تەجرىبىلىك ئادەم كېرەك، چۈنكى بۇ، چاخچاق
ئىش ئەمەس. ئۆيەرگە ئۆتۈۋالغاندىن كېيىن بىرمۇ ئادەم قايتماي-
دىغان دەرىجىدە ئورۇنلىشىۋېلىش مۇمكىن!
مەمنۇن بولغان گىرىگورىي، ئويلىنىپ تۇرماستىنلا ما-
قۇل بولدى:

— بارىمەن، ئەلۋەتتە!

— بىز بۇنىڭ پىلانىنى قىلىپ، مۇنداق ئويلىغان ئىدۇق، —
كودىنوف ئورۇندۇقتىن تۇرۇپ، ئىچكىرىكى ئۆيىنىڭ غىچىرلايدىغان
پولى ئۈستىدە ئۇياق - بۇياققا مېڭىپ، جانلىنىپ سۆزلەپ كەت-
تى، — ئارقا سەپكە بەك ئىچكىرىلەپ كىرىش ھاجەت. ئەمەس،
دون بويىدىكى ئىككى - ئۈچ يېزىدا ئۇلارغا پاتىپاراقچىلىق سې-
لىپ، ئوق - دورا، سىنارەت ۋە ئەسەرلەرنى قولغا چۈشۈرۈپ، يەنە

شۇ ئىزى بىلەن قايتىپ كېلىشى كېرەك. تاڭ ئېتىش ئالدىدا دەريادىن ئۆتۈپ بولۇش ئۈچۈن ھەممە ئىشنى كېچىچە قىلىپ بولۇش كېرەك. توغرىمۇ؟ شۇنداق بولسۇن، سەن ئويلىنىپ كۆر، ئەتە خالىغان كالا-زاكلىرىڭنى تاللىسۇال ۋە ھەركەتكە كىرىش. بىز مۇنداق قارارغا كەلدۇق: مېلىخوفتىن باشقا، ھېچكىم بۇ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدۇ! باشقا ئېلىپ چىقساڭ، دون ھەربى رايونى بۇ خىزمەتتىكى ئۇنتۇمايدۇ. بىز ئۆز كىشىلىرىمىز بىلەن قوشۇلۇش بىلەنلا مەن ھەربى رايون ئاتامانىغا راپورت يازمەن. قىلغان خىزمەتلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى تەپسىلىي بايان قىلىمەن، شۇنىڭ بىلەن دەرىجەڭنى يۇقۇرى كۆتىرىش...

كودىنوف، گىرىگورىغا بىر قاراپ، ئاغزىنى ئاچقان پېتى توختاپ قالدى: گىرىگورىنىڭ ھازىرغىچە خاتىرجەم چىرايى بىردىن قارىيىپ، غەزەپتىن تاتىرىپ كەتتى.

— مېنى سەن نىمە كۆرۈۋاتىسەن؟... — گىرىگورى دەردى- ھال قولىنى ئارقىسىغا قىلىپ، ئورنىدىن تۇردى، — مەن مەنسىپ، دەرىجە ئۈچۈن بارامدىمەن؟... مېنى ياللىماقچىمۇسەن؟... دەردى- جەمىنى يۇقۇرى كۆتىرىش ئۈچۈن ۋەدە بېرىۋاتامسەن؟... ياق، مەن...

— ھەي، سەن توختاپ تۇرمامسەن!

— ... سېنىڭ مەنسىپ، دەرىجىلىرىڭگە تۈگۈرمىەن!

— توختاپ تۇر! سەن مېنى ئۇنداق...

— ... تۈگۈرمىەن!

— سەن خاتا چۈشىنىپ قالدىڭ، مېلىخوف!

— مەن ھەممىسىنى چۈشەندىم! — گىرىگورى بىر ئۇھ تارتى

تى - دە، قايتىدىن ئورۇندۇققا ئولتۇردى، — باشقا ئادەمنى تاپ

مەن كازاكلارنى دوننىڭ نېرىقى تەرىپىگە باشلاپ بارمايمەن!

— سېنىڭ بىكاردىن قېنىڭ فېزىۋاتىدۇ.

— بارمايمەن! بۇ توغرىلىق باشقا سۆزۈم يوق.

— ئۇنداق بولسا، مەن سېنى مەجبۇر قىلمايمەن ۋە ئۆ—

تۈنەيمەن. خالىساڭ ئېلىپ بار، خالىمىساڭ مەيلى.

ئەھۋالىمىز ھازىر ئىنتايىن ئېغىر، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارغا پاراكەندىچىلىك سېلىپ، دەريادىن ئۆتۈشكە تەييارلىق قىلدۇرماسلىق قا—

رارىغا كەلگەن ئىدۇق. ئۆستۈرۈش توغرىلىق مەن چاخچاق قىلىپ

ئېيتىپ قويغان ئىدىم! سەن چاخچاقنى نېمىشقا چۈشەنمەيسەن؟ ئا—

يال كىشىنىڭ چاخچاق بىلەن ئېسىڭگە چۈشۈرگەن ئىدىم، كېيىن

قارىسام — قەھرى — غەزىۋىڭ ئۆرلەپ كېتىۋاتىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن

ئۇنى بەنە بىر فېتىم جىلە قىلايچۇ دەپ ئويلاپتىمەن! مەن سې—

نىڭ چالا بولۇشېۋىك ئىكەنلىكىڭنى ۋە ئورۇن — مەنەپنى ياخشى

كۆرەيدىغانلىقىڭنى بىلەتتىمغۇ. مېنىڭ چاخچاقلىرىمنى راست

دەپ ئويلىدىڭمۇ؟ — كودىنوف، ئۇستىلىق بىلەن بىر بۇرۇلۇپ، شۇنداق

تەبىئى كۈلدەككى، گىزىگورىيىنىڭ كالىسىغا لىپ قىلىپ: «مۇنۇ

نېمە راستىنلا ئەقلىدىن ئازغانىدۇ؟» دېگەن پىكىر كەلدى، —

ياق، سەن... خ — خ — خو!... تېرىكىپ، ئۆزەڭنى باسالماي

قالدىڭ، بۇرادەر! خۇدا تۇرۇپتۇ، مەن چاخچاق قىلىپ ئېيتقان

ئىدىم! چىشىڭغا بىر تېگىپ قويۇشنى خالىغان ئىدىم...

— بەربىر دوننىڭ نېرىقى تەرىپىگە بېرىشنى رەت

قىلىمەن، پىكىرىمدىن قايتتىم.

كودىنوف كەمىرىنىڭ ئۇچىنى ئويناپ بېپەرۋالىق بىلەن

ئۇزاققىچە لام — جىم دىمەي ئولتۇرۇپ، كېيىن مۇنداق دېدى:

— مەيلى، ئۇنداق بولسا، ئاينىپ قالدىڭمۇ ياكى قورقۇڭ

مۇ — بۇنىسى مۇھىم ئەمەس. شۇنىسى مۇھىمكى، سەن بىزنىڭ پلانىمىزنى بۇزۇۋاتىسەن! بىز، ئەلۋەتتە، باشقا بىر ئادەمنى ئەۋەتتىمىزمۇ مۇمكىن. دۇنيانىڭ ئىشى ھازىر ساڭلا قاراپ قالغىنى يوق... ئەمما بىزنىڭ ئەھۋالىمىز ھازىر ناھايىتى جىددى، بۇنى ئۆزەڭ ئويلاپ كۆر. بۈگۈن بىزگە شۇمىلىنىسكا بادىن كوندرات مېدۇبېدېۋ فولغا چۈشۈرۈلگەن يېڭى بىر بۇيرۇقنى ئەۋەتتۇ. ئۇلار ئۈستىمىزگە قوشۇن ئەۋەتتۇتتۇ... مانا ئۆزەڭ ئوقۇپ باق، بولمىسا ماڭا ئىشەنمەيدىغاندەك تۇرىسەن.... — كودىنوف دالا سومكىسىدىن چەت — چۆرىسىدە قېتىپ قالغان قارامتۇل قان داغلىرى بار بىر ۋاراق سېرىق قەغەزنى ئېلىپ، گىرىگورىيغا بەردى، — بۇ قەغەز قايسىبىر ئىنتېرناتسىئونال روتىسىنىڭ كومىسسارىدىن تېپىلغان. كومىسسار لاتىش مىللىتىدىن ئىكەن. بۇ گېزەندە ئاخىرقى بىر تال ئوقى قالغۇچە ئېتىشىپتۇ، كېيىن مىلتىغىنى فىيا ئالدىغا قارىتىپ تۇتۇپ، پۈتۈن بىر ۋىز-ۋوت ئەسكەرگە قارشى ئىنتىلىپ مېڭىپتۇ، بۇلارنىڭ ئىچىدىمۇ ئاشۇنداقلىرى بولىدىكەن، ھىلىقى ئىدىيىدىكىلەر... كومىسسارنى كوندراتنىڭ ئۆزى غۇلتىپتۇ. ئۇ كومىسسارنىڭ مەيدە يانچۇغىدىن ئۇش بۇ بۇيرۇقنى تاپقان.

قان چاچرىغان سېرىق ۋارقىنىڭ ئۈستىدە ئۇششاق قارا-ھەرىلەر بىلەن مۇنۇ سۆزلەر بېسىلغان ئىدى:

بۇيرۇق

جازا يۈرۈشى قوشۇنلىرى بويىچە

8 №100

1919 - يىل 25 - ماي

بوگۇچار

بارلىق روتىلاردا، ئىسكادىزوللاردا، باتارىيىلەردە ۋە پىلىسوت
كوماندىلىرىدا ئوقۇلسۇن.

قاپاھەتلىك دون قوزغىلىڭىنىڭ كۈنى ئاخىرلىشىپ قالدى!
ئاخىرقى سائەت جاڭ ئۇردى!

بارلىق زۆرۈر تەييارلىقلار پۈتتى، خائىنلار ۋە ساتقۇنلارنىڭ
بېشىغا بالايى - ئاپەت ياغدۇرۇش ئۈچۈن يېتەسەرلىك دەرىجىدە كۈچ
توپلاندى. جەنۇبىي قۇرۇلتىيە ئۇرۇش ھەركەتلىرى ئېلىپ بېرىۋاتقان
بىزنىڭ ئارمىيىلىرىمىزنىڭ ئارقا تەرىپىدىن ئىككى ئايدىن ئوشۇق
ۋاقىت زەربە بېرىپ كېلىۋاتقان قاتىل جىنايەتچىلەردىن ئىنتىقام
ئېلىشنىڭ سائىتى كەلدى. پۈتۈن ئىشچى - دىخانىلار رۇسىيىسى ئاشۇ
ساختا قىزىل بايراق كۆتىرىۋېلىپ، قارا يۈز پومىششىكلەرگە دېنىس
كىم بىلەن كولچاكا ياردەم بېرىۋاتقان مىگۇلىنىسكايا، ۋېشېنىسكايا،
يېلانىسكايا، شۇمىلىنىسكايا باندىتلىرىغا يىرگىنىش ۋە نەپرەت بىلەن
قارايدۇ.

جازا يۈرۈش قوشۇنلىرىنىڭ سولداستلىرى، كوماندېرلىرى،
كومىسسارلىرى!

تەييارلىق ئىشى ئاياقلاشتى. زۆرۈر بولغان كۈچلەر ۋە قورال -
ياراقلارنىڭ ھەممىسى توپلىنىپ بولدى، سەپلىرىڭلار تۈزۈلدى.
ئەمدى بىرلا سىگنال بىلەن ئالغا بېسىڭلار! نومۇسىز خائىنلار
ۋە ساتقۇنلارنىڭ ئۇۋىسى بىتچىت قىلىنىشى كېرەك، قاتىل جىنايەت
يەتچىلەر قىرىپ تۈگىتىلىشى لازىم. قارشىلىق كۆرسەتمەكچى بولغان
كەنتلەرگە ھەرگىز رەھىم - شەپقەت قىلىنمىسۇن. پەقەت ئۆز ئىش
تىيارى بىلەن قورال تاپشۇرۇپ، بىز تەرەپكە ئۆتكەن كىشىلەرگىلا
كەڭچىلىك قىلىنمىسۇن. كولچاك بىلەن دېنىكىنىڭ قول چوماقلىرىغا
قوغۇشۇن، پولات ۋە ئوت ياغدۇرۇلسۇن!

سوۋېت رۇسىيىسى سىزلەرگە ئىشىنىدۇ، سولداست يولداشلار.
بىر نەچچە كۈن ئىچىدە بىز دوننى خائىنلىقنىڭ قارا داغلىرىدىن
تازىلىشىمىز لازىم. ئاخىرقى سائەت كەلدى.
ھەممەڭلار، بىر نىيەتتە ئالغا!

19 - ماي كۈنى 9 - ئارمىيە ئېكسپېدېتسىيە بىر -
گادىسىنىڭ شىتاپ باشلىغى كومانوۋىسكى مىشكا كوشىۋوينى
ئالدىراش ئالاقە بىلەن 32 - پولكىنىڭ شىتاۋىغا ئەۋەتكەن ئى -
دى، بۇ پولك، كومانوۋىسكىنىڭ ئىگە بولغان خەۋىرىگە قارىغاندا،
ھازىر گورباتوۋىسكى يېزىسىدا تۇراتتى.

شۇ كۈنىلا كەچكە يېقىن كوشىۋوي، گورباتوۋىسكىغا ئات چاپ
تۇرۇپ كەلگەن ئىدى، ئەمما 32 - پولكىنىڭ شىتاۋى بۇ يەردە
يوق بولۇپ چىقتى. يېزىغا 23 - دىۋىزىيىنىڭ 2 - دەرىجىلىك
كارۋان ئەترىدىنىڭ نۇرغۇن ساندىكى ھارۋىلىرى تولۇپ كېتىپتۇ،
ئۇلار دونېتسكىن يولغا چىققان بولۇپ، ئىككى روتا پىيادە
ئەسكەرنىڭ ھىمايىسى ئاستىدا ئۈست - مېدۋېدىتساغا قاراپ
كېتىۋاتاتتى.

مىشكا شىتاپنىڭ تۇرغان يېرىنى سوراشتۇرۇپ، ئېنىقلىۋېلىش
ئۈچۈن يېزىدا بىرنەچچە سائەت ئادىشىپ يۈردى. ئاخىر غە -
زىل ئارمىيە ئاتلىق ئەسكەرلىرىدىن بىرسى ئۇنىڭغا 32 - پولك -
نىڭ شىتاۋى تۇنۇگۈن بوكوۋىسكايا كەنتىنىڭ قېشىدىكى يېۋىلا -
نتىيېۋىسكى يېزىسىدا ئىدى، دېگەن ئۇچۇرنى بەردى.

مىشكا ئېيتىغا يەم بەرگەندىن كېيىن كېچىدە يېۋىلانتىيې -
ۋىسكىغا كەلسە، شىتاپ بۇ يەردىمۇ يوق ئىكەن. يېرىم كېچىدىن

ئۆتكەن چاغدا كوشىۋوي، گورباتوۋىسكىغا قايتىپ كېلىۋېتىپ، دالىدا قىزىل ئارمىيە چارلىغۇچىلىرىغا ئۇچراپ قالدى.

— كېلىۋاتقان كىم؟ — دەپ يىراقتىن مىشكىغا ۋاقىراشتى.
— ئۆز ئادەم.

— قېنى، قانداقچە ئۆزىمىزنىڭ ئادىمىسەن... — دەپ گاراڭلىغان پەس ئاۋاز بىلەن سورىدى بېشىغا ئاق كۇپازىكا، ئۇس تىگە كۆك چېركەسچە چەكمەن كىيگەن كوماندىر، يېقىن كېلىپ، — قايسى قىسمىدىن؟

— ئارمىيە ئېكىسپېدىتسىيە بىرىگادىسىدىن.
— قىسمىدىن يېزىپ بەرگەن قەغەز بارمۇ؟
مىشكا ھۆججەتنى كۆرسەتتى. چارلىغۇچىلارنىڭ كوماندىرى ئۇنى ئايدىڭدا بىر قۇر قاراپ، ئىشەنمەسلىك بىلەن يەنە سۈرۈشتە قىلىپ كەتتى:

— سىلەرنىڭ بىرىگادا كوماندىرىڭلار كىم؟
— يولداش لوزوۋىسكى.
— بۇ بىرىگادا ھازىر قەيەردە؟
— دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدە. خوش، سىز قايسى قىسمىدىن يولداش؟ 32 — پولىكتىن ئەمەسمۇ؟

— ياق، بىز 33 — كۇبان دىۋىزىيىسىدىن. سەن ئۆزەڭ نەدىن كېلىۋاتقان ئىدىڭ؟

— يېۋلانستېيېۋىسكىدىن.

— نەگە بارماقچىسەن؟

— گورباتوفقا.

— بەللى! گورباتوۋىسكىدا ھازىر كازاكلار بارغۇ.

— ئۇنداق ئەمەستۇ! — مىشكا ئەجەپلەندى.

— مەن ساڭا دەۋاتىمەنغۇ، قوزغىلاڭچى كازاكلار شۇ يەر-
دە. بىر ھازىر شۇ يەردىن كەلدۇق.

— ئەمدى بوبروۋسكىغا قانداق بارارمەن؟ — دېدى
مىشكا گاڭگىرىغان ھالدا.

— ئۇنى ئۆزەڭ بىلىسەن.

چارىغۇچى قىسىملار كوماندىرى ساغرىسى سېلىنغان قارا
ئېتىنى يورغىلىتىپ، قوزغىلىپ ماڭدى. ئەمما كېيىن ئىگەر ئۈستى-
دە ئارقىسىغا قايرىلىپ، مەسلىھەت بەردى:

— بىز بىلەن بىللە ماڭ، بولمىسا، بىر يەردە بېشىڭنى
چىپىپ تاشلىمىسۇن.

مىشكا مەمۇنلۇق بىلەن چارلىغۇچىلار ئەتىرىدىگە قوشۇلۇ-
ۋالدى. ئۇ قىزىل ئەسكەرلەر بىلەن بىللە شۇ كېچىسىلا 294 -
تاگانروگ پولكى تۇرغان گرۇزىلىن يېزىسىغا كەلگەندىن كېيىن،
ئالاقىنى پولك كوماندىرىغا تاپشۇرۇپ، بۇ ئادەمگە نېمە ئۈچۈن
ئالاقىنى بەلگىلەنگەن جايغا يەتكۈزۈپ بېرەلمىگەنلىكىنىڭ سە-
ۋىۋىنى چۈشەندۈردى — دە، پولكتىكى ئاتلىق رازۋېتچىكلار قىس-
مىدا قېچىلىشقا رۇخسەت سورىدى.

مۇشۇ يېقىندا تامان ئارمىيىسى بىلەن كۇبانلىق پىدائىلار-
دىن قۇرۇلغان 33 - كۇبان دېۋىزىيىسى ئاستىراخاننىڭ قېشىدىن
ۋورونېژ - لىسكى رايونىغا ئەۋەتىلگەن ئىدى. بۇ دېۋىزىيىنىڭ
بىرىگادىلىرىدىن بىرىسى تاگانروگ، دېرىبىت ۋە ۋاسىلكوف
پولكللىرىدىن تەركىپ تاپقان بولۇپ، قوزغىلاڭغا قارشى ئاتلاندۇ-
رۇلغان ئىدى. مېلېخوفنىڭ 1 - دېۋىزىيىسىگە باستۇرۇپ كېلىپ،
ئۇنى دوننىڭ نېرىقى تەرىپىگە ئۇلاقتۇرۇپ تاشلىغانمۇ ئاشۇ
بىرىگادا ئىدى.

بۇ بىرىگادا جەڭ بىلەن تېز يۈرۈش قىلىپ، كازانىسكايا كەنتى ئايىمىغىدىن تاكى ئۇست - خوپپىرسكايا كەنتىنىڭ دەسلەپكى غەربىي يېزىلىرىغىچە دوننىڭ ئوڭ قىرغىقىنى بويلاپ بېسىپ ئۆتكەن ئىدى، ئوڭ قانات قىسىملىرى چىر دەرياسى بويىدىكى يېزىلارنى ئىشغال قىلغان ۋە شۇندىن كېيىنلا دون بويىدا ئىككى ھەپتىدەك تۇرۇپ، ئارقىغا قايتقان ئىدى.

مىشكا كارگىنىسكايا كەنتىنى ۋە بىر قاتار چىر يېزىلىرىنى ئىشغال قىلىش ئۈچۈن بولغان جەڭگە قاتناشتى. 27 - ماي كۈنى ئەتىگەندە نىژنى - گىرۇشىنىسكى يېزىسىنىڭ نېرسىدىكى دالدا 294 - تاگانروگ پولكىنىڭ 3 - روتا كوماندىرى، قىزىل ئەسكەرلەرنى يول بويىدا سەپكە تىزىپ، يېڭىلا تاپشۇرۇۋېلىنغان بۇيرۇقنى ئوقۇدى. بۇنىڭ ئىچىدىكى مۇنۇ سۆزلەر مىشكا كوشىۋېنىڭ ئېسىدە مەھكەم ساقلىنىپ قالدى: «... نومۇسىز خائىنلارنىڭ ئۇۋۇسى بىتچىت قىلىنىشى كېرەك، قاتىل جىنايەتچىلەر قىرپ تۈگىتىلىشى لازىم...» يەنە: «كولچاك بىلەن دېنىكىنىڭ قولى چوماقلىرىغا قوغۇشۇن، پولات ۋە ئوت ياغدۇرۇلسۇن!»

شتوكمان ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن، ئىۋان ئالبېكسىيېۋىچ بىلەن يېلانىسكى كوممۇنىستىلەرنىڭ ھالاك بولغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەر مىشكىنىڭ قۇلىغىغا يەتكەندىن كېيىن، مىشكىدا كازاكلارغا نىسبەتەن يۈرگىنى ئېچىشتۇرىدىغان قاتتىق ئۆچمەنلىك پەيدا بولغان ئىدى. ئۇ ئەمدى قولىغا قوزغىلاڭچى كازاك ئەسىر چۈشسە، ئويلاپ تۇرمايدىغان بولدى، رەھىم - شەپقەت دىگەننىڭ چۈشىنىكسىز ئاۋازىغا قۇلاق سالمايدىغان بولدى. شۇ چاغدىن تارتىپ ئۇ كازاكلارنىڭ ھېچبىرىگە رەھىمە - مورۋەت

قىلمىدى. كەنتداشلىرىغا مۇزدەك كېپ - كېك سوغاق كۆزلىرى بىلەن قاراپ: «سوۋېت ھاكىمىيىتى بىلەن كۈرەش قىلىدىكمۇ؟» - دەپ سورايتتى - دە، جاۋاپ كۈتمەستىن، ئەسىرىنىڭ ئۆلۈكتەك يۈزىگە قارىماستىن، چېپىپ تاشلايتتى، رەھىمسىزلىك بىلەن چېپىپ تاشلايتتى! چېپىپ تاشلاش بىلەنلا قالماستىن، بەلكى قوزغىلاڭچىلار تاشلاپ كەتكەن يېزىلاردىكى ئۆي-يەلەرنىڭ ئۆگزىسىگە «قىزىل خوراز» قويۇپ بەردى*. قورقۇنچىدىن ئەس - ھۇشنى يوقاتقان ئۆكۈز ۋە ئىنەكلەر كۆيۈۋاتقان قورالارنىڭ قاشالىرىنى بۇزۇپ، كىچىكلارغا ھۆكۈرەپ يۈگۈرۈشۈپ چىققاندا، مىشكا بۇلارنىڭ كۆكرىگىگە مىلىقنى تاقاپ تۇرۇپ ئاتىدىغان بولدى.

ئۇ، كازاكلارنىڭ توق تۇرمۇشى بىلەن، كازاكلارنىڭ خىيال-نەتىكارلىقى بىلەن، ھەيۋەتلىك ئۆي-يەلەرنىڭ ئىچىدە ئەسىرلەر بويى پېتى بۇزۇلماي كەلگەن قالاق تۇرمۇش تەرزى بىلەن مۇرەسسەسىز ۋە شەپقەتسىز ئۇرۇش ئېلىپ باردى. شىتوكمان بىلەن ئىۋان ئالىكسىيېۋىچنىڭ ئۆلۈمى ئۇنىڭ ئۆچمەنلىكىنى كۈچەيتىپ كېلىۋاتاتتى، ئەمدى بۇيرۇقنىڭ سۆزلىرى بولسا مىشكىنىڭ ئىچكى تۇيغۇلىرىنى ئىنتايىن روشەن ئىپادىلەپ بەردى. خالاس ... ئۇ شۇ كۈندە ئۈچ يولدىشى بىلەن كارگىنسكايا كەنتىنىڭ 150 قورا - جايلىرىنى كۆيدۈرۈۋەتتى. بىر سودىگەر ماگىزىنىنىڭ ئامبىرىدىن لىق بىر تۇڭ كىرىس تېپىۋالدى - دە، قارىيىپ كەتكەن قولىدا بىر قاپ گۈگۈتنى سىقىۋالغان پېتى مەيدان بىلەن يۈرۈپ كەتتى، ئۇنىڭ كەينىدىن ئىز بويلاپ ئاچچىق تۇتۇن ۋە لاۋۇلدىغان يانغىن كۆيىپ كەتتى، سودىگەرلەر ۋە پوپلارنىڭ ئاستى - ئۈستى سىرىلانغان، تاختايلىق، ھەشەمەتلىك ئىمارەتلىرىنى، ھاللىق كازاكلارنىڭ ئۆي-
• «قىزىل خوراز» قويۇپ بەردى - ئوت قويدى دېگەن مەنىدە -.

لىرىنى، يەنى، مۇنداقچە ئېيتقاندا، «ئادان كازاك ئاممىسى» قوزغىلاڭ كۆتىرىشكە قۇتراتقان مۇغەمبەرلەرنىڭ تۇرار جايلىرىنى، قاپلاپ كەتتى.

ئاتلىق رازۋېتچىكلار دۈشمەن تاشلاپ كەتكەن يېزىلارغا بىرىنچى بولۇپ كىرەتتى؛ پەيدە قىسىملار يېتىپ كەلگۈچە، كۈش-ئۈي ئەڭ باي ئائىلىلەرنىڭ ئۆيلىرىگە شامال سوققان تەرەپتىن ئۆت قۇيۇپ ئۆلگۈرەتتى. ئۇ، قانداق بولمىسۇن تاتارىسكىغا سۈن-قۇلاپ كىرىپ، يېزىلىقلاردىن ئىشان ئالىپكسىيەۋىچ بىلەن يېلاندىسكا ياللىق كوممۇنىستلارنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىگىنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىش ئۈچۈن بۇ يېزىنىڭ يېرىم - ياتىسىنى كۆيدۈرۈپ تاشلى-ماقچى ئىدى، كەڭلەردە كىمىنىڭ ئۆيىنى كۆيدۈرۈش كېرەكلىگىنى تىزدەلاپ قويغان، مۇبادا ئۇنىڭ قىسمى چېردىن ۋېشېنسكا يانداش سول تەرىپى بىلەنرەك ئۆتىدىغان بولسا، مىشكا كېچىدە ھەمرا-لىرىدىن غىيپىدە ئايرىلىپ چىقىپ، ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن بىر ئىلاج قىلىپ تۇغۇلغان يېزىسىغا بېرىپ كېلىش قارارىغا كەلگەن ئىدى.

ئۇنى تاتارىسكىغا بېرىشقا مەجبۇر قىلغان باشقا سەۋەپمۇ بار ئىدى.. كېيىنكى ئىككى يىل مابەينىدە، دۇناشكا مېلىخوۋا بىلەن ئاندا - ساندا ئۇچرىشىپ قالغان چاغلىرىدا تېخى سۆز بى-لەن ئىزھار قىلىنمىغان مۇھەببەت سۆزلىرى بۇ ئىككىيلەننى بىر-بىرىگە باغلاپ كېلەتتى. مىشكىغا سوغا قىلىنغان تاماكا خالتىسى، ئوچۇق گەرىس يىپ بىلەن كەشتىلەنگەن بولۇپ، بۇ دۇناشكىنىڭ قارا قۇمچاق بارماقلىرىنىڭ نەپىس ئىشى ئىدى، قىش كۈنى ئۇ-رۇق - تۇققانلىرىدىن يوشۇرۇپ، ئۇنىڭغا تۇتۇنسىمان ئۆچكە تى-ۋىتىدىن توقۇلغان بىر جۈپ پەلەينى ئېپكېلىپ بەرگەنمۇ ئەنە شۇ

دۇناشكا ئىدى، كوشىۋوي ئۆزىنىڭ سولدا تېچە گىمناستىيوركىسىنىڭ مەيدە يانچۇغىدا ئاۋايلاپ ساقلاپ يۈرگەن كەشتە ياغلىغىمۇ بۇرۇن دۇناشكىغا مەنسۇپ ئىدى. ئۈچ ئايدىن بۇيان ئېچىلمىغان قاتلاقلىرىدا خۇش بۇي گىياغا ئوخشاش بىر تۈرلۈك قىز بەدىنىنىڭ بويىنى ساقلاپ كەلگەن مانا شۇ كىچىككىنە ياغلىق مىشكىغا ئېيتقۇسىز قىممەتلىك ئىدى! يالغۇز قالغاندا ياغلىقنى قولغا ئالسا، ھەمىشە مىشكىنىڭ يۈرىكىنى ھاياجانلاندۇرىدىغان بىر خاتىرە ئۇ زىچىلا كۆز ئالدىغا كېلىۋالاتتى: قۇدۇق بېشىدىكى قىرو باسقان تىرەك، بۇلۇتلۇق ئاسماندىن سوققان ئىزغىرىن شامال، دۇناشكىنىڭ دىرىلدەپ تۇرغان قاتمال لەۋلىرى، ئۇنىڭ قايرىلغان كىرىپىكىلىرىدە ئېرىپ كېتىۋاتقان قار ئۇچقۇنلىرىنىڭ كىرىستال دەك پاقىرىشى ...

ئۇ ئۆيىگە بېرىشقا پۇختا تەييارلىق كۆردى. كارگىنىسكا يادىكى سودىگەرنىڭ ئۆيىدىكى تامدىن بىر پارچە گۈللۈك گىلەمنى يۇلۇۋېلىپ، ئېتىغا يوپۇق قىلغان ئىدى، كارامەت چىرايلىق يوپۇق بولۇپ چىقتى، ئۇنىڭ يارقىن رەڭدار بوياقلىرى ۋە گۈللىرى يىراقتىن كۆزنى چاقىتاتتى. كازاكنىڭ ساندۇغىدىن قىزىل جىيەك تۇتۇلغان يېڭىلا شالۋورنى تېپىۋالدى، يېرىم دۆڭنە ئاياللار ياغلىغىنى ئېلىپ، ئۈچ ۋاق ئالماشتۇرۇپ يۆگەيدىغان پايىتىما قىلدى، يەنە بىر جۈپ ئايالچە يىپ پەلەينى خۇرجۇنغا سېلىپ قويدى، ئۇنىڭ نىيىتى بۇ پەلەينى ھازىر، سوقۇشنىڭ ئىس - ئۈتەك كۈنىلىرىدە ئەمەس، بەلكى تاتارىسكىغا كىرىش ئالدىدا دۆڭنىڭ بېشىدا قولغا ساپماقچى.

ئۆز يېزىسىغا كىرىپ كەلگەن ئەسكەرنىڭ ياخشى كېيىنىشى ئەزەلدىن داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان ئەنئەنە ئىدى. شۇڭا كا-

زاكلارنىڭ ئەنئەنىلىرىدىن تېخى قۇتۇلۇپ كېتەلمىگەن ئىدى.
 ھەتتا قىزىل ئارمىيە قاتارىدا بولغاندىن كېيىنمۇ كونا ئۆرپ - ئادەت -
 دەتلەرنى مۇقەددەس بىلىپ، قەتئى رىئايە قىلىشقا تەييار ئىدى.
 ئاستىدىكى ئات خېلى تۈزۈك، ئاق تۇمشۇق، قارا تورۇق
 ئىدى. ئۇنىڭ بۇرۇنقى ئىگىسى - ئۇست - خوپىردىكايا بازىرىدە
 نىڭ كازاكى بولۇپ، ئۇنى كوشۇۋېتىپ ئاتاكا ۋاقتىدا چېپىپ تاش
 لمىغان. ئات سوقۇشتا ئولجىغا چۈشكەنلىكتىن ماختانغۇچىلىكى بار
 ئىدى: ھەم بوي تۇرقى كېلىشكەن، ھەم چاققان، ھەم تېز يۈرىدەن -
 خان، ھەم ھەربى سەپكە لايىق سۈپەتلەرگە ئىگە ئىدى. ئەمما كۈ -
 شىۋىنىڭ ئاستىدىكى ئىگەرشۇنچىلىكلا بىر ئىگەرچاق ئىدى. يۈلەنچۈكى
 كونسىرپ، ياماق سېلىنغان، ئارقا تاسمىسى خام قېيىشتىن قىلىنغان،
 ئۈزەڭگىلىرى ئۈستى - ئۈستىلەپ دات باسقانلىقتىن، زادىلا قىرىپ تازى -
 لاشقا بولمايتتى. يۈگىنىمۇ بىرەر بىزىكى يوق ئاددىلا بىر يۈگەن ئىدى.
 ھېچ بولمىغاندا مۇشۇ يۈگەننى بولسىمۇ بىزەش ئۈچۈن بىرەر چارە
 ئىزلەش زۆرۈر ئىدى. مىشكا بۇ مەسىلىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن
 ئۈزۈنغىچە قىيىنالىدى، ئۇيان ئويلا، بۇيان ئويلا، ئاخىرى كالىنىسىغا
 ياخشى بىر پاراسەت كېلىپ، كۆڭلىنى يورۇتۇۋەتتى، سودىگەرلەرنىڭ
 ئۆيىنىڭ قېشىدا، مەيداننىڭ ئۆزىدىلا سودىگەرلەرنىڭ مالايلىرى
 كۆيۈۋاتقان ئۆيىنىڭ ئىچىدىن ئېپىچىق قويناغان ئاق نېكىللىك بىر
 كارۋات بار ئىدى. كارۋاتنىڭ تۆت بۇرجىگىدە ئاپپاق شارچىلىرى
 بولۇپ، كۈن نۇرىدا چاقناپ، كۆزنى قاماشتۇراتتى، ئاشۇ شارلارنى
 يۇلۇۋېلىپ ياكى سۇندۇرۇپ چىقىرىپ، ئاندىن كېيىن ئۇلارنى سۇ -
 لىقلارغا بېكىتىسە، يۈگەن پۈتۈنلەي باشقىچە تۈسكە كىرەتتى.
 مىشكا خۇددى شۇنداق قىلدى: كارۋاتنىڭ بۇرجەكلىرىدىكى ئىچى

كاۋاك شارچىلارنى بۇراپ چىقىرىپ، يىپەك شوپىنا بىلەن ئىككىسىنى يۈگەننىڭ سۇلىق ھالقىلىرىغا، ئىككىسىنى قاڭشار تاسەسىنىڭ ئىككى تەرەپىگە بېكىتكەن ئىدى، ئېتىنىڭ بېشىدا ئاق شارچىلار چۈش ۋاقتىدىكى ئاپتاپتا ۋال - ۋۇل پاقىراپ كەتتى. كۈن نۇرى ئەكس ئېتىش بىلەنلا شارچىلار كۆز چىدىغۇسىز چاڭداشقا باشلىدى! شۇنداق چاقىندىكى، ئات كۈنگە قارشى ماڭغاندا كۆزىنى يۇمۇپ، پات - پات مۇدرەپ، ئايىغىنى ئىشەنچسىز بېسىپ ماڭدى. ئەمما شارچىلارنىڭ پاقىردىشى ئاتنىڭ كۆزىگە زىيان يەت كۈزگىنىگە قارىماستىن، نۇرنىڭ تەسىرى بىلەن ئاتنىڭ كۆزلىرى ياشاڭغىراپ قالغىنىغا پىسەنت قىلماستىن، مىشكا يۈگەندىن بىرمۇ شارچىنى ئالمىدى. مانا ئەمدى ھەش - پەش دىگۈچە، يېرىمى كۆيۈپ بولغان، پۇچىلانغان خىش ۋە كۆلنىڭ سېسىق پۇرىغى پۇ - راپ تۇرغان كارگىنسكايا بازىرىدىن يولغا چىقىدىغان ۋاقىتمۇ كېلىپ قالدى.

پولك ۋېشېنسكايا تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپ، دون يا - قىسىغا بېرىشقا تېگىشلىك ئىدى. شۇڭلاشقا مىشكىغا ئۇرۇق - تۇققانلىرىنى كۆرۈپ كېلىش ئۈچۈن رازۋېتچىكلار كوماندېرىدىن بىر كۈنلۈك رۇخسەت سوراش ئانچىلىك قىيىنغا چۈشمەيدى. باشلىق ئۇنىڭغا قىسقا ۋاقىتلىق ئوتتۇرىسىغا رۇخسەت قىلىپلا قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ زىيادىرەك بىر ئىش قىلدى:

— ئۆيلەنگەنمۇ سەن؟ — دەپ سورىدى ئۇ مىشكىدىن.

— ياق.

— خۇشتارىڭ باردۇ، بەلكىم؟

— قانداق خۇشتار؟... بۇ نېمە دېگەن سۆز؟ — مىشكا

ئەجەپلەندى.

— ھەي، ئاشىنىڭ بارمۇ دەۋاتىمەن!

— ھە - ھە - ھە... بۇنداق نىمەم يوق. ھالال، ۋىجدانلىق

قىزلار ئىچىدە بىر سۆيگۈنۈم بار.

— زەنجىر باغ سائىتىڭ بارمۇ؟

— يوق، يولداش.

— ئېھ، سېنى! — دېدى رازۇبتىچىكلار كۈماندىرى — بۇ

ئادەم سىتاۋروپوللۇق بولۇپ، ئۆتمۈشتە ھەربى خىزمەت ئۆتەش

مۇددىتى توشقاندا ئۆز ئىختىيارى بىلەن قىسمىدا ئۇنتىپ ئۆفت

سېر بولۇپ قېپقالغان، ئۆزىمۇ كونا ئارمىيىدىن تالاي قېتىم رۇخ

سەت سوراپ، ئۆيىگە بارغان ئىدى، شۇڭا قولى قىسقا جەڭچىلەر.

نىڭ قىسمىدىن ئۆيىگە بېرىشى ئېغىر ئىش ئىكەنلىكىنى ئۆز

تەجرىبىسىدىن بىلەتتى، ئۇ ئۆزىنىڭ كەڭ كۆكرىكىدىن ناھايىتى

ئېغىر زەنجىر باغلىق بىر سائەتنى ئالدى - دە، دېدى، — سېنىڭ

ياخشى بىر جەڭچى ئىكەنلىكىڭ ك-ررۇنۇپ تۇرۇپتۇ! مە، ئال، ئۆ.

يۈڭگە بارغاندا مەيدە يانچۇغۇڭدىن زەنجىرنى چىقىرىپ تاقاپ

يۈر، قىزلارنىڭ كۆزىدىن ئوت چىقىرىۋەت، 3 - ۋىزۇۋىتىكى مەن

بۇرادىرىڭنى ئەسكە ئېلىپ قوي. ياش ۋاقتىدا بېشىمدىن كۆپ

ئىش ئۆتكەن، مەن بىلىمەن... زەنجىرى يېڭى ئامېرىكان ئالتۇنى.

بىرسى قىزىقىپ سوراپ قالسا، شۇنداق دەپ جاۋاپ بەر. ئەگەر

بىرەر قىزىل كۆز جېنىڭغا تېگىپ، تامغىسى فېنى، دەپ، كولاشتۇ.

رۇپ سوراۋەرسە، ئۇنداق نىمىنىڭ نەق تۇمشۇغىغا مۇشت بىلەن

سال! شۇنداق نومۇسىز ئادەملەر باركى، گەپ - سۆزىسىزلا ئۇلار.

نىڭ تۇمشۇغىغا ئۇرۇش كېرەك. بىر زاماندا قاۋاقخانىدىمۇ ياكى

جامائەت ئورنىدىمۇ، ئىشقىلىپ بىر يەردە پىركازچىكلاردىن، يا

بۆلمىسا كاتىپلاردىن چالا ساۋات بىرسى بىكاردىن قېشىمغا بېگى.

رۇپ كېلەتتى - دە، خەلق ئالدىدا مېنى ئوسال قىلماقچى بولۇپ: «زەنجىرىڭىزنى، راست ئالتۇندەك، قوسىغىڭىزنىڭ ئۈستىگە چۈشۈرۈۋاپسىز... تامغىسى قېنى؟ رۇخسەت قىلىڭا، كۆرۈپ باقاي!» دەيتتى. مەن ئۇنىڭ ئەس - ھۇشىنى يىغىۋېلىشىغا ئىمكان بەر - مەي «تامغىسىمۇ؟ مانا تامغىسى!» دەيتتىم، - مىشكىنىڭ ئاق كۆ - ئۇل كوماندىرى كىچىك بالىنىڭ بېشىدەك يوغان مۇشتىنى تۈگۈپ، دەھشەتلىك قارام كۈچ بىلەن كۈشۈۋىنى ئىتتىرىۋەتتى.

مىشكا سائەتنى تاقىدى، كېچىدە، گۈلخان يورۇغدا ساقال - بۇرۇتتىنى قىردى، ئاندىن ئېتىنى ئىگەرلەپ مىندى - دە، چاپتۇرۇپ كەتتى. تاڭ ئاتار چاغدا تاتارسىڭغا كىرىپ كەلدى. يېزا ھامان ئاشۇ بۇرۇنقى ھالىتىدە ئىكەن: پىششىق خىش چېركاۋ - نىڭ پاكار قوڭغۇراق مۇنارىسى ئۆزىنىڭ ئوڭۇپ كەتكەن ئالتۇن يالىتىلغان كىرىستىنى كۆك ئاسمانغا ئاۋالقىدەكلا تىكىپ تۇرۇپتۇ. يېزا مەيدانىدا پوپىلار بىلەن سودىگەرلەرنىڭ كاتتا ئىمارەتلىرى ھامان سىقىلىشىپ تۇراتتى. كۈشۈۋىلارنىڭ يېرىم ۋەيرانە بولغان ئۆيى ئۈستىدىن باش سوزغان بىر تۈپ تېرەك ھامان ئۆز ئانا تىلىدا پىچىرلاپ تۇراتتى...

پەقەت يېزىغا خاس بولمىغان، تار كۈچىلارنى ئۆمۈچۈك تۆ - رىدەك چىرىمىۋالغان چوڭقۇر بىر سۈكۈنات مىشكىنى ھاڭ - تاڭ قالدۇردى. چوڭ كۈچىلاردا ئىنس - جىن يوق ئىدى. ئۆيلەرنىڭ دەرىزە قاپاقلىرى مەھكەم ئېتىلگەن، بەزىبىر ئىشىكلەرگە قۇلۇپ سېلىنغان، ئەمما نۇرغۇن ئۆيلەرنىڭ ئىشىكلىرى داغدام ئوچۇق ئىدى، گويا يېزىنى ۋابانىڭ قارا قەدەملىرى بىلەن بېسىپ ئۆتكەن - ەدەك، ھويلا - قورالار ۋە كۈچىلاردا ئادەمزاۋاتىن ئەسەر يوق ئى - دى، تۇرار جايلار بۆپ - بوش قورۇقىدەك قالغان.

نە ئادەمنىڭ ئاۋازى، نە مال - چارۋىلارنىڭ «مۆرىشى»
نە خورازلارنىڭ قىچقىرىشى ئاڭلانمايتتى. پەقەت قۇشقاچلارلا، يامىر
غۇر ئالدىدىكىدەك، ساراي ئۆڭكۈرلىرىنىڭ كانارىلىرى ئاستىدا ۋە
ئۇزاق ۋاقىت بېسىلىپ قالغان شاخ - شىۋىمىلەرنىڭ ئۈستىدە
چۇرۇقلىشاتتى.

مىشكا ئۆز ھويلىسىغا كىرىپ كەلدى. ئۇرۇق - تۇققانلىرى
دىن ھېچكىم ئالدىغا چىقمىدى. دەھلىزگە كىرىدىغان ئىشك داغ
دام ئوچۇق ئىدى، بوسۇغىنىڭ تۈۋىدە قىزىل ئەسكەرنىڭ يىرتىق
ئوبىموتكىسى، قانداغلىرى بىلەن قارىيىپ كەتكەن پۇرلاش - پۇرلاش
تېگىتى داكىسى، چىۋىنلەر يېپىشىۋالغان توخۇنىڭ باشلىرى، يۇڭ-
دالغان پەيلەر يېپىلىپ كەتكەن. قىزىل ئەسكەرلەر بىرنەچچە
كۈن بۇرۇن بۇ ئۆيىدە چۈشلۈك تاماق يىگەندەك قىلاتتى؛ يەر ئۈستى-
تىدە سۇنغان خۇمرلارنىڭ ساپاللىرى، پارچە - پۇرات توخۇ سۆ-
ڭەكلىرى، چېكىلگەن تاماكلارنىڭ تاشلاندىقلىرى، دەسسىلىپ
كەتكەن گېزىت پارچىلىرى چېچىلىپ ياتاتتى... مىشكا ئېغىر خۇر-
سىنىنى بېسىپ، ئىچكىرىدىكى ئۆيگە ئۆتتى. بۇ ئۆيىدە ھەممە
نەرسە بۇرۇنقىدەكلا ئىكەن، پەقەت ئادەتتە كۈز كۈنى تاۋۇز ساقى
لايدىغان پول ئاستى گەمىنىڭ تاختىسى سەل كۆتىرىلىپ قالغاندەك
كۆرۈنىدى.

مىشكىنىڭ ئانىسىنىڭ بىر ئادىتى بولۇپ، بۇ گەمىگە ئالما-
قېقىنى بالىلىرىدىن يوشۇرۇپ قوياتتى.

مۇشۇ ئىش ئېسىگە چۈشۈپ، مىشكا گەمىنىڭ تاختىسى
قېشىغا كەلدى. «ئانام مېنى كۈتمىدىمىكەن؟ بەلكىم ئۇ بۇ يەرگە بىر
نەرسە يوشۇرۇپ قويغاندۇ؟» - دەپ ئويلىدى ئۇ. شۇنىڭ بىلەن
قىلىچىنى سۇغۇرۇپ، ئۇچى بىلەن تاختاينى كۆتەرگەن ئىدى، تاختا

تاي غىچىرلاپ، ئارىلىغى ئېچىلدى. پولىنىڭ ئاستىدىن زەي ھەم پوپىنەك ئىسى چىقتى. مىشكا زوڭزىيىپ ئولتۇردى. كۆزلىرى قا- راڭغۇنى ئۆزلەشتۈرۈۋالغۇچە ھېچنەرسىنى كۆرەلمىدى، ئاخىرى مۇنۇلارنى كۆردى: بىر كونا داستىخان سېلىقلىق بولۇپ، ئۈستىدە يېرىم شىشە ساموگون تۇراتتى، بىر تاۋىدا قورۇلغان توخۇم كۆ- كىرىپ كېتىپتۇ، داستىخاندا يەنە چاشقان غاچاپ تاشلىغان بىر پارچە نانمۇ بار ئىدى؛ خۇمرىنىڭ ئاغزى يۇمۇلاق ياغاچ بىلەن مەھكەم ئېتىلگەن... موماي ئوغلنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپتۇ. ئەڭ قە- دىرلىك مېھماننىڭ كېلىشىنى كۈتۈپتۇ! مىشكا پولىنىڭ ئاستىغا چۈشكەندە، مېھرى - مۇھەببەت ۋە شاتلىقتىن يۈرىگى جىغىدە قىلىپ كەتتى. مانا شۇ كونا پاكىز داستىخاننىڭ ئۈستىگە تەرتىپ بىلەن راستلاپ قويۇلغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىگە بىر نەچچە كۈن بۇرۇن ئانىنىڭ غەمخور قولىرى تەككەن! ... يەنە شۇ يەردە، ياغاچ قوزۇققا ئېسىقلىق بىر كاناپ سومكا ئاقىرىپ تۇ- راتتى. مىشكا ئۇنى دەرھال ئېلىپ، ئىچىدىن ئۆزىنىڭ كونا، بى- راق ماھىرلىق بىلەن يامالغان، يۇيۇلۇپ، تاختىكەش بىلەن دەز- ماللانغان بىر جۈپ ئىچ كىيىمنى تاپتى.

تاماقنى چاشقانلار ھارام قىلىپ قويۇپتۇ؟ پەقەت سۈت بى- لەن ساموگون ئۆز پېتى ساقلىنىپ قالغان. مىشكا ساموگونى ۋە پولىنىڭ ئاستىدا تۇرۇپ، مۇزدەك بولۇپ قالغان سۈتنى ئىچتى، ئاندىن كۆينەكلىرىنى ئېلىپ يۇقۇرغا چىقتى.

ئانىسى، ئېھتىمال، دوننىڭ نىرىقى تەرىپىگە كېتىپ قال- غان ئوخشايدۇ. «ئۇ بۇ يەردە قېلىشقا قورققان، بۇ ئىشۇ بىر ھېساپتا ياخشى بولغان، ئۇنداق بولمىغاندا كازاكلار بەرىبىر ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولاتتى. شۇنداقتىمۇ مەندىن ئىنتىقام ئېلىش ئۇ-

چۈن ئۇنى ئامۇتنى سىلكىگەندەك سىلكىگەندۇ، بەلكىم... —
شۇنى ئويلىدى — دە، ئاستا بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ سىرتقا
چىقتى. ئېتىنى يەشتى، ئەمما مېلىخوفلارنىڭكىگە بېرىشقا جۈرئەت
قىلالىدى، چۈنكى ئۇلارنىڭ ھويلىسى دۈننىڭ نەق ياقىسىدا ئىدى،
دۈننىڭ نېرىقى تەرىپىدىن بىرەر ئۇستا مەرگەن مىشكىنى
قوزغىلاڭچىلارنىڭ قاپچۇقسىز قوغۇشۇن ئوقى بىلەن ئاسانلا ئېتىپ
تاشلىشى تۇرغان گەپ ئىدى. شۇڭا مىشكا كورسۇنوفلارنىڭكىگە
يېرىپ، ئۇندىن كېيىن قاش قارايدىغاندا مەيدانغا قايتىپ كېلىپ،
قاراڭغۇدا موخوپ ۋە باشقا سودىگەرلەرنىڭ ھەمدە پوپلارنىڭ
ئۆيلىرىگە ئوت قويۇش قارارىغا كەلدى.

ئۇ قورالارنى بويلاپ ئات چاپتۇرۇپ، كورسۇنوفنىڭ كەڭ
ئازادە قوراسىغا يېتىپ كەلدى — دە، داغدام ئوچۇق تۇرغان
دەرۋازىدىن كىرىپ، ئېتىنى پەلەمپەينىڭ پەنجىرىسىگە باغلىدى،
ئۇ ئۆينىڭ ئىچىگە ئەمدىلا كىرەي دەپ تۇرغاندا، گىرىشكا بوۋا
پېشايۋانغا چىقتى. قاردەك ئاپپاق بېشى تەۋرىنىپ، قېرىلىقتىن
ئۆڭگەن كۆزلىرى خىرە قىسىلىپ تۇراتتى. مايلاشقان ياقىسىدا
قىزىل پەتلىسى بار، يىرتىلمىغان سۈر كازاك مۇندىرىنىڭ تۈگمە
لىرى ئەپچىل ئېتىلىگەن، ئەمما بوش ئېسىلىپ قالغان شالۋۇرى
پەسكە چۈشۈپ قالغان بولۇپ، بوۋاي ئۇنى فولى بىلەن چىڭ
تۇتۇپ تۇراتتى.

— سالام، بوۋا! — مىشكا قامچىسىنى شىلتىپ، پەلەمپەي
نىڭ ئالدىدا توختىدى.

گىرىشكا بوۋا ئۇنچىقىمدى. ئۇنىڭ ھومايدىغان كۆزلىرىدە
غەزەپ بىلەن نەپرەت ئارىلىشىپ كەتكەن ئىدى.

— سالام، دەۋاتىمەن! — مىشكا ئاۋازىنى كۆتەردى.

— خۇداغا شۈكۈر، — دەپ خالا — خالىماستىن جاۋاپ بەردى چال.

ئۇ غەزىۋىنى بوشاشتۇرماستىن، مىشكىغا تىكىلگىنىچە قاراپ قالدى. مىشكا بولسا بىر پۇتىنى ئىختىيارىچە كېرىپ بىمالال تۇرۇۋەردى. ئۇ قامچىسىنى ئويىناپ، قاپىغىنى تۈرۈپ، قىزىنىڭكىدەك پولىتىيىپ تۇرغان لەۋلىرىنى مەھكەم قىسىپ تۇراتتى.

— گىرىگورىي بوۋا، سەن ئىمىشقا دوننىڭ نېرىقى تەرىپىگە چېكىنىمىدىڭ؟

— سەن مېنىڭ ئىسمىمنى قانداق بىلىۋالدىڭ؟

— مەن مەشەدە تۇغۇلغان، شۇڭا بىلىمەن.

— سەن كىمنىڭ بالىسى؟

— كوشوۋىنىڭ.

— ئاكىمىڭنىڭ ئوغلىمۇ؟ بۇرۇن بىزدە ئىشلىگەن ھىلىقى

يىللىقچىنىڭمۇ؟

— نەق شۇنىڭ.

— سەن شۇمىدىڭ، تەنتەك؟ مۇقەددەس چوقۇندۇرۇشتا سېنىڭ ئېتىڭنى مىشكا دەپ قويغانغۇ؟ ياخشى! پۈتۈنلەي داداڭغا تارتىپسەن! ئىلگىرى داداڭ ھەمىشەم ياخشىلىققا يامانلىق بىلەن جاۋاپ قايتۇرۇشقا تىرىشاتتى، سەنمۇ، ئېھتىمال، شۇنداق بولۇپ چىقارسەنمىكەن؟

كوشوۋى قولىدىن پەلىينى ئېلىپ، تېخىمۇ بەتتەر قاپىغىنى تۈردى.

— ماڭا قانداق ئات قويۇلغان بولمىسۇن ۋە مەن قانداق

بولماي، بۇنىڭ ساڭا ئالاقىسى يوق. مەن ساڭا نىمىشقا دۇنيانىڭ
نېرىقى تەرىپىگە كەتمىدىڭ دەۋاتىمەن؟

— كېتىشنى خالىمىغان ئىدىم، كەتمىدىم. سەن بۇنى
نېمە سوراپ قالدىڭ؟ دىنىسزىلارنىڭ مالىيى بولۇپ قالدىڭمۇ؟
شەپكەڭگە قىزىل يۇلتۇز قاندىڭمۇ؟ سەن ئىتنىڭ بالىسى، ھارام-
زادە، دىمەك، بىزنىڭ كازاكارلارغا قارشى ئىكەنسەن — دە؟ ئۆزەڭ-
نىڭ يېزىلىقلىرىڭغا قارشىمۇسەن؟

گىرىشاكا بوۋا ئەسەبىلەرچە گۇس — گۇس چامداپ، پەلەم-
پەيدىن چۈشتى. كورشۇنوفنىڭ پۈتۈن ئۆي ئىچى دۇنيانىڭ نېرىقى
تەرىپىگە كەتكەندىن كېيىن ئۇنىڭ تامىغى ئاچارلىشىپ قالغان
دەك كۆرۈنەتتى. ئۇرۇق — تۇققانلىرى تاشلاپ كەتكەن، يادىغان
ۋە قېرىلارغا خاس مەينەتلىشىپ كەتكەن بۇ چال مىشكىنىڭ
ئالدىدا توختىدى — دە، ئۇنىڭغا ئەجەپلىنىش ۋە غەزەپ بىلەن
قارىدى.

— ھە، ئۇلارغا قارشىمەن، — دەپ جاۋاپ بەردى مىش-
كا، — ئۇلارنىڭ كۈنىنى ئاخىرلاشتۇرۇۋاتقانلىغىمىزنى كۆرمىيۋا-
تامسەن؟ — مۇقەددەس كىتاپتا نېمە دەپ ئېيتىلغان؟ «كىشىگە
نېمە قىلغان بولساڭ، بېشىڭغا شۇ كېلەر» دىيىلگەن. بۇنى قانداق
قىلىسەن؟

— سەن، بوۋا، مۇقەددەس كىتاپتا يېزىلغان نەرسىلەرنىڭ
بىلەن بېشىمنى ئايلاندۇرما، مەن بۇ يەرگە بۇنىڭ ئۈچۈن كەلگەن-
نىم يوق. ھازىر ئۆيىدىن نېرى كەت، — دىدى مىشكا قاتتىقلىق
بىلەن.

— بۇ قانداق كەپ؟

— بۇ شۇنداق كەپ!

— نېمە دېگىنىڭىز؟ —

— ھېچنېمە دېگىنىم ئەمەس! ئۆيىدىن كەت دەۋاتىمەن! ...
— مەن ئۆي — جايىمدىن ھېچ يەرگە كەتمەيمەن. بۇنىڭ
دەلىلىگىنى ۋە نېمە ئۈچۈن ئىكەنلىگىنى بىلىمەن... سەن خىرىس
تىيان مۇرتەدلىرىنىڭ مالىيىسەن، بۇنىڭ بەلگىسى شەپكەڭدە
تۇرۇپتۇ! يېرىمىيە پەيغەمبەرنىڭ كىتاۋىدا سەنلەر توغرىلىق ئېيتىپ
تالغان: «مەن ئۇلارغا شىۋاق، ئەمەندىن رىزىق بېرىمەن، سۇ ئورۇن-
نىغا سەپرا ئوتىنىڭ زەرداۋىنى ئىچكىزىمەن، شۇڭا ئۇلاردىن يەر
يۈزىگە ناپاكلىق تارايدۇ». مانا شۇ ئېيتىلغان ئىش ھازىر كەلدى،
بالا ئاتىغا، ئۇكا ئاكاغا قارشى كۆتىرىلىپ چىقتى...

— بوۋاي، سەن مېنى ئېزىقتۇرما! بۇ يەردە گەپ ئاكا —
ئۇكا توغرىسىدا ئەمەس، بۇ يەردە ھېساپ ناھايىتى ئاددىي: مېنىڭ
دادام تاكى ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە سىلەرگە ئىشلەپ ئۆلۈپ كەت-
تى، مەنمۇ ئۇرۇشنىڭ ئالدىدا خاماندا سىلەرنىڭ بۇغدىيىڭلارنى
تەپتىم، مەن، ياپ — ياش تۇرۇپ، سىلەرنىڭ قاپ — قاپ ئاشلىق
لىرىڭلارنى كۆتىرىمەن دەپ، كىچىككىنە قوسىغىمنى يىرتتىم.
ھازىر ئىنتىقام ئالىدىغان ۋاقىت كەلدى، ئۆيىدىن چىق، مەن ھازىر
ئۆيىڭغا ئوت قويىمەن! سىلەر ئىلگىرى ياخشى ئۆيلەردە تۇرغان
ئىدىڭلار، ئەمدى بىزگە ئوخشاش خام كېسەكتىن سېلىنغان سامان
لىق ئۆيلەردە ئولتۇرۇڭلار. سۆزۈمنى چۈشەندىڭمۇ، قېرى؟

— مانا — مانا! بايا ئېيتقىنىم كەلدى! ئەيسا پەيغەمبەر —
نىڭ كىتاۋىدا مۇنداق دېيىلگەن: «مانا ئاساسلىق قىلغان بەندى-
لەرنىڭ جەسەتلىرى ئېچىلىپ ھەممىگە ئاشكارا بولۇر، ئۇلارنى قۇ-
رۇت — قوڭغۇز يىگەن بىلەنمۇ تامام بولماس ھەم ئۇلارنى كۆيدۈر-
گەن ئوت ئۆچمەس، ئۇلار مەڭگۈ ئازاپ — ئوقۇبەتكە دۇچار بولۇر»...

— قىيى، بۇ گېيىڭنى، مېنىڭ ھازىر سەن بىلەن سۆز تالىشىدىغان ۋاقىتىم يوق! — دېدى مىشكا مۇزدەك غەزەبى ئۆرلەپ.

— ياق، قاراڭنى يوقات، ياۋۇز!
— نەق سەنلەرگە ئوخشاش كۈنلىققا ياتقان تۈزلە-
جەس ئېپلاس-لارنىڭ كاساپىتىدىن ئۇرۇش بولۇۋاتىدۇ! خەلقى
توپلاڭ كۆتىرىشكە قوزغاتقانمۇ، ئىنقىلاپقا قارشى ئاتلاندىغانمۇ
نەق سەنلەر... — مىشكا ئالدىراش كاراسىن دىلىتىپ ئالدى...
مىلىتىق ئېتىلىدىن كېيىن گىرىشكا بوۋا ئوڭىدىغا يىقىلدى،
مۇنۇ سۆزنى ئېنىق ئېيتتى:

— ئىلاھا... مەن ئۆز خاھىشىم بىلەن ئەمەس، سەن يەر-
ۋەردىڭارنىڭ ئىرادىسى بىلەن دەرگاھىڭغا كەلدىم... ئەي جانابى
ئاللا، مەن بەندەڭنى قوبۇل قىلمايمەن... ئاسايىشلىق بى-
لەن... — شۇندىن كېيىن خىرىلداشقا باشلىدى، ئاپپاق بۇرۇت-
نىڭ ئاستىدىن شىر - شىر قان تامچىلىدى.

— قوبۇل قىلىدۇ! سەن قېرى شەيتاننى بۇرۇتراق شۇ يەرگە
يولغا سېلىش كېرەك ئىدى!

مىشكا پەلەمپەينىڭ ئالدىدا سوزۇلۇپ ياتقان چالنىڭ يېنى-
دىن يىرگىنىش بىلەن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، پېشايىۋانغا يۈگۈرۈپ
چىقتى.

دەھلىزگە شامال ئۇچۇرۇپ كىرگەن قۇرۇق قىرىندى تاراشا
قىزىل يالقۇندا لاۋۇلداپ ئوت ئېلىش بىلەنلا ئامبار ئۆي بىلەن
دەھلىزنى توساپ تۇرغان تاختاي تام چاپسانلا كۆيۈشكە باشلىدى.
تۈتۈن تورۇسقىچە كۆتىرىلدى، شامال ئوتنى ئۇلغايىتىپ، ھەممە
بۆلىمىلەرگە كىرىشكە باشلىدى.

كوشۇۋوي ھويلىغا چىقىپ، ساراي بىلەن ئامبارغا ئوت تۇت-
تاشتۇرغىچە، ئۆيىنىڭ ئىچىدىكى ئوت سىرتقا تېپىپ، دەرەزىنىڭ
قارىغاي چەسۋەكلىرىنى ئاچكۆزلۈك بىلەن يالاپ - يالماشقا باشلى-
دى، ئاندىن قولنى ئۆگزىنىڭ ماڭلىسىغا سوزدى.

قاراڭغۇ چۈشكەچە مىشكا شۇ يەردىكى بىر دەرەخزارلىق باغنىڭ
ئىچىدە، ياۋايى قۇلماق چىرىمىشىپ كەتكەن تاغالچە شاخلىرى سا-
يىسىدە ئۇخلىدى. بۇ يەردە ئىگەر - جابدۇقلىرى ئېلىنىپ، پۇتى
چۈشەپ قويۇلغان ئېتى ياۋابىدىنىڭ سۈتلۈك ساپىغىنى ھورۇنلۇق
بىلەن يۇلۇپ، ئوتلاپ يۈردى. ئات كەچ بولغاندا، ئۇسسزلىغىنى
باسالماي، كىشەشكە باشلاپ، ئىگىسىنى ئويغىتىۋەتتى.

مىشكا ئورنىدىن تۇردى، شىنپىلىنى ئىگەرنىڭ غانجۇغىسىغا
بۆكتەمە قىلىپ چەگدى، ئېتىنى شۇ دەرەخزارلىقنىڭ ئىچىدىكى
قۇدۇق سۈيى بىلەن سۇغاردى، ئاندىن ئۇنى ئىگەرلەپ مىندى -
دە، تار كۈچىغا چىقتى.

كورشۇنوفنىڭ كۆيۈپ بولغان ئۆيى - جايلىرى ئۈستىدە
قاپ - قارا كۆمۈرگە ئايلىنغان يەر، جەگە ياغاچلار ھامان تۈتەپ
تۇراتتى، ئاچچىق ئىس - تۈتەك يەر بېغىرلاپ يېپىلىۋاتاتتى. كەڭ،
ئازادە ئۆيدىن پەقەت ئىگىز تاش فۇندامېنت بىلەن يېرىمى
ئۆرۈلۈپ چۈشكەن، دۈتلەنگەن قارا مورىسىنى ئاسمانغا چوقچايتىپ
تۇرغان مەشلا قالغان ئىدى.

كوشۇۋوي ئۇدۇل مېلبخوفلارنىڭ ھويلىسىغا قاراپ يول ئالدى.
مىشكا ئېتىدىن چۈشمەستىن، يان ئىشىكىنى ئېچىپ، ھويلىغا
كىرگەندە ئىلىنىشقا لاپاسىنىڭ ئاستىدا پەشتامىسىغا تۇتۇق
تېرىۋاتاتتى.

— سالامەتمۇسىز، ھامما! — ئۇمو مايغا مۇلايىملىق بىلەن

سالام بەردى.

موماي چۆچۈپ كەتتى - دە، سالامغا جاۋاۋەن بىرەر ئېغىز
سۆز ئېيتىمىدى، قوللىرىنى چۈشۈرۈۋەتتى، پەشتامىسىدىن قىرىندى
تۆكۈلدى...

— سالامەت تۇرۇۋاتامسىز، ھامماچا!

— شۈكۈر... خۇداغا شۈكۈر، — ئىلىنىشنا تارتىنىپراق

جاۋاپ قايتۇردى.

— ساقمۇسىز، سالامەتلىگىڭىز قانداق؟

— ساقمەن، ئەمما سالامەتلىگىمنى سورىمايلا قوي.

— كازاكلىرىڭىز قېنى؟

— مىشكا ئاتتىن چۈشۈپ، ساراينىڭ قېشىغا كەلدى.

— دوننىڭ نېرىقى يېقىندا...

— كادېتلارنىڭ كېلىشىنى كۈتۈۋاتامدۇ؟

— مەن ئايال كىشىمەن، بۇنداق ئىشلارنى بىلمەيمەن...

— يېۋدوكېيە پانتېلېيېۋنا ئۆيدىمۇ؟

— ئۇمۇ دوننىڭ نېرىقى تەرىپىدە.

— ئۇ يەرگە كېتىپ، يامان قىپتۇ! — مىشكىنىڭ ئاۋازى

تېتىرەپ، غەزەپتىن خىرىلداپ قالدى، — مەن سىزگە ئېيتىپ

قوياي ھامماچا: ئوغللىڭىز گىرىگورىي — سوۋېت ھاكىمىيىتى ئۇ—

چۈن ئەشەددى دۈشمەن بولۇپ چىقتى، بىز ئۇ تەرەپكە ئۆتكەندە،

ئالدى بىلەن ئۇنىڭ بوينىغا سىرتماق سالغىمىز. ئەمما پانتېلېي

پروكوفچ بىكارلا قېچىپ كېتىپتۇ، ئۆزى قېرى ھەم ئاقساق

ئادەم بولغاندىن كېيىن ئۆيدە ئولتۇرۇۋەرسە بولاتتىغۇ...

— ئۆلۈمنى كۈتۈپ ئولتۇراتتىمۇ؟ — ئىلىنىشنا قوپاللا

سوئال قويدى — دە، قايتىدىن پەشتامىسىغا ئوتۇن تېرىشكە باشلىدى.

— ۋاي جانەي، ئۇنىڭغا ئۆلۈم نەدە تۇرۇپتۇ. ئېھتىيال، ئاز-
راق قامچا يىگەن بولاتتى، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتمەس ئىدى. ئەمما
مەن سىزنىڭ قېشىڭىزغا بۇ ئىش ئۈچۈن كىرگىنىم يوق، ئەلۋەتتە
تە، — مىشكا مەيدىسىدىكى سائەت زەنجىرىنى تۈزەپ قويۇپ،
يەرگە قارىدى، — مەن يېۋدوكېيە پانتېلېيېۋنانى يوقلاپ ئۆتەي
دەپ كىرگەن ئىدىم. ئۇنىڭمۇ چېكىنىشكە كېتىپ قالغانلىقى مەن
ئۈچۈن ئىنتايىن ئەپسۇسلىنارلىق ئىش بولدى، ئەمما ھامماچا، سىز
ئۇنىڭ ئۆز ئانىسى بولغانلىقتىن، مەن سىزگە ئېيتىپ قوياي، مەن
مۇنداق دىمەكچىمەن: مەن ئۇنى ئويلاپ، ئۇزۇندىن بۇيان ئازاپ
چېكىپ يۈرمىن، لېكىن سىزنىڭ قىزلار ئۈچۈن ئازاپ چېكىشكە
زادىلا ۋاقىتىمىز يوق، بىز ئەكسىيەتچىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلىۋاتى-
مىز، ئۇلارنى ئايىماي كالتەكلەۋاتىمىز. ئەكسىيەتچىلەرنى تەل -
تۆكۈس تۈگىتىش بىلەنلا پۈتۈن يەر يۈزىدە تىنچ سوۋېت ھاكى-
مىيىتى ئورنىتىلىدۇ، شۇ چاغدا مەن، ھامماچا، سىزنىڭ يېۋدوكې-
يەڭىز ئۈچۈن سىزلەرنىڭكىگە ساۋچى ئەۋەتىمەن.

— ھازىر بۇ توغرىلىق سۆزلىشىدىغان ۋاقىت ئەمەس!

— ياق، ۋاقتى كەلدى! — مىشكا قاپىغىنى تۈردى، ئۇنىڭ
ئىككى قېشى ئارىلىقىدا بىر جاھىل تۈرۈك پەيدا بولدى، — ھا-
زىر قۇدىلىشىدىغان ۋاقىت ئەمەس، ئەمما بۇ توغرىلىق سۆزلىشىپ
قويۇشقا بولىدۇ. يەنە كېلىپ بۇ ئىش ئۈچۈن باشقا ۋاقىت چىقىپ-
رالمايمەن بۈگۈن مەن بۇ يەردە تۇرۇپتىمەن، ئەتە مېنى، ئەلكى،
دوننىڭ نېرىسىغا ئەۋەتەر. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن سىزگە ئاگاھلاند-
دۇرۇش بەرمەكچىمەن: يېۋدوكېيەنى ئەخمەقلىق قىلىپ بىرسىگە
ياتلىق قىلماڭلار، ئۇنداق بولغاندا، سىلەرگە يامان بولىدۇ. ئەگەر
مېنىڭ قىسمىمدىن مېنى ئۆلدى دىگەن خەت كېلىپ قالسا، شۇ

چاغدىلا باشقىلار بىلەن قۇدىلىشىڭلار، ئەمما ھازىر ھۈمكىن ئەمەس. چۈنكى يېۋدۇكىيە بىلەن ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا مۇھەببەت مەۋجۇت، مەن ئۇنىڭغا سوغا ئېپكەلمىدىم، چۈنكى سوغا ئالىدىغان يەر يوق، ئەگەر سىزلەرگە بۇرۇڭلار بىلەن سودىگەرلەرنىڭ مۈلكىدىن بىر نەرسە كېرەك بولسا، ئېيتىڭ: ھازىرلا بېرىپ سۆرەپ ئېپ كېلىمەن.

— خۇدا ساقلىسۇن! ئەزەلدىن كىشىنىڭ مۈلكىدىن پايدىلانغىنىمىز يوق!

— مەيلى، بۇ سىزنىڭ خاھىشىڭىزچە بولسۇن. ئەگەر يېۋدۇكىيە پانتېلېيېۋنانى مەندىن بۇرۇن كۆرسىڭىز، ئۇنىڭغا مەندىن سالام ئېيتىڭ، ئەمدى خەير — خوش، ھامماچا، ئامان بولۇڭ، مېنىڭ سۆزلىرىمنى ئۇنتۇپ قالماڭ.

ئىلىنىشىنا جاۋاپ قايتۇرماستىن، ئۆيگە ماڭدى، مىشكا ئېتىغا مىنىپ يېزا مەيدانىغا قاراپ يول ئالدى.

كەچ بولغاندا يېزىغا تاغدىن قىزىل ئەسكەرلەر چۈشتى. ئۇلارنىڭ ۋاراڭ — چۇرۇڭ ئاۋازلىرى تار كۆچىلەر بويلاپ ياغراشقا باشلىدى. قول پىلىموتى بىلەن دون بويىدىكى قاراۋۇلخانغا كېتىۋاتقان ئۈچ قىزىل ئەسكەر مىشكىنى سوراققا ئېلىپ، ھۆججەتلىرىنى تەكشۈردى. سېمىون «چۆيۈنباش» نىڭ پاكار ئۆيىنىڭ ئالدىدا بەنە تۆت ئەسكەرنى ئۇچراتتى. بۇلارنىڭ ئىككىسى فورمانكا ھارۋىدا سۇلۇ، قالغان ئىككىسى «چۆيۈنباش» نىڭ سىل كېسىلى ئايالى بىلەن بىللە بىر ئاياق ماشىنىسى ۋە بىر فاپ ئۇنى ئېپكېلىۋاتاتتى.

«چۆيۈنباش» نىڭ ئايالى مىشكىنى تونۇپ سالاملاشتى. — بۇ ئېلىپ كېتىۋاتقىنىڭ نېمە، يەڭگە؟ — دەپ قىزىقىپ

سۈرىدى مىشكا.

— بىز مۇنۇ كەمبەغەل سىنىپىدىن چىققان ئايالنىڭ تۇرۇ-
مۇشىنى ئوڭلاش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا بۇرۇننىڭ كىيىم تىكىش ماشى-
نىسى بىلەن ئۇنىنى ئېلىپ كېتىۋاتىمىز،— دەپ جاۋاپ بەردى فې-
زىل ئەسكەرلەرنىڭ بىرسى دادىل، تېز — تېز سۆزلەپ.

مىشكا قاتارىسىغا يەتتە ئۆيىنى كۆيدۈردى. ئۇلار: دوننىڭ
نېرىقى تەرىپىگە قاچقان سودىگەرلەر — موخوفنىڭ ۋە ئاتېپىن—
سا— سانىڭ، پوپ ۋىسارىئوننىڭ، تەقۋادار پانكىراتىنىڭ ۋە
يەنە ئۈچ ھاللىق كازاكنىڭ ئۆيلىرى ئىدى، ئۇ شۇندىن كېيىنلا
يېزىدىن يۈرۈپ كەتتى.

ئۇ دۆڭنىڭ ئۈستىگە چىققاندىن كېيىن ئېتىننىڭ بېشىنى
بۇرىدى. پەستە، تاتارىسكىدا، قاپ — قارا ئاسمان تېگىدە قىزىل
يالقۇن تۈلكە قۇيرۇغىدەك تولغىنىپ جىلۋىلىنەتتى، ئوت بىر دەم
ئاسمانغا كۆتىرىلەتتىكى، ئۇنىڭ شولىسى دوننىڭ تېز ئېقىنىدا
چىمىرلايتتى، بىر دەم تۆۋەن چۈشۈپ، ئۆي — ئىمارەتلەرنى ئاچ-
كۆزلۈك بىلەن يالماپ، غەرىپ تەرەپكە يۈزلىنەتتى.

شەرقتىن مەيىن دالا شامىلى چىقىۋاتاتتى. ئۇ يالقۇننى پۈ-
لەپ يانغىن كۆتىرىلگەن جايدىن كۆمۈردەك پاقىراق قارا يالپاق-
لارنى يىراققا ئېلىپ كېتەتتى...

静静地顿河 (3) (维吾尔文)

肖洛霍夫著

热合买吐拉·加力译 责任编辑: 贺加克

新疆青少年出版社出版 (乌鲁木齐市建设路九号)

新疆新华书店发行 新疆八一印刷厂排版

新疆新华印刷二厂印刷

850×1168毫米 32开本 25.25印张

1985年7月第1版 1988年9月第1次印刷

印数: 1 — 7,150

统一书号: M10124·173 定价: 2.00元

